

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

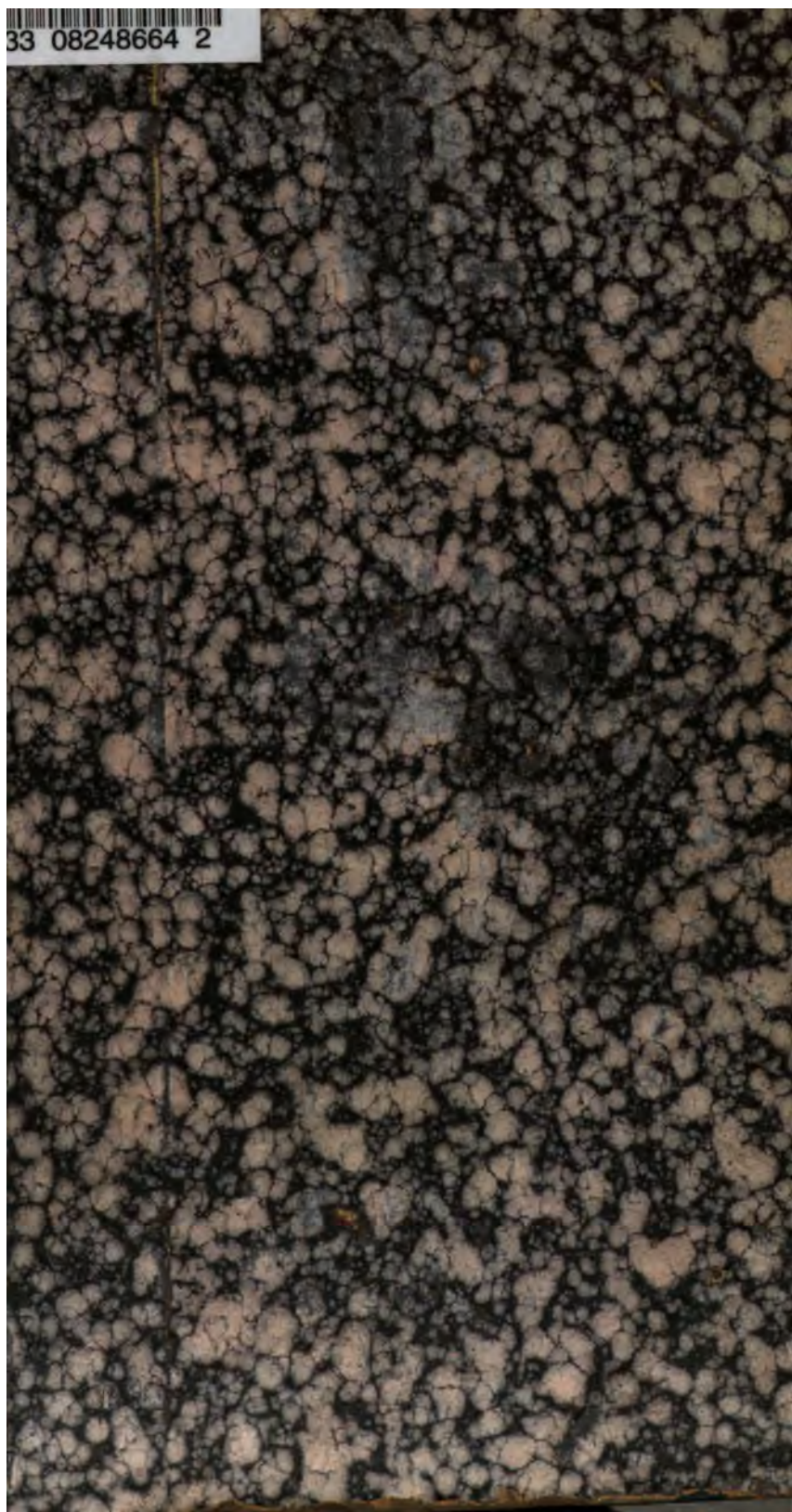
We also ask that you:

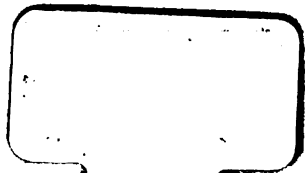
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

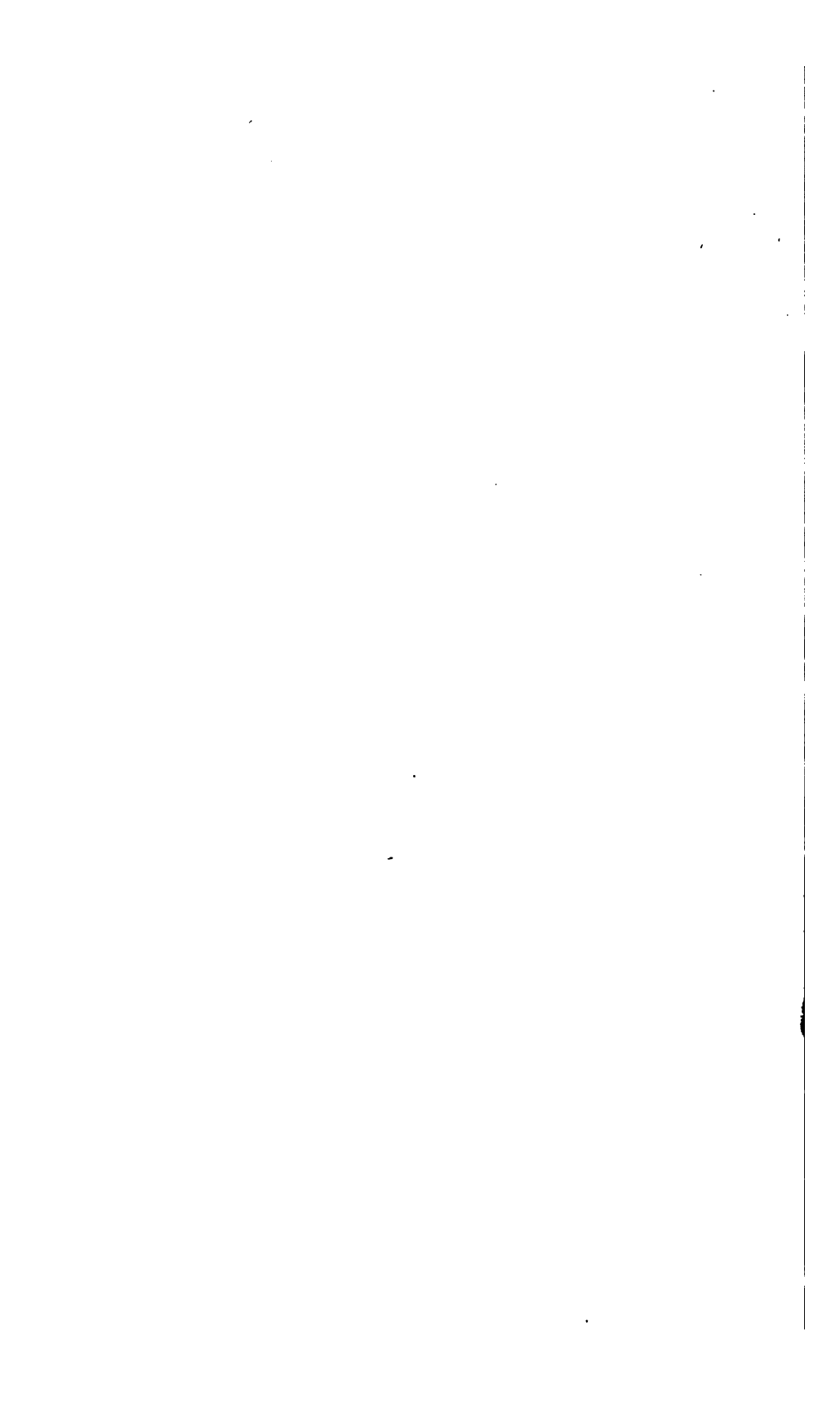
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

33 08248664 2

2 -

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATA ET COPIOSIOR,

CONSILIO

E. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

OPERA

**EIUSDEM NIEBUHRII, IMM. BEKKERI, L. SCHOPENI,
G. ET L. DINDORFIORUM ALIORUMQUE PHILOLOGORUM
PARATA.**

6'

**GEORGIUS SYNCELLUS
ET
NICEPHORUS CP.**

VOLUMEN I.

BONNAE

**IMPENSIS E. D. WEBERI.
MDCCCXXIX.**

Handwritten:
J. P. ...
B. V.

176/4

GEORGIUS SYNCELLUS

ET

NICEPHORUS CP.

EX RECENSIONE

GUILIELMI DINDORFII.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCGXIX.

df.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

LECTURE NOTES

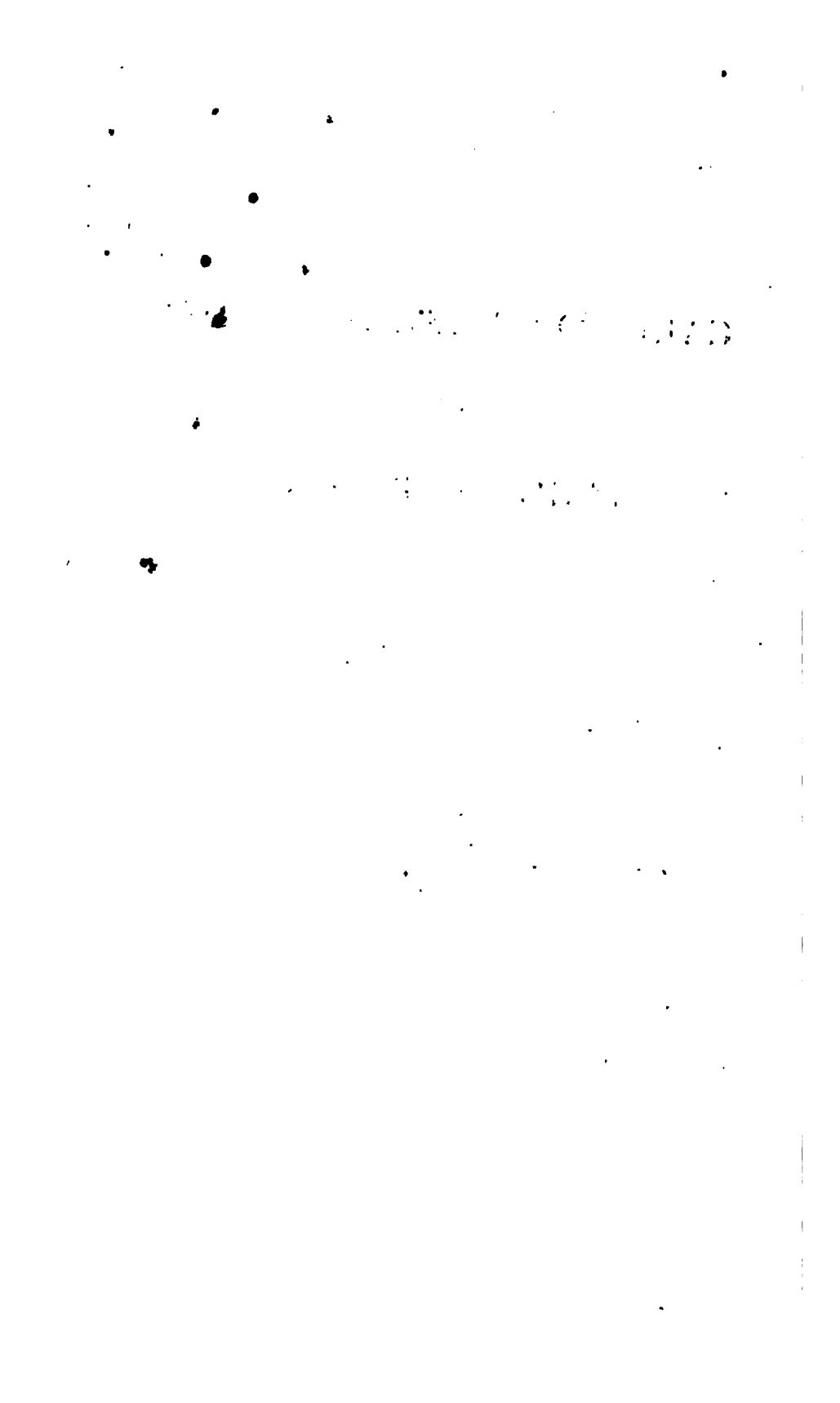
CAROLO BENEDICTO HASIO

ET

IACOBO GEELIO

D.

GUILIELMUS DINDORFIUS.

PRAEFATIO GUILIELMI DINDORFII.

Georgium ex codicibus Parisinis duobus (AB) emendavi. Eorum A (1711) idem est quem primus usurpavit Scaliger, quum Eusebii chronicorum reliquias ad Hieronymi exemplum instauraret, post Scaligerum princeps chronographi * editor Iacobus Goarus, Scaligeri obtrectator acerrimus, mediocri hominis doctrina, artis criticae facultate nulla, negligentia incredibili. Scriptus est anno MXXI in membranis: vide Goari praefationem vol. II. p. 69. ed. nostrae. Excidit folium unum (p. 716, 19—723, 1).

Huic libro longissime praestat alter (1764), qui ex Bredovii epistolis Parisiensibus p. 154. innotuit, eratque mihi ampliozem etiam utilitatem allaturus, si neque in medio opere pluribus foliis esset defectus nec capite et calce truncatus. Incipit p. 95, 13. desinit p. 646, 7.

Ad postremam chronographi partem (p. 566, 11), quae res inde ab Pompeii temporibus gestas complectitur, Goarus duo alios codices attulit, Perezianum (P) et Barberinianum, de quibus ipsum vide exponentem in annotatione p. 72. ed. Paris.

* Prodit Parisiis a. 1652., typis Venetis recusum a. 1729.

Littera G indicavi lectiones Goari: littera m coniecturas et annotationes in margine positas, quarum bona pars commemorari non potuerunt. Saepe enim Goaro accidit ut quae in codice negligenter legisset, temerariis coniecturis magis depravaret.

Addenda quaedam ad annotationem nostram volumini alteri adiunximus.

Nicepheri, primum ab Scaligero editi, ab Goaro repetiti, codicem Parisinum unum (R) habui.

Scribebam Lipsiae.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

**ΕΚΛΟΓΗ
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ**

ΣΥΝΤΑΓΕΙΣΑ ΤΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΑΠΟ ΑΔΑΜ ΜΕΧΡΙ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ.

C H R O N O G R A P H I A E

AB ADAMO USQUE AD DIOCLETIANUM,

AUCTORE GEORGIO MONACHO,

TARASII PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANI

QUONDAM SYNCELLO,

CONGINNE DIGESTA

C O L L E C T I O *.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἀρχὴ πάσης χρονικῆς κινήσεως τῆς ὑπὸ χρόνον ὁρατῆς κτίσεώς ἐστιν, ἐν ἣ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρὰ θεοῦ πατρὸς διὰ νοῦ μονογενοῦς καὶ πνεύματος ἁγίου τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς ὁμοουσίου τριάδος ἐκ 5 μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι δι' ἄμετρον ἀγαθότητα παρήχθη, ἡ ἁγία πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν λεγομένου παρ' Ἑβραίοις καὶ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, εἰκάδι πέμπτη τοῦ

4. καὶ ὁμοουσίον m. 6. Νισάν m. Νισάν G.

In principio fecit deus caelum et terram. Temporaneae cuiusvis mutationis visibilem creaturam afficientis hoc est principium, in quo caelum et terra a deo patre, per filium unigenitum et spiritum sanctum sanctae et vivificae et consubstantialis Trinitatis ex nihilo adesse, ex eius immensa bonitate traducta sunt: dies, inquam, ille sanctus, primi mensis Hebraeis et scripturis divinitus inspiratis Nisan dicti, initium et caput,

** Interpretatio Latina Goari est, quam ego plane non attigi. G. D.*

Georg. Syncllus. I.

- P. 2 παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου μηνὸς οὕσα, τοῦ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἑβδόμου μηνὸς κθ'. τοῦτο πᾶσιν ὁμολογούμενόν ἐστι τοῖς ἁγίοις ἡμῶν πατέρασι καὶ διδασκάλοις καὶ τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν ταύτῃ καὶ Γαβριὴλ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ τῆς θείας συλλήψεως προεφθέγγετο. ἐν ταύτῃ
- V. 2 καὶ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν ἕξ αὐτῆς ἄρρητον σάρκωσιν πῦσαν πληρώσας οἰκονομίαν ἐκ νεκρῶν ἀνέστη, ἀρχὴν λαβόντος κατὰ τὴν αὐτὴν ἁγίαν τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως ἡμέραν τοῦ εφλδ' ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου. περὶ οὗ μοι πᾶσα σπουδὴ βέβηγε τότε τὸ χρονικὸν συντάξαι κανονικῶς τε καὶ ἑξηγητικῶς, 10 ὑπερ τοῖς πολλοῖς τῶν ἱστορικῶν οὐ συμπεφώνηται, ὅτι τε τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ κύριος ἡμῶν ὁ θεὸς ἑσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ ὅτι τῷ εφλδ' ἔτει ἀρχομένῳ, ὡς προείρηται, τῇ πρώτῃ τοῦ Νισᾶν παρ' Ἑβραίοις μηνὸς, κ' τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Φαμενώθ ἑβδόμῳ μηνὶ κθ' ἀνέ- 15 στη ἐκ νεκρῶν πατήσας τὸν θάνατον. πρόδηλον δὲ ὅτι καὶ πρῶτον κυριακὸν πάσχα τοῖς καταξιωθεῖσι τῆς θείας χάριτος κατὰ ταύτην ἤρξατο τὴν ἁγίαν πρωτόκτιστον ἡμέραν. εὐλόγως ἄρα C καὶ ἐν αὐτῇ τῆς ὀρωμένης ἤρξατο δημιουργίας ἡ ἁγία καὶ παν- 20 τουργὸς τριάς, ὡς προτυπούσης τὴν ἁγίαν ἀναστάσιμον ἡμέραν.

4 et 6. ταύτη καὶ A. ταύτη δὲ G. 8. ἡμέραν τοῦ A. τοῦ om. G. 14. Νισᾶν m. νισᾶν A. Νισᾶν G. Ἑβραίοις] ἑβραίοις A ut solet. Litterae maiusculae accentu carent in G. 15. αἰγυπτίοις A. τοῖς Αἰγυπτίοις G. κθ'] ἡμέρα κθ' m.

Martii Romanorum mensis vicesimo quinto, Aegyptiorum vero septimi nono et vicesimo, respondet. Apud omnes sanctos patres nostros et doctores atque sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam istud pervagatum est. Hoc die divini conceptus salutem et „ave” sanctae virgini Gabriel praefatus est; hoc die post carnem modo non vulgari ex ea sumptam, dispensationis et humanae vitae cursu adimpleto, unigenitus caelestis patris filius exsurrexit a mortuis; qua eadem sanctae resurrectionis vitae reparatricis luce a mundo primum condito annus quinquies millesimus quingentesimus tricesimus quartus initium sumpsit; de qua, cum non sit unus apud historicos plerosque consensus, ut praesens Chronicon iuxta temporum et narrationum seriem, hoc est ordinatum, ac quantum par fuit, ample digererem, nullum a me studium omissem. Quingentesimo siquidem supra quinquies millesimum mundi aano dominus deus noster ex sancta virgine caro factus, tricesimo quarto supra quingentesimum et quinquies millesimum initium nacto, ut praefati sumus, Nisan Hebraeorum mensis die primo, Martii Romanorum quinto et vicesimo, Phamenoth vero, hoc est Aegyptiorum septimi mensis vicesimo nono, calcata morte, resurrexit a mortuis. Omnibus autem divinae gratiae munere ditatis pro comperto est, primum dominicum Pascha eodem sancto primoque quondam edito die exortum illuxisse: eodem itaque, ceu sanctae resurrectionis praenuncio, visibile opificium sancta et cunctorum creatrix Trinitas auspicata est: eius-

ὁδὸν χάριν καὶ πρώτην τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν φυσικῶς αὐτὴν καὶ Θεοδιδάκτως ὁ Θεόπτης Μαυῦσῆς παραλαβὼν ἐξ αὐτῆς ἤρξατο τῆς συγγραφῆς λέγων „Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.” πρόδηλον γὰρ ὅτι παντὸς μηνιαίου καὶ ἐνιαυσιαίου χρόνου ἡμέρα τις προκατάρχει, καὶ ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος τὸ πνεῦμά τε καὶ ἡ ἄβυσσος καὶ αὐτὸ τὸ πρωτόκτιστον νυχθημέρον ὡσπερ ἀρχὴ τῆς χρονικῆς κινήσεως πέφυκεν, ὅπερ ἦτις μονὰς τῶν μετ’ αὐτὴν ἀριθμῶν, οὐδεὶς ἀντιφράσει τῶν εὐ φρονούντων, οὐδ’ ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τῶν 10 ὄρωμένων ἢ σύμπηξις πρὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἀλλὰ πάντως σὺν αὐτῇ καὶ κατ’ αὐτὴν παρήκται καὶ τὴν ἀρχὴν εἴληφα. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο δῶμεν, ἔσται μὲν ἄλλη τις ἀρχὴ οὐρανοῦ καὶ γῆς κατὰ τὸν χρόνον πρᾶσβυτέρα καὶ ἄλλη νεώτερα, καδ’ ἦν ἡ πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ εἶναι ἤρξατο, ὅπερ ἐναυτιοῦται ταῖς Θεοπνεύ- 15 στοις φωναῖς καὶ τῇ φυσικῇ τῶν πραγμάτων ἀκολουθία. τίνι γὰρ ὁ πρὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας χρόνος καταμετρεῖτο μήπω τῆς P. 8 ἡλιακῆς φορῆς καὶ σεληνικῆς γενομένης μηδὲ τῆς ὀρατῆς κτίσεως, δε’ ἦν καὶ ἡ τῶν νυχθημερινῶν διαστημάτων κινήσεις ὑπὸ Θεοῦ σαφῶς ὄρισται; τοῖς γὰρ αἰθίοις ἦγρον ταῖς αὐλοῖς οὐσίαις αἰῶν 20 τας ἀνεπισκόπιστος συμπυκνεῖται, ὡσπερ ἡμῖν τοῖς ἐν γενέσει

1. Νισάν m. νισαῖν A. Νισσάν G. 2. παραλαβὼν A. προσλαβὼν G. 8. ὅπερ A. ὅσπερ G. μετ’ αὐτὴν A. μεθ’ ἐκτετῆν G. ἀντιφράσει] ἀντιφράσοι G. 12. γῆς A. τῆς γῆς G. 13. καὶ ἄλλη νεώτερα A. ἄλλην ἐτέρα G. 16. μήπω A. μήπως G. 18. ἦν καὶ ἡ τῶν A. ἦν ἡ G. 20. ἡμῖν τοῖς A. τοῖς om. G.

denique rei gratia, naturali divisoque lumine edoctus dei spectator Moses primi mensis primum illem diem fore praenuncians, ab eo scripturas seriem aggregavit est, dicens: „In principio creavit deus caelum et terram.” Menstruo namque et anae spatio diem quendam initium dare manifesto constat: ut enim caelum ac terram, tenebras et lumen, spiritum et abyssum, nec non et ipsum primo editum noctis dieique curriculum, eo pacto temporanei motus principium extitisse, ac subsequentium numerorum unitatem, nemo qui mentis aut compos inficias ierit: caelum pariter ac terram, et universam, quae sub adspectum cadunt, rerum compagem, diem primum praecessisse nullus asseret, sed omnino cum eo, ac deinceps post ipsam emeruisse ac sumpsisse principium. Sin minus hoc concesserimus, aliud caeli terraeque principium tempore antiquius erit admittendum, ac aliud pariter quo primo coeditus illuxit dies; quod divinitus inspiratis sermonibus et naturali rerum ordini adversatur. Cui namque rerum diem primo illucescentem praecedens spatium exaequaretur, cum nondum solaris lunarisve cursus, vel aliud creatum visu discernendum, quo nocturnorum diurnorumque discriminum vicissitudo a deo sapienter est distributa, existeret? Aeternis siquidem, hoc est a materia discretis substantiis aevum quoddam coeaeus et tenebrarum expers coextenditur et commensuratur, eo penitus pacto, quo nobis ortus et interitus legi subiectis tempus solaribus gyris

καὶ φθορᾷ ὁ χρόνος ἡλίου φθορᾷ καταμετρεῖται, ὡς ποὺ φησιν ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος. ἀναγκαίως οὖν ἐκ πάντων δεικνύται χρονικὴ ἀρχή, καθ' ἣν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γεγόνουσιν, ἡ ἀγία αὐτῆ πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἣν ὡς θεμελίον ἀρραγῆ καὶ βύσιν ἕσειστον Βηηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λιπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ' 5 αὐτῆν οὐ μόνον τὴν αἰσθητὴν κτίσιν ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινῇ κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συνεργῆσαι μοι τῷ ἀμαθεστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδείξειαι τῷ εἰς ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔναρξον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ V. 3 χρόνῳ γέγονεν ἐπίσημα πράγματα περὶ τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ 10 τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, τριάκοντα τριῶν μὲν ἐτῶν, καὶ ἡμερῶν τεσσαράκοντα τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἐπτακοσίων δὲ C καὶ ἐξήκοντα ἕξ καὶ μηνῶν δέκα καὶ ἡμερῶν εἴκοσι τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ ἑξάκις χιλιοστοῦ τριακοσιοστοῦ 15 ἔτους ἰνδικτιῶνος πρώτης, ὡς ὑποτέτακται.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Ἀφρικανὸς νοητὴν λέγει, διὰ τὸ ἀδιοργάνιστον εἶναι τέως τὸ πρωτόκτιστον φῶς καὶ κεχυμένον.

Ἐν τῷ πρωτοκτίστῳ νυχθημέρῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ παρ' Ἑβραίοις πρώτου μηνὸς Νισάν, ὡς προδέδεικται, παρὰ δὲ Ῥωμαίους 20

1. φθορᾷ A. φθοαῖς G.	5. λιπαρῶ τὸν A. λιπαρῶ τῶν G.
6. αἰσθητὴν] αἰσθητὴν A.	7. τὴν ἐν αὐτῷ A. τὸν ἐν αὐτῇ G.
11. δύο delet m.	13. ἡγοσὶ ἕως οὐ ἔταλείωσεν οὗτος ὁ Γεώργιος·
ἐκσθῆ ὡ ἐτῶν συνιστήσατο margo A.	15. κοσμικοῦ add. ex A.
18. κεχυμένον m. κεχυμένον G.	20. Νισάν m. νισάν A. Νισάν G.

enatum coaequatur, ut aliquo scriptorum loco praeclarus theologia Gregorius testatum reliquit. Necessarium itaque quoddam temporis principium, quo caelum et terra condita fuere, ex omni parte commonstratur sanctus iste primo conditus dies; quo velut inconvulso fundamento, et voluminis huius inconcussa basi stabilita, illum qui in eo ac sub eo non sensibilem modo creaturam subiit, sed et in eo nova creatura factus est, Christum deum nostrum illiterato mihi opem ferat, precor: ut et quinquies millesimo quingentesimo mundi anno eius in carne dispensationem contigisse, et quae mox notatu res dignae per varias nationes et regna in interiecto temporis spatio ad (duorum et) octingentorum annorum terminum acciderunt, triginta videlicet trium annorum et quadraginta super terram dispensationis dierum, sexaginta sex autem supra septingentos annorum, decem mensium et dierum viginti, quod post eius sanctam ascensionem lapsum est, intervallo, a primo, inquam, die condito ad communem omnibus et vulgarem trecentessimum et sexies millesimum indicitionis primae annum, ut subiectum est inferius, dilucide proferam.

Primum diem intellectualiter concipi desiderat Africanus, eo quod nulla partium secretionem distinctum apparuerit hucusque lumen illud primum undequaque expansum.

Primo cunctorum omnium noctis dieique circulo, mensis Nisan apud Hebraeos die primo, ut praemonstratum est, mensis vero Martii apud

εικοστῇ πέμπτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ παρ' Αἰγυπτίοις εἰκο-
 D στη ἐνάτῃ τοῦ Φαμενώθ, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἦτοι μιᾷς σαββά-
 του, ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὸ σκότος καὶ
 τὰ ὕδατα, πνεῦμα καὶ φῶς καὶ νυχθημέρον, ὁμοῦ ἔργα ἑπτὰ.
 5 ἐν τῷ δευτέρῳ νυχθημέρῳ ἐγένετο τὸ στερέωμα, ἔργον ἓν. ἐν τῷ
 τρίτῳ νυχθημέρῳ ἐγένετο ἔργα τέσσαρα, φανέρωσις γῆς καὶ ἀνα-
 ξήρασις, παράδεισος, δένδρα παντοῖα, βοτάναι καὶ σπέρματα.
 τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ ἔρπετά
 10 καὶ τὰ νηκτὰ πάντα, κήτη καὶ ἰχθύας καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι, ἔτι P. 4
 τε πετεινά. ὁμοῦ ἔργα τρία. τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ
 τετράποδα καὶ τὰ ἔρπετά τῆς γῆς, τὰ θηρία καὶ τὸν ἄνθρωπον,
 ἔργα τέσσαρα. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔργα εἴκοσι δύο ἰσάριθμα τοῖς εἴ-
 15 κوسي δύο Ἑβραϊκοῖς γράμμασι καὶ ταῖς εἴκοσι δύο Ἑβραϊκαῖς βί-
 βλους καὶ τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἰακώβ εἴκοσι δύο γενεαρχίαις, ὡς ἐν
 λεπτῇ φέρεται Γενέσει, ἦν καὶ Μωυσέως εἶναι φασὶ τινες ἀποκά-
 λυψιν. αὕτη τὰς οὐρανίους δυνάμεις τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ λέγει ἐκτί-
 σθαι.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης καὶ μέγας ἐν διδασκάλους Χρυσόστομος τῇ
 20 ἕκτῃ ἡμέρᾳ τῆς πρώτης ἐβδομάδος, τοῦτ' ἔστι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ B
 τῆς πλάσεως αὐτοῦ, λέγει τὸν Ἀδὰμ ἐκβληθῆναι τοῦ παραδεί-

2. φαμενώθ A ut solet. 3 et 5. τὸ σκότος et τὸ στερέωμα A.
 τὸ om. G. 6. ἀναξήρασις Am. ἀνεξήρασις G. 7. παρά-
 δεισος A. Pariter p. 4. 5. 9. ἀστέρας] ἔργα τρία add. m. 11. τῇ
 5 ἡμέρᾳ A. τῇ δὲ ἡμέρᾳ πέμπτῃ G. 19. Σήμερον τί λέγει τὸς
 οὐρανίας δυνάμεις margo A. Corrige Σημεῖωσαι.

Romanos vicesimo quinto, Phamenothe apud Aegyptios vicesimo nono, die dominico, qui sabbati, hoc est hebdomados primus, creavit deus caelum et terram, tenebras et aquas, spiritum et lucem, nec non noctis et diei spatium: summatum opera septem. Secundo noctis dieique ambitu factum est firmamentum: opus unicum. Labente noctis ac diei tertii spatio opera quatuor edita sunt: terrae manifestatio, eiusdemque exsiccatio, deliciarum hortus, arborum genera cuncta, herbae et earum semina. Quarto die fecit deus solem et lunam et astra: opera tria. Quinto creavit deus reptilia et quae sub aquis natant omnia; cete, cunctaque in aquis viventia, ac insuper aves: simul opera tria. Sexto vero die produxit deus quadrupedia, terraeque reptilia, feras et hominem: quatuor opera. Cuncta simul opera duo et viginti sunt, duabus ac viginti litteris Hebraicis, eorumdemque Hebraeorum libris viginti duobus, ac insuper viginti duabus ab Adamo ad Iacob usque generationibus paria numero, prout in parva Genesi, quam quidam Mosis revelationem vocant, circumfertur. Haec eadem caelestes virtutes primo die conditas enarrat.

Sexto primae hebdomades die, prima nimirum creationis suae luce Adamum et Evam e paradiso eiectos sanctus et praeclarus inter doctores

σου καὶ τὴν Ἐῶαν, ἐν τῇ ἐρημίᾳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, ᾧ καὶ ἡμεῖς παιθόμεθα.

Ἐβδόμη ἡμέρα σαββάτω, ἐν ἣ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν. τὴν μὲν ποσότητα τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ διαγωγῆς τῶν πρωτοπλάστων ἀτράντων ἡμῖν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς καταλλοίπει, καὶ χρὴ τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀτελεῖς μὴ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ σεσηγημένα τῇ θνεοπνεύστῳ γραφῇ. ὅσα γὰρ ἦν ἐπωφελῆ καὶ χωρητὰ τοῖς ἀνθρώποις, ταῦτα ἡμῖν διὰ πνεύματος ἁγίου ἐκδέδοται, καὶ οὐ χρὴ περαιτέρω τῶν θείων ὄρων προβαίνειν τοὺς ὀρθῶς ἐντηγχάνοντας, ἵνα μὴ ἀντι κέρ-
10
δους μικροῦ μεγάλην ζημίαν ἐπισπάσωνται. ἐπειδὴ δέ τινες ἀκρατῶς ἔχοντες περὶ τοῦ συζητεῖν, εἴτε ἐκ δοκουμένης φιλομαθίας εἴτε καὶ κενοδοξία νυττόμενοι, τὰ θεῖα λόγια μετὰ χεῖρας φέροντες δεκνύειν περιῶνται τὸν μὲν προπάτορα ἡμῶν Ἀδὰμ οὐκ εὐθὺς εἰσηγηχῆσαι ἐν τῷ παραδείσῳ ὑπὸ θεοῦ· ἢ καὶ εἰσελθόντα 15

V. 4 πρὸ τῆς πλάσεως τῆς γυναικὸς ὄνόματα θέσθαι τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ μῦθς ἡμέρας ἔργον οὐκ ἦν πρὸς ἀνθρωπίνην νόσον καὶ ἰσχὺν, ὡς φιλονεκουσί, διὰ τὸ λέγειν
D τὴν γραφὴν ὅτι καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς τὸν παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἐξανέ-
20
τειλεν ὁ θεὸς ἐκ τῆς γῆς ἔτι πᾶν τὸ ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ

3. σάββατον m. 11. ἐπισπάσονται] ἐπισπᾶσονται A. ἐπισπᾶσαν. ται G. ἐπειδὴ δὲ A. δὲ om. G. 13. εἴτε καὶ] καὶ om. G. ὅσα καὶ A. 19. τὴν γραφὴν] Genes. II, 8. ὅτι καὶ A. καὶ om. G. 20. τὸν om. A.

Ioannes Chrysostomus expositiones in Matthaei evangelium asserit, cuius auctoritate nos quoque ducimur.

Dies septimus sabbatum est, quo deus ab operibus condendis abstītīt, diemque illum sanctum esse voluit. Ac temporis quidem spatium, seu morae a primo formati parentibus in paradiso tractatae incertum penitus et ignotum Moses ille dei spectator reliquit, quasi nos mente infirmiores, quae quondam silentio velata remanserunt in scripturis divino spiritu dictatis non inquirere vel perscrutari oportere, tacite commoneret. Nam quaecumque nobis utilia desiderabantur et humano captui accommoda, haec eadem nobis sancti spiritus ope sunt exhibita, nec animos recte affectos divinas ultra metas progredi decet, ne minuti lucri cupidine magnum sibi damnum comparent; cum plerique sint ea quaestionum intemperantia perciti, ac, sive fictae discendi aviditatis, sive vanae gloriae stimulis acti, ut divinos sermones illotis, quod aiunt, manibus tractantes, demonstrare conentur, protoparentem Adamum non confestim a deo in paradysum inductum: quamvis aliunde muliere nondum producta quadrupedibus et caeli volucris in eundem ingressus nomina imposuerit, quod quidem unius diei superavit operam ac vires, ne dicam infirmitatem humanam transcendit, ut ipsi contendunt, eo quod non obscure scriptura enunciat, deum paradysum in Edem ad Orientem plantasse, et hominem quem formaverat, in eo locasse. Insuper quoque produxit deus de humo omne

καλὸν εἰς βρωσιν, καὶ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν τὴν 5 καλεῖται αὐτά. εἶτα μετὰ τοιαῦτα ἐπάγει, τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοήθης ὁμοίως αὐτῷ. καὶ ἐπέβαλεν ὁ κύριος ἕκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε, καὶ ἔλαβε μίαν ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀπ' αὐτῆς, καὶ τὰ ἐξῆς ἀναγκαίως προ- P. 5 ἤχθη καὶ περὶ τούτου δηλώσαι ἐν μέρει, ὅσα καὶ ἄλλοις ιστορικοῖς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἢ καὶ Χριστιανικῆς ιστορίας γράψασιν περὶ τούτου εἴρηται ἐκ τῆς λεπτιῆς Γενέσεως καὶ τοῦ λεγομένου βιβλίου Ἀδὰμ, εἰ καὶ μὴ κύρια εἶναι δοκεῖ, ὡς ἂν μὴ εἰς ἀποσιωπῆρας δόξας ἐκπέσοιεν οἱ ταῦτα συζητοῦντες. καίτοι γοῦν ἐν τῷ λεγομένῳ βιβλίῳ Ἀδὰμ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς τῆς τε ὀνομα- 15 σίας τῶν θηρίων καὶ τῆς πλάσεως τῆς γυναικὸς καὶ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ Ἀδὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ τῆς περὶ τοῦ ξύλου τῆς βρωσεως ἐπιτολῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ τῆς μετὰ τούτου εἰσόδου Ἐῤῥας ἐν τῷ παραδείσῳ, τὰ τε τῆς παραβάσεως καὶ τὰ μετὰ τὴν παράβασιν, ὡς ὑποτέτακται. B

20 Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἑβδομάδος, ἣτις ἦν τρίτη μὲν ἡμέρα πῆς

2. τὸ ξύλον A. τὸ om. G. 3. ἔτι add. A. 5. καλεῖται A. καλεῖται G. 6. ἐπέβαλεν m. ἐπέβαλεν G. Addidi ὁ. ἐπὶ A. εἰς G. 8. ἀνεπλήρωσεν A. ἐπλήρωσεν G. 9. ὅσα A. ἅτα G. 10. ἢ καὶ A. ἢ om. G. 15. τῆς τε A. τα om. G. 17. τούτου εἰσόδου] τὴν εἰσόδον m. 18. εῤῥας A. τῆς Ἐῤῥας G. τὰ μετὰ A. τὰ om. G. 20. ἑβδομάδος A. τῆς ἑβδομάδος G.

lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave, lignum etiam vitae in medio paradisi, lignumque quo boni mali que compararetur experimentum. Formavitque deus de humo omnes bestias agri et universa volatilia caeli; et adduxit ea ad Adamum, ut videret quid vocaret ea. His adiungit. Adamo vero non inveniebatur adiutor similis eius. Immisit ergo dominus mentis excessum in Adamum, et sopore injecto, tulit unam de costis eius, et eius vice carnem substituit, et quae sequuntur. Compulit me licet invitum necessitas nonnihil in medium proferre de his, quae ab aliis historicis Iudaicas antiquitates Christianasque narrationes scripto recensentibus ex parva Genesi ac libro, cui titulus, Adami vita, dubiae licet fidei voluminibus, fuerunt excerpta, ne, qui de huiusmodi curiosius investigant, in absurdiores opiniones incidant. In praefata igitur Adami vita comperitur dierum numerus, quo nomen animalia sortita sunt, vel quo mulier formata, vel Adamus in paradysum inductus, vel de vitando igni esu praeceptum ei positum a deo, vel quod Eva in paradysum ingressa renovatum est, cunctaque transgressionis series, nec non quae transgressionem sunt sequuta, ut deinceps expositum est.

Die hebdomados primo, qui conditus Adam tertius extitit, Nisan, in-

πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὀγδόη δὲ τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν, πρώτη δὲ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς, καὶ ἕκτη τοῦ παρ' Αἰγυπτίους Φαρμουθι, ὠνόμασεν Ἀδὰμ τὰ ἄγρια θηρία θεῖω τινὶ χαρίσματι. τῇ δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ κτήνη. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ πετεινά. τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ ἔρπετά. τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ νηκτά. τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος, ἣτις ἦν κατὰ μὲν Ῥωμαίωνς Ἀπριλλίου ἕκτη, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Φαρμουθι ἑνδεκάτη, λαβὼν ὁ θεὸς μέρος τι τῆς πλεονείας τοῦ Ἀδάμ ἔπλασε τὴν γυναῖκα. τῇ τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τῆς κοσμοποιίας, τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδόμης ἑβδομάδος, Παχὼν τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, Μαῖου ἑκάτῃ, ἡλίου ὄντος ταύρω καὶ σελήνης σκορπίω κατὰ διάμετρον, ἐν τῇ τῶν Πλειάδων ἐπιτολῇ, εἰσήγαγεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν τῆς πλάσεως αὐτοῦ. 15 τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς κοσμοποιίας, τεσσαρακοστῇ τετάρτῃ δὲ τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ἡμέρα κυριακῆ, Παχὼν ὀκτωκαιδεκάτῃ, Μαῖου τρισκαιδεκάτῃ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτοῦ εἰσόδου, ἡλίου ὄντος ταύρω καὶ σελήνης αἰγοκέρωτι, ἐνετελλάτο ὁ θεὸς τῷ Ἀδάμ ἀπέχεσθαι τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου τῆς 20 γνώσεως.

Τῇ ἑνενηκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς κτίσεως, τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἑβδομάδος, κατὰ τὴν θερικὴν τροπὴν,

1. Νισάν m. Νισάν G. 2. Αἰγυπτίους m. Εβραίοις G. 11. τετάρτῃ ἡμέρᾳ m. τετάρτῃ ἡμέρᾳ G. 12. et 17. παχῶν A. 16. „Lego πεντηκοστῇ, accepta a librario η, vice ν, et ad longum scripto ὀγδόη.” m. 19. αἰγοκέρωτι m. αἰγοκέρωτος G.

quam, mensis primi octavo, Aprilis primo, ac Pharmuthi Aegyptiorum sexto, cunctis animantibus divino nutu nomina imposuit Adamus. Secundae hebdomados luce altera iumentis, tertia hebdomados eiusdem volucris appellacionem indidit, quarta qui reptilia, quinta qui natatilia, vocarentur, protulit. Sexto eiusdem hebdomados secundae die, qui Romani Aprilis sextus, Aegyptiis Pharmuthi undecimus, assumpta costae Adami particula, mulierem ex ea formavit deus. Quadragesimo sexto mundi creati die, septimae hebdomados quarto, Pachon quarto decimo, Maii nono, sole taurum, luna scorpionem ex opposito subeunte, in ipso Pleiadum exortu, quadragesima creationis eius luce deus Adamum in paradysum induxit. Ab orbe creato die quinquagesimo, ab Adami conditu quadragesimo quarto, die dominico, Pachon octavo decimo, Maii tertio decimo, tertia ingressus eius in paradysum luce, sole taurum, luna capricornum subintrante, praecipit Adamo deus, ut a scientiae ligno sibi temperaret.

Nonagesimo tertio creationis die, secunda quartae decimae hebdomados luce, circa solstitium, sole cum luna sub cancro positus, Iunii men-

ἡλίου ὄντος καὶ σελήνης καρκίνῳ, τῇ εικοστῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰου-
 νίου μηνός, Ἐπιφί πρώτη, εἰσῆχθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ πα-
 ραδείσῳ ἡ τοῦ Ἀδὰμ βοηθὸς Ἐῦα, ἐν τῇ ὀγδοηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς
 πλάσεως αὐτῆς. ἦν ὁ Ἀδὰμ λαβὼν ὠνόμασεν Ἐῦαν, ὃ ἐρη-
 5 νέυεται ζῶή· διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ θεὸς διὰ Μωυσέως ἐν τῷ
 Λευιτικῷ, ἦτοι διὰ τὰς μετὰ τὴν πλάσιν τοῦ χωρισμοῦ αὐτῶν
 ἡμέρας ἐκ τοῦ παραδείσου, ἐπὶ μὲν ἀρρηνογονίας ἀκάθαρτον αὐ- V. 5
 τὴν εἶναι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἐπὶ δὲ θηλυτοκίας ἕως ἡμέ- P. 6
 ρῶν κ'. ἐπειδὴ καὶ Ἀδὰμ τῇ μ' ἡμέρᾳ τῆς πλάσεως αὐτοῦ εἰσῆ-
 10 χθη ἐν τῷ παραδείσῳ, οὗ χάριν καὶ τὰ γεννώμενα τῇ τεσσαρα-
 κοστῇ ἡμέρᾳ εἰσφέρουσιν ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὸν νόμον. ἐπὶ δὲ θή-
 λeos ἀκάθαρτον εἶναι αὐτὴν ἐπὶ ἡμέρας ὀγδοήκοντα, διὰ τε τὴν
 ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτῆς εἴσοδον τῇ ὀγδοηκοστῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ τὸ
 ἀκάθαρτον τοῦ θήλeos πρὸς τὸ ἕρσεν. ἄφεδρος γὰρ πάλιν οἶσα
 15 οὐκ εἰσέρχεται ἕως ἐπτά ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὸν θεῖον νόμον.

Ταῦτα ἐκ τοῦ βλου λεγομένου Ἀδὰμ φιλομαθίας χάριν ἐν
 συντόμῳ ἱστοικείωσα, ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ, B
 ἐπ' αὐτῷ τὰ πραχθέντα, ἐφεξῆς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ στοιχειωθήσε-
 ται, ἕως ἐννακωσιστοῦ τριακωστοῦ ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ
 20 τῶν λοιπῶν γενέσεων, ἕκ τε τῶν θεοπνεύστων γραφῶν καὶ ἐκ τῶν
 ἐπισημοτέρων ἱστορικῶν τῶν ταύταις ἐξακολουθησάντων. ἔξ ὧν

6. Λευιτικῷ] XII. 7. ἐπὶ τοῦ m. 10. γεννώμενα A. γεν-
 ῶμενα G. 14. ἀφεδρος margo A: in textu αφαιδρῶς. 16. ἱστοι-
 κείωσα, ἐν Bredovius. Legebatur ἱστοικείωσαμην. 18. καὶ τὰ A.
 καὶ om. G.

sis vicesimo quinto, Epiphi primo, adiutrix Adami Eva octogesimo suae
 creationis die in paradisiu a deo introducta fuit. Ille acceptam vocavit
 Evam, cuius nominis expositio est, vita; ac propterea per Mozen in Le-
 vitico mandavit deus, hoc est propter dierum spatium, quo recens creati
 a se invicem a paradiso sejuncti fuerunt, mulierem in masculi partu qua-
 draginta dies, in feminae ad octoginta usque immundam censi: eam certe
 ob causam quod Adamus quadragesimo suae creationis die fuerit illatus in
 paradisiu, cuius gratia natos quoque pueros quadragesimo die iuxta legis
 sancita in templu inducunt: in femellae vero partu ad octogesimum usque
 mulier immunda perseverat, cum ut in paradisiu octogesimo die ingressa,
 tam ut eius ad virum comparatione longe impurior reperta; unde et men-
 struo fluxu foedatam in templu, nonnisi diebus septem exactis, pedem
 inferre lex divina prohibet.

Pauca haec ex libro, cui Adami Vita nomen est, notitiae alicuius per-
 ciipiendae gratia exaravimus.

Ab anno primo creationis Adami, (in eo siquidem quae fuerunt con-
 dita manifesto) deinceps reliqua, ad eius vitae nongentesimum ac tricesi-
 mum annum, ac sequentium generationum seriem, ex scripturis a deo tra-
 ditis ac praeclarioribus historicis, quorum narrationes memoratis scriptu-
 ris consonae leguntur, recensebimus: ex quibus equidem a me pluribus

καὶ τὰ πλεῖα λαβὼν, πλὴν ὀλίγων τῶν κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρό-
 νους γεγονότων, σύννομόν τινα σπουδάσω ποιῆσαι, συναρθείας
 ἅμα καὶ ἀληθείας ἐν πᾶσι φρονεῖζων καὶ τῆς καταλλήλου τῶν
 πραγμάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλείων καὶ ἱερέων
 C Ἄριθμόν, προφητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδά- 5
 σκάλων, καὶ τῶν παρ' Ἑλλησιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφία βε-
 βηομένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστεία πολεμικῇ, καὶ ἐπὶ μοχθη-
 ρία προδήλω, πάντα ὡς οἷός τε ὧν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προει-
 ρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ
 γένους ἡμῶν θεοβδέλυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώμα- 10
 τα τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦ-
 μα λαὸν θείους κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ'
 ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευθεῖσαν
 D διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ἑξάκις χίλιοστοῦ
 τριακοσιοστοῦ ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἰνδικτικῆς πρώτης. ἀρ- 15
 χὴν δὲ παντὸς ἔτους ἐν τῷδε τῷ χρονικῷ τὴν πρώτην τοῦ πρώτου
 μηνὸς τοῦ παρ' Ἑβραίοις Νισὰν πᾶς τις ἐντυγχάνων αὐτῷ λογι-
 ζέσθω, καὶ οὐ τὴν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους πρώτην τοῦ Θῶθ, ἢ
 τὴν κατὰ Ῥωμαίους πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς, ἢ ἄλλου τι-
 νὸς ἔθνους ἄλλοθεν ἀρχομένου. διαφόρως γὰρ παρὰ διαφοροῖς 20
 ἔθνεσιν οἱ μῆνες καὶ αἱ τῶν μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν ἀρχαὶ συναφω-
 νήθησαν· ὧν ἡ ἄγνοια τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς περὶ ἡμερῶν ἢ

2. τινα add. A. 15. ἔτους add. A. ἀρχὴν A. τὴν ἀρχὴν G.
 17. Νισὰν m. Νισσαν G. 19. τοῦ add. A.

excerptis, praeter ea quae nostra aetate contigerunt magis insignia, narra-
 tionum concordiae pariter ac veritatis, rerumque relatarum ad sese invi-
 cem ordinis studiosus, brevem historiam contexere pro viribus contendam:
 regum, inquam, spectabilem turbam, sacerdotum copiam immensam, pro-
 phetarum, apostolorum, martyrum, doctorum, reliquorumve apud Genti-
 les aliasve nationes scientiae, vel alterius cuiuspiam artis, reive bellicae,
 aut ingentis alicuius laboris suscepti nomine celebrium numerum, reliquaque
 cuncta, quantum vires ingeniumque suppetent, ex praefatis historicis cum
 delecta decerpens; exosum tandem deo testamentum, quod adversus Chri-
 stum genusque nostrum sibi disposuerunt tabernacula Idumaeorum et Ismae-
 litae, qui populum ex spiritu natum divinis iudiciis insectantes, a beatis-
 simo Paulo praenunciatam in fine dierum defectionem meditati sunt, ad prae-
 sentem usque creationis trecentessimum supra sexies millesimum ac In-
 dictionis primae annum, describam. Anni vero principium, mensis Nisan
 apud Hebraeos primi diem primum, cui Chronicon hoc in manus incidit,
 lector mente designet; nec Aegyptiorum more mensis Thoth, vel Romano-
 rum instar Ianuarii primum, assumat, aut ab alio quovis die nationis al-
 terius exemplo ducat initium; diversimode siquidem apud diversas nationes
 menses, mensiumque exordia instituuntur, quorum incertitia de diebus, men-

μηρῶν ἢ ἐνιαυτῶν τι ζητεῖν οὐ μικρὰν ἐμποιεῖ τὴν πλάνην. διὸ καλὸν ἡγούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὖσας, P. 7 καὶ ταῖς πατρικαῖς διδασκαλαῖς εὐδιαγνώστους εἶναι, τοῖς φιλομαθέσιν ἐκθῆσθαι τὰς λοιπὰς παρεῖς, ὡς ἀτρέπτους ὅλον εἰπεῖν, Ἐτρώων, ἢ Χαλδαίων, ἢ ἄλλων τινῶν ἀσυνήθων. εἰσὶ δὲ αἱ τρεῖς διαφοραὶ ἧ τε παρ' Ἑβραίοις καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις.

Μὴν πρῶτος κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ νομοθεσίαν ὁ παρ' Ἑβραίοις Νισῶν νυχθημέρων τριάκοντα ἀπὸ εἴκοσι πέντε Μαρτίου, ἕως 10 κ' Ἀπριλλίου. ἀπὸ κθ' τοῦ Φαμενώθ ἕως τὰς κη' τοῦ Φαρμουθί. Δεύτερος μὴν Ἰάρης ἡμερῶν τριάκοντα ἀπὸ κδ' Ἀπριλλίου V. 6 ἕως κ' Μαΐου. ἀπὸ κθ' τοῦ Φαρμουθί ἕως τὰς κη' τοῦ Παχῶν B μηνός.

Μὴν Σοῦϊν ἡμερῶν τριάκοντα μιᾶς ἀπὸ κδ' Μαΐου ἕως 15 τὰς κ' Ἰουνίου· ὁμοῦ ἐκνηκόντα δύο. ἀπὸ τὰς κθ' τοῦ Παχῶν ἕως τὰς κθ' τοῦ Παῦνι.

Θερινὴ τροπή.

Μὴν Θαμνὶ νυχθημέρων τριάκοντα ἀπὸ κδ' Ἰουνίου ἕως κ' Ἰουλίου. ἀπὸ λ' τοῦ Παῦνι ἕως κθ' τοῦ Ἐπιφί.

6. καὶ ἡ A. ἢ om. G. 8. μὴν addidit ex A. παρ' A. παρὰ τοῖς G. 9. Νισῶν m. νισῶν A. Νισῶν G. 10. Ἀπριλλίου] παρακτείνεται καὶ add. m. ἀπριλλίου A. τοῦ Ἀπριλλίου G. 14. Σισ-θουῆ m. 16. Παννῆ m. 18. Θαμνὶ m. Θαμνὶ G. Ἰουνίου A. τοῦ Ἰουνίου G. 19. Ἐπιφί] Ἐπιφί G hic et p. 9, 2. ἐπὶ φελ A.

ab us ac annis quaestionem moventibus non contemnendi erroris causa extitit. Eam ob rem operae pretium ratus, tres praecipuas eorum differentias ac iuxta paterna ad nos usque delata monumenta cognita faciliores, reliquis, ceu nullo usus nostri vestigio tritis, Inderum, Chaldaeorum, Aethi-orumque, cum quibus nulla nobis est consuetudo, relictis, scientiae cupidus exponam. Illae vero tres differentiae Hebraeorum, Aegyptiorum, Romanorumque sunt propriae.

Primus divino nutu Hebraeis institutus mensis Nisan est dierum ac noctium integrarum triginta, Martii vicesimo quinto incipit, et ad Aprilis vicesimum tertium excurrit; ac pariter a Phamenothe vicesimo nono ad usque mensis Pharmuthi vicesimum octavum.

Mensis secundus Iares diebus triginta clauditur; incipit Aprilis vicesimo quarto, Maii vicesimo tertio expirat; a Pharmuthi nempe vicesimo nono ad usque Pachon vicesimum octavum.

Mensis Sufian circulo dierum unius et triginta completur; Maii vicesimo quarto exorditur, Iunii vicesimo tertio desinit (quorum trium mensium summa est dierum nonaginta duorum) a Pachon vicesimo nono ad Payne vicesimum nonum.

Aestivum solstitium, sive in alium polum aestiva solis conversio.

Mensis Thamni triginta dierum est, Iunii vicesimo quarto principium, Iulii vicesimo tertio finem sortitur: a Payne tricesimo ad Epiphi vicesimum nonum.

Ἰάμπετος μὴν Ἄρει ἡμερῶν τριάκοντα· ἀπὸ κθ' τοῦ Ἰουλίου ἕως τὰς κβ' τοῦ Ἀυγούστου· ἀπὸ λ' τοῦ Ἐπιφί ἕως τὰς κθ' τοῦ Μεσορί.

Ἐκτος μὴν Ἐλλοῦ ἡμερῶν τριάκοντα μιᾷς· ἀπὸ τὰς κγ' τοῦ Ἀυγούστου ἕως τὰς κβ' τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁμοῦ ἑκατὸν ὀγδοή-5 κοντα δύο ἡμέραι· ἀπὸ τὰς λ' τοῦ Μεσορί, καὶ αἱ ἐπαγόμεναι, ἕως τὰς κέ' τοῦ Θῶθ· ἀπὸ τὰς κδ' τοῦ Ἀυγούστου ἕως τὰς κη'.
Δὴ γὰρ ἀρχὴ τοῦ Θῶθ ἀπὸ τὰς κθ' Ἀυγούστου ἐστὶ ἐπιπενθήμε- ρος λ' Ἀυγούστου, ἐπὶ δὲ ἑξημέρου τριάκοντα μία Ἀυγούστου.

Φθινόπωρον.

10

Μὴν ἑβδομος Θεελίφ ἡμερῶν λ'· ἀπὸ κγ' Σεπτεμβρίου ἕως τὰς κβ' Ὀκτωβρίου. ἀπὸ τὰς κς' τοῦ πρώτου μηνὸς Θῶθ κατὰ γυπτίους ἕως κέ' τοῦ Φαωφί.

Ὅγδοος μὴν Μερσονὰν νυχθημέρων τριάκοντα· ἀπὸ τὰς κγ' Ρ. 8 Ὀκτωβρίου ἕως κ' Νοεμβρίου. ἀπὸ τὰς κς' τοῦ Φαωφί ἕως κέ' 15 τοῦ Ἄθϋρ.

Ἐνατος μὴν Χασσαλεὺ ἡμερῶν τριάκοντα μιᾷς. ὁμοῦ διακό-

1. Ἄρει] *Αβ* m. 2. ἐπιφί *Α*. Ἐπιφί *Γ*. 3 et 6. Μεσορί] *Vulgo Μεσορή*. 4. Ἐλλοῦ] *Ελοδλ* m. 7. Post Θῶθ addit m αὶ δὲ ἐπαγόμεναι ἡμέραι εἰσίν. 8. 'πό τὰς *Α*. ἐπὶ τὰς *Γ*. 9. λ' add. *Α*. 10. φθινόπωρον *Α*. Φθινοπώριον *Γ*. 11. Θεελίφ] *Θερίφ* m. 13. κς' add. *Α*. 14. Μερσονὰν] *Μερσοναή* m. 17. Ἐνατος] *Ἐννατος* *Γ*. 17. Χασσαλεὺ m.

Quintus mensis Aerei triginta diebus evolvitur, a Iulii vicesimo quarto ad Augusti secundum et vicesimum: ab Epiphi videlicet tricesimo ad Mesore nonum et vicesimum.

Sextus mensis Eilu unum et triginta dies obtinet; Augusti vicesimo tertio nascitur, completur Septembris vicesimo secundo: (summa trimestris huius centum et octoginta duorum est dierum) a Mesore tricesimo exorditur, eidemque concessis diebus quinque adiectitiis, sequentis Thoth vicesimo quinto desinit: adiecti vero dies interseruntur Augusti quarto supra vicesimum, ad eiusdem vicesimum octavum: principium aiquidem mensis Thoth ab Augusti vicesimo nono nunc deducitur, post Mesore quinque dies additos, quod tricesimo eiusdem mensis die statui debuisset, vel certe tricesimo primo, cum (in anno intercalari) dies VI instant addendi.

Autumnus.

Mensis septimus Theeliph triginta diebus evolvitur, a Septembris vicesimo tertio ad secundum supra vicesimum Octobris, et a sexto supra vicesimum primi mensis Aegyptiorum Thoth usque ad Phaophi vicesimum quintum.

Mensis octavus Mersuan triginta diebus expletur, Octobris vicesimus tertius initium illi est, finis Novembris vicesimus primus: alias Phaophi vicesimus sextus confert eidem exordium, terminum Athyr vicesimus quintus.

Mensis nonus Chasleu unum et triginta dies numerat (trium horum mensium summa est ducentorum septuaginta trium dierum) principium a No-

σαι εβδομήκοντα τρεῖς· ἀπὸ κβ' Νοεμβρίου ἕως κβ' Δεκεμβρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Ἰανουαρίου ἕως κς' τοῦ Χοιᾶκ.

Χειμερινή τροπή.

Δεκάτος μὴν Τηβήθ ἡμέρας τριάκοντα· ἀπὸ κγ' Δεκεμβρίου 5 ἕως κα' Ἰανουαρίου· ἀπὸ κζ' τοῦ Χοιᾶκ ἕως κς' τοῦ Τυβί. B

Ἐνδέκατος μὴν Σαββὰτ ἡμερῶν τριάκοντα· ἀπὸ κβ' τοῦ Ἰανουαρίου ἕως κ' τοῦ Φεβρουαρίου· ἀπὸ κζ' τοῦ Τυβί ἕως τὰς κς' τοῦ Μεχίρ.

Δωδέκατος μὴν Ἀδάρ ἡμερῶν τριάκοντα δύο. ἀπὸ κα' Φεβρουαρίου ἕως κδ' Μαρτίου· ἀπὸ κζ' τοῦ Μεχίρ ἕως κη' τοῦ Φαμενώθ. μετὰ δὲ τῆς πενθημέρου.

Ταῦτα ὡς ἐν συνόψει ἱστοικειώθη περὶ τῆς ἰσθμῆς ἐπὶ τὸ πλεῖ- V. 7 στον ἐν χρήσει τριτητῆς διαφορᾶς τῶν μηνῶν. ἀρκτέον δὲ λοι- C πὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀδάμ καὶ καθ' ἑξῆς.

15 Γενέσεως κόσμου ἔτη. πρῶτον.

Ἐκ τῶν λεπταῶν Γενέσεως.

Τῷ ἐβδόμῳ ἔτει παρέβη καὶ τῷ ὀγδόῳ ἐξερορήθησαν τοῦ παρὰδύσου, ὡς φησι, μετὰ τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας τῆς παρὰβάσεως, ἐν τῇ ἐπιτολῇ τῶν Πλειάδων.

4. τυβήθ Α. 5 et 7. Τυβί m. τυβήτ Α. Τηβήθ G. 7 et 10. φεβρουαρίου Α. 8 et 10. Μεχίρ] μεχίρ Α. Μαχίρ G. 9. Ad-didi Δωδέκατος. Ἀδάρ] α' δαρ Α. πρώτος Ἀδάρ G. ἕστατος Ἀδάρ m. 12. τῆς τῶν G. τῶν delet m. 13. τριτητῆς Α. περιτητῆς G. 16. παρέβη Ἀδάμ m.

vembris vicesimo secundo ducit, et ad Decembris vicesimum secundum protrahitur: ab Athyr vicesimo secundo usque vicesimum sextum Choeac.

Hibernum solstitium, sive in adversum polum hiberna solis conversio.

Decimus mensis Thebeth dies triginta sibi vindicat, a Decembris vicesimo tertio ad Ianuarii vicesimum primum; a Choeac vicesimo septimo ad Tybi vicesimum sextum.

Mensis undecimus Sabbat triginta diebus decurritur, a Ianuarii vicesimo secundo ad Februarii vicesimum: ac simul a Tybi vicesimo septimo ad Machir vicesimum sextum.

Ultimus Adar duos supra triginta numerat: Februarii vicesimus primus dat illi exordium, Martii vicesimus quartus terminum; hinc a Machir vicesimo septimo incipit, illinc octavo supra vicesimum Phamenoth obit.

His quoque accensentur quinque dies adiectitii.

Haec in summa, de ea, quae ut plurimum in numerandis mensibus occurrit, differentia, dicta sunt: de reliquo a primo Adami anno consequentes oculis ac mente decursuris nobis initium ducendum est.

Anni ortus mundi. Primus.

Ex minuta Genesi.

Septimo anno transgressus est Adamus, octavo vero praecepti violatione ad quadragesimum usque et quintum diem simulata, eiecti sunt (ut ait) e paradiso, Pleiadibus exorientibus.

Ἐποίησε δὲ ὁ Ἀδάμ ἐν τῷ παραδείσῳ ἑβδομάδα ἡμερῶν τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε. καὶ ἐξεβλήθη σὺν τῇ γυναικὶ Εὐᾶ διὰ τὴν **D** παραβάσιν τῆ δεκάτῃ τοῦ Μαΐου μηνός.

Τὰ θηρία καὶ τὰ τετράποδα καὶ τὰ ἔρπετὰ φησὶν ὁ Ἰώσηπος καὶ ἡ λεπτὴ Γένεσις ὁμόφωνα εἶναι πρὸ τῆς παραβάσεως τοῖς πρω-5 τοπλάστοις· διότι, φησὶν, ὁ ὄφις ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησε τῇ Εὐᾶ, ὅπερ ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ. πᾶσα γὰρ λογικὴ φύσις κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐστὶ, ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. τὸν ὄφιν ἠμολογοῦμεν λελαληκέναι τῇ Εὐᾶ, στόμα γωόμενον τῷ νοῦ τῷ ὄφει. ἐν ᾧ ἐνεργήσας ἀσυνήθει ἔντι τῷ ἀνθρώπῳ παρὰ τὰ λοιπὰ **10** θηρία, δι' αὐτοῦ ἠπάτησε τοὺς προπάτορας, ὁ μετὰ τοῦτο καὶ ἐν ἀψύχοις εἰδώλοις λαλήσας τοῖς ὑπ' αὐτοῦ δειλασθεῖσι πολυτρόπως εἰδωλολάτραις. τὸ δὲ εἶναι τὸν ὄφιν τετράπονον τὸ πρὶν καὶ μετὰ τὴν πονηρὰν εἰσῆγησιν ἐρησιτικὸν οὐκ ἀπιστοῦμεν.

Τῷ ὀγδόῳ ἔτει, φησὶν, ἔγνω ὁ Ἀδάμ Εὐᾶν τὴν γυναῖκα 15 αὐτοῦ.

Τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει ἐγεννήθη αὐτοῖς πρωτοτόκος υἱὸς ὁ Κάιν.

P. 9 Τῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει φασὶ γεγενῆσθαι τὸν δίκαιον Ἄβελ.

Τῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἐγεννήθη αὐτοῖς θυγάτηρ, καὶ **20** ἀνόμασαν αὐτὴν Ἀσουάμ.

Τῷ ἐνενηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει προσήνεκε Κάιν.

Τῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ ἔτει Ἄβελ ἀνήνεγκε θυσίαν τῷ Θεῷ εἰκοστὸν δεῦτερον ἔτος ἄγων, κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ ἑβδόμου μηνός παρ' Ἑβραίοις, ἧγουν ἐν τῇ σκηνοπηγίᾳ. **25**

4. Ἰώσηπος] Antiq. I, 2. 8. τὸν ὄφιν — ἀπιστοῦμεν add. A.

Trecentorum sexaginta quinque dierum septenarium egit Adamus in paradiso; tum vero Maii decimo cum uxore Eva violati praecepti reus ei-ctus est.

Ferae, quadrupedia, neo non reptilia, si fidem Iosephe parvae-que Genesi dederimus, una loquendi ratione cum primo creatis parentibus nandum dei praeceptum transgressis utobantur; atque ideo dicunt illi, ser-mone hominibus consueto Evam serpens allocutus est, quod quidem absur-dum omnino censendum. Rationalis enim quaevis natura ad imaginem dei formata est, illa vero a dei imagine censentur aliena.

Octavo, ut refert, anno Adamus uxorem Evam cognovit.

Anno septuagesimo natus est eis Cain primogenitus.

Anno septuagesimo septimo iustum Abel in lucem venisse dicunt.

Anno octogesimo quinto nata est eis filia nomine Asuam.

Anno nonagesimo septimo sacrificavit Cain.

Anno nonagesimo nono in plenilunio septimi Hebraeorum mensis, hoc est in Scenopogia, Abel annum agens secundum et vicesimum, obtulit sa-crificium deo.

Σημειώσιον ὅτι τὴν Κάιν καρποφορίαν θυσίαν καλεῖ ἡ γραφή, τὰ δὲ τοῦ Ἄβελ δῶρα, δηλοῦσα τὸν τρόπον ἐκατέρου.

Τῷ αὐτῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ ἔτει ἀνείλεν ὁ Κάιν τὸν Ἄβελ, καὶ ἐπένησαν αὐτὸν οἱ πρωτόπλαστοι ἐβδομαδικῶς τέσσαρας, B 5 ἤγουν ἕτη εἴκοσι ὀκτώ.

Τῷ ἑκατοστῷ εικοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπέθαντο τὸ πένθος.

Τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἔλαβεν ὁ Κάιν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἀσαννᾶν οὕσαν ἑτῶν ν'. αὐτὸς δὲ ἦν ἑτῶν ἐξή-
10 κοῦτα πέντε.

Τῆς θείας γραφῆς περὶ τοῦ γένους Κάιν.

Καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ. ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαιδάδ· C καὶ Γαιδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε 15 τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. οὗτος ὁ Λάμεχ ἔκτος ὢν ἀπὸ Κάιν, ὃς πρῶτος ἐν ἀνθρώποις φονεὺς, ἔλαβε δύο γυναῖκας καὶ δεύτερον φόνον ἐποίησε. Κάιν οὖν πρῶ-
20 τος φονεὺς Ἄβελ τοῦ δικαίου τύπον φέρει τοῦ διαβόλου, ὡς ἐφευ-
ρετῆς τοῦ κακοῦ καὶ ἀμεταμέλητος ἐν ἀρχῇ τῆς κοσμογονίας φα-
20 νείς, Λάμεχ δὲ τύπον φέρει τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κυριοκτόνου λαοῦ κα-

1. θυσίαν add. A. ἡ γραφή] Genes. IV, 2. 4. ἐβδομαδικῶς τέσσαρας ἐνιαυτοῦς m. 6. ἡ add. A. 9. ἀσαννᾶν A. Ἀσαν-
ρᾶν G. Ἀσαννᾶ m. 12. καὶ ἦν — αὐτοῦ ἐνώχ addidi ex A. Vide Genes. IV, 17. 14. γαιδάδ καὶ γαιδάμ A. 16. ὁ λάμεχ A. Λά-
μεχ om. G. ὃς addidi. πρῶτος ἐν ἀνθρώποις φονεὺς m. 18. οἷς
A. ὃς G.

Obserua, scripturam, ut utriusque rationem designet, Cain sacrificium vocare fructuum oblationem, Abel autem dona.

Anno eodem supra nonagesimum nono Cain occidit Abel, quem primi parentes annorum hedomadibus quatuor, id est viginti octo, luxerunt.

Anno centesimo vicesimo septimo Adamus et Eva luctum deposuerunt.

Anno centesimo tricesimo quinto, cum esset Cain annorum sexaginta quinque, propriam sororem Asuam annis quinquaginta natam duxit in uxorem.

Ex sacra scriptura, de Cain genere.

Cain autem cognovit uxorem suam, quae concepto foetu peperit Enoch. Enoch autem natus est Gaidad, et Gaidad genuit Maleleel, et Maleleel genuit Mathusala, et Mathusala genuit Lamech. Hic sextus a Cain parricidarum omnium primo duas sibi iunxit uxores, et secundam caedem perpetravit. Cain igitur Abel iusti parricida diaboli malorum omnium inventoris, ac iam a mundi exordio in peccatis obdurati figuram refert; populi vero Iudaici medio

τὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα μεσοῦντα σταυρώσαντος τὸν σωτήρα, οὐ καὶ πολλαπλασίως ἢ ἁμαρτία καὶ ἡ ἐκδίκησις. ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος ἑβδομηκοστὸς ἑβδομος ἀπὸ Ἀδάμ γενεαλογεῖται.

D Τῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ ἕκτῳ ἔτει ἐγεννήθη τῷ Κάϊν ὁ Ἐνώχ. οὗτος πρῶτος ἄροτρον εὔρεν. 5

Τῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει Κάϊν ἔκτισε πόλιν ἐπὶ V. 8 τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ. Ἄβελ δὲ δικαιοσύνης ἐφρόντιζεν. ὁ Κάϊν μετὰ τὴν καταδικὴν ἄρπαξ καὶ πλεονέκτης μᾶλλον ἐγένετο μέγρια καὶ στάθμια καὶ ὄρους γῆς πρῶτος ἐπινοήσας. τοὺς δὲ οικίους εἰς ἓν συναγαγὼν ἐν πολέμοις ἀσχολεῖσθαι ἐδίδασκεν. 10 οὗτος χθσαμάλος ἦν ἀπὸ τῆς κατάρως τοῦ Θεοῦ καὶ πάντες οἱ ἔξ αὐτοῦ γεννώμενοι. ὥκει δὲ τὴν γῆν ἥτις ἐστὶ τρέμουσα, χαμηλὴ

P. 10 οὖσα, κεχωρισμένος ὑπάρχων ἐκ τοῦ Σῆθ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἀδάμ. οἱ ἐκ τοῦ Σῆθ υἱοὶ Θεοῦ λεγόμενοι καὶ ἐργήγοροι τὴν ὑψηλοτέραν γῆν τῆς Ἐδέμ πλησίον τοῦ παραδείσου κατέκων. 15

Τῷ σλ' ἔτει Ἀδάμ, ἐν ᾧ ὁ Σῆθ ἐγεννήθη, ρξ' ἔτος ὑπῆρχε τοῦ Κάϊν.

Τῷ δὲ σδ' ἔτει ἐγέννησε θυγατέρα, ἦν ὀνόμασεν Ἀζουράν.

Τῷ σμγ' ἔτει τοῦ Ἀδάμ ἀπεγαλακτίσθη ὁ Σῆθ.

Τῷ σο' ἔτει τοῦ Ἀδάμ ὁ Σῆθ ἄρπαγεις ὑπὸ ἀγγέλων ἐμνή- 20
θη τὰ περὶ τῆς παραβάσεως μέλλοντα ἔσεσθαι τῶν ἐργηγόντων,

1. οὐ καὶ A. οὐ G. 3. ἀπὸ A. ἀπὸ τοῦ G. 4. ἕκτῳ addidi ex A. 12. γεννώμενοι A. γενόμενοι G. 13. Σῆθ] σῆθ A constanter. κατὰ A. κατὰ τὴν G. 14. υἱοὶ A. γεννώμενοι υἱοὶ G. 21. μέλλοντα A. μελλόντων G.

sexto saeculo deicide, ac salvatorem cruce damnantis, cuius, ut crimen ita vindicta multiplex, Lamech speciem exhibet. Sed et ipse dominus septuagesimus septimus ab Adamo generationis serie deducitur.

Anno centesimo nonagesimo Cain filius Enoch natus est. Hic primus aratrum adinvenit.

Anno centesimo nonagesimo septimo Cain condidit urbem de filii sui Enoch nomine; Abel vero iustitiae intentus erat studio. Cain crimine multatus magis ac magis rapinae et avaritiae vitio implicabatur: mensuris, ponderibus, et agrorum determinationibus excogitatis, sanguine et familiaritate sibi coniunctis bellorum exercitamentis vacare suadebat. Hic, velut cuncti ex eo nati, terrenis deditus dei maledicto subiacuit. Terram autem, quae, ceu depressa, tremula quoque fuit, a Seth, ex Adami mandato, divisus inhabitavit. Seth stirpe procreati, filii dei dicti, et egregori, superiores terras ad paradisi latus occupaverunt.

Anno ducentesimo tricesimo Adami, quo Seth natus est, centesimum et sexagesimum Cain attigerat.

Anno vero ducentesimo tricesimo quarto filiam Azuram nomine progeniit.

Adami ducentesimo quadragésimo tertio Seth ablactatus est.

Adami ducentesimo septuagesimo Seth ab angelis raptus futurorum egregororum crimen, aquas quoque diluvio inundaturas, salvatorisque

καὶ τὰ περὶ κατακλισμοῦ τοῦ ὕδατος ἕσομένου καὶ τὰ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ σωτῆρος. καὶ γενόμενος ἄφαντος ἡμέρας μ' ἑλθῶν B ἔξηγήσατο τοῖς πρωτοπλάστοις ὅσα ἐμνήθη δι' ἀγγελίων. ἦν δὲ τότε ἐτῶν μ'. ὁ Σῆθ' εὐσεβῆς ἦν καὶ εὐδιάπλαστος σφόδρα καὶ οἱ 5 ἔξ αὐτοῦ πάντες εὐσεβεῖς καὶ ὠραῖοι ἦσαν. οὗτοι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Ἀδὰμ τὴν ὑψηλοτέραν γῆν ὤκουν τῆς Ἐδέμ, κατέναντι τοῦ παραδείσου, ἀγγελικῶς βιοῦντες, ἕως τοῦ χιλιοστοῦ κοσμικοῦ ἔτους. τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν μὴ φέρων ὁ ἀρχέκακος βλέ- 10 πειν, εἰς τὴν ὠραιότητα τῶν τότε θνητῶν τῶν ἀνθρώπων αὐτοὺς ἔτρασε, περὶ ὧν φησι καὶ ὁ Θεὸς Μωϋσῆς ὅτι ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θνητῶν τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλοὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἔξ αὐτῶν. C

Τῷ κκε' ἔτει ὁ Σῆθ' ἔλαβε γυναῖκα Ἀζουρὰν τὴν ἰδίαν ἀδελ- φήν. ἦν δὲ Σῆθ' ἐτῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐνός.

15 Τῷ υλε' ἔτει ἐγεννήθη τῷ Σῆθ' ὁ Ἐνὼς. οὗτος γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ κκε' ἔτει.

Ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως γεννήσεως Ἐνὼς ἔτη τετρακόσια τριάκοντα πέντε, δηλοῦσης τῆς γραφῆς Ἐνὼς ἠλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ πρώτος, τοῦτ' ἔστι προσαγορεύεσθαι 20 ὄνόματι Θεοῦ. ἐρμηνεύεται γὰρ ὁ Ἐνὼς ὡσανεὶ ἄνθρωπος κατὰ

1. κατακλισμοῦ A. τοῦ κατακλισμοῦ G. 10. Μωϋσῆς] Vulgo Μωϋσῆς. Est Genes. VI, 2. 13. κκε' A. κκ' G. 14. σῆθ' A. ὁ Σῆθ' G. 15. υλε' A. υλ' G. 18. τῆς γραφῆς] Genes. IV, 26.

adventum arcane et secreto didicit: diebusque quadraginta oculis hominum raptus, quae secreto edoctus fuerat ab angelis, primis parentibus reversus exposuit. Annis porro quadraginta ipse proventus habebatur. Pietate in deum ac summa corporis venustate excellebat, et ex eo cuncti progentiti, pii quoque, ac corpore elegantes visi sunt. Isti ex Adami mandato terram superiorem Edem, e regione Paradisi, angelicam ducentes vitam, ad millesimum usque mundi annum habitavere; quorum studiosum adeo vivendi genus non ferens malorum adinventor, ad filiarum hominum pulchritudinem exoptandam impulit et deiecit: de quibus divinus Moses ait: „videntes filii dei filias hominum, quod essent pulchrae, coniuges ex illis sibi delegerunt.”

Anno quadingentesimo vicesimo Azuram propriam sororem Seth duxit uxorem: erat autem ille annorum unius et nonaginta supra centesimum.

Anno quadingentesimo tricesimo Enos filius Seth natus est. Hic cum esset annorum centum et nonaginta genuit Cainan anno sexcentesimo vicesimo quinto.

Ab Adamo usque ad Enos ortum quadingenti triginta quinque anni fluxerunt, dicente scriptura: „Enos domini dei nomen primus invocare speravit”: hoc est, dei nomine coepit appellari. Exponitur enim Georg. Syncellus. I. 2

Ἐτὸν Ἑβραϊκὸν νοῦν. οὕτω δὲ καὶ ὁ σωτὴρ υἱὸς τοῦ ὄντος ἀνθρώπου, κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀφρικανῶ.

Ἡ πρώτη περίοδος τῶν φλβ' ἐτῶν τούτῳ τῷ ἔτει πληρώθη. ἦν δὲ τοῦ μὲν Σήθ τριακοσιοστός δεύτερος, τοῦ δὲ Ἐνὼς ἐνενηκοστός ὄγδοος. 5

Τῷ χ' ἔτει μετανοήσας ὁ Ἀδὰμ ἔγνω δι' ἀποκαλύψεως τὰ περὶ τῶν ἐργηρόρων καὶ τοῦ κατακλισμοῦ καὶ τὰ περὶ μετανοίας καὶ τῆς θείας σαρκώσεως καὶ τῶν περὶ καθ' ἑκάστην ὥραν ἡμερινῆν καὶ νυκτερινῆν ἀναπεμπομένων εὐχῶν τῷ θεῷ ἐξ ὅλων τῶν κτισμάτων διὰ Οὐριήλ τοῦ ἐπὶ τῆς μετανοίας ἀρχαγγέλου 10 οὕτως ***

P. 11 Τῷ ἑξακοσιοστῷ ἑκοστῷ πέμπτῳ ἔτει Καϊνᾶν ἐγεννήθη τῷ Ἐνὼς. οὗτος γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.

Τῷ ψλ' ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ Καϊνᾶν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Μα-15 λείθ.

V. 9 Τῷ ψλ' ἐγέννησε Καϊνᾶν τὸν Μαλελεήλ ὡν ἐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα. Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, τῷ ἑνακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ἔτει τοῦ κόσμου. 20

Τῷ ρλ' ἔτει Ἀδὰμ ἐκοιμήθη, καταλείψας ἄρρενας υἱοὺς

1. δὲ καὶ ὁ A. δὲ ὁ G. 11. Post οὕτως indicavi lacunam. Leguntur quidem in margine A creaturarum preces ad singulas horas pertinentes, sed ita sunt habitae ut describi plane non poterint.
13. ἐνὼς A. 15. φλ'] φλδ' A. 17. ἐγέννησε A. ἐγέννησεν ὁ G.

Enos secundum Hebraicae literae mentem, quasi homo, ita et salvator veri hominis filius est iuxta naturalem rationem, ait Africanus.

Annorum quingentorum et triginta duorum circulus primus hoc anno completur: erat autem aetatis Seth secundus supra trecentessimum, Enos vero nonagesimus octavus.

Anno sexcentesimo Adamus peccati sui poenitens futura circa egregoros, diluvium, poenitentiam, divinam incarnationem, ac preces ab omnibus creaturis archangeli Uriel poenitentibus praepositi ministerio, per singulas diei noctisque horas deo praesentatas ex revelatione sibi facta percepit.

Anno sexcentesimo vicesimo quinto Enos natus est Cainan. Hic centum et septuaginta annorum aetatis genuit Maleleel.

Anno ab Adamo creato septingentesimo nonagesimo Cainan accepit uxorem Maleth.

Anno septingentesimo nonagesimo quinto Cainan centum et septuaginta annos natus genuit Maleleel. Maleleel porro anno vitae suae centesimo sexagesimo quinto, mundi vero nongentesimo sexagesimo, genuit Iared.

Anno nongentesimo tricesimo Adamus, relictis filiis triginta tribus, filia-

τριάκοντα τρεῖς καὶ θυγατέρας εἴκοσιν ἐπτά. οὗτος ἠγεμόνευσε τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων τὰ ὅλα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη.

Τῷ αὐτῷ Ἄλ' ἔτει καὶ Κάϊν ἀπέθανεν, ἐμπεσόντος ἐπ' αὐτὸν τοῦ οἴκου. λίθοις γὰρ καὶ αὐτὸς τὸν Ἄβελ ἀνείλε. πληρω-
5 θέντος οὖν ἐνιαυτοῦ μετὰ θάνατον τοῦ Ἀδάμ τέθνηκεν.

Σῆθ ἠγεμόνευσε μετὰ τὸν Ἀδάμ τῶν τηρικαῦτα ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἐκ γένους αὐτοῦ διακόσιοι ἐργήγοροι τῷ χιλιοστῷ τῆς κο-
μογονίας ἔτει, τεσσαρακοστοῦ ὄντος τοῦ Ἰάρεδ, αὐτοῦ δὲ τοῦ
Σῆθ ἐπτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ, πλανηθέντες κατέβησαν, καὶ
10 ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ἐγέννησαν τοὺς γίγαντας τοὺς ὀνομαστοὺς, ὡς φησιν ἡ γραφή.
ἐπειδὴ δὲ τινες ἀντιλέγουσι περὶ τούτων, συνείδον ἐφεξῆς ὄλλ-
γα τινὰ καὶ περὶ αὐτῶν παραθέσθαι, ἐκ τε τοῦ πρώτου βι-
βλιου τοῦ Ἐνώχ καὶ αὐτοῦ Μωϋσέως καὶ Πέτρον τοῦ κορυφαίου
15 τῶν ἀποστόλων.

Τῷ Ἄδξ' ἔτει ἐγέννησε Μαλελεὴλ τὸν Ἰάρεδ.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα δύο ἐγέννησε τὸν
Ἐνώχ τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου.

[Ἔτος Ἰάρεδ τῷ χιλιοστῷ τοῦ κόσμου.]

1. εἴκοσιν ἐπτά A. εἴκοσι τρεῖς G. 7. χιλιοστῷ] 1053 p. 16 d.
1177 p. 19 d. 1170 p. 12 c. rursus 1000 p. 41 a. 8. τοῦ Ἰάρεδ
A. τῷ Ἰάρεδ G. 10. ἑαυτοῖς m. ἑαυτοῦς G. Vide p. 12 c.
19. „Ἔτος — κόσμον redundant vel alia desunt.” m.

bus viginti tribus, obdormivit. Hic cunctis vitae suae annis humani generis imperium gessit.

Eodem anno nongentesimo tricesimo Cain, ruina domus in eum lapsa, interiit; lapidibus enim fratrem Abel confecerat. Anno itaque post Adami mortem evoluta, mortuus est.

Adamo e vivis sublato, hominum tunc in terris degentium dominium Seth obtinuit: millesimo vero mundi conditi anno, Iared quadragesimo, ipsius Seth septingentesimo septuagesimo, ducenti ex eius stirpe egregori seducti descenderunt, et ex filiabus hominum sibi delegerunt uxores, nominatissimosque illos, de quibus scriptura loquitur, procrearunt Gigantes. At cum in adversa opinione nonnulli sint, pauca quaedam de his, tum ex Enoch primo, tum ex ipsius Mosis, ac denique ex coryphaei apostolorum Petri libris delibare decrevi.

Anno nongentesimo sexagesimo Maleleel genuit Iared.

Iared centum et sexaginta duobus annis natus, anno mundi vicesimo secundo supra millesimum et centesimum genuit Henoch.

Annus Iared millesimo mundi coaequus.

Ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐργηγόρων.

- D Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων γεννηθέντων αὐτοῖς θυγατέρες ὡραῖαι, καὶ ἐπεθύμησαν αὐτάς οἱ ἐργηγοροὶ, καὶ ἀπεπλανήθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. καὶ εἶπε Σεμιαζᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσητε ποιῆσαι τὸ πρῶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὀφειλέτης ἁμαρτίας μεγάλης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ πάντες καὶ εἶπον, ὁμόσωμεν ἅπαντες δοκῶ καὶ ἀναθεματίσωμεν ἀλλήλους τοῦ μὴ ἀποστρέφαι τὴν γνώμην ταύτην, 10
- P. 12 ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους. ἦσαν δὲ οὗτοι διακόσιοι οἱ καταβάντες ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰάρεθ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἐρμονιεῖμ ὄρους καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄρος Ἐρμῶμ, καθότι ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν · 15
α' Σεμιαζᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν.	ζ' Ραμιήλ.
β' Ἀταρκούφ.	ζ' Σαμψίχ.
B γ' Ἀρακιήλ	η' Ζακιήλ.
δ' Χωβαβιήλ.	θ' Βαλκιήλ.
ε' Ὁραμμαμή.	ι' Ἀζαλζήλ.

20

1. Ἐνώχ] Cap. VII. p. 171. In libro Enoch sequor interpretationem Sylvestri de Sacy, quae addita est Laurentii editioni. 3. Θυγατέρας A. 6. Σεμιαζᾶς] σεμιαζᾶς A. 7. θελήσητε A. θελήσετε G. 11. ὤμοσαν Am. ὤμοσαν G. 13. τοῦ addidi ex A. 14. ἐρμῶμ A. Ερμῶν G. 14. ὤμοσαν καὶ ἀνεθ — Am. ὤμοσαν καὶ ἀναθ — G. 16. Σεμιαζᾶς] σεμιαζᾶς A. Proxima nomina longe aliter scripta sunt in libro Enoch.

Ex libro primo Enoch, de egregoris.

Hominum vero in immensum crescente numero, puellae natae sunt illis speciosissimae, in quas exarserunt egregori, et earum amore capti in varios errores abducti sunt. Mutuis itaque sermonibus sese adhortantes „eligamus,” inquirunt, „nobis uxores ex hominum terrae filiabus.” Dixit autem princeps eorum Semiazas: „vereor ne hoc adimplere nolitis, et ego solus gravis huius peccati reus agar.” Responderunt autem ei omnes, dixeruntque: „iusiurando firmemus cuncti propositum hocce nostrum, dirisque invicem devoveamus nos, a sententia, donec opere perficiatur, nusquam discessuros.” Iuramento tunc devinxere se cuncti, maledictisque sibi invicem imprecati sunt. Erant autem hi numero ducenti, qui in diebus Iared in montis Ermonim verticem profecti sunt; Ermon autem montem dixerunt ex iusiurando, quo se invicem constrinxerunt et maledictis quibus se sponte subiecerunt. Haec porro sunt principum illorum nomina:

1. Semiazas universorum dux.	6. Ramiel.
2. Atarcuph.	7. Sampsich.
3. Araciel.	8. Zaciel.
4. Chobabel.	9. Balciel.
5. Horammame.	10. Azalzel.

α' Φαρμαρός.	ε' Σαρινᾶς.
ιβ' Ἀμαριήλ.	εζ' Εὐμιήλ.
ιγ' Ἀναγημάς.	η' Τυριήλ.
ιδ' Θουσαήλ.	θ' Τουμιήλ.
5 ιε' Σαμιήλ.	κ' Σαριήλ.

V. 10

οἱτοὶ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐν τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑβδομη-
κοστῷ ἔτει τοῦ κόσμου ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας καὶ ἤρξαντο
μιαίνεσθαι ἐν αὐταῖς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἔτεκον αὐτοῖς
γένη τρία · πρῶτον γίγαντας μεγάλους. οἱ δὲ γίγαντες ἐτέκνωσαν
10 Ναφηλεῖμ, καὶ τοῖς Ναφηλεῖμ ἐγεννήθησαν Ἐλιοῦδ. καὶ ἦσαν
αὐξανόμενοι κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν, καὶ ἐδίδαξαν ἑαυ-
τοὺς καὶ τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν φαρμακείας καὶ ἑπαισίδας. πρῶ-
τος Ἀζαήλ ὁ δέκατος τῶν ἀρχόντων ἐδίδαξε ποιεῖν μαχαίρας καὶ
θώρακας καὶ πᾶν σκεῦος πολεμικὸν καὶ τὰ μέταλλα τῆς γῆς καὶ
15 τὸ χρυσοῖον πῶς ἐργάσωνται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ κόσμια ταῖς
γυναίξιν, καὶ τὸν ἄργυρον. ἔδειξε δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ στίλβειν καὶ
τὸ καλλωπίζειν καὶ τοὺς ἐκλέκτους λίθους καὶ τὰ βαφικὰ. καὶ
ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐ-
τῶν καὶ παρέβησαν καὶ ἐπλόνησαν τοὺς ἄγιους, καὶ ἐγένετο ἀπέ-
20 βεια πολλή ἐπὶ τῆς γῆς · καὶ ἠφάνισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ἔτι δὲ
καὶ ὁ πρῶταρχος αὐτῶν Σεμιαζᾶς ἐδίδαξεν εἶναι ὄργας κατὰ τοῦ

2. ὁ εὐμιήλ Α. 3. ἀναγημάς Α. Ἀναγημάς G. 10. Ναφη-
λεῖμ καὶ] ἀφηλεῖμ καὶ Α. 13. Ἀζαήλ „Supra Ἀζαζήλ.” m. Ἀζαήλ
etiam p. 24. 25. In libro Enoch *Azazel* dicitur. ἀρχόντων καὶ G.
καὶ om. Α. 21. καὶ ὁ Α. καὶ ὁ δὲ G.

11. Pharmarus.	16. Sarinas.
12. Amariel.	17. Eumiel.
13. Anagemas.	18. Tyriel.
14. Thusaël.	19. Iumiel.
15. Samiel.	20. Sariel.

Isti caeterique cuncti acceperunt sibi uxores anno mundi millesimo cen-
tesimo septuagesimo, et ad diluuium usque in eas insanerunt; ex eis vero
nati in tria genera sunt divisi; quorum primum Gigantes, homines proceri.
Gigantes autem Naphelim procreaverunt, ex Naphelim porro Eliudaei orti
sunt. Caeterum iuxta corporis eorum molem auctus est quoque numerus, ac
sese uxoresque suas veneficia et incantationes mutuo docuerunt. Primus
Azael in ordine principum decimus, qui gladios, thoracas, et omne belli-
cum instrumentum, et terrae metalla confare, aurum quoque et argentum
qua tractarent arte muliebrem mundum composaturi, adinvenit; qua poli-
rent etiam, et electis lapidibus nitore adficerent, et colores fucarent, in-
struxit. Ista sibi filiabusque suis comparaverunt filii hominum, et violato
dei mandato sanctos in errorem impulerunt, ac tandem perversis iustitiae
semitis ingens terram universam pervagata est impietas. Animo insuper
odia fovere, et herbarum radicibus aliis damna parare Semiazas eorum dux

νοδος, και ῥίζας βοτανῶν τῆς γῆς. ὁ δὲ ἐνδέκατος Φαρμακὸς ἐδί-
 δαξε φαρμακείας, ἐπαιοιδίας, σοφίας και ἐπαιοιδῶν λυτήρια. ὁ
 ἕνατος ἐδίδαξεν ἀστροσκοπίαν. ὁ δὲ τέταρτος ἐδίδαξεν ἀστρο-
 P. 13 λογίαν. ὁ δὲ ὄγδοος ἐδίδαξεν ἀεροσκοπίαν. ὁ δὲ τρίτος ἐδίδαξε
 τὰ σημεῖα τῆς γῆς. ὁ δὲ ἕβδομος ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τοῦ ἡλίου. 5
 ὁ δὲ εἰκοστός ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τῆς σελήνης. πάντες οὗτοι ἤρ-
 ξαντο ἀνακαλύπτειν τὰ μυστήρια ταῖς γυναιξίν αὐτῶν και τοῖς τέ-
 κνοῖς αὐτῶν. μετὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες κατεσθίειν τὰς
 σάρκας τῶν ἀνθρώπων· και ἤρξαντο οἱ ἀνθρωποὶ ἐλαττοῦσθαι
 ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ δὲ λοιποὶ ἐβρόησαν εἰς τὸν οὐρανὸν περὶ τῆς κα- 10
 κώσεως αὐτῶν λέγοντες εἰσενεχθῆναι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐνώ-
 πιον κυρίου. και ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες μεγάλοι ἀρχάγγελοι
 Μιχαὴλ και Οὐριήλ και Ῥαφαὴλ και Γαβριήλ παρέκυσαν ἐπὶ τὴν
 γῆν ἐκ τῶν ἀγίων τοῦ οὐρανοῦ· και θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκ-
 B κευχόμενον ἐπὶ τῆς γῆς και πῦσαν ἀσέβειαν και ἀνομίαν γενομένην 15
 ἐπ' αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι τὰ πνεύματα
 και αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων στενάζουσιν ἐντυγχάνοντα και λέ-
 γοντα ὅτι εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, και
 τὴν ἀπόλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγαλωσύνης, ἐνώ-
 πιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆ μεγαλωσύνη. και εἶπον τῷ 20
 κυρίῳ τῶν αἰώνων, σὺ εἶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν και κύριος τῶν κυρίων
 και ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων και θεὸς τῶν αἰώνων, και ὁ θρό-

3. ἕνατος] ἕνατος G. ἀστροσκοπίαν m. ἀστροσκοπίαν G.
 8. ταῦτα add. A. 10. Conf. p. 24 b. 13. παρέκυσαν] Legebatur
 και παρέκυσαν. Conf. p. 24 c. 14. ἐκκεχυμένον m. ἐκκεχυ-
 μένον G. 16. ἐπ' αὐτῆς add. A. 18. πρὸς τὸν A. πρὸς G.
 19 et 20. μεγαλωσ— A. μεγαλωσ— G. 22. και θεὸς A. και ὁ
 θεὸς G. αἰώνων] ἀνθρώπων p. 24 c. ὁ θρόνος A. ὁ om. G.

aperuit: Pharmarus, princeps undecimus, veneficia, incantationes, prae-
 stigias, et incantationum impedimenta; nonus, astrorum cursus; quartus,
 astrolegiam; octavus, aëris inspectionem; tertius, terrae; septimus, solis;
 vicesimus, lunae signa exposuit; singuli denique arcana haec uxori-
 bus filisque suis revelare, Gigantesque postmodum carnes humanas vocare coe-
 perunt. Hinc hominum numerus minor in dies fieri, ac paene deficere visus:
 tum reliqui quique tantae nequitiae pertaesi vocem extulerunt in caelum,
 et sui memoriam ad dei conspectum deferri precati sunt. His auditis,
 quatuor archangeli magni, Michael, Uriel, Raphael et Gabriel, de san-
 ctis caeli prospexerunt in terram: et viso plurimo sanguine super terram
 effuso, et universa impietate et iniquitate cognita, regressi dixerunt ad in-
 vicem: spiritus et animae hominum suspirant dicentes, iudicium interne-
 cionemque nostram ad gloriam maiestatis, ad dominorum omnium dominum
 in maiestate, deferte. Et dixerunt domino saeculorum: „Tu es deorum
 deus, et dominorum dominus, et regum rex, et saeculorum deus, et thro-

νος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ C τὰ ἑξῆς. τότε ὁ ὑψίστος ἐκέλευσε τοῖς ἁγίοις ἀρχαγγέλοις, καὶ ἔδησαν τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον, 5 ἕως τῆς κρίσεως, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἐνῶχ μαρτυρεῖ.

Ὁ δὲ Θεόπτης Μωϋσῆς ἐν τῇ Γενέσει φησὶ „καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλά εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖ- 10 κας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο.” εἶτα „καὶ μετ’ ἐκείνο ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς, ἐκείνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ’ αἰῶ- V. 11 νος, ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοὶ” καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὁ δὲ κορυφαῖος καὶ ἀπόστολος Πέτρος ἐν ἐπιστολῇ δευτέρᾳ D 15 περὶ αὐτῶν οὕτω φησὶν, εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν κολαζομένους τηρεῖν, καὶ ἀρχαῖον κόσμον οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’ ὄρθοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας.

20 Ταῦτά τοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν βουλομένων ἐκ τῶν θείων γραφῶν παρατέθεικα. ἄξιον δὲ καὶ Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου φιλοσόφου χρῆσιν τινα παραθέσθαι περὶ αὐτῶν ἐκ τῶν γεγραμ-

4. ἔβαλον m. ἔβαλλον G. 6. Μωϋσῆς] Genes. VI, 1. 8. δὲ add. A. 10. εἶτα καὶ A. εἶτα δὲ A. 12. ἦσαν οἱ A. οἱ om. G. 13. οἱ ὀνομαστοὶ A. οἱ om. G. 14. δευτέρᾳ] Cap. 2, 4. 15. οὕτω addidi ex A. 18. κατακλυσμὸν A. 20. τοι] Vulgo μοι.

mus gloriae tuae in omnes saeculorum generationes et nomen tuum sanctum et in omnia saecula benedictum: et quae deinceps. Tunc altissimus sanctis archangelis imperavit, et vinctos eorum antesignanos usque ad iudicium angeli detruserunt in abyssum, et quae sequuntur. Et haec quidem Enoch testatur.

Dei vero contemplator Moses scribit in Genesi: „cum coepissent homines multiplicari super terram, et filios procreassent, videntes filii dei filias hominum quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant.” Consequenter vero: „postquam ingressi sunt filii dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, visi sunt Gigantes, a saeculo viri famosi.” Et reliqua.

Porro coryphaeus et apostolus Petrus de iisdem epistola secunda dicit: „si enim deus angelis peccantibus non peperit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos in iudicium reservatos: et originali mundo non pepercit, sed octavum Noë iustitiae praeconem custodivit, diluivium mundo impiorum inducens.”

Ex divinis scripturis haec in medium adduxi studiosorum gratia: caeterum operae quoque pretium est Zosimi Panopolitae philosophi, divino

μένων αὐτῷ πρὸς Θεοσέβειαν ἐν τῷ ἐνάτῳ τῆς Ἰμοῦθ βιβλῳ, ἔχουσαν ὧδε „φάσκουσιν αἱ ἱεραὶ γραφαὶ ἤτοι βιβλοὶ, ὧ γόναι, ὅτι ἔστι τι δαιμόνων γένος ὃ χρῆται γυναιξίν. ἐμνημόνευσε δὲ

P. 14 καὶ Ἐρμῆς ἐν τοῖς φυσικοῖς, καὶ σχεδὸν ἅπας λόγος φανερός καὶ ἀπόκριφος τοῦτο ἐμνημόνευσε. τοῦτο οὖν ἔφασαν αἱ ἀρχαῖαι καὶ 5 θεαὶ γραφαὶ, ὅτι ἄγγελοι τινες ἐπεθύμησαν τῶν γυναικῶν καὶ καταλθόντες ἐδίδαξαν αὐτὰς πάντα τὰ τῆς φύσεως ἔργα, ὧν χάριν, φησὶ, προσκρούσαντες, ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἔμειναν, ὅτι πάντα τὰ πονηρὰ καὶ μηδὲν ὠφελούντα τὴν ψυχὴν ἐδίδαξαν τοὺς ἀνθρώπους. Ἐξ αὐτῶν φάσκουσιν αἱ αὐταὶ γραφαὶ καὶ τοὺς γλ-10 γαντας γεγενῆσθαι. ἔστιν οὖν αὐτῶν ἡ πρώτη παράδοσις Χημεῦ περὶ τούτων τῶν τεχνῶν. ἐκάλεσε δὲ ταύτην τὴν βίβλον Χημεῦ, ἔνθεν καὶ ἡ τέχνη χημεία καλεῖται” καὶ τὰ ἐξῆς.

B Τούτων οὐτως ἐχόντων περὶ τῶν ἐκ τοῦ Σῆθ ἐργηθῶρον δέων γινώσκειν ὅτι παρὰ μὲν τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ πρὸ τοῦ κατα-15 κλισμοῦ περὶ βασιλείας τῆς οἰασσῶν οὐ φέρεται· δῆλον γὰρ ὡς οἱ τοῦ γένους πρόπατορες Ἀδάμ τε καὶ Σῆθ καὶ Ἐνῶς καὶ οἱ ἀμφ’ αὐτοὺς ἐπισημότεροι, οὗτοι ἐξῆρχον τῶν πολλῶν ἕως τελείας κατακρατήσεως τῶν γιγάντων, οὓς νομιζομεν τυραννεῖν τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἦσαν αὐτοῖς ὅμοιοι, 20

1. ἐνάτῳ] ἐνάτῳ G. Ἰμοῦθ] Ἰμοῦθ A. 4. ἐρμῆς A. ὁ Ἐρμῆς G. 5. αἱ addidi ex A. 7. πάντα add. A. 8. φησὶν A. φασὶν G. 11 et 12. χημεῦ A. Χημᾶ G. βιβλον Χῆμα m. 13. ἐνθεν καὶ A. ἐνθεν δὲ G. χημεία] χημεία m. 14. τούτων A. τούτων οὖν G. 17. τε καὶ A. τε om. G. ἐνῶς A. 18. τελείας καὶ A. 19. κατακρατήσεως A. καταρτήσεως G. νομιζομεν m. νομιζόμενους G.

cultui magis ac magis augendo, ex eiusdem scriptis libro Imuthi nono testimonium his verbis conceptum adiungere: referunt sacrae scripturae, hoc est libri, o mulier, daemones quosdam esse in mulierum consuetudinem venire solitum: horum mentionem agit Mercurius in physicis, ac omne ferme tam certae quam obscurae auctoritatis volumen de illis non-nihil ediderit. Hoc itaque veteres et sacrae scripturae affirmant, angelos quosdam mulierum cupidine tactos, in terras dilapsos naturae opera eas edocuisse, propterea quod prava quaeque et inutilia eis revelassent, caelo extorres perpetuo exilio damnatos ferunt. Ex his Gigantes ortos eadem scripturae testantur, primumque artium huiusmodi documentum est chemia: librumque hunc vocavit Chema, unde et chimiae nomen factum, et quae sequuntur.

His ita constitutis de egegoris e Seth stirpe oriundis, ante diluivium de nullo regno divinis in scripturis exstare memoriam observandum. Constat enim primos humani generis autores Adam, Seth et Enos, aliosque ipsi coniunctos prae reliquis conspicuos ad stabilitum usque Gigantum supra caeteros imperium, potestatem obtinuisse; Gigantes vero in reliquos hominum corporis mole viribusque sibi impares usque

μέχρι τοῦ ἐπὶ Νῶε κατακλυσμοῦ, δι' οὗ καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ. ἐπειδὴ δὲ Βήρωσσοσ ὁ τῆσ Χαλδαϊκῆσ ἀρχαιολογίασ συγγραφεὺσ ἀκμάσασ κατὰ τοὺσ χρόνουσ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ, ὡσ φησι, καὶ εὐρῶν ἐν Βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφὰσ φυλασσομέ- C
5 νασ ἐπιμελῶσ, αἱ περιεῖχον ἐτῶν μυριάδασ που δεκαπέντε καὶ μικρὸν πρὸσ, ἱστορίασ τινὰσ περὶ οὐρανοῦ τε καὶ γῆσ καὶ θαλάσ- σησ καὶ βασιλέων ἀρχαιότητοσ καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, περὶ τε θέσεωσ τῆσ Βαβυλωνίασ γῆσ καὶ καρποφορίασ αὐτῆσ καὶ ζῶων τινῶν ἐκ τῆσ ἐρυθρᾶσ θαλάσσησ φανέντων παρὰ φύσιν τῷ εἶδει, 10 καὶ ἄλλα τινὰ μυθῶδη ταῦτα, κομπολογία τινὶ συνέγραψεν, αἷτινα πάντα κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον πλάσματα δαιμόνων εἶναι δο- κεῖ, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι καὶ τούτων τὸν χρόνον ἐν καινῶν πα- ραθέσθαι ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πενηκοστοῦ ἐνάτου ἔτουσ τοῦ κό- σμου ὄντα, καίπερ πληροφορούμενοσ ὅτι δοξάσαι θέλων τὸ τῶν D
15 Χαλδαίων ἔθνοσ καὶ δεῖξαι πάντων τῶν ἐθνῶν ἀρχαιότερον ὁ Βή- ρωσσοσ καὶ οἱ κατ' αὐτὸν, ὁ Ἀλέξανδροσ, φημι, ὁ Πολύ- στωρ λεγόμενοσ καὶ Ἀβυδηνὸσ, ταῦτα γεγράφασι. τὸ γὰρ τῆν καθ' ἡμᾶσ οἰκουμένην πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μᾶλλον ἀοικητον ἠγείσθαι, ἐν ἧ τῶν Βαβυλωνίων ἡ χώρα καὶ ἡ Αἴγυπτοσ κεῖται, 20 κατυλληλότερον εἶναι δοκεῖ ἐκ τε τῆσ θείασ γραφῆσ καὶ ἐκ τινῶν V. 12

1. δι' οὗσ A. δι' οὗ G. 2. Βήρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοσ.
3. ὡσ φησι] Conf. p. 28 b. 5. μυριάδασ] Vulgo μυριάδων.
9. φανέντων Niebuhrus. Vulgo θανέντων. Conf. p. 28 c. 29 a.
12. τούτων A. τούτων G. 13. ἐνάτου] Vulgo ἐνάτου, quod ubi-
que correxi. 15. Βήρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοσ. 17. λεγόμενοσ
om. G. Αβυδηνὸσ m. Αβυδινὸσ G. 19. ἐκείνησ ἐν ἧ m.

ad Noei diluvii, quo terra delata est, tempestatem, manifestam exercuisse tyrannidem aestimamus. At quoniam Berosus Chaldaicarum antiquita- tum scriptor, qui, ut ipse refert, circa Alexandri Macedonis tempus flo- ruit, plurium auctorum monumenta diligenter asservata, quae res gestas annorum myriadibus quindecim, et nonnihil amplius continerent, quas- damque de caelo, terra, mari, regum ac facinorum eorundem antiqui- tate, de Babylonicae terrae situ ac ubertate, de animalium quorundam rubro mari exatorum forma praeter naturam usitata, ac de aliis quibusdam fabulosis narrationes continencia, quae quidem ordine compendioque con- scripsit, se invenisse testatur (haec autem, ut verum fatear, daemonum figmenta sunt anilesque augae). Propterea omnem temporis seriem ab hoc habente anno mundi millesimo quinquagesimo nono in laterculum referre ac coordinare necessarium duxi; nec enim me fugit Berosum ac eius sequen- ces, Alexandrum dico, cognomento Polyhistorem, et Abydenum, ceu Chal- daeorum gentem laudaturos, ac caeteris nationibus antiquiorem demonstra- turos, haec scriptis consignare voluisse. Ea siquidem sententia, quae con- cessam nobis terrae portionem, paucioribus ante diluvium incolis referant quam ea, in qua Babylioniorum regio ac Aegyptus sita est, existimat, di- vine scripturae, paternis assertionibus ac ipsi denique rerum connatae

πατρικῶν μαρτυριῶν καὶ τῆς φυσικῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας· καὶ ἐκ μὲν τῆς γραφῆς οὕτω λεγούσης „καὶ ἐξέβαλε τὸν
 F. 15 Ἀδὰμ, καὶ κατέκτισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τροφῆς”. ἡ δὲ Βαβυλωνίων γῆ καὶ ἡ καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένη πῖσα πόρρω πον κεῖται τῆς καθ’ ἀνατολὰς Ἑδέμ, ἔνθα τὸν παράδει-5
 σον κείσθαι φαμέν. καὶ ἵνα τῷ τοιοῦτῳ λόγῳ μάρτυρά τινα θεοφόρον διδύσκαλον παραστήσωμεν, παρέστω ἡμῖν ὁ θεὸς Ἐφραΐμ, ἡ ὠκεανόβροτος γλῶσσα, φάσκων ἐν τοῖς εἰς τὸν παραδείσον δογματικοῖς αὐτοῦ λόγοις οὕτως „πάντων τῶν ὑψωμάτων τῶν ὠραίων ὑψηλότερος ὁ παράδεισος. ὁ δὲ κατακλυσμὸς 10
 πρὸς τὰ ἴγνη αὐτοῦ ἔφθασεν. οἱ δὲ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι ἀνὰ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου ᾤκησαν, ἡ δὲ γενεὰ τοῦ Κάιν εἰς γῆν καλουμένην Ὀδ, ἥτις μεθερμηνεύεται τρέμουσα, οἱ δὲ τοῦ Σήθ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ἀδὰμ μὴ συμμίγνυσθαι εἰς τὴν γενεάν τοῦ Κάιν τοῦ ἀδελφοτόνου. ἦν δὲ ἡ γενεὰ αὐτοῦ χθαμαλοὶ τῇ ἡλικίᾳ διὰ τὴν κατάραν Κάιν· οἱ δὲ τοῦ Σήθ γίγαντες καὶ ὡς ἄγγελοι θεοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ χώρᾳ. ἐλθοῦσαι δὲ αἱ θυγατέρες τοῦ Κάιν διὰ μουσικῶν αὐλῶν καὶ κινυρῶν κατήγαγον αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ ἔσχον αὐτάς, καὶ πληθύνθεισης τῆς ἀνομίας αὐτῶν γέγονεν 20
 C ὁ κατακλυσμὸς. καὶ ἐξήγαγεν ὁ θεὸς τὴν κιβωτὸν Νῶε εἰς ὄρος

2. τῆς γραφῆς] Genes. III, 24. ἐξέβαλεν G. ἐξέβαλλον A.
 3. κατέκτισεν A. 5. καίται τῆς m. καίται πού τῆς G. 6. θεοφόρον A. θεοφόρων G. 12. ᾤκησαν m. οἰκοῦσαν G. 13. Ὀδ] Naïd m. 14. τρέμουσα] κατῶκει add. m. 15. συμμίγνυσθαι A. 18. θυγατέρας A.

seriei nulla non ex parte consonat; divinae quidem scripturae dicenti: „et eiecit Adam, et collocavit eum in regione paradisi voluptatis.” Babyloniorum autem regio, vel ea quam habitamus terras pars, ab Edem, orientali plaga, in qua paradisi exstare dicimus, non modico distat intervallo. Atque ut huius dicti deiferorum patrum testem aliquem producamus, prodeat nobis divinus Ephraim, lingua, inquam, illa pelago eloquentiae scaturiens, dogmaticis suis de paradiso sermonibus hoc pacto disserens. Amoemis omnibus locis excelsis paradisi elevatior: ad eius vero radices diluvii pertinuerunt aquae. Homines diluvio antiquiores inter paradisi et oceanum sedes habitationi commodas obtinebant; Cain autem soboles omnis terram Od, quae tremula exponitur, incolebat; Seth vero filii, ne cum Cain fraticidaee progenie commiserentur, in excelsiore terrae parte ab Adamo iussu sunt consistere. Erat autem omnis illa Cain progenies ob tractum cum sanguine a patre maledictum corporis mole brevior ac depressa forma, ex adverso vero filii Seth, ceu proceri Gigantes, et angeli dei, in excelsa morabantur regione. Porro filiae Cain ad eos profectae musicia tibiis, et cinyris illectos felici loco et excelsa regione deorsum egerunt, nupseruntque illis, crescenteque eorum nequitia factum est diluvium. Et eduxit dominus arcum Noë in montem Ararat, et ab eo tempore

Αραράτ. και ἔκτοτε ᾤκησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γῆν ταύτην. τοῦτο δηλοῖ ὅτι ἡ νῦν οἰκοῦσα γῆ τότε ἀοίκητος ἦν. διὰ γὰρ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ ᾤκησαν οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς τὰ πλησίον τοῦ παραδείσου, ἀνὰ μέσον ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου. τὸ δὲ σκότος τὸ ἐξώτερον, περὶ οὗ εἶπεν ὁ Χριστός, ἔσωθεν τοῦ παραδείσου ἐστίν· ὁ δὲ παράδεισος σὺν τῷ ὠκεανῷ τὸν κόσμον κυκλοῖ· ἡ δὲ Ἐδέμ κατὰ ἀνατολάς ἐστίν· οἱ δὲ φωστῆρες ἡλλοὺ καὶ σελήνης ἔσωθεν τοῦ παραδείσου ἀνατέλλουσιν, ἔξωθεν δὲ δόρουνσιν παρερχόμενοι δι' αὐτοῦ" καὶ τὰ ἐξῆς.

- 10 Τοῖς μὲν οὖν εὐπειθέσιν ἀρκεῖν οἶμαι ταῦτα πρὸς πᾶσαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι τὴν μεταξὺν ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου γῆν ᾤκουν, καὶ οὕτε Βαβυλῶν ἦν ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρώσῳ καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ δοκεῖ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν θείων γραφῶν, οὔτε
 15 Αἰγυπτίων θυναστέα, ὡς τῷ Μανεθῷ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύονται τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος ἔδοξε γράφειν. εἰ δέ τις οὐκ ἀρκῆται τοῖς προτεθείσιν, τελείως πειθέσθω δι' ὧν ὑποκατιῶν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς ἐν τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν οὕτω φησὶ
 „Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ
 20 τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κνηγὸς ἐναντι κυρίου. διὰ τοῦτο ἐροῦ- P. 16
 σιν ὡς Νεβρώδ γίγας καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ

2. τῆς add. A. 3. ᾤκησαν m. οἰκοῦσαν G. 12. βαβυλῶν A.
 13. βηρώσῳ A. Βηρωσῶ G. 17. προτεθείσιν A. προστεθείσιν G.
 18. Μωϋσῆς] Genes. X, 8. 19. Χοὺς] Χοῦς G. νεβρώδ hic
 et infra ter A. Νεμβρώδ G. 20. ἦν A. ὁ G.

terram hanc homines incoluerunt. Ex quo colligitur terram hanc habitam aliquamdiu prius incultam fuisse, cum ex dei tolerantia, iuxta paradysum, inter ipsum et oceanum homines moram trahere permetterentur. Exteriores vero tenebrae de quibus Christus loquutus, intra paradysum sunt: paradysus autem et oceanus mundum ambiunt: ad Orientalem plagam situm obtinet Edem: sol et luna gemina lumina ex paradiso orientur, ac eodem peragrato foras in occubitu tendunt, et quae deinceps.

Et mente quidem sanis haec abunde sufficere arbitror, ut ante diluivum inter oceanum et paradysum homines credantur terram incoluisse; ita tamen ut neque Babylon in terra, neque Chaldaeorum regnum, ut Beroso et eius discipulis ad evertendam scripturarum auctoritatem placet, neque Aegyptiorum principatus, ut a mendace et iactabundis buccis Aegyptiorum gentem Manetho extollente confictum est, extiterit. Haec tamen leviora, quam quae mereantur assensum, ratus aliquis vincetur abunde ex subiunctis, quae inspector dei Moses, recensita post diluivum rerum gestarum serie, hoc pacto commemorat: „Chus genuit Nembrod: ipse coepit esse Gigas in terra: ipse robustus erat venator coram domino. Ob hoc dicunt: quasi Nembrod Gigas. Fuit autem principium regni eius

Βαβυλῶν, Ὀρέχ και Ἀρχὰδ και Χαλάνη ἐν τῇ γῆ Σενναάρ. ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσοῦρ, και ᾠκοδόμησε τὴν Νινευὶ και τὴν Ῥοβῶθ πόλιν και τὴν Χαλάχ. αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη.” φανερόν δὲ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς τῶν Βαβυλωνίων βασιλείας ἦτοι Χαλδαίων ἀπὸ Νεβρωδ τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εἰς ἔτη 5 ἑξακόσια τριάκοντα ἀκμάσαντος γέγονε. και χρὴ πᾶσαν ἱστορίαν Χαλδαϊκὴν ἢ Αἰγυπτιακὴν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῇ γραφῇ ἀπαγγέλλομένην μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς προσέχοντας ὁρθῶς ταῖς θείαις V. 18 γραφαῖς, εἰ και τινα περὶ κατακλυσμοῦ και λάρνακος, ἦτοι κιβωτοῦ, κλέψαντες ἐκ τῶν Θεοπνεύστων γραφῶν ἰδιοποιήσαντο, 10 δι’ ὧν οἱ ἀπλούστεροι και τοῖς λοιποῖς ληρήμασι προσέχοντες εὐχερῶς βλάπτονται, λέγω δὲ περὶ μυριάδων ἑτῶν διὰ σάρων και νήρων και σώσων καταλεγομένων. ἐν οἷς και περὶ ἀννιδοτῶν φάσκουσι ζῶων τινῶν ἰχθυομόρφων ἐν μέρει και ἀνθρωπομόρφων, ἡμέρας μὲν ἐν τῇ γῆ διαιτωμένων και μηδεμίαν τροφήν 15 προσφερομένων, νυκτὸς δὲ ἐν τῷ πελάγει καταδυνόντων, παραδιδόντων τε τοῖς ἀνθρώποις γράμματα και μαθημάτων και τεχνῶν ἐμπειρίας και πόλεων συνοικισμοὺς και ἱερῶν ἰδρύσεις και Ἐνόμων εισηγήσεις σπερμάτων τε συναγωγάς· και ἀπὸ τότε φασὶ

1. βαβυλῶν A. ὄρεχ A. Ὀρέχ G. 2. Ἀσσοῦρ m. Ἀσοῦρ G. ἄσοῦρ A. νινευῆ A. 3. Ῥοβῶθ A. Χαλάχ Am. Χαλάχ G. Post Χαλάχ librarii culpa excidiase videntur και τὴν Ἀσσηνῆν ἀπὸ μέσων Νινευὶ και ἀπὸ μέσων Χαλάχ. ἡ μεγάλη] ἡ delendum. 4. τῆς τῶν A. τῆς om. G. 7. ἡ A. και G. 8. προσέχοντας m. μὴ προσέχοντας G. 12. λέγω δὲ A. λέγοντες G. διὰ σάρων m. δι’ ἄσρων G. 13. νήρων] Scribebatur νεῖρων. ἀννιδοτῶν A. ἀννοδοτῶν G. 16. καταδυνόντων A. καταδύνοντων G. 18. συνοικισμοὺς A. 19. φασὶ] φησὶ A. τότε — χρόνος] „Leg. τοῦ τε — χρόνον.” Anonymus.

Babylon, Orach et Archad et Chalane in terra Sennaar. De terra illa egressus est Assur et aedificavit Niniven et urbem Roboth et Chalach: haec est civitas magna.” Sane liquet ex his, Babyloniorum, sive maxis Chaldaeorum regni exordium a Nembrod, qui retro diluvium annis sexcentis et triginta floruit, ductum: et eos qui sacris scripturis ex aequo animum advertunt, Chaldaicam, sive Aegyptiam omnem historiam illis adversantem decet respicere: quamvis illi ex scripturis caelitus traditis de diluvio et arca sufficienter nonnulla, quibus animi simpliciores delirium nonnullum stupefacti laeduntur quam facile, ubi praestigiatore illi myriadas annorum Saris, Neiris, et Sossis confatas committuntur; in quibus et meras nugas evolunt de annodotiis animalibus, qua piscium, qua hominum formam referentibus, de die nullo admissa cibo degentibus in terra, de nocte pelagi profundum subeuntibus, quorum ope litteras et disciplinarum artiumque experimenta, urbium habitandarum rationem, templorum aedificia, legum expositionem, seminum fructuumque colligendorum modum reliqui homines acceperint, quibus necdum adhuc tempus per annos metiendi

χρόνους μηδὲν παρὰ ἀνθρώποις ἐφευρεθῆναι. ἄτινα πάντα καὶ ἄλλα πλεῖστα πολλῆς ἀδολεσχίας γέμοντα ὀρῶντες καὶ ταῖς θείαις ἡμῶν γραφαῖς ἀνακόλουθα οἱ τὰς Χριστιανικὰς ἱστορίας συγγράψαντες, θαυμάζω πῶς κατεδέξαντο ὅλως κανονικῇ στοιχειώσει 5 ὑποβαλεῖν ἀνάξια πάσης ὄντα μνήμης, οὓς κατ' ὄνομα λέγειν περισσὸν ἠγοῦμαι αἰδοῖ τῶν ἀνδρῶν, δι' οὓς ἀναγκάζομαι κἀγὼ τῇ αὐτῇ στοιχειώσει χρῆσασθαι, ἵνα μὴ δόξη ἀτελεῖς εἶναι τὸ πόνημα. τῆς οὖν Χαλδαικῆς ἀρχῆς ἀπὸ Νεβρωδ' ἀποδεδειγμένης συναποδέδεικται δηλονότι καὶ τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν δυνα-

10 σταιῶν ὑπὸ Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλίπ-
D
δελφον συγγεγραμμένα πλήρη ψεύδους καὶ κατὰ μίμησιν Βη-
ρώσσου πεπλασμένα κατὰ τοὺς αὐτοὺς σχεδόν που χρόνους, ἢ
μικρὸν ὕστερον· πλὴν καὶ αὐτὰ ἀνωφελῆ ὄντα στοιχειωθῆσεται
ἐκ τῶν παρὰ πολλοῖς ἱστορικοῖς κανονισθέντων.

15 Τῷ χιλιοστῷ πενήκοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ κόσμου οἱ ἐγογγό-
ροι κατήλθον καὶ διήρκεσαν ἐν τῇ παραβάσει ἕως τοῦ κατακλυ-
σμοῦ.

Ὁ δεῦτερος κύκλος τῶν πεντακοσίων τριάκοντα δύο ἐτῶν
ἐπληρώθη, καὶ ἤρξατο ὁ τρίτος τῷ χιλιοστῷ ἐξηκοστῷ πέμπτῳ

20 ἔτει τοῦ κόσμου, διακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τοῦ Μαλελεήλ. P. 17

Ὁ ἀκριβῶς ἐφιστάνων τοῖς ὑποκειμένοις δυοὶ κανόνιοι αὐ-

9. καὶ τὰ περὶ Α. καὶ περὶ Γ. 10. ὑπὸ Α. ἀπὸ Γ. 11. βη-
ρώσσου Α. Βηρώσσου Γ. 18. Ὁ δεῦτερος κύκλος anonymus. Le-
gebatur δύο κύκλους. δύο κύκλοι — ἐπληρώθησαν m.

usum fuisse communem constat: quae singula et alia plura nugis referta, et sacris scripturis penitus absconsa, ac ideo quae memorarentur indigna conspiciantur, ab iis qui Canonicas historias conscripserunt, verae et probatae tractationi demiror inserta: quorum quidem nomina, viros reveritis, ad rem nostram pertinere non arbitror, quantavis ne credatur opus imperfectum, eorum vestigiis inhaerere, et dispositione uti adstrictum me sentiam. Sane demonstratis imperii Chaldaici fundamentis a Nembrod primo positis, simul etiam quae a Manethone Sebennyta ad Ptolomaeum Philadelphum scripta mendacibus scaturire, et ad instar Berosi, eius nimirum aetate, vel tempore ab eo non admodum disiecta conficta, statim percipias: illa tamen, quamvis nulli accessioni futura, quod a pluribus in historiae serie reata, ex iisdem Historicis transumpta sint, a nobis pariter suis reponentur locis.

Millesimo quinquagesimo octavo mundi anno descenderunt egregori; nec a violanda dei lege abstinuerunt, donec diluvio mundus perit.

Hucusque gemini quingentorum triginta duorum annorum circuli dignoscuntur evoluti: succedit tertius anno mundi millesimo sexagesimo quinto, Maleleel ducentesimo septuagesimo, renovandus.

Qui duabus tabulis infra locandis mentem attentius adiecerit, duorum

τόθεν ἔξει πᾶσαν πληροφορίαν διτι ἐπιπλαστός ἐστιν ἡ τούτων ἐπι-
 νοια ἀμφοτέρων, ὡς προείρηται, τοῦ τε Βηρώσσου καὶ τοῦ
 Μανεθῶ τοῦ ἰδίου ἔθνους θέλοντος δοξάσαι, τοῦ μὲν τὸ τῶν Χαλ-
 δαίων, τοῦ δὲ τὸ τῶν Αἰγυπτίων. θαναμαζέτω δὲ πῶς οὐκ
 ἤσχύνθησαν ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι ταῖς 5
 τερατώδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς, ἀλλ' ὁ μὲν Βῆρωσσος διὰ σά-
 ρων καὶ νήρων καὶ σώσσων ἀνεγράψατο, ὧν ὁ μὲν σάρου τριχι-
 Βλλίων καὶ ἑξακοσίων ἐτῶν χρόνον σημαίνει, ὁ δὲ νήρος ἐτῶν ἑξα-
 κοσίων, ὁ δὲ σώσσης ἐξήκοντα. καὶ συνῆξε σάρου ἐκατὸν εἴκοσι
 διὰ βασιλείων δέκα, ἧτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων τεσσαράκοντα 10
 τριῶν καὶ δύο χιλιάδων. ταῦτα δὲ ἔτη τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστο-
 ρικῶν ἡμέρας ἐλογίσαντο στοχαστικῶς μεμψάμενοι τὸν Παμφί-
 λου Εὐσέβιον, ὡς μὴ νοήσαντα τὰ ἔτη τῶν σάρων ἡμέρας. μά-
 την δὲ αὐτὸν ἐν τούτῳ μέμφονται. πῶς γὰρ τὸ μὴ ὄν εἶχε νοῆ-
 V. 14 σαι πολυμαθῆς ὧν καὶ εἰδὼς τὴν Ἑλληνικὴν δόξαν πολλοὺς αἰώ- 15
 νας ὁμολογοῦσαν, ἧτοι μυριάδας ἐτῶν παρεληλυθῆναι ἀπὸ τῆς
 Κκοσμικῆς γενέσεως κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς μυθικὴν τοῦ ζωδιακοῦ
 ἐπὶ τὰ ἐναντία κίνησιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κριοῦ καὶ πάλιν εἰς
 αὐτὴν ἀποκατάστασιν; πόλιαν δὲ αὐτοὶ ἀνύγκην εἶχον συμβιβάζειν
 τὸ ψεῦδος τῆ ἀληθεία; 20

2. Βηρώσσου A. Βηρωσσοῦ G. 5. „Legendum μὴ θέσθαι: nam non statuunt. Vid. p. 34, 37.” Anonymus. 6. Βῆρωσσος] Vulgo Βηρωσσοῦ. σάρων] ἀσάρων A. 8. χρόνον A. χρόνων G. 9. σώσσης m. Σώσσων G.

Istius modi scriptorum, quos memoravimus, commentitiam percipiet scrip-
 tionem, Berosi dico et Manethonis, illius Chaldaeorum, huius Aegyptio-
 rum gentem propriam pro viribus extollere contententis. Miretur porro
 lector etiam obvis, quod portentosis suis scriptis eundem annum prin-
 cipium commune statuere non sint reveriti: sed et Berosus Saris, Neris
 et Sossis annorum numerum composuerit, quorum quidem Sarus ter millium
 et sexcentorum, Nerus sexcentorum, Sossus annorum sexaginta spatium
 complectitur. Saros autem centum et viginti, decem regum aetate, hoc
 est myriadam quadraginta trium et duorum millium annorum collegit sum-
 mam. Annos porro illos Historicorum nonnulli dies tantum coniciunt, ex quo
 Eusebium Pamphili causati, qui Sarorum annos dies esse non animadvertit.
 Nullo tamen consilio incitias accusant. Qui namque quod non erat, vir
 alioquin eruditus, assereret? Vir ille, dico, qui Graecorum sententiam,
 plura saecula, annorumque portentosas myriadas ex fabulosa Zodiaci per
 partes adversas in idem signum conversione, ab arietis, inquam, termino
 ad eandem metam revolutione, iam a mundi natalibus praeteriisse asseren-
 tem probe dignosceret? Qua vero necessitate pressi mendacium veritati
 coaccervare excogitaverunt?

ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων μυθώδους
χρονολογίας.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν ἐπὶ τὸ κομπωδέστερον χρόνων περιττὰς
5 περιόδους καὶ μυριάδας ἐτῶν κατὰ θέσιν τινὰ τῶν παρ' αὐτοῖς D
ἀστρολογουμένων ἐξέθεντο, ὡς τινες τῶν ταῦτα ἀκριβοῦν δοξάν-
των συστέλλοντες σιληγιαλοὺς εἶπον ἐνιαυτοῦς, οὐδὲν ἔλαττον
ἐπὶ τὸ μυθώδες ἀπονευκότες συμπλῆττουσι ταῖς ὀκτῶ καὶ ἑννέα
χιλιάσιν ἐτῶν, ὡς Αἰγυπτίων οἱ παρὰ Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα
10 καταριθμοῦντες οὐκ ἀληθεύουσιν. καὶ μετ' ὀλίγα· τὰ γὰρ Φοι-
νίκων τρισμῦρια ἔτη ἢ τὸν τῶν Χαλδαίων λῆρον, τὸ τῶν τεσ-
σαράκοντα ὀκτῶ μυριάδων, τί δεῖ καὶ λέγειν; ἐκ τούτων γὰρ
Ἰουδαῖοι τὸ ἀνέκαθεν γεγυνοῦς ἀπὸ Ἀβραὰμ ἀρξάμενοι ἀτυφώ-
τερόν τε καὶ ἀνθρωπίνως μετὰ τοῦ ἀληθοῦς διὰ τοῦ Μωϋσέως P. 18
15 πνεύματος διδαχθέντες, ἐκ τε τῶν λοιπῶν Ἑβραϊκῶν ἱστοριῶν,
ἀρεθμὸν ἐτῶν πεντακισχιλίων πεντακοσίων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
σωτηρίου λόγου τὴν ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν Καισάρων κηρυσσο-
μένην παραδεδώκασι.

Χαλδαίων α' βασιλευσεν Ἀλῶρος σάρου δέκα.

20 Χαλδαίων β' βασιλευσεν Ἀλάσπαρος σάρου τρεῖς.

4 ἐπὶ τὸ Scaliger p. 8. ἐπὶ τῶν G. περιττὰς Scaliger. παρὶ
τὰς G. 5. κατὰ θέσιν Scaliger. κατάθεσις G. 12. δεῖ καὶ A.
καὶ om. G. 13. γεγυνοῦς ἀπὸ Ἀβραὰμ τὸ ἀνέκαθεν ἀρξάμενοι m.
14. Μωϋσέως] Μωσέως G.

EX AFRICANO.

De commentitia Aegyptiorum Chaldaeorumque Chronologia.

Aegyptii certe de suae aetatis antiquitate iactantius eloquenti, per an-
norum revolutiones et myriades prorogatae quendam seriem ex astrologi-
cis experimentis statuerunt: quas quidem ii, qui se penitus inspexisse ar-
bitrantur, contrahentes fabulis nihilo secius addicti, annos huiusmodi lu-
nares putandos commentis sunt, et confictis octo vel novem annorum mil-
lenariis, quae Soloni velut auctori Aegyptiorum sacerdotes apud Platonem
quosdam adscripserunt, a veritate probavere se longe dissitos. Et quibus-
dam interiectis. A Phoenicibus pariter myriades annorum tres iactatas,
Chaldaeorumque deliria, nec non quadraginta et octo alias myriades, quid
memorare necesse est? A Chaldaeis enim per Abrahamum patrem orti In-
daei, vero Moisis spiritu imbuti, qua decet homines a fastu alienos, siquae
memores, modestia, ex relictis sibi Hebraeorum monumentis annorum quin-
quecentorum et quingentorum numerum usque ad salutaris Verbi adven-
tum sub Caesarum imperio mundo evulgatum posteris tradiderunt.

Chaldaeorum i. regnavit Alorus Saris decem.

Chaldaeorum ii. regnavit Alasparus Saris tribus.

- Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀμηλῶν σάρους δεκατρεῖς.*
B *Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Ἀμενῶν σάρους δώδεκα.*
Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μετάλαρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.
Χαλδαίων ς' ἐβασίλευσε Δάωνος ἔτη ἐνετήκοντα ἑννέα.
Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσεν Εὐεδώραχος σάρους ὀκτωκαίδεκα. 5
Χαλδαίων η' ἐβασίλευσεν Ἀμφίς σάρους δέκα.
Χαλδαίων θ' ἐβασίλευσεν Ὀτιάρτης σάρους ὀκτώ.
C *Χαλδαίων ι' ἐβασίλευσε Ξισουθρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.*

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων ἀρχαιολογίας.

Μανεθῶ ὁ Σεβεννύτης ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μιαρῶν 10
 ἱερῶν μετὰ Βήρωσσον γενόμενος ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου
 γράφει τῷ αὐτῷ Πτολεμαίῳ ψευδηγορῶν καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Βήρωσ-
 σος, περὶ δυναστεϊῶν ς', ἦτοι θεῶν τῶν μηδέποτε γεγονότων ζ,
 Δοῦ, φησί, διαγεγόνασιν ἐπὶ ἔτη ἀμϞπé. ὦν πρῶτος, φησί, θεὸς
 V. 15 Ἦφαιστος ἔτη ϩ' ἐβασίλευσε. ταῦτα τὰ ϩ' ἔτη πάλιν τινὲς τῶν 15
 καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἀντὶ μηνῶν σεληνιακῶν λογισάμενοι καὶ με-
 ρίσαντες τὸ τῶν ἡμερῶν πλῆθος τῶν αὐτῶν ϩ' σελήνων παρὰ
 τὰς τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνῆξαν ἔτη

1. ἀμηλῶν A. 2. ἀμενῶν A. 8. ἔξισουθρος A. Ξισουθρος G.
 Correxī Ξισουθρος. ὀκτωκαίδεκα m addidit ex p. 30 b. 11. βή-
 ρωσσον A. Βήρωσσον G. 12. Βήρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοός.
 13. ς' A. ἑκαίδεκα G. ζ' A. ἑπτά G. 14. ἀμϞπé anony-
 mus comparata p. 41 b. αϞπé A. χίλια ἑννακίσια ὀγδοήκοντα πέν-
 τε G. 15. bis ϩ' A. ἑννακισχίλια G. τὰ om. A. 17. ϩ' σελή-
 νων A. ἑννακισχιλίων σελήνην G. 18. συνῆξαν m. συνῆξας G.

- Chaldaeorum III. regnavit Amelon Saris tredecim.
 Chaldaeorum IV. regnavit Amenon Saris duodecim.
 Chaldaeorum V. regnavit Metalarus Saris octodecim.
 Chaldaeorum VI. regnavit Daonus annis nonaginta novem.
 Chaldaeorum VII. regnavit Evedorachus Saris octodecim.
 Chaldaeorum VIII. regnavit Amphis Saris decem.
 Chaldaeorum IX. regnavit Otiartes Saris octo.
 Chaldaeorum X. regnavit Xixuthrus Saris octodecim.

De Aegyptiorum antiquitate.

Manetho Sebenaytes Beroso posterior, impurorum sacrorum in Aegy-
 pto pontifex tempore Ptolemaei Philadelphi, de sexdecim dynastiis, hoc
 est deis septem, qui nusquam extiterunt, contextis mendaciis ad eundem
 scribens: horum tempus, inquit, mille nongentos octoginta quinque annos
 exaequavit: quorum primus, ait, deus Vulcanus millibus novem regnavit.
 Istos nihilominus annos i x ∞. Historicorum nostrorum nonnulli lunarium
 mensium vice computantes, annorumque lunarium eorundem ex lunae cir-
 culorum novem millibus conflatorum, per anni solaris trecentos sexaginta
 quinque dies multitudinem distributa, annos septingentos viginti quatuor
 cum medio, additis etiam quatuor diebus, collegerunt: hacque via mirandum

ψκζδ', ξένον τι δοκοῦντες κατορθωκένοι, γελοίων δὲ μᾶλλον εἶπεν ἄξιον τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ συμβιβάζοντες.

Πρώτη δυναστεία.

P. 19

- 5 Αἰγυπτίων α' βασιλευσεν Ἡφαιστος ἔτη ψκδ' δ'.
- Αἰγυπτίων β' βασιλευσεν Ἥλιος Ἡφαιστοῦ ἔτη πς' ζ'.
- Αἰγυπτίων γ' βασιλευσεν Ἀγαθοδαίμων ἔτη νς' β'.
- Αἰγυπτίων δ' βασιλευσε Κρόνος ἔτη μ' .
- Αἰγυπτίων ε' βασιλευσεν Ὅσιρις καὶ Ἴσις ἔτη λε'.
- Αἰγυπτίων ς' βασιλευσεν ** ἔτη *
- 10 Αἰγυπτίων ζ' βασιλευσε Τύφων ἔτη κθ'.
- Αἰγυπτίων η' βασιλευσεν Ὄρος ἡμίθεος ἔτη κε'.
- Αἰγυπτίων θ' βασιλευσεν Ἄρης ἡμίθεος ἔτη κγ'.
- Αἰγυπτίων ι' βασιλευσεν Ἄνουβις ἡμίθεος ἔτη ις'.
- Αἰγυπτίων ια' βασιλευσεν Ἡρακλῆς ἡμίθεος ἔτη ιε'.
- 15 Αἰγυπτίων ιβ' βασιλευσεν Ἀπόλλων ἡμίθεος ἔτη κε'.
- Αἰγυπτίων ιγ' βασιλευσεν Ἀμμῶν ἡμίθεος ἔτη λ'.
- Αἰγυπτίων ιδ' βασιλευσε Τιθύης ἡμίθεος ἔτη κς'.

B

C

1. ψκζδ' (h. e. 727 $\frac{1}{2}$) A. ἑκτακῶσια εἰκοσι καὶ ἡμισυ καὶ τέσσαρας (τέσσαρα m.) ἡμέρας G. 3. πρώτη δυναστεία non hoc loco, sed post Ἡφαιστος habet A. 4. ψκδ' δ' (h. e. 724 $\frac{1}{2}$) A. ψκδ' ἡμισυ καὶ τέσσαρας ἡμέρας G. 5. πς' ζ' (h. e. 80 $\frac{1}{2}$) anonymus. πς' G. 6. νς' β' (h. e. 56 $\frac{1}{2}$) A. νς' καὶ ἡμισυ καὶ δέκα ἡμέρας G. 7. μ' A. μ' καὶ ἡμισυ G. 9. Lacunarum indicia et ἔτη om. A. 11. Ὄρος m. Ορος G. 14. ἡρακλῆς A. 15. Ἀπόλλων] ἀπολλῶ A. ἀπολλῶ G. 16. ἀμμῶν A.

quippiam se constituisse rati, risu potius excipiendum mendacium veritati superstruxisse deprehensi sunt.

Prima Dynastia.

- Aegyptiorum I. regnavit Vulcanus annis 724 cum medio et 4 diebus.
- Aegyptiorum II. Sol, Vulcani filius, regnavit annis 86.
- Aegyptiorum III. regnavit Agathodaemon annis 56 cum medio et 10 diebus.
- Aegyptiorum IV. regnavit Saturnus annis 40 cum medio.
- Aegyptiorum V. regnavit Osiris et Isis annis 35.
- Aegyptiorum VI. regnavit * annis *
- Aegyptiorum VII. regnavit Typhon annis 29.
- Aegyptiorum VIII. regnavit Orus semideus annis 25.
- Aegyptiorum IX. regnavit Mars semideus annis 23.
- Aegyptiorum X. regnavit Anubis semideus annis 17.
- Aegyptiorum XI. regnavit Hercules semideus annis 15.
- Aegyptiorum XII. regnavit Apollo semideus annis 25.
- Aegyptiorum XIII. regnavit Amon semideus annis 30.
- Aegyptiorum XIV. regnavit Tithoes semideus annis 27.

Georg. Syncellus. I.

3

*Αιγυπτίων ιε' βρασιλευσε Σῶσος ἡμίθεος ἔτη λβ'.
Αιγυπτίων ις' βρασιλευσε Ζεὺς ἡμίθεος ἔτη κ'.*

Γενέσεως κόσμου ἔτη καὶ ἐργηγόρων παράβασις.

*Τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου
Διγέννησεν Ἰάρεδ τὸν Ἐνώχ. Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐξή-
κοντα πέντε ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, τῷ χιλιοστῷ διακοσιο-
στῷ ὀγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ κόσμου. τῷ χιλιοστῷ τεσσα-
ρακοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου Σήθ ἀπέθανε. τῷ χιλιοστῷ
ἑκατοστῷ ἐβδομηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ κόσμου οἱ ἐργήγοροι
φανερῶς ἐμοίχευσαν.*

10

Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν ἐργηγόρων.

*Πλήθους ἀνθρώπων γενομένου ἐπὶ τῆς γῆς ἄγγελοι τοῦ οὐ-
ρανου θνηταράσιν ἀνθρώπων συνήλθον. ἐν ἐνοις ἀντιγράφοις
εἶρον, οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ. μυθεύεται δὲ, ὡς οἴμαι, ἀπὸ τοῦ
P. 20 Σήθ, ὑπὸ τοῦ πνεύματος οἱ υἱοὶ Θεοῦ προσαγορεύονται, διὰ 15
τοὺς ἀπ' αὐτοῦ γενεαλογουμένους δικαίους τε καὶ πατριάρχας
ἄχρι τοῦ σωτήρος. τοὺς δ' ἀπὸ Κάιν ἀνθρώπων ἀποκαλεῖ σπο-
V. 16 ρὰν, ὡς οὐδέ τι θεῖον ἐσχρημάτας διὰ πονηρίαν γένους καὶ διὰ
τὸ τῆς φύσεως ἀνόμιον, ἐπιμιχθέντων αὐτῶν, τὴν ἀγανάκτη-*

*5. Ἰάρεδ] Genes. V, 18. 9. ἑκατοστῷ addidi ex A. Vid. ad
p. 11 b. 12. Πλήθους m. Πλήθος G. 14. ὡς οἴμαι ὑπὸ
τοῦ πνεύματος, ὅτι οἱ υἱοὶ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ Σήθ προσαγορεύον-
ται m. 17. ἀποκαλεῖ m. ἀποκαλεῖς G. 19. τὸ addidi ex A.
αἱς ἀγανάκτησιν κινήσασθαι m.*

*Aegyptiorum xv. regnavit Sosis semideus annis 32.
Aegyptiorum xvi. regnavit Iupiter annis 20.*

Creationis mundi anni et egregororum transgressio.

*Millesimo centesimo vicesimo secundo mundi anno Iared genuit Enoch.
Enoch centum sexaginta quinque annos natus, genuit Mathusala millesimo
ducentesimo octogesimo septimo mundi anno. At millesimo quadragesimo
secundo mundi anno Seth obiit. Millesimo septuagesimo septimo mundi anno
egregori palam adulterati sunt.*

Ex Africano de egregoris.

*Aucta super terran hominum multitudine angeli caeli filiabus homi-
num commixti sunt: in quibusdam exemplaribus legi, „filii dei.” Indicat, ut
reor, spiritus sanctus a Seth patre dei filios vocari, ob enatos ex eius stirpe
usque ad salvatorem iustos et patriarchas: Cain vero progeniem, ceu nil
divinum referentem, ob generis pravitatem ac confusae naturae disaimili-
tudinem, hominum semen appellat: eisdemque indignationis suae signa
deum infixisse narrat. At si de angelis sermonem fieri sentiamus, magis*

σαν ποιήσασθαι τὸν θεόν. εἰ δὲ ἐπ' ἀγγελῶν νοοῖτο ἔχειν τοὺς, τῶν περὶ μαγείας καὶ γοητείας, ἔτι δὲ ἀριθμῶν κινήσεως, τῶν μετεώρων ταῖς γυναιξὶ τὴν γνώσιν παραδεδωκέναι, ἀφ' ὧν ἐποιήσαντο παῖδας τοὺς γίγαντας, δι' οὗς τῆς κακίας ἐπιγενομένης ἔγνω πᾶν ἀφανίσαι ζῶων γένος ὁ θεὸς ἐν κατακλυσμῷ ἄπιστον.

Τῷ χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ὄγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτι ἐγέννησεν Β' Ἐνῶχ τὸν Μαθουσάλα. Μαθουσάλα γενόμενος ἑκατὸν ἐξήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

10 Τῷ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πενητηκοστῷ τετάρτῳ ἔτι τοῦ κόσμου, τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τῷ ἑκατοστῷ ὄγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτι αὐτοῦ Μαθουσάλα φέρουσι τὴν γέννησιν Λάμεχ· οἷς καὶ ὁ Ἀφρικανὸς ἀκολουθήσας τῷ δισχιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ δευτέρῳ ἔτι τοῦ κόσμου τὸν ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸν 15 ἔστοιχειώσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ ἡμῖν ὑγιῶς ἔχειν. δοκεῖ δὲ μοι ὁ Ἀφρικανὸς τῷ βαββ' ἔτι τοῦ κόσμου τὸν κατακλυσμὸν στοιχειώσαι διὰ τὸ τοὺς ἑννακοσίους ἐξήκοντα ἑννέα χρόνους τῆς ζωῆς C Μαθουσάλα ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ ρσπζ' ἔτους τοῦ κόσμου λήγειν εἰς τὸ βονς' ἔτος τοῦ κόσμου ἐντὸς τῶν βσξβ' ἐτῶν.

20 Ὁ δὲ Εὐσέβιος περὶ τοῦ Μαθουσάλα φησὶν ὅτι τοῦτον ὑπερβῆναι τὸν κατακλυσμὸν ὁ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀριθμὸς παρίστησιν. εἶδομεν δὲ τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχειν, ἐπέλυσσε δὲ ἔτη ψπβ'.

2. τῶν A. τοὺς G. ἰσχυροτάτας συνίεναι χρη' οὗς τῶν ἄστρων κινήσεως, καὶ τῶν μετεώρων τὴν γνώσιν ταῖς γυναιξὶ παραδεδωκέναι λέγει, ἀφ' ὧν m. Ἐπὶ A. Ἐπὶ G. 4. ἐποιήσαντο A. ἐποίησαν τοὺς G. 8. ὁ Ἐνῶχ G. ὁ om. A. 18. ρσπζ' A. 21. ὁ τῆς ζωῆς — οὗκ εἶδε τὸν κατακλυσμὸν addidi ex margine A. Vide Eusebium p. 54. 56. ed. Mediol. et Georgium infra p. 114 a.

et praestigiis deditos accipi necesse est, qui astrorum et numerorum motum, rerumque sublimium, vel meteororum notitiam mulieribus tradiderunt, quorum congressu conceperunt illae Gigantes, a quibus scelerum omnium collyvie in universum orbem propagata, perfidum omne viventium genus diluvio perdere deus decrevit.

Millesimo ducesesimo octogesimo septimo anno Enoch genuit Mathusala. Mathusala centum sexaginta septem annos natus genuit Lamech.

Millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto mundi anno, exemplarium vero quaedam in centesimum octogesimum septimum ipsius Mathusala Lamech ortum referunt, quibus Africanus assentitur. Bis millesimo ducesesimo sexagesimo secundo mundi anno Noeum diluvium adscripsit Africanus, cuius sanam esse sententiam non arbitramur. Eo vero 2262 mundi anno diluvium reponere videtur, quod nongenti sexaginta novem vitae Mathusala anni, anno mundi 1287 ducentes initium, finem vero anno mundi 2256 sortiti, intra 2262 annorum limites conclusi videantur.

Eusebius autem Mathusala annis 14 diluvium superasse scribit. Et

κατὰ τόνδε τρόπον οὐκ εἶδε τὸν κατακλυσμόν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Εὐσέβιος· ὅπερ ἴαν τις ἀληθὲς εἶναι δῶ, εὐρεθήσεται ὁ Μαθουσάλα ἑννακοσίων τεσσαράκοντα ἑννέα ἐτῶν τελευτήσας, καὶ ἔσται ὁ Ἰάρεδ ὁ τούτου πάππος πολυχρονιώτερος αὐτοῦ ζήσας ἔτη ἑννακόσια ἑξήκοντα δύο. ὁμολογούμενον δέ ἐστι πᾶσιν ὅτι 5
 Δτῶ κατακλυσμῷ τέθνηκε. διὸ μᾶλλον ἂν τις τῶ ἑκατοστῶ πεντηκοστῶ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ἐνώχ ὑπολάβοι τὸν Μαθουσάλα γεννηθῆναι, τοῦτ' ἐστὶ τῶ χιλιοστῶ διακοσιοστῶ ἑβδομηκοστῶ τρίτῳ ἔτει τοῦ κόσμου. τούτοις γὰρ προσιθέμενα τὰ ἑννακόσια ἑξή-10
 κοντα ἑννέα ἔτη τῆς τοῦ Μαθουσάλα ζωῆς ποιεῖ βσιβ', οἷς καὶ ὁ κατακλυσμός συντρέχει, καθ' ὃν τέθνηκεν ὁ Μαθουσάλα.

Τῶ χιλιοστῶ τριακοστῶ τεσσαρακοστῶ ἔτει Ἐνώς ἀπέθανεν.

Τῶ αγκύ' ἔτει ἀπεκαλύφθη τῶ Ἐνώχ τὰ περὶ τοῦ κατακλυμοῦ. 15

P. 21 Τῶ αὐλῆ' ἔτει ἔλαβε Μαθουσάλα γυναῖκα.

Τῶ αὐνδ' Λάμεχ ἐγεννήθη τῶ Μαθουσάλα.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρη' γεννᾷ τὸν Νῶε, τῶ αγκβ' ἔτει τοῦ κόσμου. ἔζησε δὲ Λάμεχ μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτὸν τὸν Νῶε ἔτη φξέ' καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἔτη ψνγ'. καὶ 20
 ἀπέθανε τῶ βσιζ' ἔτει τοῦ κόσμου πρὸ λέ' ἐτῶν τοῦ κατακλυμοῦ. οὗτος ὀλιγοχρονιώτατος πάντων τῶν πρὸ τοῦ κατακλυμοῦ γέγονε, πλὴν Ἀβελ τοῦ δικαίου. καὶ πρῶτος τελευτᾷ πρὸ τοῦ

13. ἐνώς A. 19. ἔτει add. A. λαμεχ A. ὁ Λάμεχ G.

haec quidem Eusebius: quae si quis vera concesserit, nongentorum quadraginta novem annorum vita functus comperietur Mathusala, eiusque avus Jared, cuius aetas nongentos sexaginta duos annos attigit, longiorem eo vitam duxisse arguetur: cum tamen diutissimam prae reliquis hominibus Mathusala peregrisse et diluvio periisse, apud omnes pro confesso habeatur. Rectius itaque centesimo quinquagesimo tertio Enoch anno, hoc est mundi millesimo ducesimo septuagesimo tertio Mathusala lucem primum adspexisse alius suspicabitur: his namque nongenti sexaginta novem vitae Mathusala coniuncti, bis mille ducentos quadraginta duos reddunt, in quos diluvium, quo Mathusala sublatu est, incurrit.

Anno millesimo trecentesimo quadragesimo Enos mortuus est.

Anno millesimo quadringentesimo vicesimo tertio accepit Enoch de diluvio revelationem.

Anno millesimo quadringentesimo tricesimo octavo Mathusala uxorem duxit.

Anno 1454 Lamech genitus est Mathusalae.

Lamech annorum 188. mundi 1642. generat Noe. Vixit Lamech a Noe nato annis 565. fueruntque dies eius cuncti 753. annorum: mundi 2207. ante diluvium 35. annis mortem oppetit. Hic, si iustum Abel exceperis, brevissimae omnium ante diluvium vitae extitit: et proprio patre Mathusala

ἴδιον πατρὸς Μαθουσάλα. ὁ γὰρ Μαθουσάλα ἐν τῷ κατακλυ-
 σμῷ τέθνηκε, περὶ οὗ Ἀφρικανός. οὗτος ἀπάντων πλείονα χρό-
 νον βιοῖ, τῶν τε πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξῆς εἰς ἡμᾶς, εἰς ἔτη τὰ
 σύμπαντα ἐννακόσια ἐξήκοντα ἐννέα. τάχα τι σημαίνει τὸ πολυ-
 5 χρόνιον αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπερκόσμιον ὀγδοάδα κυριακὴν ἡμέραν. V. 17
 ὄγδοος γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου τυγχάνει. ὁ δ' ὕστερεῖ, τοῦτο πρὸς
 ἀναπλήρωσιν τῆς χιλιάδος, πρῶτον ὑπάρχον πλήρωμα, ἀνε-
 πλήρωσεν ὁ σωτὴρ. εἰτά φησιν, εἰσι τρεῖς ὁμωνυμῖαι πῶς ἀπὸ
 Κάιν τοῖς ἀπὸ Σήθ, ὡς Ἐνώχ καὶ Μαθουσάλα καὶ Λάμεχ.
 10 Τῷ ἀνυπῆ' ἔτει Ἐνώχ μετετέθη ἐν τῷ παραδείσῳ, καθὼς
 καὶ ἡ θεία φάσκει γραφή, ὅτι ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ
 ἔτη ἑξέ'. καὶ εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ἠῤῥίσκετο, ὅτι
 μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός.

Τῷ ἀφλέ' ἔτει Κάιν ἀπέθανεν.

15 Τῷ ἀχλ' ἔτει Λάμεχ ἔλαβε γυναῖκα.

Τῷ ἀχυβ' ἔτει Νῶε ἐγεννήθη τῷ Λάμεχ.

Τῷ ἀχγ' ἔτει Μαλελεὴλ ἀπέθανεν.

Τῷ σθκε' ἔτει Ἰάρεδ ἀπέθανεν.

Τῷ βροκά' ἔτει τοῦ κόσμου ἐργηρόρων ἀπόφασις.

20 Τῷ βροκθ' ἔτει Νῶε ἔλαβε γυναῖκα.

Τῷ βρομ' ἔτει ἐντολὴ τοῦ θεοῦ πρὸς Νῶε περὶ κατασκευῆς
 τῆς κιβωτοῦ.

1. Vulgo ὁ γὰρ Μαθουσάλας. 6. τοῦτο] τοῦτω m. 7. ὑπάρχον A.
 ὑπάρχων G. 11. γραφή] Genes. V, 23. 13. μετετέθηκεν A.
 15. ἀχλβ' m. Addidi ἔτει. 16. ἔτει add. A. 21. Lemma in marg. A
 Πότε ἔλαβεν ὁ Νῶε ἐντολὴν τοῦ λαβεῖν γυναῖκα, καὶ περὶ κατασκευῆς
 τῆς κιβωτοῦ.

prior lucem deseruit. Mathusala namque diluvio periit, de quo Africanus.
 Hic prae omnibus cum maioribus, tum posterioribus longiorem vitam annis
 nimirum nongentis sexaginta novem duxit. Forsan eius vitae diuturnitas
 non nihil menti obicit, quod caelestem octonarium diem, videlicet domini-
 cum spectat. A primo siquidem ille numeratur octavus: prima vero mil-
 lenarii perfectio (31 intellige) quam addidit salvator, ad complementum
 illi deficit. Tum subiungit. Tres sunt quaedam filiorum Cain filiis Seth
 appellationes communes: Enoch, Mathusala et Lamech.

Anno 1488 Enoch, prout sacra scriptura testatur, translatus est in
 paradisum. Cuncti dies Enoch fuerunt annorum 365 et placuit Enoch deo,
 et non apparuit, quia tulit eum deus.

Anno 1535 Cain mortuus est.

Anno 1639 Lamech duxit uxorem.

Anno 1642 Noe genitus est Lamech.

Anno 1690 Maleleel obiit.

Anno 1925 Jared mortuus est.

Anno mundi 2121 lata est in egregoros sententia.

Anno 2129 Noe accepit uxorem.

Anno 2140 mandatam dei ad Noe de arca construenda.

Τῷ βρομᾷ ἔτει τοῦ κόσμου Νῶε ἦν ἐτῶν φ'. καὶ ἐγέννησε
 Δτρεῖς υἱούς. τῷ αὐτῷ ἔτει Σὴμ ἐγεννήθη τῷ Νῶε.

Τῷ βρομδ' ἔτει Χάμ ἐγεννήθη.

Τῷ βρομζ' ἔτει Τάφεθ ἐγεννήθη. εἰτά φησιν ἡ γραφή „καὶ
 εἶπε κύριος ὁ Θεός, οὐ μὴ καταμελεῖ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἄν-5
 θρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.
 ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη.”

Ἀφρικανοῦ.

Ἔγνων πᾶν ὁ Θεός ἀφανίσαι ζῶων γένος ἐν κατακλυσμῷ, ἀπει-
 λήσας ῥά' ἔτη οὐχ ὑπερβήσεσθαι τοὺς ἀνθρώπους. μηδὲ νομι-10
 P. 22 ζῶσθω ζήτημα διὰ τὸ πλείονα χρόνον τινὰς ὕστερον βιώναι· τὸ
 γὰρ διάστημα τοῦ χρόνου γέγονεν ἑκατὸν ἔτη μέχρι τοῦ κατακλυ-
 σμοῦ κατα τῶν ἁμαρτωλῶν τῶν τότε· ἦσαν γὰρ εἰκοσαετῆς. τῇ
 Νῶε διὰ δικαιοσύνην εὐαρεστήσαντι κιβωτὸν ὑπέθετο κατασκευάσαι
 Θεός· καὶ γενομένης ἐσθλῆθον εἰς αὐτὴν αὐτός τε Νῶε καὶ οἱ υἱοί, ἡ 15
 γυνὴ καὶ αἱ νύμφαι, καὶ ἅπὸ παντὸς ζώου ἀπαρχὴ εἰς διαμονὴν τοῦ
 γένους. ἦν δὲ ἐτῶν ἑξακοσίων ὁ Νῶε, ὅτε ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο.
 ἄς δὲ ἔληξε τὸ ὕδωρ, ἡ κιβωτὸς ἰδρῦθη ἐπὶ τὰ ὄρη Ἀραράτ,
 Β ἄτινα ἴσμεν ἐν Παρθία, τινὲς δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας εἶναι

4. ἔτει add. A. γραφή] Genes. VI, 3. 8. Ἀφρικανοῦ A. Αφρι-
 κανός G. 12. σημαίνε (corr. σημειώσαι) ἐρμηνείαν παρὰ τῶν ῥά'
 ἐτῶν margo A. 18. Πῶς ἰδρῦθη καὶ κιβωτὸς margo A. ἰδρῦθη]
 ἰδρῦθη A. 19. κελαιναῖς A.

Anno mundi bis millesimo centesimo quadragesimo primo numerabat Noe
 aetatis suae quingentos. Hic liberos tres suscepit. Eodem anno Sem na-
 tus est Noe.

Anno bis millesimo centesimo quadragesimo quarto Cham natus est.

Anno bis millesimo centesimo quadragesimo septimo Iaphet ortus est.
 Tum scriptura subdit: et dixit dominus deus: „non permanebit spiritus
 meus in hominibus istis in aeternum, quia carnes sunt: eruntque dies il-
 lorum centum viginti annorum”.

Africanus.

Universum animantium genus aquis diluvii consummare decrevit deus,
 vicesimum et centesimum annum homines non superaturos minatus. Nullus
 porro dubius haesitet, aut quaestionem anxius moveat, spatium hoc vitae
 quosdam praetergressos contemplatus. Aetatis quippe, durationisque vitae
 spatium post solos centum annos diluvio instante terminandum, peccatori-
 bus vicesimum iam annum agentibus, in scelorum poenam, velut lata sen-
 tentia fuit praefixum. Noe vero ob singularem iustitiam sibi gratum arcam
 construere iussit deus: eaque absoluta ingressi sunt in eam ipse Noe, et
 filii, uxor, et nurus, et selectae quaedam ad generis eorum cuiusvis conser-
 vandī fiduciam animantium primitiae. Imminente porro diluvio annos vitae
 sexcentos Noe iam attigerat: aquis vero subsidentibus, in montibus Ara-
 rat, quos esse Parthiae novimus, quidam licet Celaenis, vel in nigra Phry-

φασιν· εἶδον δὲ τὸν τόπον ἐκότερον. ἐπεκράτησε δὲ ὁ κατακλυ-
σμός ἐνιαυτὸν· καὶ τότε ἐξηράνθη ἡ γῆ. οἱ δὲ ἐξῆλθον τῆς κι-
βωτοῦ κατὰ συζυγίας, ὡς ἔστιν εὐρεῖν, καὶ οὐχ ὄν εἰσῆλθον τρό-
πον κατὰ γένη, ἐλλογούνται τε πρὸς τοῦ Θεοῦ. τούτων μὲν οὖν
5 ἕκαστον τῶν διαφερόντων τι σημαίνει.

Τῷ βσζ' ἔτει τοῦ κόσμου Λάμεχ ἐτελεύτησεν.

Τῷ βσκη' ἔτει Σῆμ ἔλαβε γυναῖκα ἑαυτῷ.

Τῷ βσλγ' Χαμ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. C

Τῷ βσλζ' Μαθουσαλα ἐτελεύτησεν.

10 Τῷ βσλζ' Τάφεθ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. ἡ κιβωτὸς ἐπλη- V. 18
ρώθη τῷ βσμα' ἔτει τοῦ κόσμου.

Τούτῳ τῷ βσμα' ἔτει ὄντι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς ὄλης
κοσμογονίας, φ' δὲ καὶ ἕθ' τῆς ζωῆς Νῶε τοῦ δικαίου, ἐτελειώθη
ἡ κιβωτὸς ἐν ὄλοις ἔτεσιν ἑκατὸν κατασκευασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ
15 θεῷ προστάγματι, περὶ ἧς μόνος πρὸ πάντων ἀνθρώπων ὁ θεό-
πιτῆς Μωϋσῆς ἐκ Θεοῦ μνηθεὶς ἀκριβῶς ἔγραψε τήν τε ἡμέραν
τοῦ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ καθ' ὃν εἰσελθὼν Νῶε ἐν αὐτῇ πανοικί,
σὺν πάσῃ γενέσει τῶν ζώων, μόνος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ διεσώ-
θη, ὡς μόνος εὐαρεσῶν τῷ θεῷ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστι
20 τῷ βσμαβ' ἔτει τοῦ κόσμου, χ' δὲ τῆς ζωῆς Νῶε, τῇ κζ' τοῦ δευ-
τέρου μηνὸς Ἰαρ παρ' Ἑβραίοις καλουμένου, παρὰ δὲ Αἰγυπτί-

1. φασιν] Vulgo φησιν. 2. ἐξῆλθον A. ἐξελεθόντες G. 16. Μωϋ-
σῆς] Vulgo Μωϋσῆς. ἐκ Θεοῦ μνηθεὶς A. ἐνθυμηθεὶς G. 18. μετ'
αὐτοῦ A. μεθ' αὐτοῦ G. 19. γενεᾷ] γενεᾷ A. γενέσει G. Vide
Genes. VI, 9. 21. παρὰ δὲ A. παρ' G.

gia contendant exstare, (locus uterque mihi de visu notus est), arca con-
stitit. Aquarum haec inundatio anno integro stetit, ac demum exsiccata est
terra. Combinata demum mas et femina, prout reperiri contigit, non ordine
quo iuxta genus distincta fuerant ingressa, ex arca prodierunt animantia,
quae subinde a deo prospera benedictionum accessione cumulantur: et eo-
rum quidem, quae nobis conducunt, non nihil ista significant.

Anno mundi 2206 Lamech defunctus est.

Anno 2228 Sem uxorem sibi copulavit.

Anno 2233 Cham pariter uxorem duxit.

Anno 2236 Mathusala e vivis excessit.

Anno 2237 Iaphet coniugem accepit, et absoluta est arca anno mun-
di 2241.

Currente hoc ab Adam et a mundi incunabilis 2241 anno, iusti Noe
vitae 599: integris in ea dei iussu construenda evolutis centum annis,
consummata est arca, de qua solus prae cunctis tractatum instituens dei
contemplator Moses mensis et anni diem, quo Noe cum tota familia et
omnium animantium speciebus in eam ingressus, oeu solus in generatione
sua deo gratus servatus est, diligentissimo scripto commendavit; hoc est
mundi 2242 anno, vitae Noe 600 secundi mensis Iar Hebraeis vocati die

- οις Παχὸν κέ, ἦτοι τοῦ κατὰ Ῥωμαίους Μαῖου κ' ἡμέρα, πρώτη τῆς ἑβδομάδος, ὡς τισιν ἔδοξε, σελήνης δὲ κς'. ἐν ἣ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν, ὡς τὰ ἱερὰ λόγια φάσκει, καὶ ἀνεψύχθησαν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου ἐρράγησαν ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἦγουν μέχρι τῆς πέμπτης 5 τοῦ τετάρτου μηνὸς κατ' Ἑβραίους Θαμνελ, τῷ Ἐπιφελ κατ' Αἰγυπτίους μηνὶ ἑνδεκάτῳ, ἑβδόμῳ δὲ παρὰ Ῥωμαίους, τῷ καὶ
- P. 23 **Ιουλίῳ**, πέμπτῃ φασὶν ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, κατὰ δὲ σελήνην ἑβδόμῃ· ὁ καὶ παραδοξότατος ἦν, ἐν ἀκμῇ τῆς θεινῆς ὥρας τοιούτους ὄμβρους ὑπερφυνῶς ἐπιρραγῆναι τῷ κόσμῳ δι' ὑπερ- 10 βολὴν ἀμαρτίας. πνεύματος δὲ τῆ γῆ κατὰ θείαν ἐπιπνεύσαντος πρόσταξιν μετὰ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας ἤρξατο ἐλαττοῦσθαι τὸ ὕδωρ ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἑβδόμου μηνὸς Θεελίφ, δευτέρου δὲ κατ' Αἰγυπτίους Φαωφὶ ἑνεα-
- B **καιδέκατῃ**, ἦτοι κατὰ Ῥωμαίους δεκάτῳ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, τρίτῃ 15 τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, σελήνης, ὡς φασὶν, νεομηνία, ἕως α' Ἑβραϊκοῦ μηνὸς Σαβὰτ τῆς νεομηνίας, ἦτοι κέ τοῦ Τυβίτ, τοῦ καὶ Ἰανουαρίου μηνὸς πρώτου κατὰ Ῥωμαίους, ἡμέρα δευτέρα τῆς ἑβδομάδος, σελήνης δεκάτῃ, ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ, τοῦτ' ἔστι τῆς Ἀρμενίας. καὶ ὠφθθησαν αἱ κεφαλὰὶ 20 τῶν ὄρέων, καὶ μεθ' ἡμέρας μ' ἐξαπέστειλε Νῶε διὰ θυρίδος τῆς κιβωτοῦ τὸν κόρακα ἰδεῖν εἰ κεκόπηκε τὸ ὕδωρ, τῆ ἑνδε-
1. ἑβραίοις (sic) A. 2. τῆς add. A. 3. λόγια] Genes. VII. 6. κατ' ἑβραίοις (sic) Θαμνελ A. ἐπιφελ A. 7. ἑβδόμῳ — Ἰουλίῳ] ἕκτῳ — Ἰουλίῳ m. 14. κατ' Αἰγυπτίους] κατ' αἰγυπτίοις A. τοῖς Αἰγυπτίοις G. φαωφὶ A. 17. κς'] κς' m. τοῦ καὶ A. τοῦτ' ἔστι G.

27. Aegyptiorum Pachon 25. Maii Romanorum 20. primo hebdomados die, ut nonnullis placitum est, lunae 27. quo, sacro testante sermone, de foris arcam deus conclusit, et caeli catarractae sunt apertae, et per quadraginta dies abyssi fontes irrupuerunt usque ad quarti mensis Thamnei Hebraeis vocati diem sextum, Epiphi Aegyptiorum mense undecimo, Ramanorum sexto, qui et Iulius dictus est, quinto, ut aiunt, hebdomados, septimo vero lunae die: quodque mirum dictu et creditu, vigente ipsa messis tempestate, tales ac tam copiosi imbres praeter naturae cursum, humanorum tamen criminum excessu provocati, orbem inundaverunt universum. Diebus vero centum et quinquaginta exactis, vento, dei iussu terram perflante, Theeliph septimi Hebraeorum mensis vicesimo quarto, Phaophi Aegyptiorum septimi decimo nono, id est, Romanorum Octobri mense decimo, tertio hebdomados die, luna, prout ferunt, renovata; usque ad Sabat undecimi mensis Hebraici novilunium alterum, Tybit Aegyptiaci vicesimo septimo, Ianuario nempe Romanorum mense primo, secundo hebdomados die, lunae 10, in montibus Ararat, qui sunt Armeniae, arca consedit. Tunc primum conspecta sunt montium cacumina: et quadraginta diebus elapsis emisit Noe per arcae fenestram corvum, num

κάτη τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, πέμπτη τοῦ Φαμενώθ, ἐν ἀρχῇ τοῦ Μαρτίου κατὰ Ῥωμαίους τρίτου μηνὸς, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐβδόμη, κατὰ δὲ σελήνην εἰκοστῇ· καὶ ἀπελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν ὁ κόραξ. καὶ μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ ἀπέστειλε τὴν περι-
5 στερὰν, καὶ μὴ εὐροῦσα ἀνάπυσιν ὑπέστρεψε πρὸς αὐτόν· καὶ μετ' ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, τῇ ὀκτωκαιδέκῃ τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, δωδεκάτῃ τοῦ Φαμενώθ, Μαρτίου δὲ αὐτῆς ἀπέστειλε αὐτὴν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καὶ ὑπέστρεψε πρὸς ἐσπέραν ἔχουσα φύλλον
10 ἑλαίας ἐν τῷ στόματι ἐν ἡμέρᾳ ἐβδομάδος ἐβδόμη, σελήνης δὲ εἰκοστῇ ἐβδόμη. μετὰ ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας πάλιν ἀπέλυσε τὴν περυσιαστὴν τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ αὐτοῦ δωδεκάτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς Ἀδάρ, ἧτοι τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ Φαμενώθ, Μαρτίου δὲ δεκάτῃ καὶ ὀγδόῃ, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι.

Κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ κοσμικοῦ βρομῆ ἔτους, τῷ ἑξακοσιοστῷ
15 πρώτῳ ἔτει τῆς ζωῆς Νῶε, τῇ νεομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν, ἧτοι τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ κατ' Ἀλυπτίους ἐβδόμου μηνὸς Φαμενώθ, Μαρτίου εἰκοστῇ πέμπτῃ, ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος, κατὰ σελήνην δωδεκάτῃ, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνί Ἰάρ εἰκοστῇ ἐβδόμη, ἧτοι Παχὼν
20 εἰκοστῇ πέμπτῃ, ἐξηράνθη ἡ γῆ· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ Νῶε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος. τούτων V. 19

1. 6. 12. Ἀδάρ] ἄδαρ A. 1. πέμπτῃ] ἐβδόμη m. φαμενώθ A. constanter. 3. σελήνην m. σελήνης G. 6. μετ'] μετὰ A. 7. δωδεκάτῃ] ἰδ' m. Μαρτίου δὲ] ἰ' add. m. 10. μετὰ δὲ G. δὲ om. A. 13. ὀγδόῃ] ἐβδόμη m. 15. Νισάν m. νισ-
εἶν A. Νισάν G. 19. Ἰάρ] ἐρ A. παχῶν A. 21. πρώ-
τῃ add. A.

cessasset aquae exploraturus, duodecimi mensis Adar undecimo, Phamenoth septimo, sub Martii Romanorum tertii mensis exordium, hebdomados septimo die, lunae vicesima: et evolans corvus, citius revolavit. Diebus aliis septem emensis columbam emisit, nec inventa quietis sede retro cessit. Tum post alios septem dies mensis Adar octavo et decimo, Phamenoth decimo quarto, Martii vero decimo, rursus eandem ex arca emisit, et olivae ramum rostro deferens sub vesperam reversa est ad arcam, septimo hebdomados die, lunae vicesimo septimo. Septem demum exexpectatis diebus, duodecimi eiusdem Hebraeorum mensis Adar die vicesimo quinto, Phamenoth videlicet vicesimo primo, Martii vero decimo septimo, columbam iterum liberavit, quae pariter ac prius non est regressa.

Sub mundialis vero anni 2243 principio, vitae Noe sexcentesimo primo, primi mensis Nisan Kalendis, id est Phamenoth septimi Aegyptiorum mensis vicesimo nono, Martii vicesimo quinto, hebdomados die primo, lunae duodecimo, e terrae superficie aqua defecit; secundi vero mensis Iar vicesimo septimo, sive Pachon vicesimo quinto, exsiccata est terra: Noe vero et qui cum eo ex arca egressi sunt hebdomados die, id est pri-

ἡμῖν ἐκ τῶν διὰ Μωϋσέως Θεοπνεύστων γραφῶν κατελημμένων περιττὸν ἂν εἶη προσέχειν Χαλδαικαῖς καὶ Αἰγυπτιακαῖς ἱστορίαις τοὺς ἀδιστάκτως πιστεύοντας ὅτι ὁ κοσμικὸς ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸς γέγονε τῷ βραβύ ἔτει τοῦ κόσμου. αὐταὶ γὰρ χρόνων ἀπέλθους

P. 24 εἰσάγουσαι μυριάδας πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἀληθείας πάντα κατασκευάζουσιν, εἰ καὶ δοκοῦσιν ἐν μέρει περὶ τε κατακλυσμοῦ καὶ γιγάντων, καὶ αὐτοῦ Νῶε, τοῦ καὶ Ξισούθρου λεγομένου παρ' αὐτοῖς, συμφωνεῖν τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ, ἔξ ὧν καὶ ἰσφτερίζοντο πᾶν νόημα χρηστὸν οἱ ταῦτα συντάξαντες. ἀλλ' ἐπειδὴν καὶ τὰ δηλητήρια ἀγνοούμενα θάνατον οἶδε πολλάκις τοῖς ἀπέλθοις αὐτῶν 10 μετέχουσι προξενεῖν, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι μικρὰς χρήσεις παραθεσθαι ἐκ παραλλήλου τῶν ἐγκειμένων ἡμῖν ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν, οὐ πρὸς πίστωσιν αὐτῶν, μὴ γένοιτο· πρὸς ἔλεγχον δὲ Β. τῆς ἐκείνων ψευδηγορίας. πρὸ δὲ τούτων ἡ περὶ τῶν ἐργηγόρων ἀκόλουθος ἱστορία ἐκ τοῦ πρώτου λόγου Ἐνώχ ὡς καὶ συγγεγε- 15 στέρα ταῖς ἡμετέραις γραφαῖς ἐκτεθήσεται, εἰ καὶ ἀπόκρυφός ἐστι καὶ ἐν τισιν ἀμφίβηλος, ἔχουσά πως ὧδε.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΝΩΧ.

Τὰ λοιπὰ περὶ ἐργηγόρων.

Τότε ἐβόησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες, εἰσα- 20

1. ἐκ τῶν add. A. 5. τῆς add. A. 7. τοῦ καὶ A. τοῦ δὲ G. λό-
γουν ποιεῖν, τὰ δὲ m. 8. συμφωνεῖν A. συμφωνεῖ G. ἀν] ἧς m.
14. ἐκείνων add. A. 18. ΕΝΩΧ] Vide supra p. 13 a.

mo. His nobis in scriptura Mosi caelitus inspirata consignatis, eis, qui certa fide suadentur, generale Noeum diluvium 2242 mundi anno contigisse, Chaldaicis et Aegyptiacis nugis superfluum est mentem advertere. Illae namque infinitis annorum myriadibus in medium productis, quadam licet ex parte de diluvio, de Gigantibus, ac de ipso Noe nonnullas interserant relationes, veritati nihilominus evertendae machinam omnem admovere conspiciuntur. Xisuthri vero, sic apud eos vocati gesta divinis consonant scriptis, ex quibus qui ea collegerunt, veram omnem sententiam mutuati sunt. Verum enim vero quoniam inexpertis ignorata venena mortem solito saepius promercantur, alienorum a nostris auctorum pauca quaedam dicta divinis scripturis apud nos hucusque servatis ex adverso comparanda proferre operae pretium duco; non ut fidem illis concilem, avertat hoc deus, sed ut falsi convincam et mendacium evertam omnino. Prae cunctis autem consequens egregorum historia incerta licet et dubia fide nutet, ut nostris tamen historiis reliquis coniunctior, ex primo tractatu Enoch deprecanda occurrit. Sic vero habet.

EX LIBRO ENOCH.

De egregoris reliqua.

Tunc homines in caelum exclamaverunt dicentes: deserte ad altissi-

γάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, καὶ τὴν ἀπόλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγάλης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῇ μεγαλωσύνῃ. καὶ ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες με- C
γάλοι ἀρχάγγελοι Μιχαὴλ καὶ Οὐριήλ καὶ Ῥαφαὴλ καὶ Γαβριήλ 5
παρέκλυαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἁγίων τοῦ οὐρανοῦ. καὶ θευσά-
μενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν ἀνομίαν καὶ
ἀσέβειαν γινομένην ἐπ' αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους
ὅτι τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι στε-
νάζοντα καὶ λέγοντα, εἰσαγάγετε τὴν δέσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψι-
10στον. καὶ προσελθόντες οἱ τέσσαρες ἀρχάγγελοι εἶπον τῷ κυρίῳ,
οὐ εἶ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βα-
σιλευσάντων καὶ θεὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης
σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἕγιον
καὶ εὐλογημένον εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας· σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιήσας τὰ D
15 πάντα καὶ πάντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου
φανερὰ καὶ ἀκάλυπτα, καὶ πάντα ὁρᾷς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ κρυβῆναι
σε δύναται. ὁρᾷς ὅσα ἐποίησεν Ἄζαήλ, καὶ ὅσα εἰσήνεγκεν, ὅσα
ἐδίδαξεν, ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα δόλον
ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἐδίδαξε γὰρ τὰ μυστήρια καὶ ἀπεκάλυψε τῷ αἰῶνι
20 τὰ ἐν οὐρανῷ. ἐπιτηδεύουσι δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, εἰδέναι
τὰ μυστήρια οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. τῷ Σεμιαζὶ τὴν ἐξουσίαν
ἔδωκας ἔχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς

3. μεγαλωσύνῃ A. μεγαλοσύνη G. 5. παρέκλυαν] Addebatur oi
τέσσαρες, quae recte om. p. 13 a. 12. ἀνθρώπων] αἰώνων
p. 13 b. 17. σε δύναται add. A. καὶ ὅσα A. καὶ om. G.
19. τῷ A. 20. τὰ ἐν G. 21. τολμᾶσιν oi υἱοὶ m.

num causam nostram, et ad gloriam magnam coram domino dominorum omnium in maiestate iacturam, qua ruimus. His auditis quatuor magni archangeli, Michaël, Uriel, Raphaël et Gabriel, de caeli sanctis prospexerunt in terram, et conspectis super terram sanguinis rivis effusis, scele- ribus et impietate copiosa super eam quaquaversum propagata, regressi sibi invicem nunciaverunt spiritus et animas hominum spirantes affligi et dicere: inducite ad altissimum orationem nostram. Tum deum interpellantes quatuor archangeli dixerunt: tu es deus deorum, et dominus dominorum, regum rex, et hominum deus: thronus gloriae tuae in omnes saeculorum generationes perseverat, et nomen tuum sanctum et benedictum per omnia saecula. Tu enim omnia condidisti, et omnium tua est potestas, cuncta tibi sunt aperta et manifesta, prospicis universa, nec est quod te possit latere. Vides quae fecerit Azaël, illata ab eo damna, invectam ab eo criminum luem, quas fraudes, quae crimina super terram induxerit, artes, dolosque; quibus aridam corrupit. Secreta quaevis palam fecit, et abscondita a saeculis et in caelis occlusa revelavit. Genium eius student assequi, et arcana quaeque perscrutari non verentur hominum filii. Omnium sibi conjunctorum et familiarium Semiazae cantullsti potestatem. Illi vero

- P. 25 θνηγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς, καὶ συνεκοιμήθησαν μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς θηλείαις ἐμιάνθησαν, καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἐδίδαξαν αὐτὰς μίσσητρα ποιεῖν, καὶ νῦν ἰδοὺ αἱ θνηγατέρες τῶν ἀνθρώπων ἔτεκον ἐξ αὐτῶν υἱοὺς γίγαντας.
- V. 20 κίβδηλα ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκκέχεται, καὶ ὅλη ἡ γῆ 5 ἐπλήσθη ἀδικίας. καὶ νῦν ἰδοὺ τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι, καὶ μέχρι τῶν πωλῶν τοῦ οὐρανοῦ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν, καὶ οὐ δύναται ἐξελεθεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀδικημάτων. καὶ σὺ αὐτὰ οἶδας πρὸ τῶν αὐτὰ γενέσθαι καὶ ὄρῃς αὐτοὺς καὶ ἕξ αὐτοὺς, 10 καὶ οὐδὲν λέγεις. τί δεῖ ποιῆσαι αὐτοὺς περὶ τούτου;
- B Τότε ὁ ὕψιστος εἶπε καὶ ὁ ὅγιος ὁ μέγας ἐλάλησε, καὶ ἐπεμφε τὸν Οὐριήλ πρὸς τὸν υἱὸν Λάμεχ λέγων, πορεύου πρὸς τὸν Νῶε καὶ εἰπὸν αὐτῷ, τῷ ἐμῷ ὀνόματι κρύψον σεαυτὸν, καὶ δῆλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα. καὶ εἰπὸν 15 αὐτῷ ὅτι κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς, ἀπολέσει πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. δίδαξον τὸν δίκαιον τί ποιήσει, τὸν υἱὸν Λάμεχ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ζωὴν συντηρήσει καὶ ἐκφεύξεται δι' αἰῶνος καὶ ἐξ αὐτοῦ φυτευθήσεται φύτευμα καὶ σταθήσεται πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. καὶ τῷ Ῥαφαήλ εἶπε, 20 πορεύου Ῥαφαήλ, καὶ δῆσον τὸν Ἀζαήλ, χερσὶ καὶ ποσὶ συμπόδισον αὐτὸν, καὶ ἔμβαλε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος, καὶ ἄνοιξον τὴν

3. αὐτὰς add. A. μίσσητρα m. μίσσητρα G. 4. τῶν ἀνθρώπων add. A. 5. τῆς γῆς A. τῆς om. G. 11. αὐτοὺς περὶ A. αὐτοὺς om. G. 13. Λάμεχ A. τοῦ Λάμεχ G. 22. ἐμβαλε A. ἐμβαλλε G.

ad filias hominum terrae diverterunt, et cum eis dormierunt: pollutī sunt cum mulieribus, nihil non facinosum eis aperuerunt et exosa quaeque perpetrare edocuerunt. En insuper ut prolem Gigantaeam eis pepererunt hominum filiae: tetra corruptionis labes terram omnem grassata est, et iniquitati nullus impervius locus factus est. En adstant spiritus animarum hominum morte iam functorum, et ad portas usque caeli suspiria eorum pertinuerunt, nec propter scelerum in terris commissorum gravitatem discedere queunt. Tu tamen, antequam fiant, illa nosti, vides, permittis, nec verbum eloqueris. Quid rei nunc agendum?

Respondit altissimus, et sanctus excelsus loquutus est: et misit Uriel ad filium Lamech, dicens: vade ad Noe et dic ei: circunvela te nominis mei virtute, et eventurum finem illi denuncia: terra peribit funditus inversa. Et dic ei: totius terrae futurum est diluvium: ut e superficie terrae cuncta dispareant et deleantur. Edoce iustum quid agat filium Lamech, et animum eius instrue, ut servetur incolumis et per saeculum perniciem evadat: eius siquidem industria nova planta pullulabit et coletur, et per omnes saeculi generationes consistet. Et Raphaël dixit: vade Raphaël et Azaël liga, manus et pedes eius vinculis constringe et in

ἔρημον τὴν οὐσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Δουδαήλ, καὶ ἐκεῖ πορευθεὶς βάλε C
 αὐτόν· καὶ ἐπόθεε αὐτῷ λίθους ὀξεῖς καὶ λίθους τραχεῖς, καὶ ἐπι-
 κάλυπον αὐτῷ σκότος, καὶ οἰκησάτω ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν ὄψιν
 αὐτοῦ πάμασον, καὶ φῶς μὴ θεωρεῖτω· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρι-
 5 σεως ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἐμπυρισμὸν τοῦ πυρός· καὶ ἴασαι τὴν
 γῆν ἣν ἠφάνισαν οἱ ἐργήγοροι, καὶ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς δῆλω-
 σον, ἵνα ἰάσωνται τὴν πληγὴν, καὶ μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ
 τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῷ μυστηρίῳ δ' εἶπον οἱ ἐργήγοροι καὶ ἐδίδα-
 ξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἠρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις
 10 τῆς διδασκαλίας Ἀζαήλ· καὶ ἐπ' αὐτῇ γράνον πάσας τὰς ἀμαρ-
 τίας. καὶ τῷ Γαβριήλ εἶπε, πορεύου Γαβριήλ ἐπὶ τοὺς γίγαντας, D
 ἐπὶ τοὺς κιβδήλους, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσον
 τοὺς υἱοὺς τῶν ἐργηγόνων ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. πέμψον
 αὐτοὺς εἰς ἀλλήλους, ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτοὺς, ἐν πολέμῳ καὶ ἐν
 15 ἀπωλείᾳ, καὶ μακρότης ἡμερῶν οὐκ ἔσται αὐτοῖς, καὶ πᾶσα ἐρώ-
 τησις οὐκ ἔσται τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσι ζῆσαι ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἔτη πεντακόσια. καὶ τῷ
 Μιχαήλ εἶπε, πορεύου Μιχαήλ, δῆσον Σεμιαζάν καὶ τοὺς ἄλ-
 λους σὺν αὐτῷ, τοὺς συμμιγέντας ταῖς θνηταῖσι τῶν ἀνθρώπων
 20 τοῦ μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. καὶ ὅταν κα-
 τασφραγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἴδωσιν τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπη- P. 26
 τῶν αὐτῶν, δῆσον αὐτοὺς ἐπὶ ἐβδομήκοντα γενεὰς εἰς τὰς νύκτας

2. καὶ λίθους A. καὶ om. G. 3. οἰκησάτω] οἰκεισάτω A. οἰκει-
 σάτω G. 6. πληγῆς] terrae (γῆς) Enoch. 7. ἀπόλωνται m.
 ἀπόλλωνται G. 9. ἠρημώθη m. ἐρημώθη G. 11. τῷ m. τὸν G.
 17. τῷ m. τὸν G.

tenebras mitte, aperi deserti Dudaël desertum, et profectus illuc eum con-
 lice: et suppositis ei lapidibus acutis et asperis induc super eum tene-
 bras, quas in aeternum incolat, visum desuper obstrue, nec lumen respiciat,
 ut in die iudicii incendio consumendus abducatur: terram ab egre-
 goris corruptam sana, plagae cicatricem manifesta, ut curetur haec eo-
 rum plaga, ne arcanis ab egregoris revelatis, quorum peritiam posteri eo-
 rum sunt imbuti, et ex quibus universa terra facinorum Azaël pravitate de-
 serta est, omnes hominum filii funditus intereant: et omnia hucusque per-
 petrata scelera super eam describe. Et Gabriel dixit. Tu Gabriel ad Gi-
 gantes, spurios, ex adulteriis ortos, proficiacere: filios egregororum a filiis
 hominum disperde: bellis excitatis partem eorum in sibi adversam exci-
 ta, conserant invicem exercitus, ut caedibus et mutua internecone con-
 ficiantur, resocetur diuturnior eorum vita, nec ait patribus eorum inquirendi
 locus: promittant sibi licet aeternitatem vitae, et ad quingentos usque an-
 nos luminis visum. Et Michaël dixit: vade Michaël, Semiazam aliosque
 filibus hominum commixtos et immunditiis earum inquinatos vinculorum ne-
 xibus coerce, et cum mactati fuerint eorum filii, dilectorumque sibi stragem
 viderint, abduc eos in extremos terrae recessus usque ad septuaginta ge-

τῆς γῆς, μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν, μέχρι ἡμέρας τελειώσεως τελευτοῦ, ἕως συντελευθῆναι κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων. τότε ἀπενεχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυρὸς καὶ εἰς τὴν βύσανον καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον τῆς συγκλίσεως τοῦ αἰῶνος. καὶ ὃς ἂν κατακριθῆναι καὶ ἀφανισθῆναι ἀπὸ τοῦ νῦν μετ' αὐτῶν, δεθήσεται μέχρις τελειώσεως γενεῆς αὐτῶν.

Καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ νῦν θηγλιαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καλέσουσιν αὐτοὺς, ὅτι ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς. πνεύματα πονηρὰ ἔσονται, τὰ πνεύματα ἐξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς 10
 Βσαρκὸς αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων τῶν ἐργηρόρων ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχὴ θεμελλου. πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσονται, τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεμόμενα, ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα, ἐμπίπτοντα καὶ
 V. 21 συμπαλαίοντα καὶ ῥιπτοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δρόμους ποιοῦντα, 15
 καὶ μηδὲν ἐσθίοντα, ἀλλ' ἀσιτοῦντα καὶ φάσματα ποιοῦντα καὶ διεψῶντα καὶ προσκόπτοντα. καὶ ἐξαναστήσονται τὰ πνεύματα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξεληλύθασιν· καὶ ἀπὸ ἡμέρας καιροῦ σφαγῆς καὶ ἀπολείας καὶ θανάτου τῶν γιγάντων Ναφηλεῖμ, οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ με- 20
 Γγάλοι ὀνομαστοὶ, τὰ πνεύματα τὰ ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς σαρκὸς ἔσονται, ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως,

2. κρίμα] Vulgo κρίμα. 5. δεθήσεται m. δεῖσεται G. 7. καὶ μεθ' ἕτερα] XV, 8. p. 178. 8. ἐπὶ τῆς γῆς—γῆς. πνεύματα πονηρὰ add. A. 12. τῆς κτίσεως A. κτήσεως G. 13. τὰ πνεύματα A. τὰ πρῶτα G. 15. ῥιπτοῦντα A. ῥίπτοντα G. 16. ἀλλ' ἀσιτοῦντα anonymous. ἀλλὰ σιτοῦντα G. καὶ διεψῶντα A. καὶ om. G. 20. Ναφηλεῖμ] Vulgo Ναφιλίμ. οἱ ἰσχυροὶ A. καὶ ἰσχυροὶ G.

nerationes, ad iudicii eorum terminum, ad consummationis eorum finem, usque dum saeculi saeculorum iudicium absolvatur. Tunc in ignis confusum chaos, in tormenta et aeterni carceris vincula rapiuntur: quisvis autem cum eis condemnatus et suppliciis adiudicatus ad consummatum usque generis eorum finem compedibus vincetus concludetur.

Et aliis quibusdam interiectis. Gigantes deinceps a spiritus et carnis copula procreati visentur, spiritus nequam e corpore carnis suae deflectentes, eo quod ex hominibus nati sunt et ex sanctis egregioris ortus eorum principium ac fundamenti exordium fuit deductum: scelerati spiritus erunt super terram, inter Gigantes praecipui, hinc populabuntur, caedent et vastabunt; illinc insipient, colluctabuntur, in terram prosternent, et incurisibus alios impetent: absque ullo cibo victitabant, immittent spectra siti molestisque cunctos oppressura. Et in filios virorum et mulierum, ceu ex eisdem prognati insipient. A primo caedis, internecionis, et Gigantum Naphilim mortis momento visi sunt robusti terrae, proceres celebres, Genii ab animis suis digressi, quasi carne compacti, cuncta absque delectu vastantes, hoc pacto cuncta sude-

οὕτως ἀφανίσουσι μέχρῃς ἡμέρας τῆς τελειώσεως, ἕως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται, ἐφ' ἑαυτοῦ τελεσθήσεται.

Καὶ αὐθις· παρὰ δὲ τοῦ ὄρους ἐν ᾧ ἄμοσαν καὶ ἀνεθεμά-
5 τισαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἀποστῆ
ἀπ' αὐτοῦ πῦχος καὶ χιὼν καὶ πάχνη καὶ δρόσος οὐ μὴ καταβῆ
εἰς αὐτὸ, εἰ μὴ εἰς κατάραν καταβήσεται ἐπ' αὐτὸ, μέχρῃς ἡμέ-
ρας κρίσεως τῆς μεγάλης. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατακαυθήσεται
καὶ ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται κατακαυόμενον καὶ τηκόμενον ὡς D
10 κηρὸς ἀπὸ πυρὸς, οὕτως κατακαήσεται περὶ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐγὼ λέγω ὑμῖν νόις ἀνθρώπων, ὀργὴ μεγάλη
καθ' ὑμῶν, κατὰ τῶν νόμων ὑμῶν, καὶ οὐ πυύσεται ἡ ὀργὴ αὐτῆ
ἀφ' ὑμῶν, μέχρι καιροῦ σφῆγῆς τῶν νόμων ὑμῶν. καὶ ἀπολοῦν-
ται οἱ ἀγαπητοὶ ὑμῶν καὶ ἀποθανοῦνται οἱ ἔντιμοι ὑμῶν ἀπὸ πά-
15 σης τῆς γῆς, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν
οὐ μὴ ἔσονται πλεῖον τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτών. καὶ μὴ δόξετε ἕτε
ζῆσαι ἐπὶ πλείονα ἔτη· οὐ γάρ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς πῦσα ὁδὸς ἐκ-
φρεύξεως ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ τὴν ὀργὴν, ἣν ὠργισθῆ ὑμῖν ὁ βασι-
λεὺς πάντων τῶν αἰώνων· μὴ νομίσητε ὅτι ἐκφρεύσεθε ταῦτα.

20 Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἔργων P. 27
γόνων, εἰ καὶ μὴ τελείως χρὴ προσέχειν ἀποκρύφους μάλιστα
τοὺς ἀπλουστέρους, διὰ τε τὸ περιττὰ τινα καὶ ἀτριβῆ τῆς ἐκ-

2. ἦ] φ̄ A. 7. ἐπ' A. εἰς G. 9. καὶ τακ— A. καὶ om. G.
10. οὕτως A. οὕτω G. 17. ἐπὶ add. A. 20. βιβλίον A. βί-
βλιον τοῦ G. 21. Νόις τί λέγεται περὶ τῶν ἀποκρύφων
margo A.

que mittent usque ad consummationis diem, ad magnum usque iudicium, quo saeculum illud magnum absolvetur, et semel ac simul ultimo claudetur sine.

Et rursus: a monte vero, in quo iuramento sese invicem adstrinxerunt, ac ubi se diris mutuo devoverunt, nusquam deficient frigora vel nives; pruina vel ros ad diem usque iudicii magni nusquam, nisi forte in permicem, dilabentur. Ardebit et deprimitur in illo tempore, horrenda foedabitur adustione, liquefiet ad instar cerae et omnes eius fructus aresecant. Nunc vero vobis filiis hominum edico. Magna vobis et filiis vestris permicis instat: et ad integram vestram inter necionem non deficiet. Dilecti vestri peribunt, et praecipuo honore digniores habiti tollentur e terra: eo quod ab hoc momento dies vitae vestrae non nisi centum et viginti annorum sint futuri: diuturniorem vitam ne vobis ipsis polliceamini; a data siquidem hoc momento sententia nullus defensionis aut effugii dabitur locus propter iram, qua saeculorum omnium rex motus est, a qua deflectendi spes vana est et fallax.

Et haec quidem ex primo libro Enoch de egregioris: quibus sane Apocryphis animo simpliciores certam fidem addere non deceat; supervaca-

κλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν καὶ διὰ τὸ νενοθεῖσθαι αὐτὰ ἐπὶ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν, πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος σπανίως ἐχρήσατό τισιν ἐξ ἀποκρύφων χρήσεων, ὡς ὅταν φησὶν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ „ὁ οφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη” καὶ τὰ ἐξῆς 5 Ἡλία ἀποκρύφων. καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μωϋσέως ἀποκαλύψεως „οὔτε περιτομὴ τι ἐστὶν οὔτε ἀκροβυστία, **B** ἀλλὰ καινὴ κτίσις.” καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τῶν Ἱερεμίου λεγομένων ἀποκρύφων „ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός.” ταῦτα δὲ ἡμῶν εἴρηται 10 οὐ πρὸς ἄδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως αὐτοῖς ἐντυγχάνειν· μὴ γένοιτο· πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς πιστεύσαντες, ὄθιν καὶ ἡ ἄγλα τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ ὁ χορὸς τῶν Θεοφόρων ἡμῶν πατέρων ἐκάλυπεν ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὥσπερ τῇ θείᾳ λοιπῇ γραφῇ· καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον 15 τὴν τῶν ἐργηγόρων παράβασιν καὶ τὴν τῶν γιγάντων ἀσέβειαν, περὶ ἧς καὶ ὁ Θεὸς Μωϋσῆς μέμνηται, καὶ ὅτι δι’ αὐτοῦς ὁ κοσμικὸς **C** γέγονε κατακλυσμὸς, παρεθέμεθα· καὶ ὥστε τοὺς τὰς Χαλδαϊκὰς καὶ Αἰγυπτιακὰς ἀρχαιολογίας γράψαντας μὴ δεῖν Χριστιανῶν ὑπολαμβάνειν, ὅτι ἀπὸ ἐνδιαθέτων ἢ ἀποκρύφων βιβλίων ἔχον 20 οἰανθηποτοῦν ἀφορμὴν τῆς οἰκείας ψευδηγορίας καὶ τῶν ἀπειρῶν

4. πρώτη] Cap. II, 9. εἶδεν A. οἶδεν G. 6. Διὰ τί ἔνια (ἔνια G. εἶναι A.) ἀπόβλητα νόθια margo A. 6. Γαλάτας] V, 6. τῆς] τοῦ m. 7. ἐστὶν A. ἔσται G. 8. Ἐφεσίους] V, 14. τῶν A. τοῦ G. 11. ἀδιαφόρως add. A. 13. χορὸς A. 17. Μωϋσῆς] Vulgo Μωσῆς et paulo post Μωσέως. 19. Χριστιανούς m. 20. ἡ A. καὶ G. 21. ἀπειρῶν A. ἀπόρων G.

nea quippe et ab ecclesiastica traditione aliena continent, et a Iudaeis ac Haereticis adulterata constat. Quamvis beatus Paulus Apocryphorum dictis nonnunquam fuerit usus; ut cum in prima, quam scripsit ad Corinthios, epistola dicit: oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, cett., quae quidem ex Heliae desumpsit Apocryphis. Et rursum in ea, quae est ad Galatas, ex Mosis revelatione haec habet. Neque circumcisio est aliquid, neque praeputium, sed nova creatura. Et in ea quae est ad Ephesios ex Apocryphis Hieremiae adscriptis. Excitare qui dormis et exsurge a mortuis et illuminabit te Christus. Haec a nobis dicta, non quo illa legendi per nos facultas concedatur: ne fiat, o deus! plures namque fide illis praeter rationem exhibita non modicum reportarunt damnum: hac de causa sancta dei ecclesia, et dei plenorum spiritu patrum nostrorum coetus illis aequae ac sacrae scripturae adhaerere prohibuit: nec nisi commissum ab egregiorum scelus, Gigantumque impietatem a Mose memoratam, mundumque propter eos generali diluvio ostensuri inundatum, scriptas superius ab eis auctoritates in medium adduximus: ac ut insuper Chaldaicarum et Aegyptiacarum antiquitatum scriptores nullus Christianos censeat; propriarum enim sibi fabularum et infinitorum annorum argumentum, iactatos quoque

ἑτῶν τῶν ἐξελεγμῶν συγγράφει καὶ τὰς παρ' αὐτοῖς φημιζομένης
 βασιλείας καὶ δυναστείας, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰς περὶ τούτων βίβλους
 ἀποκρύφους ζητῶν ἀρκῆται ταῖς προκειμέναις ἐξ αὐτῶν χρήσεις
 ἐνταῦθα, καὶ μὴ τὰς καθόλου πραγματείας ἀσκοπῶς ἀναγινώ-
 σκων τοῦ ὁρθοῦ καὶ ἀληθοῦς ἀποπέσοι σκοποῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ
 Μωϋσέως λεγομένη ἀποκαλύψει φέρεται περὶ αὐτῶν, ὅτι μετὰ V. 22
 τὸν κατακλυσμόν τῷ βφπβ ἔτει τοῦ κόσμου, φθόνῳ κινούμενοι
 μετὰ θάνατον ἐπλήγησαν τοὺς υἱοὺς Νῶε· καὶ εὐξαμένον τοῦ D
 Νῶε ἵνα ἀποστῶσιν ἀπ' αὐτῶν, ὁ κύριος ἐκέλευσε τῷ ἀρχαγγέ-
 10 λῳ Μιχαὴλ βαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον ἄχρι ἡμέρας τῆς κρι-
 σως· ὁ δὲ διάβολος ἤτήσατο λαβεῖν μοῖραν ἀπ' αὐτῶν πρὸς
 πειρασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ δέκατον αὐτῶν
 κατὰ πρόσταξιν θείαν, ὥστε πειράζειν τοὺς ἀνθρώπους πρὸς δοκι-
 μὴν τῆς ἐκάστου πρὸς θεὸν προαιρέσεως, τὰ δὲ λοιπὰ ἐννεά
 15 μέρη ἐβλήθη εἰς τὴν ἄβυσσον. ἡμῖν δὲ ἀσύμφωνον εἶναι τοῦτο
 δοκεῖ, ἀνθρώπον ζῶντα ὑπὸ τῆς τοῦ τεθνεώτος ψυχῆς πειράζε-
 σθαι. διὸ παραινῶμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἐνταῦθα
 ἢ ἀλλαχοῦ τοῖς ἀποκρύφοις μὴ ἐν πᾶσιν ἐπεσθαι ταῖς ἐννοιαῖς P. 28
 ταῖς φερομέναις ἐν αὐταῖς. λοιπὸν δὲ ἐστὶ μετὰ ταῦτα, καθὼς καὶ
 20 ἐπηγγελιάμεθα, μικρὰς χρήσεις τῶν τὰς Χαλδαϊκὰς καὶ Αἰγυπτια-
 κάς ἱστορίας γραψάντων παραδέσθαι, δι' ὧν πρόδηλος ἢ τούτων
 ἁσυμφωνία πρὸς τε ἀλλήλους καὶ τὴν θείαν γραφὴν τοῖς πι-
 στοῖς ἔσται, καὶ ἀνατροπὴ τῆς τερατώδους αὐτῶν ἐρεσχέλλας.

2. ἀλλ' καὶ m. 8. ἀρῆται] Vulgo ἀρεῖται. 11. ἀπ' αὐτῶν A.
 ἀπάντων G. 15. μέρη add. A. 23. αἰρεσχέλλας A.

ab eis principatus et illa laudata regna scriptis celebrandi ex suppositis
 et incertis libris cansam desumpserunt; quibus equidem auctoritatum fra-
 gmentis hoc palam adductis curiosiori Apocryphorum librorum perscruta-
 tori fiet satis, ne lectis forsitan tractatibus integris a recto veroque sibi fine
 praestituto aberrasse dignoscatur. In Mosis namque vulgo dicta revelatio-
 ne fertur, eos, praeterito iam diluvio, 2582 mundi anno, invidia post
 mortem motos in errorem filios Noe induxissae; et orante Noe, ut ab eis
 discederent, deo iubente, a Michaële archangelo in abyssum ad iudicii
 diem fuisse detrusos; omnium vero parte tentandis hominibus a diabolo po-
 stulata, dei nutu, decimam reliquos homines tentaturam et uniuscuiusque
 fidele ad deum propositum probaturam, cunctis aliis in abyssum demersis,
 ex eo tempore deputatam. Nobis vero, nisi hominem vivum a demortui
 anima tentari, nihil absurdius iudicatur. Hac de causa quibus tum haec,
 tum alia venient ex Apocryphis in manus, ne sententiis quibusvis obviam
 factis fidem ex integro praestent, lectores hortamur. His porro praemia-
 nis reliquum est, ut brevia quaedam Chaldaicas et Aegyptiacas historias
 conscribentium palam dicta proferamus, quo tum mutua ad invicem, tum
 ad sacram scripturam discordia, tum portentosae garrulitatis earum con-
 futatio cunctorum obtutibus exponatur.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ τοῦ Πολυῖστορος, περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ βασιλευσάντων δέκα βασιλείων τῶν
 Β Χαλδαίων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ περὶ τοῦ Νῶε καὶ τῆς κιβωτοῦ, ἐν οἷς καὶ τινα διὰ μέσου τερατώδη φάσκει, ὡς τῷ Βηρώσσῳ γεγραμμένα. 5

Βήρωσσοσ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησι γενέσθαι μὲν αὐτὸν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φίλιππον τὴν ἡλικίαν. ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που ὑπὲρ μυριάδων ἐπεριεχούσας χρόνον· περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης καὶ πρωτογονίας καὶ βασιλείων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων. καὶ πρώτον μὲν τὴν Βαβυλωνίων γῆν φησι κείσθαι ἐπὶ τοῦ Τύγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην. φύειν δὲ αὐτὴν πυρρὸς ἀγρίους καὶ κριθὰς καὶ ὄχρον καὶ σήσαμον καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι φουμένας ῥίζας ἐσθίεσθαι· ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας· ἰσοδυναμεῖν δὲ 15 τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. γίνεσθαι δὲ φοίνικας καὶ μῆλα καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρα καὶ ἰχθύας καὶ ὄρνεα χειρσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἀραβίαν μέρη ἕνδορά τε καὶ ἔκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ ὄρεινά τε καὶ ἄφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολλὰ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἄλλοθενῶν κατοί- 20

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ] Compara Euseb. I, 2. p. 8. 5. 6. Vulgo Βηρώσσῳ ἐτ Βηρώσσός. 9. ἐς Α. δευακέντε G. ducentia et quindecim Eusebiius. 10. καὶ ἱστορίας m. 12. βαβυλωνίων Α. Βαβυλωνίων G. 14. ὄχρον] Vulgo ὄχρον. σήσαμον m. εἰσαμον G. 15. ἐσθίεσθαι Scaliger. Vulgo ἐσθίεσθον. 18. τὴν add. A. 19. ὄρεινά τε καὶ G. τε om. A. ἄφορα Α. εὔφορα G.

EX ALEXANDRO Polyhistore, de Chaldaeorum decem regibus ante diluuium imperantibus, deque ipso diluuiio; de Noe et arca, quibus nonnulla prodigiosa quasi a Beroso memorata interserit.

Sane Berosus Alexandro Philippi se parem aetate libro de Babylonia primo iactat; plurimorum vero commentaria spatium circiter myriadum annorum quindecim in Babylone summa cura refert asservari; illa vero de caelo, mari, primo rerum ortu, regibus ac eorum gestis relationes et historias continere. Et primo quidem Babyloniā terram inter Tigrin et Euphratem fluvios mediam iacere describit; tum ex ea frumentum agreste, hordeum, ochron et sesamon, ac in paludibus esthiesthon radices enasci, hasque gongas vocari, ac aequalis esse cum hordeo virtutis enarrat. Palmas item in ea reperiri, poma et reliquos frugiferarum arborum fructus, pisces et velucres, cum terrestres, tum aquatiles; ac eius sane partes ad Arabiam sitas, inaquosas et steriles, oppositas autem Arabiae, montibus resperas et feraces. Babylone ipsa hominum alienigenarum Chaldaeam

ησάντων τὴν Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὡσπερ τὰ θη-
 ρία. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσ-
 σης κατὰ τὸν ὁμορροῦντα τύπον τῆ βαβυλωνία ζῶον ἄφρονον D
 ὀνόματι Ὠάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐστόρησε, τὸ μὲν
 5 ὄλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην
 κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως
 ἀνθρώπου, παρακεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος· εἶναι
 δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν δια-
 φυλάσσεσθαι· τοῦτο δὲ, φησι, τὸ ζῶον, τὴν μὲν ἡμέραν διατρι-
 10 βειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐδεμίαν τροφήν προσφερόμενον, παρα- V. 23
 δίδοναι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμῶν καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν
 παντοδαπῶν ἐμπειρίαν, καὶ πόλεων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύ-
 σεις, καὶ νόμων εἰσηγήσεις καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρ- P. 29
 ματα καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύουσι, καὶ συνόλως πάντα
 15 τὰ πρὸς ἡμέραν ἀνήκοντα βίον παραδίδοναι τοῖς ἀνθρώποις.
 ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο περισσὸν εὑρεθῆναι. τοῦ
 δὲ ἡλίου δύνατος τὸ ζῶον τουτονὶ Ὠάννην δύναι πάλιν εἰς τὴν
 θάλασσαν, καὶ τὰς νύκτας ἐν τῷ πελάγει διαιτᾶσθαι· εἶναι γὰρ
 αὐτὸ ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτῳ,
 20 περὶ ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησι δηλώσειν. τὸν δὲ
 Ὠάννην περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας γράψαι καὶ παραδοῦναι τὸν δὲ
 τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις.

8. ζῶον ἄφρονον] *immensam beluam Eusebius. „ἄφρον δὲ Ἰσ. Vos-
 sius p. 409.” Anonymus. 5. ἔχον] ἔχων A. 10. οὐδεμίαν A.
 μηδεμίαν G. 12. συνοικισμοὺς m. συναρισμοὺς A. συνα-
 σμοὺς G. 14. ὑποδεικνύουσι A. ὑποδεικνύειν G. 15. βίον A.
 βίον G. 17. τουτονὶ] Aut τοῦτο aut τουτί. *eam beluam Oannem
 Eusebins. 18. ἐν τῷ πελάγει A. ἐκεῖ G. 19. αὐτὸ A. αὐτὸν G.
 τούτῳ A. τούτων G.**

*incoletium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari rubro ad vicinum littus Babylo-
 ni contiguum, animans ratione destitutum emerisise, Oannem no-
 mine, et ut Apollodorus retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput,
 aliud ei caput enatum gerere; pedes humanos in eius corpore cerni, at pi-
 scis caudas annexos; vocem item et loquelam hominis ei fuisse, eiusque
 etiam num hodie pictam imaginem servari. Hoc animans Interdium quidem
 nullo admisso cibo versari inter homines, ac eis litterarum et disciplinarum
 notitiam, artium experimenta, urbium constructiones, templa erigere, po-
 nere leges, geometricis attendere, semina fructusque colligere, ac sum-
 matim quae mores mansuefacerent omnia commonstrasse. Ab eo tempore
 nihil praeter haec de illo auditum. Sole occumbente animans illud Oan-
 nem ad mare declinare et in eo mergi, noctesque sub aquis agere, ceu
 amphibium partim hic, illic ex parte. Postremum alia animantia huic si-
 milia visa, de quibus in regum historiis evulgaturum plura pollicetur. Oan-
 nem de originibus et vitae regimine scripsisse et hanc vivendi rationem
 hominibus tradidisse.*

B Γενέσθαι φησὶ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκέτος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδιφνεῖς τὰς ιδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεννηθῆναι, ἐπίους δὲ καὶ τετραπτέρους καὶ διπροσώπους· καὶ σώμα μὲν ἔχοντας ἐν, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν, καὶ αἰδοῦν τε δισσῶ, ὅ ἄρην καὶ θῆλυ· καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἰππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἰππων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, οὓς ἰπποκενταύρους τὴν ιδέαν εἶναι. ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας καὶ κύνας τετρασωμάτους, οὐρὰς ἰχθύος ἐκ τῶν ὀπι-
C σθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἰππους κυνοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ σώματι ἰππων ἔχοντα, οὐρὰς δὲ ἰχθύων. καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὰς ἔχοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἰχθύας καὶ ἔρπετά καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θαυμαστά καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄψεις ἀλλήλων ἔχοντα· ὧν καὶ 15 τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βῆλον ναῦ ἀνακείσθαι. ἄρχειν δὲ τούτων μὲν Θαλάτθ, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσα, κατὰ δὲ ἰσόφηρον σελήνη οὕτως δὲ τῶν ὄλων συνεστηκότων ἐπανελεθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναῖκα μέσσην, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ποιῆ- 20

2. εἰδιφνεῖς] ἰδιοφνεῖς Richter. de Beroso p. 49. es se ipsis ortas Eusebius. διφνεῖς Scaliger. ἀτόφνεῖς Maius. ἔχοντα m. ἔχοντας G. 5. δισῶ A. διτὰ G. 7. τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν] καὶ τὰ μὲν ὀπίσω m. 10. ἰχθύος] Vulgo ἰχθύας. Correctum ex Eusebio. 12. ἔχοντα] ἔχοντας A. 16. ἀνακείσθαι. ἄρχειν A. ἀνάκειται. ἄρχει G. 17. ὀμορῶνα A. ὀμορῶνα G. ὀμορῶνα Scaliger. cui nomen Marghais Eusebius. τοῦτο m. τούτω G. 18. Θαλάτθ] thagatham Eusebius. μεθερμηνεύεσθαι Scaliger. Vulgo μεθερμηνεύεται. κατὰ δὲ ἰσόφηρον σελήνη om. Eusebius.

Tempus fuisse quo cuncta tenebrae et aqua erant, et in illis animantia portentosa et sub variis naturae speciebus et formis visu mirandis vitam ac lucem accepisse. Homines duabus pennis, alios quatuor, et geminis vultibus insignes; corpus quidem unum, capita vero duo, virile et femineum; et gemina pudenda, masculum et muliebri: hominum aliorum, hos caprarum crura et cornus, illos equorum anteriores, istos posteriores et hominum anteriores, quales sunt Hippocentaurorum formae, habuisse. Tauros humanis capitibus ibidem nasci; canes caudis quadricorpores et posterioribus partibus pisces; equis canum adiuncta capita: homines et alia animantia caput et corpus equinum, piscium vero caudas habentia, nec non et alia variis quibusque formis deformia. His adiunge pisces, reptilia, serpentes et alia plura animantia quasi mutatis ab invicem speciebus varietate conspicua, quorum imagines in Beli templo appensae. Istis omnibus mulier, cui nomen Omeroca, praesidet: hoc idem Chaldaice Thalath, Graece sonat mare, et ex aequo lunam refert. His ita constitutis Belum redeuntem mediam divisisse mulierem

σαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἤμισυ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀνα-
 ψασαι. ἀλληγορικῶς δὲ φησι τοῦτο περυσιολογησθαι. ἕρουυ γὰρ
 ὄντος τοῦ παντὸς καὶ ζῶων ἐν αὐτῷ γεγεννημένων, τοῦτον τὸν
 θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ ῥυθὲν αἷμα τοὺς ἄλλους
 5 θεοὺς φυρᾶσαι τῇ γῆ, καὶ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους· δι' ὃ
 ποιεῖς τε εἶναι καὶ φρονήσιως θείας μετέχειν. τὸν δὲ Βῆλον,
 ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τιμῶντα τὸ σκοτὸς χωρῆσαι γῆν
 καὶ οὐρανὸν ἅπ' ἀλλήλων, καὶ διατάξαι τὸν κόσμον· τὰ δὲ ζῶα
 οὐκ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν φθαρήναι. ἰδόντα δὲ τὸν
 10 Βῆλον χάρον ἔρημον καὶ καρποφόρον κελεῦσαι ἐν τῶν θεῶν τὴν
 κεφαλὴν ἀφελόντι ἑαυτοῦ τῷ ἀπορρύνετι αἵματι φυρᾶσαι τὴν γῆν P. 90
 καὶ διαπλάσαι ἀνθρώπους καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέ-
 ρειν· ἀποτελέσκει δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἕστρα καὶ ἦλιον καὶ σελήνην
 καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. ταῦτά φησιν ὁ Παλαιότεωρ Ἀλέξανδρος.
 15 τὸν Βῆρωσσαν ἐν τῇ πρώτῃ φάσκειν.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοὺς δέκα βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων καὶ τὸν
 χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, αἴρους ἑκατὸν εἴκοσιν, ἦτοι ἑτῶν
 μυριάδας τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ δύο χιλιάδας, ἕως τοῦ κατα-
 κλισμοῦ, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὡς ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν
 20 Χαλδαίων ἀέθις παρανατιῶν ἀπὸ τοῦ ἐνάτου βασιλέως Ἀρδάτου V. 24

2. περυσιολογεῖσθαι A. μὲν φυσιολογεῖσθαι G. 4. ἑαυτοῦ] ἀφ-
 τῆς m. αἷμα A. σῶμα G. 5. δι' ὃ A. διὰ G. 14. φησιν
 add. A. 15. Βῆρωσσαν] Vulgo Βηρωσσαν. φάσκειν A. φά-
 σκει G. 18. κατακλισμοῦ] ἀναφέρει add. m. 20. ἀπὸ τοῦ A.
 τοῦ om. G. Ἀρδάτου] „Vide p. 18. et Cyrillum in Iulian. I, 1.”
 Anonymus.

et ex eius quidem parte terram, ex alia caelum composuisse, ac inde necem animalibus illatam. Figuraliter autem ad sensum rerum naturis accommodum haec eadem traduci docet. Universa quippe mundi mole ex humida materia compacta, et animantibus ex ea formatis, deus iste caput mulieris sustulit, tum corpus in terram dilapsum alii dii terrae commiscuerunt, ac inde formati homines, qua ce causa intellectu et divina mente praediti. Belus insuper, quem Iovem interpretantur, mediis tenebris dissectis, terram et caelum ab invicem divisit, et mundum ordine composuit, animantibus lucis vim non ferentibus extinctis. Belus vero desertam quidem regionem, at feracem conspicatus, deorum cuiuspiam proprium sibi caput amputare praecepit, et stillanti ex se sanguini terram admiscere ac homines et animalia quae aërem sustinerent efformare: ipse tandem astra, solem, lunam et alios quinque planetas perfecit. Haec Polyhistor Alexander Berorum sequutus primo libro refert.

Secundo vero decem Chaldaeorum reges, regniique singulorum tempus, Saros viginti supra centum, id est annorum myriadas quadraginta tres adiacentis duobus millibus ad diluvium usque recenset. Idem enim Alexander Chaldaeorum monumentis eruditus a nono rege Ardate ad decimum Xisu-

ἐπὶ τὸν δέκατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Ἐίσουθρον οὕτως· Ἀρδά-
 Βτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἐίσουθρον βασιλεύσαι σά-
 ρους ὀκτωκαίδεκα· ἐπὶ τούτῳ μέγαν κατακλισμὸν γενέσθαι.
 ἀναγεγράφθαι δὲ τὸν λόγον οὕτως· τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν
 ὕπνον ἐπιστάτα φάναι μὴνός Δαισίου πέμπτη καὶ δεκάτῃ τοῦς 5
 ἀνθρώπους ἐπὶ κατακλισμοῦ διαφθαρήσεσθαι. καλεῦσαι οὖν διὰ
 γραμμάτων πάντων ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τελευτὰς ὀρέξαντα θεῖναι
 ἐν πόλει ἡλίου Σισπάρους, καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβήναι
 μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων φίλων· ἐνθάδεσθαι δὲ βρώματα
 καὶ πόματα, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ 10
 πάντα εὐτρεπισάμενον πλεῖν· ἐρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ; φάναι,
 πρὸς τοὺς θεούς· εὐξάμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέσθαι. τὸν δ'
 Κοῦ παρακούσαντα ναυπηγήσαντα σκάφος τὸ μὲν μῆκος σταδίων
 πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο· τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα
 συνθέσθαι, καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους 15
 ἐμβιβάσαι.

Γενόμενον δὲ τοῦ κατακλισμοῦ καὶ εὐθὺς λήξαντος τῶν
 ὀρνέων τινὰ τὸν Ἐίσουθρον ἀφιέναι. τὰ δὲ οὐ τροφήν εὐρόντα
 οὔτε τόπον ὅπου καθίσει πάλιν ἔλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ἐί-
 σουθρον πάλιν μετὰ τινος ἡμέρας ἀφιέναι τὰ ὄρνεα· ταῦτα δὲ 20
 πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἔλθεῖν τοὺς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. τὸ

1. οὕτως] Vide Eusebium I, 8. p. 14. 3. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ m.
 4. ἀναγεγράφθαι A. ἀναγράφεσθαι G. 5. δαισίου A. Δαισία G.
 Δαισιου m. Conf. p. 88 d. 6. διαφθαρήσεσθαι A. φθαρήσε-
 σθαι G. 7. τελευτὰς ὀρέξαντα A. τελευτὰς ὀρέξαντα G. 8. Σι-
 σπάρους] Σισπάρους Scaliger p. 8. Siparis Eusebium. Eadem di-
 versitas p. 81 a et b. 11. πλεῖν Scaliger. Vulgo κλήν.

thrum sermonis stilum convertens, hoc pacto narrat. Ardate defuncto filius eius Saris octodecim regnum tenuit; eoque regnante contigit diluvium. Hoc autem ordine refertur. Saturnus ei per somnum visus mensis Daesil decimo quinto homines diluvio praedixit extinguendos. Rerum itaque cunctarum principia media et extrema litteris consignata, et in terram defossa in solis urbe Sispars reponi, tum navigium compingi iubet, eoque cum amicis et consanguineis consensu, alto mari sese credere. Obsequitur ille, commeatum omnem parat, cibos et poculenta congerit, animantia quoque volatilia et quadrupeda convehit; mox cunctis ita dispositis rogatus quo navigat? ad deos, inquit, atque ita prospera hominibus precatus est. Divinis itaque monitis obsequutus fabrefecit navigium longitudinis stadiorum quinque, latitudinis duorum: cuncta vero comparata imposuit, uxorem, liberos, amicos adiunxit.

Ingruente tandem diluvio et confestim cessante, volucrum aliquas Xisuthrus emisit, quae non invento cibo, nec loco quo consistent, rursum in navem sunt reversae. Spatio dierum aliquot interiecto Xisuthrus iterum dimittit aves; illae vero pedibus luto infectis redierunt; tertio vero

δὲ τρίτον ἀφεθέντα οὐκ ἔτι ἔλθων εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ξίσου-
 θρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπερηγνέναι, διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου D
 ῥαφῶν μέρος τι καὶ ἰδόντα προσοκίλλαν τὸ πλοῖον ὄρει τινὶ ἐκβῆ-
 και μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου προσ-
 5 κνήσαντα τὴν γῆν καὶ βωμὸν ἰδρωσάμενον καὶ θνυσιάσαντα τοῖς
 θεοῖς γενέσθαι μετὰ τῶν ἐκβάτων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. τοὺς δὲ
 ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ μὴ εἰσπορευομένους τῶν περὶ τὸν Ξί-
 σουθρον ἐκβάτας ἤγειν αὐτὸν ἐπὶ ὄνόματος βοῶντας, τὸν δὲ
 Ξίσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔτι ὁφθῆναι, φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ
 10 αἴρος γενέσθαι κελύουσαν ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσεβεῖς καὶ
 παρ' αὐτὸν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορευέσθαι μετὰ τῶν θεῶν οἰκί- P. 31
 σοντα. τῆς δὲ αὐτῆς τιμῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὴν θυ-
 γατέρα καὶ τὸν κυβερνήτην μετεσηκέναι. εἶπέ τε αὐτοῖς ὅτι
 ἐλεύσονται πάλιν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς εἰμαρται αὐτοῖς ἐκ Σι-
 15 σπάρων ἀνελομένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις,
 καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν ἡ γῶραι Ἀρμενίας ἐστί, τοὺς δὲ ἀκούσαντας
 ταῦτα θῦσαι τε τοῖς θεοῖς καὶ περίεξ πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα.
 τοῦ δὲ πλοίου τούτου κατακλιθέντος ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ ἔτι μέρος τι
 ἐν τοῖς Κορκυραίων ὄρεσι τῆς Ἀρμενίας διαμένειν, καὶ τινας
 20 ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύνοντας ἄσφαλτον, χρῆσθαι δὲ αὐ-
 τὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς, ἐλθόντας αὖν τούτους εἰς Βαβυ- B

8. βοῶντας m. βοῶντος G. 11. αὐτὸν A. αὐτῶν G. 17. ταῦ-
 τα A. αὐτὰ G. περίεξ Scaliger. περιέξ G. 18. κατακλιθέντος
 Scaliger. κατακλιθέντος G. 21. ἐν A. εἰ αὐτοῦ ἐν G. 22. ἐν
 Scaliger.

exclusae navem nulla tenus repetierunt. Conhicit Xisuthrus terram aquis
 denotatam eminere: tum rupta compagis parte navigium aperit et ad pro-
 ximum montem impelli se animadvertens, cum uxore, filia et gubernatore
 exscendit, terram adorat, aram exstruit, diis immolat; quibus peractis cum
 ipse, tum ii cum quibus exsilierat, haud amplius in terris visi. Non re-
 deuntibus vero Xisuthri comitibus, qui remanserant in navi exscendunt
 quaserentes et de nomine saepius inelamantes, Xisuthrum quidem conspi-
 cium oculis non habuerunt, vocis tamen et eius loquelae sibi notae sonum,
 erga deos pietatem et religionem sedulo commendantem, seque ob summum
 erga numen cultum cum eis deinceps moraturum, eiusdemque honoris uxorem;
 filiam et navarcham compotes futuros enunciantem clare perceperunt.
 His subiunxit ille. Ipsos rursus Babylonem profecturos, et ut in fatiis est,
 litteras Sisparis excerptas cunctis hominibus deinceps tradituros, locumque
 tandem in quo consistebant Armenorum esse regionem. His auditis victi-
 mas diis obtulerunt illi ac undequaque congregati confluxerunt Babylo-
 nem. Navigii porro in Armeniam impulsus reliquiae hucusque temporis in
 eiusdem Corcyreis montibus perseverant, ex quibus nonnulli bitumen ab-
 rasum deportant ex expiandis quibusque infauftis eo utuntur. Illos vero

λώνα τὰ τε ἐκ Σισπάρων γράμματα ἀνορύξαι καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσμένους πάλιν ἐκκτίσαι τὴν Βαβυλώνα.

Τούτων δὲ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύστορος, ὡς ἀπὸ Βηρώσσου τοῦ τὰ Χαλδαϊκὰ ψευδοηγοῦντος, προκειμένων ἔξεστις τοῖς ὀρθῶς ἐπιβάλλειν βουλομένοις τῇ τῆς Γενέσεως θαλά γραφῇ καὶ τῇ προκειμένῃ Χαλδαϊκῇ τερατολογίᾳ πόσον ἀλλήλων διενη-

- V. 25 νόχασι, πῶς τε ἐν τοῖς πλείοσι ἀντιπίπτει τοῖς Θεοκνεύστοις Κρήτοις, ἔξ αἰτῶν λαβοῦσα τὰς ὄλας ἀφορμὰς, καὶ διὰ τῆς τοῦ ψεύδους ἐπιμιξίας εἰδωλολατρίαν καὶ τῆς κοσμικῆς δημιουργίας 10 ἄλλην τινὰ κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον δύναμιν παρεσιόγειν ἐπιέγεται. φεύγουσα γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Μιῦσαικῶν γραφῶν κέκλοφε τὰς ἀρχὰς τῆς συγγραφῆς τὸν Ὠάννην τὸ θαλάττιον ζῶον προβάλλεται, ὅπερ οὐδὲ γέγονε ποτε οὐδ' ὤφθη τινὲ οὐδ' ὑφίστηκε, καθάπερ οὐδὲ σκίνδαμοι καὶ τραγέλαφοι· καὶ τοῦτο 15 φησι παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, γενέσθαι πῶ χρόνον ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ ἦν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἴσχυσε προφανῶς εἰπεῖν Ὅτὰ τοῦ Θεόπτου ῥήματα λέγοντα „καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου,” μετέπλασε μὲν τοὺς λόγους, οὐ μὴν δὲ τοὺς ἐχέφρονας ἔλαθεν. εἰ καὶ ἐπάγει λέγων καὶ τούτοις ζῶα τερατώδη καὶ τὰ 20

2. κτίζοντας Scaliger. σκοτίζοντας G. condidisse Eusebiius.

4. ἀλεξάνδρου τοῦ Α. τοῦ Ἀλεξάνδρου G. Βηρώσσου] Vulgo Βηρωσσοῦ. 6. γενέσεως m. γενέσεως A. γενήσεως G.

8. κατανοῖν τε πῶς ἐν — ἀντιπίπτει m. 10. εἰδωλολατρίαν A. εἰδωλολατρίαν G. 12. εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Α. εἰπεῖν ἐκ τὸν G.

13. κέλωφε Α. 16. πῶ Α. πῶς G. 18. καὶ σκότος] Genes. I, 2. 19. λόγους] ἐτόλμησεν add. m. Ego μετακλίσει in μετέκλεισε mutavi. 20. λέγων delet m.

Babylonem profectos, litteras Sisparis effodisse, urbes aedificasse, condidisse templa, ac iterum Babylonem ipsam reparasse dicunt.

His ex Alexandro Polyhistore nec non ex Beroso plurima de Chaldaeis confingente in medium propositis, de divina Geneseos scriptura, praefataque de Chaldaeis narratione fabulas et aniles nugae redolente sanum iudicium proferre volentibus, quanto discrimine haec ab illa disideat, ac quali pacto sermonibus divinitus inspiratis, sumpto licet ex eisdem erroris argumento, adversetur, et prout demum accedente mendacio falsorum deorum cultum, ac orbis huiusce creationis tempus aliud et alium auctorem adstruere contendat, fas est omnino conicere. Scriptionis enim argumenta praecipua a Mose plagiario subrepta fateri declinans, ad Oannem marinum describendum (illud vero, scindapsis minus et hircocervis extitit, aut ulli visum est) stilum convertit. Hic vero idem, falso subdit ille, litteras hominibus tradidit; ac tempus aliquando extitit, quo cuncta tenebrae erant et aqua. Cum enim Mosis dei contemplatoris in aperto verba haec: „et tenebrae erant super faciem abyssi” ponere non auderet, mutato etiam num plagiariae orationis argumento perspicaciores oculos non latuit: et porten-

ἔξῃς, συγγέλοι τὸν ἀκροατὴν σπουδάζουσα καὶ πρὸ τῆς οὐρανοῦ
καὶ γῆς δημιουργίας τὸ σκότος καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τῶν ἀνυποστάτων
ζώων ὑποτιθέμενος τὴν εἰδωλομανεστᾶτην καὶ ἀνύπαρκτον ὑπαρ-
ξιν, ὡς τὰς εἰκόνας φησὶν ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναφῶ σώζεσθαι· ὁμοίως
5 δὲ καὶ τὰ λοιπὰ περὶ τε θαλάττης καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ δια-
πλάσεως ἀνθρώπων δαιμονικοῖς εὐρήμασι σκοτεινοῖς καὶ διανοσίας
κακοδαίμονος ἀναπλάσμασι, κατὰ τὸν θείον Γρηγόριον, *μυθ-* P. 82
κῶς δῆθεν συγκαλύπτουσα παρατίθεται πολύθειον τοῖς παιδομέ-
κωις αὐτῇ πλάνην εἰσάγουσα, καὶ ἐκ προτύποκαμμένης ἕλης δεῖξαι
10 *σπουδάζουσα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας τὴν τῶν ὕντων ὑπαρξιν. διὸ καὶ*
περὶ τῶν ἀπειρῶν ἑτῶν καὶ τῶν δέκα βασιλείων τῶν πρὸ τοῦ κα-
τακλυμοῦ καὶ ὅσα ἄλλα ἔτοπα ἐν αὐτῇ λλεκεται ἀπαγορευῶν
μηδὲν εἶναι ἀληθές, οὐδὲ τὴν τῶν ἑτῶν εἰς ἀνάλυσιν ἡμερῶν ἴ-
μερισμὸν ἀποδέχομαι, οὐδὲ τοὺς ταῦτα ἀλληγορήσαντας καὶ
15 *εἰπόντας τὸν ἐνωστὸν ἡμέραν λογίζεσθαι τοὺς πρὸ τοῦ κατακλυ-*
μοῦ, παραλαβόντας ἀπὸ τοῦ τετάρτου τῶν ἐρηγηθῶρων ἕρχοντος Β
Χωραβιῆ] τὸ τοῦ ἡλίου ἀνακλυλεματικὸν μέτρον εἶναι ἐν ζωδίοις
διώδεκα, μοῖραις τριακοσίαις ἐξήκοντα· ἡ δὲ μοῖρᾶ ἐστὶν ἡμέ-
ρα μία καὶ λεπτόν ἐν. μὴ μαθόντες, φησὶ, τί ἐστι ποσότης ἐν-
ωαυτοῦ, διὰ τὸ μηδέπω ἐγνωρίσθαι τοῖς ἀνθρώποις τὸ τοῦ ἐν-

3. ὁποτιθεμένη m. τὴν εἰδ — A. καὶ τὴν εἰδ — G. 6. δια-
νοσίας A. διανοσίας G. 7. Γρηγόριον] „Orat. 34. quae est 2 de
Theolog.” G. 8. μῦθικῶς A. μῦθικῶν G. 10. καὶ τὰ περὶ m.
13. εἰς ἡμέρας ἀνάλυσιν Laurentius in praefat. ad librum Enoch
p. XXXV. 14. ἀποδέχομαι] μέτρησιν add. m. 15. τοὺς πρὸ
A. τῶν πρὸ G. 17. Χωραβιῆ] τὸ ἔτος γὰρ φημὲν add. m.
19. μῆ] ἀλλὰ μῆ m.

iosis animantibus, aliaque rerum absurdarum farragine superingesta, de-
prehenditur nihilò socius in erroris confusionem auditorem abducturus: non-
dum enim caelo terraque conditis, cum tenebras et aquam et animalium
nullibi unquam repletorum (garrat quamvis in Beli fano eorum adhuc ex-
stare simulacra), insanientem in idolorum cultum, et non consistentem eo-
rum naturam in medium proferat: reliquaue pari arte de mari, caelo,
terra, hominum productione, obscuris ac daemoniis inventis, suggestisque
a falso genio commentis, et, ut cum Gregorio loquar, fabularum figmentis in-
volvatur; et ex praesiente materia, humida nempe substantia, cuncta deinceps
adesse perducta manifestare contendat: ultimo tandem simpliciores
animos in errantem et fallacem plurium deorum fidem abducit. Qua de
causa de infantis annis et decem ante diluvium regibus, reliquaue me-
moratis absurdis, seu a vero alienis, narratione abdicata, reiecta quoque
annorum in dies resolutione sive partitione; eos quoque qui figurato sensu
haec percipienda sanxerunt, et ante diluvium diem pro anno censendum,
initio a quarto egegororum principe Chorabiel ducto, minus amplector. An-
num siquidem solis per duodecim Zodiaci signa et trecentos sexaginta gra-
dus circumacti motum esse sentimus. Est autem gradus dies unus, cui

αυτοῦ μέτρον. καὶ πῶς δυνατόν μαθεῖν τινα τὸν περὶ ζωδίων
 δωδέκατον ἀναγκλευτικῶν τοῦ ἡλίου ἐτήσιον χρόνον, μὴ γινώ-
 σκοντα ὅτι ἐνιαυτός ἐστι δωδεκαμηνῆς καὶ δωδεκαμηνιαῖος; εἰσά-
 φησιν, ὁ γοῦν παρ' αὐτοῖς σάρος λεγόμενος ἡμέραι εἰσὶ τρισχι-
 λιαὶ καὶ ἑξακόσαι, ὁ δὲ νῆρος ἡμέραι ἑξακόσαι, ὁ δὲ σῶσος 5
 Ὁ ἡμέραι ἑξήκοντα. καὶ ὁ μὲν σάρος τῶν τρισχιλίων ἑξακοσίων
 ἡμερῶν ἀναλυόμενος εἰς τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρας τριακοσίας ἑξή-
 κοντα πέντε ποιεῖ ἔτη ἑννέα καὶ μῆνας δέκα καὶ ἡμισυν. ὁ δὲ νῆ-
 ρος ἑξακόσαι ἡμέραι ποιεῖ ἔτος α' καὶ μῆνας ζ' γ', ὁ δὲ σῶσος
 ποιεῖ μῆνας δύο. οἱ ἑκατὸν εἴκοσι σάροι ποιῶσιν ἡμερῶν μὲν 10
 μυριάδας μγ' καὶ δύο χιλιάδας. ταῦτα δὲ ἀναλυόμενα εἰς τὸν
 καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ποιῶσιν ἔτη ατκγ' καὶ μῆνας ε' γ'. ταῖ-
 τα συναπτάμενα τοῖς ἀβασιλεύτοις ἔτεσιν ανζ' πληροὶ ἀπὸ Ἀδάμ
 V. 26 ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ χρόνων τῷ βσμβ' συμφώνως τῇ ἡμετέρῃ
 Διογραφῇ. τῶν δὲ ανη' ἐτῶν ἡ ἀναμέτρησις δι' ἑβδομάδων ἦν γι- 15
 νομένη, ὡς εἶναι τὰς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀλώρου μυριάδας πέντε καὶ
 ερξζ'. εἶτα τὴν τῶν Χαλδαίων, φησιν, ἀμφίβωλον ὑπόνοιαν
 ἀποδεικτικῶς διαλύσας ἀναγκαῖον ἡγησάμενη καὶ τὰ πρὸ παρα-
 δόσεως ἕως τοῦ ε' Ἐνοχ' ασπς' ἔχει πρῶτον ἐρμηγεῦσαι, εἶτα

9. ἑξακοσίων ἡμερῶν m. α' A. βν G. ζ' γ' (h. e. 7½) A.
 ἐπτά, ἑβδομάδας τρεῖς G. σῶσος m. σῶσων G. 12. ἐνιαυ-
 τὸν add. A et m. ποιῶσιν ἔτη, ατκγ' μῆνας δεξ καὶ ἡμισυν καὶ
 ἡμέρας δέκα, ἦτοι μῆνας δεξ καὶ ἡμέρας κε m. ε' γ' (6½) A.
 δεξ καὶ ἡμισυν καὶ ἡμέρας τρεῖς G. 14. χρόνων] χρόνον m.
 15. ανη'] ανζ' m. 18. παραβάσεως ἕως τοῦ ρξδ'. Ἐνοχ' ασπς' m.
 19. ἔτεσιν A, ἔτη G.

minutum additum est unum. At cum ignorarent, ait, homines anni spatium, nondum cognita eius mensura, quomodo perciperent circa duodecim signa revolutionem esse solis annum spatium, qui annum duodecim mensibus tanquam partibus constare nescierint? Subiungit ille. Sarus itaque illis dictus dies sunt ter mille sexcenti: Nerus dies sexcenti: Sossus tandem dies sexaginta. Ac Sarus quidem trium millium et sexcentorum dierum, in anni trecentos et sexaginta quinque dies distributus, annos novem mensesque decem cum medio constituit: Nerus dierum sexcentorum, annum unum, menses septem cum tribus ferme hebdomadibus: Sossus denique duos menses. Centum et viginti Sari dierum quidem myriadas, quadraginta tres et duo millia componunt, quae per annos sigillatim distributa mille centum et octoginta trium, mensium sex, dierum 25 conflant summam, quibus alii mille quinquaginta septem cum nondum exstarent reges, coniuncti, summam scripturae nostrae consonam 1242 annorum ab Adamo usque ad diluvium referunt. Annorum vero mille quinquaginta septem erat in hebdomadas facta distributio, ita ut ab Adamo usque ad Alorum quinque myriades et quinquies mille centum sexaginta septem forent. Iam vero Chaldaeorum dubiam coniecturam arte demonstrativa refutaturus, annos qui egegororum transgressionem usque ad 165 Enoch, qui mundi fuit annus 1287, prius

ἔζη ἐπὶ τὴν ἀπὸ Ἀδάμ, ἕως τῆς εἰκοσατηρέδος Κωνσταντίνου στοιχείωσιν ὁμηῆσαι, ἵνα διὰ τῆς τῶν κρατησάντων κατ' ἔθνος βασιλείων ἡνομοκράσας τὸν τῶν ρωμῶν ἑτῶν ἀπαγαλεικτῶς συνάξας ἐποδείξαι.

5 Ἐπι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς γενεαλογουμένων ἀν- P. 83
δρῶν τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ πανευφήμου δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ τῶν δύο Λιβύων ἀδελφοκτόνου Θεοφίλου τοὺς χρόνους συνάξας παραθήσομαι ἀρεθμὸν ἑτῶν πρὸς τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἀντιθέσεως εὐ-
10 ρίσκειν ἐν ταῖς θείαις ἡμῶν γραφαῖς τοὺς οἰήσει σοφοὺς αἰρεσιάρ-
χας τε καὶ ἔθνηκούς· ὅτι οἱ μὲν ἔθνηκοι οἰήσει σοφοὶ ἐνόμισαν
πολλῶν μυριάδων ἑτῶν εἶναι τὸν κόσμον, οἱ δὲ αἰρεσιάρχαι τὸ
ἀνάπαλιν τὸν Χριστὸν τοῦ χρόνου δημιουργὸν ὑπὸ χρόνον ὁμο-
λεγοῦσι λέγοντες, ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν. ἀλλ' οὕτως πάντες οἰχ- B
15 σθῶσαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκούσαντες, Ἐταῖρε, πῶς
εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καλὸν δὴ τὸ ἐπισφράγισμα
τοῦ λόγου καὶ εὐαπόδεκτον ὁ συγγραφεὺς ἀποδέδωκε, καὶ ἡμεῖς
σὺν τοῖς εὐφρονοῦσιν ἀποδεχόμεθα τοῦ λόγου τὸ πέρας ὡς κρά-
20 τιστον. ἀλλ' ἔδει ταύτων οὕτως αὐτῷ διεγνωσμένων καθὼς ἔφησαν,
ὅτι πολλῶν μυριάδων ἑτῶν εἶναι τὸν κόσμον νομίζουσιν οἱ ἔθνη-
κοι οἰήσει σοφοὶ, διαπύσαι τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ ἐν μηδενὶ συμ-

1. ἀδάμ A. τοῦ Ἀδάμ G. — περὶδος A. 5. θείαις A. ἀγι-
αις G. 10. οἰήσει A. οἱ οἰήσει G. 15. Ἐταῖρε] Evang. Matth.
XXII, 12. 16. τὸ ἔνδυμα G. τὸ om. A. 18. τοῖς add. A.
19. αὐτῷ] αὐτοῖς m. 21. οἰήσει A. οἱ οἰήσει G.

interpretari necessarium duxi, ut ad vigesimum deinde Constantini ab Adamo ordine servato numerandi seriem traducam: et regum unicuique genti imperantium nominibus prolatis, annorum 5816 summam me non oscitanter collegisse demonstram.

Computatis insuper virorum quorum ab Adamo familiae in scripturis recensentur aetatibus, usque ad inolytum vigesimum secundum Alexandriae et Aegypti ac utriusque Lybiae archiepiscopum Theophilum idolorum extirpatores, annorum 5904, ne qui opinione scio sunt Haeresiarchae et Ethnici, in contrarium arguendi occasione arripiant, summam proponam. Ethnici siquidem comparatae sibi scientiae opinione delusi, a multis iam annorum myriadibus mundum incepisse commenti sunt: Haeresiarchae ex adverso Christum temporis opificem temporis subiectum profitentur, dicentes: tempus, quo non erat, aliquando fuit. Verum iubeantur valere cuncti, hac ecclesiae Catholicae voce audita: amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? Congruam sane et amplectendam tractatui conclusionem scriptor apposuit; nos quoque sermonis totius ultimam sententiam eae laudandam cum sanioris iudicii compositibus acceptamus. His certe hac ratione ab eis constitutis decebat magis Ethnicos sibi ipsis sapientes visos et a multis annorum myriadibus mundum conditum existimantes refellere et

C φωνοῦσαν ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθειον τῆ καθ' ἡμᾶς ἀληθείᾳ σπεῦσαι
 μᾶλλον ἀποδειξάι ταύτην, ἐπεὶ, καθὼς ἀνωτέρω σαφῶς ἀποδέ-
 δεικται καὶ αὐθις ἐκ τῆς Γενέσεως δευχθήσεται προϊόντος τοῦ λό-
 γου Θεοῦ χάριτι, πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδὲ Χαλδαίων ἄφθνη
 βασιλεία ἢ ἔθνος, οὐδὲ Βαβυλῶν ἐρημιάτισεν, ἦν φασὶ μετὰ 5
 τὸν κατακλυσμὸν ἐπικτιοθῆναι. τὸ δὲ ἐπάγειν αὐτὸν ὅτι ἐξ ἀρ-
 χῆς ἐν ταῖς τῆς κοσμοποιίας ἕξ ἡμέραις ἢ διὰ Μωϋσέως δοθεῖσα
 ἡμῖν πρώτη βίβλος οὐκ ἐδήλου χρόνου μέτρα, εἰ μὴ μόνον ἡμέραν
 καὶ νύκτα, καὶ ἐβδομάδα, ἀπρόσφορον· πανταχοῦ γὰρ ἐτῶν
 Διμήνηται λέγουσα, καὶ ἔζησεν Ἀδὰμ ἔτη ῤλ' καὶ ἀπέθανε, καὶ 10
 ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ὄλων γενεῶν ὁμοίως, πλὴν εἰ καὶ τοῦτο πεισθεῖη
 τις, ὅπερ οὐκ οἶμαι, καθὼς φησιν, ὅτι οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ
 Ἀδὰμ, δι' ἐβδομάδων τοὺς χρόνους ἡρίθμουν, ἕως τοῦ ἑκατο-
 στοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους Ἐνώχ, ὅπερ ἦν κοσμικὸν ἀσπ' — ἐν τούτῳ
 γὰρ κατ' ἐπιτροπῆν τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ ὁ ἐπὶ τῶν ἀστρων 15
 ἀρχάγγελος Οὐριήλ ἐμήνυσε τῷ Ἐνώχ τί ἐστὶ μῆν καὶ τροπῆ καὶ
 ἐνιαυτός, ὡς ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ Ἐνώχ φέρεται, καὶ τὸ ἔχειν τὸν
 ἐνιαυτὸν πενήκοντα δύο ἐβδομάδας, καὶ ὅτι τῶν ἀσπ' ἐτῶν γι-
 νονται ἡμερῶν μὲν μυριάδες μς' καὶ ῤτ', ἐβδομάδων δὲ μυριάδες
 P. 34 ε' καὶ ζνς', ἐν αἷς οὔτε μῆν οὔτε τροπαὶ οὔτε ἐνιαυτοὶ οὔτε τὰ 20

9. ἀπρόσφορον] Legebatur πρόσφορον. In A. est α' πρόσφορον.

10. λέγουσα] Genes. V, 5. ἀδὰμ A. ὁ Ἀδὰμ G. 11. γεν-

εῶν A. 14. ἐξηκοστοῦ] κέμπτου add. m. ἐνώχ A. τοῦ

Ἐνώχ G. 17. αὐτοῦ A. τοῦ αὐτοῦ G. 18. ἐτῶν add. A.

19. ῤτ' A. ῤγ' G. ῤτς' m.

opinionem eorum respuere, nec sibi cohaerentem, quin potius fallacem, et
 veritati a nobis propugnandae contrariam tota animi contentione demon-
 strare: eo maxime quod sicut superius luculenter est declaratum, rursum-
 que, deo comite, ex Geneseos praecedente sermone manifestabitur, Chal-
 daeorum regnum vel gens ante diluuium nusquam extitit, neque Babylon
 ulla audita est, quam dicunt peracto diluuiio aedificatam. Nullius porro
 momenti est quod subdit, traditum nobis a Mose primum librum sex pri-
 mis mundi conditi diebus nullam temporis assignare mensuram, nisi forte
 diem et noctem, ac nuperam quandam hebdomadem; passim enim et ubique
 annorum numerum ille memorat, dicens. Et vixit Adam annis 930 et mor-
 tuus est; et ita deinceps cunctis generationibus relatis. Verum si quis hoc
 pariter in dubium ducat, quod mihi iuxta Polyhistoris historiam non probat-
 ur, Adami posteris hebdomadam vice annos fuisse numeratos ad Enoch
 usque annum 165, qui a mundi conditu 1286 extitit: (in eo quippe condi-
 toris omanium dei nutu, quid mensis, quid solis conversio, quid annus,
 annum insuper ipsum hebdomadibus duabus et quinquaginta componi, arch-
 angelus Uriel astris praepositus Enocho revelavit; nemo quippe didicerat
 annos 1286 myriadibus dierum quadraginta sex et novem millibus trecentis
 nonaginta, hebdomadam vero myriadibus sex et 7056, in quibus neque men-

τούτων μέτρα τοῖς ἀνθρώποις ἐγνώσθησαν — ἀτοπώτερον συν- V. 27
 αχθήσεται συμπέρασμα τοῖς τὰ Χαλδαϊκὰ συγγραψιμένοις τάτα
 βασιλεύουσιν, ὡς ἐκεῖνοι δοκεῖ καὶ τῷ αὐτῶν εὐλαβεστάτῳ
 μοναχῷ συγγραφεῖ Ἀννιανῷ καὶ Πανοδώρῳ μονάζοντι συγγρόνῳ
 5 αὐτοῦ ἱστορικῷ. εἰ γὰρ ἐννακασίους πενήτηντα ἕξ ἔτεσι πρὸ τοῦ
 κατακλυσμοῦ ἐγνωρίσθη τῷ Ἐνῶχ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ὁ ἐν-
 ασίος χρόνος καὶ ὁ τετραμερῆς αὐτοῦ τροπικῶς καὶ ὁ δωδε-
 καμερῆς μηνιαῖος, ἄρα ἐγίνωσκον καὶ οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 ἀνθρώποι χιλιῶς πον ἔτεσιν, ἦγον ῥηγ', τοῖς ἡλιακοῖς ἔτεσι καὶ B
 10 μῆσι καταμετρεῖν τὰ τῶν βασιλείων αὐτῶν ἔτη. καὶ περὶ τῶν ψ'
 τὰ παρ' ἐκεῖνοις ἔτη ψηφίζόμενα λογίζεσθαι ἡμᾶς ἡμέρας, διὰ
 τὸ συμφωνῆσαι, ὡς φασί, τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἧς
 ἐκπετώκασι κατὰ πάντα τρόπον, καὶ οὐτε ταῖς περὶ κατακλυ-
 σμοῦ μαρτυρίαις αὐτῶν πρὸς τὴν τῶν ἡμετέρων πίστωσιν προσέ-
 15 χειν χροῖ οὔτε ἄλλη τινὶ δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. σχεδὸν γὰρ
 ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους
 καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ καὶ Μανι-
 χαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ
 ἐλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων ἀπατηλῶν γραφῶν ἐσχῆκασι τὰς C
 20 ἀφορμῆς. οὗ χάριν προήχθημεν ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα

2. τότε] τοῖς τε m. 3. τῷ m. τοῦ G. αὐτῶν] ταύτων G. αἰ-
 τῷ m. 4. Ἀννιανῷ] Αἰνιάνῳ G. Αἰνιάνῳ m. παννο-
 δώρῳ A. 5. εἰ γὰρ m. εἰ γὰρ πρὸ κατακλυσμοῦ G. 7. τρο-
 πικῶς] τροπικῶς m. 8. μηνιαῖος A. μηνιαῖος G. πρὸ τοῦ A.
 τοῦ om. G. 9. ῥηγ' τοῖς A. ῥηγ'. καὶ τοῖς G. 10. καὶ περὶ
 τῶν ψ'] ἀδύνατον τοῖων καὶ ἄλογον m. 16. συγγραφῆς A. γρα-
 φῆς G. 17. πᾶσα μυθώδης A. παραμυθώδης G.

nis ambitus, neque caeli solivae conversio, neque annorum numerus, neque
 horum ratio mensurave hominibus innotescabant, ex aequo comparari), ab-
 surdissima certe summa, cum ipsis rerum Chaldaearum scriptoribus, tum
 regibus ipsis relatis, quam eisdem videatur, ipsi nimirum religiosissimo
 monacho Anniano scriptori et Panodoro alteri monacho coaetaneo eius Hi-
 storico colligetur. Verum enim vero si cursus annui spatium, quadrimestris
 tropicus, et duodecim mensium partitio Enoch et eius posteris ante dilu-
 vium est manifestata: ergo et ante diluvium mille circiter annis, hoc est
 noventis quinquaginta sex noverant homines annis et mensibus solari-
 bus regum ipsorum annos metiri. Nusquam itaque fieri potest, quod a
 ratione penitus abhorret, ut nimirum annos pro diebus reputemus, ob eam
 quae est cum divina scriptura et veritate, qua penitus exciderunt, concor-
 diam; neque vero testimoniis eorum de diluvio prolatis, vel alii cuiquam
 daemonaum historiae nostrae fidei aliqua tenus confirmandae attendere neces-
 se est: omnis enim ferme Gentilium Manichaeorumque falsitas ex huiusmodi
 scriptura velut ex aliquo fonte coenoaso, vel origine simili, scaturivit: nec
 paucae haereson quae nostram foedaverunt fidem in fallacibus eiusmodi
 scriptaris principia fundamentaque posuerunt. Ea propter animos eorum

μυθάρια ὡς καίρια λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε καὶ Πανοδώρου τῶν ἁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀκμασάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πεπονηκότων παραθέσθαι. εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ 5 μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξιόμενοι τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ προρρηθέντος περὶ τῆς τῶν D Χαλδαίων βασιλέων δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλώνι ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλληγοροῦσάντων, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ Ἀβυδηνῶ καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν 10 αὐτῶν, καὶ ἔτι Μανεθῶ περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παράμοια μυθολογοῦντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυδηνῶ λέγω καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεθῶ, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἔξ ἀλλήλων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῆ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ τὸ κακὸν ἀνατραπῆ, καὶ οὕτω 15 τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὄση δύναμις ἐπισημῆρασθαι.

P. 35 Τῶν μέντοι προαναφερομένων θεοφιλεστάτων ἱστορικῶν μοναχῶν ἰστέον εἶναι τὴν ἔκδοσιν Ἀννιανοῦ μὲν ἐπιτομιωτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τῇ ἀποστολακῇ τε καὶ πατρικῇ παραδόσει ἀκόλου- 20 θον, ἐν ᾗ τὴν θείαν σάρκωσιν τῷ ρφ' πληρουμένῃ καὶ ἀρξαμένῃ

2. Ἀννιανοῦ] Vulgo Ἀννιανον. 9. ἀλληγοροῦσαντες m. 10. δὲ add. A. Ἀβυδηνῶ m. Ἀβυδηνῶ G. 11. καὶ ἔτι A. ἔστι καὶ G. 12. μυθολογοῦντος m. Vulgo Ἀβυδηνῶ. 19. Ἀννιανοῦ] αἰνιάνου A. Ἀννιανον G.

qui fabellis huiusmodi aequae ac aliis veritati consonis fidem praebuerunt, ab errore vindicaturi, atque in tuto posituri, superscripta Alexandri, nec non Anniani, Panodoriq̄ue eiusdem aetatis monachorum, qui sub Alexandriae antistitis Theophili vicesimum secundum annum plures historicos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Praefati siquidem Alexandri de regibus ante diluuium Babylonicae sceptrata tenentibus recepta sententia, probata quoque aliorum qui annorum myriadas allegorice sumendas recensent opinione, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, adde et Manethonis de Dynastiis Aegyptiorum ante diluuium plurima fabulose comminiscens auctoritatibus, magnae hoet et insignis esse putent. Historicae rei utilitatis auctores extitisse, nullum tamen exinde veritati emolumentum accessit: quod ne levi coniectura confictum a me censeatur, eorum, et Abydeni, Apollodori, et Manethonis dicta huc arcessita palam proferre operae meae pretium esse reor, quo ipsorum ad invicem dissensus colligatur, malumque ruinae sibi met sit causa, atque ita singulis quibusque post diluuium annis, quae divisim et successive contigerunt, quantum feret virtus et ingenium, adscribantur.

Adductorum vero superius religiosorum historiae scriptorum monachorum observandum, Anniani quidem concisiorum, at fideliorem et patriae ac apostolicae traditioni consonam descriptionem, qua divinam incarnationem

τῆς ἑβδ' ἀποδείκνυσιν, τὴν δὲ ὄγλιαν καὶ ὀλόφωτον ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως κ' τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου μηνός, τοῦ δὲ παρ' Ἀιγυπτίοις Φαμενώθ κδ', ἣν καὶ πρωτόκτιστον ἡμέραν ἐν τῷ ἐπ' αὐτοῦ συστάντι πασχαλίῳ τῶν φιλβ' ἐτῶν μετὰ τιῶν σχολαστικῶν ἐπιστασιᾶν διεσώφησε, τῷ ἑφλδ' ἔτει τοῦ κόσμου ἀρξαμένην κατὰ αὐτὴν τὴν ζωοποιὸν τοῦ πρώτου κυριακοῦ πάσχα ἡμέραν, οὗτινος πασχαλίῳ φιλαληθεστάτην ἔκδοσιν εὐρήσει ὁ V. 23 φιλομαθῆς ἐν τῷδε τῷ πονήματι κατὰ τὸν δέοντα τόπον μετὰ καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν πονηθέντος Ἰσοδυνάμου αὐτοῦ· τοῦ δὲ Πανο-
 10 δώρου πολυμερῆ τε καὶ πολυειδῆ, πολλὰ τε χρῆσιμα ἔχουσαν, οὐ μόνον χρονικῆς ἐχόμενα θεωρίας, ἀλλὰ καὶ τῆς κανονικῆς τῶν δύο μεγάλων φωστήρων ἡλίου καὶ σελήνης κινήσεως, ἐν πολλοῖς δὲ ταυτολογούσων καὶ λειπομένην ἔτεσιν ζ' τῶν ἐφ' ἐτῶν τῆς ἀρρήτου ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
 15 διὰ τοῦτο σφαλλομένην περὶ τὸ πασχάλιον ἡμέραν. τῷ γὰρ ἑφκ' ἔτει τοῦ κόσμου ταύτην γεγενῆσθαι παραδίδωσι μηνός Μαρτίου κ', ἧτοι κατ' Ἀιγυπτίους Φαμενώθ κ', ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ γενέθλιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἔτος οὐχ ὄγιως ἔχουσαν. ἀμφότεροι δὲ αὐτῶν τὸν Καισαρείας Παλαιστίνης Εὐσέβιον καταμύμονται,
 20 ὅτι μὴ δεδύνηται ὡς αὐτοὶ τὸν μυριαδισμὸν τῶν Χαλδαϊκῶν ἐτῶν, ἧτοι τῶν ρκδ', εἰς ἡμέρας νοῆσαι, καὶ ἀναλύσεως ἢ μερίσεως αὐτοὶ πεποιήσασιν, ὡς προδέδεικται, ἵνα σύμφωνος εὔ-
 6. αὐτὴν A. τὴν αὐτὴν G. 9. παννοδώρου A. 10. ἔχουσαν m. ἔχουσα G. 15. περὶ τῷ] περὶ τῆς m. ἑφκ' m. 17. Φαμενώθ κδ' m. 21. οὐ καὶ ἀναλύσεως m. 22. πεποιήσασιν ἐκθεσιν m. ὡς add. A et m.

anno 5500 completo, ac ex oriente 5501 contigisse demonstrat: sanctum autem et undequaque lucidum resurrectionis diem 25 iuxta Romanos Martii mensis, iuxta Aegyptios Phamenoth 29, quem et eundem dominicum prime conditum in edita Paschatis tabula 532 annerum, mundi, inquam, anno 5534, ipso vitae reparatore dominici Paschatis die principium anni ducente, accurata argumentorum congerie non obscure convincit; huius autem Paschalis tabulae sinceram editionem studiosus lector loco praesentis operis congruo cum aequali a nobis elaboranda reperiet; Panodori ex adverse copiosa est variisque partibus et argumentis ornata narratio, non modo qua continuum temporum seriem, verum potius qua duorum magnorum luminarium solis et lunae compositum suis legibus motum fideliter oculis subicit; in plerisque tamen eadem quae Anniano dicta inculcat, licet a demini nostri Iesu Christi arcana nativitate anno 5500 ponenda, septem integris annis brevior deficiat, ac ideo a Paschali die aberret: haec enim 5526 mundi anno eam accidisse, mensis Martii 20, id est secundum Aegyptios 24, tradit, ac pariter circa natalem salvatoris annum non parum hallucinatur. Uterque vero Caesareae Palaestinae Eusebium incusat, quod sicut ipsi myriadamum Chaldaicum, hoc est annorum myriadas 124, dierum vice putandas, non potuerit advertere, quarum distributionem ac partitio-

ρεθῆ τῆ γραφῆ. ἡμεῖς δὲ αὐτὸν μᾶλλον ἀποδεχόμεθα μὴ συμβι-
Dβάσονται τὸ ψεῦδος τῆ ἀληθεία· πολυμαθῆς γὰρ ὢν καὶ εἰδὼς
 Χαλδαίους μὲν ἀπείρους αἰῶνας τῆς κοσμογονίας εἰσάγοντας,
 Ἑλλήνας δὲ καὶ Αἰγυπτίους ἐν εἴκοσι πέντε περιόδοις ἐτῶν τῶν
 ἀπὸ αὐξᾶ, ἦτοι ἐν λζ' χιλιάσι καὶ φκ' τὴν κοσμικὴν ἀποκατά-5
 στασιν γίνεσθαι λέγοντας, ἤγουν ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον τοῦ
 οὐρανοῦ τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς ἐν τοῖς γενικοῖς Ἑρμοῦ καὶ ταῖς
 κυραννίσσι φέρεται, τούτου χάριν περιττὸν ἠγήσατο τὰς ἀλλοτρίας
 δόξας ἀλληγορῆσαι, ὡς ἔοικε. μέφονται δὲ αὐτὸν ἐν ἄλλῳ
 μέρει εὐλόγως, ὅτι ἐν τῆ ἀνακεφαλαιώσει τοῦ χρονολογικοῦ αὐ-10
 τοῦ σθ' ἔτη ἐσφύλλη. ἀντὶ γὰρ ρωξ' ρφκ'. ἐστοιχείωσε δὲ οὐ-
P. 86 τως· ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς γενήσεως Ἀβραάμ συνῆξεν ἔτη ρρδ',
 καὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου ἐν τῷ
 κατὰ πλάτος συνῆξε χρόνον ἐτῶν βτμβ'. ἢ γίνεται ἔτη ρφκ'.
 ἡ δὲ τοιαύτη παράνοια, φησὶν ὁ Ἀννιανός, ἐκ τοῦ ἀνακυκλευ-15
 τικοῦ τόμου τοῦ πάσχα ἐλέγχεται, ἦτοι ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου
 τῶν φλβ' ἐτῶν. εἰς ταῦτα γὰρ ἀναλύσαντες τὰ ρφκ' ἔτη εὐρί-
 σκομεν περιόδους δέκα καὶ λοιπὰ ἔτη σς'. ταῦτα εἰσαγαγόντες
 εἰς τὸν τοῦ πάσχα τόμον ἀκόλουθον εὐρίσκομεν τὴν ιδ' τῆς σε-
 λτήνης καὶ τὴν ἀναστάσιμον ἡμέραν τὴν κυριακὴν τῷ ρωξ'. ὡσαύ-20

4. ἐτῶν m. ἐτῶν λέγοντας G. 6. ἤγουν m. ἤγουν ἢ G. 9. αὐ-
 τὸν] Vide Eusebium I, 18. p. 90. 11. ρφκς'] εἰς' vulgo. ἔγρα-
 φεν ρφκς' m. 13. — σετηρίδος A. 15. Ἀννιανός] αἰνιανός A.
 Ἀννιανός G. Ἀννιανός m. 16. τόμου A. χρόνου G. 18. λοι-
 πὰ A et m. λοιπὸν G. 20. τῷ] τὰ m.

nem, ut integre scripturae respondere comperiantur, ipsi, ut praemissum est, ediderint. Nos sane laudamus Eusebium potius, qui mendacium veritati non adstruit. Ille siquidem ceu varia praeclarus eruditione, cum Chaldaeos infinitos a mundi natalibus annos intrudere, Aegyptios vero ac Graecos viginti quinque annorum revolutionibus, quarum singulae 1461, hoc est omnes simul triginta sex millibus ac quingentis viginti quinque annis terminarentur, mundi reparationem, intellige a caeli puncto dato in idem punctum reditum, ut in Mercurii Genicis et Tyrannidibus fertur, fieri constanter asseverareprehenderet: huius gratia dissitas a nobis opinionones, in figuratum sensum deflectere, absurdum, ut opinor, iudicavit. Non iniuria vero alio loco conciliant eidem invidiam, quod annis 290 in Chronographiae summa aberravit, et 5816 vice, scripserit 5526. Sic autem numerum ille digessit. Ab Adamo ad Abrahae natalitia 3184, et ab Abrahamo ad vicesimum usque Constantini annum diffusius exposita posteriore Chronici sui parte 2342 annos collegit, quorum omnium summa est 5526. Hal-lucinationis autem causa ex revolutio Paschatis spatio, hoc est ex 532, annorum solari circulo arguitur, inquit Annianus. In quingenta siquidem et triginta duo si 5526 distribuerimus, cyclos huiusmodi decem ac insuper 206 reperiemus; hos si cum Paschali tabula contulerimus, in decimum quartum lunae et dominicum resurrectionis diem consequenter incidemus.

τως ἀναλόσαντες εἰς φλβ' εὐρίσκομεν περιόδους δέκα καὶ λοιπὰ Β
 νης' ἔτη. ταῦτα εἰσενέγκαντες εἰς τὸν τοῦ πάσχα τῶμον εὐρί-
 σκομεν τὴν ιδ' σύμφωνον τοῦ Φαμενωθ κθ', ὃ ἔστι Μαρτίου
 κέ, τὴν δὲ κυριακὴν Φαρμουθι τρίτη, τοῦτ' ἔστι Μαρτίου κθ'.
 5 τῶν δὲ παραλειφθέντων ἐτῶν σ' τῷ αὐτῷ Εὐσεβίῳ ἢ ἀπόδειξις
 ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς οὕτω κεῖται· μετὰ τὸν κατακλυσμόν τῷ
 Σὴμ γεννᾶται ὁ Ἀρφαξὺδ, εἰθ' οὕτως γεννᾶται Καϊνῶν· τοῦτον
 τὸν Καϊνῶν οὐκ ἐγενεαλόγησεν ὁ Εὐσέβιος τεκνῶσαντα ἐν τῷ ρλ'
 ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸν Σαλά· ἔτι δὲ καὶ Ἄωδῶν τὸν κριτὴν οὐκ
 10 ἵστοιχείωσε κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη δέκα. οἱ δὲ ἐβδομήκοντα C
 ἐρμηνευταὶ ἐνδέκατον κριτὴν αὐτὸν ἔταξαν. ἔτι δὲ καὶ τὰ τῆς
 ἐπακρατήσεως τῶν ἐν τοῖς κριταῖς σποράδην βασιλευσάντων ἐξ
 ἀλλοφύλων ἔτη ρια' οὐκ ἐψηφίσατο, λογισάμενος ἐν τοῖς κριταῖς
 15 μῆνεσσαν αὐτοὺς κρατήσαντας τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ρια', τοὺς ἐγ'
 κριτὰς κρίναντας τὸν Ἰσραὴλ ἔτη θθ', ὡς εἶναι ὅλον τὸ τῶν κρι-
 τῶν βασιλειῶν ἐτῶν νί. ἔτι δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν Σαμψῶν
 τοῦ κριτοῦ τῆς ἀναρχίας, ἤτοι εἰρήνης, τοῦ λαοῦ μ' ἔτη ἐν τῷ
 κατὰ πλάτος οὐκ ἔθηκεν· ὁ δὲ Ἀφρικανὸς αὐτῶν ἐμνημόνευσε
 20 καὶ τῇ τοῦ χρονογράφου αὐτοῦ ὁμίδι συμψηφισάμενος ἤνωσε. D

3. μαρτίου A. τοῦ μαρτίου G. 6. οὕτω A. οὕτως G. 7. Σὴμ]
 σὴμ A. 8. ἐγενεαλ — A. ἐννεαλ — G. 9. Σαλά] Vulgo Σάλα.
 Ἄωδῶν] Ἄωδ m. Vere Anonymus „Aodon eiusque annos
 80 recenset Eusebius, at omittit Aelonem eiusque annos 10. vide p. 154
 et 164. ult. Itaque hic restituat et lege Ἀλιῶν vel Ἀελιῶν.”
 14. ἠρμήνευσαν] Vulgo ἐρμήνευσαν. 17. ἔτι δὲ καὶ A. καὶ om. G.
 σαμψῶν A. τοῦ Σαμψῶν G. 18. ἐν τῷ] ἐν τῷ δὲ A.

Annis pariter 5816 in 532 distributis revolutiones decem cum 496 annis
 invenimus; his ad Paschalem tomum relatis nanciscimur lunam 14, Pha-
 menothe 29, concinentem, qui Martii est 25, ac dominicum diem Pharmuthi 3,
 id est Martii 29, correspondentem. Omissorum vero ab Eusebio ducento-
 rum nonaginta annorum demonstratio in divinis scripturis hoc pacto iacet.
 Post diluvium a Sem procreatur Arphaxad, tum Cainan natiuitas memora-
 tur. Hunc Cainan filium Sala vitae suae anno 130 suscipientem omisit
 Eusebius; Aodum insuper iudicantem Israel annis decem non recensuit, quem
 septuaginta Interpretes undecimo inter iudices loco posuerunt. His adde
 alienigenarum interrupto tempore passimque regnantium tyrannidisque eor-
 um 111 annos ab eodem, aliorum iudicum regnis regnorumque computis
 comprehensos aestimante, non numeratos; septuaginta vero Interpretes
 eosdem per annos 111 in Israel tyrannidem exercentes, et alios tredecim
 iudices per annos 299 Israeli praefectos exposuerunt, ex quibus iudicum
 integrum imperium 410 annis stetiisse dignoscitur. Sampsonis demum e
 vivis sublato, interregni sive concessae populo pacis annos 40 nullam habuit
 in Chronicorum diffusiore contextu memoriam, quam tamen egit Afri-
 canus, eosdemque collectae Chronographiae summae adiecit.

Ταῦτα Ἀννιανὸς ἐπὶ λέξεώς φησι μεμφόμενος Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου δικαίως περὶ τῆς παραλήψεως τῶν σγ' ἐτών. συναρὰ δὲ αὐτῷ καὶ Πανόδιωρος περὶ τούτων ἐγκαλεῖ, οὗ τὰς χρήσεις περὶ τούτου παρέλκον ἠγοούμεθα παραθέσθαι. πλὴν καὶ Εὐσέβιος καὶ Ἰωσήπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας 5 ἱστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολύιστορι καὶ Ἀβυθηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν. ὅτι γὰρ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν διαμερισθέντες τὴν οἰκουμένην οἱ τρεῖς P. 87 υἱοὶ Νῶε πάλιν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐξ αὐτῶν ὤρμησαν κάκειθεν, 10 ὡς φησιν ἡ γραφὴ κατ' ἐπανύληψίν τινα, μετὰ τὸν διαμερισμὸν καὶ τὰς γεννήσεις αὐτῶν ἦλθον ἐν γῆ Σεναάρ, ἣτις ἐστὶ Βαβυλῶν, ὃ ἐρμηνεύεται σύγχυσις, διὰ τὸ συγκεχύσθαι ἐκεῖ τὰς γλώσσας τῶν τὸν πύργον οἰκοδομούντων, ἀκουστέον τρανωῶς τῆς γραφῆς λεγούσης „καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν 15 εἶθρον πεδίον ἐν γῆ Σεναάρ, καὶ κατόκησαν ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῷ πλησίον, δεῦτε, κλιθεύσωμεν κλιθτους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί.” καὶ μετ' ὀλίγον „καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦν- Bτες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς 20 Σύγχυσις.” σύγχυσις δὲ Βαβυλῶν ἐρμηνεύεται Ἑβραϊστὶ. προει-

1. Ἀννιανός] *Αννιάνος* vulgo. *Αννιάνος* m. 3. καὶ *πανόδιωρος* A. ὃ *Πανόδιωρος* G. 7. *Αβυθηνῷ* m. *Αβυθινῷ* G. 9. *εἰς τὴν* m. 12. *σεναάρ* A. *Σενναάρ* G. *βαβυλῶν* A, ut solet. 14. *γραφῆς*] *Genes. XI, 2.* 16. *σεναάρ* A. *Σενναάρ* G. ὃ add. A. 17. *πλησίον* A. *πλησίω* G. *κλιθεύσωμεν* A. *κλιθτεύσωμεν* G. 18. *αὐτὰς* A. *αὐτοὺς* G. 20. *αὐτῆς* A. *αὐτοῦ* G.

Haec ad verbum Anianus Eusebium Pamphili 290 annorum omissionis incusans scribit. De his consona ipsi voce conqueritur Panodorus, cuius dicta in medium proferre a proposito ducimus alienum. Verum enim vero Eusebius et Iosephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum nullo accepto divinis ex scripturis testimonio sequuti, Chaldaeos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt esse. Praeterito quippe diluvio divisi per orbem universum Noe filii tres, desertis quas occupaverant terris, in orientem iterato commigrarunt; inde vero, prout quadam resumptione testatur scriptura, post orbis divinas regiones ac propagatam sobolem, in terram Senaar, quae Babylon est, et exponitur confusio, quod ibi turrim aedificantium confusae sunt linguae, convenerunt. Verum attendenda ipsius scripturae verba. Et factum est cum proficiscerentur de oriente, invenerunt campum in terra Senaar et habitaverunt in eo. Dixitque vir ad proximum suum: „venite, faciamus lateres et coquamus eos igni.” Et paucis adiectis. „Et dispersit illos dominus ex eo loco super faciem terrae. Et cessaverunt aedificare civitatem et turrim. Et idcirco vocatum est nomen eius Confusio.” Confusio namque Babylon Hebraice dicitur. Paulo superius autem

φηκε δὲ πρὸ μικροῦ προλαβοῦσα ὅτι „Χοῦς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρωδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κνηγὸς ἔναντι κυρίου. καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, Ὀρέχ καὶ Ἀρχαδ καὶ Χαλάνη ἐν γῆ Σεναάρ.” τούτων τί σαφύτερον ἀκούειν ἐθέλομεν περὶ Βαβυλῶνος, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδέπω ᾤφθη οὐδὲ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ἕως τοῦ κινήσαι τοὺς ἀνθρώπους πληθυνθέντας ἐξ ἀνατολῶν καὶ κατοικῆσαι αὐτοὺς ἐν γῆ Σεναάρ, καὶ οἰκοδομήσαι τὴν πόλιν καὶ τὸν κύργον, προηγουμένου αὐτῶν τοῦ θεομάχου Νεβρωδ καὶ βασιλεύοντος, κατὰ μίμησίν τε τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ γιγάντων πάντα τυραννικῶς πράττοντος καὶ πείνοντος τοὺς ὑπηκόους πρῶτον ἀπειθεῖν τῷ θεῷ καὶ κύργον οἰκοδομεῖν οὐρανομήκη κατέναντι αὐτοῦ. διὸ φησι τὰ λόγια „οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς,” τοῦτ' ἔστι μετὰ τὴν τῶν προτέρων γιγάντων ἀπόλειαν οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας πρῶτος τῆ κακίᾳ μετ' ἐκείνους ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κνηγὸς ἔναντι κυρίου, ἀντίθεος τὸ δὴ λεγόμενον. τῆς δὲ Βαβυλῶνος, ὡς ἀποδείκνυται ταῖς θεολέκτοις φωναῖς, μὴ οὔσης πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδ' ἡ Χαλδαίων βασιλεία ἔσται τὸ πρότερον ἕως τῆς βασιλείας Νεβρωδ καὶ τῆς πυργοποιίας, τούτοις δὲ συναποδείκνυται καὶ ἡ παρὰ Μανεθῶν περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ δυναστειῶν τῶν Αἰγυπτίων συγγραφὴ ψευδῆς, πρῶτον μὲν ἐξ ὧν ἐκάτερος αὐτῶν ἑαυτὸν V. 30

1. πρὸ μικροῦ] X, 8. χοῦς δὲ A. Aberat δέ. νεβρωδ A. Νεβρωδ G. 4. ὀρέχ A. Ὀράχ G. σεναάρ A. Σενναάρ G. 9. νεβρωδ A. Νεμβρωδ G. 14. τὴν add. A. 17. ὡς add. A. 19. νεβρωδ A. Νεμβρωδ G.

praemiserať. Chus genuit Nembrod. Hic coepit esse super terram. Hic erat Gigas, venator coram domino. Fuit autem principium regni eius Babylon et Orach et Archad et Chalane in terra Senaar. Quenam his de Babylone disertiora vellemus audire, ut eam ante diluuium, vel etiam retro nusquam fuisse visam constet, donec aucta hominum multitudine migrarent ex oriente, terramque Senaar incolerent et construerent civitatem, duce Nembrod deo rebelli, atque ad instar Gigantum diluuium vetustiorum cuncta vi ac imperio administrante, subditosque commovente spretis dei mandatis turrim caelis altitudine parem ex opposito et adversus eum erigere. Qua de causa scriptura inquit: „hic incepit Gigas esse super terram.” hoc est post priorum Gigantum interitum: hic incepit esse Gigas, primus post eos nefandis sceleribus conspicuus super terram; hic erat Gigas venator coram domino, et ut dicitur deo ex adverso oppositus. Babylone vero ex sacris dei eloquiis ante diluuium nusquam existentis, utique Chaldaeorum regnum ante Nembrod tyrannidem et turris molimen praecexitisse non asseretur. Nec minus istis Manethonis commentaria de rebus ante diluuium gestis et de Aegyptiorum principatibus falsitatis arguuntur;

συνιστῶν, ἤγουν οἱ τῶν Χαλδαικῶν καὶ οἱ τῶν Αἰγυπτιακῶν συγγραφεῖς, θάτερος οὐ μένηται οὐδὲ συνιστᾷ ὁ τῶν Αἰγυπτιακῶν τὰ τῶν Χαλδαικῶν, περὶ αὐτοὺς, ὡς φασι, ψευδόμενοι γεγονότα, οὐδ' ὁ τῶν Χαλδαικῶν τὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν, ἀλλ' ἕκαστος τὸ ἴδιον ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα δοξάζων ἀράγνας ὑφαίνει·⁵ ἔπειτα καὶ ἐκ τοῦ πρώτου τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τοῦ Μεστρέμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Χάμ, κατὰ τὴν γραφὴν, θεῖου δὲ τοῦ Νεβρωδ υἱοῦ

P. 38 Χοῦς υἱοῦ Χάμ τοῦ πρώτου, κατοικισθῆναι καὶ βασιλευθῆναι, ἀπ' οὗ καὶ ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου παρ' Ἑβραίοις καὶ Σύροις καὶ Ἀραβι οὕτω καλεῖται ἡ χώρα Μεστραία, καὶ τοῦτο¹⁰ πᾶσιν ἔστιν ἱστορικοῖς πρόδηλον, εἰ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ὥσπερ τὰ τῆς Χαλδαικῆς, οὕτω καὶ τὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς δυναστείας ψευδηγορήματα στοιχειῶσαι ἤξιωσαν πάντα ψεῦδη πεφυκότα, ὡς ἡ ἀλήθεια μόνη ἀπέδειξεν, ἧς οὐδὲν ἰσχυρότερον. τούτων οὖν οὐ περιττῶς οἶμαι διασαφισθέντων ἀκόλουθόν ἔστιν Ἀβυδη-¹⁵νοῦ τε καὶ Ἀπολλοδώρου μικρὰ κεφάλαια περὶ τῶν αὐτῶν παρα-
B θέντας, ἔτι δὲ καὶ Μανεθῶ πρὸς τελείαν ἀπόδειξιν τῆς ἐκείνων ἀνατροπῆς, καὶ ἵνα μὴ τις ἐκεῖνα ζητῶν ἀναγνῶναι τὰ συγγράμματα περὶ πολλὰς ἀσχολοῖτο βίβλους, πέρας ἐπιθεῖναι τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ, καὶ οὕτω τῆς λοιπῆς κατὰ δύναμιν ἱστορίας²⁰ ἐπιλαβεσθαι. λέγει γὰρ ὁ Ἀβυδηνὸς συνάδων μὲν, οὐκ ἐν πᾶσι δὲ, τῷ Ἀλεξάνδρῳ·

3. τὰ τῶν A. καὶ τῶν G. 6. ἔπειτα A. ἐπεὶ G. 7. δὲ τοῦ νεβρωδ A. δὲ Νεβρωδ G. 9. τοῦ add. A. 10. Vulgo Μεστραία.

13. ψεῦδη] ψεύδει m. 15. Ἀβυδηνοῦ m. Ἀβυδινοῦ G.

17. ἔτι δὲ καὶ A. καὶ om. G. τελείαν A. τὸ λείαν G.

21. Ἀβυδηνός] Vulgo Ἀβυδινός.

primo quidem quod utriusque scriptores sibi propria confirmaturi, Chaldaei scilicet et Aegyptii, nec meminerunt, nec probant, hi quidem res Chaldaicas, quasi mendaciter, ut aiunt, conscriptas, neque Chaldaei, quae spectant Aegyptios, qui dum proprium genus ac suam quique patriam laudant, leves aranearum telas inutiliter contexere videntur; quandoquidem ex quo, ita testante scriptura, a Mestrem filio Cham secundo, Nembrod filii Chus (qui fuit Cham primogenitus) patruo, Aegyptus primum habitata est, et regni nomen accepit; ad hoc etiam usque tempus, nullo ex Historicis istius modi ignaro, ab Hebraeis, Syris et Arabibus regio vocatur Mestrea; qua ratione licet, cum hi qui res Chaldaicas, tum illi qui Aegyptiorum Dynastias scriptis consignarunt, tot fabulis ac paene puris mendaciis narrationes suas potuerint inspergere penitus ignorem, illa verò sola veritas, qua fortius nihil hucusque convicit. His itaque non superflue, reor, declaratis, consequens est Abydeni et Apollodori, nec non et Manethonis paucis quibusdam capitibus, ad confutationis eorum faciliorem demonstrationem in medium allatis, ne quispiam eorumdem legendi studiosus circa plures libros distrahat, finem demum de ipsis habito sermoni imponere, atque reliquam pro viribus historiam aggredi. Alexandro quippe, quamvis non in cunctis, concinens Abydenus, ait.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΒΥΔΗΝΟΥ.

Περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας.

Χαλδαίων μὲν τῆς σοφίης περί τοσαῦτα βασιλεῦσαι δὲ τῆς C
 χώρας πρῶτον λέγεται Ἄλωρον, τὸν δὲ ὑπὲρ ἑωυτοῦ λόγον δια-
 5 δοῦναι ὅτι μιν τοῦ λεῶ ποιμένα ὁ θεὸς ἀποδείξει. βασιλεῦσαι δὲ
 σάρους δέκα. σάρους δὲ ἐστὶν ἑξακόσια καὶ τρισχίλια ἔτεα, νῆρος
 δὲ ἑξακόσια, σῶσσοι δὲ ἐξήκοντα. μετὰ δὲ τοῦτον Ἀλάπαρον
 ἄρξει σάρους τρεῖς, μεθ' ὃν Ἀμιλλαρος ἐκ πόλεως Παντιβί-
 βλιος ἐβασίλευσε σάρους 9'. ἐφ' οὗ δεύτερον Ἀννήδωτον τὴν
 10 θάλασσαν ἀναδύναμι παραπλήσιον Ῥάννη τὴν ἰδέαν ἡμιδαίμονα.
 μεθ' ὃν Ἀμμένων ἐκ Παντιβίβλων ἤρξε σάρους 18'. μεθ' ὃν Με-
 γάλαρος ἐκ Παντιβίβλων ἤρξε σάρους ὀκτωκαίδεκα· εἶτα Λαῶς
 πομῆν ἐκ Παντιβίβλων ἐβασίλευσε σάρους δέκα, ἐφ' οὗ δ' δι-
 15 στωκὸς γῆν ἐκ Θαλάσσης ἀνέδυσαν, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα, Εὐέ-
 δωκος, Ἐνεύγαμος, Ἐνεύβουλος, Ἀνήμεντος. ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ
 ταῦτα Εὐεδώρεσχον Ἀνώδαρος. μεθ' ὃν ἄλλοι τε ἤρξαν καὶ Σί-
 σουθρος ἐπὶ τούτοις, ὡς τοὺς πάντας εἶναι βασιλεῖς δέκα, ὧν

1. Ἀβυδηνοῦ m. ΑΒΥΔΗΝΟΥΤ G. 3. περί Scaliger p. 5. περί G.
 4. λέγεται Scaliger. λέγων Α. λέγει G. 5. μιν τοῦ λεῶ Scaliger.
 μὴν τοῦ λεῶ G. 8. μεθ' ὃν Scaliger. μεθ' ὧν G. παντιβί-
 βλιος Α, librario semet corrigente, cum prius scripsisset παντιβί-
 βλιος. In reliquis locis ubique habet παντ—. Παντιβίβλον Scaliger.
 9. Ἀννήδωτον Scaliger constanter. 10. Ῥάννη Scaliger. Ῥάν-
 νη G. 11. μεθ' ὃν Scaliger. μεθ' ὧν G. ἤρξε Scaliger.
 ἄρξει G. μέγανος Α. Μεγάλαρον G. 12. ἤρξε Scaliger.
 ἄρξει G. 13. διστωκὸς Scaliger. διστωκὸς G. 15. Ἐνεύβουλος
 Scaliger. 16. Ἀεδώρεσχον Scaliger. Ἀνώδαρος Scaliger. Ἀνώ-
 δαρος G. ὃν Scaliger. ὧν G. οὗς m. ἄλλοι τε] ἄλλοι τοὶ τε
 Α. ἄλλοι δύο τε anonymous.

EX ABYDENO.

De Chaldaeorum regno.

Et Chaldaeorum quidem sapientia ad huiusmodi culmen ascendit. Re-
 gioni vero imperasse primum dicit Alorum populi que pastorem a deo se re-
 runciatum famam sparsisse et Saris decem regnasse. Sarus vero tri-
 bus millibus et sexcentis annis aestimatur, Nerus sexcentis, Sossus sexa-
 ginta. Post hunc Alaparum Saris tribus regnasse, cui successit Amillarum
 ex urbe Pantibiblii, regnavitque Saris tredecim; eius tempore secundum
 Annototum semideum Oanni visu quam similem e mari emersisse; hunc
 excepit Ammenon ex Pantibibliis Sarisque duodecim regnum obtinuit, post
 quem Megalarum item ex Pantibibliis Saris octodecim imperavit; tum Daus
 ex Pantibibliis pastor Saris decem populum rexit, cuius tempore quatuor
 animantia duplici natura constantia in terram e mari proruperunt; eorum
 nomina sunt: Euedocus, Eneugamus, Eneubulus et Anementus. Euedo-
 rescho, qui posterior fuit, Anodaphus successit; post quoque imperium te-
 nuerunt alii, tum Sizuthrus rex aliis accessit; atque ita reges omnes nu-

- ὁ χρόνος τῆς βασιλείας συνῆξε σάρους ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μὲν, οὐκ ἀπαράλλακτα λέγει οὕτως· μετὰ Εὐεδώρεσχον ἄλλοι τινὲς ἤρξαν καὶ Σισιθρος, ᾧ δὴ Κρόνος προσημαίνει μὲν ἔσεσθαι πληθὺς ὕμβρων Δαισίον μ'. κελεύει δὲ πᾶν ὃ τι γραμμύτων ἦν ἐχόμενον ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Σισπό-5
- P. 39 ροισιν ἀποκρίναι. Σισιθρος δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας εὐθέως ἐπ' Ἀρμενίης ἀνέπλωε, καὶ παραντίκα μὲν κατελάμβανε τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ. τρίτῃ δὲ ἡμερῇ ἐπεὶ ὕον ἐκόπασε, μετῆι τῶν ὀρνίθων, πειρὴν ποιούμενος εἴ ποῦ γῆν ἴδοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδύσαν·
- V. 31 αἱ δὲ ἐκδεκόμενου σφέας πελάγεος ἀμφιχανέος ἀπορέουσαι ὄκη 10 καθορμίσονται παρὰ τὸν Σισιθρον, ὀπίσω κομίζονται, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἔτεραι. ὡς δὲ τῆσι τρίτησιν ἐτύχειν, ἀπίκατο γὰρ δὴ πηλοῦ κατὰ πλειοὺς τοὺς ταρσοὺς, θεοὶ μιν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι, τὸ B δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ περὶ πτα ξύλων ἀλεξιφάρμακα καὶ τοῖσιν ἐπιχωροῖς παρείχετο. ἰδοὺ δὴ καὶ οὗτος ἐξηλλαγμένην τιμὴν φράσει· 15 τὰ Μωσαικὰ παραχαράξας χρόνον φησὶ κεχηματικῆναι τῷ Νῶε, ἦτοι Ξισιθρῷ, τῷ παρ' αὐτοῖς οὕτω καλεῖσθαι συμφωνηθέντα, τοῦ Κρόνου πολλοῖς ἔτεσι μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ὡς δειχθῆσε-

3. „Conf. Cyrillus contra Iulian I, 1. et Euseb. Praep. Evang. IX, 12. qui haec verba de Abydeno referunt.” Anonymus. ᾧ m. τὸ G. 4. Δαισίον] Vulgo Δαισίον. Conf. ad p. 30 b. εἰ' A. πέμπτη ἐπὶ δεκά G. 5. Ἡλίου πόλει G. Σισπόροισιν] Conf. ad p. 30 b. 6. ἐπιτελέα A. ἐπὶ τέλει G. 7. μὲν] μὴν A. 8. ἐπεὶ ὕον] ἐπιτεύον A. ἔπειτα, ὕον G. 9. πειρὴν] περιῆν A. 10. ἀπορροῦσαι A. ὄκη καθορμίσονται] ὀκείαθορμίσονται A. ὄκηκαθορμίσονται G. 12. αὐτὴν A. αὐτῆσι G. ἔτεραι] ἐταῖραι A. τῆσι] τισὶ A. ἐτύχειν] Immo ἐτυχε. ἀπίκατο] ἀπείκατο A. 13. μιν] μὲν A.

mero decem sunt, quorum omnium in imperio tempus Sarorum centum et viginti summam componit. De diluvio supra memoratis eadem, nec in ullo disparia subiungit, hoc pacto. Post Euedoreschum regnaverunt alii quidam, ac demum Sisithrus, cui cum Saturnus pluviarum maximam vim decimo quinto mensis Desii fore praenunciasset, quicquid litteris consignatum erat apud Hallopolin Sispatorum abscondi iussit. Sisithrus haec executus in Armeniam confestim navigavit, et exinde quae a deo decreta essent, coniecit. Tertio vero die quo aquarum inundatio remittebatur, quasdam aves emisit, et num terram alicubi aquis exstantem detegeret, explorabat. Illae vero profunda tantum aquarum vorticibus eas excipientibus, exsiliences exinde ad Siathrum remeant, et retro in arcam reportantur, et post has pariter aliae. Ut vero tertio id fecisset et rem pro voto fuisset consecutus (volueribus nimirum pedibus limo infectis redeuntibus), illico a diis ex hominum conspectu subducitur, ac navigium in Armeniam delatum, amicta collo suspendenda e tabularum fragmentis suppeditavit indigenis. Eo quam iste mutato dictionis stilo res a Mose relatas describens, coaevum Noe, hoc est Siathro una voce sic ab eis nuncupato, tempus denotat: Saturnus autem ille flagitiosus et hominibus infestus, non nisi pluri-

ται, καὶ τὴν πυργοποιίαν γενομένου μοχθηροῦ τιος καὶ ἀλάστορος.

Πρὸς ταῦτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· ταῦτα μὲν ὁ Βήρωσος ἰστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλεία Ἀλωρον ἐκ Βαβυλώνος Χαλδαίων· βασιλεύσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὀάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς· ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἶρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει·
 10 οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα· ὁ δὲ Ἀβυδηγὸς τὸν δευτέρου Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσιν ἔξ· εἶτα Μεγάλαραν ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεύσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τούτου Δύωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεύσαι σάρους δέκα. κατὰ τούτου πάλιν φησι φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς
 15 Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διώθειν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἄνθρωπους μίξιν. εἶτα ἄρξαι Εὐεδάραχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεύσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἄνθρωπον μίξιν, ᾧ ὄνομα Ὠδάκιον. τούτους δὲ

3. Ἀπολλόδωρος] Conf. Eusebium I, 1. p. 5. 4. Βήρωσος] Vulgo Βηρωσός. 5. βασιλεία Α. βασιλείων G. Χαλδαίων Scaliger. p. 5. et Eusebius. Χαλδαίων G. 6. Ἀλάπαρον] „Supra Αλασκ.“. 7. Παντιβίβλων] Almelon dicitur apud Eusebium. 8. Παντιβίβλων— A constanter: inconstanter Eusebius. 9. Vulgo Ἀβυδηγός. τὸν Scaliger p. 5. τὸ G. 10. Μεγάλαραν] Amegalarum dicitur ab Eusebio. 11. ἄρξαι] ηρξαι G. quae editio infra bis ἄρξαι. εὐεδάραχον Α. Εὐεδάραχον G. Edoraachus apud Eusebium. 12. οδάκιον Α. Οδάκιον G.

mis, ut dicetur, a diluvio et aedificata turri saeculis in lucis venit consortium.

Ad haec, prodigiis pariter fidem facturus Apollodorus, ita refert. Regum quidem Babylone natorum Alorum primum fuisse narravit Berossus, Saris vero decem regnasse, ac deinceps Alasparum et Amelonem ex Pantibibliis; tum Chaldaeam Ammenonem, cuius tempestate execrandum Oanem, et Annedotum illum e mari rubro prodiiisse, quem Alexander praecipuo tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta Saris, Abydenus vero secundum Annedotum post Saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibibliorum urbe Saris octodecim regnasse, Daonumque ex Pantibibliis pastorem Saris decem in imperio successisse; ac eius, inquit, tempore, quartus Annedotus eadem prioribus forma, humanae nimirum mixta piscis specie, e mari rubro prodit: addit ille Euedoreschum ex Pantibibliis Saris octodecim tyrannidem adeptum, ac eo moderante alium pristinis parem, (nomen autem erat Odacon) in quo piscis ad hominem una fuit coniunctio, rursus e mari rubro emeruisse. Omnes istos cuncta

φρησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Ἀμειψίνῳ Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους δέκα. εἶτα ἄρξαι Ὠτιάρτην Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἧ'. Ὠτιάρτου δὲ τελευταίαντος τὸν 5 υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμόν φρησι γεγενῆσθαι. ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι.

P. 40 Ταῦτά μοι ἐκ τὰ Χαλδαϊκὰ μεγαλαυχόντων Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύστορος καὶ Ἀβυδηνῶ καὶ Ἀπολλοδώρου προσενήκεται πρὸς 10 ἔλεγχον τῆς ἀλόγου καὶ μυθώδους αὐτῶν δόξης καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων αὐτοῦς, καὶ τοὺς ἐπιμαρτυροῦντας αὐτοῖς τῶν ἡμετέρων ἱστορικῶν, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον βλαπτομένους, ὥστε μὴ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις παρ' αὐτῶν ὡς ἀληθέσι. πρόκειται δὲ λοιπὸν καὶ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων δυναστείας μικρὰ 15 διαλαβεῖν ἐκ τῶν Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου, ὃς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἰδωλείων χρηματίσας ἐκ τῶν ἐν τῇ Σηριαδικῇ γῆ κειμένων στηλῶν ἱερῶ φρησι δι- 20 αλέκτω καὶ ἱερογραφικοῖς γράμμασι κεχαρακτηρισμένων ὑπὸ Θῶθ τοῦ πρώτου Ἐρμοῦ, καὶ ἐρμηνευθεισῶν μετὰ τὸν κατακλυσμόν 20 ἐκ τῆς ἱερῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν γράμμασιν ἱερογλυφικοῖς, καὶ ἀποτεθέντων ἐν βίβλοις ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοδαίμονος

2. Vulgo Ἀβυδινός. 10. Vulgo Ἀβυδινού. 13. βλαπτομένους] δέομαι add. m. 19. Θῶθ] Θωθ A. 22. Ἀγαθοδαίμονος m. ἀγαθοῦ δαίμονος G.

summatim ab Oanne dicta sigillatim et per partes exposuisse asserit, de quibus nil penitus memorat Abydenus. Eosdem Amempsinus a Laranchis Chaldaeus princeps ordine octavus Saris decem in regno sequutus est; mox Otiartes e Laranchis Chaldaeus Saris octo regnavit; eoque defuncto filius Xisuthrus Saris octodecim sceptrum moderatus est; quo imperante, inquit, famosum illud diluvium contigit, adeo ut reges omnes numero decem computentur, quorum aetas ad Sarorum viginti supra centum spatium prorogetur.

Ex Alexandro Polyhistore, Abydeno et Apollodoro absurdae fabulosaeque eorum sententiae confutandae, lectorumque utilitati promovendae a me haec congesta, quo Historicis nostrates eorum dicta suis adiectis calculis confirmantes, atque gravi damno ex eorum lectione afficiendos, ne dictis eorum ceu veris ducantur, deprecet. Reliquum est igitur, ut ex Manethone Sebennyta Ptolemaei Philadelphii tempore profanorum in Aegypto templorum sacerdote de Aegyptiorum principatu pauca quaedam delibemus; quae ipse ex columnis in Saria terra positae sacrae, ut ait, sermone, notisque arcano sculpturae genere, a Thoth Mercurio primo exaratis, et retro diluvium ex illa sacratiore lingua, figurisque sacro more sculptis, in Graecanicum sermonem traductis, iisdemque ab Agathodaemone

νιού τοῦ δευτέρου Ἐρμοῦ, πατρὸς δὲ τοῦ Τάτ ἐν τοῖς ἀδύταις τῶν ἱερῶν Αἰγύπτου, προσεφώνησε τῷ ἀδελφῷ Φιλαδέλφῳ βασιλεὶ δευτέρῳ Πτολεμαίῳ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Σώθειας γράφων ἐπὶ V. 32 λέξως οὕτως.

5 Ἐπιστολὴ Μανευῶ τοῦ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον.

Βασιλεῖ μεγάλῳ Πτολεμαίῳ Φιλαδέλφῳ σεβαστῷ Μανευῶ C ἄρχιερεὺς καὶ γραμματεὺς τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερῶν ἀδύτων, γένει Σεβεννύτης ὑπάρχων Ἡλιουπολίτης, τῷ δεσπότῃ μου Πτολεμαίῳ χαίρειν.

Ἡμῶς δεῖ λογῆσθαι, μέγιστε βασιλεῦ, περὶ πάντων ὧν ἐὰν βούλῃ ἡμῶς ἐξετάσαι πραγμάτων· ἐπιζητοῦντί σοι περὶ τῶν μελλόντων τῷ κόσμῳ γίγνεσθαι καθὰς ἐκέλευσάς μοι παραφανῆσται σοι ἂ ἔμαθον ἱερῶ βιβλίῳ γραφέντα ὑπὸ τοῦ προπάτορος 15 τρισμεγίστου Ἐρμοῦ. ἔρρωσό μοι δεσποτά μου βασιλεῦ.

Ταῦτα περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου Ἐρμοῦ βιβλίων λέγει. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ ἔθνων Αἰγυπτιακῶν πέντε ἐν τριάκοντα δυναστείαις ἱστορεῖ τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς D θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ νεκῶν καὶ θνητῶν, ὧν καὶ Ἐδσέβιος ὁ

20 Παμφίλου μνησθεῖς ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ φησιν οὕτως, „Αἰγύ-

S. ἐπὶ A. ἐκ G. 13. καθὼς ἐκέλευσας m. καθέτος κελύσας G. παραφανῆσται A. περιφανῆσται G. 16. γραφέντων βιβλίων m. 17. πέντε] „Quasnam sunt illae quinque gentes Aegyptiacae? Fortasse quindecim, nam gentium quindecim nomina illae triginta dynastiae prae se ferunt.” Anonymus. 19. Ἐσέβιος] Vid. I, 20. p. 93.

secundi Mercurii filio ac Tati genitore in ipsis Aegypti templorum adytis scripto commendatis, memorato regi Philadelpho Ptolemaeo nominis secundo in libro Sotheos hoc pacto ad verbum scribens exposuit.

AD PTOLEMAEUM

Philadelphum Manethonis Sebennytae epistola.

Ptolemaeo Philadelpho regi magno Augusto Manetho sacerdos et sacerum per Aegyptum penetralium notarius, genere Sebennyta, urbe Heliopoli, domino meo Ptolemaeo salutem.

De rebus omnibus nobis tuo inssu, rex magne, propositis attente cogitandum est. Hac de causa interroganti tibi de iis quae mundo accident, quaeque ex libris ab primogenitore tuo ter magno Mercurio conscriptis mihi sunt nota, prout imperasti, cuncta manifestabuntur. Vale mihi, domine mi rex.

Haec de secundi Mercurii librorum interpretatione scribit: postmodum vero per Dynastias triginta de gentibus Aegyptiacis quinque, deis, semideis, heroibus et mortalibus ab eisdem vocatis textit historiam, quos et memorat in Chronicis Eusebius Pamphili, dicens. „Deorum et semideorum,

πτιοι δὲ θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ παρὰ τούτοις νεκῶν καὶ θνητῶν ἐτέρων βασιλέων πολλὴν καὶ φλόγαρον συνείρουσι μυθολογίαν. οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς παλαιότατοι σεληνιαλοὺς ἔφασκον εἶναι τοὺς [τῷ μηνιαλοὺς τοὺς] ἐνιαυτοὺς ἐξ ἡμερῶν τριάκοντα συνεστῶτας, οἱ δὲ μετὰ τούτους ἡμίθειοι ὤφρους ἐκάλουν τοὺς ἐνιαυτοὺς τοὺς ψ' τριμηνιαλοὺς."

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Εὐσέβιος μεμφόμενος αὐτοῖς τῆς φλυαρίας εὐλόγως συνέγραψεν, ὃν ὁ Πανόδιωρος οὐ καλῶς, ὡς οἶμαι, ἐν P. 41 τούτῳ μέμφεται, λέγων ὅτι ἠπόρησε διαλύσασθαι τὴν ἔννοιαν τῶν συγγραφέων, ἦν αὐτὸς καινότερόν τι δοκῶν κατορθοῦν λέ-10 γει, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδὰμ πλάσεως ἕως τοῦ Ἐνώχ, ἦτοι τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ἀσπβ' ἔτους οὔτε μηνὸς οὔτε ἐνιαυτοῦ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐγνωρίζετο, οἱ δὲ ἐργήγοροι κατελθόντες ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ χιλιοστοῦ ἔτους συναναστραφέντες τοῖς ἀνθρώποις ἐδίδαξαν αὐτοὺς τοὺς κύκλους τῶν δύο φωστήρων δω-15 δεκαζωδίου εἶναι ἐκ μοιρῶν τριακοσίων ἐξήκοντα, οἱ δὲ ἀποβλέψαντες εἰς τὸν περγειότερον μικρότερον καὶ εὐδηλότερον τριακονθήμερον σεληνιακὸν κύκλον ἐθέσπισαν εἰς ἐνιαυτὸν ἀριθμῆσθαι, διὰ τὸ καὶ τὸν τοῦ ἥλιου κύκλον ἐν τοῖς αὐτοῖς δώδεκα ζωδίοις πληροῦσθαι ἐν ἰσαριθμοῖς μοίραις τξ'. ὁθεν συνέβη τὰς 20

4. τῷ μηνιαλοὺς τοὺς secluserit Scaliger p. 6. τοὺς τῷ in ἕξονν mutat m. 6. φ' delet m. 7. καὶ ταῦτα — ἕως τοῦ κατακλισηροῦ (p. 41 c.) edidit Scaliger in Notis ad Euseb. p. 408. 8. εὐλόγως add. A. πανόδιωρος A. 11. ἐπειδὴ Scaliger. ἐπειδὴν G. ἕως addidit m. μέγροι Scaliger. 12. ἀσπβ' Scaliger. 14. χιλιοστοῦ ἔτους] ἀση Scaliger. 16. ἐπιβλέψαντες Scaliger. 17. τριακονθήμερον A. 19. τὸν τοῦ A. τὸν om. G.

nec non apud eos heroum, atque mortalium aliorum regum plurimas et nugaces congerunt et nectunt ad invicem confabulationes. Maiores siquidem eorum lunares, hoc est menstruos ex diebus nimirum triginta conflatos asserabant, qui sequenti sunt semidei annos vocabant horas, trimestresque posuere."

Et haec quidem Eusebius fabulas eorum sugillaturus conscripsit, quem immerito proinde, ut arbitror, Panodorus incusat, quasi scriptorum mentem minus assequutum, quam tamen ipse correcturum se ratus, novum aliud ac inauditum omnino pretulit in hunc modum. Ab Adamo condito usque ad Enoch, id est ad communem mundi annum 1282, nondum measis vel anni dierum numerus innotescebat; egregori vero communi mundi anno 1000 propriis sedibus moti, ac cum hominibus conversati, duorum luminarium periodos signis duodecim ac 360 gradibus coaequari docuerunt; illi ad alium terris vicinum breviorum et notiorum versis obturbis, lunarem circulum diebus triginta coalescentem pro anno computari, perpetua lege sanxerunt: quod solis circulus per ipsa duodecim signa et pares trecentos sexaginta quinque gradus completeretur. Exinde-

βασιλείας τῶν παρ' αὐτοῖς βασιλευσάντων θεῶν γενεῶν ἕξ ἐν δυναστείαις ἕξ ἔτη ἐν σεληνιακοῖς τριακονθημέροις κύκλοις παρ' αὐτοῖς ἀριθμῆσθαι· ἃ καὶ συνῆξαν σελήνια α', αἰθ'πέ', ἔτη ἡλιακὰ 7259' : ταῦτα δὲ συναριθμούμενα τοῖς πρὸ τῆς τούτων βασιλείας ἡλιακοῖς 5, ἀν' ἔτεσι συνάγουσιν ὁμάδα ἐτῶν βκζ'. ὁμοίως δὲ κατὰ τὰς δύο δυναστείας τῶν ἐννέα ἡμιθέων τῶν μηδέποτε γεγονότων ὡς γεγονότων ἔτη σιδ' καὶ ἡμισυ σπουδάξει συνιστῆν ἀπὸ τῶν ὀνιῶ-
 ρων, ἧτοι τροπῶν, ὡς γίνεσθαι φησι τὸν 7259'. ἀρν' καὶ ἡμισυ ἔτη, καὶ συναπτόμενα τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς τῶν θεῶν βα-
 10 σιλείας ἀρν' ἔτεσι συνάγειν ἔτη βσμβ' ἕως τοῦ κατακλισμοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πανόδωρος τὰς κατὰ θεοῦ καὶ τῶν θεο-
 πνεύστων γραφῶν Αἰγυπτιακὰς συγγραφὰς συμφωνεῖν αὐταῖς ἀγωνίζεται δεικνύων μεμφόμενος τὸν Ἐδσέβιον, μὴ εἰδὼς ὅτι V. 33
 καδ' ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδέδεικται ταῦτα αὐτοῦ τὰ
 15 ἀναπόδεικτά τε καὶ ἀσυλλόγιστα, εἴ γε, καθὼς προαποδέδεικται ἡμῖν ἐκ τῆς Γενέσεως, οὔτε Βαβυλῶν ἢ Χαλδαϊκῆ πρὸ τοῦ κατα-
 κλισμοῦ οὔτε ἡ Αἴγυπτος πρὸ τοῦ Μεστρέμ ἐβασιλεύθη, οἶμαι
 δ' ὅτι οὐδ' ὥκισθη, καθὼς ἡ προσηγορία τῆς χώρας ἕως καιδ
 νῦν κερράτηκε κατὰ τὴν Ἑβραϊδα Μεστράλα λεγομένη καὶ ἐν
 20 τῷ Ἑβραϊκῷ ἀντιγράφῳ. Αἴγυπτος γὰρ Ἑλληνιστὶ λέγεται κατὰ

2. κατ' ἔτη m. 3. α' A. M. G. αἰθ'πέ' Scaliger et anonymus ex
 p. 18, 35. Vulgo αἰθ'πη'. 4. τοῖς Scaliger. τῆς G. βα-
 σιλείας A. βασιλείαις G. 7. ὀνιῶρων] ὀνῆ ὀρων vel ὀνῆ ὀρων
 m. ἐνιαυτῶν ὀρων Scaliger. 8. ἀρν'] ἀρν' καὶ ἡμισυ m.
 9. βασιλείας add. A. 11. 12. τῶν et γραφῶν add. A. 14. αὐτοῦ]
 αὐτῷ m. τὰ add. A.

que pariter ortum est deorum apud eos regnantium imperia per continuas
 sex generationes, ac Dynastias sex, annis sive lunaribus triginta dierum
 circulis apud eos numerari; quibus in unum lectis lunares anni 11988, so-
 lares 969 constituuntur: iidemque aliis mille quinquaginta octo solaribus
 adiuncti, 2027 annorum summam componunt. Annos pariter ducentos qua-
 tuordecim cum medio semideorum novem, qui certe nusquam fuerunt,
 quasi quondam duos principatus gerentium, 858 horis, id est lunaribus
 annis coacervare satagit, ita ut ex istis et 969, demum anni 1183 cum
 medio colligantur: iidemque, aliis 1058 ab Adam usque ad deorum
 principatum lapsis solerter appositis, ex utrisque ad diluvium annorum 2242
 numerus deprehendatur.

Et haec quidem Panodorus deo caelitusque traditis scriptoris opposita
 Aegyptiorum monumenta velut ad invicem consona demonstrare contendens,
 ac Eusebium inscitiae accusans, non animadvertit ipsemet haec, quae nec
 stare nec supputari queant, veritati ac sibi met contraria se statuisset;
 siquidem, ut ante nobis ex Genesi demonstratum est, neque Babylonis,
 aut Chaldaeae ante diluvium, vel ante Mestrem, Aegypti regnum usquam
 auditum est, sed nec hominum frequentia habitatum, ut et ipsum regnum
 nomen Mestraecae in Hebraeorum exemplaribus Hebraica voce dictum decla-

τινα συνθήκιαν Ἑλληνικὴν, ἥ καὶ οἱ ἑβδομήκοντα ἐρμηνευταὶ ἐπόμενοι οὕτως ἐξέδωκαν, μὴ εἰδόντων ἀκούειν τὴν τῆς Αἰγύπτου προσηγορίαν τῶν αἰτησάντων τὰς ἐρμηνείας τῶν Ἑβραϊκῶν θεῶν γραφῶν, λέγω δὲ Πτολεμαίου τούτου τοῦ φιλολογωτάτου Φιλadelphου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ἀλλ' ἢ μόνον Αἴγυπτον ἀπὸ ΑΙ-5 γύπτου τινὸς καλουμένου τοῦ ἀδελφοῦ Δαναοῦ βασιλεύσαντος ἐπὶ τῆς ιθ' δυναστείας ἐβδόμου ἔτη ξη', χρόνους ὕστερον ἐγγύς

P. 42 πον τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ κοσμικοῦ ἔτους, ὡς ἐκεῖσε στοιχειωθήσεται, τοῦ καὶ μετονομάσαντος τὴν Μεστραϊανὴν χώραν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα Αἴγυπτον.

10

Τούτων δὲ οὕτω διειλημμένων ἡμῖν μετέλωμεν καὶ ἐπὶ τὴν καθ' ἑξῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν χρόνων στοιχείωσιν τῇ θεῖα γραφῇ καὶ τοῖς ἀκολουθῶσι αὐτῇ γράψασιν ἱστορικοῖς ἐπόμενοι. μετὰ γὰρ τὸν κατακλυσμὸν εὐθὺς οὐδαμοῦ δεδήλωται ἐν αὐτῇ βασιλεύς. μόνον δὲ τὸν Νῶε ἡγεμονεύειν τῶν ἑαυτοῦ υἱῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὰ ὅλα φησὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν'. καὶ μετ' αὐτὸν Σῆμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διεδέξατο τὴν Β ἀρχὴν ἐπ' ὀλεανδρίας τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ρν', καὶ μετ' αὐτὸν ἡγεμόνευσεν Ἀρφαξὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λγ', ὡς γίνεσθαι τὰ πάντα τῆς ἡγεμονίας αὐτῶν τριῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη 20 φλδ', ἀπὸ δὲ τοῦ προπάτορος Ἀδάμ βψοε'. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀρφαξὰδ, μικρῶ πρότερον ἔτεσιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐ-

1. οἱ add. m. 4. πτολεμαίου Α. τοῦ Πτολεμαίου Γ. 9. εἰς τὸ m. ἐχ τὸ Α. Αχ τὸ Γ. 20. τριῶν Α. τριαις Γ. 21. φλγ' m.

rat. Aegyptus enim Graeco tantum quodam usu, quem et septuaginta Interpretes sequuti tradiderunt, nuncupatur; sed et nominis eiusmodi appellationem, qui sacrarum ex Hebraeo sermone scripturarum expositionem requirebant, Ptolomaeus iste dico litterarum amantissimus Philadelphus, ac eiusdem propositi asseclae ignorabant; nec nisi ab Aegypto quodam Danai fratre Dynastiae 19, principe 7, annis sexaginta octo postmodum sceptrum moderato, circa quater millesimum mundi annum, prout ibi numerando statuetur, eodemque Mestraeae regionis vocem in proprium sibi nomen traducente, Aegyptus appellari coepit.

His ita succincte tractatis, ad annorum seriem diluvium consequentem, sacrae scripturae ac historiarum ipsi consona scribentium vestigiis inhaerentes, stilum traducamus. Nemo namque a finito statim diluvio tyrannidem ullibi arripuisse legitur; solum Noe in proprios filios a reliquis homines tota sua aetate, annis nempe post diluvium 350 imperium exercuisse commemorant: filius Sem in exigua hominum multitudine regenda patrem excepit residuis vitae suae annis 150, cuius potestatis haeres Arphaxad filius annis 33 homines rexit; atque ita triplicis eorum post diluvium exercitae in homines tyrannidis 533, et ab Adamo primo parente anni 2775 supputantur. Arphaxad vero temporibus, annis antequam imperaret septem, hoc

τοῦ, ἦτοι τῷ καθολικῷ βυβλ' ἔτει, ὕπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ
 φ'δ', τοῦ δὲ Ἀρφαξὰδ υἱγ', τοῦ τε Καϊνᾶν, ὃν Εὐσίβιος οὐκ
 ἱστοικεῖωσε, τῆγ'· τοῦ δὲ Σαλὰ σλ', καὶ τοῦ Ἑβερ ρλγ', καὶ τοῦ
 Φαλέκ ἔτος τέταρτον, φοβηθέντες οἱ ἀπόγονοι τῶν υἱῶν Νῶε
 5 μίποτε πάλιν ἀγανισθῶσιν ὑπὸ κατακλυσμοῦ, ἐβουλεύσαντο
 κακῶς οἰκοδομησαί πύργον ἕως τοῦ οὐρανοῦ φθάνοντα. καὶ C
 ἐλθόντες εἰς γῆν Σενναάρ, ὡς φησιν ἡ γραφή, ᾠκοδόμουν, κα-
 τέρχοντος καὶ βασιλεύοντος αὐτῶν Νεβρωδ τοῦ υἱοῦ Χουῆ υἱοῦ
 τοῦ Χάμ τοῦ υἱοῦ Νῶε, οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας ἐγένετο Βα-
 10 βυλών· ἐπὶ γὰρ ἔτη τεσσαράκοντα οἰκοδομήσαντες, ἐκείνου μάλ-
 ιστα παρορημῶντος αὐτοὺς εἰς ἀποστασίαν, συνεχύθησαν διαι-
 ρεθέντες εἰς πολυγλωσσίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνος δὲ ἔμεινεν ἐκεῖ
 κατοικῶν καὶ μὴ ἀφιστάμενος τοῦ πύργου, βασιλεύων μερικῶ
 15 καταπεσῶν θείᾳ κρίσει τοῦτον ἐπάταξε. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ
 Ἰωσήπου οὕτω λέγων·

Ἰωσήπου περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῆς πυργοποιίας.

Νῶγος δὲ βιοῦς μετὰ τὴν ἐπομβρίαν πενήτηκοντα καὶ τρια-
 κόσια ἔτη καὶ πάντα τὸν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διαύγων τε· V. 34

3. σλ'] σκῆ' m. ρλγ'] λη' m. 4. οἱ A et m. δὲ οἱ G.

5. ἐβουλεύσαντο m. ἐβουλεύσαντο G. 7. σενναάρ A. Σενναάρ G.

8. νεβρωδ A. Νεβρωδ G. 10. σημείωσον ὅτι ἐπὶ ἔτη μ' ᾠκοδό-
 μουν τὸν πύργον margo A. ᾠκοδομήσαντες A. 12. εἰς A et
 m. δὲ εἰς G. 15. καὶ add. A. 17. Ἰωσήπου] Antiq. I, 4.

est communis 2736 anno, qui erat vitae Sem 594, Arphaxad 493, Cainam
 ab Eusebio omissi 358, Sala 228, Heber 98. Phalec tandem IV filiorum Noe
 nepotes, ne forsan iterum diluvio perirent, veriti, de turri ad caelos per-
 tinente construenda noxium sumpserunt consilium: ac in terram Senaar
 profecti, duce et iam imperium in eos exercente Nembrod filio Chus, filii
 Cham, filii Noe, cuius regni caput Babylon extitit, aedificium, teste scri-
 ptura, adorti sunt: annis siquidem quadraginta in coepto aedificio perse-
 verantes, ipso maxime Nembrod ad rebellionem impellente, demum in con-
 fusionem abducti sunt. Illis vero linguarum multiplici varietate a deo di-
 visis, Nembrod arrepto proposito firmius addictus promovebat opificium,
 et privatae cuidam hominum manui imperitans, ab incepta turri perficienda
 nulla tenus dimotus est, donec validiore vento turris, ut fertur, eversa,
 illum, dei iudicio, tremenda nece percussit. Illius porro Iosephus memi-
 nit in hunc modum loquutus.

EX IOSEPHO.

De turri post diluviium aedificata.

Noe cum diluvio supervixisset quinquaginta supra trecentos annis, to-
 to isto tempore feliciter exacto, defunctus est expleto annorum 950 nu-

λευτᾶ, ζήσας ἑτῶν ἀριθμὸν 79'. μηδεὶς δὲ πρὸς τὸν νῦν βίον
καὶ τὴν βραχύτητα τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ἑτῶν ἀποβλέπων ἃ ζῶ-
μεν συμβαλὼν τὸν τῶν παλαιῶν ψεύδη νομιζέτω τὰ περὶ ἐκείνων
λεγόμενα, τῷ μηδὲ νῦν τοσοῦτον ἐν τῷ βίῳ παρατείνειν χρόνον
P. 43 τεκμαιρόμενος, μηδὲ ἐκείνους εἰς ἐκεῖνο τὸ μῆκος τῆς ζωῆς ἀφι- 5
κέσθαι· οἱ μὲν γὰρ Θεοφιλεῖς ὄντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ
γενόμενοι καὶ διὰ τὰς τροφὰς ἐπιτηδαιοτέρας πρὸς πλείονα χρό-
νον οὔσας εἰκότως ἔζων πλήθος τοσοῦτων ἑτῶν. ἔπειτα δι' ἀρε-
τὴν καὶ τὴν εὐχρηστίαν ὧν ἐπενόουν ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας
πλείον ζῆν τὸν Θεὸν αὐτοῖς παρασχεῖν. ἄπερ οὐκ ἦν ἀσφαλῶς 10
αὐτοῖς προειπεῖν, μὴ ζήσασιν ἐξακοσίους ἐνιαυτούς. διὰ τοσοῦ-
των ἑτῶν ὁ μέγας ἐνιαυτὸς πληροῦται. μαρτυροῦσι δὲ μου τῷ
λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις συγγραψάμενοι τὰς
ἀρχαιολογίας, Μανεδῶν ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ποιησάμενος ἀνα-
Βγγραφήν καὶ Βῆρωσσοσ ὁ τὰ Χαλδαϊκὰ συνάγων, Μῶχος τε καὶ 15
Ἑστιαῖος, καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς Αἰγυπτίοις Ἰερώννυμος, οἱ τὰ
Φοινικικὰ συγγραψάμενοι συμφωνοῦσι τοῖς ἑπ' ἐμοῦ λεγομένοις.
Ἡσιόδός τε καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ
πρὸς τούτοις Ἐφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζή-
σαντας ἔτη χίλια. οἱ δὲ Νάχου παῖδες τρεῖς ὄντες, Σημᾶς καὶ 20

8. συμβαλὼν τὸν m. συμβαλόντων G. 5. ἀφίχθαι m. 7. διὰ
τὸ τὰς m. 8. οὔσας] εἶναι m. 11. καὶ γὰρ διὰ m. 14. Ση-
μείωσον. εἰσὶν οἱ συγγραφεῖς Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων οὗς μέμνηται,
Μανεδῶν, Βῆρωσσοσ, Μῶχος, Ἀστιαῖος, Ἰερώννυμος, Ἡσιόδος,
Ἑκαταῖος, Ἑλλάνικος, Ἀκούριος, Ἐφορος, Νικόλαος, ψεύδοντες ἐν
τούτῳ margo A. 15. Βῆρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοσ. 16. Ἑστι-
αῖος m. Αἰστιαῖος G. 17. Φοινικικὰ] Vulgo Φοινικὰ. συν-
ταξάμενοι m. ὑπ' Α. παρ' G. 18. Ἑκαταῖος m. Ἑκαῖος G.
20. οἱ δὲ Νάχου] Cap. 50.

mero. Nec est cur aliquis praesentem vitam, annorumque paucitatem cum
priscorum rebus conferendo fidem nobis abroget, aut quia nunc non perae-
que prorogari videt, coniecturam hinc de illorum longaeuitate faciat. Illi
enim deo cari cum essent, ipsiusque recens etiam tum officium, et com-
modiore victu ad diuturnitatem uterentur, facile diuturniorem vitam protra-
hebant. Praeterea cum propter studium virtutis, tum propter utilitatem
inventarum artium ut astronomiae et geometriae, quarum certitudinem, si
minus sexcentis annis (ex totidem quippe magnus annus constat), vixissent,
assequi non poterant, deus illis numerosam annorum copiam tribuebat.
Attestantur autem mihi cuncti, qui Graecas barbaricasve antiquitates literis
prodiderunt. Namque et Manetho Aegyptiarum rerum scriptor et Be-
rosus Chaldaicarum, ad haec Mochus, Estiaeus, Hieronymus Aegyptius,
qui Phoenicum gesta prosequuti sunt, nobiscum consonant. Hesiodus quo-
que cum Hecataeo, Hellanicus et Acusilaus, Ephorus et Nicolaus nar-
rant priscos homines ad annos mille vitam produxisse. Noe vero filii tres

Ἰαφθᾶς καὶ Χαμᾶς, ἑκατὸν ἔτεσι τῆς ἐπομβρίας ἔμπροσθεν γε-
 γονότες, πρῶτοι κατελθόντες ἀπο τῶν ὄρεων εἰς τὰ πεδία τὴν ἐν
 ταύταις οἰκήσιν ἐποιήσαντο. καὶ τοὺς ἄλλους δεδιότας σφόδρα
 διὰ τὸν κατακλισμὸν τὰ πεδία ἔπεισαν θρασυήσαντος μιμητὰς C
 5 αὐτῶν γενέσθαι. καὶ τὸ μὲν πεδίον εἰς ὃ πρῶτον αὐτοὺς κατώ-
 κισαν καλεῖται Σενάαρ. τοῦ δὲ θεοῦ κελεύσαντος αὐτοὺς εἰς
 πολυανθρωπίαν στέλλειν ἀποικίας, ἵνα μὴ στασιάζοιεν πρὸς ἄλ-
 λήλους, ἀλλὰ γῆν πολλὴν γεωργοῦντες ἀπολάβοιεν ἀφθόνης τῶν
 καρπῶν, ὑπὸ ἀμαθίας παρήκουσαν τοῦ θεοῦ· καὶ διὰ τοῦτο
 10 συμφοραῖς περιπειόντες ἦσθοντο τῆς ἀμαθίας. ἐπεὶ γὰρ ἤν-
 θον νεότητος πλήθει, πάλιν ὁ θεὸς αὐτοῖς συνεβούλευσε ποιεί-
 σθαι τὴν ἀποικίαν. οἱ δὲ οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου εὐμένειαν νομίζον-
 τες ἔχον τὰ ἀγαθὰ, τὴν δὲ ἰσχὺν αὐτοῖς τῆν οἰκίαν αἰτίαν τῆς
 εὐπορίας ὑπολαμβάνοντες οὐκ ἐπέθοντο. προσετίθεισαν δὲ τὸ
 15 παρικουσίην τῆς τοῦ θεοῦ γνώμης καὶ τὸ κατ' ἐπιβολὴν ἐπινοεῖν
 εἰς ἀποικίαν αὐτοὺς παρορμῶν, ἵνα διαμερθέντες εὐεπιχειρότεροι
 γένοιτο. ἔξηρέ τε αὐτοὺς πρὸς ὕβριν τοῦ θεοῦ καὶ κατασφρό- D
 νησιν Νεβρώδης, ὃς υἱωνὸς μὲν ὦν Χαμοῦ τοῦ Νώχου, τολμη-
 ρὸς δὲ καὶ κατὰ χεῖρα γενναῖος, ἔπειθεν αὐτοὺς μὴ τῷ θεῷ δι-
 20 δόσει τὸ δι' ἐκείνον εὐδαιμονεῖν, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν ταῦτα
 παρέχειν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι. καὶ περίσιστα δὲ κατ' ὄλγον εἰς τυ-
 ραννίδα τὰ πράγματα, ἀνόμως οὕτω νομλῶν ἀποστήσειν τοὺς

1. τῆς add. A. 3. δεδιότας σφόδρα διὰ τὸν A. σφόδρα δεδιότας
 τὸν G. 4. τὰ A. διὰ τὰ G. 5. κατώκισαν m. κατήκησαν G.
 6. σεναάρ A. Σενναάρ G. 11. ποιείσθαι add. A. 15. καὶ
 τὸ A. τὸ om. G. 18. νεβρώδης A. ὁ Νεμβρώδης G.

Semas, Iaphthas et Chamas, centum annis ante diluuium nati, primi, re-
 lictis montibus, planitiem habitare coeperunt, et aliis recenti etiam tam
 cladis memoria pavidiis, nec audentibus a celsiore loco descendere, idem
 faciendi auctores et exemplum fuere. Campo, quem primum colere sunt
 aggressi, nomen est Senaar. Caeterum ut evitandis ad invicem tumul-
 tibus, terraeque per amplissimos tractus cultae colligendis urbentium fructi-
 bus propagandi multiplicandique generis gratia colonias deducerent, rudes
 et inculti homines deo iubenti non paruerunt: quamobrem calamitatibus im-
 plicati, illum errore suo infensum experti sunt. Cum illis enim copiosa iu-
 ventum manu in immensum numerum auctis deus rursus de colonia dedu-
 cenda agebat. Illi oblitii se ipsius benignitate praesentibus commodis per-
 frui, totamque illam felicitatem suis viribus acceptam ferentes, eius impe-
 rio nequaquam parere voluerunt: quodque sceleris culmen fuit, consilium
 de colonis, non favorem, sed insidias a numine sibi paratas interpreta-
 bantur; ut in terras mirum dispersi sub iugum mitti facilius et opprimi
 possent. Superbiam eiusmodi dei que contemptum excitavit in eis Nemb-
 brodes, nepos Chamae filii Noe, audax et manu promptus homo, subinde
 iactans, non deo, sed proprias suae virtuti praesentem felicitatem deberi:
 atque ita sensim homines dei desertores ad tyrannidem excitandam ducebat;

- ἀνθρώπους τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, εἰ χρώμενοι τῇ αὐτῇ δυνάμει διατελοῖεν, ἀμύνεσθαι τε τὸν Θεὸν πάλιν ἠπελεῖ τὴν γῆν ἐπικλύσαι θελήσαντα. πύργον γὰρ οἰκοδομήσειν ἐψηλότερον ἢ τὸ ὕδωρ μὴ
- P. 44 ἀναβῆναι δυναθῆναι· μετελεύσεσθαι δὲ καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀπωλείας. τὸ δὲ πλήθος πρόθυμον ἦν τοῖς Νεβρωῶδον δόγμασιν ἐπεσθαι δουλείαν ἠγούμενον εἶκειν τῷ Θεῷ, καὶ τὸν πύργον ὠκοδόμουν. ἐλάμβανε δὲ θῦκτον ὕψος ἢ προσεδόκησεν ἂν τις ἐπὶ πολυχρονίας. τὸ μέντοι πύχος ἦν τοσοῦτον ὡς θ' ὑπ' αὐτοῦ μειοῦσθαι τοῖς ἡρώσι τὸ μήκος. ὠκοδόμητο δ' ἐκ πλίνθων ὀπτῆς
- V. 35 ἀσφάλτῳ συνδεμένης, ὡς ἂν μὴ περιρροί. οὕτω δὲ μεμηνό-10 τας ὁρῶν ἀφανίσει μὲν ἐκ παντὸς οὐκ ἔκριεν, ὅτι μὴδ' ἐπὶ τῶν πρώτων ἀπολωλότων σωφρονισθεῖεν, εἰς στάσις δὲ αὐτοὺς ἐνέ-
Β βαλλεν ἀλλογλώσσους ἀπεργασίμενος καὶ ἐπὶ πολυφωνίας ποιή-
σας ἑαυτῷ ἀσυνέτους εἶναι. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ τὸν πύργον ὠκο-
δόμησαν νῦν Βαβυλῶν καλεῖται διὰ τὴν σύγχυσις τοῦ περὶ τὴν 15
διάλεκτον πρώτον ἐναργῶς. Ἑβραῖοι γὰρ τὴν σύγχυσις βαβὴλ
καλοῦσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰώσηπος περὶ τῶν μετὰ τὸν κατα-
κλυσμὸν καὶ τὸν Νεβρωῶδ καὶ τῆς πυργοποιίας καὶ αὐτῆς Βαβυ-
λῶνος. ἀλλὰ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ ὡς ἐκ σιβίλλης τύδε
φησι καὶ Ἀβυδηνός. 20

8. μὴ ἀναβῆναι A. ἀναβῆναι μὴ G. 5. νεβρωῶδον A. Νεμβρωῶ-
δον G. 6. ἠγούμενον A. ἠγούμενοι G. 7. ἦ m. ἦν G. 8. πο-
λυχειρίας m. ὡς θ' A. ὡς G. 10. Vulgo περιρροί. δὲ A.
μὲν G. 12. ἐνέβαλλεν A. ἐνέβαλεν G. 13. ἐπὶ A. ἀπὸ G.
14. ἑαυτῶν m. 18. νεβρωῶδ A. Νεμβρωῶδ G. 20. Ἀβυδηνός]
Vulgo Ἀβυδηνός.

oblatisque virium suarum et industriae auxiliis, si nonnunquam diluvium aliud intentaret, eius iniuriam aperto Marte propulsaturum se pollicebatur. Turrim enim se exaedificaturum excelsiorem quam quo aqua posset extolli, et insuper maiorum suorum interitum ulturum. Hominum vulgus Nembrodis placitis facile cedens, dei cultum et subiectionem libertatis iacturam credidit: atque ita structuram turris occoeperunt. Cumque ingens esset operarum numerus, praeter spem omnem opus in immensum attollebatur. Tanta quippe moles eius erat, ut intuentium oculos omnino effingeret. Struebant autem lateribus coctis, ad firmitatem bitumine ferruminatis. Hanc eorum vesaniam videns deus, delere quidem omnes noluit, qui nec priore quidem clade ad meliorem mentem reversi sunt, sed dissidium in eos immisit, linguis eorum variatis, ita ut ob diversitatem sermonis alter alterius mentem non perciperet. Turris loco Babylonis nomen deinceps inditum, propter confusam linguam, quae prius omnibus ex aequo una fuerat; nam Hebraei confusionem nominant Babel. Et haec quidem Iosephus de iis quae diluvium exceperunt et de Nembrode et turris opificio et ipsa Babylone: sed et Alexander Polyhistor ipsi saepe Sibyllae verbis, et Abydenus pariter haec ait.

Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύστορος περὶ τῆς πυργοποιίας.

Σίβυλλα δὲ φησιν ὁμοφώνων ὄντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς C
τούτων πύργον ὑπερμεγέθη οἰκοδομῆσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρα-
τὸν ἀναβῶσι. τοῦ δὲ Θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσησάντος ἀνατρέψαι
5 αὐτούς, καὶ ἰδίαν ἐκάστῳ φωνὴν δοῦναι, διὸ δὲ Βαβυλῶνα
τὴν πόλιν κληθῆναι. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμόν Τιτᾶνα καὶ Προ-
μηθεῖα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς πυργοποιίας Ἀλέξανδρος ταῦτα
μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σύγχυσιν κληθῆναι τὴν
πρὸ πολλῶν μυριάδων ἑτῶν μυθολογουμένην παρ' αὐτοῖς βεβι-
10 σιλευκέναι.

Ἀβυδηνοῦ περὶ τῶν αὐτῶν.

D

Ἐντὶ δ' οἱ λέγουσι τοὺς πρώτους ἀνασχόντας ῥώμῃ τε καὶ
μεγέθει χαυνωθέντας καὶ δὴ Θεῶν καταφρονήσαντας ἀμείνονας
εἶναι τύφῳ ἡλιβατον αἰερεῖν, ἢ νῦν Βαβυλῶν ἔστιν, ἥδη τε
15 ἄσσον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἀνέμους Θεοῖσι βωθέον-
τας ἀνατρέψαι περὶ αὐτοῖσι τὸ μηχανήμα, τοῦ δὴ τὰ ἐρείπια
λέγεσθαι Βαβυλῶνα. τῶς δὲ ὄντας ὁμογλώσσους ἐκ Θεῶν

2. Σίβυλλα] Conf. Euseb. I, 4. p. 17. 4. τοὺς Θεοὺς ἀνέμους ἐμ-
φυσησάντος G. Correctum ex A. 6. τίτανα A. 11. Ἀβυδη-
νοῦ] Vulgo Ἀβυδινού. Compara cum h. l. Euseb. I, 8. p. 24. et
Praepar. Evang. IX, 14. 12. Ἐντὶ δ' οἱ Scaliger p. 13. Ἐν τῇ
δὲ G. 13. ἐκ γῆς ἀνασχόντας Scaliger. 13. Θεῶν Scaliger,
consentiente Eusebio. Θεῶ G. 14. αἰερεῖν A. αἰεργεῖν G.
15. Θεοῖσι βωθέοντας Scaliger. Θεοὶ εἰβοθέοντας. 16. ἐρείπια
Scaliger. ἐρίπια G.

EX ALEXANDRO

Polyhistore de turris opificio.

Sibylla hoc pacto. Cum universi homines uno eloquio uterentur, tur-
rim aedificaverunt excelsissimam, quasi ad caelum per eam adscensuri. Dii
vero procellis immissis eos subverterunt et suam cuique linguam dederunt;
quae causa fuit, ut urbs illa Babylonis vocabulum acceperit. Post diluvium
autem Titanem et Prometheum extitisse. Et his quidem verbis Alexander
turris opificio testimonium ferens, Babylonem, ab enata in ea confusione
vocatam scribit, quam ipsemet ante plures myriadas annorum sub imperio
Babyloniorum fingit extitisse.

Ex Abydeno de iisdem.

Sunt, qui dicant primos homines e tellure ortos viribus et corporum
procacitate fisis in contemptum deorum, quasi superiores illis forent, ve-
nisse; eam ob rem mirae altitudinis turrim, quae nunc Babylon est, mo-
litos illamque aedificiis iam caelis vicinam adstruxisse, ventos autem diis
opi ferendae advolantes vastam illam molem in suos auctores deturbasse
et ruderem, qui superfuerunt, Babylonis nomen accepisse. Homines porro
quorum ad id tempus una eademque lingua fuerat, diis ita iubentibus, mul-
Georg. Synoecus. I.

πολύθροον φωνήν ἐνέγκασθαι· μετὰ δὲ Κρόνω καὶ Τιτῆνι συ-
στῆναι πόλεμον.

P. 45 Τρανῶς δὴ καὶ οὗτος ὡς ἐπιλαθόμενος τῶν προτέρων περὶ
Βαβυλῶνος κομπασμῶν ὁμολογεῖ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας αὐτὴν οὕτω
κεκλῆσθαι, διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν ἐβδομήκοντα⁵
δύο ἑθνῶν. τῶν δὲ διασπαρέντων κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ἦν διεμέρισε Νῶε ὁ δίκαιος τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς τῷ βροβ' ἔτει
τοῦ κόσμου, ῥῆλδ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, κατὰ τὸν θεῖον δηλονότι
χρησμὸν οὕτως.

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος vλα' ἔδωκεν ἀπὸ 10
Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰν-
Bδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου, ἦτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς
ἕως μέρους τῆς μεσημβρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μήδειαν καὶ
ποταμὸν διορῆζοντα αὐτοῦ τὰ ὄρια τὸν Εὐφράτην. Χάμ δὲ τῷ
δευτέρῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος vκζ' ἔδωκε τὰ πρὸς νότον καὶ 15
λβa καὶ μέρος τῆς δύσεως ἀπὸ Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου,
Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύην, Ἀφρικὴν καὶ Μαυριτα-
νίαν ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, ἦτοι ἕως τοῦ δυτικοῦ καὶ Λιβυ-
κοῦ Ὠκεανοῦ, ποταμὸν διορῆζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γειῶν καὶ

1. πολύθροον m. πολύθροον G. πολύθροον Scaliger. ἐνέγκασθαι A.
ἐνάγκασαι G. ἐνέγκασθαι Scaliger. Τιτῆνι Scaliger. τί τιμι A.
Titāni G. 6. τὴν add. A. 10. ἄγοντι ἔτος Scaliger p. 10. ἔτος
ἄγοντι m. κατάγοντι G, omisso ἔτος. 11. Βάκτρων Scaliger.
Βακτωῶν G. Vide p. 47 a. 12. Ῥινοκουρούρων A. Ρινοκοροῦ-
ρων G. ἦτοι A. ἦγοντι G. 13. Μήδειαν] Μηθίαν Scaliger.
15. ἄγοντι ἔτος Scaliger. κατάγοντι ἔτους G. 16. Ῥινοκουρού-
ρων A. Ρινοκοροῦρων G. 17. καὶ Αφρικὴν m. 19. ποταμὸν
δὲ Scaliger. γειῶν A. Γειῶν G. Γειῶν Scaliger.

tiplici et ab invicem diverso loquendi genere discrepasse, ac postmodum
enatis dissidiis Saturnum et Titanem inter se bello decertasse.

Hic vero velut inanis illius laudis, qua Babylonem extulerat, oblitus,
ob linguas circa turris opificium inter se confusas et gentium septuaginta
duarum exortum eam ita denominatam fatetur. Caeterum nationes illae dis-
persae sunt in orbem universam, quem iustus Noe, oraculo divinitus acc-
pto, distribuit anno mundi 2576, aetatis propriae 934, in hunc modum.

Sem primogenito filio suae aetatis 434 agenti quicquid a Perside et
Bactris usque ad Indiam in longum porrigitur, in latum vero quicquid
ab India versus Aegypti Riconorura, ab oriente videlicet usque ad meri-
diei partem continetur, assignavit; Syriam insuper ac Mediam et fluvium,
qui eius confusa determinat, Euphratem. Cham secundo filio 427 annis
nato meridionalem partem et quae versus Africam vergit, nec non et oc-
ciduam aliquam ab Aegypti Riconoruris legavit, Aethiopiam et Aegyptum,
Lybiam et Africam et Mauritaniam usque ad Herculeas columnas, hoc
est ad occidentum et Lybicum oceanum ac fluvium, qui terminos poneret,

Χρυσορροάας λέγεται. Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ νιῷ αὐτοῦ ἄγοντι ἔτος V. 36
 κέ' ἀπὸ Μηδείας τὰ πρὸς ἄρκτον καὶ θυσιάς ἕως Γαδείρων καὶ
 Βρετανικῶν νήσων, Ἀρμενίαν καὶ Ἰβηρίαν, Πόντον, Κόλχους C
 καὶ τὰς κατόπιν χώρας καὶ νήσους ἕως Ἰταλίας καὶ Γαλλικῆς
 5 Σπανικῆς τε καὶ Κελτιβηρίας καὶ Λουσιτανῶν. οὕτω μερίσας
 καὶ ἐγγράφως διαθήμενος, ὡς φασιν, ἐπαναγνούς τε αὐτοῖς τὴν
 διαθήκην αὐτοῦ ἐσφραγισατο, παρ' ἑαυτῷ κατασχὼν, ἕως τοῦ
 βφ' ἢ β' ἔτους ἀπὸ Ἀδάμ, ἐν ᾧ καὶ ἐκοιμήθη. μέλλων δὲ τελευ-
 τῶν ἐνετελλετο τοῖς τρισὶν αὐτοῦ νιῶσι μηδένα ἐπελθεῖν τοῖς τοῦ
 10 ἀδελφοῦ ὀρίοις καὶ ἀτάκτως ἐνεχθῆναι πρὸς ἕτερον, ὡς τούτου
 γενησομένου αἰτίου στάσεως αὐτοῖς καὶ πολέμων τῶν πρὸς ἄλλη-
 λους. τὴν δὲ διαθήκην αὐτοῦ ἔδωκε τῷ Σῆμι, ὡς πρωτοτόκῳ
 νιῷ καὶ θεοφιλεστέρῳ, ὃς καὶ τὴν ἡγεμονίαν διεδέξατο μετ' αὐ- D
 τὸν καὶ τὰς ἐξαιρέτους τῶν παρ' αὐτοῦ ἐδλογιῶν ἐκληρώσατο,
 15 ὡς καὶ ἐν τῇ Γενέσει φέρεται. καὶ ἐκοιμήθη ἐν ὕρει Λουβάρ.

Ἐν δὲ τῷ βψ' ἢ α' ἔτει τοῦ κόσμου, ἦτοι μετὰ διακόσια ἔτη
 τῆς τελευτῆς Νῶε, νεωτερίσας ὁ τοῦ Χάμ νιὸς Χαναάν ἐπέβη
 τοῖς ὀρίοις τοῦ Σῆμι καὶ κατώκησεν ἐκεῖ παραβὰς τὴν ἐντολὴν Νῶε
 σὺν τοῖς ἕξι αὐτοῦ γενομένοις ἔθνεσιν ἑπτὰ, Ἀμορραίοις, Χετ-
 20 ταιοῖς, Φεριζαίοις, Εὐαίοις, Γεργεσαίοις, Ἰεβουσαίοις καὶ Χα-

1. χρυσορροάας A. 2. Μηδείας] Μηδείας Scaliger. 6. ἀφ-
 τοῖς Scaliger. αὐτοῖς G. 9. μηδένα Scaliger. μηδένα A.
 μή δεῖν G. 11. στάσεως A. τῆς στάσεως G. 13. καὶ
 τὴν A. τὴν om. G. διεδέξατο A. ἐδέξατο G. 15. ὡς καὶ
 A. ὡςτε G. Γενέσει] IX, 26. 16. ἐν δὲ A. Aberat δέ.
 17. νεωτερίσας A. νεωτερίσατο G. 19. ἀμορραίοις A. Χετ-
 ταιοῖς A. Γετταίοις G. 20. εὐαίοις A. Εὐαίοις G.

Nilum, qui et Gion et Chrysorrhoeas appellatur. Iapheth denique tertio filio 425 annum numeranti, quae a Media septentrionem et occidentem ad Gades usque Britannicasque insulas respiciunt, Armeniam et Iberiam, Pontum, Colches atque ultra positas regiones, insulasque Italiae adiacentes, Gallias, Hispaniam, Celtiberiam et Lusitanos reliquit. Communibus terrae regionibus hoc pacto dividis, scripto voluntatem testatus, ut aiunt, lectum etiam testamentum clausit et sigillo firmavit apudque se detinuit ad 2592 ab Adamo annum, quo leto raptus obdormivit. Iam vero mortu proximus, ne quis in fratris fines irumperet aut iniuria assignatam ipsi partem invaderet, filiis tribus mandavit, alias in dissidia pugnasque ad invicem non facile conciliandas cuncta cessura. Testamentum porro Sem, ceu primogenito ac religione caeteris tradidit, isque patre e vivis sublato totius orbis ducatum excepit atque eximias benedictiones, quas ei precatus fuerat pater, velut haereditario iure, prout in Genesi fertur, adiit. Noe vero in monte Lubar decessit e vivis.

Anno mundi 2791, id est ab obitu Noe ducentis, Chanaan filius Cham novas res molitus, fines Sem invasit, et violato Noe praecepto, adiunctis septem ex se ortis gentibus, Amorrhaeis, Gettaeis, Pherezaeis, Euaeis,

ναλαις, οὗς διὰ Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ ἐξολόθρευσεν ὁ Θεός, καὶ κατὰ τινὰς καιροὺς διὰ τῶν κριτῶν ἀπέδωκε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
 P. 46 τὴν πατρῶαν γῆν, ὡς ἐκ τοῦ Σῆμ καταγομένους διὰ γενεῶν λή', ἐτῶν αχπζ'. ὁ καὶ ἐφθασεν εἰς τὸ δοθ' ἔτος, ἦτοι τῷ κγ' τῆς βασιλείας Σαλομῶνος, καθ' ὃν ἐνεκαίνισε τὸν ἕπ' αὐτοῦ κτι-5 σθέντα πολυτελῆ ναὸν, θύσας τῷ πατρίῳ Θεῷ λαμπρῶς· περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ἐκάστης τῶν αὐτῶν λή' γενεῶν κατὰ τὸ ἐγγωροῦν στοιχειώδει ἐπιτομῇ σὺν Θεῷ λεχθήσεται. νῦν δὲ ἐπ- ἀνέλθωμεν πάλιν ἐπὶ τὴν πυργοποιίαν καὶ τὴν σύγχυσιν τῶν οφ' ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν, αἱ συνεχύθησαν, καὶ ἔπωμεν ἃ τοῖς πολ-10 λοῖς τῶν ἱστορικῶν προεῖρηται, ποῖα καὶ πόσα ἔθνη ἐκάστῳ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε ἔλαχεν ἐκ τῶν διασπαρέντων ἔβρομήκοντα δύο B ἐθνῶν. χρῆ δὲ ἀναμνησθῆναι τῶν προλεχθέντων ἀνωτέρω, ὅτι ἀρ- ξάμενοι τῷ καθολικῷ βῆλζ' ἔτι οἰκοδομεῖν τὸν πύργον, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ φ' δ', τοῦ δὲ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρφαξάδ υ' γ', 15 καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου Καϊνᾶν τηγ', καὶ τοῦ Σαλᾶ σλ' καὶ τοῦ Ἑβερ ἑδ', ἔμειναν οἰκοδομοῦντες ἐπὶ ἔτη τεσσαράκοντα ἕως τοῦ κοσμοκῶ βῆοςζ'. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἔτι διωπύρησαν ἕπθ τοῦ Θεοῦ εἰς πῦσαν τὴν οἰκουμένην οὕτως·

2. Ἰσραὴλ A. τοῦ Ἰσραὴλ G. 5. Σαλομῶνος] σαλομῶν A.
 7. τοῖς add. A. 9. ἐπὶ τὴν A. εἰς τὴν G. καὶ τὴν A. καὶ εἰς τὴν G. 17. ριγ' ἔτος τοῦ Ἑβερ, τοῦ δὲ Φαλλε ἔτος δ' m.

Gergezacis, Iebuzacis et Chananasis, in eis habitavit: hos deus per Mo- sem et Iesum delevit ac suo deinde tempore iudicum opera paternam hae- reditatem filiis Israël, ceu ex Sem per gradus triginta octo deductis, per annos nimirum 1687, in mundi annum 4478 incidentes, regni Salomonis in- tellige tertium et vicesimum, quo felicissimus ille rex augustum templum a se conditum copiosis paterno deo victimis immolatis, dedicavit; de singu- lis quibusque 38 gradibus digesto breviario, pro viribus, deo duce, pro- priis in locis tractabitur. Caeterum ad turris opificium et ad 72 gen- tium linguarumque ad invicem permixtarum iterum sermone revocato, quae quotaeve gentes singulis trium Noe filiorum ex 72 dispersis obtigerunt, quae plerisque Historicorum sunt memoratae, referamus. Neque vero, quod praemissum superius, oblivioni tradendum, videlicet recepto commu- niter 2736 mundi anno, qui fuit vitae Sem 594, Arphaxad autem eius filii 493, et huius filii Cainan 358, Sala 228 et Heber 98, turrim erigere ag- gressos, in opere promovendo annis quadraginta perseverasse ad annum mundi 2776, hoc enim anno per orbem universum a deo dispersi sunt hoc pacto.

Τῶν οβ' ἔθνῶν τῶν ἐκ τῶν διασπαρέντων ἀρχηγῶν με-
 νομασθέντων τὰ ὀνόματα.

Ἐκ τοῦ Σήμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε ἔθνη κέ οὕτως C

- 5 α' Ἀρφαξάδ, ἀφ' οὗ Χαλδαῖοι.
 β' Ἰλάμ, ἀφ' οὗ Ἐλουμαῖοι.
 γ' Ἀσοῦρ, ἀφ' οὗ Ἀσύριοι.
 δ' Λουδ, ἀφ' οὗ Λυδοί.
 ε' Ἀράμ, ἀφ' οὗ Σύριοι.

Τιοὶ Ἀράμ.

- 10 ε' Ὠς, ἀφ' οὗ Τράχωνες. V. 37
 ζ' Οὐλ, ἀφ' οὗ Μαγαρδοί.
 η' Γαθέρ, ἀφ' οὗ Ἀρμένιοι. D
 θ' Μοσὸχ, ἀφ' οὗ Μεσήνιοι.

Τιοὶ Ἀρφαξάδ.

- 15 ι' Καῖνᾶν, ἀφ' οὗ Γασσηνοί.
 ια' Σασᾶν, ἀφ' οὗ Κοσαῖοι.
 ιβ' Ἑβραῖοι, ἀφ' οὗ Ἑβραῖοι.
 ιγ' Φαλέκ, ἀφ' οὗ Βάκτροι.
 ιδ' Ἐλμωδάμ, ἀφ' οὗ Ἰνδοί.

5. Ἰλάμ, ἀφ' οὗ Ἐλουμαῖοι m. 6. Ἀσοῦρ, ἀφ' οὗ Ἀσύριοι m.
 12. Γαθέρ m. 16. Σαλαῖ m. 17. Ἑβραῖοι Scaliger p. 11.
 18. Φαλέκ m. 19. Ἐλμωδάμ A. Ἐλμωδάμ G. Ἐλμωδάδ m.

Gentium septuaginta duarum, quae a ducibus ab invicem divisis
 vocatae sunt, nomina.

A Sem Noe primogenito gentes 25 prodierunt hoc ordine.

1. Arphaxad, a quo Chaldaei orti sunt.
2. Elam, a quo Elumaei.
3. Assur, a quo Assyrii.
4. Lud, a quo Lydi.
5. Aram, a quo Syri.

Filii Aram.

6. Os, a quo Trachones.
7. Ul, a quo Magardi.
8. Gather, a quo Armeni.
9. Mosoch, a quo Mesenii.

Filii Arphaxad.

10. Cainan, a quo Gaspheni.
11. Sasan, a quo Cosaei.
12. Hebrair, a quo Hebraei.
13. Phalec, a quo Bactri.
14. Elmodan, a quo Indi.

P. 47

- εἶ Ἰεκτάν, ἀφ' οὗ Μαδιναῖοι.
 εἷ Ἀραβῶθ, ἀφ' οὗ Ἀραβες.
 εἷ Ἰδουράμ, ἀφ' οὗ Καμήλαιοι.
 εἷ Δερά, ἀφ' οὗ Μῆδοι.
 εἷ Ἰεζιῦ, ἀφ' οὗ Ἀμιανδνοί. 5
 κ' Δεκλάμ, ἀφ' οὗ Κεδροῦσιοι.
 κα' Γεβήλ, ἀφ' οὗ Σκύθαι.
 κβ' Ἀβιμεήλ, ἀφ' οὗ Ὑγκανοί.
 κγ' Σαβῦτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν.
 κδ' Οὐήρ, ἀφ' οὗ Οὐαρναῖοι. 10
 κέ' Εὐήν, ἀφ' οὗ Γυμνοσοφισταί.

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σῆμ καταγονταί, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ
 κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων
 τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν,
 ἀπὸ σιμάματος τοῦ κατὰ Ἀρσινόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλά-
 Βτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. τὰ δὲ ὀνόματα
 τῶν χωρῶν ταῦτα· Περσίς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔθνη, Βακτριανή,
 Ὑγκανία, Βαβυλωνία, Κοδρυαλία, Ἀσουρία, Μεσοποταμία,
 εὐδαίμων Ἀραβία, κοίλη Συρία, Κομμαγινηὴ καὶ ἡ φυσικὴ Πε-

2. Σαρμῶθ m. 3. Οδοῦρά m. 5. ἀμιανδνοί A. αριαδνοί G.
 6. Δεκλά m. 7. γεβήλ A. Γεμήλ G. λιβήλ m. 8. ἀβιμεήλ A. Ἀβυ-
 μεήλ G. Ἀβιμαῖλ m. 9. Σαβῦτ m. 10. Οὐφελ m. 11. Εὐσίλα m.
 13. μῆκος μὲν A. μῆκος κόσμου G. Βάκτρων Scaliger. βατρῶν A.
 Βακτρῶν G. Cenf. p. 45 a. ρινοκουρούρων A. Ρινοκουρούρων G.
 15. πλάτος δὲ] Legebatur πλάτος μὲν. δὲ πλάτος Scaliger.
 16. Βάκτρων Scaliger. Βακτρῶν G. 18. Κοδρυλία m. 19. εὐ-
 δαίμων ἀραβία add. A. κοίλη συρία A. Κηλήσυρία G. Κομα-
 γινηὴ m. Κομαγινηὴ G. κομμαγινηὴ A.

15. Iectan, a quo Madinaei.
 16. Araboth, a quo Arabes.
 17. Iduram, a quo Camelii.
 18. Dera, a quo Medii.
 19. Iesia, a quo Ariadni.
 20. Declam, a quo Cedrusii.
 21. Gemel, a quo Scythae.
 22. Abymeel, a quo Hyrcani.
 23. Sabat, a quo Arabes Indici.
 24. Uer, a quo Uarnaei.
 25. Even, a quo Gymnosophistas.

Istis omnibus a Sem ortis habitatio in longum porrigitur a Bactris et
 India, ab Arsinoe Indiae faucibus usque Rinocorura Syriam et Aegyptum
 et mare rubrum determinantia; in latum vero a Perside et Bactris ad Indiam.
 Regionum autem nomina sunt ista: Persis et quas includit gentes, Ba-
 etriana, Hyrcania, Babylonia, Codryalia, Assyria, Mesopotamia, Coele-
 syria, Comagene et Perais proprie dicta.

σις. τὰ δὲ ἔξ αὐτῶν γεγόμενα ἔθνη ταῦτα· Ἑβραῖοι, Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Μαγαροὶ, Πάρθοι, Γερμανοὶ, Ἑλυμαῖοι, Κοσαῖοι, Ἀραβες ἀρχαῖοι, Κεδρούσιοι, Σκύθαι, Γυμνοσοφισταί. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, 5 Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι. ταῦτα τὰ κ' ἔθνη τοῦ Σῆμ σὺν ταῖς χώραις καὶ ὄροις αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ Χάμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε ἔθνη λβ' οὕτως. C

Τοὶ Χάμ δευτέρου υἱοῦ Νῶε.

- 10 α' Χοῦς, ἔξ οὔ Αἰθίοπες.
β' Μιστραῖμ, ἔξ οὔ Αἰγύπτιοι.
γ' Φουδ, ἔξ οὔ Τρωγλοδύται.
δ' Χαναὰμ, ἔξ οὔ Χαναναῖοι.

Οὗτοι ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κατέκτισαν Τρίπολιν τῆς Ἀφρικῆς, ὡς οὖσαν ἐν τῷ κλήρῳ τοῦ Χάμ.

15 Τοὶ Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ πρώτου υἱοῦ Χάμ. D

- ε' Σαβὰτ, ἔξ οὔ Σαβᾶτ.
ς' Εὐιλὰτ, ἔξ οὔ Γαγγινοί.
ζ' Σεβατὰ, ἔξ οὔ Σαβῖνοι.
η' Ρεγμὰ, ἔξ οὔ Ἰχθυοφάγοι.
20 θ' Σεβακαθὰ, ἔξ οὔ

8. Τοὶ m. Τοῦ G. 10. Μεσραῖν m. 12. Χαναὰν Scaliger.
16. Σαβὰ m. 17. Εὐιλὰ m. 18. Σαβαθὰ m. 20. σεβκαθὰ A. Σεβατακὰ G. Σαβαθακὰ, ἔξ οὔ Σαβακτηνοί m.

Gentes ex eis propagatae sunt: Hebraei, Iudaei, Persae, Medi, Magardi, Parthi, Germani, Elymaei, Cosaei, veteres Arabes, Cedrusaei, Scythae, Gymnosophistae. Qui litteras inter eos pallent Iudaei, Persae, Medi, Chaldaei, Indi, Assyrii. Hae viginti quinque ex Sem nationes deductae cum regionibus ac terminis earum.

E Cham filio Noe secundo nationes triginta duae hoc pacto.

Filii Cham, Noe filii secundi.

1. Chus, e quo Aethiopes.
2. Mestrem, e quo Aegyptii.
3. Phud, e quo Troglodytae.
4. Chanaan, e quo Chananaei.

Isti a conspectu filiorum Israël fugerunt et Tripolin Africanam velut sortis Cham partem incoluerunt.

Filii Chus Aethiopiae, primi Cham filii.

5. Sabat, e quo Sabataei.
6. Evilat, e quo Gangis accolae.
7. Sebata, e quo Sabini.
8. Regma, e quo Ichthyophagi.
9. Sebataca, e quo

Τῶν Πηγμάτων.

	ἰ' Σαβὰ, ἐξ οὗ Μαρμαρῖται.	
	ια' Ἰουδαδὰν, ἐξ οὗ Φοίνικες.	
V. 38	ιβ' Νεβρωδ, ἐξ οὗ γίγαντες.	
	ιγ' Λουδιειδ, ἐξ οὗ.....	5
	ιδ' Νεμεστιεμ, ἐξ ὧν.....	
P. 48	ιε' Λαβιεμ, ἐξ ὧν.....	
	ισ' Νεφθαβιεμ, ἐξ ὧν.....	
	ις' Πατροσονιεμ, ἐξ ὧν.....	
	ιτ' Χασλωνιεμ, ἐξ ὧν.....	10
	ιθ' Φυλιστιεμ, ἐξ ὧν.....	
	κ' Καφθονιεμ, ἐξ ὧν.....	

Τῶν Χαναάν, ὧν πρωτότοκος Σιδών.

	κα' Σιδών, ἐξ οὗ Σιδώνιοι.	
	κβ' Χατταῖος, ἐξ οὗ.....	15
	κγ' Ἰεβουσαῖος, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.	
	κδ' Ἀμορραῖος, ἐξ οὗ Ἀμορραῖοι.	
B	κε' Γεργεσαῖος, ἐξ οὗ Γεργεσαῖοι.	
	κς' Εὐαῖος, ἐξ οὗ Εὐαῖοι.	

3. Λαδὰν m. 4. νεβρωδ Α. Νεβρωδ G. 5. Λουδιεμ m.
 6. Νεμεστιεμ Α. Νεμετιεμ G. Ενεμετιεμ m. 7. ἐξ ὧν Αἰθνες m.
 10. Χασμονιεμ m. 11. Φυλιστιεμ Scaliger. 13. Σιδών]
 σιδών Α. 15. χατταῖος Α. Χατταῖος G. Χατταῖος, ἐξ οὗ Χε-
 τταῖοι m.

Filli Regna.

10. Saba, e quo Marmaritae.
11. Iudadan, e quo Phoenices.
12. Nembrod, e quo Gigantes.
13. Ludiid, e quo.....
14. Nemetim, e quibus.....
15. Labiim, e quibus.....
16. Nephtabiim, e quibus.....
17. Patrosoniim, e quibus.....
18. Chasloniim, e quibus.....
19. Philistiim, e quibus.....
20. Caphthoniim, e quibus.....

Filli Chanaan, quorum primogenitus Sidon.

21. Sidon, e quo Sidonii.
22. Chettaeus, e quo Chettaei.
23. Iebusaeus, e quo Iebusaei.
24. Amorrhaeus, e quo Amorrhaei.
25. Gergesaeus, e quo Gergesaei.
26. Euaeus, e quo Euaei.

- κζ' Ἀροσκαῖος, ἔξ οὗ *
 κη' Ἀσενναῖος, ἔξ οὗ *
 κθ' Ἀράδιος, ἔξ οὗ Ἀράδιοι.
 λ' Σαμαραῖος, ἔξ οὗ Ὀρθοσιασταί.
 5 λα' Ἀμαθεῖς, ἔξ οὗ Ἀμαθούσιοι.

οἱ πάντες σὺν τῷ Χάμ λβ'.

Τούτων δὲ ἡ κατοικία ἀπὸ Ῥινοκοροούρων ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον· τὰ δὲ ἔξ αὐτῶν γεννηθέντα ἔθνη Αἰθίοπες, Τρωγλοδύται, Ἀγγαῖοι, Γαγγινολ, Σαβῖνοι, Ἰχθυοφάγοι, Ἐλαῖνοι, 10 Αἰγύπτιοι, Φοίνικες, Αἰθνες, Μαρμαρῆται, Κῦρες, Φυλλῆται, Μυσοί, Μοσύλλιοι, Φρύγες, Μάκωνες, Βιθυνοί, Νομάδες, Λύκιοι, Μαριανδννοί, Πάμφυλοι, Μοσσυνοί, Πισσυνοί, Αἰγαλαῖοι, Κιλικες, Μαυρούσιοι, Κρήται, Μαγάρται, Νούμιδες, [Μάκωνες] καὶ Νασαμώνες.

15 Οὗτοι διακρατοῦσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ δυτικοῦ πρὸς ἄβα καὶ νότον Ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμφυλοι, Φρύγες. αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδὸν πρὸς εὐρόνοτον, ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποτα- 20 μὸς, ἔρσθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Αἰβύη ἢ

1. ἔξ οὗ Ἀροσκαῖοι m. 2. ἔξ οὗ Σειναῖοι m. 3. Ἀράδιοι Scaliger p. 12. Ἀραδῆς G. 4. σαμαραῖος A. Σαμοραῖος G. Ὀρθοσιασταί Scaliger. 5. Ἀμαθῆ m. 7. ρινοκοροούρων A. Ρινοκοροούρων G. 9. γαγγινολ A. Γογγινολ G. Γγγινολ m. Σαβῖνοι] Σαβαῖοι m. 12. Μαριανδννοί] Vulgo Μαριανδννοί. Πάμφυλοι Scaliger. Πάμφυλλοι G. πισσυνοί A. Ποσσυνοί G. Πισδαῖοι m. αἰγαλαῖοι A. Αἰγαλαῖοι G et Scaliger. Ἄλοες m. 14. Μάκωνες delet m.

27. Arucaeus, e quo *
 28. Asennaeus, e quo *
 29. Aradius, e quo Aradis.
 30. Samoraes, e quo Orthosiasatae.
 31. Amathis, e quo Amathusii.

Isti omnes patri Chamo adiuncti duo et triginta numerantur.

Eorum habitatio pars est mundi meridionalis a Rhinocoruris ad Gades; gentes autem ex eisdem ortae sunt Aethiopes, Troglodytae, Angaei, ad Gangem incolae, Sabaei, Ichthyophagi, Elaeni, Aegyptii, Phoenices, Lybes, Marmaritae, Carii, Psyllitae, Mysi, Mosyllii, Phryges, Macones, Bithyni, Nomades, Lycii, Mariandini, Pamphylii, Mossyni, Pisidae, Auggalaei, Cilices, Maurusii, Cretes, Magartae, Numides, Macones et Nassamonae.

Occupant isti terras inter Aegyptum et occidentalem oceanum versus Africum et meridiem medias. Litteris eruditiores sunt Phoenices, Aegyptii, Pamphylii, Phryges. Regiones eorum Aegyptus, Aethiopia, quae respicit Indos ad Eurototum sitos, alia Aethiopia versus meridiem, unde Nilus flumen oritur, mare rubrum ad orientem, Thebais, Libya ad Cy-

παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, Μαρμαρις, και τὰ περι αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκωνας, Τανταμαίους. Λιβύη ἀπὸ Λέπτιος παρεκτείνουσα μέχρι μικρῆς Σύρτεως, Νουμιδία, Μασσουρίς, Μαυριτανία, ἣ καὶ Ἀφρικὴ, παρεκτείνουσα μέχρι Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.⁵ ἔχει δὲ ἐν τοῖς κατὰ βορρῶν τὰ πρὸς Θάλασσαν Κιλικίαν, Πιυμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Καββαλλίαν, Λυκίαν, Λυδίαν, Καρίαν, Τρωάδα, Αἰολίαν, Βιθυνίαν, τὴν P. 49 ἀρχαίαν Φρυγίαν. ἔχει δὲ νῆσους ἐπισήμους τρεῖς Σαρδῶν, Κρήτην, Κύπρον, ἐπικοίλους δὲ Κόρσουλαν, Λιμπαδοῦσαν,¹⁰ Γαυδον, Μελίτην, Κουροῦναν, Μίτην, Γυλάτην, Γορσύναν, Κρήτην, Γαυλορίδην, Θήραν, Κάραθον, Ἀστυπάλαιαν, Χίον, Λέσβον, Τένεδον, Ἴμβρον, Θάσον, Σάμον, Κνίδον, Κῶν, Νίσυρον· ποταμὸν δὲ Γεῶν, τὸν καὶ Νεῖλον, ὃς καὶ κυκλοῖ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ διορίζει μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ Ἰά-φεθ. τὸ στόμα τῆς ἐσπερίας θαλάσσης τὰ ἐπικείμενα τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ.

1. κορκυρίνης A. Κυρίνης G. Κυρήνης m. 2. Μάκωνας] μάκας A. Μάκωνας καὶ m. τανταμαίους A. Τανταμαίους G. 3. Λέπτιος Scaliger. λεπταίος A. Λέπτως G. 4. Νουμιδία m. νουμηδία A. Νυμιδία G. μασσουρίς A. Μασσουρία G. 5. μέχρι add. A. 7. Πισιδίαν Scaliger. Πισιδίαν G. Μυσίαν m. μυδίαν A. Μηδίαν G. om. Scaliger. καββαλλίαν A. Καββαλλίαν G. 8. Αἰολίαν Scaliger. Εὐλίαν G. Αἰωλίαν m. 9. ἀρχαίαν] ἀρχαῖαν (sic) A. 9. δὲ νῆσους A. δὲ καὶ νῆσους G. 10. ἐπικοίλους] ἐπ' ἐκείναις m. ἐπικείμενοι Scaliger. Λιμπαδοῦσαν] Λιμπαδοῦσαν Scaliger. 11. Κουροῦναν] Κωρῶναν m. γορσύναν A. Κορσύναν G. 13. τένεδον A. Θάσον Scaliger. Vulgo Θάσον. Κνίδον] κνίδων A. Κῶν Scaliger. κῶων A. Κῶων G. 14. Νίσυρον] Vulgo Νήσυρον. Correxit Scaliger. 15. διορίζει A. διορίζεται G.

renem usque porrecta, Marmaris et adjacentes regiones, Syrtis gentes tres complexa, Nasamonas, Maconas et Tantomaeos; Libya a Lepti ad minorem usque Sirtim protensa, Numidia, Massuria, Mauritania, quae et Africa ad Herculeas usque columnas e Gadium regione extensa. Nacti sunt etiam circa borealem mundi partem regiones ad mare positas Ciliciam, Pamphyliam, Pisidiam, Moesiam, Lycaoniam, Phrygiam, Cabbaliam, Lydiam, Lydiam, Cariam, Troadem, Aeoliam, Bithyniam et veterem Phrygiam. Obtinuerant quoque nobiliores insulas tres Sardum, Creten et Cyprum, quibus adiunctae fuerunt Cursula, Limpadusa, Gaudus, Melite, Corona, Minae, Galate, Corcyra, Crete, Gauloride, Thera, Carpathus, Astypalaea, Chius, Lesbos, Tenedus, Imbrus, Thassus, Samos, Cnidus, Cos et Nesurus; fluvius illis addictus est Geon, qui et Nilus, Aegyptum ambiens et Aethiopiam atque Cham et Iapheth possessiones dividens. Maribus autem occidentalis fauces communes sunt Cham et Iapheth limites.

Ἐκ τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ Νῶε ἔθνη δεκαπέντε οὕτως. V. 39

Τιοὶ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ Νῶε ἔθνη δεκαπέντε οὕτως. B

α' Γάμερ, ἔξ οὗ Καππάδοκες.

β' Μαγῶν, ἔξ οὗ Κέλτοι, οἱ καὶ Γαλάται.

5 γ' Μαδαῖ, ἔξ οὗ Μῆδοι.

δ' Ἰωνάμ, ἔξ οὗ Ἕλληνες, οἱ καὶ Ἴωνες.

ε' Θωβέλ, ἔξ οὗ Θετταλοί.

ς' Μοσόχ, ἔξ οὗ Ἰλλυριοί.

ζ' Θηράς, ἔξ οὗ Θραῖκες.

10 η' Χετταίμ, ἔξ οὗ Μακεδόνες. C

Οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ υἱοῦ Ἰάφεθ.

θ' Ἀσχανὰς, ἔξ οὗ Ῥηγίνες.

ι' Ῥιχάθ, ἔξ οὗ Σαυρομάται.

ια' Θοργαμὰ, ἔξ οὗ Ἀρμένιοι.

15 Οἱ υἱοὶ Ἰωνάν.

ιβ' Ἐλισσὰ, ἔξ οὗ Σικελοί.

ιγ' Θαρσεῖς, ἔξ οὗ Ἰβήρες.

1. τοῦ Νῶε G. τοῦ om. A. 3. γαμῆρ A. Γόμερ G. 5. Μα-
 θοί m. 6. Ἰωνάν m. 9. Θηράς A. Θηραῖς G. Θείρας m.
 10. χετταίμ A. Χετταίμ G. 12. ἀσχανὰς A. Ἀσχανὰς G.
 13. Ριχάθ m. 15. Ἰωνάμ m. 16. Σικελοί m. Σικελλοί G.
 17. Ἰβήρες A. Ἰβήρες G.

E Iapheth tertio Noe filio gentes quindecim prodierunt hoc ordine.

Iapheth filii Noe tertii progenies gentes sunt istae quindecim.

1. Gomer, e quo Cappadoces.
2. Magog, e quo Celtas, qui et Galatae.
3. Madai, e quo Medi.
4. Iovam, e quo Graeci, qui et Iones.
5. Thobel, e quo Thessali.
6. Mosoch, e quo Illyrii.
7. Theras, e quo Thraces.
8. Chettalim, e quo Macedones.

Filii Gomer filii Iapheth.

9. Aschanas, e quo Rhegines.
10. Rhichath, e quo Sauromatae.
11. Thorgama, e quo Armenii.

Filii Iovam.

12. Elissa, e quo Siculi.
13. Tharais, e quo Iberes.

ιδ' Κίτιοι, ἔξ οὗ Λατίνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι.
 αἰ' Ῥόδιοι, ἔξ οὗ Ῥόδιοι.

Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν Ἰθνηῶν ἐν τῇ γῆ αὐτῶν,
 ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν αὐτῶν, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
 Δῖθνεσιν αὐτῶν, ὡς φησιν ἡ γραφή. ὁμοῦ ἔθνη ἐβδομήκοντα δύο. 5

Εἰσι δὲ καὶ οἱ Κύπριοι ἐκ τῶν Κιτιαίων καὶ οἱ ἐν τῷ βορρᾷ
 ὁμόφυλοι τῶν αὐτῶν Κιτιαίων, εἴτ' οὖν Ῥωμαίων, καὶ τὰ ἔθνη
 τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν μετοικησάντων ὕστερον ἐκεῖ Σαῖτῶν καὶ
 κατοικησάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος μητρόπολιν Ἀθήνας καὶ τὰς
 Θήβας. Σιδωνίων γὰρ οὗτοι ἄποικοι ἐκ Κάδμου τοῦ Ἀγήγορος. 10
 οἱ δὲ Χαλδαῖοι Τυρίων εἰσιν ἄποικοι καὶ εἰ τινες ἄλλοι εἰς Ἑλλάδα
 μετόκησαν. τὰ δὲ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδείας ἕως τοῦ ἐσπε-
 P. 50 ρίου Ὠκεανοῦ κατέσπαρται βλέποντα πρὸς βορρᾶν οὕτως. Μῆδοι,
 Ἀλβανοὶ, Γαργανοὶ, Ἑρραῖοι, Ἀρμένιοι, Ἀμαζόνες, Κολλοί,
 Κορζηνοὶ, Δενναγῖνοι, Καππάδοκες, Παφλαγόνες, Ταβιέννοι, 15
 Χάλυβες, Σαρμάται, Θορᾶκες, Μοσσυνοὶ, Βαστρανοὶ, Σαυρο-
 μάται, Πλυρῖοι, Μαιῶται, Σαῖται, Ταῦροι, Μακεδόνες, Ἑλ-
 ληνες, Ἰστριοὶ, Δαυνεῖς, Οὐεννοὶ, Ἰάπυγες, Καλαβροὶ, Ὀπ-
 πικολοὶ, Λατίνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Γάλλοι, οἱ καὶ Κέλταιοι, Λυ-
 γιστινοὶ, Κελτίβηρες, Ἰβηρες, Γάλλοι, Ἀκυτιανοὶ, Πλυρῖκοι, 20

1. κίτιοι A. Κήτιοι m. 3. Ἐκ τούτων] Genes. X, 5. 6. δὲ καὶ
 οἱ A. καὶ om. G. 7. εἴτ' οὖν] ἦτον A. καὶ τῶν Scaliger p. 12.

11. εἰ τινες Scaliger. οἱ τινες G. 12. Μηδείας] Μηδίας
 Scaliger. 13. οὕτως add. A. 14. Ἑρραῖοι] ἑρραῖοι A.
 ἀμαζόνες A. ἀμάζωνες G. Κολλοί] Κόλχοι corrigit Scaliger.
 16. Μοσσυνοὶ Scaliger. Μοσσουνοὶ G. 18. Οὐεννοὶ] Οὐεροννοὶ Sca-
 liger. Οὐννοὶ m. 19. οἱ καὶ P. Scaliger. οἱ om. G. Λυγιστινοὶ
 Scaliger. λογιστινοὶ A. Λυγιστινοὶ G. 20. ἀκυτιανοὶ A. ἀκου-
 τανοὶ Scaliger.

14. Citii, e quo Latini, qui et Romani.

15. Rhodios, e quo Rhodii.

Ab his divisae sunt insulae gentium in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam, in tribus et in nationibus suis, ait scriptura. Omnes vero simul septuaginta duas nationes numerantur.

Sunt etiam Cyprii ex Citiaeorum genere, quique ad Boream siti horum Citiaeorum, id est Romanorum, sunt contribules, sicut et Graeciae nationes, praeter Saitas tamen colonias in eam deducentes ac Graeciae metropolin Athenas et Thebas olim occupantes; Sidoniorum enim sunt coloni cum Cadmo Agenoris filio deportati. Chaldaei quoque Tyriorum sunt coloni, et si qui alii in Graeciam transmigrarunt. Caeterum Iapheth nationes a Media ad occidentalem usque oceanum dispersae sunt et ad Boream vergunt: Medi, Albani, Gargani, Errhaei, Armeni, Amazones, Colchi, Corzeni, Dennagini, Cappadoces, Paphlagones, Tabienni, Chabybes, Sarmatae, Thraces, Mossoni, Bastrani, Sauromatae, Illyrii, Maeotides, Scythae, Tauri, Macedones, Graeci, Istrii, Daunenses, Hunni, Iapyges, Calabri, Oppidi, Latini et Romani, Galli qui et Celtae, Ligures, Celtiberes, Iberos, Galli

Βάσαντες, Κυρτανοί, Λυσιτανοί, Οὐὰκ καὶ οἱ Βρεττανικοί, οἱ δὲ ἐν ταῖς νήσοις οἰκοῦντες. Ἐξ αὐτῶν εἰδότες γράμματά εἰσιν οὗτοι· Ἰβηρες, Λατῖνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Σπάνιοι, Ἕλληνες, Μῆ-Βδοι, Ἀρμένιοι. ἔστι δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια ἀπὸ Μηδείας ἕως 5 δούτικοῦ Ὠκεανοῦ τὰ πρὸς βορρᾶν· εὐρος δὲ ἀπὸ Ταναΐδος ποταμοῦ ἕως Μαστουσίας τῆς κατὰ ἤλιον.

Αἱ χῶραι δὲ αὐτῶν Μηδεία, Ἀλβανία, Ἀρμενία μικρὰ καὶ μεγάλη, Ἀμαζονίς, Παφλαγονία, Καππαδοκία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπορινή, Μαιώτις, Λερρῖς, Σαρματία, Ταυριανή, Βα-10 σιτρανή, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Ἑλλάς, Θεσσαλῆ, Βοιω- τῖς, Λοκρία, Αἰτωλία, Ἀχαΐα, Πελοπόννησος, Ἀκαρνανία, Ἠπειρῶτις, Ἰλλυρίς, Λυχνῖτις, Ἀδριακῆ, ἀφ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος ἐκλήθη, Καλαβρία, Ἰταλία, Γαλλία, Θουσκινῆ, Α- V. 40 σιτανία, Κελτική, Μεσσαλία, Κελτογαλλία, Σπανογαλλία, Ἰβη- C 15 ρία, Σπανία ἡ μεγάλη. ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βρεττανικῶν νήσων τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. ἔχει δὲ νήσους Βρεττανίαν, Σικελίαν, Εὐβοίαν, Ῥόδον, Χίον, Λέσβον, Κύθηρα, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην καὶ τὰς Κυκλάδας, καὶ μέρος τι τῆς Ἀσίας τὴν Ἰωνίαν καλουμένην· ποταμὸν δὲ 20 Τίγριν διορίζοντα μεταξὺ Μηδείας καὶ Βαβυλωνίας. ἐν τού-

1. Οὐὰκ] Οὐακαι Scaliger in textu: Οὐακαῖοι in margine. οἱ δὲ] οἱ καὶ m. 4. Μηδείας] Μηδείας Scaliger. 7. Μηδεία] Μη-
 δία Scaliger p. 13. 8. Ἀμαζονίς Scaliger. Ἀμαζονίς G.
 11. Ἀχαΐα] Ἀχέα G. Ἀχαιῶτα Scaliger. πελοπόννησος A. Ἀκαρ-
 νανία Scaliger. Ἀκαρνία G. 13. Ἰουσιτανία A. 14. με-
 σαλία A. 15. Σπανία A. Ἰσπανία G. 16. ἔχει A. ἔχειν G.
 17. Κύθηρα Scaliger. Κύθουρον G. 18. Ζάκυνθον] Ζάκυν-
 θον A. Κεφαλληνίαν Scaliger. Κεφαληρίαν G. Κυκλάδος
 Scaliger. Κυκλάδους G.

Aquitanici, Illyrici, Basantes, Cyrtani, Lusitani, Vaci et Britannici qui et insulas incolunt. Litteris inter eos vacantes sunt isti: Iberes, Latini qui et Romani, Hispani, Graeci, Medi, Armenii. Limites vero sunt in longum a Media ad occidentalem oceanum quaecunque septentrionem respiciunt, in latum quicquid a Tanaide fluvio ad Mastusiam soli oppositam porrigitur.

Regiones eorum Media, Albania, Armenia minor et maior, Amazonia, Paphlagonia, Cappadocia, Galatia, Colchia, Bosphorus, Maeotis, Derris, Sarmatia, Tauriana, Bastrana, Scythia, Thracia, Macedonia, Graecia, Thessalia, Boeotia, Locria, Aetolia, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyricum, Lychaitis, Adria, a qua mari Adriatico nomen, Calabria, Italia, Gallia, Lusitania, Celtica, Messalia, Celtogallia, Hispanogallia, Iberia et magna Hispania. Hic sistunt limites Iapheth in Britannicis insulis quae ad Boream vergunt. Continent autem insulas Britanniam, Siciliam, Euboeam, Rhodum, Chium, Cytheram, Zacynthum, Cephaleniam, Ithaeum, Cycladas et Asiae partem quae Ionia vocatur; fluvium vero Tigrin Mediam a Babylonia dividentem. His ergo

τοὺς οὖν πληροῦται τὰ τοῦ Ἰάφεθ ὄρια διὰ τὸ εἰρηκέναι τὴν γρα-
 D φην „πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ πλείστα ὄντα.” τὴν πῦσαν γὰρ
 Εὐρώπην καὶ μέρος οὐ μικρὸν τῆς μεγάλης Ἀσίας ἀπηνέγκατο·
 διὸ καὶ εἴρηται „καὶ κατασκηνώσει ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σήμ.”
 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀναγωγικὸν τρόπον, ὅτι πᾶσα ἡ 5
 μερὶς τοῦ Ἰάφεθ σχεδὸν τῷ βαπτίσματι καὶ τῇ εἰς Χριστὸν τὸν
 ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν πίστει προσετέθη, ἅτινά ἐστι σκηνώματα
 τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
 κώβ οἱ πατριάρχαι, ἐξ ὧν αἱ λοιπαὶ γενεαρχαὶ ἕως Χριστοῦ
 ἡγουμένου σαφῶς γενεαλογοῦνται. τοῦ δὲ Χάμ πλείστα μέχρι καὶ 10
 τῶν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας
 καὶ Μανριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβίαι καὶ Ἰδομαῖται κατὰ θεοῦ καὶ
 P. 51 τῶν ἁγίων αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χαναὰν κατάρρα
 καθυποβεβλημένοι. διὸ καὶ παῖδα οἰκέτην τὸν Χάμ τοῦ Σήμ καὶ
 τοῦ Ἰάφεθ ἢ γραφῇ ἀπεφίγητο, διὰ τοῦ Χαναὰν τοῦ υἱοῦ αὐ- 15
 τοῦ καὶ αὐτὸν σημαίνουσα.

Οὕτως οὖν ὑπὸ τοῦ Νῶε τῆς ὅλης οἰκουμένης διαμερισθείσης
 θεῖω προστάγματι, ὡς προεδείχθηται, τῷ βροβ' ἔτει τοῦ κό-
 σμου, 201' δὲ τῆς τοῦ δικαίου Νῶε ζωῆς πρὸς υδ' ἔτιων τῆς κατὰ
 τὴν πυργοποιίαν διασπορᾶς, τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς, κατὰ τὸν 20

1. τοῦτοῖς οὖν πληροῦται A. τούτῳ συμπληροῦται G. τὴν γρα-
 φῆν] Genes. IX, 27. 13. Ὅτι οἱ τοῦ Χάμ ὅλοι ἐπικατάρρατοι οἱ
 πλείους καὶ ἄπιστοι margo A. χαναὰν A. τοῦ Χαναὰν G.
 15. Χαναὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ A. Χάμ τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ G.
 18. „Superius βρος” m. 19. 218 m. πρὸς ε' m.

implentur fines Iapheth, eo quod asserat scriptura: „dilatet deus Iapheth
 plurima.” Universam quippe Europam et magnae Asiae partem non mo-
 dicam sibi tulit, ideoque subiungitur: „et habitabit in tabernaculis Sem.”
 Neque id modo, sed et secundum sublimiorem sensum intelligimus, quod
 Iapheth tota fere portio ad Baptismum et ad Christi veri dei nostri fidem
 accessit, quae per Sem tabernacula denotatur; quando etiam Abraham et
 Isaac et Iacob patriarchae, a quibus perspicue reliquae iuxta sua capita
 tribus per ordinem usque ad Christum ducem derivantur, originem duxe-
 runt. Cham vero filiorum gentes pleraeque ad hodiernam usque aetatem
 turpi a Christi fide defectione damnatae sunt in Indiis, Aethiopiis et Mau-
 ritaniis, quibus Arabiae quoque adiunguntur et Idumaeae, quae adversus
 deum et sanctos eius crudeliter insaniant, execrationem, qua Cham et
 Chanaan percussis, misere subiectae. Eam ob rem Cham servum Sem et
 Iapheth pronunciauit scriptura, Chanaan filii nomine etiam ipso patre Cham
 designato. Hoc itaque pacto terra divino iussu a Noe divisa, ut mani-
 festum fuit, anno mundi 2572.

Iusti vero Noe aetatis 934, qui mundi 2576, ante 200 dispersionis circa
 turris opificium adimpletae annos orbem universum inter filios tres dei

αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῇ συγχύσει διασπαρὲν κατεκληρώσαντο αἱ
 οὐφ' φυλαί τε καὶ γλώσσαι, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τινὰς και- B
 ροὺς ἀποκρίσθησαν ἄλλοι ἄλλαγοῦ πολέμοις καὶ αἰχμαλωσίαις
 καὶ ταῖς κατ' ἀλλήλων πλεονεξίαις καὶ τυραννίσιν ἀλόγως χρησά-
 5 μνοι· περὶ ὧν ἐντυγχάνων τις ταῖς Θεοπνεύστοις πρώτων γρα-
 φαῖς, ἔπειτα δὲ καὶ ταῖς Ἰουδαϊκαῖς καὶ Ἑλληνικαῖς καὶ Αἰγυ-
 πτιακαῖς ἢ Χαλδαϊκαῖς ἱστορίαις εἴσεται, εἰ καὶ μὴ ἐν πῦσι χοῦ
 ταῖς τῶν ἀλλοπίστων συγγραφαῖς ἔπεσθαι, μάλιστα δὲ ἐν οἷς
 10 περὶ πολυθείας καὶ ἀπειρῶν ἐτῶν γένεσιν κόσμου εἰσάγουσι. φέ-
 ρεται γὰρ παρ' Αἰγυπτίους παλαιὸν τι χρονογραφεῖον, ἔξ οὗ καὶ
 τὸν Μανεθῶ πεπλαῆσθαι νομίζω, περιέχον ἄ θναστειῶν ἐν C
 γενεαῖς πάλιν ἑξήκοντα ἔτη, [καὶ οὗ τὸν αὐτὸν τὸν Μανε-
 θῶ] ἐν μυριάδι τρισὶ καὶ ἑξήκοντι, πρῶτον μὲν τῶν Ἀδριτῶν, δεῦ-
 τερον δὲ τῶν Μεστραίων, τρίτον δὲ Αἰγυπτίων, οὕτω πως ἐπὶ
 15 λέξεως ἔχον.

Θεῶν βασιλεία κατὰ τὸ παλαιὸν χρονικόν.

Ἡφαίστου χρόνος οὐκ ἔστι διὰ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας αὐτὸν
 φαίνειν. Ἡλιος Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν ἐτῶν μυριάδας τρεῖς.
 ἔπειτα Κρόνος, φησὶ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες θεοὶ δώδεκα ἐβασί- V. 41

1. διασπαρῆσαι m. 3. ἀποκρίσθησαν m. ἀποκρίσθησαν G.
 7. ἢ A. καὶ G. εἴσεται] Vulgo ἴσεται. 10. παρ' add. A.
 12. χρόνον ἀπειρῶν m. χρόνων ἀπειρῶν G. καὶ — Μανεθῶ de-
 let m. 13. αἰ τρισὶ] Incipit B. Dehinc ubi Goari nomen simpli-
 pliciter pono, recepta scriptura codicis utriusque consensui debetur.
 15. λέξεως] λέξεων A. 16. τὸ om. G. 17. αὐτὸν] αὐτῶν B.

iussu distributum, eodem quoque pacto in linguarum confusione sibi attri-
 butum 72 tribus et linguae, quae a maioribus accepto iure, possidendum
 adierunt: quamvis delinceps temporum intervallis, bello nunquam motu,
 vi, rapinis et grassationibus in invicem irrumpentes quidam in externas sibi
 regiones captivi fuerint abducti; in quorum notitiam venit, qui primo
 scripturas a deo revelatas, tum Iudaicas, Graecas, Aegyptiacas et Chal-
 daicas historias evolvet; quamvis infidelium scripta, ubi maxime deorum
 multiplicem numerum et infinitos annos circa mundi natalitia commiscun-
 tur, nullam mereantur fidem. Vetus enim quaedam Chronographica de-
 scriptio fertur apud Aegyptios, qua Manethonem in errorem abductum exi-
 stimo, quaeque triginta principatum per generationum 113 seriem im-
 mense quodam temporis spatio, annorum videlicet myriadam trium et 6525
 distributionem complectitur, ac primo quidem Auritarum, secundo Me-
 straeorum ac demum Aegyptiorum narrationem hoc fere modo instituit.

DEORUM REGNUM

iuxta vetus Chronicon.

Vulcani tempus, quod interdiu noctaque appareat, haud assignatur.
 Sol; Vulcani filius, myriadibus annorum tribus regnavit, tum Saturnus, in-
 quit, ac reliquae duodecim dii regnum tenuerunt annis 5984; deinde secu-

λευσαν ἔτη 720βδ'. ἔπειτα ἡμίθιοι βασιλεῖς ὀκτώ ἔτη σιζ' καὶ μετ' αὐτοὺς γενεαὶ εἰς Κοινικοῦ κύκλου ἀνεγράφησαν ἐν ἔτεσι νμγ'. εἶτα Ταυιτῶν εἰς δυναστεία, γενεῶν η', ἐτῶν ρδ'. πρὸς οἷς εἰς δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν δ', ἐτῶν ργ'· μεθ' οἷς ἡ' δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν ιδ', ἐτῶν τμη'. ἔπειτα ιδ' δυνα-5 στεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν ε', ἐτῶν ρδ'. εἶτα κ' δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν η', ἐτῶν σκη'. ἔπειτα κα' δυναστεία Ταυιτῶν, γενεῶν ζ', ἐτῶν ρκα'. εἶτα κβ' δυναστεία Ταυιτῶν, γενεῶν γ', P. 52 ἐτῶν μη'. ἔπειτα κγ' δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν β', ἐτῶν ιδ'. εἶτα κδ' δυναστεία Σαῖτῶν, γενεῶν γ', ἐτῶν μδ'. πρὸς οἷς 10 κέ δυναστεία Αἰθιόπων, γενεῶν γ', ἐτῶν μδ'. μεθ' οἷς κς' δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν ζ', ἐτῶν ροζ'. καὶ μετὰ τὰς κζ' δυναστείας Περσῶν ε', ἐτῶν ρκδ'. ἔπειτα κθ' δυναστεία Ταυιτῶν, γενεῶν **, ἐτῶν λθ'. καὶ ἐπὶ πάσαις λ' δυναστεία Ταυιτῶν ἐνός, ἔτη ἡ'. τὰ πάντα ὁμοῦ τῶν λ' δυναστειῶν ἔτη Μγ' καὶ 59κβ'. 15 ταῦτα ἀναλυόμενα, εἴτουν μεριζόμενα παρὰ τὰ ἀνζυ' ἔτη εἰκοσι πεντάκις, τὴν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἑλλήσιν ἀποκατάστασιν τοῦ ζωδιακοῦ μυθολογομένην δηλοῖ, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Βσημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὃ ἔστι πρῶτον λεπτόν τῆς πρώτης μοίρας τοῦ ἰσημερινοῦ ζωδίου, κριοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς, 20

2. ἐν om. B. 6. ἐτῶν add. B m. 8. Alterum γενεῶν add. Bm. 9. ἔπειτα om. G. 12. μετὰ τὰς κζ' δυναστείας B. μετὰ κζ' δυναστείας A. μετὰ τούτους κζ' δυναστεία G. μετ' αὐτοὺς κζ' δυναστεία Περσῶν, γενεῶν ε' Scaliger p. 7. 13. Post κκδ' lacunam indicat G. Ταυιτῶν — λ' δυναστεία om. B. 14. Post γενεῶν excidit numerus. 15. Μγ' (30,000) Vulgo 72γ'. μυριάδες γ' m. 16. εἴτουν] Vulgo ἤγον. Scaliger ἤτοι.

dei reges fuerunt octo, annis 217. Post hos familiae quindecim Cynici circuli recensitae sunt annis 443; mox Tanitarum principatus 16, generationibus 8, annis 190 stetit; cui 17 principatus Memphitarum, familiarum quatuor, annis 103 accessit; hosque principatus Memphitarum 18, familiarum 14, annis 348 sequutus est. Postmodum Diospolitarum 19 principatus, familiarum 5, annis 194; ac tam principatus 20 Diospolitarum, familiarum 8, annorum 228: mox etiam principatus 21 Tanitarum, familiarum 6, annis 121: insuper principatus 22 Tanitarum, familiarum 8, annis 48: ad haec principatus 23 Diospolitarum, familiarum 2, annis 19: post haec principatus 24 Saitarum, familiarum 3, annis 44: his adiungitur principatus 25 Aethiopum, familiarum 3, annis 44, quibus successit principatus 26 Memphitarum, familiarum 7, annis 177: successit 27 principatus Persarum 5, annis 124..... his addendus 29 principatus, familiarum* annis 39, quibus tanquam cumulus accedit 30 principatus Tanitae unius annis 18. Summa principatum triginta est 36,525 annorum, qui quinque et vigesies in 1461 resoluti et distributi decantatam indicant Graecorum et Aegyptiorum fabulis Zodiaci in primum statum reparationem, hoc est in primi gradus equinoctialis signi arietis apud eos vocati

ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς Γενικοῖς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἐν ταῖς Κυραννίδι βίβλοις εἴρηται. ἐντεῦθεν δὲ οἶμαι καὶ Πτολεμαῖον τὸν Κλαύδιον τοὺς προχείρους καθόντας τῆς ἀστρονομίας διὰ κέ' ἐτηρίδων ψηφίσασθαι θεσπίσαι, ὡς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ 5 διὰ ,αυξά' ἔτους ἀποκαθισταμένων, εἰ καὶ διὰ ,αυος' ἐτῶν τὸ κανόνιον τῶν κέ' ἐτηρίδων ἐξέθετο, διὰ τὸ μὴ ἀπαρτίζειν τὸν ,αυξά' ἀριθμὸν εἰς κέ', ἀλλὰ λείπεσθαι ἰδ'. τὴν μέντοι μονάδα πεμπτῆν ἔθετο, διὰ τὸ πλήρη τὰ τοῦ α' ἔτους ἐγκείσθαι κινήματα καὶ μὴ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν μηνιαίων 10 νημέρων. ἐντεῦθεν δὲ ἴστι καὶ τὸ ἀσύμφωνον τῶν τοιοῦτων ἐκδόσεων πρὸς τε τὰς Θείας ἡμῶν γραφὰς καὶ πρὸς ἄλλα ἐπιγνώαι, ὅτι αὕτη μὲν ἢ παλαιότερα νομιζομένη Αἰγυπτίων συγγραφή Ἑφαιστοῦ μὲν ἄπειρον εἰσάγει χρόνον, τῶν δὲ λοιπῶν κθ' δυναστειῶν ἕτη τρισμύρια ,σφκέ', καίτοι τοῦ Ἑφαιστοῦ πολλοῖς 15 ἕτεσι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν καὶ τὴν πυρροποιαν τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντος, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ δέοντι τόπῳ.

Ὁ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἐπισημότερος Μανεθῶ περὶ τῶν αὐ- D τῶν λ' δυναστειῶν γράφας ἐκ τούτων δηλαδὴ λαβὼν τὰς ἀφορμὰς κατὰ πολὺ διαφωνεῖ περὶ τοὺς χρόνους πρὸς ταῦτα, καθὼς 20 ἴστι καὶ ἐκ τῶν προειρημένων ἡμῖν ἀνωτέρω μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν εἰρησ λεχθησομένων. τῶν γὰρ ἐν τοῖς τρισὶ τόμοις ριγ' γενεῶν ἐν

1. κυραννῆσι B. 3. ἐτηρίδων A hic et infra. 4. Ἑλληνικοῦ] ἡλιακοῦ anonymus. 5. εἰ καὶ] εἰ om. G. 8. τὰ τοῦ B. τὰ om. G. 13. κθ' om. G. λ' add. m. 17. Μανεθῶς G. 21. τρισὶ B. ριγ'] „Generaciones illae 113. et anni illi 3655. ad vetus chronicon pertinent, non ad Manethonem; nam distat ille toto caelo. Hic igitur deest aliquid.” Anonymus.

primum minutum, prout in Mercurii Genicis et in Cyrannidibus libris amplius continetur. Hinc porro Claudium Ptolemaeum arbitror expeditas astronomiae regulas annorum 25, summis ac capitibus numerandas instituisse, Aegyptiorum videlicet ac Graecorum pariter magnis annis per consuetorum solarium annorum 1461 repetitionem restituendis; per mille vero et 476 annorum seriem eteridum viginti quinque laterculum exposuit, quod 1461 numerus ad 25 ob 14 defectum, non attingeret; et adiectitiam demum monadem apposuit, quod plures anno primo motus insint, non tamen ab eius exordio, ut in menstruis motibus solet evenire. Hinc iterum quae ad sanctas nostras scripturas illarumque traditionem ad sese invicem dissonantia manifeste dignoscitur. Quae siquidem Aegyptiorum vetustissima sunt commentaria, Vulcani reliquarumque triginta dynastiaram nimis immensum inducunt spatium annorum videlicet myriadas tres et 6525, quamvis, ut opportuno loco demonstrandum occurret, diluvio turricae opificio Vulcanus longe posterior Aegypti regnum obtinuerit.

Manethon autem nobilissimus apud Aegyptios scriptor, de triginta eorum dynastiis tractaturus, ex his occasione sumpta, ab eis plurimum iuxta superius adducta ac deinceps quoque dicenda, dissentire comperitur.

Georg. Syncellus. I.

δυναστείαις λ' ἀναγεγραμμένων, αὐτῶν ὁ χρόνος τὰ πάντα συν-
 ἦξεν ἔτη γρονέ', ἀρξάμενα τῷ ραφς' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ λή-
 ξαντα εἰς τὸ ρμζ' κοσμικὸν ἔτος, ἦτοι πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ
 Μακεδόνος κοσμοκρατορίας ἔτη που ιέ' ἐκ τούτων οὖν ἀφελών
 τις τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ χνς' πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν βσμβ' 5
 V. 42 ἔξ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ, ὡς ψευδῆ καὶ ἀνίπαρκτα, καὶ
 P. 53 τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ συγχύσεως τῶν
 γλωσσῶν καὶ διασπορᾶς τῶν ἐθνῶν φλδ', ἔξει σαφῶς τὴν ἀρχὴν
 τῆς Αἰγυπτιακῆς βασιλείας ἐκ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος τῆς
 Αἰγύπτου Μεστραῖμ, τοῦ καὶ Μήνεος λεγομένου παρὰ τῷ Μα-10
 νεθῶ, ἀπὸ τοῦ βψος' ἔτους τοῦ ἔξ Ἀδάμ ἕως Νεκταναβῶ τοῦ
 ἐσχάτου βασιλέως Αἰγύπτου, ὡς εἶναι τὰ πάντα ἀπὸ Με-
 στραῖμ ἕως τοῦ αὐτοῦ Νεκταναβῶ ἔτη βτζε', ἃ καὶ ἐφθασεν,
 ὡς προείρηται, εἰς τὸ κοσμικὸν ρμζ' ἔτος πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου
 τοῦ κτιστοῦ ἀρχῆς, ἔτεσι ιέ' ἑγγύς, τοῦτο δὲ τὸ βψος' ἔτος τοῦ 15
 κόσμου, τοῦ μὲν Φαλέκ τῆς ζωῆς ἔτος ἦν ε', τοῦ δὲ Ἐβερ τοῦ
 Βπατρὸς Φαλέκ ἔτος καὶ αὐτοῦ τῆς ζωῆς ρλη'. τῷ γὰρ βψοῦ'
 ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῆς τοῦ Ἐβερ ζωῆς ρλγ' ἔτος, ἐγεννήθη
 αὐτῷ ὁ Φαλέκ, καὶ μετὰ τέσσαρα ἔτη τῆς τοῦ Φαλέκ γεννή-
 σεως, τοῦτ' ἔστι τῷ κοσμικῷ βψοε' ἔτει συνεχέθησαν αἱ γλῶσσοι-20
 σαι. καὶ τῷ ἐπιόντι κοσμικῷ βψος' ἔτει, τοῦ δὲ Ἐβερ ρλη', καὶ

1. αὐτῶν delet m. 2. τῷ om. G. 3. ρμζ' m. ρμθ' m.
 5. τῶν] τῷ A. 10. μεστραῖμ Bm. Μεστραῖ G. Μήνεος Goa-
 rns. Vulgo Μηναῖος. 11. ἔξ om. G. 12. μεστραῖμ B. Με-
 στραῖμ G. 13. νεκταναβῶ B. 14. εἰς B. ἕως G. ρμζ']
 ρμα' m. ἔτος addidi ex B. 15. τοῦτο δὲ τὸ B. τούτω δὲ τῷ G.
 25. ἔτος] ἔτει m. 17. βψοα' Bm. βψοδ' A. βψος' G.
 18. ρλγ'] ρλδ' m. 20. βψοα' Bm. βψος' G. ἔτει] ἔτη A.

Familiarum enim 113 per dynastias triginta libris tribus ab eo descri-
 ptarum tempus omne 3555 annis, mundi 1586, narrationem incipien-
 tibus, ac demum 5140 desinentibus, ante Alexandri Macedonis imperii an-
 num circiter quintum decimum, concluditur. Ex his qui 656 diluvium prae-
 cedentes annos ad 2242 ab Adamo ad diluvium usque requisitos, ceu fictos
 ac nulla tenus probandos susulterit, ac iterum 534 retro diluvium, ad tur-
 rim usque conditam et linguarum confusionem et nationum dispersionem;
 cernet manifeste Aegyptiaci regni a primo rege Mestraim, qui Manethoni,
 Menaeus, ad Nectanabo ultimo loco regnantem anno ab Adamo condito 2776
 posita fundamenta, ita ut anni omnes a Mestrem usque ad Nectanabo
 lapsi sint numero 2365, quorum terminum attigit hic, ut praemisimus, anno
 mundi 5141, ante Alexandri conditoris imperium, annos circiter quindecim.
 Isto vero 2776 mundi anno, aetatis Phalec annus erat quintus, Heber au-
 tem patris Phalec 138. Anno siquidem mundi 2771, qui Heber aetatis
 erat 134, Phalec filius ei natus est; anno deinde a nato Phalec quarto,
 intellige mundi 2775 linguae confusae sunt; et insequente 2776 Heber ni-

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φαλέκ ἔτει ε', διεσπάρησαν εἰς τὴν οἰκουμένην αἱ ἑβδομήκοντα δύο φυλαὶ καὶ γλώσσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπὶ ἔτη φλδ' ὁ Νῶε καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ υἱὸς μετ' αὐτὸν Σῆμ καὶ ὁ τούτου παῖς Ἀρφαξᾶδ ἡγεμόνευσαν τῶν βτηρικαῦτα ἀνθρώπων οὕτως.

Ὁ χρόνος τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἡγεμονευσάντων C τριῶν ἀνδρῶν ἕως τῆς διασπορᾶς.

Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἡγήσατο κόσμον τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη τν'. Σῆμ ἡγήσατο τοῦ κόσμου τὰ λοιπὰ τῆς 10 ἑαυτοῦ ζωῆς ἔτη ρν'. Ἀρφαξᾶδ ἔτη λγ'. ἡμοῦ φλγ'.

Ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀπὸ Μεστραῖμ Αἰγυπτιακῶν ἐτῶν οἱ χρόνοι ἕως Νεκτανιβῶ χρειώδεις τυγχάνουσιν ἐν πολλοῖς τοῖς περὶ τὰς χρονικὰς κατυγινομένοις ζητήσεσι, αὐταὶ δὲ παρὰ Μανεθῶ ληφθεῖσαι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ιστορικοῖς διαπεφωρημένως κατὰ τε 15 τὰς αὐτῶν προσηγορίας καὶ τὴν ποσότητα τῶν χρόνων τῆς βασιλείας ἐκδέδονται, ἐπὶ τίνος τε αὐτῶν Ἰωσήφ ἡγεμόνευσε τῆς Αἰγύπτου καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῆς τοῦ Ἰσραὴλ 20 ἕξ Αἰγύπτου πορείας ἡγήσατο, ἀναγκαῖον ἡγησάμην δύο τῶν ἐπισημοτάτων ἐκδόσεις ἐκλέξασθαι καὶ ταύτας ἀλλήλαις παραθέσθαι, Ἀφρικανοῦ τέ φημι καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Ἐδσεβλου τοῦ Παμφίλου καλουμένου, ὡς ἂν τὴν ἐγγύζουσαν τῇ γραφικῇ ἀλη-

2. γλώσσαι] λ' γλώσσαι G. 5. οὕτως om. G. 8. κόσμω] τοῦ κόσμου G. 10. ἑαυτοῦ [ζωῆς] ζωῆς ἑαυτοῦ G. φλγ'] φλδ' B. 12. πολλοῖς τοῖς] τοῖς om. G. 21. ἐγγύζουσαν G.

mirum 138, ac Phalec filii eius 5, in universam orbem septuaginta duae nationes et linguae propagatae sunt. A diluvio demum ad hunc usque annum, spatio nimirum annorum 534, Noe et primogenitus eius Sem, huiusque filius Arphaxad in illius temporis homines imperium exercuerunt.

QUO SPATIO TRES

illi viri post diluvium usque ad dispersionem reliquis imperarint.

Noe in universum orbem summum obtinuit principatum residuis aetatis suae annis 350 post diluvium; Sem pariter reliquis quibus vixit annis 150, Arphaxad quoque 33, summa omnium est 533.

At quoniam Aegyptiorum annorum usque ad Nectanabo spatium omne in plerisque circa chronicas disceptationes versantibus cognitum esse necessarium est; ipsa vero numerandi ratio a Manethone assumpta scriptisque tradita non ipsorum modo annorum appellatione, sed et regnorum duratione et mora videtur a reliquis Historicis dissonare; neque ex ea constat, cuius regis aetate potestatem in Aegyptum adeptus est Ioseph, ac post eum divinorum spectator Moses Israeliticae ex Aegypto profectionis dux fuerit constitutus; duorum illustrium scriptorum, Africani dico et aetate posterioris Eusebii, qui et Pamphili nomen accepit, opiniones ad invicem conferendas seligere operae

θεία δόξαν ὀρθῶς ἐπιβάλλον καταμάθοι, τοῦτο πρό γε πάντων
 εἰδῶς ἀκριβῶς, ὅτι Ἀφρικανὸς μὲν εἴκοσιν ἔτη προστίθῃσιν ἐν τοῖς
 P. 54 ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ χρόνοις, καὶ ἀντι βομβ' βσξβ'
 ἔτη βούλεται εἶναι, ὅπερ οὐ δοκεῖ καλῶς ἔχειν. Εὐσέβιος δὲ βομβ'
 ἡγιῶς ἔθετο καὶ ὁμοφώνως τῇ γραφῇ. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ κατα-5
 κλυσμοῦ ἀμφοτέροι διήμαρτον ἕως τοῦ Ἀβραάμ καὶ Μωϋσέως ἔτεσι
 ρλ' τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν νιοῦ Ἀρφαξῶδ καὶ γενεᾷ μιῇ, τῆς γ', παρὰ
 τῷ θείῳ εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ ἀπὸ Ἀδὰμ κειμένη. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀφρι-
 κανὸς ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ προστεθείσιν αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν κατα-
 κλυσμὸν ἔτεσιν κ' προαφήρησε ταῦτα, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Καϊνᾶν 10
 καὶ τῶν μετέπειτα ρί' μόνα λείπεται. διὸ καὶ ἕως Ἀβραάμ πρῶ-
 Βτου ἔτους γσβ' ἔτη ἱστοιχίωσεν. ὁ δὲ Εὐσέβιος ὀλοκλήρως τὰ
 V. 43 ρλ' ὑφελών, γρηδ' ἕως πρώτου ἔτους Ἀβραάμ ἐξέδωκε.

Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατάκλυσμον Αἰγύπτου δυναστειῶν,
 ὡς ὁ Ἀφρικανός. 15

α' Μετὰ νέκρας τὰς ἡμιθούρας πρώτη βασιλεία καταρτιζομένη
 βασιλείων ὀκτώ, ὧν πρῶτος Μήνης Θεοκίτης ἐβασίλευσεν
 C ἔτη ξβ'. ὃς ὑπὸ ἵπποποτάμου διαρπαγῆς διεφθάρη.

1. τις καταμάθοι m. 4. ἔτη om. G. 5. ἡγιῶς B. 6. τοῦ
 Ἀβραάμ] τοῦ om. B. 7. καϊνᾶν B, et infra. 10. προαφήρησα-
 ξεν B. προαφήρησαξεν A. προαφήρησαξεν G. 12. ἔτη om G. In B
 est ἔτει. 13. γρηδ'] γρηβ' G. 14. δυναστειῶν] δυνα-
 σταίας B. 17. Θεοκίτης Scaliger p. 351. Θεοκίτης G. 18. ἱ-
 ποποτάμου m. ἱκροτάμου G.

pretium duxi, quo deinde veritati scripturarum conformem sententiam qui-
 vis apprehendere possit. Prae reliquis autem mihi constat Africanum an-
 nis ab Adamo ad diluuium usque numeratis alios viginti adiicere et 2242
 vice 2262 ponere, quod a recta ratione penitus alienum videtur. Euse-
 bii vero scripturae assentientis et 2242 scribentis opinio sana est. Certo
 recensendis a diluio ad Abrahamum et Mosen annis uterque hallucinatus
 est annorum 130 errore, omisso nimirum Cainan huius nominis secundo
 filio Arphaxad, id est una generatione, ordine ab Adamo 13 apud sacrum
 evangelii scriptorem Lucam posita. Et Africanus quidem additis ab Adamo
 ante diluuium annis 20, subducendos deinceps censuit; unde et Cainan
 posterorumque ab eo numeratis annis soli 110 deesse comperiuntur; qua
 de causa ad primum Abraham annos etiam 3202 posuit. Eusebius vero
 subtractis 130, solos 3182 arbitratus est ad eandem primam Abraham aet-
 tatem effluxisse.

De Aegypti post diluuium dynastiis ad mentem Africani.

1. Sublatis diis manibus semideis primum regnum regum octo tempore
 excurrit, quorum primus Menes Theeinites annis 62 imperavit et
 ab Hippopotamo raptus luce privatus est.

- β' Ἀθωθις υἱὸς ἔτη θζ', ὃ τὰ ἐν Μίμφει βασιλεια οικοδομήσας·
οὗ φέρονται βιβλοὶ ἀνατομικαί, ἱατρὸς γὰρ ἦν.
- γ' Κενκένης υἱὸς ἔτη λα'.
- δ' Οὐνεφης υἱὸς ἔτη κγ'. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν Αἴγυπτον
μέγας. οὗτος τὰς περὶ Κωχώμην ἤγειρε πυραμίδας.
- 5 ε' Οὐσαφαίδος υἱὸς ἔτη κ'.
- ς' Μιεβιδὸς υἱὸς ἔτη κς'.
- ζ' Σεμέμψης υἱὸς ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ φθορὰ μεγίστη κατέσχε τὴν
Αἴγυπτον.
- 10 η' Βηνεχῆς υἱὸς ἔτη κς'.
Ὅμοῦ ἔτη σγ'. D
- Τὰ τῆς πρώτης δυναστείας οὕτω πως καὶ Εὐσέβιος ὡς ὁ
Ἀφρικανὸς ἐξέλετο.
- Δευτέρα δυναστεία Θεινιτῶν βασιλέων ἐντέα·
- 15 ὢν πρῶτος Βοηθὸς ἔτη λη'. ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστον
ἐγένετο, καὶ ἀπώλοντο πολλοί.
- β' Καίχως ἔτη λθ'. ἐφ' οὗ οἱ βόες Ἄπις ἐν Μίμφει καὶ Μνεῦις
ἐν Ἑλιονπόλει καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος ἐνομισθῆσαν εἶ-
ναι θεοί.

1. ἄθωθις B. Ἀθωθις G. Μίμφει] μεμφεῖ B. 2. ἀνατομικαὶ
λαγόρον βασιλέως in margine B adscriptum. 5. τὰς om. G.
περὶ] παρὰ G. 6. οὐσαφαίδος B. 8. σεμεμψῆς B. Σεμέμ-
ψις G. 10. βηνεχῆς A. βηνεχῆς B. Βηνεχῆς G. 14. θεινι-
των B. 15. Βοηθός] Βείχος m. ἐφ' Bm. ἀφ' G. χάσμα
Bm. φάσμα G. 16. ἀπώλοντο Bm. ἀπώλλοντο G. 17. καί-
χως B. καὶ ἔχως A. Καίχως G. οἱ βόες] ὁ βοῦς m. Μνεῦις
m. Μίμφει G. μεμφεῖ B. Μνεῦις Scaliger p. 351. Μηνεῦς G.
18. ἡλιονπόλει Bm. Πιουσκόλει G.

2. Athoth, filius eius, annis 57, qui Memphii regiam exstruxit, a quo
(medicus enim erat) libri de anatomia feruntur scripti.
3. Cencenes filius annis 31.
4. Venephes filius annis 23, sub quo fames ingens Aegyptum affixit;
hic circa Cochoemen pyramidas erexit.
5. Usaphaedus filius annis 20.
6. Miebidus filius annis 26.
7. Semempsis filius annis 18, sub quo valida pestis Aegyptum foedavit.
8. Bienaches filius annis 26.

Summa omnium 253.

Primi principatus ordinem Eusebius eo modo quo et Africanus ex-
posuit.

Secundus principatus est Thinitensium regum novem, quorum

1. Boethus annis 38, sub quo portentosus terrae hiatus ad Bubastum,
quo plerosque perire contigit.
2. Keachos annis 39, sub quo bos Apis Memphi et Meneus Helio-
poli et Mendesiuis caper habitus sunt dei.

- γ' Βίνωθρις ἔτη μζ'. ἐφ' οὗ ἐκρίθη τὰς γυναῖκας βασιλείας γέ-
ρας ἔχειν.
- P. 55 δ' Τλάς ἔτη ιζ'.
 ε' Σεθένης ἔτη μυ'.
 ς' Χαίρης ἔτη ιζ'. 5
 ζ' Νεφερχέρης ἔτη κέ'. ἐφ' οὗ μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κε-
κραμένον ἡμέρας ἕνδεκα ῥύηται.

Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγυπτίων δυναστειῶν,
ὡς Εὐσέβιος.

Μετὰ νέκυας καὶ τοὺς ἡμιθέους πρώτην δυναστείαν κατα- 10
Βριθμοῦσι βασιλέων ὀκτώ. ὧν γέγονε Μήνης, ὃς διασήμως αὐ-
τῶν ἠγήσατο. ἀφ' οὗ τοὺς ἕξ ἐκάστου γένους βασιλεύσαντας
ἀναγραφωμένων ἢ διαδοχῇ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

α' Μήνης Θενίτης καὶ οἱ τούτου ἀπόγονοι ιζ' (ἐν ἄλλῳ δέ
ζ'), ὃν Ἡρόδοτος Μήνα ἀνόμασεν, ἐβασίλευσεν ἔτεσιν ἕ'. οὗτος 15
ἐπερόριον στρατῶν ἐποιήσατο καὶ ἔνδοξος ἐκρίθη. ὑπὸ [ἵππου]
δὲ ἱπποποτάμον ἠρπάσθη.

- β' Ἄθωδις ὁ τούτου υἱὸς ἤρξεν ἔτεσιν κζ'. καὶ τὰ ἐν Μέμ-
V. 44 φει βασιλεία ψκοδόμησεν, ἰατρικὴν τε ἐξήσκησε καὶ βίβλους
C ἀνατομικὰς συνέγραψε. 20

1. βίνωθρις B. Βινωθρις G. 3. τλάς B. 6. Vulgo κεκραμέ-
νον. 9. Εὐσέβιος] 1, 20, 4. p. 94. 14. τούτον B. τούτων G.
ἐν ἄλλῳ] ἐνάλλως B. 15. ζ'] Ita recte apud Eusebium.
'Ἡρόδοτος] II, 4. ubi libri quidam Μίνα, ut apud Eusebium scri-
ptum. ξ'] XXX Eusebius. 16. ἵππου A. ἵππου B. ἵππου G.
17. ἱπποτάμον A. ἱποτάμον B. 18. ἄθωδις B. ἄθωσδις G.
Μέμφει m. Μέμφι G. μεμφι B.

3. Binothis annis 47, sub quo mulieres regno potiri decretum est.
4. Tlas annis 17.
5. Sethenes annis 41.
6. Chaeres annis 17.
7. Nephherches annis 25, sub quo Nilum melleo liquori permixtum
diebus undecim fluxisse fabulantur.

DE AEGYPTIORUM

dynastiis post diluvium, prout Eusebius exposuit.

Sublatis manibus et semideis primam dynastiam octo regum percenset,
quorum

1. Fuit Menes, qui cum gloria fulgeret, reliquorum dux extitit; a
quo series omnis (prout ex generibus singulis reges ortos quidam descri-
pserunt), hunc in modum deducitur.

Menes Thenites et eius nepotes 17, alibi 7 leguntur, quem Hero-
dorus Menem nuncupavit, annis 60 regnum obtinuit. Hic ultra regni limi-
tes exercitum duxit, et illustris habitus ab ipso Hippopotamo raptus est.

2. Filius eius Athostis annis 27 regnavit, regiaeque Memphiticae funda-
menta posuit, medicinam exercuit et de dissectandis corporibus libros conscripsit.

γ' Κωκίνης ὁ τοῦτου υἱὸς ἔτη λθ'.

δ' Οὐενέφης ἔτη μβ'. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν χώραν, ὅς
καὶ τὰς πυραμίδας τὰς περὶ Κωχώμην ἤγειρε.

ε' Οὐσαφαῆς ἔτη κ'.

5 ε' Νιεβαῆς ἔτη κς'.

ζ' Σεμέμφης ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ πολλὰ παράσημα ἐγένετο καὶ
μεγίστη φθορά.

η' Οὐβιένθης ἔτη κς'.

Οἱ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σβ'.

10

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΝΑΣΤΕΙΑ

D

βασιλέων ἑννέα.

Πρῶτος Βῶχος, ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστον ἐγένετο,
καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο.

Μεθ' οὗ καὶ δεύτερος Χῶος, ὅτε καὶ ὁ Ἄπις καὶ ὁ Μνεῦις,
ἀλλὰ καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος θεοὶ ἐνομιώθησαν.

15 γ' Βιοφίς, ἐφ' οὗ ἐκρίθη καὶ τὰς γυναικας βασιλείας γέρας
ἔχειν. καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι τρεῖς, ἐφ' ὧν οὐδὲν παρά-
σημον ἐγένετο.

2. οὐενέφης B. ὁ λιμὸς G. 3. κωχώμην B. Κωχώμην G.
Cho oppidum interpres Eusebii. Legit igitur Χαὶ κώμην. 4. οὐσα-
φαῖς B. 5. bis legitur in A. Νιεβαῆς] Νιεβές G. νιεβαῖς B.
Niebaēs Eusebii. 6. σεμεμφῆς A. σεμεμφῆς B. Σεμεμφῆς G.
παράσημα] παράσιμα A. 8. οὐβιένθης B. 9. Οἱ] οἱ δὲ G.

10. ΔΙΝΑΣΤΕΙΑ] βασιλεία B. 12. Πρῶτος Βῶχος] Πρῶτον
Βωγοῦ G. α' Βῶχος m. κατὰ βούβαστον Bm. καταβουβάστων G.

13. ἀπώλοντο Bm. ἀπώλλοτο G. 14. Χῶος B. Χοός G.
Cochous Eusebii. μνεῦις A. μνεύεις B. 17. παράσημον A.

3. Cencenes eius filius annis 39.

4. Venephes annis 42, cuius tempore fames regionem invasit, qui et
pyramidas ad Cochomen erexit.

5. Usaphaēs annis 20.

6. Niebes annis 26.

7. Simenpses annis 18, cuius tempore pleraque visa sunt prodigia,
horrendaque pestis per regionem grassata est.

8. Ubienthes annis 26.

Omnes simul regnaverunt annis 252.

DYNASTIA SECUNDA

regum novem.

1. Bochus, sub quo Bubasti terra ingenti hiatu divisa pluribus necem
intulit.

2. Post hunc Choos, quo tempore Apis et Mneuis, sed et Mendesius ca-
per inter deos relati.

3. Biophis, sub quo feminis quoque lege sancita regni consortium dela-
tum est; post istos alii tres sequuti sunt, quorum aetas nil notatu
dignum protulit.

P. 56 ζ Ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδόμου μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κεκραμένον
ἡμέραις ἕνδεκα ῥυθῆναι.

η' Σέσωχρις ἔτη μη', ὃς ὕψος εἶχε πηχῶν ε', πλάτος γ'.

θ' Χενερός ἔτη λ'.

Ἄμοῦ ἔτη τβ'. 5

Ἄμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας μετὰ τὸν κατακλυ-
σμὸν ἔτη φνε' κατὰ τὴν δευτέραν ἕκδοσιν Ἀφρικανουῦ.

B

ΤΡΙΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Μεμφιτῶν βασιλέων ἑννέα

α' ὧν Νεχερόφης ἔτη κη', ἐφ' οὗ Αἴβυρος ἀπέστησαν Αἰγυ-
πτίων καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον ἀδῆθειας διὰ δέος
ἑαυτοῦς παρέδοσαν.

β' Τόσορθρος ἔτη κθ'. οὗτος Ἀσκληπιὸς Ἀιγυπτίους κατὰ τὴν
λατρικὴν νενομίσται, καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκοδομίαν
εὔρατο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. 15

γ' Τύρις ἔτη ζ'.

δ' Μέσωχρις ἔτη ιζ'.

C ε' Σωύφης ἔτη ις'.

ς' Τοσέρτασις ἔτη ιθ'.

ζ' Ἀχης ἔτη μβ'. 20

1. δὲ om. G. κεκραμένον B. κεκραμένον G. 2. ἡμέραις] ἡμέ-
ρας G. 3. σέσωχρις B. πειχῶν B. 4. χενερός A. 7. δευ-
τέραν delet. m. 9. νεχερόφης B. 16. τύρις B. 18. Σωί-
φης G. 20. Αχίς G.

7. Sub septimo Nilum melle temperatum diebus undecim fluxisse commi-
niscuntur.

8. Sesochris annis 48, cuius proceritas cubitis 5, latitudo tribus protensa.

9. Cheneres annis 30.

Omnium summa est annorum 302.

Primi vero secundique post diluvium principatus summa est anno-
rum 555 iuxta secundam Africani expositionem.

DYNASTIA TERTIA

regum Memphitarum novem, quorum

1. Necherophes annis 28, cuius aetate Libyae ab Aegyptiis defecerunt,
luna tamen praeter communem cursum aucta metu ducti se ipsos de-
diderunt.

2. Tosorthrus annis 29; hic Aesculapius Aegyptiis ob medicandi peritiam
habitus. Sectis lapidibus aedificandi artem invenit et characteribus
litterarum recte exarandis laborem et industriam impendit.

3. Tyris annis 7.

4. Mesochris annis 17.

5. Soiphis annis 16.

6. Tosertasis annis 19.

7. Achis annis 42.

- η' Σήφουρις λ'.
 θ' Κερφέρης ἔτη κς'.
 'Ομοῦ ἔτη σιδ'.
 'Ομοῦ τῶν τριῶν δυναστειῶν κατὰ Ἀφρικανὸν ἔτη ψξθ'.

5

TETARTH ΔΤΝΑΣΤΕΙΑ

V. 45

Μεμφιτικῶν συγγενείας ἐτέρας βασιλεῖς η'.

D

- α' Σῶρις ἔτη κθ'.
 β' Σούρις ἔτη ξγ'. ὅς τὴν μεγίστην ἤγειρε πυραμίδα, ἣν φησιν
 Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγονέναι. οὗτος δὲ καὶ ὑπερόπτης
 10 εἰς θεοὺς ἐγένετο καὶ τὴν ἱερὰν συνέγραψε βίβλον, ἦν ὡς
 μέγα χρῆμα ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἐκτισάμην.
 γ' Σούρις ἔτη ξς'.
 δ' Μενχέρης ἔτη ξγ'.
 ε' Ρατολῆς ἔτη κέ'.
 15 ς' Βίχερις ἔτη κβ'.
 ζ' Σεβερχέρης ἔτη ζ'.
 η' Θαμφθίς ἔτη θ'.
 'Ομοῦ ἔτη σοδ'.

P. 57

1. σήφουρις B. Σίφουρις G. 3. ἔτη] ἴστιν G. 4. κατὰ] κατὰ
 τὸν G. Ἀφρικανόν] ἀφρικανοῦ B. 7. σῶρις B. 8. σού-
 ρις B. ἦν om. B. 9. Ἡρόδοτος] II, 124. ὑπὸ Χέοπος m.
 ἐπὶ χιόττος AB. ὑποχέοπτον G. ὑπερόπτης B. ὁ Περὸπτης G.
 11. ἐκτισάμην B. 12. σούρις B. 15. βίχερις B. Βίχερης G.
 18. σοδ'] σοζ' B.

3. Siphuris annis 30.

9. Cerperes annis 26.

Horum summa annorum 214.

Trium simul principatum ex Africani mente summa 769.

DYNASTIA QUARTA

alterius cognationis Memphitarum regum octo.

1. Sosis annis 29.
 2. Suphis annis 63. Ille pyramidem omnium maximam erexit, quam a
 Cheope rege positam Herodotus scribit. Idem Peroptes dictus inter
 divos relatus est, librumque de sacris conscripsit, quem velut pretio-
 sam suppellectilem in Aegypto mihi comparavi.
 3. Suphis annis 66.
 4. Mencheres annis 63.
 5. Rhatoeses annis 25.
 6. Bicheres annis 22.
 7. Sebercheres annis 7.
 8. Thamphthis annis 9.
 Summa 274 annorum.

Ὀμοῦ τῶν δ' δυναστειῶν τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη
αμξ' κατ' Ἀφρικανόν.

ἡ' Μεθ' ὃν Σέσωχρις μῆ', ὃς λέγεται γεγενῆσθαι ὑψος ἔχων
πηγῶν ε', παλαιστῶν γ' τὸ μέγεθος.

θ' Ἐπὶ δὲ τοῦ θ' οὐδὲν ἀξιωμαθμόνευτον ὑπῆρχεν. οἱ καὶ 5
ἐβασίλευσαν ἔτεσι σ' ζ'.

B Ὀμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας ἔτη φμθ' κατὰ τὴν
ἔκδοσιν Εὐσεβίου.

Τρίτη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ὀκτώ.

α' Νεχέρωχρις, ἐφ' οὗ Ἀλβειοὶ ἀπέστησαν Ἀγυπτίων καὶ τῆς 10
σελήνης παρὰ λόγον ἀξιοθείσης διὰ δέος ἑαυτοὺς παρέδωκαν.

β' Μεθ' ὃν Σέσορθος, ὃς Ἀσκληπιδὸς παρὰ Ἀγυπτίοις
ἐκλήθη διὰ τὴν ἱατρικὴν. οὗτος καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκα-
δομὴν εὗρατο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. οἱ δὲ λοιποὶ ἔξ οὐ-
δὲν ἀξιωμαθμόνευτον ἔπραξαν. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσιν ρ' η'. 15

C Ὀμοῦ τῶν τριῶν δυναστειῶν κατὰ τὸν Εὐσεβίου ἔτη ψμζ'.

Τετάρτη δυναστεία βασιλέων ιξ' Μεμφιτῶν συγγενείας ἐτέ-
ρας βασιλείας

ὢν τρίτος Σούφρις, ὃ τὴν μεγίστην πυραμίδα ἔγειρας, ἣν φησιν

2. ἀφρικανοῦ B. Post Ἀφρικανόν lacunam indicat G. 3. ἡ' ad-
didi ex B. σέσωχρις B. ἔχων om. G. 4. μέγεθος] πλάτος m.
5. τοῦ θ' B. τούτῳ ἐννέα G. 10. α' om. G. Ναχέρωχρις G.
12. β' om. G. 14. ἐπιμελήθη B. 19. οἱ δς G.

Quatuor post diluuium dynastiarum summa ex Africano est 1046.

Post hunc Sesochris regnavit annis 48, cuius proceritas quinque cubi-
tos, latitudo palmos tres aequavit.

9. Novem istorum tempore nihil memoria dignum annis occurrit, regna-
veruntque 297.

Primae secundaeque dynastiae summa pro Eusebii computo annorum
est 549.

Dynastia tertia regum octo Memphitarum.

1. Nechoechis, sub quo Libyae Aegyptiis rebellarunt, lunaeque prae-
ter rationem auctae viso prodigio, metu pulsi deditionem fecere.

2. Post eum Sesorthus, qui ob medicam artem, qua praestabat, Aescu-
lapius Aegyptiis nuncupatus est. Aedium ex sectis lapidibus constructionem
adinvenit et litteras bene pingendi studio claruit. Aliis sex nihil laude
dignum est actum. Regnarunt annis 198.

Summa trium dynastiarum iuxta Eusebii rationem anni 747.

Dynastia quarta regum 17 Memphitarum cognationis alterius
regni, quorum

tertius fuit Suphis, qui pyramidem omnium maximam erexit, quam Hero-

Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγενῆσθαι, ὃς καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς γέγονεν, ὡς μετανοήσαντα αὐτὸν τὴν ἱερὰν συγγράφαι βίβλον, ἣν ὡς μέγα χρῆμα Αἰγύπτιοι περιέπουσι. τῶν δὲ λοιπῶν οὐδὲν ἀξιωματόμενον ἀνεγράφη. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσιν υἱή'. D

5 Ὅμοῦ τῶν δ' δυναστεϊῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀφ' ἑ' κατὰ Εὐσέβιον.

ΚΑΤΑ ΑἰΘΙΟΠΙΚΑΝΟΝ.

V. 46

πέμπτη δυναστεία βασιλείων ἢ ἐξ Ἑλεφαντίνης.

- α' Οὐσερχέρης ἔτη κη'.
- 10 β' Σεφρής ἔτη ιγ'.
- γ' Νεφερχέρης ἔτη κ'.
- δ' Σισίρης ἔτη ζ'.
- ε' Χέρης ἔτη κ'.
- ς' Παθούρης ἔτη μδ'.
- 15 ζ' Μενχέρης ἔτη θ'.
- η' Τανχέρης ἔτη μδ'.
- θ' Ὀβνος ἔτη λγ'.

P. 58

Ὅμοῦ ἔτη σμη'. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἀμφοτέρωθεν τῶν τεσσάρων δυναστεϊῶν ἔτη ασδ'.

4. οἱ καὶ] οἱ δὲ G. ἔτεσιν] ἔτη G. 6. εὐσέβιον Bm. Εὐσεβίου G. 8. ἢ om. G. 9. Οὐσερχέρης G. 11. νεφερχέρης B. 12. σισίρης B. Σισίρης G. 14. παθούρης B. Παθούρης G. 15. μενχέρης A. μενχέρης B. Μερχέρης G. 16. Τανχέρης G. 17. ὀβνος B.

dotus a Cheope rege positam asseruit. Deos contempnit, poenitentiaque ductus sacrum conscripsit librum, quem ceu rem praestantissimam Aegyptii celebrant. Ce reliquis nihil quod laudem mereatur posteriorum memoriae relictum est. Regnaverunt annis 448.

Summa dynastiarum quatuor post diluivium est annorum 1195 iuxta Eusebii computum.

EX AFRICANO.

Dynastia quinta regum ex Elephantina.

1. Usercheris annis 28.
2. Sephres annis 13.
3. Nephercheres annis 20.
4. Sisiris annis 7.
5. Cheres annis 20.
6. Rhathuris annis 44.
7. Mercheres annis 9.
8. Tarcheres annis 44.
9. Obnus annis 33.

Summa est annorum 248, quae cum prioribus 1046 dynastiarum quatuor annorum 1294 summam componit.

ΕΚΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

βασιλέων Ξε Μεμφιτων.

- B** α' Ὀθόης ἔτη λ', ὃς ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνῆρέθη.
 β' Φιδς ἔτη γ'.
- γ' Μεθουσοῦφισ ἔτη ζ. 5
- δ' Φίωψ ἑξαέτης ἀρξάμενος βασιλεύειν διεγένετο μέχρις ἐτῶν ρ'.
- ε' Μενθεσοῦφισ ἔτος ἕν.
- ς' Νίτωκρις γενικωτάτη καὶ εὐμορφοτάτη τῶν κατ' αὐτὴν
 γενομένη, ξανθὴ τὴν χροιάν, ἢ τὴν τρίτην ἤγειρε πυραμίδα·
 ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. 10
- Ὅμοῦ ἔτη σγ' γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις, ασδ'. τῶν
 ε' δυναστειῶν ἔτη, αυζ'.
- C** Ἐβδόμη δυναστεία Μεμφιτων βασιλέων ο', οἱ ἐβασίλευσαν
 ἡμέρας ο'.
- Ὀγδόη δυναστεία Μεμφιτων βασιλέων κζ', οἱ ἐβασίλευσαν 15
 ἔτη ρμζ'.
- Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη, αχλθ' τῶν ὀκτὰ δυνα-
 στειῶν.

1. δυναστεία Βm. ΔΥΝΑΣΤΕΙΩΝ G. 3. ὀθόης B. ὀθόης A.
 Ὀθόης G. ἔτη λ' om. G. 5. μεθουσοῦφισ A. μεθουσοῦφισ B.
 Μεθουσοῦφισ G. 7. μενθεσοῦφισ AB. Μενθεσοῦφισ G. 8. γεν-
 ητικωτάτη τε καὶ B. 9. χρῶαν B.

DYNASTIA SEXTA

regum sex Memphitarum.

1. Othoes, qui a satellitibus est occisus.
 2. Phius annis 53.
 3. Methusuphis annis 7.
 4. Phiops sexennis regnare coepit, annis centum vixit.
 5. Menthesuphis anno uno.
 6. Nitocris nobilissima et formosissima sui temporis mulierum, vultu rubicunda, quae pyramidem tertiam erexit et annis duodecim regnavit.
- Summa 203 anni, qui praecordinatis quinque dynastiarum annis 1294 appositū conflant 1497.
- Dynastia septima regum 70 Memphitarum, qui diebus 70 regnare.
- Dynastia octava regum 27 Memphitarum, qui annis 146 regnum tenuere.
- Supra memoratis itaque comprehensis dynastiarum octo annis insimul sunt 1639.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

Πέμπτη δυναστεία βασιλέων τριάκοντα ἐνὸς ἐξ Ἐλεφαντίνης
 ὧν πρῶτος Ὁθόης. οὗτος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀηγήθη. D

Ὁ δὲ δ' Ὀλωψ ἑξαέτης ἀρξάμενος ἐβασίλευσε μέχρις ἐτῶν
 5 ἑκατόν.

Γίνονται οὖν σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἄρτε' ἔτεσι τῶν τεσ-
 σάρων δυναστιῶν ἑσά.

Ἑκτη δυναστεία.

Γυνή Νίτωκρις ἐβασίλευσε τῶν κατ' αὐτὴν γεννικωτάτη καὶ
 10 εὐμορφοτάτη, ξυνομένη τε τὴν χοιρῶν ὑπάρξασα, ἣ καὶ λέγεται τὴν
 τρίτην πυραμίδα ὠκοδομηκέναι· οὗ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη τριά.
 ἐν ἄλλῳ σφ.

Γίνονται οὖν τοῖς προτεταγμένοις ἑσά' ἐτῶν πέντε δυνα- P. 59
 στείων ἔτη ἑσά.

15 Σημειωτέον ὁπόσον Εὐσέβιος Ἀφρικανοῦ λείπεται ἀκριβείας
 ἐν τε τῇ τῶν βασιλέων ποσότητι καὶ ταῖς τῶν ὀνομάτων ὑφαιρέ- V. 47
 σεσι καὶ τοῖς χρόνοις, σχεδὸν τὰ Ἀφρικανοῦ αὐταῖς λέξεσι γρά-
 φων·

Ἑβδόμη δυναστεία Μιμφιτῶν βασιλέων πέντε, οὗ ἐβασίλευ-
 20 σαν ἡμέρας οὐ.

3. ὁθόης A. Othius Eusebius p. 97. 6. σφ̄ om. G. 8. Post
 δυναστεία lacunam indicat m. 9. γεννητικωτάτη B. 11. ἣ καὶ
 ἐβασίλευσαν m. Ab his quoque regnatum est annis ccciii. Eusebius.
 13. γίνεται B. ἑσά'] ἑσά' B. 15. ὁ εὐσέβιος B.

EX EUSEBIO.

Quinta Dynastia regum 31 ex Elephantina, quorum

1. Othoes a satellitibus occisus.

4. Phiops sexennis imperium auspicatus est et ad centum usque annos
 vitam regnumque produxit.

Ex praecedentibus 1195 cum istis quatuor dynastiaram colliguntur an-
 ni 1295.

Dynastia sexta.

Mulier omnium sui temporis generosissima venustissimaque, ruboris
 specie miranda, Nitocris nomine, regnum obtinuit, tertiam pyramidem
 aedificasse fertur, regnavit annis tribus, vel, ut alius codex habet, 203.

Praecedentibus 1295 adiunctis, exsurgunt e dynastiaram 5 summa an-
 ni 1498.

Observa, quantum ab Africani fide deficit Eusebius cum in numeran-
 dis regibus eorumque nominibus supprimendis, tum etiam in annis ipsis
 recensendis, quamvis ipsa ferme Africani verba usurpet.

Dynastia septima quinque regum Memphitarum diebus 75 regnum ob-
 tinentium.

Ὀγδόη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων πέντε, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ἑκατόν.

Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη μὴ ἑπτά τῶν ὀκτώ δυναστεϊῶν κατὰ Ἀφρικανόν.

B ENATH ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ 5

Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων ἑφτά, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ὑφ'

ᾧν ὁ πρῶτος Ἀχθῶης δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο, ὕστερον δὲ μανίᾳ περιέπεσε, καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη.

Δεκάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων ἑφτά, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρεΐ'.

C Ἐνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἑφτά, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ'. μεθ' οὗς Ἀμμενέμης ἔτη ἑφτά.

Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγέροε Μανεθῶ.

Ὅμοῦ βασιλεῖς ρ'ββ'. ἔτη βτ', ἡμέραι σ'.

15

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ

Μανεθῶ. δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἑπτὰ.

D α' Σεσόγῳσις Ἀμμανέμου υἱὸς ἔτη μζ'.

6. Ἡρακλεοπολιτῶν G. 8. ἡγάσατο B. ὕστερον δὲ om. G.

9. κροκοδείλου m. κροκοδείλου G. κροκοδήλου B. 10. Ἡρακλεοπολιτῶν G. 11. ἔτη om. G. 14. καταγέροε (sic) μανεθῶ B. κατάγει ὁ Χερμανεθῶ G. καταγέροε ὁ Μανεθῶ m. 15. βτ' ἡμέραι B. βτ' ἡμέραι A. βτ' ἡμέρας G. 17. δωδεκάτη B. ἑφτά Am. δάδεκα G. δυναστεία B. δυναστεία A. δυναστεία G. διοσπολιτῶν Bm. πολιτῶν AG. 18. Σεσόγῳσις dedi ex Eusebio. Γέσων Γείσης G. γεσογῳσις B. Σεσόγῳσις m.

Dynastia octava quinque regum Memphitarum annis centum regnantium.

Praemissis igitur adiunctis dynastiarum octo anni ex Africani mente 1598 colliguntur.

DYNASTIA NONA

regum 19 Heracléotarum, annis 409 scepra moderatorum, quorum

1. Achthoes vir maiorum suorum crudelissimus, plura totius Aegypti incolis ferocitatis argumenta dedit, versus est in amentiam, et a crocodilo necatus est.

Dynastia decima regum 19 Heracléotarum totis 185 annis imperantium.

Dynastia undecima 16 regum Diospolitarum annis 43, quibus Ammenemes per annos 16 successit.

Hucusque tomi primi argumentum deducit Manetho.

Reges itaque sunt numero 192, anni 2350, dies 70.

EX MANETHONIS

tomò II. dynastia duodecima regum septem Diospolitarum.

1. Sesanchoris, Ammanemis filius, annis 46.

- β Ἀμμανέμης ἔτη λη', ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνούχων ἀνηρέθη.
 γ Σέσωστρις ἔτη μη', ὃς ἤπασαν ἐχειμώσατο τὴν Ἀσίαν ἐν
 ἐνιαυτοῖς ἑννέα καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέγρι Θοράκης παν-
 ταχόσε μνημόσυνα ἐγείρας τῆς τῶν ἰθῶν σχέσεως, ἐπὶ
 5 μὲν τοῖς γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγενέσι γυναικῶν
 μόρια ταῖς στήλαις ἐγγυράσων, ὃς ὑπὸ Αἰγυπτίων μετὰ
 Ὅσιριν πρῶτον νομισθῆναι.
 δ Λαχάρης ἔτη η'. ὃς τὸν ἐν Ἀρσινοῖτῃ λαβύρινθον ἐαυτῷ
 τάφον κατεσκεύασε.
 10 ε Ἀμμερῆς ἔτη η'. P. 60
 ς Ἀμμενέμης ἔτη η'.
 ζ Σκεμιοφρις ἀδελφὴ ἔτη δ'.
 Ὅμοῦ ἔτη ρζ'.

ΚΑΤ' ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

15 Ἐνάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλείων τεσσαέρων, οἱ
 ἐβασιλεύσαν ἔτη ἑκατόν

ὦν πρῶτος Ἀχθὸς δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος,
 τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ ἐργάσατο, ὕστερον δὲ μανίᾳ περιέ- B
 πισε καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη.

1. ἔτη] ἐτῶν B. 2. σεσόστρις B. 3. πανταχόσαι B. 4. ἰθῶν]
 ἔθνος G. σχέσεως] κατασχέσεως m ex p. 60 c. 5. ἀγενέσι A.
 6. ἐνχαράσων B. ὃς] ὡς m. quare is Eusebius. 7. ὄσιριν B.
 8. ἐν Ἀρσινοῖτῃ] ἐναρσιότῃ G. ἐναρσιότῃ B. 10. ἀμμερῆς B.
 11. Ἀμμενέμης] ἀμμενέμης A. ἀμμενέμης B. 14. ΚΑΤΑ G.
 17. ἀχθῶς B. Ochitosis Eusebius. 18. ἐργάσατο B. δὲ addidi
 ex B. 19. κροκοδείλου B.

2. Ammanemes annis 38, a propriis eunuchis neci traditus.
 3. Sesostris annis 48. Hic novem annorum spatio totam Asiam sublu-
 git cunctasque Thraciam usque regiones, et devictae nationis me-
 moriam erecturus, quos generosos comperisset virorum genitalibus,
 imbelles muliebribus effictis arguebat. Idem post Osirim ab Aegy-
 ptis primo repositus est loco.
 4. Lachares annis 8. Hic Labyrinthum sibi elegit sepulcrum.
 5. Ammeres annis octo.
 6. Ammenemes annis octo.
 7. Scemiophris eius soror annis quatuor.
 Summa anni 160.

EX EUSEBIO.

Nona dynastia regum IV Heracleopolitarum annis centum
 regnantium.

1. Achthus omnium retro se crudelissimus, omnibus Aegyptii incolis no-
 xius, amens factus, a crocodilo devoratus est.

Δεκάτη θυναστεία Ἡρακλειοπολιτῶν βασιλέων ιθ', οἱ ἐβασίλευσαν ἕτη ρπε'.

Ἐνδεκάτη θυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ις', οἱ ἐβασίλευσαν ἕτη μγ'.

V. 48 Μεθ' οὗτος Ἀμμενέμης ἕτη ις'. 5

Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγγόχεν ὁ Μανεθῶ.

Ὅμοῦ βασιλεῖς ρηβ', ἕτη βτ', ἡμέραι οθ'.

ΔΕΥΤΕΡΟΤ ΤΟΜΟΤ

C

Μανεθῶ.

Δωδεκάτη θυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἐπτά 10

ῶν ὁ πρῶτος Σεσόγχοις Ἀμμενέμου υἱὸς ἕτη μς'.

β' Ἀμμανέμης ἕτη λη', ὅς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐθνῶν ἀνηρέθη.

γ' Σεσοστρις ἕτη μή', ὅς λέγεται γεγονέναι πηχῶν δ', παλαιστῶν γ', δακτύλων β'. ὅς πῶσαν χειρῶσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἐνιαυτοῖς ἐννέα καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέχρι Θράκης παντάχουσε 15
 Δμνημόσυνα ἐγείρας τῆς τῶν ἐθνῶν κατασάσεως, ἐπὶ μὲν τοῖς γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγενέσι γυναικῶν μῦθρια ταῖς στή-

5. ἀμμενέμης A. ἀμμενέμης B. 6. μέχρι δὲ τὸν α' τόμον B. καταγγόχεν AB. 11. ὁ addidi ex B. σεσόγχοις (sic) B. σεσόγχοις A. Σεσόγχοις G. 12. β' om. AB. ἀμμανέμης hic praebet B, quae constans et vera apud Eusebium scriptura est. Ἀμμενέμης G. ὅς] ὁ G. 13. γ' om. AB. σεσοστρις B. πηχῶν B hic et supra saepius. 15. πανταχόσαι B. 17. ἐπὶ δὲ τοῖς] καὶ ἐπὶ ταῖς G. ἀγενέσι B.

Dynastia decima regum novemdecim Heracleopolitarum annorum 185 spatio imperium exercentium.

Dynastia undecima sedecim regum Diospolitarum annis quadraginta tribus imperantium.

Successit Ammenemes annis 16.

Hucusque tomi primi scripta produxit Manetho.

Summa: reges 192, anni 2300, dies 79.

EX MANETHONIS

tomo secundo.

Dynastia duodecima regum septem Diospolitarum, quorum

1. Sesynchoris Ammenemis filius annis 46.

2. Ammenemes annis 38, a propriis eunuchis occisus.

3. Sesostriis annis 48, cuius proceritas cubitis 4, palmis 3, digitis 2 commensurabatur. Totam Asiam annis novem armis subiecit cunctasque ad Thraciam usque Europae provincias; suae in nationes exercitae potestatis monumenta erexit, et virorum quidem animo sublimium insculpta cippis virilis pudendi figura praestantiam testabatur, caelatisque ex adverso

λαίς ἐγκαράσσω· ὅς καὶ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων μετὰ Ὀσίριν νο-
μισθῆναι.

Μεθ' ὃν Δάμαρις ἔτη η', ὅς τὸν ἐν Ἀρσενότῃ λαβύρινθον
ἐαυτῷ τάφον κατεσκεύασεν.

5 Οἱ δὲ τούτου διάδοχοι ἐπὶ ἔτη μβ', οἳ πάντες ἐβασίλευσαν
ἔτσι σμε'.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

P. 61

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ξ, οἳ ἐβασί-
λευσαν ἔτη νηγ'.

10 Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Ξοϊτῶν βασιλέων ος', οἳ ἐβα-
σίλευσαν ἔτη ρθ'.

Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία ποιμένων.

Ἦσαν δὲ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς ς', οἳ καὶ Μέμφιν εἶλον,
ὧν πρῶτος Σαίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαίτης Β
15 νομός. οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθροῦτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρ-
μώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.

β' Βυῶν ἔτη μδ'.

γ' Παχνὰν ἔτη ξα'.

δ' Σταὰν ἔτη ν'.

1. ἐγκαράσσω B. ὅς] ὡς m. Ὀσίριν] πρῶτον addit m ex
p. 59 d. 3. λάμαρις B. Λάβαρις G. Lampares Eusebius.
5. ἔτη om. G. 6. ἔτσι addidi ex B. ἔτη add. m. 9. ἔτη νηγ'
B. ἔτη ρθ' A. ρθ' ἔτη G. 10 et 11 addidi ex B. Horum loco A
in margine habet λαίπει ab rec. m. 12. δυναστεία om. G. 14. ὧν
—νομός huc retulit B. Legebantur post ἐχειρώσαντο. 15. σαιθροῦ-
τη B. 17. Βυῶν] Βυῶν G. Βηῶν m. 18. παχνὰν B. παχνᾶν G.
Απαχνᾶς m.

muliebribus, aliorum ignaviam reddebat notam, adeo ut ab Aegyptiis post
Oisirin primus haberetur.

Post hunc Labaris annis 8, qui Arsenoiticum Labyrinthum sibi sepul-
crum effecit.

Eius posterum 42 annis 245 regnaverunt.

EX AFRICANO.

Dynastia decima tertia regum 60 Diospolitarum annis 184 re-
gnum moderatorum.

Deest nonnihil.

Decima quinta est Pastorum.

Erant vero Phoenices peregrini reges sex, qui Memphim etiam cepe-
runt; qui in Sethroite quoque tractu condiderunt urbem, ex qua irruptione
facta Aegyptios subjugare, quorum primus Saithes regnavit annis 19, a
quo tractus et regio Saithes vocata.

2. Beon annis 44.

3. Pachnan annis 61.

4. Staan annis 50.

Georg. Syncellus. I.

ε' Ἀρχλης ἔτη μθ'.

ς' Ἀφοβις ἔτη ξα'.

Ὀμοῦ ἔτη σπδ'.

- C Ἐξκαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἄλλοι βασιλεῖς λβ'. βασιλευσαν ἔτη φη'. 5
 Ἐπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἄλλοι βασιλεῖς μγ' καὶ Θηβαῖοι Διοσπολίται μγ'.
 Ὀμοῦ οἱ ποιμένες καὶ οἱ Θηβαῖοι βασιλευσαν ἔτη ρνα'.

V. 49

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ξ', οἱ βασιλευσαν ἔτη νγγ'.

Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Ξοιτῶν βασιλέων ος', οἱ βασιλευσαν ἔτη ρπδ'. ἐν ἄλλῳ νπδ'.

- D Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων, οἱ βασιλευσαν ἔτη σν'. 15
 Ἐξκαιδεκάτη δυναστεία Θηβαῖοι βασιλεῖς ε', οἱ καὶ βασιλευσαν ἔτη ρδ'.

Ἐπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον

ὦν πρῶτος Σαίτης βασιλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαίτης

2. Αφωφρις m. 4. Εκκαιδεκάτη G. ἄλλοι] Ἕλληνας G.

9. In marg. A adscriptum λείπει ab rec. m. 12. τεσσαρισκαιδεκάτη AB. 13. ἔτη addidi ex B. 16. Εκκαιδεκάτη G. 17. ἔτη addidi ex B.

5. Archles annis 49.

6. Aphobis annis 61.

Summa anni 284.

Dynastia decima sexta Graecorum pastorum est, quorum reges 32. annis 518 regnaverunt.

Dynastia decima septima aliorum est pastorum, quorum reges 43 et Thebaei Diospolitae 43.

Summatim tum pastores, tum Thebaei annis 153 imperarunt.

EX EUSEBIO.

Dynastia decima tertia regum Diospolitarum sexaginta annis 453 regnantium.

Dynastia decima quarta regum Xoitarum 76, annis 184, et ut alibi legitur 484, moderatorum.

Dynastia decima quinta regum Diospolitarum annis 250 regnantium.

Dynastia decima sexta quinque regum Thebaeorum annis 190.

Dynastia decima septima ex pastoribus fratribus Phoenicibus peregrinis regibus, qui etiam Memphim ceperunt, quorum

1. Saites annis 19 regnavit, a quo Saites praefectura dicta; iidemque

νομὸς ἐκλήθη, οὗ καὶ ἐν τῷ Σεθροῖτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.

β' Βων ἔτη μ'.

γ' Ἀφωφίς ἔτη ιδ'.

5 Μεθ' οὗ Ἀρχλῆς ἔτη λ'.

Ὀμοῦ ἔτη ργ'.

Κατὰ τοῦτους Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἰωσήφ δεικνύται.

Σημειωτέον πῶς ὁ Εὐσέβιος πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπὸν τοῦς τῆς πεντεκαίδεκάτης δυναστείας παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ φερομένουσιν 10 κατὰ τὴν ιζ' δυναστείαν γερονέται λέγει. ἐπὶ γὰρ πᾶσι συμπεφώ-
νηται διὰ ἐπὶ Ἀφωφίως ἤρξεν Ἰωσήφ τῆς Αἰγύπτου, μὴ ἔχων ὀπωσοῦν ἐπὶ ἄλλον τινὸς ἀπὸν παραθέσθαι μετήγαγε τὸν Ἀφωφίον ἀπὸ τῆς ιε' δυναστείας εἰς τὴν ιζ', κολοβώσας τὰ ἔτη αὐτοῦ ξα' ὑπάρχοντα εἰς λ'. τὰ δὲ τῆς ὅλης δυναστείας ρνα' ργ' παρα-
15 θείσιν καὶ ἀντι τῶν ἑξ' βασιλείων δ' ἰμόνους.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ιε'

ὡν πρῶτος Ἀμῶς, ἐφ' οὗ Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς

1. σεθροῖτῃ B. σεθροῖτῃ scholiasta Platonis p. 425. ed. Bekker. (202. Ruhnck.) ἐκτίσαντο B. 3. θηῶν m. μ' B cum Eusebio et scholiasta. μγ' G. 4. γ' om. A. Qui hic tertius numeratur rex, apud Eusebium et scholiastam quartus est. 5. ὄν] ὡν B. 6. ἔτη] ἐστὶν G. 7. τοῦτους Bm. τοῦτοις G. 11. ἀφωφίως A. ἀφωφίως B. 12. αὐτὸν Bm. αὐτοῦ G. ἀφωφίον A. 14. λ'] ιδ' m: recte. Vide infra p. 69 c. 16. ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ om. AB. 18. Ἀμῶς G.

in Sethroite praefectura civitatem aedificavere, ex qua profectio suscepta Aegyptios sibi subdidere.

2. Beon annis 43.

3. Aphophis annis 14.

Archles successit annis 30.

Summa 106 anni.

Eorum tempore Ioseph Aegyptiorum regnum moderatur.

Observa, Eusebium privato sibi sine praestituto, reges ab Africano in decimam quintam dynastiam relatos, decima septima vixisse asserere. Una enim omnium voce fertur, sub Aphophi Ioseph potestatem in Aegyptum exercuisse; at cum nesciret quo eum loco reponeret Eusebius, Aphophim a 15 in 17 transtulit, et ex annis 61 ipsi debitis solos 14 assignavit; totius vero dynastiae annos 251 imminuit, solosque 103 numeravit; ac demum quatuor solos, regum sex vice conscripsit.

EX AFRICANO.

Dynastia decima octava regum 16 Diospolitarum, quorum

Primus fuit Amos, sub quo Moses egressus est ex Aegypto, prout

τοῦ λαοῦ, οὕτως αὐτὸν εὐρόντες. καὶ πρῶτον τὸν πατέρα αὐτοῦ
 Ὁ Ἄσσηθ, ὃς μνήμην Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος οὐ πεποιοῦνται,
 ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς τοὺς τῆς ἑξαιδικαίας καὶ ἑπτακαϊδικαίας
 δυναστείας ἀνωτάτως ἐξέδωκεν, ὁ δὲ Εὐσέβιος οὔτε τῷ Ἀφρικανῷ
 οὔτε τῷ Ἰωσήπῳ οὐδ' ἄλλῳ τινὶ συμφωνῶν, τὰ μὲν τῶν ὄνο-
 5 μάτων ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ πεντεκαϊδικαίας δυναστείας
 εἰς τὴν 15^η μετήγαγε, τοὺς δὲ χρόνους περιέκοψε, σύγχρονον
 Μωϋσέως δέξει Κέχροπα τὸν διφυῆ ἐπεγόμενος· μαρτυρῶν
 καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ κανόνος αὐτοῦ προλόγῳ τοὺς προλεχθέντας
 Ἰωσήππον μὲν καὶ Ἰούστον ἐκ περιτομῆς, Ἀφρικανὸν δὲ καὶ Κλή-
 10 Δ μεντα τὸν Στρωματία καὶ Τατιανὸν, τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἄν-
 δρας ἐν παιδεύσει γνωρίμους πάντας, κατὰ Ἰναχον καὶ Φορωνέα
 τὸν Ἰνάχου πρῶτους Ἀργείων βασιλεῖς γενέσθαι Μωϋσέα, ὧν
 σύγχρονος ἦν Ὠγγος αὐτόχθων πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς τῆς
 νῦν Ἀττικῆς, καὶ ὁ καθ' αὐτὸν Ὠγγον πρῶτος καὶ παλαιὸς 15
 ἱστοροῦμενος Ἑλλῆσι κατακλυσμὸς κατὰ τὸ π' ἔτος Μωϋσέως,
 νέ δὲ Φορωνέως, κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ὧδε πως ἐπὶ λέξεως γρα-
 φέντα. φαμὲν τοίνυν ἐκ τοῦδε τοῦ συγγράμματος Ὠγγον, ὃς τοῦ
 πρῶτου κατακλυσμοῦ γέγονεν ἐπώνυμος πολλῶν διαφθαρτέων

P. 64 διασωθεῖς, κατὰ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωϋσέως 20
 ἔξοδον γεγενῆσθαι· τὸν δὲ τρόπον ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα
 τὴν προειρημένην ἀπὸ Ὠγγῶν ἐτὴ δειχθήσεται, καί. ἀπὸ δὲ πρῶ-

2. ὁ Ἀφρικανὸς G. 3. ἑκαϊδικαίας G. 4 et 5. οὔτε — οὔτε] οὐδὲ
 — οὐδὲ G. 8. μαρτυρῶ A. 12. φάναι κατὰ m. 17. φορό-
 νεως A. γράφοντα m. 18. ἐκ] Vulgo ἐκ δὲ. 18. δς] ας G.
 21. τρόπον] χρόνον m.

ne scribentis auctoritatem sequuti sede tantam dynastiae 18 secunda loca-
 vimus, Asseth autem eius patrem priore reposuimus, cuius nominis apud
 Africanum et Eusebium nulla est memoria; Africanus quippe nullo regum
 percensito nomine 16 et 17 dynastias protulit; Eusebius vero nulla cum
 Africano, Iosepho vel cum alio quolibet habita consensus cura, nomina quae-
 dam ex ea quae apud Africanum est dynastia 15 in 17 transposuit; Cecro-
 pem autem naturae constantem ancipiti Mosi coetaneum ostendere molitus,
 quosdam annos non est veritus truncare; quamvis ipse testetur in canonis
 sui praefatione apud praedictos Iosephum et Iustum ex Iudaeis scriptores,
 Africanum quoque et Clementem a Stomatibus celebrem et Tatianum con-
 cordia nobis fidei viros eruditione praestantes cunctos, Inachi Phoroneique
 eius filii priorum regum Argivorum aetate Mosen vixisse, quorum aetate
 Ogygus ex Aboriginibus primus Actes, quae nunc Attica, rex floruit et
 primum illud ab antiquitate decantatum Ogygi tempore diluivum, anno Mo-
 sis 80, Phoronei vero 55, contigisse ex mente Africani haec verbo tenus
 scribentis. Impraesentiarum itaque Ogygum, qui a primo diluvio quo ple-
 rique perierunt, ereptus, nomen accepit ea aetate, qua cum Mose popu-
 lus ex Aegypto profectus est, extitisse asservimus; ab Ogygo vero usque
 ad Olympiadem primam annos 1020, ab Olympiade prima ad 55 annum

της δλυμπιΰδος ἐπὶ πεντηκοστῆς πέμπτῃς ἔτος πρῶτον, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ Κύρου βασιλείας ἔτος α', ὅπερ ἦν αλχμαλωσίας τέλος, ἔτη σι'. ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κύρου ἔτη μσλ'. εἰ δὲ ἀναφῆροι τις ἀναλογιζόμενος ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς αλχμαλωσίας τὰ 5 μσλ' ἔτη, κατὰ ἀναλογίαν εὑρήσει ταυτὸν διάστημα ἐπὶ πρῶτον ἔτος τῆς ἀπ' Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως ἔξόδου Ἰσραὴλ ὅσον ἀπὸ V. 51 τῆς νε' δλυμπιΰδος ἐπὶ Ὠγυγον, ὃς ἔκτισεν Ἐλευσίνα. ὅθεν ἐπι- B σημύτερον ἐκικαταλαβεῖν τὴν αὐτὴν χρονογραφίαν· ὀλλγα δὲ τούτων ἐν Ἀσσυριοῖς λόγοις ἀρχαιότερα μνθύεται. πρῶτος ἤρ- 10 ξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ πρῶτερον Ὠγύγου. τοῦτον διεδέξατο Σεμίραμις ἡ διαβήτης, ἡ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἤγειρε χῶματα προφάσει μὲν διὰ τοῦς κατακλυσμοὺς, τὰ δ' ἦν ἄρα τῶν ἐρωμένων ζώντων κατο- ρυσομένων οἱ τάφοι, ὡς Κτησίας ἱστορεῖ· ὥστε οὐδὲν ἀξιωμα- 15 μόνετον Ἑλλῆσιν ἱστορεῖται πρὸ Ὠγύγου, πλὴν Φορωνέως τοῦ συγχρονίσαντος αὐτῷ καὶ Ἰνάχου τοῦ Φορωνέως πατρὸς, ὃς C πρῶτος Ἀργῶν ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ. τούτου θυγάτηρ Ἰῶ, ἦν Ἰσιν μετονομάσαντες σέβουσι.

Καὶ τοσαῦτα μὲν πρὸ Ὠγύγου. κατὰ δὲ τοὺς τούτου χρόνους 20 ἐξῆλθε Μωϋσῆς ἀπ' Αἰγύπτου. καὶ μετ' ὀλλγα· ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κύρου, ὅποσα ἀπὸ Μωϋσέως ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνων

5. ταυτὸν] Vulgo αὐτόν. τὸ αὐτό m. 8. αὐτῆν m. ταυτικῆν G.
10. Vulgo Νίνος. τριακοσίοις A. ε' G. εβ' m. 11. οὐ addidi ex A. 15. κλήν] κλήν τοῦ G. 18. Ἰῶ] Vulgo Ἰούς. Ἰούς A.

primum, hoc est ad Cyri quoque primum, qui captivitatis terminus fuit, 215 fluxisse; ab Ogygo itaque ad Cyrum anni 1235 numerandi. Certe qui mente numerorum non ignara censebit a finita captivitate retro lapsos annos 1235, idem penitus et commensuratum ad annum Israëlīs Mose duce profectionis primum reperiet intervallum, quantum videlicet interest a 55 Olympiade usque ad Ogygum, qui Eleusinam fundavit; et ex his eadem annorum temporumque ratio quam clarissime colligitur. Rerum autem istarum praecipuas, ubi de gestis Assyriorum illi sermo, commemorat. Universae Asiae, demptis Indiae populis, annis 52 multo ante Ogygum spatio Ninus imperavit primus. Huic successit illa tot vocibus decantata Semiramis, quae passim per varia terrarum loca diluviurum prastexens metum aggeres congressit, re tamen vera amantium ibi defossorum fuere monumenta, si Ctesias historicus fidem mereatur; nil itaque, Acusilao teste, memoria dignum ante Ogygi tempora scriptis relictum a Graecis, si Phoroneum Ogygi coetaneum eiusque patrem Inachum, qui primus Argivorum regni posuit fundamenta, dempseris; eius filia fuit Io, quam Isisδος nomine coluerunt.

Et haec quidem ante Ogygum, cuius temporibus Moses ex Aegypto profectus est. Mox quibusdam interiectis addit. Certe ab Ogygo ad Cyrum usque numerantur anni 1235, quot nimirum a Mose usque ad illam

ἔτη ασλέ. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δέ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι Μωϋσέα. Πολέμων μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν λέγει· ἐπὶ Ἀπίδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐξέπεσεν ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένῃ Συρία οὐ πόρρω Ἀραβίας ᾤκησαν. οὗτοι 5 δηλονότι οἱ μετὰ Μωϋσέως· Ἀπίων δὲ Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησι κατὰ Ἰναχον Ἀργεὺς βασιλεῦ, Ἀμώσιος Αἰγυπτίων βασιλεύοντος. ἀποστῆναι Ἰουδαίους, ὧν γίνεσθαι Μωϋσέα. μέμνηται δὲ καὶ Ἡρόδοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης καὶ 10 Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ, τρόπῳ δὲ καὶ Ἰουδαίων αὐτῶν, ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς καταριθμῶν, καὶ Ἀσσυρίους ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀποκαλῶν, τάχα διὰ τὸν Ἀβραάμ. Πτολεμαῖός τε ὁ P. 65 Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱστοριῶν ἅπασι τούτοις συντρέχει, ὡς οὐδὲ ἐπισημος ἐπὶ πλείον ἢ τῶν χρόνων παραλλαγή. ση- 15 μειωτέον δὲ ὡς εἴ τι ποτε ἐξαίρετον Ἑλλησι δι' ἀρχαιότητα μωθεύεται, μετὰ γε Μωϋσέα τοῦθ' εὐρίσκειται· κατακλυσμοὶ καὶ ἐκπυρώσεις, Προμηθεὺς, Ἴω, Εὐρώπη, σπαρτοὶ, κόρης ἀρπαγή, μυστήρια, νομοθεσίαι, Διονύσου πράξεις, Περσεὺς, ἄθλοι Ἡράκλειοι, Ἀργοναῦται, Κένταυροι, Μινώταυρος, τὰ περὶ Ἴλιον, Ἡρα- 20

καλον

3. τοῦ φορωνέως A. Aberat τοῦ. 5. λεγομένη A. 6. Ποσειδωνίου m. Ποσειδωνίου G. 9. γίνεσθαι] γηγόμενον add. m.
 14. ἱστοριῶν] γράφας add. m. 17. καὶ add. A. ἐκπυρώσεις] ἐμπυρώσεις G. 19. Περσεὺς, ἄθλοι] Vulgo Περσεὺ ἄθλοι. Περσεὺς ἄθλοι m. 20. Ἴλιον m. Ἰανλίαν A. Ἰανλίαν G.

eandem aetatem. E Graecis etiam nonnulli Moesen eadem aetate floruisse commemorant. Polemon quidem primo Graecarum historiarum libro in haec verba. Sub Api Phoronei filio Aegyptiaci exercitus pars Aegypto fuga dilapsa est, quae deinceps Palaestinam, Syriam nuncupatam, ab Arabia non procul occupavit. Eos intellige, qui Moesen sunt sequuti. Apion vero, Posidonii filius, grammaticorum diligentissimus, eo, quod scripsit adversum Iudaeos opere, et quarto historiarum libro refert, eo tempore quo Argivis imperabat Inachus, ab Amosi Aegyptiorum rege, duce Mose, Iudaeos defecisse. Defectionis etiam huius et Amosis meminit Herodotus in secundo, ac certo modo, etiam ipsorum Iudaeorum, quos inter circumcisos recenset; et Abraham forsitan, intelligens posteros eius Assyrios Palaestinae incolas vocat. Ptolemaeus quoque Mendesius Aegyptiorum origines posteriorum memoriae commendatur relatis assentitur, ita ut lucidior prae hac nulla possit esse temporum collatio. Hoc unum observatione mihi dignum: Graecos, si quando propter antiquitatem quidquam fabulentur, illud a Mosis aetate inventum et confictum proferre; huiusmodi sunt diluvia, incedia, Prometheus, Io, Europa, Spartani, puellae Proserpinae raptus, arcana, leges positae, Bacchi acta, Persaei labores, Herculei quoque, Argonautae, Centauri, Minotaurus, bellum Iliacum, Heraclidarum expeditio, Ionum colo-

κλειδῶν κάθοδος, Ἰώνων ἀποικία, καὶ Ὀλυμπιάδες. ἔδοξε δὴ μοι τῆς Ἀττικῆς βασιλείας τὸν προειρημένον ἐκτιθέναι χρόνον, παραιοῦσθαι μέλλοντι ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἱστορίαις τὰς Ἑλληνικάς. Β Ἐξέστω γὰρ τῷ βουλομένῳ παρ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν κομιζομένῳ λοβγλσθαι τὸν ἀριθμὸν, ὁμοίως ἐμοί.

Ὀδοῦν τῶν α καὶ κ' ἐτῶν τῶν μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος ἀπὸ Μωϋσέως τε καὶ Ὀγύγου ἐκκειμένων, πρώτῳ μὲν ἔτει τὸ πάσχα καὶ τῶν Ἑβραίων ἐξοδος ἢ ἀπ' Αἰγύπτου. ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ ὁ ἐπὶ Ὀγύγου γίνεται κατακλυσμός καὶ κατὰ λόγον. τῶν γὰρ V. 52 10 παρ' Αἰγυπτίων ὄργῃ Θεοῦ χαλάσας τε καὶ χεμῶσι μαστιζομένων εἰκὸς ἦν μέρη τινὰ συμπάσχειν τῆς γῆς, ὅτε Ἀθηναίους τῶν αὐτῶν Αἰγυπτίοις ἀπολαύειν εἰκὸς ἦν ἀποίκους ἐκείνων ὑπονοουμένους, ὡς φασὶν ἄλλοι τε καὶ ἐν τῷ Τρικαρᾶν Θεόπομπος. ὁ μεταξὺ χρόνος παραλείπεται, ἐν ᾧ μηδὲν ἐξαίρετον 15 Ἑλλήσιν ἱστορεῖται. μετὰ δὲ τέσσαρα καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἦν Προμηθεὺς, αἷς τινές.

Ταῦτα ὁ Ἀφρικανὸς ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ φιλαληθῶς καὶ ἐμμετρώως ἱστορῶν ἀξιοπιστότερος εἶναι μοι δοκεῖ κατὰ πάντα Εὐσεβίου, ἐν τούτῳ τῷ κατὰ Μωϋσέα καὶ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου πορείαν 20 λόγον ἔχων, ὡς προείρηται, καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς ὁμοφώνους καὶ

3. τὰς] Incipit B. 4. κομιζομένων G. 6. μέχρι τῆς G.
 9. γὰρ om. G. A distinguit non post λόγον, sed post κατακλυσμός.
 11. ὅτε] ὅτε m. 14. μεταξὺ δὲ m. 17. τῷ om. B.
 19. κατὰ] κατὰ τὸν G. τὴν ἀπ' Αἰγ.] τῆς Αἰγ. G. 20. λόγων B.

nias traductae et Olympiades. Hoc uno certe operae pretium me facturum puto, si Hebraicis historiis Graecas conferre volenti, Attici regni praememoratum obtulero tempus; illudque per alium mihi sit licitum, quod per me cuius fas fiet, ut enarrandorum a me principium illum numerum censeam, qui meae conformior sententiae videatur.

Annorum itaque mille et viginti, qui a Mose et Ogygo ad primam usque Olympiadem interiacent, primo equidem Pascha primum fuit institutum, et ab Hebraeis ex Aegypto profectio suscepta; in Attica vero celebratum illud sub Ogygo contigit diluvium. Aequum enim erat alias orbis partes communibus calamitatibus impeti, cum deo vindice Aegyptii grandibus et procellis affligerentur; similesque Aegyptiis aerumnas Athenienses perpeti et experiri necesse fuit, qui deductis ab eis coloniis orti censebantur, ut cum aliis in Tricarano auctor est Theopompus. Totum autem medium spatium, quo nihil commendatione dignum Graecis visum fuit, a nobis praeteritur. Kractis porro nonaginta et quatuor annis Prometheus, ut quidam censent, extitit.

Haec veraciter tutoque testari mihi videtur Africanus tractatu suo tertio, quo, ut in omnibus ab eo relatis, maiorem apud me, quam Eusebius, promereatur fidem, ubi maxime de Mose et ex Aegypto profectio sermone instituit, suffragantes adsciscat ex circumcissione scriptores, nec ad-

τοὺς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφήσαντας ἐξ Ἑλλήνων Κλήμεντα τὸν Στρωματέα καὶ Τατιανὸν, ὡς αὐτὸς Εὐσέβιος ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ Δικανόνοσ ὠδὲ πως γράφων συμμαρτυρεῖ· Μωϋσέα γένος Ἑβραῖον, προφητῶν ἀπάντων πρῶτον, ἀμφὶ τοῦ σωτήροσ ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφὶ τε τῆσ τῶν ἐθνῶν δι' αὐτοῦ Θεογονιασ χρησιμοδσ καὶ λόγια θεῖα γραφῆ παραδεδακῶτα, τοῖσ χρόνοισ ἀκμῶσαι κατὰ Ἰναχον εἰρήκασιν ἄνδρεσ ἐν παιδεύσει γνῶριμοι, Κλήμησ, Ἀφρικανὸσ, Τατιανὸσ, τοῦ καθ' ἡμῶσ λόγου τῶν τε ἐκ περιτομησ Ἰωσήπ-
P. 66 ποσ καὶ Ἰουστοσ ἰδίωσ ἕκαστοσ τῆν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιῶσ ὑποσχῶν ἱστοριασ. Ἰναχοσ δὲ τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσιν ἐπτακωσίοισ πρεσβεύει. 10 Ἑλληρικῶν δὲ φιλοσόφων, ὅστισ ποτὲ ἦν ἐκείνοσ ἀνῆρ ὁ τῆν καθ' ἡμῶν συσκευῆν προβεβλημένοσ, ἐν τῇ δ' τῆσ εἰσ μῆτην αὐτῷ πο-
 νηθείησ καθ' ἡμῶν ὑποθέλωσ πρὸ τῶν Σεμιράμειωσ χρόνων τὸν Μωϋσέα γενέσθαι φησί· βασιλεύει δὲ Ἀσσυριαων ἢ Σεμίραμισ πρὸσθεν ἔτεσι ν' πρὸσ τοῖσ ρ'. ὥστε εἶναι κατὰ τοῦτοσ τῶν 15 Τρωϊκῶν Μωϋσέα πρεσβύτεροσ ν' καὶ ὠ' ἔτεσιν. ἐγὼ δὲ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιμῶμένοσ καὶ τὸ ἀκριβὲσ ἀνιχνεύσαι διὰ σπουδῆσ προϋθέμην· ἐνθεν ὀρηθητεῖσ ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτησ·

2. ὡσ αὐτόσ B. ὡσ αὐτόσ A. ὡσαύτωσ G. τῷ προοιμίῳ] P. 221. ed. Mai. 3. ὠδὲ] οὐδέ G. κατὰ γένος Ἑβραῖον m. Ἑβραῖον Scaliger p. 87. Legebatur Ἑβραίων. 4. τοῦ σωτήροσ Scaliger. τοῖσ πρὸ ἐξ G. 6. θεῖα A. θεῖα B. θεῖα G. παραδεδακῶτα] παραδεδακῶτασ G. 10. Ἰναχον G. Ἰλιακῶν m. Ἠλιακῶν G. ἔτεσιν B. ἔστησαν A. πρεσβεύει G. Legebatur πρεσβεύειν. 11. ἐκείνοσ om. G. 12. αὐτῶν (nam sic AB.) om. G. Recepti Scaligeri correctionem αὐτῶ. 14. μωϋσέα B. Μωσέα G. δὲ καὶ G. 15. τοῦτοσ] τούτων B. 17. τιμῶμένοσ G.

versos habeat qui ex Graecis ad christianam philosophiam transierunt, Clementem dico Stromaton inventorem et Tatianum. Accedit nihilominus Eusebius testis, et in Canonis praefatione in hunc fere modum scribit. Mosen Hebraeum genere, prophetarum omnium antesignanum, quem quoad ea quae nos, id est, Christum praecesserunt, tum quoad alia, quae de dei notitia per eum accepta sunt oracula, vel etiam quoad divina verba scriptis tradita, tempore Inachi floruisse, viri eruditione conspicui Clemens, Africanus, Tatianus, qui eandem nobiscum profitentur fidem, et ex Iudaeis quoque Iosephus et Iustus, allatis a singulis quibusque evertendis studuit, libro adversum nos operis conscripti quarto, longe ante Semiramidos aetatem Mosen asseverat vixisse; annis enim centum et quinquaginta prius Assyriis Semiramidis imperaverat, adeo ut Troicis temporibus annis quinquaginta supra octingentos, eo quidem iudice, Mosen oporteret esse superiorem. Ego sane, cui veritate nihil est antiquius, quanto potui studio, quod in ea sincerius est et sanctius semper investigare proposui; dataque inde porta cum me ad huiusmodi opus condendum praepararem atque hinc inde

συντάξει ἑλιας ἐκπορίζων ἐμαντῶ χρόνων ἀναγραφὰς συνελεξά-**B**
 μην παντοίας, βασιλείας τε Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Μήδων,
 Περσῶν, Λυδῶν, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων,
 Σικωνίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θετταλῶν, Μακεδό-
 5νων, Λατίων, οἷς ἕστερον γέγονεν ἐπικλήν ὄνομα Ῥωμαῖοι,
 ὁμοῦ γίνονται μί. ἐν δὲ τῶ παρόντι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς χρόνους
 συναγωγῶν καὶ ἀντιπαραθεῖς ἐκ παραλλήλου τὸν παρ' ἐκάστῳ
 ἕθνεϊ τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν χρονικοῦ κανόνος σύνταξιν ἐποιησάμην,
 εὐρών τε παρ' Ἑβραίοις διαφόρους τῶν χρόνων ἀποδόσεις, τὴν
 10 μὲν πλεονάζουσαν, τὴν δὲ ἑλλείπουσαν, οὐ τὴν ἐμαντῶ κεχη-
 σμένην, λέγω δὲ τὴν πλήθουσαν, ἤρασα, τὴν δὲ ἐνδύουσαν μετ-**C**
 ἤλθον, πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτω κατὰ μὲν Ἰναχον, ὃν πρῶτον
 Ἕλληνας Ἀργούς βασιλευσάσι φασι, τῶν Ἑβραίων προπάτορα
 Ἰσραὴλ γενόμενον εὐρον, ἐξ οὗ τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰουδαίων
 15 ἕθρους τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπωνυμίας ἠξιώθη, κατὰ δὲ τὴν Σεμί-
 ραμιν τὸν Ἀβραάμ, Χαλδαῖον μὲν τὸ γένος, ἄλλως δὲ ἄνδρα
 θεοφιλῆ καὶ πρῶτον τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν εἶναι πεπι-
 στευμένον, Μωσῆα δὲ, φιλαληθῶς εἰπεῖν, τούτων μὲν νεώτε-
 ρον, τῶν δὲ παρ' Ἕλλησιν ἀρχαιολογουμένων ἀπάντων πρεσβύ- **V. 58**
 20 τατον, Ὀμήρου λέγω καὶ Ἡσιόδου, καὶ αὐτῶν γε τῶν Τρωϊκῶν, **D**

1. συντάξει **B** et Scaliger. προτάξει **G.** 3. λυδῶν **B.** 4. μα-
 κεδόνων **B.** Μακεδονίων **G.** 5. λατίων **B.** 7. τὸν παρ' **A.**
 τῶν παρ' **G.** 9. εὐρών δὲ **G.** 10. τὴν δὲ ἑλλείπουσαν — ἤρ-
 πασα addidi ex **B.** 12. κατὰ μὲν] μὲν om. **B.** 13. τῶν] τὸν **G.**
 14. εὐρών **G.** τοῦ δὲ Ἰουδαίων **G.** 15. κατὰ] μετὰ **G.**
 18. τούτων] τοῦτο **B.** 19. τὸν δὲ — ἀρχαιολογούμενον **B.**

varia rerum monumenta, velut materiem praevio dispositam providerem, temporum aetatumque series varias collegi et Chaldaeorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Lydorum, Hebraeorum, Aegyptiorum, Atheniensium, Argivorum, Sicyoniorum, Lacedaemoniorum, Corinthiorum, Thessalorum, Macedonum, Latinorum, qui postmodum Romani sunt dicti, diversorum certe regnorum (numero vero sunt quindecim) in unum rationes contuli; in hoc autem opere, collecta in unum annorum serie, et quo quaecumque natio floruit tempore ex adverso et in invicem comparato, communis chronicae regulae condidi opusculum; repertaque penes Hebraeos diversa computandi ratione, qua excedentem, qua deficientem, hanc sequutus sum. Verum enim vero cum Inachi tempore, quem primum Argivis imperasse referunt Graeci, primum parentem Israëllem, a quo duodecim tribus progenitae sunt, ipsaque Iudaeorum soboles Israëllem cognomen accepit, vixisse compererim; una autem cum Semirami Abraham Chaldaicum quidem genere, virum vero religiosum, ac inter prophetas Hebraeos summum semper habitum extitisse; Mosen autem, ne verum reticeam, his quidem posteriorem fateor, at certe quibusvis aliis a Graecis ex antiquitate laudatis superiorem, Homero dico et Hesiodo, ipsisque etiam Troianis bel-

καὶ ἔτι Διοσκόρουσιν, Ἀσκληπιοῦ, Διοπόσου, ἡρώων τε πάντων, Ἐρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, τῶν τε λοιπῶν παρ' Ἑλλήσι θεῶν, μυστηρίων τε καὶ τελετῶν, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων τῶν παρ' Ἑλλήσι μνημονουμένων· τούτων γὰρ ἀπάντων τὴν ἱστορίαν νεωτέραν τῆς Κέκροπος ἡλικίας παῖδες Ἑλλήνων παραδιδόασιν. 5 Μαῦσέα δὲ ἢ παροῦσα συνεξέτασις τῶν χρόνων γενέσθαι κατὰ Κέκροπα τὸν διφθῆ, ὃν πρῶτόν φασι τῆς Ἀττικῆς βασιλεῦσαι, συνίστησι πρὸ τῶν Πιακῶν ἀμφὶ τὰ τν' ἔτη.

- P. 67 Ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν ἀτοπίαν τοῦ λόγου μεμαρτύρη-
 κεν Εὐσέβιος ἀρκεῖ πρὸς κατανόησιν τοῖς γε ποσῶς μετεσχηκόσι παι- 10
 δεύσεως ἄλλης τε καὶ τῆς ἐν ἱστορίαις παλαιαῖς ὁμολογουμένης. ἐν
 γὰρ αὐτῷ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγγεγραμμένων ἤρεικε τοῦτο καὶ
 μόνον, τὸ ταῖς τοσαύταις τηλικούτων δόξαις ἀνδρῶν φιλοσόφων
 ἀντιπρῆσειν, ἀμάρτυρόν τε τὴν παρ' ἑαυτοῦ παρεισαγαγεῖν. ταῦτα
 γὰρ ταῖς τῶν πολλῶν, μᾶλλον δὲ τῶν πάντων δόξαις ἀντεισαγόμε- 15
 να, μόλις ἂν καὶ μετὰ πολλῆς προσδεχθεῖεν τῆς ἀποδείξεως παρὰ
 τοῖς εὖ εἰδόσι ταῦτα κρίνειν. ὅτι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρων τριῶν ὑποθέσεων
 Βἑαυτόν τε καὶ τὴν ἀλήθειαν ὥπται παραλογισάμενος ἐντεῦθεν φα-
 νερόν. εἰπὼν γὰρ διαφόρους χρόνων ἀποδόσεις παρ' Ἑβραίοις
 εὐρηκέναι, τὴν μὲν πλήθουσαν, τὴν δὲ ἑλλείπουσαν, ταύτῃ τε 20

1. ἔτι] ἔστι G. Διοσκόρουσιν B. Διοσκόρουσιν G. Ἀσκληπιοῦ G.
 5. παραδιδόασιν B. παραδιδώασιν G. παραδεδώκασιν G.
 6. ἐξέτασις Scaliger. 8. Πιακῶν m. Ηλιακῶν G. 14. ἑαυτοῦ]
 αὐτοῦ A. ταῦτα B. τὰ G. 15. ταῖς] τοῖς G.

his, Castore et Polluce, Aesculapio, Baccho, Heroibusque omnibus, Mercurio quoque et Apolline, reliquisque Graecorum diis, arcania, sacris, ipsisque insuper a Iove gestis supra modum a Graecorum ore decantatis; horum siquidem omnium historiam Graecorum sequaces Cecropis aetate recentiorem affirmant; instituta vero a nobis temporum series et eorum accurata dispositio Cecropi natura ancipiti, quem primum ante res ad Ilium gestas annos circiter trecentos et quinquaginta Atticae imperasse contendit, Mosen coetaneum asserit.

Sane absurditatis allatae sibi ipsi Eusebium testem esse facile coniciet, qui alia quavis eruditione, tum ea maxime, quae in veteribus historiis agnoscendis versatur, leviter fuerit imbutus. Unum enim hoc solumque confutandis eius scriptis sufficeret, quod tot litteratorum virorum sententiis adversetur, suumque ipsius commentum nullo antiquo testimonio probatum in medium intrudat. Dicta quippe plurium, imo vero cunctorum sententiis opposita, vix ac ne vix quidem, nisi valido rationum agmine stipata, obtrudere, sano et recto iudicio utentibus in more positum est. At vero tribus ex argumentis sibi ipsi veritatisque voluisse fucum facere, exinde manifestum. Cum enim varias annos numerandi rationes ab Hebraeis usurpari et unam quidem excedere, aliam, quam sequutus est, deficere statuae-

κατακολουθήσαι, πρῶτον μὲν διαψεύδεται· τῇ γὰρ πλεοναζούσῃ τῶν δύο, τῆς τε κατὰ τὸ Ἑβραϊκὸν τῆς τε παρὰ Σαμαρείταις, ἐκδόσει τῶν ὀ κέρηται, ὡς φησιν ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ· ἄλλως τε, εἰ καὶ ἀληθεῖος χρησάμενος τῇ ἑλλειπούσῃ, πόρρω φιλαληθοῦς 5 σκοποῦ πέπραχε. τῆς τε γὰρ περὶ τὸ θεωρητικὸν ἀρετῆς μεσότης ἔστιν ἀλήθεια, τὰς ἑλλείψεις καὶ προσθέσεις, ὡς κακίας καὶ C ψευδεῖς διαφιύγουσα, τῆς τ' αὖ περὶ τὸ πρακτικὸν ἀρεταὶ μὲν αἰ μεσότητες, κακίαι δὲ πρὸς ὑφαιρέσεις μεμαρτύρηται. οὐκ ἄρα λοιπὸν εὖ πεποίηκεν ἑξακολουθήσας ἑλλειπούσῃ γραφῇ περὶ 10 τοὺς χρόνους. ἴσον γὰρ εἰ καὶ ἐκ διαμέτρου τὸ κακὸν τῇ τε προσθήκῃ παρέπεται, καὶ τῇ ἑλλείψει τὸ ψεῦδος. διαμαρτάνει δὲ τοῦ ἀληθοῦς κὰν τῷ λέγειν Μωϋσεῖα κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ πρεσβύτερον πάντων τῶν παρ' Ἑλλῆσι θεῶν καὶ μυστηρίων, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων, ὡς νεωτέρας τῆς Κέκροπος ἡλικίας παρ' Ἑλλῆσι 15 πέφυκε δόξα· τὸν Δία πρώτην γυναικῶν μιγήναι Νιόβῃ τῇ Ἰνάχου· Ἰναχος δὲ κατὰ τὴν Εὐσεβίου σύνθεσιν ἔτιοι τ' προτερεύει Κέκροπος· οὕτω δὲ σχεδὸν καὶ κατὰ τὸν Ἀφρικανόν. ἀλλὰ καὶ αὐ- D τὸς οὗτος Εὐσέβιος περὶ Διὸς καὶ Νιόβης, Φορωνεύς τε καὶ Ἰνάχου, κατὰ τὸ ν' ἔτος τοῦ Ἰακῶβ ταῦτα παρέθετο ἐν τῷ κα- 20 νόμῳ αὐτοῦ. Φορωνεύς οὗτος Ἰνάχου καὶ Νιόβης παῖς, ὃς πρῶ-

6. προσθέσεις G. 9. κερί] παρὰ G. 10. προσθήκη G.
 11. διαμαρτάνει Bm. διαμαρτάνη G. 12. τοῦ om. G. κὰν]
 Vulgo κὰν. τῷ λέγειν A. τὸ λέγειν B. Articulum om. G.
 μωσεῖα B. τὸν Κέκροπα G. 15. λέγουσι γὰρ καὶ τὸν Δία m.
 νιοβῆ B. 17. οὕτω] οὕτως G. 18. οὗτος αὐτός G.
 νιοβῆς hic et paulo post B. 20. Φορωνεύς δ' m.

rit, in mendacium impiegisse convincitur; superexcedente siquidem septuaginta Interpretum calculo usus utrumque alium, cum qui penes Hebraeos, tum penes Samaritanos, ut computum abdicat, idem ipse libro primo testatur. Ac licet a veritate non alienum se iactet; deficientem ac imminutum sequutus, a scopo tamen ad quem veri studiosus dicta scriptaque collimat, recessit quam longissime. Contemplativae quippe virtutis perfectio mediumque veritas est, defectus excessusque, velut vitia, mendaciaque ex utroque latere vitare solita, sicut elus quae in actione versatur complementum est temperata mediocritas, ad defectus autem vitium illi adversum declinare praedicatur; peccavit itaque diminutam computandorum annorum viam sequutus. Uno namque modo et ex excessu vitium oppositum et ex defectu mendacium consequitur. A vero quoque aberrat ubi Moses illi adversum constanti natura Cecropi aetate parem atque omni Graecorum numine vel religione ipsiusque a Iove rebus gestis, quas Cecropis tempore recentiores Graecorum affirmat opinio, longe antiquiorem ponit; cum prima feminarum, cui coniunctus fuerit Iupiter, sit Niobe, Inachi filia. At Inachus, si fidem Eusebii demus computo, annis trecentis Cecrope prior est, in quem calculum inclinat ferme Africanus. Ipseque idem Eusebius quae de Iove et Niobe, Phoroneo et Inacho referuntur, circa quinquagesimum Iacob aetatis annum in temporum ratione a se condita reposuit. Phoroneus porro, Inachi Nio-

τος νόμους καὶ κριτήρια ὤρισε, τινὲς δὲ αὐτοῦ Φορωνέως τὴν
 Νιόβην θυγατέρα φασὶν Ἕλληνας, ἐξ ἧς ποιεῖται παῖδα Ἄπιον
 τὸν καὶ Σέραπιν· εἰ δ' ἄρα ταῦτά γε ἀληθῆ ἢ καὶ ψευδῆ ὄντα
 παρ' Ἕλλησιν, ἐπὶ Ἰνάχου καὶ Φορωνέως τῷ μοιχῷ πέπρακται
 Διὸς φέρονται πράξεις τοῦ αὐτοῦ Διὸς παρ' Ἕλλησι πρὸ Κέκρο-5
 P. 68
 V. 54 πος τοῦ διφυοῦς ἱστορούμεναι, ὧν μία αὐτῆ καὶ ἐπίσημος ἦ
 περὶ Νιόβης, ἣν πρώτην γυναικῶν ἐμοιχεύσατο Ζεὺς. καὶ μή-
 την Εὐσέβιος Μωϋσέως τε καταπυεύδεται καὶ Ἑλλήνων οὕτω πά-
 λιν. εἰ γὰρ μετὰ Φορωνέα Μωϋσῆς, κατὰ Κέκροπα τὸν δι-
 φυοῦ, οὐκ ἔστι Διὸς αὐτοῦ πράξεων καὶ πάντων τῶν παρ' Ἑλ-10
 λησιν ἀρχαιολογουμένων, ὡς δέδεικται, παλαιότερος· εἰ δὲ πα-
 λαιότερος, ὡς καὶ αὐτὸς μαρτυρεῖ καὶ πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ,
 πέφυκε Μωϋσῆς τοῦ Διὸς, κατὰ Ἰναχον καὶ Φορωνέα, ἐνδέχεται
 αὐτὸν καὶ τῶν παρ' Ἕλλησι πάντων εἶναι πρεσβύτατον. οὐδὲν
 Βγὰρ Ἕλλησι πρὸ Ἰνάχου καὶ Φορωνέως παιδὸς τῶν πρώτους Ἄφ-15
 γους βασιλευσάντων [Ἕλλησιν] ἱστόρηται· καθ' οὗς πρώτος
 καὶ μέγας ἐν τῇ Ἀκτῇ, τῇ νῦν Ἀττικῇ λεγομένη, κατακλυσμός
 γέγονε βασιλεύοντος αὐτῇ Ὠγύγου, μεθ' ὃν Κέκροψ ὁ διφυῆς
 ἔτεσιν ρηθ' ἀβασιλεύτου μινιάσης τῆς χώρας, διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν τοσοῦτοις ἔτεσιν· ὥστε 20
 ἐκ πάντων δεικνύσθαι διαμαρτάνειν ἐν τοῖς περὶ Μωϋσέως χρό-
 νοις ἔτεσι τοῦλάχιστον διακοσίοις τὸν Εὐσέβιον· ὃθεν καὶ τὴν

2. Νιόβην B. ἐξ ἧς Ζεὺς m. ποιεῖται B. 3. εἰ Bm. ἢ G.
 ἢ om. B. 5. φέρονται B. τοῖωνν addit m. 6. ἱστορούμενος B.
 αὐτῆ] Legebatur ταύτη. ταῦτα B. 7. νιοβῆς B. 12. οἱ
 πάντες οἱ G. 14. καὶ τῶν] καὶ om. G. 15. Ἕλλησι delet m.

besque filius, is est, qui leges et iudiciorum instituta in hominum consor-
 tium invehit; alii licet Graeci Niobem Phoroneo natam asserant, ex qua
 Iupiter Apim, qui Serapis est, suscipit; quae quidem, seu vero seu fecte
 fuerint a Graecis scripta, Inachi Phoroneique temporibus, ab adultero Iove
 censentur patrata; sane Iovis ipsius res gestae ante Cecropem illum bifor-
 mem litteris commendatae feruntur, quarum haec de Niobe, quam mulierum
 primam compressit, censetur praecipua. Sed et frustra in Moesen Grae-
 cosque mendacia comminiscitur Eusebius. Nam si Moses Phoroneo poste-
 rior ac geminae naturae Cecropi coaetaneus, nulla tenus rebus a Iove ge-
 stis antiquisve aliis, de quibus memorant Graeci, censetur anterior; quod
 si Iove antiquior, (ut ipse ac alii, qui praecesserunt, testantur), tempori-
 bus Inachi Phoroneique natus est Moses; consequens est cunctis Graecorum
 voce decantatis eum esse maiorem aetate; nullius enim nomen ante Inachum
 vel filium Phoroneum primos Argivorum reges Graecis historiis celebratur;
 eorum autem saeculo in Acte, quae nunc Attica, Ogygo regnante, primum
 illud et celebre diluvium contigit; exactisque demum annis novem supra
 centum et octoginta, regione tanto spatio propter vastitatem diluvio illatam
 regibus orbata, Cecrops imperium invasit. Ex quibus singulis annis mini-
 mum ducentis, in Moesis aetate recte designanda Eusebium peccare, com-

παρ' Αἰγυπτίοις τῶν λεγομένων δυναστειῶν παρενόθησε χρονολογίαν καὶ τὴν παρ' Ἀσσυριοῖς, ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ κανονίου τῶν Ἀσσυρίων βασιλείων δεχθήσεται, καὶ τὴν παρ' Ἑλλήσι δέ, καθὼς ἀποδέδεικται. τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἐνταῦθα προὔκειτο κατὰ Ἀμώσιν μὲν, τὸν καὶ Τέθμωσιν, υἱὸν Ἀσήθ τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς κατ' Αἴγυπτον ὀκτωκαιδεκάτης δυναστείας, δεῖξαι τὴν Μωϋσείως γένεσιν, εἴ γε τριάκοντα ἔτη λογισόμεθα τῷ αὐτῷ Ἀμώσει, καὶ ἰς τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἀσήθ· εἰ δέ, ὡς τὰ πλείω καὶ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων, κ' μὲν τῷ Ἀσήθ, κς' δὲ τῷ Ἀμώσει, ἔσται γεννηθεὶς κατὰ κς' ἢ καὶ κς' ἔτος τοῦ αὐτοῦ Ἀσήθ, ὅπερ ἡμῖν εὔρηται μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας, συντρέχων τῷ γη' ἔτει τοῦ κόσμου, νέ δὲ Ἰνάχου τοῦ πρώτου βασιλέως Ἀργείων, καθ' οὗς Ἀσσυρίων μὲν Σφαιρός, Σικωνίων δὲ Ὀρ-
 10 Θόπολις ἔβασιλευον. μετὰ δὲ ἔτη π' Ὠγγον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ
 15 κατακλυσμὸν Ἄμιδος τοῦ Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος ἔτι, Αἰγυπτίων δὲ Μισφραγμουθώσεως τοῦ καὶ Ἀμώσιος ἔτι, Ἀσσυρίων δὲ ἔτι καὶ Σικωνίων.

Τετάρθωσαν δὲ ἡμῖν ἐφεξῆς αἱ λοιπαὶ δυναστεῖαι τῶν Αἰγυπτίου βασιλέων ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡ' καὶ τοῦ πρώτου βασιλέως αὐ-

1. αἰγυπτιοῖς Bm. Αἰγυπτίων G. 5. ἀσήθ A constanter.
 7. γένεσιν B. γέννησιν G. 8. ἄμωσει AB. ἀσσηθ B. τῷ Ἀμώσει m. τῶν ἄμωσει B. τὸν Ἀμωσιν G. 10. ἰς ἢ ἰς m. ἢ καὶ B. Aberat καὶ. 11. ἠῦρηται B. συντρέχων τῷ] Legebatur συντρέχόντων. συντρέχων B. 12. ἐτῶν m. νε] μὲ m.
 13. Σφαιρός m. σφαιρός B. Σφαιδρός G. 14. γεγονέναι Ὠγγον m. 15. ἔτι ter in ἔτει mutat m et supplet numeros in Latinia expressis. 16. Μισφραγμουθώσεως G. ἄμώσιος B. Ἀμώσεως G.

pertum est. Quo factum, ut et dynastiarum Aegyptiis ita dictarum Assyriorumque, ut ad calcem indicis Assyriorum regum declarabitur, nec non et Graecorum, ut infra demonstravimus, chronologiam adulterare non sit veritus. Hoc quippe nobis propositum erat, ut Amosis, qui et Tethmosis, Aseth dynastiae decimae octavae primi regis filii temporibus Moesen natum ostenderemus, si nempe Amosi triginta, Asethque eiusdem patri annos sedecim assignemus; verum iuxta plura eaque correctiora exemplaria, huic quidem Aseth annis 20, inde Amosi 26 concessis, anno Aseth eiusdem 17 vel 16, natalis Moesis dies deprehendetur (accurata vero, qua potuimus, arte calculus iste a nobis compositus est), annis nimirum a mundi condita 5732, una concurrentibus, Inachi regis Argivorum primi labente 41, quo Assyriis quidem imperabat Sphaerus et Sicyoniis Orthopolis; evolutique decem annis octoginta. Api Phoronei filio Argivis annos (iam quinque) Aegyptiis Misphragmuthosi, qui et Amosis (duodecim) Ascatate Assyriis (primum duntaxat) Echyreo Sicyoniis (tres supra triginta) imperantibus, Ogygus et sub eo diluvium extitit.

Reliquae igitur regum Aegyptiorum dynastiae sua quaeque serie et ordine, a decima nimirum octava et eius rege primo Amos ex Africani sen-

τῆς Ἀμώς μὲν κατὰ Ἀφρικανὸν, κατὰ δὲ Εὐσέβιον Ἀμώσιος, κατὰ δὲ τὸ παρὸν χρονολογεῖον καὶ ἕτερα ἀκριβῆ, ὡς δειχθήσεται, δευτέρου τῆς αὐτῆς ἢ δυναστείας Ἀμώσιος.

P. 69
V. 55

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ἑκτακαίδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν 15

ἄν πρῶτος Ἀμώς, ἐφ' οὗ Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἀπ' Αἰγύπτου, ὡς ἡμεῖς ἀποδείκνυμεν ὡς δ' ἡ παροῦσα ψῆφος ἀναγκάζει, ἐπὶ τούτου τὸν Μωϋσέα συμβαίνει νέον ἔτι εἶναι.

B Οἶμαι τὸν Ἀφρικανὸν ἀγνοεῖν ὅτι καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Ἀμώς Ἀμωσις ἐκαλεῖτο ὁ αὐτὸς καὶ Τέθμωσις υἱὸς Ἀσήθ, ὡς δη-
10 λωθήσεται· καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἔκτος Μισφραγμούθωσις ὁμοίως καὶ Ἀμωσις εὐρεται λεγόμενος. ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον Ἀμωσιν, ἦτοι Ἀμώς παρ' αὐτῷ, ἢ πρὸ δ' τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐτῶν, Μωϋσῆς γεγένηται, ὡς δεδήλωται, κατὰ τὸ γ'ψλβ' ἔτος τοῦ κόσμου· κατὰ δὲ τὸν δεύτερον Ἀμωσιν, τὸν καὶ Μισφρα-
15 γμούθωσιν, Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἀπ' Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῷ, τῷ γ'ωιβ' ἔτει τοῦ κόσμου, π' δὲ αὐτοῦ.

2. τὸ om. G. 6. ἐφ' m. ἀφ' G. 7. ἐποδείκνυμεν G.
10. τέθμωσις Bm. Τεθμωσῆς G. ἀσήθ B. Ἀσήθ G. ἀσ-
σηθ A. 11. ὁμοίως καὶ] ὁμοίως δὲ G. 12. ἦνρηται B.
14. γεγένηται A. γεγέννηται G. ὡς Bm. φ' G. τὸ Bm. τῷ G.
15. τὸν om. B.

tentia, iuxta Eusebium vero Amosi, et iuxta praesentem temporum summam et codices reliquos emendatiorēs eodem nomine Amosi nuncupando, verum dynastiae 18, sede secunda, prout demonstrabimus, recensendo, nobis disponantur.

EX AFRICANO.

Regum Diospolitarum 16 dynastia decima octava, quorum

Amos primus fuit, sub quo, prout declaravimus, ex Aegypto Moses profectus est. Quin immo regis istius aetate juveniles adhuc annos Moesen decurrissae sibi concedi praesens calculus exigit.

Virum eundem, qui Amos, Amosin quoque, nec non Tethmosin, qui filius Aeth, dictum (prout ex sequentibus demonstrabitur) et Mischragmuthosin sextum ab eo numeratum Amosis quoque nomine insignitum reperiri, Africanum ignorasse reor. Sane sub Amosi nominis istius primo, qui Amos apud Africanum audit, vel certe annis ante regnum eiusdem quatuor, Moses, ut ex dictis manifesto liquet, in lucem prodit; anno nimirum ab orbis conditu 8732, sub Amosi vero nominis eiusdem secundo, cui Mischragmuthosis quoque nomen, ex Aegypto cum populi totius comitatu egressus est, ab orbe videlicet creato 3812, aetatis propriae 80.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

C

Ἰουδαϊκῆς δεκάτης δυναστείας Διοσπολιτῶν βασιλέων ἰδ'

ἢ πρῶτος Ἀμωσις ἔτη κέ'.

Πρὸ τούτου τοῦ Ἀμώσιως τέταρτον καὶ τελευταῖον τῆς ἐξ
5 δυναστείας Ἀφωφιν Ἐδσέβιος παρέθετο παραλόγως, καθ' ὃν
πάντες ὁμολογοῦσι τὸν Ἰωσήφ ἄρξαι Αἰγύπτου, ὃν ἐτῶν ἰδ' φησὶ
βασιλεῦσαι, πάντων ξα' ἔτη ὁμολογούντων αὐτὸν βεβασιλευκ-
ται τῶν πρὸ Ἐδσεβίου. ὅσα γοῦν πόσοις ἔτεσι τὸν Ἀμωσιν προ-
γεγονέναι Μωϋσέως καὶ τῆς ἐξόδου παρελογίσατο, ἵνα μὴ λέγω
10 συνελογίσατο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀφρικανὸς ἕκτον βασιλέα Ἀφω-
φιν κατὰ τὴν ἰε' δυναστείαν ἔτη ξα' τῆς Αἰγύπτου βασιλεῦσαι.
εἰ δὲ τοῖς χρόνοις πεπλονακέναι δοκεῖ ἀπὸ Ἀφώφειος ἐπὶ Ἀμωσιν,
τοῦτο παρὰ τῆς Αἰγυπτίων ἔπαθεν ἀσμφωνίας, οὕτω παρὰ
Μανεδῶ κείμενα εὐρών· πλείω γὰρ π' τῶν ἀπὸ Ἰωσήφ ἐτῶν
15 ἐπὶ Μωϋσεά.

1. ΕΥΣΕΒΙΟΝ] P. 100. 4. πρὸ τούτου B. πρῶτον G.
6. ὃν ἐτῶν Bm. ὡς ἐτῶν G. 7. ξα'] Conf. p. 62 b. ἔτη] Le-
gebatur ἕτος. αὐτὸν m. αὐτῶν G. 8. ὅσα γοῦν πόσοις] πό-
σοις γοῦν m. 11. ἰδ'] κ' G. 13. τοῦτο Bm. τούτῳ G.
ἀφωφίας B. 14. εὐρών] εὐρον B. κ' τῶν] ἀπὸ κ' G.

EX EUSEBIO.

Regum Diospolitarum sedecim dynastia decima
octava, quorum

Amosis primus annos viginti quinque regnavit.

Ante Amosin dynastiae decimae septimas regem quartum et ultimum
aīum, Aphophim nomine, praeter ordinem Eusebuis locavit, sub quo Io-
seph regiam potestatem in Aegyptum exercuisse apud omnes in confesso est.
Annos autem quatuordecim duntaxat sceptris potitum asserit Eusebius; eo
tamen aetate superiores Historici omnes uno supra sexaginta regnasse te-
stantur. Quanto igitur annorum spatio Amosin Aegypti regem Moſen et
ex Aegypto recessum antevertisse hallucinatus est, ne dicam, collegit Eu-
sebius. Regem vero nomine Aphophim dynastiae 15 sextum annos unum
et sexaginta regnasse Africanus profitetur; qui quamvis ab Aphophi ad
Amosin usque annis allquot excedere videatur, id vitii tamen ex solo Ae-
gyptiorum ab invicem dissensu, cum ita scriptum penes Manethonem com-
pererit, contraxisse dicendus est. Ab Ioseph siquidem temporibus ad Mo-
sis aetatem annorum numerus longe superat octogesimum.

P. 70

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

V. 56 Αιγύπτου τῆς ἡ' δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον παρὰ Ἀφρικανῶ Ἀμωσιν.

Δεύτερος κατὰ Ἀφρικανὸν κατὰ τὴν ἡ' δυναστείαν ἐβασίλευσε Χεβρώς ἔτη γ'.

Τρίτος Ἀμενωφθὶς ἔτη κδ'.

Τέταρτος Ἀμερσίς ἔτη κβ'.

Πέμπτος Μισαφρὶς ἔτη γ'.

Ἐκτος Μισφραγμούθωσις ἔτη κς', ἐφ' οὗ ὁ ἐπὶ Δευκαλλωνος κατακλυσμός.

B Ὅμοῦ ἐπὶ Ἀμώσεως τοῦ καὶ Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς κατὰ Ἀφρικανὸν γίνονται ἔτη ξθ'. τοῦ γὰρ Ἀμῶς οὐδ' ὄλωσ ἐῖπεν ἔτη. εἰ δ' ἄρα γε κατὰ τὴν Εὐσεβίου στοιχειωσιν δῶμεν κ' ἔτη τοῦ Ἀμῶς καὶ κς' τοῦ Μισφραγμουθώσεως, ἧ κατὰ Ἀφρικανὸν καὶ Εὐσέβιον ἔσονται ἀπὸ ἀρχῆς Ἀμῶς ἕως τέλους Μισφραγμουθώσεως ἔτη ρκ', ὅσα καὶ τῆς ζωῆς Μωϋσέως πεπλίστευται εἶναι. καὶ πῶς ἐστὶ δυνατὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Μωϋσέως, εἶτον τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας, ἐὰν κατὰ τὸν Ἀμῶς δῶμεν αὐτὸν ἐξεληλυθέναι, ὡς Ἀφρικανῶ δοκεῖ, ἧ ἀπὸ τῆς νεότητος, ὡς αὐτὸς διασπορεῖ, ἕως τελευτῆς αὐτοῦ Μωϋσέως τοὺς δύο κατακλυσμοὺς 20

2. παρὰ ἀφρικανῶ ἄμωσιν B. 5. χεβρώς A. 6. κδ'] κα' m.
7. ἀμενσίς B. 8. μισάφρις B. 9. ἔτη] ἐτι B. 11. ἐπὶ Ἀμώσιος τοῦ καὶ m. Legebatur ἀπὸ Μωσέως. 12. Ἀμῶς G. ἀμῶς B constanter. εἶπεν m. εἰπεῖν G. 13. ἔτη τοῦ] ἔτη τῶ B.
14. τοῦ M.] τῶ μ. B. μισφραγμούθωσις AB. 15. μισφραγμούθωσις A. μισφραγμούθωσις B. 16. ρκ' Bm. κ' G. 17. εἶπεν] Vulgo ἦτον. ἦτοι m. 19. αὐτὸς m. αὐτὸς G.

AEGYPTIORUM REGUM

post primum Amosin Africano dictum dynastiae decimae octavae reliqui.

Secundus dynastiae 18 ex Africano regnavit Chebros annis 13.

Tertius Amenophthis annis 21.

Quartus Amersis annis 22.

Quintus Misaphris annis 13.

Sextus Misphragmuthosis annis 26, sub quo Deucalionaeum diluvium.

Summa annorum usque ad Amos, qui et Misphragmuthosis, secundum Africanum annorum est 69. Amos enim nulla ratione recensuit annos. Verum datis Amos 25, Misphragmuthosi autem 26, annis iuxta Eusebii computum, certe ex mente Africani et Eusebii ab Amos imperio usque ad Misphragmuthosis obitum annos 120, qui Mosis vitae creduntur pares, numerabis. At quinam fieri potest, ab accepto a Mose in populum imperio, id est a profectione ex Aegypto, si Amos regnante eam suscepisse concedamus, prout opinatur Africanus, aut a primis Mosis annis, ut ipse suspicatur, ad eius usque obitum duo diluvia tot Graecorum scriptis laudata

παρ' Ἑλλῆσι βεβοημένους γεγενῆσθαι; λέγω δὴ τὸν πρῶτον ἐπὶ Ὠγύγου ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐν Θετταλίᾳ χρόνους ὕστερον σμῆ', ἀναμφιλέκτως συμβάντα ἐπὶ Κραναοῦ ἀπτόχθονος δευτέρου βασιλείως Ἀθήνησιν. ἵνα γὰρ ἐπὶ 5 Ἀμῶς δῶμεν αὐτὸν γεγενῆσθαι, ὅπερ μᾶλλον συμφωνεῖ τοῖς Ἰνάχον χρόνους, καὶ ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως τετελευτηθέναι, διπλοῦς ὁ τῶν χρόνων πλείων πέφυκεν ἀριθμὸς, ὡς αὐτὸς Ἀφρικανὸς μεμαρτύρηκεν ἐν ἀρχῇ τοῦ τρίτου λόγου εἰπὼν· ἀπὸ μὲν Ὠγύγου, διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθο- 10 ρὰν, ἀβασίλευτος ἔμεινε ἡ νῦν Ἀττικὴ ἔτεσιν ρηθ'. εἶτα Κέκροψ ὁ διφυῆς ἔτη ν'. Κραναὸς ἀπτόχθων μετὰ Κέκροπα ἔτη θ'. ἑμοῦ γίνονται ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμοῦ ἐπὶ Κέκροπα πρῶτον βασιλέα Ἀθήνησι; καὶ τὸν μετ' αὐτὸν δεύτερον Κραναὸν ἔτη σμῆ'. τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόδου Μωϋσέως 15 καὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ ἐν Θετταλίᾳ. ὁ τε γὰρ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸς ἐπὶ Φωρωνέως καὶ τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ ἱστορεῖται τῷ αὐτῷ Ἀφρικανῷ, καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐπὶ Κραναοῦ δευτέρου βασιλείως Ἀθήνησιν, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἀποδ- P 71 20 δεικται. οἷκ ἄρα καλῶς ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγει κατακλυσμόν. ὁ γὰρ Μισφραγμουθώσις μετὰ

3. κραναίου B. Κραναίο G. 6. Μισφραγμουθώσεως m. σφραγμουθώσεως A. μισφραγμουθώσεως B. Σφραγμουθώσεως G. 11. κράναος B. 12. ἀπὸ τοῦ] τοῦ om. B. 13. Legebatur ἐπὶ Ἀθήνησιν. ἐπὶ om. B. 14. κράναον AB. μουσείως B. Μωσέως G. 17. ἀπ' om. G. 20. μισφραγμουθώσεως B. Δευκαλίωνα G. 21. μισφραγμουθώσις A.

contigisse? Primum dico sub Ogygo in Attica et aliud sub Deucalione in Thessalia annis indubie 248 exactis, sub Cranao indigena secundo Atheniensium rege. Licet enim quod Inachi consonat tempori, sub Amos Mosen natum, sub Misphragmuthosi vero diem ultimum clausisse, demus; duplo maior exsurget sanorum numerus, etiam Africano teste, ad libri tertii principium dicente. Ab Ogygi temporibus, ob ingentem illam a diluvio receptam cladem, annis 189 orba regibus quae nunc est Attica remansit; tum Cecrops biformis annis 50 regnum tenuit, deinde Cranaus indigena post Cecrops decessum annis novem imperavit. Ab Ogygi itaque diluvio usque ad Cecropem primum Atheniensium regem et Cranaum, qui secundus eum in regno excepit, anni censentur 248, totidemque ab exitu Mosi et Israël ex Aegypto usque ad Deucalionis diluvium in Thessalia visum. Cum enim Ogygaeum diluvium sub Phoroneo et ex Aegypto Israelis protectione historicis Africani monumentis celebretur, tum quoque Deucalionaeum sub Cranao secundo Atheniensium rege contigisse referatur, ut iam ex eius scriptis demonstratum; minus igitur recte Deucalionaeum diluvium Misphragmuthosis temporibus coaequat. Misphragmuthosis enim cum ex

τὸν Ἀμωσιν πρῶτον βασιλεῖα κατ' αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῆς ἡ' δυναστείας μόλις κέ' χρόνοις ὕστερον καταλήγει. ὑπολείπεται δὴ λοιπὸν ἡμῖν λογίσσασθαι τὸν ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμόν ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως γεγενῆσθαι μᾶλλον, ἐφ' οὗ καὶ Μωϋσῆς καθ' ἡμῶς καὶ ἄλλους ἀκριβεστέρους ἐκπεπόρευται τῆς Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῷ, ὅπερ Ἀφρικανὸς, συγγνώτω μοι, διαπορήσας ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος εἴρηκεν ἐαυτῷ ἀντιπίπτων. καὶ οὕτω μὲν ἐν τούτῳ διήμαρτεν οὐ συλλογισάμενος Β ἀκριβῶς ὅτι Κέκροψ ὁ διφυῆς καὶ Κραναὸς οἱ πρῶτοι βασιλεῖς V. 57 Ἀθηναίων μετὰ Ὠγύγον, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γέγονε 10 κατακλυσμός ἐν Θετταλίᾳ, μετὰ Μισφραγμούθωσιν ἦσαν χρόνοι ὕστερον τοῦλάχιστον ἑν', ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν ἀποδείκνυται. σαφῶς δὴ ἔκ τε τῶν Εὐσέβιον παραλογισμῶν πρὸς τοὺς βελτίονας αὐτοῦ, οἷς ἀντιπίπτων ἀμαρτύρως τὰ δοκοῦντα αὐτῷ συνέγραψεν, ἔκ τε τῶν Ἀφρικανῶν λελεγμένων, ὀρθῶς μὲν ἐν 15 οἷς ἐμμαρτύρως εἴρηκε κατὰ Ἴναγον καὶ Φορωνέα γενέσθαι Μωϋσέα, διηπορημένως δὲ ἐν οἷς ἢ νέον αὐτὸν ἐπὶ Ἀμώσιος εἶναι καταναγκάσθη παρὰ τῆς ἀληθείας φάναι, ἢ τῆς Αἰγύπτου C ἐκπορευθῆναι, παρέστη ἡμῖν ὅτι ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως ἤγγιστο τοῦ λαοῦ, τοῦ καὶ Ἀμώσιος, καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ ἐπὶ 20 Ὠγύγου γέγονε κατακλυσμός.

2. χρόνοις B. χρόνοις G. 7. ἐπὶ δευκαλίωνος B. Aberat ἐπι.
 εἴρηκεν m. εἰρημέναι G. ἀντιπίπτον B. 9. κραναὸς AB.
 10. ὧν B. ὄν G. 11. μετὰ] καὶ μετὰ G. ἦσαν Bm. ἦγον G.
 14. αὐτοῦ Bm. αὐτῶν G. 15. λελεγμένων B. λεγομένων G.
 19. παρέστη] πάρεστι G.

eius, tum ex Eusebii sententia, vix annis 25 regnum postmodum tenuit. Superest itaque Ogygaeum diluuium sub Mispfragmuthosi, cuius tempore, prout nobis aliisque oculatis auctoribus placuit, cum populo Moses egressus est ex Aegypto, contigisse; in quo, pace ipsius dixero, lapsus Africanus ac sibimet ipsi repugnans, Ogygi vice Deucalionem scripsisse apprehenditur. Propterea illi modico examine res non levis error admissus est, ceu minus attendenti primos Atheniensium reges geminum natura Cecropem et Cranaum, cuius tempore Deucalionis inundatio memoratur, longo intervallo Ogygo et Mispfragmuthosi annis ad minus 150 fuisse posteriores, ut testatus in se ipsum, demonstratur. Ex]Eusebii igitur hallucinationibus, quas reclamante probatorum auctorum agmine, nulloque suae sententiae teste producta, congestis in unum; ex Africani quoque dictis, recte quidem qua non sine testimoniis Inacho Phoroneoque coaetaneum Mosen ponit, incerto vero qua veritati adversatus, vel eum inter iuvenes adhuc sub Amosi relatum, vel ex Aegypto profectum, coactus est asserere; superest nobis Mispfragmuthosis, qui et Amosis, aetate duces populi eum institutum scribamus, et Ogygaeum diluuium eodem superstitute contigisse manifesto concludamus.

Οἱ λοιποὶ βασιλεῖς Αἰγύπτου τῆς ὀκτωκαιδεκάτης δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον παρ' Εὐσέβιου Ἄμωσιν.

β' Χεβρῶν δεύτερος ἔτη ιγ'.

γ' Ἀμμενώφης ἔτη κα'.

5 δ' Μίφρης ἔτη ιβ'.

ε' Μισφραγμούθωσις ἔτη κς'.

D

Ὅμοῦ ἀπὸ Ἀμώσεως τοῦ πρώτου τῆς προκειμένης ιη' δυναστείας ἕως Μισφραγμούθωσις ἀρχῆς κατὰ Εὐσέβιον ἔτη γίνονται σα'. βασιλεῖς πέντε ἀντὶ τῶν ἕξ. τὸν γὰρ τέταρτον Ἀμένσην παραδραμὸν ὁ Ἀφρικανὸς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μέμνηται, ἔτη κβ' αὐτοῦ ἐκολόβωσιν.

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΤΗΣ ΙΗ'

P. 72

δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν κατὰ Ἀφρικανὸν οὕτως.

15 ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'.

η' Ἀμμενώφης ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος.

θ' Ὠρος ἔτη λζ'.

8. β' delet m. χεβρῶν B. 4. ἀμμενώφης B. 5. Μίφρης] Μίφρης G. μίφρης B. Memphres Eusebius p. 101. 6. μισφραγμούθωσις B. κς'] „Superius κς'" m. 7. Ἀμώσιος m. Μωσείας G. 9. ἀμμεσην A. ἀμμεσην B. 10. ὄν ὁ G. μέμνηται B. μέμνηται G. 16. ἀμμενώφης B. 17. λίθους B. 18. ὦρος B. ὠρος A.

Reliqui Aegyptiorum reges dynastiae decimae octavae, post primum ab Eusebio scriptum Amosin.

2. Chebron annis 13.

3. Ammenophis annis 21.

4. Miphris annis 12.

5. Misphragmuthosis annis 26.

Ab Amosi propositae dynastiae primo usque ad Misphragmuthosis regnum ex Eusebii sententia anni sunt 71, regibus nimirum quinque, cum sex scribendi forent, positus; quartum enim Amensem nomine, quem cum Africano memorant reliqui, praeteriit et annos eius vitae 22 omisit Eusebius.

RELIQUI POST

Misphragmuthosin dynastiae 18 reges ex Africani sententia hoc ordine locantur.

7. Tuthmosis annis 9.

8. Amenophis annis 31. Hic Memnon habitus et lapis loquela praeditus.

9. Horus annis 37.

- ι* Ἀχερρῆς ἔτη λβ'.
ια Ῥαθῶς ἔτη ξξ.
ιβ Χεβρῆς ἔτη ιβ'.
B *ιγ* Ἀχερρῆς ἔτη ιβ'.
ιδ Ἀρμεσῆς ἔτη ε'.
ιε Ῥαμεσοῦς ἔτος α'.
ισ Ἀμενωφᾶθ ἔτη ιδ'.
 Ὀμοῦ ἔτη σξγ'.

ENNEAKAIDĒKATH

δυναστεία βασιλείων ζ Διοσπολιτῶν. 10

- α* Σέθως ἔτη να'.
β Ῥαψάκης ἔτη ξα'.
γ Ἀμμενέφθης ἔτη κ'.
δ Ῥαμεσοῦς ἔτη ξ'.
C *ε* Ἀμμενεμῆς ἔτη ε'. 15
V. 58 *ς* Θουώρις, ὁ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλεξάνδρου
 ἀνῆρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον εἴλω ἔτη ζ'.
 Ὀμοῦ ἔτη σδ'.

1. ἀχερρῆς B. 3. χεβρῆς B. 5. ἀρμεσῆς A. ἀρμεσοῦς B.
 6. Ῥαμμεσοῦς AB. Ῥαμμεσοῦς G. α' B. ἐν G. 7. ἀμενωφᾶθ B.
 Ἀμενωφ G. 10. ζ'] Qui enumerantur sex sunt. 13. ἀμμενε-
 φθῆς A. ἀμμενεφθῆς B. 14. Ῥαμμεσοῦς B. Ῥαμμεσοῦς G. 16. Θου-
 ωρις G. Ὀμήρῳ] Odyss. δ, 126. Πόλυβος] Legebatur Πολύ-
 βος, ε'. Illud ε' om. B. Ἀλεξάνδρου ἀνῆρ, ἐφ' m. ζ' ἀλεξάνδρου
 ἀνῆρ ἐφ' AB. ζ'. Ἀλεξάνδρος, ἐφ' G. Conf. p. 169 d.

10. Acherres annis 32.
 11. Rathos annis 6.
 12. Chebres annis 12.
 13. Acherres annis 12.
 14. Armeses annis 5.
 15. Rammesese anno uno.
 16. Amenoph annis 19.
 Summa anni 263.

DYNASTIA XIX

regum Diospolitarum VII.

1. Sethos annis 51.
 2. Raphaces annis 61.
 3. Ammenephtes annis 20.
 4. Rameses annis 60.
 5. Ammenemes annis 5.
 6. Thuoris, Polybus Homero dictus, Alcandrae coniux, sub quo captum
 est Ilium, annis 7.
 Summa anni 209.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δευτέρου τόμου Μανεθῶ βασιλεῖς ἔτη βραχέα.

Οἱ λοιποὶ τῆς ἡ' δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν κατὰ Εὐσέβιον οὕτως.

5 ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'.

ζ' Ἀμένωφισ ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμωνιν εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεργόμενος λίθος.

ἡ' Ὀρος ἔτη λς'. (ἐν ἄλλῳ λη'.)

θ' Ἀχενχέρσης ἔτη ις'.

10 [ι' Ἀθωρις ἔτη λθ'.
[ια' Χενχέρσης ἔτη ις'.]

Κατὰ τοῦτον Μωϋσῆς τῆς ἕξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων ἠγήσατο.

Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τούτου λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωϋσέως ἕξοδον, μηδενὸς αὐτῷ λόγον μαρτυροῦντος, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐναντιομένων τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ.

ιβ' Ἀχερρῆς ἔτη η'.

ιγ' Χερρῆς ἔτη ιε'.

ιδ' Ἀρμαῖς ὁ καὶ Δαναὸς ἔτη ε', μεθ' ἃ ἐκ τῆς Αἰγύπτου

P. 73

1. *μανεθῶθ* AB. 4. *εὐσέβιον* Bm. *Εὐσέβιον* G. 5. *ς'* addidit Bm. 6. *Αμνοφίς* apud Eusebium p. 101. *ἐστιν* addidi ex B. 8. *ὠρος* B. *ὠρος* A. 9. *ις'* B. *ιβ'* G. 10 et 11. om. B et Eusebium. 17. *ἀχερρῆς* B. *Ancheres* apud Eusebium. 18. *χερρῆς* B. 19. *ἀρμαῖς* B. *Αρμῆς* G. ὁ καὶ] καὶ om. G.

Eodem secundo Manethonis libro reperiuntur reges 96, quorum imperium ad 2121 annos protractum est.

Dynastiae reliqui octodecim reges post Mispfragmuthosin ordinem hunc ex Eusebio tenent.

6. Tuthmosis annis 9.

7. Amenophis annis 31, qui et Memnon dictus et lapis loquax.

8. Orus annis triginta sex, in alio codice triginta octo.

9. Achencheres annis 12.

10. Athoris annis 39.

11. Chencheres annis 16.

Huius tempore Moses Iudaeorum ex Aegypto profectionis dux institutus.

Eusebius nullo, ut ipse testatur, sibi adstipulante, quin immo adversam in partem antiquis auctoribus aliis propensis, sub hoc principe susceptam ab Israële, duce Mose, profectionem scribit.

12. Acherres annis 8.

13. Cherres annis 15.

14. Armes Danaus annis quinque, quibus exactis regno excidit et fra-

ἐκπεσῶν καὶ φεύγων τὸν ἀδελφὸν Αἴγυπτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφ-
ικνεῖται, κρατήσας τε τοῦ Ἄργου βασιλεύει Ἀργείων.

ιέ' Ἰαμεσσῆς, ὃ καὶ Αἴγυπτος, ἔτη ξη'.

ις' Ἀμένωφης ἔτη μ'.

Ἰομοῦ ἔτη τμη'.

5

Προσέδθηκεν ὑπὲρ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη πέ' Εὐδόξιος κατὰ
τὴν ἐπὶ δυναστείαν.

B Ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων ἐ Διοσπολιτῶν.

α' Σέθως ἔτη νέ'.

β' Ῥαμψῆς ἔτη ξς'.

10

γ' Ἀμμενεφθῆς ἔτη μ',

δ' Ἀμμενέμης ἔτη κς'.

ε' Θεώωρις, ὃ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλεάν-
δρου ἀνὴρ, ἔφ' οὗ τὸ Ἰλιον εἰάλω, ἔτη ζ'.

Ἰομοῦ ἔτη ρδ'.

15

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ β' τόμον Μανεδῶ βασιλέων ἡβ' ἔτη ,αρκά'.

3. Ῥαμσεσῆς] ἀμσεσῆς B. Legebatur Ἀμσεσῆς. Corraxi ex Eusebio.
4. ις' om. A. μένωφης A. μενωφῆς B. Μέμωφης G. Verum ex
Eusebio dedl. 6. ὑπέφ] ἐπὶ G. 10. ραμψῆς B. Ράψης G.
11. Ἀμμενεφθῆς G. 12. ἀμμενεμῆς B. Legebatur Ἀμμενεμῆς.
13. Θεωωρις B. Πόλυβος] Legebatur Πολύβους ζ'. Illud ζ'
om. B. Αλεάνδρου m. ζ' (ζ' om. A.) Αλεάνδρος G. 16. Ex τοῦ
αὐτοῦ β' m.

trem Aegyptum fugiens secedit in Graeciam et Argo capta dominatur Ar-
givia.

15. Ammeses, qui et Aegyptus, annis 68.

16. Memophis annis 40.

Summa anni 348.

Supra Africani calculos addidit Eusebius ad dynastiam 18 annos 85. 1

Dynastia decima nona regum Diospolitarum quinque.

1. Sethos annis 55.

2. Rapses annis 66.

3. Ammenephthis annis 40.

4. Ammenemes annis 26.

5. Thuoris, Homero dictus Polybus, Aleandreae coniux, cuius tem-
pore captum est Ilium, annis 7.

Summa anni 194.

Ex eiusdem Manethonis libro secundo reges 92 annis 1121.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

C

τρίτον τόμον Μανεθῶ.

Εικοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν β', οἱ ἐβασίλευσαν
ἔτη ρλ'.

5 Πρώτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Τανιτῶν ζ'.

α' Σμενδῆς ἔτη κς'.

β' Φουσέννης ἔτη μα'.

γ' Νεφελχερῆς ἔτη δ'.

δ' Ἀμενωφθῆς ἔτη θ'.

10 ε' Ὄσοχωρ ἔτη ς'.

ς' Πιναχῆς ἔτη θ'.

ζ' Φουσέννης ἔτη λε'.

Ὅμου ἔτη ρλ'.

V. 59

D

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

15 δυναστεία Βουβαστιτῶν βασιλέων θ'.

α' Σεσόχωσις ἔτη κα'.

β' Ὄσορθῶν ἔτη ιε'.

1. ΚΑΤΑ] κατὰ δὲ B. 2. τρίτον B. γ' G. ἐκ γ' m. μανε-
θῶ B. 5. ζ' Bm cum Eusebio p. 103. ς' G. 6. σμενδῆς B.
Σμεδῆς G. 7. φουσέννης B. φουσέννης A. Φουσέννης ἢ Φουστέ-
σης G. μα' correcti ex Eusebio. Legebatur μς'. 9. Ἀμενω-
φθῆς G. 10. ὄσοχωρ B. ὄσοχορ AG. 11. Πιναχῆς G.
12. φουσέννης B. Legebatur Σουσέννης. λε' ex Eusebio. Legabatur
ιδ'. ι' m. 16. α'] Πρῶτος G. σεσώχης B. σεσόχης A. Cor-
recti ex Eusebio. 17. ὄσορθῶν B. ὄσορθῶν A. Οσορῶθ G.

EX AFRICANO.

Ex Manethonis libro tertio.

Dynastia vigesima regum 12 Diospolitarum, qui annis 135 regnaverunt.

Dynastia vigesima prima regum Tanitarum septem.

1. Smedes annis 26.

2. Phuneses vel Phusenes annis 46.

3. Nephelcheres annis 4.

4. Amenenophthis annis 9.

5. Osochor annis 6.

6. Pinaches annis 9.

7. Susennes annis 30.

Summa anni 130.

DYNASTIA XXII

Bubastitarum regum IX.

1. Seaochis annis 21.

2. Osoroth annis 15.

- γ' δ' ε' Ἄλλοι τρεῖς ἔτη κέ'.
 ζ' Τακλωθις ἔτη γ' .
 ζ' η' θ' Ἄλλοι τρεῖς ἔτη μβ' .
 Ὀμοῦ ἔτη ρκ' .

P. 74

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

5

Τανιτῶν βασιλέων δ'.

- α' Πετουβάτης ἔτη μ', ἐφ' οὗ ἄλυμπτιας ἤχθη πρώτη.
 β' Ὀσορχῶ ἔτη η', ὃν Ἡρακλῆα Αἰγύπτιοι καλοῦσι.
 γ' Ψαμμοῦς ἔτη ι'.
 δ' Ζήτ ἔτη λα'.
 Ὀμοῦ ἔτη πθ'.

10

B

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Βόχχωρις Σαίτης ἔτη ζ', ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέρχεται, ἔτη ργ'.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Αἰθιοπῶν βασιλέων τριῶν.

15

- α' Σαβάκων, ὃς αἰχμάλωτον Βόχχωριν ἐλὼν ἔκασε ζῶντα,
 καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη η'.

2. τακλωθις B. Τακέλλωθις G. 7. ἐφ' m. ἀφ' G. 8. ὄσορ-
 χῶ A. ὄσορχῶ B. 10. λα'] ιδ' B. 13. βοχχορσαιτης B.
 ἔτη ργ'] „Redundant haec aut alia desunt.” m. 16. σαβάκων B.
 Σαββάκων G. βόχχοριν B.

3. 4. 5. Alii tres annis 25.
 6. Tacellothis annis 13.
 7. 8. 9. Alii tres annis 42.
 Summa anni 120.

DYNASTIA XXIII

regum Tanitarum IV.

1. Petubates annis 40, sub quo prima Olympias duxit initium.
 2. Osorcho annis 8, quem Herculem vocant Aegyptii.
 3. Psammus annis 10.
 4. Zet annis 31.
 Summa anni 89.

DYNASTIA XXIV.

Bonchoris Saitea annis 6, cuius tempore loquutus est agnus annis 990.

DYNASTIA XXV

regum Aethiopum III.

1. Sabbacon, qui Bonchorim in captivitatem redactum combussit vivum,
 regnavitque annis 8.

β' Σεβίως υἱὸς ἔτη ιδ'.

γ' Τάρκος ἔτη ιγ'.

Όμοῦ ἔτη μ'.

KAT' EUSEBION.

C

5 τρίτου τόμου Μανεθῶν.

Εικοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρη'.

Εικοστὴ πρώτη δυναστεία βασιλέων Τανιτῶν ἐπτά.

α' Σμένδις ἔτη κς'.

10 β' Ψουσέννης ἔτη μα'.

γ' Νεφερχερός ἔτη δ'.

δ' Ἀμενωφθίς ἔτη θ'.

ε' Όσοχώρ ἔτη ς'.

ς' Ψινάχης ἔτη θ'.

15 ζ' Ψουσέννης ἔτη λε'.

Όμοῦ ἔτη ρλ'.

D

Εικοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβασιτιῶν βασιλέων τριῶν.

α' Σεσόγχωσις ἔτη κα'.

1. σεβίως B. Σέτηςος G. 4. κατὰ A. 6. Εἰκοστῆ] κ' AB.
8. εἰκοστὴ πρώτη B. κα' A. Πρώτη καὶ εἰκοστὴ G. 9. αμνωφθίς B. 11. νεφερχέρος A. 12. ἀμμενωφθίς B. 13. ὄσοχώρ A. 18. σεσάγχωσις B. Σεσέγχωσις G.

2. Sevechus eius filius annis 14.

3. Tarcus annis 18.

Summa anni 40.

EX EUSEBIO.

Ex tertio Manethonis libro.

Dynastia vigesima Diospolitarum regum duodecim, qui annis 178 regnum obtinuerunt.

Dynastia vigesima prima regum Tanitarum septem.

1. Smendis annis 26.

2. Psusennes annis 41.

3. Nephhercheres annis 4.

4. Amenophthis annis 9.

5. Osochor annis 6.

6. Psinaches annis 9.

7. Psusennes annis 35.

Summa anni 130.

Dynastia vigesima secunda regum Bubastitarum trium.

1. Sesenchosis annis 21.

β' Ὀσορθῶν ἔτη ιε'.
 γ' Τακίλωθις ἔτη ιγ'.
 Ὅμοῦ ἔτη μθ'.

P. 75
 V. 60

Εικοστή τρίτη δυναστεία Τανιταῶν βασιλέων τριῶν.

α' Πετουβάστις ἔτη κέ'.
 β' Ὀσορθῶν ἔτη θ', ὃν Ἡρακλία Αἰγύπτιοι ἐκάλεσαν.
 γ' Φαμμοῦς ἔτη ι'.
 Ὅμοῦ ἔτη μδ'.

5

Εικοστή τετάρτη δυναστεία.

Βόχχωρις Σαίτης ἔτη μδ', ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέρξατο.

10

B Ὅμοῦ ἔτη μδ'.

Εικοστή πέμπτη δυναστεία Αἰθιοῦπων βασιλέων τριῶν.

α' Σαβράκων, ὃς ἀιγμάλων Βόχχωριν ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα,
 καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'.

β' Σεβιχῶς υἱὸς ἔτη ιβ'.

15

γ' Ταρακὸς ἔτη κ'.

Ὅμοῦ ἔτη μδ'.

1. ὄσορθῶν B. ὄσορθῶν A. Οσορθῶν G. 2. τακίλωθις B. Τακίλωθις G. ιγ'] ιγ' δ' A. 5. Πετουβάστις B. Πετουβάστις G.
 6. β' ὄσορθῶν B. μεθ' ὃν β' ὄσορθῶν A. β. Μεθ' ὃν Οσορθῶν G.
 7. Φαμμοῦς G. ι' A. δία G. 10. βόχχωρις B. ἐφ' Βη.
 ἀφ' G. 13. σαβράκων B. Σαβράκων G. ἀιγμάλων βοχχωρις
 AB. Βόχχωριν ἀιγμάλων G. 15. σεβιχῶς B. Σεύηχος G.
 17. ἔτη addidi ex B.

2. Osorthon annis 15.

3. Tacellothis annis 13.

Summa anni 49.

Dynastia vigesima tertia trium regum Tanitarum.

1. Petubastes annis 25.

2. Successit Osorthon annis 9, eumque Herculem dixerunt Aegyptii.

3. Psammus annis 10.

Summa anni 44.

Dynastia vigesima quarta.

Bonchoris Saites annis 44, sub quo humana voce loquutus est agnus.

Summa anni 44.

Dynastia vigesima quinta regum Aethiopum trium.

1. Sabbacon, qui Bonchorim captum vivum combussit, et annis duodecim regnavit.

2. Sevechus eius filius annis 12.

3. Taracus annis 20.

Summa anni 44.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαϊτῶν βασιλέων ἐννέα. C

α' Στεφινάτης ἔτη ζ'.

β' Νεχεψῶς ἔτη ζ'.

5 γ' Νεχαῶ ἔτη η'.

δ' Ψαμμήτιχος ἔτη νδ'.

ε' Νεχαῶ δεύτερος ἔτη ζ'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰωά-
χαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε.

ζ' Ψάμμουθις ἔτερος ἔτη ξξ.

10 ζ' Οὐαφρις ἔτη ιθ', ᾧ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων
Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.

η' Ἄμωσις ἔτη μδ'.

θ' Ψαμμεχερίτης μῆνας ζ'.

Ἄμοῦ ἔτη ρν' καὶ μῆνας ζ'. D

15 ΕΒΔΟΜΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Περσῶν βασιλέων η'.

α' Καμβύσης ἔτη ε' τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἔβασίλευσεν
Αἴγυπτον ἔτη ζ'.

2. σαϊτῶν Bm. Ασαϊτῶν G. 4. νεχεψῶς A. νεχεψῶς B. Νερε-
ψῶς G. 5. νεχαῶ A. νεχαῶ B. 6. ψαμμήτιχος (sic) B. ψαμ-
μίτιχος A. Ψαμμίτιχος G. 7. νεχαῶ AB. Ἰωάχαζ] Ἰωαχᾶς G.
8. αἰχμάλωτον om. G. 10. ὑπὸ] ἀπὸ B. 13. Ψαμμεχερί-
της G. 15. ΑΤΝΑΣΤΕΙΑ] ΒΑΣΙΛΕΙΑ G.

EX AFRICANO.

Dynastia vigesima sexta regum novem Saitarum.

1. Stephinates annis 7.
2. Nerepsus annis 6.
3. Nechao annis 8.
4. Psammithicus annis 54.
5. Nechao secundus annis 6. Hic cepit Hierusalem et Ioachas regem
in Aegyptum abduxit.
6. Psammuthis alter annis 6.
7. Uaphris annis 19, ad quem Hierusalem ab Assyriis capta Iudaeorum
reliqui confugerunt.
8. Amosis annis 44.
9. Psammacherites mensibus sex.
Summa anni 150 cum mensibus 6.

DYNASTIA XXVII

regum Persarum octo.

1. Cambyses quinto sui in Persas regni anno Aegyptum obtinuit an-
nis 6.

- β' Δαρειός Ὑστάσπουν ἔτη λζ'.
 γ' Ξέρξης ὁ μέγας ἔτη κα'.
 δ' Ἀρτάβανος μῆνας ζ'.
 ε' Ἀρταξέρξης ἔτη μα'.
 P. 76 ς' Ξέρξης μῆνας δύο. 5
 ζ' Σογδιανός μῆνας ζ'.
 η' Δαρειός Ξέρξου ἔτη ιθ'.
 Ὅμοῦ ἔτη φιδ', μῆνας δ'.

V. 61 **ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.**

Ἀμύρτεος Σαίτης ἔτη ς'. 10

ΕΝΑΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Μενδήσιοι βασιλεῖς δ'.

- α' Νεφερίτης ἔτη ς'.
 β' Ἀχωρίς ἔτη ιγ'.
 B γ' Ψάμμουθις ἔτος α'. 15
 δ' Νεφορίτης μῆνας δ'.
 Ὅμοῦ ἔτη κ', μῆνας δ'.

2. ἔτος κα' A. 3. ἀρτάβανος B. Ἀρταβανός G. 4. ἔτη Bm. ἔτος G. 7. η' om. A. ἔτη om. G. 10. Ἀμύρτεος G. Conf. p. 77 a. 12. μενδήσιοι AB. Μενδήσιων (sic) G. βασιλεῖς B. βασιλέων AG. 13. νεφερίτης B. Νεφερείτης G. 15. ψάμμουθις A. ψάμουθις B. Ψάμμουθις G. 16. νεφορίτης B. νεφορότις A. Νεφορότης G.

2. Darius Hystaspis filius annis 36.
 3. Magnus Xerxes annis 21.
 4. Artabanus mensibus septem.
 5. Artaxerxes annis 41.
 6. Xerxes mensibus duobus.
 7. Sogdianus mensibus septem.
 8. Darius Xerxis annis 19.
- Summa anni 124, menses 4.

DYNASTIA XXVIII.

Amyrteus Saites annis sex.

DYNASTIA XXIX.

regum IV Mendesiorum.

1. Nepherites annis 6.
 2. Achoris annis 13.
 3. Psammuthis anno uno.
 4. Nephorotes mensibus quatuor.
- Summa anni 20, menses 4.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαΐτων βασιλέων δ'.

α' Ἀμμέρις Αἰθίοψ ἔτη ιβ'.

β' Στεφανιάθις ἔτη ζ'.

5 γ' Νεχεψὺς ἔτη ε'.

δ' Νεχαὼ ἔτη η'.

ε' Φαμμήτιχος ἔτη με'.

ζ' Νεχαὼ δεύτερος ἔτη ε'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰωάχαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε.

10 ζ' Ψάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Φαμμήτιχος, ἔτη ιε'.

η' Οὐαφρις ἔτη κβ'. ᾧ προσέφυγον ἄλοῦσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.

θ' Ἀμωσις ἔτη μβ'.

Ἵμοῦ ἔτη ρξγ'.

15 Εἰκοστὴ ἐβδόμη δυναστεία Περσῶν βασιλέων η'.

α' Καμβύσης ἔτει πέμπτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν Ἰν Αἴγυπτον ἔτη γ'.

β' Μάγοι μῆνας ζ'.

γ' Δαρείος ἔτη λς'.

1. ΚΑΤ' G. 2. κβ' δυν. AB. βασιλέων βασιλεῖς B. 3. ἀμμέρις B. ἀμμερις A. Ἀμμερις G. Ameres Eusebius p. 104. 4. στεφανιάθις B. Στεφανιάθης G. 5. νεχεψὺς B. νεχεψως A. Νεκέψως G. 6 et 8. νεχαὼ AB. 7. φαμμητιχὸς B. φαμμίτιχος A. Φαμμιτιχὸς G. 9. Ιωαχὰς G. 10. φαμμουθίς B. Φαμμουθίς G. φαμμήτιχος B. φαμμίτιχος A. Φαμμιτιχὸς G.

EX EUSEBIO.

Dynastia vigesima sexta regum Saitarum novem.

1. Ammeris Aethiops annis duodecim.

2. Stephanathis annis 7.

3. Nechepsus annis 6.

4. Nechao annis 8.

5. Psammitichus annis 46.

6. Nechao secundus annis 6. Hic cepit Hierusalem et Ioachas regem in Aegyptum abduxit captivum.

7. Psammuthis alter, qui et Psammitichus, annis 17.

8. Uaphris annis 25, ad quem captis ab Assyriorum exercitu Hierosolymis Iudaeorum reliqui confugerunt.

9. Amosis annis 42.

Summa anni 168.

Dynastia vigesima septima regum Persarum octo.

1. Cambyses anno regni sui quinto regnavit in Aegypto annis 3.

2. Magi mensibus 7.

3. Darius annis 3.

- δ' Ξέρξης ὁ Δαρείου ἔτη κα'.
 ε' Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχαιρ ἔτη μ'.
 ς' Ξέρξης ὁ δεύτερος μῆνας β'.
 ζ' Σογδιανὸς μῆνας ζ'.
 η' Δαρείος ὁ Ξέρξου ἔτη ιθ'.
 'Ομοῦ ἔτη ρκ' καὶ μῆνας δ'.

5

P. 77

Εικοστὴ ὀγδόη δυναστεία.

Ἀμυρταῖος Σαίτης ἔτη ς'.

Εικοστὴ ἐνάτη δυναστεία Μενδήσιοι βασιλεῖς δ'.

α' Νεφερίτης ἔτη ς'.

10

β' Ἀχωρίς ἔτη ιγ'.

γ' Ψάμμουθις ἔτος α'.

δ' Νεφερίτης μῆνας δ'.

B

ε' Μοῦθις ἔτος α'.

'Ομοῦ ἔτη κα' καὶ μῆνας δ'.

15

V. 62

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλείων τριῶν.

α' Νεκτανέβης ἔτη ιη'.

6. καὶ μῆνας B. Aberat kal. 8. Ἀμυρτάκος G. Amyrtes Euse-
 bium p. 106. 9. δ'] ε' m. IV etiam apud Eusebium. 11. ἄχω-
 ρις A. Αχωρίς G. 12. ἔτος] ἔτη G. 13. Νεφερίτης] Αναφερί-
 τής G. 14. μοῦθις B. 17. ι' δυν. AB. σεβεννυτῶν B. Σεβεν-
 νυτῶν G.

4. Xerxes filius Darii annis 21.

5. Artaxerxes Longimanus annis quadraginta.

6. Xerxes secundus mensibus duobus.

7. Sogdianus mensibus septem.

8. Darius Xerxis annis 19.

Summa anni 120, menses 4.

Dynastia vigesima octava.

Amyrtanus Saites annis 6.

Dynastia vigesima nona regum quinque Mendaeiorum.

1. Nephertis annis 6.

2. Achoris annis 13.

3. Psammuthis anno uno.

4. Anaphertis mensibus quatuor.

5. Muthis anno uno.

Summa anni 21 et menses quatuor.

EX AFRICANO.

Dynastia trigesima regum trium Sebennyatarum.

1. Nectanebes annis 18.

- β' Τεὼς ἔτη β'.
 γ' Νεκτανεβὸς ἔτη εη'.
 Ὅμοῦ ἔτη λη'.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

C

- 5 Περσῶν βασιλείων τριῶν.
 α' Ὀχος εικοστῷ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν Ἰβασίλευ-
 σεν Αἰγύπτου ἔτη β'.
 β' Ἀροῦθ' ἔτη γ'.
 γ' Δαρῆος ἔτη δ'.
 10 Ὅμοῦ ἔτη γ' τόμου α'.
 Μέχρι τῶνδε Μανεθῶ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν
 συγγραφέων. Μακεδόνων βασιλεῖς εἶ'.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

D

Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων τριῶν.

- 15 α' Νεκτανέβης ἔτη ι'.
 β' Τεὼς ἔτη β'.

1. 16. τῶς B. Τίος G. 2. Νεκτανέβης G. 4. καὶ ι' A. 6. Ὀ-
 χος B. 10. γ'] Significat τρίτον: vide p. 486, 18. αν B.
 αν G. 11. Μανεθῶ] Vulgo Μανεθῶς, quod p. 97, 7. et 486,
 17. ex codicibus, hic autem et p. 146, 10. ipse emendavi. Non ma-
 gis ferendum Μανεθῶν p. 78, 14. quod aut Μανεθῶ (ut Ἀπολλῶ,
 Φαραῶ) scribendum aut Μανεθῶν Graeca nominis forma, qua uti-
 tur p. 194, 10. 13. Memorabile est quod libri praebent μανεθῶθ
 p. 185, 1. Fortasse Μανεθῶθ. 12. βασιλεῖς] βασιλέων G.
 15. νεκτανέβης A.

2. Teos annis 2.
 3. Nectanebes annis 13.
 Summa anni 38.

DYNASTIA XXXI

regum Persarum trium.

1. Ochus vigesimo in Persas regni sui anno imperavit Aegypto annis 2.
 2. Arses annis 3.
 3. Darius annis 4.
 Summa anni 9.
 Summa totalis 1050.
 Hucusque Manethon.
 Quae sequuntur ex Graecis auctoribus petenda.
 Macedonum regum quindecim.

EX EUSEBIO.

Dynastia trigesima regum Sebennytarum trium.

1. Nectanebes annis 10.
 2. Teos annis 2.

Georg. Syncellus. I.

γ' Νεκτανεβός ἔτη η' .
 Ὅμοῦ ἔτη κ' .

Τριακοστὴ πρώτη δυναστεία Περσῶν βασιλέων τριῶν.

α' Ὀχος εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ Περσῶν βασιλείας κρατεῖ
 P. 78 τῆς Αἰγύπτου ἔτη ε' . 5

β' Μεθ' ὃν Ἀρσῆς Ὀχου ἔτη δ' .

γ' Μεθ' ὃν Δαρείος ἔτη εξ' ὃν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν
 καθεῖλε.

Ταῦτα τοῦ τρίτου Μανεθῶ.

Μέχρι τῶνδε Μανεθῶ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα εἰς Ἑλληνικῶν 10
 παρίσταται συγγραφῶν.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ὡς ὑπόκειται, γενέσεως κό-
 σμου ἔτη β' .

Τούτῳ τῷ β' ἔτει ἡ κιβωτὸς ἀνεώχθη καὶ Νῶε ἐξῆλθε
 σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ. 15

Τῷ αὐτῷ β' ἔτει ὁ Σῆμ ρα' ἔτος ἄγων ἐγέννησε τὸν
 Β' Ἀρφαξᾶδ καὶ ἔζησε Σῆμ μετὰ τὸ γεννησάμενος αὐτὸν τὸν Ἀρφαξᾶδ
 ἔτη φ' ἕως β' ἔτους τοῦ κόσμου.

Ἀρφαξᾶδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Καϊνῶν τῷ
 β' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ ἔζησε μετὰ τὸ γεννησάμενος αὐτὸν τὸν Καϊ- 20
 νῶν ἔτη υλ' ἕως τοῦ β' κοσμικοῦ ἔτους.

1. Νεκτανέβος G.	4. αὐτοῦ] αὐτῶν AB.	Περσῶν om. G.
5. ε'] β' G.	6. Ἀρσῆς Ὀχου m. ἄρσις Ὀχου A. ἄρσησὸχου B.	
7. δ' om. G.	9. τρίτου τομοῦ Scaliger p. 17.	10. μετ' αὐτῶ B.
12. δὲ om. B.	14. Τούτῳ τῷ — τοῖς μετ' αὐτοῦ om. G.	
17. Σῆμ om. G.	τὸν Ἀρφαξᾶδ om. G.	18. ἔτους B. ἔτος G.
19. ρλ' Bm. λς' G.	τῷ om. G.	20. β'] β' om. G.
21. β'] β' om. G.		

3. Nectanebes annis 8.
 Summa anni 20.

Dynastia trigesima prima regum Persarum trium.

1. Ochus, vigesimo regni sui anno potitur Aegypto, annis 2.
 2. Succedit Arses, Ochi filius, annis quatuor.
 3. Imperavit Darius annis 6, quem Alexander Macedo sustulit.
- Haec ex tertio Manethonis libro.
 Hucusque Manetho.
 Quae sequuntur ex Graecis scriptoribus depromuntur.

Anni a mundi natalibus, prout sequitur, numerantur 2243

Kodem 2243 anno Sem uno supra centum annos natus genuit Arphaxad, et post natum Arphaxad vixit annis 500 usque ad aetatem mundi 2742.

Arphaxad autem annis 135 natus, anno mundi 2378 genuit Cainan, eoque genito vixit annis 430 usque ad mundi 2806.

Τούτω τῷ βονά' ἔτει, ὡς φασι, Νῶε ἐφύτευσεν ἀμπελώνια ἐν ὄρει Λουβάρ τῆς Ἀρμενίας.

Τούτω τῷ βτοβ' ἔτει Ἀρφαξῆδ' ἔλαβε γυναῖκα ἔτος ἄγων ρλ'.

Τούτω τῷ βτοζ' ἔτει Ἀρφαξῆδ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν ἔτος 5ᾶγων ρλέ'.

Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ρλ' ἐγέννησε τὸν Σαλὰ τῷ βφζ' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ ἔτη τλ' ἕως βωλζ' κοσμικοῦ ἔτους.

Ἀλέξανδρος ὁ Πολύτωρ ἐκ τοῦδε τοῦ βνε' κοσμικοῦ ἔτους C
 10 βούλειαν πάλιν τὴν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῶν Χαλδαίων βασι-
 λείαν κατάρξασθαι μυθολογῶν διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσσαν
 βεβασιλευκέναι Χαλδαίων καὶ Μήδων βασιλεῖς πς' ἐν τρισμυριοῖς V. 63
 ἔτσι καὶ δ'η', τοῦτ' ἔστιν ἐν σάροις θ' καὶ νήροις β' καὶ σώσσοις η',
 ἄπερ τινεὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ιστορικῶν οὐ καλῶς ἐξε-
 15 λάβοντο πάλιν εἰς ἔτη ἡλιακὰ ἠδ' καὶ μῆνας η', ἄπερ, ὡς φασιν,
 εἰς τὸ βυ' ἠδ' ἔτος κοσμικὸν συντρέχει. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρό-
 νου τῶν πς' δύο μὲν Χαλδαίων βασιλέων, Εὐνήσιου καὶ Χωμασβή-
 λου, πδ' δὲ Μήδων, Ζωροάστρου καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ζ' Χαλ-
 δαίων βασιλεῖς εἰσάγει, ἔτη κρατήσαντας ἡλιακὰ ρλ', ὁ αὐτὸς

3. ἔτει ἀρφαξῆδ' ἔλαβεν γυναῖκα ἔτος ἄγων ρλ'. τούτω τῷ βτοζ'
 addidi ex B. 6. καϊνᾶν B bis. δὲ addidi ex B bis. Σαλὰ G.
 βφζ' B. βφζ' A. βφζ' G. βφη' m. 8. ἔτη] ἔτει G.
 βωλῆ' m. 9. ὁ εἰ τοῦδε om. G. 11. σώσσαν] σώσσαν
 (sic) A. σώσσαν B. 13. δ'η' G. δπ' m. σώσσοις] σώ-
 σοις AB. 16. κοσμικὸν B. κοσμικοῦ G. 17. δύο] δεῦτερον G.

Εὐνήσιου] Legebatur εὐνησι οὐ. In B est εὐνησι οὐ. Eusebii est
 apud Eusebium I, 4. p. 17. Εὐνήσιον δὲ καὶ Χωμάσβηλον m.
 χωμασβήλον B. 18. ζωροάστρου B. Ζωροάστρου G. De hoc loco
 dixit Niebuhrus in scriptis minoribus vol. I. p. 192.

Præsente mundi anno 2251 Noe, ut ferunt, plantavit vineam in Lu-
 bar Armeniae monte.

Anno 1378 Arphaxad, ætatis suæ anno 135, genuit Cainan.

Cainan 130 annorum genuit Sala anno 2508, et post natum Sala vixit
 Cainan annis 330 usque ad mundi annum 2838.

Ab anno præsente mundi 2405 Alexander Polyhistor Chaldaeorum
 regnum post diluivium continuata serie propagatum resumere molitur, octo-
 ginta sex Chaldaeorum Medorumque reges per quandam Sarorum, Nero-
 rum et Sosorum seriem annis millibus triginta quatuor et octoginta, hoc
 est Saris novem, Neris duobus et Sossis octo regnasse commentus, quas
 quidem ex ecclesiæ nostræ Historicis nonnulli in solares annos 94 et men-
 ses octo perperam contraxerunt, quas, inquit, in annum mundi 2499
 coincidunt. Ab octoginta sex præfatorum tempore Euechoum, cui Chos-
 mabelus etiam nomen fuit, Chaldaeorum secundum, Zoroastrem vero Me-
 dorum quartam supra octogesimum principem, et septem Chaldaeorum re-
 ges eum sequutos annis solaribus 190 imperantes, non ulterius Saris, Ne-

Πολύστωρ, οὐκ ἔτι διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσεων καὶ τῆς λοιπῆς ἀλόγου μύθικης ἱστορίας, ἀλλὰ δι' ἡλιακῶν ἐτῶν. τοὺς γὰρ προγεγεστέρους ὡς Θεοὺς ἢ ἡμιθέους νομίζοντες καὶ τοὺς μετ' αὐτοὺς τὴν πλάνην εἰσηγούμενοι τῷ ὄντι χρόνους ἀπείρους βεβασιλευκέναι συνέγραψαν, αἰδίων εἶναι τὸν κόσμον δοξάζοντες ἐναν-5 τίως ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς· τοὺς δὲ μεταγεγεστέρους καὶ πῶσι φανεροὺς δι' ἡλιακῶν ἐτῶν ὡς Θνητοὺς, καὶ οὐκ ὡς τῷ

P. 79 Πανοδύρω δοκεῖ καὶ ἑτέροις τισι, διὰ τὸ ἐσχάτως ὑπὸ Ζωροάστρου τῶν ἡλιακῶν ἐνιαυτῶν ἐκ τῶν τοῦ Ἐνώχ ἐγνωσμένων ἕκτοτε ἡλιακοῖς ἔτισιν ἐπιμετρεῖσθαι τὰ τῶν βασιλέων ἔτη. διόπερ ἐκ 10 τῶν Θεῶν γραφῶν πεπεισμένοι καὶ ταῦτα ψευδῆ εἶναι καὶ μηδεμίαν βασιλείαν ἐπὶ τῆς γῆς γενέσθαι ἕως τῆς τοῦ Νεβρωῦ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας γιγαντομιμήτου καὶ ἀποστατικῆς τυραννίδος, ὡς καὶ ἀνωτέρω δέδεικται· μόνους δὲ τοὺς τρεῖς ἄνδρας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἕως τῆς διασπορᾶς ἠγείσθαι τῶν πολλῶν εὐσεβῶς, 15

B λέγω δὴ τὸν δίκαιον Νῶε, τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς ἔτη τν', καὶ τὸν εἰδὸν αὐτοῦ Σῆμ, τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ρν', καὶ ἔτι μετὰ τοῦτον τὸν εἰδὸν αὐτοῦ Ἀρφαξᾶδ τὰ λοιπὰ λδ', τοῦτ' ἔστιν ἔτη φλδ' τὰ γινόμενα σὺν τοῖς βσμβ' τοῦ κατακλυσμοῦ βψος', ταῦτα

1. σώσεων] σώσεων B. 2. δι' B. διὰ G. ἐτῶν] κα-
ταριθμεῖ add. m. τοὺς γὰρ] οἱ γὰρ τοὺς m. 3. καὶ οἱ τοὺς
m. κατὰ τοὺς Bredovius. 4. τῷ ὄντι B. τὸ ὄν unciis inclusum G.
7. δι' B. διὰ G. 41. πεπεισμεθα m. 12. Νεμβρωῦδ G. hic
et infra. 14. Σημείωσον ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν μόνοι οἱ γ'
ἠγήσαντο τῶν πολλῶν εὐσεβῶς Νῶε, Σῆμ καὶ Ἀρφαξᾶδ ὁ υἱὸς Σῆμ
ἕως διασπορᾶς margo A. 17. ρν' ABm. ρλι' G. ἔτι] ἔτη A.

ris et Sossis reliquise fabulosae historiae absurditatibus, sed legitimo solarium annorum cursu habita numerandi ratione, Polyhistor idem inducit. Nonnulli siquidem pristinos omnes ceu deos et semideos existimantes, alique mentem eorum sectati traditum errorem exposituri, mundumque adversus sacras scripturas aeternum rati, immenso quodam et infinito annorum numero eos regnasse censuerunt; posteriorum vero regum ceu mortaliu et quorum notitia nullum fugit, aetates, annis solaribus mensurari coepisse commenti sunt; non ut Panodoro aliisque quibusdam visum est, quod a posteris Enoch annuo solari cursu Zoroastri ultimis temporibus manifestato, anis quoque solaribus regum anni coeperint numerari. Propterea sacris scripturis edocti fabulosa ista falsa quoque nec ullum per orbem universum regnum extitisse usque ad Nembrod tempus, (cuius aetate turris opificium tyrannisque perduellionis crimine ad priorum Gigantum instar occupata, ut superius quoque abunde demonstratum est), certo teneamus, et praeterito confestim diluvio solos tres viros usque ad gentium dispersionem caeteris cum religione praepositos affirmamus, iustum Noe dico residuis vitae suae annis 350, filium eius Sem reliquis quoque vitae 150, et post eum filium Arphaxad propriis sibi 34 annis: hoc est summatum annis 534, qui cum aliis diluvium praecedentibus 2242 iuncti annos

ὄν οὕτω μαθόντες καὶ πιστεύοντες καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἱστορικῶν, ὡς δειχθήσεται, ὁμοφωνοῦντας· ἀπὸ δὲ τοῦ β' β' ἔτους, ὅπερ ἦν τοῦ Ἀρφαξάδ δ' τῆς ἡγεμονίας, ἔχοντες, τῆς δὲ γενέσεως τοῦ Φαλέκ ἔτος ε', ἐξ αὐτοῦ καὶ τὴν τότε τῶν Χαλδαίων βασιλείαν, ἧς πρῶτος Εὐδήχιος ὁ καὶ Νεβρωδ ἡγήσατο, φασὲν κατέρχασθαι, καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων, ἧς καὶ αὐτῆς πρῶτος ὁ οἰκιστὴς Αἰγύπτου Μεστραῖμ βασιλεύσει· διὸ καὶ περιττὸν ἡγησάμεθα ἐκθέσθαι κανόνιον ἀπὸ τοῦδε τοῦ β' ἔτους κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποδειξάντων βεβιασμένως ἀπὸ τούτου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἄρξασθαι τὴν τῶν Χαλδαίων βασιλείαν, οὐχ οὕτως ἔχοντος τοῦ ἀληθοῦς λόγου, οὐδὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τὰς ἡμέρας ἔτη καταριθμοῦντων, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἀνατροπὴν τῆς θείας γραφῆς, ὡς πολλὰκις εἴρηται, ἀπειρους ἀλῶνις εἰσηγομένων. ἀναγκαίως δὲ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ β' ἔτους ὁ περὶ τῶν δύο τούτων βασιλειῶν λόγος στοιχειωθήσεται·

Τῷ β' ἔτει Καϊνῦν ἔλαβε γυναῖκα καὶ τῷ β' ἔτει ἐγέννησε τὸν Σαλά.

Τούτου δὲ τὸν Καϊνῦν ὁ Εὐσέβιος οὐκ ἐστοιχείωσε, τῷ Ἐβραϊκῷ ἀντιγράφῳ κακῶς ἀκολουθήσας, διὸ καὶ ἐσφάλῃ ἔτη ρλ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀφρικανὸς διήμαρτε μὴ στοιχειώσας τοῦτον V. 64

1. τοὺς λοιποὺς B. τοῖς λοιποῖς A. τοῖς λοιπῶν G. 2. ὁμοφωνοῦμεν m. 4. τῶν addidi ex B. 5. εὐδήχιος B. Legebatur Εὐδήχιος. 7. ὁ οἰκιστὴς] ὁ om. G. 8. τοῦδε B. δὲ G. β' ἔτει] α' G. 9. βεβιασμένως Bm βεβιασμένος G. 12. ἀμφ' αὐτοῦ B. 16. γενομένοις G. ἐκίσει B. 17. καϊνῶν B hic et infra. β' ἔτει m. 20. κακῶς B. κακῶ G.

2776 componunt. Haec in nostram notitiam hoc pacto venerunt, haec certa credimus, ceu reliquis Historicis, ut declarabitur, consona. Verum enim vero a 2776, qui fuit Arphaxad principatus tricesimus quartus, Phalec vero natalitiorum quintus, initio ducto, ab eo, Chaldaeorum imperium, cui primus Eutyichius, idem qui Nembrod, praefuit, Aegyptiorumque pariter, quorum dux atque Aegypti terrae primus incola et princeps fuit Mestram, asserimus incepisse. Propterea superfluum omnino iudicavimus seriem temporum ac eorum tabulas ab annis mille et quinque in medium proferre ad mentem eorum, quibus veritatis testimonio resistente, a praefato 1005 annorum post diluvium termino Chaldaeorum regni fundamenta ponere, visum est; his quippe adversatur certe rationis sensus; sed neque ipse Alexander, vel qui mentem eius sequuti dies annorum loco statuunt, et innumera, prout diximus, suis narratiunculis fidem scripturis sacris suffurari inducunt saecula, suffragantur. Ab annis itaque mundi 2776, ad quos usque sermonem produximus, gemini istius regni deinceps ratio cuncta procedet.

Anno 2500 Cainan uxorem duxit et 2508 genuit Sala.

Cainan istum Eusebius corrupto Hebraeorum exemplari usus non recensuit ac propterea annis centum triginta hallucinatus est. Africanus

τὸν δεύτερον Καϊνᾶν, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν προεσβυτέρων, ἕως Ἡλὶ καὶ Σαμουὴλ ἠναγκάσθη ἔτσι προσθεῖναι χρόνους ἐγγὺς ρμ'. περὶ ὧν ὁ Καισαρεύς Εὐσέβιος οὗτος σφόδρα αὐτὸν καταμέμφεται πλειοτέρως σφαλεῖς ἐν ταυτῷ καὶ ἐν P. 80 τοῖς λοιποῖς, ὡς προδεδήλωται, ἕως ἐτῶν σΥ. ὁ μέντοι Θεῖος 5 εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς γ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐγενεαλόγησε.

Γενεὰ γ' Καϊνᾶν.

Τούτῳ τῷ βρο' ἔτει Νῶε διέθετο καὶ τὴν οἰκουμένην τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς διεμέρισε.

Τῷ βροπέ' ἔτει Καϊνᾶν διοδεύων ἐν τῷ πεδίῳ εἶρε τὴν γρα-10 φὴν τῶν γιγάντων καὶ ἔκρουσε παρ' ἑαυτῷ.

Τῷ βροβ' ἔτει τοῦ κόσμου Νῶε ὁ δίκαιος ἐκοιμήθη ἐτῶν 79'. [Γενεὰ ι'.]

Τῷ βρογ' ἔτει Σαλὰ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα.

B

Σαλὰ γενεὰ ιδ'.

15

Τῷ βρολ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ ἔτος ἄγων ρλ'· καὶ ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ γεννησάμιν αὐτὸν τὸν Ἑβερ ἔτη τλ' ἕως τοῦ βροζ' κοσμικοῦ ἔτους.

Τῷ βροψλ' ἔτει τοῦ κόσμου ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν πύργον ἐπὶ ἔτη μ'. 20

2. προσθήναι B. 4. πλειότερος B. ἐν ταντὸ B. 5. ἐτῶν B. τῶν AG. σΥ'] 48' G. 7. καϊνᾶν B. καϊνᾶ A. 8. βροδ' G. 10. καϊνᾶν B. 13. Γενεὰ ι' delet m. 16. βρολη' m. 17. αὐτὸν τὸν] τὸν om. G. 18. βροβ' 79ε' B. βροβ' 79 m.

pariter, eodem secundo Cainan non numerato, deflexit a vero; quo factum est, ut a Iesu Nave seniorumque temporibus usque ad Heli et Samuel annos circiter 140 addere fuerit coactus; eo vero tanti erroris incusato Caesariensis Eusebius gravius multo cum in hoc, tum in reliquis, annis, ut manifestatum est, 99, lapsus erravit. Porro divinus evangelista Lucas ab Adamo deducta serie loco 13 reposuit Cainan.

CAINAN GENERATIO XIII.

Hoc anno 2504 testamentum condidit Noe et orbem universum tribus filiis divisit.

Anno 2585 Cainan deambulans in agro scripta de Gigantibus monumenta invenit et penes se reposuit.

Anno a mundi conditu 2592 iustus Noe annis 950 natus obdormivit.

Anno 2626 Sala duxit uxorem.

SALA GENERATIO XIV.

Anno mundi 2638 Sala annis 130 natus genuit Heber. Sala a nato Heber vixit annis 330 usque ad annum mundi 2968.

Anno mundi 2736 turrim exedificare coeperunt per annos 40.

Τῷ β' β' ἔτει Σὴμ ἐκομήθη ἔτων χ'.
 Τῷ β' β' ἔτει Ἔβερ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα.

Ἔβερ γενεὰ ιε'.

Ἔβερ γενόμενος ἔτων ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλέκ τῷ β' β' ἔτει τοῦ κόσμου· καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννησάμην αὐτὸν τὸν Φαλέκ ἔτη σο' ἕως τοῦ γ' μα' κοσμικοῦ ἔτους.

Οὕτως ἀποδεικνύμενον τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ Ἔβερ τὸν Φαλέκ ἐγέννησε δέκατον ὄντα ἀπὸ Ἀδάμ, ἄξιον οἴμαι ἐκ παραλήλου τῶν ἡμῶν ἐπιλογισθέντων ἐν δευτέρῳ κανόνῳ παραθέσθαι 10 καὶ τὰ παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ ἔτη ἕως τοῦδε χρόνου, καὶ ἀπὸ τοῦδε μέχρι Ἀβραάμ. καὶ γὰρ προγενέστερος ὁ ἀνὴρ ὑπάρχει τοῦ Εὐσεβίου ἔτσι πον. εἰθ' οὕτω καὶ τὰ παρὰ Εὐσεβίου τριχῶς ἐτεθέντα, ὡς ἐκείνός φησι, κατὰ τε τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς Δ' ἐριμηγίας καὶ κατὰ τὸ παρ' Ἑβραίοις καὶ ἔτι κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις ἀντίγραφον. οὕτω γὰρ ἐν πέντε κανόσις κειμένων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ Φαλέκ καὶ ἀπὸ τοῦ Φαλέκ ἕως Ἀβραάμ ἔτων, εὐμαρῶς δευχθήσεται ἢ σύμφωνος τῇ τε Μωσαϊκῇ καὶ εὐαγγελικῇ γραφῇ γενεαρχία τε καὶ χρονολογία.

1. β' β' m. 4. β' β' m. 5. μετὰ τὸ] μετὰ τῷ G. 6. σο' B. σβ' G. γ' m. 8. δέκατον] δέκατον καὶ πέμπτον G. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ G. 10. καὶ τὰ] καὶ om. G. 11. μέχρι] μέχρις G. 12. ἔτσι πον ἑκατὸν m. 16. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ G.

Anno 2742 Sem annis 600 natus obdormivit.

Anno 2714 Heber accepit sibi uxorem.

HEBER GENERATIO XV.

Heber annis 134 natus genuit Phalec anno mundi 2772, et post natum Phalec vixit annis 270 ad mundi nimirum 3041.

Demonstrato tempore, quo Heber genuit Phalec ab Adamo quintum et decimum; ex adverso seriei iam positae ac in propriam summam contractae, aliam deinceps tabulam ex Africano (hic namque Eusebio annis circiter centum prior diguoscitur), ad memoratum usque tempus et deinceps ad Abraham usque aetatem ob oculos ponere, operae pretium videtur; tum vero quae Eusebio triplicem in seriem digesta sunt, ut ipsemet praedicat, seu ex septuaginta sapientibus Interpretibus, sive ex Hebraeorum, seu denique Samaritanorum exemplaribus, in medium afferre, opus laude sua non censebitur indignum. Hac namque methodo descriptis propria sibi sede in quinque tabulis posteris Adam usque ad Phalec, tum annis Phalec usque ad Abrahamum, annorum demum numerus, deductaque hominum ex eadem stirpe natorum series Mosaica et evangelica monumentis concors et plane consona deprehendetur.

P. 81

Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφίον.

Ἀδὰμ τῷ σλ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Σήθ ὅμοιον αὐτῷ κατὰ πάντα.

Σήθ ἐτῶν ὑπάρχων σέ' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼς υἱέ'.

Ἐνὼς ἐτῶν ργ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν χκε'.

V. 65

Καϊνᾶν ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ ψηέ'.

Μαλελεήλ ἐτῶν ρξέ' ἐγέννησε τὸν Ἴάρεδ ρξζ'.

Ἴάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼχ αρκβ'.

Ἐνὼχ ἐτῶν ρξέ' ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα μσπζ'.

B

Μαθουσάλα ρξζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ μανδ'.

Λάμεχ ἐτῶν ρπη' ἐγέννησε τὸν Νῶε αρκμβ'.

ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σήθ· καὶ τούτοις ἐπιζήσας ἔτη ψ' ἀπέθανεν, ἦτοι δεύτερον θάνατον.

Σήθ γενόμενος ἐτῶν σέ' ἐγέννησε τὸν Ἐνὼς· ἀπὸ Ἀδὰμ τοί-15
νον μέχρι γενέσεως Ἐνὼς ἔτη τὰ σύμπαντα υἱέ'.

C Ἐνὼς ὑπάρχων ἐτῶν ρδε' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν.

Καϊνᾶν δὲ ἐτῶν ρο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ.

Μαλελεήλ δὲ ἐτῶν ρξέ' γεννᾷ τὸν Ἴάρεδ.

Ἴάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνὼχ.

1. χρονογραφίον A. 5. καϊνᾶν B constant. 6 et 7. Μαλα-
λεήλ G. 8. ἰάρεδ δὲ B. Aberat δέ. 15. σνέ' A. 17. ργ' m.
18 et 19. Μαλαλεήλ G.

Iuxta praesentem Chronographiam.

Adam aetatis anno 230 genuit Seth in omnibus sibi similem.

Seth annis 205 natus genuit Enos anno mundi 435.

Enos annorum 190 genuit Cainan, mundi 625.

Cainan annorum 170 genuit Maleleel, mundi 795.

Maleleel annorum 165 genuit Iared, mundi 960.

Iared annorum 162 genuit Enoch, mundi 1122.

Enoch annorum 165 genuit Mathusala, mundi 1287.

Mathusala annorum 167 genuit Lamech, mundi 1454.

Lamech annorum 188 genuit Noe, mundi 1642.

EX AFRICANO.

Cum esset Adamus annorum 230 genuit Seth, tum vero superstes annis 700 luce privatur, hoc est secundam mortem obit.

Seth annis 205 natus genuit Enos; ab Adamo itaque usque ad Enos natalem diem numerantur anni 435.

Enos annorum 190 genuit Cainan.

Cainan autem annorum 170 genuit Maleleel.

Maleleel vero annorum 165 genuit Iared.

Iared aetatis 162 genuit Enoch.

Ἐνὼχ δὲ ὑπάρχων ἐτῶν ρξέ' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα· καὶ
 εὐαρεστήσας τῷ θεῷ ἐπιζήσας ἔτη σ' οὐχ εὐρίσκειτο.

Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρηζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

Λάμεχ ὑπάρχων ἐτῶν ρηή' γεννᾷ τὸν Νῶε.

5 Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τῶν εβδομήκοντα.

Ἴδωμεν οὖν πρῶτον ὅπως ἡ τῶν σ' ἐρημηλα τὴν ἀπὸ Ἀδάμ Δ
 μέχρι τῆς τοῦ Ἀβραάμ γενέσεως χρονογραφίαν παρελήφθη.

Πρῶτος ἀνθρώπων Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σὴθ
 καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' μέχρις ρλε' ἔτους Μαλελεήλ.

10 Σὴθ γενόμενος ἐτῶν σέ' γεννᾷ τὸν Ἐνὼς καὶ ἐπέζησεν ἔτη
 ψζ' μέχρις εἰκοστοῦ ἔτους Ἐνὼχ.

Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ργ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
 ψμ' μέχρις ργ' ἔτους Μαθουσάλα.

Καινᾶν γενόμενος ἐτῶν ρο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζη- P. 82
 15 σεν ἔτη ψμ' μέχρις πα' ἔτους Λάμεχ.

Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ρξέ' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζη-
 σεν ἔτη ψλ' μέχρις μη' ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνὼχ, καὶ ἐπέζησεν
 ἔτη ω' μέχρις σπ' ἔτους Νῶε.

3. ρκζ' Bm. ρπη' G. 5. Εὐσεβίου] I, 16. p. 53. παρὰ G.

6. εἶδωμεν B. πῶς G. 9. ρλε' ἔτος m. Aberat ἔτους.

Μαλελεήλ om. AB. Μαλαλεήλ G. 12. ργ' AB. ρλ' G. 14. Μαλα-
 λεήλ G constant. καὶ ἐπέζησεν om. B. 19. μέχρι G.

Enoch vero annorum 165 genuit Mathusala, annisque ducentis super-
 stes, cum deo placuisset, non ulterius visus est.

Mathusala annis 187 natus genuit Lamech.

Lamech annis 188 natus genuit Noe.

Ex Eusebio verbo tenus ex septuaginta Interpretibus.

Primum itaque qua ratione septuaginta Interpretum expositio tempo-
 rationem ab Adamo usque ad Abraham natalia digesserit, contem-
 plemur.

Primus hominum Adamus exactis a creatione annis 230 generavit Seth,
 vixitque superstes annis 700 usque ad 135 Maleleel annum.

Seth annis 205 natus genuit Enos, vixitque superstes annis 707 usque
 ad Enoch annum vigesimum.

Enos annis 190 natus genuit Cainan, et vixit superstes annis 715 us-
 que ad Mathusala 53.

Cainan annis 170 natus genuit Maleleel, vixitque superstes annis 740
 usque ad Lamech 81.

Maleleel annis 165 natus genuit Iared, vixitque superstes annis 730
 usque ad Noe 48.

Iared annis 162 natus genuit Enoch, vixitque superstes annis 800
 usque ad Noe 280.

Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ρξέ' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ', καὶ μετετέθη ἐν ἔτει λγ' τοῦ Λάμεχ.

Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωβ'.

B Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη' γεννᾷ τὸν Νῶε, καὶ ἐπέζησεν 5 ἔτη φλε'.

Πρῶτος Λάμεχ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τελευταῖ τοῦ Μαθουσάλα. ἐπέζησε δὲ μέχρις φλε' ἔτους Νῶε.

Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ.

Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν ὀ ἑρμηνείαν, κατὰ δὲ τὸ παρ' 10
V. 66 Ἰουδαίους Ἑβραϊκὸν Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σῆθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' ἕως νς' ἔτους Λάμεχ.

C Σῆθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωζ' μέχρι ρξη' ἔτους Λάμεχ.

Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν ἑ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη 15 ωιέ' μέχρις πδ' ἔτους Νῶε.

Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ὀ' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωι' μέχρις ρο' ἔτους Νῶε.

Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἴαρεδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ' μέχρις σδδ' ἔτους Νῶε. 20

1. ἐτῶν addidi ex B. 9. παρὰ G. 10. τὴν τῶν] τῶν om. G.
παρ' B. παρὰ G. 15. ἑ' m et Eusebius p. 55. ρβ' G.
19. ξε' m et Eusebius p. 56. ρξ' G.

Enoch annis 165 natus genuit Mathusala, vixitque superstes annis 200 et Lamech aetatis anno 33 translatus est.

Mathusala annis 167 natus genuit Lamech, vixitque superstes annis 802.

Lamech annis 188 natus genuit Noe, vixitque superstes annis 535.

Lamech ante patrem Mathusala mortem oppetiit primus, vixit autem superstes usque ad Noe 535.

Ex Eusebio verbo tenuis ex Hebraeorum exemplari.

Hactenus iuxta septuaginta Interpretes; deinceps iuxta Hebraicum, quod penes Iudaeos est, exemplar.

Adam annis a creatione 130 genuit Seth, mansitque superstes annis 800 usque ad Lamech 56.

Seth annorum 105 genuit Enos, vivensque superfuit annis 807 usque ad Lamech 168.

Enos annis 90 natus genuit Cainan, vixitque superstes annis 815 usque ad Noe 84.

Cainan annis 70 natus genuit Maleleel, vixitque superstes annis 840 usque ad Noe 170.

Maleleel annis 65 natus genuit Iared, vixitque superstes annis 830 usque ad Noe 234.

Ἰάρεδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρις τξς' ἔτους Νῶε.

Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέ-
ζησεν ἔτη τ' καὶ μετετέθη ἐν ἔτει ριγ' Λάμεχ.

5 Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ριζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψπβ' ἕως αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τοῦ παρὰ Σαμαρείταις.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρις σκγ' ἔτους
10 Νῶε.

Σήθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη P. 83
ωζ' ἕως τλέ' ἔτους Νῶε.

Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν ι' γεννᾷ τὸν Καϊνῶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
ωιε' μέχρις υλγ' ἔτους Νῶε.

15 Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζη-
σεν ἔτη ωμ' μέχρις φκγ' ἔτους Νῶε.

Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη ωλ' μέχρις φλγ' ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
20 ψπε' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

1. δὲ addidi ex B. 2. ω' β' A. τξς' B. τξη' G. 6. ἔτη
om. G. 7. πρὸς λέξιν Bm. προσέλεξε G. 14. μέγρι G.
16. ἔτη addidi ex B.

Iared annis 162 natus genuit Enoch, et vixit superstes annis 800 usque ad Noe 368.

Enoch annis 65 natus genuit Mathusala, et vixit superstes annis 300 et anno Lamech 113 translatus est.

Mathusala annis 187 natus genuit Lamech, et vixit superstes annis 782 usque ad diluvium.

Ex Eusebio ad verbum ex codice Samaritano, sive iuxta Hebraicum exemplar, quo utuntur Samaritani.

Adam creationis suae anno 130 generat Seth, vixitque superstes annis 800 usque ad 223 annum Noe.

Seth annis 105 natus genuit Enos, et vixit superstes annis 807 usque ad annum Noe 335.

Enos annis 90 natus genuit Cainan, et vixit superstes annis 815 usque ad 433 Noe.

Cainan annis 70 natus genuit Maleleel, et vixit superstes annis 840 usque ad 528 Noe.

Maleleel annis 65 natus genuit Iared, et vixit superstes annis 830 usque ad 533 Noe.

Iared annis 62 natus genuit Enoch, et vixit superstes annis 785 usque ad ipsum diluvium.

B Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ἕξ γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέζη-
σεν ἔτη τ', μετετέθη ἐν ἔτει ρπ' τοῦ Νῶε.

Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ἕξ γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέ-
ζησεν ἔτη χγ' ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν νγ' γεννᾷ τὸν Νῶε, καὶ ἐπέζησεν ἔτη 5
χ' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον.

Νῶε ἐτῶν φ' ἐγέννησε τὸν Σῆμ βρμβ'.

C Μετὰ δὲ ρ' ἔτη τῷ χ' ἔτει τοῦ Νῶε γέγονεν ὁ κατακλυσμός.

Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσμβ'. οὕτω δὲ καὶ 10

Εὐσέβιος καὶ ὁ ἀληθῆς λόγος καὶ τὰ πλείεστα τῶν Μωϋσαϊκῶν
ἀντιγράφων περιέχουσι κατὰ τὴν τῶν ὀ' ἔκδοσιν. ὁ μὲντοι Ἀφρι-
κανὸς βσξβ' ἐπελογίσαστο ἐκ τινων σπανίων ἀντιγράφων οὕτω πε-
ριεχόντων, οἷς οὐ χρὴ πεῖθεσθαι. μέχρι τούτων τοῦ κατακλυ-
σμοῦ καθὼς πρόκειται διαφωνοῦσι τὰ Ἑβραϊκὰ ἀντίγραφα πρὸς 15
τὸ Σαμαρειτῶν ἀρχαιοτάτων καὶ τοῖς χαρακτηῆρσι διαλλάττον,

V. 67 ὁ καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ πρῶτον Ἑβραῖοι καθομολογοῦσιν, ἔτεσι
τμθ'. πρὸς δὲ τὴν τῶν ὀ' ἔκδοσιν τὸ μὲν Ἑβραϊκὸν ἔτεσιν φπς',
D τὸ δὲ Σαμαρειτῶν θλξ'. Ἀφρικανὸς δὲ πρὸς Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδάμ
ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ διαφωνεῖ ἔτη εἴκοσι. 20

2. ἐν ἔτει om. G. 7. χρονογραφεῖον B. χρονογράφιον G.

8. ἔτει βρμβ' m. αρμβ' G. 19. θλξ' B. ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ
κατακλυσμοῦ om. G.

Enoch annis 60 natus genuit Mathusala, et vixit superstes annis 300
et anno Noe 180 translatus est.

Mathusala annis 67 natus genuit Lamech, et vixit superstes annis 653
usque ad diluuium.

Lamech annis 53 natus genuit Noe, et vixit superstes annis 600 us-
que ad ipsum diluuium.

Iuxta praesentem Chronographiam.

Noe annis 500 natus genuit Sem, anno mundi 2142.

E lapsis porro centum annis aetatis Noe 600 factum est diluuium.

Ab Adamo usque ad diluuium 2242. Ita Eusebius et vera temporum
ratio et Mosaicorum exemplarium quam plura secundum Septuaginta editio-
nem testantur. Africanus quidem anno 2262 ex quibusdam raris codicibus
ac nullius fidei idem scribentibus diluuium adscripsit. A vetustissimo ita-
que et longe diversis characteribus exarato Samaritanorum exemplari, licet
alias fidelissimo, et ab Hebraeis tanquam primo probato, ipsi Hebraici co-
dices annis 349 ad diluuium usque discrepant; a septuaginta Interpretum
editione Hebraicum exemplar annis 586, Samaritanum vero 935, Africanus
demum ab Eusebio dissonat annis 20.

Ἀφρικανοῦ.

Νῶε ἦν ἐτῶν γ' ὅτε ὁ κατακλυσμός ἐγένετο. γίνεται τοίνυν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Νῶε καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσξβ'.

Εὐσεβίου κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα.

- 5 Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ρ'. ἔτους γ' Νῶε P. 84 ὁ κατακλυσμός ἐγένετο, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἑβερ. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη βσμβ'.
- 10 Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν ο' ἐρμηνείαν.

Εὐσεβίου.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκὸν Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ.

- 15 Ἐν ἔτει γ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλυσμός ἐγενήθη, καὶ ἐπέζησε Β Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν' μέχρις νη' ἔτους Ἀβραάμ. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη αγγς'. Διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν ο' ἐρμηνείαν ἔτεσι φπς'. Ἐν τούτοις οἱ μὲν τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ ἐπὶ Νῶε 3. ἔτη βσξβ' B. βσξβ' ἔτη G. 8 et 9. ἔτους et ἔτη addidi ex B. 10. τῶν om. G. 13. γάμ, λάφεθ B sine articulis. 15. ἐγενήθη B. ἐγενήθη G. ἐγένετο m. 17. αγγς' m et Eusebius p. 57. αφγς' AB. βφγς' G. 18. ἔτεσι B. ἐν ἔτεσι G.

Ex Africano.

Ingruente diluvio 600 annorum erat Noe. Ab Adamo igitur versus Noe et diluvium numerantur anni 2262.

Ex Eusebio iuxta septuaginta Interpretum expositionem.

Noe annis 500 natus genuit Sem, Cham et Iapheth, et ad diluvium usque vixit superstes annis centum. Aetatis Noe anno 600 factum est diluvium, praeteritoque diluvio superfuisset Noe annis 350 usque ad Heber annum 83.

Summa omnium 2242.

Haec quidem iuxta Septuaginta editionem.

Ex Eusebio iuxta Hebraicum textum penes Hebraeos.

Noe aetatis suae anno 500 genuit Sem, Cham et Iapheth, tum usque ad diluvium superstes vixit annis centum.

Anno vitae Noe 600 contigit diluvium, quo praeterito superstes vixit annis 350 usque ad Abraham 58.

Summa omnium 1656.

A Septuaginta calculo dissentit annis 586.

Praemissarum tabularum ab Adamo versus Noe calculi ante susceptae

χρόνοι πρὸ τῆς ἐκάστου παιδοποιίας διεστήκασιν πρὸς τὴν τῶν ὀ-
 ἔρμηλειαν, συμφωνοῦσι δὲ αὐτῇ οἱ τοῦ Ἰάρεδ καὶ τοῦ Μαθου-
 σάλα καὶ τοῦ Λάμεχ. ἐκ δὲ τῆς τούτων συμφωνίας πάρεστι λο-
 γισμῶ λαβεῖν ὅτι καὶ τὰ πρὸ τούτων βέλτιον ἢ παρ' ἡμῖν ἀνά-
 γνωσις ἔχει. ἀπὸ γὰρ τοῦ πλείονος χρόνου τῶν περὶ τὸν Ἰάρεδ 5
 δῆλος ἂν γένοιτο καὶ ὁ τῶν προαγόντων συντρέχειν ὄφελων τῇ
 C τῶν ὀ ἐκδόσει. εἰ γὰρ οἱ νεώτεροι καὶ μεταγενέστεροι τοῖς χρό-
 νοῖς ταῖς τῶν ἑκατοντάδων προσθήκαις εὐρηγται κατὰ τὴν τοῦ
 Ἑβραϊκοῦ γραφῆν σύμφωνα τῇ τῶν ὀ ἔρμηλειᾳ, πόσῳ πλέον
 εἰκὸς ἦν τοὺς ἀρχαιοτέρους καὶ αὐτῶν ἐκείνων προπάτορας μῦλ- 10
 λον τῶν μετέπειτα πολυχρονιωτέρους γενέσθαι; ὄρων δὲ ἐν τῇ
 συγκεφαλαιώσει τῆς ἐκάστου ἀνδρὸς ζωῆς τὸν πρὸ τῆς παιδο-
 ποιίας χρόνον καὶ τὸν μετὰ τὴν παιδοποιίαν ἕμα συναγόμενον
 τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σώζοντα κατὰ τε τὴν Ἑβραίων ἀνάγνωσιν καὶ
 κατὰ τὴν τῶν ὀ ἔρμηλειαν, μόνα δὲ τὰ πρὸ τῆς τεκνογονίας ἔτη 15
 D παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀντιγράφων συνεσταλμένα, κινουῦμαι μήποτε
 Ἰουδαίων ἔργον ἦν τοῦτο τολμησάντων συστῆλαι καὶ ἐπιταχῆναι
 τοὺς πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνους ἐπιτροπῇ ταχγμαίας. τῶν
 γὰρ παλαιωτάτων ἀνδρῶν μακροβίων ὄντων καὶ πολυχρονίων,
 οὕτω δὲ κατὰ τούτους θῦλλον ἐπὶ γάμους καὶ παιδοποιίας ἐλθόν- 20

4. ἡ] ὡς G. 5. τῶν περὶ B. τὸν περὶ G. τοῦ περὶ m. 9. πό-
 σῳ πλέον Bm. πῶς ὁ πλέον G. 14. τὴν τῶν Ἑβραίων G.
 15. τεκνογονίας B. 17. συστῆλαι B. 18. ταχγμαίας B.
 20. ἐπὶ τοὺς γάμους G.

ab unoquoque prolix annos a septuaginta Interpretum ratione discrepant;
 soli vero Jared, Mathusala et Lamech anni consentire noscuntur. Ex eo-
 rum autem ad invicem concordia, quae praecedunt, ex nostrae lectionis
 mente, melius esse disposita cōficere fas est. Ab excedente siquidem
 vitae Jared spatio, eorum qui praeunt tempus Septuaginta editioni conso-
 nare necesse est. Nam si recentiores aetate et posteriores, additis aliquot
 annorum centuriis in Hebraico textu Septuaginta editioni concordēs prae-
 dicantur, quanto magis pristinos illos ac maiores annis, alios tempore po-
 steriorēs aetate longe superare congruebat? Verum enim vero cum in sin-
 gulorum vitae perstringendis summatim annis tempus, quod procreatam ab
 eis sobolem praecessit, illudque quod susceptam subsequutum est simul
 coactum, cum iuxta Hebraeorum lectionem, tum iuxta Septuaginta editio-
 nem numerum eundem componere deprehendam; solum vero spatium filio-
 rum procreationem praecedens apud Iudaeorum codices contractius ac bre-
 vium multo detegam; ne forsā hoc fuerit a Iudaeis intentatum facinus, ut
 praecocium nuptiarum licentiam nonnulla voluerint auctoritate munitam,
 atque ita subducerent et ante susceptam prolem pauciores annos facerent,
 nonnihil moveor, ut iudicem. Pristinos enim illos ac longioris aevi homi-
 nes adeo festinanter ad nuptias procreandosque liberos convolantes, quales

των, ὡς ἡ παρ' αὐτοῖς ἀνάγνωσις δηλοῖ, τίς οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὅμοιον τῆς ταχνηγμίας τρόπον ἐζήλωσεν;

Εὐσεβίου κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκόν.

P. 85
V. 68

Νῶε γινόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σῆμ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' 5 μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐν ἔτει τοῦ Νῶε χ' ὁ κατακλυσμός ἐγενήθη, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἑβερ.

Ὅμοῦ τὰ πάντα ἔτη, ατζ'.

Διαφωνεῖ πρὸς μὲν τὸ Ἰουδαϊκόν ἔτεσι τμθ', πρὸς δὲ τὴν 10 τῶν ο' ἑρμηνείαν ἔτεσιν ρηλέ'.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐπιώμεν δὲ καὶ B τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, πρῶτον ἐκείνο σημειωσόμενοι, τὸ συμφώνως τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἱστορουμένου κατακλυσμοῦ καὶ τὴν Χαλδαίων μνημονεῦσαι γραφὴν τῆς τε κατασκευασθείσης 15 ὑπὸ τοῦ Νῶε κιβωτοῦ. τοῦ δὲ τὸν κατακλυσμόν ἀρθῆναι ὑπὲρ τὰ ὑψηλότατα τῶν ὄρεων καὶ ἡμῖν τοῖς μετὰ ταῦτα γράφουσιν ἀλήθειαν ἐπιστώσατο αὐτοπία τισιν ἰχθύων καθ' ἡμᾶς εὐρημέων ἄνω πρὸς αὐταῖς τοῦ Λιβάνου ταῖς ὑψηλοτάταις ἀκρωταῖς. 20 τες θαλαττίων ἰχθύων εἶρον διάφορα γένη, ἃ δὴ ἐπὶ τῶν κατὰ C

1. τὸν ὅμοιον τ. ταχ. B. τ. ταχ. τὸν ὅμοιον G. 2. ταχνηγμίας B.
6. ἐγενήθη B. ἐγεννήθη G. 10. ρηλέ' m. ρη' G. 15. κατὰ
κιβωτοῦ G. κατὰ om. Bm. τοῦ] τὸ G. ὑπὲρ B. ἐπὶ G.
17. τισίν] τισῶν m.

lectio qua utuntur manifestat, quis nolit, quam primum salutatis et amanter acceptatis nuptiis, imitari?

Ex Eusebio iuxta Hebraicum Samaritanorum exemplar.

Cam esset Noe annorum 500 genuit Sem, et centum annis usque ad diluvium superates mansit. Anno Noe 600 factum est diluvium, et post diluvium vixit Noe annis 350 usque ad 83 ætatis Heber annum.

Summa annorum 1307.

Dissonat a Judaico quidem annis 349, a Septuaginta vero editione annis 935.

Et hætenus quidem de iis quæ diluvium præcesserunt. Nunc vero eos qui sequuti sunt annos perlustremus. Inprimis illud observatum velim Hebræos omnes diluvium eiusque tempus concordibus historiarum scriptis celebrare, Chaldaeorumque pariter monumenta constructam a Noe arcam describere. Cæterum diluviū aquas ad summa montium cacumina conscendisse, nobis, qui plurimo annorum spatio interiecto hæc scripimus, piscium aliquot in excelsioribus montium Libani verticibus repertorum fidem facit omni maior exceptione inspectio, excisis enim exinde in ædificia lapidibus marinorum piscium diversæ species inventæ sunt, qui primo mon-

τὰ ὄρη κοιλωμάτων συναποπαγήναι τῇ ἰλίῃ καὶ τεταριγευμένων
δίκην εἰς δεῦρο διαμεῖναι συνέβη, ὡςθ' ἡμῖν καὶ δι' αὐτῆς τῆς
ὑψεως τὴν τοῦ παλαιοῦ λόγου πιστωθῆναι μαρτυρίαν.

Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον.

Ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Σὴμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ. 5
Ἀρφαξάδ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' ἐγέννησε τὸν Καϊνῶν βροζ'.

Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Σαλά βφζ'. τοῦτον
Δτὸν Καϊνῶν Εἰσέβιος καὶ Ἀφρικανὸς οὐκ ἐστοιχείωσαν· διὸ καὶ
τὰ ρλ' ἔτη αὐτοῦ σφάλονται.

Σαλά τὸν Ἐβερ βχλζ' ἐτῶν ρλ'.

10

Ἐβερ τὸν Φαλέκ ἐτῶν ρλδ' βρσοα'.

Φαλέκ τὸν Ραγαῦ ἐτῶν ρλ' βρδα', καὶ ἔζησεν ἄλλα σθ'. γί-
νονται ἀπὸ Ἀδάμ ἡρὶ' ἕως τελευτῆς Σαλά.

Ραγαῦ ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ γτγ'.

Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχώρ ηρξζγ'.

15

P. 86

Ναχώρ ἐτῶν σθ' ἐγέννησε τὸν Θαρά ησμβ'.

Θαρά ἐτῶν σ' ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ ητιβ'.

1. τὰ ὄρη] τὰ om. G. 2. ὡςθ'] ὡστε G. καὶ om. G. 3. πι-
στωθῆναι] σσθῆναι G. 4. χρονογραφεῖον B. χρονογράφιον G.
6. ἐτῶν addidi ex B. „Superius βροη." m. 7. „Superius
βρη." m. 8. ἐστοιχείωσαν B. ἐστοιχείωσαν G. 10. σαλλὰ A.
ἔτει βχλη' m. 11. Φαλλῆ m. βρσοα'] βρσοβ' m. 12. φα-
γαῦ B. φαγάμ A. Ραγάβ G. βρδα'] βρδαβ' m. 13. ηρὶ'] ηρὶα' m.
σαλά B. Σαλά G. Immo Φαλέκ. 14. φαγαῦ B. Ραγάμ G. Ρα-
γάβ m. ἐτῶν ρλβ' B. ρλβ' ἐτῶν G. σεροῦχ B. Σαροῦχ G.
γτγ'] γλγ' G. γλδ' m. 15. σεροῦχ ABm. Σαροῦχ G.
ηρξζγ'] ηρξζδ' G. ηρξζδ' m. 16. Θάρρα m. ησμβ' m.
17. θαρά B. Θάρρα G. ητιβ' m.

tium cavitatibus detenti et occlusi, mox limo adhaerentes sive congelati
sive omnimode exsiccati ad hanc usque aetatem conspiciendi perseverave-
runt, ita ut antiquum de illis testimonium moderno etiam conspectu con-
firmetur.

Juxta praesentem Chronographiam.

Anno a diluvio secundo Sem genuit Arphaxad.

Arphaxad annis 135 natus genuit Cainan anno mundi 2377.

Cainan annis 130 natus genuit Sala anno 2507. Cainan istum nec
Eusebius, nec Africanus recensuerunt, ac propterea centum et triginta an-
nis ad eum spectantibus aberrant.

Sala annorum 130 genuit Heber, anno 2637.

Heber annorum 134 genuit Phalec anno 2771.

Phalec annorum 130 genuit Ragab anno 2901, aliisque 209 annis su-
perstes mansit. Summa ab Adamo usque ad obitum Sala est annorum 3111.

Ragab annorum 132 genuit Saruch anno 3033.

Saruch annorum 130 genuit Nachor anno 3163.

Nachor annorum 79 genuit Thara anno 3242.

Thara annorum 70 genuit Abraham anno 3312.

Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως πρώτου ἔτους Ἀβραάμ ἔτη ,σο'.
ἐπὶ δὲ Ἀδὰμ ἐπὶ μὲν τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσμβ', ὡς δίδεικται,
ἐπὶ δὲ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη γτιβ', ὡς ἐν τῷ κανόνι
σαφῶς ὑπόκειται. μετὰ δὲ ἔτη οε' τῷ γτιπέ' ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ ἐξήλ-
5 θεν ἐκ Χαναὰν παροικῆσαι εἰς γῆν Χαναανῶν τὴν Παλαιστίνην
τῶν καλουμένην.

Ἀφρικανοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ. B
Ἀρφαξάδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, βτιβ'. V. 69
10 Σαλὰ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἔβερ, βφκζ'.
Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλὲκ, βχξά', οὕτως
ἐπικληθέντα διὰ τὸ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ μειοθῆναι τὴν γῆν.
Φαλὲκ ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπιζήσας ἔτη σθ'
ἐτελεύτησεν.

15 Ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τελευτὴν Φαλὲκ ἔτη γ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον
βθπ'.

Ῥαγαῦ ἐτῶν ρλβ' γενόμενος ἐγέννησε τὸν Σερούχ.

Σερούχ ρλ' τὸν Ναχώρ. C

Ναχώρ οθ' τὸν Θαραῦ.

20 Θαραῦ ο' ἐτῶν ὦν τὸν Ἀβραάμ καὶ Ναχώρ καὶ Ἀρράν.

1. ἕως τοῦ G. ἔτη addidi ex B. ,σο'] ανα' m. 2. δδ
om. B. ἐπὶ] ἕως G. ὡς δίδεικται om. G. 3. γτιγ' m.
4. γτιπέ'] γτιβ' G. γτιγ' m. 5. Χαναὰν] Χαραν G. Χαράδαν m.
9. δδ om. G. 13 et 17. Ῥαγαῦ B. Ραγάμ G. 18. σερούχ B.
19 et 20. Θάρα G. θάρρα Bm. 20. ἀβράμ B. ἀρράν Bm.
ἀρράμ A. Αράμ G.

A diluvio usque ad primum Abrahæ annus 1070 anni. Ab Adamo usque ad diluvium 2242, ad primum autem Abrahæ annus 3312, prout in tabulis dilucide positum. Decursis porro annis 75 ab Adamo creato 3387, e Charan egressus est et incoluit peregrinus Chananaeorum regionem, Paestinatam nunc dictam.

Ex Africano.

Post diluvium Sem genuit Arphaxad.

Arphaxad annis 135 natus genuit Sala, anno 2397.

Sala annis 130 natus genuit Heber, anno 2527.

Heber annis 134 natus, anno 2661 genuit Phalec, sic vocatum, quod eius ætate divisa fuerit terra.

Phalec annis 130 natus genuit Ragam, et superstes annis 209 morte sublatu est.

Ab Adamo usque ad mortem Phalec anni 3000. Iuxta Eusebium 2980.

Ragam annis 132 natus genuit Saruch.

Saruch anno centesimo trigesimo genuit Nachor.

Nachor anno septuagesimo nono genuit Thara.

Thara anno 70 genuit Abraham, Nachor et Aram.

Georg. Syncellus. I.

Συνάγεται τούτων εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς καταγγελημένης γῆς Ἀβραάμ ἀπὸ μὲν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν δέκα ἔτη αἰέ, ἀπὸ γενεῶν Ἀδάμ κ', ἔτη ἡσοῦς.

Εὐσεβίου μετὰ τὸν κατακλυσμόν, κατὰ τὴν τῶν ο' ἐρμηνείαν.

Ἔτους δευτέρου Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ, καὶ ἐπέ-
D ζησεν ἔτη φ' μέχρις ρα' ἔτους Φαλέκ.

Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἑτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη υγ' μέχρι θ' ἔτους Ραγαῦ.

Σαλὰ γενόμενος ἑτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἔβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
υς' μέχρις ζ' ἔτους Σερούχ. 10

Ἔβερ γενόμενος ἑτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη υλγ' μέχρις λη' ἔτους Ναχώρ.

Φαλέκ γενόμενος ἑτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ραγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
σθ', βδπ', μέχρις οε' ἔτους Σερούχ.

P. 87 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέκ διεμερίσθη ἡ γῆ, δι' ἧ καὶ σημαίνει 15
τὸ Φαλέκ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμόν. καὶ οὗτος πρὸ τοῦ πα-
τρὸς τελευτᾷ δεύτερος. κατὰ τοῦτον ἡ πυργοποιία συνέστη, καὶ
ἀπὸ μᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονε, καὶ ἡ καθ'
ἕκαστον ἔθνος τῶν γλωσσῶν διαφορά.

1. ἐπίβασιν ἐπηγγελμένης G. 8. μέχρι G. 8 et 13. ῥαγαῦ B.
Ραγαῦ G. 10. σερούχ B. 13 et 15. Φαλέκ] φαλέγ B.

12. υλ' m. 14. ἕως τοῦ βδπα' τοῦ κόσμου m. ἔτος G.

15. διεμερίσθη ἡ γῆ, δι' ἧ καὶ σημαίνει τὸ φαλέκ (τὸν φαλέγ codex)
addidi ex B. 15 et 16. φαλέγ B. 16. μερισμόν B. μερισμός G.

Ad transitum itaque Abrahae in terram promissam a diluvio et decem
Noe generationibus numerantur anni 1015, a viginti ab Adamo genera-
tionibus anni 3277.

Ex Eusebio de iis, quae diluvium sunt sequuta, iuxta Septua-
ginta interpretationem.

Anno secundo Sem filius Noe genuit Arphaxad, et vixit superstes an-
nis 500 usque ad centesimum primum annum Phalec.

Arphaxad annis 135 natus genuit Sala, et vixit superstes annis 403
usque ad annum nonum Ragam.

Sala annis 130 natus genuit Heber, et vixit superstes annis 406 us-
que ad septimum annum Seruch.

Heber annis 134 natus procreat Phalec, et vixit superstes annis 430
usque ad 38 annum Nachor.

Phalec annis 130 natus genuit Ragam, et vixit superstes annis 209 ad
annum 2981, et 75 Seruch.

Tempore Phalec, qui Hebraeorum lingua divisionem sonat, terra di-
visa est. Hic ordine secundus prior patre moritur. Sub eodem turris
condi coepa est, et ab una sola lingua vocum omnium varietas disseminata
et per diversas regiones diversarum linguarum discrimen pervagatum.

Μετὰ δὲ τὸν Φαλέκ Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' γεννᾷ τὸν Σερούχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις ος' ἔτους Ναχώρ.

Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ' μέχρις να' ἔτους Ἀβραάμ.

5 . Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θαρα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ', μέχρις ος' ἔτους Ἀβραάμ.

Θαρα γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν Β ἔτη ρλέ' μέχρις λέ' ἔτους Ἰσαάκ.

Ἀβραάμ ἔτος πρώτων.

10 Οὗτος ἦν ὁ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους προπάτωρ. κατὰ τοῦτον Ἀσσυρίας καὶ τῆς Ἀσίας πάσης ἐβασίλευσε Νίνος καὶ Σεμίραμις. ὁμοῦ ὑπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη ρμβ'. ἦν δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν ἔτη βσμβ'.

15 Τὰ πάντα συνάγεται ἔτη ρρπδ'.

Εὐσεβίου.

V. 70

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκὸν ἔτους δευτέρου μετὰ C τὸν κατακλισμὸν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρις τοῦ νέ' ἔτους Ἰακώβ.

1. ραγαῦ B. Ραγαμ G.	ἐτῶν addidi ex B.	ρλε'] ρλβ' m.
2. σζ'] σζ' A.	ἔτους om. G.	3. σερούχ B.
σθ' G.	γεννᾷ om. B.	5 et 7. Θαρα] Θάρα B. Θάρθα G.
11. νίος B. Νίος G.	17. δὲ om. G.	19. τοῦ add. B.

Mortuo Phalec Ragam annorum 132 genuit Seruch, et vixit superstes annis 207 usque ad 77 Nachor.

Seruch annorum 130 genuit Nachor, et vixit superstes annis 200 usque ad 51 Abraham.

Nachor annorum 79 generat Thara, et vixit superstes annis 119 usque ad 77 Abraham.

Thara annorum 70 genuit Abraham, et vixit superstes annis 185 usque ad 85 Isaac.

Abrahae primus annus.

Hic primus Iudaeorum gentis sator.

Eius aetate Ninus et Semiramis Assyriae totiusque Asiae principatum sunt adepti. A diluvio usque ad primum Abrahae anni censentur 942, ab Adami condita ad diluvium 2242.

Cuncti simul numerantur 3184.

Ex Eusebio, penes Hebraicum exemplar, quo Iudaei utuntur.

Anno secundo post diluvium Sem filius Noe procreat Arphaxad, et vixit superstes annis 500 usque ad annum quinquagesimum quintum Iacob.

Ἄρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν λε' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις μη' ἔτους Ἰσαάκ.

Σαλὰ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ἑβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις ιη' ἔτους Ἰακώβ.

Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν λδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη 5 υλ' μέχρις οθ' ἔτους Ἰακώβ.

D Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ' μέχρις μη' ἔτους Ἀβραάμ.

Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν λβ' γεννᾷ τὸν Σεροῦχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις οη' ἔτους Ἀβραάμ. 10

Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ' μέχρις πρώτου ἔτους Ἰσαάκ.

Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν κθ' γεννᾷ τὸν Θαρά, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ' μέχρις μηθ' ἔτους Ἀβραάμ.

Θαρά γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν 15 ἔτη ρλε' μέχρις λε' ἔτους Ἰσαάκ.

P. 88

Ἀβραάμ ἔτος πρώτον.

Ὅμοῦ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη σ'β', τὰ δὲ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἔτη μθμη'. διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν ο' ἐρμηνείαν ἔτισι μσλέ'. 20

5. φαλλγ B. 11. ἀχώρ A. 13 et 15. θαρά B. Θάρα G.
18. κατακλισμοῦ ἕως τοῦ α' ἔτους Ἀβραάμ G.

Arphaxad annis natus 35 genuit Sala, et vixit superstes annis 403 usque ad 48 Isaac.

Sala annis 30 natus genuit Heber, et vixit superstes annis 403 usque ad decimum octavum Iacob.

Heber annis 34 natus genuit Phalec, et vixit superstes annis 430 usque ad 79 Iacob.

Phalec annis 30 natus genuit Ragau, et vixit superstes annis 209 usque ad 48 Abraham.

Ragau annis 32 natus genuit Seruch, et vixit superstes annis 207 usque ad 78 Abraham.

Seruch annis 30 natus genuit Nachor, et vixit superstes annis 200 usque ad annum primum Isaac.

Nachor annis 29 natus genuit Thara, et vixit superstes annis 119 usque ad 49 Abraham.

Thara annis 70 natus genuit Abraham, et vixit superstes annis 135 usque ad 35 Isaac.

Abrahae primus annus.

Summa a diluvio usque ad primum annum Abrahae anni 292. Ab Adamo vero numerantur anni 1948. A septuaginta Interpretibus annis 1235 dissonat.

Εὐσεβίου.

Κατὰ δὲ τὸ Σαμαρειτῶν Ἑβραϊκὸν ἔτους β' μετὰ τὸν κατα-
κλυσμόν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
φ' μέχρις ρα' ἔτους Φαλέκ.

5 Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, καὶ ἐπέζησεν B
ἔτη τγ' μέχρις λθ' ἔτους Φαλέκ.

Σαλὰ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἐβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
τγ' μέχρις λθ' ἔτους Ῥαγαῦ.

Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν
10 ἔτη σο' μέχρις ρμ' ἔτους Ῥαγαῦ.

Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη ρθ' μέχρις ρθ' ἔτους Ῥαγαῦ.

Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' γεννᾷ τὸν Σεροῦχ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη σς' μέχρις ος' ἔτους Ναχώρ.

15 Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν C
ἔτη ρ' μέχρις κα' ἔτους Ἀβραάμ.

Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θαραῦ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη ξθ' μέχρις ξθ' ἔτους Θαραῦ.

Θαραῦ γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν
20 ἔτη οε' μέχρις οε' ἔτους Ἀβραάμ.

2. σαμαρειτῶν B. Σαμαριτῶν G. 5. ρλς' m et Eusebius p. 64.
ρλ' G. 6. φαλέγ B ter deinceps. 9 et 11. ἐτῶν add. B.
13 et 15. σεροῦγ B. σεροῦμ primo loco A. 16. Ἀβραάμ] Θάρφα m.
17. 18 et 19. Θαραῦ] θάρα B. Θάρφα G.

Ex Eusebio iuxta Hebraicum codicem a Samaritanis receptum.

Anno secundo a diluvio Sem filius Noe generat Arphaxad, et vixit
superstes annis 500 usque ad annum centesimum primum Phalec.

Arphaxad annorum 135 genuit Sala, et vixit superstes annis 303 usque
ad 39 Phalec.

Sala annorum 130 genuit Heber, et vixit superstes annis 303 usque
ad 39 Ragau.

Heber annorum 134 genuit Phalec, et vixit superstes annis 270 usque
ad 140 Ragau.

Phalec annorum 130 genuit Ragau, et vixit superstes annis 109 usque
ad ipsius Ragau 109.

Ragau annorum 132 genuit Seruch, et vixit superstes annis 207 usque
ad 77 Nachor.

Seruch annorum 130 genuit Nachor, et vixit superstes annis 100 usque
ad 21 Thara.

Nachor annorum 79 genuit Thara, et vixit superstes annis 69 usque
ad 69 ipsius Thara.

Thara annorum 70 genuit Abraham, et vixit superstes annis 75 usque
ad 75 Abrahæ.

Ἀβραὰμ ἔτος πρῶτον.

Ὅμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ
 V. 71 ἔτη ἤμβ', ὅποσα ἦν καὶ κατὰ τὴν τῶν ὁ ἔρμηνειαν. συνάδει
 Διοτίνον τῇ παρ' ἡμῶν ἀναγνώσει ἢ παρὰ Σαμαρείταις φερομένη
 Ἑβραϊκῆ γραφῆ κατὰ τὰς πρώτας τῶν ἐτῶν ἀποδόσεις τὰς πρὸς 5
 τῆς παιδοποιίας. διαφωνεῖ δὲ πρὸς τὸ Ἰουδαίων Ἑβραϊκὸν ἔτεσι
 χν'. ἦν γὰρ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ
 κατὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων γραφὴν ἔτη σ' ἡβ'.

Ἐπεὶ τοίνυν φαίνονται κατὰ τὸ παλαιότατον Ἑβραϊκόν, δ
 δὴ παρὰ Σαμαρείταις ἔτι καὶ νῦν σώζεται, τῇ τῶν ὁ ἔρμηνεία 10
 συμφώνως οἱ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραὰμ μετὰ τὰς
 P. 89 προκειμένας τῶν ἐτῶν ἑκατοντάδας καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις ἄριστον
 παῖδας ποιησάμενοι, ποῖος ἔρεῖ λόγος τοὺς τούτων πρεσβυτέ-
 ρους, καίτερ ἔτεσι πολλὰ πλείοσι τῶν μετὰ ταῦτα βεβιωκότας,
 τάχιστα ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἐλθεῖν, καὶ μὴ μᾶλλον κατὰ τοὺς 15
 παρὰ τοῖς ὁ σεσημειωμένους χρόνους; τούτων δ' ὄν καὶ ὁ σώ-
 φρον λογισμὸς ὑποβάλλει νοεῖν, ὥστε ἀνάγκη διημαρτησθαι
 ὁμολογεῖν τὴν μὲν παρὰ Ἰουδαίους γραφὴν ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ
 ἐπὶ Ἀβραὰμ χρόνοις ἐκτὸς τριῶν περὶ τὸν Ἰάρεδ, τὴν δὲ παρὰ
 Σαμαρείταις ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν μόνοις. 20
 τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ ἔτη σύμφωνα
 Βεῦρηται τῇ παρὰ τοῖς ὁ φερομένη τῶν ἐτῶν σημειώσει. ἄντικρυς
 β. τὴν om. G. 16. τοῖς ὁ B. τοὺς ὁ G. 17. ἐπιβάλλει G.
 διημαρτησθαι A. διημαρτῆσθαι B. διαμαρτησαι G. 21. ἀπὸ
 Bm. ἐπὶ G.

Abrahae primus annus.

Summa a diluvio usque ad primum Abraham anni 942, quot nimirum iuxta Septuaginta supputationem numerantur. Usitatae itaque nostrae lectioni Hebraicus textus a Samaritanis receptus, quoad primas ante procreatos liberos annorum designationes, consonat; ab alio nihilo secius Iudaeorum manibus vulgo trito textu annis 650 dissentit. A diluvio quippe usque ad primum Abraham ex Iudaeorum textu anni 292 censebantur.

Quandoquidem igitur qui diluvio posteriores Abraham praecesserunt, post designatas annorum centurias subiunctumque eisdem numerum prolem primum susceperunt; tempore nimirum in vetustissimo Hebraeorum exemplari quod apud Samaritanos etiam num asservatur, a quo septuaginta Interpretum calculus nulla tenus dissentit, quanam ratio maiores eorum, multo prolixiore vita donatos, ad liberos procreandos citius et non potius signatis apud Septuaginta temporibus festinasse suadebit? Inclinat, ut in eam mentem eamus, humanus ipse sensus, atque ita in ponenda ab Adamo usque ad Abrahamam annorum ratione, praeterquam in tribus circa Jared, receptum a Iudaeis textum, errasse fatendum est, ac eum pariter cuius apud Samaritanos est usus, circa eos qui ab Adamo usque ad diluvium scripti sunt penitus incertum; alii namque a diluvio versus Abraham vulgato septuaginta Interpretum calculo consonare noscuntur. Oppositum vero ex-

δὲ φαίνεται διημαρτημένως ἔχειν τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκόν. συναίγει γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῖς χρόνοις τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Νῶε, ὑπερ οὐδέμια παρίσθησιν ἱστορία. εἰ γὰρ κατὰ τὴν Ἰουδαίων γραφὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ ἔτη τυγχάνει σ'β', 5 ἔζησε δὲ Νῶε κατὰ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν', δὴλός ἐστι παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι νη' ἔτους Ἀβραάμ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἀτοπίαν συνιδεῖν τῶν παρ' Ἰουδαίους ἀντιγράφων, ἀπὸ τοῦ τριακονταέτους ἀναγράψαι τοὺς πρὸ τοῦ Ἀβραάμ πεπαιδοποιημένους· ὁπότε οἱ μετὰ τὸν Ἀβραάμ ἱστοροῦνται πρὸς 10 βύτεροι τῶν λ' ἐτῶν ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἔλθειν. πανταχόθεν C τοιγαροῦν τῆς τῶν ὀ' ἔρμηνείας ἐκ παλαιᾶς, ὡς ἔοικε, καὶ ἀδιασρόφου Ἑβραίων γραφῆς μεταβεβλήσθαι συνισταμένης, εἰκότως ταύτη καὶ ἡμεῖς κεκρήμεθα κατὰ τὴν παροῦσαν χρονογραφίαν, ὅτε μάλιστα καὶ ἡ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἠπλωμένη 15 Χριστοῦ ἐκκλησία ταύτη μόνῃ προσέχει τῶν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀποστόλων τε καὶ μαθητῶν ἀρχῆθεν ταύτη χρῆσθαι παραδεδωκότων.

Ἔστι τοίνυν κατὰ τοὺς ὀ' τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν ἔτη βσμβ', τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ ἀ' 20 ἔτος Ἀβραάμ ἔτη θμβ', τὰ πάντα ἔτη γρηδ'. κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκόν ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν ἔτη αχνς', D ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη σ'β'.

8. τριακονταετής m. τριακονταέτης G. 13. καὶ om. G.
16. ταύτη A. ταύτην B. αὐτῇ G. 19. ἐπὶ τὸ ἀ' ἔτος] ἕως τοῦ πρῶτου ἔτους G.

rorem quasi data opera tueri videtur qui penes Iudaeos est memoratus Hebraicus codex. Eisdem enim annis Abraham et Noe copulat ac supparas representat, quod equidem nulla historiarum affirmat auctoritas. Etenim si ex Iudaeis recepto textu a diluvio usque ad Abrahamum anni solummodo 292 interponuntur, Noe vero ex eorum mente diluvio superfuit annis 350, eundem certe ad 58 Abrahæ vitam produxisse meridiana luce manifestius est. Alio quoque argumento reperta Iudæicis in exemplaribus absurda sententia convincitur, quod annis 30 solum natos homines ad prolem suscipiendam ante Abraham convolasse, Abraham vero nepotes non nisi annis triginta maiores illi primum laborasse describat. Antiqua igitur septuaginta Interpretum editio, ceu ex incorrupto, ut videtur, Hebraico fonte quondam traducta, per totam hanc Chronographiam passim merito sumus usi, cum maxime quaqua patet universus terrarum orbis dilatata Christi ecclesia receptam eam habeat, et salvatoris nostri apostolorum ac discipulorum eius auctoritate usibus nostris a principio fuerit commendata.

Itaque ab Adamo usque ad diluvium iuxta septuaginta Interpretes anni recensentur 2242; a diluvio usque ad primum annum Abraham 942, quibus simul iunctis 3184 numerus conflatur. Iuxta Hebraicum exemplar Iudæicis usitatum, ab Adamo usque ad diluvium anni 1656, a diluvio usque ad primum annum Abraham 292, quorum omnium summa est 1948. Iuxta

τὰ πάντα ἔτη *μῆμη'*. κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη *ατζ'*, ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη *ῥμβ'*, τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη *βσμθ'*.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

5

Τῷ βροσ' ἔτει τοῦ κόσμου ἡ διασπορὰ τῶν οὐ' ἔθνων γέγονε, Φαλέκ δὲ ἦν ἐτῶν ε'.

P. 90 - Τῷ βψή' ἔτει τοῦ κόσμου Χαναὰν ἐπέβη τοῖς ὄρεσι τοῦ
V. 72 Σῆμ, ἀρπάσας βιαίως τὴν γῆν τὴν ἐσχάτην δοθεῖσαν τῷ Ἀβραάμ.

Τῷ βωζ' ἔτει τοῦ κόσμου Ἀρφαξὺδ ἀπέθανε.

10

Τῷ βωλή' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Φαλέκ ζζ' ἔτει, Καϊνᾶν ἀπέθανε, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σῆμ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Χάμ περὶ τῶν ὄρων τῆς Παλαιστίνης.

Τῷ βωμθ' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ διασπαρέντες ἤρξαντο κτελεῖν πόλεις.

15

Τῷ βθῶα' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Φαλέκ ρλ', ἐγέννησεν ὁ Φαλέκ τὸν Ραγαῦ.

Γενεὰ ιζ'.

B 'Ραγαῦ ἔτη ρλβ' τοῦ κόσμου βθῶβ'.

Τῷ γλγ' ἔτει τοῦ κόσμου Ραγαῦ ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ τῷ 20 ρλβ' ἔτει αὐτοῦ.

3. τὰ πάντα ὁμοῦ B. ὁμοῦ τὰ πάντα G. 6. ἔτει add. B.

9. τὴν ἐσχάτην] τὴν om. G. 11. βλη' B. 19 et 20. ἔτη — Ραγαῦ om. B.

Hebraicum, quo Samaritae utuntur, ab Adamo usque ad diluuium anni 1307, a diluuiio vero usque ad primum Abrahae anni 942, qui simul collecti sunt 2249.

ANNI MUNDI.

Anno mundi 2776 septuaginta duarum nationum facta est dispersio, porro Phalec erat annorum quinque.

Anno mundi 2790 fines Sem inuasit Chanaan, rapta vi terra, quae ultimis temporibus Abrahae donata est.

Anno mundi 2807 Arphaxad mortuus est.

Anno mundi 2838, Phalec vero 67, Cainan vita functus est. Porro filii Sem de terminis Palaestinae decertantes in filios Cham bellum gesserunt.

Anno mundi 2849 homines per orbem dispersi civitates aedificare coeperunt.

Anno mundi 2901, cum esset Phalec annorum 130, genuit Ragau.

GENERATIO XVII.

Ragau anni 132 a mundi 2902 incipiunt.

Anno mundi 3033 Ragau genuit Seruch, anno aetatis 132.

Γενεά ιη'.

Σερουχ ἔτη ρλ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γλδ'.

Τῷ βυος' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ Χαλδαῖοι πρῶτοι ἀνηγόρευ-
σαν ἑαυτοὺς βασιλεῖς, ὧν πρῶτος Εὐήχιος, ὁ παρ' ἡμῖν Νε-
5 βρωδ, ἐβασίλευσε Βυβυλῶνος ἔτη εγ'.

Χαλδαίων β' ἐβασίλευσε Χωμάσβηλος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος βψπβ'.

Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσε Πῶρος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
βψΥ'.

10 Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσε Νεχούβης ἔτη μυ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος βωκε'.

Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
βωξη'.

15 Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσεν Ὀνίβαλλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D
ἔτος βθδμς'.

Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσε Ζινζήρος ἔτη μς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος βθδνς'.

Ἔως τοῦ σκέ' διήρκεσεν ἡ μετὰ τὴν διασπορὰν τῶν ζ' Χαλ-
δαίων βασιλέων ἀρχή, ἀπὸ τοῦ βυος' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ

Post 2 in marg. AB est Χαλδαίων βασιλεῖς μετὰ τὸν κατακλινομέν.
πρῶτος νεβρωδ, quae in textum intulit G, Νεμβρωδ scripto.

4. ἑαυτοῖς B. Εὐήχιος] εὐήχιος AB. Εὐήχιος G. Νεμβρωδ
G constanter. 5. γο' (‡) AB. γο' G. delet m. 6. Χωμάσβη-
λος] Legebatur Χωμάσβολος. χωμάσβηλος B. ζ'] ζ' μετὰ ἡμί-
σεως G. 12. ναβίος B. Αβιος G. ἦν ἔτος B. ἔτος ἦν A. ἔτος
om. G. 14 et 16. δὲ om. B. 15. βθδμς' B. βθδνς' G. βθδνς' m.
16. ζινζήρος B. Ζινζήρος G. μς' B. μς' G. 18. τοῦ]
τούτου B. 19. βασιλέων ἀρχή B. βασιλεία. ἀρχη G. ἕως—
ἔτους om. B.

GENERATIO XVIII.

Seruch anni 190 a mundi 3034.

Anno mundi 2776 Assyrii reges se primi renunciaverunt, quorum
Primus et celeberrimus fuit Evecchios, qui nobis Nembrod, et regnavit
in Babylone annis sex.

Chaldaeorum secundus rex Chomasabolus annis 7 cum medio, anno mun-
di 2782.

Chaldaeorum tertius rex Porus annis 35, anno mundi 2790.

Chaldaeorum quartus rex Nechubes annis 43, anno mundi 2825.

Chaldaeorum quintus rex Abius annis 48, anno mundi 2868.

Chaldaeorum sextus rex Oniballus annis 40, anno mundi 2916.

Chaldaeorum septimus rex Zinzirus annis 45, anno mundi 2956.

Floruit post nationum dispersionem Chaldaeorum regum septem impe-
rium annis 225, coepit 2776 mundi anno, desiit 3000. A ter millesimo pri-

γ' κοσμικοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ γα' κοσμικοῦ ἔτους διεδέξαντο τὴν Χαλδαίων βασιλείαν Ἀραβες ἐπὶ ἔτη σιέ', βασιλεῖς ε', ἕως τοῦ γοσιέ' κοσμικοῦ ἔτους, ὧν ὁ χρόνος ὡς ὑποτίθεται.

- P. 91 Τῷ βψοζ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ πρῶτος οὐκῆσας τὴν Μεστραϊαν χώραν, ἦτοι Αἴγυπτον, ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ πρῶτος 5 ἔτη λε'.

Αἴγυπτου τῆς πάλαι Μεστραϊας βασιλέων ἔτη.

α' Μεστραϊμ ὁ καὶ Μήνης ἔτη λε'.

- V. 73 Β Αἴγυπτου δεῦτερος ἐβασίλευσε Κουρωδης ἔτη ξγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωια'. 10
 Αἴγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀρισταρχος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωοδ'.
 Αἴγυπτίων τέταρτος ἐβασίλευσε Σπάνιος ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βϞδη'.
 Αἴγυπτίων βασιλέων β', ε' καὶ ε', ἀνεπιγράφων ἔτη οβ'. τοῦ 15 δὲ κόσμου ἦν ἔτος βϞδμδ'.
 Αἴγυπτίων ζ' ἐβασίλευσεν ὁ Σέραπισ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γις'.
 C Αἴγυπτίων η' ἐβασίλευσε Σεσόγχωσις ἔτη μθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γλθ'. 20

4. Μεστραϊμ praefixit G. Τίνας διεδέξαντο τῶν Χαλδαίων βασιλείαν margo A. 7. βασιλεῖς G. 8. Μήνης m. Μίνης G. ἔτη λε' add. ABm. om. G. Praeterea τοῦ δὲ κόσμου ἔτη βψοζ' add. m. 9. κουρωδης B. Κουρουδης G. 15. βασιλέων β' ε' καὶ ε' B. δύο βασιλέων ε. ε' G. 16. 18 et 20. ἦν om B. 16. ἔτος om. G. 17. ὁ Σέραπισ] ὠσιροπισ B.

mo Chaldaeorum imperium collegerunt Arabes, quorum reges sex obtinuerunt illud annis 215 usque ad mundi 3215, quorum regnum, ut proprio loco sequetur, duravit.

Anno mundi 2776 primus Mestraeam regionem, id est Aegyptum, incoluit et in ea primus regnavit Mestraim annis 35.

Aegypti quondam Mestraeae regionis reges et eorum anni.

Primus Mestraim, qui et Menes, annis 35, anno mundi 2776.

Aegypti secundus rex Curudes annis 63, anno mundi 2811.

Aegyptiorum tertius rex Aristarchus annis 34, anno mundi 2874.

Aegyptiorum quartus Spanius annis 36, anno mundi 2908.

Quinti et sexti duorum Aegypti regum absque nomine anni 72, anno mundi 1944.

Aegyptiorum septimus rex Serapis annis 23, anno mundi 3016.

Aegyptiorum octavus rex Sesonchosis annis 49, anno mundi 3039.

Αιγυπτίων θ' βασιλευσεν Ἀμενέμης ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπη'.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν αος'. ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ βθδ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμὲ ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνώσιν, φησὶν ὁ Ἐρατοσθένης, λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

10 *Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρκθ' ἔτη τῆς διασκορᾶς λη' D βασιλείων.*

α' βασιλευσε Μήνης Θηβινίτης Θηβαῖος, ὃ ἐρμηνεύεται αἰώνιος· βασιλευσεν ἔτη ξβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βθδ'.

15 *β' Θηβαίων δεύτερος βασιλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται Ἐρμογένης. ἔτος τοῦ κόσμου βθδξβ'.*

γ' Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος βασιλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γκα'.

1. ἀμενεμῆς B. ἀμενεμῆς G. 6. γμὲ] γθς' m. 9. οὕτως Bm. οὗτος G. 10. κθ' m. ἔτει A. 11. βασιλέων G. βασιλευσέντων m. 12. α'] Πρῶτος G. μήνης A. μηνίς B. Μίνης G. Θεινίτης] Legebatur Θηβινίτης. Θηνίτης B. Thymites Eusebius p. 95. αἰώνιος Iablonakius apud Vignolium II. p. 736. Legebatur Διόνιος. διώνιος B. 14. β' om. G. μήνεως B. Μίνεως G. 15. ἔτους A. 16. γ' om G. 17. ἦν om. B.

Aegyptiorum nonus rex Amenemes annis 29, anno mundi 3088.

Thebaeorum reges.

Apollodorus annalium scriptor Aegyptiorum, qui Thebaei dicuntur, alii descripsit regnum regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duravit. Coepit porro anno 2900, desiitque mundi 3976, quorum, inquit, notitiam cum ex Aegyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Graecis litteris regio iusu hoc pacto exposuit.

Thebaeorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Mines Thebinites Thebaeus, qui Dionius exponitur; regnavit annis 62, anno mundi 2900.

Thebaeorum secundus regnavit Atheus, filius Minis, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebaeorum Aegyptiorum tertius rex Atheus eiusdem nominis annis 32, anno mundi 3021.

Ἀράβων βασιλεῖς.

Ἀράβων βασιλέων τῶν μετὰ τοὺς εἴ Χαλδαίων βασιλεῖς, ὧν πρῶτος Μαρδοκέντης ἐβασίλευσε ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γα'.

β' Ἀράβων δεύτερος ἐβασίλευσε Μαρδακὸς ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γμα'.

γ' Ἀράβων τρίτος ἐβασίλευσε Σισιμόρδακος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπς'.

δ' Ἀράβων τέταρτος ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη λζ'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος γριδ'.

εἰ Ἀράβων πέμπτος ἐβασίλευσε Πάρανος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρνα'.

β εἰ Ἀράβων ἕκτος ἐβασίλευσε Ναβούναβος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρνα'.

Ἡ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διήρκεσεν ἔτη σιέ, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ γα' ἔτους καὶ λήξασα εἰς τὸ παρὸν γσιέ. ταύτην Ἀσσυρίων μὰ διεδέξαντο βασιλεῖς, οἳ καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ γσιε' καθολικοῦ ἔτους κόσμου ἐλήξαν εἰς τὸ δχοε' ἔτος τοῦ κόσμου, διαρκέσαντες ἔτη δλα, αυξ' ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ἕως τοῦ μὰ Μακο-20 σκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλου, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν Ἐπισημῶν ἱστορικῶν, Πολύβιος καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων τε καὶ Κάστωρ καὶ Θάλλος καὶ ἕτεροι.

2. α'. ὡν AB. 4. γα' Bm. γμα' G. 5. β' Ἀράβων — ἔτος γμα' addidi ex B. 7. σισιμόρδακος B. Σισιμέρδακος G. 9. 11 et 13. δ' ε' ε' om. A. 13. ναβούναβος A. Ναβόνναβος G. 14. γνα' B. 20. θωνοσκοιολέρου m. 21. σαρδαναπάλου Bm. Legebatur Σαρδανάπαλος. 22 et 23. κεφαλίων et θάλλος Bm. * Κεφαλίων et θάλλος G.

Arabum reges.

- Arabum regum post Chaldaeorum reges sex series, quorum Primus Mardocentes regnavit annis 44, anno mundi 3001.
3. Arabum 3 regnavit Sisimardacus annis 28, anno mundi 3086.
4. Arabum 4 regnavit Nabius annis 37, anno mundi 3114.
5. Arabum 5 regnavit Parannus annis 40, anno mundi 3151.
6. Arabum 6 regnavit Nabonnabus annis 25, anno mundi 3191.

Arabum regnum Chaldaico succedens viguit annis 215, a communi mundi anno 3001 principium habuit et eo, de quo sermo est, 3215, desiit. Arabas exceperunt in imperio Assyriorum reges 41, summam potestatem anno 3216 adepti, et 4675 amiserunt, cum illud tenuissent annis integris 1460 a primo eorum Belo usque ad Macoscolerum, qui primus supra quadagesimum extitit, et Sardanapalus, prout plerique nobiles historici Polybius, Diodorus, Cephalion, Castor, Thallus et alii testantur, dictus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

V. 74

Γενεὰ ιθ'.

*Ναχώρ ἔτη οθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ηρξδ'.**Εὐσέβιος τῷ ηρπδ' ἔτει τοῦ κόσμου φησὶ τὸν Ἀβραὰμ γεννηθῆναι. σφάλλεται ὁ Εὐσέβιος ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἀβραὰμ χρόνοις τὰ ρλ' ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνῶν μὴ στοιχειώσας τοῦ Ἀρφαξᾶδ, ὃν οἱ ὀ ἀριθμοῦσι, καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον εγ' ἀπὸ Ἀδάμ.*

10 *Ἀφρικανὸς ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη ηρββ' D*
ἔπελογίσατο. σφάλλεται δὲ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ ρλ' ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνῶν τοῦ Ἀρφαξᾶδ, ὑφαιρουμένων τῶν κ' ἐτῶν τοῦ Μαθουσαλά, ἅτινα προσομοίως τῷ Εὐσεβίῳ καὶ οὗτος.

*[Τῷ ηρπδ' ἔτει τοῦ κόσμου.]**Τῷ οθ' αὐτοῦ ἔτει ὁ Ναχώρ ἐγέννησε τὸν Θαρᾶ.*

15

Γενεὰ εικοστή.

Θαρᾶ ἔτη ο'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος ηρμγ'.

Κατὰ Ἀφρικανόν.

[P. 93

Τῷ ηρσοζ' ἔτει τοῦ κόσμου ἐπέβη Ἀβραὰμ τῆς ἐπηγγελμένης Χανανίδος γῆς, ὅπερ ἀδύνατον πέφυκε.

6. τοῦ B. οἱ τοῦ G. τοῦ τοῦ m. 12. πρὸς ὁμοίως AB.
καὶ οὗτος B. καὶ οὗτος G. παρέλιπεν καὶ οὗτος m. 13. Delet m.
14 et 16. θάρα B. θάρρα G.

ANNI MUNDI

GENERATIO XIX.

*Nachor anni 79 a mundi 3164 incipiunt.**Eusebius anno 3184 Abraham natum scribit. Signandis ab Adamo usque ad Abraham annis decipitur Eusebius, Cainan filii Arphaxad, quem Septuaginta numerarunt, et evangelium Lucae 13 ab Adamo ponit, centum triginta annis silentio suppressis.**Ab Adamo usque ad primum Abrahæ annum recensuit Africanus annos 3202. Fallitur et ipse in recensendis iisdem 130 secundi Cainan, filii Arphaxad, annis (subtractis a Mathusala 20), quos non absimili Eusebio errore prætermisit.**Anno mundi 3184.**Nachor septuagesimo nono ætatis anno genuit Thara.*

GENERATIO XX.

Thara ætatis anni 70 a mundi 3243 decurrunt.

Ex Africano.

Anno mundi 3277 terram Chananitidem sibi promissam ingressus est Abraham. Verum hoc nulla ratione constare potest.

Τῷ γτιβ' ἔτει τοῦ καθολικοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς
 Θαρὰ τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ ἔτος ο', ἐγέννησεν ὁ αὐτὸς Θαρὰ τὸν
 Ἀβραάμ, ὡς φησιν ἡ γραφή, καὶ μετὰ οε' ἔτη, τοῦτ' ἔστι μετὰ
 ρμε' τῆς γεννήσεως Θαρὰ, τῷ γτιζ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἐξῆλθεν
 Ἀβραάμ ἐκ Χαρρὰν οε' ἔτος ἄγων, ὡς φησι πάλιν ἡ γραφή·⁵
 Βδοι Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν οε', ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν. εἰ τοίνυν τῷ
 ο' ἔτει τοῦ Θαρὰ ἐγεννήθη ὁ Ἀβραάμ, ὅπερ ἐστίν, ὡς πρόκει-
 ται, γτιβ' τοῦ κόσμου ἔτει, καὶ τῷ οε' ἔτει μετὰ τὸ γεννηθῆναι
 αὐτὸν ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν θείᾳ προσκλήσει, φανερόν ἐστιν ὅτι
 τῷ ρμε' ἔτει τοῦ Θαρὰ ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν, ὅπερ συνάγεται ἔτος 10
 ἀπὸ Ἀδὰμ γτιζ'. οὐ γὰρ φαίνεται ἡ γραφή τρανῶς φάσκουσα
 ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ Θαρὰ ἐξῆλθεν ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ ἐκ
 Χαρρὰν, εἰ καὶ τὸν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Θαρὰ λόγον προ-
 τάττει, καὶ οὕτως ἐπάγει τὸ περὶ τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀβραάμ· οὐ-
 Cτω τῆς συνεχείας ἀπαιδευτούσης τοῦ λόγου, καὶ τοῦ θεόπτου 15
 Μωϋσέως, ὡς οἶδεν ὁ χρηματίζων πρὸς αὐτὸν, οὕτω σοφῶς
 φθεγγόμενου κρείττω ἢ κατὰ ἄνθρωπον· ἐπεὶ κατὰ τοῦτο περιε-
 γούτων ἡμῶν εὐρεθήσεται ἐν πολλοῖς ἡ γραφὴ σφαλλομένη ὑπερ-
 βατικῶς λέγουσα τὰ πρῶτα ἔσχατα καὶ τὰ ἔσχατα πρῶτα· ὡσπερ
 καὶ ἐν ταῖς εὐλογίαις τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ 20

1. τοῦ καθολικοῦ κόσμου B. τοῦ κόσμου τοῦ καθολικοῦ G.
2. Θάρρα G p. 93. 94. 95. Θάρρα constanter B. ἔτος addidi ex B.
 5 et infra Χαράν G. χαρρὰν B constanter. A modo χαρρὰν,
 modo χαρὰν. 6. ἦν m. δὲ ἦν G. 8. κόσμου ἔτη B.
10. ἔτος B. ἐτὸς G. 15. εὐπαιδευτούσης G.

Anno mundi communi 3312, qui fuit Thara patris Abrahamae 70, ipse
 Thara, prout ait scriptura, genuit Abraham. Et elapso anno 75, hoc
 est 145 a Thara nato, anno mundi 3387, Abraham aetatis suae 75, eadem
 scriptura teste, profectus est ex Aran, quia annorum erat 75, cum ex
 Aran exivit. Abraham quippe ad Tharae annum 70, in mundi 3312, ut
 praemissum, incidentem, si ponitur natus, et a natalibus 75, deo iubente,
 ex Aran egressus, certe Tharae anno 145, qui intra 3387 ab Adamo creato
 concluditur, eum profectum constat. Statim namque a Tharae obitu pa-
 triarcham Abraham ex Aran discessisse scriptura non asserit manifesto,
 quamvis de Tharae obitu sermonem praemiseric, et deinceps de Abraham exitu
 narrationem contextat; sermonis enim contextus ac rerum series, ipsoque
 rerum divinarum speculator Moses, (qua ratione novit is, qui ad eum
 oracula promebat), adeo profunde subtiliterque sublimia quaeque quam
 possit homo mente consequi loquutus, ad id coniciendum nos manu duc-
 cent; ex adverso vero curiosius haec indaganti et fidem elevare cupienti,
 perturbato narrationis ordine, ultima primo, priora postremo ordine scri-
 ptura frequentius constituens fraudem et fucum oblicere reperietur; cuius
 exemplum manifestissimum suggerit in trium filiorum Noe benedictionibus,

τοῦ μέσου υἱοῦ αὐτοῦ Ἰάφεθ, ἔλθοῦσα δὲ εἰς τὸν πρῶτον υἱὸν Σήμ δια μέσου τοῦ Χάμ, ὃς ἦν ἕστατος· καὶ αὐθις πρὸ τοῦ εἰπεῖν περὶ τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πύργου, ἦνικα καὶ Βαβυλῶν κυρίως ἐκλήθη διὰ τὴν σύγχυσιν, 5 εἰρηκῶς περὶ τοῦ Νεβρωδ̄ ὅτι καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν· καὶ ἐν ἄλλοις δὲ πλείοσιν ὑπερβατοῖς εὐρήσεις τὴν γραφὴν χρησαμένην καὶ μηδαμοῦ σφαλλομένην. τὸ γὰρ τοι Δ παρὰ τινων ὡς ἕπορον ἡμῖν προτεινόμενον εἰρησθαι τῷ θεῷ V. 75 Λουκᾶ ὡς ἐκ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους 10 ὅτι „ὁ θεὸς τῆς δόξης ᾤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω. τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατέκτισεν ἐν Χαρρᾶν. κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα 15 αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὁμοῖς νῦν P. 94 κατοικεῖτε.” καὶ ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον δοῖν θάτερον ἀνάγκη εἶναι, ἢ τὸν Ἀβραάμ γεννηθέντα κατὰ τὸν θεῖον Μωϋσῆν τῷ ὁ ἔτει τοῦ Θαρα, ὡς ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ εἶναι ἐτῶν ρλέ' πρὸ τῆς εἰς τὴν Χαναάντιδα γῆν πορείας, ἢ οὐ ἔτος ἄγοντα κατὰ 20 τὴν γραφὴν, καὶ μετὰ θάνατον Θαρα, πορευθέντα ἐκ Χαρρᾶν εἰς γῆν Χαναανιαν κατὰ τὴν τῶν πρῶξιων ἀψευδῆ γραφὴν καὶ

1. αὐτοῦ] τοῦ G.	3. οἰκοδομίας G.	5. περὶ τοῦ Bm. περὶ τὸν G.	6. δὲ om. G.	9. Λουκᾶ] Actor. VII, 2.
10. ὄντι] ὅτι G.	11. ἐν Bm. ἐκ G.	14. Legebatur μετώκισεν.	15. νῦν om. B.	18. αἰς delet m.
19. γῆν om. G.	ἔτους A.			

quibus ille a medio Iapheth prius incipit, et per Cham fratrum postremum ad primum Sem progreditur; eademque rursus, nonnisi de Nembrod ac Babylone, quae regni principium eius fuit, mentione habita, confusionis linguarum aedificataeque turris, ubi propter confusos sermones Babylonis vocabulum sollerter excogitatum, historiam pertexit; ac sexcentis pariter aliis rerum gestarum transpositionibus scripturam invenias usam, nusquam tamen fraudem passam dixeris. Ipsi sane velut urgens dubium opponunt a divino Luca scriptum et Stephani apud eum Indaeos alloquentis auctoritate firmatum in haec verba: deus gloriae apparuit patri nostro Abrahae, cum esset in Mesopotamia, priusquam habitaret in Charan, et dixit ad illum: „exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram, quam monstrabo tibi.” Tunc egressus de terra Chaldaeorum habitavit in Charan. Et inde, postquam mortuus est pater eius, transtulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis. Ex sermonis equidem istius contextu e duobus alterum sequi necesse est, aut ex sacri Mosis sententia Thara anno 70 Abraham lucem primum adpexisse, ita ut circa patris obitum ante susceptum in terram Chananitidem profectionem annum 135 attigerit, aut annos 75 natum, scriptura teste, et sublato iam e vivis patre e Charan in Chananacae provinciam migrasse, quod certior actuus auctoritas et magni

τὸν λόγον τοῦ μεγάλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου μὴ εἶναι οὐκ ἔτων, ἀλλ' ῥλε', εἶπερ σέ' ἔτων τέθνηκεν ὁ Θεορὰ καὶ κατ' ἄμφω τοὺς τρόπους, εἴτε τὴν Γένεσιν εἴτε τὰς πράξεις, Βῶς φασιν ἐκείνοι, σφάλλῃσθαι. προστιθέασι δὲ καὶ τὴν λῶσιν τῆς ἀπορίας μὴδὲν ἔχουσαν ἀληθῆς ἢ πιθανόν, ὅτι συντομίας χά-5 ριν καὶ οὐκ ἀκριβείας εἴρηται τῇ γραφῇ, τῷ ο' ἔτει τοῦ Θεορὰ γεγενῆσθαι τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἄρρᾶν, ὡς τότε ἀρξαμένου γεννῶν τοῦ Θεορὰ, ἐπεὶ μὴδὲ τριδιδύμους αὐτοὺς ἴσμεν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκείνοι καλῶς δῆθεν ἐπαπορήσαντες, ἀπόρως 10 δὲ ἐπιλύσαντες, καὶ ἀλλοτρῶς ἀναγκαίως καὶ ἐνδεχομένης ἀποδείξεως· καὶ ἀναγκαίως μὲν ὅτι δεῖ τὰς ἄμφω θείας γραφὰς ὡς θεοπνεύστους ἀληθεύειν, καὶ τῷ ο' ἔτει τοῦ Θεορὰ τὸν πατριάρχην Ἀβραάμ ὁμολογεῖν γεγενῆσθαι καὶ οὐκ ἄγειν ἐν τῇ ἀπὸ Χαρ- ρᾶν εἰς τὴν Χαναανίαν γῆν παροικία ἀναγκαίως καὶ ἀραρότως. 15 Ὁ τῷ δ' ἀναγκαίῳ συμπεριέχεται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον. οὐκοῦν καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Θεορὰ οὕτως ἔχειν ἐνδέχεται σαφῶς τοῖς βου- λομένοις τὸν γραφικὸν νοῦν θηρῶσαι προκειμένου, καὶ τὸν ψυχι- κὸν θάνατον νοοῦσι τεθνᾶναι πρὸ τοῦ φυσικοῦ, διὰ τὸ πρὸς εἰ- δωλολατρειᾶν κεχηγνῆναι καὶ αἰσχροκερδίαν, εἰδωλοποιῶν ὄντα, 20 καὶ μὴ συμπορεύεσθαι τῷ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐξελ-

5. ἀπορίας G. πιθανόν B. 7. ἄρρᾶν B. Ἀράμ G. 12. δεῖ Bm. δὴ G. 14. γεγενῆσθαι B. γεγενῆσθαι G. 15. τὴν add. B. ἀραρότως B. 16. τῷ δ' ἀναγκαίῳ B. τὸ δ' ἀναγκαίον G. συμπεριέχεται AB. 18. θηρῶσαι A. θηρῶσαι B. θηρῶσαι G.

protomartyris et apostoli Stephani testimonium confirmat; adeoque non 75, sed 135 (siquidem Thara anno suae aetatis 205 obiit), Abraham natum opponunt; et alterutro dato sive Genesin, sive apostolorum actus asserunt in errore lapsos. Verum enim vero propositae dubietatis enodationem, quae nullam cum veritate vel probabili coniectura teneat affinitatem, ipsimet subnectere moliantur; nimirum brevitatis non certae rationis assignatae gratia positum in scriptura, Thara aetatis suae anno 70, Abraham Nachor et Aram genuisse; ceu qui prolem tunc primum susceperit, non quasi tergeminis simul sint ei filii nati.

Et haec quidem illi subtiliter obiciunt; at minus argute solvunt, quin immo a necessaria probabilive ratione quam aliene. A necessaria, inquam, quia divinas utrinque scripturas verum enunciare necesse est; ac patriarcham Abraham Thara patris anno 70 lucem adspexisse et Charan in Chananaeam provinciam profectum aetatis 75 certo et indubitanter attigisse. Necessaria vero probatio probabilem quoque complectitur. Post obitum igitur Thara hoc ita se habuisse probabili ratione non caret penes eos maxime, qui propositi argumenti secretiorem sensum indagare student atque ante naturalem spiritualem, animae mortem in eo coniectant. Nam cum sculpendi arte peritus simulacris fingendis assuesceret, nec itineris comitem se Abraham adiunxisset, ad idolorum cultum et turpe lucrum in-

Θόντα, καθὼς γέγραπται, ὅτι καὶ ἔλαβε Θαρὰ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Λὼθ καὶ τὴν Σάρραν καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν τῶν Χαναανίων γῆν· καὶ ἦλθεν ἕως Χαρρὰν καὶ κατόκησεν ἐκεῖ· μετα-
 5 μεληθέντα δὲ στήναι ἐν Χαρρὰν τῇ κατειδώλῳ, ἕως τοῦ σέ' ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ τέθνηκεν. ἐνταῦθα γὰρ μᾶλλον ἢ γραφῇ συνέτεμε τὰ κατὰ τὸν Θαρὰ συνάψασα, τὰ τε πρὸ τῆς πορείας τοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν γῆν Χαναὰν καὶ τὰ μετὰ τὴν πορείαν, ἅπερ ἦν, ὡς δεικνύται, τὰ ἀπὸ τοῦ ρμ' ἔτους ἕως τοῦ σέ' ἔτους
 10 τοῦ θανάτου αὐτοῦ. φησὶ γὰρ ὅτι καὶ ἐγένοντο πῦσαι αἱ ἡμέραι Θαρὰ ἐν Χαρρὰν ἔτη σέ' καὶ ἀπέθανε Θαρὰ ἐν Χαρρὰν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐκεῖ διέτριβον ἕως θανάτου. οὐ γὰρ δὴ τὰ σέ' ἔτη τῆς P. 95 ζωῆς αὐτοῦ ἔτη ἐν Χαρρὰν ἐγένοντο. εἶτα ἐπάγει „καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἀβραὰμ, ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου” καὶ τὰ ἐξῆς, προσδιοριζομένη
 15 ὅτι ἦν ἐτῶν σέ', ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν Ἀβραὰμ ἑβδομηκοστῷ V. 76 ἔτει γεννηθεὶς τοῦ Θαρὰ, ὅτινα ὁμοῦ γινόμενά ἐστιν ῥμ' τῆς ζωῆς Θαρὰ, ἥνικα καὶ παρεγένετο ἐν Χαρρὰν εἰς τὴν Χαλδαϊκὴν γῆν. οὐ μόνον δὲ ἐντεῦθεν ἡμῖν παρίσταται ὅτι πρὸ τῆς τελευτῆς Θαρὰ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραὰμ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ,
 20 ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ πρωτομάρτυρι, ὅτι πρὸ τοῦ κατ-

1. καὶ om. G. 2. Σάρραν B. Σάρα G. 3. πορευθῆναι B. πορεύεσθαι G. 5. ἕως τοῦ σέ' ἔτους B. ἕως ἔτους σέ' G. 9. τοῦ] τὸ A. ρμ'] ρμ' m. 10. φησὶ] Genes. XI, 32. 13. ἐπάγει] XII, 1. 15. ἑβδομηκοστῷ ἔτει B. σ' ἔτη G. 16. γινόμενα B. γενόμενα G. 17. ἐς Χαρρὰν B. 20. εἰρημένων] Actor. VII, 2.

hiansse profitentur atque in eum maxime finem emigrasse; testante scriptura Thara secum sumpsisse Abraham, Nachor, Loth et Saram, ut e Chaldaeorum regione illos educeret et in Chananaeorum terras deportaret, tum in Charan reversum ibi mansisse, processuque temporis in eadem idolis dedita regione primi propositi poenitentem, ad annum usque 205, quo decessit e vita, sedes fixisse. Hic enim praecipue brevitati studuit scriptura et quae profectionem Abraham in terram Chanaan praecedunt et quae subsequuntur, ab anno nempe 145 usque ad mortis eius ducentesimum quintum, ut praemissum est, inclusa, simul in unum contraxit. Ait enim: „et facti sunt dies Thara in Charan annorum ducentorum quinque, et mortuus est in Charan,” cum dicere debuisset: et ibi ad obitum usque sunt morati. Nusquam quippe annos 205 in Charan peregit. Subdit autem: dixit dominus Abrahamo: „egredere de terra tua,” et quae deinceps. Praemiserat autem Abraham aetatis suae anno septuagesimo quinto e Charan profectum, patre nimirum iam septuagenario natum; illi vero anni simul coacti, centum quadraginta quinque Thara aetatis constituunt, quibus in Charan Chaldaeorum regionem advenit. Neque vero hinc solum ea nobis fides adstruitur, qua deum Abraham iussisse, ut e terra sua egrederetur, sed ex dictis etiam protomartyris credimus: priusquam, inquit, moraretur

Georg. Syncellus. I.

12

Βοικήσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν ὡφθῆ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ Χαλδαίων γῆ. οὐκοῦν ὀρθῶς νοηθήσεαι μὴ μετὰ θάνατον τοῦ Θαρὰ κεχρηματῖσθαι τῷ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἔτι ὄντι καὶ τῷ θεῷ ἀνακειμένῳ, ἀποστρεφόμενῳ τε τὰ τοῦ πατρὸς εἶδωλα, ὡς πολλαχοῦ ἱστορεῖται, αὖ καὶ ἐνέπρησεν ἐν νυκτι, ὡς φασί, καὶ συγκατεκαύθη αὐτοῖς Ἀρρὰν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, σβέσαι θέλων τὸ πῦρ ἐνώπιον τοῦ Θαρὰ, ὡς φασίν, αἰνιτομένη τοῦτο καὶ ἡ γραφή, ὅτι ἀπέθανεν Ἀρρὰν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θαρὰ ἐν τῇ γῆ ἣ ἔγεννήθη, ἐν Ἐπὶ τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων, ἐν Σούρ τῇ πόλει. ὥστε ἐκ πάντων 10 τοῦτων δέκνυσθαι ἐξελεῖν μὲν καὶ τὸν Θαρὰ καὶ τοὺς λοιποὺς σὸν τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελλομένους συμπορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν, ὡς φασίν ἡ γραφή, ταῖς παραινέσεισι δηλονότι νοούτων ἡμῶν τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ· ἐν Χαρρὰν δὲ ἐλθόντας τῇ μέρει τοῦ νῦν κατειδώλω κατοικήσαι ἐκεῖ δι' ἀσχροκερδίαν καὶ εἰ-15 δωλομανίαν, καὶ οὕτω τὸν Ἀβραάμ ὀρώντα αὐτοὺς τεθνηκότας κατὰ ψυχὴν καὶ μὴ βουλομένους συγκληρονομήσαι αὐτῷ τὰς θείας ἐπαγγελίας, ἀπιστοῦντας θεῷ μετοικισθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς, τὸν ψυχικὸν δηλαδὴ, εἰς τὴν γῆν τῆς Δ' ἐπαγγελίας. οὕτω γὰρ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν νεκροὺς οἶδε τοὺς μὴ 20 πιστεύοντας αὐτῷ, κἄν ζῶσι τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, ὡς ποῦ

2. τῇ Χαλδαίῳ] τῇ om. B. 3. κεχρηματῖσθαι AB. 8. ὅτι B. ὅτι καὶ G. 10. σοῦρ AB. ὥστε καὶ ἐκ G. 12. χαναάν AB. Χαρρὰν G. 17. αὐτῷ B. αὐτοῦς G. 18. μετοικισθῆναι B. 19. τῆς add. B. 20. οἶδεν ABm. οἶδας G. 21. αὐτῷ κἄν ζῶσι B. αὐτόν, καὶ ζῶσιν G.

in Charan, apparuit ei deus in Mesopotamia, id est, in Chaldaeorum terra. Colligitur itaque rectissime divinum oraculum, sublato iam e vivis Thara non fuisse Abrahæ manifestatum, verum cum adhuc paterni soli foret incola, dei mancipatus obsequio, atque a paternis idolis, prout historiae sacrae passim narrant, totis affectibus averaus; quae quidem, aiunt, noctu subiecto igne combussit, eorumque incendio, frater Aran flammam exincturus sub paternis obtutibus absumptus est, subiadicante hoc scriptura, cum ait: Aran in terra in qua natus est, in civitate Sur Chaldaeorum regionis, in patris Thara conspectu mortem oppetiit. Ex quibus omnibus liquet, Thara relictosque ad quos pollicita divina spectabant, in regionem Charan iuxta scripturae dicta progressos, maxime si, quantum suasibus et hortatibus ad profectionem eos impulerit patriarcha Abraham, diligenter perpendamus. In Charan vero regionem utique in simulacrorum cultum insanientem profectos, ex vesana turpis lucri colligendi simulacraque colendi cupiditate, habitasse, illisque in hunc modum secundum animam mortuis, divinae pollicita secum adire detrectantibus atque eius praeceptis obsequi renuentibus, Abrahamum a deo, patre iam animae vita privato, in promissionis terram evocatum. Dominus enim ipse incredulos, hac licet vita fruentes, mortuos vocare nonnullo loco novit: „sine,” inquit, „mortuos

φῆσιν, ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροῦς. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν κατὰ δύναμιν νεότητι πρὸς λύσειν τῆς προταθείσης ἀπορίας, ὡς ἔν ἣ τῆς Γενέσεως καὶ τῶν πράξεων βίβλος σύμφωνος εἶη ἐκ τοῦ αὐτοῦ θείου πνεύματος ὑπαγορευθεῖσαι ἐκάτεροι καὶ ἐν μηδενὶ τῆς ἄλλης διαφέρουσα κατὰ τὴν ἀλήθειαν. εἰ δέ τι φιλον ἄλλην τινα συμφωνοτέραν ἔννοιαν ἐφενρεῖν πρὸς τὴν προκειμένην ἀπορίαν, ταύτη καὶ ἡμεῖς πειθόμεθα χάριν τῆς ὀνήσεως ὁμολογήσομετες.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

P. 96

- 10 *Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι' Ἀμασις ἔτη β'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριζ'.
- Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ια' Ἀχεσιφθρης ἔτη ιγ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριθ'.
- Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιβ' Ἀγχορεὺς ἔτη θ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρλβ'.
- 15 *Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιγ' Ἀρμιῦσης ἔτη δ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρμα'.
- Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιδ' Χαμοῖς ἔτη ιβ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρμέ'.
- 20 *Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιε' Μιαμοῦς ἔτη ιδ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν B ἔτος γρνζ'.

2. ἡμῖν ABm. ἡμῶν G. προτεθείσης G. 3. βίβλος om. G.
 4. ἐκάτερον G. 7. ἀνήσεως B. 10. Ἀμασις m. 14. Ἀχορεὺς G. 16. ἀρμιῦσης B. 18. χαμοῖς A. 20. In marg. AB annotatum εὐσέβιος φησιν ὅτι παρ' αἰγυπτίοις ἐτύγγανεν ἰσ' δυναστεία, καθ' ἣν ἐβασίλευσαν θηβαῖοι ἔτη ρξ', ἐν ταῖσι δὲ ἀντιγράφοις ρ', νῖνον βασιλεύοντος ἀσσυρίου (Ἀσσυρίας Bredovius). 20 et 21. in marg. scripta habet A. 20. μιανοῦς (μιαμοῦς A.) ἔτη ιδ' B et in margine A. ἀμείσης ἔτη ξε' G et A in textu. 21. γρνζ' Bm et A in margine. γρρα' G et A in textu.

sepelire mortuos suos." Et haec quidem dubii propositi solutionem allatura Minerva nostra excogitavit: ut utrinque Geneseos et actu scriptura divino spiritu dictata sibimet consona, nec in apice a semet ipsa discrepare convincatur. Porro si cuiquam alteri memoratam difficultatem congruentiore commento dissolvere sit animus, illi nos quoque communis utilitatis gratia assensuros profitemur.

Aegyptiorum reges.

- Aegyptiorum rex 10 Amasis annis 2, anno mundi 3117.
 Aegyptiorum rex 11 Acesephthes annis 13, anno mundi 3119.
 Aegyptiorum rex 12 Achoreus annis 9, anno mundi 3132.
 Aegyptiorum rex 13 Amyses annis 4, anno mundi 3141.
 Aegyptiorum rex 14 Chamois annis 12, anno mundi 3145.
 Aegyptiorum rex 15 Amesises annis 65, anno mundi 3157.

Αιγυπτίων βασιλευσεν ις' Ἀμωσῆσις ἔτη ξε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροα'.

C *Αιγυπτίων βασιλευσεν ις' Οὔσης ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλς'.*

V. 77 *Αιγυπτίων βασιλευσεν ιη' Ῥαμωσῆς ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ε' ἔτος γσπς'.*

Θηβαίων βασιλεῖς.

Θηβαίων βασιλευσε δ' Διαβιῆς υἱὸς Ἀθώθωος ἔτη ιθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρη'.

Θηβαίων βασιλευσε ε' Πεμφῶς υἱὸς Ἀθώθουος, ὃ ἔστιν Ἡρα-10 κλειδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλευσεν ε' Τοιγαράμαχος Μομχειρὶ Μεμφίτης ἔτη οθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς περισσομένης· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γη'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλευσεν ζ' Στοῖχος υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἔστιν 15 Ἄρης ἀναλσθητος, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλευσεν ὄγδοος Γοσορμῆς, ὃ ἔστιν Ἐπτησιπαντὸς, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'.

1. ις' ἀμωσῆσις ἔτη ξε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροα' B. ις', reli-
cais omnibus omissis A. ις' ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γοιβ' G. 3. οὔσης B. Οὔση G. 8. διαβιῆς B. ἀθώ-
θωος B. Ἀθώσεως G. 9. φιλέτερος AB. φιλέτερος G. Φιλεταί-
ρος Scaliger p. 18. 10. πεμφῶς B. Σεμφῶς Iablonskius apud Vig-
nolium II, p. 739. 12. τοιγαράμαχος B. τοιγάρ ἄμαχος A. Τοί-
γαρ Ἀμαχος G. 13. τῆς ἀνδρὸς] Τίσανδρος Scaliger p. 18. pro-
ximo vocabulo omissio. Vulgo περισσομένης. 16. στοῖχος B.
ὁ υἱὸς G. 16. Ἄρης] ἄρις Iablonskius. 18. αἰτήσι παντὸς B.

Aegyptiorum rex 16 annis 14, anno mundi 3222.

Aegyptiorum rex 17 Uae annis 50, anno mundi 3236.

Aegyptiorum rex 18 Rameses annis 29, anno mundi 3236.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 4 Diabies, filius Athoais, qui dicitur Humanior, annis 19, anno mundi 3053.

Thebaeorum rex 5 Pemphos, filius Athothi, qui dicitur Heraclides, annis 18, anno mundi 3072.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 6 Toegar Amachus Momchiri Memphites, qui dicitur vir membris redundans, annis 79, anno mundi 3090.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 7 Stoechus, filius eius, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6, anno mundi 3169.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 30, anno mundi 3175.

Θηβαίων Αιγυπτίων βασιλευσεν 9 Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἴσταν D
Ἡλιόδωρος, ἔτη κς· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γςε'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων πρῶτος βασιλευσε Βῆλος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου
5 ἦν ἔτος γοισ'.

Ἀσσυρίων β' βασιλευσε Νίνος ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γσοά'.

Ἀσσυρίων γ' βασιλευσε Σεμίραμις ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γτκγ'.

10 Ἀσσυρίω δ' βασιλευσεν Νινύας, ὃ καὶ Ζάμις, υἱὸς Νίνου καὶ P. 97
Σεμιράμειος, ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτξέ'.

Σικυωνίων βασιλεῖς πῶς καὶ πόθεν ἤρξαντο.

Αἱ παρ' Ἑλλησιν ἀρχαιολογίαι πᾶσαι μὲν ἀσύμφωνοι φέρον-
ται παρὰ τοῖς συλλεξαμένοις αὐτὰς ἱστορικοῖς, ἔξαιρέτως δὲ αἱ
15 πρὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. τούτων πρώτη καὶ πάντων πα-
λαισιότητι ἀνεγρόφη ἡ Σικυωνίων ἀρχή, ἧς πρῶτος ἡγήσατο Αἰ-
γιαλέης, ἀφ' οὗ καὶ Αἰγιάλεια ἡ νῦν Πελοπόννησος τὸ πρὶν B
ἐκαλεῖτο.

Σικυωνίων βασιλεῖς 8τη ᾠξξ' καὶ ἱερεῖς ε'.

20 Τῷ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Ναχάρ ἡ Σικυωνίων
6. Vulgo Νίνος. 8. ἦν ἔτος om. B. 10. Νινύας m. Νινύας
ἔτη λη G. Ζάμις B. Ζάμις G. 14. συναλλαζομένοις G.
17. Αἰγιάλεια m. Αἰγιάλεια G. καλοπόννησος AB. 19. Post βα-
σιλεῖς G lacunam indicat.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 9 Mares, filius eius, qui dicitur Heliodorus,
annis 26, anno mundi 3205.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 1 Belus annis 55, anno mundi 3216.

Assyriorum rex 2 Ninus annis 52, anno mundi 3271.

Assyriis 3 imperavit Semiramis annis 42, anno mundi 3323.

Assyriorum rex 4 Ninyas, qui et Zames, filius Nini et Semiramis, annis
38, anno mundi 3365.

Quomodo et quando Sicyoniorum reges coeperint.

In nullo consentiunt antiqua Graecorum monumenta primam maxime
Olympiadem praecedentia, etiam apud eos, qui illis conciliandis studue-
runt, historicarum scriptores. Primum omnium et antiquissimum Sicyo-
niorum est imperium, quo primum potitus est Aegialus, a quo Aegialia,
nunc Peloponnesus, prius vocabatur.

Sicyoniorum reges annis 967 et sacerdotes sex.

Anno mundi 3239, Nachor 76.

βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ἕως κς' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα Ϟξζ'. μεθ' οὗς ἄρχοντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. ἁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν. ἔστιν Κοῦν ἀπὸ γσλθ' κόσμικοῦ ἔτους ἕως δσλγ', ὡς ὑπόκειται. 5

V. 78

Κάστωρος περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων.

Παρατίθεμεν δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνος βασιλεύουστας, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζευξίππου. οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς κατέσχον ἐτῶν χρόνον Ϟνθ'. μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνίου 10 ἔξ. οὗτοι δ' ἱεράτευσαν ἔτη λγ'. μεθ' οὗς κατεστάθη ἱερεὺς Χαριδήμος, δς καὶ οὐκ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἔφυγε.

D Πάντων μὲν Ἑλλήνων παλαιότατοι τοῖς χρόνοις ἀναγράφονται Σικυῶνιοι καὶ βασιλεῖς οἱ Σικυῶνος ἡγήσάμενοι, ὧν πρώτος ἤρξεν Αἰγιαλέος κατὰ Βῆλον καὶ Νίνον γεγωνὺς τοὺς πρώτους 15 Ἀσσυρίων βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας μνημονευομένους, ἔξ οὗ Αἰγιαλία τὸ πρὶν ἢ νῦν Πελοπόννησος ἐκαλεῖτο. συγχρονίζειν δὲ τῷ Ναχωρ καὶ τῷ Θαρα πατρὶ τοῦ Ἀβραάμ ὁ ἀκριβὴς καὶ καθ' ἡμῶς ἀποδείκνυσι λόγος.

4. Εὐσέβιος] I, 24. p. 125.

5. γσλθ' Bm. γλθ' G.

6. σικύωνος (sic) B. Σικυῶνας G.

11. χαριδήμος δς B. Χαριδήμοσος G.

13. παλαιότατα G.

14. καὶ add. B. σικύωνος B con-

stanter. 15. Νίνον G.

γεγονός B. τοὺς πρώτους Bredo-

vius. τοῦ πρώτου G, quod vereor, ut in codicibus scriptum sit.

16. μνημονευομένου G.

17. κελσόνησος AB.

18. θάρα B.

Θαράα G.

Sicyoniorum regnum a primo rege Aegialeo coepit et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum praefecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout Apollodorus et alii, inter quos est Eusebius, scriptum reliquerunt; eiusdemque duratio est a 3239 mundi anno usque ad 4238, ut in sequentibus patet.

Ex Castore de Sicyoniorum regno.

Sicyoniorum reges ab Aegialeo omnium primo coepisse et in Zeuxippo desinisse demonstramus. Reges itaque annis 959 potiti sunt imperio; quibus sublati Carnii sacerdotes sex ceptuerunt, rebusque sacris intenderunt annis 33, iisdemque suffectus in sacerdotio Charidemus expensis faciendis minor, fuga se regno eripuit.

Omnium quidem antiquissimi celebrantur a Graecis Sicyoniorum reges; Sicyonis nimirum praefecti, quorum imperium primus auspicatus est Aegialeus, Beli Ninique, cuius nomine primum Assyriorum regnum inscribitur, temporibus; ab Aegialeo, quae nunc Peloponnesus, Aegialia quondam dicebatur; eumque Nachor et Thara patri Abraham coaetaneum fideliora nostrarum historiarum monumenta declarant.

Σικωνίων πρώτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεὺς ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλθ'.

Σικωνῖοι ἐλέγοντο ἀπὸ Σικυῶνος πόλεως πρώτης ἐν Πελοποννήσῳ.

5

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

P. 98

Γενεὴ κα'.

Ἀβραὰμ ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηγ'.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὢν τῷ γένει τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ἐτράφη καὶ τῆς παρ' αὐτοῖς ἀστρολογίας καὶ λοιπῆς 10 μετέσχε σοφίας. Θεοφιλὴς δὲ ὢν καὶ τοῖς κτίσμασι τὸν νοῦν ἑαυτοῦ μὴ καταδεξάμενος εἶσαι ἐνδιατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν γενεσιουργὸν ἐκ τῆς τῶν κτισμάτων ἀναχθεὶς καλλονῆς θείας ἐλάμπυρος ἤξιώθη, ἔτι διατρίβων ἐν τῇ πατρίδι, ὡς φησιν ἐν ταῖς πράξεσιν ὁ πρωτομάρτυς, καθὰς καὶ προσεισήμανται. B

15 Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Χαλδαῖοι ἀπὸ τοῦ Σῆμ καταγόνοιναι, ἐξ ὧν δ' Ἀβραάμ.

Τὸν κατὰ μητέρα πάππον τοῦ Ἀβραάμ ἡ λεπτὴ Γένεσις φησιν ὅτι Ἀβραάμ ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Σάρρα ἀδελφὴ ὁμοπατρία τοῦ Ἀβραάμ ὑπῆρχε.

20 Πρῶτος Ἀβραάμ δημιουργὸν τὸν τῶν ὄλων θεὸν ἀνεκήρυξε.

1. ἔτη νβ' addidi ex Bm et Eusebio p. 126. 3. πελωπονήσῳ B.
12. ἐλάμπυρος B.

Sicyoniorum rex primus Aegialeus imperavit annis 52, anno mundi 3239.

Sicyonii a Sicyone Peloponnesi praecipua civitate vocati sunt.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXI.

Abraham anni 100 a mundi annis 3313.

Abraham Chaldaeus genere primam aetatem apud suos egit et astrorum notitia et reliqua Chaldaeorum eruditione non leviter imbutus fuit. Summa vero in deum religione praeditus animum circa vilem creaturarum congeriem non permisit versari, verum earum specie doctus in auctorem mente traducta etiam patrio detentus adhuc solo divinis irradiationibus plenum lumen mente accepit, ut praedicat protomartyr Stephanus in actibus et nos quoque superius indicavimus.

Observa Chaldaeos, ex quibus Abraham ortus est, a Sem primam originem duxisse.

Abraham matrem avum eodem Abraham nomine apud parvam Genesin nuncupari legimus, Saramque ex eodem cum Abraham patre progenitam.

Abraham deum rerum omnium conditorem publica voce professus est.

Πρῶτος Ἀβραὰμ ἐκύκλου τὸ θυσιαστήριον κλάδοις φοινίκων καὶ ἔλαιων.

C Ἐπὶ Ἀβραὰμ πρῶτος ἀνόμασται ἄγγελος ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ.

Παρ' αὐτοῦ Αἰγύπτιοι τὴν τῶν ἀστέρων θέσιν καὶ κίνησιν ἔμαθον καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην. 5

Τῷ ἰδ' ἔτει αὐτοῦ ὁ Ἀβραὰμ ἐπιγινούσ τὸν τῶν ἔλων θεὸν προσεκύνη, τὰ δὲ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς συντριψάσ κατέκαυσε σὺν τῷ οἴκῳ. συγκατεκαύθη δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀρρὰν ὁ ἀδελφὸς Ἀβραὰμ σβέσαι τὸ πῦρ σπουδάζων. ἐνουθέτει δὲ καὶ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἀποστήναι τῆς εἰδωλολατρίας καὶ εἰδωλοποιίας, ὧς φησιν ὁ 10 Ἰώσηπος.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ἤκμαζε Μελχισεδὲκ ὁ πρῶτος ἀρχιε-
D ρεὺς καὶ πρῶτος βασιλεὺς Σαλήμ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ καταγγελλό-
μενος, παρθένος, καὶ ἀγενεαλόγητος ἐν τοῖς λογιῶσι φερόμενος,
καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ οἴνῳ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τοῦ ἀμήτορος ἄνω- 15
θεν καὶ ἀπάτορος κάτωθεν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ σω-

V. 79 τῆρος ἡμῶν προτυπῶν· καθ' ἣν εὐλογήσας τὸν Ἀβραὰμ κυριω-
τέραν τῆς ἐν νόμῳ λατρίας τὴν καθ' ἡμᾶς ἐν πνεύματι καὶ ἀλη-
θείᾳ ἀπέφηνε, κρείττων ἐν ἀνθρώποις μόνος φανείσ τοῦ πα-
τριάρχου Ἀβραὰμ, εἶπερ ἀναμφιλέκτως κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστο- 20

8. ὁ Ἀβρὰν ὁ G. 9. καὶ om. G. ἑαυτοῦ B. αὐτοῦ G.

11. Ἰώσηπος] Antiq. I, 8. 12. ὁ Μελχισεδὲκ ὁ G. 13. πρω-
τοβασιλεὺς G. σάλειμ B. 19. κρείττων m. κρείττον G.
μόνος Bm. μόνους G. 20. ἀπόστολον] Epist. ad Hebr. VII.

Palmarum olivarumque ramis primus omnium altare circumcinxit.

Ubi de illo narrat, de angelis quoque primum sermonem exaratum de-
claravit scriptura.

Ab Abrahamo siderum positiones et motus perfectamque numerorum
scientiam acceperunt Aegyptii.

Anno aetatis decimo quarto deum universorum opificem agnoscens
Abraham supremum ei religionis cultum exhibuit, comminutaque patris si-
mulacra cum aede propria incendit; Aran porro frater eius incendium ex-
stinguere sollicitus flammis eisdem absumptus est. Caeterum ut a conden-
dis colendisque idolis patrem averteret Abraham, Iosepho teste, studium
omne semper apposuit.

Vivebat ista tempestate Melchisedec, primus pontifex et rex Salem
primus a divina scriptura memoratus, de servata virginitate laudatus, de
cuius maioribus nullum exstat monumentum, qui in pane et vino incruen-
tum Christi veri dei et salvatoris nostri, cuius nulla in caelis mater, in
terris pater nullus, sacrificium praefiguravit, quo benedictione Abrahae
impetrata et impertita, veriore in lege nostra secundum spiritum et
veritatem cultum futurum designavit; solus indubie patriarcham Abra-
ham virtute donisque caelestibus superare visus, cum iuxta divinum

λον και την ἀλήθειαν τὸ ἕλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται
και ἀποδεκατοῦται.

Ἄρχὴ τοῦ μα' Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις.

P. 99

Ἰωβὴλ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς, ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ
5 κατ' αὐτοὺς ἐπὶ μὲ' ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη βν'.

Ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῆ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι τὸν Ἀβραὰμ
ἐγὼ ἐδίδαξα τὴν Ἑβραϊδα γλῶσσαν κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς κτισσεως
λαλεῖν τὰ πάτρια πάντα, ὡς ἐν λεπτῇ κείται Γενέσει.

Τῷ γιτο' ἔτει τοῦ κόσμου, Ἀβραὰμ δὲ ξα', ἐνεπέρισεν B
10 Ἀβραὰμ τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ και συγκατεκαύθη αὐτοῖς
Ἀρρὰν θέλων σβέσαι τὸ πῦρ ἐν νυκτί. και ἐξῆλθε Θαραρὸν σὺν
Ἀβραὰμ τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Χαναὰν, και μεταγρονὸς ὤκησεν ἐν
Χαρρὰν εἰδωλομανῶν ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτω τῷ γιπζ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν οὐ' ἔτος Ἀβραὰμ,
15 ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν κατὰ θεῖον χρησημόν, και ἦλθεν εἰς Συχεμ,
και ὤκοδόμησε θυσιαστήριον ἀνὰ μέσον Βαιθῆλ και Ἄγγατ' τῷ
οὐ' ἔτει αὐτοῦ.

Τῷ γιγ' ἔτει τοῦ κόσμου, πα' Ἀβραὰμ, κατῆλθεν εἰς Αἴ-
γυπτον μετὰ Σάρρας τῷ ζ' ἔτει τῆς παροικίας αὐτοῦ, ὡς τινες.

1. ἀπὸ G.	4. πεντηκονταετηρίς A. πεντηκονταετηρίς B.
5. με] γ' m.	ἔτος B. ἔτους G.
τοῦ] τῶν B.	7. ἕνα κατ' αὐτὴν ὡς ἀπ' ἀρχῆς κτισσεως λα-
λίση m.
16. βαιθῆλ B. Βεθῆλ G.	11. Ἀρρὰν] ὁ Ἀρρὰν G. Θάρα B. Θάρρα G.
18. ἀβραὰμ add. Bm.

apostolum et veritatem, minor a maiore benedici ac decimari consue-
tus sit.

Quadragesimi primi Hebraeorum Iubilaei principium.

Iobel penes Hebraeos annorum quinquaginta revolutio est, atque ita
secundum eorum computum, ad quinquagesimum tertium Abraham aetatis,
anni sunt a mundi principio 2001.

Angelus familiari colloquio cum Mose solitus uti dixit ei: Hebraeam
linguam, qualis primitus purior erat, ego docui Abrahamum, ut ea velut pa-
tria loqui noverit. Haec refert parva Genesis.

Anno mundi 3373, Abraham vero 61, ipse Abraham patris idola suc-
cedit; Aran autem nocturnum incendium exstinguere molitus illo eodem
absorptus est. Profectusque Thara cum Abraham, ut in terram Chana-
naeorum migraret, mutata sententia, insano simulacrorum cultu allectus in
Charan ad obitum usque remansit.

Anno mundi 3387, Abraham vero 75, ipse divino iussu e Charan
egressus et in Sychem profectus erexit altare inter Bethel et Haggai se-
ptuagesimo sexto aetatis anno.

Anno mundi 3393, Abraham 81, ipse ducta secum Sara descendit in
Aegyptum anno migrationis septimo, ex quorundam sententia.

C Ἀφρικανοῦ περὶ Ἀβραάμ.

Ἐνθεν ἄρχεται τῶν Ἑβραίων ἡ προσωνημία. Ἑβραῖοι γὰρ οἱ Περῆται ἐρμηνεύονται, διαπεράσαντος Εὐφράτην Ἀβραάμ, καὶ οὐχ, ὡς οἴονται τινες, ἀπὸ Ἑβερ τοῦ προειρημένου. συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς κατηγγελημένης γῆς Ἀβραάμ ἀπὸ 5 μὲν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν δέκα ἔτη αἰέ, ἀπὸ δὲ Ἀδάμ γενεῶν εἴκοσιν ἔτη γοζ.

Λείπεται πρὸς τὴν προκειμένην ἀκριβῆ χρονολογίαν ἡ παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ χρόνοις ρί' ἐκ τῶν ρλ' ἐτῶν τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν. Διὰ γὰρ ἄλλα εἴκοσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ρλ' ἢ ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν τῶν βσῆβ' ἐτῶν παραύξησις προαφῆρησε προστεθέντων αὐτῶν τοῖς τοῦ Μαθουσύλα χρόνοις.

Εὐσέβιος τὰ υλ' ἔτη ἀπὸ τοῦ ε' καὶ ο' ἔτους Ἀβραάμ, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παροικίας αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, ἕως τοῦ πα' ἔτους Μωϋσέως καὶ ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραήλ, 15 ἀπαριθμεῖ.

P. 100 Ἡ δὲ βίβλος τῆς Γενέσεως τὴν θείαν ἀπόφασιν περὶ τούτου μετὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐπάνοδον καὶ τὸν πρὸς τοὺς βασιλεῖς πόλεμον καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Μελχισεδέκ ὑπογράφει, καθὼς ἔξιστι μα-

V. 80 θεῖν ἀκριβῶς ἐντυγχάνοντι τῷ βουλομένῳ. Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν πς', 20 ἠνίκα ἔτεκεν Ἄγαρ τὸν Ἰσμαὴλ τῷ Ἀβραάμ, ὡς γέγραπται ἐν

7. γοζ m. 9. τῶν ρλ' Bm. τῶν ρλε' G. 11. βσββ' G.
 ἐτῶν om. G. παραύξησις Bm. παράξησις G. 13. Εὐσέβιον.
 Τῷ υλ' ἀπὸ G.

Ex Africano de Abrahamo.

Hic primum nomen Hebraeorum auditum est. Hebraei namque transmigrantes exponuntur, qui cum Abrahamo traiecerunt Euphratem, et non, ut quidam autumant, ab Heber, de quo alibi sermo habitus. A praeterito itaque diluvio, Noeque temporibus, usque ad ingressum Abrahae in terram promissam, generationum decem anni 1015 colliguntur, ab Adamo vero generationum viginti anni 3277.

Propositae temporum rationi, ne fiat accurata, ex secundi Cainan annis 230 desunt 110. Aliorum quippe viginti, ex iisdem 130, defectum sustulit, facta in praemisissis annorum, intrusio supra spatium 2242, ab Adamo usque ad diluvium elapsorum, ubi ad Mathusala aetatem nonnihil additum est.

Ex Eusebio.

Annos quadringentos triginta ab Abrahae quinto supra septuagesimum, id est, a primo migrationis eius in terram Chanaan, usque ad 81 Moysis et exitus Israëli ex Aegypto retro recenset Eusebius.

Divinam vero circa hoc editam sententiam post Abrahae reditum ex Aegypto et ab eo debellatos reges adversarios et benedictionem a Melchisedec acceptam subiungit Genesios liber, ut cuilibet accuratiorem notitiam quaerenti patet. Abraham erat annorum 86, cum ex Agar suscepit Ismaël,

βίβλω τῆς Γενέσεως· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτ'ηλ'. ἐκ τούτου τὸ γένος τῶν Ἰσμαηλιτῶν ἦτοι Ἀγαρηνῶν, οἱ αὐτοὶ καὶ Σαρακηνοὶ εἰσιν ἀπὸ Σάρρας ἐαυτοὺς μετονομάσαντες, ὡς τινὲς φασιν, ἀπαξιοῦντες καλεῖσθαι Ἀγαρηνοὶ δουλικῶς. ἕτεροι δὲ τοὺς Ἰσμαηλίτας Σαρακηνοὺς καλεῖσθαι φασιν, ὅτι Σάρρα τὴν Ἀγαρ κερὴν ἐξαπέστειλε κληρονομίας. Ἀβραὰμ ἄσειβει μὴ συναπολέσθαι δίκαιον ἐθυσώπει, διὰ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ. Λὼτ σὺν τῇ γαμετῇ καὶ ταῖς θυγατρῶσιν ἐκπεμφθεὶς εἰς Σηγῶρ περισσάζεται, τῆς γυναικὸς μόνης ἐπιστραφείσης, καὶ διὰ τοῦτο παγείσῃς εἰς στήλην ἄλως ἀδιάλυτον, ἦν εἰς ἔτι πολλοὶ χάριν ἱστορίας ὀρώσιν ἐρχόμενοι. Σηγῶρ δὲ ἡ πόλις διὰ τὸν Λὼτ ἐσώθη τῶν ἐν αὐτῇ διαφθαρέντων ἀνδρῶν, ὡς φασι, καὶ τῆς Ἰμμηθς ἕμα τῇ γῆ ἀνατραπέισης.

Ἀβραὰμ παρήκρηεν ἐν Γεράροις, ἦν τινες Ἀσκαλιῶνά φασιν εἶναι, ὡς καὶ Ἀφρικανός. Ἀβραὰμ ἔλαβε τὴν Χεττούραν γυναῖκα μετὰ τελευτῇ Σάρρας ἐν τῷ γήρῳ αὐτοῦ, ἔξ ἧς ἔσχεν υἱὸς C ε', Ζεμβριὰμ, Ἰεσκὰν, Μαδὰμ, Μαδιὰμ, Ἰεσβῶκ.

Ἀφρικανοῦ.

Λιμοῦ κατασχόντος τὴν γῆν τὴν Χαναניתίδα κατῆλθεν εἰς 20 Αἴγυπτον Ἀβραὰμ, δεδιώς δὲ μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς γυναικὸς

1. ἦν om. B.	2. ἀγαρινῶν et ἀγαρινοὶ B.	3. σάρρας B, Σάρρας G.	5. Vulgo Σάρα.	6. ἐξαπέστειλεν B. ἀπέστειλεν G.
ἀσειβει] εὐσειβῆ G.	13. ἀνατειλιάσης m.	15. χεττούραν AB. Χετούραν G.	16. σάρρας B. Σάρρας G.	γῆρα] Scribebatur γῆρα.
17. Ζεμβριὰμ] Ζεμοριὰμ G. Ζομβροῦν m.	Ἰεσκὰν] Ἰεκτὰν G. Ἰεξὰν m.	Μαδὰμ] Μαδὰλ m.	20. δὲ add. B.	

prout Geneseos liber manifestat, mundi vero annus erat 3398. Ab Ismaële genus Ismaëliitarum, hoc est, Agarenorum propagatum. Iidem porro sunt qui Saraceni, a Sara sibi vindicato nomine, ut quidam asserunt, et Agarenorum servili penitus repudiato. Ismaëlitas alii Saracenos nuncupatos existimant, quod Sara ab viri haereditate adeunda voluerit Agar exclusam. Ne iustus impiorum supplicis involveretur, exorabat et vitam nepoti Loth deprecabatur. Loth cum coniuge et filiabus in Segor emissus leto eripitur; coniux sola retro conversa in solidam et illiquefactam salis statuum compingitur; eamque nonnulli rei gestae probandae gratia visum eunt et, ut, narratur, conspiciunt. Segor urbs deletis eius civibus propter Loth servatur, ut aiunt, et e terra lacus erupit.

Abraham habitavit in Geraris, Ascalonem alii vocant, inter quos est Africanus. Abraham defuncta Sara Cheturam uxorem duxit iam senex et ex ea quinque filios tulit: Zombram, Iezan, Madal, Madian et Iesboc.

Ex Africano.

Fame per terram Chananitidem grassante Abraham descendit in Aegyptum; at ne ob uxoris venustam speciem occideretur, fratris nomine si-

ἐπαιρεθῆ, ἀδελφὸς εἶναι σκέπτεται. ἐπαινεθεῖσαν δὲ ἡγάγετο
 Φαραώ. οὕτω γὰρ Αἰγύπτιοι τοὺς βασιλεῖς ἐρηπνεύουσι· καὶ ὁ
 μὲν δίκας ἔτισε τῷ θεῷ· ὁ δ' ἕμα τοῖς ἰδίοις Ἀβραὰμ ἤδη πλου-
 τῶν ἀπηλλάσσετο. ἐν Χαναὰν διεπληκτίσαντο ποιμένες τοῦ
 τε Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Λὼτ, καὶ δόξαντος αὐτοῖς ἐχωρίσθησαν, 5
 Δέλομένου Λὼτ ἐν Σοδόμοις οἰκεῖν δι' ἀρετὴν καὶ κάλλος τῆς γῆς
 ἐχοῦσης πέντε πόλεις, Σόδομα, Γόμορρα, Ἄδαμα, Σεβωείμ,
 Σηγῶρ, καὶ τοσοῦτους βασιλεῖς. τούτοις οἱ πλησιόχωροι τέσσα-
 ρες βασιλεῖς Σύρων ἐπολέμησαν, ὧν ἡγεῖτο Χοδολλαγομὸρ βα-
 σιλεὺς Αἰλάμ. συνέβαλλον δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἀλικὴν, 10
 ἣ καλεῖται νῦν θάλαττα νεκρά· ἐν ταύτῃ πλεῖστα τῶν θανμα-
 σίων τεθνάμα. ζῶων τε γὰρ οὐδὲν ἐκεῖνο φέρει τὸ ὕδωρ, καὶ
 νεκροὶ μὲν ὑποβρύχιοι φέρονται, ζῶντες δὲ οὐδ' ἂν ῥαδίως βα-
 πτίσαιντο. λύχιοι δὲ καίόμενοι μὲν ἐπιφέρονται, σβεννύμενοι δὲ
 P. 101 καταδύουσιν. ἐνταῦθά εἰσιν αἱ τῆς ἀσφάλτου πηγαί· φέρει δὲ 15
 στυνπηριάν καὶ ἄλας, ὀλίγον τι τῶν ἄλλων διαφέροντα· πι-
 κρὰ τε γὰρ ἔστι καὶ διαυγῆ. ἐνθα δ' ἂν καρπὸς εὐρεθῆ κάπνου
 πλέον εὐρίσκεται θολερωτάτου. τὸ δὲ ὕδωρ ἰᾶται τοὺς χρωμέ-
 νους αὐτῷ, λήγει τε παντὶ ὕδατι πάσχον τὰ ἐναντία. εἰ δὲ μὴ
 Ἰορδάνην εἶχε τὸν ποταμὸν τροφὴν ὡς πορφύραν διατρέχοντα 20

2. φαραῶ AB. 3. αἰτις B. 4. διεπληκτίσαντο B. 5. τε
 om. G. 7. Σεβοείμ G. 10. συνέβαλον G. 12. φέρει τὸ
 ὕδωρ B. τὸ ὕδωρ φέρει G. 13. βαπτίσαιντο B. 14. δὲ καί-
 ομενοι μὲν B. μὲν καίόμενοι δὲ G. 15. εἰσιν B. δὲ εἰσιν G.
 16. ἄλα G. ὀλίγων B. 18. χρωμένους αὐτὸ B. 20. διατρέ-

χοντα B. διατρέφοντα A. διατρέφοντα G.

mulat accepto servatur. Saram forma laudatam abducit Pharaos; hoc
 quippe nomine reges appellant Aegyptii; et ille quidem simul cum dome-
 sticis poenas deo solvit, Abraham vero cum famulatio multis divitiis auctus
 dimittitur. Pastores Abraham et Loth rixis pugnisque contendunt, ipsi
 tamen communi sententia separantur ab invicem, Loth propter terrae quin-
 que civitatibus, Sodomis, Gomorrha, Adama, Seboim et Segor, totidemque
 regibus insigni, ubertatem et gratam planitium Sodomis habitare seli-
 gente. His vicini Syrorum reges quatuor, quorum dux praecipuus erat
 Chodollagomor rex Elam, bellum intulerunt et ad mare salis, nunc mor-
 tuum, manus conseruerunt. In isto mari quam plurima portenta visu di-
 gna observavi. Nullum animans nutrit eius aqua et mortua quidem cada-
 vera in eam cito merguntur, viva vero corpora enatant nec imum facile
 petunt; faces ardentes in ea sursum feruntur, extinctae merguntur. In
 eadem bituminis origo et officina; producit alumen et paucum salem, non-
 nihil a reliquis discrepantia, amara sunt enim et pellucida. Ubiqueque
 circa eam fructus enascitur turbido tantum fumo turget. Aqua haec uten-
 tibus admodum salubris est ac more cuilibet aquae contrario exsiccatur, et
 nisi Iordanem ad instar conchaec nutritium et continuum humorem submi-
 nistrantem haberet ac velut exsiccationis periculo obstantem, citius quam

καὶ ἐπὶ πολλὰ ἀντίχοντα, ἔληξεν ἂν θῦκτον ἢ φαίνεται. ἔστι δὲ παρ' αὐτὴν κάμπου τοῦ βαλσάμου φυτόν. ὑπονοεῖται δὲ ἀνατεράφθαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν τῶν περιοικούντων ἀσέβειαν.

Τῷ ῥ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, ὅτετι κοσμικῶ γυιβ'.

Ἀβραὰμ ἔζησε τὰ πάντα ἔτη ροε' καὶ ἐκλείπων, ὡς φησιν Β ἢ γραφῇ, ἀπέθανεν ἐν γέρον καλῶ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαὰρ τοῦ Χετ-
10ταίου, ὃ ἴστιν ἀπέναντι Μαιβεθὴ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον V. 81
ὃ ἐκτίσατο ὁ Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ'· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

15 Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν ιθ' Ῥαμεσομενῆς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου C
ἦν ἔτος γτιε'.

Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν κ' Οὐσιμάρης ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος γτλ'.

Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν κα' Ῥαμεσοσήσεως ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος γτζα'.

20 Αἰγύπτου ἐβασίλευσε κβ' Ῥαμεσομένω ἔτη ιθ'. οὗτος πρῶ-

2. αὐτῆν B. αὐτῆ G. κάμπου B. 7. ἢ γραφῇ] Genea. XXV, 8. γήρα] Scribatur γήρει. καὶ πλήρης] καὶ om. G. 8. οἱ om. G. εἰς τὸ] εἰς τι G. 9. ἐφρών Bm. Ἐφρών G. ἐφρώμ A. 10. εἰς τὸν ἀγρὸν m. 11. ἐκτίσατο B. 12. σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ B. σάρρα τὴν μητέρα αὐτῶν καὶ γυναῖκα αὐτοῦ A, quod recepit G, omissis καὶ γυναῖκα αὐτοῦ. 14. ραμεσομενῆς B. τοῦ δὲ κόσμου γτιε' add. Bm. om. G. 16. οὐσιμάρης A. οσιμάρη B. Θουσιμάρης G. 17 et 19. ἦν om. B. 20. Ραμεσομένω G.

videatur defecisset. Circumquaque non minima balsami plantae copia est, quam quidem ob vicinorum incolarum improbitatem a deo dicunt profligatam penitus et extirpatam.

Abraham aetatis anno centesimo genuit Isaac, qui mundi fuit 3412.

Fuerunt autem dies vitae Abrahae 175 anni. Et deficiens, ut scripturae verbo utar, in senectute bona et aetate provecta, plenus dierum mortuus est. Et sepelierunt eum Isaac et Ismaël, filii eius, in spelunca duplici, quae sita est in agro Ephron filii Saar Chettaei, e regione Mambre; in agro videlicet et spelunca, quam sibi comparavit Abraham a filiis Chet. Ibi sepelierunt Abraham et Sara matrem Isaac.

Aegyptiorum reges.

Aegypti rex 19 Ramessomenes annis 15, anno mundi 3315.

Aegypti rex 20 Thysimares annis 31, anno mundi 3330.

Aegypti rex 21 Ramessesesus annis 23, anno mundi 3361.

Aegypti rex 22 Ramessemenno annis 19. Hic primus Pharao nomine in

τος Φαραώ ἐν τῇ Θείᾳ γραφῇ μνημονεύεται. ἐπὶ τούτου ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ κατέλθεν εἰς Αἴγυπτον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηπδ'.

Αἴγυπτον ἐβασίλευσε κγ' Ῥαμεσσῆ Ἰουβασσῆ ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηγ'.

5

Θηβαίων βασιλεῖς.

D Θηβαίων Αἴγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωΐφις, ὃ ἔστιν ἐπίκωμος, ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλα'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἔστιν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἄβασκαντος, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσνα'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνοῦβος Γνευρὸς, ὃ ἔστι Χρῦσης Χρῦσου υἱὸς, ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσξθ'.

P. 102 Θηβαίων Αἴγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Ῥαῦωσις, ὃ ἔστιν ἀρχι-κράτωρ, ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλα'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιῦρης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηδ'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις κωμαστῆς, κατὰ δὲ ἐπίλους χρηματιστῆς, ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηιδ'.

1. φαραῶ AB.	4. Ῥαμεσσῆ Ἰουβασσῆ Scaliger p. 20. Ῥαμεσσῆ
λουβασσῆ (sic) A.	Ῥαμεσσῆ τοῦ Βατηῆ G.
7. Ἀνωψῆς G.	ὃ ἔστιν B. ὃ ἔστιν υἱὸς G. ἐπίκωμος B. ἐπί-
	κωμος A. ἐπίκωμος G.
	8. δὲ om. G. ἦν om. B.
	9. κόρης B. κόρης G.
10. ἦν om. B.	ἔτους B.
15. ἀρχικράτωρ B.	
16. γλα' B.	17. Βιῦρης G.
	18. ἦν om. B.
	19. Αἴγυπτίων] βασιλέων G.
	σαωφῆς B. κωμαστῆς B. Κομαστῆς G.
	21. ἦν ἔτος om. B.

sacra scriptura celebratur; et eius tempore Abraham patriarcha descendit in Aegyptum, anno mundi 3384.

Aegypti rex 23 Rameses Baētis filius annis 39, anno mundi 3403.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 10 Anophes, qui filius communis exponitur, annis 20, anno mundi 3231.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 11 Sirius, qui genae filius dicitur et secundum alios Abascantus, annis 18, anno mundi 3251.

Thebaeorum Aegyptiorum 12 Chnubus Gnurus, qui Aureas vel Aurei filius, annis 22, anno mundi 3269.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 13 Ranosis, qui princeps robustorum exponitur, annis 13, anno mundi 3291.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 14 Biyris annis 10, anno mundi 3304.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 15 Saophis comatus, secundum alios negotiator, annis 29, anno mundi 3314.

Σικωνίων βασιλείς.

Σικωνίων δεύτερος βασιλευσεν Εύρωψ ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσ'α'.

Κατὰ τὸ κ' ἔτος Εὐρώπος τούτου τοῦ δευτέρου βασιλέως Β 5 Σικωνίων, ἦται Πελοποννησίων, γεννᾶται ὁ παρ' Ἑβραίοις Ἀβραάμ. ἐκ τούτου φασὶ τινες τὴν Εὐρώπην προσαγορευθῆναι πᾶσαν ἠπειρον ἐνὶ ὀνόματι καὶ οὕτω μέχρι νῦν ὀνομάζεσθαι, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀντικειμένην τῇ μεγάλῃ Ἀσίᾳ γῆν.

10 Σικωνίων γ' βασιλευσε Τελχίν ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτλζ'.

Σικωνίων δ' βασιλευσεν Ἄπις ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτζέ'.

Σικωνίων ε' βασιλευσε Θελξίων ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν C ἔτος γτγ'.

15

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Γενεὸ κβ'.

Ἰσαὰκ ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνιγ'.

Ἰσαὰκ γέλωσ μεθ' ἠδονῆς ἐρμηνεύεται. διὰ γὰρ τὸ ἐπιμει- V. 82
διάσαι τὴν Σάρραν τῇ θείᾳ τοῦ ἐν γῆρᾳ τοκετοῦ ἐπαγγελίᾳ, οὐ-
20τω κέλῃται, κατὰ τὴν περατικὴν διάλεκτον.

2. Εὐρωψ m. εὐρωψ B. Εύρωψ G. 3. ἦν om. B. γλ'α' B.
4. κ] κβ' m. εὐρωπος B. Εύροπος G. 5. πελοποννησίων B.
8. τῆν om. G. 9. Τελχίν Scaliger p. 21. Scribatur Τελχίν.
11. ἦν ἔτος addidi ex B. 13. ἦν add. B. 17. ἦν om. B.
18. γὰρ μειδιάσαι G. 19. σάρραν B. Σάρρα G. γῆρα AB.
γῆραι G. ἐπαγγελία G.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum regum secundus fuit Europus annis 45, anno mundi 3291.

Vigesimo secundo Europis istius Sicyoniorum vel Peloponnesiorum regis secundi anno Abraham apud Hebraeos nascitur. Ab eo quidam Europam, continentem omnem uno nomine dictam, putant et usque in hodiernum diem ita nuncupari, hoc est magnae Asiae terram oppositam.

Sicyoniorum rex 3 Telchen annis 29, anno mundi 3336.

Sicyoniorum rex 4 Apis annis 25, anno mundi 3365.

Sicyoniorum rex 5 Thelxion annis 52, anno mundi 3390.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXII.

Isaac anni sexaginta ab annis mundi 3413 sumunt initium.

Isaac risus voluptate conditus exponitur. Nam quia divino partus in senectute futuri nuncio risu soluta est Sara, huiusmodi nomine, migrantium, id est Hebraeorum lingua, donatus est.

Μαστιφάμ ὁ ἄρχων τῶν δαιμονίων, ὡς φησὼ ἡ λεπτή Γένεσις, προσελθὼν τῷ Θεῷ εἶπεν, εἰ ἀγαπᾷ σε Ἀβραάμ, θυ-
σάτω σοι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Τῷ γὰρ ἔτει τοῦ κόσμου, κ' τοῦ Ἰσαὰκ, προσήνεγκεν
Ἐφραὴμ τὸν Ἰσαὰκ, ὡς φησὶν Ἰωσήπος, ἐν τῷ ὄρει Σιών. 5

Σάρρα ἐτῶν ρκζ' ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Χεβρών, ἣ νῦν
Ἐλευθερόπολις καλεῖται, ἐν τῷ σπηλαιῷ ὃ ἀνήσαστο ὁ Ἀβραάμ
παρὰ Ἐφρών τετρακοσίων διδράχμων ἐπὶ μαρτύρων τῶν υἱῶν
Χέτ' ὡς ἐκ τούτου δοκεῖν μήπω τὰ διὰ γραμμάτων συμβόλαιά
ποτε χρηματίζειν, ἄπερ Βαβυλωνίων εὐρήματα λέγουσιν οἱ νεώ-
τεροι ἐκ γῆς Χαλδαίων κομισθέντα Φολνίξι πρώτοις μεταδοθῆναι
ἐπὶ Ἀβραάμ, ἀφ' ὧν Ἕλληνες ὁμολογοῦσι ταῦτα μετεληφῆναι.
Σάρραν τινὲς τῷ λβ' ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ φασὶ τελευτῆσαι.

P. 103 Ἰσαὰκ ἐτῶν μ' γενόμενος ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα
Βαθουήλ. Βαθουήλ δὲ ἦν υἱὸς Ναχώρ. οὗτος ἦ' καὶ τελευταῖος. 15
ὄκτω γὰρ ἦσαν ἀπὸ Μελχῆς αὐτῷ παῖδες. Ναχώρ δὲ ὁ πατὴρ
Βαθουήλ ἦν ἀδελφὸς Ἀβραάμ. οὗτος ἔσχεν ἀπὸ Μελχῆς ὄκτω
παῖδας, ὡς εἶρηται, ὧν ὁ ἔσχατος Βαθουήλ ἦν πατὴρ Ῥεβέ-
κας καὶ Λάβαν τοῦ πενθεροῦ Ἰακώβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γυββ'.

20

1. μαστιφάμ B. Μαστιφᾶμ G.	2. ἀγαπάτω A.	3. σοι om. G.
5. ὁ Ἀβραάμ G. σιών B.	6. χεβρών B.	8. ἐφρών B.
9. μήπω τὰ B. μήποτε G.	10. εὐρήματα AB.	11. καὶ ἐκ m.
12. ἀφ' ὧν] ἐφ' ὧν AB. ἐφ' ὃ G. ἀφ' οὗ m.	13. τῷ et ἔτει	
om. G.	14. ρεβέκκαν B. δεβέκκα A.	15. ναχώρ A. οὗτος
om. B.	16 et 17. μελχῆς B.	19. τοῦ πενθεροῦ Bm. τὸν πεν-
θερόν G. ἦν om. B.

Mastipham daemoniorum supremus, inquit parva Genesis, deum his
verbis interpellavit: si te diligit Abraham, filium in sacrificium offerat.

Anno mundi 3437, Isaac autem 25, refert Iosephus Abrahamum filium
suum Isaac in monte Sion obtulisse.

Sara aetatis anno 127 vita defungens in Hebron, quae nunc Eleuthe-
ropolis, sepulta est, in spelunca quadringentis didrachmis ab Ephron
empta, testibus filiis Chet; ita ut exinde videatur, pacta conventaque scrip-
tis nondum firmari solita, quae fuerunt Babyloniorum inventa. Litteras
e terra Chaldaeorum delatas Phoenicibus primum ab Abrahamo traditas re-
centiores asserunt; a Phoenicibus Graeci notitiam earum accepisse profi-
tentur. Anno Isaac 32 Saram obiisse nonnulli affirmant.

Isaac aetatis suae 40 Rebeccam Bathuel filiam uxorem accepit; Ba-
thuel autem e Nachor ortus est octavus et novissimus filiorum, octo siqui-
dem liberos ex Melcha suscepit. Nachor iste Bathuel pater, Abraham
frater extitit, cui ex Melcha liberi octo nati sunt, ut praemissum est, quo-
rum postremus fuit Bathuel pater Rebeccae et Laban soceri Iacob, anno
mundi 3452.

Ῥεβέκκα στείρα οὔσα μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐγέννησε δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. τῷ ἕ' ἔτει αὐτοῦ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνοβ'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

5 Ἀσσυρίων ε' ἐβασίλευσεν Ἄρειος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνγ'.

Ἀσσυρίων ς' ἐβασίλευσεν Ἀράλιος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνλγ'.

Ἀσσυρίων ζ' ἐβασίλευσε Ξέρξης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνογ'.

10 Ἀσσυρίων η' ἐβασίλευσεν Ἀρμαμίθρης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνουζ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

15 Αἰγυπτίων κδ' ἐβασίλευσε Ῥάμεσση Οὐάφρου ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνμβ'.

Αἰγυπτίων κε' ἐβασίλευσε Κόγγαρις ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνουά'.

Τούτῳ τῷ ε' ἔτει τοῦ κε' βασιλεύσαντος Κογγάρεως τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ιε' δυναστείας τοῦ Κυνηκοῦ λεγομένου κύκλου 20 παρὰ τῷ Μανεθῶ, ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως καὶ οἰκιστοῦ Μεστραῖμ τῆς Αἰγύπτου, πληροῦνται ἔτη ψ', βασιλέων κε', τοῦτ'

2. Ἡσαῦ] Ἰσαὰκ A. 3 et 7. ἦν om. B. 5. ἀρείος B. 9. ἀσσυρίων ζ' B. Ἐβδομος Ἀσσυρίων G. 11. ἀρμαμήθρης B. 12. γγγ' m. 14. Ῥάμεσση B. οὐάφρου B. Οὐάφρου G. 16. κόγγαρις (sic) B. ε'] ε' m. 18. ε'] ε' m. 20. μεστραῖμ B. Μεστρέμ G.

Rebecca sterilitatis annis 20 exactis Iacob et Esau partu edidit. Isaac annorum sexaginta genuit Iacob, anno mundi ter milleimo quadringentesimo septuagesimo secundo.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 5 Arius annis 30, anno mundi 3406.

Assyriorum rex 6 Aralios annis 40, anno mundi 3433.

Assyriorum rex 7 Xerxes annis 30, anno mundi 3473.

Assyriorum rex 8 Armamithres annis 33, anno mundi 3503.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 24 Ramesses Uaphris annis 29, anno mundi 3442.

Aegyptiorum rex 25 Concharis annis 6, anno mundi 3471.

Anno sexto Concharis istius Aegypti regis 25 decimae sextae dynastiae, Cychi apud Manethonem dicti Cynici, a Mestraim primo rege et incolae Aegypti, regum 25 complentur anni 700, hoc est a communi mundi an-

Georg. Syncellus. I.

ἔστιν ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ βψος' ἔτους, καθ' ὃν χρόνον ἡ διασπορὰ γέγονεν, ἐν τῷ λδ' ἔτει τῆς ἡγεμονίας Ἀρφαξάδ, ε' D δὲ ἔτει τοῦ Φαλέκ. καὶ διεδέξαντο Τανίται βασιλεῖς δ', οἳ καὶ ἐβασίλευσαν Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας ἔτη σνδ', ὡς ἐξῆς ἐστοιχειώται. 5

Ἰωσήπος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ πρὸς ἔλεγγον Ἀπίωνος λόγῳ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ γενομένης ἱστορῶν ἐπὶ τοῦ ιβ' μετὰ τοὺς προγραφέντας κέ', τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τοῦ Μισφραγ- V. 83 μουθώσεως, ἦτοι Φαραῶ, ε' βασιλέως Αἰγύπτου, κατὰ τὴν ιη' παρὰ τῷ Μανέθωνι δυναστείαν, λζ' ὄντος ἀπὸ τοῦ Μεστραίμ, 10 χρόνον ἡμῖν ἐξέθετο Αἰγυπτίων βασιλέων κγ', ἐτῶν δὲ φ'δ', ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ γνοζ' ἔτους καὶ λήξας εἰς τὸ δδ' P. 104 ἔτος, οὐκ ἐν πᾶσιν ὁμοφωνήσας τῷ Μανέθῳ κατὰ τοὺς μερικὸν τῶν βασιλέων χρόνους, οὔτε μὴν τελείως ἐν τῇ τούτων ὁμαδικῇ στοιχειώσει, ὡς δειχθήσεται ἐν τῇ πινακικῇ αὐτῶν στοι- 15 χειώσει. ἐν γὰρ τῇ κανονικῇ τοῦτο παρήκμειεν διὰ τὴν σύγχυσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ παρὰ τῷ Ἰωσήπῳ οὔτοι κγ' οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς παρὰ τῷ Μανέθωνι ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας καὶ ιη' καὶ ιθ' φερόμενοι ἐν χρόνοις φ'β'. οὗτος γὰρ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ γνσε' ἐληξεν εἰς τὸ δδζ' ἔτος τοῦ κόσμου. ἡμεῖς δὲ μᾶλλον τῷ Ἰωσήπ- 20 πῳ διὰ τὴν γραφικὴν συμφωνίαν ἐν τούτῳ ἐπόμενοι ἀπὸ τοῦ

3. δὲ ἔτει B. δὲ ἔτη G. τανείται B. 9. φαραῶ AB.
 10. Μανεθῶνι G. 12. ἔτους om. G. 14. νομαδικῇ A.
 15. ὡς δειχθήσεται — στοιχειώσει addidi ex B. 17. οἱ παρὰ] οἱ om. G. 18. μανέθωνι B. Μανεθῶνι G. ιη' B. ὁ ιη' G.
 19. γνσε' AB. γνσ' G. γνοσ' m. 21. ὁμοφωνίαν G.

no 2776, quo tempore imperii Arphaxad 34, anno Phalec quinto nationum contigit divisio. Successerunt Tanitae reges quatuor, qui sub decima septima dynastia regnum annis ducentis quinquaginta quatuor obtinuerunt, ut in sequentibus manifestum fiet.

Iosephus autem secundo adversus Apionem libro populi ex Aegypto migrantis historiam texens, sub duodecimo post superiores reges viginti quinque, hoc est, sub Mispfragmuthosi, sexto Pharaone dicto, ac a Mestraim temporibus sede trigesima septima locato in dynastia iuxta Manethonem decima octava; tempus deinde 23 regum per annos 594 ab anno mundi 3477 principio ducto, ac eorum termino circa 4070 posito, nobis exposuit; nec Manethoni quoad privatas regum aetates, ac neque quoad intervalla temporum simul collecta ex integro consentit; nos vero confusionis vitandae gratia in positis superius tabulis idem omisimus.

Observandum laudatos a Iosepho 23 eodem esse, qui Manethonis dynastia decima septima, octava et nona per annos 592 recensentur. Hic namque sumpto principio ab anno 3475 a mundi conditu 4067 finem numerandi posuit. Nos autem propter maiorem cum scriptura consensum a

γυοζ' ἔτους τοῦ κόσμου στοιχειοῦμεν ἐφεξῆς ἕως τοῦ 80' ἔτους, ὡς ὑποτίταται.

Αἰγυπτίων κς' ἐβασίλευσε Σιλίτης ἔτη ιθ'.

B

Πρῶτος τῶν ε' τῆς ις' δυναστείας παρὰ Μανεθῶ· τοῦ δὲ 5 κόσμου ἦν ἔτος γυοζ'.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφισ β' ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτμγ'.

10 Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιόδοτος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμῆς Ἀρχονδῆς ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνλδ'.

15 Θηβαίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀπάππους μέγιστος. οὗτος, ὡς φασι, C παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνξθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχσκοσοκάρας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξθ'.

20 Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηνᾶ νικηφόρος, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφο'.

7. ἐβασίλευσεν σαῶφισ AB. ἐβασίλευσεν Σενσαῶφισ G. 9. μοσχερῆς B. Μόσχερις G. 11. μοσθῆς B. Μουσθίς G. 13. παμμῆς ἀρχονδῆς B. Πάμμος Ἀρχόνδης G. 14. ἦν om. B. 18. ἐχσκοσοκάρας B. ἐχσκός οὐκάρας A. Ἀχσκοὸς Οὐκάρας G. 19. γφξθ' Bm. γφζθ' G. 20. νιτωκίς B.

mundi 3477 computi seriem usque ad 4070 Iosephum sectati deinceps ordinamus, modo sequente.

Aegyptiorum rex 26 Silites annis 19.

Is est eorum sex primus, qui dynastia 17 apud Manethonem collocantur, anno mundi 3477.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 16 Sensaophis secundus annis 27, anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheris Heliodotus annis 31, anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Musthis annis 33, anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pamus Archondes annis 35, anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, aiunt, 100 annis una hora minus regnavit, anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 regnavit Achesus Ocaras anno 1, anno mundi 3569.

Thebaeis 22 loco imperavit Nictoris femina viri sceptris potita annis sex, haec est Minerva victrix, anno mundi 3570.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφ'η'.

D

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ε' ἐβασίλευσεν Αἰγυδρος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυμβ'. 5

Σικυωνίων ζ' ἐβασίλευσε Θουρίμαχος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνοζ'.

Σικυωνίων η' ἐβασίλευσε Λεύκιππος ἔτη νγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφκα'.

Σικυωνίων θ' ἐβασίλευσε Μίσσαπος ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος γφοδ'.

Σικυωνίων ι' ἐβασίλευσεν Ἐραστός ἔτη μς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγκα'.

P. 105

Τινὲς τὸν ἀπόχθονα Κρήτα πρῶτον Κρήτης βασιλεῦσαι φασί, κατὰ τόνδε τὸν χρόνον ὃν ἀνωτέρω ἱστορήσαμεν, κατὰ ἄλλ-15 λους ἐπὶ Νινύα, ἐπισημηγνάμενοι ὅτι τε εἷς ἐστι τῶν λεγομένων Κουρήτων καὶ ὅτι Ζεὺς παρ' αὐτῷ κρυβεῖς ἐτέραφη καὶ ὅτι ἡ νῆσος Κρήτη πρῶτον ἐξ αὐτοῦ προσηγορεύθη.

V. 84

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Γενεὰ κγ'.

20

Ταχὼβ ἦν ἐτῶν πβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνογ'.

1. ἀμμωνόδοτος B. 2. γπος' m. 5. γυμβ' Bm. γυμέ' G. 6. δὲ om. G. 8. ἦν ἔτος add. B. 10. Scribebatur Μίσσαπος. μέσσαπος A. 11. γφκα' B. 12. ἔραστος B. Ἐραστός G. 14. Κρήτα m. ἀρητάν B. Κριτάν G. Conf. p. 125 d. 15. τόνδε B. δὲ G. δν] δ B. 17. κουρητῶν B. Κουριτῶν G. κρυβεῖς B. κρυβός G. 21. ἦν om. B.

Thebaeorum rex 23 Myrtaeus Ammonodotus annis 22, anno mundi 3576.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 6 Aegydrus annis 34, anno mundi 3442.

Sicyoniorum rex 7 Thurimachus annis 44, anno mundi 3476.

Sicyoniorum rex 8 Leucippus annis 53, anno mundi 3521.

Sicyoniorum rex 9 Mesaspus annis 47, anno mundi 3574.

Sicyoniorum rex 10 Erastus annis 46, anno mundi 3621.

Cretem inter indigenas numeratum primum Cretae regem quidam asserunt, alii secundum tempus a nobis relatum superius ad Nimi aetatem illum revocant et inter Curetes dictos recensitum clam Iovem educasse ac tandem ab eo Cretem insulam primo nomen accepisse subindicant.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXIII.

Iacob aetatis anni 82 ab annis mundi 3473 numerantur.

Κολληρίδους ποιήσασα *Ρεβέκκα*, ὡς φησιν *Ίώσηπος*, ἔδωκε Β τῷ *Ίακώβ* καὶ εἰσήγαγε μεθ' ἑτέρων δώρων πρὸς *Ίσαάκ*. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν *Ίσαάκ* καὶ εὐλογῶν αὐτὸν πολυτρόπως καὶ κατέχων αὐτὸν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, ἀφυπνώσαντος 5 τοῦ *Ἀβραάμ* τῷ *ιέ* ἔτει τῆς ζωῆς *Ίακώβ*.

Τῷ *μέ* ἔτει *Ίακώβ* *Ἡσαῦ* καὶ αὐτὸς ὢν ἐτῶν *μέ*. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος *γφιβ*. ἔλαβε δύο γυναῖκας, *Τουδιθ*, τὴν θυγατέρα *Βεῖρ* τοῦ *Χετταίου*, καὶ τὴν *Βασεμάθ*, θυγατέρα *Αλλῶν* τοῦ *Εὔαιου*, ὡς φησιν ἡ γραφή· καὶ ἦσαν ἐριζουσαι τῷ 10 *Ίσαάκ* καὶ τῇ *Ρεβέκκα*. *Ίσαάκ* δὲ ἦν ἐτῶν *ρ'*, ὥστε μετὰ τὸ *ρ'* ἔτος ἔκλεψεν *Ίακώβ* τὰς τοῦ *Ἡσαῦ* εὐλογίας ταῖς μητρικαῖς εἰσηγήσει· προεῖχε δὲ αὐτὰς παρὰ τοῦ πατριάρχου *Ἀβραάμ*, ὡς *Ίώσηπος* βεβαιοῦται, καὶ πιστὸς ὁ λόγος.

Ίώσηπος φησιν ὅτι ὁ *Ίακώβ* ἐτῶν ὑπάρχων *ξ'* οὐκ ἔγνω 15 ὄλως γυναῖκα, ὡς αὐτὸς ἐξείπε τῇ μητρὶ *Ρεβέκκα*.

· Ὁ *Ἀφρικανὸς* οὗ ἐτῶν λέγει τὸν *Ίακώβ* ἐλθεῖν εἰς *Μεσοποταμίαν*, ὡς ἐκ τῆς γραφῆς.

Ἡ δὲ γραφὴ οὐδαμοῦ τοῦτο φαίνεται λέγουσα, ἄλλως τε, εἰ τοῦτο δῶμεν, ἔσται ὁ *Ίώσηφ* κατὰ τὸ *ζ'* τοῦ *Ίακώβ* γεννηθεὶς, 20 ὅπερ ἀδύνατον.

2. πρὸς Β. παρὰ G. 3. *Ἰσαάκ* Bm. *Ἀβραάμ* G. εὐλογῶν αὐ-
τῶν B. 6. *Ἡσαῦ* B. *Ἰσαῦ* G. 7. *γφιβ* m. ἔλαβεν δύο B.
Ἐλαβεν δὲ δύο G. Conf. Genes. XXVI, 34. Scribatur *Ἰουδιθ*.
Ἰουδιθ B. 8. *Αλλῶν*] *Ελλῶν* m. 10. τὴν *δεβέκκα* A. *ρ'*, ὥστε]
ρ' ὥστε G. μετὰ B. καὶ μετὰ G. 11. *Ἰακώβ* B. ὁ *Ἰακώβ* G.
Ἡσαῦ B. *Ἰσαῦ* G. 16. οὗ ἐτῶν λέγει τὸν *Ἰακώβ* ἐλθεῖν B. *Ἐβδο-*
μήκοντα ἐκτὰ ἐτῶν λέγεται ἐλθεῖν τὸν *Ἰακώβ* G. 18. φαίνεται
τοῦτο G.

Pinsas a se collyridas, scriptore Iosepho, Rebecca dedit Iacob aliaque dona simul oblaturum induxit ad Isaac. Benedixit ille Iacob, variisque votis cumulatum sinu complexus occubuit, cum prius Abraham Iacob anno decimo quinto decessisset.

Annus Iacob 45 fuit idem Esau 45, mundi vero 3518.

Esau duas uxores duxit, *Iudeth*, *Beer Chetaei* filiam, et aliam *Basemath*, ex *Elon Euaeo* natam, ut asserit scriptura, illaeque Isaac et Rebecca rixis lacescebant. Isaac iam annum centesimum attigerat atque ita benedictiones Esau maternis hortatibus post Isaac annum centesimum Iacob surripuit; eas tamen, teste Iosepho, ac fideli relatione suffragante, a patriarcha Abraham prius obtinuerat.

Iacob sexaginta tribus annis iam provecum, ipsomet hoc matri Rebecca referente, feminam nulla tenus cognovisse, scribit Iosephus.

Ex Africano.

Iacob septuaginta septem annis iam natum in Mesopotamiam profectum, quasi ex scripturae verbis referunt.

Nusquam scripturam hoc docere legimus; alias hoc concessio Ioseph anno patris Iacob 96 natum affirmabimus, quod omnino repugnat.

- D** Τῷ ογ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ, τοῦ δὲ κόσμον γῆμε', κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἀπέδρα ὁ Ἰακώβ, καὶ δουλεύσας ἔτη ζ' ἔλαβε τὴν Λείαν καὶ ἐγέννησε τὸν Ρουβὴν τῷ π' ἔτει καὶ τὸν Συμεὼν τῷ πύ', τὸν δὲ Λεὺ τῷ πβ', τὸν Ἰούδαν τῷ πγ', τὸν Δάν τῷ πδ', τὸν Νεφθαλεὶμ τῷ πε', τὸν Γὰδ τῷ πς', τὸν Ἀσήρ 5 τῷ πη', τὸν Ἰσάχαρ τῷ πθ', τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὴν Λείαν ἐκ Λείας τῷ ἠ', τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ τῷ ἠα'. καὶ ἔμεινε παρὰ τῷ Λάβαν ἄλλα δύο ἔτη, τῷ ἠγ' ἀπέδρα ἀπὸ τοῦ οἴκου Λάβαν. τινὲς βεβαιοῦνται ὡς ἐκ τῆς γραφικῆς ἀκολουθίας ὅτι μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν Ῥαχὴλ τὸν Ἰακώβ ἤρξατο τρίτειν ἢ Λεία. 10
- P. 106** ἐπεὶ πῶς ἐ' ἔστιν ὁ Δάν ἀπὸ Βαλλᾶς παιδίσκης Ῥαχὴλ, καὶ ε' ὁ Νεφθαλεὶμ, ἐὰν ἀπὸ α' ἔτους Λείας ἐγένοντο, εἶτα ζ' ὁ Γὰδ ἀπὸ Ζελφᾶς, καὶ οἱ ἐφεξῆς; Ἰώσηπος λέγει ζ' ἡμέρας τὸν Ἰακώβ δουλεύσαι τῷ Λάβαν μετὰ τὸν γάμον Λείας, καὶ μετὰ τὰς ζ' ἡμέρας λαβεῖν τὴν Ῥαχὴλ, καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι παρὰ τῷ 15 Λάβαν ἕως τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ.

Οὔτε κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν μοι δοκεῖ δυνατόν εἶναι τὸν Λεὺ γεννηθῆναι τῷ πς' ἔτει τοῦ Ἰακώβ οὔτε κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῷ αὐτῷ πς'. εἰ γὰρ ὁ Ἰωσήφ μ' ἐτῶν ἦν τῷ ρλ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ, ἤλικα κατήλθε πρὸς αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, ἀνάγκη πῦσα τὸν Ἰακώβ ἠα' 20 Βαυτοῦ ἔτει γεννηθῆναι τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ. ὁ δὲ Λεὺ ὁμολο-

2. ὁ om. G. 3. λείαν Bm. Λίαν G. Ρουβὴν m. Ρουβὴν G.
6. Ἰσάχαρ Bm. Ἰσάχαρ G. Λείαν] Scribebatur Λεία. δαίνα B.
10. λεία AB. 11. βαλλᾶς B. 12. εἶτα καὶ G. 14. τῷ B.
τὸν G. 21. ἔτει add. B.

Anno Iacob 73, mundi vero 3545, prout accuratio temporis fert ratio, Iacob paterna domo excessit, et annis septem in servitute exactis Liam uxorem duxit et genuit Ruben anno aetatis 80, Symeon sequenti 81, Levi 82, Iudam 83, Dan 85, Nephtholim 86, Gad 87, Aser 88, Isachar 89, Zabulom et Dinam ex Lia 90. Ioseph ex Rachel suscepit 91. Aliisque duobus annis apud Laban mansit, e cuius domo annum agens 93 aufugit. Quidam quasi ex consentientibus scripturae verbis duota Rachel in uxorem, Liam primum foetus suos concepisse affirmant; alias, quomodo Dan ex Bala Rachel ancilla quintus et Nephtholim sextus foret, ac deinde septimus Gad ex Zelpha et reliqui deinceps, si iam a primo Liae anno in lucem prodiiissent? Iacob Lia in uxorem ducta Laban serviasse Iosephus asserit, et elapsis septem diebus accepisse Rachel ac deinde usque ad discessum apud Laban mansisse.

At nec secundum Africanum fieri posse videtur, ut Iacob annum 87 agentis natus fuerit Levi, in quam sententiam Eusebius iviasse legitur. Nam si posuerimus Ioseph annorum fuisse quadraginta patris sui Iacob centesimo et trigesimo, cum nimirum ad eum in Aegyptum divortit; eundem cum genuit Ioseph ex Rachel 91 attigiase necessario sequitur. Levi vero

ουμένως πρὸ Ἰωσήφ θ' ἔτεσιν, ἣ τοῦλάχιστον ἢ προγεγενημένος ἦν οὕτως

- α' Λευὶ ἔτος α' τοῦ τρίτου νιοῦ Λείας.
 β' Ἰούδας μετὰ Λευὶ τέταρτος νιὸς Λείας.
 5 γ' Δάν ἐκ Βαλλῦς παιδίσκης Ῥαχήλ.
 δ' Νεφθαλεὶμ ἐκ τῆς αὐτῆς Βαλλῦς.
 ε' Γὰδ ἐκ Ζελφῦς παιδίσκης Λείας.
 ς' Ἀσήρ ἐκ τῆς αὐτῆς Ζελφῦς.
 ζ' Ἰσάραχ πέμπτος νιὸς Λείας.
 10 η' Ζαβουλὼν ἕκτος νιὸς Λείας.
 θ' Δείνα θυγάτηρ Λείας.
 ι' Ἰωσήφ πρῶτος νιὸς Ῥαχήλ.

V. 85

Ἰδοὺ δὴ φανερὸν ὅτι ἐκ τῶν ἑα' ἐτῶν τοῦ Ἰακώβ ἀφαιρου-
 μένων θ', ἀναστρεφόντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰωσήφ ἐπὶ τὸν Λευὶ
 15 πβ' ὑπολειφθήσονται· καλῶς ἄρα ἡμῖν ἐστοιχειώται ὁ Λευὶ τῷ
 πβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γεννηθείς.

Γενεὰ κδ'.

Λευὶ ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφνέ'.

1. πρὸ Β. παρὰ Α. παρὶ Γ. προγεγενημένος m. προγεγεννη-
 σος Β. προσγεγενημένος Γ. 2. οὕτως m. οὕτος Γ. 5. δάν Β.
 Δάν Γ. 5 et 6. βάλλας Β. 7. ἐκ τῆς Γ. 7 et 8. ζελφῦς Β.
 11. δείνα Β. δείνα Α. Δίνα Γ. 13. ἀφαιρουμένωσ Βm.
 ἀφαιρούμενον Γ. 15. ἡμῖν ἄρα Γ.

novem aut ad minus annis octo ante Ioseph lucem adspexisse, apud
 omnes seriem sequentem hanc contemplaturos erit in confesso.

1. Levi tertii Liae filii primus annus.
2. Iudas quartus Liae filius Levi minor.
3. Dan ex Bala Rachel ancilla natus.
4. Nephthalim ex eadem Bala.
5. Gad ex Zelpha Liae ancilla.
6. Azer ex eadem Zelpha.
7. Isachar Liae filius quintus.
8. Zabulon Liae filius sextus.
9. Dina Liae filia.
10. Ioseph Rachel primus filius.

En ut ex Iacob annis 91, si novem subtraxerimus et a Ioseph versus
 Levi retro ierimus, quam manifeste 82 relinquentur. Vides quam recte
 Iacob anno 82 Levi primas lucis auras hausisse a nobis fuerit constitutus.

GENERATIO XXIV.

Anni Levi 47 a mundi 3555 incipient.

Ἀφρικμανοῦ.

Ἀπὸ Ἀδάμ τοίνυν ἐπὶ τὴν τελευταίην Ἰωσήφ ἐκ τῆσδε τῆς βίβλου γενεαὶ μὲν κγ', ἔτη δὲ γφξγ'.

D Διαμαρτάνει προφανῶς ἔτη ρι'. τῷ γὰρ γφξγ' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγεννήθη Ἰωσήφ, ὡς ὑπόκειται. τῷ θ' ἔτει τῆς ζωῆς τοῦ Δευὶ ἐγέννησε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ τῷ Ἰακώβ. ἦν δὲ τῆς ζωῆς Ἰακώβ ἔτος ἑα', κόσμου δὲ γφξγ'.

Πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξγ'.

Τῷ η' ἔτει Ἰακώβ, α' δὲ τοῦ Δευὶ καὶ γ' τοῦ Ἰωσήφ ἀπέδρα Ἰακώβ ἀπὸ Μεσοποταμίας, καὶ τῷ ἀδελφῷ συντυχῶν δώροις 10 κατήλλαξε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξε'.

F. 107 Ὁ Ἰακώβ Ἰσραὴλ μετεκλήθη διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπνελογήθη ἰθ' ἔτει τοῦ Δευὶ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξς'.

Ἰακώβ ἀποδεκατώσας τὰ ἑαυτοῦ τὸν Δευὶ ἠ' ἑτῶν ὄντα ἀρχιερεῖα ἀνέδειξε, ἰ' ὄντα ἀπὸ τοῦ ἰσχύτου κατὰ τὸν τῆς ἀνα- 15 στροφῆς λόγον. Ῥουβὴν γὰρ διὰ τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἰστερήθη βασιλείας καὶ ἱερωσύνης, πρωτότοκος ὢν, ἔτει κοσμηῶ γφοβ'.

Ῥαχὴλ ἐν τῷ τέλει τὸν Βενιαμὴν ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη μεταξὺ Βηθλεὲμ καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν ἰππόδρομον, ἦν δὲ τοῦ 20 Β Δευὶ ἔτος κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφοε'. ταύτης ἐγὼ τὴν

2. ἐκ m. καὶ G. 4. διαμαρτάνη A. τῷ γὰρ B. τῷ γὰρ αὐτῷ G.
9. Ἰακώβ] τοῦ Ἰακώβ G. 13. ἔτει add. B. 14. Ὁ Ἰακώβ G.
15. τῆς add. B. 16. ρουβὴμ A. 17. ἱερωσύνης B.
19. βενιαμὴν B.

Ex Africano.

Ab Adamo igitur usque ad obitum Ioseph ex hoc quidem libro generationes 23, anni vero 3563 numerantur.

Aberrat aperte annis 110. Anno siquidem mundi 3563 Ioseph ortus est, prout sequitur. Anno Levi 9 Iacob suscepit Ioseph ex Rachel, aetatis suae 91, mundi ter millesimo quingentesimo sexagesimo tertio.

Annus primus Ioseph fuit mundi ter millesimus quingentesimus sexagesimus tertius.

Iacob aetatis anno 93, undecimo Levi, Ioseph tertio, fugit e Mesopotamia; fratremque obviam factum donis placavit; anno mundi ter millesimo quingentesimo sexagesimo quinto.

Iacob Iordanem traieciturus Israel cognominatus est, tunc ei bene precatus est angelus anno Levi duodecimo, mundi 3566.

Iacob decimam bonorum suorum partem deo oblaturus, Levi annos 18 natum, filiorum ordine retrogrado decimum, pontificem declaravit. Ruben enim, quamvis primogenitus, ob incestuosam cum patris pellice copulam, regno sacerdotioque excidit anno mundi 3572.

Rachel, dum pareret Benjamin, mortua est et inter Bethlehem et Hierusalem ad Hippodromum sepulta. Levi vero iam 21 aetatis annum atti-

λάρνακα τῆς γῆς ὑπερκειμένην πολλάκις ἐκείσε παροδεύων ἐπὶ Βηθλεέμῃ καὶ τὴν παλαιὰν λεγομένην λαύραν τοῦ ὄσιου Χαρίτωνος ἐώρακα.

Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διὰ φθόνον ἐπράθη ἑπτακαιδέκα-
5 τον ἔτος ἄγων, μετὰ ἓ ἔτος τῆς τελευτῆς Ραχὴλ, ἐπισήμως ὑπὸ
θεοῦ ἐνυπνιαζόμενος, καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς διὰ πολλὴν φρόνησιν
ἀγαπώμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφοθ'.

Τῷ γφοθ' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Λεὼν λέ', Ἰωσήφ κα-
θελοχθῆ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

10 Τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς ζωῆς Λεὼν, ρκ' τοῦ Ἰακώβ, C
τοῦ δὲ κόσμου γφ ἡβ', Ἰωσήφ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβιβά-
ζεται, ὅπερ ἦν τῆς μὲν τοῦ Ἰωσήφ ἔτος λ', ὡς φησιν ἡ γραφή,
Ἀφώφως δὲ τῆς βασιλείας, τοῦ καὶ Φαραὼ, ἔτος ιζ'. εἰσὶν οὖν
τὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ εὐθηνίας ἔτη ζ' ἀπὸ τοῦ λα' ἔτους Ἰωσήφ,
15 λθ' τοῦ Λεὼν, ρκα' Ἰακώβ. τῷ δὲ λη' Ἰωσήφ ἤρξατο ἡ λιμὸς
καὶ μετὰ δύο ἔτη κατήλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ρλ' ἔτει αὐτοῦ,
τοῦ δὲ Ἰωσήφ μ'.

Τῷ ρκ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ ἐτελεύτησεν Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ζῆσας ἔτη ρί'. ἐτάφη δὲ ὑπὸ Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. V. 86

20 Ἡ ποιμενικὴ σκηνὴ τοῦ Ἰακώβ ἐν Ἐδέσῃ σωζομένη κατὰ D
τοὺς χρόνους Ἀντωνίνου Ῥωμαίων βασιλέως διεφθάρη κεραυνῷ,

2. λεγομένην om. G.	8. ἔτει om. G.	13. τῆς om. G.
φαραῶ constanter AB.	14. τὰ τῆς B. ταύτης G.	15. ἡ λιμὸς
B. ὁ λιμὸς A. Articulum om. G.	Conf. p. 109 d. 119 a. 111 d.	
16. ἔτει] ἔτη A.	18. ἰσαὰκ B. ὁ ἰσαὰκ G.	19. ὑπὸ] ἀπὸ G.
ἡσαῦ B. ἰσαῦ G.	21. ῥωμαίων βασιλέως B. βασιλέως Ῥωμαίων G.	κεραυνῶν G.

gerat, anno mundi 3575. Huius ego tumulum terra exstantem versus Beth-
lehem et antiquam B. Charitonis Lauram iter faciens conspexi.

Ioseph annum agens decimum septimum a matris Rachel obitu anno
quinto, insignibus revelationibus per somnum ei datis, ac propterea ob
singularem prudentiam a patre dilectus, a fratribus per invidiam venun-
datus est, anno mundi 3579.

Anno mundi 3589, Levi vero 35, Ioseph carceris ergastulo deten-
tus est.

Anno aetatis Levi 38, Iacob 120, mundi 3592, Ioseph ad Aegypti im-
perium est evectus; erat autem Ioseph ipsius, teste scriptura, trigesimus
annus, regni Aphophis, qui et Pharaon dictus, anno 17. Numerantur ita-
que fertilitatis Aegyptiacae anni septem a Ioseph 31, Levi 39, Iacob 121.
Incepit autem famas Ioseph 38, et elapsis duobus annis descendit Iacob in
Aegyptum aetatis 130, Ioseph vero 40.

Anno Iacob vigesimo supra centesimum Isaac pater eius aetatis 180 de-
functus est, et a filiis Iacob et Esau sepulturae mandatus.

Pastorale Iacob teutorium Edessae usque ad Antonini Romanorum Im-

ὡς φησιν ὁ Ἀφρικανός, ἕως τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀντωνίνου ἱστορήσας.

Ἰακώβ ἀπαρσεθεὶς τοῖς ὑπὸ Συμεῶν καὶ Λεὶ πρᾶχθεισὸν ἐν Σικίμοις διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς φθορὰν εἰς τοὺς ἐπιχωρίους, θάψας ἐν Σικίμοις οὗς ἐφέρειτο θεοὺς παρὰ τὴν πέτραν ὑπὸ τὴν 5 θάυμασιαν τερέβινθον, ἣτις μέχρι νῦν εἰς τιμὴν τῶν πατριαρχῶν ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων τιμᾶται, μετῆρεν εἰς Βαιθῆλ· ταύτης παρὰ πρέμνον βιωμὸς ἦν, ὡς φησιν ὁ Ἀφρικανός, τῆς τερέβινθου, ἐφ' ὃν τὰς ἐκτενὰς ἀνέφερον ἐν ταῖς πανηγύρεσι τῆς P. 108 χώρας ἔνοικοι, ἣ δ' οὐ κατεκαίετο δοκοῦσα πίπρασθαι. παρὰ 10 ταύτην ὁ τάφος Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. φασὶ δέ τινες ῥάβδον εἶναι τινος τῶν ἐπιξινωθέντων ἀγγέλων τῷ Ἀβραὰμ φντευθεῖσαν αὐτόθι.

Τῆς Γενέσεως.

Τῷ Ἡσαῦ ἔφη ἐν ταῖς εὐλογίαις ὁ Ἰσαάκ, ἔσται δὲ ἡνίκα 15 ἂν καθέλθῃς καὶ ἐκλόσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. [πλημμελήσῃς εἰς θάνατον].

Ἰωσήφου.

Τῷ γυν' ἔτει τοῦ Ἰσαάκ ἐπανῆλθεν Ἰακώβ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ

7. ἐντεῦθεν μετῆρεν m. βαιθῆλ B. Βεθῆλ G. 8. παρὰ πρᾶμνον B. παρὰ τὸ πρέμνον G. 10. πίπρασθαι G. πηρασθαι B. πίπρασθαι m. 12. φντεύθησαν B. 14. Γενέσεως] XXVII, 40. 15. Ἡσαῦ B. Ἰσαῦ G. 16. ἐκλόσῃς AB. 17. πλημμελήσῃς εἰς θάνατον seclui. 19. ἔτει om. G. ἀπό] ἐκ G.

peratoris tempora servatum fulmine deiectum est, ut testis est Africanus, qui ad imperium usque Antonini deduxit historiam.

Tristatus Iacob de caede Sichimorum a Symeone et Levi sororis Dinæ stuprum ulturis perpetrata, cum patrios illius gentis deos a suis coli non ferret, ad petram sub mirabili terebintho, quæ usque in hunc diem ab incolis in honore est, simulacra cuncta sepelivit ac inde migravit in Bethel. Ante terebinthi istius stūpitem erat exstructum altare, scribit Africanus, ad quod protensas et humiles ex ecclesiae more preces celebrioribus festis et populi conventibus fundebant regionis incolæ; terebinthus autem licet arderet, nihil tamen damni patiebatur.

Ad eam Abraham et Isaac sepulcra posita. Baculum unius ex angelis hospitio receptis ab Abraham eius ibi manu plantatum quidam esse affirmant.

Ex Genesi.

Inter benedictiones Esau enunciavit istam Isaac: veniet tempus quo excutias et solvas iugum de cervicibus tuis.

Ex Iosepho.

Anno patris Isaac 153 Iacob ad eum e Mesopotamia reversus est, et

Μεσοποταμίας. και αναβλέψας Ίσαακ και ιδών τους υίους Ιακώβ ηλόγησε τον Λευι ως αρχιερέα και τον Ίούδα ως βασιλέα Β και ἄρχοντα. ἡ Ρεβέκκα ἤτησε τον Ίσαακ ἐν τῷ γήρα παραινεσαι τῷ Ἡσαῦ και τῷ Ιακώβ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. και παραινεσας αὐτοῖς προεῖπεν οτι ἐὰν ἐπαναστῆ τῷ Ιακώβ ὁ Ἡσαῦ, εἰς χεῖρας αὐτοῦ πεσεῖται. μετὰ οὖν τὸ τελευτῆσαι τον Ίσαακ κινηθεῖς ὑπὸ τῶν υἱῶν ὁ Ἡσαῦ και ἀθροίσας ἔθνη ἤλθε κατὰ του Ιακώβ και τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς πόλεμον. Ιακώβ δὲ ἀποκλείσας τὰς πύλας τῆς βάρεως παρεκάλει τον Ἡσαῦ μνησθῆναι τῶν γονικῶν 10 ἐντολῶν. του δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλ' ὑβρίζοντος και ὀνειδίζοντος, βιασθεῖς Ιακώβ ὑπὸ του Ίούδα ἐπέτεινε τόξον και πλήξας κατὰ του δεξιῶ μαζοῦ τον Ἡσαῦ κατέβυλε. του δὲ θανόντος C ἀνοψαντες τὰς πύλας οἱ υἱοὶ Ιακώβ ἀνείλον τους πλείστους.

Ταῦτα ἐν λεπτῇ Γενέσει φέρεται.

15 Λευι ἐγέννησε τον Καὰθ μζ' ἔτος ἄγων. του δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχβ'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων θ' ἐβασίλευσε Βήλωχος ἔτη λε'. του δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφμα'.

20 Ἀσσυρίων ι' ἐβασίλευσε Βαλαῖδς ἔτη νβ'. του δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφρς'.

1. και ιδών B. εἶδεν G.	3. Vulgo γήρα.	6. τὸ om. G.
μνηθεῖς G.	7. ὁ add. B.	8. υἱὸν B.
10. ἀλλ' ὀνειδίζοντος και ὑβρίζοντος G.	13. οἱ om. B.	15. καὰθ B. ἦν om. B.

coniectis oculis Iacob filios animadvertit, et Levi tanquam pontifici, Iudae ceu regi principique bene precatus est. Ab Isaac iam senectute confecto postulavit Rebecca, ut Esau et Iacob ad fraternum mutuumque amorem suis monitis hortaretur. Ille conciliata inter eos pace vaticinium subiunxit ac Esau, ne in potestatem Iacob incidat, ab insultibus in fratrem deterruit. Isaac vita functo irritatus a liberis Esau, collecta populorum vicinorum manu, Iacob eiusque filios bello lacecebat. Iacob occlusis castrorum portis fratrem, ut paternorum memor esset monitorum, exorabat. Eo preces non ferente, quin imo conviciis et iniuriis precantem appetente, Iacob a Iuda provocatus tetendit arcum ac sub dextera mamilla vulneratus Esau deiecit in terram; eoque sublato portas aperuere filii Iacob et plures eorum gladiis confecerunt.

Haec in parva Genesi narrantur.

Levi aetatis 49 genuit Caath, anno mundi 3602.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 9 Belochus annis 35, anno mundi 3541.

Assyriorum rex 10 Balaeus annis 52, anno mundi 3576.

D Ἀσσυρίων ια' ἐβασίλευσε Σέθως ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 γχλζ'.

Ἀσσυρίων ιβ' ἐβασίλευσε Μάμυθός ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος γχξ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

5

Αἰγυπτίων κζ' ἐβασίλευσε Βαίων ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος γυης'.

V. 87 Αἰγυπτίων κη' ἐβασίλευσεν Ἀπαχνῦς ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου
 ἦν ἔτος γφμ'.

Αἰγυπτίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀφωφίς ἔτη ξα'. τοῦ δὲ κόσμου 10
 ἦν ἔτος γφος'.

P. 109 Τοῦτον λέγουσι τινες πρῶτον κληθῆναι Φαραῶ, καὶ τῷ
 τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν Ἰωσήφ ἐλθεῖν εἰς Αἴγυ-
 πτον δοῦλον. οὗτος κατέστησε τὸν Ἰωσήφ κύριον Αἰγύπτου καὶ
 πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τῷ ιζ' ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἠνίκα 15
 καὶ τὴν τῶν ὀνείρων διασάφῃσιν ἔμαθε παρ' αὐτοῦ, καὶ τῆς
 θείας συνέσεως αὐτοῦ διὰ πείρας γέγονεν. ἡ δὲ θεία γραφή καὶ
 τὸν ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ βασιλέα Αἰγύπτου Φαραῶ καλεῖ.

Θηβαίων βασιλεῖς.

B Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔσοιμάρης κραταυδός, ὃ ἔστιν ἥλιος, 20
 ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφλη'.

1. ε'] λβ' m.	2. γχλζ' B. γχλς' A. γχκη' G.	6. ἦν om. B.
8. ἀπαχνῦς B.	9. ἦν om. B.	15. καὶ add. m.
	20. Οὔσοιμάρης Itblonskius.	18. Αἰγύ-
πτου om. G.
		20. Θυοσίμαρης A. Θυω-
σίμαρης B.

Assyriorum rex 11 Sethos annis 32, anno mundi 3628.

Assyriorum rex 12 Mamythus annis 30, anno mundi 3660.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 27 Bacon annis 44, anno mundi 3496.

Aegyptiorum rex 28 Apachnas annis 36, anno mundi 3540.

Aegyptiorum rex 29 Aphophis annis 61, anno mundi 3576.

Hunc quidem Pharaonis nomine primo dictum et regni eius anno quarto Ioseph servi specie in Aegyptum venisse volunt. Hic universae Aegypti regni dominum Ioseph constituit anno imperii 17, percepta nimium ab eo somniorum expositione et sumpto de divina eiusdem eruditione experimento. Divina nihilo secius scriptura alium Pharaonem Abrahae tempore vocatum testatur.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 24 Thyosimares Robustus, qui dicitur sol, annis 12, anno mundi 3598.

- Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Θίνιλλος, ὃ ἴστιν ἀδξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγξ'.
- Θηβαίων κς' ἐβασίλευσεν Σιμφρουκράτης, ὃ ἴστιν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγη'.
- 5 Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγλς'.
- Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρης Φιλόσκορος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγμγ'.
- Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη C
10 ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγνέ'.
- Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόσοχος τύραννος ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγξς'.

Σικωνίων βασιλεῖς.

- Σικωνίων ια' ἐβασίλευσε Πλημναῖος ἔτη ν'. κατὰ δὲ ἄλλους
15 μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγξζ'.
- Σικωνίων ιβ' ἐβασίλευσεν Ὀρθόπολις ἔτη ξγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγμζ'.
- Σικωνίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ἐχυρεὺς ἔτη νέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγπ'.

1. Θίνιλλος A. σεθίνιλος B. 2. ἦν om. B. 5. Κουσθεραῦρος Iablonakius. 6 et 8. ἔτος add. B. 9. χωμαεφθὰ B. Χωμαεφθὰ G. Φιλήφαιστος Salmasius. Φιλέφαιστος G. φιλέφαιστος A. 10. γγνέ' Bm. γνέ' G. 11. σοικούνιος ὀχοτύραννος A. σοικούνιος ὀχοτύραννος B. Αγκούνιος Οχοτύραννος G. 12. ἔτος add. B. 15. ἔτος add. B. 17 et 18. ἦν ἔτος add. B.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, qui dicitur augens patrium imperium, annis 8, anno mundi 3610.

Thebaeorum rex 26 Semphrucrates, qui et Hercules Arpocrates, annis 18, anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus annis 7, anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscopus annis 12, anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephaestus, annis 11, anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Ancumius Ochityrannus annis 60, anno mundi 3666.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 11 Plemaeus annis 50, at ut alii volunt 48, anno mundi 3667.

Sicyoniorum rex 12 Orthopolis annis 63, anno mundi 3717.

Sicyoniorum rex 13 Echireus annis 55, anno mundi 3780.

D

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ

Γενεὰ κέ.

Καὰθ ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχβ'.

Τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς λιμοῦ κατῆλθον οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, ὅπερ ἦν τοῦ Ἰωσήφ λθ' ἔτος, τοῦ δὲ Ἰακώβ ρκθ', 5 τοῦ δὲ Λεὺ μζ', κόσμου δὲ γχα'. προσελθόντες δὲ ἀγοράσαι σῖτον διεγνώσθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἀγνοούμενοι, καὶ αἰτιαθέντες κατασκοπεῖν ὄμηρον κατέλιπον τὸν Συμεὼν μετὰ πολλὰς ἀπολογίας· ἐν οἷς τὰ κατὰ τὸν Βενιαμὴν καὶ τὸ κόνδν, ὃ ἐστὶν εἶδος ποτηρίου, καὶ ὁ ἀναγνωρισμὸς τοῦ Ἰωσήφ πρὸς αὐτούς. 10

P. 110

Τῷ α' ἔτει τῆς ζωῆς Καὰθ, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Ἰακώβ ρλ', τοῦ δὲ Λεὺ μη', κατῆλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ, ὡς φησὶν ἡ θεία γραφή ὅτι, εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν τῆς ζωῆς μου ὡς παροικῶ ρλ' ἔτη. Ἰωσήφ δὲ ἦν ἑτῶν μ'. 15

Τῷ αὐτῷ ρλ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ δίδοι, ὡς φασὶν οἱ περὶ τὸν Ἀφρικανὸν, ὃ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη μετὰ τὸ παροικῆσαι τὸν Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ, τὸ ζ' καὶ τελευταῖον ἔτος τῆς λιμοῦ, τὸ ε' ἔτος Καὰθ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχζ'.

V. 88

Ἰακώβ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ προτυπῶν τὸ ζωο-20
B ποιὸν τοῦ σταυροῦ σημείον, τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ σταυροειδῶς εὐ-

1. κόσμου Bm. ΚΟΣΜΙΚΟΤ G.	3. ἦν ἔτος add. B.	5. τοῦ μὲν Ἰωσήφ G.
6. κόσμον B. κοσμικοῦ G.	9. βενιαμὴν B.	13. γραφή] Genes. XLVII, 9.
14. ἄς] ἡ G.	17. ἰωσήφ B. ὁ Ἰωσήφ G.	18. τῆς B. τοῦ G.
21. τοὺς] τοῦ G.	υἱοὺς ἰωσήφ B.	Ἰωσήφ υἱοὺς G.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXV.

Caath anni 60 a mundi 3602 numerantur.

Anno quo fames grassata est secundo descenderunt fratres Ioseph in Aegyptum; fuit autem Ioseph 39, Iacob 129, Levi 47, mundi 3601. Profecti vero tritici coemendi gratia nescii ab eo cogniti sunt, et velut exploratores accusati prolati defensionibus obsidem reliquerunt Symeon; in his res Benjamin, tum Kondy, quod genus poculi est, et agnitio Ioseph memorantur.

Anno primo aetatis Caath, qui Iacob 130, Levi 48, Iacob ad Ioseph progressus est in Aegyptum, testante scriptura Iacob Pharaoni dixisse: „dies annorum vitae meae quibus peregrinatus sum centum triginta anni sunt.” Ioseph autem erat annorum 40.

Annus hic Iacob 130 ab Africani sequacibus post adventum Iacob in Aegyptum annis 70 Ioseph vixisse scribentibus asseritur septimus et ultimus famis, Caath quintus, mundi vero 3606.

Iacob vivificum crucis signum mortis hora praefiguraturus, filiis Io-

λόγησεν, ἐναλλάξ ἐπιθείς τὰς χεῖρας τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὸν Ἐφραΐμ καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὸν Μανασσῆν. ὁ δὲ Ἰωσήφ τὸν Μανασσῆν ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ Ἰακώβ ἔστησεν, ὡς πρωτότοκον, τὸν δὲ Ἐφραΐμ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς.

5 Τῷ γὰρ ἔτι τοῦ κόσμου, Καὐθ δὲ ιη', ἤτοι νζ' τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, ἐτελεύτησεν Ἰακώβ, καὶ ἐτάφη ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ εἰς Χεβρών.

Ἰακώβ κατελθὼν πρὸς Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον ἐν οὐ ψυχαῖς κατωκίσθη ἐν γῆ Γεσέμ, ἥτις ἐστὶν ἢ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ Ἀραβία.

10 Ῥουβὴν ὁ πρῶτος υἱὸς Ἰακώβ συνελθὼν τῇ παλλακῇ τοῦ Ἰακώβ πατρὸς αὐτοῦ τῶν πρωτοτοκίων ἀφηρέθη καὶ ἱερωσύνης καὶ βασιλείας, καὶ τὰ μὲν πρωτοτόκια ἔλαβον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς σωφροσύνην, ἡ δὲ βασιλεία τῷ Ἰούδα ἐδόθη, διότι καὶ αὐτὸς ἐν γυναικὶ ἐδικαιώθη τῇ Θάμαρ ἐαυτὸν κατακρίνας, καὶ μὴ διαφθείρας αὐτήν, ὡς μοιχαλλίδα, καὶ ὅτι πρὸς ζῆλον θεοῦ καὶ ἐκδίκησιν ἐτοιμοτέρα ἢ τούτου δέδεικται φυλῆ ἱερωσύνη τῷ Λεὼι ἐδόθη, ὅτι δέκατος ὑπάρχων ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου τῶν υἱῶν Ἰακώβ σὺν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι τοῦ πατρὸς τῷ θεῷ ἀπεδεκατώθη, καθὼς προσηύξατο Ἰακώβ λέγων, καὶ πάντα ὅσα 20 ἂν μοι διῶς ἀποδεκατώσω αὐτά. καὶ ὅτι ὁ Ἰσαὰκ ἀναβλέψας ὅτε παρεγένετο ὁ Ἰακώβ ἐκ Μεσοποταμίας, καὶ ἰδὼν τὸν Λεὼι καὶ

2. ἐπὶ τὸν] τὸν om. G. 8. Ἰακώβ B. δὲ Ἰακώβ G. 9. κατῳκίσθησεν G. 10. ρουβὴν B. Ρουβίμ G. 11. ἱερωσύνης B. 15. μοιχαλλίδα B. μοιχαλλίδα G. πρὸς] εἰς G. 16. θεοῦ om. G. 17. ἡ ἱερωσύνη G. ἡ om. AB. 19. Ἰακώβ B. οἱ Ἰακώβ G. λέγων] Genes. XXVIII, 20. 20. δὸς B.

seph, inverso crucis in morem ac decussato manuum situ, dextra Ephraim, sinistra Manassi imposita, bene precatus est. Ioseph autem Manassen ceu primo natum a dextris, Ephraim minorem a sinistris Iacob constituerat.

Anno mundi 3620, Caeth 18, id est Ioseph 57, Iacob vita functus est et a Ioseph reliquisque filiis in Chebron spelunca duplici sepulcrali loculo repositus.

Iacob ad Ioseph in Aegyptum cum animabus 75 profectus terram Geseem incoluit, quae est Arabia Aegypto vicinior.

Ruben filiorum Iacob primus cum patris pellice congressus, iure primogenitis debito, sacerdotio regnoque exutus est. Et primogeniturae quidem iura filii Ioseph ob eius temperantiam obtinuerunt; Iudae regnum obtigit, quod, se ipso propria sententia condemnato, feminae Thamar, quam velut adulteram nece mulctandam noluit, ius reddiderit; quodque ad iram et vindictam promptior fuerit eius tribus; sacerdotium tandem Levi fuit assignatum; Levi namque filiorum Iacob decimus cum omnibus bonis in decimatum deo fuit oblatas, ut Iacob prius voverat: ex omnibus quae dederit mihi decimas offeram. Isaac quoque, regresso Iacob e Mesopotamia, coniectis oculis in Iudam et Levi, hunc, ut testis est Iosephus, velut sa-

Δὲ τὸν Ἰούδα, εὐλόγησε τὸν μὲν ὡς ἱερέα, τὸν δὲ ὡς βασιλέα, καθά φησιν Ἰωσήπος. Ρουβὴν πολὺς καὶ ἀναριθμητος διὰ τὸ περισῶσαι τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀφανιζόμενον.

Ἰσραηλῖται κοινῶς λέγονται πάντες οἱ ἐκ τῶν ἰβ' φυλῶν κατ' ἕξοχην ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰσραήλ· Ἰουδαῖοι δὲ οἱ τῶν λοιπῶν 5 διαφθαρεισῶν οἱ τοῦ Ἰούδα διεφυλάχθη φυλῆ.

Τῷ γχξα' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγέννησεν ὁ Καὰθ τὸν Ἀμβράμ, ξ' ἔτος ἄγων· ἕτεροι δὲ τῷ γχξ' ἔτει τοῦ κόσμου φασίν.

P. 111

Γενεὰ κς'.

Ἀμβράμ ἔτος οε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχξβ'. 10

Μετὰ ὁ ἔτη τῆς καθόδου τοῦ Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχοβ'.

Τῷ γχοβ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἦγον τῷ ἰβ' τῆς ζωῆς Ἀμβράμ πατρὸς Μωϋσείως ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ζήσας ἔτη ρί, ὡς φησιν ἡ βίβλος τῆς Γενέσεως οὕτως· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ὢν ἐτῶν ρί. 15 ἕως τούτου τοῦ γχοβ' κοσμικοῦ ἔτους ἱστορεῖ ἡ αὐτὴ θεόπνευστος πρώτη βίβλος.

Ὁ μέντοι Ἀφρικανὸς ἔτη ρθ' διαμαρτήσας κατ' ἔλλειψιν οὐβτω γράφει·

2. δουβήν B. Ρουβίμ G.	7. Ἀμβράμ m. ἔμβραμ hic et infra B.
Αβραμ G. 10 et 13.	Ἀμβράμ m. ἄμβραμ B. Ἀβραμ G.
10. γχξβ' Bm. γχοβ' G.	11. οα' m. 12 et 13 et 16. γχογ' m.
15. Γενέσεως] L, 25.	

cerdotem, illum velut regem felicibus votis prosequutus est. Ruben autem soboles et eius bona, eo quod Ioseph a fratribus neci tradendum eriperit et incolumem servaverit, creverunt in immensum.

Israëlitæ vulgo dicuntur, qui ex duodecim tribubus et maxime ex patre Israële hoc nomine insignito sunt orti, at qui ex tribu Iuda, reliquiis dispersis ac paene ignotis, sanguinem duxerunt, Iudæi vocati sunt.

Anno mundi 3661, Caath ætatis 60, genuit Abraham, cuius natalia 3606 alii reponunt.

GENERATIO XXVI.

Abraham anni 75 unaque mundi 3662.

Post annum adventus Iacob in Aegyptum 71 mortuus est Ioseph, anno mundi 3673.

Anno mundi 3673, hoc est Abram, qui pater Mosis, ætatis 12 Ioseph post exactos vitæ 110 annos migravit e vita. Ita Genesios liber.

Et expletis centum et decem vitæ suæ annis Ioseph mortuus est. anno nimirum mundi 3673, ad quem usque volumen illud divinitus inspiratum historiam prosequitur.

Africanus quidem annis 109 minus a vero numero aberrans ita scribit.

Ἀφρικανου̅.

Ἀπὸ Ἀδάμ τοίνυν ἐπὶ τελευτὴν Ἰωσήφ ἐκ τῆσδε τῆς βίβλου γενεαὶ μὲν κγ', ἔτη δὲ γφξγ'.

Ὁ δὲ Εὐσέβιος ἀπὸ Ἀδάμ ἕως πρώτου Ἀβραάμ ἔτους γρηδ' 587η, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραάμ ἕως τέλους Ἰωσήφ, ἐν ᾧ καταλήγει χρόνῳ τῆς Γενέσεως ἡ βίβλος, ἔχουσι τῷ ρί' ἔτει τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, ἔτη τζα' ἐπελογίσαστο· γίνονται οὖν κατὰ Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς τελευτῆς Ἰωσήφ ἔτη γρημέ. V. 89

Διαμαρτάνει δὲ οὗτος ἔτεσιν ρκζ' ὡς πρὸς γχοβ'.

10 Ἔως τοῦδε τοῦ γχοβ' ἔτους ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ ἱστορεῖ Μωϋσῆς ὁ Θεάπτης ἐν τῇ πρώτῃ Θεοπνεύστῳ τῆς Γενέσεως βίβλῳ.

Εὖ δ' ἂν εἴη κεφαλαιωδῶς ἐκθεμένου τὰ αὐτὰ γχοβ' κοσμητικὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἔτη ἕως τῆς Ἰωσήφ τελευτῆς ἐκ τῆς αὐτῆς ἱερῆς 15 βίβλου κατὰ τὴν τῶν ο' σοφῶν ἔκδοσιν οὕτω χωρησάμην πρὸς τὴν τῶν ἐφεξῆς ἀκριβῆ κατὰ τὸ δυνατὸν χρονολογίαν. συντρέχει γὰρ τῷ ρί' ἔτει τῆς ζωῆς τοῦ σώφρονος Ἰωσήφ τὸ αὐτὸ γχοβ' ἔτος ἐξ Ἀδάμ, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησε, μετὰ π' ἔτη τῆς ἡγεμονίας Αἰγύπτου. τριακοντούτης γὰρ αὐτῆς ἤρξε, ζήσους ἔτη ο' μετὰ τὴν 20 τοῦ πατρὸς πρὸς αὐτὸν ἐν Αἰγύπτῳ πανοικιῆν κάθοδον καὶ αὐτόθι πυργενῆ παροικίαν, ἧτις γέγονε μετὰ ι' ἔτη τῆς ἀρχῆς

2. ἐκ m. καὶ G. τῆς om. G. 9. διαμαρτάνη B. πρὸς B. πρὸ G. 10. τοῦδε τοῦ B. τοῦ om. G. 11. πρώτῃ B. πρώτῃ τῇ G. 15. ο' om. G. 17. τὸ αὐτὸ Bm. τῷ αὐτῷ G.

Ex Africano.

Ab Adamo itaque usque ad Ioseph obitum secundum librum hunc generationes sunt 23, anni vero 3563.

Eusebius autem ab Adamo usque ad primum Abrahæ annos recenset 3184, et ab Abrahæ primo usque ad Ioseph obitum, quo Geneseos liber finem ponit, id est circa Ioseph ætatis 110, annos 361 numerat. Ab Adamo itaque usque ad diem ultimum Ioseph iuxta computum Eusebii numerantur anni 3545.

Ab annis itaque 3672 errat aliis 127.

Ad annum usque hunc a protoparente Adamo 3672 primi voluminis scripturæ dei spiritu dictatæ tota historia contexta est.

Summatim autem expositis ex eodem sacro libro ab Adamo usque ad Ioseph mortem 3672 annis, quem quidem calculum etiam sapientiorum opinio tuetur; exinde pro viribus ad reliquam temporum rationem diligentius exponendam operas pretium est procedere. Centesimus enim decimus ætatis Ioseph annus, (exactis nimirum in Aegypto regenda annis 80, quo tempore quoque in aliam vitam translatus est), in annum mundi 3672 incidit. Tricenarius enim Aegypti dominatum obtinuit, et post patris cum tota familia in Aegyptum adventum et moram annis septuaginta fuit superstes, coeperunt autem illi ex divinis eisdem scriptis anno potestatis

αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν θείπνευστον γραφὴν, τῶν ζ' διεληθόντων τῆς εὐθηνίας ἐτῶν, τῷ δὲ τρίτῳ τῆς λιμοῦ κατεληθόντος Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, ἦν ἡλικία καὶ ἦν αὐτὸς μὲν Ἰακώβ ἐτῶν ρλ', ὡς ἔφη πρὸς Φαραῶ πρὸς αὐτοῦ ἐρωτηθεὶς. Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν μ', εἶπεφ τριακοντούτης τῆς Αἰγύπτου τὴν ἀρχὴν ἐγκειρίσται, δεκάτῳ δὲ 5 τότε ἔτει μετ' αὐτὴν ἀπέλαβε τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ὡς ἐντεῦθεν ἡμῖν καὶ ἄλλο τι τῶν ἀναγκαίων συναποδείκνυσθαι

P. 112 ζήτημα· τὸν μὲν Ἰωσήφ κατὰ τὸ ἡ' ἔτος Ἰακώβ τεχθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς Ραχὴλ, πρῶτον ἐπὶ θυγατρὶ μιᾷ Δείνα καὶ πασὶν ἄρρεσι 10 ἰ'. τοῦτοις κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον ἐν ἔνδεκα τοδλάχι- στον ἔτει πρὸ Ἰωσήφ τεχθεῖσιν, ἐνὸς ἔτους ἐκάστῳ νεμομένου κατὰ τὴν τῶν λογίων ἔμφασιν, τὸν Λεὺι τῷ πβ'. εἰσὶν οὖν οἱ πάντες ἐν Μεσοποταμίᾳ παῖδες ἰ' καὶ θυγάτηρ μία Δείνα, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἔσχατος μὲν τῇ τάξει, ἰβ' γὰρ ἀπὸ Ρουβὴν, ὁ Ἰωσήφ, πρῶτος δὲ ἐκ τῆς Ραχὴλ κατὰ τὸ ἡ' ἔτος Ἰακώβ γεννηθεὶς, ὡς 15 προαποδέδεικται. εἰ δὲ κατὰ ἀντιστροφὴν τῶν χρόνων τῆς ἐκά- Βστον γενέσεως ἀπαρθίμῃσι ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Ἰωσήφ καὶ λή- γουσιν ἐπὶ τὸν Ρουβὴν, οὕτω πως ἔχει· Ἰωσήφ δωδέκατος καὶ ἔσχατος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ παίδων τοῦ Ἰακώβ ἐγενήθη τῷ ἡ' ἔτει αὐτοῦ ἐκ τῆς Ραχὴλ πρῶτος· Δείνα ἐπτάκαις Δείας πρὸ 20 ἐνὸς ἔτους Ἰωσήφ ἐγενήθη τῷ ἰ' ἔτει Ἰακώβ ἐνδεκάτῃ. Ζαβουλῶν

2. τῷ δὲ τρίτῳ B. τοῦ δὲ τρίτου G. 4. αὐτὸν B. ἦν add. A.
 7. ἡμῖν] ἡμεῖς G. 8. ἡ'] ἰ' G. 11. πρὸ m. πρὸς G.
 νεμομένη AB. 14. θυβὴν B per totam p. 112. Ρουβίμ G.
 17. ἀρχομένης G. γένοιτο ἀρχομένης m. ληγούσης G. 18. ἔχει
 Βm. ἔχειν G. Ἰωσήφ Bm. Ἰωσήφ δὲ G.

eius decimo numerari, septem nimirum fertilitatis annis elapsis, famis in-
 valescentis tertio profecto Israël in Aegyptum, aetatis Iacob 130, prout
 ipse a Pharaone interrogatus retulit. Ioseph vero quadragenarius erat,
 tricenarius siquidem in Aegyptiaci imperii venit consortium, ac post annum
 decimum patrem ac fratres suscepit, atque ex his alia qu aestio cognitu
 non inutilis superest elucidanda. Ioseph nimirum circa 91 Iacob annum ex
 matre Rachel in lucem venisse, susceptis prius liberis, masculis quidem
 decem, unica vero puella nomine Dina. Istis ordine retrogrado annis ad
 minus undecim ante Ioseph natis, uno nimirum in singulos annos distributo,
 secundum numerandi legem constat Levi 82 aetatis Iacob ortum. Suscep-
 pit igitur in Mesopotamia filios in universum decem et Dinam filiam uni-
 cam ac omnium novissimus (a Rubem namque duodecimus est) primus ni-
 hilominus ex Rachel, circa 91 eius annum natus est Ioseph, prout iam
 abunde demonstravimus. Retrograda itaque serie, ducto ab Ioseph princi-
 pio et fine in Rubem posito, singularum generationum si fiat enume-
 ratio, hoc pacto se habet. Duodecimus et novissimus filiorum Iacob natus
 est Ioseph Rachel primogenitus in Mesopotamia anno patris 91. Dina
 septimo Liae partu, ante natalia Ioseph anno uno, filiorum undecima,
 patris Iacob anno nonagesimo lucem adspexit; Zabulon sextus Liae filius,

ἕκτος υἱὸς Λείας πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ Ἰωσήφ γεννήθη εἰ ἀπὸ Ῥουβὴν· Ἰσάχαρ πέμπτος υἱὸς Λείας πρὸ ἐτῶν γ' τοῦ Ἰωσήφ γεννήθη· τέταρτος ὢν πρὸ αὐτοῦ Ἀσήρ ἐκ Ζελφῶς παιδίσκης Λείας β', ἀπὸ δὲ Ἰωσήφ εἰ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ὄγδοος ἀπὸ Ῥουβὴν.
 5 Γὰδ πρῶτος ἐκ Ζελφῶς παιδίσκης Λείας, εἰ ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ C ἀναστροφὴν καὶ ζ' ἀπὸ Ῥουβὴν· Νεφθαλεὶμ β' υἱὸς Βαλλῶς παιδίσκης Ῥαχὴλ, η' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ εἰ ἀπὸ Ῥουβὴν· Ἰούδας δ' υἱὸς Λείας, θ' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ δ' ἀπὸ Ῥουβὴν· Λεὺ γ' υἱὸς Λείας, εἰ ἀπὸ Ἰωσήφ ἀνα-
 10 στρέγοντι καὶ γ' ἀπὸ Ῥουβὴν, γεννήθη τῷ πατριάρχῃ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῷ πβ' ἔτει αὐτοῦ, ὡς πρόδηλόν ἐστι. τοῦτον V. 90 ἀριθμησας ἀπὸ τοῦ Βενιαμὴν ἔτι ὄντος ἐν τῇ γαστρὶ Ῥαχὴλ εἰ ὄντα ἐν ἕρρεσιν, ἀφίερωσε τῷ θεῷ καὶ ἀρχιερεῖα ἀνέδειξεν, ὡς Ἰωσήπος, κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον, συναποδεκατώσας D
 15 αὐτῷ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀναθέμενος τῷ θεῷ, καθὰ προσ- ηύξατο πορευόμενος εἰς Μεσοποταμίαν, ὅτι καὶ πάντα ὕσσω ἄν μοι ὄψω ἀποδεκατώσω αὐτά. Συμεὼν β' υἱὸς Λείας τῷ πα' ἔτει Ἰακώβ γεννήθη· Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰακώβ υἱὸς καὶ Λείας τῷ π' ἔτει Ἰακώβ γεννήθη. σαφῶς ἄρα παρίσταται ἡμῖν ἐκ 20 τούτων ὅτι πρὸ ζ' ἐτῶν ἤλθεν Ἰακώβ πρὸς Λάβυν, τῷ ογ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Οὕτως προδιειλημμένων τῶν περὶ τῆς ἐκάστου τῶν πατριαρ-

1. ρουβὴν A. 12. βενιαμὴν B. 15. προσηύξατο] Genes. XXVIII, 22. 17. ἔτει B. ἔτει αὐτοῦ G. 22. Οὕτω προδιειλημμένων τῶν περὶ ἐκάστου G.

Ioseph annis duobus maior decimus a Rubem ortus est; Isachar quintus Liae filius triennio Ioseph anterior vitam accepit; quartus ante illum est Aser, qui secundus ex Zelpha Liae ancilla traxit originem; et inverso gradu a Ioseph quintus est; directo octavus a Rubem numeratur; Gad primus ex Zelpha Liae ancilla genitus retrogrado processu ab Ioseph sextus est et a Rubem septimus; Nephtholim Balae Rachel ancillae filius secundus, ordine immutato ab Ioseph octavus est et a Rubem quintus; Iudas quartus Liae filius retrorsum procedendo ab Ioseph nonus est et a Rubem quartus; Levi tertius Liae filius ab Ioseph numeranti decimus et a Rubem tertius occurrens natus est patriarchae Iacob in Mesopotamia aetatis anno 82, ut ex superioribus patet. Hunc inversa serie a Beniamin adhuc Rachel utero clauso numeratum ac inter mares loco decimo repertum deo dicavit, teste Iosepho, et pontificem declaravit pater ac simul cum eo bonorum omnium decimam partem obtulit ac deo consecravit, prout se votis in Mesopotamia obstrinxerat: cunctorum quae dederit mihi decimas offeram. Symeon secundus Liae filius anno Iacob 81, Rubem vero primogenitus ex eadem Lia natus 80 fuit a patre susceptus. Hinc manifesto sequitur, ante septem annos Iacob in domum Laban aetatis nimirum 73 adventasse.

Expositis hoc pacto singulorum patriarcharum generationibus et dili-

P. 113 *χῶν γενέσεως χρόνων ἀκριβοῦς θεωρίας ἐγκλισθῶ καὶ τὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τελευτῆς Ἰωσήφ ἔτη.*

Ἀπὸ Ἀδάμ κάλιν.

Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Σῆθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' καὶ ἀπέθανε. 5

Σῆθ γενόμενος ἐτῶν σε' ἐγέννησε τὸν Ἐνώς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ' καὶ ἀπέθανε. τούτου τῷ ψ' ἔτει, ἦτοι ρλ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἀπέθανε.

Ἐνώς γενόμενος ἐτῶν ργ' ἐγέννησε τὸν Καϊνῶν τῷ χκ' ἔτει τοῦ κόσμου, τῆ' τοῦ Σῆθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψι' ἕως τοῦ αἰμ' 10 κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ η' ἔτει Ἀδὰμ ἀπέθανε. τῷ δὲ ψζ' αὐτοῦ ὁ Σῆθ.

B *Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ρθ' ἐγέννησε τὸν Μαλελεὴλ τῷ ψκ' ἔτει τοῦ κόσμου, φξ' ἔτους Σῆθ, τξ' δὲ τοῦ Ἐνώς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ' ἕως τοῦ αἰφ' κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ τέ' ἔτει 15 Ἀδὰμ ἀπέθανε, τῷ δὲ φιζ' αὐτοῦ ὁ Σῆθ, τῷ δὲ ψι' αὐτοῦ ὁ Ἐνώς.*

Μαλελεὴλ γενόμενος ἐτῶν ρξέ' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, τῷ ρδξ' ἔτει τοῦ κόσμου, ψλ' τοῦ Σῆθ, γκ' τοῦ Ἐνώς, τλέ' τοῦ Καϊνῶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ' ἕως αἰγ' κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ 20 ρλέ' ἔτει Ἀδὰμ ἀπέθανε· τῷ δὲ τμζ' αὐτοῦ ὁ Σῆθ, καὶ τῷ φμ'.

1. τὰ] τῷ B. 7. τούτῳ τῷ AB. τῷ τῷ (sic) G. τῷ τῷ ψ' — ἀπέθανεν seclusit G. ἦτοι B. ἦτοι τῷ G. 11. τούτου τῷ σ' η' m: unde τούτου pro τούτῳ posuit. 13. φ' η' ABm. ψ' γ' G. 14. φξ'] φξ' m. δὲ om. G. 15. τούτου Bm. τούτῳ G. 18. ρξ' Bm. ρξ' G. 19. τὸν καϊνῶν B.

genti temporum examine praemisso, ab Adamo condito usque ad Ioseph obitum annos recensere congruum est.

Ab Adamo rursus.

Adamus aetatis 230 genuit Seth et superstes annis 700 mansit, ac vita tandem functus est.

Seth aetatis 205 genuit Enos et vixit superstes annis 707, et mortuus est: (hoc 700, id est mundi 930, mortuus est.)

Enos aetatis 190 genuit Cainan, mundi 625, Seth 395 et vixit superstes annis 715 usque ad mundi 1340. Huius anno 495 Adam vivis ereptus est, Seth vero 707 aetatis eius anno.

Cainan aetatis 170 genuit Maleleel, anno mundi 795, Seth 565, Enos vero 860, et vixit superstes annis 740 usque ad mundi 1535. Huius 305 anno mortuus est Adamus, Seth eiusdem 517, Enos vero 715.

Maleleel annorum 165 genuit Iared, anno mundi 960, Seth 730, Enos 525, Cainan 335, et vixit superstes annis 730 usque ad mundi 1690. Huius anno 185 Adamus diem ultimum obiit, Seth eiusdem anno 347, eius-

τοῦ αὐτοῦ Μαλελεήλ ὁ Ἐνώς· τῷ δὲ ψμ' αὐτοῦ ἔτει Καϊνῶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ· τῷ δὲ αρκβ' C ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Σῆθ ω'β', τοῦ δὲ Ἐνώς χπζ', 5 τοῦ δὲ Καϊνῶν υ'ζ', τοῦ δὲ Μαλελεήλ τκζ', ὁ αὐτὸς δὲ Ἰάρεδ ἐπέζησεν ἔτη ω' ἕως τὸ αρθκβ' ἔτος τοῦ κόσμου. τοῦ δὲ αὐτοῦ Ἰάρεδ ἔτει ρηβ' Σῆθ ἀπέθανεν, Ἐνώς δὲ τῷ τπ', Καϊνῶν δὲ φοε' αὐτοῦ Ἰάρεδ· Μαλελεήλ δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῷ ψλ' τοῦ Ἰάρεδ ἔτει θνησκει.

- 10 Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Μαθουσύλα τῷ ρσπζ' ἔτει τοῦ κόσμου. τούτου, φημι δὴ τοῦ Ἐνώχ, ἔτει κ' Σῆθ ἀπέθανεν. ἦν δὲ τοῦ μὲν Ἐνώς ἔτος, καθ' ὃ ὁ Ἐνώχ ἐγέννησε τὸν Μαθουσύλα, ωηβ', τοῦ δὲ Καϊνῶν χξβ', τοῦ δὲ Μαλελεήλ υ'β', τοῦ δὲ Ἰάρεδ τκζ'. οὗτος ὁ Ἐνώχ ἐπέζησε μετὰ τὸ γεννησαί αὐ- D
15 τὸν τὸν Μαθουσύλα ὀρώμενος ὑπὸ τῶν τηρικαῦτα ἀνθρώπων ἔτη σ', καὶ εὐαρεστήσας τῷ θεῷ μετετέθη καὶ οὐχ εὐρίσκειτο. μετετέθη δὲ τῷ ανπζ' ἔτει τοῦ κόσμου. τῷ οὖν κ' ἔτει αὐτοῦ, ὡς προειρηται, Σῆθ μετήλλαξε. τῷ δὲ σιη' ἔτει αὐτοῦ Ἐνώχ ἀπέθανεν Ἐνώς.

- 20 Μαθουσύλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ τῷ ανδ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Καϊνῶν ἔτος ωκθ', τοῦ δὲ Μαλελεήλ χηθ', τοῦ δὲ Ἰάρεδ ἔτος υ'δ', τοῦ δὲ Ἐνώχ τλβ' ἔτος. ὁ δ' αὐτὸς Μαθουσύλα μετὰ τὸ γεννησαί τὸν Λάμεχ ἐπέ-

1. δὲ add. B. καὶν A. 6. ω' B. β' G. ρξβ' m. ἕως τὸ — ἔτος B. ἕως τοῦ — ἔτους G. 7. ἔτει Bm. ἔτη G. σῆθ B. Σῆμ G. 8. φοε' αὐτοῦ m. φο' ἱαντοῦ G. 11. ἔτει Bm. ἔτη G. 17. δὲ om. G. 18. σιη] σκγ' m.

demque Maleleel anno 545. Enos vita functus est, Cainan autem pater eius anno 740.

Iared aetatis 162 genuit Enoch anno mundi 1122, qui fuit Seth 892, Enos 687, Cainan 497, Maleleel 327. Ipse vero Iared vixit superstes annis 962 usque ad mundi 1922. Eius autem anno 182 Sem moritur, Enos 380, Cainan 575 eiusdem Iared, cuius pater Maleleel eius anno 730 e vita decedit.

Enoch aetatis 165, Mathusala anno mundi 1287, huius, inquam, Enoch anno 20, Seth vitae terminum attigit. Annus porro quo Enoch genuit Mathusala fuit aetatis Enos 852, Cainan 662, Maleleel 492, Iared 327. Enoch iste visibilis et superstes inter eius temporis homines conversatus est annis 200 et cum gratus esset deo ab illo translatus e terris nusquam amplius repertus est. Translatus est autem anno mundi 1487. Vigesimo itaque eius anno Seth, ut praefatum est, vitam cum morte mutavit, ac eiusdem etiam anno ducentesimo vicesimo tertio mortuus est Enos.

Mathusala aetatis 167 genuit Lamech anno mundi 1454, qui erat Cainan 829, Maleleel 659, Iared 494, Enoch 332. Ipse Mathusala a natali-

- V. 91 ζησεν ἔτη ωβ' μέχρι τοῦ βονζ' ἔτους τοῦ κόσμου. οὗτος μακροβιώτατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀποθανόντων γέγονεν. οὗτος
- P. 114 κατὰ τὰς ἀπανταχοῦ τῆς Γενέσεως βίβλους ὑπερέβη τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι ιε', ὡς ἄπορον εἶναι ποῦ διεσώθη ἐν τῷ κατακλυσμῷ. τινὲς δὲ φασιν, ὧν εἷς καὶ ὁ Εὐσέβιος, ἔχειν τινὰ τῶν ἀν-5
τιγράφων ὅτι ψηβ' ἔτη ἐπέζησε μετὰ τὸ γενῆσαι αὐτὸν, ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἔτη 70μδ'. ὅπερ οὐκ εἰ ἔχειν δοκεῖ. ἔσονται γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον αἱ ἀνὰ πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ ἱεραὶ βίβλοι τῆς Γενέσεως διεσφαλμέ-
ναι, 70ξδ' ἔτη ιστοροῦσαι τὸν Μαθουσάλα· ἔσται δὲ καὶ Ἰάρεδ 10
μακροβιώτερος αὐτοῦ ἔτη κγ', 70ξβ' ζήσας ἔτη, ὅπερ οὐδενὶ συμπεφώνηται. διόπερ οὐ χρη' διὰ τὸ φάναι συναπολλέσθαι αὐ-
τὸν τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ, διὰ τοῦτο 70μδ' μόνα ἔτη βεβιω-
B κέναι. ἀλλὰ οὐδὲ τῷ Ἀφρικανῷ πειθόμεθα προστιθέντι τὰ αὐτὰ
κ' ἔτη καὶ 70πδ' λέγοντι τοῦ Μαθουσάλα ἀντὶ 70ξδ'. λοιπὸν 15
οὐδὲν κρείσσον εἶναι δοκεῖ ταῖς καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπομέ-
νους ἱεραῖς βίβλοις 70ξδ' λέγειν τῆς ζωῆς Μαθουσάλα, εἰ καὶ
τὸν κατακλυσμὸν ὑπερέβηκεν ἔτεσι ιε', τοῦ θεοῦ κἀκείνον ἴσως,
ὡς τὸν Ἐνώχ, περισώσαντος παραδόξως καθ' οὓς οἶδε τρόπους
καὶ τόπους.

20

· Λάμειχ γενόμενος ἐτῶν ρπη' ἐγέννησε τὸν Νῶε, τῷ αχμβ'

4. ιε'] ιδ' m. 5. καὶ om. G. 6. ἔτη om. G. 7. τὸν om G.
8. αἱ ἀνὰ πάσας Bm. αἰὰν ἀπάσας G. 11. κγ'] ιγ' m.
12. συναπολλέσθαι Bm. συναπολλέσθαι G. 13. τῷ om. G.
16. ἐπομέναις A. ἐκαμέναις B. 18. ιε'] ιδ' m.

bus Lamech superfulit in vivis annis 802 usque ad mundi 2256. Cunctorum ante eum mortalium longissimis iste gavisus est annis. Idemque, si cunctis aliis Geneseos libris fidem dederimus, annis 14 diluvium supergressus est, ita ut quis locus eum a diluvio servaverit penitus sit ignotum. Asserunt aliqui, quorum unus est Eusebius, filio primogenito annis 782 supervivisse, nonnullos codices testari, ita ut omnes eius vitae anni numerentur 949, quam quidem sententiam stare non posse liquet. Ita fieret enim, ut omnes per universam dei ecclesiam Geneseos libri de Mathusala narrantes annos 969 a vero calculo aberrarent, essetque Iared eo magis longaeus annis 13, concessis eius vitae annis 962, quae sententia cunctis aliis repugnat. Ac eam ob rem ut eum communi diluvio involutum interisse dicamus 949, tantum annos eius vitae assignare minus necesse est. Sed neque dictis Africani alios viginti annos superaddentis ac vice 969 Mathusala 989 vixisse asserentis, suademur. Satius est igitur sacris per universum orbem vulgatis libris data fide, Mathusala diluvium licet annis quatuordecim superaverit, annos tamen 969 attigisse dicamus; deo nimirum praeter hominum opinionem iis modis et locis quae novit, eum una cum Enoch a communi pernicia conservante.

Lamech aetatis 188 genuit Noe anno mundi 1642, qui fuit Maleleel

ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ Μαλελεὶλ μὲν ἔτος ωμζ', τοῦ δ' Ἰάρεθ χηβ', τοῦ δ' Ἐνώχ φκ', ὕπερ ἐστὶ μετὰ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ ἔτος ρνε'. τὸ αὐτὸ δ' ἔτος τνε' ἐχηρημάτιζε τοῦ Μαθου-
 5 σάλα. ἐπέζησε δὲ Λάμεχ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Μαθου-
 10 σάλα ἔτη φλέ' μέχρι τοῦ βροε' κοσμικοῦ ἔτους, καὶ ἀπέθανε πρὸ
 15 ζη' εἰῶν τοῦ κατακλυσμοῦ. ὁ αὐτὸς Λάμεχ πρῶτος ἐν τοῖς γε-
 νάρχαις ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Μαθουσάλα ἔτισιν πα',
 20 τοῦτ' ἐστὶ τῷ ωπη' τοῦ ὀγδόου ἐξ Ἀδάμ Μαθουσάλα ἔτει. κατὰ
 δὲ τὸ σλς' ἔτος τοῦ Λάμεχ ὁ Μαλελεὶλ ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰάρεθ
 25 κατὰ τὸ ζη' τοῦ αὐτοῦ Λάμεχ ἔτος. ὁ μέντοι θεῖος Ἐνώχ τῷ λγ'
 30 ἔτει τοῦ Λάμεχ μετετέθη.

Νῶε εἰῶν φ' ἐγέννησε τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, βρμα'
 35 ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Νῶε ἔτει μθ' Μαλελεὶλ ἀπέθανεν D
 ὁ δὲ Ἰάρεθ τῷ σπ' τοῦ Νῶε. Μαθουσάλα δὲ ἔτος ἦν κατὰ τὸ
 40 βρμα' ἔτος τοῦ κόσμου, λέγω δὲ τῷ φ' ἔτει τοῦ Νῶε, καθ' ὃ
 45 καὶ ὁ πρῶτος υἱὸς αὐτοῦ Σῆμ ἐγεννήθη ωνε', τοῦ Λάμεχ πατρὸς
 Νῶε ἔτος χηζ', τῷ δὲ χ' ἔτει τοῦ Νῶε, ρ' δὲ τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ
 50 καὶ ῥνε' τοῦ μακροβωτάτου Μαθουσάλα ὁ κατακλυσμὸς γέγο-
 55 νεν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπέζησε Μαθουσάλα σὸν τῷ αὐτῷ ἔτει τοῦ
 60 κατακλυσμοῦ ἕως βονς' κοσμοῦ ἔτους λοιπὰ ἔτη ιε', εἶπερ
 65 ἀληθεῖς εἶναι πιστεύομεν τὰς περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ γε-

1. δ' ante Ἰάρεθ om. A. 3. τὸ αὐτὸ Bm. τῷ αὐτῷ G. 4. αὐ-
 τὸν τὸν] Νῶε add. m. 5. φλε'] φλγ' m. 6. ζη'] ζς' m.
 7. εἰῶν] ἔτους G. γενεάρχαις G. 8. ἔτει Bm. ἐτη G.
 9. τὸ σλς' ἔτος Bm. τῷ σλς' ἔτει G. 10. ζη'] ξ' G. vξη' m.
 11. λγ'] λε' G. 12. καὶ τὸν Ἰάρεθ G. 13. μθ'] μῆ' m. 16. σῆμ
 17. ἐγεννήθη B. Inverso ordine G. 19. ἐπιζήσας G. 21. πιστεύο-
 22. μεν B. τῶν] τὰς G.

quidem annus 847, Jared vero 682, Enoch autem 520, qui ab eius translatione 155 numeratur; idemque erat Mathusala aetatis 355. Superfuit autem Lamech a filii Noe natali die annis 533 usque ad mundi 2175, eiusque mors 67 annis diluvium praevenit. Idem Lamech primus inter priusios familiarum duces annis 81 patre Mathusala prior occubuit, hoc est ipsius Mathusala octavi ab Adamo Genearchae anno 888, Lamech autem aetatis anno 236, Maleleel occubuit; Jared vero Lamech eiusdem anno 468. Caeterum divinus Enoch Lamech anno 33 translatus est.

Noe aetatis 500 genuit Sem, Cham et Iapheth anno mundi 2142. Anno Noe 48 Maleleel mortuus est. Jared autem eiusdem Noe 280. Porro Mathusala anno mundi 2141 inter vivos agebat, natus annis 855, dico Noe 500, quo primogenitus eius Sem in lucem venit; Lamech vero pater Noe annorum erat 687, Noe anno 600, aetatis Sem 100, Mathusala cunctorum hominum longaevisissimi 955 diluvium universum orbem invasit. Eodem nihilominus diluvii anno numerato usque ad mundi 2256, aliis 15, annis supervixit Mathusala, si tamen sinceram et a deo quam verissime dictatas

ρομένας ἐν ἱεραῖς δέλτοις ἀφενδεῖς καὶ θεοπνεύστους ἱστορίας καὶ ἔτι τῶν μετ' αὐτῶν, ὡς ὑποταχθήσεται.

P. 115 Σὴμ ὁ πρῶτος υἱὸς Νῶε γενόμενος ἐτῶν ργ', ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξᾶδ, τῷ βσμγ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν χα' τῆς ζωῆς τοῦ Νῶε. καὶ ἐπέλησεν φ' ἕως τοῦ βσμβ' 5 κοσμικοῦ ἔτους ὁ Σὴμ. ὁ δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔζησεν ἔτη τν', καὶ ἀπέθανε τῷ βφβ' ἔτει τοῦ κόσμου, κατὰ τὸ ν' ἔτος τῆς τοῦ Σὴμ ζωῆς.

Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ βτοζ' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησεν ἔτη τνε' ἕως τοῦ βψβ' κοσμικοῦ 10 ἔτους· καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Σὴμ ἔτεσι ι'. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ Εὐσεβίου, γ' ἔχουσι τοῦ Ἀρφαξᾶδ μετὰ V. 92 τὸ γεννησάμενος τὸν Σάλα, οἷς οὐδ' ὄλως ἐπόμεθα, πάντη τῆς ἀλη-
B θείας τῶν χρόνων καὶ τῶν γενεῶν διημαρτηκόσιν. ἀντὶ γὰρ τοῦ Καϊνᾶν τὸν Σάλα φασὶ γεννηθῆναι τῷ Ἀρφαξᾶδ Ἀφρικανός τε 15 καὶ Εὐσέβιος, καὶ τὴν ἰδ' γενεὰν τοῦ Σάλα γ' τάττουσι, μνήμην τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν οὐδ' ὄλως ποιησάμενοι, ὃν αἱ πανταχοῦ τῆς Γενέσεως ἱεραὶ βίβλοι καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρφαξᾶδ υἱὸν ἐκδεδώκασι, καὶ γ' ἀπὸ Ἀδάμ, πατέρα δὲ τοῦ Σάλα ἰδ' ἀπὸ Ἀδάμ ὄντος. 20

1. θεοπνεύστους Bm. θεοπνεύστοις G. 3. ἐτῶν add. B. ργ'] ρα' m. 9 ἐτῶν addidi ex AB. Toties hoc et ceteros casus omisit Goarus, ut de eo in posterum non sim moniturus, nisi ubi ex alterutro tantum codice sumpsero. Idem de articulis vel additis vel omissis aliisque vitis levioribus dictum esto. 12. τοῦ] τὸν G. 13. τὸν σάλα B. αὐτὸν Σάλα G. 14. διημαρτηκόσιν B. διημαρτημένοις G. 15. φασὶ γεννηθῆναι] γεννηθῆναι φασὶ G. τῷ Bm. τὸν G. 18. τῆς Γενέσεως om. G.

sacris in paginis positas de illo vel de reliquis patriarchis narrationes, ut inferius declarabitur, existimemus.

Sem primogenitus Noe aetatis 101, a diluvio anno secundo genuit Arphaxad, mundi 2243, Noe 601, annis vero superstes fuit 500 usque ad mundi 2742. Noe porro vixit a diluvio annis 350 et anno mundi 2592 functus est vita, Sem aetatis 450.

Arphaxad aetatis 135 genuit Cainan anno mundi 2377 vixitque annis 355 usque ad 2732, et patre Sem annis 10 prior obiit. Caeterum exemplaria nonnulla, ut et Eusebii scripta, post Sala natum, Arphaxad annis 403, inter vivos egisse referunt, quibus ceu a temporum generationumque numero aberrantibus haud quaquam possumus assentiri; vice namque Cainan Sala genuisse Arphaxad Africanus et Eusebius narrant; et quartam quidem decimam Sala ponunt tertiam decimam, nulla secundi Cainan mentione facta, quem sacri passim libri ac evangelium Lucae studio scriptum Arphaxad filium, tertium quidem decimum ab Adamo, Sala vero ab eodem protoparente Adamo 14, patrem referunt.

Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Σάλα, τῷ βφλζ' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλ'. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τλ' περιέχουσι.

Σάλα γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ἔβερ τῷ βχλζ' ἔτει C 5 τοῦ κόσμου, καὶ ἐπέζησεν Σάλα τλ' ἔτη ἕως τοῦ βθδξζ' κοσμικοῦ ἔτους. τῷ δὲ σκ' ἔτει τοῦ Σάλα Ἀρφαξᾶδ ἀπέθανεν.

Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλέκ, τῷ βψοα' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Φαλέκ ἔτη σο' ἕως τοῦ γμ' κοσμικοῦ ἔτους. τῷ οδν ρ' ἔτει Ἔβερ, 10 ὄπερ ἦν βψλς' ἔτος τοῦ κόσμου, ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν πύργον. τῷ δὲ ρμ', ἦτοι κοσμικῷ βψος', συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι, ἔτει ε' τῆς ζωῆς Φαλέκ, καὶ διεσπάρησαν ἔτει ε', ὡς τινες ἠκριβολογήσαντο οὐκ ἀπεικίτως οἶμαι.

Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἔζησεν 15 ἔτη σθ'. καὶ ἀπέθανεν πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ οὕτως Ἔβερ δεύτερος μετὰ τὸν Λάμεχ ἔτη σλ'.

Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ τῷ γηλγ' ἔτει D τοῦ κόσμου, σξβ' ἔτει τοῦ Φαλέκ.

Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχωρ τῷ γρξγ' 20 ἔτει τοῦ κόσμου.

Ναχωρ γενόμενος ἐτῶν οθ' ἐγέννησε τὸν Θαρά τῷ γσμβ' ἔτει τοῦ κόσμου.

1. ἐτῶν add. B. 9. γμ'] γμα' m. 12. ἔτει] ἔτη A.
 14 et 17. Ῥαγαῦ B. Ραγαῦ G. 15. καὶ οὗτος δεύτερος μετὰ τὸν
 Λάμεχ ἀπέθανεν πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἔβερ ἔτη ρχα' m. οὕτως]
 οὗτος B. 17 et 21. ἐτῶν addidi ex B. 21. θάρα B. Θάρρα G.
 22. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ' add. m.

Cainan aetatis 130 genuit Sala anno mundi 2507 mansitque superstes annis 450, licet exemplarium nonnulla 330 scribant.

Sala aetatis 190 genuit Heber anno mundi 2637, superstes mansit annis 330 usque ad mundi 2967. Arphaxad porro Sala 230 ex hac luce migravit.

Heber aetatis 134 genuit Phalec, anno mundi 2771, a cuius natalibus usque ad mundi 3041 vixit Heber annis 270. Huius igitur anno centesimo, qui mundi 2736 numerabatur, turrim exaedificare coeperunt, ac 140, hoc est mundi 2776, confusae sunt linguae, Phalec aetatis quinto; homines porro, prout non indiligenter, me iudice, quidam rationes digesserunt, dispersi sunt sexto.

Phalec aetatis anno trigesimo supra centesimum genuit Ragam et postmodum vixit annis novem et ducentis. Hic ordine secundus post Lamech proprii patris Heber letum annis 191 moriens praevinit.

Ragam aetatis anno 132 genuit Serach anno mundi 3033, anno Phalec ducentesimo sexagesimo secundo.

Seruch aetatis anno 130 genuit Nachor, anno mundi 3163, et vixit superstes annis ducentis.

Nachor aetatis 79 genuit Thara anno mundi 3242.

Θαρά γενόμενος ἐτῶν ο' ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ· ἐπέζησε δὲ
 ἕτη ρλε' ἕως τοῦ λε' ἔτους τοῦ Ἰσαάκ· τούτου ρμ' ἔτι Ἀβραάμ
 καταλιπὼν αὐτὸν ἐν Χαρρὰν παρῴκησεν εἰς γῆν Χαναάν κατὰ
 P. 116 θεῖον χρησιμὸν γεννηθεὶς μὲν τῷ γιγί' ἔτι τοῦ κόσμου, ἐπιβὰς
 δὲ τῆς ἐπηγγελμένης γῆς τῷ γιγί' ἐξ Ἀδάμ, οὐ ὄντι τῆς ζωῆς 5
 αὐτοῦ ἔτει.

Ἀβραάμ γενόμενος ἐτῶν ρ' ἐξ ἐπαγγελίας ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ.

Ἰσαάκ γενόμενος ἐτῶν ξ' ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ τῷ γυγι' ἔτει
 τοῦ κόσμου. τὸ δ' αὐτὸ ἦν καὶ τοῦ Ἀβραάμ ἔτος ρξά'. ὡς εἶναι
 δῆλον ὅτι ὁ Ἰακώβ κατὰ τὸ ροε' ἔτος Ἀβραάμ, ἐν ᾧ μετέλλαξεν, 10
 αὐ' ἐτῶν ἦν τοῦλάχιστον.

Ἰακώβ ἔτει πβ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Λεὺι, καθὼς
 ἐν τῇ προλαβούσῃ συντάξει σαφῶς ἀποδέδεικται. ἀνάγκη γὰρ
 Βάπασα μεταξὺ τῆς γενέσεως Ἰωσήφ καὶ Λεὺι θ' μεσεμβολεῖν ἕτη,
 ἐπεὶ καὶ ἕνατος ἐτέθη μετ' αὐτόν. ἀποδεικνύεται δὲ Ἰωσήφ ἐκ 15
 τῆς γραφῆς τῷ ἁ' Ἰακώβ τεχθεὶς, εἴ γε ρκ' ἔτει τοῦ πατρὸς λ'
 ἔτος ἄγων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβιβάζεται. συναποδέ-
 δεικται δὲ καὶ Λεὺι διὰ τοῦτο πρὸ θ' ἐτῶν αὐτοῦ τῷ πβ' ἐξ
 ἀνάγκης γεννηθεὶς τοῦ Ἰακώβ ἔτει. καὶ ἔτι πρὸς τούτους ἐπι-
 συνάγεται πρὸ δέκα τῆς γενέσεως ἐτῶν τοῦ Λεὺι παραγενέσθαι 20

1. Θάρα B. Θάρρα G. 2. τοῦ om. G. 3. λε' Bm. λ' G. τοῦ
 add. B. 3. εἰς γῆν B. ἐν γῆ G. 4. γιγί' m. 7. Ita B.
 ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ ἐξ ἐπαγγελίας G. 9. τὸ δ' αὐτὸ m. τῷ δ'
 αὐτῷ G. τοῦ B. τῷ G. 10. δῆλον ὅτι] Vulgo δηλοῦντε.
 ἐν ᾧ add. B. 15. ἐπει Bm. ἐπτά G. ἕνατος B. θ' G.
 αὐτῶν Bm. αὐτῶν G. δὲ om. G. 18. πρὸ θ' ἐτῶν B. πρὸς
 θ' ἐτῶν A. πρὸς θ' ἔτους G. 19. τοῦ] τῷ G. ἔτει Bm.
 ἕτη G. ἐτι] ἔτει Bm. 20. δέκα τῆς m. δεκάτης G.

Thara aetatis septuagesimo genuit Abraham, superstes autem fuit
 annis 135 usque ad trigesimum quintum Isaac annum. Eo aetatis suae
 145 relicto Abraham divinis iussis obsequutus peregrinatus est in terram
 Chanaan; ac primam quidem lucem adspexit anno mundi 3312, et ab Adame
 creato anno 3387 promissam terram vitae suae anno 75 est ingressus.

Abraham aetatis centesimo iuxta dei pollicita genuit Isaac.

Isaac aetatis sexagesimo genuit Iacob anno mundi 3473, qui erat Abra-
 ham 161, Iacob Abrahamae anno 175, quo decessit etiam e vivis, quatuor-
 decim ad minus erat annorum.

Iacob aetatis octogesimo secundo genuit Levi, prout iam praecedens
 syntagmate demonstratum est. Novem siquidem annos inter Ioseph et
 Levi nataha interponere penitus est necessarium, eam post hunc nonus sit
 ille genitus. Ioseph autem nonagesimo primo Iacob aetatis natum scri-
 ptura declarat, quandoquidem ipse patris 120, annum aetas 30, ad mode-
 randam Aegyptum evehitur; simul vero annis novem prior, patris nimi-
 rum 32, Levi natus indubie colligitur; ac insuper annis decem ante Levi

τὸν Ἰσραὴλ εἰς Μεσοποταμίαν. Ἦ γὰρ ἔτη δουλεύσας ὑπὲρ τῆς
 Ῥαχὴλ πρῶτα καὶ παρὰ γνώμην τῆ Δεῖα μιχθεὶς τρίτον ἔλαχε V. 93
 παῖδα τὸν Δεὺλ παρ' αὐτῆς ἐν τρισὶν ἔτεσι δηλονότι. ὥστε οὔτε C
 τῷ Ἀφρικανῷ πιστευτέον πρ' ἔτει τοῦ Ἰακῶβ λέγοντι γεννηθῆ-
 ναι τὸν Δεὺλ οὔτε τῷ Ἐδσεβίῳ λέγοντι τῷ πρ' ἔτει. κατ' ἄμ-
 φω γὰρ ἢ τῷ ἑς' ἢ τῷ ἑ' τῆς ζωῆς Ἰακῶβ εὐρεθήσεται γεν-
 νηθεὶς ὁ Ἰωσήφ· ὅπερ ἀσύμφωνον τῇ θεῖα γραφῇ παριστάσῃ
 τοῦτον ἐτῶν λ' ἄρξαντα τῆς Αἰγύπτου καὶ μετὰ τὰ δέκα ἔτη,
 ἑπτὰ λέγω τῆς εὐθηνίας καὶ τρεῖς τῆς λιμοῦ, ἀπολαβόντα τὸν πα-
 10 τέρα Ἰσραὴλ πανοικί ρλ' ἐτῶν, τεσσαρακοντούτην ὄντι δηλον-
 ότι. ὥστε ἐκ τούτων ἀκριβῶς παρίσταται ἡ ἑκατέρου γένεσις,
 καὶ οὕτως ἡμῖν στοιχειωθήσεται ἔχουσι καὶ ἑτέρουσ μεταγενεστέ-
 ρουσ ἐκκλησιαστικῶς ἱστορικῶς συνίδοντας, μὴ μέντοι μετὰ D
 τῆς προκειμένης αἰτιολογίας καὶ ἀκριβοῦς ἀποδείξεως. Ἰακῶβ
 15 ἔτει ἑ' ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, ἔσχατον πάντων τῶν ἐν Μεσοποτα-
 μίᾳ τεχθέντων αὐτῷ παίδων, πρῶτον δὲ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ. Ἰωσήφ
 δὲ μετὰ τὴν ἐν γῆ Χαναὰν ἐπάνοδον τοῦ πατρὸς φθόνῳ τῶν
 ἀδελφῶν δοῦλος πραθεὶς κατήχθη εἰς Αἴγυπτον τῷ ρζ' ἔτει τοῦ
 Ἰακῶβ, αὐτὸς ὢν ἐτῶν ιζ', καὶ μετὰ ιγ' ἔτος ἐτῶν ὑπάρχων λ'
 20 τὴν ἡγεμονίαν Αἰγύπτου ἐχειρίζεται ἐπὶ Ἀφώφειω Φαραῶ βα-

1. ὑπὲρ B. περὶ G. 4. ἔτει B. ἔτη G. 7. θεῖα om. B.
 9. τῆς λιμοῦ B. τοῦ λιμοῦ G. 10. τεσσαρακοντούτην m. τεσσαρον-
 τούτην G: quod nihili est. Novae Graecitatis esset σαρακοντούτην.
 11. ἢ om. G. 12. ἔχουσιν καὶ AB. καὶ om. G. 15. ἔτει B.
 ἔτη G. 17. ἐν γῆ χαναὰν ἐπάνοδον B. ἐπάνοδον τῆς ἐν γῆ
 Χαναὰν G.

natalia Jacob in Mesopotamiam convincitur migrasse. Septem enim annis Rachel procatus servivit ac praeter sententiam Liae commixtus, tertium e liberis Levi, tertio nimirum anno lapsus suscepit; atque ita nullam apud me fidem meretur Africanus anno Jacob 87 Levi natum affirmans, vel Eusebius qui 86 eiusdem adscribit natalia. Ex utriusque quippe mente vel 96 vel 95 Jacob aetatis anno Ioseph ortus comperietur, quod quidem a divina scriptura ad Aegyptiaci imperii dignitatem anno trigesimo promotum ac decem deinde lapsis annis, ubertatis dico septem et famis tribus, cum ipse quadragenarius esset, patrem Israel 130 provectum cum tota familia ad se vocasse referente penitus alienum est. Atque ita luce clarius utriusque nativitatis tempus arguitur, eoque pacto a nobis, concinente etiam posteriorum Historicorum voce, (nec enim propositis solum argumentis vel diligentiori nostro computo innititur), statutum est. Jacob aetatis 91 postremum in Mesopotamia, primum autem ex Rachel susceptorum, genuit Ioseph. Ille post patris in terram Chanaan reditum fratrum invidia in servum pretio venditus in Aegyptum anno patris 107, aetatis propriae 17, deducitur, ac 13 in servitute exactis annis, cum ipse annorum triginta esset, sub Aphophi Pharaone Aegypti rege, dynastia decima septima

οὐδέως Αἰγύπτου, κατὰ τὴν δυναστείαν, τῷ ρα' ἔτει τοῦ πατρὸς. καὶ μετὰ ἔτη ι', ἑβδομον μὲν τῆς εὐθηνίας, τρίτον δὲ τῆς λιμοῦ, κατήλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ἔτει μ' τοῦ Ἰωσήφ, ρλ' ἄγοντος P. 117 ἔτος, καὶ ἐπέλησεν ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη ιζ', ὡς ἡ θεία γραφὴ τῆς Γενέσεως μαρτυρεῖ. ἦν δ' ἄρα καὶ Ἰωσήφ κατὰ τὴν ἀκόλουθον 5 ἀπαριθμῆσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου Ἰακώβ ἐτῶν νζ'. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ τῷ ρμζ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ μεταλλάξαντος ἔτει, ὅπερ ἦν κοσμικὸν γχιθ'. αὐτὸς ἐπέλησεν Ἰωσήφ ἔτη λοιπὰ νγ'. ὁμοῦ γίνονται ἔτη τῆς ζωῆς Ἰωσήφ ρί', κόσμου δὲ γχοβ'. μέχρι μὲν οὖν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς ἡ ἱερὰ Γένεσις ἱστορεῖ, μηδαμοῦ χρό- 10 νους ἡμῖν τοῦ Λεὺι διαγράφουσα, καθ' οὗς ἐγέννησε τὸν Καὰθ ἢ τοὺς τοῦ Καὰθ, καθ' οὗς οὗτος τὸν Ἀμβραμ ἢ ὁ Ἀμβρόμ τὸν Μαῦσῆν. ἡ δὲ τῶν υλ' ἐτῶν ἀπαριθμῆσις τῆς ἐν γῆ Χα- Βναὴν παροικίας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, κατὰ τὴν πρὸς Ἀβραὰμ τοῦ Θεοῦ πρόρρησιν, κατὰ πάντας τοὺς ἐρμηνευτὰς καὶ 15 ἱστορικοὺς, ἀπὸ ε' καὶ ο' ἔτους ἀριθμεῖται· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οé ἔτους Ἀβραὰμ ἕως τελευτῆς Ἰωσήφ καὶ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως ἔτος τῆς αὐτῆς παροικίας σ' οὕτως· ἀπὸ οé ἔτους Ἀβραὰμ ἕως γεννήσεως τοῦ Ἰσαὰκ ἔτη κé. Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ ἔτει αὐτοῦ εζ'. Ἰακώβ ἐτῶν ρλ' μετήρε πρὸς Ἰωσήφ εἰς 20 Αἴγυπτον, δεκάτῳ ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ μ' τῆς ζωῆς

1. ιζ' δυναστείαν m.
2. εὐθηνείας B.
3. ἔτει B. ἔτη G.
3. ἄγοντος B. ἄγον G.
7. αὐτοῦ μεταλλ.] μεταλλ. αὐτοῦ G.
11. καθ' οὗς Bm. καθ' ὧς G.
12. Ἀμβραμ bis m. ἄμβραμ B. ἄβραμ altero loco A. Ἀβραὰμ G.
15. πάντας τοὺς] τοὺς πάντας G. ἐρμηνευτὰς B. ἐρμηνεύσαντας G.
16. ε' B. τοῦ ε' G.
18. ἔτος B. ἔτους G. σπέ' ἔτη καὶ ἕως τοῦ ἐσχατοῦ ἔτους τῆς παροικίας σπέ' ἔτη, οὗ- τως m.
19. τοῦ Ἰσαὰκ B. Aberatou.
20. μετήρεν Bm. μετήρας G.

locato, anno paternae aetatis 120 gubernandam Aegyptum acceperat. Praeteritis decem annis, ubertatis videlicet septem ac famis tribus, Iacob 130 agens annum, Ioseph autem 40, descendit in Aegyptum et, teste Geneseos scriptura, annis 17 fuit superstes; ac iam morituri Iacob tempore, (decessit autem ille aetatis 147, qui mundi fuit 3619), annum 57 numeravit ac insuper aliis 53 vixit, omniumque vitae Ioseph annorum summa est 110, a mundi natalibus 3672. Sane ad eius usque mortem narranda quaeque sigillatim et enucleate persequitur scriptura, Levi vero annos, quo nimirum tempore Caath vel Caath posteros, ex quibus deinde Amram vel Amram Mosen suscepit, nulla tenus explicat. Quadringenti vero triginta anni Abraham a deo praenunciati, quibus Israël in terra Chanaan peregrinaretur et in Aegypto moram facturus esset, communi cum Interpretum, tum Historicorum suffragio, a 75 Abraham anno ducunt exordium; recensentur autem ab eiusdem Abraham anno 75 usque ad Ioseph obitum vel libri Geneseos finem anni 285 et usque ad ultimum in terra Chanaan habitationis 215, hoc pacto. Ab anno Abrahæ 75 usque ad Isaac natalia anni 25, Isaac aetatis 60, genuit Iacob; hic aetatis 130 ad Ioseph in Aegyptum profectionem suscepit, anno imperii eius decimo ac eiusdem

ὑπάρχοντι. ἔζησε δὲ Ἰωσήφ μετὰ τὸ ρλ' ἔτος Ἰσραήλ, ἦτοι τὸ μ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη ο'. ἦν ἔρα κατὰ μὲν τὸ ρλ' ἔτος Ἰακώβ ἔτος τῆς θείας προρρήσεως καὶ τῆς ἐν γῆ Χαναὰν παροικίας σιέ. C ὡς ἅπαντες σὺν τῇ γραφῇ καθομολογοῦσι, κόσμον δὲ γχ'. ἐπέ- 5 ζῆσε δὲ Ἰωσήφ ἔτη ο' τῆς ἐν Αἰγύπτῳ παροικίας. λείπονται δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν υλ' ἐτῶν ἀπὸ ρι' Ἰωσήφ ἔτους ἕως ἐξόδου καὶ ἐλευθερίας υἱῶν Ἰσραήλ, ἧτις γέγονεν ἐπὶ Μωϋσέως π', λοι- πὰ ἔτη ρμέ'. τούτων ὁμολογουμένων ἔχομεν τὰ π' Μωϋσέως, τὰ δὲ λοιπὰ ξέ' ἀπὸ τελευτῆς Ἰωσήφ καὶ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως 10 ἕως πρώτου ἔτους Μωϋσέως σεσίγηται τῇ γραφῇ μηδαμοῦ φερό- μενα· μόνον δὲ ἐκ τῆς προκειμένης πρόσθεν ἀφαιρέσεως τῶν υλ' τῆς παροικίας ἡμῖν ὄντα πρόδηλα, ὅτι ξέ' ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τῆς τε- V. 94 λευτῆς Ἰωσήφ ἐπὶ τὴν Μωϋσέως γέννησιν, ἅτινα γενεαλογεῖν ἀπὸ D Ἰωσήφ καὶ κατεῖναι ἐπὶ Μωϋσέα ἀδύνατον, διὰ τὸ ἐξ ἄλλης φν- 15 λῆς τὸν αὐτὸν κατὰγεσθαι Μωϋσέα τῆς Λευιτικῆς. ἀνάγκη δὴ πᾶσα λοιπὸν ἐνταῦθα παραθεμένους τὰ φανερώς τῇ γραφῇ λελεγ- μένα καὶ πᾶσιν ὁμολογούμενα ὡς ἐπ' ἄλλην ἀναδραμεῖν ἀρχήν. τὸ πρῶτον ἔτος Λεὺι, τοῦτο δὲ ἦν, ὡς πρὸ βραχέος δέδεικται, κατὰ τὸ πβ' τοῦ Ἰακώβ, τὸ δ' αὐτὸ πάλιν τῆς μὲν ἐν τῇ Χαναάν- 20 τιδι γῆ παροικίας ἔτος ἦν ρξξ' οὕτως· ὁ Ἀβραάμ ἀπὸ οέ' ἔτους

1. τοῦ Ἰσραήλ G. ἦτοι τὸ m. ἦτοι τῷ G. 2. ἔτη] ἔτει AB.
 μὲν τὸ Bm. μὲν τῷ G. 4. γχβ' m. 6. ἀπὸ] ἀπὸ τῶν G.
 ἔτους B. ἔτος G. ἐτῶν m. 7. μωϋσέως A. Μωσέως G. 8. ἔχο-
 μεν B. 10. ἕως τοῦ πρώτου m. ἕως τοῦ om. G. 16. λοιπὸν]
 λοιπὰ G. τὰ om. G. 18. βραχέος] Scribatur βραχέως.
 19. κατὰ τὸ Bm. κατὰ τῷ G. τὸ δ' αὐτὸ Bm. τῷ δ' αὐ-
 τῷ G.

aetatis quadragesimo; post patris autem Israël 130, hoc est post sui ipsius 40, vixit Ioseph annis 70, erat itaque circa Iacob 130 annus divinis oraculis futurae in terra Chanaan habitationis, ex omnium cum scriptura consensu 215, mundi vero 3602, migrationi deinde in Aegyptum superfuit Ioseph annis 70. Ad completum autem 130 annorum numerum usque ad exitum et restitutam filiis Israël libertatem, quae anno Moysis octogesimo contigit, residui desunt anni 145. His ita statutis penes nos iam sunt 80 Moysis anni, reliqui licet sexaginta quinque ab obitu Ioseph et libri Geneleos termino ad primum usque Moysis annum, silentio velati nullo scripturae loco memorantur; ex praefato siquidem peregrinationis in terra Chanaan spatio et ex subductione ab annis 430 facta dignoscuntur; sunt enim ab obitu Ioseph usque ad Moysis natalia 65 numerandi, quos quidem per generationum seriem ab Ioseph percensere et ad Mosen usque deducere, quod Moses ex alia tribu, Levitica nimirum, sit ortus, impossibile est; ac proinde ad eos quos apertius recenset scriptura, quique sunt apud omnes in confesso, velut ad certius communiusque principium recurrere nos necessitas urget. Primus Levi annus, erat vero ille, prout nuper praemissimus, Iacob 82, ac peregrinationis in terra Chanaan 167, hoc pacto. Abra-

P. 118 ἐπὶ ῥαί' ἔτη. Ἰσαὰκ ἕως πρώτου Ἰακώβ ἕ'. Ἰακώβ ἕως πρώτου ἔτους Λευὶ πβ'. ὁμοῦ ρξζ' λοιπὰ τῶν υλ' τῆς παροικίας σξγ'. ἄτινα μιστρορούμενα ὑπὸ τῆς γραφῆς οὐδαμοῦ φαίνεται, πλὴν τῶν π' Μωϋσέως. τὰ δὲ λοιπὰ ρηγ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Λευὶ ἕως πρώτου ἔτους Μωϋσέως οὕτως πᾶσιν ἀψευδῶς συμπεφάνηται. 5 Λευὶ ἑτῶν μζ' ἐγέννησε τὸν Καάθ· Καάθ ἑτῶν ξ' ἐγέννησε τὸν Ἀμβράμ. Ἀμβράμ ἑτῶν οε' ἐγέννησε τὸν Μωϋσῆν. Μωϋσέως ἔτος πρώτον. ὁμοῦ γίνονται ρηγ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Λευὶ ἐπὶ Β πρώτον ἔτος Μωϋσέως. ἐπὶ δὲ τῷ πα' τοῦ αὐτοῦ Μωϋσέως, καθ' ὃ τι ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἠγήσατο, ἔτη σξγ'. ἦν δὲ 10 καὶ αὐτὰ ἀπὸ οε' ἔτους Ἀβραάμ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Λευὶ ρξζ' ἔτη. ὁμοῦ τῆς ἐν γῆ Χαναὰν καὶ Αἰγύπτου παροικίας Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἔτη υλ' ἕως πα' ἔτους Μωϋσέως.

Μή τις δὲ νομιζέτω διαφωνεῖν τὴν περὶ τῶνδε τῶν χρόνων 15 ἔννοιαν πρὸς τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀβραάμ εἰρημένην. ἐν τῇ Γενέσει μὲν, ἢ φησι „γινώσκων γνώσῃ ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσι καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς υ' ἔτη.” ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου „ἡ δὲ 20 Σκατοίχησις τῶν νιῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέ-

1. πρῶτον Ἰσαὰκ ἔτη κα' m.	3. ὑπὸ B. μὲν ἀπὸ G.
5. ἔτους τοῦ Μωϋσέως G.	7. Ἀμβράμ bis m. ἄμβραμ B.
Ἀβραάμ G.	9. τῷ πα' τοῦ B. τὸ πα' ἔτος τοῦ G.
σεῶς B.	11. καὶ et ἔτους add. B.
17. ἢ φησὶν AB. ἢ φησὶν G.	16. Γενέσει] XV, 13.
οὐχ AB.	17. ἢ φησὶν] γινώσκει G.
— οὐσιν] — οὐσιν ter A.	18. οὐκ]
	19. Ἐξόδου] XII, 40.

ham a 75 aetatis anno ad Isaac natalia numerat 25, Isaac usque ad primum Iacob 60, Iacob usque ad Levi primum 82. Summa omnium 167. Reliqui 263 in transmigratione Aegyptiaca exacti, nec non ad totam molem 490 complendam desiderati, demptis 80 vitae Mosis, nullum in scriptura quo patefiant reperiunt testimonium; ii tamen qui a primo Levi ad primum usque Mosis annum 183 numerantur consensu omnium approbantur hoc pacto. Levi aetatis 47 genuit Caath; Caath aetatis 60 genuit Amram; Amram aetatis 75 Mosen; Mosis primus annus. A primo Levi usque ad primum Mosis annum summa anni 183, ad 81 vero, quo perfectionis ex Aegypto se duces exhibuit, anni simul 263, erant autem a 75 Abrahae usque Levi primum anni 167. Summa igitur peregrinationis Abraham, Isaac et Iacob reliquorumque patriarcharum in terra Chanaan et Aegypti ad Mosis annum 81, 430 annorum est.

Nullus autem annorum Abraham a deo praenunciatum allatae nuper temporum rationi contrarium existimet, ac Geneseos quidem locum hunc quo dicit deus: „scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua et subicient eos servituti et affligent et humiliabunt quadringentis annis.” Hinc alteri Exodi libro comparat: „habitatio filiorum Israël, qua ipsi et patres eorum habitaverunt in terra

ρες αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν ἔτη υλ'. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ υλ' ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός." ἄμφω γὰρ ἀληθῆ. τὰ τε υ' μετὰ τὸ ρ' ἔτος Ἀβραὰμ ἀριθμούμενα ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰσαὰκ ἔτη, ὅς ἦν καὶ κυρίως σπέρμα 5 αὐτοῦ ἐξ ἐπαγγελίας Θεοῦ καὶ πίστεως, τὰ τε υλ' ἀπὸ τοῦ οε' ἔτους Ἀβραὰμ καὶ τῆς πρώτης παροικίας εἰς γῆν Χαναάν. τὸ δὲ δουλώσουσι καὶ κακώσουσι καὶ ταπεινώσουσι διεξευγμένως καὶ ἀπροσδιορίστως νοητέον τῶν υ' ἐτῶν, ὡς ἂν τις εἴποι. πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ ἔτη υ' καὶ δουλώσουσι καὶ κακώ-
 10 σοουσιν αὐτό. ὁ γὰρ τοι τῆς δουλείας χρόνος ἐν ὄλοις ἔτεσιν εὐρίσκεται τοῖς ἀπὸ τελευτῆς Ἰωσήφ ἕως πα' ἔτους Μωϋσέως συμ-
 περαιούμενος ῥμέ', ἀρξάμενος μὲν ἐκ κουφοτέρων τῶν συμφορῶν μετὰ τὴν Ἰωσήφ λῆξιν, ἀξηθῆεις δὲ κατὰ πρόσβασιν κατὰ Μωϋσέα καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτούς.
 15 Καὶ ταῦτα μὲν ἐν βραχεῖ τῷ πέρατι τῆς Γενέσεως ἐπισημαῖνται χρησιμεύοντα κἂν τοῖς πρὸ Μωϋσέως καὶ ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν χρόνοις, περὶ ὧν ἡ τε τῆς Ἐξόδου καὶ τοῦ Λευιτικῶ Ἀριθμῶν τε καὶ Δευτερονομίου περιέχουσιν ἱεραὶ βίβλοι. ὑπολείπεται δὲ ἡμῖν μικρὰ περὶ τῶν δώδεκα φυλάρχων πατριαρ-
 20 χῶν διαλαβεῖν πρὸ τῆς κατὰ μέρος κανονογραφίας. οὗτοι δὲ τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἰβ' τῷ Ἰακώβ παῖδες ἐκ δ' γυναικῶν, δύο μὲν P. 119
 ἑλευθέρων τῆς Λείας καὶ τῆς Ῥαχὴλ, δύο δὲ παιδισκῶν Ζελφῦς

1. αἰγύπτῳ B. Αἰγύπτου G. 2. μετὰ τὰ υλ' ἔτη B. μετὰ υλ' ἔτη A. μετὰ ἔτη υλ' G. ἡ om. B. 9. οὐκ] οὐχ B. 10. αὐτό] αὐτοῦς G. 20. δὴ τὸν ἀριθμὸν B. δὲ τῶν ἀριθμῶν G.

Aegypti et in terra Chanaan, quadringentis triginta annis expletur; et factum est post annos 430, ut omnis exercitus domini egressus sit ex Aegypto nocte." Verum est etenim utrobique dictum. Nam et 400 anni ab aetate Abraham 100, et primis Isaac, qui proprium ex dei fideique promissione fuit eius semen, temporibus numerantur; nec non etiam 430 ab Abrahamo 75 et prima per terram Chanaan peregrinatione; at quod dicitur: et subiicient eos servituti et affligent et depriment eos; divisim et indefinite per quadringentos illos annos animo percipiendum; ac si dicat quispiam: peregrinum erit semen tuum in aliena terra annis 400 et subiicient eos servituti et affligent; servitutis enim spatium decursus a morte Ioseph usque ad Moisis 81, manifesto dignoscitur annis 145 conclusum; et a levioribus quidem calamitatibus defuncto Ioseph confestim incipisse, ac tandem ad Moisis, Aaron et coaetaneorum annos magis ac magis excrevisse.

Et haec quidem proposito nostro, nec non Mose prioribus et posterioribus ipsiusque aetati melius percipiendae idonea Geneseos calce concludantur, de quibus Exodi, Levitici, Numerorum et Deuteronomii libri pluribus disserunt. Pauca nunc de patriarchis tribuum duodecim principibus, priusquam privatos singularum ordines et indices proponamus, incumbit explicare. Fuerunt illi numero duodenario Iacob filii ex quatuor coniugibus, duabus quidem Lia et Rachel liberis, duabusque aliis, Zelpha

V. 95 και Βαλλῆς, 'Ρουβὴν πάντων ἦν τῷ χρόνῳ πρωτότοκος, και τῇ φύσει, ὃς τῇ παλλακῇ συνελθὼν τοῦ πατρὸς ἱερωσύνην ἀφῆρε-
θη και βασιλείαν σὺν τοῖς πρωτοτοκοῖς. ἠὲ λόγηται δὲ και πολλὸς
ἐν ἄριθμῷ γέγονε τὸν Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διαφραθῆναι μὴ
συγχωρήσας. φασὶ δ' ὅτι και ἀνῆλθε μὲν ἐπὶ τὴν πατρικὴν κοί-
την, οὐ συνῆλθε δὲ τῇ παλλακῇ. ὅπερ οὐ συμφωνεῖ τῇ γραφῇ.
Β τούτοις τοῖς πρωτοτοκοῖς ἐτιμῆθησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τοῦ σώ-
φρονος παῖδες, ὅτι τε ἐν γυναικὶ τοῦ 'Ρουβὴν ἀτιμωθέντος Ἰωσήφ
ἐν γυναικὶ τῇ Αἰγυπτίᾳ μὴ συνελθὼν ἐδοξάσθη και ὅτι πρω-
τότοκος ἐκ 'Ραχὴλ. τούτοις Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας ἐναλλὰξ και σταυ-
10 ροειδῶς ἐπιθεῖς, τῷ Μανασσῇ μὲν ἐκ δεξιῶν ἐστῶτι, ὡς πρω-
τοτόκῳ τοῦ Ἰωσήφ τὴν ἀριστερὰν, τῷ δὲ Ἐφραΐμ τὴν δεξιάν,
καίπερ ἔξ ἀριστερῶν ἐστῶτι, ὡς δευτέρῳ, προφητικῶς ἠὲ λόγησεν
ἄμμασι τε και ἰδιοποιήσατο φυλάρχους ἀναδείξας τοὺς δύο και
πατριάρχας ἀντὶ Ἰωσήφ. οὗτος γὰρ καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἐνηρησθη-
15 ται, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Λεὼι σὺν τῷ Ἐφραΐμ. ἡ γὰρ τοῦ Λεὼι φυλὴ
Κίερατικὴ οὕσα τῶν ἰβ' χωρὶς ἔστι και καθ' ἑαυτήν. τιμῆς δὲ
τοιμαύτης ἤξιώθη, ὅτι τε ἀπὸ 'Ρουβὴν τρίτος ὁ Λεὼι και ὅτι κατὰ
ἀναστροφὴν ἀπὸ τοῦ ὑστάτου πάντων Βενιαμὶν δέκατος εὐρεθεῖς
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδεκατώσεως πάντων τῶν προσόντων τῷ πα-
20 τρι τῷ Θεῷ ἀφιερῶθη. φεύγων γὰρ τὸν Ἡσαὺ ὁ Ἰακώβ ἤξιατο

1. Βαλλῆς m. Βαλῆς G. ῥουβὴν hic et infra B. Ρουβιμ constan-
ter G. 3. πρωτοτόκοις B. πολλὸς B. πολλοῖς A. πολλῶν G.
9. πρωτοτόκον AB. 11. τῷ Βν. τὸν G. 14. ἄμμασι] δή-
μασι m. φυλάρχους AB. φυλάρχας G.

et Bala ancillis, nati. Rubem ut natu, sic tempore cunctorum maxi-
mus, cum patris pellice congressus sacerdotio excidit et regnum cum pri-
mogenitorum iure amisit. Benedictionem nihilo socius velut e fratrum tur-
ba quilibet alius accepit, quod Ioseph a fratribus necari non permisisset.
Cubile quidem patris eum conscendisse, non cum pellice congressum,
nonnulli referunt, quorum sententia scripturis omnino repugnat. Primo-
genitorum donis aucti sunt continentis Ioseph filii; et Rubem mulieris causa
deiecto Ioseph ab Aegyptia muliere sibi temperans ad summos honores sub-
latus est, cum aliunde primogeniti titulo, ceu Rachel natu primus, non
careret. Eius itaque filiis commissas et in crucis modum actas manus
Iarael imponens, Manassi quidem, ceu Ioseph primogenito, a dextris stanti,
sinistra manu, Ephraim autem, ceu minori et a sinistris posito, dextera
applicata, propheticiis verbis benedixit, eosque sibi vice Ioseph adoptatos
patriarchas et tribuum duces renunciavit. Ioseph enim nusquam proprio
nomine, sed loco Levi, Ephraim connumeratus fuit. Levi quippe tribus
cum ex sacerdotibus tota sit sola sibi relicta, nec non a reliquis separata
fuit. Eiusmodi vero dignus honore Levi habitus est, quod quamvis a Ru-
bem tertius, retrogrado tamen ordine a Beniamin omnium novissimo, tem-
pore, quo pater cunctorum honorum decimas deo consecrabat decimus nu-
meratus, eam ob rem deo fuerit consecratus. Fratrem siquidem Esau cum

ἐπόσα ἔν κτήσαιο ἀποδεκατῶσαι κυρίῳ. ἄλλως τε εἰ ἀπὸ τοῦ
 'Ρουβὴν ὁ δέκατος Ἀσὴρ ἱερώθη, παιδίσκης ἔν ἱεράτευν ἐπο-
 νείδιστον γένος, ἔπερ οὐκ ἤρεσε τῷ θεῷ. μετὰ δὲ τὸ εὐλογῆσαι
 τὸν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ, προσκαλεσάμενος τοὺς υἱοὺς αὐ-
 τοῦ εὐλόγησε πάντας ἀπὸ 'Ρουβὴν ἀρξάμενος. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸν
 Ἰούδα ὡς βασιλέα ἠλόγησεν, ὅτι, φασὶ, καὶ αὐτὸς ἐν γυναικί, D
 τῇ ἰδίᾳ νύμφῃ Θάμαρ, ἐδικαιώθη, ἀγνωστὰ ἀμαρτήσας καὶ ἐαν-
 τὸν κατακρίνας. ταύτην ἐκ γένους Ἀβραὰμ οὖσαν, ὡς τινες, ὁ
 Ἡρ υἱὸς Ἰούδα, ὡς ἐκ τῆς Χαναντίδος, ὣν ἀγῆρ, αὐτὸς πρῶ-
 10 τος οὐκ ἔγνω αὐτήν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀνὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 τὸ ἴδιον σπέρμα ἠφάνιζε τῆς αὐτῆς μητρὸς, παῖς ὢν Σάας,
 ἧτις ἐκώλυσε καὶ τὸν Σηλὼμ ζευχθῆναι τῇ Θάμαρ, τῷ αὐτῷ
 μίσει κρατουμένην.

Λεὺ ἐτῶν ρλζ' ἐτελεύτησεν ἐν Αἰγύπτῳ, τῷ κη' ἔτει τοῦ P. 120
 15 Ἀβραὰμ πατρὸς Μωϋσέως. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχγ'.

Τῷ εβ' ἔτει Ἀβραὰμ ἐγεννήθη Μαρία ἡ ἀδελφὴ Μωϋσέως.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψκδ'.

Τῷ οβ' ἔτει Ἀβραὰμ ἐγεννήθη Ἰακώβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος γψλδ'.

20 Τὸν δὲ Μωϋσέα τεχθέντα μετὰ τριμηναῖον χρόνον οἱ γονεῖς

1. ἀποδεκατῶσαι] ἀποδκαταῖσαι A. ἀποδκαταῖσαι ἐν B. ἀποδκα-
 τῶση ἐν G. 6. εὐλόγησεν A. 9. τῆς B. γῆς G. 10. ἀνὼν
 AB. Ἀβρὰμ G. 11. Σάας] Σαβᾶς G. 12. σιλὼμ B.
 14. ἐτῶν add. B. 15. Ἀβραὰμ m. ἔμβραμ B. Ἀβραὰμ G.
 ἦν ἔτος add. B. 16. Ἀβραὰμ m. ἔμβραμ B. Ἀβραὰμ G.
 μαρία B. ἡ Μαρία G. 17. ἔτος add. B. 18. ἔμβραμ B.
 ἀβραὰμ A. Ἀβρὰμ G. 20. τριμηναῖον B.

fugeret Iacob, omnium a se possidendorum decimas deo se oblaturum spro-
 pondit. Aliunde vero si decimus a Rubem Aser sacerdotalem dignitatem
 acceperisset, probrosam ancillae genus sacra pertractasset, quod nusquam
 deo placitum fuit. Felicibus votorum auspiciis cumulatis filiis Ioseph, pro-
 priis etiam ad se advocatis, a Rubem initio facto, benedictionis vota cun-
 ctis impertivit; tum ad Iudam ordine progressus, quali regem decet bene-
 dictione illum prosequitur; quod, aiunt, erga mulierem propriam vide-
 licet nulum se iustum ostenderit; criminis siquidem ex ignorantia com-
 missi se ipsum reum egit et damnavit. Tamar enim Abrahae genere na-
 tam, ut quidam narrant, Her Iudae filius ex coniugio cum Chananaea sa-
 tus in uxorem ductam cognoscere noluit, ac pariter frater eius Abnam se-
 men extra vulvam uxorem disperdebat; erat quippe Sabae filius, quae
 odio Thamar Selom tertium fratrem ab eiusdem coniugio prohibuit.

Levi aetatis 187 obiit in Aegypto, Amram patris Moësi anno 28,
 mundi vero 3690.

Amram annis 62 natus Mariam Moësi sororem suscepit, anno mundi
 3724.

Amram aetatis 72 genuit Aaron, anno mundi 3734.

Mosen natum, elapso trium mensium spatio, Amram et Iochabed quo-
 Georg. Syncellus. I.

ἐν Θήβῃ κατασφαλωμένη καταθέμενοι Ἀμβρόμ καὶ Ἰωχάβετ ἡ μητὴρ πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ, φόβῳ τοῦ προστάγμα-
 Βτος Φαραῶ, μὴ ζωογονεῖσθαι πᾶν ἄρρεν Ἑβραίοις κελύσαντος, ἔρριψαν, τοῦτο μὲν διὰ πολλὴν ἀστειότητα κατοκροῦντες θανάτῳ τοιοῦτον κάλλος ἐξαφανίσαι, τοῦτο δ' ὅτι προκεχρημάτιστο θεός-5
 θεν τὰ κατ' αὐτὸν τῷ πατρὶ θεοφιλεῖ ὄντι, καθῶς τινες τῶν ἐκ περιτομῆς ἱστορήκασιν, ὅτι γε τοῦ Ἰσραὴλ καθηγῆσεται καὶ
 V. 96 ὅτι τὴν Αἰγυπτίων δυναστείαν θεῖω συντρίβει πολέμῳ. τοῦτον ἡ θυγάτηρ Φαραῶ περιτυχοῦσα κατὰ τινα θείαν πρόνοιαν καὶ τὸ κάλλος ἐκπλαγείσα τοῦ βρέφους ἐν τῷ περιεῖναι σὺν ταῖς 10 ἄβραις τοὺς αὐτόθι-λειμώνας, πολλαῖς θηλείαις ἄλλοτριαις προσ-αγαθοῦσα, πύσας εἶρεν ἀποστρεφόμενον· τροφῶ δὲ χρησαμένη τῇ ἰδίᾳ μητρὶ Ἰωχάβετ ὡς ἄλλοτρία, τῇ συμβουλῇ Μαρίας τῆς ἀδελφῆς, ἣ καὶ παρείπετο σκοποῦσα ῥιπέντι τὸ ἐκβησόμενον, C ὡς οἰκτεῖον ἢ ἄλλοτρία τὸν παῖδα τροφεύεσθαι κελύεται, μισθοῦς 15 ὑποσχομένη τῆς τιθείας, Μωϋσέα τε μετονομάζει μετὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνδρυνθέντα, διότι, φησὶν, ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνελόμην, τὸν Μελχίαν ὑπὸ τῶν γονέων πρὶν κληθέντα· ἦν δ' ἕρα διπλῆ τις καὶ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτῷ πραχθέντων ἢ τη-

1. Θήβῃ AB. Θήκῃ G. ἄμβρομ καὶ ἰωχάβετ ἡ B. Μάρωμ καὶ ἰωχάμ ἔτη (ἔτι A) G. 3. φαραῶ AB. τοῦ Φαραῶ G. ἄρρεν B. ἄρρεν G. 4. τοῦτον μὲν AB. 5. ἐξαφανίσαι B. 6. τῶν] τὸν A. 7. Legebatur καθηγῆσεται. 8. ὅτι τῶν Αἰγυπτίων τὴν δ. θ. συντρίψαιτο G. 9. θείαν om. G. 10. περιεῖναι] περιεῖσαι G. 11. ἄβραις m. αὔραις AB. αὔραις G. τοῦ αὐτόθι-λειμώνος G. 12. θηλαῖς B. προσάγουσα G. 13. Vulgo Ἰωχαβέτ. Ἰωχαβέδ m. Μαρίας om. G. 14. ἀδελφῆς αὐτοῦ B. αὐτοῦ om. G. 16. τιθείας B. τιθείας G. ὀνομάζει G. 17. ἐκ] ἀπό G. 19. ἐπ' αὐτῷ B. ἐπ' αὐτῶν G.

que mater regii mandati metu, (Pharao siquidem nulli masculo vitam servari praeceperat), in cista bitumine illita ad ripas fluminis depositum proiecerant eumque propter amandam oris venustatem et hilaritatem festinae morti obicere sunt veriti; nisi satius, quod nonnulli ex circumcissione referunt, eius patri ceu viro religione praestanti divino revelatum fuisse vaticinio, filium ducem Israel futurum et Aegyptiaci regni robur caelestibus armis comminaturum, dixero. Hunc cum, secreto numine duce, filia Pharaonis cum puellis fluminis oras navigio lustrans forte collegisset, gratam pueri formam mirata, plurimum alieno sanguine ortarum commissum ulnis, cunctas aversari conspexit; propria vero pueri matre Iochabed nomine, velut aliena nutrice, sororis eius quod eventurum proiecto puero foret contemplatae consilio usa, ipsa puero aliena velut sibi proprium propriae matri mercedem alimentorum pollicita commendat, exactaque infantiae aetate puerascentem vocat Mosen; eo quod, ait, ex aquis eum ex- puerim, cum prius a parentibus Melchiae nomen accepisset. Gemino itaque nomine fuit insignitus et rerum ab eo gestarum commendatio geminae

λικαύτη προσηγορία. Μελχίας γὰρ βασιλεὺς ἐρμηνεύεται· Μωϋ-
 σῆς δὲ ἐκ τοῦ ὕδατος τῇ ἱερῇ παρ' Αἰγυπτίοις φωνῇ. ὁ δ' αὐ-
 τὸς υἱὸς τῇ θυγατρὶ Φαραῶ Θερμοῦθιδι, τῇ καὶ Φαρή, βα-
 σιλίδι οὕση εἰσποιηθεῖς, καὶ πᾶσαν Αἰγυπτίων ἀσκηθεῖς παί-
 5 δευσιν, ὡς βασιλίδος υἱὸς, δικαίως ἂν κληθεῖη κατὰ κόσμον
 βασιλεὺς ἐξ ὕδατος, ἵνα τὰ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἐρουθρὰν ἐπ'
 αὐτῷ πράχθεντα περὶ τὴν τοῦ λαοῦ δι' αὐτῆς πορεῖαν καὶ τὸν
 ὄλεθρον Αἰγυπτίων ἐν αὐτῇ τις ἕσασ τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀνα-
 10 τηρικὴν εὐδοκίμησιν, ἔνθα φασὶ πολιορκηθῆναι τὴν Αἰθίοπων
 Σαβῶ καλουμένην πόλιν πρὸ αὐτοῦ, καὶ προδοθῆναι τελείως ὑπὸ
 Φαρβῆς θυγατρὸς τοῦ τηρικαῦτα βασιλέως Αἰθίοπων, ἀλούσης
 τῆς κόρης τῷ Μωϋσέως ἔρωτι. τοσαύτην γὰρ αὐτῷ μαρτυροῦ-
 σιν αἱ τε θείαι γραφαὶ αἱ τε λοιπαὶ ἱστορίαι καὶ πρὸ τῆς θεο-
 15 πτίας τὴν ὠραιότητα, ὡς πάντας ὀρῶντας αὐτὸν ἐπιλανθάνε-
 σθαι καὶ καταλιμπάνειν τὸ ἐν χερσὶ σπουδαζόμενον. ταύτῃ τοι P. 121
 καὶ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ Θερμοῦθις αὐτὸν υἰοθετήσατο, καὶ Φαρ-
 βῆ θυγάτηρ Αἰθίοπων βασιλέως ἐκπλαγεῖσα τὸ κάλλος αὐτοῦ
 τὴν εἰρημένην Σαβῶ μητρόπολιν, ὡς Ἰώσηπος, προὔδωκεν, ἣν
 20 χρόνοις ὕστερον Καμβύσης ἐλὼν ὁ Κύρου Μερὸν εἰς ὄνομα
 καλεῖσθαι τῆς ἀδελφῆς ἐκέλευσε. φασὶ δ' ὅτι ποτὲ τοῦτον ἡ θεῆ

3. Θερμοῦθιδι G. Φαρή] φαρή A. 8. τῶν Αἰγυπτίων G.
 9. ἀγωγήν G. 10. τὴν Αἰθ.] τῶν Αἰθ. G. 11. σαβᾶ B.
 15. τὴν om. G. 16. καταλιμπάνειν B et καταλιμπάνει p. 121 d.
 17. Θερμοῦθις B. υἰοθετήσατο B. υἰοθετήσασα G. Φαρ-
 βῆ G. 18. θυγάτηρ Φαραῶ G. Φαραῶ om. B. 19. σαβᾶ B.
 Ἰώσηπος] Antiq. II, 5. προὔδωκεν B. 20. ὁ Κύρου G.

títulus extitit appellationis. Melchias enim rex, Moses, sacra Aegyptio-
 rum lingua, ex aquis ereptus, exponitur. Idem autem a Thermitide Pha-
 raonis filia, quae et Pharia, regina adoptatus, litteris Aegyptiorum ap-
 prime, velut reginae filius eruditus, regnantis ex aquis nomine merito
 suscipiendus vocatus est; eo maxime, ut silentio praeteritis, quae circa
 mare rubrum populo educendo mittendisque in perniciem Aegyptiis gesta
 sunt mirandis facinoribus, eiusdem in regia educationem virtutemque bel-
 licam adversus Aethiopus probatam quilibet percipiat obsessam; sane ab
 eo civitatem Aethiopum Saba nomine et a Tharbe regis Aethiopum filia
 Mosis amore capta proditam ex integro ferunt. Tantum enim ei corporis
 orisque decus inisitum, etiam ante familiare illud habitum cum deo collo-
 quium, ut eius spectatores extra se rapti, quod carum sibi prae manibus
 foret desererent, tum divinae scripturae, tum aliae testantur historiae.
 Eaque de causa Thermuthis, Pharaonis filia sibi voluit adoptatum eiusque
 specie victa regis Aethiopum filia Tharbe praefatam Sabam regni caput,
 ut Iosephus ait, prodere non metuit, quam Cambyses Cyrus deinceps sub-
 iectam, Meroem, de sororis nomine, dicendam mandavit. Phariam autem

μητῆρ Φαρία προσγαγοῦσα τῷ Φαραῶ τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ στέφανον βασιλικὸν ἀφελὼν περιέθηκε τῷ Μωϋσῆ νηπιύ-
 ζοντι· τοῦτον δὲ ῥίψαντα καταπατῆσαι αὐτὸν λόγος. τὰ μέντοι
 Βτῶν Ἑβραίων ἄρρενα, φησὶν Ἰώσηπος, ἀναιρεῖσθαι προσέταξε
 Φαραῶ, δεινοῦ τινος Ἑβραίων ἱερογραμματέως πρόρρησιν εἰ-5
 πόντος ἀκούσας, ὅτι γεννώμενον παιδίον τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν
 καταλύσει. τοιαύτη τις ἐκ βρέφους τῷ Μωϋσῆ θεία χάρις προσή-
 πται καὶ δύναμις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίων βασιλείοις ἐξουσία, ἕως
 τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς Φαρής καὶ Ἀμώσιος Φαραῶ, τοῦ κατὰ
 τινὰς μὲν πατὴρ, καθ' ἑτέροους δὲ ἀδελφοῦ αὐτῆς. ἕμφω γὰρ 10
 παῖδας ἀδξηθῆναι βούλονται τοῦ πρὸ Ἀμώσιος, ἐφ' οὗ καὶ
 Μωϋσεία γεννηθῆναι βεβαιοῦνται. ἀλλ' ἡμῖν ἐπὶ Ἀμώσιος ἐπι-
 κληδύγισται ἔτη δύο αὐτοῦ κατὰ Ἰναχον πρῶτον Ἄργους βασιλεῖα,
 καθ' ἣν καὶ πάντες οἱ τε ἐκ περιτομῆς οἱ τε ἐκ χάριτος ἱστορι-
 κοί, Ἰώσηπος καὶ Ἰούστος, Κλήμης ὁ ἱερὸς στραυματέδς, Τα-15
 τιανὸς τε καὶ Ἀφρικανὸς συνομολογοῦσι κατὰ Ἰναχον γεννηθῆναι
 Μωϋσεῖα καὶ κατὰ Φορωνέα τὸν Ἰνάχον παῖδα καὶ Νιόβης ἀκ-
 V. 97 μαῖον, κατὰ Ἀπίδα δὲ τῆς ἕξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ
 ἤγησασθαι, τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἑλληνσι δοκουμένων
 ὑποσχόντες ἱστορικῶν, οἷς μόνος ὁ Καισαρεὺς Εὐσέβιος καὶ ἐαντῷ 20

1. προσάγουσα G. 2. μωσῆ B. ῥιπίζοντι G. 5. διουῦ B.
 εἰπόντος om. G. 6. γεννόμενον B. 7. καταλύση B.
 μωσῆ B. προσήπτε B. 10. ἀδελφός A. 11. παῖδας Bm.
 καίδης G. 13. ἔτη δύο] ἔτει δευτέρῳ m. αὐτοῦ om. G.
 17. Νιόβης] νηοβῆς B. ἀμαῖον] ἀμαῖς B. 20. ὑποσχόντες
 anonymus comparata p. 66 a. Legebatur ὑποσχόντι.

matrem illam adoptione comparatam, eum quandoque ad Pharaonis con-
 spectum adduxisse, detractamque patri regiam coronam ludibundi Moisi
 capiti ioco imposuisse, quam illum in terram delectam pedibus calcasse nar-
 rant; ac propterea Iudaeorum masculos necari Pharaonem iussisse tradit
 Iosephus, quod eruditi cuiusdam Hebraeorum sacri doctoris vaticinium,
 quo a puero iam nato Aegyptiorum imperium devastandum praediceretur,
 audivisset. Talis a puero Mosi divina gratia, virtus et in Aegyptiorum
 regiam potestas, toto vitae Phariae et Amosios Pharaonis, eius, ut quidam
 volunt, patris, ut alii fratris eiusdem spatio fuerat concessa; ambos enim
 (Aseth) eius qui Amosim hunc praecessit, sub quo Mosen nostrum lucem
 adspexisse reor, liberos ac simul educatos volunt. Verum Amosis anno
 secundo, Inacho Argivis imperante, cuncti tum ex circumcissionis, tum ex
 gratiae lege Historici Iosephus et Iustus, Clemens sacer Stromaton in-
 ventor, Tatianus et Africanus Mosen lucem primam adspexisse uno con-
 sensu testantur et deinceps Phoronei Inachi Niobesque filii tempore viris
 adnumeratum et Apis tandem aetate profectorem ex Aegypto suscepisse,
 iam certa temporum ratione declaravimus; et in hunc finem sagaciorum
 apud Graecos Historicorum demonstrationes praemisimus. Verum non
 annorum modo calculis, sed et sibi ipsi Caesariensis Eusebius adversatus,

ἀντιπίπτων χρόνους ὕστερον κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, πρῶτον
 Ἐθνήνησι βασιλέα, μετὰ Ὠγγυον, καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κατακλυ-
 σμὸν ἔφη γενέσθαι Μωϋσέα, καίτοι τῶν εἰρημένων ἐπιμνησθεὶς
 σοφωτέρων ἀνδρῶν· πρὸς ὃν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἀρχοῦντως D
 βόλμαι τῆς ἀληθείας ἡμῖν ὁ λόγος διήνυσται καὶ περιττὸν ἐνταῦθα
 ταυτολογεῖν. Μωϋσῆς οὖν ἀνδρωθεὶς καταλιμπάνει τὴν ἀνθρω-
 πίνην πῦσαν εὐήμεριαν, καὶ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους χωρεῖ κακο-
 χουμένους. καὶ κατανοήσας δὲ ποτε τύπτοντα Αἰγυπτίων τινα
 τῶν Ἑβραίων, πατάξας τῇ ἄμμω κρύβει. αἰθίς τε δυοὶ μαχο-
 10 μένοις Ἑβραίοις πειρασθεὶς καταστεῖλαι τὴν μάχην, φονεὺς τοῦ
 χθρὸς ἀναιρεθέντος Αἰγυπτίου δημοσίως ἐλέγχεται πρὸς τοῦ
 Ἑβραίου, καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τὸν κρατοῦντα τῆς Αἰγύπτου χωρεῖ.
 κἀντεῦθεν εἰς γῆν Μαδιὰμ ὑποχωρεῖ, μελζανος φιλοσοφίας ἀρχὴν P. 122
 ἐσχηκῶς τὴν ἐρημικὴν καὶ διεξυγμένην ζωὴν τῶν πολλῶν. ταύτη
 15 καθαρθεὶς ἕως π' αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἔτους, ὑπὸ μ' τῆς ζωῆς ἔτους
 ποιμαίνων κατὰ τὸ Σιναιὸν ὄρος, θεοφανείας τινὸς ἐν σταθερῶ
 μεσημβρίᾳ καταξιούται φοβερῶς, κρείττονι φωτὶ τοῦ ἡλιακοῦ
 τὰς ὄψεις κατυγασθεὶς. ἐφ' ᾧ θαμβηθεὶς θάμνον ὑπένιστος ὄρῳ
 βάτου πυροειδῶς ἐξέπτοντα καὶ τοῖς κλάδοις ὡς ἐν δρόσῳ συν-
 20 θάλλοντα. πρὸς οἷς τὴν ἀκοὴν φωνῆ καλούση μειζόνως ἐκπλαγείς

4. ἀρχοῦντος B. 5. διήνυσται B. 7. πᾶσαν hoc loco B: post
 καλιμπάνει G. 9. τῶν Ἑβραίων B. τὸν Ἑβραῖον G. 10. πα-
 ρασθεὶς G. 12. ἐπὶ πρὸς G. 13. ἀρχὴν Bm. ἀρχικὴ G.
 15. αὐτοῦ τῆς ζωῆς B. τῆς ζωῆς αὐτοῦ G. 16. σιναιον B.
 Vulgo σταθῆρῳ. 18. θαμβηθεὶς] θαυμασθεὶς G. 19. συν-
 θάλλοντα B. συνθάλλοντα G.

longe posteriore tempestate Cecropis nimirum gemina natura constantis
 Atheniensium regis primi, post Ogygum et visum eius tempore diluvium
 Moesen extitisse, facta etiam eruditissimorum auctorum mentione affirma-
 vit; adversus quem abunde, reor, in superioribus veritatis defensa sunt
 momenta, ac prolixiore de iisdem habito examine, semel dicta iterum
 ingerere vanum est et a recta ratione alienum. Moses itaque virili
 iam aetate provectus humanam omnem repudiat felicitatem et ad contri-
 bules calamitatibus oppressos se recipit; Aegyptiumque quandam durus
 Hebraeum verberibus tractantem cum animadvertisset, caecum arena oc-
 cubuit; rursusque conficantes inter se duos Hebraeos correpturus, pu-
 guamque sedaturus, occisi nuper Aegyptii publice reus agitur ab Hebraeo
 et ad Aegypti moderatorem causa defertur. Ea de causa subducit se Ae-
 gypto et in terram Madian digreditur solitariamque et separatam ab humanis
 tumultibus vitam agens, sublimioris philosophiae per eam attingendae prin-
 cipium sumpsit. Illa dudum expurgatus per annos quadraginta a qua-
 dragesimo ad octogesimum aetatis annum pascendis pecoribus in Sinaceo
 monte intentus, ipso meridiei momento, divina quadam et tremenda visione,
 clariore supra solem luce perstrictis eius oculis, donatur. Admiratione
 suspensus ad spineta divertit oculos ac flammaram instar rubum exar-
 descentem et igne, velut rore, ramusculos confonentem animadvertit. Ter-

ἀνυπόδετος καὶ ἀβαρῆς δερματίνων περιβόλων προσβῆναι τῷ Βῶρει, καὶ τῆς γῆς, ὥσει τηλικαύτῳ φωτὶ περιήστραπτο, προσψαῦσαι κελεύεται. καὶ δὴ προσελθὼν εὐλαβεῖα πολλῇ τὰς ὕψεις ἐπὶ θεοῖς αὐτῷ ῥήμασι λαλουμένοις ἀποστρέφεται, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὁμοφύλων μετὰ πλείστην παραίτησιν ἐγχειρίζεται. 5 σημείοις δὲ καὶ τέρασι καθοπλισθεὶς εἰς Αἴγυπτον ἅμα δυοὶ παισὶ καὶ γυναικὶ κἀτείσειν, ᾧ τινὶ τις ἄγγελος ἐπιστὰς λέγεται θάνατον ἀπειλεῖν, ὃν ἰλέωσατο, καὶ περ ὄσα ἀλλόφυλος ἢ γυνή, τῷ τῆς περιτομῆς αἵματι τοῦ παιδός· συναντήσας δ' αὐτῷ Ἰακώβων θεοῦθεν σταλεῖς κοινολογεῖται περὶ τῆς τοῦ λαοῦ συνελύσεως εἰς 10 μίαν ἐκκλησίαν καὶ περὶ τῶν λαληθησομένων αὐτοῖς, ὡς ἐκ θεοῦ Ὁρμήματων, ὅσα τε περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐχρῆν ἀγγελθῆναι τοῖς χροῶ πολλῶν πεποιηκόσιν, οὐ γεγονότος, καὶ τῶν περὶ τὴν ῥάβδρον καὶ τὴν χεῖρα Μωϋσέως ἀπολευκουμένην καὶ αὐθις ἀποκαθισταμένην θανμάτων καὶ ποτάμιον ὕδωρ αἵματοῦμενον, πρὸς αὐτὸν 15 ἤδη λοιπὸν ἠγωνίζετο Φαραώ. εἰς γὰρ τὸν λεγόμενον Μισφραγμύθωσιν ἐλθόντες καὶ τοὺς θεοὺς παρησιᾷ ποιούμενοι διδείκνυτο λόγους· ἐφ' οἷς χαλεπήνας ὁ τύραννος ἐπέτεινε τοῖς Ἰσραηλίταις τὴν κάκωσιν, ἀντισοφισάμενος μὲν καὶ διὰ γοητικῆς μαγανείας φαντασίᾳ μόνῃ, καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ, τοῖς ἐδεξαπατή- 20

2. ὡσει] ἢ m. 8. ἀλλόφυλος οὐσα G. 9. συναντίσας B.
 12. ὅσα τε] τε om. G. 13. οὐ γεγονότος B. οὐτε γεγονότος G.
 μήποτε γεγονότα m. 14. ἀποκαθισταμένην B. ἀποκαθιστάμε-
 των G. 15. καὶ πρὸς m. 20. μαγανείας B.

ritus insuper audita ob vocem clarius nomen eius personantem, discinctis pedibus et pelium involucris undequaque nudatis, ad montem accedere terramque illam tanta luce collustratam contingere iubetur. Loci ergo religione correptus progreditur, divinisque auribus eius verbis insonantibus faciem avertit et post plerasque productas excusationes, ducis illi in contribules committitur auctoritas. Signorum deinde prodigiorumque edendum virtute munitus in Aegyptum cum uxore duobusque liberis proficiscitur; eique tunc angelus quidam adstans mortem dicitur comminatus, quem nihilominus filii circumcisi sanguine placavit coniux alieno sanguine nata. Exinde divino ductu fratri Aaron obviam factus, de populo ad comitia convocando et de allocutione, velut ex ore dei, cum eo habenda, tractat; quae nimirum longa iam servitute oppressis forent nuncianda, res nunquam auditas, quae rubum, quae lepras candore Mosia tinctam manum, quae iterata miracula et fluviale aquam in cruorem versam spectarent, qua ratione in populum vulgarent, deliberant, iamque de incedo cum ipso Pharaone certamine colloquuntur. Processu temporis ipsum Misphragmu- thosin dictum conveniunt et intrepide divina enuntiant mandata. His irritatus tyrannus Israelitarum oppressiones adauxit, praestigisque divina miracula eludentibus, magicis etiam portentis, specio non re exstantibus, populum mente simpliciore in errorem traxit; quamvis demum a Mosaica

τοῖς τὸν νοῦν παραδεικνύσης, αἰσχυνθεῖς δὲ σὺν τοῖς γόησι κα- D
 ταβρωθεισῶν αὐτοῖς τῶν ῥάβδων ὑπὸ τῆς ῥάβδου Μωϋσέως.
 ὄρων δ' αὐτὸ ὁ Μωϋσῆς ἀπειθοῦντα τῷ θεῷ σὺν τοῖς περὶ αὐ- V. 98
 τὸν πρώτην ἐπάγει κοινὴν τῷ ἔθνει πληγὴν, αἷμα τὸ πᾶν ὕδωρ
 5 προστάγματι ποιήσας θεοῦ, ὡς καὶ τὴν γῆν ὅλην Αἰγύπτου καὶ
 τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τοῦ αἵματος γέμειν. Μωϋσῆ δὲ καὶ
 Ἰααρὼν καὶ τοῖς Ἑβραίοις ἐπίνετο τὸ ὕδωρ. ἔνθεν γὰρ καὶ τοῖς
 γόησιν ἀντιστοφισθῆ τὸ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἐδρισκόμενον ὕδωρ αἷμα
 δοκεῖν φαίνεσθαι. τὸ δ' αὐτὸ νοητέον καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας πλη- P. 123
 10 γῆς τῶν βατράχων. Αἰγυπτίους μὲν πάντας τῷ πάθει μαστίλλε-
 σθαι, μόνην δὲ τὴν Ἑβραίων ζωὴν καθαρεύειν τοῦ μύσου.
 ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σκνιπῶν καὶ τῆς κνομομίας, τοῦ τε θαν-
 νάτου τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῷ αἰθαλώδει κοινορτῷ φλυκτι-
 δῶν, τῆς χαλάζης μετὰ βροντῶν διαφθειρούσης, τῆς ἀκρίδος,
 15 τοῦ ψηλαφητοῦ σκότους, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ θανάτου τῶν πρω-
 τοτόκων ἐν τε ἀνθρώποις, ἕως αὐτοῦ Φαραῶ, καὶ ἐν κτήνεσιν ὄ-
 νων ἔφυγον τῇ προχύσει τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ τῆς
 φλυᾶς. σκυλεύσαντες δὲ Αἰγυπτίους ἐξῆλθον κατὰ τὴν αὐτὴν B
 νύκτα ἐκ Ῥαμεσῆ εἰς Σοκχὼθ ἔτι πα' Μωϋσέως ἀρχομένῳ. τῶν

1. αἰσχυνθεῖς δὲ] Vulgo αἰσχυθεῖς τε. αἰσχύνεται δὲ m. αἰσχυν-
 θεῖς — ῥάβδον Μωϋσέως om. B. 3. δ' αὐτὸ ὁ] δ' αὐ-
 τὸν G. τῷ om. B. 4. πρώτον G. 6. τοῦ om. G.
 Vulgo Μωσεί. 7. τοῖς om. G. 9. τὸ δ' αὐτὸ Bm. τῷ δ' αὐ-
 τῷ G. 11. τῆν] τῶν G. 12. δὲ καὶ] καὶ om. G. 13. σκνι-
 πῶν B. αἰθαλώδη AB. 15. ψηλαφητοῦ B. 19. εἰς
 ὄκχῶθ A. Vulgo Ραμεσῆ εἰς Σοκχὼθ.

virga propriis eorum absorptis in eius incantatorumque vituperium et igno-
 miniam cuncta cesserint commenta. At Moses cum ipsis, tum praestigia-
 torum erga deum perveracia perspecta, primam et communem in eius
 subditos plagam inducit, versis dei mandato in sanguinem cunctis Aegypti
 aquis, ita ut e tellure undequaque, e lapidibus, e lignis scaturiret sanguis;
 a Mose vero, Aaron et reliquis Hebraeis hausta biberetur aqua. Quan-
 quam hoc quoque ludificationibus exsequerentur praestigiatores, ut re-
 perta apud Hebraeos aqua sanguinis colore videretur tincta. Hoc etiam
 idem de secunda ranarum plaga coniciendum; Aegyptios nimirum omnes
 eo fuisse calamitatis verberibus affictos, solum vero Hebraeorum contuber-
 nium tali piculo remansisse expurgatum. Idem insuper de culicibus et
 cynomyia, de animantium lue, de cinereo pulvere, de pustulis, de grandine
 fulminibus admixta cunctaque devastante, de locusta, palpabilibusque te-
 nebris et primogenitorum cunctorum hominum, etiam Pharaonis ipsis, nec
 non animantium leto, a quo tamen Hebraei, domorum postibus et limini-
 bus effuso sanguine tinctis mira fuere ratione servati, ac eadem nocte
 Aegyptios depraedati et Ramesse profecti sunt in Socchothi, Mose annum aeta-

δὲ χρόνων ἡ τάξις ἀπὸ πρώτου Μωϋσέως ἐξῆς ἐν τῷ κανόνι συντάσσεται.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

- Ἀσσυρίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ἀσχάλιος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχγ'.
 Ἀσσυρίων ιδ' ἐβασίλευσε Σφαιρος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γημη'.
 Ἀσσυρίων ιε' ἐβασίλευσε Μάμυλος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γημ'.
 Ἀσσυρίων ις' ἐβασίλευσε Σπαρθέως ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος γψο'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

- Αἰγυπτίων λ' ἐβασίλευσε Σέθως ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχλγ'.
 Αἰγυπτίων λα' ἐβασίλευσε Κήρτωσ ἔτη κθ' κατὰ Ἰώσηπον, 15 κατὰ δὲ τὸν Μανεθῶ ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχπζ'.
 Αἰγυπτίων λβ' ἐβασίλευσεν Ἀσῆθ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γησις'.
 D Οὗτος προσέθηκε τῶν ἐνιαυτῶν τὰς ἐ' ἐπαγομένας, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ, ὡς φασιν, ἐχρημάτισεν τξέ' ἡμερῶν ὁ Αἰγυπτιακὸς ἐνιαυ-20
 1. μωσέως B. 4. κη] κβ' m. Ἀσχάλιος] Βασχάλιος scribitur p. 124 d. 6. κβ'] κη' m. 6. 8. 10. ἦν ἔτος add. B.
 7. γησις' G. 10. σπαρθέως A. σπαρθέος B. Σπαρθαίως G.
 13. ἦν ἔτος add. B. 15. κήρτωσ (sic) B. Κήρτος G. 16. ἔτη μδ'] ἔτη om. B. ἦν om. B. 17. ἀσῆθ A. ἀσῆθ B. κ'] κδ' m. ἦν ἔτος add. B.

tis 81 numerare incipiente. Annorum autem series a primo Moisis censenda sequentibus tabulis exponetur.

Assyriorum reges.

- Assyriorum rex 13 Aschalius annis 22, mundi vero 3690.
 Assyriorum rex 14 Sphaerus annis 28, mundi vero 3712.
 Assyriorum rex 15 Mamylos annis 30, mundi vero 3740.
 Assyriorum rex 16 Sparthaenus annis 42, mundi vero 3770.

Aegyptiorum reges.

- Aegyptiorum rex 30 Sethus annis 50, mundi vero 3637.
 Aegyptiorum rex 31 Certus ex Iosepho annis 29, ex Manethone 44, imperium obtinuit; mundi vero 3637.
 Aegyptiorum rex 32 Aseth annis 24, mundi vero 3716.

Hic dies quinque totius anni circulum complectes addidit, ac sub eo annus qui prius 850 diebus solis numerabatur apud Aegyptios 365, ut fe-

τὸς τξ' μόνον ἡμερῶν πρὸ τούτου μετρούμενος. ἐπὶ αὐτοῦ ὁ Μόσχος θεοποιηθεὶς Ἄπις ἐκλήθη.

Ἀιγυπτίων λγ' ἐβασίλευσεν Ἄμωσις ὁ καὶ Τέθμωσις ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηλς'.

5 **Θηβαίων βασιλεῖς.**

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετεαθυρῆς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηκς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενεμῆς β' ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηξή'.
* * *

10 Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιχερμηῆς Ἡρακλῆς κραταιὸς ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηκ'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ν. 99 γωμς'.

15 Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφώας, ὁ καὶ Ἐρμηῆς, υἱὸς Ἡραστοῦ, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

Σικωνίων βασιλεῖς.

Σικωνίων ιδ' ἐβασίλευσε Μαραθώνιος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου Β ἦν ἔτος γωλέ'.

1. μόνον B. μόνων G.	3. λγ' Bm. γ' G.	κς' B. κβ' G.
4. ἦν ἔτος add. B.	γημ' m.	5. om. A.
Πετεαθυρῆς G.	ις] μβ' m.	7. ἦν ἔτος add. B.
μνεμῆς B. Σταμμενεμῆς G.	9. ἦν ἔτος add. B.	Indicavi lacunam.
10. λδ' B. λγ' G.	σιστοσιχερμηῆς A. Σιστοσιχερμηῆς G.	
Ἐρτοσιχερμηῆς Iablonskius.	ἠρακλῆς κραταιὸς AB. Ἡράκλειος κρατῶς G.	
11. ἔτος add. B.	12. λς' B. λδ' G.	μάρης B.
Μάρις G.	12 et 15. ἦν ἔτος add. B.	14. λς' B. λε' G.
σιφώας B. Σιφωῆς G.	18. ἦν ἔτος quinquies deinceps add. B.	

runt, perfici coepit. Sub eodem vitulus inter divos relatus vocatus est Apia.

Aegyptiorum rex 83 Amosis, qui etiam Tethmosis, annis 22, mundi vero 3740.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 81 Penteathyris annis 16, mundi vero 3726.

Thebaeorum rex 82 Stamenemes secundus annis 23, mundi vero 3768.

Thebaeorum rex 83 Sistosichermes Herculis robur annis 55, mundi vero 3791.

Thebaeorum rex 84 Maris annis 43, mundi vero 3846.

Thebaeorum rex 85 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius, annis 5, mundi vero 3889.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 14 Marathonius annis 30, mundi vero 3835.

Σικωνίων ιε' βασιλευσε Μαραθιος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωνέ'.

Σικωνίων ις' βασιλευσε Κόραξ ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπέ'.

Σικωνίων ιζ' βασιλευσεν Ἐπωπεὺς ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5 ἔτος γθιέ'.

Σικωνίων ιη' βασιλευσε Λαομέδων ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γθμζ'.

Ἀργείων βασιλεῖς.

C Δευτέρα μετὰ τὴν Σικωνίων βασιλείαν κατὰ τὴν Εὐρώπην 10 λέγεται γενέσθαι καὶ αὐτὴ ἀρχαιοτάτη τῶν Ἀργείων χρόνοις ὅστερον ὀνομαζομένων ἀπὸ τινος Ἀργου βασιλεύσαντος. ταύτης πρώτος Ἰναχος βασιλευσεν ἔτη ν', ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα πρῶτον Ἰναχία ἐλέγτο, ἕως Ἀργου. βασιλεύει δὲ Ἰναχος κατὰ Βασχάλεον ιγ' βασιλεία Ἀσσυρίων ἔτους αὐτοῦ γ', τῆς δὲ Ἀσσυρίων 15 ἀρχῆς ἔτι νη', καθ' ὃν Αἰγύπτου μὲν Κήρως, Σικωνίων δὲ Πλημναῖος βασιλευσεν. ὁ δὲ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀσύμφωνος φέρεται παρ' Ἑλλήσι διὰ τὴν ἀρχαιότητα, καθάπερ τῶν Δλοιπῶν. ἔστι δὲ κατὰ τοὺς πολλοὺς ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου Ἰνάχου ἕως τοῦ θ' Σθενέλου ἔτων νη'. τὸν δὲ Σθενέλον Δαναὸς ἐκ-20 βαλὼν ἐκράτησε τοῦ Ἀργου, ὡς μαρτυροῦσι πάντες ἱστορικοί,

2. γωνε' B. γωξέ' G. 5. Εποπεύς vulgo. 1β'] XXXV Eusebius p. 128. 7. μγ'] XL Eusebius. 12. από] από G. 13. η'] „Infra ης." m. 16. ἔτι m. ἔτη G. νη'] νος' m. δη'] ο m. κήρως B. Κίρτος G. 17. πλήμναιος B. 19. μὲν om. G.

Sicyoniorum rex 15 Marathius annis 20, mundi vero 3865.

Sicyoniorum rex 16 Corax annis 30, mundi vero 3885.

Sicyoniorum rex 17 Epopeus annis 32, mundi vero 3915.

Sicyoniorum rex 18 Laomedon annis 43, mundi vero 3947.

Argivorum reges.

Secundum hoc in Europa post Sicyoniorum dicitur constitutum regnum praecipua vetustate commendatum, Argivis ultimo tempore a quodam Argo rege nuncupatum. Regnum primus obtinuit Inachus annis 56, a quo regio primitus Inachia dicebatur ad Argum usque regem. Regnavit autem Inachus Baschalei 13 Assyriorum regis tempore, eius videlicet anno tertio, Assyriorum imperii anno 476, quo Certus Aegyptio, Sicyoniis autem Plemnaeus imperabat. Quo tamen ipse vel posterius et reliqui plures regnaverint spatio, Graecis ob nimiam temporis vetustatem penitus incertum est; plurimum nihilominus obtinet sententia, ab Inacho usque ad Sthenelum principem ab eo nonnum annos 413 decurrisse, eiecto vero Sthenelo tyrannidem invasit Danaus et ad posteros transmisit, ut testes sunt omnes

σὺν τοῖς ἀπογόνοις, ἔτη ρξβ'. ὁμοῦ ἔτη φοε' ἀπὸ Ἰνάχου ἐπὶ Ἀκρίσιον πέμπτον ἀπὸ Δαναοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργούς. μετὰ δὲ Ἀκρίσιον ἔσχατον τῶν Δαναϊδῶν εἰς Μυκήνας μετετέθη ἡ βασιλεία τῶν Ἀργείων, κατὰ Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου, τοῦ Περσέως. 5 καὶ διεδέξαντο τὴν βασιλείαν οἱ Πελοπίδαι, ὧν πρῶτος ἐβασίλευσε Πέλοψ, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Πελοπόννησος. οὗτος Ὀλυμπίων προέστη. βασιλεύει δὲ ἔτη γγ'. ἐν δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἔτεσι P. 125 διαφωνεῖται ἔτη κζ', κατὰ Οἰνόμιον ἴσως ὑπονοούμενα, μετατεθείσης τῆς ἀρχῆς εἰς Μυκήνας μετὰ Ἀκρίσιον ἐπὶ Εὐρυσθέως, 10 ὃν οἱ μὲν πρὸ Πέλοπος ἔτη φασι βασιλεύσαι πγ', οἱ δὲ μετὰ Πέλοπα ἔτη μέ. εἶτα Πελοπίδαι. μετὰ Πέλοπα Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη ξε'. μεθ' οὗς Ἀγαμέμνων Ἀτρεὺς παῖς ἔτη σὺν ἀδελφῶν Μενελάω κατὰ μὲν τινὰς λγ', κατὰ δὲ ἄλλους λ' ἢ καὶ κη'. Αἰγισθος ζ' ἢ ιζ'. Ὀρέστης Ἀγαμέμνονος υἱὸς καὶ Πενθίλος καὶ 15 Κομήτης ἔτη νη'. Ἡρακλειδῶν κάθοδος, οἱ Πελοπόννησον λαβόντες ἐκράτησαν μετὰ τοὺς Πελοπίδας ἔτη νη'. ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν Βῶντων ἀποικίαν ἔτη ξ'. ἀπὸ δὲ τῆς Ἰώνων ἀποικίας ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα ἔτη ἀναγράφουσι σξξ'.

2. ἀκρίσιον B. 3. Vulgo Δαναϊδῶν. 5. διεδέξαντο Bm. διεδέξαντο G. Πελοπίδαι m. Πελοπίδες G. 6. πελοπόννησος AB.
 7. προέστη Bm. πρόστιν G. γγ'] νς' m. 8. κζ'] κδ' m.
 10. δν m. σν G. 11. Πελοπίδαι m. Πελοπίδες G. 12. μεθ' οὗς Bm. μεθ' οὗ G. 13. ἢ καὶ B. καὶ om. G. 14. πενθαίλος B. Πένθιλος G. 15. Κομήτης] Vulgo Κομίτης. πελοπόννησον AB.

Historici, per annos 162. Omnium summa est annorum 575, ab Inacho nimirum usque ad Acrisium, a Danao Argivorum rege, quintum. Acrisio Danaidum ultimo sublato Mycenae translatum est Argivorum regnum Eurysthei Stheneli filii, qui Persæo natus erat, tempore. Regnum exceperunt Pelopidae quibus primus imperavit Pelops, a quo regio Peloponnesus dicta. Hic Olympiis praeiuit et annis 56 regno potitur. De quatuor ac viginti annis eius aetate superioribus et Oenomaos forsan assignandis, non levis est inter auctores controversia. Acrisio sublato sub Eurystheo Mycenae regni sedes translata. Hunc ante Pelopem annis 83 quidam imperasse narrant, alii post Pelopem annis 45 deinde Pelopidae successerunt. Atreus et Thyestes annis 65 post eos regni fuit haeres cum Menelao fratre; filius Atrei Agamemnon iuxta nonnullos annis 33, secundum alios 30 vel 28, mox Aegisthus annis 7 vel 17, tum Orestes Agamemnonis filius et Penthilus et Comites annis 58. Reduces postmodum Heraclidae occupata Peloponneso regnum moderati sunt post Pelopidas annis 58. Descensus Heraclidarum successerunt Ionum coloniae annis 60. A deductis autem Ionum coloniis ad primam usque Olympiadem numerant nonnulli annos 267.

Ἀρχὴ βασιλείας Ἀργείων.

V. 100 Ὡν πρῶτος βασιλεὺς Ἰναχος ἔτη νς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 778'.

Οὗ μοι δοκεῖ καλῶς ὁ Ἀφρικανὸς ἐν γ' λόγῳ τῶν ἱστορικῶν
 αὐτοῦ φάναι τὴν Ἀργείων βασιλείαν τῷ σ' ἔτει τῆς Ἀσσυρίων
 Βασιλείας ἤρξασθαι ἐπὶ Ἀρείου πέμπτου βασιλέως Ἀσσυρίων.
 ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο Μωϋσῆς πρὸς τῷ τέλει τῆς ζωῆς Ἀμβράμ
 τεχθεὶς· εἴ γε πάντες ὁμολογοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Ἀμβράμ κατὰ
 τὸ μδ' ἔτος Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλεύοντος μετὰ Βῆλον Ἀσ-
 συρίων. Βῆλον γὰρ νε', Νίνου μδ', Ἀμβράμ ρα'. ἔσται ἄρα 10
 Μωϋσῆς κατὰ τὸ ρα' ἔτος Ἀμβράμ, ὅπερ ἀδύνατον. ὁμολογεῖ
 δὲ αὐτὸν κατὰ Ἰναχον.

Ἀργείων β' ἐβασίλευσε Φορωνεὺς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος 773'.

D Φορωνεὺς παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης πρῶτος λέγεται νόμους 15
 καὶ κριτήρια παρ' Ἑλλήσι θίσθαι. φασὶ δὲ τινες Νιόβην Φορω-
 νέως εἶναι θυγατέρα, ὅπερ οὐκ ἀληθές.

Σποράδιον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐβασίλευσε Κρήτης Κρής αὐ-
 τόχθων, ὃν ἓνα λέγουσι τῶν Κουρήτων, παρ' οἷς ὁ παρ' Ἑλ- 20

2. ἦν om. B. ἔτος] ἔτη B. 7. 8. 10. 11. ἄμβραμ B. ἄβραμ A.
 ἀβραάμ G. 10. βῆλον B. Βῆλον G. Βῆλος γὰρ νε'. ἐβασί-
 λευσεν. Νίνου δὲ μδ'. ἀβραάμ πρῶτον ἐστίν m. 13. ἔτη ε' —
 Φορωνεὺς addidi ex AB. (φορωνεὺς bis B et νιοβῆς). 16. νιο-
 βῆν φορωνεὺς B. 19. κρής add. B. Conf. p. 105 a. et Eusebium
 p. 267.

Regni Argivorum principium.

Quorum primus moderator fuit Inachus annis 56, anno mundi 3692.

Non placet Africanus tertio historiarum libro scribens Argivorum re-
 gum Assyriorum anno 200 Arii quinti regis tempore coepisse; ex hoc nam-
 que Moesen circa finem vitae Abraham natum colligeremus, siquidem pri-
 mum Abrahamae annum, in Nini secundi post Belum Assyriorum regis qua-
 dragesimum quartum, incidentem cuncti statuunt. Belus enim annis 55
 regnavit, Nini vero 44 fuit Abrahamae primus. Poneretur itaque Moeses circa
 Abrahamae centesimum primum annum, quod fieri nulla tenus potest. Eun-
 dem enim Inacho coetaneum statuit.

Secundus Argivis imperavit Phoroneus, Inachi et Niobes filius, annis
 60, anno mundi 3748.

Hic primus leges et iudicia Graecis posuisse memoratur. Nioben vero
 quidam Phoronei filiam fabulantur, quod a veritate alienum.

Miscellanea.

Ex tempore regnavit Cres quidam indigena, quem etiam dicunt unum
 Curetum, a quibus Iupiter falso deus Graecis habitus, clam educatus est

λῆσι ψευδώνυμος θεὸς Ζεὸς κρυφθεὶς ἀνετράφη, καὶ Κρήτης ἐτυράνησεν. ἔξ αὐτοῦ τοῦ Κρητὸς ἡ νῆσος ὠνομάσθη Κρήτη. τοὺς αὐτοὺς φασὶ Κούρητας κτίσαι πύλιν Κνωσὸν ἐν Κρήτῃ καὶ ἑρὸν Κυβέλης μητρός.

5 [Ἄργος καὶ Σικυῶν πόλεις Πελοπόννησος.]

P. 126

Ἡ θυγάτηρ Ἰνάχου Ἰὼ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα Ἴσις ὠνομάσθη, ἣν Αἰγύπτιοι σέβουσιν Ἴσιν Φαρίαν καλοῦντες διὰ τὸ πρῶτως ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ παραγενέσθαι. φασὶ δὲ αὐτὴν τινες γημμαμένην Τηλεγόνῳ τὸν Ἐπαφον γενῆσαι.

10 Ἀπὸ Ἰνάχου ποταμὸς Ἰναχὸς ἐν Ἄργει ὠνομάσθη καὶ ὁ Βόσπορος ἐπώνυμος τῆς Ἰοῦς.

Κάσος καὶ Βῆλος Ἰνάχου παῖδες πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ καὶ τὴν νῦν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας πόλιν ἔκτισαν.

Νιόβη γαμετῇ Ἰνάχου, μητρὶ δὲ Φορωνέως πρώτῃ γυναικῶν 15 ἐμίγη Ζεὺς, ἔξ ἧς ἔσχεν Ἄπιν υἴον, τὸν Σάραπιν. B

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους μυθεύονται Ἕλληνες μιγῆναι τὸν αἰσχροτάτον Δία καὶ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου, ἣν καὶ βοῦν ἐποίησεν, ἀφ' ἧς ὁ Βόσπορος ἐκλήθη.

Πᾶσα παρ' Ἕλλησι θαυμαζομένη πρᾶξις ἀπὸ τῶν Ἰνάχου

1. ψευδώνυμος B. λεγόμενος ψευδόμενος G. 3. Κουρήτας m. κουρήτας AB. Κουρίτας G. 4. Κυβέλης] σκυβέλης B. σκυβέλης A. Κυβέλλης G. Post μητρός in neutro codice interpungitur.
5. Ἄργος] ἄργους AB. Πελοπόννησος A (non B). Παιλοποννήσου m. 9. Τηλεγόνῳ m. τινὶ Δίῳ G. τλέγον B. 10. Ἄργει] ἄργῳ G. 11. Ἰοῦς] ἰσοῦς AB. 12. τῷ] τὸ B. ὄρεν-τη A. ὄρέντι B. 13. καὶ delet m. 14. νησὸν B. φωρονέως B, quae constans in hoc libro scriptura est. 17. αἰσχροτάτον B. δία Bm. Δίαν G. καὶ delet m. ἦν m. ἡ G. ἡ B. καὶ] Legebatur ὅν καὶ. In B est ὅν καὶ.

et Cretes tyrannidem obtinuit. Ab hoc Crete Creta insula nomen accepit. Memoratos Curetas Cnosum urbem Cretae construxisse et Cybeles matris fanum consecrassae narrant.

Argos et Sicyon urbes Peloponnesi.

Io, Inachi filia, in Aegyptum profecta Isis nuncupata est eamque Aegyptii Phariae Isidos nomine, quod primum in Pharum insulam appulerit, colunt; eam vero Telegono cuidam nupsisse et Epaphum peperisse scribunt.

Ab Inacho fluvius Inachus apud Argos dictus est et Bosphorus Ius nomine.

Casus et Belus, Inachi filii, ad fluvium Orontem, Antiochiam nunc appellatam, Syriae civitatem exstruxere.

Niobe Inachi coniugi, matri Phoronei, primae cunctarum mulieri Iupiter commixtus est, ex qua Apis qui et Serapis ortus.

Iisdem temporibus spurcissimum Iovem Inachi filiae copulatum eamque in suam et bovem mutatam, e qua Bosphoro nomen fabulantur Graeci.

Facta insolita et admiratione digna Graecorum monumentis celebrata

χρόνων καὶ Φορωνέως εἰς τὰ μετέπειτα φέρεται. διὸ καὶ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ τῷ διαλόγῳ τῶν Φορωνέως ἐπιμέμνηται χρόνων ὡς πάνυ παλαιῶν καὶ Νιόβης καὶ τοῦ κατὰ Ὠγυγον ἀρχαιοτάτου κατακλυσμοῦ, ὃς λέγεται κατὰ Φορωνέα καὶ Ἄπιδα γενέσθαι.

Θεσσαλία.

5

C Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους πρῶτος ἐβασίλευσε Θεσσαλίας ὁ Γραικοῦ παῖς Θέσσαλος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ἕως νῦν ὠνόμασται. Ὠγυγος πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς, τῆς νῦν Ἀττικῆς, τούτοις τοῖς χρόνοις ἐγνωρίζετο.

V. 101

Ὠγυγος ἐν Ἀκτῇ.

10

Τριτώνιδι λίμνῃ Ἀθηνῶν παρ' Ἑλλησιν ὠνομάσθη. Τελχίνες καὶ Καροιάται πρὸς Φορωνέα καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Μαῦσέως ἔτη ρκ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηβλζ'. 15

Τῷ γωῖς' ἔτει τοῦ κόσμου, Μαῦσέως π', πληρωθέντι καὶ Δάρξαμένῳ πα', πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, κατὰ τὴν σελήνην ἰδ', μισούσης τῆς νυκτὸς, κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Ἀγύπτῳ, ἀπὸ πρωτότοκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ

3. πηοβῆς A. 5. Vulgo Θεσσαλία. 6. Θεσσαλίας] Θεσσαλίῳ G.
7. ἡ om. G. 11. Ἐν Τριταίνιδι m. 12. καρροιάται B.
παρρασίους B. 14. ἔτη Bm. ΕΤΟΣ G. 15. ἦν ἔτος add. B.
17. πρώτῃ] ἀρξαμένη G. Vide Exod. XII, 29.

ab Inachi et Phoronei moxque sequutis temporibus contigisse praedican-
tur. Eam ob rem Phoronei ac Niobes temporum, ut vetustarum rerum et
antiquissimi diluvii Ogygi tempestate visi, Phoroneique et Apis actati
adscripti, Plato meminit in Timaeo dialogo.

Thessalae res.

Temporibus istis Thessalis primus imperavit Thessalus Graeci filius,
a quo toti regioni nomen.

Ogygus primus Actes, quae nunc Attica, rex iisdem temporibus cele-
brabatur.

Ogygus in Acte.

A Tritonide lacu Minervae nomen imposuerunt Graeci.
Telchines et Cares Phoroneo Parrhasiaque bellum inferunt.

ANNI MUNDI

Mosis anni 120 a mundi 3737 incipiunt.

Anno mundi 3816, Mosis 80 completo iamque 81 incepto, exorto
Azymorum die, luna 14 nocte media, percussit dominus omne primogeni-
tum in terra Aegypti, a Pharaonis in throno sedentis primogenito, ad ca-

Θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίας τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. καὶ ἀνέστη Φαραὼ καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ. οὐ γὰρ ἦν οἶκλα ἐν ἧ οὐκ ἦν 5 ἐν αὐτῇ τεθνηκός. καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ λαοῦ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· βυδίζετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε. καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, καθάπερ εἰρήκατε. εὐλογήσατε δὴ καμέ. καὶ κατε- P. 127

10 βιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς. εἶπον γὰρ οὗτοι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ στέας αὐτῶν, πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρῶ καὶ σκεύη χρυσοῦ καὶ 15 ἱματισμόν. καὶ κύριος ἔδωκε χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους. ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοχωθ εἰς χ' χιλιάδους πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς· καὶ ἐπί- μικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτή- 20 νη πολλὰ σφόδρα. καὶ ἐπεψαν τὸ στέας, ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύ- B

4. πάση Bm. πάσι G. οικεία A. ἐν ἧ] ἐνὶ A. 5. τεθνηκός] τε θνητός G. μωϋσῆν B. μωσῆ A. Μωσῆ G. 6. ἐξέλθετε B. ἐξέλθητε A. ἐξέλθατε G. 9. δὴ B. δὲ A. om. G. καὶ om. G. 10. τὸν λαὸν B. τῶν λαῶν G. ἐκ τῆς γῆς om. G. 11. ἀποθνήσκομεν B. ἀνελάβομεν A. 12. στέας] στέαρ G. τὰ φυράματα αὐτῶν] αὐτῶν om. G. 14. ἤτησαν B. ἤτησαντο G. καὶ ἱματισμόν — Αἰγυπτίων. καὶ addidi ex B. 17. Ῥαμεσσή A. Ῥαμσῆ B. 19. πολὺς Bm. πολλοῖς G. ἐπεψαν G. στέας] στέαρ G.

ptivae, quae in fovea, primogenitum et usque ad omnis animantis primogenitum. Et surrexit Pharaeo et omnes famuli eius Aegyptiique cuncti, et exortus est clamor ingens in terra Aegypti, nulla namque domus planctus expertus erat. Vocavitque Pharaeo Moysen et Aaron noctu, quibus ait: surgite, egredimini e populo et filii Israel; exite et ex animo deum vestrum colite; ovisque bobusque vestris assumptis, prout expetiistis, procedite et mihi bene precemini. Urgebantque Aegyptii populum, et omni studio, ut quam cito proficisceretur, compellebant. Dixerunt enim: omnes nos moriemur. Tulit autem populus subactam farinam antequam fermentaretur, massamque ligavit in palliis et humeris imposuit; vasaque aurea et argentea ab Aegyptiis mutuo petita secum adportavit et Aegyptios depraedatus est. Profectique sunt filii Israel de Ramesse in Socchoth sexcenta fere millia virorum peditum absque impedimentis; sed et promiscuum vulgus immensum ascendit cum eis oves et armenta et animalia diversi generis quam plurima. Coxeruntque subactam farinam ex Aegypto adporta-

πτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους· οὐ γὰρ ἐζυμώθη. ἔξέβαλον γὰρ αὐ-
τοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμείναι, οὐδὲ ἐπισι-
τισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν.

Ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατέκησαν αὐτοὶ καὶ
οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν, ἔτη υλ'. 5
καὶ ἐγένετο μετὰ υλ' ἔτη ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου νυκτός. προφυλακὴ ἐστὶ κυρίῳ, ὥστε ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐκείνη ἡ νύξ αὐτῆ προφυλακὴ ἐστὶ τῷ κυρίῳ,
ὥστε εἶναι πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς γενεὰς αὐτῶν. τούτους ὁ
C θεὸς ἔξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἤγαγε τὴν σύντομον ἐπὶ Φυλι-10
στειμ ὁδόν, ἣ τὴν διὰ μέσου τῆς Σερβωνίδος λίμνης καὶ τῆς
κατ' Αἰγυπτον θαλάσσης ἔτι συντομωτέραν, ἀλλὰ κύκλῳ διὰ
νοτιωτέρας γῆς καὶ θαλάσσης ἑρυνθῶς, ὡς ἂν μὴ παλινοδρομή-
σωσι μεταμνηθέντες εἰς Αἰγυπτον οἱ ἀπειθεῖς. τριῶν δὲ ἡμε-
ρῶν ἀποστῆσιν αὐτοῖς Αἰγύπτου ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκχώθ καὶ ἐκ 15
Σοκχώθ εἰς Νονθὼμ παρὰ τὴν ἔρημον καὶ ἀπὸ Νονθὼμ ἀνὰ μέ-
σον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον θαλάσσης ἑρυνθῶς ἀπέναντι τῆς
ἐπαύλειος, καὶ ἐξ ἐναντίας Βεελσεφῶν ἔδοξαν Αἰγυπτίοις πλα-
νασθαι· καίτοι στύλῳ πυρὸς ὀδηγούμενοι νυκτός, ἡμέρας δὲ
D στύλῳ νεφέλης, οὐ τῆς συνήθους ἐξ ἀτμῶν καὶ ἀναθυμιάσεων 20

1. ἔξέβαλον B. ἐξέβαλλον G. 2. ἔδυνήθησαν B. 3. ἑαυτοῖς
Bm. ἑαυτοὺς G. 6. ἔτη add. B. ἡ om. B. 7. προφυλακὴ
ἐστὶν B. ἐστὶν προφυλακὴ G. 10. Φιλιστειμ G. 11. ἡ B. ἦν A.
ἦν G. σερβωνίδος B. Σερβωνίδος G. 12. διὰ νοτιωτέρας δια-
νοτιωτέρας B. διανοητέρας A. διανοητέρας G. δι' ἐνδοτέρας m.
15. Ῥαμεσσή B. 16. παρὰ τὴν ἔρημον om. G. Vide Exodi
XIII, 20. 18. βεελσεφῶν B. Βεελσεφῶν G. αἰγυπτίους Bm.
Αἰγυπτίους G. 19 et 20. στύλῳ G.

tam et fecerunt ex ea cubcinericios panes azymos, erat enim infermentata. Expulerunt enim eos Aegyptii, ne moram longiorem traherent, neque com-
meatum in viam sibi parare potuerunt.

Mora porro filiorum Israël, qua tum ipsi, tum patres eorum in Aegy-
pti Chanaanque terra morati sunt, annorum est 430. Evolutoque 430 an-
norum spatio cunctus exercitus domini e terra Aegypti profectus est nocte,
quae custodia domini, ut eos educeret ex Aegypto. Illa nox, illa custo-
dia domini filiis Israël et eorum nepotibus solennis. Hos cum dominus edu-
ceret ex Aegypto compendio versus Philistiim itinere, medio nimirum
inter Serbonitidem lacum et Aegyptiacum mare, brevior non deduxit, sed
in gyrum per intimos terrarum tractus et mare rubrum, ne relicto pervi-
caciter proposito, in Aegyptum retro commearent. Iam vero viae trium
dierum spatio e Ramesse in Socchoth et e Socchoth in Nonthom et e
Nonthom inter Magdalum et mare rubrum, e suburbii regione, contra
Beelsephon profecti, Aegyptiis a via errasse visi sunt. Columna tamen
ignis per noctem, per diem autem columna nubis, non solitae cuiusalibet,

συνισταμένης συμπιλομένου τοῦ ἀέρος ἐξ διμυκλῶδους ἀνστάσεως τοῖς πνεύμασι πρὸς ἐξουτὸν, ἀλλ' ἄλλης τινὸς ὑψηλοτέρας τῆς ἀνθρωπίνης ἐννοίας θαναμαστῶς ἐπιτειχιζούσης αὐτοῖς, ἡμέρας τὴν τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φλόγῳσιν, πολλὴν οὔσαν κατὰ τὴν οἶ- V. 102
 5 κησιν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ δροσοειδῶς σκιαζούσης τὸν λαὸν, ἀφ' ἑσπέρας δὲ ἕως ὄρθρου καταλαμπούσης, ὑφ' ἧς ὀδηγούμενοι πρὸς τὸ ἐρυθραῖον ἤλθον πέλαιος. τούτους Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς Αἰγύπτου τριστάταις κατα- λαβὼν μέσους ἔσχεν αὐτοῦ καὶ τὰν θαλαττίων ὕδατων πύσης
 10 φυγῆς ἠπορημένους, βοῶντας δὲ μόνον πρὸς κύριον, ὡς τὰ λόγια, P. 128 καὶ Μωϋσέως καταγογγύζοντας, ὅτι γε συμπερούσης δουλείας ἀπῆλλαξε καὶ ἐρημοταφεῖς κατέστησεν· ἀλλὰ θαρρεῖν αὐτοὺς παραινέσας τοῖς χεῖλεσι, κατὰ νοῦν δὲ σφόδρα πονούμενος, ἔπληξε ῥάβδῳ τὴν θάλασσαν, ὡς ὑπὸ θεοῦ προστάττεται, κατὰ
 15 τὴν ἑωθινὴν τῆς νυκτὸς ὥραν· καὶ τὸν λαὸν, ὡς ἐν ἡπειρῷ δι' αὐτῆς διαβιβάσαι, τῆς ἡμέρας ἤδη καταυγαζούσης· ὃ δὲ καὶ γέγονε. πλῆξαντος γὰρ Μωϋσέως κατάκροντον αἰγιαλὸν τοῦ ὕδατος, τὸ πᾶν ὑπερρῶγη πέλαιος ἕως ἄκρου τῆς ἀντικειμένης ὄχθης, συμπεπηγῶτων καὶ τῶν κυμάτων τοῖς ὕδασι, οἷόν τι
 20 συμβαίνειν φιλεῖ περὶ τὴν θερμὴν ὕαλον, εἰ κατὰ ἐν ῥαγεῖη μέρος, πρὸς τὸ ἕτερον πέρασ ἢ ῥῆξις εὐθυστόμως διεξέρχεται. οὕτω B

1. συμπιλομένου ut videtur B. συμπληρομένου A. συμπληρωμέ-
 νου G. 2. τοῖς πνεύμασι πρὸς ἐξουτὸν delet m. 7. τούτους
 12. τούτοις G. 9. αὐτοῦ G. 10. ὡς τὰ λόγια delet m.
 12. αὐτοῦ B. αὐτοῖς G. 13. νοῦν Bm. νοοῦν G. 16. διεβί-
 βασεν m. 17. μωσέως B. 21. εὐθυστόμως B. εὐθυστόμος G.

aëre caliginosa densitate repleto, ex vaporibus et exhalationibus compactæ, verum ex alia quapiam materia captum omnem humanum excedente, ac de die solarium radiorum ardorem regionis illius incolæ plurimum infestantem, populum undequaque vallante et roridum eidem umbraculum exhibente, ducebantur; a vespera autem ad diluculum usque clara luce eum circumlustrante muniebantur et eadem duce ad rubrum mare pervenerunt. Eos Pharaon cum curribus et equis et præcipuis Aegypti ducibus, inter se pelagique limites medios, speque fugæ destitutos adoratus obsedit; sola supererat illis ad deum clamandi facultas, quamvis insimul obtrectarent Mosi, qui eos servitute, quam sibi commodam putabant, liberavit et in desertum ne felice quidem sepulcro donandos eduxit. Verum ille verbis animos addens, mente tamen ob angustiam sauciatus, dei iussu, circa matutinam noctis tempestatem, virga mare percussit et per eius profundum, non secus ac per continentem, die iam illucescente transmissurum promissit, quod et factum est. Aquarum siquidem litus percussente cum impetu Mosi, universus maris sinus usque ad oppositæ ripæ extrema, fluctibus etiam ipsis aquis devinctis ad invicem et suspensis, discissus et apertus est, quale quid ad siccum terræ litus contingere solet, ut illiso partem in unam fluctu, mox velut ore terræ partem in oppositam eructatus refluat.

τε σὸν τῷ πλήθει ποσὶ διήλθεν ἀβρόχοις πνυθμένα, θαλαττίων
τείχεσιν ὑδάτων καὶ κυμάτων περιφρουρούμενος. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι,
τοῦ Θεοῦ συντάξαντος αὐτοῖς τὴν παρεμβολὴν ἐν στύλῳ πυρὸς
καὶ νεφέλης, ἤτοι βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς ὄμβροισι τε καὶ χαλά-
ζαις, ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῆς ἐρυθρᾶς, καὶ ἐξετίναξε κύριος ὁ ὅς
Θεὸς πάντας τοὺς Αἰγυπτίους ἐν αὐτῇ σὸν τῷ Φαραῶ, Μωϋ-
σέως ἐπιστραφέντος καὶ ἐγκαρσίως τῇ ῥάβδῳ πλήξαντος τὰ ὕδατα
Cσταυρικῶ τύπῳ, προστάξει Θεοῦ· φασὶ δὲ τινες προεκβρασθέν-
τας Αἰγυπτίους νεκροὺς ἐνόβλους εὑρεθῆναι, οὓς Ἰουδαῖοι δια-
βάντες ἐσκόλευσαν πρὸς τῷ πέρατι τῆς ἐρυθρᾶς. ἑξάραντες δὲ 10
ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς ἦλθον ὁδὸν ἡμερῶν γ' εἰς ἔρημον Σοφρ ἄν-
δρον δίψη φρυγόμενοι, ἐνθα πάλιν Μωϋσέως καταστασιάζουσι
ὑδάτι πικρῷ λίμνης τινὸς ἀπότου παρεμβάλλοντες, Μερῶς διὰ
τοῦτο καλουμένης, ἧς τὸ πικρὸν ξύλου τινὸς ἐμβολῇ Μωϋσῆς
λάσκατο θεῶθεν ὑποδειχθέντος εἰς τύπον τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου τοῦ 15
σταυροῦ. ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, τῆς νεφέλης μετασταμένης
αὐτοῖς ἐκάστοτε κατὰ βούλησιν Θεοῦ καὶ πάλιν ἰσταμένης κατὰ
D τοὺς τόπους τῆς ἀναπαύσεως σημαινούσης τε τῇ στάσει τὰς μονὰς
καὶ τῇ κινήσει τὰς μεταστάσεις, ἕλ παρ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς
ἐν ἐρήμῳ διατριβῆς. εὔρον δὲ εἰς Αἰλεῖμ ιβ' πηγὰς ὑδάτων πο- 20

1. τῷ] τίως G. πνυθμένας G. 2. παραφρουρούμενος G.
3. αὐτοῖς] Ἑβραίοις m. 5. ἐρυθρᾶς θαλάσσης G. θαλάσσης
om. B. ἐξετίναξε B. 7. ἐγκαρσίως AB. τῇ ῥάβδῳ om. G.
10. ἑξάραντες δὲ ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς add. B. 11. σοφρ AB.
12. δίψη B. 13. Μερόα m. Conf. Exod. XV, 23. 14. ξύλου
τινὸς B. τινὸς ξύλου G. 16. Αἰλεῖμ] ἐλήμ AB. Ελλμ G.
20. εὔρον δὲ εἰς] εὑρόντες ἐν G. Αἰλεῖμ] ἐλεῖμ A. ἐλήμ B.
Ελεῖμ G.

Hoc pacto cum omni populi multitudine, ne pedibus quidem leviter aqua tinctis, marinis aquis et fluctibus ceu moenibus circumvallatus Moses pelagi profunda traiecit, atque ita deo castra Hebraeorum componente in columna nubis et ignis, hoc est, ex ea fulmina fulguraque grandines et imbres eiaculante, Aegyptii rubri maris undas sublerunt; mox Mose retro verso deique imperio transversim et in crucis figuram aquas percussente, onctos cum ipso Pharaone Aegyptios deus in eas excussit. Narrant autem nonnulli mortuos Aegyptios, etiam armis tectos, ad littus deportatos, eodemque a Iudaeis confestim ingruentibus et praeda potitis spoliatos ad rubri maris littora. Hinc trium dierum iter emensi in desertum Sur, locum inaquosum, siti penitus confecti appulerunt, et ad insuavem potu amarumque lacum, Mera propterea vocatum, castris positis adversus Moesen tumultuantur. Ille, ligno quodam in vivifici ligni crucis figuram caelitus ostenseo et in aquas misso, amaritudinem omnem ex iis sustulit. Exhinc in Klim sunt profecti, nube per singulos dies, deo ita volente, coram eis mota ac rursus circa stationem loca fixa, et quiete quidem stationes habendas, mota vero profectionem suscipiendam, tot morae in desertis factae spatio praesignante. In Klim autem aquarum suavium fontes et se-

τιμων και φοίνικας ο'. τύποι δὲ τῶν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἦσαν αὐ-
 ται μαθητῶν, οἵτινες τοῖς θείοις νόμοις τῆς εὐαγγελικῆς διδα-
 σκαλίας τὸν νοητὸν κατήρδευσαν Ἰσραὴλ σὺν τοῖς ο' συμφοιτη-
 ταῖς καθ' ὅλην διασπαρεῖσι τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τῶν ἰβ'. ἀπὸ δὲ
 5 Αἰλεῖμ ἦλθον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. αὕτη ἀνὰ μέσον Αἰλεῖμ και
 ὄρους Σινᾶ κεῖται. ἐνταῦθα κατεβόων Μωϋσέως και Ἰαρων, λέ-
 γοντες, ὄφελον ἐν Αἰγύπτῳ πληγαῖς Θεοῦ τεθνήκαμεν ἀπολαύον- P. 129
 τες τῶν ἐν αὐτῇ κρεῶν και ἄρτων. δίδοται δ' αὐτοῖς ἄρτος οὐκ
 ἐκ γῆς, ἀλλ' ἀπ' οὐρανοῦ δροσοειδῶς καταρρέων, και κρυσταλ-
 10 λοειδῶς πηγνύμενος, ἐμπερῆς κορίον σπέρματι λευκῷ κατὰ τὸν
 ὄρθρον· τὸ δὲ γεῦμα ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι. ὅπερ ἀγνοοῦντες οἱ
 ἀπειθεῖς ἠρώτων, τί ἐστι; πρὸς ἀλλήλους· διὸ και μάννα κέ-
 κληται· μέτρον ἐκάστω τῆς συλλογῆς πρὸς Θεοῦ ὠριστο Γομόρ, V. 103
 τῷ δυνατῷ και ἀδυνατῷ, ὅπερ ὁ πλέον συλλέξας τὸ αὐτὸ μέτρον
 15 ἔχων ἠερίσκειτο και ὁ ὀλίγον ὁμοίως. τῷ γὰρ πλεονάζοντι παραδό-
 ξως ἤλαττοῦτο και τῷ λειπομένῳ προσετίθετο. τούτου μοῖρα φυ- B
 λαττομένη εἰς αὐρίον εἰς φύσιν σκωλήκων μετεποιεῖτο χωρὶς τῆς
 ἡμέρας τῶν σαββάτων, ὃ και παραδοξότατον ἦν. τὸ γὰρ αὐτὸ συλ-
 λεγόμενον και ἴσον ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐν τῇ πρὸ τῶν σαββά-
 20 των ἡμέρᾳ διπλοῦν ἐγένετο ταῖς δύο ἡμέραις ἐπαρκοῦν τῇ παρα-
 σκευῇ τε και τῷ σαββάτῳ, μηδ' ὅλως διαφθειρόμενον. ἐτύπου

4. ὑπὸ B. ἀπὸ G. 5. Vulgo Ελαίμ. ἐλίμ B. Σινᾶ] Σινά G.
 Rectum est Σιν: vide Exod. XVI, 1. Addidi ἀνά. 6. Σινά G.
 7. ὄφελον B. ὄφελον G. 11. ἐγκρίς AB. 13. γόμεω B.
 15. ἠερίσκειτο B. εὐρίσκειτο G. 16. τοῦτο G.

ptuaginta palmas invenerunt. Illi figurae sunt duodecim salvatoris apo-
 stolorum, qui, cum septuaginta discipulis in universum orbem a primis illis
 duodecim missi, sacris evangelicae doctrinae fluentis animas hominum irri-
 gaverunt. Ab Elim in desertum Sina transierunt. Porro medium est il-
 lud inter Elim et Sina montem. Ibi tumultuosis vocibus Moesen et Aaron
 impetierunt dicentes: utinam plagis divinitus in nos immisis, panibus et
 carnibus in Aegypto oblati prius exsatiati, moreremor. Panis itaque
 non e terra conditus, sed e caelo roris in mosem lapsus guttatimque con-
 cretus, candido coriandri semini non absimilis, diluculo subministratur;
 gustus autem eius tanquam laganum cum melle. Eius porro perversitas
 mentis homines inexperiti inquirebant, quid est hoc? Ideoque Manna
 vocatus est. Mensura quam colligerent singuli sive robusti sive imbe-
 cilles, deo sanciente, erat Gomor, qua qui collegerat amplius quantitatem
 eandem et qui paucius, parem habere reperiebatur. Abundantius enim ha-
 bentī minuebatur et parcius colligenti praeter omnem expectationem ex-
 crescebat. Quaecunque pars eius, quod dictu mirum, in crastinum re-
 servata, in vernium naturam, excepto Sabbati die, mutabatur. Eadem
 quippe quantitate reliquis diebus collectum, die qui Sabbatum praecedit
 duplo augebatur, quantum parascevae et sabbato sufficeret, nec ullo pacto

δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀδιάφθορον τοῦ δεσποτικοῦ σώματος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ ταφῆς, σταυροῦ μὲν καὶ τοῖς ἡλίοις καὶ τῇ λόγῃ φυσικῶς πεπονθὸς ὁμοιοπαθῶς ἡμῖν τὰ τῆς φθορᾶς νόματα δι' οἶκτον χωρὶς πάσης ἁμαρτίας, διαφθορὰν δὲ καὶ C διάλυσιν μηδ' ὄλως ὑπομεμενηκός. ἔχει μέντοι καὶ ἄλλους λόγους 5 μυστικῶς εἰκονίζοντας τὸδε τὸ μάννα τὴν τε πάναγον Θεομήτορα καὶ τὸν κατ' ἄρετὴν βίον, περὶ ὧν οὐ πρόκειται νῦν λέγειν. τοῦτο μὲν οὖν τὸ μάννα κομισθὲν ἐκ τῆς Παρθικῆς εἶδον ἐγὼ καὶ μετέσχον αὐτοῦ, τῆς αὐτῆς γεύσεως ὄν, ἀλλ' οὐχ οὕτω πλουσίως οἶον ὤφθη ποτέ, οὐδὲ κατὰ τὴνδε τὴν ἔρημον. κατὰ δὲ τὰς 10 ἐσπέρας αὐτοῖς εἶδος πετεινῶν ἀνέβαινε καὶ ἐκάλυπτε τὴν παρεμβολήν, ὄρνυγομήτρα λεγόμενον, πρὸς βρωσιν. ἔφαγον τοίνυν τὸ μάννα τεσσαράκοντα ἔτη πολλάκις αὐτὸ βδελυζόμενοι, ὡς D διάκενον ἄρτον, οἱ τῶν Θεῶν ἀνάξιοι παροχῶν. ἀπέθετο δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐν στάμνῳ χρυσῇ Γομόρ τοῦ μάννα, ἐναντίον τοῦ 15 Θεοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, ὃν τρόπον κύριος συνέταξε τῷ Μωϋσῆϊ.

Ἀπὸ τῆς ἔρημον Σινᾶ ἀπάραντες διὰ ῥήματος κυρίου, ἤλθον εἰς Ῥαφιδεῖν ἄνυδρον τόπον, ἐνθα λειδορηθεὶς Μωϋσῆς σφόδρα πρὸς τοῦ λαοῦ ἐξάμενος τῷ Θεῷ χρησιμοδοτεῖται πατάξαι ῥάβδῳ τὴν πέτρην καὶ δοῦναι τοῖς παραπικρασταῖς ὕδατα. 20

1. καὶ om. G. 2. αὐτοῦ om. G. 3. πεπονθὸς AB. τὰ] κατὰ B. 5. ὑπομεμενηκός A. μέντοι καὶ] μὲν τοῖς G. 6. τὸδε τὸ] τὸ δὲ G. τὴν τε] τε om. G. 8. παρθικῆς ἴδον B. 9. ὄν] ὡν B. 12. λεγόμενον B. λέγομεν G. 15. γομόρ B. μάννα] Vulgo μάν. 16. συνέταξε κύριος τῷ μωσεί B. 18. ραφιδεῖν B. ραφιδῆμ A. Ραφιδῖν G. Vide Exod. XVII, 1. 19. πρὸς] ὑπὲρ m.

corrumpabatur. Incorrumpum porro dominici corporis statum, toleratae pro nobis sepulturae tempore, referebat; cruce siquidem et clavis et lancea ex miserationis affectu et absque peccato naturali lege et pari nobiscum patiendi more, corruptionis vulnera persensit ille, corruptionem vero vel perniciem nulla tenus sustinuit. Habet insuper alias rationes mysticum quidpiam referentes hoc manna, purissimam puta dei matrem et vitam cum virtute conianctam, de quibus nunc loqui non est animus. Huiusmodi manna e Parthica regione delatum vidi, eodemque sapore praeditum probavi, at non adeo suavi sicut in deserto collectum illud abundabat. Vespertinis horis volucris species quaedam ascendebat et cooperiebat castra, ortygometrā dicimus, qua fruerentur ad obsonium. Quadraginta igitur annis manducabant manna, ab eoque, seu ab inani cibo, divinis indigni donis, nauseantes abhorrebant. Reposuit quoque Aaron in urna aurea, Gomor dicunt, in conspectu domini manna, ut etiam apud posteros, prout Mosi dominus praecooperat, non ignotum foret miraculum.

A deserto Sina dei iussu solventes venerunt Raphidia aquarum penuria laborantem locum, quo conviciis a populo Moses exceptus, fuis pro eo precibus divino movetur oraculo petram percutere et proci populo aquas

καὶ ἐπιπόνησε τὸν τόπον πειρασμὸς καὶ λοιδορήσις. Ἐνθα Ἀμα-
 λήκ ἐλθὼν ἐπολέμησε τὸν Ἰσραήλ, οἷς ἐπιπέμψας Μωϋσῆς Ἰη-
 σοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, καλούμενον Ἀδόσῃ πρὸ τούτου, μετὰ δυνά- P. 130
 μως ἐκλεκτῆς στρατηγὸν, αὐτὸς τῇ τῶν χειρῶν ἐκτάσει σταυ-
 5 ροειδῶς τυπούμενος, προσανεῖχε τῷ Θεῷ. μέχρι μὲν οὕτω ταύ-
 τας ἐτύπου Μωϋσῆς ἐπαίρων εἰς ὕψος, ἐκράτει τῶν ἐναντιῶν ὁ
 Ἰσραήλ, ἦνίκα δ' ἂν καθῆκε ταύτας διὰ βάρους, ἤττωντο. τότε
 ἐπικαθίσας λίθῳ ὑπὸ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ ἕως ἡλλίου δισμῶν τὰς χεῖ-
 ρας ἐξέτεινε στηριζόμενος· καὶ Ἰησοῦς ἅπαντα τὸν Ἀμαλήκ ἐν
 10 φόνῳ μαχαίρας ἐτροπώσατο τῇ τῆς νίκης αἰτία, σταυροειδῆ τῶν
 χειρῶν ἐκτάσει, τοῦ νομοθέτου τροπαίῳ χρῆσάμενος. τότε Ἰο-
 θὸρ ὁ τοῦ Ραγουὴλ γαμβρὸς Μωϋσέως παρεγένετο πρὸς αὐτὸν σὺν
 γυναικὶ αὐτοῦ Σεπφώρα καὶ δυσὶ παισὶν ἐξ αὐτῆς τεχθεῖσι τῷ B
 Μωϋσῆ κατὰ τὴν ἔρημον Μαδιὰμ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας πλη-
 15 σιάζουσαν τῷ ὄρει Σινᾷ, περὶ οὗ καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος ἔφη, τὸ
 δὲ Ἄγαρ Σινᾷ ὄρος ἐστὶν ἐν Ἀραβίᾳ, ἣτις ἐστὶ διαθήκη εἰς δου-
 λειαν γεννώσα. ὀνόματα δὲ τοῖς παισὶν ἦν Γηροῦμ καὶ Ἐλιέζερ·
 τούτοις οὐδὲν ἄξιον μνήμης πέπρακται. ἀκούσας δὲ Ἰοθὸρ τὰ
 κατ' Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θαύματα ἐξέστη, καὶ εὐλόγησε
 20 τὸν Θεόν, θύσας αὐτῷ ὀλοκαυτώματα. καὶ συνεστιαθεὶς Μωϋσῆ V. 104

2. ἐπολέμησε B. ἐκολέμει G. 3. Ναυῆ] ναῆ B. ἀδόσῃ B.
 6. εἰς ὕψος om. G. 7. διαβαρῶς B. 8. ἐπικαθήσας AB.
 ὑποκαθήσας G. Narrantur haec Exod. XVII, 12. 9. ἔκειρε G.
 10. σταυροειδῆ AB. 11. Ἰοθὸρ m. Ἰοθὼρ G. 12. τοῦ
 om. G. 13. Σεπφορᾶ G. 14. μωσει B. 15. Σινᾶ G con-
 stanter. ἔφη] φησὶν G. 17. γηροῦμ B. γηροῦμ A. Γεροῦμ G.
 18. Vulgo Ἰοθὼρ. Ἰοθὼρ B. 19. ἐξέστη A. 20. Θεόν B.
 κύριον G.

largiri, et impositum est loco nomen tentatio et maledicentia. Illic ir-
 ruens Amalec bello lacecebat Israël, adversus quem misso Iesu filio Nave,
 Auae prius dicto, electae militum manus duce, ipse Moses crucis in mo-
 rem manibus extensis ac formatis belli sollicitudinem omnem in deum re-
 ferebat. Cum itaque manus in crucem compositas et elatas teneret Moses,
 adversarios Israël superabat, cum autem prae gravitate dimitteret et ipse
 proffigabatur. Tunc lapidi manus innixas usque ad solis occasum, ab Aa-
 ron et Or sustentatus, extendebat; et fugavit Iesus Amalecitas omnes in
 caede gladii, victoriae datrice, manuum expansione, legialatoris tropaeo
 usus. Eo tempore Iothor filius Raguel, Mosis socer ad eum, cum eius
 uxore Sepphora et duobus ex ea susceptis liberis accessit, iuxta deser-
 tum Madian Arabiae fellicis monti Sina contiguum, de quo divinus aposto-
 lus ait: Agar Sina mons est in Arabia, quod est testamentum in servitu-
 tem generans; nomina vero filiorum erant Gersam et Eliezer, quibus me-
 moria dignum nihil actum est. Auditis itaque quae circa Aegyptum et ru-
 brum mare gesta sunt portentis obstupuit et immolatis victimis benedixit
 dominum; celebratoque cum Mose et Aaron et omnibus senioribus Israël

καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσι τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ, περὶ τε δικαστηρίων χρηστὰ συμβουλευσας ἀνέβηξεν εἰς Μωυσαίου προπεμφθεὶς ὑπὸ Μωυσεως· τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον τὴν Σινᾶ, καὶ παρέβαλλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους, 5 καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. τότε μυσταγωγηθεὶς Μωυσῆς τὰ πρὸς τὸν λαὸν καταβὰς ἀπήγγειλε τοῖς πρεσβυτέροις, τῶν δὲ συνθεμένων ὑπέκειν Θεῷ κατὰ πάντα, ἀνήγαγε πρὸς τὸν Θεὸν τοὺς λόγους αὐτῶν. καὶ καταβὰς πάλιν διεμαρτύρατο τῷ λαῷ πάντων μολυσμῶν καθαρθῆναι καὶ περιφραντισμοῖς ἀφα- 10 γνίσασθαι τρισὶν ἡμέραις ἀπεχομένους καὶ τοῦ γάμου. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρὸς ὄρθρον φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασι. καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὡς ἀφανὲς ἐν κύκλῳ τοῦ ὄρους εἶναι τῷ γνόφῳ συνελιμμένον, φοβεράν τε τὴν θέαν ἐμποιεῖν τοῖς ὄρωσι καπνιζόμενον κύκλῳ πυρὶ καὶ σάλπιγγος καταπλήκτῳ φωνῇ 15 περιηχοῦμενον. ἐφ' οἷς ἅπας ἐξέστη ὁ λαὸς ἀξαναμένης σφόδρα τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος ἐπὶ τῇ καταβάσει τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους, Μωυσεως τε διαλεγομένου καὶ τοῦ Θεοῦ ἀποκρινομένου. τότε ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν τὴν νομικὴν δεκάλογον.

P. 181 α' Ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰ- 20 γύπτου.

2. συμβουλευσασαν ἔβηξεν G. Correctum ex B. 5. τὴν σινᾶ B. τὴν σινᾶ A. τοῦ Σινᾶ G. 6. Μωυσεως AB. Μωυσεως G. 9. καὶ om. G. 10. περιφραν— A. 11. καὶ om. G. 13. κύκλῳ τοῦ ὄρους B. κύκλῳ τοῦ ὄρους G. 16. ἐξέστη Bm. ἐξέστη G. ἀξανα- νομένη A. 17. ἐπὶ τοῦ] ἐπὶ om. B. 19. μωυσῆν AB. Μω- σῆν G. 20. Praefixit G οὗτοι οἱ δέκα λόγοι οὗς εἶπεν κύριος ὁ Θεός τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ.

convivio datisque ad iudicia promovenda consiliis utilibus, in Madian a Mose deductus, reversus est. Tertio vero mense ab exitu filiorum Israël de terra Aegypti, eodem quo exierant die, venerunt in desertum Sina, ubi ex montis adverso Israël est castra metatus, et Moses ad dei montem conscendit. Tunc Moses de regendo populo caelestibus oraculis eruditus, descendens e monte cuncta senioribus enunciauit; ipsis autem deo se obsequuturos pollicitis ad deum eorum verba retulit. Iterato descendens cunctis sordibus expurgari et lustrationibus expiari populum et nuptiali commercio tribus diebus continere obtestabatur. Tertio vero die circa diluculum factae sunt voces et fulgura et nubes caliginosa super montem fumo circumtectum coacta eum oculis eripuit; imo mons ipse suffumante per gyrum igne vallatus et terribili tubae sonitu perstratus totus, horrendum cernentibus exhibebat spectaculum et invalescente magis ac magis tubae sonitu, deo in montem descendente, Moseque cum deo sermones familiaris conferente, ipsoque vicissim Mosi colloquente, populus omnis stabat animis consternatus. Tunc legis decalogum audiente Mose dominus pronunciauit.

I. Ego sum dominus deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti. Non

β' Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις ἐαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα.

γ' Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ κενῷ. οὐ γὰρ μὴ καθάρσιον κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ' Μνήσθητι τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀγαλῆσαι αὐτήν.

ε' Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς.

ς' Οὐ μοιχεύσεις.

10 ζ' Οὐ φονεύσεις.

η' Οὐ κλέψεις.

θ' Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου.

ι' Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ 15 οὔτε τὸν παιδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑπόζυγιου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν. C

Αὕτη ἡ δεκάλογος γενικῶν ἐντολῶν ἐστὶ διάταξις.

Ταῦτα τὰ θεῖα διατάγματα φοβερῶ τιμὴν ἐνάρθρω φωνῇ δια- 20 τέτακται, ὁρῶντος τοῦ λαοῦ καὶ ἀκούοντος, ἧς τὸ κατάπληκτον καὶ ἀκοαῖς δυσάντητον μὴ φέροντες ἤτησαν διὰ Μωυσέως τὰ

1. β' om. G. ποιήσης B. ἐαυτῷ AB. σοι G. σεαυτῷ Exod. XX, 4. 3. γ'] β' G et γ' — δ' pro δ' — ε'. λήψῃ B. 5. ματαίῳ] μάτην G. 13. ι' Οὐκ ἐπιθυμ. τὴν οἰκίαν G. 17. τῷ] τοῦ G. 18. Ἀσπῆ G. ἐστὶ] ἐστὶν AB. ἐστὶν ἢ G. 19. διατάγματα B. διδάγματα G. τιμὴ καὶ ἐνάρθρω G.

erunt tibi dii alii praeter me. Non facies tibi idolum, nec cuiusquam similitudinem.

II. Non assumes nomen domini dei tui in vanum: non enim innoxium habebit dominus, qui sumpserit nomen eius in vanum.

III. Memento diei Sabbati, ut eum sanctifices.

IV. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut bene tibi sit et ut longaeuus sis super terram.

V. Non moechaberis.

VI. Non occides.

VII. Non furaberis.

VIII. Non falso testaberis contra proximum tuum.

IX. Non concupisces uxorem proximi tui.

X. Non concupisces domum proximi tui, non eius agrum, non eius servum, non eius ancillam, non eius bovem, non eius subiugale, neque ullam pecus eius, neque quaecunque proximi tui sunt.

Haec decem verba generalium mandatorum series est.

Ista divina documenta tremenda quadam et articulata voce vidente populo et audiente sunt pronunciata, cuius terrorem et gravem auribus sonum non ferentes Israëlites, reliqua capitibus octo sancita et comprehen-

- λοιπὰ τῶν ἑφεξῆς ἰδικῶς αὐτοῖς ἐν πεντήκοντα κεφαλαίοις νομοθετηθέντων καληθῆναι. ἦσαν δὲ περὶ τε οἰκετῶν καὶ φόνων ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων, ἀτιμίας γονέων καὶ κακολογίας, κλοπῆς, πατάξεως ἐν μαχαίραις πρὸς ζῶην καὶ πρὸς θάνατον, ἔλευθέρων πρὸς ἔλευθέρους καὶ δεσπότην πρὸς δούλον καὶ ἀνδρῶν πρὸς 5
- V. 105 ἔγκυον γυναῖκα, καὶ ἐκβολῆς ὀφθαλμοῦ δούλου καὶ δούλης, κερατισμοῦ ταύρου πρὸς θάνατον καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὀρυγῆς λάκκου καὶ κτηνῶν ἐμπτώσεως ἐν τούτῳ, κερατισμοῦ ταύρου πρὸς ταῦρον, κλοπῆς μύσχου καὶ θανῆς τοῦ κλέπτου ἐν τῷ διορύγματι κατὰ βοσκημάτων, καὶ ἄλωνος ἐμπρησμοῦ, παρακα- 10
- ταθήκης ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ ὑποζυγίων καὶ παντοίων κτηνῶν χρήσεως παρὰ τῷ πλησίον, φθορᾶς παρθένου, καὶ θανάτου, φαρμάκου, κτηνοβουλίας, καὶ θυσίας εἰδώλων, κακώσεως προσηλύτου, καὶ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν δανειζομένων, κακολογίας εἰς θεὸν καὶ ἄρχοντα λαοῦ, ἀπαρχῶν ἄλωνος καὶ ληνοῦ, πρωτο- 15
- τόκων νείων μύσχων τε καὶ προβάτων καὶ ὑποζυγίων, τοῦ εἶναι
- P. 132 αὐτοὺς ἀνδρας ἀγίλους θεῷ, καὶ κρέα θηριαλώτων μὴ ἐσθίειν, ἀλλὰ κυσὶν ἀπορρίπτειν, μὴ παραδέχεσθαι ἀκοήν ματαίαν, μὴ συμμαρτυρεῖν ἀδικῶ, μὴ συνείναι πολλοῖς ἐπὶ κακίᾳ, μὴ ἐκκλίνει μετὰ πολλῶν κρίσειν, μήτε ἐλεῆσαι πτωχὸν ἐν κρίσει, ἀπο- 20
- στρέφειν καὶ ἀποδιδόναι τὸν βοῦν καὶ τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ

1. πεντήκοντα B. ὡς A. ἢ G. νομοθετηθέντων B. νομοθετηθέντα G. 2. ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων B. ἀκουσίων καὶ ἐκουσίων G. 4. μαχαίραις] μάχαις B. 5. δούλον B. δούλου A. δούλους G. 6. ὀφθαλμοῦ B. ὀφθαλμῶν G. 11. ὑποζυγίων B. ὑποζυγίου G. 12. παρὰ] περὶ G. 15. ἀρχοντα G. 17. θηριαλώτων B. θηριαλώτα G. 19. μὴ ἐκκλίνει B. καὶ ἐκκλίνει G. 20. κρίσειν] κρίσει G. μήτε] καὶ G.

sa privatim sibi postmodum a Mose postulaverunt exponi. Illa vero de famulis et involuntariis spontaneisque caedibus, de parentum contemptu et in eos maledicentia, de furto, gladii percussione ad vitam et mortem, a liberis in liberos factam, a domino in servos, a viris in mulierem praegnantem, excaecatione oculorum servi et ancillae, vulnere cornuum tauri in mortem, et de eius domino, de fossione foveae et iumentorum in eam casu, pugna tauri in taurum, furto vituli, et furis dum murum diripiendis pecoribus effoderet nece, de area incensa, argenti vel auri depositi, subiugali et omnium armentorum usu proximis concesso, virginum stupro, de morte et veneficio, coitu cum bestia, idolorum cultu, advenis et orphanis vexatis, viduis mutua accipientibus, maledicentia in deum et populi magistratum, arae et torcularis primitiis, primogenitiis, et tandem de vitulis, ovibus et subiugalibus edisserit; edocet insuper qua ratione sanctos ac deo votos esse conveniat, ne carnes a bestiis captas comedant, sed canibus proiciant, ne vanam auditionem suscipiant, ne faventes impio sint testes, ne cum pluribus malo proposito conversentur vel cum iis a iudicio declinent, ne in iudicio pauperis miscerantur, retro agant bovem

- πλανώμενον, εὐρόντα καὶ πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον συνηγεῖν, μὴ διαστρέφειν κρίσιν πένητος δικαίαν, ἀπὸ πικρὸς ῥήματος ἀδίκου ἀπίστασθαι, μὴ ἀναιρεῖν ἀδῶον καὶ δίκαιον, μὴ δικαιοῦν τὸν ἀσεβῆ, δῶρα μὴ λαμβάνειν ὡς ἐκτυφλοῦντα βλέποντας καὶ τὸ 5 δίκαιον λυμαινόμενον. προσήλυτον εὐ ποιεῖν, ἕξ ἕτη σπειρεῖν τὴν γῆν καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἔφειν αὐτῇ παρέχειν εἰς ἀπόλαυσιν πτωχοῖς B ἢ θηρίοις· ὁμοίως καὶ τὸν ἀμπελῶνα καὶ τὸν ἐλαιῶνα ἕξ ἡμέρας ἐργάζεσθαι τῆς ἐβδομάδος, τῷ δὲ σαββάτῳ ἀναπαύεσθαι. ὀνόματι Θεοῦ ἀλλότριον μὴ ὀμνύειν, μήτε προσφέρειν διὰ στόματος·
- 10 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἔτους ἐορτάζειν· τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων πρῶτην ἐπὶ ἡμερῶν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἦται κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔαρος πανσέληνον· δευτέραν ἐορτὴν θεισμοῦ πρωτογεννημάτων· καὶ τρίτην συναγωγῆς ἔργων τοῦ ἀγροῦ συντελείας ἀπὸ ἐξόδων ἐνιαυτοῦ. μὴ ὀφθῆναι κενὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ πᾶν ἄρσεν 15 ὀπτάνεσθαι ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰς τρεῖς ἐορτὰς ταύτας. μὴ Θύειν ἐπὶ ζύμῃ αἶμα θυσιάματος κυρίου, ἀλλ' ἐπ' ἀζύμοις· μὴ μένειν ἕως πρῶτῆς στέαρ τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς εἰσάγειν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. ἐφ' ἕκαστῳ μὴ ἔψειν ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.
- 20 Ταῦτα τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆς ἐλθὼν ἀπήγγειλε τῷ λαῷ μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν θείων παραινήσεων, καὶ ἀπεκρίθη
1. εὐρόντα] εὐρόντα B. εὐρόντας m. πεπτωκὸς B. συνηγεῖν G. συναρεῖς est Exod. XXIII, 5. 5. λυμαινόμενα m.
7. ὁμοίως δὲ τὸν G. 9. θεῶν ἀλλοτρίων G. προσφέρειν m.
10. ἐορτάζειν B et infra ἐορτῆς. 12. ἀλαρος B. πρωτογεννημάτων B. 13. τρίτην m. τρίτον G. συναγωγῆν G. ἔργων Bm. ἔργον G. 19. Vulgo ἐψείν. 21. τινῶν om. G.

ad dominum et subigale errans restituant, si sub onere prolapsus inveniant, ipsi sublevent, ne iustum pauperis iudicium pervertant, ab omni verbo iniusto abtineant, ne innocentem et iustum morti tradant, ne impium iustificent, ne dona ceu videntium oculos excaecantia et ius omne pervertentia accipiant, ut advenis benefaciant, sex annis terram serant et septimo in pauperum et bestiarum escam requiem ei praebeant, vites pariter et oliveta sex hebdomados diebus colant et Sabbato a labore cessent, per alienorum deorum nomen ne iurent vel ore solo proferant, tribus anni temporibus festum agant: primum Azymorum festum diebus septem, novorum mense, hoc est circa primum veris novilunium; secundum messis primitivorum; et tertium festum consummationis de anni proventibus in collectione operum agri; ne vacui coram domino appareant, cuncti masculi tribus his festis diebus in domini conspectu se sistant, ne super fermento, sed super Azymis sacrificii sanguinem offerant; ne usque mane festi adeps remaneat, primitivorum primitias in domini domum inferant et prae omnibus ne in matris suae sanguine agnum coquant.

Has dei iustificaciones ac simul omnia sacra documenta populo Moyses exposuit et una voce populus omnis respondit: omnia verba domini facie-

- πῦς ὁ λαὸς μιᾷ φωνῇ, λέγοντες, πάντας τοὺς λόγους κυρίου ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ ἔγραψε ταῦτα πάντα. τότε ὄρθρισας ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ ἰβ' λίθους κατὰ φυλὴν ἔστησε· καὶ θύσας τῷ θεῷ μόσχους προσέχει τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος πρὸς τὸ θυσιαστήριον· ἐπαρέγνω τε αὐθις εἰς τὰ 5
- D ὧτα τοῦ λαοῦ τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, καὶ εἶπον, πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ λαβὼν τὸ ἄλλο ἥμισυ τοῦ αἵματος τῶν θυσιῶν ἐν κρατῆρι κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν, ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο πρὸς ἡμᾶς κύριος περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων. παραλαβὼν δὲ Μωϋσῆς 10 τὸν Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιοὺδ σὺν ἄλλοις ὁ τῆς γερουσίας ἀνέβη, οὗ εἰστέχει ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ εἶδον τὸν τόπον καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον λίθου σαπφείρου, καὶ ὡσερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαρότητι, καὶ τῶν ἐπιλέκτων
- P. 133 τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφάνησεν οὐδὲ εἰς. καὶ ὤφθησαν ἐν τῷ τόπῳ, 15 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
- V. 106 Τοῖς σὺν γενικοῖς καὶ ἰδιοῖς νόμοις Μωϋσῆς προκαταρτηθεὶς τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὴν ἀκρόρειαν ἀνελθεῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ προσετάχθη, ἔνθα σὺν Ἰησοῦ τῷ τοῦ Ναυῆ μόνῳ προσαναβάς ἐπὶ τελειοτέραν μυσταγωγίαν ἀνάγεται, ναοῦ τινος αὐτῷ παρα- 20 δειχθέντος παμποικίλου καὶ δυσερμηνεύτου, προφυλαίαις καὶ
2. ποιήσομεν AB. ἀκουσόμεθα B. ἀκουσάμεθα A. ἀκούσομεν G. Vide Exod. XXIV, 3. ἔγραψεν AB. ἔγραψαν G. 3. καὶ om. G.
4. φυλάς G. 5. πρὸς B. εἰς G. τὰ om. B. 6. εἶπον Bm. εἰπὼν G. 7. ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα AB. 10. περὶ om. G. τὸν λόγον τούτου A. 11. ναδάβ B. Ναδάμ G. ο' om. G. 12. εἶδον m. ἰδὼν G. 13. εἰσεἰ] ὡσερ G. 19. νανῆ B.

mus et audiemus. Et ea cuncta descripserunt. Surgens autem Moses mane aedificavit altare ad montis radicem duodecim positus lapidibus pro duodecim tribuum numero; et immolatis deo vitulis medium sanguinis effudit in altare; rursumque testamenti librum audiente populo perlegit et exclamaverunt cuncti: omnia quaecunque locutus est dominus faciemus et audiemus. Acceptamque aliam sanguinis victimarum partem mediam resperisit in populum et ait: ecce sanguis testamenti, quod disposuit dominus de omnibus verbis istis. Et assumptis Aaron, Nadam et Abiud cum aliis e senioribus, ascendit Moses in locum, quo aeternat deus Israël. Et viderunt locum et quae sub pedibus eius, velut speciem lapidis Sapphiri ac velut speciem firmamenti caeli in sua puritate. Et de primoribus Israël non contradixit vel unna. Et visi sunt in loco, et comederunt et biberunt.

Communibus itaque privatisque legibus Moses instructus, ad montis cacumen a deo conscendere iussus est; illucque solus cum Iesu Nave penetrans, ad sublimiorem rerum divinarum agnitionem elevatur, ostenso ei quodam templo rerum difficile explicandarum varietate ornato ac vestibu-

στύλοις καὶ παραπετάσμασι τραπέζῃ τε καὶ λόγχοις καὶ θυμιατη-
 ρίῳ καὶ ἀνεπιβάτοις ἀδύτοις κεκαλλωπισμένον· ὧν τὴν τῆς κα-
 τασκευῆς ἱστορίαν οὐ γραφῇ παραδοῦναι μόνῃ κελεύεται, ἀλλὰ
 καὶ ἀδοῖς ἔργοις ὅσον ἀνθρώποις ἐκμιμήσασθαι δυνατόν τὴν
 5 ἄυλον ἐκείνην καὶ θυμιαστὴν δημιουργίαν ἐν ὕλικῇ κατασκευῇ, B
 διὰ τῶν. κατὰ γῆν εὐρισκομένων τιμιωτάτων ὑλῶν ἐκμιμήσασθαι
 σκητῆς τύπῳ συμπεριφερομένης τοῖς ἐκ τόπου τόπον ἀμείβουσι
 μετανάστασι. ἐν δὲ τῇ κατασκευῇ πλέον μὲν ὁ χρυσοῦς παρελή-
 φθη κύκλῳ περιεχυμένος τοῖς στύλοις, κατὰ δὲ τὰς κορυφὰς καὶ
 10 τὰς βάσεις καὶ ὁ ἄργυρος. ἔστι δὲ πού καὶ ὁ χαλκὸς ἐν κεφαλαῖς
 καὶ βάσει τῶν ἀργυρῶν κίωνων. ὁ δὲ περίβολος τοῦ ναοῦ καὶ ὁ
 τῶν κίωνων ὄροφος τὰ τε παραπετάσματα καὶ καταπετάσματα
 πάντα δι' ὕψοματάων ὑακινθίνων καὶ πορφυρῶν καὶ κοκκίων
 βαπτῶν καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ αὐτοφθοῦς λευκοτάτου βύσσου
 15 ἐμπείρωσ καθυσφασμένων. ἐν τισὶ δὲ καὶ λίνον καὶ τρίχας καὶ ἐρυ-
 θρὰ δέρματα παρελήφθη πρὸς τὴν κατέλληλον ἐκίστου χρεῖαν. C
 ἔφ' οἷς ἱερατικῇ στολῇ δι' ἐπωμίδων ἐκ διαφόρων βαφῶν, ἐξ
 ὧν ἦν καὶ τὸ καταπέτασμα πεποικιλμένον, πλέον ἔχουσῶν τοῦ
 χρυσοῦ νήματος, τῶν τε πορπῶν καθ' ἕτερον μέρος, αἷ συνέχουσι
 20 τὰς ἐπωμίδας σμαράγδοις ἐν κύκλῳ διαχρῦσοις περισφύγγουσαι,
 τῇ χλοερῷ φῦσει τῶν λίθων διαλαμπουσῶν, αὐτῶν τε τῶν λίθων

1. περιπετάσμασι G. 7. τύπῳ B. τύπον G. τόπων ἀμείβου-
 σαν B. 8. παρελήφθη A. παρελείφθη G. 10. βάσεις καὶ] καὶ
 om. G. ἔστι] ἔτι G. 12. περιπετάσματα G. 14. αὐτοφα-
 οῦς G. Correctum ex B. 15. λίνον Bm. λίνων G. 17. ἱερα-
 τικῇ στολῇ AB. ἐπωμίδων] ἐπωμίδα G.

lis, columnis, velis, mensa, lucernis, thuribulis et inaccessis penetralibus
 sacris arte mira absoluto, quorum apparatus historiam non solum scripto
 mandare, verum etiam, quantum hominum ferrent vires, ipsis factis mi-
 randum illud et materiei expertis opus in materiali mole exquisitis pretiosae
 suppellectilis ornamentis varium, tentorii, inquam, de loco in locum a va-
 gis et incertae stationis hominibus circumferendi figuram imitari iubetur. In
 his vero disponendis frequentius aurum columnis circumducendum, basibus
 autem et capitellis argentum, nonnunquam etiam aes in epistellis et sustentaculis
 argentearum columnarum conflandis est adhibitum. Templi vero se-
 ptum et columnarum tectum, aulae et vela cuncta erant ex opere textili, hya-
 cintho, purpura, cocco tincto et bysso pellucida genuinoque candore co-
 ruscante perite intertextis. Interdum etiam linum et lana rubraeque pelles
 venerunt in usum, prout respondentia sibi invicem opera exigebant. His
 praecipuum ornamentum sacerdotale additum est; humerale nimirum, di-
 versis coloribus (quibus velum etiam distinctum erat) et aureis filis, qui-
 bus maxime abundabat radians; accedebant quoque altera ex parte fibulae,
 (quae smaragdis auro per gyrum inclusis humeralia constringunt et conti-
 nent), lapidibus innato virore micantibus illustres, alii vero lapides sena

ἔγγελυμένα τὰ τῶν πατριαρχῶν ἀνὰ ἕξ ἔχόντων ὀνόματα, καὶ τὰ τούτων ἀπρητημένα κοσμίως ἀσπίδια κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος, αἱ τε καθ' ἑκάτερον μέρος ἀπὸ τῆς πρόπτης ἄνωθεν καθειρμένοι τῶν ἀσπίδων διάπλοκοι σειραὶ ἐν ἀλλήλων διαλλάξ κατὰ τινὰ ῥυθμὸν, ἐκ χρυσοῦ δικτυοειδῶς πεπλεγμένοι καὶ βαφαῖς 5 συνηθισμένοι. τούτοις ἐξῆς τὸ λόγιον τῶν κρίσεων τοῦ στήθους προβεβλημένον τοῦ ἀρχιερέως κατὰ ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένον κατεσκευάστο καὶ βύσσου, τετράγωνον, διπλοῦν, ἰσόπλευρον, σπιθαμῆς μῆκος καὶ πλάτος ἰβ', λίθοις ἐν τέτρασι στίχοις κει- 10 μένοις καὶ ἐγκαθυστασμένοις οὕτως· πρῶτος στίχος λίθων τριῶν, σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδος. δεύτερος στίχος, ἄνθραξ, P. 134 σάπφειρος, ἰασπις. τρίτος στίχος, λιγύριον, ἀγάτης, ἀμέθυστος. τέταρτος στίχος, χρυσόλιθος, βηρύλλιον, ὀνύχιον. οὗτοι οἱ ἰβ' λίθοι, φέροντες τὰ τῶν ἰβ' φυλῶν ὀνόματα τοῦ Ἰσραὴλ 15 ἔγγελυμένα καθ' ἓνα αὐτῶν περιεχρυσωμένοι καὶ ἐνδεδυμένοι χρυσοῦ καθαροῦ, ἐπὶ τοῦ λογιῶν ἦσαν. τὸ δὲ λόγιον χρυσοῖς συμπεπλεγμένοις ἀλυσιδέτοις ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ δυοῖ δακτύλοις χρυσοῖς ἀπεκρέματο τῶν ὤμων τοῦ ἀρχιερέως συμβεβλημένοις μηχανήμασι σφίγκτοις πρὸς τὰς δύο ἐπωμίδας, ὡς κείσθαι 20 αὐτὸ κατὰ μέσον τοῦ στήθους τοῦ ἀρχιερέως ἐν ταῖς εἰσδοῖς ταῖς εἰς τὸ ἅγιον· ἐπὶ δὲ τὸ λόγιον, φησὶ, τῆς κρίσεως ἐπιθή-

7. προβεβλημένον B. προβεβλημένον G. 10. τέτρασι] τέσσαρασι m. στίχοις] στοιχει (sic) B. 13. ἀγάτης A. 14. βηρύλλιος G. 15. φέροντες δὲ G. 18. ἀλυσιδέτοις A. ἀλύσει δὲ τοῖς B. ἀλυσιδέσιον G. Fortasse ἀλυσιδωτοῖς B dare voluit. Conf. Exod. XXVIII, 22. 19. ἀπεκρέματο A. 21. αὐτὸ B. αὐτὸν G. 22. φησὶ] Exod. XXVIII, 30.

hinc inde gerebant patriarcharum insculpta nomina, scutulaque pariter de pectore eleganter pendentia, tum catenae ex utroque humero fibulis superiorum annexae et scutulis demissae, in invicem et alterne arte mirabili implexae diversisque coloribus auro permixtis radiabant. Erat praeter ista rationale iudiciorum pectori pontificis appensum ad humeralium modum, auro, hyacintho, purpura, cocco et bysso intextis compositum, quadrangulum, duplex, per latera aequale, palmo uno longum et latum, duodecimumque lapidibus per quatuor ordines fixis et insitis distinctum, hoc pacto. Primus lapidum trium ordo: sardius, topazius et smaragdus. Secundus ordo: carbunculus, sapphirus et iaspis. Tertius ordo: ligurius, achates et amethystus. Quartus ordo: chrysolitus, beryllius et onychinus. Duodecim isti lapides duodecim tribuum Israel insculpta sibi singulis nomina praeferentes, auro puro inclusi et rationali erant affixi. Rationale vero fimbriis ex auro puro concatenatis et implexis et duabus ansulis tenacibus apte versus humeralia duo commissis ex pontificis humeris ita pendeat, ut in eius medio pectore, eo in sancta penetrante, positum effulgeret. Et impones, in-

σεις τὴν δὴλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους
 Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι κυρίου, καὶ οἴ-
 σει Ἀαρὼν ἔναντι κυρίου τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐπὶ τοῦ
 στήθους διὰ παντός.

- 5 Περὶ τούτου τοῦ λόγιον φησὶν ὁ Ἰωσήπος ἐν τρίτῳ ὅτι οἱ δύο
 σαρδώνυχοι οἱ ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀρχιερέως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ στή-
 θους δωδεκάλιθοι λόγιον ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ σημαίνειν ἕκ τε τῆς V. 107
 ἀγῆς τὰ χρηστὰ καὶ ἐκ τῆς ἐπισκοτήσεως τὰ δεινὰ ἐν πολέμοις
 καὶ ἄλλοις παντοίοις πράγμασι τῷ Ἰσραὴλ. ἡ δὲ τοιαύτη σημα-
 10 σία δὴλωσις ἐλέγετο καὶ ἀλήθεια ἐν τῷ λόγῳ θεόθεν ἀναφαινο-
 μένη, ἣτις κατὰ ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, φησὶν, ἐπαύσατο ἐνεργουσα C
 τῶν Ἰωσήπου χρόνων πρότερον ἔτεσι διακοσίοις. μετὰ τὸ λόγιον
 ὑποδύτην ποδήρη ὄλον ὑακίνθινον ὑφαντὸν ἔνδον ἐπωμίδων ἐξ
 15 ἀγένης εἰς πόδας κατιόντα προστέτακται, τοῖς τῶν κοσμηθῶν
 διαστήμασιν εὐπρεπῶς κεκοσμημένον, τὸ κράσπεδόν τε ἐξ ἔφαν-
 20 τικῆς ποικιλίας καὶ χρυσῶν ἀπαρτημάτων ἔχοντα κώδωμοι καὶ
 ῥοῖσχοις ἐκ παραλλήλου κεκαλλωπισμένον, τεκτῆνασθαι. εἶτα
 πέταλον χρυσοῦν ἀγίῳ τινὶ καὶ ἀρρήτῳ χαράγματι κατασεση-
 μασμένον ἐπιτίθεσθαι τῷ μετώπῳ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ κίδαριν

2. τοῦ Ἀαρὼν G. τοῦ om. B. Legebatur εἰσπορεύεται. ἐσκο-
 ρεῖται A. 5. ὁ add. B. ἐν τρίτῳ] Cap. 8. 6. σαρδόν-
 υχοι B. 8. ἐπισκοτήσεως A. ἐπισκοπίσεως B. σκοτήσεως G.
 13. καὶ ὑποδύτην m. ὑποδύτην] Exod. XXVIII, 31. ὑφαν-
 τὸν Bm. ὑφαντῶν G. 14. προστέτακται om. G. κοσμηθῶν A.
 15. κεκοσμημένον Bm. κεκοσμημένων G. 16. ποικιλίας B.
 ποικίλλης A. ποικίλης G.

quit, super rationale iudicii demonstrationem et veritatem. Et erit super
 pectus Aaron, quando ingreditur in sanctum ante dominum. Et offeret
 Aaron iudicia filiorum Israël super pectus ante dominum semper.

De rationali isto refert Iosephus in tertio, duos in humeris pontificis
 sardonychos et duodecim in pectore gestatos lapides, rationale vocatos,
 quod ex splendore fortunata, ex obscuritate adversa, cum in bellis tum in
 rebus aliis ab Israël gerendis, praenunciarent. Illud porro vaticinium, de-
 monstratio videlicet et veritas in rationali caelitus manifestata, propter po-
 puli peccata ducentis annis ante Iosephi aetatem nullius rei futurae dabat
 indicium. Praeter rationale et talarem tunicam puri coloris hyacinthini
 textilem, sub humeralibus a cervice ad pedes usque demissam, subligaculo-
 rum discrimibus decenter ornatam, fimbriasque eius textiles et varias au-
 reis pensilibus, tintinnabulis nimirum et malis punicis collustratas iussit
 componi, mox laminam auream sancto quodam et secreto characterē exa-
 ratam pontificis fronti, mitramque et zonam superaddi. Interior autem or-
 natus et alia quaecunque circa pontificiam dignitatem memorata, sub ve-
 stimentorum ostentatione virtutum figuras et indicia oculis obiciebant.

τιῆς ἐπέφανται δι' αἰνυμάτων ἀρετῆς ἐν περιβολῇ σχήματος. Ταῦτα πάντα ἐν ἡμέραις μ' μνηθεῖς καὶ ὅσα λοιπὰ κατὰ μέρος περὶ κατασκευῆς τῆς σκηπῆς καὶ ἱερωσύνης καὶ θυσῶν καὶ ἐξίλασμων. ἔτι τε δύο πλάκας ἱερὰς καὶ θεοτεύκτους οἷόν τι δῶρον ἀχειροποίητον ἐκ θεοῦ λαβὼν θείῳ δακτύλῳ γεγραμμένας κατήει5 ταύτας ἐπιφερόμενος, εἰπόντος πρὸς αὐτὸν τοῦ θεοῦ, βιάδιζε, κατάρβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν, ἠνόμεσε γὰρ ὁ λαὸς σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ, καὶ εἶπαν, οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἵ-10 τινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ νῦν ἕασόν με, καὶ θυμωθεῖς ὀργῇ ἐκτρέψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρότερον ἢ τοῦτο. ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, αὐτοῦ τε

P. 135 δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐξίλασαμένου οὕτω κατήει. ἀκούσας δὲ Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωϋσῆν, 15 φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ λέγει Μωϋσῆς οὐκ ἔστι φωνὴ ἑξαρχόντων κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ φωνὴ ἑξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἑξαρχόντων οἴνου ἀκούω ἐγώ. ἦνίκα δὲ ἤγγισε τῇ παρεμβολῇ παρὰ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς, ὀργισθεῖς θυμῷ Μωϋσῆς ἔρριπεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας καὶ 20 συνέτριπεν αὐτάς ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ λαβὼν τὸν μόσχον κατέκασεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτόν, καὶ ἔσπειρεν αὐ-

6. εἰπόντος] Exod. XXXII, 7. πρὸς αὐτόν] ἀπὸ G. 7. ἠνόμισε G. σου] μου B. 9. προσκεκνήκασιν A. 10. εἶπαν] εἶπον G. 12. ἐκτρέψω B. ἐκτρέψω G. 13. εἰπόντος πρὸς αὐτόν G. 17. ἑξαρχ — ter m. ἐξ ἀρχ — G. Post οὐδὲ φωνὴ ἐξ ἀρχ — in B excidit folium, quod pertinuit usque ad παρεμβολῇ p. 136 d. 22. Legebatur ἔσπειρεν αὐτό. Vide Exod. XXXII, 20.

Cunctis istis et reliquis sigillatim aliis, quae tabernaculi fabricam, sacerdotium victimas et expiationes spectant per quadraginta dies initiatus, deum sacris duabus tabulis apud deum repertis divinoque digito exsculptis et inscriptis ceu munere nulla hominis arte edito donatur; tum eas acceptas adportans descendit e monte, deo praecipiente. Vade, descende hinc celeriter. Iniquitatem enim fecit populus tuus, quem eduxisti de terra Aegypti; transgressi sunt cito de via quam mandasti eis. Fecerunt sibi vitulum et adoraverunt eum et sacrificaverunt ei et dixerunt: hi dii tui Israël, qui te eduxerunt de terra Aegypti; et nunc sine me et indignatus conteram eos et faciam te in gentem magnam et ista longe potentiozem. Haec deo Mosi dicente ipse pro eis precatus est, et placato deo descendit de monte. Et audiens Iesus vocem populi clamantium ait ad Moysen. Vox belli in castris. Non est vox praecinentium secundum fortitudinem, neque vox praecinentium fugam, sed vocem praecinentium vinum ego audio. Ut vero castris appropinquavit, iuxta vitulum et choros, iratus furore Moses, proiecit de manibus suis duas tabulas et comminuit eas sub monte. Et vitulum assumptum combussit igni et contrivit eum minutim et sparsit eum

τὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοῖς Ἰσραηλίταις. Ἔνθα δὴ
 θυμῷ καὶ ζήλῳ θεοῦ κατὰ τῶν ἀσεβῶν κινήθεις καὶ ἐμφυλῶ
 πολέμῳ τὸ θεῖον ἰλωσάμενος τῇ καθάρσει τῶν ἡγῆσαμένων τῆς Β
 μανίας, ἄλλην ἡμερῶν τεσσαρακοντὰ νηστεύει, καθὰ καὶ τὸ
 5 πρῶτον, μηδενὸς προσδεθῆεις τῶν συνήθων τῇ φύσει βρώματος,
 ἀλλ' ἄλλω τρόπῳ βιοτεύων ἐξηλλαγμένῳ, πλάκας τε λαμβάνει,
 χερσὶν αὐτοῦ Μωϋσέως ἐργασμένας, θεῖα δὲ δυνάμει γεγραμ-
 μένας. τότε εἶδε καὶ τὴν δόξαν κυρίου παρὰ τὴν τῆς πέτρας ὁπῆν
 καθίσας. καὶ ἐδοξάσθη τῷ προσώπῳ, ὡς μὴ δύνασθαι ἀτειλέειν
 10 τῷ προσώπῳ αὐτοῦ κατελθόντος ἀπὸ τοῦ ὄρους τόν τε Ἰακώβ
 καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. αὐτὸς δὲ ἠγνόει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις
 αὐτοῦ, ἕως τοῦ λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἰδεῖν ὅτι ἐφοβοῦντο ἐγγίσειν C
 αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ὕσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ,
 ἐπέθηκε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἦν δ' ἂν εἰσεπο-
 15 ρεύετο ἔναντι κυρίου περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα. τότε τὴν σκηπὴν
 ἐπήξατο παραδοῦς τὰ νομικὰ καὶ τὴν θεῖαν ἱερωσύνην κατὰ τὴν
 θεῖαν ὑφήγησιν, ἐμπλήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ V. 108
 Οὐρῆ τὸν τοῦ Ὄρ ἐκ φυλῆς Ἰούδα πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέ-
 σεις καὶ ἐπιστήμης ἀρχιτεκτονεῖν πάντων, ποιεῖν τὸ χρυσοῦν καὶ
 20 τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ λιθουργεῖν τὸν λίθον καὶ πᾶν ἔξ-
 λον σὺν τῷ Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμέχ ἐκ φυλῆς Δάν. τοῦτον τὸν
 Βεσελεὴλ Ἰώσηπος υἱὸν εἶναι Μαρίας τῆς ἀδελφῆς Μωϋσέως
 διαβεβαίουται καὶ τοῦ Ὄρ, ὃς σὺν τῷ Ἰακώβ ἀνεῖχε τὰς χεῖρας

7. δυνάμει δὲ A. δὲ om. G. 8. κυρίου A. τοῦ θεοῦ G.
 9. καθίσας A. 22. Ἰώσηπος] Antiq. III, 10. 22. ἀνεῖχε A.
 ἀνεῖλε G.

super aquam et ex eo potum dedit Israëlitis. Exhibe furore zeloque in im-
 piois motus, expiatis ferro tantae vesaniae ducibus, civilibus armis divi-
 num numen placavit; mox ut prius secunda dierum quadragesima corpus
 affligit, nec ullum naturae consuetum cibum admittit, verum longe diverso
 usus, praeparatas propriis manibus tabulas, dei tamen exaratas manu me-
 retur accipere. Eo tempore considerans ille ad os speluncae gloriam dei con-
 templatus est, tantusque splendor in eius vultu circumfulsit, ut descenden-
 tem de monte nulla ratione fixis oculis vel filii Israël vel ipse Aaron pos-
 sent intueri. Ignorabat tamen ipse proprii vultus gloriam usque dum cum
 eis colloqueretur et, quam vererentur ei viciniores fieri, probaret. Expo-
 sitis vero cunctis a deo sibi iniunctis, faciem texit velamine, ad deum au-
 tem propiorem se facturum, velamen auferbat. Tunc legibus positis, sa-
 criisque sacerdotii ritibus ex dei praecepto institutis, implevit deus Bese-
 leel filium Ure, qui Or, de tribu Iuda, divino spiritu sapientiae et intel-
 lectus et scientiae omnium ad fabricandum perite, ad faciendum aurum et
 argentum et aes et operandum lapides et omne lignum, cum Eliab filio
 Achisamech ex tribu Dan. Beseleel istum filium Or, qui cum Aaron Mosis
 manus adversus Amalec sustentavit et Mariae Mosis sororis Iosephus affir-

D Μωϋσέως κατὰ τοῦ Ἀμαλήκ. καὶ πιθανὸς ὁ λόγος. ἄλλοι τὸν Ὀζιήλ φασιν εἶναι ἄνδρα Μαρίας, οὐκ ἔχοντες δεῖξαι πόθεν. φησὶ δὲ Ἰωσήπος ὅτι ἐν ἑπτὰ μηνσὶν ἐτελειώθη πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἐξόδου. τοῦτο δὲ καὶ ἡ γραφὴ τῆς Ἐξόδου μαρ-5 τυρεῖ πέρας ἐν τοῦτοις ἔχουσα.

Τὰ ἐν τῇ τρίτῃ Μωϋσαϊκῇ βίβλῳ τοῦ λεγομένου Λευιτικοῦ περὶ τε προσαγόντων καὶ προσαγομένων θυσιῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων περὶ τε ἰλασμοῦ ἁμαρτιῶν καὶ εἰσόδου τῶν ἱερέων καὶ ἐξόδου εἰς τὰ ὄγια, χρήσεως τε Ἀαρὼν καὶ τῶν παιδῶν αὐ-10 τοῦ Ναβὰδ καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ προχειρισμοῦ αὐτῶν, οἳ καὶ διεφθάρ-
P. 136 ρησαν κατ' αὐτὸ μετὰ πολλὰς ἡμέρας πῦρ χειρόηδες τοῖς θυσιαστηρίοις προσφέροντες, ὅπερ προαπηγόρευτο, πυρὸς οὐρα-
 νίου τὰς θυσίας καταναλλασκοντος ἄελ, ἕξ οὗ καὶ θυμιῶν ἐχρῆν·
 τὰ τε περὶ τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ἱερῶν καὶ λοιπῶν 15 ἡθικῶν νομίμων καὶ κολάσεων τοῖς παραβαίνουσιν, ὅσα τε τῶν τετραπόδων καὶ πετεινῶν καὶ νηκτῶν βρώσιμα, καὶ περὶ τοῦ λιθοβοληθέντος διὰ τὴν βλασφημίαν υἱοῦ τῆς Ἰσραηλίδος καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἐν τῇ πρὸς Ἑβραῖον μάχῃ, καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὄλωσ προσφέρειν ἀλόγως τὸ θεῖον ὄνομα, κατὰ τοῦτο τὸ δεύτερον 20 ἔτος τῆς ἐξόδου Αἰγύπτου πέπρακται τε καὶ διατετύπεται.

B Τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει μὲν τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἐλά-
 λησε κύριος πρὸς Μωϋσὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ὡς φησὶν ἡ τετάρτη

1. Vulgo πιθανός. 5. Legebatur ἐξόδου ἐτη. ἔτη delet m.
 καὶ add. A. 10. χρήσεως A. 11. οἳ] ὅς A. καὶ add. A.

mat, et dictum meretur fidem. Alii Mariae virum asserunt Oziel, qua auctoritate proferre nequeunt. Septem vero mensibus cuncta tabernaculi opera scribit Iosephus absoluta, primi videlicet mensis anni secundi ab exitus primo die. Et haec quidem Exodi scriptura finem historiae factura recenset.

Res libro tertio Mosaico, Levitici dicto, comprehensae, de offerentibus et oblatiis a populo et sacerdotibus victimis, de peccatorum expiatione, ingressu sacerdotum in sancta et eorum egressu, de unctione Aaron et Nadab et Abiud filiorum eius et eorum ordinatione, qui domestico igni postmodum altaribus admoto, quod nefas, igne caelesti nimirum victimas consumere solito, ex quo etiam tus adolere necesse erat, repentina morte sublatis sunt; de tabernaculo et vasis eius dedicandis, de reliquis iuribus mores spectantibus et reorum poenis; de iis, quae ex quadrupedibus, volucribus et natatilibus cedere possunt in cibum; de Israëlitis filio propter blasphemiam lapidibus obruto et Aegypto cum Hebraeo decertante et qua ratione divinum nomen temere proferre non oporteat. Secundo ab exitu Aegypti anno sancita sunt haec et stabilita.

Kodem anno secundo, secundi mensis primo die, loquutus est dominus ad Moysen in deserto Sina, referente quarto Mosaico libro Numerorum

Μωϋσαϊκῆ βίβλος τῶν Ἀριθμῶν, ἔξαριθμῆσαι τὸν λαὸν ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω καὶ εὐρέθησαν μυριάδες ἕξ καὶ γῆν' χω-
 ρίς τῶν Λευιτῶν. οὗτοι γὰρ ταχθέντες προστίγματι Θεοῦ λει-
 τουργεῖν τῷ Ἀαρὼν καὶ φυλάσσειν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυ-
 5 λακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκητῆς τοῦ
 μαρτυρίου, ἀντὶ πρωτοτόκων τῷ Θεῷ ἐλογίσθησαν τῶν ἰβ' φυ-
 λῶν· οἱ καὶ ἐπισκεπέντες εὐρέθησαν χιλιάδες κβ'. ἐφ' οἷς ἀριθ-
 μοῦνται τὰ προσεγεχθέντα εἰς τὸν ἑκατοντισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου
 παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἰβ' φυλῶν ἐν ἡμέραις ἰβ', καὶ ὁ τῶν
 10 Λευιτῶν ἀφαρισμὸς· καὶ αἱ δύο σάλπιγγες αἱ ἀργυραὶ γεγόνα-
 σιν ἑλαται καὶ αἱ σημασίαι αὐτῶν ἐτάχθησαν πρὸς τὸ ἐξάγειν
 τὰς παρεμβολὰς καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους. τῇ δὲ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ
 δευτέρου μηνὸς ἔτους δευτέρου τῆς ἐξόδου ἀπάραντες οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιναὶ ἦλθον εἰς τὴν ἐρημον Φαράν,
 15 ἀναβάσης τῆς νεφέλης ἀπὸ τῆς σκητῆς τοῦ μαρτυρίου. ἡ δὲ κ-
 βιωτὸς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο αὐτῶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
 διεγογγύζον οὖν οἱ Ἰσραηλῖται κατὰ Θεοῦ καὶ ἀνηλώθησαν τινες
 κεραυνοῖς· ὅθεν ὁ τόπος ἐμπυρισμὸς ἐκλήθη. ἔκλειον δὲ οἱ λοι-
 ποὶ δι' ἐπιθυμίαν κρεῶν καὶ ἰχθύων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, σιούων
 20 τε πεπόνων καὶ πράσων κρομμύων τε καὶ σκόρδων, μισοῦντες δ'
 τὸ μάννα. τότε δίδονται πρὸς βοήθειαν Μωϋσέως ἄνδρες ὁ κα-
 τὰ πνεῦμα θεόθεν κοινωήσαντες αὐτῷ, ὧν δύο τινὲς Ἑβδαδ

10. ἀφαρισμὸς A. ἀφανισμὸς G. σάλπιγγες αἱ A. αἱ om. G.
 11. ἐξάγειν] ἐξάγειν A. ἐξάγειν G. 14. σιναι A. Σινά G.
 16. κυρίου A. τοῦ κυρίου G. 18. λοιποὶ A. πολλοὶ G. 19. σι-
 ούων] σιούων m. 20. τε πεπόνων] Legebatur τε καὶ πεπόνων.

vocato, ut populum omnem a viginti annos natis ad aetate superiores re-
 censeret; et myriades hominum 60 cum 3550 absque Levitis repertae sunt.
 Illi namque, dei iussu, ministraturi Aaron et custodias eius et filiorum
 Israël custodias observaturi et ad operas quaevis testimonii tabernaculum
 exercendas sunt destinati et primogenitorum duodecim tribuum vice deo
 consecrati; qui etiam recensiti viginti duorum millium numerum composuerunt.
 Ad haec, ad altare dedicandum oblata quaevis a duodecim tribuum prin-
 cipibus per dies duodecim recognoscuntur, Levitarum strages, duas tubas
 ductiles confatae et earum signa ad movenda castra hostesque aggredien-
 dos instituta. Vigesimo deinde mensis eiusdem secundi annique pariter ab
 exitu secundi profecti filii Israël e deserto Sina et nube et testimonii taber-
 naculo adscendente venerunt in desertum Pharan. Arca porro testamenti
 domini praecedebat eos diebus tribus. Murmurabant itaque adversus deum
 Israëlitas et eorum nonnulli fulminibus consumpti sunt; unde loco nomen
 datum: incendium. Plerimi vero manna pertaei carniem et Aegyptiorum
 piscium, ficum et poponum et porrorum, caepium et aliorum cupidine
 ducti iugebant. Eo tempore Mosis socii et auxiliarii septuaginta viri spi-
 ritus eius participes sunt deputati; quorum duo Eldad et Medad a Mose

καὶ Μωϋσῶδ τῶν καταγεγραμμένων ὄντες ὑπὸ Μωϋσέως ἐν τοῖς
 ο' μὴ εὐρεθέντες ἐν τῇ σκηνῇ σὺν τοῖς ἕξ' προσφῆτευσαν ἀπὸν-
 V. 109 τες ἐν τῇ παρεμβολῇ, τότε δίδονται αὐτοῖς ὀρνυγομήτρα, κατ-
 τοι Μωϋσέως διατάξαντος ἀπειρώς, ὡς ἐμφορηθέντες πληγῆσαι
 διὰ τὸ ἀκέραιον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποθανεῖν πολλοὺς σφόδρα. 5
 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ τόπου μνήματα κληθήσονται ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ
 P. 137 ἔθαψαν τὸν ἐπιθυμητὴν λαόν. ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἦλθον
 εἰς Ἀσηρῶθ, καὶ ἐλάλησαν κατὰ Μωϋσέως ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ
 Μαριὰμ καὶ Ἀαρὼν μεμφόμενοι ὅτι γυναικὰ ἔλαβεν Αἰθιοπίσσαν
 Μωϋσῆς, καὶ ὅτι λελάληκεν ὁ Θεὸς καὶ ἡμῖν ὡς κἀκεῖνω. καὶ 10
 ἤκουσε κύριος καὶ ἐξήλεγξεν αὐτούς. καὶ Μαρεὰμ ἐλεπρώθη
 ἕως Μωϋσῆς ὁ πάντων τῶν τηριακῶτα ἀνθρώπων πραότατος
 ἐδείχθη κυρίου, καὶ ἰάθη· πληρ ἠφορίσθη ἔξω τῆς παρεμβολῆς
 ἡμέρας ἐπτά. ἔξ' Ἀσηρῶθ ἦλθον πρὸς τῇ ἐρήμῳ Θουρὰν καὶ ἀπέ-
 στειλε Μωϋσῆς κατὰ πρόσταγμα κυρίου ἄνδρας δώδεκα ἀρχη- 15
 Βγοὺς, ἕνα κατὰ φυλὴν, ἐν οἷς ἦν Χαλέβ τῆς φυλῆς Ἰούδα, εἰς τῶν
 ιβ', καὶ Ἀδσῆς, ἣγον Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ,
 κατασκοπεῖσαι τὴν γῆν Χαναάν· οἱ πορευθέντες μεθ' ἡμέρας μ'
 ἐπανῆλθον, φέροντες τοῦ κυριοῦ τῆς γῆς βύττον σὺν τῷ κλή-
 ματι ἐπ' ἀναφορέως καὶ ῥόας καὶ σῦκα ἐπ' ἄλλων, δεικνύντες 20

1. ἐν τοῖς ο' add. A. 3. δίδονται B. 4. διατάξαντος G.
 ἔμελλον πληγῆσαι m. 8 et 14. ἀσηρῶθ B. ἀσιρῶθ A. Ασιρῶθ G.
 8. μωϋσέως B. Μωσέως G. 10. Μωϋσῆς] μωσῆς B. καὶ]
 δὲ G cum diversa interpunctione. Vide Numer. XII, 1. λελάλη-
 κεν B. ἐλάλησεν G. καὶ ἡμῖν] καὶ om. G. κἀκεῖνον A.
 11. ἡ Μαριὰμ G. 13. ἠφορίσθη] εἰφορίσθη G. ἀφορίσθη Nu-
 mer. XII, 15. 15. κυρίου] θεοῦ G. 16. Χαλέβ] χαλέβ AB.
 Καλέβ G. 17. αὐτῆς B. ναυῆ B. 20. ἐπ' ἀναφορέως]
 ἐπαναφορέως AB. ἐπαναφορέματα G.

descripti non tamen cum ahiis 68 in tabernaculo reperti, absentes in castris vaticinati sunt. Datur quoque Israëlitis ortygometa, comminante licet in immensum Mose, exsaturatorum ingluviem a deo puiendam et quam plurimos exinde morituros. Loco vero nomen monumenta concupiscentiae inditum, quod ibi concupiscentem populum sepulturae mandasset. A sepulcris concupiscentiae venerunt in Asiroth; et obloquuti sunt adversus Mosen Maria, soror eius, et Aaron ob ductam uxorem Aethiopiassam. Aaron autem aiebat: quia nobis sicut et ipsi deus loquutus est. Et audivit dominus et corripuit eos. Maria quidem lepra fuit infecta donec Moses hominum eius temporis mitissimus rogavit dominum et sanata est, cum prius a castris diebus septem segregata mansisset. Ex Asiroth iuxta desertum Pharan profecti sunt et iubente deo viros principes duodecim ex singulis tribubus unum, (e quorum numero fuit Chaleb de tribu Iuda et Auses, hoc est, Iesus filius Naue de tribu Ephraim), misit Moses terras Chanaan exploraturos. Illi profecti lapsis 40 diebus redierunt, botram cum palmitate, tanquam e convivio reliquias e terrae fructibus nec non et mala pu-

τῷ λαῷ τὴν τῆς γῆς ἀρετὴν. οἱ δὲ ἄλλοι δέκα καταπτόησαν τὸν λαὸν, τὴν γῆν εἰπόντες πονηρὰν κατεσθίουσαν τοὺς οἰκίτορας, καὶ ἄνδρας οἰκεῖν ἐν αὐτῇ φοβερούς, πρὸς οὓς ἑαυτοὺς ὡς ἀκρίδας φαίνεσθαι ἔλεγον.

- 5 Ἀναλαβοῦσα δὲ Θρηῶν ἡ πᾶσα συναγωγὴ παννύχιον ἔκλειον καταγογγύζοντες Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν. καὶ ὄφελον ἀπεθάνομεν C ἐν Αἰγύπτῳ, βοῶντες, ἢ κῦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ἐβουλεύοντό τε τὰ περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον ἐπανόδου, τὶς ὁ στρατηγήσων ἵσται αὐτοῖς. Μωϋσῆς τε καὶ Ἀαρῶν ἐπὶ πρόσωπον ἔπεσον ἐνώπιον 10 τοῦ λαοῦ. μόνοι δὲ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ καὶ Χαλεβ διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τῇ ἀλόγῳ δειλίᾳ τὴν τε γῆν ἔλεγον θουμαστήν καὶ τοὺς οἰκούντας ἐν αὐτῇ καταβρῶμα ἔσεσθαι αὐτοῖς, ὅτι κύριος ἀφίστηκεν ἀπ' αὐτῶν. ἀλλ' οὔτοι μὲν ἕμελλον καταλιθοβολῆσθαι λέγοντες τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ 15 ἐκτρέψαι αὐτόν, εἰ μὴ ἐξιλεύσατο Μωϋσῆς τὸν θεόν. πλην ἄμοσε μὴ ὄψεσθαι αὐτοὺς πάντας, ὅσοι δὲ κατὰ τοῦτον ἦδη τὸν τρόπον ἐπέλασαν τὸν κύριον, ἰδόντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὰ σημεῖα τὰ κατ' Αἴγυπτον καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τούτους πάντας μὴ ἰδεῖν τὴν ἐπηγγελμένην γῆν, πλην Χαλεβ καὶ Ἰησοῦ καὶ τῶν παίδων D

1. τῷ λαῷ Bm. τὸν λαὸν G. καταπτόησαν B. 6. ὄφελον] Vulgo ὄφειλον. Conf. p. 128 d. ἀπεθάνομεν] Vulgo ἀπεθάνομεν consentientibus AB. Vide Numer. XIV, 2. 7. ἐν Αἰγύπτῳ om. G. ἐν τῇ om. G. 8. τῆς Αἰγύπτου G. 9. μωσῆς AB. τε] δὲ m. 10. Ἰησοῦς ὁ] ὁ Ἰησοῦς G. ναῆ B. χαλεμ A. διαρρήξαντες A. 12. σκητῆς G. 15. ὁ Μωϋσῆς G. 16. πάντας] τὴν τῆς ἐπαγγελίας γῆν add. m. 17. ἐπέλασαν τὸν κύριον B. τ. κ. ἔ. G. 18. τούτους πάντας μὴ ἰδεῖν delet m. 19. Χαλεβ G.

nica fidesque ac insuper alia deferentes, telluris ubertatem populo exposuerunt, aliis decem populum terrentibus atque infelicem terram incolas suos devorantem, virosque in ea terribiles adspectu, quibus ipsi colati locustae videntur affirmantibus. Propterea luctu per integram noctem ducto tota multitudo Israël in Mosen et Aaron invehebatur. Utinam mortui essemus, vobisciferabantur illi, saltem in isto deserto. Iamque de reditu in Aegyptum consilium inibant, et quis eorum dux esset futurus? Moses autem et Aaron vidente populo in faciem corruerunt. Soli vero Iesus Nave et Chaleb fractis ob insanum illum timorem vestibus terram optimam et habitatores eius, quod dominus ab eis recessisset, escam sibi futuros praedicabant; at licet quod verum erat publice profiterentur, iam iam lapides in se mittendos exspectabant. Et actus est in furorem dominus, ut populum contereret, nisi eum placatum reddidisset Moses. Iuravit nihilo secius eos omnes, (quotquot nimirum visa eius gloria, signisque per Aegyptum et per desertum probatis eum hoc pacto tentassent), omnes, inquam, praeter Chaleb et Iesum, et pueros tantae pravitatis expertes, nunquam promissionis

- τοῦ λαοῦ τῶν μὴ εἰδόντων κακίαν, ἀλλὰ πάντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἔρημον ἀναλωθήσεσθαι, ἐπὶ ἄλλα ἔτη λή, ὡς ἤτησαντο. οἱ δὲ ἄλλοι δέκα ἄνδρες οἱ συγκατάσκοποι Ἰησοῦ καὶ Χαλεβ ἀπέθανον θεία πληγῇ, ὡς ψευδάμενοι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπαγγελίας. ἐπὶ τούτοις ἐπέδθησεν ὁ λαὸς σφόδρα καὶ ἀνέβησαν 5 παρὰ γνώμην Μωϋσέως πολεμῆσαι πρὸς Ἀμαλῆκ, ἔνθα πολλοὶ ἀνηρέθησαν τοῦ Ἰσραήλ. τότε ἀνηρέθη κατὰ πρόσταγμα Θεοῦ τις εὐρέθεις ἑυλευόμενος ἐν σαββάτῳ. τότε καὶ κατὰ Μωϋσέως
- P. 138 ἀνέστησαν Κορέ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν, συναποστατήσαντες ἀρχηγούς ἄνδρας σν', ἃν Δαθὰν μὲν καὶ Ἀβειρῶν σὺν γυναιξὶ καὶ 10 τέκνοις καὶ πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ κατεπόδησαν ὑπορραγείσης αὐτοῖς τῆς γῆς. Κορέ δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ σν' πυρίφλεκτοι γέγονασιν. τοῦ
- V. 110 δὲ λαοῦ ἔπεσον χιλιάδες ἰδ' καὶ ψ'. ἔλαβε δὲ Μωϋσῆς ἀπ' ἐκάστης φυλῆς ῥάβδον κατὰ πρόσταγμα κυρίου, καὶ ἀπέθετο τὰς ἰβ' ἐν τῇ σκηνῇ καταγεγραμμένας τῷ ὄνόματι τῶν φυλῶν, καὶ 15 τὴν ῥάβδον Ἀαρῶν μέσον αὐτῶν γεγραμμένην τῷ οἴκῳ Λευὶ, ἣτις εὐρέθη βλαστήσασα τῇ ἐπαύριον μέσῃ τῶν λοιπῶν ῥάβδων
- B βλαστοῦς καὶ ἔνθη καὶ κάρνα εἰς πίστιν τοῖς ἀνηκόοις. ἦλθε δὲ εἰς τὴν ἔρημον Σινὰ τῷ πρώτῳ μηνὶ τοῦ μ' ἔτους τῆς ἑξῆδος καὶ κατέμεινεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης. ἐκεῖ ἐτελεύτησε Μαρία καὶ ἐτά- 20 φη. ὁ δὲ τόπος ἄνδρος, ἔνθα καταβόησαντες Μωϋσέως τοσοῦ-
1. τὴν κακίαν G. πάντας — ἀναλωθήσεσθαι Bm. πάντες ἀναλωθήσεσθε G.
 2. αὐτὴν om. G.
 3. Χαλεβ G.
 4. ἐπέδθησαν G.
 5. μωϋσέως B. Μωσέως G.
 6. τοῦ Θεοῦ G.
 7. καὶ om. G.
 8. ἀνέστησαν A. ἀνέστησαν B. ἀνέβησαν G.
 - 9 et. 12. κορέ B. Κορέ G.
 10. γυναιξὶ G.
 11. περιφλεκτοὶ G.
 12. μωϋσῆς B. Μωσῆς G.
 13. καταγεγραμμένα τὰ ὀνόματα G. Correctum ex B.
 14. κάρνα Bm. κάρνια G.
 15. ἦλθεν B. ἦλθον G.

terram visuros, sed omnes, prout eorum ferebat animus, per annos 38 perituros in deserto cunctos; alii vero decem cum Iesu et Chaleb ad explorandum missi, ut in deum et eius pollicita mentiti, inflicta caelitus plagā necati sunt. His visis ingentem luctum egit populus et invito Mose adversus Amalec profectus est in praelium et ex Israël non pauci ceciderunt. Eo tempore, qui ligna Sabbato colligens deprehensus fuerat, deo sententiam ferente, ultimo supplicio damnatus est. Tunc temporis in Mosen insurrexerunt Core, Dathan et Abiron et perduellionis socios quinquaginta et ducentos viros principes secum egerunt, e quibus Dathan et Abiron cum uxoribus, filiis et cuncta suppellectile terra subsumpsit eos hiante sunt absorpti. Core et 250 socii misso caelitus igne consumpti perierunt, et ex populo quatuordecim millia septingenti ceciderunt. Moses autem accepta iuxta domini mandatū a singulis tribubus virga, descriptisque in fidem tribuum duodecim nominibus et media virga Aaron Levi nomine signata; haec postero die virgarum aliarum in medio frondes, flores et fructus ad procaciores penitus convincendos emisisse deprehensa est. Venerunt deinde in Sinai desertum mense primo quadragesimi ab exitu anni et moratus est Israël in Cades. Ibi Maria defuncta est et sepulta. Ille vero locus aqua-

τον παρεπίκραναν τὸν ἠπιώτατον, ὥστε διαστεῖλαι ἐν τοῖς χέ-
 λεισιν αὐτοῦ, κελύσαντος αὐτῷ τοῦ Θεοῦ, πληῖσαι τὴν πέτραν
 τῇ ῥάβδῳ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἰπεῖν πρὸ τοῦ πατάξαι αὐτήν, ἀκού-
 σατέ μου οἱ ἄπειθεῖς, μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξωμεν ὕμιν
 5 ὕδωρ; ἐφ' οἷς πατάξας ἐξήγαγεν ὕδατα εἰς πλησμονὴν αὐτοῖς
 καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν. τότε εἶπεν ὁ Θεὸς αὐτῷ τε καὶ τῷ Ἀα-
 ρῶν, οὐ μὴ εἰσάξετε τὸν λαὸν εἰς τὴν γῆν τῆς κληρουχίας, διότι C
 οὐκ ἐπιστεύσατέ μοι. τὸ δὲ ὕδωρ λοιδορίας ἐκλήθη.

Τότε Μωϋσῆς ἐπρεσβεύσατο πρὸς βασιλεῖα Ἐδῶμ διελθεῖν
 10 διὰ τῆς χώρας αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῷ Ἐδῶμ. ἐκκλήσας
 δὲ ἐξ Ἐδῶμ ἦλθεν εἰς ὄρος τὸ Ὄρ σὺν παντὶ Ἰσραὴλ ἔνθα ἀνα-
 βιβάσας Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἐξέδωκε
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδωκεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ. καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς κορυ-
 15 φῆς τοῦ ὄρους τῷ μ' ἔτει τῆς ἐξόδου. Ἀαρὼν τελευτήσαντος Ἐλεά-
 ζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσε. τότε ὁ Χαναναῖος παρεδόθη τῷ
 Ἰσραὴλ καὶ ἀνεθεματίσθη σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, ὅθεν ὁ τόπος
 ἀνάθεμα λέγεται. ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὄρ ἀπάραντες ἦλθον ἐπὶ θά-
 λασσαν ἐρυθρὰν, κύκλῳ γῆς Ἐδῶμ· καὶ κατεδάλησαν τοῦ Θεοῦ D
 20 καὶ Μωϋσέως περὶ ἄρτου καὶ ὕδατος, μεμφόμενοι τὸ μάννα ὡς
 διάκεινον ἄρτον. καὶ ἐπαπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ὄφεις ἀναιροῦν-

2. αὐτῷ B. αὐτοῦ G. 3. τῇ ῥάβδῳ Bm. τῆς ῥάβδου G.
 4. ἐξάξωμεν G. 5. οἷς] ἦς G. 6. ὁ Θεὸς hoc loco B: post
 Ἀαρὼν G. 7. εἰσάξεται B. 9. ὁ Μωϋσῆς G. 11. τὸ ὄρ AB.
 13. υἱὸν αὐτοῦ B. Ἰδιον αὐτοῦ υἱὸν G. 16. ἀρχιεράτευσεν B.
 ἐσφάτησεν G. 20. μωσέως AB. 21. ἐπαπ— B. ἐξαπ— G.

rum penuria laborans, quo adversus Mosen vociferati sunt et hominum mi-
 tiasimum irritaverunt adeo, ut labiis distingueret et deo quantumvis iubente,
 ut virga feriret petram et priusquam percuteretur, diceret: audite contem-
 ptes, numquid ex hac petra vobis aquas educemus? Quo dicto et percussam
 petra magnam aquarum copiam ipsis et eorum armentis eduxit. Tum ipsi et
 Aaron dixit deus: non introducetis populum in terram concessae sortis, eo
 quod non credideritis mihi. Locus, inquam, ille et aqua convicii vocatus est.
 Tunc Moses missa legatione ad regem Edom rogavit, ut per eius
 regionem transitum haberet; verum non acquievit Edom. Deflectens ita-
 que ab Edom venit in montem Or cum omni Israël; qui cum fratrem Aaron
 spectante populo iussisset adscendere spoliavit sacerdotalibus vestimenta,
 quibus confestim, dei iussu, propriam eius filium Eleazarum induit, et de-
 mum in montis vertice quadragesimo perfectionis anno Aaron mortuus est.
 Ille e vivis exempto filius eius Eleazar pontificale manus obiit. Tunc
 Chananaeus in manus Israël traditus est, et cum urbibus ab eo possessis
 anathemati subiectus, ex quo anathema loco nomen factum. A monte Or
 digressi peragrata per gyrum terra Edom ad rubrum mare appulerunt, et
 causa panis et aquae obtrectaverunt deo et Mosi et mannae velut inanis
 cibi fastidio sunt affecti. Eam ob rem serpentes venenosos immisit in eos

τας. και ἐξάμενος Μωϋσῆς ὑπὲρ αὐτῶν προσετάγη ποιῆσαι χαλκοῦν ὄφιν, πρὸς ὃν ἀποβλέποντες κείμενον ἐπὶ τινος σημείου ἔξων οἱ δηχθέντες. ἔνθεν ἀπάραντες εἰς Ὠβώθ ἦλθον. ἐξ δὲ Ὠβώθ· εἰς Ἀχελσεῖν κατὰ πρόσωπον Μωάβ. κάκειθεν ἦλθον εἰς

P. 139 φάραγγι Ζαρέδ. ἀπὸ φάραγγος Ζαρέδ εἰς τὸ πέραν ἦλθον Ἄρ-5
 νῶν κατὰ τὸ φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, συνάγαγε τὸν
 λαὸν καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν· ἀπὸ τοῦ φρέατος εἰς Μαθναί·
 ἀπὸ Μαθναί εἰς Ναχαιήλ· καὶ ἀπὸ Ναχαιήλ εἰς Βαμώθ· καὶ
 ἀπὸ Βαμώθ εἰς Νάπην ἐν τῷ πεδῷ Μωάβ· καὶ ἀπέστειλε Μωϋ-
 σῆς πρὸς Σηὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, αἰτῶν παρελθεῖν διὰ 10
 τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὼν, ἀλλ' ἐξῆλθε πολεμῶν τὸν
 Ἰσραήλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἰσραήλ ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐκυ-
 ρίσενε τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, ἧν ἦν πρωτεύουσα Ἔσε-
 Β βῶν. καὶ κατέκρησεν ἐν αὐταῖς. ἐπιστρέψαντες δὲ ἐπὶ Βασάν, ἣ
 ἐστὶ Σκυθόπολις, ἐξῆλθεν Ὠγ βασιλεὺς Βασάν πολεμῶν τὸν 15
 Ἰσραήλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὸν λαόν,
 καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐκεῖθεν ἀπάραντες ἦλθον εἰς Ἀραβώθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορ-
 δάνου κατὰ Ἰεριχώ. τότε Βαλακ υἱὸς Σεφῶρ βασιλεὺς Μωάβ
 ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ Σηὼν καὶ τοῦ Ὠγ, ὅπως παρεδύθησαν τῷ 20

1. ὁ Μωϋσῆς G. 4. ἀχελσεῖν B. ἀχελαιῖν G. Ἀχάλγαι Numer.
 XXI, 11. 5. Ζαρέδ m ex Numer. Ζερέδ G. Ζαρέδ] Vulgo Ζαρέθ.
 εἰς τὸ π. ἦλθον B. ἦλθον εἰς τὸ π. G. ἀρῶν B. Ἀρῶν G.
 7. Μαθναί] Μανθανασίην Numer. XXI, 18. et Νααλιήλ pro Να-
 χαιήλ. 9. Νάπην] Ράπην G. Ἰανῆν Numer. Μωάβ] μωάμ A.
 13. Ἔσεβῶν Numer. ἔσεβῶν B. Ἐσσεβῶν G. 14 et 15. βασάν
 B. βασῶν A. Βασῶν G. 15. τὸν Ἰσραήλ A. τῷ Ἰσραήλ G.
 16. λαόν B. λαὸν αὐτοῦ G. 17. ἐκληρονόμησαν B. ἐκληρονό-
 μησε G. 18. ἀραβώθ μωάμ B. 19. Ιεριχώ A. Ιεριχώ B.

dominus, precatusque pro eis Moses aeneum serpentem iussus est conflare, ut coniectis in eum ex quodam signo suspensus oculis, qui venenatis serpentum moribus affligerentur, vitam denuo reciperent. Inde solventes venerunt in Oboth, ex Oboth in Achalgai ex adverso Moab profecti sunt et hinc in praerupta Zared, a praeruptis Zared venerunt trans Arnon, iuxta puteum, de quo dixit dominus Mosi: congrega populum et dabo eis aquam in potum; a puteo in Manthanain, a Manthanain in Naaliel, a Naaliel in Bamoth, a Bamoth in Ianen in campestribus Moab. Misitque Moses legatos ad Seon, Amorrhæorum regem, transitum per eius terram deprecatorus. Recusavit Seon et egressus est bellum cum Israël commissurus. Et percussit eum Israël gladio et terram eius obtinuit et civitates, quarum prima fuit Eeebon et habitavit in eis. Arreptoque versus Basan, quae deinde Scythopolis, itinere rex Basan Og processit obviam Israël in praelium. Et debellavit eum et filios et populum eius et terram eius possedit.

Motique inde castris venerunt in Araboth Moab ad Jordanem iuxta Iericho. Eo tempore Balac, filius Sephor, rex Moab audita Seon et Og uece et ut in potestatem Israël venerunt, magno terrore correptus est;

Ἰσραὴλ, ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ μεταπεμφόμενος Βαλαάμ τινα διαβόητον μάντιν καὶ οὐανοσκόπον, δαιμόνων ἐνεργεῖα πολλοὺς V. 111 τροπωσάμενον (κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν, ἥτις καὶ τούτῳ τὰ πρῶτα τῆν ἀπέλευσιν ὀράμασι διεκώλυε, τὸ δὲ δεύτερον ἐπιτρέψασα τίςC ἑπράξει, τῇ φωνῇ τῆς ὄνου μὴ εὐδοῦσθαι ἐσήμανε, δι' ἣν ὠδὴν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἔννοϊαν, ἄλλην αὐτῷ μηδαμόθεν ἔσεσθαι φθορὰν ἢ διὰ τοῦ μολυσμοῦ τοῦ εἰς τὰς ἄλλοφύλους, δι' οὗ καὶ εἰδωλολατρεῖν αὐτοὺς εὐχερώς κατεσκέπτετο) ἐδυνώσκει διὰ τῆς συνήθους κακοτεχνίας ἐπιφθαίς τισι τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀραις ἀπο- 10 στρέψασθαι. ὁ δὲ θύσας ἐπὶ βωμοῦς ἑπτὰ κατὰ διαφόρους τόπους κατὰ πάντας ἔθλους γενόμενος ἐκ τρίτου τὸν Ἰσραὴλ εὐλόγησεν ἕκων ἐνώπιον Βαλακ καὶ τῶν ἀρχόντων Μωῦβ, ὡς προφητεῖαν καὶ ἄντικρυς εἶναι τὴν αὐτὴν εὐλογίαν τῆς εἰθιμῆς δαιμονιώδους αὐτῷ ἐπικλήσεως καὶ ἀρῆς. μετὰ δὲ ταῦτα συνε- 15 βούλευσεν αὐτῷ περὶ τῆς πορνείας τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβεβηλώθη ὁ D λαὸς εἰς τὰς Μωαβιτιδῶν καὶ εἰς τὰς θυσίας τοῦ Βεελφεγῶρ. καὶ ὠργίσθη κύριος καὶ προσέταξε τῷ Μωϋσῇ παραδειγματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς λύσεως ἔναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τῶν ἑμοφύλων τοὺς μιανθέντας πορνείᾳ καὶ εἰδωλολατρεῖν. 20 καὶ ἀνηρέθησαν κ' ἑκατὸν χιλιάδες. τότε καὶ Φινεὴς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἰσραὴλ θύει ζῆλον διήλασε τοὺς ἐν ἄσχημοσύνῃ παρανομοῦντας.

1. ἐφοβήθησαν B. τὸν Βαλαάμ G. τὸν om. AB. τὸν Βαλαάμ m.
 5. τῆς ὄνου] τοῦ ὄνου G. 6. κατὰ τοῦ m. ἀτάκτον G.
 ἄλλην] αὐτὸς m. ἐπινοῶν ἔσεσθαι G. ἐπινοῶν om. B. 7. δι'
 οὗ B. διὸ G. 8. διὰ τῆς] κατὰ G. 9. τισι καὶ ἀραις Ἰσραὴλ G.
 12. Βαλακ] χαλακ B. 13. ἡθιμῆς B.

et advocato Balaam celebri vate et haruspice daemonum ope plurimis olim perniciem inferente, (ita permittente deo, qui primo visionibus eum a profectioe deterruit, tum vero quid ageret etiam iniunxit et asini voce quod conceperat adversus Israël scelus haud felici exitu consummandum admonuit; propterea nullam aliunde Israël incursum noxam quam ex polluto cum alienigenis consortio Balaam opinatus, hac eum arte in idololatriam pellicere moliebatur), rogabat Balac, ut ex qua pollebat nocendi facultate populum Israëliticum incantationibus prohibitum et diris devotum a se Balaam averteret. Ille per varia loca altaribus septem positis peracto sacrificio iisdemque locis secreto numine percitus, etiam invitus in Balac et Moabitum procerum conspectu bene precatus est Israël usque tertium, ita ut solitarum ipsi ex daemonum arte incantationum et dirarum vice, loqueretur oraculis et felicibus votis Israël prosequeretur. His peractis de inducendo ad sportandum populo consilium suggestit; et Moabitum amplexibus et Beelphegor sacrificiis est populus contaminatus. Et exarsit ira domini et tam vesani sceleris auctores iussit sub solis conspectu in reliquorum exemplum a Mose traduci et fornicationibus idololatriaque pollutos a contribulibus trucidari. Hinc hominum viginti quatuor millia neci tradita sunt; ac Phinees, filius Eleazar, qui Aaron, divino zelo accensus,

(ἦσαν δὲ ἡγήρ Ἰσραηλῆτης Ζαμβροὶ υἱὸς Σαλώμ ἄρχων υἱῶν Συμεῶν καὶ γυνὴ Μαδιανῆτις, Χασβὶ θυγάτηρ Σοδρ ἄρχοντος ἐνδὸς P. 140 Μαδιὰμ) ἐξελώσατο τὴν θείαν ὄργην ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς διαθήκην ἱερατείας αἰώνιον καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὅτι ἐξήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ. 5

Μετὰ δὲ τὴν πληγὴν ἠρίθμησε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ τὸν λαὸν προστάξει θεοῦ. καὶ εὔρε χιλιάδας ἐξακοσίους καὶ χίλους ψλ' ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω χωρὶς τῶν Λευιτῶν, οἵτινες ἰδίως εὐρέθησαν ἠρίθμῳ τρεῖς καὶ κ' χιλιάδες πῦν ἀρσενικὸν ἀπὸ μνηταίου καὶ ἐπάνω. αὕτη ἡ ἀπαρίθμησις ἐν Ἀραβίῳ Μωαβ 10 γέγονε, πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ. ἐν τούτοις πᾶσιν οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ὑπὸ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ B καταριθμηθέντων, πλην Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφωνῆ καὶ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ· ὅτι κύριος εἶπε πάντας ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἐξόδου ἕως μ' ἔτη λη'. περιάξας αὐ- 15 τοὺς ὧδε κάκισε ἕως τοῦ ἐξαναλωθῆναι αὐτούς· τότε προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῦ Ὀφέρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, δῆμον Μανασσῆ, αἱ ἦσαν πέντε, ἠτήσαντο κατασχεῖν ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ μὴ καταλείψαντος ἕρρενα. καὶ ἐδόθη αὐταῖς προστάξει θεοῦ κληρονομία πατρικὴ μέσον τῶν 20

1. ζαμβρεῖ B. Σαλώμ] Σαλωμ Numer. XXV, 14. 2. μαδιανῆτις A. Μαδιανῆτις G. χασβει B. Χασβὴ G. Χασβὶ Numer.

3. καὶ ἐξελ — m. 4. τῷ σπέρματι G. 6. μαϋσῆς B. Μωσῆς G. 9. ἀρσενικὸν B. ἀρσενικοῦ G. 10. Vulgo μνηταίου. μωαμ A. 13. Καλεβ G. Ἰεφωνῆ m. Ἰεφωνῆ B. Ἰεφθονῆ G.

Vide Numer. XXXII, 12. 14. ναυῆ B. 17. θυγατέρας A. σαλπαὰδ Am. Αλπαὰδ G. δῆμον add. B.

foedo volutatos flagitio, gladio confodit, (erant autem vir quidem Israelites Zambri filius Salmon, Symeon filiorum princeps, mulier vero Madianitidis Chasbi, filia Sur unius principum Madian), et divinum furorem placatum a populo et reputatum est ei ac posteris eius in testamentum sacerdotii sempiternum, eo quod ardentis zelo motus tanto scelere non fuerit passus deum laedi.

Sub cladis istius tempus Moses, opem ferente Eleazar, dei nutu, populum numeravit, et hominum sexcenta millia ac insuper mille septingentos triginta recensuit, demptis utique Levitis, qui privato numero ad viginti tria millia mares omnes a mense et supra sunt recensiti. Haec descriptio in Araboth Moab, trans Iordanem iuxta Iericho, facta est. Inter istos omnes non ullus quidem fuit eorum, qui prius numerati sunt a Moese et Aaron in deserto Sinai, praeter Chaleb, filium Iephone, et Iesum filium Nave, quod statuisset dominus omnes in deserto morte delendos, a tertio exodi anno usque ad quadragesimum, huc et illuc per annos triginta octo circumducens eos, donec e medio singuli tollerentur. Accesserunt autem filiae Salpaad, filii Opher, filii Galaad, qui Manassi, numero quinque, et earum patre in deserto sublato, nulla mascula prole relicta, haereditatem eius adire postulaverunt; deoque sententiam ferente simul cum eorum fra-

ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ κύριος ἐνομοθέτησεν, ἐὰν ἀποθάῃ ἄν-
θρωπος μὴ ἔχων υἱὸν, κληρονομεῖσθαι ὑπὸ τῆς θυγατρὸς· εἰ δὲ
οὐκ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτὸν·
ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· εἰ δὲ C
5 μὴ τοῦ πατρὸς ἀδελφοί εἰσι, δίδωσθαι τὰ αὐτοῦ τῷ ἄγγιστεύοντι
αὐτῷ ἐκ τῶν συγγενῶν. ἄλλὰ ταῦτα τοῖς ἄρχουσιν οὐκ ἀρέσκει
τοῦ κόσμου, οὗ χάριν ἔνοχοι τῆς θείας δικῆς πεφύκασι. ἐκ τού-
των ἐπιπέμψας Μωϋσῆς μυρίους δισχιλίους κατὰ τῶν υἱῶν Μα-
διὰμ διὰ ῥήματος κυρίου, ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν γῆ Μα-
10 διὰμ καὶ τοὺς πέντε βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὸν μάστιν Βαλαὰμ ὃν V. 112
αὐτοῖς, ἐν ῥομφαίᾳ ἐδικήσας τὸν Ἰσραὴλ ἕξ αὐτῶν. οὗτος γὰρ
συμβούλευσε τὸν Βαλαὰμ καταπορνεῦσαι τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὰς θυ-
γατέρας Μωδιὰμ. τὰς δὲ παρθένους μύνας ἐζωογόνησε Μωϋ- D
σῆς. ἡ δὲ προνομή γῆς Μωδιὰμ αὕτη προβάτων χιλιάδες χοε΄,
15 βοῶν χιλιάδες οβ΄, ὄνοι χιλιάδες ξα΄. παρθένοι αἱ οὐκ ἔγνωσαν
κοίτην ἀνδρὸς χιλιάδες λβ΄, χωρὶς χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ τῶν
λοιπῶν σκυλῶν. τότε οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἡμι-
συν φυλῆς Μανασσῆ, ἔχοντες κτήνη πολλὰ, ἰδόντες κτηνοτρόφον
τὴν χώραν Ἰαζήρ καὶ τὴν χώραν Γαλαὰδ προσῆλθον πρὸς Μωϋ-
20 σῆν καὶ Ἐλεάζαρ αἰτοῦντες δοθῆναι ταύτας αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.
καὶ συνέστησεν αὐτοὺς Μωϋσῆς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ P. 141

4. εἰ δὲ μὴ] Legebatur εἰ δὲ μὴδὲ (μῆτε AB). 6. ἐκ om. G.
12. Βαλαὰμ] βαλαὰκ AB. 17. οἱ υἱοὶ] Aberat οἱ. ρουβὴν B.
ρουβίμ A. καὶ οἱ υἱοὶ B. οἱ om. G. 19. μωσῆν B. Μωσῆ G.
21. συνέστησαν G. αὐτοῖς] αὐτοῖς B. Ἰησοῦς G. υἱῷ
B. υἱοῦ A. υἱός G. Conf. Numer. XXXII, 28. ναυῆ B.

tribus paterna bona illis concessa fuere; unde et legem tulit dominus: si mortuus fuerit homo absque filio masculino, bona filiae relinquit; si nulla sit ei filia, frater eius haereditatem adito; si fratres non habuerit, patris frater haeres succedit; si vero neque patris fratres supersint, bona eius cuncta ad praecipuum et propinquiorem consanguineorum transeunto. Mundi magistratibus displicent haec sancita, quo crimine divinae vindictae semper exstant obnoxii. Moses missis millibus hominum duodecim ad versus filios Madian, mares cunctos ex domini praecepto interfecit; et quinque regionis principes et simul cum eis Balaam ariolum tantam Israël inuiriā inferentem gladio confecit; is enim Balac auctor consilii fuerat, ut mulierum Madianitidum lenocinio Israël ad scortandum induceret; quapropter solas ex eis virgines vitae servatas voluit Moses. Praeda vero terrae Madian fuit ovium sexcenta et septuaginta quinque millia, boum duo et septuaginta millia, asinorum unum et sexaginta millia; virginum demum, quae nondum viriles amplexus fuissent expertae, triginta duo millia absque auro et argenteo reliquisque spoliis. Tunc filii Ruben et filii Gad et dimidia tribus Manasse, pecorum copia ditati, regionis Iazer et Galaad pascois abundantis ubertate conspecta, Moesen et Eleazar convenientes eam sibi in sortem concedi postulaverunt. Et constituerunt eos Moses et Eleazar et Iesus filius Nave coram principibus

καὶ τοῖς ἄρχουσι Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν· καὶ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ἑμῶν τὸν Ἰορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντι κυρίου, καὶ κατακυριεύσῃτε τῆς γῆς τῆς ἀπέναντι ἑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει. καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, οὕτως ποιήσομεν. καὶ ἔδωκε Μωϋ-5 σῆς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλῆως τῶν Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλῆως τῆς Βασάν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου πόλεις ἰβ'.

Αὗται μὲν οὖν αἱ ἐπισημότεραι φέρονται πράξεις ἐν βίβλῳ 10 δ' Μωϋσέως, ὡς πρὸς ταῖς ἄλλαις ταῖς προεπιτηθείσαις ἡμῖν B παρεθέμεθα σὺν ταῖς ἐπισήμοις ἀπάρσεσι τῶν παρεμβολῶν καὶ τοῖς τόποις ἐν οἷς παρενέβαλον, ἐν πῦσι τῇ θείᾳ γραφῇ κατακολουθοῦντες καὶ πάντα ἐξ αὐτῆς ἀναλεξάμενοι, πρὸς τε ἡμετέραν ὠφελίαν καὶ κεφαλαιώδη τῶν ἐντυγχανόντων. τὰς γὰρ 15 κατὰ μέρος ἀπάρσεις ἦτοι τοὺς σταθμοὺς, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὃ αὐτὸς Θεοδίδακτος νομοθέτης πρὸς τῷ τέλει τῆς ἱερᾶς βίβλου τῶν Ἀριθμῶν ἔγραψε, καὶ ὅτι Ἀαρὼν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐτελεύτησεν ἐν Ὄρει τῷ ὄρει, πέμπτῳ μηνὶ ἀρχομένῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ρκγ'. καὶ τὰ λοιπὰ 20 τὰ μέχρι τοῦ ὄρους Ἀβαρίμ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ,

1. καὶ τοῖς] καὶ delet m. εἶπον G. 1 et 5. ρουβὴν B. Ρουβιμ G. 2. ἑμῶν B. ἡμῶν G. ἐνωπλισμένος B. 3. κατακυριεύσῃτε B. 4. δώσεται B. 5. οὕτως— υἱοῖς Γὰδ om. G. ποιήσομεν] ποιήσωμεν AB. 6. Ῥουβὴν] ρουβιμ A. τῷ ἡμίσει dedi ex Numer. XXXII, 83. Vulgo τὸ ἡμισ. 8. Βασάν] βασσάν A. 9. αὐτῆς] αὐτοῦ G. 10. σὺν] αἰ G. 15. καὶ om. B. 17. ὃ αὐτὸς] αὐτὸς ὁ G. 21. ἀβαρίμ B. σαβαρίμ A. Σαβαρίμ G. Ἀβαρίμ Numer. XXXIII, 48.

Israël et dixerunt: si filii Rubem et filii Gad armis instructi nobiscum eoram domino processerint, ut terram sub aspectu vestro positam bello subactam adeatis, date illis terram Galaad possidendam. Filii vero Rubem et filii Gad et dimidia tribus Manasse filiorum Ioseph responderunt. Regnum Seon, regis Amorrhæorum, et Og, regis Basan, regnum et terram et civitates eius trans Iordanem numero duodecim.

Hæc præcipua observatione digna quarto Mosis libro narrantur gesta, quæ aliis in compendium iam alias coactis, cum insignioribus castrorum metationibus vel locis quibus metabantur, scripturarum ubique vestigia legentes et ex eis cuncta decerpentes, ad nostram utilitatem lectorumque commodum in medium protulimus. Singulas enim quasque castrorum metationes, stationes dico ex Aegypto proficiscentibus fixas, Moses ipse a deo legislator edoctus ad sacri Numerorum libri calcem apposuit; narratque, ut Aaron post quadragesimum filiorum Israël exitus annum, mense quinto iam incepto, annis 123 natus, in Or monte obierit et reliqua usque ad montem Abarim trans Iordanem contra Iericho, ubi filiis Israël edixit,

ἔθνα καὶ ἐνετελλάτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὡς χρῆσονται καὶ ἐχθρα-
κοῦσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς παραδοθησομένοις αὐτοῖς καὶ πόθεν ἔσται
τὰ ὄρια τῆς κατασχεύσεως αὐτῶν, καὶ ἕως ποῦ κατὰ τε λίβα καὶ
δυμιάς καὶ βορρῶν καὶ ἀνατολὴν καὶ νότον ταῖς ἑννεα καὶ ἡμίσει.
βφυλαῖς, καὶ περὶ τῶν κατακληρονομούντων αὐτοῖς τὴν γῆν ἀρχόν-
των ἀνδρῶν καὶ ἑκάστην φυλὴν, ὧν πρῶτοι Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναθὴ καὶ ἔτι περὶ τοῦ κλήρου τῶν Λευιτῶν καὶ
τῶν ἐξ πόλεων τῶν φρυγαδευτηρίων, περὶ τε φύλων καὶ τοῦ κλή-
ρου τῶν θυγατέρων Σαλπαὺδ. καὶ ἐπλήρωσε τὴν αὐτὴν τετάρτην
10 τῶν Ἀριθμῶν βίβλον. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἱερῷ βίβλῳ τῶν
Ἀριθμῶν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ λαοῦ ἐν Ἀραβίῳ Μωὰβ γενο-
μένην ὑπὸ Μωϋσέως καὶ Ἐλεάζαρ κατὰ τὸ αὐτὸ μ' ἔτος τῆς ἐξό-
δου, τελευτήσαντος ἤδη τοῦ Ἀαρῶν πρὸ ὀλίγου καὶ πάσης τῆς Δ
γενεῆς τῶν ἀπειθῶν προκαταναλωθείσης, εἶπε κύριος πρὸς Μωϋ-
15 σῆν, ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο
ὄρος Ναβαῦ, καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χαναὰν καὶ προστεθήσῃ πρὸς
τὸν λαόν σου καὶ σὺ καθὼ καὶ Ἀαρῶν ὁ ἀδελφός σου, διότι παρέ-
βητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἀντειπεῖν τὴν συνα-
γωγὴν τοῦ ἀγιάσαι με, οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τῷ ὕδατι ἐνώπιον αὐ-
20 τῶν. τοῦτό ἐστιν ὕδωρ ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ.
αὐτὸς δὲ ἠτήσατο προχειρισθῆναι πρὸς τοῦ Θεοῦ τὸν ποιμα- V. 113

1. χρῆσονται B. χρῆσανται G. Vulgo ἐχθρανῶσι. 4. βορρῶν B.
βόρρῶ G. 5. κατακλ —] κα. κλ — G. 7. ναῖ B. 9. τε-
τάρτην om. G. 10. ἐπειδὴ] ἔπειτα m. 11. μωὰβ B. Μωὰμ G.
15. ἐν τῷ om. G. 16. ναβᾶθ A. ναβᾶβ B. Ναβᾶθ G. Να-
βᾶν m. προστεθείση AB. 17. καθὼ καὶ] καὶ ὁ G. 19. ἡγιά-
σατε — ἐν — ἐνώπιον B. ἡγιάσατε — ἐπὶ — ἐναντίον G. 20. Κα-
δῆς G. 21. προχ — B. τὸ προχ — G.

ut se haberent ac perpetuum bellum gentibus sibi tradendis indicerent; qui-
nam deinde forent ad Africum ventum et occidentem et boream et orien-
tem et meridiem, novem et mediae tribubus, a 12 singulis ex unaquaque
tribu selectis principibus, quorum praecipui Eleazar sacerdos et Iesus
filius Nave, terram sorte divisuris assignandi termini, de Levitarum insu-
per possessione et sex refugii civitatibus, de caedibus et filiarum Salpaad
haereditate conscripsit; ac tandem ipsum Numerorum librum absolvit. Ad
haec vero ipso sacro Numerorum libro, post populum a Mose et Eleazar
in Araboth Moab eodem quadragesimo profectionis anno, mortuo nuper
Aaron ac omni rebellium et incredulorum progenie sublata recensitum; di-
xit dominus Mosi: adecende in montem trans Iordanem, in montem istum
Naban et contemplare terram Chanaan et ad populum tuum adiungeris tu
et frater tuus Aaron, quia verbum meum transgressi estis in deserto Sinai,
cum resisteret synagoga populi, ne me sanctificaret, non sanctificastis me
super aqua coram eis. Haec est aqua contradictionis Cades in deserto Si-
nai. Moses autem, qui post se pasceret Israel postulavit a deo instituen-

νοῦντα τὸν Ἰσραὴλ μετ' αὐτόν. ἔλαβέ τε Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ
P. 142 θεία ψήφῳ, καὶ στήσας ἔναντι Ἐλεάζαρ καὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἐπέ-
θηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ συνέστησεν αὐτὸν, καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος.

Ταῦτα πάντα ἀνακεφαλαιωσάμενος ἐν τῇ ἐββίλῳ τοῦ Δευ-5
τερονομίου, τὰ τε τῆς ὁδοπορίας τῶν τε κατ' αὐτὴν παραβάσεων
καὶ τὴν πατρῴαν αὐτῶν ἀπειθειαν, ἦτις αὐτῷ τε καὶ Ἀαρῶν τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ γέγονε θείας ὀργῆς καὶ ἀποφάσεως αἰτία, μὴ ἐπι-
βῆναι τῆς ἐπηγγελμένης αὐτοῖς γῆς ἀναμνήσας, ὅπως τε ἐπὶ λ' 10
καὶ ἡ ἔτη περιεπόλουν εἰς Κάδης Βαρνῆ ἐπιστραφέντες πρὸς τὴν
τῆς ἔρωθραῦς ἔρημον, ἐκύκλουν τὸ ὄρος Σηεῖρ ἐφ' ἡμέρας πολ-
Bλὰς, καὶ πάλιν ἀπὸ τούτου ἐπιστράφησαν πρὸς βορρᾶν, ἕως
διέπεσον πῦς ἀπειθῆς ἐν ἐρῆμῳ, καίτοι τῆς ὄλης ὁδοῦ ἀπὸ Κά-
δης Βαρνῆ ἕως φάραγγος Ζαρὲδ μὴ οὐσῆς ἐ' ἡμερῶν, ὡς ἡμεῖς
ἐπειράθημεν, ἦτις αὐτοῖς καταρμυνομένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν λ' 15
καὶ ἡ χρόνοις διήνυσται. τούτων οὖν αὐτοὺς ἀναμνήσας ὁ Θεὸς
νομοθέτης καὶ πολλὰ περὶ εἰδωλολατρείας καὶ τῶν λοιπῶν ἀπη-
γορευμένων ἔθνηκῶν ἔθῶν παραινέσας διδάσκει τὰς θείας νομο-
θεσίας, πολλάκις ἐπαναλαμβάνόμενος καὶ ἀναμνησάσκων αὐθις
τῶν κατὰ τὴν ἔρημον θείων πειρατηρίων, ἀπολογούμενος ἐν τι-20
σιν ὅτι διὰ τοῦτο ἡμᾶς ἐκάκωσε κύριος καὶ ἐλμοιχοχόνησεν ἐν τῇ

1. ναῆ B. 7. αὐτῶν] αὐτοῦ G. 9. αὐτοῖς γῆς B. γῆς αὐτῆς
A. γῆς, αὐτοῖς G. 10. Βαρνῆ] βαρνεῖ AB. Βαρνῆ G.
11. Σηεῖρ ἐφ'] Vulgo Σιηρέφ. σηιερέφ B. 14. βαρνῆ A. βαρνεῖ B.
ζαρὲδ B. Ζαρὲθ G. Ζαρὲτ Deuteron. II, 13. 16. αὐτοῦς
add. B. 21. τούτου ἡμᾶς G.

dum. Tum divinae electionis nutu Iesum filium Nave assumpsit et in conspectu Eleazar totiusque Israël constituto manus imposuit et, prout praecerat dominus, ducem creavit.

Cuncta haec quinto, qui Deuteronomii libro, itineram scilicet ac transgressionum memoriam, paternam eorum contumaciam, quae cum ipsi, tum Aaron fratri, divinae ultionis, et ne promissionis in terram ingrederentur latae in eos sententiae causa fuit, fuse prosequitur, ut nimirum triginta et octo annis in Cades Barne sunt vagati ac in maris rubri desertum regressi diebus plurimis montem Seir circularunt rursumque in boream oppositum reversi cuncti deo inobedientes perierunt in deserto, quamvis spatium a Cades Barne usque ad vallem Sared medium dierum quinque, ut nos ipsi sumus experti, viam non excedat, id tamen ipsi, deo disponente, hinc inde vagi et instabiles, non nisi annis triginta octo sunt emenati. Talia mentibus Hebraeorum contemplanda divinus legislator obicit et ab idolorum cultu aliisque prohibitis ritibus eos debortatus divinas leges repetitas saepius et inculcatas edocet; ac insuper, quae de iis sumpserat experimenta deus in deserto revocat in memoriam et de nonnullis defensionem instituit; propterea, iniquiens, dominus afflixit vos et angustis pressos in deserto ten-

ἐρήμῳ πειράζων ὑμᾶς, εἰ φυλάξετε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ μὴ φυλάξαντας οὐ τελείως διεφθεῖρεν, ἑμοῦ πολλάκις ὑπὲρ ὑμῶν θεηθέντος, ἀλλ' ἐψώμισε τὸ μάννα, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζῆσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ ἐκπορευομένῳ 5 διὰ στόματος θεοῦ, ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ὡς εἴ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐτροφοφόρησεν ἄμοχθον ζῶν χαρισάμενος. ἄρτον οὐκ ἐφάγετε καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε 10 ἕτη μ'. τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐκ ἐπαλαιώθη, οὐδὲ τὰ ἱμάντια κατατριβή τῶν ποδῶν ὑμῶν. μετὰ τούτους τοὺς λόγους καὶ ἄλλους πλείστους ἀξιοθέτους καὶ χάριτος θείας πεπληρωμένους ἀναγράφας ἐν βίβλῳ παρέδωκε τοῖς ἱερεῦσιν ἀποθέσθαι ἐκ πλαγίου τῆς 15 διαθήκης τοῦ μαρτυρίου, καταστήσας Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ τοῦ Δ' Ἰσραὴλ ἄρχην ἀντ' αὐτοῦ θείᾳ ψήφῳ, καὶ τὴν δευτέραν ἕσας ᾤδῃν, ἣν πάντα τὸν λαὸν ἐκμαθεῖν προσέταξε κύριος, ὡς μέγα 20 ἔτι χρῆμα καὶ θεῖον τοῖς εἰς ἀνάμνησιν ἐσόμενον παραδοῦς τῷ ἰα' μνηρὶ τοῦ μ' ἔτους τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας, ὅς ὄντι τῆς ζωῆς αὐτοῦ, εὐλογήσας πάντας ἀνῆλθεν εἰς ὄρος Ναβαῦ ἧτοι Αἰβαρίμ κείμενον ἐν τῇ Μωαβιτικῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ πρόσωπον Ἰεριχοῦς. καὶ κατοπτεύσας τὴν ἐπηγγελμένην τῷ Ἰσραὴλ γῆν ἐτε- 20 λέυτησεν ἐκεῖ κατὰ πρόσταγμα θεοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Γαὶ ἐγγυθ P. 143

4. ἐν παντὶ B. ἐπὶ παντὶ G. 5. διὰ] ἀπὸ G. 6. ἐτροφοφόρη-
 σεν G. 8. ἐπὶ G. 9. καὶ] τοὺς G. 10. ἀξιοθέτους Bm.
 ἀξιοθέτους G. 11. πλαγίου B. 12. ναυῆ constanter B.
 15. ἐσόμενον B. ἐσομένοις G. 17. πάντας B. πάντα G.
 ναβαῦ B. Ναβαῦ AG. Vide Deuteronom. XXXIV, 1. αἰβαρίμ B.
 ἀμαρίμ A. Αμαρίμ G. 19. ἰεριχοῦς A. ἰεριχοῦς B. Ἰεριχοῦ G.
 20. ἐν γαί B. ἐγγαί A. Ἀγγαί G.

tavit, ut probaret, num eius mandata custodiretis; transgressos autem non penitus extinxit, me pro vobis interpellante, quin potius manna subministravit, ut cognoscatis quod non in solo pane vivit homo, sed in omni re de ore dei procedente; corripuit vos, ut quisvis homo filium corripere solet, enutrivit vero et vitam curae laborisque expertem exhibuit. Panem non comedistis et vinum siceramque annis quadraginta non bibistis; vestimenta vestra vetustate non sunt trita, neque pedum vincula confracta. His habitis sermonibus ac pluribus aliis deo dignis ac caelesti gratia plenis conscriptis, librum a latere testamenti testimonii reponendum sacerdotibus tradidit ac Iesum filium Nave divino suffragio vices proprias obituum Iarad-
 lis instituit ducem. Edidit porro secundum canticum, quod tanquam divinum monumentum posteritatis memoriae consignandum iussit dominus; ac demum mense undecimo anni quadagesimi protectionis ex Aegypto susceptae, anno aetatis centesimo et vicesimo felicibus votis singulos prosecutus, ab eorum se consortio subduxit. Ascendit autem in montem Naban, qui Abarim, in terra Chanaan trans Iordanem, contra Iericho positum; ac terram Israhel promissam contempletus, ibi, deo iubente, reddidit spiritum

οἰκόν Φογώρ· καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ. οὗτος ὁ μέγας θεόπτης καὶ προφήτης παιδαγωγός τε καὶ νομοθέτης τοῦ Ἰσραὴλ ἐτῶν ρκ' τελευταίως οὐκ ἡμαυρώθη τοὺς ὀφθαλμούς· ἐκτόως. τούτοις γὰρ τὴν θείαν δόξαν ἐώρακεν, οὐδὲ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον διὰ γῆρας ἐρυτιδώθη. ὁμοίος αὐτῷ προφήτης, ὡς 5 φήσιν ἡ γραφή, οὐκ ἀνέστη, ὃ ὤφθη κατὰ πρόσωπον κύριος, ἕως Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ὁ αὐτὸς θεοδίδακτος πρῶτος ἐν

V. 114 ἀνθρώποις ιστορίαν ἔγραψε χρονικὴν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ ρκ' ἔτους αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶ κοσμικὸν γωνεῖ κατὰ τήνδε τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν.

10

B Μετὰ τὴν τελευταίαν Μωϋσέως εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ, ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πῦς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. πῦς τόπος οὗ ἐν ἐπιβῆτε τῷ ἔγγει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρέπον εἶρηκα τῷ Μωϋσῆ. τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ με- 15 γάλου Εὐφράτου· καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ἀπ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια ὑμῶν. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ ἐτοιμασθῆναι καὶ ἐπισιτίσασθαι, ἵνα μετὰ τρεῖς ἡμέρας διαβῶσι τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἀπέστειλεν ἐκ

C Σαττεῖμ δύο ἄνδρας κατασκοπεῦσαι τὴν Γαὶ καὶ τὴν Ἱεριχώ δύο 20 πόλεις. οἱ καὶ εἰσελθόντες εἰς Ἱεριχὼ πᾶρά Ραῦβ τῇ πόρῃ κατ-

8. ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ G. αὐτοῦ om. B. 5. ἐρυτιδώθη B. ἐρύτι-
 δώθη G. 6. κύριος] θεός G. 9. τήνδε τὴν B. δὲ τὴν G.
 11. εἶπεν AB. εἶπεν ὁ G. Vide Iosuae cap. I. 14. αὐτόν] αὐτῷ A.
 μωϋσεῖ B. 19. ἐκ σαττεῖμ B. ἐξ Ἀττεῖμ G. 20. κατασκο-
 πεῦσαι τὴν γῆν τῆς Ἱεριχῶ, καὶ τῆς Γαῖ δύο πόλεις G. Correxī
 ex B. 21. οἱ καὶ] οἱ δὲ G. φαῦβ B. Ραβαῦμ G.

et in Gai, prope domum Phogor, sepultus est, nec quisquam sepulcrum eius novit. Hic magnus dei contemplator et propheta et paedagogus et legislator Israel anno aetatis 120 vita functus est, nec ei caligine sunt obducti oculi, et merito quidem, iisdem enim divinam conspexerat gloriam; sed neque ob senectutem facies rugis deturpata est. Aequalis ei propheta non surrexit, inquit scriptura, cui deus ex facie fuerit visus usque ad Ioannis baptistiae tempus. Ipse primus inter homines a deo edoctus historiam ac simul temporum rationem ab Adam usque ad aetatis suae annum 120, qui iuxta veriore ac tutiorem Chronologiam fuit a mundi condita 3856, conscripsit.

Sublato e vivis Mose dixit dominus Iesu filio Nave: exurgens transi Iordanem tu et omnis populus iste in terram, quam ego do eis. Omnis locus super quem ascenderitis vestigio pedum vestrorum, dabo eum vobis, quemadmodum dixi Mosi: desertum et Antilibanum usque ad magnam flumen Euphratem et usque ad mare magnum ab occasu solis erunt fines vestri. Et mandavit Iesu scribis, ut de expeditione et commata populum alloquerentur ac post dies tres transirent Iordanem. Et misit ex Sattin duos viros terram Jericho et Gai, duas urbes, exploraturos: Ad Jericho in-

ἔβησαν, ἱζητούμενοι. τε ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἱεριχώ, ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτῆς ἀπεκρύβησαν, ὁμύσαντες αὐτῇ τὰ περὶ τῆς σωτηρίας.
 ἐπανελάθοντες δὲ πρὸς Ἰησοῦν ἐν Σαττειμ ἀπήγγειλαν τὰ τῆς κα-
 τωσκέμεως. καὶ ὀρθρίας Ἰησοῦς τῷ πρῶτῷ ἐκ Σαττειμ ἦλθεν
 5 εἰς τὸν Ἰορδάνην σὺν τῷ λαῷ. ἔνθα προαγνίσας τὸν Ἰσραὴλ διε-
 βίβασε μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν Ἰορδάνην, προηγουμένης τῆς κι-
 βωτοῦ διαθήκης κυρίου σὺν τοῖς αἵρονσιν αὐτὴν ἱερεῦσιν, ὧν
 ἐπειδὴ μόνον οἱ πόδες ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος, ἔστη τὰ
 ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἐν πόρῳ διαιρεθὲν ἄνω· D
 10 τες εἰς μέρος Καριαθθαριεμ· τὰ δὲ καταβαίνοντα κατέβη εἰς
 θάλασσαν Ἀραβα, θάλασσαν ἁλῶν, ἕως ἐξέλιπε. καὶ ὁ λαὸς εἰ-
 στήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν
 κιβωτὸν ἐπὶ ξηρῶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἕως διέβη πῶς ὁ λαὸς
 τὸν Ἰορδάνην ἐπὶ ξηρῶς, καὶ συνέταξεν Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας
 15 ἐνδόξους τῶν οὐίων Ἰσραὴλ διὰ ῥήματος κυρίου, καὶ ἀγαθρόντες
 λίθους ἰβ' ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου διεκόμισαν εἰς τὴν παρεμβο-
 λὴν εἰς μνημόσυνον. ἔστησέ τε ἄλλους ἰβ' λίθους Ἰησοῦς ἐν τῷ
 Ἰορδάνῃ, οὓς ἔστησαν οἱ πόδες τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν ἱερέων,
 καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως σήμερον. καὶ προσέταξε τοῖς ἱερεῦσιν Ἰησοῦς, P. 144
 20 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, κα-
 τέβη τὸ ὕδωρ ὀρεμῆσαν ὡς ἦν πρότερον. αὐτοὶ δὲ ἀναβάντες

1. Ἱεριχώ AB pene constanter. 4. τῷ πρῶτῷ addidi ex B: solum
 πρῶτῷ est in A. Vide Iosuae III, 1. ἐκ σαττειμ B. ἐξ Ἀττειμ G.
 ἐκ Σαττειμ Iosua. 5. διαγνίσας G. 10. καριαθθαριεμ B. Κα-
 ριαθθαριεμ G. Καριαθθαριεμ Iosua III, 16. 11. ἐξέλιπε B.
 14. Ἰησοῦς] ἐν Ἰω G. 16. λίθους B. πλίνθους G. εἰς
 μέσην τὴν G. 17. λίθους addidi ex B. Ἰησοῦς] Ἰω G.
 19. ὡς] ὡς G.

gressi ad Raab meretricem diverterunt; et a rege Iericho perquisiti, abs-
 conditi sunt in eius domo, dato ei de salute et securitate iuramento. Re-
 versi vero ad Iesum de exploratu habito retulerunt. Et diluculo surgens
 Iesus ex Saitin venit cum populo ad Iordanem, ubi expiato Israële, post
 dies tres Iordanem traiecit, praecedente testimonii domini arca cum por-
 tantibus eam sacerdotibus, quorum pedes ubi solum aquae parte tincti sunt,
 aquae descendentes desuper steterunt in unam concretionem longe superius
 divisam et oppositam usque ad partem Cariathiarim. Quae autem des-
 cendebat, descendit in mare Araba, in mare salis, donec penitus defice-
 ret. Et populus stetit contra Iericho. Et steterunt sacerdotes levantes
 arcam testamenti domini super aridam in medio Iordanis, donec per aridam
 transiret omnis populus Iordanem; et constituit aequo numero duodecim
 honoratos viros filiorum Israël ex praecepto domini, qui assumptos duode-
 cim lapides in perpetuum monumentum ex medio Iordanis detulerunt in ca-
 stra. Stetitque pariter alios duodecim in Iordane, in loco qui fuit sub
 pedibus sacerdotum levantium arcam et sunt ibi usque in hodiernum diem.
 Et mandavit Iesus sacerdotibus: et factum est ut exierunt et praeserunt pe-
 des super terram, descendit aqua impetu suo fluens sicut prius. Ipsi

ἰστρατοπέδευσαν ἐν Γαλιλαίῳ κατὰ ἀνατολὰς ἀπέναντι Ἰεριχώ.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Φοινίκης κατετάκησαν ἐκπλαγέντες ταῖς διανοαῖς. Ἰησοῦς δὲ θεία προστάξει περιέτεμε τὸν λαὸν μαχαίραις πετρίναις ὅσοι διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, ὅτι, φησὶν, ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ Βερέμῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν οἱ πλείστοι τῶν μαχίμων ἀπερίτμητοι· τοῦτο δ' ἦν αἴτιον ὅτι καθ' ἑαυτοὺς ὄντες παντὸς ἀλλογενοῦς κευχωρισμένοι χρεῖαν οὐκ εἶχον τῆς περιτομῆς. καλῶς ἄρα 10 εἴρηται τῷ θεῷ ἀποστόλῳ ὅτι οὔτε περιτομή τί ἐστιν οὔτε ἀρροβυστία, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν. τῷ δὲ μβ' ἔτει πεποιηκέναι δοκεῖ πως ἄπορον εἶναι· τεσσαράκοντα γὰρ ἔτη πανταχοῦ ἐν ταῖς λοιπαῖς θείαις γραφαῖς ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ φαίνεται ἀναστραφείς, εἰ μὴ πού τις ἐνταῦθα τὸ π' ἔτος Μωϋσέως καὶ τὸ πρῶτον 15 Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συναριθμῆσθαι νοήσαι τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ' ἔξεσι καὶ οὕτως εἶναι μβ'. οὗτοι περιτμηθέντες ἡσύχασαν ἕως V. 115 τοῦ θεραπευθῆναι, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Γάλαλα. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν εἰς Ἰεριχῶ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἔφαγον ἀπὸ 20 τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄλυμα καινὰ, τοῦτ' ἐστιν ἀπὸ σίτου νέου,

8] Iosuae cap. V. 4. κατετάκησαν G. 5. ταῖς B. τα ταῖς G. δὲ om. G. 9. ἐαυτοῖς A. 10. ἄρα B. ἄρ' G. 11. ἀρροβυστία B. 15. τὸ B. τῷ G. ἔτος] ἔτους A. 16. συναριθμῆσθαι B. συναριθμῆσαι G. 17. ἕως addidi ex B. 19. τοῦ] τοῦτον B. 20. δυσμῶν A. 21. καινὰ B. καινὰ G. καὶ νέα Iosua V, 11.

vero consuetudines castra metati sunt in Galgalis, ad partem quae est ad ortum solis ab Iericho.

His auditis reges Amorrhaeorum et reges Phoeniciae, qui iuxta mare, magno mentis terrore consternati sunt. His ita turbatis Iesus divino iussu populum omnem, qui transierat Iordanem, cultris lapideis circumcidit; eo quod, sicut, quadraginta et duobus annis versatus est Israel in deserto, ac eam ob rem incircumcisi erant pugnatorum plurimi; cuius ea fuit causa, quod privatim ad se invicem agentes atque ab omni alienigena separati circumcissione non indigebant; proptereaque praeclare divinus apostolus enunciat: neque circumcissio est aliquid, neque praepitium, sed mandatorum dei observantia. Hoc vero quadragesimo secundo anno praestitissae videtur aliqua ratione dubium. Passim enim in scripturis quadraginta annis legitur Israel in deserto conversatus; nisi forsitan aliquis quadraginta in deserto peractis annis Moysis octogesimum et Iesum primum adiungendum excogitaverit; atque ita quadraginta duos annumerandos. Isti porro circumcissionis dolore iactati, medellae habendae causa quieverunt, unde loco nomen inditum Galgala. Et fecerunt filii Israel pascha quarto decimo die mensis primi a vespera ad succedentem solis occasum ad occidentalem partem Hiericho in planitie. Et comederunt de frumento terrae alyma et ne-

ἄπερ μέχρι τῶν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Ἱεριχῶ κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἡμερῶν γερόμενον θερισμὸν σίτου νέου κατὰ τοὺς θερμοτέρους τόπους συμφθάζοντα. ἔξ οὗ καὶ ἡ κατὰ Ἱεροσόλυμι ἀγιωτάτη ἐκκλησία συνήθως προσφέρει τὴν ἀνάμακτον θυσίαν τῷ καιρῷ τῆς ζωη-
 5 φόρου ἀναστάσιως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἐν αὐτῇ, φησὶ, τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλειπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα. ἐκω-
 πώσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. ὄντων δὲ αὐτῶν εἰς Ἱεριχῶ ἀναβλέψας Ἰησοῦς ὄρα ἄνθρωπον
 10 ἔστηκότα κατέναντι αὐτοῦ καὶ ἡ ὄμορφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντιῶν; ὃ δὲ εἶπεν, ἐγὼ ἀρχιστράτηγος κυρίου δυνάμεως τῶν παραγέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπε, δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; καὶ λέγει ὃ
 15 ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὃ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἔστηκας τόπος ἁγίός ἐστι.

P. 145

Καὶ Ἱεριχῶ συγκεκλισμένη καὶ ὠχρωμένη καὶ οὐδαὶς ἔξ αὐ-
 τῆς ἐξεπορεύετο οὐδὲ εἰσεπορεύετο. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν,
 ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι σοὶ τὴν Ἱεριχῶ ὑπὸ χεῖρα καὶ τὸν βασιλεῖα
 20 αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἰσχυροί. σὺ δὲ περιστησον αὐτῇ
 πάντας τοὺς μαχίμους κύκλῳ. καὶ ἔσται ὅταν σαλπίσωσι τῇ σάλπιγγι,
 γι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἕνα. καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πε-

1. τῶν B. σήμερον G. 3. συμφθάζοντα m. 6. ἐξέλειπε B.
 12. ὑπεναντιῶν G. ἐγὼ et δυνάμεως om. G. 16. ἐφ' B. ἐν G.
 σὺ add. B. 17] Iosuae cap. VI. 18. ἐξεπορεύετο] ἐπο-
 ρεύετο G. 19. ἐγὼ om. G. 22. Vulgo ἀνακραγέτω.

va, hoc est de frumento novo; quod quidem usque in hodiernum diem facillimum expertum est Hierichuntinis; circa aequinoctium vernum scilicet calidioribus in locis novi frumenti praecocum messem fieri, ex qua sanctissimae Hierosolymorum ecclesiae consuetum est incruentae hostiae celebrari oblationem in vivificatione resurrectionis Christi nostri dei solennitate. In eo, inquit, die defecit manna, postquam ipai manducaverunt de frumento terrae et non ultra adfuit filiis Israël manna. Et comederunt de fructu regionis Phoenicum in anno illo. Cum autem essent in Hiericho respiciens Iesus vidit hominem stantem contra se, et gladius evaginatus in manu eius, et accedens Iesus dixit ei: noster es an adversariorum? Ille vero dixit: princeps militiae domini nunc adveni. Et Iesus cecidit in faciem super terram et dixit ei: domine quid praecipis servo tuo? Et ait princeps militiae domini ad Iesum: solve calceamentum de pedibus tuis; locus enim in quo stas, locus sanctus est.

Et Hiericho clausa atque munita et nemo prodibat ex illa neque introibat. Et dixit dominus ad Iesum: ecce subiectam tibi trado Hiericho et regem eius qui est in ea et potentes qui sunt in fortitudine. Tu autem admove illi ballatores in circuitu. Et erit postquam cecinerint tuba, conclamet omnis populus simul. Et conclamantibus eis cadent sponte moenia

σεῖται πᾶν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως αὐτόματον καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀγγέλου ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας κυκλῶν τὴν πόλιν προηγουμένης τῆς κιβωτοῦ· καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἠλάλαξεν Ἡὸ λαός, καὶ τὰ τεῖχη κατέπεσε. καὶ εἰσελθόντες ἀνιθεματίσαντο αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνδράπων ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑπόζυγιου ἐν στόματι ῥομφαίας, χωρὶς Ραὰβ τῆς πόρνης καὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς. καὶ ἐνεπερίσθη Ἱεριχὼ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ πληρὴ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ταῦτα γὰρ θεῶ ἀφιερῶθη. 10 ἔξ ὧν Ἀχαρ νοσφισάμενος υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά φυλῆς Ἰούδα ψιλλὴν ποικίλην καὶ διακῶσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλώσσαν χρυσοῦν, ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ σὺν τέκνοις καὶ γυναίκα καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν εἰς φάραγγα Ἀχώρ. καὶ κατηράσατο Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Ἱεριχὼ ἔναντι κυρίου εἰ- 15 σπῶν, ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἄζά ὁ ἐκ Βαιθὴλ. ἐν τῷ Ἀβιρῶν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ Σεγοῦβ τῷ διασωθέντι ἐλαχίστῳ ἐπέστησε τὰς 20 πύλας αὐτῆς.

6. πάντα om. G. 9. τοῦ ἀργυρίου G. 10. χρυσοῦ G.
 11. ἔχαρ νοσφισάμενος B. Ἀχαρος φησάμενος G. Χαρμ] Vulgo Χαρμῆ. χαρμει B. υἱοῦ Ζαμβρὶ addidi ex Iosuae VII, 1. υἱοῦ Ζαρά] Vulgo υἱὸς Ζαρά. 12. ψιλλὴν m. ψιλλήν G.
 18. Ἄζά] Ὁζάν Iosua VI, 25. Ἀχιλ Regum III. 16, 34. 19. ἀβηρῶν A. ἀβιρῶν B. ἀβηρῶν G. 20. Σεγοῦβ m ex Reg. III. 16, 34. σεγοῦς AB. Σεγοῦς G.

civitatia et introibit omnis populus impetam faciens unusquisque secundum faciem in civitatem. Et fecit Iesus iuxta verbum angeli per septem dies circumiens civitatem, praesente arca domini; septimo vero vociferatus est populus et ceciderunt moenia. Et ingressi devoverunt eam et quaecunq̄ue erant in ea, ab homine usque ad mulierem et a iuvene usque ad seniore[m] et usque ad vitulum et subiugale in ore gladii, dempta Raab meretrice et eius domo. Et incensa est Hiericho cum omnibus quae erant in ea, excepte argento et auro et aere et ferro, haec namque deo consecrata sunt. Achar vero, filius Charmi, filii Zambri, filii Zara, ex tribu Iuda, defraudavit et subtraxit vestem variam et ducentas didrachmas argenti et linguam auream; propterea ab Israēl cum filijs et uxore ac omnibus ad eum spectantibus in valle Achor lapidibus est necatus. Et maledixit Iesus Hiericho in die illo coram domino dicens: maledictus homo qui civitatem illam aedificaverit, in primogenito fundamenta eius ponet et in filiorum postremo portas eius addet. Et fecit ita Achiel Bethelita: in primogenito Abiron fundavit eam et in Segus iuniore filio imposuit portas eius.

Τότε παρέδωκε κύριος τῷ Ἰησοῦ τὴν Γαί καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς. καὶ ἐνεπέρισεν αὐτὴν χῶμα ἀόλεκτον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐκρέμασε τὸν βασιλεῖα ἐπὶ ξύλου διδύμου ἕως ἐσπέρας. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πόλιν ἐπίσημον καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις τοῦ Ἐδαλου δεινότητι σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς Ἰησοῦν, πρόρωθεν παραγεγονέναι προσποιησάμενοι· οὗς ἐπιγονὸς V. 116 ὕστερον διακονεῖν καὶ ξυλοφορεῖν τῷ Θεῷ προσέταξε. τούτοις D Ἀμορραῖοι ἐπεστράτευσαν ὡς ἀτομολήσασι πέντε βασιλεῖς τῶν Τιβουσαιων, ὧν ἦν πρῶτος Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ 10 σὸν τοῖς στρατεύμασι. πρὸς οὗς ἀναβὰς Ἰησοῦς σὸν τῷ Ἰσραὴλ Γαβαωνίτας μὲν ἐλυτρώσατο, τοὺς δὲ Ἀμορραίους κατέκοψε φεύγοντας σὸν τοῖς βασιλεῦσιν αὐτῶν. οἱ καὶ ἐν σπηλαίῳ κρυβόμενοι καταληφθέντες ἔκει κατακλεισθήσαν ἕως κατέπαυσεν ὁ πόλεμος. ἔνθα πολλοὶ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κατεκόπησαν, πλειο- 15 νες δὲ λίθους χαλάζης σφρανόθεν ἐπιρριπτομένοις αὐτοῖς ἀπέθανον. P. 146 τότε θεῖα δυνάμει προσευξάμενος Ἰησοῦς ἔστησε τὸν ἥλιον κατὰ Γαβαὼν καὶ τὴν σελήνην κατὰ φάραγγα Αἰλῶν, ἕως ἐξέπολέμησε τοὺς ἐχθρούς. καὶ ἐξαγαγὼν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου προσέταξε τοὺς ἀρχηγούς τοῦ πολέμου τῶν υἱῶν 20 Ἰσραὴλ καταπατήσαι τοὺς τραχήλους αὐτῶν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ παρέλαβε τὰς πόλεις αὐτῶν, αἱ ἦσαν αὐτοῖς πέντε,

1] Iosuae cap. VIII. Ἰησοῦ] Immo Ἰησοῦ et p. 146. 2. αὐτῆν] καὶ ἔθην add. m. εἰς τὸν αἰῶνα addidi ex B. 9. ἀδωνιβεζέκ B. Ἀδὼμ Βεζέκ G. Vide Iosuae X, 1. 11. κατέκοψεν B. συνέκοψεν G. 13. κατακλεισθέντες AB. 15. λίθους A. ἐπιρριπτομένοις B. 17. Vulgo Εἰλῶν. Correctum ex Iosuae X, 12.

Eodem tempore tradidit dominus Iesu urbem Gai et regem eius. Et incendit eam et tumulum inhabitabilem eam fecit et regem eius suspendit super lignum geminum usque ad vesperam. His auditis qui Gabaon urbem insignem habitabant, quique munitas Euaeorum urbes occupabant; ex remotis locis se venisse simulantes, cum Iesu foedus inierunt; detecta vero eorum arte iussit eos ministrare et ligna inferre in dei tabernaculum. In hos velut in communis societatis desertores bellum moverunt Amorrhæi et quinque reges Iebuzaeorum, quorum prior erat Adonibezec, rex Hierusalem, adiuncto sibi valido exercitu; in eos vero cum Israël Iesus profectus, Gabaonitas quidem liberavit, Amorrhæos vero confecit cum regibus eorum, qui quidem in spelunca latentes deprehensi, in ea donec cessaret conflictus inclusi fuerunt, ibidemque gladiis Israël non pauci in frusta concisi, plures autem ex eis grandinis lapidibus caelitus immisis necati sunt. Tunc Iesus orans divina virtute solem supra Gabaon et lunam supra vallem Aelon, donec hostes debellaret, moratus est. Eductisque demum e spelunca quinque regibus a filiorum Israël belli ducibus iussit eorum colla pedibus calcari; et occidit eos et urbes eorum invasit numero

Μακηδὰ καὶ Λόβνα, Λαχίς, καὶ τὸν βασιλεῖα Γαζὲρ Ἰαρὰμ βοηθοῦντα τοῖς ἐν Λαχίς, τὴν τε Ὀδολλάμ καὶ τὴν Χεβρών. τότε παρέλαβε καὶ τὴν Δαβείρ καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ πῦσαν τὴν ὄρεινῃν.

B Ἰαβείν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀσὼρ ἀθροίσας τοὺς περὶ αὐτόν τε καὶ 5 Σιδῶνα τὴν μεγάλην βασιλεῖς, τοὺς τε ἀπὸ βορρᾶ καὶ τῆς πεδινῆς καὶ τοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν παραλλοὺς Χαναναίους, Χορραίους τε καὶ Ἀμορραίους καὶ Εὔλους καὶ Ἰεβουσαίους καὶ Φερεζαίους καὶ Χετταίους, τοὺς ὑπὸ τὴν ἔρημον πολλοὺς ὄντας ὡσεὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης καὶ δυνατοὺς ἐν ἄρμασι καὶ ἵπποις, ἦλθε πολεμῆ- 10 σαι πρὸς τὸν Ἰησοῦν· οὗς πάντας παραλαβὼν ἀνείλε σκυλεύσας αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν. πάντες οἱ βασιλεῖς οὗς παρέδωκε κύριος τῷ Ἰησοῦ κθ', ὧν τὰ ὀνόματα γέγραπται ἐν βίβλῳ. Ἰη- 15 σσοῦς δὲ πρεσβύτερος προβεβηκώς, καὶ προσέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἐκληροδότησε πῦσαν τὴν γῆν ταῖς ἐννεὺ καὶ ἡμίσει φυλαῖς, 15 αὐτὸς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς, ἔναντι κυρίου ἐν Σιλῳμ. τῷ δὲ Ἰησοῦ ἐδόθη Θουμναδὰ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ αἰτήσαντι ἐδόθη Χεβρών, ὅς καὶ ἐξήλειψε τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνὰκ, τοὺς καλουμένους γίγαντας. τῷ δὲ Γοθονιὴλ ὁμομητρῶ

1. Μακηδὰ, καὶ Λεβνὰ, καὶ Λαχίς, καὶ Ελάμ τὸν βασιλεῖα Γαζὲρ βοηθοῦντα τῆς Λαχίς παρέλαβεν, τὴν τε Ὀδολλάμ, καὶ τὴν Χεβρών. τότε παρέλαβεν καὶ τὴν Δαβείρ, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς m. Vide Iosuae X, 29. Λαχίς] λάχης A. λαχίς B. Ἰαρὰμ B. Ἰαρὰβ G. 2. τοῖς ἐν λάχης B. τοῖς ἐλάχης A. τῆς Ελάχης G. ὀδολλάμ B. Ὀδολάμ G. χεβρών B. Χεβρώμ G. 6. σιδόνα B. βορρᾶ B. βορρᾶν G. 8. φερεζάους B. 9. ὡσεὶ B. ὡς ἡ G. 10. ἦλθεν AB. ἦλθον G. 14. καὶ προβεβηκώς G. κύριος B. ὁ κύριος G. 16. Σηλῶ m. 17. Vulgo Ἰεφωνία. Ἰεφονη B. 19. Γοθονιὴλ G.

quinque, Maceda et Lebna, Lachis et regem Gazer Elam Lachis urbi suppetias laturum et Odollam et Chebron. Mox cepit Dabir et regem eius et vicos eius et omnem montanam regionem.

At Iabin, rex Asor, collectis sibi vicinis Sidonique magnae regibus, nec non qui ad septentrionem vel planitium vel ad orientem siti sunt, maritimis Chananaeis, Chorraeis, Amorraeis, Evaeis, Iebusaeis, Pherzeaeis et Chettaeis ad deserti plagam vergentibus et copias ad instar arenae maris conflantibus innumeras, viribus, animo, curribus et equis instructas, in Iesum bellum illaturus movit; ille captos occidit cunctos, diripuit exercitum et urbes depraedatus est. Omnes reges a domino Iesu traditi sunt numero viginti novem eorumque nomina in eius libro descripta reperiuntur. Iesus autem iam senior erat et provectus aetate; et praecipiente ei domino novem et dimidiis tribubus ipse et Eleazar pontifex terram omnem coram domino in Selo sorte divisit. Iesu vero data est Thamnatha in monte Ephraim et Chaleb filio Iephoniae petenti Chebron, qui tres filios Enac, Gigantes vocatos, profligavit. Fratri vero Gothoniel ex eadem matre,

ἀδελφῷ αὐτοῦ νῖψ Κενὲς τῷ νεωτέρῳ, καταλαβομένην τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων Καριαθσεφαρίν Δαβὶρ Ὅξάν ἐπαθλον τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα δέδωκε Χαλέβ εἰς γυναῖκα. αἱ δὲ δύο ἡμισυ φυλαὶ τοῦ Ρουβὴν καὶ τοῦ Γὰδ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ εἰς τὰς 5 οἰκείας κατασχέσεις ἐπανῆλθον, ἃς ἔδωκεν αὐτοῖς Μωϋσῆς, ἔνθα γενόμενοι θυσιαστήριον ἤγειραν, οἷς πολεμηῆσαι βουληθέντες 10 οἱ ἀπὸ τῶν 9 φυλῶν, ὡς ἡμιρτάνουσι εἰς θεόν, ὅτι ποιοῦσιν ἔξω τῆς κιβωτοῦ προσφορὰν· ἐπαύσαντο μετ' εὐλαβείας ἀπολογησαμένων τῶν δύο ἡμισυ φυλῶν, καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς θυσιαστήριον μαρτύριον προσηγόρευον. ἰδούθησαν δὲ καὶ τοῖς Αεὐταῖς πόλεις μῆ'. τότε Ἰησοῦς συναγαγὼν τὸν Ἰσραὴλ ἅπαντα σὺν τοῖς ἄρχουσι πλείεστα παραινέσας περὶ Θεοσεβείας ἐξαπέστειλεν. αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησε ζήσας ἔτη ρί'. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Θαμνασαρὰχ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ ἐν ὄρεισι αὐτοῦ, συνθάψαντες αὐτῷ 15 καὶ τὰς πετρίνας μαχαίρας.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

P. 147

V. 117

Ἀσσυρίων ις' ἐβασίλευσεν Ἀσκατῦδης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρωβ'.

20 Ἀσσυρίων ιη' ἐβασίλευσεν Ἀμύντης ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρων'.

1. καταλ —] τῷ καταλ — G. 2. Vulgo γραμματίων. Correctum ex Iosuae XV, 16. Καριαθσεφαρίν] καριαθσεφαρὶ ἐν B. Καριαθ σεφαρί ἐν (Σεφαρί m.) G. Δαβίρ m. Δαβίρ G. Ὅξάν] Ἀσχάν Iosuae XV, 17. 4. ρουβὴν B. Ρουβίμ G. Γὰδ] γὰμ A. γὰν B. 7. θ' —] ἐννέα ἡμισυ G. 11. ὁ Ἰησοῦς G. 12. εὐσεβείας G. 13. Θαμνάς σαράχ AB. 14. ὄρεισι] βορείοις m ex Iosuae XXIV, 30. 19. ἀμυντής B.

verum patre Cenez nato, iuniori, qui Cariathsepharim Dabir civitatem litterarum expugnaverat, Ascham filiam in praemium Chaleb tradidit. Duae porro tribus Ruben et Gad et dimidia Manasse in proprias possessiones, quas dedit illis Moses, redierunt; reversique altare construxerunt; quibus ideo velut in deum peccantibus ac loco ab arca semoto sacrificium offerentibus, novem et dimidia tribus bellum inferre decernebant; a quo tamen religiose duabus et dimidia tribubus respondentibus abstinerunt; ac altari nomen fecerunt testimonium. Datae sunt quoque Levitis quadraginta et octo civitates. Tunc Iesu congregato Israël ac cunctis proceribus, longos de religione sermones habuit et ad reliquos misit; ipse vero aetatis 110 mortuus est et sepelierunt eum in Thamnasarach, in monte Ephraim, ad plagam aquilonarem, ubi simul cultros lapideos circumcisionis reposuerunt.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 17 Ascatades annis 33; erat vero mundi annus 3312.

Assyriorum rex 18 Amyntes annis 45, erat vero mundi annus 3350.

Ἀσσυρίων ιθ' ἐβασίλευσε Βήλοχος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γωδκ'.

Ἀσσυρίων κ' ἐβασίλευσε Βαλατόρης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γωδκ'.

Ἀσσυρίων κα' ἐβασίλευσε Λαμπρίδης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5
ἔτος γωδν'.

B Ἀσσυρίων κβ' ἐβασίλευσε Σωσάρης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γωδπ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων λδ' ἐβασίλευσε Χεβρών ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10
ἔτος γωδξ'.

Αἰγυπτίων λε' ἐβασίλευσεν Ἀμεμφής ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γωοε'.

Αἰγυπτίων λς' ἐβασίλευσεν Ἀμενσῆς ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γωπϛ. 15

C Αἰγυπτίων λζ' ἐβασίλευσε Μισφραγμούθωσις ἔτη ις'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος γωα'.

Αἰγυπτίων λη' ἐβασίλευσε Μισφρῆς ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γωζ'.

Αἰγυπτίων λθ' ἐβασίλευσε Τούθμωσις ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου 20
ἦν ἔτος γωμ'.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρονορῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε'. τοῦ
δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

B. βαλατόρης B. Βαλετόρης G. 11. γωξβ m. 12. ἀμεμφής B.
Ἀμειφής G. 19. γωιζ' m. Post 22. G addit Θηβαίων λς'.
ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν γωηδ'.
23. φρονορῶ B. φρονορῶν A. Φρονορῶν G. 24. γωηη m.

Assyriorum rex 19 Belochus annis 25, mundi vero 3895.

Assyriorum rex 20 Baletores annis 30, mundi vero 3920.

Assyriorum rex 21 Lamprides annis 30, mundi vero 3950.

Assyriorum rex 22 Sosares annis 20, mundi vero 3980.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 34 Chebron annis 15, anno vero mundi 3762.

Aegyptiorum rex 35 Amephes annis 15, mundi vero 3775.

Aegyptiorum rex 36 Amens annis 11, mundi vero 3790.

Aegyptiorum rex 37 Misphragmuthosis annis 16, mundi vero 3801.

Aegyptiorum rex 38 Mispheas annis 23, mundi vero 3817.

Aegyptiorum rex 39 Tuthmosis, annis 39, mundi vero 3840.

Thebaeorum reges.

[Thebaeorum rex 36 annis 14, mundi vero 3894.]

Thebaeorum rex 37 Phyruron, hoc est Nilus, annis 5, mundi vero 3908.

Θηβαίων λη' βασιλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη 57. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 779γ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, Δὲν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένους λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερο-
5 γραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἴγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐν-
καῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ β7δ' κοσμικοῦ ἔτους,
ἔτεσιν ρκδ' μετὰ τὴν σύγκυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο
τῷ 779ο' τοῦ κόσμου ἔτει.

Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων γ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ
10 τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περι-
τὸν ἡγούμεθα ἐνταῦθα, ὡς μηδὲν συμβαλλομένας ἡμῖν, παρα-
θῆσθαι: ἐπεὶ μηδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

P. 148

15 Σικυωνίων ιθ' βασιλευσε Σικυῶν ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος 77δ'.

Σικυωνίων κ' βασιλευσε Πόλυβος ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δλβ'.

Σικυωνίων κα' βασιλευσεν Ἰναχος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δοέ'.

1. ἀμουθαρταῖος B. ἀρονθάρταῖος A, ut videtur. ἀμουθανταῖος G.

7. Post σύγκυσιν ex B excidit folium unum, quod pertinuit usque ad ἱστορικοὶ p. 149. extrema. 13. om. A. ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη

στοιχείωσις σύμφωνος ἀκριβῶς μετὰ ἔτη τῶν βασιλέων ἦγον ἐτη 779ο', ταύτη δὲ ἡ στοιχείωσις ἐν ἔτος ἔχει περισσόν. οἶμαι δὲ ὅτι

αἱ προσθήκαι καὶ ἑλλείψεις τῶν ἐτῶν ἐξ αἰτίας τῶν καλλιγράφων γε-
γόνασι. margo A. 16. Πόλυβος] Vulgo Πολύβιος. Correxī ex Eusebio p. 128. Polybius ante Megalopolitanum nullus fuit.

Thebaeorum rex 38 Amuthantaeus annis 63, mundi vero 3913.

Regum, quibus in Aegypto Thebaeorum nomen inditum, (quorum etiam privata quaeque nomina ex sacris litteris Diospoli desumpta ex Aegyptia in linguam Graecam transtulit Erastothenes), imperium hic desinit. Post linguarum confusionem in orbem inductam et annum ab ea 124 duxit originem, hoc est a mundi condita 2900 et praesenti tandem 3975 sublatam est.

Aliorum, qui sequuntur, regum Thebaeorum 53 nomina ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ceu nullius boni accessioni futura, in medium huc advocare superfluum omnino duximus, cum priorum notitia nullam secum vehat utilitatem.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 19 Sicyon annis 42, mundi vero 3990.

Sicyoniorum rex 20 Polybus annis 43, mundi vero 4032.

Sicyoniorum rex 21 Inachus annis 45, mundi vero 4075.

Σικωνίων κβ' ἐβασίλευσεν Ἡφαιστος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκ'.

Σικωνίων κγ' ἐβασίλευσεν Ἀδραστός ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρλ'.

V. 118 Σικωνίων κδ' ἐβασίλευσε Πολυφειδής ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου δ ἦν ἔτος δρλζ'.

Σικωνίων κε' ἐβασίλευσε Πελασγός ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρξή'.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων γ' ἐβασίλευσεν Ἄπις ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ιδ γωή'.

C Ὁ ἐπὶ Ὠγύγου παλαιότατος παρ' Ἑλλήσιν ἱστορούμενος ἐν Ἀκτιῇ, τῇ νῦν Ἀττικῇ, κατακλυσμὸς, τούτοις γέγονε τοῖς χρόνοις. διαφόρως γὰρ ἱστορεῖται, τῶν μὲν ἐπὶ Φορωνέως, τῶν δὲ ἐπὶ Ἄπιδος λεγόντων. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπ' Αἰγύπτου πορεία 15 τοῖς Ἑλλήνων ἱστορικοῖς οὕτω φέρεται διαφόρως κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμῷ. συμφωνοῦσι δὲ τούτοις ἐν τούτῳ καὶ Ἰώσηπος καὶ Ἰούστος Ἰουδαῖοι ἱστορικοὶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου Κλήμης ὁ στρωματεὺς καὶ Τατιανὸς καὶ Ἀφρικανὸς, οὗ καὶ χρῆσιν ἐξῆς παραδώμεθα. 20

Ἀφρικανὸς ἐν τρίτῳ λόγῳ φησὶ „Φαμέν τοῖνων ἔκ γε τοῦδε τοῦ συντάγματος Ὠγγον, ὅς τοῦ πρώτου κατακλυσμοῦ γέγονεν

16. αὐτοῦ Scaliger p. 25. αὐτοῦ G. 21. ἀφρικανῶ A.

Sicyoniorum rex 22 Vulcanus annis 10, mundi vero 4120.

Sicyoniorum rex 23 Adrastus annis 7, mundi vero 4130.

Sicyoniorum rex 24 Polyphides annis 31, mundi vero 4137.

Sicyoniorum rex 25 Pelagus, annis 20, mundi vero 4168.

Argivorum reges.

Argivorum rex 3 Apis annis 85, mundi vero 3808.

Priscum Graecorum historiis celebratum diluvium, quod Ogygi tempore in Actes, quae nunc Attica, regione dicitur accidisse, ad aetatis istius spatium revocandum est; non una quippe ratione narratur. Illi etenim sub Phoroneo, isti Ἄπις aeo contigisse referunt. Ex Aegypto quoque suscepta profectio et eiusdem aetatis ambitu, quo diluvium Ogygaeum circumscribenda, non uno pacto relata in Graecorum monumentis legitur. Illis Iosephus et Iustus rerum Iudicarum scriptores in hoc consentiunt; sed e nostris Clemens, Stromaton auctor, Tatianus et Africanus, cuius dicta in sequentibus referenda.

Libro operum suorum tertio scribit Africanus: „ex hoc igitur laterculo Ogygum, cui a priori diluvio factum nomen, pluribus e medio sublatis ser-

- ἐκώνημος, πολλῶν διαφθαρέντων διασωθεὶς μετὰ τὴν ἀπ' Αἴ- D
 γύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωϋσέως ἔξοδον γεγενῆσθαι." καὶ μετ'
 ἄλλα „Μετὰ δὲ Ὀγγυγον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν
 φθορὰν ἀβασίλευτος ἔμεινεν ἢ νῦν Ἀττικὴ μέχρι Κέκροπος ρηθ'.
 5 τὸν μὲν γὰρ Ὀγγυγον Ἀκταῖον, ἢ τὰ κλασσόμενα τῶν ὀνομίτων,
 οὐδὲ γενέσθαι φησὶν ὁ Φιλόχορος." καὶ μεθ' ἕτερα „Ἀπὸ Ὀγγύ-
 γου τοίεον ἐπὶ Κύρον, ὅπως ἀπὸ Μωϋσέως ἐπὶ τὸν αὐτοῦ χρό-
 νον ἔτη, ἀστέ'. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δὲ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐ-
 τοὺς χρόνους γενέσθαι Μωϋσεῖα· Πολέμιον μὲν ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλλη-
 10 νικῶν ἱστοριῶν λέγων, ἐπὶ Ἀπίδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυ-
 πτίων στρατοῦ ἔξεπεσεν Αἰγύπτου, οἳ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλου- P. 149
 μένη Συρία οὐ πόρρω Ἀραβίας ἕκησαν, οὗτοι δηλονότι οἱ μετὰ
 Μωϋσέως. Ἀπίων δὲ Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν
 ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ καὶ ἐν δ' τῶν ἱστοριῶν φησι κατὰ
 15 Ἰναχον Ἀργούς βασιλεῖα Ἀμώσιος Αἰγύπτου βασιλεύοντος ἀπο-
 στήναι Ἰουδαίους, ὧν γίνεσθαι Μωϋσεῖα. μέμνηται δὲ καὶ Ἡρό-
 δοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης καὶ Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρῃ, τρῖσι
 δὲ τινι καὶ Ἰουδαίων, ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς κατα-
 ριθμῶν."
- 20 Τοῦτον τὸν Ἀπίον φησι πρῶτον Αἰγυπτίους νομισθῆναι θεῶν
 καὶ Σάραπιν κληθῆναι. οὗτος τὸν ἀδελφὸν Αἰγιαλέα τῆς Ἀχαΐας,

1. μετὰ κατὰ superscr. in A. ἐπ' αἰγύπτου A. Αἰγυπτου G.
 2. γεγενῆσθαι Scaliger. γενήσεσθαι G. γενέσθαι m. 3. Ὀγγυγον
 Scaliger. Ὀγγύγον G. 11. οἳ Scaliger p. 26. ἢ G. 12. Vulgo
 Ἀράβιας. 13. Vulgo Ποσειδωνίου. 15. Vulgo Ἀμώσιος.
 16. γίνεσθαι A. γενέσθαι G.

vatum, aevo illo, quo cum populo Moses profectus est, extitisse affirma-
 mus." Et post nonnulla: „devastato diluvii aquis hemisum genere usque
 ad Cecropis aetatem et annos 189 post Ogygum absque regibus Attica nuna
 dicta regio permansit. Verum enim vero Actaeum Ogygum vel quaevis
 alia ficta nomina nusquam extitisse Philochorus affirmat." Aliisque interio-
 ctis: „ab Ogygo usque ad Cyrum, velut a Mose ad eundem usque termi-
 num anni numerantur 1235.

Quin immo Graecarum historiarum scriptores spatio temporis eodem
 Moesen vixisse profitentur; Polemon quidem libro primo dicens: Api Pho-
 ronci filio regnante Aegyptiaci exercitus haud modica manus deleta est;
 fuerunt isti, qui Mosi comites adiuncti Palaestinam, alio nomine dictam Sy-
 riam, ab Arabia non longe positam, occupaverunt. Apion autem, Posido-
 nii filius, Grammaticorum accuratissimus, opere adversus Iudaeos edito, Hi-
 storiorum videlicet quarto refert: Inachi Argivorum regis aetate ab Amosē
 Aegypti rege Iudaeos Mose duce defecisse. Sane defectionis istius ac
 pariter Amosis et certo quodam pacto Iudaeorum etiam, quos circumcisio-
 rum numero accenset, libro secundo meminit Herodotus.

Apion istum Scorpis nomine insignem divinis honoribus ab Aegyptiis
 exceptum primumque inter divos relatum narrant. Idem fratrem Aegia-

B ὡς φασι, κατέστησε βασιλέα. αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη σὺν ὄχλῳ.

Τελχίνες ἐκπεσόντες Πελοποννήσου Ῥόδον ᾤκησαν νῆσον τὴν καλουμένην Ὀριοῦσαν.

Τότε Μίμρις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοὺς χρό-5
νους.

Σάρατα ἐκτίσθη ὑπὸ Σπάρτου παιδὸς Φορωνίας.

V. 119

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων δ' ἐβασίλευσεν Ἄργος ἔτη ο'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γ'ωμθ'.

Ἀργείων ε' ἐβασίλευσε Κρίστος ἔτη νέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γ'δρθ'.

10

C

Σποράδην.

Τούτοις τοῖς χρόνοις, ὡς φασι, Προμηθεὺς ἦν, ὃς ἐμυ-
θεύετο πλάττειν ἀνθρώπους ἐξ ἀπαιδεύσεως καὶ ἀλογίας εἰς παλ-15
δουσι μετὰ γων, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ὃ τὴν παλαιὰν κωμωδίαν,
ἐν Σοφισταῖς

Προμηθεὶα γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.

Ἐρμηνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοὺς μυθώδεις θεοὺς νοῦν μὲν
τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηναίαν τέχνην, ὃθεν καὶ τὸ

20

D

Χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολώμητις Ἀθήνη.

4. Vulgo Οριοῦσαν.	8. om. A.	10. γ'ωμθ' m.	15. πλάτ-
ττω A. πλάττων G.	16. μετὰ γων A. μετὰ γων G.		18. Scri-
batur Προμηθεῖα.	ἐν ἀνθρώποις G. ἐν om. A.		19. Vulgo
Ἀναξαγόρειοι.	21. χείρων A.	Vulgo ἐρεῖ.	

leam, ut vulgo creditur, Achanae regem instituit. Ipse in Aegyptum cum instructo exercitu missus fuit.

Telechines Peloponneso eieci Rhodum insulam, Ophiussam prius appellatam, incoluerunt.

Sub idem tempus et istorum annos Memphis in Aegypto fundata est.

Argivorum reges.

Argivis 4 imperavit Argus aetatis 70; erat porro mundi annus 8843.

Argivis 5 imperavit Crisus aetatis 55, anno mundi 3918.

Miscellaneous.

His, ut aiunt, temporibus vivebat Prometheus, qui e barbaro et agro-
si victu ad mansuetum et rationi consonum vivendi genus hominibus tra-
ductis, eos, referente Platone vetustas comoediae auctore in Sophistis, e
luto fixasse commentitie celebrabatur. Prometheus enim, sive providentia,
hominum mens est; atque expositores ipsi fabuloseos deos interpretantur
et. exsulant: mentem quidem Iovem, Minervam artem, unde illud:

Σὶ περὶερ σπυνοσ, περὶερ ἰγενίεσσ Μίνερωσ.

Ἀφρικανοῦ.

Καλλίθνια Πείραντος ἐν Ἄργει πρῶτον ἱεράτευσε τῆς Ἑρας.

Τούτοις τοῖς χρόνοις Ἄτλας ὁ Προμηθέως ἀδελφὸς ἄριστος δάστρολόγος διέλαμπεν, ὡς ἐπιστήμης ἕνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πεφήμισται. Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησιν ὑπερνεφές.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους Γοθονιῆλ ἤμαζεν, ὡς μαρτυροῦσι πάντες οἱ ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἱστορικοὶ, ἐν οἷς καὶ 10 Ἀφρικανὸς φησιν „Οἱ ἀπὸ τῆς Κουρητείας τῆς νῦν Ἀκαρνανίας P. 150 Κοιρητες καὶ Κορυβαντες Κνωσσὸν ᾤκισαν, οἱ τὴν ἐν ὄπλοις ἔρρηθμον κίνησιν εὐρόντες. τούτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγενῆσθαι γηγενῆς, ὃ ἐπώνυμος ἦ Συρία. ἄλλοι δὲ πρότερον ἔτεσιν ρ'. καὶ περὶ Προμηθέως δὲ καὶ Ἐπιμηθέως τὸ αὐτὸ δια- 15 φόρως ἱστοροῦσι καὶ Ἄτλαντος Ἄργου τε καὶ Ἰοῦς τῆς Προμηθέως θυγατρὸς καὶ Πανόπτου. οἱ μὲν γὰρ ὅτι κατὰ Κέκροπα τὸν διφθῆ γέγονασιν, οἱ δ' ὅτι πρότερον ἔτεσιν ξ', ἄλλοι δὲ γ'."

Πᾶσι δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ σοφωτάτοις ἱστορικοῖς Χριστιαν- B
νοῖς τε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσιν ἀνταίπτων Εὐσέβιος Κέκροπα 20 τὸν διφθῆ πρῶτον βασιλεύσαντα μετὰ Ἄγγυον τῆς τότε μὲν 2. Καλλίθνια Πείραντος m. Καλλίθνοια Σκαίραντος G. ἱερά-
τευσε Scaliger p. 26. ἱερατεύσας G. 5. ὡς A. τῆς G. ὡς Sca-
liger. 6. φησιν Scaliger. φασιν G. 8. γόθωνι λ A.
11. Κορηίται m. κορηίτες B. Κνωσσὸν] Vulgo Κνωσσον. κνώ-
σον B. ᾤκισαν Scaliger p. 26. Vulgo ᾤκησαν. 12. ἔρρηθμον]
Vulgo εὐρηθμον. ἔρρηθμον Scaliger. 15. Ἄργου Scaliger. ἄργου
A. Ἀργου G. 17. οἱ δ' B. οὐδ' G.

Ex Africano.

Callithya, Pirantis filia, prima sacerdotie functa et Iunoni Argis sa-
cra fecisse traditur.

Temporibus istis Atlas peritissimus astrologus florebat et ob disciplinæ præstantiam caelum sustinere affirmatus est. Euripides autem Atlantem nubibus montem altiorem esse testatur.

Ille circa Gothoniel ætatem celebratur; prout cuncti partium nostrarum Historici asserunt, inter quos Africanus hæc habet: „Curetes, Curetia, nunc Acarnania, oriundi, alio nomine Corybantes vulgo dicti, Cnossum incoluerunt; et armatorum hominum ad numerum compositi motus inventores extiterunt. Sub idem tempus Syrus, a quo Syriæ factum nomen, e tellure ortus dicitur; alii annis centum priorem asserunt; et de Prometheo quidem, de Epimetheo, de Atlante, Argo et Io, Promethei filia, et Panopte diversa evulgant; et isti quidem Cecropi gemina forma conspicuo tempore æqualem, illi annis sexaginta, nonnulli tandem nonaginta antiquiorem memorant."

Cunctis porro Christianorum nec non Iudæorum, seu etiam malis Græcorum Historicis quavis licet eruditione spectatis adversatus Eusebius, Cecropem bina natura constantem retro Ogygum, Aetes regnum, quas ante

Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ὅς ἦν κατὰ Φορωνέα καὶ τὸν μέγα Μωϋσέα πρὸ ἐτῶν τούτων, ἐν οἷς Κέκροψ ἡμῖν ἐστοιχείεται λίαν ἀκριβῶς, ἐπὶ Μωϋσέως γενέσθαι ἀλόγως ἀπεφῆναι τὸν αὐτὸν Κέκροπα καὶ ἀμαρτύρωσ.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

5

C Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωνζ'.

Οἱ μετὰ Ἰησοῦν πρεσβύτεροι ἠγάσαντο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπδ'.

Σημειωτέον ὅτι τὸν Φινεὺς νίδν Ἐλεάζαρ μετὰ υ' ἔτη φησὶν ἢ τῶν κριτῶν βίβλος παρεστάναι ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ ἐν τῷ 10 πολέμῳ τῶν ια' φυλῶν κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν περὶ τῆς με-
V. 120 λισθείσης γυναικός. τὰ δὲ τῷ Ἰωσήφ ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σικίμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ, ἦν ἐξώνηται ἀμνῶν ρ' ὁ Ἰακώβ παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμώρ, φασὶ δ' ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν πατριαρχῶν. ἀποθανόντος δὲ καὶ 15 D' Ἐλεάζαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν διεδέξατο τὴν ἱερωσύνην Φινεὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἐτάφη δὲ καὶ Ἐλεάζαρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, ἐν Γαβαὰθ τῇ μερίδι Φινεὺς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔθα καὶ αὐτὸς Φινεὺς τελευτήσας ἐτάφη ἱερατείας τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τελευτῆς.

5. om. A. 6. Ἰησοῦ B. Ἰησοῦς G. ἔτος] ἔτη B. γωνζ' Bm. γωπδ' G. 7 et 8. Ita edidi ex B. Horum loco Goarus posuit Oī πρεσβύτεροι μετὰ τὸν Ἰησοῦν ἠγεμόνευσαν ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου γωπδ', quae ex margine A sumpta esse ait: sed ibi non legitur. 9. „Locus corruptus." m. μετὰ υ' ἔτη secluit G. 16. ἐδέξατο G. 17. ἐμφοίμ A. Γαβαὰθ m.

Attica, reliquorum primum suscepisse asseruit. Caeterum ut Phoronei, ita et magni Moysi aetate Ogygus vixit, ante annos nimirum illos, quibus Cecropem, qua potuimus diligentia, vixisse demonstravimus. Eusebius autem ratione nulla, nulliusque auctoris fide nixus Moysi temporibus Cecropem extitisse quasi e tripode pronunclavit.

ANNI MUNDI.

Jesus filius Nave populi dux annis 27; erat porro a mundi conditu annus 3857.

Seniores post Iesum Nave filium populi duces extiterunt annis 18, a mundi nimirum anno 3884.

Observa Phinees Eleazari filium coram arca constitisse Iudicum librum asserere, undecim nimirum tribubus mulieris membratim divisae causa Beniamin tribum bello ukuris. Ossa Ioseph (addunt nonnulli et reliquorum patriarcharum), Aegypto exportata in parte agri, quem emit Iacob ab Emor filii, filii Israel reposuerunt. Eleazar autem Aaron filio vivis erepte Phinees, eius filius, sacerdotii munus excepit. Eleazar iste in monte Ephraim, in Gabaar, id est in filii Phinees sorte, qua Phinees ipse sepultus, peracta Israel nomine sacerdotis vice, humo reconditus est.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετὰ τὴν Ἰησοῦ τελευταίην καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐπηρώτησαν ἐν κυρίῳ, τίς ἀναβήσεται ἀγρηγούμενος πολεμῆν ἐπὶ τὸν Χαναταῖον; καὶ ἐρρήθη αὐτοῖς ὅτι Ἰούδας. καὶ ἀνέβη Ἰούδας καὶ Συμεὼν, καὶ ἔδωκε κύριος τὸν Χαναταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὸν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεῖα Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πόλιν ἐπέκρησαν πυρὶ. καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτῶν, ἕως ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντι αὐτοῦ. καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἔτη ἢ δουλεύειν τῷ Χουσαρσαθῶμ βασιλεῖ Συρίας Μεσοποταμίας. P. 151

10

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων κγ' ἐβασίλευσε Λαμπραῆς ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'.

Ἀσσυρίων κδ' ἐβασίλευσε Πανυὰς ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δλ'.

15 Ἀσσυρίων κε' ἐβασίλευσε Σώσαρμος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δε'.

Ἀσσυρίων κς' ἐβασίλευσε Μιθραῖος ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δηζ'.

20 Ἀσσυρίων κς' ἐβασίλευσε Τεῦταμος, ὃ καὶ Ταυτάνης παρὰ τισὶ λεγόμενος, ἔτη λβ'. ἐπὶ τούτου Ἴλιον Εὐσεβίος φησὶν ἄλῶναι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκ'.

2. ἐπηρώτησεν B. ἐν B. τῷ G. Vide Iudic. I, 1. ἀναβήσεται G. 3. ἐρρήθη Bm. ἐρήθη G. 5. φερεζαῖον B. ἄδωνιβεζεκ B. ἄδων βεζεκ A. Ἀδὼμ - Βεζεκ G. 8. αὐτοῖς B. χουσαρσαθῶμ B. Χουσαρσαθῶθ G. Χουσαρσαθαμ m. 10. Lemma om. A. 11. λαμπραῆς AB. 13. πανυὰς AB. Πανυὰς G. 21. δρκδ' G.

Porro filii Israël, Iesu nec non senioribus reliquis leto exemptis, domini oraculum consuluerunt. Quis ad bellandum in Chananaeos dux exsurget? Et responsum acceperunt: Iudas ascendet. Et Iudas Symeone comite ascendit et Chananaeum et Pherzaeum in eius manus dominus misit; comprehensoque Hierusalem rege Adonibezec urbem incendio vastaverunt. Aderatque eis dominus donec coram eo malum facerent. Quare Chursarsathaim regi Syriae Mesopotamiae captivos in servitutem subiecit.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 23 Lampraes annis 30; erat porro mundi annus 4000.

Assyriorum rex 24 Panyas annis 45, mundi vero 4030.

Assyriorum rex 25 Sosarmus annis 22, mundi vero 4075.

Assyriorum rex 26 Mithraeus annis 27, mundi vero 4097.

Assyriorum rex 27 Teutamus, a nonnullis Tautanes vocatus, annis 32.

Eius tempore captum Ilium scribit Eusebius; erat vero mundi annus 4124.

Ἀσσυρίων κη' ἐβασίλευσε Τευταῖος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνε'.

Ἀσσυρίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀραβῆλος ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

5

Αἰγύπτου μ' ἐβασίλευσεν Ἀμενώφθις ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωοθ'.

C Οὗτος ὁ Ἀμενώφθις ἔστιν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθγγόμενος λίθος. ὃν λίθον χρόνοις ὕστερον Καμβύσης ὁ Περσῶν τέμνει, νομίζων εἶναι γοητεῖαν ἐν αὐτῷ, ὡς Πολύαινος ὁ 10 Ἀθηναῖος ἱστορεῖ.

Περὶ Αἰθιοπίων πόθεν ἦσαν καὶ ποῦ ᾤκησαν.

Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ᾤκησαν.

Αἰγυπτίων μα' ἐβασίλευσεν Ὄρος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 15 ἔτος γθγι'.

D Αἰγυπτίων μβ' ἐβασίλευσεν Ἀχενχερῆς ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γθξυ'.

Αἰγυπτίων μγ' ἐβασίλευσεν Ἀθωρίς ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γθπς'. 20

Αἰγυπτίων μδ' ἐβασίλευσε Χενχερῆς ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διε'.

3. ἀραβῆλος A. ἀραβίλος B. ἀραβήλος G. 5. A. β. B. B. A. G.
8. ὁ add. B. ἀμενωφθίς B. 12 in margine habet B.

Assyriorum rex 28 Teutaeus annis 44; erat vero mundi annus 4156.

Assyriorum rex 29 Arabelus annis 42; erat vero mundi annus 4200.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 40 Amenophthis annis 34, mundi vero 3879.

Hic Amenophthis aestimatur Memnon lapis loquax et sermone praeditus; quem sequentis temporibus Persarum rex, Polytaeno Atheniensi teste, praestigis in eo latere creditis, in fragmenta concidit.

De Aethiopicibus unde orti et quam mundi partem incoluerunt.

Aethiopes ab Indo fluvio profecti supra Aegyptum sedem sibi elegerunt.

Aegyptiorum rex 41 Horus annis 48, mundi vero 3913.

Aegyptiorum rex 42 Achencheres annis 25, mundi vero 3961.

Aegyptiorum rex 43 Athoris annis 29, mundi vero 3986.

Aegyptiorum rex 44 Chencheres annis 26, mundi vero 4015.

Σικωνίων βασιλεῖς.

V. 121

Σικωνίων κς' ἐβασίλευσε Ζεύξιππος ἔτη λ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρρη'.

Ἔως τούτου τοῦ δσε' ἔτους τοῦ κόσμου ἢ τῶν Σικωνίων 5 ἦτοι Πελοποννησίων λεγομένων βασιλεία διήρκεσεν ἐν γενεαῖς μὲν, P. 152 ἦτοι βασιλεῦσιν κς', ἔτισιν ρξξ'. ἀρξάμενη γὰρ τῷ καθολικῷ κοσμικῷ γολθ' ἔτει κατεπαύθη ἐν τῷδε τῷ δσε' ἔτει. μεθ' οὗς κς' βασιλεῖς, ὡς φησιν, ἠγούντο αὐτῶν οἱ ἱερεῖς τοῦ Καρτίου ἔτη λγ'.

10 Ὅμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικωνίων ἀρχῆς ἔτη χλια.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων ε' ἐβασίλευσε Φόρβας ἔτη κέ. οὗτος Ῥόδου ἐκράτησε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξξή'.

15 Ἀργείων ζ' ἐβασίλευσε Τριόπας ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος B γρδγ'.

Ἀργείων η' ἐβασίλευσε Κρότωπος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δκθ'.

Ἀργείων θ' ἐβασίλευσε Σθένελος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δγγ'.

1. om. A. 4. Ἔως τούτου ἢ τῶν Πελοποννησίων βασιλεία ἀσύμφωνά ἐστι τὰ ἔτη τῶν Σικωνίων βασιλείων πρὸς τὴν στοιχειώσιν. εβ'. γὰρ ἔτη κλίον ὑπερηρότισαν τῆς στοιχειώσεως. τούτο δὲ οἶμαι σφάλμα ἦν ἐκ τῶν καλλιγράφων margo A. 6. ἔτεσιν add. B. ρξξ' m. δξξ' G. Aliter Eusebius p. 128. 8. καρτίου Bm. Κανίον G. 16. κρότωπος AB. 17. δκθ' Bm. δγγ' G. 18 et 19. om. A.

b 6

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 26 Zeuxippus annis 30, mundi vero 4188. 2118

Ad annum usque praesentem mundi nimirum 4205 Sicyoniorum Peloponnesiorum, inquam, regnum stetit annis 967 in generationibus, hoc est, regibus 26. Cum enim communi mundi anno 3239 principium habuisset, praesente hoc 4205 desuit. Regibus istis 26 sublatiis Carni, ut aiunt, sacerdotibus regnum tenuerunt annis 83.

Summa annorum omnium, quibus Sicyoniorum imperium stetit, est annorum mille.

Argivorum reges.

Argivorum rex 6 Phorbas annis 25. Hic Rhodum invasit; mundi vero erat annus 3968.

Argivorum rex 7 Triopas annis 36, mundi vero 3993.

Argivorum rex 8 Crotopus annis 24, mundi vero 4029.

Argivorum rex 9 Sthenelus annis 11, mundi vero 4053.

Ψασί τινες ὅτι μετὰ Σθένειλον Ἄργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν Ἀργεῖοι τῆς ἀρχῆς παύσαντες Δαναὸν Ἄργους ἐβασίλευσαν. ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου καὶ κρατήσας τοῦ Ἄργους ἔνυδρον αὐτὸ κατεστήσατο ὃ αὐτὸς Δαναὸς διὰ τῶν λεγομένων Δαναίδων. Καῦται δὲ ἦσαν αὐτῷ θυγατέρες πενήκοντα, αἱ τοὺς πενήκοντα 5 υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αἰγύπτου διεχρήσαντο χωρὶς ἑνὸς τοῦ Ἀγκλέως, ὃς καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτόν. οὐκ ἔπιστον δὲ ἐν βαρβάροις ἢ πολυτεκνία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παλλακῶν.

Σποράδην.

Ἡ Ἰὼ ἢ δευτέρα εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα κατὰ τινας, ἢ καὶ 10 Ἰσις προσηγορεύθη Φαρία, γημαμένη Τηλεγόνῳ Ἐπιφον ἐγέννησεν.

Ἐπαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου καὶ Μέμφιν ἔκτισε.

D Κόρινθος ἢ πάλαι Ἐφόρα καλουμένη ἐκτίσθη. 15

Φοινίξ καὶ Κάδμος ἀπὸ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ἐξελθόντες εἰς τὴν Συρίαν Τύρον καὶ Σιδῶνος ἐβασίλευσαν.

Βούσιρις Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶς τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον τόπων ἐτυράννει καὶ τοὺς παροδεύοντας κατέδνε ξένους. 20

Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐνεκρήσθη ὑπὸ Φλεγίου.

1. γελάνων A. 3. αὐτὸ Bm. αὐτῷ G. 4. κατεστήσαντο A. δάναος B constanter. 5. αἱ addit Scaliger p. 27. 6. διεχρήσαντο Scaliger. διεχρήσατο G. 10. Ἡ om. G. 16. Φοινίξ G. 21. Φλεγίου G.

Sthenell successorem Gelanorem Argis imperasse nonnulli referunt; etque mox regia dignitate abrogata Danaum ab ipsis Argivis in imperio susceptum. Hic Aegyptio pulens et Argivorum sceptro potitus aquarum copia locum reddidit amoenum. Danaus iste filiarum Danaidum gladiis, (illae vero numero quinquaginta fuerunt), fratris Aegypti filios quinquaginta, uno Lynceo dempto, qui etiam regnum eo sublato adeptus est, confecit. Tanta porro liberorum copia, permissa barbaris pellicum multitudine, fidem omnem a se non avertit.

Miscellanea.

Io nomine secunda, quae et Isis Pharia vocata, in Aegyptum veniens ac Telegono nupta, Epaphum filium peperit.

Epaphus Ius secundae filius Aegypti rex declaratus Memphin urbem condidit.

Corinthus quondam Ephyra coepit aedificari.

Phoenix et Cadmus Thebis Aegyptiis in Syriam profecti, Tyri Sidonisque sedibus et imperio potiuntur.

Buairis Neptuno et Libya, quae fuit Epaphi filia, natus, loco quoquam ad Nilum tyrannice occupato, praetereuntes peregrinos mactabat.

Delphicum fanum, Phlegio flammis supponente, incendio absumitur.

Κρητῶν ἑβασίλευσεν Ἀστέριος.

*Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος μυθιέεται Ζεὺς μεγίηαι. ὁ δ' ἦν τεθ-
νεὼς· ὡς ἐν Κρήτῃ μαρτυρεῖ ὁ τάφος. αὐτὴ δ' ἦν Ἀστερίων τοῦ
Κρητῶν βασιλέως γαμετῆ, ἕξ ἧς ἔσχε τρεῖς υἱούς, Μίνωα καὶ Ρα- P. 153
βδάμανθον καὶ Σαρπηδόνα, οἳ καὶ Διὸς ἱμυθεύοντο παῖδες εἶναι.*

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

V. 122

*Ἀθηναίων πρῶτος ἑβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυῆς ἔτη ν'. τοῦ
δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ' ᾧ με'.*

*Κέκροψ ὁ διφυῆς τῆς τότε Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ἑβασί-
10 λευσεν ἔτη ν', διὰ μῆκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὡς φησιν
ὁ Φιλόχορος, ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ὦν τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο.
οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασεν. ἐπὶ αὐτοῦ
ἢ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐλαία πρῶτως ἐφύη. ἀπ' αὐτοῦ δὲ Κεκροπία B
ἢ χώρα ἐκλήθη. οὗτος πρῶτος βοτῶν ἐθυσίασε καὶ Ζῆνα προση-
15 γόρευσεν, ὡς τινες. ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ πρῶτην ὀλυμπιάδα βασιλεῖς
εἰς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίω α', ἔτη δὲ ψ'.*

Σποράδην.

*Κατὰ τοῦτους τὰ παρ' Ἑλλήσι θαναμαστὰ δοκοῦντα μυθο-
λογεῖται.*

3. αὐτοῦ ὁ τάφος G. αὐτοῦ om. B. αὐτῇ Scaliger. ταύτῃ B.
ταῦτα G. 4. γαμετῆ B. γαμετῆν G. 11. αἰγύπτιος ὦν B.
τῶν Αἰγυπτίων G. 13. πρῶτη G. 14. ἐθυσίασε] Vulgo ἐθαύ-
μασεν. ἐθυσεν Scaliger p. 28. 16. γ'. ἔτη δὲ ψλ'. m. 17. Σπο-
ράδην om. AB. 18. τοῦτοις (sic) A.

Asterius Cretensibus imperat.

*Europae Phoenicis filiae fingitur Iupiter commixtus. Illius vero mors
certior iam comperta erat, et sepulcrum a Cretensibus ostendi solitum eandem
confirmat. Europa certe Asterii Cretensium regis uxor fuit, e qua filios
tres suscepit, Minoem, Rhadamanthum et Sarpedonem, Iovis filios solis fa-
bularum commentis habitos.*

Atheniensium reges.

*Atheniensium regnum primus instituit Cecrops, biformis dictus, regna-
vitque annis 50, mundi vero 3945.*

*Cecrops natura geminus Actes prius, nunc Atticae vocatae, regnum
obtinuit annis 50; ob corporis proceritatem, aut quia geminam Aegyptio-
rum linguam egregie callebat, appellationem huiusmodi, auctore Philocho-
ro, consequutus. Hic a Pallade Athena urbem Athenas vocavit. Eius tem-
pestate prior omnium oliva in arce Atheniensi plantata est et eius nomine
proprio regio Cecropia nuncupata. Primus omnium bovem immolavit et ex
nonnullorum placito Iovem imploravit. Ab eius temporibus usque ad pri-
mam Olympiadem reges numerantur sedecim, principes perpetui tredecim,
anni tandem 730.*

Miscellaneous.

*Quae horum saeculo gesta sunt miranda, ea posteris fabularum invo-
lucris tecta narrantur.*

Georg. Syncellus. I.

19

C Ἡ τῶν θεῶν κρίσις Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς ἐπὶ Κέκροπος μυθεύεται Ἕλλησι περὶ τῆς χώρας.

Τὸ ἐν Ἀήλω ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἰδρύνθη.

Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν.

5

Μουσικὸς ὁ Εὐκταῖον καὶ Νύμφης ἤμαζε.

Λευκαλίων βασιλεύει τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο.

Κέκροψ Ἀθήνας τὰς καὶ Διάδας ἐν Εὐβοίᾳ ἔκτισεν. Εὐβοεῖς δὲ ταύτην Ὀρχομενὸν μετωνόμασαν.

Ἕλληγ υἱὸς Λευκαλλίωνος ἰγνωρίζετο, ἀφ' οὗ Ἕλληνες οἱ 10 Γραικοὶ μετεκλήθησαν.

D Ἀμπελουργία ὑπὸ Διονύσου ἰγνωρίσθη, οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης.

Ἄρειος πάγος ἐκλήθη καὶ δικαστήριον κατέστη.

Τῷ μὲ ἔτι Κέκροπος τοῦ διφνοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθηναίων τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραήλ διὰ Μωϋσέως φησὶν 15 ὁ Παμφίλου ἐμβρόντητος Εὐσέβιος γενέσθαι, ὅπερ κατὰ μὲν τὸν ἐκείνου παραλογισμὸν τῶν ἐξ Ἀδάμ ἔτος ἦν γγπθ', κατὰ δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ ἀκριβεστάτον λόγον γϞθθ', κβ' δὲ Ἀώδ.

Ἡρακλέα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Δισανδᾶν ἐπιλεγόμενον, ὡς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδοκῶν καὶ Πίων. 20

3. Τὸ] τῶν AB.

Ἐρυσίχθονος Scaliger. Ερυσθόνος G.

6. Musicus etiam Eusebius p. 281. Est Musaeus. 8. δυνάδας AB.

εὐβοεῖς A. ἰβόεις B. Εὐβοεῖς G. 9. ὀρχόμενον B. ὀρχομενὸν A.

ὀρχόμενον G. 13. ἄρειος B. 17. ἔτος] ἔτων G. γγπθ' — 16-

γον addidi ex B. 18. τοῦ Ἀώδ G. 19. δισανδᾶν B. διβδᾶν A.

Δισοδᾶν Scaliger p. 29. 20. καππαδοκῶν B. Πίων] Ἡλιαίων

m. Addebatur οὕτω καλεῖσθαι, quae om. B.

Cecropis aetate deorum Neptuni et Palladis indicium et de nomine regioni imponendo fabula confingitur.

Delium Apollinis Delii fanum ab Erysichthone Cecropis filio constructum.

Chaldaei Phoenicibus bellum inferunt.

Musaeus Euctaei et Nymphae filius florebat.

Deucalion iis, qui ad Parnassum, imperitare coepit.

Cecrops Athenas, quas et Diadas vocant, in Euboea fundavit; hanc urbem Euboici Orchomenon posteris temporibus appellaverunt.

Hellen Deucalionis filius agnoscebatur; ab eo Hellenes Graeci nuncupati sunt.

Vitium colendarum industria a Baccho, non eo tamen qui vulgo Semelae filius habetur, reperta est.

Areopago nomen impositum et iudicii tribunal in eo institutum.

Anno biformis Cecropis regis Atheniensium primi quinto supra quadragessimum Israelis ex Aegypto, Mose duce, profectionem stupidus Pamphili Eusebius assignat; eademque hallucinantibus eius calculus anno ab Adamo creato 3989, Aod autem 22, contingere debuerat.

Herculem cognomento Dibdan in Phoenicia floruisse quidam referunt, eoque nomine ad hanc usque diem a Cappadocibus et Elleniis celebrari.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

P. 154

Τῆς βίβλου τῶν κριτῶν ἔτη.

Χουσαρσαθῶμ βασιλεὺς Συρίας Μεσοποταμίας ἐκράτησε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ' Ϟ β'.

- 5 Γοθονοήλ πρῶτος κριτῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθεὶς, ἀδελφὸς Χαλέβ ὁ νεώτερος, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ' Ϟ γ'.

Ὁ Ἰσραὴλ ἀμαρτήσας παρεδόθη τῷ Αἰγλῶμ βασιλεῖ Μωαβιτῶν ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ' Ϟ δ'.

- 10 Ἀῶδ κριτῆς δεύτερος ἐπιστρέψαντι τῷ Ἰσραὴλ ἐδόθη παρὰ τοῦ Β Θεοῦ. οὗτος ἀνελὼν τὸν Αἰγλῶμ βασιλεῖα Μωαβιτῶν ἤγησαστο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη π'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ' Ϟ ε'.

Ἐβδομηκοστῷ ἔτει τοῦ Ἀῶδ φησιν ὁ Ἀφρικανὸς τὸν ἐπὶ Λευ- V. 123
καλιωνος κατακλυσμόν. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀκριβῶς ἀποδείξαι

- 15 τῶν παρ' Ἑλλήσι πάντων χρόνων διασφαλλομένων ὅσοι προδ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἰσθόρηται, πλην ὅτι τοῦ ἀληθοῦς ἔγγυς ἔστοχάσατο, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς παρακλησίως, μὴ ἔχοντες ἄλλο τι περισσώτερον δεῖξαι.

Μετὰ τὴν τελευταίην Ἀῶδ ἀνέστη Σεμέγαρ υἱὸς Ἀνάθ, καὶ ἔσωσε C

8. Τί λέγει περὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅτι ἐδοῦλεσαν τῷ βασιλεῖ Συρίας ἔτη η'. διὰ τὸ ποιῆσαι πονηρὸν ὁμοίως καὶ τῷ βασιλεῖ Αἰγλῶν margo A. χουσαρσαθῶμ B. χουσαρ σαθῶμ A. Κουσαρ Σαθῶμ G. τοῦ B. τὸν G. 5. γοθονοήλ B. Γοθονοήλ G. Conf. ad p. 146 c. 8 et 11. αἰγλῶμ B. Αἰγλῶμ G. Ἐγλῶμ Iudic. III. 19. Σεμέγαρ] Σεμεγαρ Iudic. III, 31. Ἀνάθ] Δινὰζ Iudic.

ANNI MUNDI.

Libri Iudicum anni.

Chusarsathaim Syriæ Mesopotamiæ rex Israël oppressit annis 8, mundi vero 3902.

Gothoniel frater; Caleb iunior ex tribu Iuda, primus iudex a deo datus, exsurrexit et populum gubernavit annis 40, mundi vero 3910.

Israël prævaricatus Aeglon regi Moab traditus est annis 18, mundi vero 3950.

Aod iudicum secundus Israël ad deum converso liberator concessus est. Hic Aeglon Moabitarum rege occiso rexit Israël annis 80, mundi vero 3968.

Anno Aod 70 diluvium, quod sub Deucalione contigit, Africanus assignat. At cum temporum rationes Olympiade prima superiores fallaces apud Græcos et incertae sint cunctae, annum eius et tempus fideliter indicare, res est operosa et omnium difficillima. Illum tamen a sincero veritatis scopo longius haud aberrasse inficias non ierim; cumque res alia, quae profertur certior, non suppetat, quam ut in idem circiter tempus referrem apud me nihil antiquius fuit.

Aod defuncto surrexit Samegar, filius Dinach, qui deletis bello alienige-

καὶ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ πατάξας τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰδωλομανεῖν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοῦς κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὴν βασιλέως Χαναάν ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δμη'.

Δεβῶρα προφήτις γυνὴ Ἀφιδῶδ φυλῆς Ἐφραΐμ κατὰ τοὺς 5 χρόνους τούτους ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. διὰ ταύτης ἠγήσατο Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινοεὶμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ τῆς κατὰ Σισάρα μάχης τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἰαβὴν. καὶ ἐκράτησε πάσης τῆς δυνάμεως Δαυτοῦ. αὐτὸς δὲ τοῖς ποσὶ διαφυγὼν ὁ Σισάρα ὑπὸ Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβέρ τοῦ Κιναίου ἀνηρέθη πασσάλῳ κατὰ τῆς γνάθου διαπα- 10 ρεῖς. τότε ἤσε Δεβῶρα σὸν Βαρὰκ ὠδὴν ἐπινίκιον τῷ Θεῷ. καὶ ἠσύνχασεν ἡ γῆ ἔτη μ'.

Δεβῶρα σὸν Βαρὰκ ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δξη'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

15

Ἀσσυρίων λ' ἐβασίλευσε Χάλαος ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δριβ'.

P. 155 Ἀσσυρίων λα' ἐβασίλευσεν Ἄνεβος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσπζ'.

Ἀσσυρίων λβ' ἐβασίλευσε Βάβιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 20 ,δτκέ'.

2. οἱ add. B. 3. λαβεῖν B. Ιαυῖβ G. Ἰαβὴν Iudic. IV, 2.
 5. Δεβῶρα γυνὴ Ἀφιδῶδ dicitur Iudic. IV, 4. ἐκ φυλῆς m.
 6. τούτου B. 7. ἀβινοεὶμ B. Ἀβινεὶμ Iudic. σισάρα B.
 8. λαβεῖν B. Ιωακειμ A. Ιωακειμ G. 9. ὁ σισάρα B. οἷς ἠσά-
 ρα A. 10. Χαβέρ] χαμὲρ AB. κιναιου B. 11. δεβῶρα B.
 12. ἡ γῆ B. ἐν γῆ A. 15. om. A.

nis liberavit Israël. Et adiecerunt filii Israël insanire in idola; et tradidit eos dominus in manus Asor regis Chanaan annis 20, anno mundi vero 4048.

Debbora mulier prophetissa, uxor Lapidoth ex tribu Ephraim, temporibus istis iudicabat Israël. Eius hortatu Barac filius Abinoem ex tribu Nephtholim pugnae adversus Sisaram ducem Iabin ineundae ducem oppositum esse exhibuit et inimicum omnem exercitum delevit. Ipse vero Sisara pedes fugiens, ab Isâel Chaber Cinnæi uxore paxillo circa maxillam confossus interit. Debbora felicitis illius successus et victoriae hymnum, Barac concinente, deo persolvit. Et quievit terra annis 40.

Debbora una cum Barac rexit Israël annis 40, erat porro mundi annus 4068.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 80 Chalaus annis 45, mundi vero 4242.
 Assyriorum rex 31 Anebus annis 38, mundi vero 4287.
 Assyriorum rex 32 Babius annis 37, mundi vero 4325.

Βάβιος οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ἑλλησι Τιθωνὸς λεγόμενος Ἀσσυρίων λβ' βασιλεύς. τούτου παῖς Μένων, ὃς συνεμάχησε τῷ Πριάμῳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ διεφθάρη ὑπὸ Ἀχιλλέως. φέρεται δὲ καὶ ἀντίγραφος τῆς Πριάμου ἐπιστολῆς. ὁ αὐτός ἐστι δὲ 5 καὶ δευτέρως Ταυτάνης.

Ἀσσυρίων λγ' ἐβασίλευσεν. ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτξβ'.

Ἀσσυρίων λδ' ἐβασίλευσε Δερκύλος ἔτη μ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β 10 ἔτος δτγβ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

10

Αἰγυπτίων μέ' ἐβασίλευσεν Ἀχερρῆς ἔτη η' ἢ καὶ λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυμα'.

Αἰγυπτίων μς' ἐβασίλευσεν Ἀρμαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυμθ'.

15

Ἀρμαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, φεύγων τὸν ἀδελφὸν Ῥαμεσσην τὸν Αἰγυπτὸν ἐκπίπτει τῆς κατ' Αἰγυπτὸν βασιλείας αὐτοῦ, εἰς Ἑλλάδα τε ἀφικνεῖται. Ῥαμεσσηὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Αἰγυπτὸς καλούμενος, ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη ξη', μετονο- C μῶσας τὴν χώραν Αἰγυπτὸν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἧτις πρότερον Με- V. 124 20 σιραία, παρ' Ἑλλησι δὲ Ἀερία ἐλέγετο. Δαναὸς δὲ, ὁ καὶ Ἀρμαῖος, κρατήσας τοῦ Ἄργους καὶ ἐκβαλὼν Σθενέλον τὸν Κρο-

1. τιθωνος B. 4. ἀντίγραφος] Apud Eusebium p. 44. δὲ delet m. 6. Lacunae indicio caret A. Θωαῖος supplevit Scaliger p. 29. 7. δτξβ' om. B. 8. δερκύλος AB. 11. ἀχερρῆς B. Ἀχερῆς G. 12. δμα' m. 14. δμθ' m. 16. αἰγύπτιος AB. Αἰγυπτίων G. Αἰγυπτὸν Scaliger. 18. αἰγύπτιος AB. Αἰγύπτος G. Αἰγυπτὸς Scaliger. 20. αἰερία B. 21. ἐκβαλὼν B. ἐμβάλων G.

Babius iste Tithonus est Graecorum vocibus laudatus Assyriorum rex 32, cuius filius Memnon adversus Graecos Priamo tulit auxilium et Achillis manu sublatus est. Epistolae ad eum a Priamo datae inter nonnullos circumfertur exemplar. Idem secundus Tautanes agnoscitur.

Assyriorum rex 33 [Thinaeus] annis 30, mundi vero 4362.

Assyriorum rex 34 Dercylus annis 40, mundi vero 4392.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 45 Acheres annis 8 vel 30, mundi vero 4041.

Aegyptiorum rex 46 Armaeus, qui et Danaus, annis 9, mundi vero 4049.

Armaeus, qui et Danaus, fratrem Ramessem Aegyptum fugiens, quod tenebat, Aegypti regno exiit et in Graeciam profectus est. Frater eius Rameses, Aegyptus etiam dictus, Aegypti regnum occupavit annis 68 et ex eius proprio nomine regioni Mestraeae nonnullis, Graecis autem Aeriae primitus vocatae, Aegypti nomen indidit. Danaus porro, qui et Armaeus, Argis potitus, in Argivos, Sthenelo Crotopi filio eiecto, tyrannidem arri-

τωποῦ Ἀργείων ἐβασίλευσε· καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν Δαναῖδαι καλούμενοι ἐπ' Ἐθρυσθία τὸν Σθένελου τοῦ Περσεύως. μεθ' οὗς οἱ Πειλοπίδαι ἀπὸ Πέλοπος παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν, ὦν πρῶτος Ἄτρεϋς.

Ἀργείων βασιλεῖς.

5

D Ἀργείων ἰ' ἐβασίλευσε Δαναὸς ἔτη νη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δξδ'.

Ἀργείων ια' ἐβασίλευσε Λυγεὺς ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκβ'.

Ἀργείων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἄβας ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 10 δρνζ'.

Ἀργείων ιγ' ἐβασίλευσε Προῖτος, ὁ καὶ Περσεὺς, ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρδδ'.

Ἀργείων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀκρίσιος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσιά'. 15

Μετὰ Ἀκρίσιον, ὡς φασί, τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων εἰς Μυκῆνας μετατεθείσης διεγένοντο βασιλεῖς οἷδε· Περσεὺς, ὃς ἀνέβλεν ἀκουσίως τὸν Ἀκρίσιον, Σθένελος, Εὐρυσθεὺς, Πέλοψ, Ἄτρεϋς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Αἰγισθος, Ὀρέστης, Τισαμενὸς, Πενθεὺς καὶ Κομήτης. μεθ' οὗς Ἡρακλειδῶν κάθοδος. 20

Ἔως τούτου δσμγ' χροσμικοῦ ἔτους γίνονται τῆς Ἀργείων

8. οὗς Scaliger. Legebatur ἦς. 8. Λυγεὺς Eusebius p. 131.

λυγεὺς A. λυγεὺς B. Λογεὺς G. 9. δρκβ' m. δρνζ' G.

10 et 11. om. AB. 10. addidi ἦν ἔτος. 12. δ add. B.

14. λα'] λγ' m. 16. μυκήνους B. 17. ὃς add. B. 19. Θυσ-

στής AB. 20. κομήτης A. Κομήτης G. Ἡρακλειδῆς A.

21. Σημείωσον πρὸς τὴν στοιχειώσιν ὑπελήφει τῶν βασιλέων

ἔτη ε'. margo A.

puit; tum eius posterī, Danaidae ab eo nuncupati, ad Eurystheum filium Stheneli, qui Perseo natus est, regnum exceperunt; quibus Pelopidae, potestate a Pelope transmissa, successerunt. Horum primus fuit Atrous.

Argivorum reges.

Argivorum rex 10 Danaus annis 58, erat porro mundi annus 4064.

Argivorum rex 11 Lynceus annis 35, mundi vero 4122.

Argivorum rex 12 Abas annis 37, mundi vero 4157.

Argivorum rex 13 Proetus, qui et Perseus, annis 17, mundi vero 4194.

Argivorum rex 14 Acrisius annis 33, mundi vero 4211.

Post Acrisium, regno Argis Mycenae translato, reges isti, prout fertur, successerunt. Perseus, qui Acrisium incautus sustulit, Sthenelus, Eurystheus, Pelops, Atrous, Thyestes, Agamemnon, Aegisthus, Orestes, Tisamenus, Pentheus et Comites, quos excepit reducum Heraclidarum descensus.

Ad praesentem ab orbe condito annum 4243 Argivorum imperii nume-

βασιλείας ἔτη φησὶ ἐν γενεαῖς ἰδ', ἦτοι βασιλεύσιν· ὧν θ' μὲν
 κυρίως Ἀργεῖοι λέγονται, εἰ δὲ Δαναῖδαι οἱ ἀπὸ Δαναοῦ ἕως
 Ἀκρίσιου ἄρξαντες, καθ' οὓς καὶ Δαναοὶ Ἀργεῖοι ἐλέγοντο. μετὰ
 δὲ τούτους ἐβασίλευσε τοῦ Ἄργου Πέλοψ, παρ' Ὀμήρῳ τῷ
 5 ποιητῇ λεγόμενος πλῆξιππος ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ σκῆπτρον τῆς βα-
 σιλείας παρ' αὐτοῦ Διὸς εἰληφέναι· οὗτος Ἄτρεί πωιδι κατέλιπε B
 τὴν βασιλείαν. μεθ' οὓς Θυέστης, εἶτα Ἀγαμέμνων καὶ Μενέ-
 λαος υἱοὶ Ἀτρέως, οἱ καὶ κατὰ τῆς Τροίας διὰ τὴν Ἑλένης κλο-
 πὴν ἐπιστρατεύσαντες σὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Ὀδυσσεῖ, Αἴαντι καὶ τοῖς
 10 λοιποῖς τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν νήσων βασιλεύσιν καὶ ναυοὶ καὶ
 στρατεύμασι. μεθ' οὓς Αἰγισθος, εἶτα Ὀρέστης καὶ οἱ λοιποὶ
 Πυλοπίδαι Ἀργείων καὶ αὐτοὶ βασιλεῖς ἀναγορευόμενοι κατὰ τὴν
 Ὀμήρου ποιήσιν· κατὰ δὲ τινὰς τῶν ἱστορικῶν, Μυκηνῶν, διὰ
 τὸ κυριεύειν ἄμφω τῶν χωρῶν, οἷς καὶ Εὐσέβιος ἔπεται. ἡμεῖς
 15 δὲ αὐτοὺς Ἀργείων ἐφεξῆς κατατάττομεν λογιζόμενοι κατὰ συνέ-
 χειαν τῶν Δαναϊδῶν τοῦ Ἄργου μὲν βασιλεύσαντας, Πυλοπί- C
 δας δὲ καλουμένους ἀπὸ Πέλοπος, εἰς ὃν καὶ τὸ γένος ἀναφέ-
 ρουσι, καὶ τὴν Ἀργείων ἀρχὴν ἐπὶ πλέον ἀυξήσαντας. τινὲς δὲ
 διαφέρονται λέγοντες μετὰ Ἀκρίσιον εἰς Μυκῆνας μετατεθείσης
 20 τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων βασιλεύσαι Περσεά, Σθένελον, Εὐρυ-
 σθέα πρὸ τοῦ Ἀτρέως, Πέλοπος μνήμην οὐδ' ὄλως ποιούμε-
 νοι, οἷς οὐχ ἐπόμεθα μάρτυρα ἔχοντες Ὀμηρον.

2. εἰ δὲ — ἐλέγοντο addidi ex B. δανάου et δάναοι B, ut solet.
 6. κατέλιπον B. 9. καὶ Αἴαντι m. 15. αὐτοῖς A. αὐτός B.
 omisit G. κατατάττομεν A. κατατάττομεν B. 16. δαναΐ-
 δων AB. 18. δὲ add. B. 21. πρὸ] πρὸς B.

rantur anni 551 in generationibus, id est, regibus 14, e quibus novem
 proprie nuncupantur Argivi. His exactis Pelops Argis imperavit, equorum
 agitator apud Homerī poetae Iliadem et a Iove ipso regni sceptrum acce-
 pisse celebratur. Hic filio Atreo regnum reliquit; post quem imperavit
 Thyestes, deinde Agamemnon et Menelaus Atrei filii, qui raptae Helenae
 iniuriam ultari cum Achille, Ulyssae, Aiaee et reliquis Europae insularum-
 que regibus, navibus et exercitibus in Troiam projectionem susceperunt.
 Successit Aegisthus deinde Orestes et Pelopidae reliqui, quibus Argivorum,
 apud Homerī opera, iuxta alios autem Historicos, quorum usum sequitur
 Kusebius, Mycenarum regum, quod utriusque loci domini fuerint, appel-
 latio adscripta est. eos sane ad Argivorum laterculum adnectimus Danaï-
 das continuata serie Argis imperium exercuisse contemplati; qui etiam a
 Pelope, in quem generis referunt originem, Pelopidarum nomen mutantur
 et Argivorum fines et imperium plurima locorum accessione propagasse le-
 guntur. His adversa tenent, qui Mycenae translati Argivorum regno post
 Acrisium sentiunt imperasse Perseum, deinde Sthenelum, mox Eurystheum,
 ante Atream, Pelopis autem regnum omissuri, ne quidem eius nomen me-
 moratum volunt, quorum sententiam certiore Homerī testimonio firmati se-
 qui non possumus.

Σποράδην.

D Ἀμφίων Θηβῶν ἐβασίλευσεν, ὡς ἄλλοι· οὗτος ἐμυθεύετο κισσαρίων θάλασσαν τοὺς λίθους, οὓς ἐδόξως ὑποληπτέον ἠλιθίους τινὰς ἀνθρώπους.

Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων ἀδελφοὶ ἦσαν ποιμένες λυρικοὶ καλοῦ-5
μενοι διὰ τὸ κισσαρίζειν ποιμενικῶς.

Ὅρφεὺς Θορᾶξ ἐγνωρίζετο. τούτου μαθητῆς Μουσαῖος δὲ
Ἐὐμόλπου υἱός.

P. 157 Τὰ κατὰ Ὑψιπέλλην ἐν Αἴθηνῳ καὶ σφίγγα. Παλαίφατος
Κάδμου γυναικῆ φησι γενομένην διὰ ζῆλον Ἀρμονίας ἀποστῆσαν 10
Καδμείοις πολεμεῖν. τὰ τε περὶ Οἰδίπου, ὡς εἶλεν αὐτήν, καὶ
τὰ κατὰ τὴν Ἀργῶ καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς
καὶ οἱ Διόσκοροι καὶ Ἀσκληπιός. εἰ δὲ τούτοις οἱ Διόσκοροι συν-
ήκμαζον, πῶς δύναται τούτων εἶναι ἀδελφῆ Ἑλένη, εἰ μὴ που
μετὰ πολλὰ ἔτη παρθένος ἀρπάζεται ὑπὸ Θησέως; 15

Ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν Ὑπερμνήστρα Λαναοῦ.

Ζῆθος καὶ Ἀμφίων Κάδμον ἐκβαλόντες Θηβῶν ἐβασίλευσαν.
Κρήτης ἐβασίλευσε Λάπις.

Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτέρας, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.

5. δὲ delet m. 9. Τὰ] τῷ Α. Αἴθηνῳ Scaliger. Ἰμηνῳ G.
11. ὡς] ὃς καὶ G. 12. τὰ add. A. ἄργῳ B. 13. δ
Ἀσκληπιός G. 14. εἶναι add. B. 18. Λάπις] λάπης A. λάμ-
πης B. 19. Ἀπτέρας ὃς] Legebatur Ἀπτέρας τα. ἀπτέρασθα AB.

Miscellanea.

Amphion, ut plures alii, Thebis regnavit. Hic cithara delinitos lapides quo vellet trahere fictus est; verum stolidis et agrestibus nonnullis hominibus ad civilem vitam eius ingenio traductis portentum eiusmodi aequiori sensu asserendum.

Zethus et Amphion fratres fuere pastores inter lyricos numerati, quod pastoritias cantilenas ad citharae modulos componerent.

Orpheus Thracia oriundus hac aetate florebat. Eius discipulus Musaeus Eumolpi filius extitit.

Ea quae de Hypsipile in Lemno memorantur.

Sphingem Cadmi uxorem scribit Palaephatus, eamque concepta in Harmoniam invidia virum deseruisse et Cadmeis bellum indixisse narrat. Res deinde ab Oedipo gestae, tum quae Argo navem et Argonautas attinent; in quibus Hercules, Castor et Pollux Dioscori, nec non Aesculapius numerabantur. Verum si Dioscori memoratis tempore fuerint aequales, quomodo soror eorum Helena a Theseo deinceps potuit rapi, nisi forsam post annos plurimos virgo permanserit?

Hypermaestra, Danae filia, sacerdotio apud Argos functa est.

Zethus et Amphion Thebarum regnum Cadmo electo occupant.

In Creta regnavit Lapis.

In Creta regnavit Apteras, qui et urbem condidit.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

B

Ἀθηναίων δευτέρος ἐβασίλευσε Κραναὸς αὐτόχθων ἔτη 9'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 3781'.

Κραναοῦ τούτου δευτέρου βασιλέως τῆς Ἀττικῆς θυγάτηρ ἦν Ἀτθίς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη.

Κατὰ τοῦτον τὸν Κραναὸν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὁ ἐπὶ Φαέθοντος ἐμπρησμὸς ἐν Αἰθιοπία. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι γέγονασιν Ἑλλήσι τοπικαὶ φθοραὶ, ὡς Πλάτων 10 ἐν Τιμαίῳ.

Ἀπὸ δὲ Ἑλλήνος τοῦ Δευκαλίωνος Ἑλληνες οἱ Γραικοὶ καλοῦνται.

Ἀθηναίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀμφικτύων ἔτη 1', υἱὸς Δευκα- C
λίωνος, γαμβρὸς Κραναοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 3780'.

15 Κατὰ Ἀμφικτύωνα τὸν Δευκαλίωνος υἱὸν τινὲς φασὶ Διόνυσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα ξενωθῆναι Σημέλῳ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ νεβρίδα δωρήσασθαι. ἕτερος δ' ἦν οὗτος ἐκ Σεμέλης.

Ἀθηναίων δ' ἐβασίλευσεν Ἐριχθόνιος ἔτη 1'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20 ἔτος 3779'.

Οὗτος Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἐρεχθεὺς ἐστίν. Ἐριχθόνιος ἄρμα πρῶτος Ἑλλήσιν ἐφεῦρεν. ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων.

5. ἀτθίς (sic) AB. 17. νεβρίδα B. νεβρίδα G. οὗτος hic
B. Legebatur post Σεμέλης. 19. ἐρεχθόνιος AB. 21. ἐρεχθόνιος A.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex secundus Cranaus indigena annis 9, mundi vero 3995.

Cranai regis huius Atticae secundi filia fuit Atthis, a qua regio Acte prius dicta, Atticae nomen deinceps accepit.

Ad Cranai eiusdem tempus Deucalionaeum diluviū in Thessalia ac Phaestontis incendium in Aethiopia revocantur. Plures etiamnum clades et strages per varia loca grassatae sunt, de quibus Plato in Timaeo.

Ab Hellene vero Deucalionis Graeci Hellenes nuncupati sunt.

Atheniensium rex tertius Amphictyon, Deucalionis filius, Cranai gener annis 10 imperavit; erat porro mundi annus 4004.

Amphictyone Deucalionis filio regnante Bacchum in Atticam profectum a Semacho receptum hospitio ac eius filiae pellem cervinam donasse narant. Alius autem a Semeles filio hic Bacchus extitit.

Atheniensium rex 4 Erichthonius annis 50, mundi vero 4014.

Erichthonius iste, Vulcani filius, Erechtheus Homero dicitur. Erichthonius primus e Graecia currum invenit; iam enim in usu erat apud barbaros.

V. 126 Ἀθηναίων ε' βασιλευσε Πανδίων ἕτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δξδ'.

Τούτου θυγατέρες Πρόκνη καὶ Φιλομήλα τοῦ Πανδίου.

Σποράδην.

P. 158 Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ὑπὸ Λακεδαιμόνος τοῦ ἐκ Μεσσηνίας. 5
Ἐπαφος Ἰούς τῆς δευτέρας καὶ Διὸς υἱὸς Μέμφιν ἔκτισεν ἐν
Αἰγύπτῳ.

Ἀρκὰς δὲ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Πελασγῶν κρατήσας Ἀρ-
καδίαν τὴν χώραν μετωνόμασε.

Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν. 10

Κάδμος Θεβαίων βασιλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης
υἱὸς δὲ Διώνυσος ἐκ μοιχείας, ὃν Ἕλληνες Διὸς φυσὶ μυθικῶς.
κατὰ τούτους Λίνος καὶ Ἀμφίων καὶ Ζήθος λυρικοὶ Θεβαῖοι
καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὡς τινες ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα.

B Φοινίξ Τυρρίοις βασιλευσε. 15

Μίνως Κρήτης βασιλευσεν ὁ Εὐρώπης.

Ῥαδάμανθους καὶ Σαρπηδῶν Λυκίων ἤρχον.

Ἀμφίων καὶ Ζήθος Θεβαίων ἑπταπύλων βασιλευσεν.

Δαρδανίας Ἐριχθόνιος Δαρδάνου βασιλευσεν.

1. Λίνος G. 4. Σποράδην G ante Τούτου θυγατέρες posuit.
5. μεσσηνίας (sic) B. Μεσσηνίας G. 6. Ἰούς] υἱὸς B. 8. καλι-
στούς B. 10. δαρδάνος B. 12. μοιχείας B. 13. Λίνος Sca-
liger p. 90. αἰνός B. ἐνός G. 15. φοινίξ B. Φοινίξ G.
19. δαρδανίας B. ἐριχθόνιος AB. Δαρδάνου Scaliger.
Δάρδανος G. δαρδάνος B.

Atheniense rex 5 Pandion annis 40, mundi vero annus erat 4064.

Huius Pandionis Procne et Philomela filiae celebrantur.

Miscellaneous.

Lacedaemonia a Lacedaemone Messenio constructur.

Eraphus, ius secundae nomine Iovisque filius, Memphim in Aegypto
condidit.

Arcas, Callistus et Iovis filius, Pelasgi superatis Arcadiae nomen im-
posuit regioni.

Dardanus condidit Dardaniam.

Cadmus Thebanorum regnum tenuit, cuius filiae Semeles Bacchus filius
ex scortatione natus est, quem Graeci Iove natum fabulose narrant. Horum
tempore, ut quidam scribunt, Linus et Amphion et Zethus lyrici Thebani
munusculaque peritissimi memorabantur; ex aliorum vero sententia posteri-
bus saeculis vixere.

Phoenix Tyrii imperavit.

Minos Europae filius Cretae rex designatur.

Rhadamanthus et Sarpedon Lyciorum principes effecti.

Amphion et Zethus Thebarum septem portis illustrium regno sunt potiti.

Dardanus Erichthonius regnat in Dardania.

Ἐθρώπης ἀρπαγή.

Ἄρμονία ἠρπάγη ὑπὸ Κάδμου.

Οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, οἱ σίδηρον εὐρόντες, κατὰ τούτους ἦσαν.

5 Μῆλος καὶ Θάσος καὶ Ἀλικίσθη ἐκτίσθησαν καὶ Πάφος. C

Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοίνικος, ἣ πρὶν Μαριανδυνή καλουμένη.

Ἐφύρα ἢ τῶν Κόρινθος ὑπὸ Σισύφου ᾤκισθη.

Κόρης ἀρπαγή Περσεφόνης ἐπὶ Αἰδωνίως τοῦ Μολοσσῶν 10 βασιλέως, ὃς εἶχε κίνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέβηρον, ᾧ τὸν Πειρίθου ὕστερον διεχρήσατο παραγεγόμενον ἐφ' ἀρπαγῆ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεῖ. Θησεὺς δὲ παρὰ τυχῶν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέγιστα συνδιαφθεῖρεσθαι τῷ Πειρίθῳ. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου προύπτον ἐξ Αἴδου νομίζεται Θησεὺς ἀνεληλυθῆναι, ὡς Φιλόχο- 15 ρος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ. D

Ἐλευσίνας πόλεως Κελεὺς ἐβασίλευσε, καδ' ὃν Τριπόλεμος ἦν, ὃν φησὶν ὁ Φιλόχορος μακρῷ πλοῖῳ προσβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῆτον δίδοναι, ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτῶν ὄφειν εἶναι τῆν ναῦν· ἔχειν δέ τι καὶ τοῦ σχήματος.

20 Ἀχαΐα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη.

8. Ἰδαῖοι Δάκτυλοι Scaliger. Ἰδασυδάκτυλοι AB. δὲ Ἠδασοδάκτυλοι G. οἱ σίδηρον] οἱ om. G. τούτους B. τούτοις G.

5. ἀλικίσθη A. ἀλικισθῆ B. Καλλίσθη m. 6. Μαριανδυνή Scaliger. Μαριανδυνή G. 8. Ἐφύρα B. 9. περσεφόνη A. περσεφώνη B.

10. Αἰδωνίως Scaliger. ἀνδωνίως A. ἀνδονίως B. Αὔδα-νίως G. 11. περίθου AB. 12. ἀμηθήσει B. 13. διαφθεῖρεσθαι G. τῷ Πειρίθῳ Scaliger. τῷ περίθου B. τὸ Πειρίθου G. διὰ δὲ τὸ τοῦ] διὰ τὸ G. 16. τριπόλεμος AB.

Europae raptus.

Harmonia a Cadmo rapta.

Idae Dactyli, ferri et operum eius inventores, his temporibus vivebant.

Melus, Thasus, Callista et Paphus conditae.

Bithynia, prius Mariandynē dicta, a Phoenice constructa.

Ephra, quae nunc Corinthus, a Sisyphe habitatur.

Proserpinae puellae raptus ab Aedoneo Molossorum rege, cui canis erat ingentissimus nomine Cerberus, quo deinde Pirithoum cum Theseo ad rapiendam uxorem profectum ultus est. Theseum vero iam in mortis periculo constitutum adveniēns Hercules liberavit, unde propter insperatam ex imminenti periculo salutem, ex inferis reversus creditur Theseus, prout Philochorus rerum Atticarum libro secundo narrat.

Eleusinae Celeus regnavit, cuius tempore Triptolemus celebrabatur, quem Philochorus ait longa navi vectum ad urbes varias accedentem, frumentum suppeditasse, unde navis serpens alis instructus aestimata ac nonnihil serpentis figuram retulisse.

Achaia ab Achaeo fundata.

*Καδμεία ἐκτίσθη καὶ Σίδη ἐν Κιλικίᾳ.
Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης.*

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ὁ Ἰσραὴλ ἁμαρτήσας παρεδόθη τοῖς Μεδιναίοις ἔτη ζ'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος δρη'. 5

P. 159 Γεδεὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρμ'.

Γεδεὼν ἐπαναστὰς κατὰ ἀλλοφύλων ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσή
πίδς Ἰωῦς τοῦ Ἀβιεζρὲι, ἀγγέλου ἐπιστasia τότε πατρικὸν καθείλε

V. 127 θυσιαστήριον καὶ θεῖον ἀντιποδομήσε, ἀνόσας τὸν μοσχὸν τὸν
σιτευτὸν τῷ θεῷ ὀλοκαύτωσιν ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλλου, οὗ 10
ἔξέκομε τοῦ Βαύλ. οὗτος τὸ πνεῦμα θεοῦ λαβὼν καὶ τοῖς ἐπὶ
τῷ πόκῳ σημείοις πεπιστευκῶς, ποτὲ μὲν ἐγρῶ, ποτὲ δὲ ξηρῶ γε-
βγονόντι, παραδόξως σὸν λάψασι τριακοσίοις ἰβ' μυριάδας ἀν-
δρῶν ἐτραπώσατο, συλλαβὼν τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ καὶ τοὺς
δύο μεγάλους ἀρχοντας Ἀμαλήκ καὶ τὸν Ζεβεὶ καὶ τὸν Σαλμανὰ, 15
δύο βασιλεῖς Μεδιὰμ, καὶ ἀνελὼν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ. τούτῳ
τῷ Γεδεὼν ὁ υἱὸς γεγόνασιν ἐκ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀβιμέ-
λεχ ἐπὶ τούτοις ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ.

Ἀβιμέλεχ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνε'.

Τούτῳ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς ὁ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἦ βίβλος 20

1. *Καδμεία* Scaliger. Vulgo *Καδμεία*. 6] *Iudic. cap. VI.*
8. *Ἀβιεζρὲι*] *Ἐσδρὶ Iudic.* 9. *ἀνόσας* B. *ἀνύσας* G. Vide *Iudic.*
VI, 26. 11. *θεοῦ* B. *τοῦ θεοῦ* G. 13. *σὸν λάψασι* (sic) Bm.
συλλαμψάσι G. 14. *δρηβ* B. *καὶ τοὺς* B. *καὶ om. G.*
18. *ὁ ἐπὶ* G. 19] *Iudic. cap. VIII. IX.*

Caducea et Side in Cilicia constructae.
Bacchi nativitas e Semele.

MUNDI ANNI

Israël praevaricatus traditus est Madianitis annis 7, erat vero mundi
annus 4108.

Gedeon iudicavit Israël annis 40, mundi vero 4115.

Gedeon e tribu Manasse ducens originem, filius Ioas, filii Esdri, ar-
reptis adversus alienigenas armis, angeli monitis paternum diruit altare ac
aliud in honorem dei construxit taurumque pinguem in holocaustum obtulit
ex lignis luci Baal, quem excidit. Ille divino spiritu motus ac portantis
in vellere, nunc quidem rorido, nunc autem exsiccato visis confusus, duo-
decim exercitus adversi myriades, solis trecentis viris lampadibus instru-
ctis stipatus, praeter omnem expectationem vertit in fugam; Orebque et
Zeb praecipuos Amalecitarum principes et Zebee et Salmans, duos reges
Madian, gladio confecit. Isti Gedeon septuaginta filii ex variis uxoribus
suscepti sunt ac demum Abimelech ex pellice natus.

Abimelech populum rexit annis tribus, anno mundi 4155.

Abimelech istum et septuaginta eius fratres liber Iudicam, primo qui-

τῶν κρετῶν πρῶτον μὲν τοῦ Γεδειῶν υἱὸς λέγει τρανώς, ἔπειτα δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἱεροβαὰλ, ὃς συνήκησε τῷ Γεδειῶν περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ, ὡς αὐτόθι γέγραπται, καὶ δοκεῖ πως ἄπο-
 ρον εἶναι. Ἀφρικανὸς δὲ τοῦ Ἱεροβαὰλ αὐτοὺς λέγει πάντας. Ἀβι-
 5 μὲλεχ ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς υἱὸς Γεδειῶν ὑπακτείνας πάντας τοὺς
 ἀδελφούς αὐτοῦ πλην Ἰωνάθου τοῦ νεωτέρου ἐξεπόρνευσε τὸν λαόν.
 Ἰωνάθης δ' ἀνελθὼν εἰς ὄρος τὸ Γαριζὴν τὸ ἐν Σαμαρείᾳ, ὃ
 ἐρημηγεύεται ὄρος ἄγιον, τὸν περὶ τῶν ξύλων μῦθον ἐξείπε, προ-
 δηλῶν τὴν ἐσομένην τοῖς ὑπηκόοις τῷ Ἀβιμὲλεχ φθορὰν ἐξ αὐτοῦ.
 10 οὗτος τὴν Βαιθὴλ πολιορκῶν ὕστερον λίθῳ μυλιακῷ πληγείς τὸ
 κρανίον ὑπὸ γυναικὸς ῥιφέντι διεφθάρη, κρατήσας ἔτη γ'.

Θωλὰ ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ υἱὸς Φωὰ ἐκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη
 κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρηγ'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

- 15 Ἀσσυρίων λέ' ἐβασίλευσεν Εὐπάκμης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D
 ἔτος δυλβ'.
- Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Λουοθένης ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δυδ'.
- Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Περτιύδης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 20 ἔτος δριε'.
- Ἀσσυρίων λη' ἐβασίλευσεν Ὀφραταῖος ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δρμε'.

7. Ἰωνάθης Bm. Ἰωνάθη G. ὄρος B. τὸ ὄρος G. Vulgo Γαρι-
 ζην. γαρίζεν B. Σαμαρία G. 8. τὸν] τὸ B. 9. τῷ] τοῦ G.
 10. μυλιακῷ om. B. 12] Iudic. cap. X. Vulgo Ἰσάχαρ.
 φωὰ B. 15. Εὐπάκμης G. 21. ὀφραταῖος B.

dem Gedeon filios manifeste nuncupat, postmodum fratris eius Hierobaal, qui circa vitae illius terminum vicinam sibi habitationem selegit, ut ibidem scribitur, licet hoc dubium omnino videatur; Africanus vero Hierobaal patrem omnium fuisse testatur. Abimelech ex pellice Gedeon ortus fratres omnes, uno Ionathae iunioris dempto necavit et seduxit Israel. Ionathas autem in Garizin Samariae montem profectus (montem sanctum alias dixeris) exposita de lignis ficta fabula, perniciem subditis Abimelech ex eius societate iam iam imminuentem praedixit. Ille admota circa Baethel obsidione molari lapide a muliere profecto caput percussus interit, cum imperium tenuisset annis tribus.

Thola ex tribu Isachar filius Phua indicavit Israel annis 23, mundi vero 4158.

Assyriorum reges.

- Assyriorum rex 35 Εμπάκμης annis 88, mundi vero 4432.
 Assyriorum rex 36 Λαοσθένης annis 45, mundi vero 4470.
 Assyriorum rex 37 Περτιάδης annis 30, mundi vero 4515.
 Assyriorum rex 38 Οφραταῖος annis 21, mundi vero 4545.

- P. 160 Ἀσσυρίων λθ' ἐβασίλευσεν Ἐφεχερῆς ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφξζ'.
- Ἀσσυρίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀκραγάνης ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχιη'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

5

- Αἰγυπτίων μζ' ἐβασίλευσε Ῥαμεσσῆς ὁ καὶ Αἴγυπτος ἔτη ξη'.
- τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δνη'.
- Αἰγυπτίων μη' ἐβασίλευσεν Ἀμένωφισ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δξζ'.
- V. 128 Αἰγυπτίων μθ' ἐβασίλευσε Θούωρις ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20 ἔτος ,δρλδ'.
- Αἰγυπτίων ν' ἐβασίλευσε Νεχεψῶς ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρνα'.
- Αἰγυπτίων να' ἐβασίλευσε Ψάμμουθις ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρο'. 15
- Αἰγυπτίων νβ' ἐβασίλευσεν ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρπγ'.
- Αἰγυπτίων νγ' ἐβασίλευσε Κήρωτις ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρπζ'.
- Αἰγυπτίων νδ' ἐβασίλευσε Ῥάμπις ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20 ἔτος ,δσζ'.
- C Αἰγυπτίων νέ' ἐβασίλευσεν Ἀμενοῆς ὁ καὶ Ἀμμενέμης ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσνβ'.

1. ἐφεχερῆς A. Εφεχερῆς G. ε' νβ' m cum Scaligero. 6. Αἴγυπτος Scaliger p. 30. Αἰγύπτιος G. 8. ἀμενωφῆς A. ἀμενοφῆς B. Ἀμενοφῆς G. 9. ,δξζ'] ,δνη' B ex superiore versu. ,δρκς' m. 14. ψάμμουθῆς B. 18. Vulgo Κήρωτις. κήρωτις B. ις'] κ' m. 22. ὁ om. G. ἀμμενέμης B. ἀμμενέμης A. Ἀμμενέμης G.

Assyriorum rex 39 Ephecheres annis 52, mundi vero 4566.
Assyriorum rex 40 Acraganes annis 42, mundi vero 4618.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 47 Rameses, qui Aegyptus, annis 68, mundi vero 4058.
Aegyptiorum rex 48 Amenophis annis 8, mundi vero 4126.
Aegyptiorum rex 49 Thuoris annis 17, mundi vero 4134.
Aegyptiorum rex 50 Nechepeus annis 19, mundi vero 4151.
Aegyptiorum rex 51 Psammuthis annis 13, mundi vero 4170.
Aegyptiorum rex 52. annis 4, mundi vero 4183.
Aegyptiorum rex 53 Certus annis 20, mundi vero 4187.
Aegyptiorum rex 54 Rhampsis annis 45, mundi vero 4207.
Aegyptiorum rex 55 Amenses, qui et Amencemes, annis 26, mundi vero 4252.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Μυκηνῶν Ἀργείων ἐβασίλευσε Πέλοψ ἔτη λε΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμδ΄.

Τὸν Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἱστοροῦσι 5 βασιλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου.

Οὗτος Ὀλυμπίων προέστη καὶ στρατεύσας ἐπὶ Τλιον ἠττήθη ἐπὸ Δαρδάνου.

Ἀπ’ αὐτοῦ Πελοπόννησος ὠνομάσθη.

Οὗτος Ἰπποδάμειαν ἔγημε.

10 *Τινὲς δὲ γγ’ ἔτη καὶ ἄλλοι ἕγ’ λέγουσιν αὐτὸν βασιλεῦσαι, D καὶ ἕτεροι λε΄.*

Μυκηνῶν Ἀργείων ις’ ἐβασίλευσαν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη λγ’, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη ξε΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρσοθ΄.

Μετὰ τὴν Πέλοπος τελευτὴν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀτρεὺς 15 καὶ Θυέστης τῶν Μυκηνῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. ὧν θανόντων Ἀγαμέμνων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μυκηνῶν καὶ Ἀργείων. Μενέλαος δὲ Ἀγαμέμνονος ἀδελφὸς Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Ἀτρεῦς θάνατον, ὡς ἕξῃς σῆγκεῖται.

2. καὶ Ἀργείων m. 5. πελοποννήσον B. 6. ἐπὶ B. κατὰ G.
 8. αὐτοῦ ἢ G. πελοπόννησος B. ὠνομάσται A. 9. ἱπποδαμῖαν B. 10. καὶ ἄλλοι B. ἄλλοι δὲ G. solum ἄλλοι G. 12. καὶ Ἀργείων m. ἐβασίλευσαν A. ἐβασίλευσεν G. 14. τῆς δὲ G.
 15. τῶν Scaliger p. 31. δὲ G. καὶ ὁ μὲν Ἀργείων ἐβασίλευσεν, ὁ δὲ m.

Argivorum reges.

Mycenarum et Argivorum rex 15 Pelops annis 35, mundi vero 4244.

Non Argorum modo et Mycenarum imperium gessisse Pelopem nonnulli memorant, sed et totius Peloponnesi.

Hic Olympiis quoque praefuit et in Ilium expeditione suscepta victus est a Dardano.

Ab eo Peloponneso datum nomen.

Hippodamiam duxit uxorem.

Illum annis 53 regnasse quidam memorant, alii 63, alii denique 35.

Mycenarum et Argivorum rex 16, Atreus et Thyestes annis 33, iuxta nonnullos annis 65, mundi vero 4279.

Mortuo Pelope diviserunt imperium Atreus et Thyestes; et hic quidem Argivorum, ille Mycenarum urbem adiit eadem temporis tempestate; usque vita functis Mycenarum et Argivorum regno successit Agamemnon. Menelaus autem, Agamemnonis frater, post obitum Atrei Lacedaemoniis imperavit, ut ex sequentibus manifestum erit.

P. 161

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἐρεχθεὺς ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρδ'.

Ἐρεχθεὺς τούτου θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστραίου Θραξ ἤρπασεν Ὠρειθυίαν. ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν 5 δευτέρᾳ φησίν.

Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο.

Ἀθηναίων ζ' ἐβασίλευσε Κέκροψ, ἔτη μ', ὁ δεύτερος Ἐρεχθεὺς ἀδελφός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρδ'.

B *Ἀθηναίων* η' ἐβασίλευσε Πανδίων Ἐρεχθεὺς ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κό- 10 σμου ἦν ἔτος δρδ'.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν Αἰγὼς Πανδίωνος ἔτη μή'. τοῦ δὲ κό- σμου ἦν ἔτος δσιδ'.

V. 129

Σποράδην.

Κατὰ τούτους Φοῖβος, ὃς ἔδοξε τισὶν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλ- 15 λω κριῶ ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἑλλή φεύγων μητριαν ἐπιβουλεύουσαν. καὶ ἠτύχησε πλοίου, ᾧ τὸ παρούσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος δὲ Κριὸν φησι καλεῖσθαι τὴν διασώσαντα αὐτοὺς τροφέα.

C Ὁ κατὰ Εὐμόλπον πόλεμος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐμόλπιδαι Ἀθή- 20 νησιν.

Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν θυγατέρας Πανδίωνος.

5. Ὠρειθυίαν] Vulgo Ὀριθυίαν. ὠριθυίαν B. ἐν τῷ δευτέρῳ G. 7. μυστήρια B. 12. Vulgo Πανδίωνος hic et alibi. 14. Σπο- ράδην in margine habet A. 16. Ἑλλή Scaliger. Vulgo Ἀέλλη. 17. ἠτύχησε B. εὐτύχησεν G. 18. σώσαντα G.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 6 Erechtheus annis 50, mundi vero 4104.

Orithyam, Erechthei huius filiam, Boreas Thrax, Astraei filius, rapuit; puellam, teste Philochero in secundo, a vento raptam fabula praedica- vit.

Mysteria dicta huius tempore coeperunt.

Atheniensium rex 7 Cecrops secundus Erechthei frater annis 40, mundi vero 4154.

Atheniensium rex 8 Pandion Erechthei filius annis 25, mundi vero 4194.

Atheniensium rex 9 Aegeus, Pandionis filius, annis 48, mundi vero 4219.

Miscellanea.

Horum aetate Phrixus dictus, a nonnullis ariete aureo vellere conspi- cto vectus, cum Helle sorore nevercam insidias molientem fugiens navem, cuius insigne aries fuit, prospere sortitur. Palaephatus autem nutritium eos servantem Crium, id est arietem, vocatum asserit.

Bellum in Komolpum, a quo Komolpidae.

Res a Procne et Philomela, Pandionis filiabus, Athenis gestae.

Πρωτοῦ Φημονῆ χρησιμῶδες πρώτη δι' ἑξαμέτρων ἱστορεῖται προθεσπίσαι.

Τῆς Δαρδανίας βασιλευσε Τρῶς καὶ Ἴλιος, ἀφ' οὗ Τρῶες καὶ Τρωὰς ἢ πόλις καὶ Ἴλιον.

5 *Καθ' οὗς Τάνταλος βασιλευσε τῆς Φρυγίας ἤτοι Μαιονίας, ἀφ' ἧς καὶ Μαιονες.*

Τιτυὸς συνεχρόνισε Ταντάλῳ.

Κατὰ δὲ Τιτυὸν Ἀητῶ, ἀφ' ἧς Ἀπόλλων, ὃς καὶ σὺν Ἑρακλεῖ τῷ Ἀδμήτῳ ἐδοῦλευσε.

10

Σποράδην.

D

*Γανυμήδην ὁ Τάνταλος ἀρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωὸς ὑπ' ἀδ-
τοῦ κατεπολεμεῖτο Τρωὸς, ὡς ἱστορεῖ Δίδυμος ἐν ἱστορίᾳ ξένη
καὶ Φανοκλῆς. μάρτην ἄρα τοῦ Διὸς ὡς αἰετοῦ τοῦτον ἀρπάσαςτος
ὁ μῦθος καταφεύδεται.*

15 *Ἴλιον ὑπὸ Ἴλιον ἐκτίσθη.*

Μελίμπους μάντις ἐγνωρίζετο.

Τὰ κατὰ Φοῖβον καὶ Μελικέρτην, ἐφ' οὗ τὰ Ἰσθμια.

Τὰ κατὰ Διμήτῳ, ἣν τινες Ἴσθιν φασί.

*Καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἐξ ἧς ὁ Περσεύς. Περσεὺς τὰς στρα-
20 τείας ἐπετελεῖ καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσεν, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκα-*

1. φημονῆ B. φῆμονον A. φασί μονόν G. 3. Τρῶς Scaliger.
Vulgo Τρῶος. Ἴλιος B. Ἴλιος G. οἱ Τρῶες G. 7 et 8. τί-
τος et τίτυον AB. 10. Σποράδην delet m. 15. Ἴλιον Scaliger.
Vulgo Ἴλιον. 19. Alterum Περσεύς addidi ex B. Conf. Euseb.
p. 290.

Phemonoe Pythia prima e fatidicis hexametris versibus narratur de futuris vaticinata.

Tros et Ilius, a quibus Troes populi et Troas urbs et Ilium, regnant in Dardania.

Horum tempore Phrygiae, id est Maeoniae, unde Maeones, Tantalus regnum tenuit.

Tityus Tantalos coaeuus.

Tityi vero aetate vixit Latona, e qua natus Apollo, qui Herculis consors Admeti famulatum subiit.

Tantalus ob raptum Ganymedem, Trois filium, multas belli sustinuit calamitates, prout Didymus in peregrina historia et Phanocles referunt; frustra igitur in Iovem, quasi sub aquilae forma puerum rapientem, fabula mentitur.

Ilium ab Ilo fundatum.

Melampus vates agnoscitur.

Res circa Phrixum et Melicertem, sub quo Isthmia celebrata.

Cereris acta, quam quidam Isim vocant.

Res pariter ad Danaen spectantes, ex qua Persens, qui, expeditione suscepta, Persis bellum intulit; Gorgonem vero, formosissimum scortum,

Georg. Syncellus. I.

P. 162 *ρατόμησεν ἑταίραν εὐμορφον διὰ κάλλους ἕξιστώσαν τοὺς θεα-
τὰς, ὡς ἀπολιθοῦσθαι δοκεῖν. Αἰθυμὸς φησιν ἐν ἱστορίᾳ· ἕστη
καὶ παρατίθεται τὸν σογγραφία ταύτης. ὁ Πήγασος, τάχα τις
ἵππος δῆξ, κτήμα τῆς γυναικὸς. ὡς δὲ Παλαίφατος, Βελλερο-
φόντου πλοῖον ἦν ὁ Πήγασος.* 5

Τὰ πρὸς Μελίαγον καὶ Οἰνέα ἐν Αἰτωλίᾳ.

Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ.

*Ἴων πολέμαρχος γεγωνὼς Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους ἀφ' ἑαυτοῦ
ἠνόμασε.*

B *Διώνυσος ἐπὶ Ἰνδοῦς ἱεράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς 10
τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.*

Μίδας Φρυγῶν ἔβασλευσε.

Λάϊος Χρῦσιππον ἤρπασε.

Μίλητος ἐκτίσθη πόλις.

Ὁ ἐν Ἐλευσίῃ νεὸς ἐκτίσθη. 15

*Εὐρώπῃ Ἀγήμερος ὑπὸ Κρητῶν ἠρπάγη ἐμπόρων, ὡς φη-
σιν Ἡρόδοτος· τοῦ δὲ πλοίου παρόσημον ἦν ταῦρος. ταύτης
ἐπὶ ζήτησιν ὁ Κάδμος ἐξελθὼν κτίζει τὴν Καδμείαν καὶ Θηβῶν
ἔβασλευσε· τοὺς δὲ πλησιοχώρους αἰφνιδίως ἐπελθόντας αὐτῷ,
C διὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συρρεῖν κατ' αὐτοῦ, Σπάρτους 20
ἠνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησί.*

1. κάλλος G. 3. τὸν Scaliger. Vulgo τῶ. 4. Vulgo Βελλερο-
φόντου. βελλεροφάντου A. βελοραφάντου B. 6. οἰνέα A. οἰνεία B.
Πηλία G. 7. Κυρήνη Scaliger. Vulgo Κυρίν. 8. ἀφ' B.
ἐφ' G. 10. καὶ τῆς G. Νῦσαν] Vulgo Νύσσαν. 13. χρῦ-
σιππος A. 18. καδμείαν B. 19. ἀφνηδίας B. ἐπελθόντας
B. ἐπανελθόντας G.

illecebris et specie spectatores exanimans, ac idcirco in lapides vertisse dictum, capite truncavit, inquit Didymus in peregrina historia, scriptoris alterius adiuncto testimonio. Pegasus celocissimus forsan equus a muliere possessus; ut autem memorat Palaephatus Bellerophontis navis fuit Pegasus.

Res a Meleagro et Peleo in Aetolia gestae.

Cyrene in Libya construitur.

Ion dux praeclarus Iones Athenienses de suo nomine nuncupatos voluit.

Bacchus in Indos expeditionem suscipit et Nyssam civitatem ad Indum fluvium aedificat.

Midas Phrygum rex constituitur.

Laius Chrysiippum rapit.

Miletus civitas construitur.

Fanum quoque Eleusinum erigitur.

Europa, Agenoris filia, rapitur a Cretensibus mercatoribus, ut scribit Herodotus; taurus autem ad navis eorum insigne pictus erat. Cadmus ad eam repetendam profectus Cadmeam aedificat et Thebarum imperium arripit. Vicinos autem populos derepente in se motos, Spartanos nuncupavit, quod velut e terra prodeuntes undequaque in se confluerent, ut Palaephatus in primo historiarum edisserit.

Διονύσου πράξεις και τὰ περι Ἰνδοῦς, Λυκούργον τε και Ἀκταίωνα και Πενθέα, ὅπως τε Περσεὶ σποντὰς εἰς μάχην ἀνα-
ρεῖται, ὡς φησι Δείναρχος ὁ ποιητὴς, οὐχ ὁ ῥήτωρ. τῷ δὲ βου-
λομένῳ πάρεστιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν
δ' Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν, ἔνθα και τὸ ὄπλον ἀνάκειται Ἀγούστου V. 130
Καίσαρος και Νέρωνος ἢ κιθάρα. βύθρον δὲ τι νομίζεται τοῖς
ἀγνοοῦσιν ὁ Διονύσου τύπος, στρατηγὸς δὲ δοκεῖ γενέσθαι, και
οὕτω γράφεται Θηλέμορφος διὰ τε ἄλλας αἰσχρὰς αἰτίας και
διὰ τὸ μιξόδηλον στρατὸν ὀπλίζειν· ὀπλιξε γὰρ σὺν τοῖς ἕρρεσι D
10 τὰς Θηλείας, ὡς φησιν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ.

Δίον διδάσκαλος Ἡρακλέους ἔγνωρξετο.

Ἀνδρόγεωσ ἔδολοφονήθη ἐν Ἀθήναις.

Φιλάμμων ὁ Δελφὸς ἤμαζεν, ὁ πρῶτος στήσας Πυθοῖ χορὸν.

Τὰ κατὰ Αἰδουλον, ὃς ἔδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν.

15 πρῶτος γὰρ διόστησε τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαί-
φωτος ἱστορεῖ, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων συμπεφυκότας αὐτοῦ P. 163
πλατιόντων. οὗτος ἀποπτῆναι μυθεύεται σὺν Ἰκάριῳ τῷ νιῷ αὐ-
τοῦ πλοῦτον λαβόμενος, και διαφυγῶν τὸν Μίνωα διὰ τὸ ἀνεύρε-
τον γενέσθαι τῷ διώκοντι.

2. ἀκταίωνα B. 3. δειναρχος B. Δήναρχος G. Vlde Euseb. p. 292.
5. χρυσοῦν B. 9. Legebatur μιξόδηλὸς στρατον. Correxit Scaliger.
ὀπλίζειν] ὀπλιζει A. 10. και τὰς G. και om. B. φασίν B.
13. ὁ δελφιδὸς B. ὁ ἀδελφιδὸς A. ὁ Δέλφειος Scaliger. ὁ Δελ-
φιος G. χορὸν B. ζωρον G. 14. δέδαδον A. 17. ἀποπτῆ-
ναι] ἀποστήναι G.

Bacchi acta et res ab eo adversus Indos, Lycurgum, Actaeonem et Pentheum gestae; ut commisso in Perseum praello mortem oppetierit, Decharnus poeta, non ille rhetor, commemorat. Eius autem sepulcrum apud Delphos ad auream Apollinis statuam, ubi Caesaris Augusti repositae sunt armorum exuviae et Neronis cithara cuilibet curiosius inspectanti cernere licet. At non nisi gradus quidam aut statuae basis ab ignaris Bacchi sepulcrum creditur; plurimam licet bellici ducis referat speciem; ad femineum tamen adspectum accedit eius figura, cum propter eiusdem turpes et nefandas occasiones, tum propter armatas et admixtas viris feminas in eius exercitu. Ut enim mares, ita, referente Philochoro in secundo, feminas armis instructas in campum et aciem educebat.

Linus Hercules praceptor summa laude florebat.

Androgeus Athenis dolo peremptus est.

Philammon Delphicus nobilis habetur, qui primus apud Pythium chorum constituit.

Eae, quae de Daedalo fabulae feruntur, qui visus est simulacra fecisse se moventia. Prior siquidem omnium, ut auctor est Palaephatus, statuarum pedes ad sese invicem a sculptoribus compactos discriminavit. Hic arrepta nave cum Icaro filio Minoem fugiens, quod deinde minime ab insequente attingi potuerit, ob discessum praeclaras fabulae suggestait argumentum.

Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος ἠκμαίε.

Μίνως Ἰθαλασσοκράτει καὶ Κρητῶν ὡς παρὰ Διὸς ἐνομοθέ-
τει, κομίζων τοὺς νόμους ἐξ ἄντρον τοῦ ἐν τῇ Ἰδῇ διὰ ἐννεατη-
ρίδος, ὅπερ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις ἀλλέγει.

Ἡρακλῆς τοὺς ἄθλους ἐτέλει καὶ Ἄνταϊον ἐν Λιβύῃ κατα-5
παλάσας ἀναιρεῖ τὸν λεγόμενον γηγενῆ, διὰ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι
Βτὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον χαμῶν, ὡς ἀπὸ τῆς
μητρὸς γῆς βοηθεῖσθαι δοκεῖν, ὃν Ἡρακλῆς ἰσχυρὸς ὦν μὴ προσ-
δεηθεὶς ζώσας τὸν Ἄνταϊον τοῖς ἕμμασι καὶ μετεωρίσας διεχει-
ρίσατο. 10

Τὴν δὲ ὕδραν τὸ μυθενόμενον ζῶον ὁ Πλάτων σοφίστριαν
λέγει, δι' ἣν ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς τὸ Ἴλιον ἐπόρθησε.

Μήδεια Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγύπτω.

Πόλεμος Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσσα-
Cλῶν ἦσαν ἰππεῖς ἄριστοι, ὡς φησὶ Παλαίφατος ἐν πρώτῃ ἀπίστων. 15
Οἱ ἐπὶ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.

Τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δὴ ἐκ ταύ-
ρου τοῦ ζώου καὶ Πασιφάης μιζόδηρ ἐγένετο καὶ τὸν παρ' Ἀθη-
ναίων δασμὸν κομιζόμενος ἐθουῶτο τοὺς παῖδας. αὐτοὶ δὲ οἱ
Κνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνω στρατηγὸν, ὃς ὠνομάζετο 20

2. Κρητῶν ὡς Bredovius. κρητῶν A. κρητῶν ὄς B. κρητῶν G. Κρητῶν
Scaliger p. 31. 3. ἐξάνδρον B. τῇ om. G. Ἰδῇ διὰ Bre-
dovius. Legebatur Ἰδίᾳ. ἐννεατηρίδος AB. ἐννεατηρίδι G.
5 et 9. ἄνταϊον B. 8. δοκεῖ A. 12. Ἴλιον Scaliger. τὸ Ἴλιον
B. τὸ ἔλλιον A. τὸν ἔλλιον G. 18. Ἀθηναίων Scaliger. ἀθηναίων
AB. Ἀθηναίς G. 20. Μίνω] μίνως B. Μίνως G.

Thamyris Philammonis filius florebat.

Minos maris principatum obtinuit, deportatisque ex antro nono quo-
que anno legibus, ius, quasi a Iove ad hoc munus institutus, dicebat, quod
tamen reprehenditur a Platone tractatu de legibus.

Hercules labores et certamina obibat, luctaque decertans cum Anteo
terrigena aestimato, eo quod luctatoribus laudatum inclinato corpore pu-
gnandi modum periret, eam ob rem a terra matre, quasi opem fe-
rente, vires recipere est habitus; hunc Hercules palaestrae visculis liber
essu corporis robore validus loris revinctum in altum sustulit et confecit.

Hydrum autem animalis nomine celebratam Plato sophisticam inter-
pretatur.

Hercules Pium depopulatus est.

Medea Colchiensis ab Aegaeo discessit.

Bellum inter Centauros et Lapithas. Centauri porro Thessalorum
equites fuere peritissimi, inquit Palaephatos in primo rerum paradoxarum.

Septem duces adversus Thebas expeditionem susceperunt.

Siquantur quae ad Minotaurum attinent, de quibus fabulae frequen-
tius personant; ut ex tauro animante et Pasiphae femina semiferus homo
feraque simul est natus, qui pueros ab Atheniensibus tributum onere passos
devorabat. Ipai vero Cnosii ducem sub Minos promerentem, Taurum ne-

Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὠμὸς καὶ ἀνήμερος ἦν. ἐπὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ἀνδρομέφ ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἀττικοὺς δὲ παῖδας ἐπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει. ὡς δὲ καὶ τῷ Θεσεί τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη καὶ τὸν ὁ Ταῦρον κατεπέλαισε, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι καὶ τὴν πόλιν ἀφεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἰστορήσιν ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος.

Οἱ Ἐπίγονοι τῶν ἐκτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.

V. 131

Φαίδρα Ἰππολύτου ἠρώσθη.

10 Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Λαίδαλον ἀναιρεῖται ἐπὶ τῶν Κωκάλου θυγατέρων.

Κατὰ τοὺτους τοὺς χρόνους Σαμψῶν ἦν, ὁ παρ' Ἑλλήσι βωόμενος Ἡρακλῆς, δε μετὰ τοὺς ἄθλους καὶ τὴν Ἀνταλον ἀναί- P. 164 ρεσιν τοῦ γηγενοῦς ἐν Λιβύῃ καὶ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα καὶ τὴν 15 πρῶτην ἐπ' αὐτοῦ ἕλωσιν Τροίας ἐπὶ Λαομέδοντος πατρὸς Πριάμου βασιλέως Τροίας λοιμῶδει νόσω περιπεσὼν εἰς πῦρ ἐνήλατο, καὶ οὕτως ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, βιώσας τὰ πάντα ἔτη 78. τινὲς δὲ πρὸ τούτου μικρὸν ἰστοροῦσι γενέσθαι Ἡρακλῆν, ἄλλοι τε πλείονα ἔτη ζῆσαι φασιν αὐτόν.

20

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰαήρ τὸν Γαλααδίτην κριτὴν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ μετὰ

5. καὶ τοὺς] δὲ τοὺς G.	6. ἀφεθῆναι B. ἀφαιρεθῆναι G.
9. φαίδρα B.	16. νόσω B. ἀγνώωφ AG.
17. ἐνήλατο B. ἐνήλλατο G.	19. φασιν add. B.
21] Iudic. cap. X. XI.	Vulgo Ἰαήρ. ἰαείρ B.

mine, moribus ferum et immitem ferunt. Porro certamine in Androgei memoriam ab Atheniensibus occisi a Minos instituto, quo pueros Atticos in praemium victoribus dividebat, cum Taurus viribus praetaret, cunctorum facile superior evadabat. Consertis autem cum Theseo manibus devictus est; quocirca pueri Atticorum liberati ac urbs Athenarum inposito tributo facta immunis; ita Philoehorus scripto reliquit rerum Atticarum libro secundo.

Septem ducum interfectorum posterī, Epigoni dieti, in Thebas expeditionem susceperunt.

Phaedra Hippolyti amore capta.

Bello in Siciliam Daedali causa moto Minos a Cocali filiabus occiditur.

Temporibus istis vivebat Sampson, a Graecis Hercules nomine celebratus, qui post diversos labores exantlato, post Antaei terrigenae caedem in Libya, post Olympicum agonem ac Troiam sub Laomedonte Priami regis primo captam, pestilentiali morbo mentis insaniam provocante correptus, insiluit in ignem et ex hominibus sublatus est, cum vixisset integris annis 52. Herculeum nonnulli Sampsonem praecessisse memorant, alii pluribus annis vitam produxisse.

ANNI MUNDI

Iair Galaaditem dedit deus iudicem Israel post Tholam, qui filius ha-

B. τὸν Θωλᾶν, ὃς εἶχεν υἱοὺς λβ' καὶ λβ' πόλεις, ὧν ἤρχον. οὗτος ἔκρινε τὸν λαὸν ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπα'. Ἀμανῖται ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσα'.

Μετὰ τὸν Γαλααδίτην Ἰαῖφ ἁμαρτήσας ὁ Ἰσραὴλ παρεδόθη 5 Ἀμανῖταις δουλεῦν ἔτη ιη'. ἔξομολογησαμένοις δὲ αὐτοῖς τῷ θεῷ ἰδόθη αὐτοῖς Ἰεφθάε ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, υἱὸς Γαλααδ καὶ γυναικὸς πόρνης. οὗτος ἐδξάμενος τῷ θεῷ θύσειν μετὰ τὴν 10 Σκατὰ Μωαβιτῶν νίκην τὸ συναντήσαν αὐτῷ ζῶον ἐπανιόντι τοῦ πόλλιμου ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εἰ νικήσοι. μῖθς αὐτοῦ μονογενοῦς Ἰθγατρός δ' οὐσης καὶ φιλιότης συναντησάσης αὐτῷ ταύτην ἔθυσσε τῷ θεῷ οὐκ ἄκουσων, ἐπὶ μῆνας δύο τὴν παρθενίαν αὐτῆς προ- 15 πενήθησασαν.

Ἰεφθάε ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσιθ'.

Οὗτος ἐπολέμησε τοῖς υἱοῖς Ἐφραῖμ μεμφομένοις αὐτῷ ὅτι 15 οὐ παρελάθεν αὐτοὺς ἐν τῷ πόλλιμῳ, καὶ ἀπέκτεινε τρισμυρίους διαχιλλοὺς αὐτῶν.

D Ὁ Ἰεφθάε τὰ ἀπὸ Μωυσέως ἔως αὐτοῦ ε' λέγει εἶναι ἐν τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν, δηλονότι χωρὶς τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπικρα- 20 τήσεως. οὕτω γὰρ χρη' νοεῖν καὶ οὐχ ὡς Εὐσέβιος, συναριθμῶν τοῖς τῶν κριτῶν χρόνοις τοὺς τῶν ἀλλοφύλων καὶ μὴ λογιζόμενος αὐτοὺς ἰδίως ἐκάστου, ὡς ἡ γραφή.

8 et 6. ἀμαν — B. Ἀμαν — G. 5. Vulgo Ἰαῖφ. τασιρ B. 10. αὐ- 20 τοῦ B. αὐτοῖς A. αὐτῆς G. 19. κριτῶν] XI, 26. χωρὶς add. B. 20. γὰρ om. G. 20. ὁ Εὐσέβιος G. ὁ om. B. 22. ἐκάστους G.

buit 82, paris numeri civitatum principes; hic Israël annis 20 iudicavit; erat porro mundi annus 4181.

Ammanitae Israël subiectum tenuerunt annis 18, mundi vero 4201.

Defuncto Iair Galaadite Israël filii criminum rei Ammanitarum servitute sunt oppressi annis 18, iisdemque deo peccata confessis datus est liberator Iepthae ex tribu Manasse, filius Galaad et mulieris meretricis. Hic voto facto se primum illud animans immolaturum deo, quod e pugna redeunt, reportata a Moabitibus victoria, occurreret, filiam e coniugio solam susceptam et carissimam semper habitam, obviam e domo prodeuntem, aris destinavit, non invitam quidem et mori detrectantem, at obtentis tantummodo duorum mensium induciis de virgineo decore nihil sibi profuturo luctum ducentem.

Iepthae iudicavit Israël sex annis, anno mundi 4219.

Hic filius Ephraim, quod eos belli socios non adscivisset, incusantibus bellum intulit et ex ipsis triginta duo millia delevit.

A Mose ad suam aetatem trecentos supputat annos Iepthae in libro Iudicum,empto videlicet alienigenarum imperii numero. Id solerter advertendum et ab Eusebii, Iudicum annos alienigenarum imperio connumerantis, nec uniuscuiusque ad scripturae inatar proprios annos computantis, errore cavendum.

Ἐσέβων καὶ Ἐσβάλ ἔκριναν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζ' μετὰ τὸν Ἰεφθαέ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσκέ'.

Ἐσέβων ὁ Βηθλεεμιτῆς φυλῆς Ἰούδα, πατὴρ λ' υἱῶν καὶ θυγατέρων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ.

5 Ἀειλῶν κριτὴς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε' μετὰ τὸν Ἐσέβωνα ἐκ P. 165 φυλῆς Ζαβουλῶν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσλβ'.

Ἀβδῶν κριτὴς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'. Ἀφρικανὸς ἔτη κ' φησίν, οὐ καλῶς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμβ'.

10 Ἀβδῶν υἱὸς Σελήμ, πατὴρ παιδῶν λ' καὶ ἐγγόνων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευταίην παραβάς ὁ V. 132 Ἰσραὴλ ἀπεδόθη πάλιν τοῖς ἀλλοφύλοις ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσν'.

Ἀλλοφύλοι Φυλιστιαῖοι ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσν'.

15 Ἐσέβιος ὁ Παμφίλου τὰ μ' ἔτη ταῦτα τῶν ἀλλοφύλων τοῖς B τοῦ Σαμφῶν συναριθμεῖ ἀλόγως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ κριτῶν ἔτεσι, μὴ στοιχειώσας αὐτὰ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ, μηδὲ τῶν λοιπῶν ἀλλοφύλων, κατὰ τίνα, φησίν, Ἑβραίων παράδοσιν. προφανῶς δὲ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, ἀντίκειται τῇ γραφῇ.

1 et 8. Ἐσέβων] Ἀβαισάν m ex Indic. XII, 8. 5. Ἀειλῶν] Ἀελώμ Indic. 8. δσκβ' A. 9. Σελήμ] Ἐλλήμ m. λ'] μ' m. ἐγγόνων B. ἐγγόνων G. 13. Φυλιστιαῖοι G. τοῦ δὲ — δσν' add. B.

Abaessan et Esbal iudicaverunt Israël annis 7 post Iephthæ; erant porro a conditu mundi anni 4225.

Abaessan Bethleemites de tribu Iuda, pater filiorum 30 et filiarum 30, iudicavit Israël.

Aelom iudex ex tribu Zabulon iudicavit Israël post Abaessan 10 annis, mundi vero 4232.

Abdon iudex iudicavit Israël annis 8, scribit Africanus 20, verum erranter; mundi vero 4242.

Abdon, filius Ellel, filiorum 40 et nepotum 30 pater, iudicavit Israël annis 8; post illius vero mortem transgressus Israël iterum Allophyliis traditus est annis 40, mundi vero 4250.

Allophyli Philistaei egerunt Israël in servitutem annis 40.

Eusebius Pamphili quadraginta Philistaeae servitutis annos, cum Sampson, et eorum qui sequuti sunt, iudicium propriis, absque ratione confusus annumerat, nec illos vel aliorum Allophyliorum annos, quandam inquit, Hebraeorum traditionem amplexus, in tabularum seriem componit; in eo vero, sicut in aliis plerisque, scripturae manifesto contradicit.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων μα' ἔβασίλευσε Θῶνος ὁ λεγόμενος Κογκόλερος, Ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλλος, ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχξ'.

C Σαρδανάπαλλος Ταρσὸν ἔκτισε καὶ Ἀγχιάλην τὰς πόλεις ἐν 5 μῆ ἡμέρα.

Ἡ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία εἰς τὸ καθολικὸν κοσμικὸν ὄχοι' ἔτος ἔληξε, διαρκέσασα ἔτη αὐξ' ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ γοισ' ἔτους.

Ἔως τοῦδε τοῦ ὄχοι' ἔτους τοῦ κόσμου διαρκέσασα ἡ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία ἐπὶ αὐξ' ἔτη κατελύθη τῷ κ' ἔτει τοῦ Σαρ-10 δαναπάλλου τοῦ μα' βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς παρὰ τισι Θῶνος Κογκόλερος ὠνομάζετο, περὶ οὗ καὶ ὁ Διόδωρος λέξεισιν αὐταῖς οὕτω γράφει „Σαρδανάπαλλος δὲ τριακοστὸς μὲν καὶ πέμπτος ἀπὸ Νίνου τοῦ ἀσσησαμένου τὴν ἡγεμονίαν, ἔξατος δὲ γενό- D μενος βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὑπερῆρεν ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ 15 τρυφῇ καὶ ἄρδυνιᾳ.” καὶ μετ' ἄλλα „καὶ τοιοῦτος ὢν τὸν τρόπον οὐ μόνον αὐτὸς αἰσχυρῶς κατέστρεψε τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν ἄρδην ἀνέστρεψε πολυχρονιωτάτην γενομένην τῶν μνημονευομένων. Ἀρβάκης γάρ τις, Μῆδος μὲν τὸ γένος, ἀνδρεία δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διαφέρων, ἔστρατιγγε Μῆδων 20 τῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκπεμπομένων εἰς τὴν Νίνον. κατὰ δὲ τὴν

3. Vulgo Σαρδανάπαλος hic et infra. κ'] ἐ' G. 5. ἔκτισεν m. Vulgo φησεν. φησιν Scaliger p. 32. 10. κ' ἔτει κ' ἔτη G. ἐ' ἔτει m. 11. τοῦ μα' Bm. τῷ G. ὃς παρὰ τισιν m. Vulgo ὡς παρίστησι. ὃς πέρ τις Scaliger. 12. Διόδωρος] II, 23. 13. μὲν om. G. 14. τοῦ om. G. σσησαμένου G. 16. τὸν add. B. 21. τῶν] καὶ G. τῆνον B. Νίνον G.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 41 Thonus, dictus Concolerus, Graece Sardanapalus, annis 15, mundi vero 4660.

Sardanapalus Tarsum et Anchlalen urbes uno die construxit.

Assyriorum regnum annis 1460 stans, a mundi nimirum vulgari anno 3216 ad annum 4675 finem sortitur.

Ad hunc usque 4675 mundi annum Assyriorum regnum annis 1460 stabilicum, 15 Sardanapali anno, qui fuit Assyriorum rex 41, et a nonnullis Thonus Concolerus vocatus, eversum est; de quo Diodorus haec ad verbum scribit: „Sardanapalus, a Nino primo imperii fundatore tricesimus quintus ac postremus Assyriorum princeps, maiores omnes luxuria vitaeque socordia superavit.” Et paucis interiectis, „pravus huiusmodi moribus infectus non foedo solum exitu finivit vitam, sed et Assyriorum imperium cunctorum memoria vetustissimum funditus evertit. Arbaces enim quidam genere Medus, viribus et animi celsitudine praecclarus, Medorum copiis per singulos annos Niniven missis praefectus, ob rei bellicae societatem Babylonio-

στρατείαν γενόμενος συνήδης τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων ἐπ' ἐκείνου παρεκλήθη καταλύσαι τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν." ταῦτα ὁ Διόδωρος περὶ τῆς Σαρδαναπάλλου καταστροφῆς, καὶ ὅτι λέ' ἀπὸ Νίνου γέγονε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὃν πρῶτον εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν αὐτῶν Ἀσσυρίων προλαβὼν ἀνωτέρω ἔφη οὕτως P. 166
 „τὸ παλαιὸν τοίνυν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς, ὧν οὔτε πράξεις ἐπίσημοι οὔτε ὀνόματα μνημονεύεται. πρῶτος δὲ τῶν ἱστορία καὶ μνήμη παραδεδομένος Νίνος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετέλεσται." καὶ μεθ' ἕτερα „μετὰ 10 δὲ ταῦτα γενήσας ἐκ Σιμυράμιδος υἱὸν Νινύαν ἐτελεύτησε, τὴν γυναῖκα ἀπολιπὼν βασιλίσσασιν. τὸν δὲ Νίνον ἡ Σιμύραμις ἔθραψεν ἐν τοῖς βασιλείοις." καὶ ἐπάγει „αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπύσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοὺς μ'." καὶ B 15 μεθ' ἕτερα „παραπλησίως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς πᾶσι πατρὸς διαδεχόμενοι τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσαν ἐπὶ γενεᾶς μὲ μέχρι Σαρδαναπάλλου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονία μετέπεσεν εἰς Μήδους ἔτη διαμείνας πλείω τῶν α' καὶ τ', καθάπερ φησὶ Κτησίας ὁ Κριδίος ἐν τῇ β' βίβλῳ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν V. 133 20 βασιλέων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν οὐ κατεπέμψεν γράφειν, διὰ τὸ

1. στρατείαν] Vulgo στρατηγίαν. στρατηγίαν B. Correxī ex Diodoro. 4. ὃν Scaliger. Vulgo ὧν. 5. τὸν αὐτὸν G. ἀνατίρω] Cap. 1. Conf. Eusebium I, 14. p. 37. οὕτως B. οὕτος G. 6. παλαιὸν] πάλαι G. 8. παραδιδόμενων AB. τῶν om. B. 9. ἀπετέλεσεν B. μεθ' ἕτερα] Cap. 7. 12. τοῖς om. G. 15. δὲ καὶ] καὶ om. G. πᾶσι B. πᾶσιν G. 16. μ'] λ' ἡβ' αἰέσασιν Diodorus cap. 21. 20. βασιλείων B. οὐκ ἐπεγεγράφει G.

rum duci coniunctus, eius hortatibus ac monitis Assyriorum existit imperium." Haec de infelici Sardanapali a Nino regis Assyriorum quinti supra tricesimum exitu Diodorus. Ninum autem memoratorum Assyriorum primum regem extitisse, auctor idem in superioribus hoc pacto declarat: „olim quidem in Asia ex indigenis creabantur reges, quorum gesta vel nomina nulla hominum memoria celebrat. Primus autem quorum historiae vel hominum notitiae fama commendata est, fuit Ninus Assyriorum rex memorandorum facinororum auctor." Et aliis interiectis, „filio Ninya ex Semiramide suscepto, regnique habentis uxori commendatis, occubuit. Semiramis in regia Nino tumulum posuit." Ad haec infert: „haec itaque cum universae Asiae, demptis Indis, imperasset, modo praefato morte sublata est, vitae quidem annum agens 62, imperii vero secundum supra quadragessimum." Et post nonnulla, „In hunc ferme modum reliqui reges decessorum haeredes, suscepto a patribus regno, ad capita 35, hoc est, ad Sardanapalum, potestatem sunt adepti; eius enim temporibus Assyriorum imperium quod a primo exortu plus mille et trecentos steterat, ad Medos postremo translatum est, ut sentit etiam Ctesias Cnidius libro secundo. Regum vero nomina vel eorum numerum, quod nihil ipsa

μηδὲν ἐπ' αὐτῶν πεπραχθαι μνήμης ἔξιοι, μόνη γὰρ τέτυχεν ἀναγραφῆς ἢ πεμφθεῖσα συμμαχία τοῖς Τρωσὶν ἐπὶ Ἀσσυρίων, ἣς Λατράτης Μένων ὁ Τιθωνοῦ. Ταυτάνου γὰρ βασιλεύοντος Ἐτῆς Ἀσίας, ὃς ἦν κς' ἀπὸ Νίνου τοῦ Σεμιράμιδος, φασὶ τοὺς μετὰ Ἀγαμέμνονος Ἑλληνας ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαι τὴν ἡγεμονίαν ἔχόντων τῆς Ἀσίας Ἀσσυρίων ἔτη πλείω τῶν χιλίων."

Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἡμῖν παραδίδωσι μηδ' οὕτω θαρρήσας ἀποφῆναι τὸν τῶν βασιλέων ἔριθμόν ἢ χρόνον τὴν ἀκριβῆ πωσότητα προσηγορίας τε αὐτῶν καὶ ἐπὶ τίνος ἢ κατὰ Τροίας τῶν Ἀχαιῶν ἔφοδος γέγονεν, ἀλλὰ πάντα φειδόμενος διὰ τὸ τῶν παλαιότερων αὐτοῦ ἱστορικῶν ἀσύμφωνον, μόνον δ' ὅτι πλείω τῶν 10 Δ, α' ἔτων ὁ χρόνος τῶν ὑπὸ Νίνου λέ' βασιλέων ἐστὶν ἀπεφῆναι καὶ ὅτι τὴν Τροίαν ἕλωσιν ἐπὶ τοῦ κς' ἀπὸ Νίνου βασιλεύσαντος Ἀσσυρίων Ταυτάνου φασὶ γενέσθαι μετὰ α' ἔτη πλείω, ἄλλοις ἐπιγράφων τὰ λεγόμενα, ὡς μὴ πάντη συντιθέμενος. ὁ 15 γὰρ Ταυτάνου χρόνος τῷ 7μβ' ἔτει συντρέχει τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς, κς' λογιζομένου Ταυτάνου ἀπὸ Βήλου. εἰ γὰρ τὰ Βήλου νέ' ἔτη ἀφέλωμεν ἐκ τῶν 7μβ', πολλοῖς ἔτεισι κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἠλαττωθήσεται ἐκ τῶν α' πλείω χρόνον ἢ μετὰ α' πλείω κατὰ

1. τέτυχεν B. τέτυχε G. 3. Ταυτάνου] Τευτάμου Diodorus.
 4. ὃς ἦν κς' ἀπὸ m. ἦν ἀπὸ κς' G. 6. ἔτη ex Diodoro additum.
 14. ταυτάνου B. ταυτά μοι G. φασί] φασὶ G. πλείω] ἢ
 πλείω m. 16 et 18. 7μβ'] 7θ' m. 17. κς' B. κ' καὶ ἐπτά A.
 α' καὶ ζ' G.

ἄξιον memoria sit actum, colligere non studuit; sola namque Assyriorum auxilia ad Troiam missa, quorum dux fuit Memnon Tithoni filius, scriptis celebrantur. Teutamo enim in Asia regnante, qui vigesimus sextus est a Ninysa Semiramidis filio, Graecos, imperatore Agamemnone, bello Troiam obsedissee ferunt; cum plus mille annis Assyrii imperium Asiae iam tenuissent."

Haec Diodorus, neque regum numerum aut aetatis cuiusque durationem vel etiam, quibus nuncupabantur, nomina, vel sub quo imperatore Graecorum in Troiam suscepta profectio, describere confusus, ad nos transmisit. Priscorum autem Historicorum ad invicem dissensus, ut parces et ieiune litteris haec mandaret, causa fuit. Quare quod a Nino per regum quinque supra triginta aetates sequutum est spatium annos mille et trecentos exasperare, unaque simul, quae sub Assyriorum principe sexto supra vicesimum Nino posteriore Troiana clades accidit, post mille et amplius annos visam, demonstrasse eidem fuit satis. Ac ne rerum omni ex parte fictarum narrationes instituisse crimen ferat, ex relatis a se plurima, sibi non constans, aliis gaudet adscribere. Tautani namque tempus, (Tautano videlicet sede 27 post Belum locato), in Assyriorum principatus annum 909 incidere reperitur. Iusuper ex 909 illis, si proprios Beli annos 55 subduxerimus, tantum abest, ut iuxta Diodorum ad verum usque Troianae calamitatis terminum annos mille et amplius superesse quis credat,

Λιδόωρον και την ἀληθῆ ἀνάλιαν Τροίας. καλῶς ἄρα ἡμῖν P. 167 ἐστοιχειώταται και τοῖς ἐκθεμένοις ἐγγύς που τοῦ ἀρ' ἔτους τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς κατὰ τὸ δ'καθ' ἔτος τοῦ νόσμου ἢ Τροίας ἕλωσις, ἐπὶ τοῦ λβ' βασιλείας Ἀσσυρίων Βαβίλου, ἐπὶ Δημοφῶντος τοῦ 5Θησέως ἢ βασιλείας Ἀθηναίων, οἷς καταηλοποιήσαμεν.

Ὅτι δὲ ἀσυμφώνως οἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικοὶ γεγραφασι περὶ τῶν χρόνων και τῶν βασιλείων τούτων παρέστω Κεφάλαιον ἐπισημος εἰς, οὗχ ὁ τυχῶν, οὕτω ψόσειον „ἀρχομαι γράφειν ἀπ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν και τὰ πρῶτα Ἑλλάνικός τε ὁ Ἀίσθιος 10 και Κτησίης ὁ Κνήδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ἢ Ἀλικαρνασσιός. τὸ Β παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι, τῶν δὲ ὁ Βήλου Νίνος.” εἰτ' ἐπάγει γένειον Σεμιράμιως και Ζωροάστρου μάγος ἔτι ἢ τῆς Νίνου βασιλείας. μεθ' ὃν Βαβυλώνα, φησίν, ἢ Σεμιράμις ἐτείχεσι τρόπον ὡς πολλοῖσι λλεχται, Κτησίη, Ζήνων, 15 Ἡρόδοτῳ και τοῖς μετ' αὐτούς. στρατιῆν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν και ἤρταν και ὅτι τοὺς ἰδίους ἀπέλεν υἱὸς και ὑπὸ Νίνου τῶν παιδῶν ἐνὸς ἀνηρέθη τοῦ διαδεξιμένου τὴν ἀρχήν.” και μεθ' ἕτερα „και τῶν λοιπῶν εἰς α' ἐτῶν ἀριθμὸν ἤρχον, παῖς C παρὰ πατρός ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχήν και ἔχων ἤρταν αὐτῶν οὐδὲ

2. ἐγγύππου B. 5. ἀθηναίων B. Ἀθηναίων G. 10. Vulgo Κτησίης. κτησίης B. Ἀλικαρνασσιός G. 11. οἱ Ἀσσύριοι G. τῶν Scaliger p. 32. Vulgo τῶν. 12. ζωροάστρου μάγου A. ζωροάστρου μάγου B. Ζωροάστρου μάγου G. Ζωροάστρου μάγου Scaliger. Conf. Eusebium p. 41. ἔτι Scaliger. Vulgo ἔτη τε. 13. ὃν Scaliger. Vulgo ὧν. 15. στρατιῆν B. αὐτῆς Scaliger. αὐτούς G. 17. και μεθ' ἕτερα] και μεδέται B. 19. ἤρταν] ἤρταν Scaliger.

quā ex opposito summam mille longe minorem emergere persentiet. Solertior igitur nobis et quos sequuti sumus, expositioribus, Troianam cladem illam circa millesimum et centesimum Assyriorum imperiū, ab orbe vero condito anno 4329, Babilio mirum eorum rege 32 imperante, sub Atheniensium rege 12 Demophonte, accidisse statutum est.

Caeterum quam absurde de temporibus et regibus istis Graecorum Historici scripserint, praeclearus alter scriptor, ac non unus e turba, Cephallion nobis declarat, hoc pacto dicens: „res illas, de quibus memoriam egerunt alii, atque in primis Hellanicus Lesbios et Otesias Caidius ac deinde Herodotus ex Halicarnasso scribere aggredior. Olim quidem in Asia regnaverunt Assyrii; his Ninus Beli filius imperavit.” Tum Semiramidis et Zoroastri magi natalia subiungit et Nini regnantis annos 52 percosset. Mox quibus artibus Babylonem Semiramis moenibus instauravit; quod a plerisque, Ctesia maxime, Zenone, Herodoto, nec non aliis eorundem in scribendo posteris enarratum est, deinde susceptam adversus Indos expeditionem; et ab eā cladem acceptam, propriam quaeque eius filiorum caedem et ut tandem ab illorum quopiam neci tradita est, fusius explanat. Et nonnullis interpositis: „reliqui cuncti ad annorum usque mille spatium tenuerunt imperium, singulis videlicet filijs haeredum iure, paternam solium

εἰς ἐτελεύτησεν ἐτῶν κ'. τὸ γὰρ ἀπόλεμόν τε καὶ ἀφιλοκλιθύνον καὶ γυναικῶδες αὐτοῖς ἦν ἀσφαλές. ἔνδον γὰρ ἔμενον οὐδέ τι αὐτοῖς ὧν ἔργον ἐπρήσσετο, οὐδέ ἑώρα τις αὐτοὺς πλὴν αἱ τε παλακίδες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικῶδεις. τοὺς δὲ βασιλεῖς τοῦσδε εἶ τις εἰδῆσαι βούλεται, Κτησίης ἐστὶν ὁ λέγων ὀνόματα αὐτῶν 5 κ', οἶμαι, καὶ γ'. ἔμοι δὲ ἡ γραφή τί τερπνὸν ἢ τί χάριεν ἤμελ-

- V. 134 *λεν ἔξειν, ὀνομακλήδην ἄνευ πράξεων βαρβάρους φωνέοντι τυράντους δειλοὺς καὶ μαλακοὺς;*” πρὸς οἷς ἐπάγει τὰ περὶ τῶν Δετῶν αὐτῶν „ἐτέων δὲ ὄντων ἀπὸ Νίνου τεσσαράκοιτά πον καὶ χ' Βέλμος ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων. καὶ ἀρκαεῖται Περσεὺς ὁ Δα- 10 νάης εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ναῦς ἄγων ρ'. ἔφηνε δὲ Περσεὺς Διόνυσον τὸν Σεμέλης υἱέα.” καὶ μετέπειτα „ὄστέρη δὲ γενεῇ κατὰ Πανύαν ἄρχοντα ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἐπλευσεν ἐπὶ τε Φῶσιν καὶ Μηδέην κτῆν Κολχίδα, καὶ Ἡρακλῆα πλανηθέντα ἀπὸ τῆς νεὼς διὰ τὸν ἔρωτα τὸν Ὑλα λέγουσι περὶ τοὺς Κακπαδό- 15 P. 168 *κας ἀληθῆναι.*” καὶ αὐθις „α' δὲ ἐτῶν ἀπὸ Σεμιράμειως εἰς Μητράϊον βασιλεῖα ἦν ἀρεθμοὶ τὸ περιτελλόμενον. Μῆθεια Κολχίς

1. ἐτελεύτησεν delet Maius ad Eusebium p. 42. 2. καὶ γων — B. Aberat καὶ. ἦν αὐτοῖς ἀσφαλές G. 3. ὧν ἔργον Scaliger. ἦν ἔργον G. ἦν ἔργον ὁ m. ἔν ἔργον Maius. 5. κτησίης AB. Κτησίης G. 7. ὀνομακλήδην Scaliger. ὀνομα κλήδην G. βαρβάρους] Legebatur βαρβάρω. 8. μαλακοῦς] Delevi quae addebantur βαρβάρους οὗς, post quae G lacunae signa posuit, quae nulla sunt in AB. Apud Eusebium additur et prope sylvestrium. 9. ἐτέων] ἐτίων B. ἐτίων A. 11. χώραν B. χώραν G. ἔφηνε G. τὸν Διόνυσον τὸν G. 13. Vulgo Πανύαν. Ἀργοναυτῶν A. ἄρχων αὐτῶν B. Hoc est Ἀργοναυτῶν. ἐπὶ τε] ἐπὶ τε AB. 14. Vulgo Μηδέην. 15. τὸν ἔρωτα τὸν] τὸν ἔρωτα τῶν G. τὸν ἔρωτα τοῦ Scaliger. Ὑλα Scaliger. υἱέα G. 17. Post περιτελλόμενον lacunam indicat G.

adeuntibus et ab avita nobilitate successive deficientibus, adeo ut vicennalis obiret nullus. A belli siquidem tumultu quies, a periculis immunitas, muliebrisque, qua foedabantur, indoles asyrius erat illis tutissimus. Ad haec in aedium secretiore penetrali versari solitis laude dignum opus nulum gerebatur, nec ulli, nisi pellicibus aut eviratis eunuchis videndi se copiam faciebant. Reges parro huiusmodi recenseri sibi desideranti Ctesias, reor, singulorum 23 nomina enumerabit. Hoc meum quippe opus quid gratum aut iucundum exhiberet absque praeclari alicuius gesti memoria nuda prorsus nomina sigillatim et rustice inclamans et timidus ac molles tyrannos nuncupans? — His quae ad annos ipsos spectant adiungit: „annorum circiter 600 et 40 post Nium elapso spatio Belimus tandem Assyriorum imperium adeptus est. Mox Persens, Danaes filius, naves secum agens centum et Bacchum Semeles filium fugiens eius regnum invasit.” Ad haec: „postrema, inquit, aetate, sub Paniae nimirum principis imperium Argonautarum classis enavigavit; tuncque demum Medeam Colcho natam, nec non Herculem Hylae cupidine tractum, nave sociisque relictis, circa Cappadociam ecrasse memorant.” Et iterum: „a Semiramide vero ad Metraem usque regem si quispiam annorum mille spatium numeravit. —

ἀπεχώρησεν Αἰγύπτω, ἧς υἱὸς Μήδος, ἔξ οὗ Μῆδοι καὶ ἡ χώρα ἐκλήθη Μήδεια.” εἰτά φησι „Μητραίων δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται Ταύτανος ζῶν καὶ αὐτὸς κατὰ ἔθνη τὰ Ἀσσυρίων καὶ νόμους. καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν γένητο οὐδὲ ἐπὶ τούτου καιρὸν ἔργον. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέλαος οἱ Μυκηναῖοι ἐστρατεύσαντο σὺν Ἀργείοισι καὶ τοῖσι ἄλλοισιν Ἀχαιοῖς εἰς Ἴλιον πόλιν τῆς Πριάμου τοῦ Φρυγῶς στρατηγίης.”

Ἔως τούτων ἀρκεῖν ἠγησάμεθα τὴν ἐν τῶν Κεφαλίωνος γρα-
φῶν πρὸς τὸν Διόδωρον διαφωνίαν παραθέσθαι τοῖς ἀκριβῶς
10 ἐπιστῆσαι βουλομένοις. ὁ μὲν γὰρ λέ’ βασιλεῖς ἀπὸ Νίνου καὶ
αὐτοὺς ἐξέτετο καὶ τὴν ἄλωσιν Τροίας μετὰ α’ ἔτη πλείω φησὶν,
ὡς τινές, ἐπὶ κς’ βασιλείῳ Ἀσσυρίων Ταυτάνου· ὁ δὲ τοὺς πάν-
τας κγ’ ἀπὸ Βήλου καὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν καὶ μετὰ ταῦτα α’
ἔτη· ὅπερ ἀδύνατον. ἵνα γὰρ κβ’ ἀπὸ Βήλου τις ὑπολάβοι τὸν
15 Ταύτανον πρὸ τοῦ ἐσχάτου Σαρδαναπάλλου, καὶ οὕτω πολλοῖς
ἐλαττωθήσεται χρόνοις ὁ Κεφαλίων πρὸς τὸν Διόδωρον. καὶ ἄπλῶς
εἰπεῖν ἔξ ἀπάντων τὸ ἄτοπον ἐνὶ τῶν ἀμφοτέρων συνάγεται, ἵνα
μὴ λέγω καὶ τοῖς δυσι, διὰ τὸ μᾶλλον τὸν Διόδωρον τῇ ἀληθείᾳ C
προσιγγίξιν, πλείω τῶν μτ’ εἰρηκότα τὸν ὄλον τῆς Ἀσσυρίων
20 ἀρχῆς χρόνον καὶ αὐτὸν ἀπὸ Νίνου ἕως Σαρδαναπάλλου.

Ὁ μέντοι Εὐδόξιος καίπερ πραγματείαν οὐ τὴν τυχοῦσαν

1. ἀπεχώρισεν G.
2. μήδεια AB. Μῆδία G.
3. ζών] ζ’ G.
8. τούτου G.
11. αὐτοῦς] αὐτὸς G.
13. καὶ μετὰ B. καὶ om. G.
14. τις om. G.
15. Post Σαρδαναπάλλου lacunam indicat G.

Medea Colchis Aegeo discessit. Medus, a quo Medi et regio Media, eius filius fuit.” Ait deinde: „Metraei regno successit Tautanus ordine 22 iuxta consuetudinem et leges ab Assyriis usitatas rex acceptas; his quod addatur, nullum opus susceptum, neque novum aliquod eius aetate legitur editum. Caeteram Agamemnon et Menelaus Mycenaei Argivis aliisque Graecis comitibus in Ilium Priami Phrygia militarem arcem bellum movit.”

Hucusque scripta Cephalionis a Diodori dictis dissensuum accuratius nosse cupientibus sufficere putavimus. Hic enim regibus a Nino triginta quinque recensitis, Troianum excidium post annos mille et amplius, (in quo nonnullis aliis assentitur), sub Tautano videlicet Assyriorum principe 26 contigisse affirmat; ille vero a Beli exordiis spatium omne, etiam eo, quod Troiae cladem sequutum est, incluso, annis mille duntaxat, quod a ratione penitus alienum est, sub regibus solis 23 metitur. Tautanum quippe regem secundum et vicesimum a Belo numeraturus ante Sardanapalum Assyriis postremo imperantem locandum aestimavit, — atque ita Cephalion Diodoro compositus annis pluribus minor comperitur, et ut summam dicam, amborum alteri, ne dicam utrique, (Diodorus enim concessis a Nino usque ad Sardanapalum Assyriorum regno annis supra 1300 magis ad veritatem accedit), aliquid absurdi colligitur.

Eusebius sane variam licet rerum notitiam velut pretiosam suppellecti-

συλλεξιμένος φιλοπόνως καὶ ταύτην τὴν ἑαυτοῦ χρόνου συνγρα-
φὴν κατασεμνύνας, τὰς τε προκειμένας χρήσεις Διοδώρου καὶ Κε-
φαλλίωτος προθεῖς ἐν λζ' βασιλεῦσαι τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν περιέ-
λαβεν, ἔτεσι δὲ ,ατ', τῷ Κάστορι μᾶλλον ἀκολουθήσας, οὐ καὶ
D Διαπτύριαν παρήγαγε, ἀσπ' ἔτη φάσκουσαν τοὺς Ἀσσυρίων βασι- 5
λεῖς ἀρξαι, καὶ τοῦτα διὰ τὸ συμβάλλεσθαι τῷ παραλογισμῷ αὐτοῦ
κατὰ τοὺς χρόνους, ὃν πέπονθεν ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ κατακλισμοῦ
ἕως Ἀβραάμ χρόνοις; μὴ χρονολογήσας μετὰ τὸν κατακλισμὸν
Καϊνῶν υἱὸν τοῦ Ἀρφαξῶδ, ὃν ὁ θεὸς εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς
ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ γ' ὑπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐγενεαλόγησεν, ἥ 10
δὲ τῆς Γενέσεως πρώτη Μωυσέως βίβλος τῷ ρλ' ἔτει αὐτοῦ φησι
τὸν αὐτὸν Καϊνῶν γεγεννηκέναι τὸν Σάλα ἐν τοῖς ἠκριβωμένοις
τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐστοιχειώσαμεν. ἐν τισὶ γὰρ τῷ
ρλθ' φέρεται αὐτοῦ Καϊνῶν.

V. 135 Θανυμάσαι δέ μοι μεγάλως ἔπειτιν ὅπως ὁ αὐτὸς κατὰ τινὰς 15
P. 169 ἀληθεῖς φρόνιμος Εὐσέβιος, δηλαδὴ κατὰ ἀντίφρασιν, οὕτω
προδήλως ταῖς θεαῖς γραφαῖς ἀντιπεσεῖν τετόλμηκεν, ὃ πῦσαν
ἀκρίβειαν ἐπαγγελάμενος καὶ τᾶληθοῦς εἴρεσιν, ὡς φησιν, ἐκ τῆς
παρ' Ἑβραίοις καὶ Σαμαρείταις καὶ τοῖς ὀ ἑρμηνευταῖς φερομένης
διαπεφωνημένης γραφῆς διὰ τὸ τῶν ἀντιγράφων ἀσυμφωνον, καὶ 20
τριχῶς παραθέμενος τοὺς χρόνους, ἐν οὐδεμίᾳ τῶν τριῶν παρα-

2. διοδώρου B. Διοδώρω G. 5. παρήγαγε B. Vulgo προήγαγεν.
ἔτη] ἔτει B. 9. ὃν B. ὅν A. οὗς G. 18. καὶ τᾶληθοῦς B.
κατὰ ἀληθοῦς G. 19. ἐρμηνευταῖς om. G. 20. διαπεφωνη-
μένης B. διὰ τῆς φωνημένης G. τὸ om. B. 21. τριῶν B.
τριχῶν A. τριχῶς G.

lem hinc inde non indiligenti mentis studio in unum congesserit, qua Chroni-
cicum opus a se editum adornavit ac demum Diodori Cephaliensisque dicta
protulerit in medium; Castoris tamen Assyriorum imperii tempus annorum
1280 limitibus includentis auctoritate producta et approbata, imperium il-
lud omne Assyriorum regum 36 laterculo et annorum 1000 et 300 decuram
comprehensum asseruit; eo nimirum consilio, ut errorem falsis annorum
ratiociniis prius collectam circa annos a diluvio ad Abraham elapsos et
post diluvium Cainan Arphaxad filii a divino evangelista Luca post Ada-
mum loco 13 numerati nomen et annos praetergressus repararet. Primus
autem Genesios a Mose conscriptus liber, si modo correctiora prostant
exemplaria, ea qua putavimus ratione Cainan aetatis anno centesimo tri-
gesimo, aliis licet 139 scribentibus, Cainan filium Sala genuisse testatur.

Illud autem mirari non desino, quod cum Eusebius solertis nomine
(contrario nimirum sensu) insignitus, adeo manifeste divinis scripturis ad-
versari ausus fuerit, et ex vulgatis receptisque cum apud Hebraeos, tum
Samaritas, tum penes septuaginta Interpretes textibus requirendae veri-
tati diligentiam omnem a se adhibendam pollicitus, ob exemplarium dis-
cordiam annis trifariam expositis, in nulla triplicis istius descriptionis edi-

θῆσαι τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Καινῶν υἱοῦ Ἀρφαξᾶδ' ἐμνήσθη. εἰ γὰρ ἐν ταύταις οὐχ ἤρρηται, πόθεν αἱ ἀνὰ πάσης τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀγαγινωσκόμεναι ἰσραὴλ βίβλοι τῆς Γενέσεως Β τοῦτον ἐμφαίνουσι; πόθεν δὲ καὶ Λουκῆς ὁ Θειώτατος, ὁ πᾶσαν θείαν τε καὶ ἄνθρωπίνην ἠσκημένος φιλοσοφίαν καὶ μυρίων ἑδωσέων ἀσυγκρίτως προῦχων, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ εὐαγγελικῇ αὐτοῦ βίβλῳ γ' ἐξ Ἀδάμ ἔθετο τοῦτον; ἀποδέδεικται μὲν οὖν ὅδ' οὗτος καὶ ἑτέροις πρὸ ἡμῶν διημαρτηκῶς ἐτῶν ἀριθμοῦ κατ' ἐλάττωσιν σ' ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου 10 καὶ πανευσεβοῦς βασιλέως Χριστιανῶν πρώτου. ἀντὶ γὰρ εἰς ἐτῶν ἑκατ' συνολογίσατο. οὐκοῦν πρόδηλον ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ παραλογισμὸν καὶ τοὺς Ἀσσυρίων χρόνους ἠλάττωσε καὶ τὴν ἕλωσεν Τροίας οὐκ ἄληθῶς ἐστοιχείωσε. ταῦτα δὲ ἡμῖν ἐντυῖθα οὐκ παρέργως ἐπεσημάνθη, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἀκριβῆ 15 χρόνον τῆς τε ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ πυρπολήσεως καὶ αἰχμαλωσίας τῆς τε τῶν φυλῶν ἐν Σαμαρείᾳ γεγονυίας καὶ τῆς τῶν φυλῶν ἐπὶ Ναβουχοδονόσωρ βασιλέως Χυλδαίων ἀπὸ Ναβουνασσόρου.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

20 *Αἰγυπτίων νς' ἐβουσιλευσεν Ὀχυρὸς ἐτη ιδ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσοή.

4. τοῦτον Βm. τούτων G. καὶ λουκᾶς B. ὁ Λουκᾶς G. 8. ἐτέροις B. ἕτερος G. ἀριθμοῦ] Legebatur ἀριθμῶν. ἀριθμὸν B.
9. εἰκοσαετηρίδος A.

tione Cainan filii Arphaxad retro diluuium nati meminisse deprehensus est. At si Cainan in scripturis nusquam exstaret, qua ratione lecti per omnes ecclesias sacri Geneseos libri palam illum promunt? Qua, inquam, ratione divinissimus ille vir Lucas humanae caelestisque sapientiae peritus et pluribus Eusebiis sine discrimine praestantior, sacro et evangelico suo volumine ab Adam decimum tertium numeravit? Falso igitur et minori, quam par foret, annorum 290 ratiocinio, ab Adam videlicet ad Constantini magni pietatissimi Romanorum Imperatoris primi annum vigesimum cum Eusebio, tum alium quandam aetate nostra vetustiore peccasse constat, et 5816 vice annos 5527 duntaxat collegit. Dulum igitur sponte passus, adscribendos Assyriis annos imminuit et cladis Troianae tempus erranter exposuit. Haec non obiter, sed accuratae temporum percipiendae notitiae, quis nimirum excidii Hierusalem, quis vastati templi, vel illatae in tribus decem per Samariam captivitatis, vel quam reliquae a Nabuchodonosor Assyriorum rege 17 passae sunt, quis, inquam, certus horum omnium computus in aera Nobonassari teneandus, hucusque nobis dicta sunt.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 56 Ochyras annis 14, mundi vero 4278.

Αιγυπτίων νζ' ἐβασίλευσεν Ἀμενδῆς ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσ'β'.

D Αιγυπτίων νη' ἐβασίλευσε Θούωρις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτιθ'.

Οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὀμήρῳ Πόλυβος Ἀλκίονδρας ἀνήρ ἐν 5 Ὀδυσσεΐα φερόμενος, παρ' ᾧ φησι τὸν Μενέλαιον σὸν τῇ Ἑλένῃ μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον.

Αιγυπτίων νθ' ἐβασίλευσεν Ἀθωδις, ὁ καὶ Φουσαῶς, ἐφ' οὗ σεισμοὶ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐγένοντο, μηδέπω γενοῦντες ἐν αὐτῇ πρὸ τούτου, ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτιθδ'. 10

P. 170 Αιγυπτίων ξ' ἐβασίλευσε Κενκίης ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτιζ'.

Αιγυπτίων ξα' ἐβασίλευσεν Οὐεννέφης ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δυλς'.

Ἀργείων βασιλεῖς.

15

Ἀργείων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀγαμέμνων ἔτη ιη'. κατὰ τοὺς ἄλλους ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτιβ'.

Τῷ η' ἔτει Ἀγαμέμνονος ὁ κατὰ τῆς Τροίας ἤρξατο πόλεμος διὰ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος κλοπὴν υἱοῦ Πριά-
V. 136 μου βασιλέως Ἴλιου, καὶ διήρκεσεν ἔτη ι' ἕως ἀλώσεως Ἴλιου, 20 ἥτις τῷ ὑποκειμένῳ ιζ' ἔτει Ἀγαμέμνονος γέγονεν.

Ἀγαμέμνονος Ἀργείων καὶ Μυκητῶν βασιλεύοντος, Μενε-

1. ἀμενδῆς B.	ἀμεδῆς A.	ἀμεδῆς G.	3. Θούωρις AB.	5. ὁ om. G.
Πόλυβος] Vulgo Πολύβους.			ἄλκιονδρας AB.	
8. ἐφ' B.	ἀφ' G.	13. οὐέννεφης B.	μβ'] λβ' B.	14. δυλς' Bm. δτιζ' G.
16. ιη'] ιδ' m.	18. η'] θ' m.	Τροίας] Vulgo Τροίης.		
21. ἥτις B.	ελ' τι G.	ιζ'] ιδ' m.		

Aegyptiorum rex 57 Amedes annis 27, mundi vero 4292.

Aegyptiorum rex 58 Thuoris annis 50, mundi vero 4319.

Hic est Polybus, Alcandreae coniux, Homeri Odyssea celebratus, ad quem, ait, Menelaus diruta Troia vagus et errans cum Helena divertit.

Aegyptiorum rex 59 Athothis, qui et Phusanus, sub quo terrae motus per Aegyptum ad id usque temporis nondum editi contigerant, annis 28. mundi erat annus 4369.

Aegyptiorum rex 60 Cencenes annis 39, mundi vero 4397.

Aegyptiorum rex 61 Vennephes annis 42, mundi vero 4436.

Argivorum reges.

Argivorum rex 17 Agamemnon annis 19, secundum alios 35, mundi vero 4312.

Anno Agamemnonis nono, rapta ab Alexandro Paride, Priami regis Ilii filio, Helena, bellum adversus Troiam initum per annos decem usque ad Ilii excidium, ad sequentem videlicet Agamemnonis annum 19, productum est. Agamemnone Argivis et Mycenis imperante, Lacedaemoniis autem eius

λάου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων, Πριάμος υἱὸς Λαο-
μέδοντος τῆς Τροίας καὶ Ἴλιου ἱβασίλευσε. τούτου τοῦ Πριάμου
παῖς Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις εἰς Πελοπόννησον ἐλθὼν θῦσαι
τοῖς αὐτόθι δαίμοσι ξεναγωγεῖται παρὰ Μενελάῳ ἐν Λακεδαιμο-
νίᾳ. Μενελάῳ δὲ ἦν γυνή τις Ἑλένη σφόδρα περικαλλής. ταύτης
ἐρασθεὶς Ἀλέξανδρος καὶ μοιχεύσας ἤρπασε· καὶ ἀποπλεύσας εἰς C
Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἄκων ἐκρίπτεται. ξενισθεὶς δὲ καὶ παρὰ
τῶν Σιδωνίων βασιλεῖ ἐπιβουλεύει αὐτῷ καὶ πολλὰ χρήματα καὶ
ἐσθῆτα κομισάμενος ἀπὸ Σιδῶνος, μεθ' ὧν ἐκεκλόφει σὺν Ἑλέ-
10^{νη}, καὶ ἀπὸ Λακεδαιμονος ὡς ἀριστεύσας ἐπάνευσιν εἰς Τροίαν
παρὰ τῷ πατρὶ Πριάμῳ. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενελαος πρὸς
Πριάμον καὶ τοὺς υἱοὺς πρεσβευσάμενοι διαφόρως περὶ τῆς Ἀλε-
ξάνδρου εἰς αὐτοὺς ἐπιβουλῆς διὰ τε Ὀδυσσεῶς καὶ Διομήδους
καὶ αὐτοῦ Μενελάου, ἐπεὶ μηδὲν ἤννον, καίπερ τῶν περὶ Πριά-
15^{μον} δημαγωγῶν πρεσβυτέρων συμβουλευόντων, ἐν οἷς ἤρχεν
Ἀντήνωρ, ἀποδοθῆναι τὴν Ἑλένην, πόλεμον αἶραται κατὰ τῆς
Τροίας καὶ Πριάμου δεινὸν ἔτεσι ἑ κροτηθέντα· κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ D
δέκατον ἀλώσεως Ἴλιου καὶ Πριάμου καὶ τῶν τέκνων τοῖς Ἑλλη-
σιν. ἦν δὲ τῶν ἔξ Ἀδάμ, θλί' ἔτος. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀβραάμ γενέσεως
20^{καὶ} μγ' ἔτους τῆς Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλέως Ἀσσυρίων βα-
σιλείας ἔτη συνάγεται μη'. ἀπὸ δὲ Μωϋσέως γενέσεως, ἥως ἦν
κατὰ μς' ἔτος Ἰνάχου τοῦ πρώτου βασιλέως Ἀργείων, κόσμου δὲ

3. κελοπόννησον B. 5. δὲ add. B. ταύτης] Vulgo ταύτην.
ταύτη B. 6. Vulgo ἤρπασεν. 9. ἐκεκλόφη B. 10. ὡς add. B.
17. κα] τοῦ G. 19. γενήσεως G. 21. μωυσεως B. Μω-
σεως G. 22. κατὰ B. κατὰ τε G.

fratre Menelao, Priamus, Laomedontis filius, Troiae et Ilii regnum tene-
bat. Huius filius Alexander, qui etiam Paris, sacrorum diis tutelaribus fa-
ciendorum nomine in Peloponnesum profectus, apud Menelaum in Lacedae-
monia hospitio excipitur. Menelao uxor fuit forma non vulgari, quam
adamavit Alexander, et adulterio stupratam rapuit; tam mari patriam re-
petens, ventorum ad oram Phoeniciae Sidonisque invitus elicitar. Hic
Sidoniorum regi, cuius humanitate et hospitio usus fuerat, insidias molit-
ur, et eius thesauris, veste pretiosa, copiosaque suppellectile Sidone
furto exportatis, una cum iis, quae rapta Lacedaemone Helena detulerat,
quasi facinoribus praeclare gestis ovans, ad Priamum patrem Troiam re-
vertitur. Agamemnon et Menelaus de illatis ab Alexandro iniuriis per le-
gatos Ulysses, Diomedem et Menelaum ipsum frequentius et vario conque-
sti, nihil se proficere, nec seniorum reipublicae Troianae, quorum una
erat Antenor, consilium de reddenda Helena probari contemptati, grave
bellum adversus Troiam et Priamum ad annos decem protrahendum sus-
cipiunt; et ineunte decimo, Ilium, Priamus et eius filii a Graecia capti
sunt, anno ab Adam creato 4330. A natali porro Abrahae die et Nini
Assyriorum regis secundi anno 43, alii colliguntur 1018. A Mosis item ex-
ortu, qui Inachi regis Argivorum primi anno 46 illuxit, mundi vero 3737.

Georg. Syncellus. I.

21

3812
- 275

κατὰ τὸ γῆλῃ, ἔτη συνάγεται φῆβ' ἐπὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν, εἰ καὶ Εὐσεβίῳ οὐ δοκεῖ διαμαρτάνοντι σὺς ἔτεσι καταλείψιν.

Μυκηναίων Ἀργείων ἐθ' ἱβασίλευσεν Αἰγισθος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλ'.

P. 171 Μυκηναίων Ἀργείων ἐθ' ἱβασίλευσεν Ὀρέστης ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλε'.

Ὀρέστης Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως ἀναιρεῖ ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ Μαχαιρέως τοῦ ἱερέως· καὶ οἱ Ἐκτορος παῖδες τὸ Ἴλιον ἀνεκτήσαντο τοὺς Ἀντηρορίδας ἐκβαλόντες Ἐλένου γνώμη.

10

Μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας.

Λατίνων βασιλεῖς.

B Πολλῆς διαφωνίας γενομένης παρὰ τοῖς πολλοῖς περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς μὲν ἐσχάτως μετὰ Ῥωμύλον βασιλείας ὀνομασθείσης ἀπ' αὐτοῦ, πρὸ αὐτοῦ δὲ Λατίνων, ἀπὸ Λατίνου τοῦ βασιλέως—15 σαντος πρὸ Αἰνείου κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους, τὸν αὐτὸν πρὸ αὐτοῦ καλούμενον Ἀλβανον, ἀπὸ Ἀλβάνου Κρόνου τοῦ πάντων κατὰ τὴν Ἰταλίαν βασιλέων πρῶτου λεγομένου, παρέλκον ἡγούμεθα κανονικῆ θεωρίᾳ τὰς τούτων παραθέσθαι χρήσεις, τοῦτο μόνον σημαίνοντες ὅτι πρὸ Αἰνείου α' φασὶ Πεῖκον υἴον 20

1. γῆλῃ m. φῆγ' m. 2. σὺς] τὰ m. ἔτεσι] ἔτη G.
καταλείψιν B. καταλείψιν G. 6. δτλε' Bm. δτλδ' G. 7. πύρρον A. τῶν] τοῦ G. 8. Alterum τοῦ om. G. 12. λατίνων B, quae constans in hoc codice scriptura est. 13. γεναμένης AB.
14. Ρωμύλου G. 15. ἀπ'] ἐπ' G. 16. καὶ τὸν αὐτὸν m.
17. τοῦ Ἀλβάνου G. τοῦ] τῶν G. 20. Πῆκον G.

ad dirutae Troiae terminum anni numerantur 593, quamquam Eusebius annis 311 omissis peccans sententiam huiusmodi non admittat.

Mycenarum et Argivorum rex 18 Aegisthus annis 5, mundi vero 4330.

Mycenarum et Argivorum rex 19 Orestes annis 23, mundi vero 4335.

Pyrrhum, Achillis filium, a Machaereo sacerdote proditum Delphis in templo Apollinis Orestes interficit. Hectoris posterum, Antenoridae Heleni consilio post captam Troiam eiectis, Ilium restaurarunt.

Latinorum reges.

Vario sententiarum conflictu a multis hucusque certatum est de Romani imperii origine, (quod demum a Romuli temporibus ab ipso nomen sortitum, Latinorum regnum prius habebatur a Latino Troianis calamitatibus aequali et Aeneae in ipso Latinorum regno praecessore, quo paulo antiquior fuit etiam Albanus, ab Albano Saturno regum omnium per Italiam primo ita dictus), diversorum eam ob rem dicta scriptorum in medium proferre temporis et annorum rationi consonum et accommodum fore duximus, hoc uno praemisso, Picum Saturni filium temporibus Aeneae superio-

- Κρόνου βασιλεύσαι χώρας Λαυρέντου λζ'. εἶναι δὲ τὴν χώραν ἕως τῆς νυνὶ Ῥώμης πόλεως, μεθ' ὃν Φαῦνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πείκου τοῦ καὶ Λιδὸς ἔτη μδ'. τοῦτον δὲ φασὶ τινες Ἐρμῆν, καδ' C ὃν Ἡρακλῆς ἀπὸ Σπανίας ἐπανελθὼν ἐν φόρῳ τῷ λεγομένῳ V. 137
- 5 βοαρῶν βομῶν ἤγειρε, διότι ἀνέιλε Κάκος τὸν Ἡφαίστου υἱὸν ὡς δὲ τισιν ἔδοξε, καὶ ἐβασίλευσε μετὰ Φαῦνον ἔτη λέ' ὁ Ἡρακλῆς. ἔπειτα Λατίνος ἔτη λζ'. τοῦτον κατὰ τὸ λγ' ἔτος Αἰνείας ἐξ Ἰλίου παραγενόμενος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὄπλοις καὶ πλούτῳ παρεσκευασμένος, συμμαχήσας τε αὐτῷ Λατίνῳ κατὰ Ρουτούλων
- 10 καὶ Τοῦρονον ἀνελὼν Λαβινίᾳ ζεύγνυται Λατίνου Θυγατρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ βασιλεύει τῆς χώρας μετὰ τὸν Λατίνον ἔτη γ', κτίσας πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς Λαβινίαν, ἐν ἧ καὶ ἐβασίλευσε. τινὲς ἔτη η' φασὶ τὸν Αἰνείαν βασιλεύσαι Λατίνων, ἔτη D δ' μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας, ἕτεροι δὲ τρεῖς μόνον βασιλεύσαι ἀπὸ
- 15 τοῦ θ' ἔτους μετὰ τὴν αὐτὴν ἄλωσιν, ὥστε αὐτὸν κατὰ τὸ ιβ' ἔτος αὐτῆς ἀποθανεῖν. ὅπως δὲ εἰς Ἰταλίαν ἐλθὼν ἐκράτησε Λατίνων καὶ περὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων ιβ' βασιλέων ἐν ἔτει υ' ἕως Ῥωμύλου τοῦ κτίστου Ῥώμης, εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ Ῥωμύλον χρόνοις.
- 20 Αἰνείας μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας Λατίνων ἐβασίλευσεν ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτμ'.

1. λαυρέντου AB. 5. Κάκος m. Κακῶς G. 7. λγ' ἔτος] τρίτον G. 8. σὺν τοῖς — παρεσκευασμένος om. G. 9. Ρουτούλων m. Ρούτουλον G. 10. Λαβινία et infra Λαβηνίαν G. Correctum ex B. 11. τὸν om. G. 13. ἄλλοι ἔτη δ' m. 20. γ' B. κγ' G.

ribus Laurentis regionis obtinuisse dominatum annis 37. Est autem ager ille ubi nunc Roma sita est, post quem Faunus, ipsius Picl, Iovis etiam dicti, filius, annis 44 regnum moderatus est. Hunc Mercurium vocant nonnulli, cuius tempestate ex Hispania redux Hercules, in foro nomine Boario, Caci Vulcani filii nece victor aram extruxit; post Faunum ex eorumdem sensu annis 35 regnavit Hercules, deinde Latinus annis 36, cuius anno 3 Aeneas Ilio adveniens, inita cum illo armorum societate adversus Rutulos dimicans Turnum interfecit, et Laviniae Latini regis filiae coniugio copulatus, urbe coniugis nomine condita, in ea regni sedem posuit et post Latinum toti regioni annis tribus imperavit. Aeneam annis octo quidam regnasse affirmant, alii quatuor, reliqui ab obtento Latinorum regno, post exactos in bellis continuis annos novem, aliis duntaxat tribus sceptrum tenuisse testantur, atque ita excidii Troiani duodecimo vitam finisse. Caeterum qua ratione in Italiam primum adveniens Latinorum regno potitus fuerit, deque regibus duodecim per annorum quadringentorum spatium ad Romulum usque Romae conditorem, eo vivis erepto regiam sedem ordinis consequutis, Romuli tempore dicenda reperies.

Aeneas excisa Troia Latinis imperavit annis 3, mundi vero 4340.

Σποράδην.

Καρχηδόνα φησι Φλιστρος κτισθῆναι ὑπὸ Ἀζώρου καὶ Καρχηδόνοσ τῶν Τυρίων κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον.

Ἡρακλῆσ τὸν ἐν Ὀλυμπία ἀγῶνα ἔθρακεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτην ὀλυμπιάδα νο' ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλουσ νλ'.

Ἀδμάτα θυγάτηρ Εὐρουσθέωσ ἐν Ἄργει ἱεράτευσεν ἔτη λη'. αἱ δ' ἀπὸ ταύτης τὴν ἱερωσύνην διαδεξάμεναι Φαλίδεσ ἐκαλοῦντο.

B Πριάμοσ υἱὸσ Λαομέδοντοσ μετὰ τὸν πατέρα Τροίασ καὶ Ἰλίου ἐβασίλευσε. τοῦτοσ παῖσ Ἀλέξανδροσ ὁ καὶ Πάρισ.

Ἀμαζόνεσ κατὰ Ἀθηναίων ἰστράτευσαν.

Κάπρου Κυλυδωνίου θῆρα διὰ Μελεάγρου.

Μενέλαοσ Λακεδαιμόνοσ ἐβασίλευσεν.

Ἀμαζόνεσ Πριάμω συνεμάχησαν.

Ἰλιον ἦλω τῷ φθινοπώρῳ πρὸ εἰς ἡμερῶν τῆσ χειμερινῆσ τροπῆσ. 15 Ἄνδοι οἱ καὶ Μαιονεσ ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ηβ'.

C

Ἀθηναίων βασιλεῖσ.

V. 188 Ἀθηναίων ἰ βεβασίλευσε Θησεὺσ Αἰγέωσ ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτοσ δσξξ'.

2. καρχηδόνα et καρχηδῶνοσ B. ἀζώρου AB. Εζώρου G et Scalliger. p. 33. 6. Ἀδμάτα Heynius ad Apollodor. vol. II. p. 155. Legebatnr Ἀδάμαντα. ἀδάματα B. 9. καὶ Ἰλιον om. G. 11. Ἀθηναίουσ G. 17. Ἀθηναίων m. Πρώτοσ Ἀθηναίων G.

Miscellanea.

Ab Ezoro et Carchedone Tyriis Carthaginem hoc tempore conditam scribit Philistus.

Hercules Olympicum certamen instituit. Ab eo ad Olympiadem primam anni 470, secundum alios 430 numerantur.

Adamanta Eurysthei filia sacerdotium Argis tenuit annis 38, quae sacerdotium susceperunt Phalides ab ea nuncupatae sunt.

Priamus, Laomedontis filius, patre mortuo regnum excoepit; huius filius Alexander, qui et Paris, extitit.

Amazones bellum in Athenienses moverunt.

Apri Calydonii venatio a Meleagro suscepta.

Menelaus Lacedaemone regnavit.

Amazones Priamo opem tulerunt.

Ilium autumno, diebus nimirum ante tropicum hibernum septendecim, captum est.

Lydii, qui Maeones, maris imperium tenuerunt annis 92.

Primi Atheniensium reges.

Atheniensium rex 10 Theseus Aegei filius annis 31, mandī vero 4267.

Θησεὺς Ἑλένην ἤρπασεν, ἣν αὐτῷ ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, τὴν μητέρα Θησεῖος αἰχμαλωτίσαντες ἀποδημοῦντος τοῦ Θησεῖος.

Θησεὺς Ἀθηναίους κατὰ χώραν διωπαρμένους εἰς ἓν συναγωγῶν, ἦτοι εἰς μίαν πόλιν, πρῶτος ἐξωστρακίσθη, αὐτὸς πρῶτος θεὶς τὸν νόμον.

Θησεὺς ἔφυγεν ἀπὸ Ἀθηῶν.

Ἀθηναίων ἰα' ἐβασίλευσε Μενεσθεὺς Πετεῶ τοῦ Ὀρνέως τοῦ Ἐρεχθέως ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσ'η'. D

- 10 Ἐπὶ τούτου ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος συνέστη ἕνεκα μῆλου χρυσοῦ, δὲ κάλλους ἑκαθλόν ἦν γυναικῶν τριῶν, ὑπὸ μιᾶς αὐτῶν προτεθείσης Ἑλένης τῷ κριτῇ. βουκόλος δ' αὐτὸς ἦν Ἴλιος, ὡς ἡ κωμῳδία.

Μενεσθεὺς οὗτος Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων συνεμάχησε.

- 15 Τοῦτου τῷ λγ' ἔτει Ἴλιον ἦλω· ἐπανιὼν δὲ ἀπὸ Τροίας ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ τελευτῆ.

Ἀθηναίων ιβ' ἐβασίλευσε Δημοφῶν Θησεῖος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλ'α'. P. 178

Ἐπὶ τούτου τὰ περὶ Ὀδυσσεύα καὶ Ὀρέστην.

8. πετῖο B. 9. Ἐρεχθέως] ὄρεχθέως A. 10. συνέστη ἕνεκα Scaliger p. 33. συνέστησεν καὶ A. συνέστη ἔταυ B. συνέστη καὶ G.

11. δ B. δν G. ἐπὶ] ὑπὲρ πάσας m. 12. Post βον — ex B exciderunt folia duo, quae pertinuerunt usque ad δχνδ' p. 177 b.

12. ὡς ἡ κωμῳδία secluisit Scaliger. Et videndum ne τραγωδία scribi praestet: nam tragicos potius quam comicos in hac re commemorari consentaneum est.

Theseus Helenam rapuit, quam postmodum absente Theseo et eius matre facta captiva, Castor et Pollux fratres receperunt.

Theseus Athenienses per agros prius dispersos in unum, hoc est civitatem unam, collegit; primus etiam populi suffragiis in exilium pulsus, cum ipse primus exostracismi, id est, inferendi exilii, instituta lege, auctorem se praebuisset.

Theseus Athenis exsul discessit.

Atheniensium rex 11 Menestheus, qui et Peteo, Ornei Erechthelique avi filius, annis 33, mundi vero 4298.

Huius tempore expeditio in Troiam suscepta mali aurei gratia, quod elegantium forma mulierum trium contentionis praemium extitit, reliquis una earum Helena a iudice praeposita. Ille vero bubulcus erat Iliensis, prout fert acta de hoc comoedia.

Menestheus iste Graecis in Troianos suppetias tulit.

Anno eiusdem 33 Ilium captum est; Troia vero rediens in Melo insula defunctus est.

Atheniensium rex 12 Demophoon, Thesei filius, annis 23, mundi vero 4331.

Eius tempore, quae Ulysses et Orestem spectant, gesta.

Αιείας τε βρασιλευσε Λαβινίου.

*Τὰ κατὰ Ὀδυσσεά και Σκύλλαν και Χάρυβδιν και Σειρήνας.
Ἀθηναίων γ' βρασιλευσεν Ὀξύτης Δημοφώντος ἔτη ι'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος δτνδ'.*

*Ἀθηναίων ιδ' βρασιλευσεν Ἀφείδας ἔτος ἔν· τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5
ἔτος δτεξέ'.*

Σποράδην.

B *Ἡσιόδός τε ἔγνωρίζετο, ὃν Ἐφορος ἀνεψιὸν και σύγχρονον
Ὀμήρου φησί.*

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

10

Σαμψὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσδ'.

*Τῷ Ἰσραὴλ καταπονουμένῳ και πρὸς θεὸν ἐπιστρέψαντι δι-
δοται Σαμψὼν τῷ Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν, ἀγγέλου χρηματίσαν-
τος τῇ μητρὶ στείρα οὔση, ὃς γεννηθεὶς και τραφεὶς ἐρῆ γυναικὸς
ἐν Θαμναθᾷ ἀλλογενοῦς. κατιῶν δὲ πρὸς μνηστειῶν αὐτῆς οὐκ
15
στοῖς γονεῦσι λόντα χερσὶ διασπᾶ, οὗ τῷ προσβλήματι τριάκοντα
στολὰς ἀλλοφύλοις ἐν συμποσίῳ καταδικάζεται δοῦναι, γυναικὸς
ἀπατηθεὶς, ἕς και ἀποδοῦς, ἀνελὼν λ' ἀλλοφύλους εἰς Ἀσκάλωνα
ἀνεχώρησεν ὑργιζόμενος. ἀλλόφυλοι δὲ τὴν αὐτὴν γυναικᾶ τῷ*

1. Vulgo <i>Λαβινίου.</i>	3. οξύτης δημοφώντος A. ὁ Ζόντις Δημο-
φώντος G.	5. ἀφείδης A. Ἀφείδης G.
7. Σποράδην addidi ex A.	9. ὀμήρου A. ὀμοῦ G.
11. ἦν	13. τῷ A. τοῦ G.
ἔτος] Legebatur ἔτη.	12] Iudic. cap. XIII.
14. ὃς A. ὡς G.	15. Θαμναθᾷ A. Θαμνατᾷ G.
16. δια-	19. ἀνεχώρησεν A.
σπᾶσας οὕτω προ— G. Correctum ex A.	
ἀνεχώρησεν G.	

Aeneas regnat Lavinii.

Gesta Ulyssis circa Scyllam, Charybdim et Sirenes.

Atheniensium rex 13 Zytis, Demophontis filius, annis 10, mundi ve-
ro 4354.

Atheniensium rex 14 Aphidas anno uno, mundi vero 4364.

Hesiodus florebat, quem Ephorus nepotem et sibi coevum celebrat.

MUNDI ANNI.

Sampson iudicavit Israël annis 20, mundi vero 4290.

Populo Israël servitute calamitate oppresso et ad deum reverso, Sam-
pson filius Manoe ex tribu Dan liberator conceditur. In lucem editum et
educatum, mulierem alienigenam deperitarum matri sterili angelus praedi-
xit. Ad puellam deinde ducendam in Thamnata cum parentibus profectus
Sampson obvium leonem manibus discorsit; dubiisque et aenigmatibus
convivantium coetui propositis, ab uxore deceptus, vestium triginta alieni-
genis compotatoribus dandarum mulcta damnatur; vestes quidem ex condi-
cto solvit, verum alienigenis viris triginta occisis ereptas; quo perpetrato
iracundia motus Ascalonem secessit, ab alienigenis eius amasia in rivalis

- ἀντιραστήῃ παρέσχον. ὁ δὲ τὰς ἀλώπεκας θηράσας καὶ κέρκον πρὸς κέρκον δήσας τὰς τε ἀρούρας καὶ τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν ἐνεπύρισεν, ἦνίκα ἀλλόφυλοι κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνελθόντες ἔλαβον δέσμιον καλωδίσις, ὃς τὰ καλώδια περιρρηξάσας ὄνον γνάθῳ ἑκατόν αὐτῶν ἀνείλε καὶ δέψει περικακίει εὐχῇ τῇ πρὸς θεὸν πηγῆν ὕδατος τὸν τῆς σιαγόνος ὄλμον. ἄλλη δὲ φιλωθεὶς ἐν Γάζῃ ἐνδοθεν ἐδόκει φρουρεῖσθαι περικλεισάντων αὐτῷ τὰς θύρας τῆς πόλεως τῶν ἀλλοφύλων, ὡς περὶ μέσας νύκτας ἀναλαβὼν ὤμοις σὺν μοχλοῖς καὶ σταθμοῖς ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἀπέθετο.
- 10 τρίτῃ δὲ τῇ Δουλιδῶ γυναικὶ συναπαχθεὶς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς κόμης αὐτοῦ θείαν ἰσχὺν ἐξειπὼν ὑπ' αὐτῆς κείρεται καὶ ἀλλοφύλοις προδοθεὶς τυφλοῦται ἐν μύλωνι πεπεδημένος καθειρηχθεὶς, οὗ τὴν ἄλωσιν μετὰ τινα χρόνον ἑορτάζοντες, τῶν τριχῶν αὐτῷ ἐξανθουσῶν ἤδη μικρὸν προήγαγον παλῆεν αὐτὸν κελεύσαντες. ὁ δὲ τοῖς
- 15 κίσις διὰ τοῦ χειραγωγούντος αὐτὸν ἐπιστηριχθεὶς ἐξήμενος παρὰ θεοῦ τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδίκεσιν, τοὺς τε ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν στεγῶν ἀνιόντας ἀμφὶ τοὺς γ' κατέχευσε, ἐπισπασάμενος τοὺς κίονας καὶ συνδιαφθαρεὶς αὐτοῖς· ὃν ἔθαψαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ γονεῖς κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'.
- 20 Τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ πρῶτον ὕφ' Ἡρακλέους ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ

V. 139
P. 174

4. περιρρηξάσας A. 5. δέψει A. διψῆ G. 6. ὄλμον] λάκκον Iudic. XV, 19. ἔσχεν add. m. φιλωθεὶς] φιλωθεὶς A. φῆ. ἀλώθεὶς G. ἐν Γάζῃ] Iudic. XVI. 8. τῶν add. A. 10. τῇ add. A. 11. αὐτοῦ add. A. 12. μύλωνι A. μύλῳ G. 13. αὐτῷ A. αὐτοῦ G.

sinum traducta. Venatus ille vulpes non paucas cepit, earumque caudis ad invicem colligatis, agros hostium et vineas ignè succensu vastavit. Propterea alienigenae bello in Israël moto rudentibus vincium ceperunt; quibus disruptis et concisis asini mandibula hostium mille homines delevit; sitique subinde exustus, precibus ad deum fuis, uberem aquae fontem ex mandibulae foramine eduxit. Gazae detentus et oclusis ab alienigenae civitatis portis vigilanter custoditus, mediae noctis silentio, portas loco disiectas et cum vectibus et postibus humeris sublatis in monte deposuit. Dalidae tandem nomine uxoris tertiae forma captus, evulgata, quae comae inerat divina virtute, a muliercula tondetur et alienigenis traditus oculis multictatur et ad molam revinctus sub custodia detinetur; de cuius captivitate post breve temporis spatium solemne festum acturi, capillis nonnihil iam repululantibus, in medium velut in scenam productum, ludicrum spectaculum exhibere coegerunt. Ille ductoris ope columnis manu apprehensis innixus, de hostibus ultione a deo precibus expetita, cunctos sive intra domus claustra sive ad supremi solarii fastigia sedentes, virorum nempe tria millia concussis columnis obruit aedium ruina, eodem cum eis leti genere involutus. Mortuum fratres et parentes tradiderunt sepulturae, postquam annis 20 Israël indicasset.

Certamen primum Olympicum sub Sampsonis annum primum ab Her-

πρώτου ἔτους Σαμψών, ἀριθμὸν εὐρήσεις ἔτη ὑλ' ἕως πρώτης ὀλυμπιάδος.

B Ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτι'.

Τὰ κατὰ τὸν Μιχᾶ, ὃς ἐποίησε γλυπτὸν καὶ Ἐφὸδ καὶ ἄλκον τῷ Θεῷ, καὶ ἱερέα κατέστησεν, δνοὶ χ' ἐκ φυλῆς Δάν ἐλθόν-
 τας ἔλαβον, ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἦν. καὶ τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα
 τὴν μελισθεῖσαν, καὶ ὁ κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν πόλεμος, ἔνθα
 ζῆν τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ λέγει ἡ γραφή. τὰ περὶ τῆς μελι-
 σθεῖσης γυναικὸς ἐν Γαβαὼν, καὶ τὸν πόλεμον τῶν ἰα' φυλῶν
 πρὸς τὴν φυλὴν Βενιαμὴν, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰησοῦ φησὶν Ἰω-
 σηπκος εὐθέως, καὶ ὁ κατὰ τὸ τέλος τῶν κριτῶν, πολλῆς δια-
 φωνίας οὔσης περὶ τῶν χρόνων τῶν ὑπὸ Μωϋσέως ἕως Ἑλὲ
 ἱερέως.

Τὰ μὲν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν πρεσβυτέρων
 ἡ γραφή παρεσιώπησεν. ἡ δὲ ἄγραφος συνήθεια τοῦ μὲν Ἰησοῦ 15
 κ', τῶν δὲ πρεσβυτέρων ἡ' παρέδωκε· καὶ οὕτω σχεδὸν πάντες
 ὁμοφωνοῦσιν. Εὐσέβιος δὲ μόνος ὁ Καισαρεὺς τὰ τῶν πρεσβυτέ-
 ρων οὐ παρέλαβεν, ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ' αὐτοῖς ἀπένευμεν, ὃ
 πλεῖστα κατεγκαλεῖ ὁ Εὐσέβιος ὡς μεγάλα, φησὶ, διαμαρτόντι
D καὶ τολμηροτάτῃ πράγματι ἐπιχειρηκῶτι, πρὸς τούτους ἄλλα ὁ' 20

1. καὶ ἀριθμὸν m. ὑλ' ὑλ' m. 4. Μιχᾶ] Μιχαίας hominis
 nomen est Iudic. cap. XVIII. Ἐφὸδ Iudic. 10. Ἰασηπκος]
 Antiq. V, 2. 12. ἕως add. m. τοῦ add. A. 14. μετὰ αὐ-
 τῶν A. 18. φ] ὡς A. 19. κατεγκαλεῖ A. ἐπεγκαλεῖ G.
 διαμαρτόντι A. διαμαρτόντι G. 20. ἐπιχειρηκῶτι A.

culæ celebratum reperies, unaque ad Olympiadem primam annos 435 num-
 merabis.

Interregni et summae pacis anni 40, mundi vero 4310.

Michaeas, qui sculptile conflavit et Ephod aedemque deo et sacer-
 dotes instituit, quemque tribus Dan sexcenti viri agentes iter secum ab-
 duxerunt, his temporibus vivebat. Res circa mulierem in frusta divisam
 gestae. Bellum tribui Benjamin illatum, quo Eleazar filium inter vivos
 extitisse affirmat scriptura. Quae mulieris membratim consciatae gratia in
 Gabaon gesta sunt, bellum quoque undecim tribuum adversus Benjamin do-
 mum post Iesu mortem confestim subiicit Iosephus, ac pariter ea quae ad
 libri Iudicum calcem posita sunt; de spatio quippe inter Moysen et Heli
 statuendo non levis est inter auctores discordia.

Annos quidem Iesu filii Nave, et qui secuti sunt seniorum, contulit
 scriptura, traditio vero scriptis haud exarata Iesu 27, senioribus 18 annos
 impertitur, et hac arte dissonae ab invicem sententiae in concordiam revocantur.
 Seniorum annos Eusebius Caesariensis solus in numerum haud retulit;
 eisdem vero annos 30 assignavit Africanus, quem pluribus insequitur
 Eusebius, ceu lapsam in errorem, et negotium vires proprias superans ag-
 gredi ausum; quodque demum annos 70, interregni nimirum 40 et triginta

ἔτη, μ' μὲν τὰ τῆς ἀναρχίας, λ' δὲ τὰ τῆς ἀφῆτης οἰκοδοθεῖ παρ-
εμβαλόντι, τὰ δὲ ρ'. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀφρικανὸς περὶ τούτων ὡς
διαφωνουμένων ἐν τέλει τοῦ ε' λόγου καθομολογεῖ.

Ὁ δὲ Εὐσέβιος τὰ παρὰ τῷ Θείῳ ἀποστόλῳ ἐν ταῖς πράξεσι
5 τῶν κριτῶν ἔτη ν' συστήσαι βουληθεὶς συνεχεῖς αὐτοῦ τούτων τισί,
διαπορεῖ μέντοι λέγων τὰ μετὰ τὴν Μωϋσέως τελευτήν ἄλλως
κεῖσθαι μέχρι Σολομῶνος καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπισκευῆς ἐν τῷ
τρῖτω τῶν βασιλειῶν. λέγει γὰρ „καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ νμ' ἔτει τῆς P. 175
ἔξοδου τῆς ἀπ' Αἰγύπτου ἤρξατο οἰκοδομεῖν Σολομὼν τὸν ναόν.”
10 τὸ δὲ Ἑβραϊκὸν „καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ σ' καὶ π' ἔτει.” ταῦτα δὲ,
φησὶν, οἱ τῶν Ἰουδαίων διδάσκαλοι ἀκριβῶς συνάγεσθαι ἔλεγον
μῆνης τῆς τῶν εἰς Ἰσραὴλ κριτῶν χρονοκρατίας ἀριθμουμένης
καὶ μὴ λογιζομένης ἰδίως τῆς τῶν ἀλλοφύλων, ἀλλὰ τῆς τῶν κρι-
τῶν συννοουμένης· ὅπερ οὐ συνάδει τῇ ἱερῇ τῶν κριτῶν βίβλῳ.
15 τὸν γε μὴν ἱερὸν ἀπόστολόν φησιν ν' ἔτη τῶν κριτῶν οὐκ ἀκρι-
βολογούμενον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐκδοχῇ κοινοτέρῳ. ἐὰν οὖν κατὰ τὸν
ἀπόστολον τὰ τῶν κριτῶν ν' ἔτη καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐρήμου μ' ἔτη B
Μωϋσέως Ἰησοῦ τε κζ' καὶ τῶν μετὰ Ἰησοῦ πρεσβυτέρων ιη', V. 140
καὶ ἔτι Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως κ', Σαμουὴλ κ' καὶ Σαουλ μ', Δαβὶδ
20 τε μ' καὶ Σολομῶνος δ' συναριθμήσωμεν, ἔσται ὁ πᾶς ἀπὸ τῆς
ἔξοδου χρόνος ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν ἑτῶν χνθ', κατὰ δὲ

1. μ' m. τε μ' G. 4. ἀποστόλῳ] Actor. XIII, 18. 6. τῆς A.
τοῦ G. 8. τρῖτω] Cap. VI. 18. Immo μετὰ Ἰησοῦν.
20. Σολομῶνος] Vulgo Σολομῶν.

pacis, et universim centum annorum summam interposuerit, reum omnino traducit. Africanus certe de istis quasi plenam consensionem ad invicem non continentibus rationem reddit et oppositionem fatetur ad libri 5 calcem.

Eusebius autem memoratos a divino apostolo penes actuum librum Iudicum annos 450 stabilire ac ratos haberi cupiens, ex eius dictis quibusdam errorem passus est. Enim vero annos a Mosis morte ad Salomonem et templi instaurationem alio pacto Regum libro tertio consignatos dicens, in magnam animi angustiam incidit. Ait quippe: „et factum est in anno 440 profectioem ex Aegypto coepit Salomon aedificare templum.” Hebraicus autem textus: „et factum est 80 supra 400 anno.” Annos autem istos, ait, Hebraeorum doctores accurate colligi, solius Israël iudicum regiminis ratione habita, non ita infidelium dominatus spatium separatim aestimato, sanxerunt; quod sane sacro Iudicum volumini nulla tenus consonat. Enim vero sanctum apostolum Iudicum scriptis serio vel diligenter non attendisse, sed vulgata inter homines traditione abductum de annis 450 sententiam pronunciasse affirmat. Recensitis ergo ex apostoli decreto iudicium annis 450, aliisque 40, Mose per desertum duce exactis, si Iesu rectoris alios 27, sub senioribus Iesum sequutis 18, sub Heli sacerdote 20, sub Samuele 20, alios regni Saul 40, David 40 et Salomonis tandem quatuor priores composuerimus; integrum a profectioem ex Aegypto spatium ad templi instau-

Εὐσέβιον χ', καὶ κατὰ Ἀφρικανὸν ὑπὲρ τὰ ψμ'. καθ' ἕκαστον δὲ τῶν τριῶν τούτων ἀριθμὸν αἱ τε ἐκ φυλῆς Ἰούδα αἱ τε ἐκ φυλῆς Λευὶ διαγενόμεναι γενεαὶ ἢ καὶ μεριζόμεναι, ἀπίθανον ἔξουσι τὴν πωδοποιίαν. ἀπὸ γὰρ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ ιδ'. τούτων ἐνάτη ἦν ἐπὶ Μωϋσέως ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθ' ἣν ἐγνωρίζετο δὲ Ναασσῶν υἱὸς Ἀμναδάμ ἀρχὸν φυλῆς Ἰούδα, οὗ τὴν ἀδελφὴν Ἐλισάβετ Ἀαρῶν ἀρχιερεὺς ἔγημεν. οὗ ἐν τῇ ἐρήμῳ τελευτῆ. ἀπὸ Ναασσῶν δὲ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ ε' οὕτως. Σολομῶν υἱὸς Ναασσῶν, οὗ ἠγάγετο Ραὰβ τὴν πόρνην ἐπὶ Ἰησοῦ, ἐγέννησε τὸν Βοὺζ. Βοὺζ δὲ τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ροὺθ, Ὠβὴδ δὲ τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ τὸν Δαβὶδ. πῶς οὖν δυνατόν τὰς ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Μωϋσέως θ' διαγενέσθαι γενεὰς ἐν ὧ' ἔτεσι, πέντε δὲ μόνας ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐν χ' ἔτεσιν ἕως Δαβὶδ; ἔσται γὰρ ἕκαστος ἑξ ἑτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς παιδοποιίας, ἵνα τὰ χ' τυχὸν ἐπ' Ἰσῆς Δμερίσωμεν. οὐ μόνον δὲ αἱ ἕξ Ἰούδα ε' γενεαὶ ἀπὸ Ναασσῶν ἕως 15 Δαβὶδ κολοβῶσαι τοὺς χρόνους τῶν νν' ἐτῶν ἀναγκάζουσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀρχιερατευσάντων ε' ἀπὸ Ἐλεάζαρου τοῦ ἱερέως καὶ Ἰησοῦ ἕως τὸν Σαμουὴλ χρόνοι ἦτορες ὀφείλοντες εἶναι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀαρῶν καὶ Ἐλεάζαρον τὸν υἱὸν

2. ἀριθμῶν φησὶν Εὐσέβιος m. 3. Vulgo ἀπίθανον. 5. μωϋσέως A. Μωϋσία G. 8. οὕτως m. οὗτος G. 9. σολομῶν A. Σολομῶν G. Σαλμων m. 9. ραὰβ A. Ραὰμ G. 10. ὠβὴδ A bis. Ὠβὴδ G. 11. οὖν A. εἶναι G. 14. ἐπ' Ἰσῆς] ἐπίσης A. ἐξ ἐπίσης G. Voluit fortasse ἐξ Ἰσῆς. 16. κολοβῶσαι (sic) A. κολοβῶσθαι G. 19. ὀφείλοντες A. ὀφείλουσιν G.

rationem annis 659, secundum Eusebium 600, ex Africani mente supra 740 conflabitur. Verum posito quocumque trium istorum numero, inquit Eusebius, productae per seriem sibi propriam sive tribus Iuda sive tribus Levi generationes, aut etiam per spatia sua divisae, non probanda penitus aetate ad procreandam sobolem comperientur accessisse. Numeratis quippe ab Abraham ad David generationibus 14, ad earum nonam Moses inter vivos exstabat, cum Naasson videlicet tribus Iuda princeps agnoscebatur; cuius sororem Elisabet sacerdos supremus Aaron uxorem duxerat, quique in deserto e vivis excessit. A Naasson deinde usque ad David generationes quinque hoc pacto numerantur. Salmon filius Naasson, qui Raab meretricem coniugem accepit, Iesu tempore genuit Booz, Booz susceptum Obed ex Ruth, Obed pater Iessae extitit, Iessae vero David. His positis, ut ab Abraham ad Mosen generationes 9 annorum 470 spatio, solas vero quinque per annos solidos sexcentos succedant, quam arte constabit? Singulos enim quosque annorum centum et viginti virili in aetate, qua proles suscipitur, oportebit esse provectos, ut ex aequo, si tamen res ferat, annos numero 600 distribuamus; quamvis non quinque modo generationes per Naasson ex Iuda ad David usque deductae ex annorum 450 summa partem maximam imminui exposculent; sed et eorum sex, qui ab Eleazarro sacerdote et Iesu usque ad Samuel per illa tempora pontificatum obierunt, aetates multo breviores constitui necesse est. Post Aaron enim et Eleazar eius filium pon-

αὐτοῦ Ὠνεῖς ἀρχιεράτευσε, μεθ' ὃν Ἀβιοθδ, εἶτα Μοχθει καὶ Ὀζει καὶ Ἡλει καὶ Ἀχιτάβ. ὥστε ἐκ πάντων δεικνυσθαι, φησὶν, ἀνωγακίον τὸ ὑπεξαίρειν τὰς τοῦ Ἰσραὴλ δουλείας; ἦτοι τὰς τῶν ἀλλοφύλων ρά, ἵνα καὶ αἱ γενεαὶ προσφόρως καὶ τὰ νη' ἔτη ἀπὸ P. 176 5 τῆς ἔξόδου ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν καὶ Σολομῶνα, κατὰ τὴν τρίτην τῶν βασιλειῶν, συναντήσωσιν. ἐγὼ δὲ τῷ θεῷ Παύλω καὶ τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν ἔπομαι.

Τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τέλους τῶν κριτῶν καὶ ἀρχῆς Ἡλει τοῦ ἱερέως ἔτη δσ' ἡβ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον τὸν Παμφί-
10 λον δμδ', κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐαγγελικὴν παράδοσιν καὶ τότε τὸ χρονογραφεῖον δτηβ'. τὰ δὲ νη' ἔτη τῶν κριτῶν κατὰ τὸν θεῖον B ἀπόστολον ἀπὸ τοῦ γ' β' ἔτους τοῦ κόσμου ἐπὶ τὸ πρῶτον ἕτος Ἡλει πληροῦται, ἐνδὸς ἔτους ὑπολοιπομένου. διπερ Ἀφρικανὸς τὸν Σεμέ-
15 γαρο λέγει κρατῆσαι τὸν Ἰσραὴλ τῆς γραφῆς οὐκ εἰπούσης χρόνον Ἡλει ἱερέως ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κ' κατὰ τοὺς ο', κατὰ δὲ V. 141

τὰ Ἐβραϊκὸν, ᾧ καὶ Εὐσέβιος ἠκολούθησεν, ἔτη μ', καὶ οὐχ οὕτως ἐπαγγειλάμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτην'. C
Τελευτήσαντος Ἡλει τοῦ ἱερέως ἡ κιβωτὸς ὑπὸ ἀλλοφύλους γίνεται, καὶ μετὰ ταῦτα ἕγεται εἰς οἶκον Ἀμιναδάμ ἔτη κ'.

1. ἀρχιεράτευσεν A. ἀρχιερατεύσας G.	3. ὑπεξαίρειν] ὑφαιξά-
ρουν A. ὑφαίρειν G.	4. νη' νη' m.	5. ἐπὶ A. ἕως G.
7. βίβλω τῶν κριτῶν A. τῶν κριτῶν βίβλω G.	11. Vulgo χρονο-
γραφιον. δτην m.	12. Vulgo Ηλί.	13. ὄπερ] ὁ δὲ m.
Σεμέγαρο] Vulgo Σεμεὶ γὰρ. Σεμεγὰρ m.	19. ἀλλοφύλους A.	20. Ἀμιναδάβ m.	

tificatum obtinuit Phinees, cui successit Abiud, deinde Mochtel, tum Ozl, mox Heli et Achitob; adeo ut, inquit, Israël servitutes, hoc est alienigenarum imperia annorum viginti supra centum demonstrarent subducentia, ut tum generationes praefatae, cum etiam anni 480 ab Aegypti discessu ad Salomonem usque, et templi conditum Regnorum libro tertio descriptum numerandi congruenter et ex aequi norma ad invicem sibi comparentur. Ego vero divini Pauli Iudiciumque libri auctoritatem sequuntur adversam tuor sententiam.

Ab Adamo usque ad iudicum postremos fines et ab Heli sacerdote potestatem in populum exercitam ex Africani computo anni colliguntur 4292, Eusebius Pamphili 4044 censet; ex fidelioris vero rationarii et evangelii norma chronographicum hocce laterculum 4350 numerandos decernit. Porro iudicum anni 450 a divino apostolo statuti ab anno conditi orbis 3902 ad annum Heli primum, si tamen unum, qui excedit, subtraxeris, explentur. Samgar in Israël iudicis officio functum scribit Africanus, scriptura nul- lum ei potestatis spatium assignante.

Heli sacerdos ex septuaginta Interpretum dictis praefecturam Israël assequitur annis 20, iuxta Hebraicam vero litteram, quam Eusebius contrarium etiam pollicitus amplectitur, annis 40; erat vero mundi an- nus 4350.

Heli sacerdote defuncto in alienigenarum manus arca labitur et in do- mum Aminadab postmodum reducitur annis 20.

Σαμουήλ ὁ καὶ προφήτης ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἕτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'το'.

ΣΑΟΥΛ πρῶτος ἔβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν ἕτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'τγ'.

D Δαβὶδ ὁ μέγας ἐν προφήταις καὶ βασιλευσέν, υἱὸς Ἰεσσαί, Βηθ-5
λεεμίτης, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οὗτος ἔβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ
ἕτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'σκη'.

Αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας Ἱερουσαλήμ τὴν Σιών,
σκηνὴν ἐν αὐτῇ τῷ θεῷ κηξάμενος, ἐν ἣ τὴν κιβωτὸν ἀπέθετο.

Ὁ ἐπ' αὐτοῦ Γαδ καὶ Νάθαν καὶ Ἀσάφ προεφήτεον. 10

Ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας ποιητῆς Ὅμηρος παρ' Ἑλλήσι καὶ
Ἡσίοδος.

Αὐτὸς νόμῳ πολέμου Συρίαν ὤλην ἕως Εὐφράτου ποταμοῦ
καθυπέταξε.

Τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ θεοπάτορος Δαβὶδ οἰκίας τυχόντα 15
τῆς ἰστορίας ἐν τῇ βίβλῳ τῶν βασιλειῶν ἔξεστιν ἐντυχεῖν.

P. 177

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἔβ' ἔβασίλευσε Σουσακεὶμ ἕτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δ'νοη'.

Σουσακεὶμ Αἴθνας καὶ Αἰθιοπας καὶ Τρωγλοδύτας παρέλαβε 20
πρὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.

7. δολ' m. 15. θεοπάτορος A. θεουπάτορος G. 18 et 20. σου-
σακεὶμ A. Σουσακεὶμ G.

Samuel propheta iudicavit Israël annis 20, mundi vero 4370.

Saul rex primus de tribu Benjamin regnum obtinuit annis 40, mundi
vero 4390.

David, filius Iessae, Bethleemites, ex tribu Iuda, inter prophetas et reges
magnus, regnavit in Israël annis 40; erat vero mundi annus 4430.

Hic in excelsiore urbis Hierusalem loco Sion nimirum cacumine aedes
sanas posuit, et tabernaculo numini dicato, arcam in eo locavit.

Gad, Nathan et Asaph eius tempore vaticinabantur.

Eiusdem aetate Homerus et Hesiodus clari inter Graecos poetae vi-
xerunt.

Syriam omnem usque ad fluvium Euphratem belli lege subditam sibi
David reddidit.

Res a deiparente David summa virtute gestas propriamque sortitas
historiam Regnorum in volumine fas est cuique legendo percurrere.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 62 Sussacim annis 34, mundi vero 4478.

Sussacim Libyae, Aethiopes et Trogloditas priusquam Hierusalem sub-
iugavit.

- Αιγυπτίων Ξγ'* ἐβασίλευσε *Ψούενος* ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφιβ'.
- Αιγυπτίων Ξδ'* ἐβασίλευσεν *Ἀμμενώφης* ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφλζ'.
- 6 *Αιγυπτίων Ξε'* ἐβασίλευσε *Νεφειχέρης* ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β ἔτος ,δφμζ'.
- Αιγυπτίων Ξς'* ἐβασίλευσε *Σαΐτης* ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφνβ'.
- Αιγυπτίων Ξζ'* ἐβασίλευσε *Ψινόχης* ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφξζ'.
- 10 *Αιγυπτίων Ξη'* ἐβασίλευσε *Πετουβάστης* ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφοζ'.
- Αιγυπτίων Ξθ'* ἐβασίλευσεν *Ὀσώρθων* ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δγκ'.
- 15 *Αιγυπτίων ο'* ἐβασίλευσε *Ψάμμος* ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δγκθ'.
- Αιγυπτίων οα'* ἐβασίλευσε *Κόγχαρις* ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δκλθ'.

Λατίνων βασιλεῖς.

- 20 *Λατίνων β'* ἐβασίλευσεν *Ἀσκάνιος* ἔτη λζ', ὁ υἱὸς *Αἰνείου*, ὃς ἔκτισε πόλιν *Ἄλβαν*· ἐφ' οὗ τὰ κατὰ *Ὀρέστην* καὶ τὸν *Αἰγίσθου* φόνον ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς *Κλυταμνήστρας*. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτμγ'.
- Λατίνων γ'* ἐβασίλευσε *Σιλονίος* *Αἰνείου* ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτπ'.

3. ἀμμενώφης A. Ἀμμενώφης G. 21. ἀλβάν AB.

Aegyptiorum rex 63 Psuenus annis 25, mundi vero 4512.
 Aegyptiorum rex 64 Ammeaphes annis 9, mundi vero 4537.
 Aegyptiorum rex 65 Nephocheres annis 6, mundi vero 4546.
 Aegyptiorum rex 66 Saïtes annis 15, mundi vero 4552.
 Aegyptiorum rex 67 Psinaches annis 9, mundi vero 4567.
 Aegyptiorum rex 68 Petubastes annis 44, mundi vero 4576.
 Aegyptiorum rex 69 Osorthon annis 9, mundi vero 4620.
 Aegyptiorum rex 70 Psammus annis 10, mundi vero 4629.
 Aegyptiorum rex 71 Concharis annis 21, mundi vero 4639.

Latinorum reges.

Latinorum rex 2 Ascanius, Aeneae filius, annis 37. Hic Albam condidit; eius tempore Orestis facta resque circa Aegypti matrisque Clytemnestrae caedem contigerunt; erat porro mundi annus 4343.
 Latinorum rex 3 Sylvius Aeneae annis 29, mundi vero 4380.

Λατίνων δ' ἐβασίλευσε Σιλούσιος Ἰούλιος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυθ'.

D Λατίνων ε' ἐβασίλευσεν Αἰνείας Σιλουτοῦ ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυμ'.

Λατίνων ζ' ἐβασίλευσε Σιλούσιος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυδ'.

Σποράδην.

Ὁ τῶν Λυκίων ἀγὼν πρῶτος ἐτέθη.

Ἡρακλειδῶν κἀθοδος Ὑλλου τοῦ πρεσβυτέρου παιδὸς Ἡρακλέους ἡγουμένου τῆς κατὰ Πελοποννησίων μάχης, ἥτις ἐπεκρά-10 τησεν ἱκανοῖς ἔτεσι μετὰ τὴν Πελοποννησίων καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν. τότε Ῥόδος ἢ νῆσος οἰκίζεται παρὰ Λακεδαιμονίων, ὡς Δέξιππος, P. 178 ἱστορεῖ, μετοικισάντων ἐκ Πελοποννήσου διὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν ἐπίθεσιν.

Τότε καὶ ἡ τῶν Μυκηνῶν ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα χρό-15 νους σ' κατὰ τινὰς, κατὰ δὲ ἄλλους ἡττονας.

Ἀμαζόνες τῇ Ἀσίᾳ ἐπέλθον ἅμα Κιμμεροῖσι.

Αὐταὶ καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν προενέπρησαν.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ιε' ἐβασίλευσε Θυμοίτης ἔτη θ', Ἀφειδαντος ἀδελ-20 φός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτξέ'.

1. Ἰούλιος] ἰού AB. 3. Σιλουτοῦ] Σιλούσιος G. 9. ἡρακλειδῶν AB constanter. Ὑλλου Scaliger p. 34. Vulgo Ὑλλου. Ἡρακλέους Scaliger. Ἡρακλέους G. 12. δέξιππος B. Ζεύξιππος G. 13. μετοικισάντων G. Correctum ex B. 20. Θυμοίτης] Vulgo Θυμίτης G.

Latinorum rex 4 Sylvius Iulius annis 31, mundi vero 4409.

Latinorum rex 5 Aeneas Sylvius annis 50, mundi vero 4440.

Latinorum rex 6 Sylvius annis 30, mundi vero 4490.

Miscellanea.

Lyciorum primum certamen ludicrum institutum.

Heraclidarum descensus Hyla seniore Herculis filio belli adversus Peloponnesios duce. Annis haud paucis Peloponnesios inter et Heraclidas stetit discordia. Tunc Lacedaemonii Heraclidarum invasionibus afflicti, ut Zeuxippus auctor est, Peloponneso migrantes Rhodum insulam inco- luerunt.

Eo quoque tempore Mycenarum regnum annis ex quorundam calculo 200, ex aliorum opinione paucioribus, hucusque perseverans, dissipatum est.

Amazones Cimmericis adiunctae in Asiam irruperunt.

Eaedem templum Ephesium primo incendio vastaverunt.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 15 Thymites Aphidantis frater annis 9, mundi vero 4865.

Ἐπὶ τούτου ἢ τῶν Ἐρεχθιδῶν βασιλεία κατελύθη παρὰ Β
Ἀθηναίους Ἀττικῶν λεγομένη, καὶ μετήλθεν εἰς ἕτερον γένος.
Θυμοίτην γὰρ προσκαλεσμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτίου καὶ μὴ
ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοίτου, Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος
5 ἀναδειξάμενος ἐμονομάχησε καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν. ἔνθεν Ἀθή-
νησιν ἢ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτὴ ἄγεται διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι
τὴν νίκην.

Ἀθηναίων ἐξ ἐβασίλευσε Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος ἔτη
15 λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτοδ'.

10 Ἀθηναίων ἐξ ἐβασίλευσε Κόδρος Μελάνθου ἔτη κα'. τοῦ δὲ C
κόσμου ἦν ἔτος δυιά'.

Ἐπὶ τούτου ἢ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος εἰς Πελοπόννησον
γένεον.

Ἰωνές τε εἰς Ἀθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἐξ Ἀχαΐας.

15 Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ' Ἀθήνας, οἷς ἑαυτὸν ἐξέ-
δωκε διὰ χρησμὸν Κόδρος Μελάνθου.

Καὶ οὐκ ἔτι βασιλεῖς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίον τοῖς Ἀθηναίοις
καθίσταντο.

Ἀθηναίων ιη' ἐβασίλευσε Μίδων Κόδρου ἔτη κ'. οὗτος πρῶτος V. 143
20 ἔστι τῶν διὰ βίον λεγομένων ἀρχόντων παρ' Ἀθηναίους. τοῦ
δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυλβ'. D

2. ἕτερον] ὕστερον G. 3. θυμοίτην B. θυμίτην G. 4. Vulgo
Θυμίτου. 5. ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθηναίῳ. H τῶν G. 6. συνα-
πάτη B. 16. χρησμὸν Scaliger p. 35. κόσμον G. 18. καθί-
στατο B. 19. Legebatur Μελόδων et infra Μελόδοτος. Cor-
rectum ex Eusebio p. 136. Κόδρου, quod in AB κα. scriptum est,
om. G.

Eius aetate Erechthidarum regnum, quod Atticorum Athenienses dixerunt,
eversum est et ad genus aliud translatum. Xantho namque Boeotio Thy-
mitem ad pugnam provocante et Thymite conflictum recusante, Melanthus
Pylieus Andropompi filius, cum singulare certamen sustinuisset, superior
evasit et Athenis regnavit.

Apaturiorum festum celebratur, quod dolo parta fuisset victoria.

Atheniensium rex 16 Melanthus Pylieus, Andropompi filius, annis 87,
mundi vero 4374.

Atheniensium rex 17 Codrus, Melanthi filius, annis 21, mundi ve-
ro 4411.

Eius tempore Heraclidae in Peloponnesum profectionem susceperunt.

Iones Achaia pulsae Athenas se receperunt.

Peloponnesii adversus Athenienses bellum moverunt, quibus ex oraculi
responso Codrus, Melanthi filius, se tradidit.

Hinc non ulterius reges, sed praeiides perpetui Atheniensibus praeficie-
bantur.

Atheniensium gubernator 18 Melodon annis 20. Iste perpetuorum praesi-
dum primus apud Athenienses institutus; mundi vero 4432.

Ἀθηναίων ἐθ' ἄρχων β' Ἀκαστος Μίδοντος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δυνβ'.

Ἐπὶ Ἀκάστου Ἰώνων ἀποικία. καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖται γεγνηὸς παρ' Ἑλλήσιν, ὡς τινές, οἱ δὲ ἄλλω πρότερον καὶ ἄλλοι ὕστερον.

5

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

Λακεδαιμονίων α' βασιλευσεν Εὐρυσθεὺς ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δυκγ'.

P. 179 Εὐρυσθεὺς καὶ Προκλῆς Σπάρτης ἐκράτησαν.

Λακεδαιμονίων β' βασιλευσεν Ἄγυς ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος, δυξέ'.

Λακεδαιμονίων γ' βασιλευσεν Ἐχέστρατος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δυξζ'.

Λακεδαιμονίων δ' βασιλευσε Λαβιώτης ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δφα'.

15

Λακεδαιμονίων ε' βασιλευσε Δόρυσθος ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δφλη'.

B Ἐκ τῶν Διοδώρου περὶ τῆς τῶν Κορινθίων ἀρχῆς.

Κορινθίων βασιλεῖς.

Τούτων ἡμῖν διευκρινημένων λείπεται περὶ τῆς Κορινθίας καὶ 20 Σικυωνίας εἰπεῖν ὃν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατοικήσθησαν. τὰ γὰρ

1 et 3. Legebatur Ἀκαστος et Ἀκάτων. 4. ὀλίγον G. 9. Vulgo Προκλῆς. σπαρτῆς B. 18. Διοδώρου] Apud Eusebium I, 34. p. 163. Est ex libro VI. τῆς om. G.

Atheniensium gubernator 19 praeses 2 Acatus, Melodontis filius, annis 35, mundi vero 4452.

Acati tempore coloniae Ionum missae; Homerum pariter apud Graecos nonnulli ortum narrant; quidam aliquo temporis spatio superius, alii multo posterius.

Lacedaemoniorum reges.

Lacedaemoniorum rex 1 Eurystheus annis 42, mundi vero 4423.

Eurystheus et Procles Spartam sibi fecere subditum.

Lacedaemoniorum rex 2 Agis anno uno, mundi vero 4465.

Lacedaemoniorum rex 3 Echestratus annis 35, mundi vero 4466.

Lacedaemoniorum rex 4 Labotes annis 37, mundi vero 4501.

Lacedaemoniorum rex 5 Doristhus annis 29, mundi vero 4538.

Ex Diodoro de Corinthiorum imperio.

Corinthiorum reges.

His ita positis de Corinthia et Sicyone, qua ratione a Doriensibus habitatae fuerint, superest dicendum. Nationes enim per Peloponnesum ferme

κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἔθνη σχεδὸν πάντα, πλὴν Ἀρκάδων, ἀνίστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. οἱ τοίνυν Ἡρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρεσιν ἑξαιρέτων ποιησόμενοι τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον διεπέμψαντο πρὸς 5 τὸν Ἀλήτην, παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανῆς δὲ ἀνὴρ γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον αὐξήσας ἐβασίλευσεν C ἔτη λη'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐγγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ἥτις τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν ὕστερεί ἔτσι μζ'. καὶ πρῶτος μὲν παρ' 10 αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἐξίωv ἔτη λη'. μεθ' ὃν ἤρξεν Ἀγέλας ἔτη λζ'. μετὰ δὲ τούτους Πρύμνης ἔτη λέ', καὶ Βάκχης ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ. διὸ καὶ συνέβη τοῖς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκ εἶναι Ἡρακλειδῶν, ἀλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον Ἀγέλας μὲν 15 ἔτη λ', Εὐδήμος δὲ ἔτη κέ', Ἀριστομήδης ε' καὶ λ'. οὗτος δὲ τελευτήσας ἀπέλειπεν υἱὸν Τελέστην παῖδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ D γένος βασιλείαν ἀφελίκατο θεῖος ὢν καὶ ἐπίτροπος Ἀγῆμων, ὃς ἤρξεν ἔτη ις'. μετὰ τοῦτον κατέσχευεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρῴας ἀρχῆς ἤρξεν ἔτη ιβ'. 20 τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος Αὐτομένης μὲν ἤρξεν ἐνιαυτὸν, οἱ δ' ὑπὸ Ἡρακλέους Βακχίδαι πλείους ὄντες διακο-

5. ἀλήτην B. Αλήτην G.

8. κυψέλου B. Κυψέλου G.

11. πρύμνης B. Πρύμνης G. Primmis Eusebius. Βάκχης] Vulgo Βάκχης.

12. Quod post χρόνον repetebatur ὁμοίως om. B.

15. Εὐδήμος m. Εὐδαμος G.

ε' καὶ] ἔτη G.

16. ἀπέλειπεν B. Vulgo Τελεστήν hic et infra.

20. δ' om. G.

cunctas Heraclidarum descensu et irruptionibus vastari penitus et everti contigit. Heraclidae itaque cum armis parta regio divideretur, Corinthia cum agris vicinis praecipua victoriae portione aestimata, Aleti ad se advocato in manus memoratam regionem tradidere. Ille, ceu virtute illustris auctae a se Corintho annis 38 imperavit. Eo morte sublato semper e posteris qui aetate prior erat regnum moderatus est usque ad Cypseli tyrannidem, quae Heraclidarum descensu annis 447 posterior habetur. Ac primus quidem ex ipsis Ixion annis 38 imperavit; post quem Agelas successit annis 37, quos exceperit Prumnes annis 35, et Bacches pariter aequali spatio cunctorum se priorum illustrissimus ubique aestimatus, quo factum, ut qui deinceps sceptrum tenerent, non Heraclidae, sed Bacchidarum nomen ferrent. Post hunc Agelas quidem annis 30, Eudemus autem 25 et Aristomedes 30 regnavit. Hic moriens filium reliquit Telestem aetate puerum, cui regnum avitum patruus ac curator Agemon ademit et postmodum annis 16 occupavit. Potestatem deinde Alexander obtinuit annis 25, quo sublato Telestes patrio sceptro orbatus ad illud restitutus est, tenuitque annis 12, eo mox a consanguineis occiso Automenes quidem anno solo regnavit, Bacchidae vero Herculis posteris numero plus quam ducenti pote-

πίων κατέσχον τὴν ἀρχὴν καὶ κοινῇ μὲν προειστήκεισαν τῆς πό-
 V. 144 λεως ἅπαντες, ἔξ αὐτῶν δὲ ἓνα κατ' ἐνιαυτὸν ἤροῦντο πρῶτανιν,
 ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη Ὑ, μέχρι τῆς Κυψέλου
 τυραννίδος, ὑφ' ἧς ἀτελεύθησαν.

P. 180

Εἰσὶν οὖν οὔδε βασιλεῖς Κορινθίων.

5

Βάχχης ἔτη λέ'. ρηγ'.

Ἀλήτης ἔτη λη'.

Ἰξίων ἔτη λη'. ος'.

Ἀγέλας ἔτη λζ'. ρηγ'.

Πρύμνης ἔτη λέ'. ρμη'.

10

Ἀγέλας ἔτη λ'. σιγ'.

Εὐδήμος ἔτη κέ'. σλη'.

Ἀριστομήδης ἔτη λέ'. σογ'.

Ἀγήμεων ἔτη ις'. σπθ'.

B Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τιδ'.

15

Τελέστης ἔτη ιβ'. ὀμοῦ τκς'.

Αὐτομένης ἔτος ἕν. τκζ'.

1. προειστήκεισαν B. 3. σκυψέλου B. Κυψέλου G. 5. Haec
 Goarus in margine ita correxit: Ἀλήτης ἔτη λη'. Ἰξίων ἔτη λη'. ὀμοῦ
 ος'. Ἀγέλας ἔτη λζ'. ὀμοῦ ρηγ'. Πρύμνης ἔτη λέ'. ὀμοῦ ρμη'. Βά-
 χχης ἔτη λέ'. ὀμοῦ ρηγ'. Ἀγελαστής ἔτη λ'. ὀμοῦ σιγ'. Εὐδήμος ἔτη
 κέ'. ὀμοῦ σλη'. Ἀριστομήδης ἔτη λέ'. ὀμοῦ σογ'. Ἀγήμεων ἔτη ις'.
 ὀμοῦ σπθ'. Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. ὀμοῦ τιδ'. Τελεστής ἔτη ιβ'. ὀμοῦ
 τκς'. Αὐτομένης ἔτος ἕν. 6. Vulgo Βάχχης. ρηγ' B. ραε' G.
 9. Ἀγέλας } Vulgo Ἀγελαστής. 10. λέ] ι' B. 14. Vulgo
 Ἀγήμεων. σπθ' B. σπη' G. 16. ὀμοῦ add. B. 17. τκζ'
 add. B.

statem et regni ius sibi vindicaverunt et ex aequo civitatis praefecturam
 cuncti exercuere. Ex suorum autem consortio per annos singulos guber-
 natorem unum regis vices exsequestem deligere solebant, ad annum us-
 que 90, quo Cypsellus tyrannide occupata Bacchidarum nomen et potesta-
 tem exstinxit.

Isti sunt itaque Corinthiorum reges.

Bacches annis 35, summa 185.

Aletes annis 38.

Ixion annis 38, summa 76.

Agelas annis 37; 113.

Prymnes annis 35; 148.

Agelastes annis 30; 313.

Eudemus annis 25; 238.

Aristomedes annis 35; 273.

Agemnon annis 16; 288.

Alexander annis 25; 314.

Telestes annis 12; 326.

Automenes anno uno.

Μεθ' οὗς ἐνιαύσιοι προτάμεις ἔτη 4:
 Ὀμοῦ υἷζ.

Διςσολογια περὶ τῶν αὐτῶν.

- Κορινθίων α' βασιλευσεν Ἀλήτης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 5 ἔτος δυκγ'.
 Κορινθίων β' βασιλευσεν Ἰξίων ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος C
 δυξα'.
 Κορινθίων γ' βασιλευσεν Ἀγέλας ἔτη λε', τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δυλθ'.
 10 Κορινθίων δ' βασιλευσε Πρύμνης ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δφλδ'.
 Κορινθίων ε' βασιλευσε Βάκχης ἔτη λε'. ἀφ' οὗ οἱ μετὰ αὐτὸν
 βασιλεῖς ἐκλήθησαν Βακχίδαι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 δφξθ'.
 15 Κορινθίων ζ' βασιλευσεν Ἀγέλας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 δχα'.

Σποράδην.

- Πελασγοὶ β' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη πέ'. D
 Νειλεὺς Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ἡγοῦμενος εἰς Ἀσίαν
 20 ἐλθὼν τὰς Ἴωνίας ὤκισε πόλεις ἐκβαλὼν τοὺς Κῦρας.
 Ὅμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν πρὸ τῆς Ἡρα-

12. Vulgo Βάκχης. 1ε'] 1β' m. αὐτὸν B. τὸν A. τοῦτον G.
 17. Σποράδην om. AB. 19. νελεὺς A. 20. τὰς] τῆς G.
 ὤκισε Scaliger p. 36. φήσεν G.

Sequenti sunt gubernatores, quorum potestas in annum solum proroga-
 batur, annis 90.
 Summa omnium anni 417.

literata eortundem describendi ratio.

- Corinthiorum rex primus Aletés annis 38, erat post mundi annus 4423.
 Corinthiorum rex 2 Ixion annis 38, erat vero mundi 4461.
 Corinthiorum rex 3 Agelas annis 36, erat vero mundi 4499.
 Corinthiorum rex 4 Prumtes annis 35, erat vero mundi 4534.
 Corinthiorum rex 5 Bacches, a quo posteri Bacchidae vocati, annis 32;
 erat vero mundi 4569.
 Corinthiorum rex 6 Agelas annis 30, mundi vero 4601.

Miscellanea.

Pelagae secundo loco maris dominatum obtinuerunt annis 85.
 Nileus Peloponnesiorum et Atheniensium dux in Asiam transfretans,
 eiectis Cariae incolis Ioniis in urbibus habitavit.
 Homerum celebrem apud Graecos poetam hi quidem ante Heraclida-

κλειδῶν καθόδου φασὶ γηγονέναι περικρατήσαντα, οἱ δὲ περὶ Ἐρα-
 τοςθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ
 τὴν Ἴωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς
 Ἴωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίον ἀρχόντων Ἀθήνησιν
 Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεισιν ρβ'. οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον 5
 P. 181 τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Πριακῶν ἔτη σμ'. ἄλλοι μικρὸν πρὸ
 τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεισιν υ' ἔγγυς μετὰ Ἰλιον ἄλωσιν, καὶ ἕτε-
 ροὶ κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς
 ἄλώσεως Τροίας· καὶ ἄπλῶς εἰπεῖν ὁ περὶ αὐτοῦ χρόνος πάντη
 τοῖς παλαιοῖς ἀσύμφωνος. 10

Μυρίνα ἢ παρὰ τισὶ Σμύρνα λεγομένη ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ.

Ἐφεσος ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀνδρονίκου.

Κόμη ἐκτίσθη ἐν Ἰταλίᾳ.

Καρχηδῶν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου, ὡς δ'
 V. 145 ἄλλοι ὑπὸ Λιδουῶς τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεισιν 15
 ρλγ'. ἐκαλεῖτο δὲ πρὸ τούτου Ὀριγῶ.

B Τρίτοι ἐθαλασσοκράτησαν Θρᾶκες ἔτη οθ'.

Θρᾶκες ἀπὸ Στρυμόνος διαβάντες κατέσχον τὴν νῦν Βιθυ-
 νίαν, τότε δὲ Βεβρυκίαν καλουμένην.

Θρᾶκες ἐθαλασσοκράτουσιν. 20

3. ἐκ Scaliger. τὸν G. 4. ἀποικίας] γραφία add. m. 11. σκο-
 ράδην praefixum in B. μυρίνα AB. Μυρίνα G. ἢ om. G.
 13. κυμῆ B. 16. ὀριγῶ A. ὀριγῶ B. Οριγῶ G. 18. στρυμῶ-
 νος AB. Στρυμόνος G.

rum descensum extitisse scribunt, alii, Eratosthenis nimirum asseclae,
 Troianis rebus annis 100 supparem, quidam ad Aristarchi mentem post
 alios annos centum, quibus Ionicae coloniae deducebantur; Philochorum
 rerum Ionicarum et coloniarum scriptorem qui sequuntur, circa unius per-
 petui Atheniensium principis Archippi videlicet aetatem annis ab excidio
 Troiano 180, qui Apollodoro Atheniensi favent, post res Iliacas an-
 nis 240, alii paulo ante institutas Olympiadas annos circiter a capta Troia
 400, ultimi denique Archilochi auctoritate ad Olympiadem 23 ab urbis
 Troiae excidio annis 500 numeratis; et ut semel dicam eius aetas antiquis
 omnibus magno discrimine controvertitur.

Myrina, nonnullis Smyrna nuncupata, in Asia constructa est.

Ephesus in Asia ab Andronico fundata.

Cumae in Italia aedificatae.

Carthago a Tyrio Carchedone absoluta; ut vero nonnulli aestimant,
 a Didone eius filia, post res Troicas annis 133; prius autem Origo dice-
 batur.

Ordine tertio maris dominium obtinere Thraces annis 79.

Strymone traiecto Bithyniam, Bebryciam olim dictam, Thraces occu-
 paverunt.

Thraces maris domini.

Τέταρτοι ἐθαλασσοκράτησαν Ῥόδιοι, κατὰ δέ τινας πέμ-
πτοι, ἔτη κγ'.

Κατὰ δέ τινας Ὀμηρος ἤκμαζε.

Φρόγες πέμπτοι ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη κε'. κατὰ δέ τινας
5 ἔτη ε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Σολομών υἱὸς Δαβὶδ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κό-
C σμου ἦν ἔτος, δυο'.

Αὐτὸς τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ πρῶτον ναὸν ᾠκοδόμησε τῷ β'
10 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐνθα ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν
Σιών ἐπήξατο, σὺν αὐτῷ καὶ βασιλικὸς οἶκος ἐκπρεπῶς δειμά-
μενος· πάντας τε τοὺς πλησιοχώρους βασιλεῖς δορυφόρους ἐκτί-
σατο. αὐτὸς ἐν σοφίᾳ θείᾳ καὶ ἀνθρωπίνῃ πλούτῳ τε καὶ δόξῃ
πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε, μέγας καὶ θεοφιλὴς ἐν νεότητι
15 φανεῖς, ἕως τοῦ παρατραπῆναι εἰς γυναικομανίαν. οὗ τὴν σο-
φίαν βασίλισσα νότου πόρρωθεν ἤλθεν ἀκοῦσαι, καὶ πολλοῖς
προβλήμασι καὶ ἀνίγμασιν τοῦτον πειράσασα πάντων ἤρξεν ἀνώ-
D τερον· ὅθεν καὶ τὴν νομικὴν πολιτείαν ἐξ αὐτοῦ μαθούσα τὸν
ὑπ' αὐτῇ συντεῶς ἐξεπαίδευσε λαόν.

7. σολομών B. Σολομών G. 9. πρῶτον] τὸν πρῶτον G.
β' Bredovius. Vulgo ἰβ'. 11. ἐκπρεπῶς B. εὐκρεπῶς A. εὐπρε-
πίως G. 12. δορυφόρους A. δωροφόρους BG. ἐκτίσατο A.
ἐπίσατο B. om. G. 15. τοῦ] τὸ G. 16. ἡ βασίλισσα G.
17. ἤρξεν B. εὔρξεν G. 19. ἐπαίδευσε G.

Quarto loco maris principatum Rhodii assecuti sunt (alii ordine quinto
reponunt) annis 23.

Hac aetate ex nonnullorum calculis Homerus florebat.

Phrygii quinto ordine maris domini annis 25, ex aliorum sensu non
alterius annis sex.

MUNDI ANNI.

Salomon, filius David, regnavit in Israël annis 40, erat porro mundi an-
nus 4470.

Templi Hierosolymorum primi ipse fundamenta posuit regni sui an-
no 12, ubi pater eius David tabernaculum in Sion fixerat; regias et ornatis-
simas aedes una cum templo construxit, regesque vicinos omnes, quorum
donis colebatur, longo spatio superavit. Hic maiores suos divina humana-
que sapientia antecessit, pietate summus et religione praestans juveniles
annos exegit, donec insauo mulierum amore de mentis statu deturbatus est;
eius sapientiam austri regina auditura remotis e regionibus venit, multis-
que dubiis et obscuris quaestionibus propositis, de-eius scientia sumpto ex-
perimento, eruditus quibuscumque superiorem comperit; quocirca legum
peritiam et iuris dicundi solertiam ab eo docta subiectum sibi populum
prudenter deinceps instruxit.

Ἐπ' αὐτοῦ προσηφάνεον Νάθαν καὶ Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης Σαμ-
μαίας τε καὶ Ἀδδῶ καὶ Σαδώκ.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱερουσαλῆμ ναὸν ἀρξάμενος κτίειν ἀπὸ δευ-
τέρου ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅπερ ἦν ἰδ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
ἐν ζ' ἔτεισι ἐτελείωσεν, ὁμοίῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κ' δέ 5
ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰσὶν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἧ' ἔτους αὐτοῦ ἔτη δυοῆ', κατὰ δὲ
τὸν Ἀφρικανὸν δυνζ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον δρο', ἐκ δὲ τῶν θειῶν
P. 182 γραφῶν ἔξεσι καταμαθεῖν τῷ βουλομένῳ τὴν τοῦ ἡμετέρου λό-
γου ἀκριβείαν. 10

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς ἧ' ἀπὸ Ἀαρῶν Σαδώκ ἐγνωρίζετο κατὰ
τὸν Εὐσέβιον, κατὰ δὲ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἰα' λατίν ὁ Σαδώκ ἀπὸ
Ἀαρῶν οὕτως· α' Ἀαρῶν, β' Ἐλεάζαρ, γ' Φινεὺς, δ' Ἀβιοθδ,
ε' Βοχει, ζ' Ὀζει, ζ' Ἡλει, ἧ' Ἀχιτάβ, θ' Σαμουήλ, ι' Ἀβιά-
θαρ, ἰα' Σαδώκ. 15

Ὁ Τυρίων βασιλεὺς ἀπέστειλε Σολομῶνι πρὸς βοήθειαν τῆς
οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ μυριάδας ἀνδρῶν ἧ'.

Εἰράμων τοῦ Τυρίων βασιλέως θυγατέρα ἔγημε Σολομῶν,
ὡς Τατιανὸς ἱστορεῖ.

1. ἐπρωφάνεον G. ἀχίας AB. Τίνας προσηφάνεον ἐπὶ Σολο-
μῶντος τοῦ βασιλέως. Πότε ἤρξατο Σολομῶν κτίειν τὸν ναὸν, καὶ
πότε ἐτελείωσεν; β'. ἔτει τῆς βασιλείας ἤρξατο, καὶ ἐτελείωσεν τῆς
ζωῆς αὐτοῦ, κ. ἧ. τῆς βασιλείας margo A. 4. ὅπερ — βασιλείας
αὐτοῦ addidi ex B. 5. κ' δὲ ἔτει τῆς] εἰκοστοῦ δὲ τῆς G.
8. δυνζ'] δυνζ' B. 14. βοχει AB. Βοχά G. ὀζει AB.
ἡλει A. Vulgo Ηλί. οἰκοδομίας G. 18. Εἰράμων] σιράμων AB.
Αἰράμων G. De hoc nomine dictum ab Hamaker Miscell. Phoenic.
p. 209. ἔγημεν ὁ G. ὁ om. B.

Eius tempore Nathan, Achias Silonites, Sampsaeus et Addo prophe-
tiae dono clarebant.

Anno regni secundo Hierosolymorum templum aedificare Salomon ag-
gressus est; perfecit aetatis vicesimo.

Ab Adamo igitur ad eius aetatis annum 8 anni numerantur 4478, ex
Africanū computo 4457, ex Eusebii 4170. Huius autem rei plenam inve-
stigantī noticiam ex sacrae scripturae testimoniis calculorum nostrorum in-
tegritate et accuratam seriem fas est coniciare.

Hebraeorum post Aaron pontifex summus Sadoe recensetur octavus ex
Eusebii scriptis, iuxta sanioris laterculi ordinem sede undecima reponitur,
hoc pacto: 1 Aaron, 2 Eleazar, 3 Phineas, 4 Abiud, 5 Bocha, 6 Ozi,
7 Heli, 8 Achitob, 9 Samuel, 10 Abiathar, 11 Sadoe.

Tyriorum rex ad promovendum templi officium myriadas hominum 8
misit ad Salomonem.

Irani Tyriorum regis filiam Salomon duxit uxorem, prout Tatianus
narrat.

Ἰωσήπου ἐκ τῆς Φοινίκων μαρτυρίας περὶ τῆς Τυρίων Β
 βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ.

Ἔστι τοίνυν παρὰ Τυρίοις ἀπὸ παμπόλλων ἐτῶν γράμματα
 δημοσίᾳ γραφέντα καὶ πεφυλαγμένα λίαν ἐπιμελῶς, ἐν οἷς γέγραπται
 ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ᾠκοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασι-
 λέως ἔτεσι θάττον ἑμύ' καὶ μηνὶν ὀκτώ τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχη-
 δόνα. ἀνεγρῆθη δὲ παρ' ἐκείνου οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατασκευῆ V. 146
 τοῦ παρ' ἡμῖν. Σίρωμος γὰρ ὁ τῶν Τυρίων βασιλεὺς φίλος ἦν τοῦ
 βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος, πατρικὴν φιλίαν πρὸς αὐτὸν διαδε- C
 10 ξάμενος. οὗτος οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ κατασκευά-
 σματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα χρυσοῦ μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
 ἔδωκε τάλαντα· τεμῶν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖ-
 ται Ἀβανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν. ἀντιδωρήσατο δὲ αὐτῷ
 ὁ Σολομῶν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ διττὰ καὶ χάραν τῆς Γαλιλαίας
 15 ἐν τῇ Χαβόλφ λεγομένη. μάλιστα δ' αὐτοῦ εἰς φιλίαν ἢ τῆς σο-
 φίας συνήγαγεν ἐπιθυμία. προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀντέστελλον
 λύειν κεινόντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν καὶ τὰ
 ἄλλα σοφώτερος. σώζονται δὲ μέχρι δεῦρο παρὰ τοῖς Τυρίοις πολ- D
 λαὶ τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἐκείνοι πρὸς ἀλλήλους ἔγραφον. ὅτι δὲ
 20 οὗ λόγος ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ συγχείμενος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυ-

1. Ἰωσήπου] Antiq. VIII, 2. c. Apion, I. 17. 18. Conf. Eusebium
 I, 17. p. 79. Ἰωσήπος G. 5. ὁ om. G. 5 et 9. σολόμωνος
 AB. Σολομῶνος G. 7. ἐκείνοις m. 11. εἴκοσι om. B.
 15. Ζαβουλῶν m. φιλίαν ἢ τῆς] τὴν φιλίαν ἢ G. 16. ἐπή-
 γαγεν G. 17. κρείττων m. κρείττω B. κρείττον G. 20. οὗ]
 ὁ G.

Iosephus ex Phoenicium relationibus de Tyriorum regno et de
 Hierosolymorum templo.

Litterae publicis monimentis consignatae ab annis plurimis in hodie-
 rum usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
 nis 143 et mensibus octo, priusquam a Tyriis Carthago construeretur, a
 Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
 templi apparatus et ornatus scitissime ab eo describitur. Iromus enim
 Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
 ad eum servato, devinctus erat, mutuisque benevolentiae signis ab eo exce-
 ptus, ad praeparandae templi materiae cultum, Salomoni auri quidem ta-
 lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad tecti contignatio-
 nem exstruendam, immensam excisorum lignorum silvam transmisit; ae-
 quali vero munere pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
 tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
 sortita. Utrumque demum supra modum sapientiae studium ad invicem
 constrinxit; missis quippe mutuo dubiis quaestionibus, superior usquequa-
 que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
 plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
 sermoni de Tyriorum litteris a me in medium prolato testem adiungam

ροίσι γραμμάτων παραθήσομαι μάρτυρα δεξιὸν ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικικὴν ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγονέναι πεπιστευμένον Δίωνα. οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς περὶ Φοινίκων ἱστορίαις γράφει τὸν τρόπον τοῦτον, „*Ἀβιβάλου τελευτήσαντος υἱὸς αὐτοῦ Σίρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσέχευσε καὶ μείζον τὸ ἄστυ ἐποίησε καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὸ ἱερόν καθ' ἑαυτὸ ὄν ἐν ἴσῳ χώσας τὸν μεταξὺ τόπον συνῆψε τῇ πόλει καὶ χρυσοῖς* P. 183 *ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν Αἴβανον ὑλοτόμησε πρὸς τὴν τῶν ἱερῶν κατασκευήν. τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύμων Σολομῶνα πέμψαι φασὶ πρὸς τὸν Σίρωμον αἰνύματα καὶ 10 παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἄξιοῦν· τὸν δὲ μὴ δυνηθέντα διακρίναι τῷ λύσαντι χρήματα ἀποτίνειν. ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Σίρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ αἰνύματα, πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζήμιον ἀναλώσαι. εἶτα δι' Ἀβδήμονόν τινα Τύριον ἄνδρα τὰ τε προτεθέντα λύσαι καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα 15 τὸν Σολομῶνα πολλὰ τῷ Σίρωμῳ προσαποτίσει χρήματα.*” Δίωv B μὲν οὕτως περὶ τῶν προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο παραθήσομεν καὶ Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον. γέγραφε δ' οὗτος τὰς ἐφ' ἐκάστου τῶν βασιλείων πράξεις τὰς παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας, ὅς φησι περὶ Σιρώμον· τελευτή- 20 σαντος δὲ Ἀβιβάλου διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σίρω-

1. δεξιόν] διον m. 5. τῆς πόλεως add. Bm. 7. ἐν ἴσῳ m.
 9. ὑλοτόμησε m. ὑλοτομήσαι G. 12. Vulgo ἀποτίνειν.
 14. Ἀβδήμονον m. Ἀβδάμονον G. 18. τοῦτον G. παραθήσο-
 μαι m. 19. οὗτος] οὕτως G. 20. γενομένοις G. ὅς m.
 ὡς G.

fidelissimum, Phoenicum videlicet historiae scriptorem diligentissimum et apud omnes fidem promeritum Dionem. Ille igitur sua de Phoenicibus narratione in hunc modum scribit: Abibalo vivis erepto filius eius Iromus regnavit, qui ad orientalem urbis plagam aggere comportato, amplio- rem eam reddidit et Iovis Olympii templum ab omni vicinarum aedium strue seiunctum et in plano positum aggere interiecto, copulavit urbi immensisque ex auro donis appensis ditavit. E Libano quoque ad templorum apparatus silvam comportavit. Ferunt insuper Salomonem Hierosolymorum regem, missis obscuris quaestionibus ab Iromο responsum expetisse ac pariter rogasse, ut aequae difficiles a se solvendas proponeret; eo pacto, ut qui nequiret exponere, ab interprete multam impositam exigeretur; conditione accepta cum Iromus dubia non potuisset enodare, in ignorantiae poenam magnam pecuniarum vim expendit. Abdeomonum deinde Tyrium virum solvendorum huiusmodi aenigmatum peritum alia quaedam Salomonī proposuisse, circa quae cum dandi responsi fuisset impos repertus, Iromo non modicam pecuniarum summam exsolvit. Ita de his Dion testatus est; sed et Maenandrum Ephesium adiungamus.” Singulorum quippe regum cum Graecorum, tum barbarorum gesta conscripsit et de Iromo nonnihil de- sibat. Abibalo vita functo, Iromus filius eius regnum excepit, qui vita

μος, ὃς βιώσας ἔτη γγ' ἰβασίλευσεν ἔτη λδ'. οὗτος ἔχωσε τὸν εὐρύχωρον, τὸν τε χρυσοῦν κίονα ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνάθηκεν. ἐπὶ τε ἕλλην ξύλων ἀπέλθων ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ὄρους κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας. εἶτα ἐπὶ τούτου ἦν Ἀβδῆμονος βασιλεὺς νεώτερος, ὃς αἰεὶ ἐνέκα τὰ προβλήματα ἃ ἐπέτασσε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς. ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλέως ἕχρι Καρχηδόνης κτίσεως οὕτως· Σίριμος ἔτη λδ'. Βααλβάζερος υἱὸς ἔτη ιε'. Ἀβδάσταρτος υἱὸς ἰβασίλευσεν ἔτη θ'. τοῦτον οἱ τῆς τροφῆς αὐτοῦ τρεῖς παῖδες ἀνείλον· καὶ ἰβασίλευ-
 10 σεν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν· μεθ' ὃν Ἀσταρτος Ἐλεαστάρτου ιβ'. μεθ' ὃν Ἀσθάρυμος ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔτη θ'. ὃν ἀδελφὸς Φέλλης ἀνελὼν μῆνας ἧ ἰβασίλευσε. τοῦτον Εἰθόβαλος ὁ τῆς Ἀσάρτης βασιλεὺς κτείνας ἰβασίλευσεν ἔτη λβ'. μεθ' ὃν Βαλλέζερος υἱὸς ἔτη η'. τούτου Μέτινος υἱὸς ἔτη κε'. μεθ' ὃν Μυγδαλίων Φυ-
 15 σμανοῦν ἔτη μζ'. τούτου ἔτει ζ' ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Καρθάγενα φυ-
 γοῦσα ἐν Λιβύῃ πόλιν ἔκτισε Καρθάγενα, τὴν καὶ Καρχηδόνα. ἔτει ιβ' τῆς Σιριμίου βασιλείας ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸς ὑποδομή-
 θη. γίνονται ἔτη ἀπὸ τούτου ἕως Καρχηδόνης οἰκοδομῆς ρμγ', μῆνες η'.

4. ἀβδῆμονος AB.	5. τὰ om. B.	6. δι] γὰρ B.	7. οὗτος AB. οὕτω G.
8. Βαλβάζερος G.	9. ἀ-
τος om. G.	10. εἰθόβαλος B. Εἰθόβαλλος G.	11. ἀσάρτης B. Ἀσάρτου G.
12. βασιλεὺς] ἱερὺς m.	13. Βάλλερος G. Vide Hamakeri Miscell. Phoenic. p. 181.	14. μέτινος A. μέτινος B. Δετινος G. Μυγδαλίω] Πυγμαλίω m.	15. φυσμανοῦν AB. Φυσμανοῦν G. delet m. Vide Hamaker. l. c. p. 203.
16. καρθάγενα B. Καρθάγενα G.	17. ἔτει B. ἔτη G.	18. Οἱ Μυγδαλίω	19. ἔκτισεν

ad annum 53 producta, 34 in regno exegit. Aggere composito, vastissimum exaequavit locum et auream columnam in Iovis templo consecravit; et ad lignorum silvam profectus, e Libano construendis temporum tectis cedros excidit. Eius aetate Abdemonus puer iunior clarebat, qui problematum a Salomone Hierosolymorum rege explicari iussorum difficultatem omnem ingenii subtilitate superabat. Spatium autem omne ab hoc rege usque ad Carthaginem conditum hoc pacto dimetiuntur. Iromus regnavit annis 34, Balbazerus filius annis 17, Audastartus filius annis novem. Hunc nutriciae suae filii tres interfecerunt eiusque sedem senior eorum invasit; cui Astartus, Eleastarti filius, successit annis 12, hunc Astarymus fratris eius filius excepit annis 9, quem frater Phelles cum occidisset, mensibus 8 tyrannidem arripuit; cui vitamque regnumque ademit Ithoballus, Astartis sacerdos, qui deinde sceptrum tenuit annis 32; post quem Balzerus filius sedem annis 8 occupavit, deinde Letinus eius filius annis 25, tum Pygmalion annis 47. Huius anno 7 soror nomine Carthagena fugiens in Libyam, civitatem Carthaginem aedificavit, Graecis dictam Carhedonem. Anno 12 regis Iromi templum Hierosolymis extractum est. Ab huius imperio usque ad Carthaginis posita fundamenta fluxerunt anni 143 cum mensibus octo.

Σολομών ἠλάτρευσε τῇ Ἀστάρτῃ, καταλείψας τὸν Θεὸν καὶ τῷ Χαμῶς βδελύγματι Μωαβιτῶν καὶ τῷ Μολῶχ Ἀμανιτῶν, γυναιξὶν ἔθνικαῖς ἀπατηθεῖς. εἶχε γὰρ ἑπτακοσίας γαμετὰς Ἰσραη-
P. 184 λητιδᾶς τε καὶ ἔθνικᾶς, τριακοσίας δὲ παλλακᾶς. πύσας δὲ τὰς ἔθνικᾶς παρὰ τὴν θείαν ἐντολὴν ἠγάγετο. ἓνα δὲ μόνον ἔσχεκθ ἄρσενά, καὶ τοῦτον ἐξ ἄλλοφύλου Ναύμας τῆς Ἀμανιτιδος ἀνά-
ξιον τῆς ἀρχῆς.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφῆτευσεν τῷ Ἱεροβοᾶμ ὅτι βασιλεύσει τῶν ἰ φυλῶν, ὅπερ ἀκούσας Σολομών ἐξήτει ἀνελεῖν τὸν Ἱερο-
βωᾶμ. ὁ δὲ προσφυγὼν τῷ Σουσακεῖμ βασιλεῖ Αἰγύπτου γαμβρὸς 10 αὐτοῦ γίνεται ἐπὶ Θυγατρὶ, καὶ μετὰ θάνατον Σολομῶνος κρατεῖ τῶν αὐτῶν ἰ φυλῶν.

Τῷ δφζ ἔτει τοῦ κόσμου Σολομῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἐσχίσθη
B ἡ βασιλεία τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς δύο κατὰ τὴν θείαν ἀπόφασιν τὴν ἐξενηχθεῖσαν κατὰ Σολομῶνος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πρὸς Ἰε- 15 ροβωᾶμ, δι' Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου. καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβωᾶμ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ τῶν δύο φυλῶν, τοῦ τε Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν· αἱ δὲ ἄλλαι ἰ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσαν ἐν αὐταῖς ἐν Σαμαρείᾳ τὸν Ἱεροβωᾶμ δοῦλον Σολομῶνος, καὶ ἔμειναν οὕτω διηρημέναι αἱ δύο βασιλείαι ἕως τῆς εἰς Χαλδαίους ἀγχιμαλωσίας. 20

2. χαμῶς AB. 4. καλλαιδᾶς G. 6. ἄρσενά G.
8. 9 et 15. Ἱεροβωᾶμ B. Ἱεροβωᾶμ G. 9. ἰ'] ἰφ' G. 11. 15 et
19. Vulgo Σολομῶντος. 13. „Infra δφζ." m. 16. δι' ἀχιᾶ
A. διὰ ἀχιᾶ B. δι' Ἀχιον G. ἐβασίλευσεν Ῥοβωᾶμ B. ἐβασί-
λευσεν ὁ Ῥοβωᾶμ G. 17. ἐν] ἐν τοῦ G. 19. Ἱεροβωᾶμ B. Ἱε-
ροβωᾶμ A. Ἱεροβωᾶμ G. δοῦλον τοῦ G. 20. εἰς Χαλδαίους
om. G.

Salomon relicto deo, Astarten et Chamos Moabitarum exsecrandum idolum, et Moloch Ammonitarum deum, a mulieribus gentilibus seductus coluit. Septingentas autem sive ex Israël sive ex gentibus uxores selectas penes se habuit, pellices ter centum; gentilesque huiusmodi dei mandatum praetergressus duxit. Ex cunctis porro solum unum marem filium suscepit, eundemque alienigenae mulieris Naamae Ammanitidis copula procreatum et imperio penitus indignum.

Achias Silonites praedixit Hieroboam decem tribuum imperio potiturum; quo audito necis Hieroboam inferendas captabat Salomon occasione. Ille vero ad Susacim Aegypti regem fugiens, gener eius filia ducta efficitur; mortuoque Salomone tribuum decem principatum assequitur.

Anno mundi 4510 Salomon excessit e vivis et dei sententia in Salomonem et eius filium lata, pe. Achiam prophetam ad Hieroboam, regnum filiorum Israël in duas partes divisum est; duarumque tribuum, Iuda nimirum et Benjamin, Roboam obtinuit imperium in Hierusalem; aliao vero [decem Israël tribus Hieroboam Salomonis servum sibi praefecerunt regem in Samaria; et utrumque regnum ab alio divisum permansit usque ad captivitatem.

Αιγυπτίων βασιλεῖς.

Αιγυπτίων οβ' ἐβασίλευσεν Ὀσόρθων ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν C
ἔτος ,δχξ'.

5 Αιγυπτίων ογ' ἐβασίλευσε Τακαλώφης ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ,δχοε'.

Αιγυπτίων οδ' ἐβασίλευσεν Βόκχωρις ἔτη ιμδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ,δχηή'.

Βόκχωρις Αἰγυπτίους ἐνομοθέτει, ἐφ' οὗ λόγος ἀρνίον φθέρ-
ξασθαι.

10 Αιγυπτίων οε' ἐβασίλευσε Σαβάκων Αἰθίου ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος ,δψλβ'.

Οὗτος τὸν Βόκχωριν ἀχμάλωτον λαβὼν ζῶντα ἔκασσεν.

Αιγυπτίων ος' ἐβασίλευσε Σεβήγων ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D
ἔτος ,δψνε'.

15

Λατίνων βασιλεῖς.

Λατίνων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀγγίσης Σιλουίου ἔτη ι'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος ,δφκ'.

Λατίνων η' ἐβασίλευσεν Αἰγύπτιος Σιλουίου ἔτη κ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος ,δφλ'.

20 Λατίνων θ' ἐβασίλευσε Κάππος Σιλουίου ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος ,δφν'.

Λατίνων ι' ἐβασίλευσε Τιβέριος ἔτη μη', ἀφ' οὗ καὶ ὁ ποταμὸς

2. ὀσόρθων AB. Οσορθών G.	4. τακαλώφης B. τακαλώφης A.
Τακαλώφης G.	6. βόκχωρης (sic) B. βόκχαρις A. μδ'] μ' B.
8. βόκχωρης B.	λόγος om. G. φθέρξασθαι B. φθέρξασθε AG.
10. ἔτη ιβ' αἰθίου B.	14. δψμδ' m. 18. κ'] λδ' B.
19. δφλ' m. δφλη' G.	20. κάππος B. Κάσπος G. Κάπος Scali-
ger p. 36. λδ' AB. λα' G.
22. Legebatur ἔτη ς'. ἔτη η' AB:
ergo scribendum ἔτη μη'. ἀφ' οὗ — καλούμενος G posuit post
δφκα'. Transposui auctore B. καὶ ὁ add. B.	

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 72 Osothon annis 15; erat porro annus mundi 4660.

Aegyptiorum rex 73 Tacelophes annis 13, mundi vero 4675.

Aegyptiorum rex 74 Bocchoris annis 44, mundi vero 4688.

Bocchoris Aegyptiis leges ponebat, sub quo agnus est locutus.

Aegyptiorum rex 75 Sabacon Aethiops annis 12, mundi vero 4732.

Hic Bocchorim factum captivum combussit vivum.

Aegyptiorum rex 76 Sebechon annis 12, erat vero mundi 4744.

Latinorum reges.

Latinorum rex 7 Anchises Sylvii annis 10; erat vero mundi 4520.

Latinorum rex 8 Aegyptius Sylvius annis 20, mundi vero 4530.

Latinorum rex 9 Capis Sylvius annis 31, mundi vero 4550.

Latinorum rex 10 Tiberius annis 51, mundi vero 4581.

- P. 185 *Τίβερως προσηγορεύθη, ὃ πρὶν Ἀλβὰς καλούμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφπδ'.*
- V. 148 *Λατίνων ἰα' ἐβασίλευσεν Ἀρέμουλος Σιλοῦῖος ἔτη ιθ'. οὗτος ἐκραινωῖθη διὰ πολλὰν ἀσέβειαν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχλβ'.*

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

5

- Ἀθηναίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀρχίππος Ἀκάστου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δνπζ'.*
- Ἀθηναίων κα' ἐβασίλευσε Θέρσιππος Ἀρχίππου ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφς'.*
- Ἀθηναίων κβ' ἐβασίλευσε Φόρβας Θερασίππου ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφμς'.*
- B *Ἀθηναίων κγ' ἐβασίλευσε Μεγακλῆς Φόρβαντος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφος'.*
- Ἀθηναίων κδ' ἐβασίλευσε Διογνήτος Μεγακλέους ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχδ'.*
- Ἀθηναίων κε' ἐβασίλευσε Φερεκλῆς Διογνήτου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχλβ'.*
- Ἀθηναίων κς' ἐβασίλευσεν Ἀρίφρων Φερεκλέους ἔτη κ'. κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ἔτη λα'. κατὰ τοῦτον τὸν Ἀρίφρονα ἢ τῶν Ἀσσυρίων κατελύθη ἀρχῆ, ὡς πάντες συμφωνοῦσι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχγα'.*

15

2. δφπδ' AB. δφκα' G. 6. Vulgo Ἀκάτου. 7. δνπζ' Bm. δνπθ' G. 10. φορβάς B. 13. δφος' m. δφο' G. 14. διογνήτος A. 19. τὸν om. B. 20. πάντες Bm. πάντα G.

Ab eo fluvius, prius Albas vocatus, Tiberis nomine est insignitus. Latinorum rex 11 Aremulus Sylvius annis 19, qui etiam ob summam impietatem fulmine percussus est; mundi vero 4632.

Atheniensium reges.

- Atheniensium rex 20 Archippus, Acati filius, annis 19, mundi vero 4487.
- Atheniensium rex 21 Thersippus, Archippi filius, annis 40, mundi vero 4506.
- Atheniensium rex 22 Phorbas, Thersippi filius, annis 30, mundi vero 4546.
- Atheniensium rex 23 Megacles, Phorbantis filius, annis 28, mundi vero 4576.
- Atheniensium rex 24 Diognetus, Megacelis filius, annis 28, mundi vero 4604.
- Atheniensium rex 25 Pherocles, Diogneti filius, annis 19, mundi vero 4632.
- Atheniensium rex 26 Ariphron, Pherocelis filius, annis 20, secundum Africanum annis 31. Huius Ariphronis tempore regnum Assyriorum deletum est, ut omnes consentiunt; mundi vero 4651.

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

C

Λακεδαιμονίων 6 βασιλευσεν Ἀγησίλαος ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφξζ'.

Λακεδαιμονίων 7 βασιλευσεν Ἀρχέλιος ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχγ'.

Λακεδαιμονίων 8 βασιλευσε Τήλεκλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχο'.

Λακεδαιμονίων 9 βασιλευσεν Ἀλκαμένης ἔτη λζ'. οὗτος τελευταῖός ἐστι τῆς πρώτης οἰκίας. τῆς δὲ δευτέρας οἰκίας κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους βασιλευσαν ἕξ βασιλεῖς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψθ'.

Ἀπολλόδωρος Ἀνκούργου νόμιμα ἐν τῷ ἡ' Ἀλκαμένους. D

Ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρῶτος ἔφορος κατεστάθη.

Κορινθίων βασιλεῖς.

15 Κορινθίων 5 βασιλευσεν Εὐδήμος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχλα'.

Κορινθίων 6 βασιλευσέν Ἀριστομήδης ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχνζ'.

Κορινθίων 7 βασιλευσεν Ἀγήμεων ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχλβ'.

Κορινθίων 8 βασιλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψη'.

2. μα'] μδ' AB. 6. Τήλεκλος Scaliger p. 37. Vulgo Τήλεκτος. τελευταῖος B. 7. δχξη' m. 8. ἀλκαμένης B. οὗτος — ἕξ βασιλεῖς G posuit post ,δψθ'. ,δψθ'] ,δψη' m. 12. ἀλκαμένους B. χρόνοις τοῖς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει addit m. 15. κέ' B. κα' G. κς' m. 17. λε' Bm. λα' G.

Lacedaemoniorum reges.

Lacedaemoniorum rex 6 Agesilaus annis 41, mundi vero 4567.

Lacedaemoniorum rex 7 Archelaus annis 60, mundi vero 4608.

Lacedaemoniorum rex 8 Telectus annis 40, mundi vero 4668.

Lacedaemoniorum rex 9 Alcamenes annis 37, mundi vero 4708.

Primae stirpis fuit hic postremus. Ex secunda stirpe per eadem tempora reges sex ad solum proveci sunt.

Alcamenis aetate Lycurgi leges Lacedaemonios suscepisse scribit Apollodorus libro octavo.

Lacedaemone primus Ephorus magistratus instituitur.

Corinthiorum reges.

Corinthiorum rex 7 Eudemus annis 26, mundi vero 4631.

Corinthiorum rex 8 Aristomedes annis 35, mundi vero 4657.

Corinthiorum rex 9 Agemon annis 11, mundi vero 4692.

Corinthiorum rex 10 Alexander annis 25, mundi vero 4708.

P. 186 Κορινθίων ια' ἐβασίλευσε Τελέστης ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλγ'.

Κορινθίων ιβ' ἐβασίλευσεν Αυτόμενης ἔτος ξν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμεί'.

Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς καὶ οἱ Κορινθίων ἕως τοῦδε τοῦ⁵ χρόνου διήρχεσαν ἔτεσι τν', μεθ' οὓς ἐνιαύσιοι πρωτάνεις, ὡς μὲν τινές, ἐπὶ Αἰσχύλου ἕρχοντος καὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, ὡς δὲ ἕτεροι, μετὰ ταῦτα, ὡς πρόκειται. |

V. 149

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

B Βασιλέων Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν ἔτη. 10

Ων πρῶτος ἐβασίλευσε Ῥοβωὰμ υἱὸς Σολομῶνος ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφι'.

Ῥοβωὰμ υἱὸς Ναάμιος τῆς Ἀμανίτιδος μόνος ἄρσῃν ἐγένετο παῖς τῷ Σολομῶνι ἐκ χιλίων γυναικῶν, καὶ αὐτὸς ἀνάξιος τῆς βασιλείας, ὡς ἄλλοφύλου γέννημα μητρός. τούτῳ πολεμῶν ὁ¹⁵ Ἰεροβωὰμ οὐκ ἐπαύετο, αὐτὸς τε σὺν τῷ Ἰούδα τοῖς εἰδώλοις προσέσχε καὶ τελευτᾷ βασιλεύσας ἔτη ιζ'.

C Τῷ ε' ἔτει Ῥοβωὰμ υἱοῦ Σολομῶν, τοῦ δὲ κόσμου δφιζ', ἀνέβη Σουσακεὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου²⁰ τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὰ ἔπλα τὰ χρυσοῦ.

1. Vulgo Τελεστής. 2. δψλγ' Bm. δψμεί' G. 3 et 4 om. A.
6. ἔτεσι] σπεδόν add. m. 9. ἔτος A. 10. Conf. Euseb. I, 17.
p. 84. 11. ροβωὰμ B hic et infra. Ροβοὰμ G. 13. ἄρσῃν]
Vulgo ἄρσος. ἄρσις A. 18. Τῷ ε'] ε' om. G. Vid. Paralip. II.
12, 2. δφιδ' m. 20. κυρίου — οἴκου om. B.

Corinthiorum rex 11 Telestes annis 12, mundi vero 4733.

Corinthiorum rex 12 Automenes anno uno, mundi vero 4745.

Lacedaemoniorum Corinthiorumque reges hucusque perseveraverunt annis ferme 350, quibus annui magistratus successerunt, ut nonnulli quidem sentiunt, circa Aeschyli archontis aetatem et primam Olympiadem, ut vero alii, etiam multo serius, ut manifestum est.

MUNDI ANNI.

Regum Iuda et Benjamin anni.

Quorum primus regnavit Roboam filius Salomonis annis 17, mundi vero 4510.

Roboam filius Naama Ammanitidis solus ex mille feminis Salomoni compressis masculo sexu natus est, sceptro penitus indignus, ceu matris alienigenae foetus. Illum armis lacessere nunquam destitit Hieroboam; idemque cum Iuda idolorum cultorem se exhibuit; moriturque regno potitus annis 17.

Anno Roboam filii Salomonis 5, mundi vero 4514, Susacim rex Aegypti ascendit in Hierusalem et tulit omnes thesauros domus domini et thesauros regiae domus et arma cuncta aurea.

Ὁ Ἀβιά πολεμῶν τῷ Ἱεροβωάμ ἀπέκτεινε τοῦ Ἰσραὴλ μυριάδας ν'.

Τοῦ Ἰούδα βεβαίλευσε β' Ἀβιὰ υἱὸς Ῥοβωάμ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφκζ'.

6 Τοῦ Ἰούδα γ' βεβαίλευσεν Ἀσὰ υἱὸς Ἀβιὰ ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλ'. D

Οὗτος ἀποστὰς τῆς πατρικῆς ἀσεβείας τὰ εἰδωλα καθείλε καὶ τὰ ἄλση ἐξέκοψε, τὴν ἑαυτοῦ τε μητέρα ἔπαυσε τοῦ εἰδωλομανεῖν.

10 Οὗτος Ζαρὲ τὸν Αἰθίοπα κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσαντα μετὰ πλήθους Διβίων ἐτροπώσατο ἐν μυριάσιν ρ' ἐπελθόντα.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιμελεχ ἐγνωρίζετο.

Προεφήτευσεν δὲ Ἀχιὰ Σαμαίας καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ θυσιαστηρίου Ἰηοὺ, Ἰωὴλ, Ἀζαρίας ὁ καὶ Ἀδδὼ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ καὶ Ἰωδὴ, Ἀνανὶ καὶ Ἰωπᾶς.

Τοῦ Ἰούδα βεβαίλευσε δ' Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφοα'.

Καὶ οὗτος εὐσεβής, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀσὰ, ἐξάρσας τὴν P. 187 εἰδωλολατρείαν, πλὴν τῶν ὑψηλῶν. οὗτος τῷ Μωϋσέως νόμῳ 20 τὸν Ἰσραὴλ ἐξεπαίδευσεν. πρὸς Ἀχαάβ δὲ εἰρηνεύων κατεγεινώσχετο.

Προεφήτευσεν Ἰηοὺ, προεφήτευσεν Ἀνανὶ, προεφήτευσεν παρ'

1. ὁ ἀβιά B. οβιά A. Αβιά G.	5. Τοῦ δὲ G. δὲ om. B.
10. ζοραὶ A. ζοραὶ B. Εζοραὶ G. Ζαρὲ correctum ex Paralip. II. 14, 9.	13. αχιά AB. Αχίας G.
19. εἰδωλολατρίαν B. τῷ B. τὰ G.	15. ἀνανὶ B. Ανανία G.
	20. δὲ om. G.

Abias bello cum Hieroboam decertans Israhæitarum myriadas 50 delevit.

Iuda rex 2 Abias filius Roboam annis 3, mundi vero 4527.

Iuda rex 3 Asa filius Abiae annis 41, mundi vero 4530.

Hic patris impietate relicta cultum idolorum abrogavit, lucos excidit et ipsam matrem ab insana simulacrorum religione compescuit.

Idem Zare Aethiopem centum myriadibus hominum in Iudæam irrumptentem, eamque populorum Libyæ multitudine vastare parantem, in fugam vertit.

Abimelech Hebraeorum pontifex agnoscebatur.

Spiritu prophetiæ clarebant Achias, Samaeas, et adversus Samariae altare Iehu, Ioël, Azarias et Addo et filius eius Zacharias, qui Iode dictus est, Ananias et Iopas.

Iuda rex 4 Iosaphat filius Asa annis 25, mundi vero 4571.

Ipse quoque patris pietatem imitatus idolorum cultum, demptis exelsorum sacrificiis, abrogavit; Mosis instituta Israël edocuit et cum Achaab foedus et pacem iniisse damnatus est.

Prophetiæ lumine lu, Ananias, Elias, Abdias, Oziel, Michaeas apud

Ἑβραίοις Ἡλίας, Ἰηοὺ, Ἀβδιου, Ὀζιήλ, Μιχαίας. ψευδοπροφήται δὲ Σεδεκίας, Ἐλιέζερ καὶ ἕτεροι.

Ἰωσαφάτ σὺν τῷ Ἀχαάβ ἦν πολεμίων, τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰωσαφάτ καὶ τῶν Ἰουδαίων συνελθόντων ἀλλήλους κατέσφαξαν θεία ῥοπή. 5

Τοῦ Ἰούδα ε' ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφάτ ἀσεβῆς ἔτη η' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφ'ζ'.

B Οὗτος ἀνείλε τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ, δεινῶς τε νοσήσας τὰ ἔντερα σὺν τῇ κοιλίᾳ κατέσπασε.

Τούτου τῷ ζ' ἔτει Ἡλίας ὁ Θεοσβίτης ἀνελήφθη. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχβ'.

Προεφήτεον Ἀμῶς καὶ Ἐλισσαῖος.

Οὗτος γαμβρὸς ἦν τοῦ Ἀχαάβ καὶ τῆς Ἰεζάβελ ἐπὶ θυνατρὶ Γοθολία.

V. 150 Τοῦ Ἰούδα ε' ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ ἔτος ἕν. τοῦ δὲ 15 κόσμου ἦν ἔτος ,δχδ'.

C Τοῦ Ἰούδα ζ' ἐβασίλευσε Γοθολία μητὴρ Ὀχοζία, θυνατὴρ Ἀχαάβ, ἦν ἐλιθοβόλησεν ὁ λαὸς κατὰ πρόσταξιν Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχε'.

Αὕτη καθείλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. 20

[Τοῦ Ἰούδα η' ἐβασίλευσεν Ἰωὰς ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχιγ'.]

1. ὄζειλ B. 3. ἀχάβ B. 4. κατασφαζάντων m. 10. τοῦ-
του Bm. τούτω G. Θεοσβίτης B. 12. Ἀμῶς m. Ἀμμῶς G.
14. Vulgo Γοθολία. 16. ,δχδ' m. ,δχιδ' G. 18. Ἰωδαὲ B. Ἰου-
δαὲ G. 19. ,δχε' m. ,δχις' G. 20. Αὕτη G. 21 et 22 om.
AB. Suppleverat Scaliger p. 37.

Hebraeos ornabantur; Sedecias, Eliezer et alii falsis vaticiniis attendebant.

Iosaphat belli socium se adiunxit Achaab. Alienigenae adversus Iosaphat et Iudaeos irruentes mutua se caede divino nutu peremerunt.

Iuda rex 5 Ioram filius Iosaphat impietati deditus annis 8, mundi vero 4596.

Hic fratres proprios et populi proceres e medio sustulit et viscerum tormine agitatus moto ventris profluvio animam reddidit.

Huius anno 7 Elias Theabites ex hominum convictu assumptus est; erat porro mundi 4602.

Amos et Elissaeus vaticiniis clari.

Ioram, Achaab et Iesabel ducta eorum filia Gotholia gener fuit.

Iuda rex 6 Ochosias filius Ioram anno uno; erat vero mundi 4604.

Iudae regnum septima tenuit Gotholia mater Ochoziae, Achaab filia, a
• populo Iodae pontificis iussu lapidibus obruta est; regnat autem annis 6, mundi vero 4605.

Haec sacras dei sedes destruxit.

Iuda rex octavus Ios annis 40, mundi vero 4613.

Ἰωᾶς ἀνωκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, ὃν καθεῖλε Γοθολία.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰδωλολατρῆι καὶ ἀναιρεῖ Ζαχαρίαν τὸν προφήτην τὸν υἱὸν Ἰωδαῖ τοῦ ἀρχιερέως παρανοοῦντα αὐτῷ τὰ πρὸς ἐπιστροφὴν. τοῦτον ἀπέκτειναν οἱ παῖδες αὐτοῦ τῷ μ' ἔτει τῆς D βασιλείας αὐτοῦ.

Ἰωδαῖ θεοφιλῆς ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο βιώσας ἔτη ρλ' μόνος ἀπὸ τῶν χρόνων Μωϋσέως. τούτου υἱὸς Ζαχαρίας προεφήτευσεν καὶ Ἐλισσαῖος. τὸν Ἰωᾶς εἰδωλομανοῦντα παρήνει καὶ τὸν λαὸν Ζαχαρίας ὁ προφήτης υἱὸς Ἰωδαῖ ἀποστήνηαι, ὃν διὰ τοῦτο ἐν τῷ 10 ναῶ ἀνεΐλεν Ἰωᾶς.

Παρ' Ἑβραίοις Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναιρεῖται ὑπ' Ἰωᾶς τοῦ βασιλέως, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἀζαρίας.

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν ἔτει λζ' τοῦ Ἰωᾶς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρχημ'.

15 Δύναμις Συρίας. τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέκτεινε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

P. 188

Βασιλέων Ἰσραὴλ δέκα σκήπτρων ἔτη.

20 Ὡν πρῶτος ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Σαμариᾷ ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρφγ'.

Ἱεροβοὰμ δοῦλος μὲν ἦν Σολομῶνος, πόρνης δὲ υἱός. τούτῳ ἐγένοντο υἱοὶ κη' καὶ θυγατέρες ξζ'.

1. ἀνωικοδόμησεν B.	3. ἀτῶ B. ἀτόν G.	4. μ' B. Μωσέως G.	5. ἀτόσ B. Νανή G.	6. Ἰουδαῖ A.	7. ἐπροφήτευσεν G.
14. ρχημ' m.	15. Ἰούδαν B. Ἰούδα G.	ἀπέκτειναν G.			
21. μὲν δοῦλος G.	22. ξζ'] ξ' B.	19. Ἱεροβοὰμ B constantier. Ἱεροβοὰμ G constantier.			

Ioas dei domum a Gotholia delectam reparavit.

Ipse demum idolis addictus Zachariam pontificis Iodae filium poenitentiam consulentem trucidavit, et a filiis interfectus est.

Iodae religiosus pontifex clarebat; solus a Mosis temporibus 130 vixit. Huius filius Zacharias et Elissaeus prophetiae dono illustres. Ioas regem populumque idolorum cultui deditum Zacharias filius Iodae propheta dato flagitii deserendi consilio commonens occiditur in templo.

Zacharias Hebraeis dictus, ab aliis vero Azarias, propheta a rege Ioas vita privatur.

Elissaeus propheta moritur anno Ioas 37, mundi vero 4649.

Validus Syriae exercitus Iudae regnum eiusque proceres delevit.

ANNI MUNDI.

Regum Israēl ac sceptrorum decem anni.

Quorum primus fuit Hieroboam in Samaria annis 22, mundi vero 4513.

Servus quidem Salomonis fuit Hieroboam, meretricis vero filius. Illi filii 28 nati, filiae 67.

Georg. Syncellus. I.

Προεφήτευσεν ὁ οἰκῶν ἐν Βαιθῆλ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θουσιαστηρίου Βεύρων αὐτὸν ὁ ἐξ Ἰούδα προφήτης ἐλθὼν, θύοντα ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσι, καὶ προφητεύσας αὐτῷ περὶ Ἰωσίου ἐξ οἴκου Δαβὶδ τεχθησομένου βασιλέως καὶ ἀναιρήσοντος τοῦς τῶν εἰδώλων ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θουσιαστήριον ὑπερράγη, ἐν ᾧ Ἰεροβοάμ ἐπέδνε· 5 συλλαβεῖν δὲ αὐτὸν προστάξας τὴν χεῖρα ξηραίνεται, καὶ δεηθεὶς τοῦ προφήτου θεραπεύεται. ὁ δὲ προφήτης ἐπανιῶν ἐπὶ τοῦ λόγιος διεφθάρη, ὅτι μετέσχε τροφῆς παρὰ τῷ ἄλλῳ προφήτῃ τῷ ἐν Βαιθῆλ, ἀπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὃν καὶ ἐφύλαξεν ὁ θῆρ, ἕως ἐλθὼν ὁ ἀπατήσας αὐτὸν παρελθεῖν τὴν θείαν ἐντολὴν ἔθα- 10 ὤψεν αὐτόν. τὰς δύο χρυσαῖς δαμάλες διὰ τοῦτο ἐποίησεν, ἐκκόψαι θέλων, ὡς φασί, τὸν ὑπ' αὐτὸν λαδὸν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ ἀνόδου ὁ Ἰεροβοάμ.

Τοῦ Ἰσραὴλ β' ἐβασίλευσε Ναδάβ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 896.
δφλέ. 15

Τοῦ Ἰσραὴλ γ' ἐβασίλευσε Βαασά υἱὸς Ἀχιὰ ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 877.
δφλζ.

Οὗτος τὸν Ναδάβ ἀνελὼν υἱὸν Ἰεροβοάμ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ. ὁ αὐτὸς ἐπολέμει τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα ἀνελθὼν ἐν V. 151 Ῥαμά. Ἀσά δὲ χρήμασι φιλωθεὶς τῷ βασιλεῖ Συρίας υἱῷ Ἄδερ 20 Δ τοῦτον ἐπεισεν ἀντιπορθεῖν τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως ἀπέστη Βαασά ἐκ τῆς Ῥαμά.

1. βεθῆλ ὁ καὶ ἐπὶ Β. 2. ἐλθὼν προφήτης G. 4. τεχθησομένου AB. 6. αὐτὸν Bm. αὐτῷ G. 9. βεθῆλ B. 11. ἐκόψαι Bm. ἐγνόψαι G. 12. φασί B φησι G. αὐτόν] αὐτοῦ G. 18. ἀδάβ A. 20. σαρίας B: Ασουλίας G.

Vaticinabantur prophetae, tum qui Baethel incolebat, tum is, qui ex Iuda venit et iuvenis aureis in altari ipso immolantem Hieroboam reperit, a quo vaticinio de Iosia e domo David nascituro et idolorum sacerdotes super altari mactaturo libere pronunciaturo, altare quo sacra faciebat Hieroboam diruptum est. Eidem prophetam apprehendi iubenti exsiccata est manus; et prophetam deprecanti sana restituitur. Porro propheta, quod mensae consortem alteri seductori prophetae Baethel incoctae se focisset, a leone in via discerptus est; mortuum nihilominus asseravit fera usque dum accedens qui divini mandati contemnendi dolosus auctor extiterat, sepulturae mandaret. Sculptiles iuvenas eo consilio Hieroboam posuit, ut subiectus, aiebat, populus a repetendis Hierosolymorum sacris averteretur. Israël rex 2 Nadab annis 2, mundi vero 4535.

Israël rex 3 Baasa filius Achiae annis 24, mundi vero 4537.

Hic Nadab filio Hieroboam interfecto regnavit in Israël. Idem Asa regi Iudae bello indicto urbem Rhama obsessam invadere molitus est. Asa vera regem Assyriorum Ader pecuniis in amicitiam et belli societatem vocatum Israël urbes armis est vastitate incessere compulit; atque ita a Rhama infestanda destitit Baasa.

Ἰσὼς ὑπὸ τοῦ προφήτου διὰ τὴν εἰς Σύρους πεπολιθῆσθαι καὶ οὐκ εἰς θεὸν ὀνειδίξεται.

Ἰηοὺ υἱὸς Ἀνανὶ προεφήτευσεν τῷ Βαασά, ὅτι ἀπολείται ὁ οἶκος αὐτοῦ, ὡς ὁ οἶκος Ἱεροβοάμ, διότι εἰδωλολάτρησε καὶ ὤλεσε κατὰ τὴν προφητείαν αὐτοῦ. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ Βαασά Ζαμβρι ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμάτων υἱοῦ αὐτοῦ ἀνείλεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσε.

Τοῦ Ἰσραὴλ δ' ἐβασίλευσεν Ἡλὰ ἔτη β' καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαμβρι ἡμέρας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρφξα'.

- 10 Μετὰ τὸ ἀνελθεῖν τὸν Ἡλὰ Ζαμβρι ἐβασίλευσεν ἡμέρας ζ'. P. 189 ὃς ἀκούσας ὅτι ὁ λαὸς τὸν Ἀμβρι ἀνηγόρευσε ἐαυτὸν ἐνέπρησεν. ὁ δὲ Ἰσραὴλ εἰς δύο διηρέθη, καὶ τὸ μὲν ἡμισυ αὐτοῦ ὀπίσω Ἀβεννή, τὸ δὲ ἡμισυ ὀπίσω Ἀμβρι.

Ἀποθανόντος δὲ Ἀβεννή πάντες ὑπὸ τὸν Ἀμβρι γέγονασι.

- 15 Τοῦ Ἰσραὴλ ε' ἐβασίλευσεν Ἀμβρι ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρφξβ'.

Ἀμβρι ὁ ε' βασιλεὺς Ἰσραὴλ κτίσει τὴν Σαμαρέων πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Σεβαστήν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σεμμήρ εἰς Βρυομα Σομῶρ τοῦ κυρίου τοῦ ὕδρου.

- 20 Τοῦ Ἰσραὴλ ζ' ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ ὁ υἱὸς Ἀμβρι ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρφοε'.

3. Ἀνανί] Legebatur Ἀνανίον. 6. ζαμβρι hic et infra AB. Ζαμβρι G. τοῦ υἱοῦ G. 11. ἀμβρι B. ζαμβροῦν A. Ζαμβρι G.
13. Ἀβεννή] Θαμνί m. ἀμβρι B. ἀμβροῦ A. Αμοῦ G. 14. τὸν ἀμβρι B. τὸν ἀμβροῦ A. τοῦ Αμοῦ G. 15. 17 et 20. Αμβροῦ G.
17. βασιλεὺς B. ἐβασίλευσεν G. 18. σεμμήρ B. Ζαμβροῦ G. Σαμάριαν m. 19. σομῶρ B. σομῶρ A. Σαμῶρ G.

Asa fiduciae maioris in Syris, quam in deo positae reus, a propheta arguitur.

Ihu filius Ananiae domum Baasa idolorum cultui deditam, ad instar Hieroboam domus evertendam praedixit; quod ex vaticinii praescripto postmodum contigit. Baasa namque vivis erepto, filii eius curruum praefectus Zambri dominum interfecit et tyrannidem arripuit.

Israël rex 4 Ela annis 2, et regnavit Zambri diebus 7, mundi vero 4561.

Ela occiso Zambri diebus 7 regnum tenuit; qui cum Ambri regem a populo constitutum audisset, incendio mortem sibi paravit. Exinde populus in partes duas divisus et eius quidem pars media Thamni, altera dimidia Ambri sequuta est.

Thamni demum sublato cuncti Ambri subiiciuntur.

Israël rex 5 Ambri annis 12, mundi vero 4563.

Ambri rex Israël quintus Samaritanorum urbem, Sebasten nunc dictam, fundavit et Samor domini montis, in quo sita est, nomine Samarium appellavit.

Israël rex 6 Achaab, filius Ambri, annis 22, mundi vero 4575.

Οὗτος ἔλαβε γυναῖκα Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἐθαάλ βασιλέως Σιδωνίων, δι' ἣν τῷ Βαῦλ δουλωθεὶς τὴν Θεοσίβειαν ἐξωρκίσαστο.

Τότε καὶ τὴν Ἱερικῶ ἀνέστησεν Ἀζάν ὁ ἐκ Βαιθῆλ, ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ ἐν τῷ θεμελιοῦν αὐτὴν Ἀβιρών καὶ τοῦ νεωτέρου Σεγοῦθ ἐν τῷ ἐπιστᾶν τὰς πύλας ἐπὶ συμ- πληρώσει τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὴν ἐξενεχθεῖσαν διὰ Ἰησοῦ θείαν ἀράν.

C Τότε καὶ Ἥλιος ὁ Θεσβίτης ἐλθὼν ὤκησε κατὰ ἀνατολὰς λίθρα παρὰ τὸν χεῖμαρρον Χαρσοθά; προκαταγγέλλας τῷ Ἀγαῦβ τὴν τριετῆ ἀνομβρίαν, κόραξιν ἄροτοφόροις καὶ σαρκοβόροις ἕπη- μετούμενος· ἐκλείποντος δὲ αὐτῷ τοῦ κατὰ τὸν χεῖμαρρον ὕδατος, εἰς Σεροφθά τῆς Σιδωνίας ἄπεισι θεοῦ προστάζει, ξηρισθεὶς τε παρὰ τῆς χήρας ἐσθίει τὴν μονοήμερον αὐτῆς βρωσῶν, τὸν τε καψάκην εὐλογεῖ σὺν τῇ ὕδρῃ τοῦ ἐλαίου καὶ τὸν παῖδα θανόντα ἀνίστησιν. ἐπανελθὼν δὲ πρὸς Ἀγαῦβ μετὰ τρεῖς ἔτη καὶ συναν- τήσας αὐτῷ θάνατον ἀπειλοῦντι πρῶττει τὰ κατὰ τοὺς ψευδο- προφήτας καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ὧν ὄντας, καὶ ὑπὸ Ἰεζά- B βελ διατρεφομένους, τῆς τοὺς θεοὺς προσητάς ἀναιρούσης, οὗς Ἀβδιὸν δεισώζεν, εἰς προφητείαν τε πρόεισιν ἔτι παῖς ὢν, διὰ τοῦτο καίπερ μόνος ἐν προφήταις ἐκ προγόνων προφητῶν μῆ 20

1. ἔθαάλ B. Αἰθαάλ G. Ιεθεβαάλ m.	2. Θεοσίβειαν αὐτοῦ G.
αὐτοῦ om. B. ἐξωρκίσαστο B.	3. Ἀζάν] Αχιήλ m. βεθῆλ B.
4. Ἀβιρών] ἀβειρών B. Ἀβειρώ G.	5. καὶ] δὲ G. σεγοῦθ B. Σεγοῦν G. ἐπὶ] ἐν τῇ G.
6. κατὰ] διὰ G.	8. καὶ] ὁ G.
9. παρὰ B. πρὸς G.	χαρσοθά B. χαρσοθά A. Χαρσο- θω G. Χορροῦθ Reg. III. 17, 3.
12. Σεροφθά Reg.	14. Vulgo καψάκην. Correctum ex Reg.
15. τὸν Ἀγαῦβ G. τὸν om. B.	
19. ἀβδιὸν δεισώζεν B. Ἀβδιουδ ἔσωζεν G.	

Hic Iezabel Iethebaal regis Sidoniorum filiam uxorem accepit, cuius suasu Baal idoli obsequio mancipatus, omnem animo verae religionis sen- sum exspuit.

Ea tempestate Achiel Baethelites reparavit Hiericho et iuxta diras a Iesu votas, fundamentis positus primogenitus eius Abiron morte sublatus est; iunior quoque filius Segub fixis portis et urbe absoluta interit.

Elias Thesbites veniens ad orientem torrentis Chorrath latenter habi- tavit et a carnivoris corvis cibos et obsequia deferentibus cauteritus famem impendentem triennio duraturam Achaab regi praenunciavit. Torrente exsiccato et aquae penuria laborans, dei iussu Sareptam Sidonum oppi- dum proficiscitur et a vidua hospitio exceptus, residuum eius cibum diei soli sufficientem comedit, et lecytho oleique hydriae bene precatus, filium viduae a mortuis revocavit. Klaspō demum triennio reversus ad Achaab et letum minitanti factus obviam, deceptores et falsos vates idolorumque sacrificulos numero 850 delendos aggreditur. Iezabel divinis prophetis omni- bus mactatis, victum falsidicis suis subministrabat. Porro prophetarum reliquos servarat Abdiud a puero prophetiae lumine donatus; quae causa fuit,

γενεαλογούμενος. ἐπεὶ δὲ ἀνείλε τοὺς ἱερεῖς ὁ ζηλωτῆς Ἑλίας τοὺς
 τῆς αἰσχύνης, ὁμβρῶ τὴν γῆν δι' εὐχῆς ἐπικλύζει καὶ πάλιν
 φεύγει εἰς Βηρσαβεὲ, κακείθεν εἰς τὴν ἔρημον, φοβηθεὶς ἀπει-
 λοῦσαν αὐτῷ θάνατον τὴν Ἰεζάβελ· ἐνθα θάνατον αἰτοῦντι παρα-
 5 σταὶς ἄγγελος ὑπνώσαντι μεταλαβεῖν θεοσδότου τροφῆς κελεύει
 καὶ ποτοῦ, ἧ καὶ ἐνισχύσας μόνῃ, μ' νυχθημέρων ὁδὸν ἐπορευέτο V. 152
 ἐν Χωρηβ τῷ ὄρει ἦτοι Σινάῳ, καὶ κατέπαυσεν ἐν τῷ σπηλαίῳ P. 190
 Μωυσέως. ἐρωτώμενος δὲ παρὰ κυρίου δι' ἣν ἐκεῖ ἦλθεν αἰτίαν,
 τὰ τοῦ ζήλου τοῦ κατὰ θεὸν ἐκυγχᾶτο καὶ ὅτι μόνος θεοσεβῆς
 10 ὢν διώκεται ζητούμενος ἀναιρεθῆναι. κεινοσθεὶς δὲ παραστήναι
 τῇ ἐξῆς ἐνώπιον κυρίου παριόντος πρῶτον θεωρεῖ πνεῦμα μέγα
 κραταῖον διαλύον ὄρη καὶ συντριβὴν πέτραις προπορευόμενον
 κυρίου, καὶ δεύτερον συσεισμὸν; καὶ τρίτον πῦρ· ἐν οἷς, φη-
 σιν, οὐκ ἦν ὁ τούτων κύριος. μεθ' αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν λεπτῆς φωνῆς ἀκούει,
 15 ἐπικαλύψας τε τὸ πρόσωπον πρὸ τοῦ σπηλαίου ἵσταται. καὶ αὐ-
 θις ἐπερωτᾶται τίνος χάριν ἀτόθι παραγέγονε; καὶ πάλιν τὰ
 αὐτὰ πάλιν ἀποκρίνεται. καὶ ἀκούει προστάττουσαν φωνὴν B
 ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἔρημον Δαμασκοῦ, καὶ χρίσαι βουσίλειά μὲν Συ-
 ρίας τὸν Ἀζαήλ, προφήτην δὲ ἀνθ' αὐτοῦ τὸν Ἐλισσαιέ, μὴ
 20 ἀγνοεῖν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι εἶησαν ἑπτακισχίλιοι θεοφιλεῖς ἕξ Ἰσραήλ
 μοι θεῶ πεφυλαγμένοι. ἐν οἷς παιδευθεὶς ταπεινοῦσθαι θεῶ

3. Βερσαβεὲ G. ἀπειλούσης G. 6. νυχθημέρων B. νυχθημέ-
 ρων G. 9. τοῦ κατὰ θεὸν addidi ex B: in A est τῷ θεῶ.
 10. διώκετο G. 12. συντριβῶν B. 13. κυρίου om. G.
 15. καλύψας G. 16. αὐτόθεν G. 19. ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ελισ-
 σαιόν G. 20. εἶησαν B. ἦσαν G. 21. ταπεινοῦται G.

ut inter prophetas solus a maioribus prophetis stirpem duxisse non recenseatur. Sacrificulorum grege deleto, Elias dei zelo fervidus, impetrata precibus pluvia, terram adaequat et inundat, moxque rursus migrat in Bersabee, indeque in desertum, Iezabel mortem intentantis metu perterritus. Ibi mortem invocanti, et somnis gravato conspicuum se fecit angelus, et cibo potuque caelitis missis iubet gaudere; quibus solis ille roboratus dierum quadraginta integrorum iter Choreb versus, id est Sina montem, conficit et in Mosis spelunca labore recreandus quiescit. A domino viae causam rogatus, eum in dei obsequium ardorem praedicat, et ut solus verae religionis factor servatus ad necem quaereretur, exponit. Die sequenti coram transeunte domino stare iussus ventum validum montes dissolventem et contentem petras reliqua videnda praecedentem percipit; terram deinde horribili motu concussam, tertio loco, ignem conspicit, in quibus, ait, non erat istorum dominus. Vocem postmodum aurae tenuem audit et aperto vultu ad speluncae limen stans, de accessu causa rursus rogatur et prioribus eadem responsa refert. Audit demum divinam vocem ad Damasci desertum migrare iubentem, et Azael in Syriae regem et Elissaem vice sua prophetam futurum inungere. Virorum insuper divinum numen vera religione colentium millia septem in Israel superesse edocetur. Ita eruditus deo mentem omni-

ἐλέγχει πάλιν τὸν Ναβουθαί θάνατον τῷ Ἀχαάβ ἀδίκως εἰσπρα-
χθέντα διὰ τὸν ἄμπελῶνα. ὁ Ἀχαάβ ἀπατηθεὶς τοῖς ψευδοπρο-
φήταις συμβαλὼν Σύροις ἀναιρεῖται Μιχαίου προειρηκότος τοῦ
προφήτου τὸ ἐκβάν.

C Τοῦ Ἰσραὴλ ζ' ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἔτη β'. τοῦ δὲ 5
κόσμου ἦν ἔτος δφ'ζ'.

Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ παρανομώτατος ἦν πάντων τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ. τοῦτῳ συμμαχήσας Ἰωσαφάτ κατεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Τῷ Ὀχοζίᾳ νοσοῦντι καὶ χρησμὸν ἀποστειλαντι λαβεῖν ἐν εἰ-
δωλῶν μνίας Ἀκακῶν συντυχῶν Ἠλίας ὁ Θεσβίτης ὄνειδίζει τὴν 10
εἰδωλολατρίαν. προσκληθεὶς δὲ διαφθεῖρει τοὺς δύο πεντηκον-
τάρχους ἅμα τοῖς στρατιώταις. ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ δυσωπηθεὶς ἤλθε
πρὸς Ὀχοζίαν καὶ τὸν θάνατον αὐτῷ κατήγγειλε.

D Τοῦ Ἰσραὴλ η' ἐβασίλευσεν Ἰωράμ ἀδελφὸς Ὀχοζίου ἔτη ιβ',
καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀχαάβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφ'η'. 15

Μωάβ ἀτετήσαντι μετὰ θάνατον Ἀχαάβ ὁ Ἰωράμ υἱὸς
Ἀχαάβ βασιλεύων τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη πολεμεῖν Μωαβίταις, πα-
ραλαβὼν καὶ Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τὸν βασιλέα Ἐδώμ.
ἐπτα δὲ ἡμέραις ἀνυδρία μέλλοντες διαφθεῖρεσθαι προσέδραμον
τῷ προφήτῃ Ἐλισσαῶ, ὃς προεφήτευσεν αὐτοῖς ὕδατά τε λαβεῖν 20
εἰς πλησμονὴν ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ τὰς πόλεις Μωάβ ἐν αὐτῇ

1. ναβουθαί A. ναβουθῆ B. Ναβουθὸν G. 4. τὸ B. τοῦτο G.
τοῦτῳ A. ἐκβάν) Vulgo ἐκβάν. 5. ἐβασίλευσεν B. βασιλεὺς G.
9. Πρὸς τῷ Ὀχοζίαν νοσοῦντα G. 10. ἀκακῶν B. Ακακῶν G.
11. εἰδωλολατρίαν G. πεντηκοντάρχας G. 14. τοῦ B.
Τῷ G. 17. βασιλεὺς G.

no subiicit. De Nabutho rursus iniusta morte ob vineam damnato arguit
Achaab. Tandem falsorum vatum Achaab deceptus verbis, cum Syriis
bello congressus occiditur, Michaeae propheta, Israël haec eventura, prae-
nunciante.

Israël rex 7 Ochozias, filius Achaab, annis 2; erat porro mundi 4597.

Ochozias filius Achaab cunctorum se maiorum iniquissimus extitit.
Huic opem ferens Iosaphat a deo condemnatur.

Nuncio ad Muscae Accaron Idolum misso, et vaticinia Ochoziae ae-
grotantis gratia quaerenti factus obviam Elias Thesbites cultum idolorum
improperat. Vocatus insuper arroganter duces duos quinquagenarios et
socios milites leto committit; a tertio demum humiliter rogatus ad Ocho-
ziam accedit et mortis nuntium indicit.

Israël rex 8 Ioram frater Ochoziae, ipse quoque filius Achaab, annis
12, mundi vero 4598.

Moab perduellionis reo, Ioram filius Achaab, mortuo patre, rex Israël
constitutus, cunctis Ochoziae regis Iuda et regis Edom auxiliis bellum indi-
cicit. Aquae vero penuria per dies septem laborantes ad Elisaeum pro-
phetam confugerunt, qui copiosos latices e torrente hausturos pollicitus,

τῇ ἡμέρᾳ, καὶ πάσας τὰς πηγὰς ἐμφοράξαι, καὶ πῦσαν οἰκοδομήν
Μωαβιτῶν καθελείν.

Νοσοῦντος τοῦ υἱοῦ Ἄδερ βασιλέως Συρίας ὁ προφήτης
Ἐλισσαῖος προθεσπίζει τῷ Ἀζαήλ περὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν μετ- P. 191
βλόντων κακῶν τῷ Ἰσραήλ δι' αὐτοῦ.

Πέμπτῳ ἔτει Ἰωράμ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ Συρίας υἱὸς Ἄδερ
βασιλέως Συρίας. ἀπέστειλε δὲ δύναμιν συλλαβεῖν τὸν Ἐλισσαῖον
εἰς Βαιθήλ, οὗς τυφλώτοντας καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιστρέ-
φομένους εἰς Σαμάρειαν Ἐλισσαῖος ἐπιστὰς σώζει μέλλοντας ἀπόλ-
10 λυθῆναι.

Ὁ υἱὸς Ἄδερ τὴν Σαμάρειαν καὶ τὸν Ἰσραήλ ἐπολιόρκησεν,
ὥστε λιμῷ τακῆναι σφοδρῶ τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τινὰς γυναῖκας
τὰ ἴδια τέκνα φαγεῖν. Ἰωράμ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἀποτεμῖν V. 153
τὸν Ἐλισσαῖον ἀποφηνάμενος, λύσιν λαμβάνει τῆς λιμοῦ, θεία B
15 φαγόντων ἐκστάσει τῶν πολεμίων καὶ πάντα καταλειψάντων τὰ
πρὸς ζῶην τῷ Ἰσραήλ.

Ἐλισσαῖ μετὰ Ἥλια θανατοουργὸς καὶ προφήτης ἐγνωρίζετο.

Ἐλισσαῖ τὸν Ἰηοὺ πέμψας ἔχρισε βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Τοῦ Ἰσραήλ 9' ἐβασίλευσεν Ἰηοὺ ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
20 δχι'.

Ἐπὶ τοῦτου λιμοὺς καὶ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν
ἐγένετο.

3. ἄδερ B. ἄβδερ G. 6. Ante υἱὸς G indicavit lacunam, quam
verbis ἦν δὲ Βεναδὰβ explet m. 7. βασιλέως } βασιλεὺς B.

8. βεθὴλ B. 13. τοῦ Ἰσραήλ G. 16. τῷ Ἰσραήλ B. τοῦ Ἰσραήλ G.

17 et 18. ἐλισσαῖ A. Ἐλισσαῖος G. 17. ἡλίαν B. 19. τοῦ
B. Τῷ G.

eodem die urbes Moab devastandas, fontes obstruendos et Moabitaram ac-
dificia quaecunque subvertenda vaticinatus est.

Aegrotante porro Ader regis Syriae filio, de obtinendo regno, deque
maie ab eo perpetrandis Elissaeus propheta Azaëli futura revelat.

Ioram anno quinto Azaël regnavit in Syria. Erat porro Benadab fi-
lius Ader regis Syriae. Hic copioso exercitu Elissaei apprehendendi causa
in Baethel misso, oculorum caligine percussos et ad hostem in Samariam
commeanes, iam iam neci tradendos servavit Elissaeus.

Filius Ader adeo dura et immani obsidione Samariam et Israël pre-
mebat, ut fame tabescerent et mulieres nonnullae natorum carnibus vescerentur.
At Ioram rex sententia capitis in Elissaeum lata, hostibus de
mentis statu deiectis, et cuncta vitae necessaria post fugam Israël relin-
quentibus, famis periculo liberatur.

Elissaeus simul cum Elia miraculorum auctor et propheta clarebat.

Elissaeus nuntii missi opera Ieu regem Israël unxit.

Israël rex nonus Ieu annis 28, mundi vero 4510.

Eius tempore pestis et terrae motus ingens per Iudaeam grassatus est.

C Οὗτος ἀνέειλε τὸν Ὁχοζίαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ Ἰεζάβελ τὴν Σιδωνίαν.

Ἰούδας βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνει ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσσιν, ὡς ἐποίησεν Ἱεροβωάμ ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐν Δάν, τῇ νῦν Πανειάδι καλουμένη. 5

Τούτῳ Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας ἀνείλε πλείστους κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας πορθήσας τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τοῦ Ἰωᾶς καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἠτοιμάζετο. τούτῳ δὲ ἀποστειλας πάντα τὰ ἅγια καὶ τὸ χρυσοῖον Ἰωᾶς ἐπέσειεν ἀναστρέψαι. 10

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

D Αἰγυπτίων οὗ ἐβασίλευσε Ταράκης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ῥδψνζ'.

Αἰγυπτίων οἠ' ἐβασίλευσεν Ἀμαῆς ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρψοζ'. 15

Αἰγυπτίων οθ' ἐβασίλευσε Στεφινάθης ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρωιδ'.

Αἰγυπτίων π' ἐβασίλευσε Νεχεψὸς ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρωμά'.

Λατίνων βασιλεῖς.

20

Λατίνων ιβ' ἐβασίλευσε Κάρμεντος ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρχνα'.

8. Ἰούδας] Ἰοῦ m. προσεκύνη B. 4. πανειάδι B. 9. τοῦ-
 τῳ B. τοῦτο G. 14. ἀμαῆς B. ἀμάης G. Ἀρμαῖς Scaliger p. 38.
 18. Ναιεψὸς G.

Hic Ochoziam et filios Achaab, et Iezabel Sidoniam interfecit.

Ieu rex Israëli iuvenas aureas in Baethel et in Dan, nunc Paneade, ab Hieroboam positas colebat.

Azaël rex Syriæ moto iuxta verbum Elisæi in Israëli exercitu plures interfecit.

Azaël rex Syriæ, præda ex Israëli abacta, adversus Ioas et Hierusalem aciem instruebat; ioas autem sacra supellectile et auri non exigua copia ad eum missa, ecessum suavit.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 77 Taraces annis 20, mundi vero 4756.

Aegyptiorum rex 78 Amaëis annis 38, mundi vero 4776.

Aegyptiorum rex 79 Stephinathes annis 27, mundi vero 4814.

Aegyptiorum rex 80 Nachepsus annis 13, mundi vero 4841.

Latinorum reges.

Latinorum rex 12 Carmentus annis 16, mundi vero 4651.

Λατίνων ιγ' ἔβασίλευσε Σιλούϊος ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος P. 192 δχξξ'.

Λατίνων ιδ' ἔβασίλευσε Περκᾶς Σιλούϊος ἔτη λβ'. κατὰ τοῦτον ἡ πρώτη ὀλυμπιάς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχπé.

5 *Λατίνων ιε' ἔβασίλευσεν Ἄμουλος Σιλούϊος ἔτη κγ' καὶ Νομίτωρ, ὡς τισι δοκεῖ, ἔτη β' μετὰ Ἄμουλον ἰδίως, τινὲς δὲ σὺν αὐτῷ φασι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιξ'.*

Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν Ἄρει καὶ Ἰλίᾳ τῇ ἐμτέρος, κατὰ δὲ τινὲς πρὸ ἐτῶν ε'.

10 *Ῥωμύλον φασὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς ζ' ὀλυμπιάδος βασιλεύσαι B τῶν Λατίνων ἀπὸ Αἰνείου, Ῥώμην τε κτίσαι καὶ μετονομάσαι τὴν πόλιν καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἰδίῳ ὀνόματι Ῥωμαίους, τοὺς πρότερον λεγόμενους Λατίνους· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν ε' ὀλυμπιάδα καὶ ἕτεροι κατὰ τὴν η' φασὶ, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὴ γέγονε δια-
15 *φωνία περὶ τε τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως αὐτῆς καὶ τῶν οἰκιστῶν.**

Κεφαλίων γὰρ ὁ Γεργησαῖος συγγραφεὺς πᾶν παλαιὸς μετὰ δευτέραν τῆς Τροίας ἀλώσεως γενεάν φησι τὴν πόλιν ἐκτισθαι V. 154 ὑπὸ Ῥώμου ἐνὸς τῶν Αἰνείου παίδων δ', ἀδελφοῦ δὲ Ἀσκανίου C καὶ Εὐρυλέοντος καὶ Ῥωμύλου, οὗς φησι γεγενῆσθαι τῷ Αἰνείᾳ.

3 et 4 om. B. 3. Περκᾶς] Προκᾶς Scaliger. σιλούϊος A. Σι-
λουίου G. 5. ιε' ιδ' B. νομήτωρ AB. 8. Ῥωμύλλος B.
Ἰλίᾳ Scaliger. Ηλίᾳ G. ἡλείᾳ B. τῇ ἐμτέρος AB. τῇ ἐμῆ-
τερος G. τῇ μητρὶ m. Scribendum videtur τῇ Νομίτωρος.
10. Ῥωμύλλον B. 13. λεγόμενους B. καλουμένους G. 15. οἰκι-
στῶν B. οἰκιστῶν A. οἰκητῶν G. 16. Κεφαλίων B hic et
infra. Κεφαλίων G. γεργησαῖος B cum Eusebio I, 45, p. 204.
Γεργησαῖος G. Γεργήθιος m. Debeat Γεργήθιος. 18. δ' om. G.
19. Ῥωμύλλου B. φησι B. φασὶ G. γεγενῆσθαι AB.

Latinorum rex 18 Sylvius annis 18, mundi vero 4667.

Latinorum rex 14 Procas Sylvii filius, cuius aetate Olympias, prima in-
stituta, annis 32; mundi vero 4685.

Latinorum rex 15 Amulius Sylvius annis 23, et Numitor, ut quibusdam
placet, annis 2 post Amulium videlicet privatim regnans, vel, ut alii
asserunt, una cum eo; mundi vero 4717.

Patre Marte, Iliā matre, Remus et Romulus nati sunt, Numitoris ae-
tate, vel, ut aliis placet, annis decem prius.

Romulum circa Olympiadis 7 finem Latinis post Aeneam imperasse,
Romam condidisse urbem, gentem Latinorum antiquioribus dictam, Roma-
norum postmodum suo de nomine fecisse narrant; quamvis nonnulli ad
Olympiadem 6, ad 8 alii haec edidisse publicent. Verum, ut summam
dicam, non unus et concors est, sed varius, de primo fundatae urbis tem-
pore et primis eius incolis apud auctores sensus.

Cephalion quippe Gergethius scriptor antiquitate laudatus post aeta-
tem a capta Troia secundam a Romo altero ex Aeneae filii, Ascanii vide-
licet, Euryleontis et Romuli, quos Aeneas genitos asserunt, fratris, Ro-

συμφερωσσι δὲ τῷ Κεφαλλῶνι Δημαγόρα τε καὶ Ἀγάθυμος καὶ ἄλλοι πολλοὶ περὶ τοῦ χρόνου τούτου καὶ Ῥώμου τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης καὶ οἰκιστοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν Κεφαλλῶνα, ἐνὸς αὐτοῦ περὶκός τῶν ἐξ Ἴλιου διασωθέντων καὶ ἡγεμόνος τῆς ἀποικίας Ῥώμου. ὁ δὲ τὰς ἐν Ἄργει συναγαγὼν ἱερείας οἰκιστὴν γενέ-5 σθαι τῆς Ῥώμης φησὶ τὸν Αἰνείαν ἐκ Μολοτῶν εἰς Ἴταλίαν ἐλθόντα σὺν Ὀδυσσεῖ, καὶ ταύτην εἰς ὄνομα Ῥώμης μᾶς τῶν σὺν αὐτῷ Πριάδων ὀνομάσαι, τῆς ἐμπρησάσης ἅμα ταῖς ἄλλαις Τρωάσι τὰ σκάφη, βαρουμένης τῇ πλάνῃ. ὁμολογεῖ δὲ σὺν ἄλλοις ταῦτα καὶ Δαμαστής ὁ Σειγεύς. 10

Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλοτότωρ τινὰς τῶν ἀπὸ Τροίας ἀναχθέντων Ἀχαιῶν περὶ τὸν Μάλεον πλέοντας χεμιῶνι μεγάλῳ καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν πνευμάτων τε πλανωμένους πολλαχῆ τοῦ πελάγους εἰς τόπον τῆς Ὀπικῆς καλούμενον Λάτιον ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ Τυρρηρικῷ πελάγει κείμενον, ἐνθα τὰς ναῦς ἀνεγκύσαντες κατὰ 15 χεμιερτῆν ὥραν παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἄπαρσιν ἕαρος ἀρχῆ-γυναῖκες δὲ τινες αἰχμαλωτίδες ἐξ Ἴλιου συνοῦσαι τὰς ναῦς αὐτοῖς ἐπέπρησαν, ἵνα μὴ δοῦλαι κατ' οἴκους αὐτῶν ἐπανιοῦσαι γένων-

1. Ἀγάθυμος] Ita etiam Eusebius. Corrige Ἀγάθυλλος ex Dionysio I, 72.
4. ἐξ] ἀπ' G.
5. ἐνεργεῖς B. συνεργεῖς G. Reposui ἐν Ἄργει ex Dionysio.
6. ἐκ Μολοτῶν εἰς dedi ex Dionysio. Legebatur ἐμολωτῶν (ἐμολωτόν A.) τὸν εἰς.
9. ταῦτα καὶ om. G.
10. Legebatur Δαμαστής. Correctum ex Dionysio. Σειγεύς] αἰγεύς B. αἰγεύς A. Αἰγεύς G. Sidetes apud Eusebium.
11. ἀναχθέντων G.
12. Ἀχαιῶν add. A. om. G. In B est ἀχαιῶν μάλειον A. Recte Μαλέων Dionysius. maleum Eusebius p. 205.
13. πλανωμένους om. G.
14. Legebatur Λατίων. Λατείων B. τῷ om. G.
15. τυρρηικῷ B. τυρριῷ AG.
16. ἕαρος om. G.

mam aedificatam testatur. Huiusmodi de Romae conditae tempore, de eius conditore, nec non incola Remo, eodemque cum reliquis aliis ab Ilii atrage servato et coloniae Romanae duce Cephalionis sententiam, Demagoras, Agathymus et alii plures amplectuntur. Ille vero consonas ad invicem colligens historias Aeneam una cum Ulyssae captivum in Italiam venisse, Romae habitasse et Iliadum, (quae longissimi itineris pertaesae, aliis Troadibus mulieribus adiunctae naves succenderant), unius nomine urbem Romam nuncupasse scribit; aliorum autem sententiam Damastes Sigeus proficitur.

Aristoteles autem sedulus ille veritatis scrutator nonnullos patriis Troiae sedibus abductos circa Maleum promontorium exorta tempestate vexatos, variis ventorum flatibus et fluctibus latos refert, ad Opicae plagam Tyrrheno mari obiectam, (quae Latium est) appulisse, subductisque ad terram navibus et captata hiemandi occasione, mox reparato vere naves iterum resumendo itineri mari commisisse; quo cognito mulieres quaedam captivae virorum fortunam ab Ilio illuc usque temporis sequutae, ne ad eorum domos reversae pristina servitute opprimerentur, igne subiecto na-

ται. οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι τὸν τόπον κατώκισαν, οὐκ ἔχοντες ὕψος ἐπὶ τὰ σφέτερα πλεύσασι.

Πρὸς τούτοις καὶ Καλλίας ὁ τὰς πράξεις Ἀγαθοκλέους γρά- P. 193
φων γυναικὰ τινα Ῥώμην τοῦνομά φησι Τρωάδα τὸ γένος σὺν
5 τοῖς Τρωσὶν ἔλθοῦσαν τῷ τηρικαῦτα βασιλεύοντι Λατίνῳ τῆς
Ἰταλίας γήμασθαι καὶ τεκεῖν αὐτῷ παῖδας τρεῖς, Ῥῶμον καὶ
Ῥωμόλον καὶ Τηλέγονον, ὃς οἰκῆσαι ἐν ἄλλοις χωρίοις ἔλεγτο·
Ῥῶμον δὲ καὶ Ῥωμόλον παῖδας Λατίνου καὶ Ῥώμης τῆς Τρωάδος
τὴν πόλιν κτίσαι καὶ Ῥώμην καλεῖσαι τῷ μητρῷφ ὀνόματι, τοὺς
10 τε ἀπὸ Λατίνου Λατίνους, τοὺς καὶ Ἀβορθήνας πρότερον λεγο-
μένους, Ῥωμαίους προσαγορεῦσαι.

Πάλιν Ξεναγόρας ὁ Ξηγγραφεὺς Ῥῶμον, Ἀντίαν καὶ Ἀρδίαν,
τρεῖς υἱοὺς Ὀδυσσεύς καὶ Κίρκης λέγει εἶναι, οἳ καὶ τρεῖς κτίσαν- B
τες ἐπωνύμους πόλεις ᾤκισαν.

15 Ὁ δὲ γε Χαλκιεὺς Διονύσιος τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως Ῥῶ-
μον κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκανίου, κατὰ δὲ ἄλλους Ἡμαθίωνος υἱὸν
ἀποφαίνει.

Καὶ ἕτεροι ὑπὸ Ῥώμου τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λεύκης τῆς μητρὸς
αὐτοῦ φασὶν ἐκτίσθαι τὴν πόλιν Ἑλλήνων συγγραφεῖς καὶ ἄλλοι
20 ἄλλως διαφερόμενοι.

Κατὰ δὲ τοὺς Ῥωμαίων λογογράφους ὕστερον γεγονότας,

1. Legebatur κατάρκησαν.
2. ἐπὶ B. εἰς G.
3. τοῦ Ἀγαθοκλέους G.
4. Vulgo Τρωάδα et infra Τρωιάδος.
- 7 et 8. Vulgo Ῥωμόλλον. Ῥωμόλλον B hic et infra constanter.
7. τηλέγονον (sic) B. Vulgo Τηλέγονα.
8. λατίνου B. Vulgo Λατίνων.
9. τοῖς m. τοῖς G.
10. ἀπὸ] Vulgo ὑπὸ. Scribebatur Ἀβορθήνας.
12. Ῥῶμον καὶ G. ἀντίαν B. Ἀρτίαν G.
13. οἳ καὶ] οἱ δὲ G.
14. ᾤκισαν] Vulgo ᾤκησαν.
15. Χαλκιεὺς G.
21. γεγονότας B. γεγονότες A. γεγόνασιν G.

ves incenderunt; quare viri etiam inviti, desperato ad proprias domos reditu, sedem locis in illis fixerunt.

Ad haec Callias rerum ab Agathocle gestarum scriptor mulierem quampiam nomine Romam, genere Troadem, cum Troianis aliis profectam Italiae tunc regi Latino coniugio locatam, filios tres Romum, Romulum et Telegonem, quem alia loca incoluisse ferunt, peperisse narrat; Romum vero et Romulum Latino Romaque Latina procreatos urbe condidisse, maternoque Romae nomine indito, Latinos regi Latino subditos, Aborigines prius dictos, nuncupasse Romanos.

Xenagoras insuper Historicus Ulyssis et Circes filios tres Romum, Artiam et Ardeam ponit urbium eiusdem nominis trium conditores et incolae.

Dionysius Chalciensis Romum urbis incolam primum, ex quorundam relatu Ascanii, secundum alios Hemathionis filium declarat.

Quidam denique a Romo, patre Italo, et matre Leuca nato, urbem olim constructam pròdunt; et hoc pacto varios Graecorum auctores varils inter se modis discrepasse comperimus.

Romani postmodum scriptores, (apud eos etenim nullus vetustate com-

ἐπεὶ παλαιὸς οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν Αἰνείου Ῥωμύλου καὶ Ῥώμον φάσκουσιν υἱοῦς, ἑτεροὶ δὲ θυγατρὸς Αἰνείου, τίνος πατρὸς ἀγνοοῦντες, καὶ τούτους ἐπ' Αἰνείου δοθῆναι Λατίνω πρὸς ἡμῆραν εἰρήνης, ὃς ἄπαις τελευτῶν μοῖραν τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἀπένευμε. 5

C Τινὲς δ' αὖ φασιν Ἀσκάνιον τὸν Αἰνείου υἱὸν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν νείμασθαι τὴν ἀρχὴν ἅμα Ῥώμῳ καὶ Ῥωμύλῳ τοῖς ἀδελφοῖς, κτίσιν δὲ αὐτὸν μὲν τὴν Ἄλβαν καὶ ἄλλας πόλεις, Ῥέμον δὲ Καπύην ἀπὸ Κάπνος προπάππου, Ἀγχίσην δὲ ἀπὸ Ἀγχίσου τοῦ πάππου, Αἰνείαν δὲ τὴν μετὰ ταῦτα κληθεῖσαν Ἰάνικλον εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς, Ῥώμην δὲ εἰς ἑαυτοῦ ὄνομα, ἦτις μετὰ τινα χρόνον ἐξημωθεῖσα ὑπὸ Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου τῶν ἀδελφῶν ἀνεκτίσθη, χρόνοις ἔπειτα τῆς Ἀλβανῶν ἀποικίας ἡγησαμένων, κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα . . . μετὰ ἰε' γενεάς.

V. 155 D Ἀντίοχος δὲ ὁ Συρακόσιος καὶ πρὸ Τρωϊκῶν φησι τὴν Ῥώμην 15 ἐκτίσθαι, βασιλεύοντος Μόρρητος Ἰταλίας ἀπὸ Τύραντος ἄρχι Ποσειδωνίας, μετὰ τὸν πρῶτον λεγόμενον Ἰταλὸν βασιλέα καταγεγρακότα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν παλαιῶν αὐτῆς κτίσεων. τὴν μὲν τοι μετέπειτα καὶ αὐτὴν ἄσυμφῶνως γράφουσι κτίσιν αὐτῆς, 20

2. Vulgo Αἰνείου τινός. πατρὸς addidi ex B. 3. Delevi τε (τ' B.), quod post τούτους legebatur. λατίνῳ B. Vulgo Λατίνων.
 4. ἄπαις om. G. 6. Τινὲς m. Τινὰς G. 8. ἄλβαν B.
 9. Ῥέμον τε Καπύην G. Ἀγχίσην] Vulgo Ἀγχισαν. 10. Ἰάνικλον] Vulgo Ἀνεικλον. 12. ῤέμου B. Ῥέμα G. 13. σαλβανῶν AB.
 14. Lacunae indicium om. AB. Suppleri haec possunt ex Dionysio et Eusebio. 15. ὁ om. G. Vulgo Συρακόσιος. συρακόσιος A. τρωϊκῶν B. Τρωϊκῶν G. 16. Vulgo Μόρρητος. 17. ποσειδωνίας B. Ἰταλὸν B. Ἰταλῶν G.

miendandus occurrit), hi quidem Romulum et Romum Aeneae, alii rerum historicarum penitus ignari Aeneae filia procreatos litteris consignarunt; eosdemque Latino regi firmandae pacis ergo traditos obsides ab eo proxime mortituro adoptatos imperii partem accepisse.

Alii Ascanium Aeneae filium, defuncto patre, una cum Romo et Romulo fratribus divisisse regnum; et ipsum quidem Albam et urbes alias condidisse, Remum vero Capuam Capys proavi, Anchisam Anchisis avi, Aeneamque civitatem, Aniclum posthaec dictam, patris Aeneae, Romam denique nomine suo nuncupatam voluisse, quae tempore procedente destructa, demum a Romulo Remoque fratribus Albanorum coloniae ducibus post aetates hominum quindecim Olympiade . . . restaurata est, opinantur.

Antiochus autem Syracusanus etiam ante res ad Troiam gestas, Morgite in Italia a Tarento Posidoniam usque regnante, post regem primum Italum nomine, eius ultima senectute Romam asseruit fundatam.

Haec quidem illi de primaeva Romae conditu; restorationis autem sequito tempore susceptae historiam diversa quoque ratione describunt.

Τίμαιος μὲν πρὸ ἧ' καὶ λ' τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος λέγων ἐτῶν ἐκτίσθαι Ῥώμην, Λεύκιος δὲ Κίγκλιος, εἰς τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου Ῥώμης, κατὰ τὸ δ' ἔτος τῆς ιβ' Ὀλυμπιάδος, Φάβιος δὲ Κόιντος ἀρχομένης ἧ' Ὀλυμπιάδος, Πόρκιος δὲ Κάτων, ἀνὴρ φι- P. 194
 5 λόπος περὶ συναγωγὴν τῶν ἀρχαιολογουμένων ἱστοριῶν, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ χρόνοις ὕστερον υλβ'. οὗτος δὲ ὁ χρόνος κατὰ τὴν Ἐρατοσθένους χρονολογίαν τῷ πρώτῳ ἔτει συμπλήτει τῆς ζ' Ὀλυμπιάδος.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἡμῖν περὶ τε τοῦ χρόνου καθ' ὃν
 10 ἐκτίσθη Ῥώμη περὶ τε τοῦ κτίστου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ προσηγορίας Ῥωμαίων. πρὸ δέ γε τούτου Λατῖνοι μὲν ἀπὸ Λατίνου παιῶδος, ὡς φασιν, Ἡρακλέους ἐλέγοντο καὶ πρὸ Λατίνου Ἀβορηγίνες ἐκ τῶν παρὰ Λατίνου Ῥωμαίοις γενεαρχησάντων πρωτογόνων, οὕτω γὰρ ἐρμηνεύεται παρὰ Ῥωμαίοις ἢ τῶν Ἀβορηγίνων προσηγορία,
 15 οὗς ἀυτόχθονός φασιν Ἰταλίας· καὶ πρὸ γε τούτων Σικελούς τι- B
 νας, ἔθνος αὐθιγενὲς καὶ βάρβαρον οἰκῆσαι τὴν χώραν· ὧν πρῆσβυτέρων ἱστορίαν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ὡς Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἐν πρώταις Ῥωμαϊκαῖς ἱστορίαις.

1. πρὸ ἧ'] Legebatur πρώην. καὶ λ' τῆς πρώτης] Legebatur καὶ Λαῶς τὰ τῆς α'. In B est καὶ λάτης πρὸ τῆς, omisso α'. Dionysius I, 74. Τίμαιος μὲν ὁ Σικελιώτης οὐκ οἶδ' ὅτι κανόνι χρησάμενος ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένη γενέσθαι φησὶν ὀρθῶς καὶ τριακοστῷ πρότερον ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. λέγων] λέγουσιν G.
2. Κίγκλιος] Ita etiam Eusebius p. 208. Recte apud Dionysium Κίγκλιος. 3. τὸ δ' ἔτος B. τῷ δ' ἔτει G. Φάβιος] φάιος AB. Φάιος G. Correctum ex Dionysio I, 6. 4. καὶ Πόρκιος δὲ G.
7. τὴν τοῦ Ἐρατοσθένους G. τῆς om. G. ζ' addidi ex B.
12. Ἡρακλέους B. Ἡρακλέως G. Vulgo Ἀβορηγίνες. ἀβορηγίνες B.
13. παρὰ B. πρὸ G. 14. Vulgo Ἀβορηγίνων. ἀβορηγίνων B.
15. φησιν B. 16. οἰκῆσαι A. 17. Αλικαρνασεὺς G.

Timaeus sane et Laas primitus quidem, at circa Olympiadis primae annos Romae iacta fundamenta affirmant; Lucius Caecilius vir ordinis senatorii anno Olympiadis 12 quarto; Fabius Quintus Olympiade octava ineunte; demum Porcius Cato antiquorum historiae monumentorum studiosus collector Troianis rebus posterius annis 432. Illa porro temporis meta in Olympiadis annum primum iuxta chronologicam Eratosthenis rationem incidit.

Hucusque de tempore quo Roma condita, vel de illius fundatore, nec non derivata ab illo Romanorum appellatione disertum est abunde. Romani prius quondam Latini a Latino Herculis, aiunt, filio vocabantur, ac superiore rursus tempore Aborigines ab iis maiorum suorum qui primae ante Latinum originis, (ea est enim Aboriginum nominis significantia), fuerunt auctores; quos ex Italica tellure natos vulgo ferunt; et istis iterum prius Siculos quosdam, gentem nimirum ex illo solo natam et barbarorum more victitantem, regionem incoluisse, quibus historiam vetustiorum, ut edito de Romanorum gestis opere Dionysius Halicarnassaeus testis est, difficile reperias.

Περὶ τῆς ἀρχαιογονίας Ῥωμαίων ἐκ τῆς ζ' Διοδώρου Σικελιώτου.

Ἔνιοι μὲν ὄν τῶν συγγραφέων πλαηθύντες ὑπέλαβον τοὺς C περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντα κεκτιμένα τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθές οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ 5 χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασιλείων, ἐκτισμένης δὲ τῆς πόλεως κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ζ' Ὀλυμπιάδος. αὕτη γὰρ ἢ κτίσις ὑστερεῖ τῶν Τρωϊκῶν ἔτσισι τρισὶ πλείω τῶν υ' καὶ λ'. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετῆ 10 χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. τὴν δ' ἀρχὴν διαδεξάμενος Ἀσκάνιος υἱὸς ἔκτισεν Ἄλβαν τὴν νῦν καλουμένην Δόγγαν, ἣν ὠνόμασεν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε D μὲν Ἄλβῳ καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζομένου. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ τῶν Ῥωμαίων πράξεις ἀνα- 15 γράφας ἄλλως μемуθολόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνεία γενέσθαι λόγιον τετράπουρον αὐτῷ καθηγήσασθαι πρὸς κτίσιν πόλεως. μέλλοντος δ' αὐτοῦ θύειν ἕν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκῆν· ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν καὶ διωχθῆναι πρὸς τινα λόφον, πρὸς ᾧ κομισθεῖσαν τεκεῖν λ' χοίρους. τὸν δὲ Αἰνείαν τό τε παρὰδοξον θανάσαντα καὶ 20 τὸ λόγιον ἀνανιούμενον ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκῆσαι τὸν τόπον, ἰδόντα

1. Διοδώρου] Conf. Euseb. I, 46. p. 210. 4. κεκτιμένα B.
 8. γὰρ delet m. τρισὶ add. B. 12. ἀλβᾶν B. 14. ἀλβᾶ B.
 ἀλαᾶ A. τιβέρεως B. Τιβέριος G. 16. Αἰνεία m et Eusebius.
 Αἰνείαν G. 17. αὐτῷ] αὐτὸ B. 18. δ' om. G. 19. καὶ
 διωχθῆναι] Legebatur καταδιωχθῆναι. φ' B. δ' A. ὄν G.

De antiquo Romanorum ortu ex Diodori Siculi libro septimo.

Nonnulli sane scriptores eo lapsi sunt erroris, ut Romuli ex Aeneae filia nati socios urbem Romam condidisse existimaverint, quod a vero procul alienum. Tempore siquidem Romulum inter et Aeneam medio regibus interpositis pluribus, et urbe non nisi Olympiadis septimae anno secundo condita, prima eius fundamenta rebus ad Troiam gestis annis plus quam 400 et 30 posteriora aestimare necesse est. Annis enim tribus post Troiae cladem evolutis, Latinorum regnum Aeneas tenuit eodemque per triennium alterum potitus, ex hominum convictu raptus, diis deferrī solitos honores consequutus est. Ascanius filius sceptri potestatisque successor Albam Longam nunc dictam, de Albae fluvii, Tiberis hac aetate vocati, nominiae fundavit. De huiusmodi appellatione Fabius, qui res a Romanis gestas in scripta retulit, fabulam hoc pacto contexuit. Datum videlicet Aeneae portentum, animans quadrupes, suem fetam et candidam urbis condendae locum vestigiis demonstrantem et sacra iam diis facturo occurrisse. Haec manibus et oculis lapsa, mox vero diligenti cura quaesita, in colle quodam porcellos triginta enixa reperitur. Aeneas portentum miratus, et vaticinium mente revolvens, locum exstruere aggreditur; at viso per som-

δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλευούσαν μετὰ λ' ἔτη κτίζειν, ὅσοιπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι τῆς προθέσεως.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.

P. 195
V. 156

5 Ῥωμαίων πρῶτος ἐβασίλευσε Ῥωμύλος, ἰς δὲ ἀπὸ Αἰνείου. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμβ'.

Ἀπὸ Ῥωμύλου οἱ πρότερον καλούμενοι Λατίνοι Ῥωμαῖοι προσηγορεύθησαν.

Ὁὗτος ὁ Ῥωμύλος ἀνελὼν Ῥέμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεύει 10 μόνος καὶ κτίζει καὶ τειχίζει Ῥώμην κατὰ τὴν ζ' ὀλυμπιάδα, ἣ ὡς τινὲς κατὰ τὴν ὑγδὸν, ἣτις τοῖς χρόνοις Ἀχὰξ συντρέχει καὶ τῷ δψνβ' ἔτει τοῦ κόσμου.

Ὁὗτος δὲ πρῶτος πόλεις λέγεται κτήσασθαι ὑποτελεῖς Ῥώμης. B

Ἀπὸ Ἰλίου ἀλώσεως, ἣ γέγονε τῷ δτα' ἔτει τοῦ κόσμου, ἕως 15 κτίσεως Ῥώμης καὶ τοῦ δψνέ' κοσμικοῦ ἔτους γίνονται ἔτη υκδ'.

Ῥωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἄνδρας συγκαθηκούς τε ῥ' γέροντας ἐποίησε, καὶ πατρικίους ἕξ αὐτῶν ἐκάλεσε, ναούς τε καὶ τεῖχην ἐν Ῥώμῃ ᾠκοδόμησε.

Ῥωμύλος ἐν τῷ Ῥωμαίων βουλευτηρίῳ δολοφονηθεὶς ἀπο- 20 θνήσκει.

Ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς βασιλείας Ῥωμύλου κτίζεται ἡ Ῥώμη.

2. ὅσοιπερ B. δε ᾧσιπερ G. 3. Vulgo ἀποστῆναι δὲ. δὲ delet m. 5. ἰς om. G. δὲ] καὶ G. ἐβασίλευσεν ἔτη G. 13 et 16. πρῶτος] Vulgo α'. 13. πόλεις m. πόλις G. λέγεται B. γέγονε G. κτήσασθαι] Legebatur κτίσασθαι. ὑποτελεῖς Bm. ὑποτελεῖς G. 14. δτα'] δτα' m. 15. δψνέ'] δψνδ' m. υκδ' AB. υμδ' G.

num apparente non obscure deterritus, annorum 30, qualis erat edictorum fetuum numerus, moram interponere iubetur, ac subiande a proposito destitit.

Romanorum reges.

Romanorum post Aeneam rex primus Romulus annis 38, mandī vero 4742.

Latini ita prius dicti Romanorum appellatione a Romulo insigniti sunt. Romulus iste, Remo fratre interfecto, regnat solus, urbem condit et cingit moenibus Olympiade septima, aut ut nonnulli coniectant octava, quae in Achaz tempus et in mundi 4752 incidit.

Primus etiam urbes alias Romae vectigales fieri decrevit.

Ab liii excidio, quod contigit ab orbe condito anno 4330, ad Romam usque conditam intercesserunt anni quadringenti viginti quinque.

Romulus e populo viros militiae adlegit primus; senes vero centum senatores instituit et ex eis patricios designavit et templis moenibusque exstructis urbem amplificavit.

Romulus in media senatorum Curia dolis confossus interiit.

Romuli regnantis anno 13 Romae fundamenta ponuntur.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

C Ἀθηναίων κζ̄ ἐβασίλευσε Θεσπιεύς Ἀρίφρωνος ἔτη κζ̄, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη μί'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχρα'.

Ἀθηναίων κη̄ ἐβασίλευσεν Ἀγαμήστωρ Θεσπιεύς ἔτη ιζ̄, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κζ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλθ'.

Ἀθηναίων κθ' ἐβασίλευσεν Αἰσχύλος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρμεί'.

Αἰσχύλου τῷ ιβ' ἔτει πληρουμένῳ καὶ ἀρχομένῳ τῷ ιγ' αὐτοῦ ἔτει, ὃς ἦν κθ' βασιλεὺς Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ α' αὐτῶν Κλυδρόπος τοῦ διφνέως, ιβ' δὲ τῶν διὰ βίου ἀρχόντων, ἡ πρώτη 10 ὀλυμπιάς ἤρχθη κατὰ τὸ δψκα' ἔτος ἀπὸ Ἀδάμ, Ἀζαρίου δὲ βασιλείως Ἰούδα ἔτη λθ', ὡς πρόκειται.

Ὀλυμπιάς δὲ ἴσται παρ' Ἑλλήσι τετραετηρικός χρόνος, οὗ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἀρχομένου τοῦ ἔτους ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἦγετο. τοῦτον Ἑλλήνων παῖδες ἄσυμφώνως ἰστοροῦσι καταδειχθῆναι. τινὲς 15 γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ Ἀλκμήνης τοῦ ἀγῶνος θείσεως τὸ πρῶτον ἤρχθαι τὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς ἀθλήσεως εἰδός φασι πρὸ χ' ἐτῶν τῆσδε τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος· ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἀεθλίου P. 196 τεθῆναι τὸν ἀγῶνα, κἀντεῦθεν ἀθλητὰς ὀνομάζεσθαι τοὺς ἀγωνιστὰς, μεθ' ὃν Ἐπειὸς παῖς αὐτοῦ, εἶτα Ἐνδυμίον, ἔπειτα 20

1 om. A. 5. κζ̄ B. μ' G. 8. ιβ'] Legebatur β'. Corraxi ex Eusebio p. 137. ιγ'] Legebatur γ'. 10. διφνέως] Immo διφνοῦς. διφνέως AB. 11. δψκα'] δψκς' m. τοῦ Ἀδάμ G. 12. λθ'] με' m. ὡς πρόκειται] ὑπόκειται G. 14. τοῦ ε' ἔτους G. 15. τοῦτον] Legebatur τούτων. 16. ὑπὸ om. G. ἡρακλέος A. ἡρακλέως B. ἀγανοθέσεως G. 17. τῆς om. G. 18. χ' m. δχ' G. 20. ὃν B. ὦν G. Ἐπειὸς] Legebatur Ἄπιος. Correctum ex Eusebio p. 140.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 27 Thespius, Ariphronis filius, annis 27, et ut aliis videtur 40, mundi vero 4671.

Atheniensium rex 28 Agamestor, Thespiei filius, annis 17, secundum aliorum computum 40, mundi vero 4698.

Atheniensium rex 29 Aeschylus annis 14, mundi vero 4715.

Aeschyli anno undecimo expleto et ineunte duodecimo, (fuit autem Aeschylus a biformi Cecrope rege primo nonus et vicesimus, praesidium perpetuorum 12), coepit Olympias prima, ab Adam creato anno 4726, Azariae regis Iuda 45, prout in sequentibus exponitur.

Olympias porro quadriennale spatium Graecis habetur; ad cuius finem ineunte iam anno quinto, Olympica ludicra instaurabantur. Exordium illorum primum non una ratione Graeci referunt. A primo siquidem certaminum illorum positu ab Hercule Alcmenes filio quondam adiuvento Olympicae celebritatis formam et prima statuta inolevisse ante annos nimirum huius Olympiadis primae sexcentos nonnulli arbitrantur. Alii ab Aethlio positos agones docent, unde athletic de palma decertantibus factum nomen, cui in huiusmodi instituto filius Apius successit, deinde Endymion, tum

Ἀλέξινος, καὶ μετὰ τοῦτον Οἰνόμαος, καὶ μετὰ τοῦτον, ὡς φασί, Πέλοψ εἰς τιμὴν τῆ πατρίδι προέστη τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς θυσίας. ἀριθμοῦσι τε ὑπὸ τοῦ Ἀλκμήνης Ἡρακλέους ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου γενεὰς ἑ, ἄλλοι δὲ τρεῖς τελείας φασὶν Ὀλυμπιάδας ἐπὶ Ἰφίτην τὸν ἀναγεωσάμενον τὸν ἀγῶνα. τοῦτον γὰρ Ἑλεῖον ὄντα καὶ προνοούμενον τῆς Ἑλλάδος παῦσαι τε σπεύδοντα πολέμων τὰς πόλεις ἐκ πάσης Πελοποννήσου πέμψαι Θεωφοδὸς τοῦς πενσομένους περὶ τῆς τῶν πολέμων ἀπαλλαγῆς, χρησιμὸν τε λαβεῖν Βῆνθικὸν τοῦτον

10 Ὡ Πελοποννήσου ναέται παρὰ βωμῶν ἰόντες V. 157
 θύετε καὶ πέψθετε τὰ κεν μάντις ἐπέπωσιν,
 Ἑλεῖοι πρόπολοι πατέρων νόμον ἰθύνοντες.

τοῖς δὲ Ἑλεῖοις τάδε προαγορεύσαι

15 Τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε,
 κοινοδίκου φίλης ἡγούμενοι Ἑλλήνεσι,
 ἔστ' ἢν ἐνὶ ξυνόδοις ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

Τοῦτον χάριν καὶ Ἰφίτος κατήγγειλε τὴν ἐκχειρίαν ἐπὶ ἡμέρω C
 τροφῇ χρῆσθαι ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ χεῖρας ἀλλήλοισ' ἑκ ἐπέφερον.
 τὸν δὲ ἀγῶνα τετέλεκεν Ἰφίτος Ἡρακλειδῆς σὺν Λυκούργῳ συγ-

1. Ἀλέξινος ex Eusebio emendatum. Legebatur Ἀλέξιος. 2. καὶ om. G. 3. ἡρακλέως AB. τοῦδε om. G. τοῦ om. B.
 4. Addidi δέ. 5. Ἑλεῖον] Vulgo Ἰλιον. Recte Eusebius. 7. πέμψας G. 10. B etiam hic πελοποννήσου. παρὰ βωμῶν Scaliger p. 39. περιβώμιον AB. περιβώμι G. 11. τὰ κεν Scaliger. Vulgo τὰ καὶ. 12. Ἑλεῖοι] ἢν Ἰλιοι AB. 13. Ἰλιοις AB. et similiter infra. προαγορεύσαι B. 14. ῥύεσθαι et ἀπέχεσθαι AB. 15. φίλας AB. Ἑλλήνεσαι om. AB. 16. ἔστ' εὔτ' G. ξυνόδοις] Legebatur τριόδοις. ξυνωδοίαις AB. 17. ἐπὶ] ἐτι G.

Alexius, cui munere functo Oenomaus suffectus est, quem, aiunt, Pelops excepit ob patriae honorem sacris in certamine celebratis praefectus. Scriptores isti ab Hercule, Alcmenes filio, ad praesens usque tempus aetates numerant decem; tres tantum integras Olympiades recensent alii usque ad Iphitum agonis reparatorem. Hic in Elide natus, Graeciae sibi commissa potestate, cunctas Peloponnesi urbes a belli tumultibus liberas et immunes reddere sollicitus, missis exploratoribus, qui de bello sedando et componenda pace rogarent oraculum, divinum ietiumcadi Pythiae responsum tulit.

O Peloponnesi incolae qui deorum simulacra aditis

Ferte sacra et vatium oraculis obedite.

Qui in Elide deorum cultum et paterna instituta observant.

Elensibus pariter oraculum hoc datum narrant:

Patriam vestram liberate et a bellis abstinete,

Communis foederis duces facti Graecis,

Donec annuis tribus periodis lapsis iucundior et concors altera redeat.

Huius gratia, induciis indictis, quasi Herculis iussu, ne bello manus consererent et urbano ad invicem convictu uterentur, Iphitus suavit. Idemmet deinde cum Lycargo consanguineo, (erant enim ambo Heraclidae), lu-

γενεῖ. ἐκάτεροι δὲ Ἡρακλεΐδαι. τότε δὲ ἀγὼν σταδίου μόνον ἦν καὶ οὐδείς ἀνεγράφετο νικηφόρος, ἀμελούντων τῶν τηρικιάδα. ὀγδόη δὲ καὶ εἰκοστῇ ὀλυμπιάδι Κόροιβος Ἠλεῖος ἀνεγράφη στάδιον νικήσας, καὶ ἡ κατ' αὐτὸν ὀλυμπιάς πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνας ἀριθμεῖν τι δοκοῦσιν ἀκριβῶς χρονικῶν. ταῦτα Ἄρι-5
 στόδημος ἱστορεῖ καὶ συνῶδὰ τοῦτ' Ἡρόδοτος. Καλλίμαχος δὲ φησιν ὀλυμπιάδας γ' παρεῖσθαι μὴ ἀναγραφείσας, τῇ δὲ ἰδ' Κό-
 ροιβον Ἠλεῖον νικήσαι. ὥστε ἐκ πάντων ἡμῶν δεῖκνυσθαι τὸν
 περὶ τῶν ὀλυμπιάδων λόγον οὐ παρὰ πᾶσιν εἶναι τὸν αὐτὸν.
 ὕθεν καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς οὐ συμπεφώνηται, ὡς 10
 ἔστι μαθεῖν ταῖς βουλομένους τοῖς ἐκείνων συγγράμμασιν ἐν-
 τυγχάνοντας. ἡμῖν γὰρ τοῦτο μόνον ἐσποδύσεται, σαφῆ τινα
 καὶ κεφαλαιώδη τοῖς ἀγνοοῦσι θεωρίαν ἐκθέσθαι, οὐχ ὅτι ταῖς
 θείαις γραφαῖς περὶ ὀλυμπιάδων τι εἴρηται, ἀλλ' ὅτι πολλοῖς ὁ
 περὶ αὐτῶν λόγος πατέρας ἐν χρήσει γέγονε, διὰ τὸ μετρεῖσθαι 15
 αὐτὰς παρὰ τε Μακεδόσι καὶ Ῥωμαίοις καὶ Πέρσαις καὶ Ἀθη-
 νίοις καὶ αὐτοῖς Ἰουδαίοις, ὡς μαρτυρεῖ Φίλων καὶ Ἰώσηπος
 ὀνομάζοντες αὐτάς.

P. 197 Ὅσα ἔμορσον δ' ἂν εἴη καὶ τὴν παρ' Ἀθηναίους περὶ τῶν
 τετραετηρικῶν ὀλυμπιάδων ἔννοιαν ἄλλην τινα τῆς παρὰ τοῖς 20
 Ἀθηναίοις οὖσαν ἐν βραχεῖ δηλώσαι τοῖς ἀγνοοῦσιν. ἡ γὰρ σελή-

1. μόνον ἦν B. ἦν μόνον G. 3. εἰκοστῇ Scalger. Vulgo *εἰαδέ*.
 Vulgo *Κόροιβος* et infra *Κόροιβον*. 14. τι om. G. πολλοῖς
 add. B. πολὺς A. om. G. 17. ὡς] καὶ G. 20. τῆς] *Legebatur*
τῆς.

dicrum certamen consecravit. Caeterum de solo in stadio cursu agon erat primitus institutus; et ex incuria victoris nullius nomen in fastos referebatur. Coroebus deinde Eliensi Olympiade 28 victore proclamato et eius nomine publicis tabulis consecrato, ea, qua vicit, Olympias omnium prima deinceps habita, ex qua rationem temporum accuratiorē deducendam Graecis placitam. De his narrationem Aristodemus contexit et ei consentanea Polybius; Olympiades licet 13 omittas, 14 vero Coroebum victorem pronunciatum in adversum Callimachus contendat. Quare non omnium apud omnes Olympiadum esse rationem, nec ecclesiasticis Historicis concordem in iis sententiam esse, eorum evolventibus scripta haud diffidenter constabit. Nobis vero illud solummodo consilium fuit, ut Olympiadum incisis brevem ac dilucidam earum proferremus expositionem, non quod Olympiadum sermo a scripturis divinis tractetur, sed quod nonnulla sit earum apud sanctos patres mentio et a Macedonibus, Romanis, Persis, Aegyptiis et ipsis quoque Iudaeis memorentur, e quorum grege Philo et Iosephus non obscuram iisdem testimonium ferunt.

Ut vero labore nostro nonnulla fiat litteris accessio, agendum aliam quadriennialium Olympiadum ab Aegyptiis excogitatam rationem et ab Atheniensibus usitata diversam compendio, quantum res feret, non exper-

νη παρ' Αἰγυπτίοις κωρίως ὀλυμπίως καλεῖται, διὰ τὸ κατὰ μῆνα περιπολεῖν τὸν ζωδιακὸν κύκλον, ὃν οἱ παλαιοὶ αὐτῶν Ὀλυμπον ἐκάλουν. αὕτη γὰρ ἀπὸ καρίνου τοῦ ἰδίου οἴκου ὡς ἀπὸ κέντρον προερχομένη τὰ ἰβ' κατασπάζεται ζωδία ἐν νυχθημέροις κθ' καὶ ἑήμισι καὶ λεπτοῖς λγ', γ'. τῷ δὲ ἐνιαυτῷ ὄλω δωδεκάκις αὐτὰ περιπολοῦσα πληροῖ νυχθημέρα τνδ' καὶ ὥρας η' καὶ λεπτὰ μ'. B ὁ δὲ ἥλιος ἐν νυχθημέροις τξέ' δ' περιπολεῖ τὸν αὐτὸν Ὀλυμπον, ὡς λείπεσθαι τὸν σελήνιακὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ἡλιακοῦ νυχθημέραι', ὥρας κα', λεπτὰ ε'. πληροῖ οὖν ὁ ἥλιος ἐν ὀλυμπιάδι μιῇ τετραε- 10 τηρικῇ ἡμέρῳ ραζα', ἣ δὲ σελήνη νυχθημέρα ραιζ', ὥρας ια', λεπτὰ κθ'. σελήνιον ἔν καὶ ἡμισον. ἐν δὲ ὀλυμπιάδι δύο γίνονται σελήνια θθ', νυχθημέρα δὲ βθκβ', ἔ καὶ ὁ ἥλιος ἐν τοῖς η' ἔτεισι. καὶ τοιαύτη μὲν ἦ τῶν Αἰγυπτίων δόξα περὶ ὀλυμπιάδων.

Τῷ δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὀλυμπιάδων ἀνεγράφησαν στα- 15 διονίκαι σμῆ' μόνους ἔτων ρηθ', ἀρξαμένων ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ὄψεκέ' ἔτους ἕως τοῦ ρμυδ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ μί' C ἔτους Ὀξίου.

Εὐσέβιος δὲ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα ἐπὶ Ἰωαθάμ συνάγει τοῦ μετὰ η' ἔτη βασιλεύσαντος τοῦ Ἰούδα καὶ τὸν Ἀφρικανὸν προ- 20 φέριε συνάδοντι αὐτῷ ἐν τούτῳ. ὁ δὲ Ἀφρικανὸς μᾶλλον ἐναν- V. 158

3. ἀπὸ] ὑπὸ A. 9. οὖν] δὲ G. 11. κθ'] κς B. σελήνιον ἔν καὶ ἡμισον delet m. 13. τῶν Ὀλυμπιάδων G. 14. τῷ] τῶν G. σταδιονίκαι m. σταδίων ι' καὶ G. 15. ἔτων] ἔτεσσιν m. ἀρξαμένων B. ἀρξαμένου G. ἀρξαμένοις m. 16. ὄψεκέ' αψκέ' A. 18. Εὐσέβιος] P. 319. Conf. Chronicon Pasch. p. 104. Ἰω- θάμ B. Ἰωάθαν G. 19. τοῦ Ἰούδα] τοῦ om. A.

tis referamus. Luna sane proprio vocabulo Aegyptiis dicitur Olympias, quod mensibus singulis Zodiaci (id antiquis Olympus nuncupatur) circulare ambitum peragret; a Cancro quippe propria sibi domo profecta, signa Zodiaci duodecim obit diebus integris 29 cum medio et minutis 33 additis secundis tribus; circumlustratis autem per annum duodecies signis cunctis, dies adimplet 354, horas 8 et minuta 40. Sol vero diebus 365 et alterius quadrante Olympum peragrat eundem, adeo ut solari lunaris alter diebus integris 10, horis 21, scrupulis 5 minor sit. Explet demum sol in una tetraeteride Olympica dies 1461, luna dies noctesque vertentes et integras 1417, horas 11, scrupula 29. Olympiadibus porro duabus menstruae periodi numerantur 99, dies cum noctibus 2922, quae sol pariter annorum 8 circulo metiri deprehenditur. Hic de Olymp. Aegypt. sensus.

In Atheniensium porro fastos sola cursu victorum 248 nomina relata sunt annis 989 a communi mundi anno 4725 posito numeri principio, ultimo vero limite anno 5716; ab Oziae nimirum regni 45.

Eusebius, Africano teste sibi consentiente producto, sub Iotham, cuius in Iuda regnum annis octo Oziae quinto et quadragesimo posterius agnoscitur, Olympiadem primam colligit; Africanus autem Eusebii sententiam

τιούται τῷ Ἐβσεβίῳ, κατὰ τὸ α' ἔτος Ἀχαζ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα γύσκιον ἤρχθαι ἐν τε τῷ τρίτῳ καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ λόγι-
των ἱστορικῶν αὐτοῦ τρανώς, ἐν οἷς ὧδε γράφει· ἀναγραφῆναι
δὲ πρώτην τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην, ἦνκα καὶ Κόροιβος στάδιον.
τότε ἐβασίλευσεν Ἀχαζ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἔτος πρώτων. εἶτα ἐν τῷ 8
τετάρτῳ φησὶν· ἦν δ' ἄρα τοῦ Ἀχαζ βασιλείας ἔτος πρώτων, ᾧ
Δουνητρέχειν ἀπεδείξαμεν τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα.

Μήδων βασιλεῖς.

Μήδων α' ἐβασίλευσεν Ἀρβήκης, ὁ καταλύσας τὴν τῶν Ἀσσυρίων
ἀρχὴν, ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχσζ'. 10

Μήδων β' ἐβασίλευσε Μανδαύκης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
,δψδ'.

Μήδων γ' ἐβασίλευσε Σώσαριμος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
,δψκδ'.

Μήδων δ' ἐβασίλευσεν Ἀρτύκας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 15
,δψνδ'.

P. 198 Μήδων ε' ἐβασίλευσε Δηϊόκης ἔτη νδ'. Δηϊόκης ὁ Μήδων βα-
σιλεὺς ἔκτισεν Ἐκβάτανα τὴν πόλιν μεγάλην καὶ διαβόητον.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψπδ'.

2. Ἐν τε] ἐν δὲ G. 4. τεσσαρεσκαίδεκάτην A. ἦνκα B.
Vulgo Κόρυθος. στάδιον] ἐνίκα add. m. 5. ἀχάς A. ἄχας B.
6. δ' add. B. ἄρα] ἰάρα A. Ἀχαζ] ἄχας AB. φ m.
ὡς AB. ὡς G. 7. συντρέχειν Bm. συντρέχει AG. 15. ἄρτυ-
κας AB. 17. Δηϊόκης bis correxi ex Eusebio p. 47. 323. Vulgo
Διοικης. διοικης B. διοικης altero loco A. 18. ἐκβατῆα (sic) AB.
19. τοῦ — ,δψκδ' G supra posuit post νδ'.

opposita destruit auctoritate ad Achaz tempus Olympiadem primam tertio et quarto Historicorum libro apertis hisce verbis initium habuisse affir-
mans: „Olympiadem primam quae tamen quarta et decima fuit, cum sta-
dio victor Coroebus renunciatus est ad Achaz in Hierusalem regnantis an-
num primum revocandum censeo.” Subiungit in quarto: „Achaz porro re-
gui fuit hic annus primus, in quem Olympiadem primam incidere demon-
stravimus.”

Medorum reges.

Medorum rex primus Arbaces, qui Assyriorum regnum evertit, annis 28,
mundi vero 4676.

Medorum rex 2 Mandaucis annis 20, mundi vero 4704.

Medorum rex 3 Sosarmus annis 30, mundi vero 4724.

Medorum rex 4 Artycas annis 30, mundi vero 4754.

Medorum rex 5 Dioeces annis 54, mundi vero 4784.

Dioeces Medorum rex Ecbatana magnam et celebrem urbem condidit.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Κάρανος ὁ Ἀργεῖος Φεῖδωνος ἀδελφός, τοῦ τότε βασιλέως Ἀργου, ἰδίαν κτήσασθαι χώραν σπεύδων δύναμιν λαβὼν παρὰ Β Φεῖδωνος τοῦ ἀδελφοῦ, ἔκ τε Ἀργου καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου τοῖς κατὰ Μακεδονίαν τόποις ἐπῆλθε. συμμαχήσας δὲ καὶ τῶ τῶν Ὀρεστών βασιλεῖ κατὰ τῶν πλησιοχώρων Ἑορδανῶν λεγομένων, τῆς κατάκτηθίσης χώρας τὸ ἤμισον προσλαβὼν διὰ τὴν συμμαχίαν, παρέλαβε τὴν Μακεδονίαν καὶ ἔκτισε πόλιν ἐν αὐτῇ κατὰ χρησμόν, ἔξ ἧς ὀρμώμενος συνεστήσατο τὴν Μακε-
10 δονικὴν βασιλείαν, ἣν καθέξῃς οἱ ἀπ' αὐτοῦ διεδέχοντο. ἦν δὲ ὁ Κάρανος ἐνδέκατος ἀπὸ Ἡρακλέους, ζ' δὲ ἀπὸ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν καταλθόντος εἰς Πελοπόννησον.

Κάρανος Μακεδόνων α' ἐβασίλευσεν ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν C
ἔτος δψα'. πρὸ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἔτησιν ιη'. ἀπὸ
15 Καράνου τοῦ α' βασιλέως Μακεδόνων ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου βασιλεῖς Μακεδόνων κδ' ἔτη

Φεῖδων Ἀργου κρητῶν ἀδελφός Καράνου τοῦ α' βασιλέως

1. In G praemissum Περὶ τῆς τῶν Μακεδόνων ἀρχῆς· κόθεν ἤρξατο, quae om. B. 2. κάραμος B. Legebatur τούτου τότε βασιλείας Ἀργείας. Emendavit Scaliger p. 89. 5. τοῖς — τόποις B. τοῖς — τόποις G. 6. Ἑορδανῶν] Ἀρδάνων Scaliger. Eordanius Eusebius p. 169. 7. κατακτηθίσης Scaliger. Vulgo κατατίθισης. 14. ιη'] κς' m. 16. βασιλεῖς B. βασιλεῖ A. βασιλείας G. ἔτη] πς' add. m. Sed vide ne ἔτη doleri oporteat. Lacunae indicium in neutro codice.

De Macedonum imperio; unde coepit exordium.

Macedonum reges.

Caranus Argivus Phidonis ea tempestate Argivorum regis frater pro priam sibi regionem possidendi cupiditate motus, adiuncta Phidonis fratris militum manu, et Argis totaque Peloponnesi ditone collecto exercitu, posita ad Macedoniam loca invasit. Missis etiam adversus vicinos Eordanos Orestorum regi copiis auxiliariis, devictae et armis recens partae regionis parte media, ceu opis latae mercede, accepta, Macedoniam possedit; et ex oraculi consulto in ea condidit urbem, ex qua feliciter in vicinis irruptionibus factis, Macedonicum imperium posuit, quod deinde posteris successionis iure tenuerunt. Erat porro Caranus ab Hercule undecimus, et a Temeno cum Heraclidis aliis in Peloponnesum suscepta expeditione profecto, septimus.

Caranus Macedonum rex primus regnavit annis 80, mundi vero 4701.

Hic Olympiadem primam annis 25 antecessit.

A Carano Macedonum rege primo ad Alexandrum Macedonum imperii illustrem instauratorem et regem 24 anni 455 interponuntur.

Phidon Argorum princeps Carani Macedonum regis primi frater men-

Μακεδόνων μέτρα καὶ στάθμια πρώτος ἐφευρεν, ὡς τινες ᾔσαν δὲ καὶ πρὸ τούτου.

- V. 159 *Μακεδόνων β' ἐβασίλευσε Κοῖνος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψλα'.*

D

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

5

Τοῦ Ἰούδα θ' ἐβασίλευσεν Ἀμεσίας ἔτη κθ', υἱὸς αὐτοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχνγ'.

Ἀμεσίας ἐστράτευσεν κατὰ τῶν Ἰδουμαίων καὶ τῶν υἱῶν Σηειρ, καὶ ἔλαβε νικήσας τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἀγαγὼν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐλάτρευσεν αὐτοῖς.

10

Ἄνηρέθησαν δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ τοῦ Ἰούδα ἄνδρες γ' ὑπὸ τῶν ἰ φυλῶν.

- P. 199 *ὅπως τῆς λέπρας ἀπηλλάγη. ταύτην τε Γιεζὶ ὁ δοῦλος Ἑλισσαίου χημάσιν ἐπεσπύσατο ψευδόμενος τῷ προφήτῃ.*

15

Προφήτῃ ἔυλενομένῳ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἐξέπεισε τὸ σιδήριον τοῦ στελέου, ὅπερ ἀναπλεύσαν ὡς ξύλον προστάξει Ἑλισσαίου ἀπέλαβεν ὁ προφήτης.

Ἀμεσίας ἐπαναστάσεως γινομένης ἀνηρέθη φυχὰν εἰς Λαχίς, βασιλεύσας ἔτη κθ'.

20

1. *ἴσαν* B. 3. *Vulgo Κοῖνος.* κη' B et Eusebius p. 170. κθ' G. 6. *Ἀμασίας* G. αὐτοῦ] H. e. Ἰωάν. Vide p. 187 c.

8. *Ἰδουμαίων* — *Σηειρ* correctum ex Paralip. II. 25, 14. *Vulgo Ἰουδαίων* — *Σειρ*. 13. *Ναιμάν* dicitur Reg. IV, 5. 14. *γιεζὶ* B. *Γιεζή* G. 19. *γενομένης* G. *λαχίς* AB.

suras et pondera, ex quorundam relatu primus invenit; eorum tamen usum eius tempore priorem esse certum est.

Macedonum rex 2 Coenus annis 28, mundi vero 4731.

ANNI MUNDI.

Iuda rex 9 Amesias annis 29, mundi vero 4653.

Amesias in Idumaeos et filios Seir educto exercitu, deos eorum, parta victoria, in Hierusalem invectos coluit.

Bello adversus Iudam a tribus decem moto, virorum tria millia perierunt.

Res circa Naeman Assyriorum regis ducem gestae; ut lepra curatus, quam Giezi Elisaei servus pecuniarum cupiditate in mendacium coram propheta abductus contraxit.

Ad Iordanis ripam ligna caedenti prophetae securis ferrum manubrio excussum in aquam decidit; eductum autem et Elisaei iussu ad instar ligni flumini supernatans a propheta recipitur.

Amesias populi seditione orta fugiens in Lachis trucidatur anno regni 29.

Τοῦ Ἰούδα ἰ βρασιλευσεν Ἀζαρίας ὁ καὶ Ὀζίας, υἱὸς Ἀμεισίου, ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχπβ'.

Οὗτος εὐσεβὴς ἦν καὶ τοῖς περιόλοις τῶν ἐθνῶν πολεμήσας πόλεις ἔλαβη κλειστάς. φιλεργότατος δὲ ὢν πύργους καὶ τείχεσσι Β 5 τὰς πόλεις κατεφρούρησε τὴν τε ἕρημον λάκκους ὑδάτων κατεφρεύωσεν.

Οὗτος Ὀζίας εἰσελθεῖν εἰς τὰ ἅγια πευρωθεὶς, κωλύοντος αὐτὸν Ἀζαρίου τοῦ ἀρχιερέως, λειπρώθη· καὶ ἦν ἀπρόσιτος διὰ τὸ αἰσχος. Ἰωαθαμ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐδίκαζεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν 10 Ἰούδαν.

Προεφήτευσεν δὲ Ἀμωδς, Ὡσηὲ, Ἑσαίας.

Πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρξατο ἔτει Ὀζίου μδ'.

Τοῦ Ἰούδα ια' βρασιλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς Ὀζίου ἔτη ις'. τοῦ δὲ C 15 κόσμου ἦν ἔτος ,δψλδ'.

15 Ἀρχὴ Ὀλυμπιάδος γ'.

Ἰωαθαμ εὐσεβὴς ὢν ψκοδόμησε τὴν πόλιν οἴκου κυρίου, Ἀμμανίταις τε χρῆματα ἐπετάξατο.

Ἐτι προεφήτευσεν Ὡσηὲ, Ἰωήλ, Ἑσαίας, Ὡδηδ, Μιχαίας.

Ἰωαθαμ πλεῖστα ψκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Τοῦ Ἰούδα ιβ' βρασιλευσεν Ἀχαζ ἔτη ις', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψν'.

1. Ὀζίας] Ochosias Eusebius p. 84. ναμεισίον AB. 8. ἀπρό-
 τος A. ἀκρόητος B. 9. Ἰωάθαμ B. Ἰωάθαν G. 10. Ἰούδα G.
 12. ἔτει B. ἔτη G. 13. Vulgo Ἰωάθαμ hic et infra.
 14. δψλδ' m. δψλ' G. 15. Ὀλυμπιάδος γ'] Ὀλυμπιάδος γ' κρώ-
 τη AB. τρίτης Ὀλυμπιάδος G. 18. Ἐτι] ἔτη A. αὐτῆδ A.
 Οδηδ G.

Iuda rex 10 Azarias, qui et Ozias, filius Amesia, annis 52, mundi vero 4682.

Hic religiosus extitit et armis in vicinas gentes motis plures earum urbes obtinuit. Publicorum operum studiosus turribus ac moenibus urbes communicavit et aquarum cisternis et puteis deserta quaeque loca locupletavit.

Ozias iste, Azaria pontifice vetante, in sancta ingredi ausus, in lepram incidit, qua vultu eius omnino deturpato a populi accessu sumptus est. Iotham autem filius patris vices exsequentur ius in populum dicebat.

Amos, Ozee, Esaias prophetiae gratia clari.
 Olympiadis primae exordium anno Oziae 45 affigitur.

Iuda rex 11 Iotham Oziae filius annis 16, mundi vero 4734.

Olympiadis tertiae initium.

Iotham religionum observantissimus domus domini portam aedificavit; annuumque pecuniarum vectigal annis duobus ab Ammanitis exegit.

Ozee, Ioël, Esaias, Oded, Michaeas, prophetiae spiritu conspicui.

Iotham publicas aedes plurimas in Hierusalem exstruxit.

Iuda rex 12 Achaz annis 16, mundi vero 5750.

D Ἄχαζ συντηχῶν τῷ Θεγλαφάλασῳ ἐν Δαμασκῷ θυσιαστήριον τι εἰδωλικὸν εἶδε. τούτου λαβῶν τὰ μέτρα ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἀρχιερέα, κεινέσας ὅμοιον αὐτοῦ ποιῆσαι, ἐφ' ᾧ τοῖς θεοῖς Σύρων ἔθνην ὑποστρέψας· τὰς δὲ ναὸν τοῦ θεοῦ ἐκλείσεν. 6

Ἔτι προεφῆτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Μιχαίας.

Τοῦ Ἰούδα ἐγ' ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψξζ'.

Ἐζεκίας υἱὸς Ἄχαζ καὶ Ῥαβουναῖ τῆς θυγατρὸς Ζαχαρίου πάντων εὐσεβέστερος γέγονε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων ἐν 10
P. 200 Ἱερουσαλήμ μετὰ τὸν Δαβίδ. οὗτος τὰ εἰδωλεῖα κατέσκαψε καὶ
V. 160 τὰς στήλας αὐτῶν συνέτριψε, τὰ τε ἐν τοῖς ὑψηλοῖς κατέβηκε ἀπὸ Σολομῶνος μέχρις αὐτοῦ θυμιάμενα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὰ ἄλλα ἐξέκοψεν, ἀφανίσας καὶ τὸν ἄφην, ὃν ἔψωσε Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν χαλκοῦν, ἕως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ θυμιάμενον καὶ 15
λατρυνόμενον μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων.

Ἐζεκίας μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ κατασκάψαι τὰ εἰδωλεῖα καὶ τὰ ἄλλα ἐκκόψαι καὶ τὸν χαλκοῦν ἄφην ἐξαλείψαι τοὺς εὐρισκομένους εἰδωλολατρούοντας ἐξ Ἰουδαίων ἰθανάτου. το-
B σοῦτον γὰρ τῇ εἰδωλολατρειᾷ συνέλχοντο ὥστε τῶν θυρωμάτων 20
ὑπισθεν ζωγραφεῖν τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἵνα τῶν παρ' Ἐζεκίου ψηλαφῶν πεμπομένων κρύβαντο

1. Θεγλαφάλασος est Reg. IV. 15, 29. et alibi. 6. καὶ Μιχαίας G. 9. Ραβοννάς G. 13. σολομῶνος B. Σολομῶνος G. ὑπό] παρὰ G. 15. θυμιάμενον om. G.

Cum Thegiathphellasar Damasci colloquutus Achaz, conspecto idolis consecrato altari, eiusque exemplari ad Uriam pontificem misso, aliud simile erigi iussit; in quo reversus Syrorum diis victimas immolavit et dei templum clausit.

Esaías, Osee et Michaeas prophetiis enunciandis adhuc supererant.

Iuda rex 13 Ezequias annis 29; erat porro mundi vulgaris annus 4766.

Ezequias, Achaz et Rabuna, Zachariae filia natus, maiorum omnium suorum a David aetate Hierusalem regno potitorum piissimus extitit. Subversis idolorum templis et simulacris minutim confractis, aras in montium cacuminibus positas, in quibus a Salomonis aetate thus adolebant Iudaei, sustulit; lucos etiam omnes excidit, et serpentem abeneum a Mose quondam in deserto elatum, et usque huc temporis cum nefandis aliis superstitionoso cultu a populo observatum exterminavit.

Ezequias itaque rex Iuda effosis templis, lucis excisis, abeneo quoque serpente deleto, ex Iudaeis idola coluisse repertos capite plectebat. Eo siquidem laborabant idololatriae aestu, ut abominanda quaeque gentium simulacra adoraturi retro portas appingerent; ut iis apertis nec visu nec tactu, qui ab Ezequia missi fuerant, attrahere vel deprehendere possent.

ἀνοικομενῶν τῶν θυρῶν. ἦν δὲ καὶ Σολομῶνος γράφη τις ἐγκεκολλημένη τῇ πύλῃ τοῦ ναοῦ παντὸς νοσήματος ἄκος περιέχουσα, ἣ προσέχων ὁ λαὸς καὶ τὰς θεραπείας νομιζόμενος ἔχων καταφρόνει τοῦ Θεοῦ· διὰ καὶ ταύτην Ἐζεκίας ἐξεκόλασεν, ἵνα πάσχοιεν τῷ Θεῷ προσέχουσιν.

Ἐπολέμησα δὲ τοῖς ἄλλοφύλοις μέχρι Γάζης.

Ἀσσυρίων τε ἀπίστη πρότερον ἐπήκοος ὦν καὶ τὰ διεφθαρμένα τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνκαινισεν, δεύτερον αὐτῇ περιθίξις τείχισμα; ἄφανίσις δὲ τὰ περίξ τῆς πόλεως ὕδατα διὰ δίψαν τῶν πολεμίων καὶ μόνην ἀποστρέψας ἔνδον τῆς πόλεως τὴν τοῦ Σιλωὰμ πηγὴν.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' αὐτῷ τοῦ Σενναχηρίμ καὶ τὰς περίξ πορθούντος πόλεις ἀγγνώμην αὐτῷ τῆς ἀποστασίας ἤπει, δοῦς καὶ τριακῆσια τάλαντα ἀγγυρίου χρυσοῦ τε τριάκοντα. ὁ δὲ ταῦτα λαβὼν οὐκ ἀπίστη, ἀλλὰ Ῥαμῶκην στρατηγὸν αὐτοῦ σὺν ὄχλῳ βαρεῖ κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ πέμπας ἀπειλὰς ἔγραψε πρὸς Ἐζεκίαν καὶ εἰς Θεὸν βλασφημίας. τὸ δὲ βιβλίον τῆς γραφῆς ταύτης ἐνώπιον κυρίου ἀπλώσας ἰθαφρόνετο πρὸς τοῦ προφήτου Ἡσαίου, μὴ φοβῆσθαι δὲ τοὺς ἄσεβεῖς, ὡς ὑπὸ Θεοῦ πτωθησομένους. τότε ἄγγελος κυρίου νυκτὸς διέφθειρε παραδόξως ἑπὶ χιλιῶδας

1. Σολομῶνος] Legabatur Σολομῶν ὡς. ἰγνευαλλαρῆν AB.
 2. τοῦ ναοῦ et ἄκος om. G. 5. προσέχουσιν B. 7. Ἀσσυρίας G. 9. ὕδατα om. G. 12. Σενναχηρίμ] σενναχηρίμ A. σενναχηρίμ B. 15. τὸν στρατηγὸν G. 17. συγγραφῆς G.
 19. δὲ om. G. πτωθησομένους B.

Ad scripturae porro modum tabulae cuidam a Salomone caelati characteres inerant ac portae affixi, morborum omnium remedia intuentibus exhibentes; istis insipientibus cum populus attentius adverteret et infirmitatum curam se consequiturum ratus, dei potentiam aspernaretur, caelaturam delevit Ezeccias et aegritudinibus iactatos ad dei opem implorandam reduxit.

Adversus alienigenas Gazae incolas expeditionem suscepit.

Ab Assyriis, eorum excussa servitute, defecit, reparatisque, ubi disiecta erant, Hierusalem moenibus, altero muro urbem per gyrum circumvallavit. Scaturientes circa civitatem latices aquae penuriam hostibus inducturus, solo Siloam fonte in eam invento obturavit.

Caeterum a Sennacherim ballum movente ac vicinas urbes depopulante, defectionis veniam petebat Ezeccias, datis ultro argenti trecentis et auri talentis triginta.

His acceptis Sennacherim arma vel iram non deposuit; quin immo Rapace copiosi exercitus duce in Hierusalem misso, minis Ezecciam, deum blasphemis lacebatur. Apertis autem et expansis in domini conspectu tabulis, animos addebat Esaias propheta, neve timeret hostes a deo brevi deterrandos et profligandos, exhortabatur. Tunc in Assyriorum castris hominum centum et octoginta quinque millia, praeter spem nocte una, angelus do-

ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολῆς. καὶ Σενναχηριμ σὸν τοῖς ὑπολοίποις ἀπέκτενεν ἀδόξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀκηκοὺς ὅτι καὶ ὁ τῶν Αἰθιοπίων βασιλεὺς Βαραθὰχ ἔρχεται πολεμήσων αὐτόν. Ἐθρῶν δὲ εἰς Νινεὺν τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰσραὴλ ἐκακούχει, αὐτός τε ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀναιρεῖται τέκνων. 5

Ἄδ P. 201 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐζεκιᾶς νοσήσας πρὸς θάνατον τῷ ἰεῖτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπηγορεύθη τοῦ ζῆν ὑπὸ Ἡσαΐου καὶ στραφείς καὶ δακρύσας πρὸς θεὸν ἐτῶν ἰε' προσθήκην ζωῆς ἔλαβε, διὰ τοῦ παραδόξου σημείου πιστομένην, τῆς ἐπανόδου τοῦ ἡλίου ἐκ τῆς φουσκῆς κινήσεως δέκα βαθμοὺς ἀναποδίστασης κατ' ὄλην τὴν οἰκουμένην, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκείνην μόνην χωρὶς τῆς ἰδίας νυκτὸς ὡρῶν κβ'. 10

Ὁδτος Ἐζεκιᾶς πρὸ τῆς νόσου, φασί, σωφροσύνην ἤσκει, ἀθάνατος δὲ αὐτῆς ἔισομαι ἐλπίζων καὶ τὸ „οὐκ ἐλατῆμι ἄρχων ἐξ Ἰούδα" εἰς τοῦτο νοῶν. ἐν δὲ τῷ ἀσθενεῖν ἠδύετο ἀναστάς 15 παιδοποιήσασιν. ὁ δὲ Μυροδάχ Βαλαδάμ ἐκπλαγείς τῷ σημείῳ τῆς ἡλιακῆς ἀναποδίσεως, ἀκούσας τε τὰ κατὰ τὴν Ἐζεκιᾶου συμβάντα νόσον, ἀπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα, σπυηδόμενος αὐτῷ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ Ἐζεκιᾶς ἀφείρῃς διηγεῖσθαι τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ τὸν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπεδείκνυε πλοῦτον. Ἡσαΐας δὲ τῆς ἀλα- 20

1. σενναχηριμ AB. Σενναχειριμ G. 3. βαραθὰχ B. βαραθὰθ A. Βαραθὰθ G. Θαραθὰ Reg. IV. 19, 9. 9. ἐκ om. G. 10. ἀναποδίστασης B et infra ἀναποδίσεως. 11. τῆς om. B. 13. εὐφροσύνην G. 14. τῷ] Genes. XLIX, 10. 16. βαλαδάμ B. Βαλαδάμ G. Vide Reg. IV. 20, 12. 17. τῆς om. G. 18. σπυηδόμενος B. σπυηδόμενος G.

mini delevit; quare Sennacherim de bello sibi ab Aethiopum rege Tharaca parato per nuncium certior factus, in Assyriam cum exercitus reliquiis ignominiose revertitur. In Niniven autem regressus et captivos Israelitas durius excipiens a propriis filiis interficitur.

Anno regni 15 gravi aegritudine laborans rex Ezeccias, Esaiæ quoque verbis mortis quasi certo sequituræ damnatus, ad deum cum gemitu conversus annorum 15 promissam accessionem solis per gradus decem in propria vestigia retrogrado motu comitantis portentoso regressu firmatam accepit; adeo ut per orbem universum dies ille absque tenebris et propria sibi nocte fuerit horarum duarum et viginti.

Ezeccias iste, sicut, continentia plurima coniugalisque commercii fuga vitam castigatam, immortalitatis consequendae spe, nec non prophetico sermone „non deficiet princeps ex Iuda" confusus; morbi vero periculo deterritus, proliis edendae operam subiturum, voto etiam emisso, se devinxit. Audito mox solaris regressus portento, et Ezeccias morbi nuncio accepto, donis legatisque ad eam missis, de propagata illius vita Marodach Baladan congratulatus est. Ezeccias divinae portentis laude suppressa, palam faciendis legatorum conspectui regiae suae epibus studuit; quocirca

ζουίας αὐτὴν καταμειψάμενος ὡς ἐν ἐπιτεμίῳ τὴν μέλλουσαν τῶν ὑποδειχθέντων τοῖς ἐχθροῖς ἄλωσιν προεφήτευσεν.

Ἐζεκίας ὕδασι κατάρρυσεν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἐπὶ τούτου Μιχαίας προεφήτευσεν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ ὅτι 6 Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ἱερουσαλήμ ἄβητος ἔσται, καὶ οὐκ ἀνηρέθη ὑπὸ Ἐζεκίου. C

Τῷ ἰδ' ἔτει Ἐζεκιου, κόαμου δὲ δ'υοῆ, ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς δευρὰς καὶ ἔλαβεν αὐτάς· καὶ ἔδοκεν αὐτῷ Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον οἴκου κυ- 10 ρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰ' ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰηοὺ ἔτη ιε'. οὗτος ἐπόπονδος Σύροις ἐγένετο, μετὰ δὲ ταῦτα πολεμήσας αὐτοῖς ἐφύσατο τὸν Ἰσραὴλ. τοῦ δὲ κόαμου ἦν ἔτος δ'ηλῆ'. D

Τοῦ Ἰσραὴλ ια' ἐβασίλευσεν Ἰωὰς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόαμου 15 ἦν ἔτος δ'γγέ'.

Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ τροπώσμενος πόλεμον τὸν Ἰού-
δαν συνέλαβεν Ἀμεσίαν τὸν βασιλέα Ἰούδα καὶ καθεῖλε τὰ τε-
χη Ἱερουσαλήμ πῆχαις υ', καὶ σκυλεύσας αὐτὴν ἐπανήλθεν εἰς
Σαμάρειαν.

2. προεφήτευσεν G. 8. κατάρρυσεν B. 5. ζιῶν A. ἀρο-
τριαθήσεται G. Correzī ex B. Vide Mich. III, 12. 6. ἰζεκιου
A. ἔζεκιου B. 7. δ'υοῆ m. σενναχηριμ AB. Σενναχηριμ G.
Vide Reg. IV. 18, 19. 11. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ prae-fixit G.
ιωαχὰς A. Ἰηοῦ] Ἰου Reg. IV. 18, 1. 16. βασιλεὺς] ἐβασί-
λευσεν G. Ἰούδαν B. Ἰούδα G. 17. τὰ add. B. 18. πῆ-
χαις B. πῆχαις G.

reprehensa eius iactantia, instantem criminis poenam laudatarum videlicet divitiarum direptionem Esaias praenunciavit.

Hierusalem aquarum fluentis scaturientem reddidit Ezechias.

Eius tempore adversus Hierusalem Michaeas vaticinatus est: „Sion velut ager aratro subigetur et inaccessa fiet Hierusalem;” ex quo nullum ei mortis periculum ab Ezechia illatum.

Anno Ezechiae 14, vulgari autem mundi 4779, Sennacherim Assyriorum rex in civitates Iuda munitas exercitus movit et bello cepit; quare pacis habendae causa argentum omne domus domini, nec non regiarum aedium divitias Ezechias ei tradidit.

Reges Israēl.

Israēl rex 10 Joachaz filius Ihu annis 17, mundi vero 4638.

Hic Syriis foedere primum iunctus, armis postmodum cum eis decer-
tans, liberavit Israēlem.

Israēl rex 11 Ioas ancis 16, mundi vero 4655.

Ioas Israēl regno potitus Iuda bello lacesitum fugat, Amesiam regem capit, moenium Hierusalem cubitos 400 evertit, et, praeda plurima secum abacta, in Samariam revertitur.

Τούτοις τοῖς χρόνοις προεφήτευσεν Ὡση, Ἀμώς Ἰωνᾶς, Ναουμ, ἠέκα καὶ Ἰωνᾶς ἐκπεμφθεὶς εἰς Νινευὶ εἰς Θαρσίς φεύ-
P. 202 γει καὶ ἐπὶ κήτους καταποθεὶς τριήμερος ἀνεμείται. Θαρσίς δὲ Ῥόδον καὶ Κύπρον Ἀφρικανὸς λέγει εἶναι.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰβ' ἐβασίλευσεν Ἱεροβοᾶμ ἔτη μα' υἱὸς Ἰωᾶς. οὗ-5
τος ἀπέδωκε τὸ ὄριον Ἰσραὴλ κατὰ τὴν προφητείαν Ἰωνᾶ
τοῦ Ἀμαθὶ τοῦ Γετθαίου τοῦ προφήτου. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δγχα'.

Τοῦ Ἰσραὴλ γγ' ἐβασίλευσε Ζαχαρίας μῆνας ε', μεθ' ὃν ἰδ' Σε-
λοῦμ ἡμέρας λ'. τοῦτον ἀποκτείνας Μαναῆμ ὁ τοῦ Γαδὶ 10
ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιβ'.

B Τοῦ Ἰσραὴλ ιε' ἐβασίλευσε Μαναῆμ ἔτη ιβ'. τὰ δὲ πολλὰ τῶν
ἀντιγράφων ἔτη ι' ἔχουσι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκβ'.

Οὗτος τοὺς μὴ δεχομένους αὐτὸν ἐν τάφοις διέφθειρε καὶ
τὰς ἐγκύνους γυναικας ἀνέρρηξεν ἀσεβῶς. 15

Τοῦ Ἰσραὴλ ις' ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναῆμ ἔτη ι'. Ἀφρι-
κανὸς δὲ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλγ'.

Τὸν Φακεσίαν ἀποκτείνας Φακεὶ υἱὸς Ῥομελλοῦ ἐβασίλευσε
τοῦ Ἰσραὴλ.

V. 163 C Τοῦ Ἰσραὴλ ιζ' ἐβασίλευσε Φακεὶ υἱὸς Ῥομελλοῦ ἔτη κη' 20
κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμγ'. οὕτω

2. καὶ — φεύγει om. B. Θαρσίς] Vulgo Θαρσίς bis deinceps.

3. καταποθεὶς B. καταποθεὶς G. 5. Ἱεροβοᾶμ B. Ἱερω-

βοᾶμ G. 7. ἀμαθὶ B. Γεθαίου G. 9. σελούμ B. Σε-

λοῦμ G. Σελούμ Reg. IV. 15, 10. 10. ἀπέκτεινεν G.

Γαδδὶ Reg. IV. 15, 14. 14. τάφοις B. 18. ἀπέκτεινεν G.

20. Ῥομελλοῦ A. Ῥομελείου B.

His temporibus Osee, Amos, Ionas et Naum prophetae clarebant.
At ubi Ionas Ninivem mittitur, in Tharsis fugiens et a ceto devoratus, tri-
duanus evomitur. Tharsis porro vocabulo Rhodum vel Cyprum intellectam
iubet Africanus.

Israël rex 12 Hieroboam filius Ioas annis 41 restauravit ille fines Israël
iuxta Ionae filii Amathi Gettaei prophetae vaticinium; anno vero
mundi 4671.

Israël rex 13 Zacharias mensibus sex, cui Silum rex 14 successit die-
bus 30, quem occidit Manahem filius Gaddi, et regnum tenuit an-
nis 10, mundi vero 4712.

Israël rex 15 Manahem annis 12, plura exemplaria scribunt 10, mundi
vero 4713.

Qui se regem agnoscere recusarent, occidit Manahem in sepulcris
et mulieres uterum gestantes medias atrociter scidit.

Israël rex 16 Phacesias filius Manahem annis 10, ex Africani computo
duobus, mundi vero 4723.

Phacesiam sustulit Phacee, filius Romeliae, et Israël tyrannidem arripuit.

Israël rex 17 Phacee, filius Romeliae, secundum accuratorem calculum
annis 28, mundi vero 4733.

γὰρ εὐρεθήσεται τὸ 9' ἔτος τοῦ ιη' καὶ τελευταίου βασιλείας τῶν
 ε' φυλῶν Ὡσηε συντρέχον τῷ ε' ἔτει Ἐζεκιῶ βασιλείας Ἰουδα
 κατὰ τὴν γραφὴν καὶ καλῶς, καθ' ὃ γέγονεν ἡ πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ
 αἰχμαλωσία. εἰσι μέντοι τινὰ τῶν ἀντιγράφων κ' ἔχοντα ἔτη τοῦ
 5 Φακεῖ, ὡς καὶ Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος, καὶ ἕτερα ιη', ἀλλ'
 οὐ χρή πείθεσθαι, διὰ τὴν εἰρημίνην ἀναγκαίαν αὐτῶν.

Φακεῖ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ραασσῶν βασιλεὺς Συρίας πο-
 λεμήσαντες τῷ Ἀχαζ ἀνείλον τοῦ Ἰουδα ιβ' μυριάδας ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ, γυναικῶν δὲ καὶ παιδῶν ἔλαβον κ' μυριάδας αἰχμαλώτους.
 10 οὗς συμβουλήν Ἰωβὴλ τοῦ προφήτου ἀπέλευσαν.

Ἀχαζ δὲ τὸ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἀργύριον πέμψας πρὸ Ἀσου-
 ρίων βασιλεῖ Θεγλαφασάρ εἰς βοήθειαν αὐτῶν ἤγωγε, μὴ ὑπα-
 κοῦσας Ἡσαίου τοῦ προφήτου κωλύοντος καὶ σημεῖον τὴν ἔκτου-
 σαν πυρθῆτον δίδόντος, ὃς ἔλθων τὴν τε Συρίαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ
 15 πορθεῖ καὶ τοῦ λαοῦ πλείστον ἀποκίλξει εἰς Ἀσσυρίους.

Ὡσηε δὲ ἀνελὼν τὸν Φακεῖ ἐβασίλευσε.

Πολλὰ καμῶν περὶ τῆς συμφωνίας τῶν δύο βασιλειῶν τῶν P. 208
 Ἑβραίων τῶν διαιρεθεισῶν μετὰ Σολομῶνα ἕως Ἐζεκιῶ βασι-
 λείας Ἰουδα καὶ Ὡσηε βασιλείας Ἰσραὴλ ιη' καὶ ἑσχάτου τῶν ἐν
 20 Σαμαρείᾳ, διὰ τὸ τὰς ἱερὰς τῶν βασιλείων δέλτους μὴ ἀκριβῶς

2. συντρέχον m. συντρέχων G.	3. καλῶς anonymus. Legebatur
οὐ καλῶς.	4. μέντοι] μὲν G.
5. τοῦ B.	7. ῥασσῶν AB.
6. ἐν βοήθειαν G.	8. τοῦ] τὸν
9. αὐτῶν om. G.	9. Θεγλαφασάρ AB. Θεγλαφασάρ G.
10. ἀποκίλξει G.	10. βοήθειαν]
11. βασιλειῶν m. βασιλείων G.	11. ἀποκίλξει] ἀποκίλξει AB.
	12. τῶν ἐν] ἐν
	τῇ G.

Hac quippe ratione, quae nusquam apud me valet, decimi octavi et
 ultimi regis tribuum decem Osee annus nonus, ad scripturae mentem in
 Ezechie regis Iuda 6, ad quem Israel captivitas prima contigit, incidet.
 Caeterum codices nonnulli, quos sequuntur Africanus et Eusebius annos 20
 assignant, alii 18 duntaxat, quibus nulla tenus attendendum, ob validam
 illam rationem adductam.

Phacee Israel et Raasson Syriae reges regem Achaz hostiliter aggrediun-
 tur, et una die ex Iuda hominum myriadas duodecim trucidant, mulierum vero
 ac puerorum myriadas 20 abducunt captivas, quas tamen Iobal prophetae
 suavis liberis dimiserunt.

Achaz missis, ad Thaglathphellasar Assyriorum regem, quas in the-
 sauria repositas invenit opibus, ad amicitiam secum ineundam pellexit,
 contemptis Esaias prophetae in fidei argumentum virginem parituram polli-
 citi monitis. Ille valido exercitu Syriam et Israel depopulatur, populique
 copiam immensam in Assyrios captivam transportavit.

Osee occiso Phacee regnum occupavit.

Ut geminum Hebraeorum regnum a Salomonis aetate ad suum usque
 et Osee regis Israel 18 et ultimi in Samaria regnantis tempus, divisum in
 unum coiret, omni studio Ezechie contendit.

Sane cum ita sit, ut sacri de regum gestis codices quoto anno regum

εμφαίνειν ἐν πολεμῶ χρόνῳ τῶν βασιλέων Ἰούδα ἕκαστος τῶν ἐν Σαμαρείᾳ βασιλευσάντων ἤρξατο βασιλεύειν, μηδ' οὐδὲ πάλιν ἕκαστος τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλευσάντων ἐν πολεμῶ ἔτει τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ ἤρξατο κρατεῖν, μάλιστα ἠδυνήθησαν σύμφωνον εὐρεῖν τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηὲ πρὸς τὸ ἰβ' Ἀχαζ, διὰ τὸ πάντα σχεδὸν 5 B τὰ ἀντίγραφα τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελλίου ἢ ἐπ' ἔτη ἢ κ' λέγειν κενρωτηθέντων τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἰ φυλῶν. ἐν ἐπὶ δὲ ἀντιγράφῳ μὲν ἠκριβωμένῳ κατὰ τε στιγμήν καὶ προσωδῶσαν ἐκ τῆς ἐν Κιουσαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ καὶ ἐπεγέγραπτο ὡς ὁ μέγας καὶ θεῖος Βασιλεὺς τὰ 15 ἔξ ὧν ἐκεῖνο ἀπαγράφῃ ἀντιβαλὼν διορθώσατο βιβλία, ἐν τούτῳ οὖν εὗρον κη' ἔτη τῆς βασιλείας Φακεὲ, καὶ συγκρίνας πρὸς τὸ εἰρημένον ἰβ' ἔτος Ἀχαζ, μᾶλλον ἐγγίζειν τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηὲ κατὰ τὴν τῶν βασιλείων γραφήν, οὕτω καὶ ἐτοιχείωσα. φησὶ γὰρ πρὸς λέξιν ἢ δ' τῶν βασιλείων, „ἐν ἔτει ἰβ' Ἀχαζ βασιλείῳ Ἰούδα ἐβασίλευ- 15 C σεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλᾶ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ 9' ἔτη.” εἰ τοίνυν δώμεν τὸν Φακεὲ, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οἷς καὶ Εὐσέβιος ἠκολούθησεν, ἔτη ἐπ' ἢ καὶ κ', εὐρεθήσεται ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ὡσηὲ τῷ β' ἔτει πληρῶν μὲν τοῦ Ἀχαζ καὶ ἀρχομένου τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ τέλος, ὅπερ ἐστὶν 9' τοῦ αὐτοῦ Ὡσηὲ, τῷ ια' 20

6. Ῥομελλίου AB. 8. ἐν καισαρείᾳ A. 10. ἐκεῖνο m. ἐκεῖνο G.
15. δ'] Cap. XVII, 1. 18. ἢ καὶ B. καὶ οἱ G. 19. β' Bm.
ἰβ' G. πληρῶν μὲν m. πληρῶν G. ἀρχομένου Bm. ἀρχο-
μένου G.

Iuda regum Israël singuli Samariae regnum adierint; et ex adverso quo regum Israël anno singuli quique regum Iuda moderari coeperint, non aperte significant; attentis et profundius expensis regum aetatibus et annis, vix ac ne vix quidem Osee annum primum in Achaz duodecimum convenientem potui deprehendere; quod Phacee filium Romeliae, vel annis 18 vel certe 20, tribuum duodecim regnum in Samaria tenuisse cuncta ferme exemplaria testentur; alter tamen codex ob summam cum accentuum tum propriorum cuique dictioni characterum integritatem commendatus, et ex Caesariensi Cappadociae bibliotheca ad manus meas delatus, cuius insuper praefixa inscriptio libros priores ex quibus exscriptus fuerat, a magno Basilio comparatos ad invicem et correctos defert argumentum; codex, inquam, ille annos Phacee regno assignandos octo et viginti repraesentat; quare computis ad invicem collatis ad praefatum Achaz annum 12 Osee primum iuxta Regnorum et scripturae verba propius accedere animadverti; atque hunc in modum regum laterculum mihi digestum est. Sacer quippe Regnorum liber 4 verbo tenus exprimit. „Anno 12 Achaz regis Iuda regnavit Osee filius Ela in Samaria super Israël annos 9.” Concessis igitur, ut exemplaria quaedam exigunt, iisque Eusebii assentitur, Phacee annis 18 aut 20 exordium regni Osee in annum secundum Achaz iam completum, et incipientem iam tertium incidere, terminum autem, qui eiusdem Osee nonus

- Ἀχαζ*, και εὐρεθήσεται ἡ αὐτῆ θεία γραφή σὲ μόνον ἐν τούτῳ σφαλλομένῃ, ἀλλὰ και ἐν τῷ φάσκῳ ἔπειτα οὗ και ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ δ' βασιλεῖ Ἐζεκία, αὐτὸς ὁ ἐνιαυτὸς ζ' Ὡσηε υἱῷ Ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ V. 163 5 Σαμάρειαν, και τὰ ἐξῆς. λέγεται γὰρ τὸ δ' ἔτος Ἐζεκιῶν ἐκ τοῦ D κ' ἔτους Φακεῖ, β' δὲ Ἀχαζ, οὐχ ἐπὶ τὰ, ἀλλὰ ἰδ', ἢ ἴσκι διπλασίονα, πρὸς δὲ τὴν ἀκριβῆ στοιχειώσιν συμφωνεῖ. τῷ ια' ἔτει Ἀχαζ βασιλεὺς Ἰουδα τὸ θ' ἔτος Ὡσηε συνέταξεν Εὐσέβιος ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ. ὅπου πάντῃ ἀσύμφωνον.
- 10 Τοῦ Ἰσραὴλ κ' και τελευταῖος ἐβασίλευσεν Ὡσηε ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ψοβ'.

Χαλδαίων βασιλεῖς.

P. 204

Τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασάρου Χαλδαίων βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ δ'ψμς' ἔτους τοῦ κόσμου δεῖ ἀριθμεῖν, και ἀπ' αὐτοῦ ἕως τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο ἔτη κχδ', ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀλεξάνδρου τελευτῆς κρο'.

Σαλμανασάρ ὁ και Ναβονάσαρος Χαλδαίων πρῶτος ἐβασίλευσεν ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ψμς'.

Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων κατὰ τοῦ Ὡσηε ἐλθῶν τὴν 20 Σαμάρειαν και τὸν Ἰσραὴλ ὑπόφορον ἔθετο. ἔπειτα δὲ μαθῶν Β

2. ἔπειτα] Cap. XVIII, 9. 3. βασιλείας Εζεκία G. υἱὸς Ηλοῦ βασιλεὺς G. 5. τὸ δ' ἐπὶ τὸ α' m. 7. τὸ ἡμέτερον συμφωνεῖ m. 13. ναβονασάρου B. ναβονασάρος A. Ναβονασάρου G. 14. δ'ψμς' m. τελευτῆς B. τελευτῆν G. 15. τοῦ Μακεδόνοιο — Ἀλεξάνδρου om. B. 17. ναβονάσαρος B. ναβονασάριος A. Ναβονασάριος G. 18. κς' et δ'ψμς' m.

est, Achaz undecimo aequalem annotabimus; ipsaque sacra scriptura non in hoc modo arguetur fallaciae, sed in eo pariter, quod subiungit: et factum est in anno quarto regis Ezechie, ipse est 7 Osee filii Ela regis Israël, ascendit Salmanasar Assyriorum rex in Samariam, cett. Ab anno quippe Phacee 18, et ab Achaz 2, non septem modo, sed annorum 14 summa deesse comperitur; computus autem noster accuratae rationi concors indicatur. Achaz regis Iuda anno 11 Osee nonum composuit Eusebius, quod penitus absouum.

Iaraël 18 et postremus rex Osee annis 9, mundi vero 4761 usque ad 4770.

Chaldaeorum reges.

Nabonassari Chaldaeorum regis annum primum a communi mundi 4747, et ab eo deinceps ad Alexandri Macedonis obitum annos 424, adeo ut ab Adam ad Alexandri mortem anni putentur 5170.

Salmanasar, qui et Nabonassarus, Chaldaeorum rex 1 tenuit imperium annis 25, a vulgari mundi anno 4747.

Salmanasar Assyriorum rex bello Osee moto Samariam et Israël vectigales reddidit. De Osee postmodum, qui missis legatis Adrameloch Ae-

τὸν Ὠσηὲ ἀπερσβεθόμενον εἰς βοήθειαν ἔλθειν τῷ Ἀθόλωι Ἀδραμῆλεχ, τῷ κατὰ τὴν Αἴγυπτον, καὶ Σηγῶρ βασιλεὶ Αἰγύπτου, τῶν τε Ὠσηὲ καθεύρξεν ἐν φυλακῇ καὶ τὰς εἰ φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ ἡγμάλωτευσεν. ἡ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν λεγομένων τοῦ Ἰσραὴλ βασιλευσμένων Ἑβραίων ἀρχή. 5

Τούτῳ τῷ ζ' ἔτει Ὠσηὲ τοῦ τελευταίου βασιλέως αὐτῶν ἤρξατο πολιορκεῖσθαι, ὅπερ ἦν ἀρχὴ τοῦ δ' ἔτους Ἐζεκιου, ὡς φησιν ἡ δ' τῶν βασιλειῶν, ὅτι ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ δ' βασιλεὶ C' Ἐζεκία, αὐτὸς δ' ἐναντὸς ζ' Ὠσηὲ νιῷ Ἡλᾶ βασιλεὶ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρησεν αὐτὴν καὶ κατεβάλετο αὐτὴν, ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ζ' Ἐζεκία. οὗτος ἐναντὸς δ' τῷ Ὠσηὲ βασιλεὶ Ἰσραὴλ. καὶ συνέληφθη Σαμάρεια καὶ ἀπέκτισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοῦς ἐν Χαλγαλ καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμῷ Γωζᾶν καὶ ὄρη Μήδων, ὅτι οὐκ εἰσῆκουσαν τῆς φωνῆς 15 κυρίου θεοῦ αὐτῶν. αὕτη πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ αἰγμάλωσι πέφυκεν εἰς Ἀσσυρίους, ἧτις γέγονεν ἀρχομένῳ ζ' ἔτει Ἐζεκιου, κοσμικῶ δὲ ἔτει δ'σφ' πληρουμένῳ. διήρκεσε δὲ ἡ αὕτη τῶν δέκα φυλῶν βασιλεία ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν D' Ἰεροβοῶμ δούλου Σολομῶνος ἐν βασιλεῦσι ιη', ἔτεισι δὲ σζ'. 20

1. συνέθησαν G. 2. σιγῶρ B. 4. ἡγμάλωτευσεν B. ἡγμάλω-
τισεν G. 5. ἔληξεν ἀρχὴ m. 6. τὰς τελευταίας βασιλείας G.
Correctum ex Bm. 7. δ'] Cap. XVIII, 9. 8. βασιλέως Ἐζε-
κία G. 9. νιῷ Ἡλᾶ βασιλέως G. 10. σαμάρεια B. 11. καὶ
κατεβάλετο (κατεβάλλετο A.) αὐτὴν addidi ex AB. τριῶν ἐτῶν]
γ' ἔτους G. 12. συνέληφθη AB. 13. Vulgo ἀπέφωθεν.
14. Vulgo ἔθηκεν. Χαλγαλ] Ἰλαῖ Reg. 15. ὄρη] ὄρει
p. 205 c. 16. θεοῦ] τοῦ θεοῦ G. 20. Ἰεροβοῶμ B. Ἰερο-
βοῶμ G. σολομῶντος B. Σολομῶντος vulgo.

thiopem Aegypto proximum, et Segor (Taracem) Aegypti regem in belli societatem vocaverat, certior factus, ipsum Osee captum coniecit in vin- eula et Israëlitas decem tribus in servitutem misit. Tribuum decem Israël vocatarum, et Hebraeorum Samariae subditorum regnum hic desit.

Isto regis Israël ultimi anno 7, qui fuit Ezechie 4, iniit obsidio Sa- maria, scriptura Regnorum 4 referente: et factum est in anno 4 regis Eze- ciae, (ipse annus 7 Osee filii Ela regis Israël), adscendit Salmanassar rex Assyriorum in Samariam et obsedit eam, a fine tertii anni, in anno sexto Ezechie, ipse annus nonus Osee regis Israël. Et capta est Samaria et transtulit rex Assyriorum Samariam in Assyrios; et posuerunt eos in Alae et Abor fluvio Gozan et ore Medorum; eo quod non obdiderunt voci do- mini dei est. Haec captivitas Israël prima et ad Assyrios migratio anno Ezechie 6 ineunte, communi vero mundi 4770 completo facta est. Ste- tit autem tribuum decem regnum per reges 18 sibi succedentes ab Hiero- bosam Salomonis servo earum rege primo annis 260. A mundi siquidem

ἀπὸ γὰρ τοῦ κοσμικοῦ ὄφιν' ἀρξαμένη εἰς τὸ ὑποτεταγμένον
 ὄψοα' ἔληξε, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ὄφιν', κατὰ δὲ Εὐσέβιον ὄφιν'.
 Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρὸς σν' ἔτη ἐπιλογίσαστο καὶ ἄλλοι σμς',
 πλὴν τὸ ἀκριβέστερον καὶ τῇ γραφῇ τῶν βασιλευσῶν συμφωνού-
 σρον ὡς πρὸς τὸ ε' ἔτος Ἐζεκιου καὶ αὐτὸ ἀρχόμενον συναντῆ τὸ
 θ' ἔτος Ὡσηὲ καὶ αὐτὸ πληροῦμενον. οὕτω γὰρ χρῆ νοεῖν τὸ τέ-
 λος τοῦ θ' ἔτους Ὡσηὲ ἀρχὴν τοῦ ε' ἔτους Ἐζεκιου. οὕτως γὰρ
 ἂν ὁρθῶς νοηθεῖη.

Ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ὑπὸ Σαλμανασάρ γενομένης τῶν ἰ'
 10 φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἦν Τωβίας ὁ δικαιοτάτος
 φυλῆς Νεφθαλεμ ἐν Νινευὶ τῇ πόλει. οὗτος τοὺς ὑπὸ Σαλμα-
 νασάρ καὶ τῶν λοιπῶν Χαλδαίων ἀναιρουμένους θάπτων διαγνώ- P. 205
 σθεὶς φέγγει καταλείψας τὴν κτῆσιν αὐτοῦ. τοῦ δὲ Σενναχηριμ ἀνα-
 ρεθέντος ὑπὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ τοῦ Σαλμανασάρ ἀποθανόν-
 15 τος, Ἀρχεδῶν υἱὸς Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἀδελφεοῦν V. 164
 τοῦ Τωβίου Ἀρχικαρον ἔταξεν ἐπὶ τὴν ἐκλογιστείαν, ὃς τὸν Τω-
 βίαν αἰτήσας ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως. ὁ δ' αὐτὸς ὥρα καύματός
 τινα τῶν Ἑβραίων θάψας ἐπνῶσεν ἐν τῇ ἀλλῇ παρὰ τὸ τεῖχος
 ὑπὸ στροῦθων νοσσιῶν, τοῦτου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποδεύσαντες
 20 ἐπήρωσαν οἱ στροῦθοι. ὁ δὲ πρεσβύτατος ἅμα καὶ τυφλὸς ὢν ἐν Β'
 Ῥαγαῖς τῆς Μηδείας τὸν υἱὸν ἀποστῆλκει Τωβίαν πρὸς τινα

1. τεταγμένον G.	8. ἐπιλογίσαστο AB.	ἄλλοις μς' AB.
11. ηηνεὺ B. Debebat potius Νινευή.	13. σεναχηριμ AB. Σε-
ναχηριμ G.	14. τέκνων] παίδων G.
15. τος G. Ασάρδων m.	σεναχηριμ B. σεναχηριμ A. Σενα-
ριμ G.	16. ἐκλογιστείαν B. ἐκλογιστείαν G.
18. ἐπνῶ-
σας G.	21. Μηδείας m.	

4513 initio docto, praefato 4771 finem ultimum reperit; qui secundum Africanum 4750 contigit; prout autem scribit Eusebius 4555, Eusebius quidem Caesariensis annos 250 colligit, alii solos 246. Ea vero est fidelissima omnium ratio, quas Ezechie anno 6 ineuntem Osee nono iam finito copulat; ita namque Osee noni finem Ezechie sexti principio confunctum opinari necesse est; eo quippe pacto computus hic recte concipitur.

Ex tribuum decem in Niniven a Salmanassar ducta captivitate Tobias e tribu Nephtholim civium Samariae iustissimus unus extitit. Hic contribules a Salmanassar et reliquis Chaldaeis interfectos sepellire deprehensus, bonis relictis, fuga salutem quaerere cogitur. Sennacherim autem a filiis octavo et Salmanassar pariter vivis erepto, Asordan Sennacherim filios Assyriorum rex Archicarum Tobiae nepotem regni computis praefecit, qui Tobiam sibi donari precatus, eum a rege recepit. Tobias deinde iustis euidam Hebraeo persolutis, diurni aestus hora somno correptus, et ad arcae murum sub passerulorum nido quiescenti, eiectum et lapsum in oculo avicularum stercus caecitatis causa fuit. Senectute gravis et oculis eribus sinitum nominis sui Tobiam ad contribulam quendam Raguel argenteo-

Γαβαήλ ὁμόφρον ἀγαγεῖν παρακαταθήκην ταλάτων ἀφγυρίων δέκα. ὁ δὲ ἀπιὼν μισθωτὸν ὁδοδείκτην ἐπιζητήσας εὔρεν ἄγνωστος Ῥαφαήλ τὸν ἀρχάγγελον, ὅψ' οὐ μνηθεὶς τὰ περὶ τῆς χαλῆς τοῦ ἰχθύος καὶ τοῦ ἥπατος καὶ τῆς καρδίας, τέ τε κατὰ τὴν δαιμονιώσαν συγγενίδα πράττει καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς ἀνοί-5 γει ἐκπελεθράν.

Ἀναγκαῖον δὲ οἶμαι τῇ παρούσῃ αἰχμαλωσίᾳ ἱζητῆσαι πῶς τῆς τῶν Ἀσσυρίων βασιλείας πρὸ ἧς ἔτιων καθαιρεθείσης ὑπὸ C' Ἀρβάκου τοῦ Μήδων τοῦ ταύτην εἰς Μήδους μετενέγκαντος ἢ γραφῇ τὸν Σαλμανασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων καλεῖ καὶ τὴν ἀπο-10 κίαν εἰς Ἀσσυρίους φησὶ τῶν ἰ φυλῶν. εἶτα τὴν τοπικὴν θέσιν τῆς κατοικίας αὐτῶν ἐν Χαλχὰλ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γωζῶν καὶ ὄρει Μήδων. ἢ δῆλον ἐστὶ Μήδων μὲν γένος κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ Ἀρβάκου ἐβασίλευσεν, ἢ δὲ βασιλεία καὶ Ἀσσυρίων ἔλεγτο διὰ τὸ εὐγενές καὶ παλαιὸν τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα, 15 καὶ Μήδων διὰ τὸ ὕψιμον τῆς ἔξουσίας καὶ τὴν χώραν Μηδείαν λεγομένην. Σαλμανασάρ δὲ καλῶς ἂν, οἶμαι, νοηθεῖη αὐτὸς οὗτος ὁ ἀπὸ Ἀρβάκου βασιλεύων Ἀσσυρίων καὶ Μήδων, ὃς ἦν D τῶν Ἀσσυρίων μὲν ἀρχηγός, ὑπὸ δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἄρτι κατα- τεταγμένος. οὕτω γάρ φασιν οἱ τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες, ἐστὶ 20 Ἀρβάκης τὴν βασιλικὴν προσσηγορίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς Μή-

1. Γαβαήλ] Ραγομήλ G.	2. ὁδοῦ δεικτὴν G.	3. μνηθεὶς G.
13. ὄρει μήδων B. ὄρει καὶ Μήδων G.	16. Μηδείαν]	
μηδῶν A recte.	18. καὶ Μήδων delet m.	19. ἄρτι B.
21. τὴν] τῶν G.	βασιλικὴν B. βασιλείων G.	

rum decem talentorum sponsione exhibita summam relaturum in Reges Mediae civitatem mittit. Profectus ille viae ducem mercede conductorum, archangelum Raphaël incens reperit, a quo monitus, quae fel, cor et iecur piscis, tum quae cognatam daemone vexatam spectant, exsequitur; domumque reversus oculis patri restituit.

Captivitatis equidem, de qua sermo, narrationi magnam accessionem me facturum reor, si, Assyriorum regno ante annos 96 ab Arbace everse et ad Medos ab eodem translato, qua demum ratione Salmanasar Assyriorum regem, et, quod rem spectat, deportatas ad Assyrios tribuum decem reliquias affirmet scriptura, sermonem inositum. Quis captivitatis loci situs, quae terra recepit habitaturos in Alae et in Abor fluviis Goxan et in ore Medorum. Succiduis temporibus Medorum genus ab Arbace imperium tenuisse procul est omni dubio. Regnum autem ipsum, qua vox Assyriorum nobilitate, antiquitate et regionis appellatione spectata signabat, qua Medorum nomen ob usperam potestatem, et ipsam Mediae provinciam indigitabat. Salmansar porro ille, de quo frequentior hic memoria, non absurde, me quidem iudice, qui ab Arbace Assyrierum moderator institutus est, qui Assyriorum quidem princeps fuerit, vequm Arbacis potestati plene modo subiectus. Ita referunt rerum Babylonicarum scriptores: Arbaceam nimirum, regum appellationem et opera ad Medos transtulisse, re-

δους μετήγαγεν. Ἀσσυρίων δὲ βασιλέα κατέστησε Βέλσιν ἐπ' αὐτὸν δηλονότι. καὶ οὗτοι λοιπὸν ἦσαν κατὰ διαδοχὴν ἐπὶ Μήδους τεταγμένοι, ὡς τισὶ δοκεῖ, ἕως τοῦ ἧ' βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ Μήδων Σαρδίου τοῦ καὶ Ἀστυάγου, ὃν Κῦρος καθελὼν εἰς Πέρσας τὴν βασιλείαν μετήνεγκεν, ὡς τισὶν ἔδοξεν. Ἐτεροὶ φασὶ μετὰ Σαρδανάπαλλον κρατῆσαι καὶ τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς Νίνον, ὡς πού καὶ Κάστωρ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ φησὶν ὧδε· Πρώτους P. 206 μὲν οὖν τοὺς Ἀσσυρίων βασιλεῖς κατετάχαμεν, τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Βήλου πεπονημένους, τῷ δὲ τὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη μὴ 10 παραδέδδοθαι σαφῶς τοῦ μὲν ὀνόματος μνημονεύομεν, τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς χρονογραφίας ἀπὸ Νίνου πεποιήμεθα, καὶ καταλήγομεν ἐπὶ Νίνον τὸν διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν παρὰ Σαρδανάπαλλον. ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ μνημονευομένων ὀνομάτων φαίνονται τρεῖς ἀρχαὶ πρὸ τῆς Κύρου βασιλείας μετὰ Σαρδανάπαλλον. ἕως γὰρ τούτου λόγος κρατεῖ Ἀσσυρίους ἄρχειν τῶν δύο λοιπὸν, λέγω δὲ Μήδων καὶ Χαλδαίων, μετὰ δὲ Σαρδανάπαλον ποτὲ μὲν Μήδους ἄρχειν τῶν Ἀσσυρίων, ποτὲ δὲ Χαλδαίους. καὶ ἡ μὲν τῶν Μήδων ἀρχὴ ἦθη ἀνωτέρω ἡμῖν ἐν κανονίᾳ ἔστοι-

1. ἦγαγεν G. βελσὺν A. Βέλσιν Scaliger p. 46. 2. οὗτοι B. οὗτω G. 3. μετήνεγκαν] μετήγαγεν G. 4. σαρδανάπαλλον B. Σαρδανάπαλον G. 5. Κάστωρ] Apud Eusebium I, 13. p. 37. 6. οὗ] εἶναι G. 7. ἀσσυρίων B. Ἀσσυρίους G. 8. τὰ Scalliger. τῷ G. om. B. 9. ἔτη Scaliger. Vulgo ἔτι. 10. παραδέδδοθαι B. μνημονεύομεν B. 11. πεποιήμεθα B. πεποιήκαμεν G. 12. νίνου A. παρὰ] ἀπὸ G. Vulgo Σαρδανάπαλον. σαρδανάπαλον B. 13. πρὸ] πρὸς B. 14. λογοκρατεῖ G. Ἀσσυρίων G. 15. ἄρχειν B. ἀρχὴν G. 16. μετὰ δὲ τὸν G. Vulgo Σαρδανάπαλον.

gem autem Assyriis Belesym, sibi videlicet subditum dedisse. Hunc in modum nonnullis ita sentientibus Medis suppositi regnum excipiebant Assyrii ad Darium usque Medorum et Assyriorum principem octavum, cui nomen etiam Astyages, quo sublato, ut quibusdam visum, ad Persas regnum transtulit Cyrus. Post Sardanapalum Assyriorum imperium Ninum obtinuisse alii asserunt, e quorum numero prodit Castor, qui canonis ab eo editi nonnullo loco in haec verba scribit. Primo quidem ordine reges Assyriorum generis et imperii seriem a Belo ducentes locavimus, quamquam de eius imperii tempore certa et aperta notitia non constat. Nominis equidem agimus memoriam; a Nino quoque Chronographias principium duximus et in Ninum Sardanapali successorem desinimus. Imperiorum porro divino scripturae textu celebratorum et trium maxime nationum nomina tempore Cyrum praecedente et Sardanapalum sequuto offerunt se perpendenda. Ad eius enim aetatem de Assyriis in scriptura praecipua fit mentio; reliqua duo imperia Medorum, dico, et Chaldaeorum ita inter se ad invicem legimus comparata, ut Sardanapalo succedentibus annis, qua Medos Assyriis dominatos, qua Chaldaeos imperasse comperiamus. Et Medorum quidem imperium ab Arbaeo derivatum proprio sibi laterale

V. 165 *χειώδη* *ιδιάζοντι* ἀπὸ Ἀρβάκου· ἢ δὲ τῶν Χαλδαίων *λείπεται* *στοιχειωθῆναι*, ἥτις ἀπὸ Σαλμανασάρ, ὃν καὶ Ναβονάσαρον καλοῦσι, λαμβάνεται παρὰ τε Χαλδαίους ἐν τῇ τῶν ἀστέρων ψηφοφορία καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήνων μαθηματικοῖς, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ σοφώτατος Κλαύδιος Πτολεμαῖος ἐν τῇ μεγάλῃ συντά-5 ξεῖ τῇ τῆς ἀστρονομίας, τοῖς ἀπὸ Ναβονασάρου χρώμενος ἔτεσιν; **C** ἐν τε ταῖς τῶν δύο φωστήρων ἐποχαῖς συνόδοις τε καὶ πανσελήνοις καὶ ταῖς κατ' αὐτὰς συμβαινούσαις σεληνιακαῖς καὶ ἡλιακαῖς ἐκκλήρεσιν, ἔν τε ταῖς τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ μήκος καὶ πλάτος ψηφοφορίαις καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν ἀστέρων. 10 πάντων γὰρ αὐτὴν ἀκριβεστέραν ὁμολογοῦσιν εἶναι, συνάγουσαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ναβονασάρου ἐπὶ τὸ πρῶτον ἦτοι ζ' ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων καὶ Περσῶν καὶ πάσης σχεδὸν τῆς οἰκουμένης βασιλεύσαντος ἔτη υἰθ', ἐπὶ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἔτη υκθ'. ἐπεὶ δὲ συμφωνεῖν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα 15 **D** δαίξαι τοῖς καθ' ἡμῶς ἔτεσι τοῦ κόσμου τὴν τῶν οὐρανίων κίνησιν, σύμφωνος δὲ τοῖς Χαλδαίων καὶ Ἑλλήνων σοφοῖς ὁ ἀπὸ Ναβονασάρου χρόνος μεμαρτύρηται, κοινὴ τις ἔστω ἀρχὴ τὸ θῆμιζ' ἔτος, τὸ αὐτὸ ὑπάρχον τῷ πρώτῳ ἔτει Ναβονασάρου, ἴν', εἴ τις βουλευθεῖ κατὰ τὰς ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τοῦ μεγά-20 λου Πτολεμαίου ἐκτεθειμένας γραμμικὰς ἢ κανονικὰς δειξείς ψη-

2. ναβονάσαρον A. ναβοννάσαρον B. Ναβονασάρ G. 5. ὁ Πτο-
 λεμαῖος G. 6. Ναβονασάρου m. Βαναςάρου G. 8. καὶ ἐν
 ταῖς G. αὐτὰς m. αὐταῖς G. 17. δὲ τοῖς B. δὲ καὶ τοῖς G.
 18. τὸ Bm. τῷ G. 21. γραμμικὰς B. γραμματαίας A. γραμ-
 ματαίας G.

superius descriptum est. Sola superest Chaldaeorum regni exponenda se-
 ries, quae a Salmanasar, Nabonasar eis pariter dicto, sumit initium; cuius
 computi cum apud Chaldaeos in putandis astrorum motibus, tum apud
 Graecos matheseon peritos frequentior est consuetudo, prout eruditissimus
 Claudius Ptolemaeus luculento de astronomia opere testatur, Nabona-
 sareis ipse usus annis sive maioris utriusque luminaris certos status in-
 spiceret, sive congressus eorum aut plenilunia vel in utroque defectus oc-
 currentes lunae nimirum et solis eclipses, sive demum errantium quinque
 siderum et aliorum caelo fixorum iuxta longitudinem et latitudinem nume-
 ros colligeret. Omnium quippe accuratissimum ferunt computum, qui a
 Nabonasaro ad primum usque, septimum intellige Alexandri Macedoniae,
 Macedonibus ipsis, Persis ac toti ferme orbi dominantis annos 419 et ad
 ipsius usque Alexandri obitum annos 424 colligit. At quoniam cum vul-
 garibus et uisitatissimis mundi annis caelestium corporum motus concordiam ser-
 vare necessarium duximus ostendere; et insuper de Nabonasari computo
 unam apud Graecorum Chaldaeorumque sapienter sententiam teneri fassus
 sumus; aegedum commune nobis principium hoc ponatur. Annus 4747 anno
 Nabonasari primo aequalis est; adeo ut ai quis secundum positas in magna
 eruditi Ptolemaei collectione demonstrationes et regulas caelestium motuum

φοφορίαν τινὰ τῶν οὐρανίων φορῶν ἐπιλογίσασθαι, λαμβάνων τὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ κόσμου, εἴτα ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβονασάρου μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εὐροὶ ἐποχὴν μέχρι τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου, καθ' ἣν κόσμου μὲν ἔτος, εἰς ὑπῆρχεν, ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ναβονασάρου ἔτη γίνονται κκδ', ὡς P. 207 προείρηται. τὰς μέντοι ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἀλεξάνδρου ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν προχείροις κανόσιν, αὐοῦ ἔτων περιόδων, ἤτοι ἀποκαταστάσει Αἰγυπτιακοῦ ἐνὸς ἔτους ἐξέθετο. πλην καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἤτοι ἀπὸ τῆς τελευτῆς 10 Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ εἰκοσμοῦ κοσμικοῦ ἔτους, ἠνίκα ὁ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξάνδρον τὸν κτίστην χρόνος, τῶν προχείρων κανόνων τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. εἰ τις βουληθεὶς σένοδον, πανσέληγον ἢ ἕλλην τινὰ ψηφοφορίαν τῶν ἀστέρων ἐπιλογίσασθαι κατὰ τὴν προκειμένην ἀκριβῆ τῶν κοσμικῶν ἔτων ποσότητα, B 15 ἤγουν καὶ πασχάλιον, ἔπιαιστον εἰρήσει καὶ τὴν αὐτὴν ἀκριβῆ κατέληψιν τοῖς τε κατὰ τὴν μεγάλην σύνταξιν Πτολεμαίου ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτει καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἀλεξάνδρου, ἤτοι ἀρχῆς Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξάνδρον τὸν κτίστην ἕως Ἀυγούστου Καίσαρος καὶ ἔτι ἕως Διοκλητιανοῦ, καὶ αἴθεις ἕως τοῦ 20 παρόντος, εἰς ἔτους. ἀπὸ δὲ Ναβονασάρου τοὺς χρόνους τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως Χαλδαῖοι ἠκρίβωσαν καὶ ἀπὸ Χαλδαίων

1. ἐπιλογίσασθαι G. 7. αὐτὸς] αὐτοῖς A. 13. ψηφοφορίαν B. Hoc est ψηφοφορίαν. 15. πασχάλιον] πασχαλίον B. Πασχαλίον G. Hanc formam tacite correxi supra p. 63, 4. ex editione Veneta, quae ibi πασχάλιον et πασχαλίον dedit, hic autem πασχάλιον. εἰρήσει B. εἰρηξ G. 20. εἰς B. εἰς G.

rationem et numeros in praesenti habere desideret, a communi mundi anno 4747 et una pariter ab anno Nabonasari primo ducto putandi principio, certam utrobique temporis epocham reperiat usque ad Alexandri conditoris obitum, qui mundi 5170 asseritur, et a Nabonasari primo alios, ut praemisimus, 424 colligat. Ab Alexandri quidem obitu siderum numeros ac rationes sapiens ille vir in expeditis tabulis annorum 1476 periodo, id est, anni unius Aegyptiaci reparatione nobis exposuit; verum ab hoc quoque semper temporis limine, a morte nimirum Alexandri et a vulgari mundi anno 5170, quo post Alexandrum imperii conditorem expeditarum regularum spatium a Philippo ducitur, sumpsit exordium. Ad haec, si quis concursum, plenilunium vel quamvis aliam astrorum rationem colligere studet, ex praemisso accuratiore mundi annorum numero et paschalem tabulam ab errore penitus immunem et certam eandem excogitandi viam, a positis huiusmodi iuxta magnam Ptolemaei collectionem a Nabonasaro annis et iis qui Alexandri morte signantur reperiat; id est a Philippi imperio Alexandri conditoris supparis usque ad Augustum Caesarem, imo ad Diocletianum Augustum, ac rursus ad annum 6352 praesentem. A Nabonasaro vero astrorum motus spatia ac tempora diligenter annotarunt Chal-

οἱ παρ' Ἑλλήσι μαθηματικοὶ λαβόντες, ἐπειδὴ, ὡς ὁ Ἀλεξαν-
δρος καὶ Βήρωσός φασιν οἱ τὰς Χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας περιει-
κλιφότες, Ναβονάσαρος συναγαγὼν τὰς πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ
βασιλέων ἠφάνισεν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ ἡ καταρθίσις γίνεται
τῶν Χαλδαίων βασιλέων. εἰσὶν οὖν, ὡς πρόκειται ἐν κανονίῳ, 5
V. 166 οἱ αὐτοὶ ὑπὸ Ναβονασάρου χρόνοι κατὰ τὴν μαθηματικὴν
καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἔκδοσιν, τὰ μὲν καθ' ὅλου ἔτη τὰ αὐτὰ συνά-
γοντες κατ', τὰ δὲ κατὰ μέρος οὐ πανταχοῦ τὰ αὐτὰ. οἷον Κύ-
ρου μὲν ἡ θεία γραφὴ λα' ἔτος ὑποφαίνει τῆς βασιλείας καὶ ἐν
τοῖς κοσμοικοῖς ἔτεσιν οὕτως στοιχοιοῦμεν, ὃ δὲ μαθηματικὸς κα-
10 τῶν θ' μόνον ἔτη Κύρου νέμει. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τισιν αὐτοῦ τε
Ναβονασάρου διαφορὰν εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ἐν δὲ τῷ
D τέλει τὴν ἰσότητα.

Τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτη, τοῦ καὶ Σαλμανασάρ, βασι-
λέως Χαλδαίων, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου τελευτῆς 15
κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα.

α' Ναβονασάρου ἔτη	ιδ'.
β' Ναβλον ἔτη β'.	ιζ'.
γ' Χινζήρου καὶ Πορῶρου ἔτη ε'.	κα'.
δ' Πλουλαίου ἔτη ε'.	κς'. 20

1. μαθητικοὶ B. ἐπειδὴ B. ἐπειδὴν G. 2. βήρωσος A. βη-
ρώσος B. Βήρωσός G. φασιν m. φησιν G. 4. ἠφάνισεν B.
6. μαθητικῆν B. 17. Cum hoc regum indice comparetur Pto-
lemaei canon p. 139. ed. Halmae. 14. σαλμανασάρ B. Σαλμονα-
σάρ G. 19. κώρον Bm. κύρον A. Πύρρον G.

daei et a Chaldaeis matheseos Graeci interpretes edocti; quandoquidem,
ut Alexander et Berossus Chaldaeorum antiquitatum collectores nobis reli-
querunt, Nabonasarus collectis priorum regum gestis, qua ratione poste-
riorum Chaldaeorum regum enumeratio a se inciperet, edixit. Sunt itaque
stabiles et certi, prout ex indice demonstratur, cum iuxta mathematicam,
tum iuxta ecclesiasticam traditionem, iidem a Nabonasaro anni, ac in
universum 424 numero concluduntur; separatim autem sumpti non iidem
sunt apud omnes; exempli gratia Cyri regnum divina scriptura annis 31
metitur, eodemque in vulgarium mundi annorum summa Cyro concedimus,
quamvis mathematicus ordo solos novem tribuendos edoceat. Et in non-
nullis quidem privatim locis ac ipsamet Nabonasari limitanda aetate dis-
crimen facile notaveris; in fine vero concordiam et inter cuncta paritatem.

Anni a Nabonasaro Chaldaeorum rege, qui et Salmonasar, ad
Alexandri conditoris obitum iuxta regulam astronomicam.

1. Nabonasari anni 14.
2. Nabii anni duo, summa 16.
3. Chinzeri et Porl anni 5, summa 21.
4. Hulaci anal 5, summa 26.

ε'	Μαρδοκμπάδου ἔτη ιβ'.	λη'.	P. 208
ς'	Ἀρκεανοῦ ἔτη ε'.	μγ'.	
ζ'	Ἀβασλευτος ἔτη β'.	με'.	
η'	Βηλίβου ἔτη γ'.	μη'.	
6 θ'	Ἀποραναδίσου ἔτη ς'.	νδ'.	
ι'	Ἰριγεβάλου ἔτος α'.	νε'.	
ια'	Μεσησιμώρδακου ἔτη δ'.	νθ'.	
ιβ'	Ἀβασλευτος ἄλλος ἔτη η'.	ξζ'.	
ιγ'	Ἰσαρηδίνου ἔτη ιγ'.	π'.	
10 ιδ'	Σαοσδουχίνου ἔτη θ'.	πθ'.	
ισ'	Κινηλαδάλου ἔτη ιδ'.	ργ'.	
ις'	Ναβοπαλασάρου πατρὸς Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κα'.	ρκδ'.	B
ιζ'	Ναβοπαλασάρου τοῦ καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη μγ'.	ρξζ'.	
ιη'	Ἰλλοαρουδάμου ἔτη γ'.	ρο'.	
15 ιθ'	Νιρηγασολασάρου ἔτη ε'.	ροε'.	
κ'	Ναβοναδίου τοῦ καὶ Ἀστυάγου ἔτη λδ'.	σθ'.	
κα'	Κύρου ἔτη θ'.	σιγ'.	
κβ'	Καμβύσου ἔτη η'.	σκζ'.	

3. Legebatur Ἀβασιλέτων. 4. βηλίβου B. Βηλίθου G. Βέλιμος dicitur p. 167. 5. ἀποραναδίσου B. Αποραναδίσου G.
 6. Ἰριγεβάλου ἔτη α' G. 8. Ἀβασιλέτων ἄλλου G. Mutavi ex B.
 9. Ἰσαρηδίνου A. Ἰσαρηδήνου B. 10 om. A. Vulgo Σαοσδουχίον. σαοδουχίνου B. 11. κινηλαδάλου B. Κινηλαδάλου G. Verum videtur Κινηλαδέτων. 12. ναβουχοδονόσωρ B hic et infra. Ναβουχοδονόσωρ G constanter. κα'] μγ' B. 13. ναβονο-
 λασάρου A. ναβονολασάρου B. Ναβονπαλασάρου G. 14. Ἰλλοαρουδάμου G. 15. νιρηγασολασάρου B. Νιρηγασολασάρου G.

5. Mardocempadi anni 12, summa 33.
6. Arceani anni 5, summa 43.
7. Interregni anni 2, summa 45.
8. Belithi anni 3, summa 43.
9. Aporanadii anni 6, summa 54.
10. Irigebali annus unus, summa 55.
11. Mesesimordaci anni 4, summa 59.
12. Alterius interregni anni 8, summa 67.
13. Iearhindi anni 13, summa 80.
14. Saosduchii anni 9, summa 89.
15. Ciniladali anni 14, summa 103.
16. Nabopalassari patris Nabuchodonosor anni 21, summa 124.
17. Nabopalassari, qui et Nabuchodonosor, anni 43, summa 167.
18. Illuarodami anni 3, summa 170.
19. Nerogasolassari anni 5, summa 175.
20. Nabonadii, qui et Astyages, anni 34, summa 209.
21. Cyri anni 9, summa 218.
22. Cambysis anni 8, summa 226.

κγ' Δαριεον ζτη λζ'.	σξβ'.
κδ' Ξέρξου ζτη κα'.	σπγ'.
κε' Άρταξέρξου α' ζτη μα'.	ταδ'.
C κς' Δαριεον β' τοῦ καὶ Νόθου ζτη ιθ'.	τμγ'.
κζ' Άρταξέρξου δευτέρου ζτη μς'.	τπθ'.5
κη'. Όξου ζτη κα'.	υι'.
κθ' Σάρου ζτη β'.	υιβ'.
λ' Δαριεον τρίτου τοῦ καὶ Αρσάμου ζτη ς'.	υηγ'.
λα' Αλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ζτη ς'.	υιδ'.

Τὰ ἀπὸ Σαλμανασάο, ἦτοι Ναβονασάρου, ζτη κατὰ τὴν 10
ἐκκλησιαστικὴν στοιχειώσῃ, ἕως Κύρου, καὶ ἔπειτα Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ.

D α' Ναβονάσαρος ὁ καὶ Σαλμανασάο ἐν τῇ γραφῇ λεγόμενος
ζτη κε'.

β' Νάβιος ζτη η'.

15

γ' Χινζηρος καὶ Πῶρος ζτη ε'.

δ' Πλουλαίος ζτη ε'.

V. 167 ε' Μαρδοκέμπαδος ζτη ιβ'.

ς' Αρκεανὸς ζτη ε'.

4. Νόθου] νόθου B. 6. Όξου B. Όξου G. ζτη] ζτος B.
7. Σάρου] Άρσου Scaliger p. 46. 8. Αρσάμου in utroque codice
inventum om. G. 10. σαλμανασάο B. Σαλμονασάο G. 13. να-
βονάσσαρος B. 17. Vulgo Πλουλαίος. Ιλουλαίος B. 18. Vulgo
Μαρδοκεμπάδοσ. μαρδοκεμπαδός B.

23. Darii anni 36, summa 362.

24. Xerxis anni 21, summa 283.

25. Artaxerxis primi anni 41, summa 324.

26. Darii secundi, qui Nothus, anni 19, summa 343.

27. Artaxerxis secundi anni 46, summa 389.

28. Ochi anni 21, summa 410.

29. Arsia anni 2, summa 412.

30. Darii tertii, qui et Arsami filii, anni 6, summa 418.

31. Alexandri magul anni 6, summa 424.

Anni a Salmanasar, hoc est a Nabonasaro, iuxta ecclesiasti-
cum computum, usque ad Cyrum et deinde ad Alexandrum
Macedonem.

1. Nabonasarus, qui et Salmanasar in scriptura vocatus, regnavit an-
nis 25.

2. Nabius annis 8.

3. Chinzerus et Porus annis 5.

4. Illulaeus annis 5.

5. Mardocepadocus annis 12.

6. Arceanus annis 5.

- ζ' Ἀβασιλευτος ἔτη β'.
 η' Βήλιλος ἔτη γ'.
 θ' Ἀπαρανάδισος ἔτη δ'.
 ι' Ἡριγέβαλος ἔτος α'.
- 5 ια' Μεσησιμόρδακος ἔτη δ'.
 ιβ' Ἀβασιλευτος ἄλλος ἔτη η'.
 ιγ' Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'.
 ιδ' Σαοδουχίνος ἔτη θ'.
 ιε' Κινηλάδανος ἔτη ιδ'.
- 20 ις' Ναβοπαλάσαρος ἔτη κα'.
 ιζ' Ναβουχοδονόσωρ υἱὸς ἔτη μυ'.
 ιη' Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'.
 ιθ' Νιρηγλήσαρος ὁ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη γ'.
 κ' Ναβονάδιος ὁ καὶ Ἀστυάγης Δαρείος Ἀσπυθήρου καὶ Ἀρ-
 ταξέρξης ἔτη ιζ'.
- 15 κα' Κύρος Περσῶν πρῶτος βασιλεὺς ἔτη λα'.
 κβ' Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η'.
 κγ' Μάγοι ἀδελφοὶ β' Σμέρδιος καὶ Πανζούτης μῆνας ζ'.
 κδ' Δαρείος υἱὸς Ὑστάσπου ἔτη λζ'.

P. 209

B

2. βηλιλός B. Βήλιλος G. 4. Ἰρηγίβαλλος G. ἔτος B. ἔτη G.
 5. μεσησιμόρδακος B. μεσισιμόρδακος A. Μεσησιμόρδακος G.
 7. Vulgo Ἰσααριδηός. Ἰσααρήδινος B. 8. σαοδουχίνος B.
 Σπὸς Λουχίος G. 9. Κινηλαδανός G. 10. ναβοπαλάσαρος B.
 11. ναβουχοδονόσωρ B. 12. εὐειλάδ μαροδάχ B. εὐειλάν βα-
 ρογάδ A. Εβιδάν Μεροδάχ G. 13. Νιρηγλήσαρος G. νηρηγλή-
 σαρος AB. 14. Δαρείος m. δάρεσιος AB. Δάρσειος G.
 ἀσπυθήρου AB. 16. ἰβασιλευσσεν A. ἔτη] ἔτος B.
 18. ἰμέρδιος B. καὶ addidit m. 19. ὑστάσπου AB.

7. Interregnum annis 2.
 8. Belithus annis 3.
 9. Aporanadisus annis 6.
 10. Iregiballus anno uno.
 11. Mesiasimordacus annis 4.
 12. Alterum interregnum annis 8.
 13. Isarindinus annis 13.
 14. Saoduchius annis 9.
 15. Cineladanas annis 14.
 16. Nabobalsarus annis 21.
 17. Nabuchodonosor filius eius annis 43.
 18. Ebidan Merodach annis 5.
 19. Nireglesarus, qui et Baltasar, annis 3.
 20. Nabonadius, qui et Astyages, Darius, Assverus et Artaxerxes
 annis 17.
 21. Cyrus, Persarum primus rex annis 31.
 22. Cambyses Cyri filius annis 8.
 23. Magi fratres duo Smerdius et Paucates mensibus 7.
 24. Darius Hytaspis filius annis 36.

- κ' *Ἐρέξης υἱὸς Δαρείου μῆνας κ'.*
 κς' *Ἀρταξέρξης Ἐρέξου ὁ μακρόχειρ ἔτη μγ'.*
 κζ' *Ἐρέξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'.*
 κη' *Σογδιανὸς μῆνας ζ'.*
 κθ' *Δαρείος ὁ Νόθος ἔτη ιθ'.* 5
 λ' *Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἔτη μ'.*
 λα' *Ὀχος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἔτη ε'.*
 λβ' *Ἄρσου ἀδελφοῦ Ὀχου ἔτη δ'.*
 C λγ' *Δαρείου γ' Ἀρσάμου ἔτη ε'.*
 λδ' *Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοιο ἔτη ε'.* 10

Χαλδαίων βασιλεῖς.

- Χαλδαίων β' ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη η', κατὰ δὲ ἄλλους β'.*
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θψοβ'.
Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσε Χινζήρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος θψπ'. 15
Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Πουλαῖος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
θψπεί'.
Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μαρδοκίμπαδος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος θψδ'.
 D *Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσεν Ἀρκεανὸς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20*
ἔτος θωβ'.

1. μῆνας] ἔτη m. 2. μγ'] μδ' m. 5. Νόθος] Legobatur νο-
 θεσίνομος. In B est νοθοσήνομος. Fluctuavit librarius inter νό-
 θος ἢ νόμος. 9. Δαρείου γ' B. Δαρσίος τρίτος G. 12. Νά-
 βιος ἐβασίλευσεν G. 16. Πουλαῖος AB.

25. Xerxes, filius Darii, annis 20.
 26. Artaxerxes, Xerxis filius, Macrochir annis 41.
 27. Xerxes, Artaxerxis filius, mensibus 2.
 28. Sogdianus mensibus 7.
 29. Darius Nothosinomos annis 19.
 30. Artaxerxes Memor annis 40.
 31. Ochus, Artaxerxis filius annis 5.
 32. Arses, Ochi frater, annis 4.
 33. Darius 3 Arsami filius annis 6.
 34. Alexandri Macedonis annis 6.

Chaldaeorum reges.

- Chaldaeorum rex 2 Nabius annis 8, et ut alii censent 2, mundi vero
 4772.
 Chaldaeorum rex 3 Chinzeres et Porus annis 5, mundi vero 4780.
 Chaldaeorum rex 4 Pulaeus annis 5, mundi vero 4785.
 Chaldaeorum rex 5 Mardocompada annis 12, mundi vero 4790.
 Chaldaeorum rex 6 Arceanus annis 5, mundi vero 4802.

- Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσεν ἀβασίλευτος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωζ'.
- Χαλδαίων η' ἐβασίλευσε Βήλιβος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωθ'.
- 5 Χαλδαίων θ' ἐβασίλευσεν Ἀπαρανάδιος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιβ'.
- Χαλδαίων ι' ἐβασίλευσεν Ἡρηγέβαλος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιη'.
- 10 Χαλδαίων ια' ἐβασίλευσε Μεσησιμόρδακος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιθ'.
- Χαλδαίων ιβ' ἐβασίλευσεν ἀβασίλευτος ἄλλος ἔτη η', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωκγ'. P. 210
- Χαλδαίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωλα'.
- 15 Χαλδαίων ιδ' ἐβασίλευσε Σαοσδουχίνος ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωμδ'.
- Χαλδαίων ιε' ἐβασίλευσε Κινηλαδᾶν ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν V. 168 ἔτος ,δωγγ'.
- Χαλδαίων ις' ἐβασίλευσε Ναβοκαλάσαρος ἔτη κα', ὁ πατήρ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωξζ'.
- 20

5. Legebatur Παρνάδιος. In B παρανάδιος. 7. Ἰρηγέβαλος ἔτη G.
 9. Vulgo Μεσησιμόρδακος. μεσησιμόρδακος B. 11. ἀβασίλευτος addidi ex B. 13. Ἰσαρινδίνος A. Ἰσαρινδίνος B. Ἰσαρινδίνος G.
 15. σαοσδουχίνος A. σαοσδουχίνος B. Σαοσδουχίνος G.
 17. κινήλαδᾶν B. Κινήλαδᾶν G. Corrige Κινήλαδαρος.
 19. ναβοκαλάσαρος G. 20. ναβουχοδονόσωρ B hic et infra. Ναβουχοδονόσωρ G.

Chaldaeorum rex 7 nullus, sed interregnum annis 2, mundi vero 4807.
 Chaldaeorum rex 8 Belithus annis 3, mundi vero 4809.
 Chaldaeorum rex 9 Aporonadisus annis 6, mundi vero 4812.
 Chaldaeorum rex 10 Iregebalus anno uno, mundi vero 4818.
 Chaldaeorum rex 11 Meisimordacus annis 4, mundi vero 4819.
 Chaldaeorum rex 12 alius annis 8, mundi vero 4823.
 Chaldaeorum rex 13 Isarindinus annis 13, mundi vero 4831.
 Chaldaeorum rex 14 Saosduchinus annis 9, mundi vero 4844.
 Chaldaeorum rex 15 Cineladanus annis 14, mundi vero 4853.
 Chaldaeorum rex 16 Nabopolassar pater Nabuchodonosor annis 21, et ut alii sentiunt annis 25, mundi vero 4867.

B. Τούτων ὁ Πολυῆστωρ Ἀλέξανδρος Σαρδανάπαλλον καλεῖ πέμψαντα πρὸς Ἀστυάγην σατράπην Μηδείας καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀμυῆτην λαβόντα νύμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ. οὗτος στρατηγὸς ὑπὸ Σάρακος τοῦ Χαλδαίων βασιλέως σταλείς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Σάρακος εἰς Νίνον ἐπιστρατεύει· οὗ δὲ τὴν ἐφοδὸν πτοηθεὶς ὁ Σάρακος ἑαυτὸν σὺν τοῖς βασιλείοις ἐπέληψε, καὶ τὴν ἀρχὴν Χαλδαίων καὶ Βαβυλῶνος παρέλαβεν ὁ αὐτὸς Ναβουπαλάσαρος, ὁ τοῦ Ναβουχοδονόσορ πατήρ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων πα' ἐβασίλευσε Νεχαῶ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 10
δωνδ'.

C. Αἰγυπτίων πβ' ἐβασίλευσε Φαμμήτιχος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωξβ'.

Αἰγυπτίων πγ' ἐβασίλευσε Νεχαῶ β' Φαραῶ ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωοζ'. 15

Αἰγυπτίων πδ' ἐβασίλευσε Φάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Φαμμήτιχος, ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπε'.

1. „Ex Polyhistore Sarax sive Saracus non est Nabopolasarus; at Saracus est ipse Sardanapalus. Legendum videtur: Hunc Polyhistor dicit a Sardanapalo missum ad Astyagem. Vitiose obrepsit nomen Sardanapali pro Saraco, qui Chyniladanus esse debet. Ex Polyhistore Saracus est Sardanapalus, Astyages est Arbaces, Nabopolasarus est Belesys. De Sachora et Tilgamo regibus Babyloniorum Aelian. de N. A. I. 12. 21. De Sargon sive Arna Isaias 20, 1. non est ergo huius temporis; Saracus rex esse potest Scytharum, qui sub Cyaxare per annos 28 Asiam tenuerunt.” Anonymus. Vulgo Σαρδανάπαλον. 2. Μηδείας] Μηδίας recte in hic et alibi. 3. Ἀμυῆτην] Ἀρωῆτην G. Amuhiam dicit Eusebius p. 21. 25. 4. Χαλδαίον G. 8. ναβοχοδονόσορ A. 10 et 14. νεχαῶ B. Νεχαῶβ G. 12. φαμμήτιχος A. φαμῆτιχος B. Φαμμήτιχος G. 16. φάμμουθις A. φαμουθῆς B. Vulgo Φαμμητιχός. Φαμμήτιχος m. Φαμμητός B.

Hunc Sardanapalum vocat Polyhistor Alexander, qui ad Astyagem Mediae satrapam miserit et filiam eius Aroitem uxorem filio suo Nabuchodonosor sumpserit. Hic traditis sibi copiis a Saraco Chaldaeorum rege praepositus, in Saracum ipsum et Ninivem civitatem arma vertit; cuius impetum et adventum veritus Saracus, incensa regia igne se absumpsit; imperium vero Chaldaeorum et Babylonis collegit Nabopolasarus, pater Nabuchodonosor.

Αἰγυπτίων reges.

Αἰγυπτίων rex 81 Nechaab annis 8, mundi vero 4854.

Αἰγυπτίων rex 82 Psammitichus annis 14, mundi vero 4862.

Αἰγυπτίων rex 83 Nechaab secundus Pharaos annis 9, mundi vero 4876.

Αἰγυπτίων rex 84 Psammuthis alter, qui et Psammitichus, annis 17, mundi vero 4885.

Αἰγυπτίων πρ' ἑβασίλευσεν Οὐάφρης ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δϞβ'.

Αἰγυπτίων πρ' ἑβασίλευσεν Ἀμοσις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δϞλς'.

- 5 Ἔως τοῦ δϞπς' χρόνου ἢ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεία διαρκέ-
D σασα ἀπὸ τοῦ βγος' κοσμικοῦ ἔτους ἐν δυναστείαις ι', βασιλεύσει
δὲ πρ', ἔτι βραία, ὑπὸ Καμβύσου καθηρέθη ἐπὶ τοῦ πρ' βα-
σιλεύσαντος τῆς Μεστράιας ἦτοι Αἰγύπτου χώρας Ἀμώσεως,
ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Μεστράϊμ τοῦ καὶ Μηνίως. ἐπὶ τούτου
10 γὰρ ἀποστάσαν τῆς κατ' αὐτὸν ἀρχῆς τὴν Αἰγυπτὸν ὄπλοις καὶ
μάχαις κρατεραῖς ὑπηγάγετο Καμβύσης ταύτην, ἔνθα καὶ Πυ-
θαγόραν εὐρῶν ἐπιξενωθέντα διὰ φιλοσοφίαν σὺν τοῖς αἰχμαλώ-
τοις εἰς Πέρσας τελεῖ, ἦνκα φασὶν αὐτὸν εἰς Χαλδαίους ἐλθεῖν
καὶ τὴν παρ' ἐκείνοις σοφίαν μετελθεῖν καὶ πύλιν ἐκείθεν ἀνα- P. 211
15 ζεύξαντα εἰς Ἰταλίαν χωρήσαι, φνυόντα τὴν πατρίδα Σάμον διὰ
Πολυκράτην τὸν τύραννον, καὶ διαζῆσαι τὴν Ἰταλικὴν διατριβήν-
σοστησάμενον. ἔμεινε δὲ ἡ Αἰγυπτὸς ὑπὸ Πέρσας ἔτι ἕως Δα-
ρείου τοῦ Ξέρξου. ἔστιν οὖν κς' δυναστεία, καθ' ἣν Πέρσαι ἐκρά-
τησαν ἀπὸ ε' ἔτους Καμβύσου.

1. Legebatur Οὐάφρης. οὐάφρης AB, quod est Οὐάφρης. Vide p. 141, 10. 3. Ἀμοσις m. Vulgo Ἀμοσις. 6. ἔτους] ἔτος B. 7. ἔτι — τοῦ πρ' addidi ex B. 8. μεστράιας B. Μαιστράιας G. 9. μεστράϊμ τοῦ καὶ μηνίως AB. Μαιστράϊμ τοῦ καὶ Μηνίως (Μηνος m.) G. 10. κατ' αὐτὸν B. κατὰ τῶν G. 12. φιλοσοφίαν] ὁ Καμβύσης εἰς Πέρσας ἀπάγει, ὅθεν Πυθαγόρας add. m. 13. εἰς om. G. 17. ἔτη ἕως G. 19. ε' om. G.

Aegyptiorum rex 85 Vaphres annis 34, mundi vero 4902.

Aegyptiorum rex 86 Amosis annis 50, mundi vero 4936.

Aegyptiorum regnum a vulgari mundi anno 2776 per dynastias 10, reges vero 86 perseverans ad annum 4944, eidem Maestraeae, hoc est Aegypti regioni post Maestraem, qui et Menes dictus est, primum eius principem, imperante Amosi defecit. Aegyptum autem Amosis tempore a debito regibus obsequio secedentem armisque et continuis tumultibus agitatam Cambyses subiecit; Pythagoramque ob philosophiae studium in ea peregrinantem Cambyses in Persas transfert; et exinde cum reliquis captivis inter Persas Pythagoras versatur, Chaldaeorumque contubernio usus, receptam ab eis philosophiam edocetur; indeque digressus, patriam Samon et Polykratidis tyrannidem devitans, in Italiam se confert, in qua vitam egit diuturniorem et Italicis institutis originem dedit. Caeterum subiecta Persis permansit Aegyptus usque ad Darium Xerxis filium annis Vigesima igitur septima est dynastia, qua Persae tenuerunt Aegyptum ab anno Cambysis quinto.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.

Ῥωμαίων εἰς ἐβασίλευσε Νουμᾶς Πομπήλιος ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπ'.

B Νουμᾶς μετὰ Ῥωμύλον βασιλεύσας Ῥώμης πρῶτος νόμους Ῥωμαίοις εἰσήγαγεν. ὁ αὐτὸς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ὠκοδόμησεν. ὁ αὐτὸς τῶ ἐνιαυτῶ δύο μῆνας προσέθηκε, τὸν τε Ἰαννουάριον καὶ τὸν Φεβρουάριον, δεκαμηναίου τοῦ ἐνιαυτοῦ πρὸ τούτου χρηματίζοντος. ὁ αὐτὸς καὶ γογγυάριον ἔδωκεν, ἀσσάρια ἑξήλινα καὶ σκῦτινα καὶ δοστράκινα.

V. 169 Ῥωμαίων ἐπ' ἐβασίλευσε Τοῦλλος Ὀστίλιος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωα'.

C Οὗτος καὶ Σίλβιος παρὰ τισι λέγεται. τοῦτόν φησι πρῶτον περιβαλλέσθαι πορφύραν ἐν βασιλευσὶ Ῥωμαίων καὶ ῥάβδον κατασχεῖν. οὗτος τῆς οἰκίας αὐτῷ καταφλεχθείσης σκηπτῶ συγκραθεὶς τελευτῆ. ἄλλοι δὲ τινες τῶν ἱστορικῶν τέταρτον αὐτὸν ἀπὸ 15 Ῥωμύλου τάττουσιν ἢ ἐ' Ἀγκῶνα Μαρκίωνα μετὰ Νουμᾶν προτάττοντες αὐτοῦ καὶ Πρίσκον Ταρκύνιον καὶ Σίλβιον Τοῦλλον, καὶ μετὰ τούτους τὸν Τοῦλλον Ὀστίλιον.

2. Πομπήλιος Scalger p. 47. Vulgo Πόμπκιος. 4. δόρυλον B. Ρωμύλλον G. νόμους Ῥωμαίοις B. Ρῶμος Ῥωμαίους G.
 6. Ἰαννουάριον B. 7. καὶ τὸν B. τὸν om. G. δεκαμηναίου AB.
 8. αὐτὸς καὶ] καὶ om. G. ἀσσάρια B. 10. ἐβασίλευσεν ἐπ' A. τοῦλος B. Ὀστίλιος A. ἔτη λβ' addidi ex B.
 11. δωα' m. 12. Ante Οὗτος vulgo legebantur οὗτος πρῶτος πορφύραν περιβάλλεται (περιεβάλλετο B.) καὶ ῥάβδον κατέσχεν, quas in margine habet B. 18. τὸν τοῦλλον B. τὸν Τοῦλλον G. Ὀστίλιον A.

Romanorum reges.

Romanorum rex 17 Numa Pompilius annis 41, mundi vero 4720.

Numa Romulo vivis erepto regnavit. Ille Capitolium a fundamentis erexit. Idem decimestri prius anno existenti duos menses Ianuarium et Februarium adiecit. Ipse congiarium populo dedit, nummos videlicet Ægneos, coriaceos et testaceos.

Romanorum rex 18 Tullus Hostilius annis 32, mundi vero 4821.

Hic regum primus purpuram induit et sceptrum regium insigne manu tenuit. Hic Sylvii quoque nomen apud aliquos sortitur. Eundem e regibus primum purpura se ornasse et sceptrum manibus tenuisse ferunt. Incensâ domo fulmine percussus interit. Historicorum nonnulli quartum a Romulo ponunt, alii quintum eum numerant, Anco Martio, Prisco Tarquinio, et Sylvio Tullio post Numam ei praepositis, ac tandem retro hunc Tullum Hostilium.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων λ' βασιλευσεν Ἀλκμαίων ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκθ'.

Ἐπὶ τούτου Ἀθήνησιν ἡ διὰ βίου κατελύθη ἀρχὴ μετὰ Ἀλ-
D
δκμαίωνα τὸν λ' βασιλέα Ἀθηναίων κατεστάθησαν ἄρχοντες δε-
καετείς ζ'.

Ἦν πρῶτος ἄρχων δεκαετῆς Ἀθηναίων Χάροψ Αἰσχόλου ἔτη ι'.
οὗτος πρῶτος δεκαετῆς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλδ'.

Ἀθηναίων λβ' βασιλευσεν Αἰσιμίδης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
10 ἔτος δψμα'.

Ἀθηναίων λγ' βασιλευσε Κλεόδικος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δψνα'.

Ἀθηναίων λδ' βασιλευσεν Ἴππομένης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δψξα'.

15 Ἀθηναίων λε' βασιλευσε Λεωκράτης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν P. 212
ἔτος δψοα'.

Ἀθηναίων λς' βασιλευσεν Ἀψανδρος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δψπα'.

Ἀθηναίων λζ' βασιλευσεν Ἐρυξίας ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
20 ἔτος δψηα'.

Ἔως τοῦδε τοῦ δωα' ἔτους ἔξ Ἀδάμ οἱ Ἀθηναῖοι βασιλεῖς
πρῶτοι ιζ' καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ διὰ βίου λεγόμενοι ἄρχοντες ιγ'.
ἔπειτα δεκαετείς ζ'. ὁμοῦ πάντα λζ', κρατήσαντες τῆς Ἀθηναίων

5. δεκαετείς ζ' Scaliger p. 47. ι' ἔτσι σζ' G. 7. Ἀθηναίων —
δεκαετῆς (nam sic codex) addidi ex B. Χάροψ] Codex α' χαροψ.
12. δψξα' A. 14. δψνα' A. δξα' B. 19. Legebatur Εὔ-
ρυξίας. Eresias Eusebius p. 133. Εὔρυξίας Scaliger p. 47.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 30 Alcmaeon annis 2, mundi vero 4729.

Eius tempore imperium perpetui principis vita prorogatum abrogatur.
Post Alcmaeonem trigesimum Atheniensium regem praesides decennales in-
stituti sunt septem:

Quorum primus Charops decennalis extitit; anno mundi 4731.

Atheniensium 32 rexit Aesimides annis 10, mundi vero 4741.

Atheniensium 33 rexit Cleodicus annis 10, mundi vero 4751.

Atheniensium 34 rexit Hippomenes annis 10, mundi vero 4761.

Atheniensium 35 rexit Leocrates annis 10, mundi vero 4771.

Atheniensium 36 rexit Apsander annis 10, mundi vero 4781.

Atheniensium 37 rexit Euryxias annis 10, mundi vero 4791.

Ad annum 4801 ab Adam creato Atheniensium reges primi fuere 17,
in quorum locum magistratus tota vita prorogati 13, quibus decennales
septem successi; quorum omnium summa est 37, imperium Atheniensium

ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ γ' ἔτους κοσμοκῶ ἔτους ἐπαύσαντο, διαρκέσαντες
 B ἐπὶ ἔτη ὄλα ρονς'. μετὰ τούτους ἄρχοντες ἐνιαυσιαῖοι εὐρέθη-
 σαν ἕξ εὐπατριδῶν, ἐννέα τε ἀρχόντων Λαθῆνησιον ἀρχὴ κατε-
 στάθη ἡ δὲ τῶν ἐνιαυσιαίων ἤρχθη τῷ δωδ' ἔτει τοῦ κόσμου,
 Κρόντος πρώτου ἄρχοντος ἡγησαμένου ἐπὶ τῆς ιθ' ὀλυμπιάδος, 5
 οἱ δὲ ἐπὶ κέ'. ἀφ' οὗ ἐπὶ σ' ὀλυμπιάδα ἄρχοντες τῷ μέρει Φιλί-
 νου, καθ' ὃν ὑπάτερον Γράτος Σαβινιανὸς Ῥωμαίων καὶ Σέλευ-
 κος, ἀπὸ τῶν περὶ Βροῦττον μετὰ τοὺς βασιλεῖς ὑπάτευσάντων,
 ψκέ καταριθμούμενοι ἐπὶ τὸ εἰσγ' ἔτος τοῦ κόσμου, κατὰ τὸν
 Ἀφρικανὸν, ὕπερ ἦν Ἀντωνίνου, τοῦ καὶ Ἀγγέντου Ῥωμαίων 10
 βασιλέως ἔτος γ'.

Σποράδην.

C Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐποποιὸς ἤμαζεν.
 Ἐν Ἰταλίᾳ Πανδοσία καὶ Μεταπόντιον πόλεις ἐκτίσθησαν.
 Ἀθῆνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μηροκλέους. 15
 V. 170 Θηβαῖοι Κυρήνην ὤκισαν κατὰ χρησμόν. οἰκιστὴς δὲ αὐτῆς
 Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης.

2. ἐνιαύσιοι G. 3. Vulgo εὐπατριδῶν. 4. Vulgo ἐνιαυσίων.
 ἤρχθη B. ἤρχθαι A. ἠνάχθαι (sic) G. δωδ' G. 6. τῷ m.
 Φιλίνου G. 7. σαβινιανὸς AB. Σενηριανὸς G. 8. Βροῦ-
 τον G. 9. ἐπὶ τὸ — ἔτος B. ἐπὶ τῷ — ἔτος A. ἐπὶ τῷ —
 ἔτος G. 10. ἀγγέντου AB. Ἀγγούστου G. 13. ἀρκτῖνος B.
 ἀρκτῖνος A. Ἀρκτῖον ὁ G. Arctius Eusebius p. 319. μιλῖσιος B.
 ἐποποιὸς Bredovius. ἐπίποιος B. ἐπίποιος A. verisicator Base-
 bius. 14. Μεταπόντιον Scaliger p. 47. μετὰ πόντιος AB. Μετα-
 πόντιος G. Metapontus Eusebius. 15. τριήρης ὑπὸ μινουκλέους B.
 Ἀμηνόκλεος m. 16. Θηραῖοι Scaliger. Thebani Eusebius
 p. 320. ὤκισαν Scaliger. Vulgo ὤκισαν.

gesserunt a communi mundi anno 4946, extincti sunt tandem postquam
 integros annos 856 stetit eorum potestas. Iis sublatiis annui magistratus
 excogitati sunt et ex Patricia assumpti; novemque magistratum potestas
 stabilita. Annuorum porro magistratum imperium visum est primum anno
 mundi 4801, Creonte primo principe instituto circa 19, et ut aliis pla-
 cet, circa 25 Olympiadem; a quo ad 250 Olympiadem et Philenum ma-
 gistratum, alii medii 923, numerantur. Hulus Phileni tempore consu-
 latum Romae gerebant Gratus Severianus et Seleucus, ex iis qui circa
 Bruti aetatem regibus exactis, creati sunt consules 725 numero usque ad
 vulgarem mundi annum 5723, ut auctor est Africanus, qui Antonini Au-
 gusti fuit annus tertius.

Miscellanea.

Action Milesus florebat.

Pandusia et Metapontus Italiae civitates conditae.

Prima triremis ab Amenocle Athenis fabrefacta.

Ex oraculi edicto Therasi Cyrenem incoluerunt; Battus, qui et Ari-
 stoteles, eius conditor extitit.

Ἐν Πόντῳ Τραπεζοῦς ἐκτίσθη.

Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη.

Ἐν Σικελίᾳ Χερρόνησος ἐκτίσθη.

Μήδων βασιλεῖς.

D

5 Μήδων ε' ἐβασίλευσεν Ἀφραάρτης ἔτη να'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωλη'.

Μήδων ζ' ἐβασίλευσε Κναξάρης ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπθ'.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

10 Μακεδόνων γ' ἐβασίλευσε Τύρμας ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δπνθ'.

Μακεδόνων δ' ἐβασίλευσε Περδικκας ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωδ'.

Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν P. 213
15 ἔτος δωνβ'.

Οὗτος ὁ Ἀργαῖος πρῶτος ἐν Μακεδονίᾳ τείχη ἤγειρε.

Σποράδην.

Ἀρχιλοχος καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ ἐγνωρίζοντο.

20 Γυμνὴ παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἤχθη.

1. τραπεζοῦς Bm. Τραπεζοῦς G. 2. Νάξος Scaliger. Vulgo Νάξος. Anaxus Eusebius p. 321. 3. χερρόνησος AB. 8. δωπη' B.

10. τυρμάς B. 12. περδικκας B. Vulgo Περδικκας. 13. δωδ' m. Vulgo δωνβ'. 14 et 16. ἄργαῖος B. 14. λδ' B. λβ' G. 18. ὁ καὶ Σιμωνίδης G. οἱ om. G.

Trapezus in Ponto constructa.

Naxus in Sicilia aedificata.

Cherronesus quoque in Sicilia fundata.

Medorum reges.

Medorum rex 6 Aphraartes annis 51, mundi vero 4838.

Medorum rex 7 Cyaxares annis 32, mundi vero 4889.

Macedonum reges.

Macedonum rex 3 Tyrmas annis 45, mundi vero 4759.

Macedonum rex 4 Perdiccas annis 48, mundi vero 4804.

Macedonum rex 5 Argaeus annis 32, mundi vero 4852.

Argaeus iste primus in Macedonia muros exstruxit.

Miscellanea.

Archilochus, Simonides et Aristoxenus musicae peritia clari.

Nudorum corporum exercitatio in Lacedaemoniam primum inducta.

Georg. Syncellus. I.

Ἐπι Σιβύλλῃ Σαμία χρησμοδὸς ἢ καὶ Ἡροφίλα ἔγνωρίζετο.
B ἢ γὰρ Κυμαία κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἤκμαζε.

Κύζικος ἀκίσθη.

Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζε.

Κάμφελος Κορινθίου ἐτυράννησεν ἔτη κη'. 5

Ἀίσχης Ἀέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας καὶ Ἀλκμαίων ὁ
ἤκμαζεν.

Ἐν Πόντῳ πόλις Ἰστορος ἐκτίσθη.

Ἰκάνθος καὶ Στάγειρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν.

Λάμπρακος καὶ Ἀβδηρα ἐκτίσθησαν. 10

Τέρπανδρος μουσικὸς ἔγνωρίζετο.

Ἐν Σικελίᾳ Σελινοῦς ἐκτίσθη.

Δωδώνης τῷ μαντείῳ κατὰ τούτους Ἑλληνας τοὺς χρόνους
ἐχρήσαντο.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράννησε. 15

C Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος φιλόσοφος εἰς τῶν ζ' σοφῶν ἔγνω-
ρίζετο, ὃς λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη.

Ἐν Πόντῳ Βορυσθένης ἐκτίσθη.

1. Σιβύλλα G. ἢ ἢ AB. eademque Eusebius p. 325. 4. ὄνο-
μα θήτης λίκραον B. 5. Vulgo Κύψαλλος. 6. Ἀλκμάν Scaliger
p. 48. Alcmaeon etiam Eusebius p. 326. 8. Ἰστορος Scaliger.
Istorus Eusebius. 9. στάγειρα AB. 12. Vulgo Σελινοῦς. σελι-
νοῦς B. 15. φίλαρις B. 16. Vulgo Θάλλη. θαλῆς B.
Ἐξαμίου dedi ex chronico paschali p. 143. Vulgo Ἐξαμίου. Male
Scaliger Ἐξαμίου. Apud Diogenem Laert. I, 22. ex codice Arunde-
liano Ἐξαμίου restituendum, quod ibidem sect. 29. recte praebuit
editio Basileensis, temere mutarunt critici. Exami Hieronymus p. 122.
Examilas Eusebius p. 327. Hoc est Examias. 17. ὃς om. G.
18. Βορυσθένης Scaliger. Vulgo Βορυσθένης.

Sibylla Samia, nomine Herophila, vaticinatur; Cumaea enim altera
Troianis temporibus vivebat.

Cyzicus aedificata.

Zaleucus Locrorum legislator florebat.

Cypsellus tyrannidem exercet Corinthi annis 28.

Lesches Lesbios parvae Iliados auctor, ut et Alcmaeon, vivebat.

Istrus civitas in Ponto aedificata.

Acanthus et Stagira urbes in Graecia conditae.

Lampsacus et Abdera constructae.

Terpander musicus agnoscebatur.

Selenus in Sicilia erecta.

Dodoneae oraculo Graeci hoc tempore utebantur.

Phalaris in Agrigentinos tyrannidem exercet.

Thales, Examii filius, e septem philosophis unus celebrabatur. Annos
centum superasse dicitur.

Borysthones in Ponto construitur.

Σινώπη ἐκτίσθη.

Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητῆς ἐγνωρῆετο.

Ἐπι Τέρπανδρος μελοποιδς, ὃς τὴν ἐπτάτονον ἁρμονίαν εὐρεῖν λέγεται, ἤκμαζε.

5 *Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισε.*

Κορινθίων Περιανδρος ὁ Κυρέλου ἐτυράνησε.

Λιπάρα ἐκτίσθη.

Ἐπίδαμος, ἡ νῦν καλουμένη Λυρράχιον, ἐκτίσθη.

Προύσια ἐκτίσθη.

10 *Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη.*

Δράκων κατὰ τινὰς ἐνομοθέτει.

Ἀρίων ἐγνωρῆετο Μηθύμναιος. οὗτος ἐπὶ δειλφίνος εἰς Ταύναρον διεσώθη.

Ἀλκμῶν κατὰ τινὰς ἐγνωρῆετο.

15

K O Σ Μ Ο Υ Ε Τ Η .

V. 171

Τοῦ Ἰούδα ἰδ' ἐβασίλευσε Μανασσῆς ἔτη νέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψ'ξ'.

Μανασσῆς υἱὸς Ἐζεκίου καὶ Ἐπιβαὰλ ἰβ' ἐτῶν βασιλεύσας τοῦ Ἰούδα μισαρώτατος γέγονε καὶ ἀσεβέστατος εἰδωλολατρειῖαις P. 214

1 et 2. G posuit post 4. 5. *κυρήνην* AB. 6. Vulgo *Κυφίλον. κυμφίλον* B. 7. Vulgo *Λιπαρά*. *λιπαρά* B. 10. *φίλαρις* B. 12. *Αρίων* m. *Αρρίων* G. *ἀρειον* B. *τέταρον* B. 14. *ἀλκμῶν* AB. 17. *δψ'ξ'* m. 18. *Ἐπιβαὰλ*] *Απιβαὰ* m. 19. *μισαρώτατος* B. *εἰδωλολατρειῖαις* A.

Rursus Terpander musicae studiosus septem vocum concordiae inventor vigebat.

Sinope fundatur.

Myrtaeus Atheniensis poeta clarebat.

Battus Cyrenem absolvit.

Periander, Cypseli filius, Corinthiorum tyrannidem obtinuit.

Lipara condita.

Epidamnus, nunc Dyrrhachium, aedificatur.

Prussiae fundamenta iaciuntur.

Phalaris tyrannus e medio tollitur.

Draco, ex quorundam sententia, legibus ponendis vacat.

Arion Methymnaeus, ut volunt quidam, florebat. Delphino insidens ad Taenarum vectus servatur.

Alcman, ut quibusdam videtur, agnoscebatur.

MUNDI ANNI.

Iuda rex 14 Manasses anni 55, mundi vero 4795.

Manasses, Ezezia et Apsiba satus annis 12 sceptrum Iuda moderatas, nequissimus et impiissimus, idololatriae, caedibus iniustus, auguriis, veneficiis et scortationibus intentus vitam egit foedissimam. In aede de-

καὶ αἱματεκχυσαῖς ἀδίκους, ὀλιωτισμοῖς τε καὶ φαρμακείαις καὶ μοιχείαις συζῶν. οὗτος ἐν οἴκῳ κυρίου Διδὸς ἄγλυμα τετραπρόσωπον ἔστησεν. ἄλως δὲ ἐπὶ Ἀσσυρίων βασιλέως ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ καὶ εἰς ἄγλυμα χαλκοῦν κατακλεισθεὶς ἐδεήθη τοῦ θεοῦ τὴν ᾧδὴν ἤσας, ἧτις μέχρι καὶ νῦν θαυμαστή τις ἔστι καὶ ὄψις γέμουσα κατανώξεως, ἐφ' ἧ δισωπηθεὶς ὁ θεός, διαρραγέντος τοῦ ἀγάλματος, διεσώθη ἀποκαταστὰς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. οὗτος πείρων λαβὼν τῆς ἀγάτου φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς Βμετανοῦσι τῆς εἰδωλολατρίας καὶ λοιπῆς ἐπάναστο ματαιώτητος, τὸ τοῦ Διδὸς εἰδωλὸν ἐκβαλὼν ἐξ οἴκου κυρίου, ὃ ἦν αὐτὸς 10 εἰσχυγῶν, καὶ ῥήγας ἔξω τῆς πόλεως σὺν τοῖς λοιποῖς βδελύγμασιν. ὁ αὐτὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ ᾠκοδόμησε καὶ τὸν ναὸν ἀνεκτίσαστο, ζήσας τὸ λοιπὸν ἐν εὐσεβείᾳ.

Προεφήτεον Ἰωὴλ, Ἀβδιῶ, Ἰωνᾶς, Ναουμ, Ἀμβακούμ. Ὀλδὰ γνή πυρ' Ἐβραίοις προεφήτεσε. 15

Τοῦ Ἰοῦδα μὲ βρασιλευσεν Ἀμὼς υἱὸς Μανασσῆ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμζ'.

C Οὗτος πονηρότατος ἦν. τοῦτον τῷ β' ἔτει αὐτοῦ ἀνείλον οἱ περὶ αὐτόν· ὁ δὲ λαὸς ἐπεξῆλθε τῷ φόνῳ τὸν Ἀμὼς υἱὸν Μανασσῆ. δώδεκα ἔτη Εὐσέβιος λέγει βασιλευῖσαι κατὰ τοὺς σ'. ψεύ- 20 δεται δέ.

1. αἱματεκχυσαῖς B. αἱματοχυσαῖς G. φαρμακείαις καὶ μοιχείαις AB. 3. ἐπιστρατεύσαιτο G. 10. ἐκβαλὼν B. ἐκβαλὼν G. 13. ναὸν anonymus. Vulgo λαόν. ἀνεκτίσαστο] ἀνεκτίσαστο B. 14. Προεφήτευσεν G. 15. προεφήτευσεν G. 17. δων' m. 19. τοῦ Ἀμὼς υἱὸς G. 20. δώδεκα ἔτη] ἔτη G. δώδεκα B. Εὐσέβιος] P. 20 et 326. τοὺς σ'] Reg. IV. 21, 19. Vide Maium ad Eusebium p. 20.

maius quadrifrontem Iovis statuum posuit. A rege vero Assyriorum captus, quod belli societatem cum eo non inisset, in aeream statuum immisus et conclusus, edito cantico usque in hodiernum diem exstante, mirandi argumentum, et poenitentis animi dolorem testante, deum precatus est et ad clementiam adeo inflexit, ut rupta statua salvus evaderet et in regnum restitueretur. Hic dei nunquam enarrandae erga poenitentes humanitatis sumpto experimento, ab idolorum cultu et omnibus vanis ritibus abstinuit; simulacrum quod Iovi consecraverat ipse deiecit et cum reliquis sordibus extra urbem deportavit. Murum ad meridiem Hierosolymorum positum instauravit, et plebis reparavit damna, residuosque vitae annos summa cum pietate exegit.

Ioël, Abdias, Ionas, Naum, Abacum spirita prophetiae insignes; mulier quoque Oida eodem vaticinandi dono clara.

Iuda rex 15 Amos, filius Manassis, annis 2, mundi vero 4850.

Hic maiores nequitia superavit; eumque secundo regni sui anno domestici confoderunt; populus autem Amos filii Manassis caedem ultus est.

Eusebius ex septuaginta Interpretum mente, quibus tamen mendaciam imponit, annis 12 regnasse assererat.

Τοῦ Ἰούδα ἐξ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμθ'. καὶ Γεδαιδὰ τῆς Ὀζίου θυματρός. Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον καὶ τὴν Βασάν κατέσχεον τὴν ἐξ αὐτῶν κληθεῖσαν Σκυθόπολιν.

5 Χελκίας ἀρχιερεὺς ἐράτευσε πατὴρ Ἰερεμίου καὶ Σωσάννης. D Σοφωνίας προφήτευε.

Τῷ γ' ἔτει Ἰωσίου, κόσμου δὲ δωξγ' ἤρξατο προφητεύειν Ἰερεμίας. ἀπὸ δὲ τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας αὐτοῦ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ιη' ἔτους Ἰωσίου, ἀριθμοῦσθε τινες τὰ ἐβδομήκοντα 10 ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου.

Ὅλδὰ γυνὴ Ἑβραία προφήτευσεν.

Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς καὶ Γεδδιδὰς τῆς Ὀζίου θυματρός ἐβασίλευσε τοῦ Ἰούδα, ὀκταέτης ὢν ἀρξάμενος τοῦ βασιλείου ἐτη λα'. οὗτος εὐσεβέστατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν βασι- 15 λευσάντων ὤφθη. ἐπὶ αὐτοῦ Χελκίας ἀρχιερεὺς εὐρὼν ἐν τῷ ναῶ P. 215 βιβλίον τοῦ νόμου καὶ Σαφατεὶ τῷ γραμματεῖ κοινωσάμενος ἐπέδειξε τῷ Ἰωσίᾳ. ὁ δὲ τοὺς θείους λόγους ἐπαναγνοσθέντας ἀκούσας, σφόδρα θεοφιλῆς ὢν, διέρρηξε τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ καὶ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθάρσας, ἀπὸ τῶν βδέλυγμάτων ὢν ἕστη- 20 σεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀμὼς, τὴν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ὕλον τὸν Ἰού- V. 172

2. δωμθ'] δωνθ' m. γεδαιδὰ B. γαιδεδᾶ A. Γεδαιδᾶ G. Ἰε-
θίας m. Ὀζίου] Εδσία m. Vide Reg. IV. 22, 1. 5. χελ-
κίας B. Χαλκίας G. 6. σοφονίας AB. 7 et 11. προσητεν-
σεν G. 7. δὲ δωξγ' B. δὲ ἔτη δωξγ' G. δὲ ἔτει δωξδ' m.
12. γεδδιδὰς B. γαιδιδᾶς A. Γαιδαιδὰς G. Ἰεδίας m. Ὀζίου]
Εδσία m. ἐβασίλευε B. ἐβασίλευσεν G. 13. λα'] 18' AB.
15. Χαλκίας G. 16. σαφατεὶ AB. ἐνέδειξεν G. 19. θεοῦ]
κυρίου G. καθάρσας B. 20. Ἰούδαν B. Ἰούδα G.

Iuda rex 16 Iosias, Amos patre et Iedia Oziae filia natus, annis 31, mundi vero 4852.

Scythae Palaestinam incursionibus depopulantur et Basan occupant, eorum nomine dictam postmodum Scythopolin.

Chalcias, pater Hieremiae et Susannae, pontificatum tenuit.

Sophonias propheta clarus.

Anno Iosiae 13, mundi vero 4864 Hieremias prophético spirita cepit praedicare. A quinto vaticiniorum ipse ceptorum anno, ab Iosiae 18 intel- ligo, septuaginta captivitatis annos ad Cyri primum nonnulli numerant.

Olda quoque mulier Hebraea prophetia donata.

Annos octo Iosias filius Amos ex Iedia Oziae filia natus ad imperium proventus est octennis et annis uno supra 30 obtinuit. Hic omnium se priorum piissimus, nulli pariter postremum religionis secundus extitit. Eius aetate repertum in templo legis librum Chalcias pontifex Saphati scribae communicavit et uterque Iosiae commonstravit. Lectis perceptisque dei verbis seu religione praestans, vestimenta discidit et ab idolorum inquinamentis, quae pater eius Amos intulerat, domini templum et Hierusa-

δαν ἀποστήσας τῆς εἰδωλολατρίας τὰ εἰδῶλα καὶ τὰ τῶν ἀσθεῶν ὁστῶ τοῖς θνῆσιασθηροῖς ἐπέκαυσε, παντοῖως ἐκπορθήσας τὰ κατὰ πῦσαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Σαμάρειαν μύσματα, καθὼς προεφῆτευσε περὶ αὐτοῦ ὁ ἐξ Ἰούδα παραγενόμενος προφῆτης πρὸς Ἰεροβοάμ, ὃν ἐθανάτωσεν ὁ λέων ὑποστρέφοντα 5
 Β διότι ἔφαγεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμπροφήτου αὐτοῦ. ἐπὶ αὐτοῦ τὸ θανμαστὸν ἤχθη πάσχα. οὗτος συμβαλὼν εἰς πόλεμον τῷ Νεχαῶ Φαραῶ οὐκ ἐπελθόντι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ παραιτουμένῳ τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην, κατατοξενθεὶς Ἰωσίας ἐτελεύτησεν, ἀποκομισθεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς υἱοῦ Μανασσῆ λ' 10 καὶ ἐν ἔτος βασιλεύσας ἐν Ἱερουσαλήμ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεῖς ὑπερῆρε τῷ θεῷ ζήλω, τὰ τε πανταχοῦ εἰδῶλα καὶ σεβίσματι καθελὼν καὶ τοὺς εἰδωλολατρούοντας ἐξάρας, τοὺς μὲν ζῶντας, τοὺς δὲ θανόντας ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν. C τῷ ἡ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγένετο πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ, 15 οἶον, φησὶν ἡ τῶν Παραλειπομένων δευτέρα βίβλος, οὐκ ἐγένετο ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, οὐκ ἐποίησαν ὡς τῷ Φασέκ, ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρέθεις ἐν Ἱερουσαλήμ· οὗτος τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς 20 γνῶστας καὶ τὰ θεραφίμ καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ τὰ Καρεσίμ, ἃ ἦν

1. εἰδωλολατρίας A. 5. Vulgo Ἰεροβοάμ. ἑποστρέφοντα G.
 8. νεχαῶ φαραῶ B. νεχαῶ φαραῶ A. Νεχαῶ Φαραῶ G.
 10. υἱοῦ] τοῦ G. λ' καὶ ἐν B. λ' G. 13. ἐξέύρας G.
 16. Παραλειπομένων δευτέρα] Cap. 35, 18. 17. Ἰσραὴλ A. Ἱερουσαλήμ G. 18. ὡς τῷ] ὡς τῷ G. 20. ἐγγαστριμύθους B.
 21. θεραφίμ A. θεραφίμ B. Τεραφίμ G.

lem omnem expurgavit; cumque a simulacrorum cultu Iudaeam totam avocasset, simulacra ipsa impiorum ossibus admixta et altaribus superimposita consumpsit igne, sordibus huiusmodi ex omni Iudaea et Samaria eliminatis, prout propheta ex Iudaea profectus, qui que ob sumptum in comprophetæ domo cibum iter agens a leone praefocatus fuit, Hieroboam olim praedixerat. Eius tempore pascha multo apparatu celebratum. Idem praelio cum Nechao Pharaone arma non movente, imo bellum avertato congressus, sagittas vulnere interiit et Hierusalem delatus est. Iosias, Amos filius, Manassis nepos, uno supra tricesimum anno sceptris potitus, cum maiores, tum posteros omnes pietatis ardore superavit. Idolis delubrisque cunctis passim profligatis, simulacrorum etiam cultoribus ad poenam exquisitis; vivos quidem in aris multavit, nec non defunctos propriis in sepulcris insequutus est. Anno regni eius 18 actum est pascha in Hierusalem, quale testatur Paralip. liber II. a Samuelis prophetae vel regis alterius par nullum in Hierusalem celebratum. Non egerunt, inquam, tale Phases, quale Iosias et sacerdotes et levitae, et omnis Iuda et Israël, qui reperti sunt in Hierusalem, peregerunt. Hic ventriloquos et cognitores sive divinos et Theraphim et idola et Caresim sive officinula, quae fuerant in terra

ἐν γῆ Ἰούδα καὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐνεπύρισε, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοὺς γεγραμμένους τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ βιβλίου ὃ εὔρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ὁμοίος Ἰωσίου οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωϋσῆ, καὶ μετὰ τούτου οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῷ. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κέρως ἀπὸ ὑργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ πάντα τὰ παροργισματα ἃ παρώργισε Μανασσῆς. καὶ εἶπε κύριος, καὶ γὰρ τὸν Ἰούδα 10 ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπωσάμην τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην, Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον, ὃν εἶπα. Ἴστω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἀνέβη Νεχαῶ Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν 15 αὐτῷ. καὶ ἀπέστειλε Νεχαῶ πρὸς Ἰωσίαν ἀγγέλους λέγων, τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰούδα; καὶ οὐκ ἐπὶ σέ ἦκω σήμερον πόλεμον πολυμῆσαι. καὶ ὁ θεὸς εἶπε κατασπεῦσαι με· πρόσχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθείρῃ σέ. καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἦ πολυμῆσεν αὐτὸν 20 ἐκραταιώθη. καὶ οὐκ ἤκουσε τὸν λόγον Νεχαῶ διὰ στόματος

1. Ἰσραὴλ] Ἱερουσαλὴμ G. ἐνεπύρισε B. 2. ἐπὶ B. ἐκ G. Χελκίας] ὁ Χαλκίας G. 3. ὁμοίος Bm. ὁμοίως G. Vid. Reg. IV. 23, 25. ἐγενήθη B. ἐγενήθη G. 5. καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ add. B. 6. μωϋσεῖ B. Quae forma ubique restituenda videtur. 7. οὗ καταστράφη G. ὠργῆς θυμοῦ B. θυμοῦ om. G. 8. θυμῷ addidi ex B. θυμοῦ A. 9. παρώργισεν B. 9. ἰούδα B. Ἰούδα G. 12. ἴστω] ἴσται G. νεχαῶ φαραῶ constanter AB. 18. καταφθείρῃ B. διαφθείρῃ G. Vide Paralip. II. 35, 21. 20. διὰ] ἀπὸ G.

Iuda et in Hierusalem, consumpsit igne, ut firmaret verba legis scripta in libro, quem invenit Chalcias sacerdos in domo domini. Similis Iosiae rex ante tempus eius non fuit, qui reversus fuerit ad dominum in toto corde suo et in tota virtute sua secundum omnem legem Mosi, et post eum non surrexit similis illi. Verum tamen non est aversus dominus a furore suo vehementi, quo indignatus est dominus in Iuda, super irritantis, quibus irritavit eum Manasses. Et dixit dominus: etiam Iuda removebo a facie mea, sicut removi Israël, et abiciam civitatem, quam elegeram Hierusalem et domum, de qua dixi: erit nomen meum ibi. Et ascendit Pharaos Nechao rex Aegypti in regem Assyriorum ad flumen Euphratem; et profectus est Iosias obviam. Et misit Nechao legatos ad Iosiam, dicens: quid mihi et tibi rex Iuda? Adversum te nullum mihi est hodie bellum susceptum. Deus autem me festinare iussit. Cave tibi a deo mihi comite adiuncto, ne te confodiat. Et non avertit Iosias faciem suam ab eo, sed ad impugandum eum animum viresque sumpsit. Et non audivit verba Ne-

θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδών. καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλεῖα Ἰωσίαν. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ἔξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνθησα σφόδρα. καὶ ἐξήγαγον οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος, καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦον, ὃ ἦν αὐτῷ. καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Ἱερουσαλήμ ἐπένηθησαν ἐπὶ Ἰωσίαν. καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρήνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ἵδου γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων. 10

Εἶτα, καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, V. 173 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλεῖα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. εἴκοσι τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδρασε αὐτὸν Φαραὼ Νεχαῶ ἐν Δεβλαθά ἐν γῇ Ἐμίθ τοῦ μὴ βασιλεύειν 15 ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ. καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαῶ τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλεῖα, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ, καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰσήγαγεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 20 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ

1. ἐτόξευσεν ὁ τοξότης G. 8. ἔξαγάγεται B. ἐπόνθησα B. ἐπόνησα G. 4. ἀνεβίβασεν B. 5. ἦν] ἐνὶν G. 9. αὐτὸν] αὐτὸ G. 11. Εἶτα] Paralip. II. 36, 1. 13. υἱὸς εἴκοσι — Paralip. βασιλεύειν] βασιλεύσαι G. 15. δεβλαθά B. Δεβλαθά G. 17. γῆν] Ἱερουσαλήμ G. 18. Τότε πρῶτον ὑπόφορος ἐγένετο ἡ γῆ, ὡς φησὶν Ἀφρικανὸς marge AB.

chaë per os dei; et venit manus conserturus in campum Mageddon. Et direxit telum sagittarius in regem Iosiam. Et dixit rex pueris suis: educite me, quoniam gravi dolore sum percussus. Et eduxerunt eum pueri eius de curru et imposuerunt eum in secundum currum pone repertum. Et adduxerunt eum in Hierusalem et mortuus sepultus est cum patribus suis, et omnis Iuda et Hierusalem luxerunt super Iosiam. Et lamentatus est Hieremias super Iosiam; et dixerunt omnes principes et dominae lamentationem super Iosiam, cuius est etiam hodierno die memoria; et dedit eam præceptum Israël: et ecce scripta est in lamentationum libro.

Sequitur. Et assumpsit populus terrae Ioachaz filium Iosiae et unxerunt eum et constituerunt eum regem pro patre suo. Filius viginti trium annorum erat Ioachaz, cum regnum assumpsit et menses tres regnavit in Hierusalem. Et ligavit eum Pharaon Nechao in Deblata in terra Amath, ut non regnaret in Hierusalem. Et transtulit eum in Aegyptum, et imposuit tributum super Hierusalem argenti talenta centum et auri talentum. Et constituit Pharaon Nechao Eliacim filium Iosiae regem, et commutavit nomen eius Ioacim et Ioachaz fratrem eius duxit in Aegyptum et mortuus est ibi. Erat porro annorum viginti quinque Ioacim, cum regno potitus

ια' ἔτη βασιλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. συναφδὰ δὲ καὶ ἡ τετάρτη
 τῶν βασιλειῶν τούτοις γράφει. εὗρον δὲ ἐν τινι ἀντιγράφῳ ὅτι
 μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰωσίου Ἱερεμίας ὁ προφήτης κατὰ χρησμὸν
 θεῖον προσέταξε τοῖς ἱερεῦσιν ἄραι τὴν θείαν κιβωτὸν καὶ τὴν σκη-
 5 νὴν καὶ ἀκολουθήσαι αὐτῷ. καὶ ἐξελθὼν τὴν πόλιν ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, D
 ὄπου καὶ Μωϋσῆς ἀναβὰς εἶδε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ εὐ-
 ρῶν σπήλαιον εἰσήγαγεν ἐν αὐτῷ τὴν σκητὴν καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ
 τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ λοιπὰ
 ἔγνια σκευὴ φράξας τὴν εἴσοδον. τινὲς δὲ τῶν σὺν αὐτῷ ἱερέων
 10 ὑπέστρεψαν ἐπισημῆνασθαι τὸν τόπον, καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
 οἷς καὶ ἐμίμητο Ἱερεμίας γνοὺς τῷ πνεύματι ἄγνωστον ἔσεσθαι
 τὸν τόπον, εἰπὼν, ἕως ἐπισυναγάχῃ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
 Πλεως γένηται τῷ Ἰσραήλ.

Τοῦ Ἰσραὴλ ις' βασιλευσεν Ἰωάχαζ μῆνας γ', υἱὸς Ἰωσίου.

15 Τοῦτον τὸν Ἰωάχαζ Ἰεχονίαν ὀνομάζει ὁ Ἑσδρας οὕτω λέγων
 πρὸς λέξιν· καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν

1. συναφδὰ] Vulgo συναφδᾶ. δὲ om. G. ἡ τετάρτη] Cap. 23.
 ab v. 30. 2. γράφει B. γραφῆ G. 6. ὁ Μωϋσῆς G. ὁ om. AB.
 Ἰδεν B. 10. ἐπέστρεψαν G. τὸν τόπον] τῆς τόπον G.
 καὶ ἐκρύβη — ἔσεσθαι τὸν τόπον addidi ex B. 12. ἐπισυναγά-
 γη B. ἐπισυναγάει G. 13. τῷ Ἰσραήλ om. G. 15. In margine
 AB haec adscripta sunt ὅτι κατὰ τὴν ὑποκειμένην στοιχειώσιν
 ὄφειλεν εἶναι δ'ωκ'. τὰ δὲ τρία ἔτη ταῦτα τὰ προτρέχοντα ἐν ποι-
 οῖς προσώποις προσετίθησαν (προσετίθη G.) ἀγνοοῦμεν. αὐτὸς γὰρ ὁ
 τῆς βίβλου συντάξας καὶ τὸν ἑβδομηκονταετη (τὸν ὁ ἔτη B. τῷ ὁ
 ἔτει G.) χρόνον τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ τοῦ δ' Ἰωακίμ ἀριθμήσας
 οὕτως στοιχειώσεν. ἀριθμῶνται (ἀριθμῆται G.) δὲ τὰ ὁ ἔτη τῆς
 αἰχμαλωσίας οὕτως. Ἰωακίμ ἔτη η'. Τῶν β' Ἰεχονίαν (Vulgo Ἰεχο-
 νίαν) ἔτος α'. Σεδεκίου ἔτη ια'. Ναβουχοδοσόωφ (Vulgo — σοφ)
 ἀπὸ τοῦ ιδ' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὰ λοιπὰ ἔτη κδ'. Εὐσταθίου
 Μαροδάξ (Μεροδάξ G.) ἔτη ε'. Νιργλισάρου τοῦ καὶ Βαλτάσαφ
 ἔτη γ'. Δαρτίου Ἀστανάγου ἀπὸ κα' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὰ
 λοιπὰ (τὰ add. G.) ιζ'. Κύρου ἔτος ξν. Ὁμοῦ ἑβδομηκοντα.
 Τὸν om. B. ἱεχονίαν A. 16. τὸν om. G. ἱεχονίαν A.

est; et undecim annis regnavit in Hierusalem. His consona Regnorum li-
 ber IV. enarrat. Caeterum in quodam exemplari legi, prophetam Hiero-
 nimiam, divinis oraculis monitum, iussisse sacerdotes post mortem Iosiae
 arcam dei et tabernaculum efferre ac se sequi, mox egressum civitate con-
 scendisse montem, e cuius cacumine terram promissionis Moses prospexit;
 repertaque spelunca, tabernaculum, arcam, altare, mensam, lucernam ac
 reliqua sancta vasa in eam intulisse atque ingressum obstruxisse; quos-
 dam vero sacerdotum signasse locum dicens: donec colligat do-
 minus populum et propitius fiat

Israël rex 17 Iochaz, filius Iosiae, mensibus tribus.

Iochaz hunc Esdras Iechoniam vocat ad verbum haec dicens: et assu-
 mentes qui erant ex gente Iechoniam filium Iosiae constituerunt regem.

P. 217 Ἰωσίον ἀνέδειξαν βασιλέα. εἶτα καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ μῆνας γ'. καὶ ἀπέστγησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου τέλαντα ρ' καὶ χρυσίου τέλαντα ι'. καὶ ἀνέδειξε βασιλέα Ἰωακείμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 5

Τοῦ Ἰούδα ἐτ' ἐβασίλευσεν Ἐλιακείμ, ὁ καὶ Ἰωακείμ, ἔτη ια'. τοῦ δὲ κοσμου ἦν ἔτος δωπγ'.

Τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, κόσμον δὲ ἦν ἔτος δωπγ', καὶ πρῶτον ἔτος βασιλείως Βαβυλωνῶνος Ναβουχοδονόσορ ὁ μέγας Ἱερεμίας φησὶ· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔτος τῆς 10 ἑαυτοῦ προφητείας πρὸς τὸν λαὸν Ἰούδα ἐξαριθμει ἀπὸ τοῦ γ' ἔτους Ἰωσίου βασιλέως ἀρχόμενον, ἀφ' οὗ καὶ τινες τῶν ἐξηγητῶν, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, τὸν ἐβδομηκονταετηρικὸν τῆς αἰχμαλωσίας χρόνον βούλονται μετρεῖσθαι, ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κέρου γινόμενον ἔτη ἐβδομήκοντα. κατὰ δὲ δευτέρον τρόπον ὁ αὐτὸς 15 ἐβδομηκονταετῆς χρόνος συνάγεται ἀπὸ τοῦ ἐπιστάτου δ' ἔτους Ἰωακείμ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου Ἰγχαλεὶ τῷ λαῷ τοῦ Ἰούδα περὶ τῆς ἀπειθείας, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ αὐτοῦ C Κέρου. κατὰ δὲ γ' καὶ τελευταῖον ἀπὸ τοῦ θ' ἔτους Σεδεκίου ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Λυρείου. τισὶ δὲ ἀκριβέστερον δοκεῖ ἀπὸ 20 τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ὡς φησιν Εὐσέβιος,

1. εἶτα καὶ] καὶ om. G.

7. δωπδ' m.

10 et infra

— σορ B. — σορ G.

13. Εὐσέβιος] Vide Eusebium p. 86.

17. τοῦ λαοῦ G.

18. ἀπειθείας B. ἀπειθείας G.

19. θ' B. ια' G.

Et inferius: regnavit in Israël et Hierusalem mensibus tribus. Et amovit eum rex Aegypti, ne regnaret in Hierusalem. Et multavit gentem argenti talentis centum et auri talentis decem. Et constituit regem Iocim fratrem eius.

Juda rex 18. Eliacim, qui et Iocim, annis 11, mundi vero 4884.

Iocim filii Iosiae regis Iuda annus 4 in mundi 4883 incurrit, et magno Hieremia teste, in Nabuchodonosor regis Babylonis primum; eundemque suorum ad plebem Iudaeam vaticiniorum tertium ac vicesimum idem propheta observat, qui videlicet a regis Iosiae decimo tertio exordiat; ab eo siquidem expositorum nonnulli, inter quos reperitur Eusebius, septuagenum captivitatis spatium ad annum Cyri primum, quo anni 70 manifesto complentur, volunt numeratum. Altera vero ratione septuagenum annorum summa ab anno Iocim quarto ineunte, quo deus prophetae verbo populum contumaciae damnabat ad memorati Cyri annum primum computari dignoscitur. Tertio et postremo modo ab undecimo Sedeciae ad Darii annum secundum a quibusdam colligitur; aliis ex opposito certiorum et veteriorum annorum rationem, e quorum grege Eusebius observatur, tenere se iactantibus, summa nimirum annorum 70 ab anno Hieremiae vaticiniorum 5

τὰ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἀριθμῶν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἀκριβῶς σώζεται.

Ὀυρίας υἱὸς Ἀμὼς κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ προεφήτευσεν. Οὐ- V. 174
 ρίας προφητεύων κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ φεύγει εἰς Αἴγυπτον. με-
 5 ταπειμψύμενος δὲ αὐτὸν Ἰωακείμ καὶ ἀγαγὼν ἀπ' Αἴγυπτου
 ἀναιρεῖ.

Τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ λέγει ὁ Ἱερεμίας ὅτι ἐπάταξεν ὁ Ναβου-
 χοδονόσωρ τὸν Νεχαὺ Φαραώ. τὸ δὲ τέλος τοῦ τετάρτου ἀρχῆ
 τοῦ πέμπτου ἔστι καὶ οὐδὲν διαφέρει. D

10 Τῷ αὐτῷ ἔτει γέγονεν ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν περὶ τοῦ
 χάριτος, ὃ ἀνέγνω Βαροδχ τῷ πέμπτῳ ἔτει Ἰωακείμ, μηνὶ ἐνάτῳ,
 κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας Ἰούδα, ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου τοῦ γραμματέως· ἐνθεν καὶ ὁ ἔβδο-
 μηκονταετής χρόνος.

15 [Σχόλ. Στοιχείωσις ἀκριβῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῶν ο'
 ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως
 τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν συντάξαντα βίβλον, ἀπὸ δ' ἔτους
 Ἰωακείμ, κόσμου δωπύ', ἕως ὅτ' ἀπελύθη ἡ αἰχμαλωσία, ἤγουν P. 218
 α' ἔτος Κύρου, ἔτη ο'. καὶ ἀπὸ τοῦ β' ἔτους Κύρου, ὅτε ὁ ναὸς
 20 ἐθεμελιώθη ἡγεμονεύοντος Ζοροβάβελ καὶ ἀρχιερατεύοντος Ἰη-
 σοῦ, ἕως συμπληρώσεως ἐτῶν Ὀνείου ἀρχιερέως τοῦ τελευταίου

1. τὰ ο' ἐπὶ G. 14. χρόνος] χρόνος ἔχειται G. χρόνος ἄρχεται m.
 15. Σχόλ. om G. Seclusi hoc scholion. 18. ὅτ' A. ὅτε B.
 τὸ G. 19. α' ἔτος] πρώτου ἔτους G. 20. Ζοροβάβελ G hic
 et p. 219. ἀρχιερέοντος A. 21. ἐτῶν B. s' ἐτῶν G.
 Ὀνείου] Vulgo Ὀνίου. ἄντιον G.

ad Cyri 1 deducta; eo licet commento mutilum semper et errans probetur eorum ratiocinium.

Urias filius Amos infesta quaeque Hierusalem praedicit. Urias ad-
 versa pleraque Hierusalem civitati praenuncians fugit in Aegyptum; ex
 Aegypto tamen revocatum et reducem e vivis tollit rex Iocim.

Quarto regnantis Iocim anno Nechao Pharaonem a Nabuchodonosor
 profigatum refert Hieremias; quarti anni finem intellige, qui quinti prin-
 cipium est, nec ista discrimen habent.

Eodem anno factum est verbum domini ad Hieremiam de tabulis a Ba-
 ruch quinto Iocim anno, mense nono, in conspectu domini et omni Iuda
 et Hierusalem, ecclesia audiente, in domo Gamariae scribae lectis, unde
 septuaginta annorum primus decurrere perhibetur.

Accuratus computus a primo e 70 captivitatis annis, ad ipsam Christi
 domini secundum carnem nativitatem, ex auctoris praesentis libri mente,
 est huiusmodi. A quarto Iocim, qui fuit communis mundi 4883, donec
 dimitteretur captivitas, hoc est, ad Cyri annum primum 70 anni; et a
 Cyri anno 2 cum duce Zorobabel et pontificium administrante Iesu templi
 fundamenta sunt posita, ad ultimum annum, qui terminus est tredecim an-

ἔτη τῆς γ'. κόσμου ἔτη μετέ. καὶ ἀπὸ ἀρχῆς τῶν ἀνέρων διὰ χρημάτων κρατησάντων Ἰάσωνος, Μενελάου καὶ Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς ἀπιστίας Ἀντιόχου ἕως Ἰούδα υἱοῦ Ματθίου ἔτη εἰδ'. κόσμου δὲ ἔτη εἰδ'. καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως υἱοῦ Ματθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τεσσαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Ἀγού-5 στον Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρξξ', κόσμου δὲ εφρ', μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἐνδικτ. α'.]

B Τέσσαρες γέγονασιν οἱ υἱοὶ τοῦ μακαρίου Ἰωσίου, Ἰωάχαζ, Ἐλιακίμ ὁ καὶ Ἰωακίμ, Ἰωνάν, Σεδεκίας ὁ καὶ Ἰεχονίας, καὶ 10 τέταρτος Σαλοῦμ. καὶ τὸν μὲν Ἰωάχαζ ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετὰ θάνατον Ἰωσίου πατρός χρισθέντα εἰς βασιλεῖα μετέστησε Νεχαῶ Φαραῶ εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα καὶ ἀποθνήσκει. φόρον τε ἀργυρίου ταλάντων ρ' καὶ χρυσοῦ ταλάντου ἐνός, ἧ ὡς τινες ε', τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπέθηκε, καυστήσας Ἐλιακίμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεῖα 15 τὸν καὶ Ἰωακίμ μετακληθέντα ὑπ' αὐτοῦ. ἀνααιρεθέντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Νεχαῶ Φαραῶ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ τῷ δευτέρῳ ἔτει **C** τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τὸ δ' ἔτος Ἰωακίμ, ὡς φησὶν Ἱερεμίας, ἀνελθὼν κατεδουλώσατο τὸν Ἰωακίμ ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη γ', τοῦτ' ἔστιν ἕως τοῦ η' ἔτους αὐτοῦ Ἰωακίμ. ἀποστάντα δὲ πάλιν 20

1. ἔτη] ἔτους G. κόσμον ἔτη] κόσμον ἔτος G. 2. χρημάτων — ἰάσωνος B. χρήματα — ἰάσωνος G. 3. ἀπιστίας B.
6. τὸ om. G. ὁ κύριος addidi ex B. 7. μηνὶ δεκεμβρίῳ ἐνδικτ. α' B. μηνὸς Δεκεμβρίου α' (κα' m.) G. 9. Τέσσαρες — τέσσαρος m comparato Paralip. I. 3, 15. Legebatur Πέντε — πέμπτος. οἱ om. G. 10. ὁ καὶ Ἰωακίμ B. Aberat ὁ. Ἰωνάν addidi ex AB in Ἰωνάν mutatum. 11. σαλοῦμ B. σαλοῦμ A. Σαλομῶν G. 12. πατρός B. τοῦ πατρός G. 14. ταλάντων] τάλαντα G. 15. ἐπέθηκεν B. ἀπέθηκεν G. Ἐλιακίμ] τὸν Ἐλιακίμ G. 19. ἀνελθὼν B. ἀλλ' ἐλθὼν G. 20. ἔτη] ἔτει G.

norum pontificii Osiæ anni 363 numerantur mundi 5315 et ab exordio sacrilegorum ac pecuniis pontificium obtinentium Iasonis, Menelai et Lysimachi ad infidelis Antiochi probatam saevitiam, ad Iudam nimirum Matthiæ filium anni 19, qui mundi 5334 et ab Iudæ pontificis Matthiæ filii principio ad 33 Herodis annum, qui Augusti Caesaris fuit 43, cum secundum carnem ex sancta virgine natus est Christus, anni 167, qui adscendunt ad vulgares mundi annos 5501; mensis decembris 25.

Liberi beato Iosiae nati sunt quatuor: Ioachaz, Eliacim, qui etiam Ioacim, Sedecias, qui et Iechonias, et quintus Salum. Et Iosia quidem patre vivis erepto, Ioachaz a populo regem unctum transportavit Nechao Pharaeo in Aegyptum, ubi diem obiit; et imposito Iudæae talentorum argenti centum et unius, vel ut quibusdam placet, decem auri talentorum tributo, Eliacim fratrem eius, Ioacim deinde ab eo vocatum, principem constituit. Nechao vero Pharaone a Nabuchodonosor secundo regni eius, Ioacim vero regni quarto, sublato, ut testis est Hieremias; profectus in Ioacim Nabuchodonosor regni sui 3 servum sibi reddidit, hoc est, ad ipsius

χειρωσόμενος ἡγμάλωτισε, καταστήσας ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἰωακίμ
 υἱὸν αὐτοῦ παῖδα ὀκταέτη. ἡ μὲν ἱερὰ βίβλος τῶν Παραλειπομέ-
 νων μετὰ τὸ ἀποικισθῆναι τὸν Ἰωακίμ σὺν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς
 λοιποῖς ἔμφανέσι τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν, κατὰ τὸ
 5 ἡ' ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ, δεθέντα πέδαις χαλκαῖς
 ἐπ' αὐτοῦ, καὶ αἰγμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα ληφθέντα, φησὶν ὅτι
 κατέστησε τὸν Ἰωακίμ υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ τὸν καὶ Ἰεχονίαν
 παῖδα ὀκταέτη ὑπόφορον· καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας D
 ἔλαβεν αὐτὸν πολιορκήσας σὺν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς λοιποῖς ἄρχου-
 10 σιν Ἰούδα καὶ τοῖς ἐθνόχοις καὶ τοῖς δυνατοῖς τῆς γῆς καὶ πᾶσι
 τοῖς θησαυροῖς αἰγμάλωτους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐβασίλευσε τὸν
 Μιαθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, κγ' ὄντα ἑτῶν, δῆλον δ' ὅτι
 τοῦ Ἰωσίου υἱόν. συμφωνεῖ δὲ καὶ ἡ δ' τῶν βασιλειῶν. ὁ δὲ ἱερός
 Ἰηπόλυτος ἐν τῷ κατὰ τὴν Σωσάνναν καὶ τὸν Δανιὴλ συγγράμματι
 15 τρία ἔτη λέγει τὸν υἱὸν Ἰωακίμ Ἰωακίμ, τὸν καὶ Ἰεχονίαν μετὰ V. 175
 τὸν πατέρα κρατήσαντα μετοικισθῆναι εἰς Βαβυλῶνα σὺν τοῖς
 λοιποῖς, ὡς πρόκειται. τὸν δὲ Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας τῆς
 παρούσης αἰγμάλωσις λέγει. τοῦτον δὲ λέγει καὶ τῆς Σωσάννης P. 219
 ἄνδρα εἶναι· καὶ πιθανὸς ὁ λόγος. τὴν δὲ Σωσάνναν Χελκίον
 20 τοῦ ἀρχιερέως εἶναι θυγατέρα βεβαιοῦνται τοῦ εὐρόντος ἐπὶ Ἰω-
 σίου τὸ βιβλίον. ταύτης ἀδελφὸς Ἰερεμίας, ὡς φησι, καὶ εἰκό-

1. ἡγμάλωτισε B. 3. Vulgo ἀποικισθῆναι. 5. βασιλείας τοῦ G.
 7. Ἰεχονίαν A hic et infra. 12. τὸν υἱὸν G. ὅτι τοῦ] ὅτι
 τὸν G. 13. δ' τῶν βασιλειῶν] Cap. 24, 15. 14. τὸν Δανιὴλ B.
 τῷ Δανιὴλ G. συγγράμματι γράμματι G. 15. τὸν υἱὸν B.
 τοῦ υἱοῦ G. 18. Σωσάννης B. 19. πιθανὸς B. 20. εἶναι
 θυγατέρα B. θυγατέρα εἶναι G. 21. φησι B. φασιν G.

Ioachim annum octavum, perduellionisque reum iterato devinctum, Iochim filio eius octenni eius vice in regem substituto, captivum egit in Babylonem. Sacer equidem Paralipomenon liber post deportatum Ioachim cum sacerdotibus ac reliquis Iudaeorum illustribus sacrisque vasibus octavo regni Nabuchodonosor anno, eundemque vinculis aereis compeditum captivum in Babylonem missum, filium eius Iochim, alio nomine Iechoniam vocatum, puerum octennem, patris vice in solio locatum, narrat; tribus autem mensibus et decem diebus exactis, posita circa urbem obsidione eundem cum matre ac reliquis proceribus Iuda et eunuchis et robustis quibusque terrae viris; nec non cum omnibus thesauris, captivum abduxit in Babylonem; eius vero filium Mathaniam annos 23 natum, Iosiae utique filium, regem pro eo constituit, quibus etiam 4 Regnorum liber assentitur. Sacer autem Hippolytus edito de Sosanna et Daniele opere, Iochim alio nomine Iechoniam, tres annos, patre Ioachim amoto, regnum moderantem, in Babylonem cum reliquis, ut praemissum est, translatum asseverat. Danielem vero ac tres pueros captivitatis huius consortes, eum vero Sosannae coniugem scribit; nec aliena est a veritate sententia. Sosannam quoque Chelciae pontifici, qui sub Iosia legis reperit librum, filiam affirmant. Hieremiam Sosannae

τως. ἐκ τούτων λέγει γεννηθῆναι τὸν Ἰεχονίαν, οὗ μέμνηται ὁ
 θεῖος εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. τοῦ δὲ Ἰεχονίου υἱὸν φησι τὸν
 Σαλαθιήλ, καὶ τοῦ Σαλαθιήλ τὸν Ζοροβάβελ, καὶ οὕτω τὴν
 γενεαλογίαν τοῦ σωτῆρος ἐκ τῆς ἱερατικῆς καὶ βασιλικῆς κατῆ-
 γεσθαι φυλῆς μέχρι Ἰωσήφ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἁγίας παρθένου 5
 B καὶ θεοτόκου. ἀπαγορεύει δὲ τὸν Σαλαθιήλ ἀπὸ Σεδεκίου τεχθῆ-
 ναι, ὃν καὶ Ἰεχονίαν καλεῖ, ὡς βδελυκτοῦ τῷ θεῷ γεγονότος· καὶ
 εὐκρίτως. ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος τῶν δ' γενεῶν εἰς ἕξ ἔτη μεριζόμενος
 ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβουχοδονόσωφ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου,
 καθ' ὃ ὁ Ζοροβάβελ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς αἰχμαλωσίας ἠγγί- 10
 σαστο, μᾶλλον τινες τὸν Σαλαθιήλ τοῦτον αὐτοῦ τὸν Ἰεχονίου
 καὶ τῆς Σωσάννης ὑπολαμβάνουσι υἱὸν εἶναι, ἵνα τὸν Ζοροβά-
 βελ δεῖξωσιν εἰκοσὶ που χρόνων κατὰ τὴν ἀνάκλησιν.

Τοῦ Ἰούδα 19' ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακείμ, ὁ καὶ Ἰωα-
 χεῖμ, μῆνας τρεῖς, ἄλλοι δὲ ἔτη τρία, ὡς καὶ ὁ ἱερὸς Ἰη- 15
 C πόλυτος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ωκ'.

Τούτου, φησὶ, τῷ τρίτῳ ἔτει γέγονεν ἡ πρώτη μετοικεσία
 ἐπὶ Ναβουχοδονόσωφ μεταστῆσαντος αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα καὶ
 ἰ' χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖ-
 δας συναπενεχθῆναι φησι. τοῦτον λέγει εἶναι τὸν ἄνδρα Σω- 20
 σάννης Ἰωακείμ.

1. λέγειν B. 2. τοῦ δὲ] τὸν δὲ G. 3. σαλαθιήλ A bis.
 4. σωτῆρος] πατρός G. κατάγεσθαι B. καταγενέσθαι G.
 7. βδελυκτοῦ] Legebatur βδελυκτόν. 8. ἐπειδὴ] ἐπειδὴν G.
 9. τοῦ πρώτου G. 11. αὐτοῦ τόν] αὐτοῦ τοῦ G. 12. υἱὸν
 εἶναι B. εἶναι υἱὸν G. 14. ὁ καὶ Ἰωαχεῖμ AB. ὁ καὶ Ἰωακείμ G.
 21. Ἰωαχεῖμ G.

fratrem asserunt, et merito. Ex eis porro Iechoniam, cuius divinus evan-
 gelista Matthaëus meminit, natum dicit, cuius filium ait Salathiel; ex Sa-
 lathiel, Zorobabel ortum; quocirca patris progeniem, ex sacerdotali simul
 et regia stirpe, ad Ioseph usque Iustum et ad sanctam et deiparam virgi-
 nem, apud eum esse deductam constat. Salathiel autem ab Sedecia, quem
 Iechoniam pariter vocat, natum haud censet, quod exosus deo fuerit; et
 iure sane. At quoniam quatuor generationum tempus annis sexaginta et
 octo expenditur, a primo Nabuchodonosor ad primum Cyri annum, quo,
 Zorobabel, libertate post captivitatem reparata, reducibus se prae-
 buit du-
 cem; ea potius de causa Iechoniae Sosannaeque filium suspicantur Salathiel,
 ut reditus tempore Zorobabel 20, circiter aetatis annum attigisse demonstrent.
 Iuda rex 19 Iechonias, qui et Ioachim, filius Ioacim, mensibus tribus,
 vel ut nonnullis, inter quos est sacer Hippolytus, placuit, annis 3,
 mundi vero 4895.

Huius, ait ille, tertio anno facta est prima in Babylonem transportatio,
 rege Nabuchodonosor cum decem millibus hominum, in quibus Danielem et
 tres pueros servitutis socios migrasse tenet, eum transferebant. Sosannae
 coniugem celebrem illum Ioachim esse existimat.

Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωλς'.

Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Σεδεκίου τὰ ο' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖ.

5 Τῷ ε' ἔτει Σεδεκίου, κόσμου δὲ ,δλδ', ἤρξατο προφητεῦειν ὁ μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτοις ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ ο' ἔτη ἀναζεύξουσιν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἰερουσαλήμ προφητείας.

10 Ἀνανίας ψευδοπροφήτης ἀνθιστάμενος Ἰερουσαλήμ θνήσκει, καδ' ὃν χρόνον Ἰεζεκιήλ προφητεῖ ἐν Βαβυλῶνι.

Ἐν Ἰερουσαλήμ ἐγένοντο δούλων ἐλευθερία.

Τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηγάβ εἰσελθόντας ἐπὶ τῆς Σεδεκίου πολιορκίας εἰς Ἰερουσαλήμ ὄρων Ἰερουσαλήμ μὴ πίνοντας οἶνον 15 μηδὲ ὑπὸ στέγην οἰκοῦντας, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολήν, τοὺς P. 220 Ἰουδαίους ἀπειθοῦντας τῷ θεῷ, καὶ μηδὲ κἄν ὡς οὗτοι τῷ πατρὶ πειθομένους τῷ κτίσαντι.

Ἰερουσαλήμ ὁ προφήτης ἐξελθὼν εἰς πόλιν Βενιαμὴν ἀνήσασθαι ἀγρὸν συνελήφθη ὑπὸ τινος Ἰερουσαλήμ, τῷ Σεδεκίῳ τε παρεδόθη 20 καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καθείροθη. ἔνθα προφητεύων τὰ τῆ πόλεως

3. τὰ ο' ἔτη B. τῷ ο' ἔτει A. τῷ ο' G, omisso ἔτη. 4. ἀριθμεῖ hoc loco B. Legebatur ante τῆς. 7. Σεδεκίας addidi ex B. τοῖς αἰχμαλώτοις ἐν Βαβυλῶνι G. Transposui auctore B. 8. μετὰ addidi ex p. 223. c. 10. Ἰερουσαλήμ B. Ἰερουσαλήμ G. 13. Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηγάβ B. Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηγάβ G. 16. ἀνείδει B. κἄν ὡς] καλῶς G. 17. κτήσαντι G. 18. βενιαμὴν B. ἀνήσασθαι G. 19. καθείροθη B.

Iuda rex 20 Sedecias annis 11, mundi vero 4896.

A Sedeciae anno primo septuaginta captivitatis annos Africanus numerare exorditur.

Sedeciae anno quinto, mundi vero 4900, magnus propheta Ezeziel futuris praenunciandis principium dedit. Eodemque Iosacim captivitatis anno, reliquis ea calamitate pressis in Babylonia, reditum ex illius angustiae loco, iuxta Hieremiae alterum vaticinium, Sedecias praedixit.

Ananias propheta fallax Hieremiae adversarius vitam effiat, quo tempore Ezeziel Babylone futura revelat.

Servi in Hierusalem libertate donati.

Ionadam filii Recham nepotes in Hierusalem ad Sedeciae obsidionis tempore auxilium ingressos prospiciens Hieremias vini potu abastinentes vel ob paterni mandati reverentiam a domibus longe habitantes, Iudaeos in deum contumaces, nec patri ad eorum instar obsequentes, coarguit.

Hieremias propheta egressus in civitatem sortis Beniamin agrum empturus, ab Ierua quodam tentus, Sedeciae traditur et in carcerem mittitur, in quo, cum civitati tum genti Iudaicas praenuncians eventuras ca-

καὶ τῷ ἔθνει συμβησόμενα εἰς λάκκον ἐνεβλήθη. τοῦτον ὁ Αἰ-
 V. 176 θίωφ Ἀβδεμέλεχ οἰκίος Σεδεκίου ἀνελάτο τοῦ λάκκου, δυσωπή-
 σασ τὸν βασιλέα. τούτῳ προσαχθεὶς ὁ Σεδεκίας καὶ τινα μαθῶν
 παρ' αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν οὐχ ὑπήκουσεν. ἦν δὲ φυλαττόμενος
 ἐν τῇ αὐτῇ ἕως ὅτε ἡ πόλις ἦλω. 5

B

Χαλδαίων βασιλεῖς.

Χαλδαίων ἰς ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος δωπη'.

Ἄξιον δὲ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ὀλίγα παραθέσθαι καὶ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἐκ τῶν Βηρώσσου λέγοντος οὕτως· ἀκούσας δὲ 10
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβοπαλάσωρος ὅτι τεταγμένος σατραπῆς ἐν τε
 Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ Συρίαν τὴν κοίλην καὶ τὴν Φοινίκην τόποις
 C ἄποστάτης γέγονε, οὐ δυνάμενος αὐτὸς ἔτι κακοπαθεῖν συστῆσας
 τῷ νιῷ Ναβουκοδροσόρφ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως ἐξέπεμψεν ἐπ'
 αὐτόν. συμμίζας δὲ Ναβουκοδροσόρος τῷ ἄποστάτῃ καὶ παρα- 15
 ταξύμενος αὐτοῦ τε κρατεῖ καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐ-
 τοῦ βασιλείαν ἐποιήσατο. τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συνέβη Ναβοπα-
 λασόρφ ἄρρωσθήσαντι μεταλλάξαι τὸν βίον βασιλεύσαντι ἔτη κ'.
 αἰσθόμενος δὲ μετ' οὐ πολὺν χρόνον τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν

1. αἰθίωφ B. 3. τούτῳ] τοῦτον G. 5. ὅτε] Legebatur ὅταν.
 7. κγ'] μγ' m. 10. βηρώσσου AB. Βηρωσσοῦ G. Excerpta
 autem haec sunt ex Euseb. I, 11. p. 30. οὕτω A. 11. ἐν τῇ]
 ἐν τῇ G. 13. δυνάμενος] δυνόμενος AB. 14. Ναβουκοδρο-
 σόρφ] ναβοκοδροσόρφ AB. Ναβουχοδονοσόρφ G. Nabucodrosorus
 apud Eusebium scribitur. 15. αὐτόν] αὐτῶν G. ναβουκοδρό-
 σορος A. ναβοκοδρόσορος B. Ναβουχοδονόσορος G. 16. αὐτῶν]
 Legebatur αὐτῶν. Correctum ex Iosepho Antiq. X, 11. vol. I. p. 537.

lamitates, in cisternam conicitur. Aethiops Abdemelech Sedeciae dome-
 sticus eruit e cisterna Hieremiam, eiusque salutem a rege deprecatur. Ad-
 vocat prophetam Sedecias et de rebus commune bonum spectantibus edo-
 ctus, assentiri detrectat. Propheta detinetur in aula vincetus usque ad ur-
 bis excidium.

Chaldaeorum reges.

Chaldaeorum rex 17 Nabuchodonosor annis 43, mundi vero 4888.

Nonnulla de Nabuchodonosor et eius patre ex Beross, hic inserere
 proposito nulla tenus alienum est. Haec ille scribit. Cognita rebellione
 satrapae, qui in Aegypto locisque ad Coelesyriam et Phoenicem positus,
 quorum praefecturam gerebat, res novas moliebatur, Nabuchodonosori
 pater Nabopalasarus mala istiusmodi non ferenda ratus, coactam virium
 partem filio commendat et in desertorem mittit. Instructa igitur acie col-
 latisque cum eo signis superior Nabuchodonosorus evadit, liberatamque
 provinciam, quemadmodum prius suo restituit imperio. Eo tempore patri
 Nabopalasaro graviori morbo correpto annis 21 scepra moderato excessus
 e vita contigit. Mora modica intaricta patris mortem percepit Nabucho-

Ναβουχοδρόσορος, καταστήσας τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰουδαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἔθνων συντάξας **B** *τισὶ τῶν φίλων μετὰ τῆς βαρυτάτης δυνάμεως καὶ τῆς λοιπῆς ἑωφελείας ἀνακομίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὁρμήσας ὀλιγοστὸς παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα. καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Χαλδαίων καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ὀλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἔταξε τὰς κατοικίας. αὐτὸς* **10** *δὲ ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῶν λαφύρων τό τε Βῆλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ φιλοτίμως κοσμήσας, τὴν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσκαταχαρισάμενος καὶ ἀνακαινίσας πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέ-* **P. 221** *φοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, ὑπερεβάλλετο τρεῖς μὲν τῆς* **15** *ἔνδον πόλεως περιβόλους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω. τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἄσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίνθου. καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς προκατεσκεύασε τοῖς πατρικοῖς βασιλεῦσι ἕτερα βασιλῆα ἐχόμενα ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν τὸ μὲν ἀνάστημα καὶ τὴν λοιπὴν* **20** *πολυτέλειαν μακρὸν ἴσως ἔσται ἐάν τις ἐξηγήται, πλὴν ὄντα ὑπερ-*

1. <i>Ναβουχοδονόσορος</i> G.	5. <i>ὁρμήσας</i> A.	8. <i>ὀλοκλήρου</i> B.
<i>ὀλοκλήρου</i> G.	9. <i>τὴν κατοικίαν</i> G.	11. <i>κοσμήσας</i> B.
<i>κοσμήσας</i> G.	12. <i>προσκαταχαρισάμενος</i> B.	<i>προσκαταχαρισάμενος</i> A.
<i>προσκαταχαρισάμενος</i> G.	<i>ἀνακαινίσας</i> ex Iosepho dedi. Legebatur ἀναγκάσας.	17. <i>τειχίσας</i> B.
18. <i>προκατεσκεύασεν</i> AB.	<i>κατεσκεύασεν</i> G.	Correctum ex Iosepho.
20. <i>μακρὸν</i> B.	<i>μικρὸν</i> G.	

donosorus, rebusque per Aegyptum et alias regiones ad mentem constitutis, captivisque Iudaeis, Phoenicibus et Syris, earum quae ad Aegyptum sunt nationum, valida militum manu reliquoque comite stipatis et in Babylo-niam deducendis, fideli cuique amico commendatis, ipse, paucis secum, viae comitibus assumptis, per desertum Babylonem repetit. Redux in patriam res a Chaldaeis feliciter administratas reperit, et a viro inter eos integerrimo servatum sibi regnum; mox paternum imperium omni ex parte assequutus, captivis habitandas provincias assignat. Ipse Nabuchodonosor nominis ac famae studiosus Beli templum et publica quaeque opera victorum spoliis ornat et auget; fundatam olim a principio reparat urbem, novam extra prioris ambitum exstruere molitur, ac ne aquis sursum revocatis in urbis perniciem, si forte obsideretur, flumine hostes uterentur, eam a fundamentis erigit; et ternos intimae, ternosque pariter extimae civitati murorum ambitus circumposuit; et eorum quidem aliquos ex coctis lateribus et bitumine, alios solis lateribus compegit. Iam vero civitate suis moenibus circumvallata, portisque sacro decentique more adornatis, paternae regiae novam aliam adiungere aggreditur, cuius amplitudine et varietate forsas inferior erit omnis quantumcunque elaborata descriptio, veram ampla quamvis fuerit et lapidum congerie tumens ac superba, diebus

βολῆ μεγάλη καὶ ὑπερήφανα, συντελέσθη ἡμέραις ιε'. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τοῦτοις ἀναλήματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας Β καὶ τὴν ὕψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταστυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς, ἐξεργάσατο· καὶ κατασκευάσας τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθῦν-8 μεῖν τῆς ὀφείας διαδέσεως, τετραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μήδειαν τόποις. ταῦτα ὁ Βῆρωσσοσ ἱστορεῖ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἕτερα πλείστα ἐν τρίτῃ τῶν Χαλδαϊκῶν βίβλῳ, μεμφόμενος τοῖς ψευδῶς γράψασιν Ἑλλήνων ἱστορικοῖς ὑπὸ τῆς Ἀσσυρίας Σειμωόμεως κτισθῆναι Βαβυλῶνα καὶ τὰ κατ' αὐτὴν θαναμάσια. 10

V. 177

Τὸν Φαραὼ Νεχαὶὶ Ναβουχοδονόσωρ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀνέειλε κατὰ τὸν Εὐφράτην ἐπὶ μάχῃ κρατερῶ, ε' ἔτει C Ἰωακεῖμ ἀρχομένῳ, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ Ἰωακεῖμ καὶ τὴν Ἰουδαίαν κατεδουλώσατο τὸν Ἰωακεῖμ γ' ἔτη, ὡς φησιν ἡ δ' τῶν βασιλείων καὶ ἡ β' τῶν Παρλειπομένων. καὶ μετὰ τρία ἔτη ἠθέτησεν αὐ- 15 τῷ, καὶ ἀπέστειλε κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ Μωάβ καὶ νιῶν Ἀμμων, καὶ κατίσχυσαν ἐν γῆ Ἰούδα κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ταῦτα παρ' αὐτοῖς προφη-

2. Vulgo ἀνάληματα. 4. ἐξεργάσατο B. κατασκευάσας B. κατασκευάσας A. κατασκευάσας G. 5. κρεμαστὸν παρὰ θεῖας A. 6. ὀφείας] Vulgo ὄρας. Correctum ex Iosepho c. Apion. I, 19. vol. II. p. 451. Μήδειαν] Μηδίαν et hic corrigendum et ubicunque vel hoc modo vel Μηδείαν scriptam legitur. 7. Βῆρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοσ. 12. ἔτει] ἐτη A. 14. ἔτη] ἔτει G. ἡ δ'] Cap. 24. 15. ἡ β'] Cap. 36. 17. μωάβ B. Μωάμ G. 18. κατίσχυσαν B. κατίσχυσεν G. ἐν τῇ χερὶ τῶν δούλων G.

tamen solis quindecim absoluta est et perfecta. Regia in illa moles e lapidibus exstruxit excelsas, eandemque variis arboribus consitas, speciem montibus quam similissimam referre excogitavit. Hinc horti nuncupati pensiles, quibus uxorem in Media educatam et iucundo agrorum ac nemorum situ delectari solitam sibi conciliabat. Haec Berosus et alia pleraque de Nabuchodonosor tertio Chaldaicarum antiquitatum libro narrat, mendacii insimulans historicos Graecorum scriptores, qui Babylonem ab Assyria Semiramide constructam referunt, eamque miranda quaeque illius opera edidisse temere pronunciant.

Nabuchodonosor imperii sui anno secundo cruento cum Pharaone Nechao inito conflictu superior evasit et eum occidit ad Euphratem, incunte Ioacim regnantis anno quinto. Tum armis in Ioacim et Iudaeam versis, Ioacim captum abduxit anno regni sui tertio, ut quartus Regnorum et secundus Paralipomenon libri testantur. Tum annis tribus exactis defecit a Nabuchodonosor. Dominus autem auxillarios ad eum misit expeditos Chaldaeorum et expeditos Syriae et Moab et filiorum Ammon; et praevaluit in terram Iuda iuxta verbum domini, quod locutus est in manu servorum suorum prophetarum. Haec eodem tempore Urias Ammaei filius (quem fugien-

τεῶν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους Ὀθρίας υἱὸς Ἀμμαίου, ὃν φη-
γόντα εἰς Αἴγυπτον ἀγωγὸν ὁ Ἰωακείμ ἀνεῖλε, καὶ Ἱερεμίας ἀρ-
ξάμενος καὶ αὐτὸς, ὡς προεδήλωται, τῆς προφητείας ἀπὸ τοῦ
ἐγ' ἔτους Ἰωσίου. D

5 Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν
Ἡρακλέους ἀκμιώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης
τὸ πλείστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο. συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ
Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἔνθα καὶ περὶ τῆς Τύρον πο-
λιορκίας καὶ τῶν Φοινίκων πάλαι, αἵτινες ἱστορίαι φέρονται περὶ
10 τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅτι Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν
Φοινίκην κατεστρέψατο πολέμοις.

Ναβουχοδονόσωρ τὸν Ἰωακείμ χειρωσάμενος ἰα' ἔτει τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ ἀρχομένῳ ὄντι πολλοῖς τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἱερῶν P. 222
σκευῶν αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα ἀπήγαγε, δῆσας αὐτὸν πέ-
15 δαις χαλκαῖς, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Παραλειπομένων γέγρα-
πται. τὸν δὲ Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ, τὸν καὶ Ἰεχονίαν, παῖδα ὀκταέ-
τη καταστήσας βασιλέα ὑπόφορον μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέ-
ρας, πάλιν ἐπελθὼν τῇ Ἰουδαίᾳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπολιόρησε
τὴν Ἱερουσαλήμ· πρὸς ὃν ἐξῆλθεν Ἰωακείμ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
20 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὄντι αὐτῷ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ εὐνοῦχοι
αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ἡ' τῆς
βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐξήνεγκε πάντας

1. ἀμίου B. 3. προεδήλωται] P. 217 b. 4. ἐγ' B. τρί-
τον G. 6. ἀκμιώτερον B. 7. τὸ πλείστον B. τῷ πλείστῳ G.
12. χειρωσάμενος B. ἔτι] ἔτη A. 15. τῶν om. B.
20. καὶ οἱ εὐνοῦχοι] καὶ οἱ addidi ex B. οἱ habet etiam A. Vide
Reg. IV. 24, 12.

tem in Aegyptum ac inde revocatum interfecit Ioaçim) et Hieremias pa-
riter vaticiniis, ut manifestum est superius, a tertio Iosiae anno dato ini-
tium, praedixerant.

Nabuchodonosor Hercule, (quamvis Libyae et Iberiae plurimam partem
vastaverit), validiorem demonstrat Megasthenes rerum Indicarum quarto.
Concordi voce loquitur Philostratus in historiis, ubi de Tyriorum obsidione
et de antiquorum Phoenicum excidio tractat; illae siquidem de Nabucho-
donosor et de illius in Syriam, Aegyptum et Phoenicem bellis ac victoriis
narrationes instituerunt.

Nabuchodonosor Ioaçim regni sui 11 ineunte bello cepit, et cum Iu-
daeorum plurimis ac sacris vasis et aereis compedibus victum Babylonem
transportavit, ut in Paralipomenon. 2 scriptum legimus. Ioaçim vero
filium eius, alio nomine Iechoniam nuncupatum, puerum octennem tributo
pendendo subiectum, regem constituit ac post tres menses et dies decem
recrudescente in Iudaeam bello, Hierusalem obsidione coegit ad deditionem.
Ad eum exivit Ioaçim et filii eius et mater eius cum eo et proceres eunuchi
eius. Et accepit eos rex Babylonis octavo regni sui anno et ingressus ci-

Β τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσοῦ, ἃ ἐποίησε Σαλομών βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου· καὶ ἀπώκισε πᾶσαν τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροῦς αἰχμαλωσίᾳ καὶ δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας, καὶ πάντα τὰ τέκνα καὶ τὸν συγκλειόντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλην οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωαχεὶμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνοῦχος καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν αἰχμαλωσίᾳ ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας 10
 ὅτις δυναμίμως, ἄνδρας ἰσχύος, ποιοῦντας πόλεμον, ζ', καὶ τὸν τέκνονα καὶ τὸν συγκλειόντα, χίλους, πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Μαθθίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκίαν. 15
 υἱὸς κ' ἐτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἰα' ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ταῦτα πρὸς λέξιν ἐν τῇ δ' τῶν βασιλειῶν γεγραμμένα παρεθήμην, ὥστε εἰδέναι τοὺς ἐτυγχάνοντας διαφόρους αἰχμαλωσίας τοῦ Ἑβραίων γένους γεγενῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς τῶν προφη- 20
 τῶν προρρήσεις μὴ καθ' ἓνα τρόπον ἢ χρόνον νοεῖσθαι εἰρηκότων, ἐτη ἑβδομήκοντα διαρκέσει τὸ ἔθνος ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας

2. σαλομών B. Σολομών G. 3. ναῷ τοῦ κυρίου G. 4 et 7. Vulgo ἀπώκισεν. 5. καὶ τοὺς addidi ex B. αἰχμαλωτίσας B. αἰχμαλωτίσιν A. ἡχμαλωτίσιν G. 14. Μαθθίαν] Vide Reg. IV. 24, 17. 16. Σεδεκίας om. B. 18. ταῦτα B. ταύτη G.

vitam, abstulit omnes thesauros domus domini et thesauros domus regiae et cuncta vasa aurea, quae Salomon rex Israel in templo domini iuxta verbum domini fecerat, comminuit. Et transtulit omnem Hierusalem, principes omnes et potentes fortitudinis in captivitatem et decem millia misit in servitatem, et omnes pueros et inclusorem, nec ullus remansit, nisi e mendicorum grege. Et transtulit Iochim in Babylonem et matrem et uxores regis et eunuchos eius et fortes terrae abduxit in captivitatis transmirationem ex Hierusalem in Babylonem; et omnes viros virtutis, viros robore praestantes, bello idoneos, septem millia, et fabrum et inclusorem, mille numero; hi cuncti robusti erant et militiae periti. Et transtulit illos rex Babylonis transmirationem in Babylonem. Et regem fecit rex Babylonis Matthaniam filium eius pro eo et imposuit ei nomen Sedeciam. Filius annorum 20 erat Sedecias cum regnum collegit et undecim annis regnavit in Hierusalem.

Haec ad verbum ex 4 Reg. in medium protuli, quo percipiant lectores gentis Hebraeorum varias extitisse captivitates; ac ideo prophetarum vaticinia non uno modo vel tempore complenda; ubi pronunciant; septuaginta annis permanebit populus in Babylone captivus. Quorum porro diver-

αὐχμάλωτον· ὧν δὲ ἡ ἀρχὴ διάφορος, τούτων καὶ τὸ τέλος διάφορον. ὅθεν κατὰ μὲν τοῦ Ἑσδρα τὴν γραφὴν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος ἐπληρώθη ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Ἰωακείμ, ἥλικα καὶ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθε διὰ στόματος Ἱερειοῦ· κατὰ δὲ τὴν προφητείαν Ζαχαρίου τοῦ προφήτου βοῶντος μετὰ ἔτη μβ', κύριε ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερεΐδες; τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος. ἄλλοθεν ποθεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἑβδομηκονταετῆς χρόνος ἔξει τὴν ἀρχήν. οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ναβουχοδονόσωρ 10 εὑρίσκεται λαμβανόμενος ἐπὶ τὴν τελείαν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἣτις ἀρξάμενη μὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου ἐπαύθη P. 223 ἔπειτα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Κύρου μόνων τῶν θεμελιῶν ὑπερβληθέντων, μέχρις ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Δαρείου τελείας ἀφάσεως δοθείσης τῷ ἔθνεϊ καὶ τῇ 15 ἀνοικοδομῇ τοῦ ναοῦ, τῷ ε' ἔτει Δαρείου ἐτελειώθη τὸ ἔργον, ὡς ἐφεξῆς δειχθήσεται ἐκ τῆς ἱερῆς τοῦ Ἑσδρα γραφῆς. εἰσὶν οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Ἰωακείμ ἕως πρώτου ἔτους Κύρου ο' ἔτη τῆς τοῦ Ἰούδα αὐχμαλωσίας ταῦτα. Ἰωακείμ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους ἕως α' ἔτη η'. Σεδεκίου ἔτη ια'. Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κε'. Εὐδαλὰδ Μαροδάχ ἔτη ε'. Νιργλισάρον τοῦ καὶ Βαλτύσαρ ἔτη γ'. Δαρείου Ἀστυάγουσ ἔτη ιζ'. Κύρου α'. ὁμοῦ ο'. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς

6. ἐλεήσης B. Vide Zachar. I, 12. 7. ὑπερῆδες B. 9. τῆς τοῦ G. 10. οἰκοδομῆν B. 11. μὲν om. G. 12. ὑπὸ B. ἀπὸ G. 15. ἀνοικοδομῆν B. 16. δειχθήσεται G. 19. εὐδαλὰδ A. Εὐδαλὰδ G. 20. Μαροδάχ G. νιργλισάρον AB.

sum principium, varium quoque finem esse necessum est. Quocirca annorum septuaginta decursus ab Iocim quarto, ita deo Hieremiae verbis ferente sententiam exordium sumens, anno Cyri primo, iuxta Esdrae fidem nostram sibi conciliantis testimonium finitus dignoscitur. Zacharia tamen oppositam in partem assensum trahente et retro annos duos et quadraginta vociferante: domine, quousque non misereberis Hierusalem et urbium Iuda, quas despexisti; iste annus septuagesimus est. Sane septuagenum hoc spatium aliud exordium sortiri detegitur, ac nonnunquam ab ipsius Nabuchodonosor obitu numerari, ut circa templi restaurationem absolutam terminum aptius consequatur. Et illa quidem anno Cyri primo coepta est, cum ipsius Cyri mandato, positus duntaxat fundamentis, ad secundum Darii Hyastaspis filii suspensa non processit ulterius; secundo postmodum eiusdem Darii anno, libera facultate, genti templique operae concessa, sexto Darii anno tota moles ultima manu fuit absoluta, ut in sequentibus ex sacris Esdrae monumentis declarandum. Numerantur itaque ab Iocim anno 4 ad primum Cyri captivitatis Iuda anni 70, hoc pacto. Ab Iocim anno quarto ad undecimum anni 8, Sedeciae anni 11, Nabuchodonosor anni 25, Evilad Merodach anni 5, Niriglesari, qui et Baltasar, anni 3, Darii Astyagis anni 17, Cyri unus: summa 70. Qui vero a Nabuchodonosor obitu ad

Βτελευτῆς Ναβουχοδονόσωρ ἐπὶ τὴν τελείαν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ τοὺς χρηματισμοὺς Ζαχαρίου τοῦ προφήτου πάλιν ὁ ἔτη συναριθμεῖται οὕτως· Εὐιλὰδ Μαροδάχ ἔτη ε'. Νιριγλήσαρος ἔτη γ'. Δαρείος Ἀστυάγης ἔτη εἴς. Κῦρος λα'. Καμβύσης η'. Δαρείος Ὑστάσπου ε'. ἐτελειώθη ὁμοῦ ὁ. ἐκ ταύτης τῆς αἰχμαλωσίας ἦν Δανιὴλ ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ Ἀνανία, Ἀζαρία, Μιζαήλ. οὗτος ὁ Δανιὴλ παιδευθεὶς τὴν παιδείαν εὐάρεστος ἐγένετο τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσωρ. ταῦτα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς μαρτυρῶν, ὅτι ἐκ τῆς β' αἰχμαλωσίας Ἰούδα ἦν, ὃ τε Δανιὴλ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες. Πανόδωρος δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἱστορικῶν ἐκ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ ὑπὸ 10 C Σαλμανασάρ αἰχμαλωσίας.

Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωδς'.

Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Σεδεκίου τὰ ὁ ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖ. 15

Τῷ ε' ἔτει Σεδεκίου, κόσμου δὲ δϞδ', ἤρξατο προφητεῦν ὁ μὲγας προφήτης Ἰεζεκιήλ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτοις ἐδήλωσεν ὅτι Δμετὰ ὁ ἔτη ἀναλεύξουσιν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἰερემίου προφητείαν. 20

Ἀνανίας ψευδοπροφήτης ἀνδιωτᾶμενος Ἰερεμίᾳ θνήσκει, καθ' ὃν χρόνον Ἰεζεκιήλ προφητεῦν ἐν Βαβυλῶνι.

Ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐγένοντο δούλων ἐλευθερία.

8. Εὐιλὰδ Μαροδάχ G. ἔτη ε' B. ἔτη om. G. Vulgo Νιριγλήσαρου. νιριγλήσαρος B. 4. κύρος AB. Κύρου G. Conf. p. 230 b. 10. ἐκ B. ἐν G. 14. ὁ' om. G.

ultimam templi structurae manum impositam et Zachariae prophetae vaticinia intercluduntur anni, hunc in modum colliguntur. Evilad Merodach anni 5, Niriglesari anni 3, Darii Astyagis anni 17, Cyri anni 31, Cambysis 8, Darii Hyastaspis filii 6: summa est 70. Captivitate ista Daniel cum sociis Anania, Azaria et Mizaël abductus est. Danieli omni scientiarum cultu exornatus regis Nabuchodonosor animum sibi conciliavit. Haec Africanus, secunda Iudae captivitate Daniele et socios pueros fuisse delatos testatus; Panodorus autem et alii historiarum scriptores Samariae servitate, cuius auctor fuit Salmansar, deportatum contendunt.

Iuda rex 20 Sedecias annis 11, mundi vero 4896.

A Sedeciae anno primo captivitatis intervallum computat Africanus.

Quinto Sedeciae anno, mundi vero 4900 magnus propheta Ezeiel futurorum eventus coepit praedicere; eodemque loacim captivitatis anno Sedecias captivus Babylone detentis post annos 70 ex Babylone revocandos in patriam iuxta Hieremiae vaticinia manifestavit.

Ananias pseudopropheta Hieremiae adversarius interit ea tempestate, qua Ezeiel Babylone prophetiae lumine claret.

Servorum manumissiones in Hierusalem factae.

Τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηγάβ εἰσελθόντας ἐπὶ τῆς Σεδεκίου πολιτοκρίας ὄρων Ἱερεμίας μὴ πίνοντας οἶνον μηδὲ ὑπὸ στέγῃν οἰκοῦντας, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολήν, τοὺς Ἰουδαίους ἀνείδιξεν ἀπειθοῦντας τῷ θεῷ, καὶ μηδὲ κἂν ὡς οὗτοι τῷ πατρὶ βπειθόμενοι τῷ κτίσαντι.

Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἐξελθὼν εἰς πόλιν Βενιαμὴν ὠνήσασθαι ἄγρον συνελήφθη ὑπὸ τινος Ἱερουά, τῷ Σεδεκίᾳ τε παρεδόθη καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καθείροχθη. ἐνθα προφητεύων τὰ τῆ πόλει P. 224 καὶ τῷ ἔθνει συμβησόμενα εἰς λάκκον ἐνεβλήθη. τοῦτον ὁ V. 179 10 Αἰθίοψ Ἀβδεμελεχ οἰκίος Σεδεκίου ἀνέλατο τοῦ λάκκου, δυσωπήσας τὸν βασιλέα. τούτῳ προσαχθεὶς Σεδεκίας καὶ τινα μαθὼν παρ' αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν οὐχ ὑπήκουσεν. ἦν δὲ φυλαττόμενος ἐν τῇ ἀλλῇ ἕως ὅτε ἡ πόλις ἦλω.

15 Τὰ τῆς τετάρτης τῶν βασιλειῶν περὶ τῆς τελείας αἰμαλωσίας Σεδεκίου καὶ τῶν καταλειφθέντων ἐπὶ Ἰωακείμ Β Ἰουδαίων καὶ ἱερῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐρημώσεως Ἰερουσαλήμ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ 9' τῆς βασιλείας Σεδεκίου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ 1', αὐ' τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουχοδονόσωρ βασιλεὺς Βα-

1. Ἰωναδὰβ B. Ἰωναδὰμ G. Ῥηγάβ dedi ex p. 219 d. Ῥηγάβ B. Ῥηγάμ A. Ρηγάμ G. 4. καὶ μηδὲ κἂν] μηδὲ, καὶ G. 5. Legabatur πεποιθόμενος. Correxī ex p. 220 a. 6. βενιαμὴν B. 7. Ἱερουά] Ἱερουά G. παρεδόθη B. 10. αἰθίοψ B. Σεδεκία G. 13. ὅτε] Legebatur ὅταν. 16. ἱερῶν οἰκῶν G. 18. Καὶ] Cap. 25. 19. ὁ βασιλεὺς G. ὁ om. B.

Filios Ionadam filii Recham obsidionis sub Sedecia tempore Hierusalem ingressos contemplatus Hieremias vino abstinere et a domibus procul habitare patris mandatum reveritos, Iudaeos in deum contumaces, neque horum more patri conditori obsequitos increpat.

Hieremias propheta egressus in urbem Beniamin, ut agrum emeret, a quodam Ierua portae custode detentus, Sedeciaeque traditus, carcere conclusus ibidemque civitati et genti eventura praenunciavit, in cisternam missus est; quem subinde Abdemelech Aethiops Sedeciae domesticus rege precibus interpellato, e cisterna eripuit. Sedecias collatis cum eo sermonibus nonnulla, quae salutem spectarent, accepit monita, quibus nihilo secius parere detrectavit; Hieremias autem ad urbis usque ultimum excidium sub aulae custodia tenebatur.

Excerpta ex Regum libro 4 de consummata captivitate, de Sedecia et relictis ab Ioacim tempore Iudaeis, de sacris domus domini vasis et de Hierusalem desolatione.

Et factum est in anno Sedeciae regis nono, in mense 10, die vero mensis 11, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse et virtus eius omnis

βαλῶνος, αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ὑποδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλω. καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς περιοχὴν ἕως τοῦ ἰα' ἔτους βασιλείως Σεδεκίου, 9' τοῦ μηνός. καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ 5
 ὅσσοι ἦσαν ἄρτοι τῶ λαῷ τῆς γῆς. καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου νυκτὸς ἐξῆλθον ὁδὸν πόλης τῆς ἀπὸ μέσον δύο τεχνῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλείως. καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλω κατὰ δυσμάς κατὰ Ἱεριχώ. καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν Ἀραβὰ. καὶ ἰδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλείως καὶ κατέλαβον αὐτὸν 10
 ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἱεριχώ. καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάτωθεν αὐτοῦ. καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ὀβλαθά, καὶ ἐκρίθη πρὸς αὐτὸν λόγους. καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς 15
 ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔθρεν αὐτὸν ἐν πένθαις. 15 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μηνός αὐτὸς ἐκλιπὼν ἐννεακαιδέκατος τοῦ Ναβουχοδονόσορ ἦλθε Ναβουζαρδάν ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλείως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλείως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ. καὶ πάντα οἶκον ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ. καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κατέλυσεν κύκλω ἡ δύναμις Χαλδαίων, ὁ ἀρχιμάγειρος. 20

1. πᾶσα ἡ B. ἡ πᾶσα G. 2. παρενέβαλεν B. παρέλαβεν G., περιτειχῶν G. 3. περιοχὴν κύκλω G. κύκλω om. B. βασιλείως G. 4. τοῦ μηνός] τοῦ om. B. 5. εἶσαν B. 7. ἀναμέσον B. ἀπὸ μέσον G. 9 et 11. Ἱεριχῶ AB. 9. Vulgo Ἀραβία. 13. Πιβλαθά Reg. 17. ὁ ἐκλιπὼν G. 18. ἀρχιμάγειρος B. 21. οἶκον om. G. 22. καὶ ὁ m. ὁ ἀρχιμάγειρος om. Reg.

In Hierusalem. Et castra metatus est super eam et aedificavit super eam vallum in circuitu. Et circumvallata est et clausa civitas per gyrum, ad annum undecimum regni Sedeciae, nona mensis. Et invaluit fames in civitate; et non erant panes populo terrae. Et scissa est civitas; et egressus est rex omnesque viri bellatores nocte pariter exierunt via portae inter duos muros exstructae, haec est regiorum hortorum porta; et Chaldaei civitatem per gyrum obsidebant ad occidentem versus Hiericho. Et profecti sunt via Araba. Et insecta est virtus Chaldaeorum post regem et ceperunt eum ad desertum Hiericho; et omne robur eius dispersum est ab eo. Et ceperunt regem et duxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha; et locutus est iudicium cum eo. Et filios Sedeciae ingulavit ante oculos eius; et oculos Sedeciae excaecavit et ligavit eum compedibus et duxit eum in Babylonem. Et in mense quinto, die septima mensis, (ipse annus nonus et decimus Nabuchodonosor), venit Nabuzardan princeps coquorum stans coram rege Babylonis, in Hierusalem; et incendit domum domini et domum regis et omnem domum Hierusalem et omnia flammis consumpsit. Et murum Hierusalem in circuitu diruit virtus Chaldaeorum et princeps coquorum,

καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας, οἳ ἠτύτομόλησαν πρὸς βασιλέα Βαβυλωνός, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στέρηματος μετήρες, καὶ ὑπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς μηχανῶν καὶ τὴν θύλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ P. 225 Χαλδαῖοι, καὶ ἦσαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν, τοὺς λέβητας καὶ τοὺς λαμπτήρας καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυσοκάς καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν, ἐν αὐτοῖς ἐλαβον, καὶ τὰ πύρια καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσοῦς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἐλάβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, στύλους δύο, τὴν θύλασσαν τὴν μίαν καὶ τὰς βίβλους, ἃς ἐποίησε Σαλομὼν τῷ οἴκῳ κυρίου. οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ τῶν σκευῶν· καὶ τὰ ἔξῃς.

Ταῦτα μὲν ἐν τῇ δ' τῶν βασιλειῶν. ἐν δὲ τῷ τέλει τῆς δευ- 15 τέρας τῶν Παρακλειπομένων περὶ τῶν ο' ἔτων τῆς αἰχμαλωσίας οὕτως φησί· καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως Β βασιλείας Περσῶν καὶ Μήδων τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος τοῦ Ἰερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἔτων ο'. Ναβου- V. 180 ζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος δοῦλος τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἐμπρήσας τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ναὸν καὶ τὰ βασίλεια, τὰ σκηνώματά τε τῶν δυναστῶν καὶ τῶν λοιπῶν, τοὺς ἐπισήμους ἀπήγαγε πρὸς Ναβου-

1. περισσὸν B. περισσὸν G. 3. μετήρεν AB. μετήρας G.
 4. ὑπέλειπεν B. 5. μηχανῶν B. μηχανῶν A. μηχανῶν G.
 7. αὐτῶν B. αὐτὸν G. 11 et 20. ἀρχιμάγειρος B. 11. στύ-
 λους A. 16. εἶσαν B. 19. σαββατίσαι B. Ναβουζαρδάν
 δ] ὁ Ναβουζαρδάν G. 20. καὶ δοῦλος G.

qui residuum populi quod remanserat in civitate, et eos qui deiecto animo ad regem Babylonis defecerant, et reliquum populi robur secum abduxit; et de mendicis terrae reliquit in vinitores et in agricolas. Et columnas aereas in domo domini erectas et bases et mare aereum in domo domini positum contriverunt Chaldaei; et tulerunt aes eorum. Lebetes insuper et et lucernas et vestes et phialas et mortariola et omnia vasa, in quibus ministrant, abstulit; et thuribula et phialas aureas et argenteas cepit princeps coquorum; columnas duas et mare unum et bases, quas fecit Salomon in domo domini. Non erat pondus aeris omnium vasorum; et quae sequuntur.

Hactenus ex 4 Regnorum libro; ad calcem vero Paralipomenon secundi de captivitate annis 70 haec habentur. Et erant ipsi et filii eius in servos usque ad Persarum et Medorum regnum, ut adimpleretur verbum domini per os Hieremiae; donec frueretur terra Sabbatis suis, et ea sabbatizaret in complementum annorum 70, Nabuzardan princeps coquorum et servus Nabuchodonosor Hierusalem templo, regia et procerum tabernaculis et reliquis igne devastatis, praestantes quosque et insignes eorum ad Na-

χοδονόσωρ, οἱ καὶ ἀγγερέθησαν ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος πένητάς τινας κατέλιπεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ προβάσει γεωργίας ἡγεμόνα αὐτοῖς καταστήσας τὸν Γοδολιαν. Ἰερεμίας δὲ καίτοι προτραπείς ὑπ' αὐτοῦ, εἰ βούλοιο συναπελθεῖν καὶ τιμῆς ἀξιωθῆναι, μᾶλλον τοῖς πένησι συναπέμεινεν. Ἰσμαῆλ δὲ τις μετὰ δύο μῆνας ἀναπεσθεὶς 5
 Cύπῳ τοῦ βασιλέως Ἀμανιτῶν ἕμα τισὶν ἄλλοις ἐπελθὼν εἰς Μασσίφατον, Γοδολιαν ἀναιρεῖ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Χαλδαίους καὶ Ἰουδαίους· ἐν οἷς καὶ π' ἄνδρας ἀπὸ Σαμαρείας καὶ τῆς λοιπῆς Ἰουδαίας πενθοῦντας τὴν ἄλωσιν τοῦ ναοῦ καὶ προσφορὰς προσάγοντας συναείλεν· Ἰωνᾶς δὲ τις παραλαβὼν τοὺς καταλοίπους 10
 τῶν Ἰουδαίων, Ἰερεμίου κωλύοντος αὐτὸν, καὶ Ἰερεμیان ἄκοντα, προσφεύγει σὺν αὐτοῖς Οὐαφρεὶ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ· ἐνθα πάλιν προφητεύει Ἰερεμίας αὐτοῖς τὰ τῆς ἐσχάτης ἀλώσεως καὶ ἀπωλείας ἕμα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐσόμενα ὑπὸ Χαλδαίων, ἃ καὶ γέγονε τῷ κη' ἔτει Ναβουχοδονόσωρ, ἀφ' οὗ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος 15
 Κόρου πληροῦται ἔτη μ' κατὰ τὴν προφητείαν Ἰεζεκίηλ. οὗτοι Δειδωλολάτρησαντες ἐν Αἰγύπτῳ ἐλεγχόμενοι τε ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἰερεμίου ἐλιθοβολήσαν αὐτόν.

Ταύτης τελείας αἰχμαλωσίας καὶ πυρπολήσεως ἔτη ἀπ' ἐν-
 τεῦθεν ἀριθμοῦνται, ἦγον ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους Σεδεκίου, κόσμον δὲ 20
 ρθ' αὐτῶν καὶ εἰσι κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους Ναβου-

1. οἱ καὶ] οἱ δὲ G.	2. κατέλιπεν B.	3. καίτοι] εἰ καὶ G.
6. ἀμανιτῶν B.	μασίφατον B.	8. οἷς καὶ B. καὶ om. G.
10. ἰωνᾶς B.	12. Οὐαφρεὶ G. οὐαφρεὶ AB.	14. ἃ B.
ὡς G.	15. τὸ πρῶτον ἔτος B. τῷ α' ἔτει G.	20. ἀριθμῆται G.

buchodonosor deportavit, qui omnes ab eo ingulati sunt. Ille agros colendos causatus, egenos quospiam in Iudaea reliquit, duca Godolia praefecto. Hieremias autem licet invitatus, et ut cum eo discederet honoribus allectus, cum egenis moram facere elegit. Exactis porro mensibus duobus, quidam Ismael nomine Ammanitarum regis consilio motus, Massiphato cum nonnullis aliis occupato, Godoliam et repertos cum eo Chaldaeos et Iudaeos interficit, e quorum numero erant viri 80 ex Samaria et reliqua Iudaea lugendo urbis excidio et primitiis offerendis intenti, quos omnes una crudeliter necat. Alius quidam Ionas adiunctis Iudaeorum reliquis, Hieremia in contrarium sensum renitente, ipsoque Hieremia secum ducto, ad regem Aegypti Vaphri confugit; ibi postremi calamitatem excidii proximique interitus et necis a Chaldaeis impendentis ipsis et Aegyptiis comminatur Hieremias; quae probavit eventus anno Nabuchodonosor 28, a quo ad primum Cyri annum, complentur anni 40 iuxta Ezechielis prophetiam. Illi idolorum cultus in Aegypto studiosi redditi, et eo nomine ab Hieremia reprehensi, lapidibus ei mortem inferunt.

Captivitatis istius universae et integri excidii anni ducunt hinc exordium, ab anno videlicet undecimo Sedeciae, mundi vero 4903. Accuratum autem et diligentius expensum ratiocinium a 20 Nabuchodonosor ad annum

χοδονόσωρ ἕως τοῦ α' ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου ἕτη οὕτως·
Ναβουχοδονόσωρ τὰ λοιπὰ ἕτη κδ'. μγ' γὰρ τὰ ἅλα ἔβασίλευσε
Χαλδαίων, ἀπὸ δὲ τοῦ ιθ' ἔτους αὐτοῦ ἔβασίλευσε καὶ τῶν Ἰου-
δαίων· τὰ λοιπὰ ἕτη κδ'. μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ P. 226
 5 *Μαροδάχ λεγόμενος ἕτη δύο μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς Ναβουχο-*
δονόσωρ ἔβασίλευσεν, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τὰ Χαλδαικὰ συγγρα-
ψάμενοι Ἀλέξανδρος καὶ Ἀβυθῆνης, οἷς καὶ Ἰώσηπος καὶ πάν-
τες ἐν τούτοις ἔπονται, συμφωνούσης καὶ τῆς Θείας γραφῆς.

Τοῦτον τὸν Εὐειλάδ Μαροδάχ διὰ πολλὴν περὶ τὰ πράγματα
 10 *παρανομίαν καὶ ἀσέλγειαν Νιριγλήσαρος γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπ' ἀδελ-*
φῆ ἀνελὼν διεδέξατο, καὶ ἔβασίλευσεν ἕτη δ' Χαλδαίων καὶ Ἰου-
δαίων καὶ τῶν λοιπῶν. μεθ' ὃν υἱὸν αὐτοῦ Λαβοςάροχόν φασιν
ἐπὶ μῆνης θ' κρατῆσαι τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τρόπων κακοήθειαν Β
ὑπὸ τῶν φίλων ἐπιβουλεύθηται. τούτου δὲ μνήμην αἱ θεαὶ γρα-
 15 *φαὶ οὐ ποιοῦνται, οὐδὲ ἐν χρονικοῖς κανονοῖς αὐτὸν οἱ πολλοὶ*
τάττουσιν· ἕτεροι τοῖς χρόνοις τοῦ πατρὸς Νιριγλήσαρου συνα-
ριθμοῦσιν, ἀντὶ τεσσάρων πέντε συνάγοντες. μετὰ τοῦτον παρέ-
θηκαν τὴν βασιλείαν οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ κοινήν γνώμην ἐν
τῶν ἐκ τῆς ἐπισυστάσεως αὐτῶν Ναβοννήδω τῷ Ἀσσονήρῳ Λα-
 20 *ρείῳ καλομένῳ τῷ καὶ Ἀστυάγει, οὗ κατὰ τὸ ιζ' ἔτος τῆς βασι-*
λείας Κύρου ἐκ Περσίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐξεληλυθὼς καὶ

4. εὐειλάδ B. Εὐιλὰδ G. 5 et 9. Μεροδάχ G. 7. Vulgo
 Ἀβυθῆνης. ἀβυθῆνης B. Ἰώσηπος] Antiq. X, 11. p. 53. c. Apion.
 1. 20. p. 451. 8. τούτῳ G. 9. εὐειλάδ B. Εὐιλὰδ G.
 10. νιριγλήσαρος A. 12. ὃν υἱὸν B. ὃν υἱῶν G. 18. δὲ αὐ-
 τῷ AB. 19. ἐκ τῆς addidi ex B. ἐπισυστάσεως B. ἐπὶ συστά-
 σεως G. Ναβοννίδω G.

Cyri regnantis primum hoc pacto colligitur. Reliqui Nabuchodonosor anni putantur 24, tribus siquidem et quadraginta Chaldaeis imperavit, et iam a 19 Iudaeos sub iugum misit; supersunt itaque 24. Post eum Evilad Merodach filius eius ita dictus, patre nimirum Nabuchodonosor vivis erepto, regnum annis duobus obtinuit, ut Chaldaicarum rerum scriptores Alexander et Abydenus testantur, quos etiam assentiente divina scriptura, cum aliis sequitur Iosephus.

Evilad Merodach istum ob summam in rebus administrandis vecordiam et vitae luxum Niriglesarus ex sororis coniugio levirum interfectum excepit, Chaldaeisque, Iudaeis et aliis sibi subiectis imperavit annos 4. Eo sublato filium eius Labosarochum regnum tenuisse referunt menses 9, et propter morum improbitatem ab amicis insidiose necatum. Huius nullam mentionem sacra monumenta fecere, nec in chronologicis suis laterculis plures eundem recensent; alii Niriglesari patris spatio, quinque vice quatuor positus annis, comprehensum volunt, et utriusque unum putant imperium. Extincto Labosarocho cuidam facinoris in eum perpetrati participi Nabonnido Assvero, Dario etiam dicto vel Astyagi, qui paraverant insidias, communibus suffragiis deferunt regnandi potestatem; cuius regni

πάσαν καταλαβόμενος πολέμῳ τὴν λοιπὴν ἀρχὴν, αὐτὸν τε τὸν Ἀστυάγην μετὰ κρατερὰν μάχην προσφυγόντα τῇ ὑπ' αὐτοῦ τει-
 Χρισθείῃ πλείονος ἕξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου Βαβυλῶνι,
 πολιορκήσας χειρῶσατο καὶ τὰ τείχη κατέσκαψε, φιλανθρω-
 πῶς αὐτῷ χρησάμενος καὶ χάραν Καρμανίαν δὸς οὐκ ἐκλήθη. 5

V. 181 Ταῦτα, φησὶν Ἰώσηπος, καὶ σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέραις
 βίβλοις τὴν ἀλήθειαν· γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς ὅτι Ναβουχοδο-
 νόσωρ ἡ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει τὸν παρ' ἡμῶν ναὸν ἠρήμωσε,
 καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπὶ ἔτη ν'. δευτέρῳ δὲ τῆς Κύρου βασιλείας ἔτει τῶν
 Θεμελιῶν ὑποβληθέντων, ε' πάλιν τῆς Δαρείου βασιλείας ἐτελέσθη. 10
 εἰσὶν οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κ'. Εὐει-
 Διάδ Μαροδάχ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'. Νιργλυσάρου γαμβροῦ αὐτοῦ
 ἔτη ε', σὸν τοῖς θ' μῆσι τοῦ παιδός. Ναβοννήδου τοῦ καὶ Ἀσ-
 σονήρου Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγου καλουμένου ἔτη ιε'. Κί-
 ρου α' ἔτος, ἐν ᾧ καὶ ἡ πρώτη ἀφῆσις γέγονεν. ἡμοῦ ἔτη ν'. 15

Ὁ μὲντοι Εὐσέβιος τὸν Ἀστυάγην ἀπὸ τοῦδε τοῦ Σεδεκίου
 ἐστοιχείωσε βασιλεύσαντα Μήδων ἔτη λη', ἦτοι ἀπὸ τοῦ ιβ' ἔτους
 Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ ε' ἔτους Νιργλυσάρου· τοῦτου τὸ ε'
 ἔτος λογισάμενος πρῶτον ἔτος τῆς Κύρου βασιλείας ἐν τῷ κανο-
 νίῳ αὐτοῦ, τῆς δὲ ἐπὶ Σεδεκίῳ αἰχμαλωσίας ἔτος λα', καὶ μῆδ' 20

6. Ἰώσηπος] Contra Apion. I, 21. p. 452. Conf. Euseb. p. 34.
 καὶ B. πῶς καὶ G. 7. ὅτι ὁ G. 8. τῆς αὐτοῦ B: αὐτοῦ τῆς G.
 τῆς om. A. 9. δευτέρῳ — ἔτει B. δευτέρῳ — ἔτη G.
 11. εὐειλάδ B. Εὐιλὰδ G. 12. νιργλυσάρου A. 13. Vulgo
 Ναβοννίδου. ναβοννήδου B. 17. Μήδων om. G. ἀπὸ τοῦ]
 τοῦ om. G. 18. τοῦ Ναβ — G. τοῦ om. B. ε' om. G.
 19. πρῶτον B. α' G.

anno 17 Cyrus e Perside cum copioso exercitu egressus, toto quaqua ver-
 sus subigato eius imperio victor, ipsum tandem Astyagen, amisso praelio,
 Babylone muris e coctis lateribus et bitumine a se circumvallata receptam
 et obsessum cepit; et moenibus dirutis, eo capto humaniter usus est, data
 ad habitandum Caramania provincia.

Haec Iosephus refert: et concordem (ait) obtinet e nostris libris ve-
 ritatem, quibus legimus; Nabuchodonosor anno regni 18 templum nostrum
 in terram deiecisse, quod eo pacto per annos 50 iacuit eversum. Restau-
 ratum autem Cyri regnantis anno secundo fundamenta, secundo rursum Darii
 consummatum fuit. A Nabuchodonosor igitur nono et decimo anni 25 nu-
 merantur; Evilad Merodach filii eius duo; Niriglesari eius leviri anni 5 cum
 novem, quibus filius regno potitus est, mensibus; Nabonnidi, qui et Assve-
 rus Darius et Astyages nuncupatur, anni 17. Annus denique Cyri unus, quo
 prima populi facta est dimissio; quorum omnium summa est 50.

Eusebius porro Astyagem iam a Sedeciae temporibus regno potitum
 describit, ab anno nimirum Nabuchodonosor 12 ad quintum usque Niri-
 glesari; post eius vero postremum annum, digesto a se laterculo, regni
 Cyri primum ordinat. Annorum autem illorum Astyagis septendecim a re-

ὅλος λογιώμενος τὰ Δαριέου τοῦ Ἀστυάγου ἔτη ιϛ', ὅπερ καὶ ἄλλοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν πεποιθήκασι, εἶτα Κύρου P. 227 λ' ἱστοικίωσι, καὶ μετ' αὐτοὺς Καμβύσου ἔτη η'. ἔπειτα β' Μάγων ἀδελφῶν μῆνας ζ'. καὶ Δαριέου Ὑστάσπου ἔτος α'. γίνονται ὁμοῦ ἔτη ο' ἀπὸ δ' ἔτους Σεδεκίου. οὐ μέντοι ἐπισημήνατο ὅτι ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Σεδεκίου τὰ τῆς αἰχμαλωσίας ο' ἔτη συναριθμῆι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους τοῦ αὐτοῦ Σεδεκίου, λέγω δὴ ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ, παραθεῖς καὶ Κλήμεντος χρησιν, ἐν οἷς γράφει· πρῶτον ἔτος αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων 10 ἔθνος, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ πολιορκήσας τὰ Ἱερουσόλυμα τὸν νεὼν πυρπολεῖ. διήρακεστέ τε ὁ νεὼς ἀπὸ πρώτης κατασκευῆς ἔτισι υμβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ στρωματεῖ φάσκων ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ B 15 Ἰουδαίων λαοῦ γεγονέναι, βασιλεύσαντος μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφρεῖ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου, συνάγεσθαι δὲ τὰ ο' ἔτη τῆς ἑρημίας τοῦ τόπου εἰς τὸ β' ἔτος Δαριέου [Ἑβραίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσόλυμοις ναοῦ]. Οὐαφρεῖ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱε- 20 ρουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. μέμνηται δὲ Οὐαφρεῖ καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης.

4. Μάγων] μεγάλων B. ὑστάσπου B. Τυτάσπου G. 6. τὰ τῆς αἰχμαλωσίας — αὐτοῦ Σεδεκίου addidi ex B. 8. ἔτους addidi ex B. παραθεῖς] Vide Eusebium p. 330. et chronicon paschale p. 137. 13. στρωματεῖ B. στρώματι G. Est p. 396. ed. Potter. 15. οὐαφρεῖ B. Οὐαφρεῖ G. Οὐαφροῦ chronicon paschale. Apud Clementem Οὐάφρης dicitur; apud Syncellum alibi Οὐαφρος. 16. δὲ add. B. 17. Ἑβραίων — ναοῦ omittunt Eusebius et chronicon paschale. 18. οὐαφρεῖ B. Οὐαφρεῖ G. 20. δὲ καὶ G. Οὐαφρεῖ] Vulgo τοῦ Ἀφρεῖ. τοῦ ἀφρεῖ B.

Huius ecclesiae nostrae Historici ei tribui solutorum nulla facta memoria, a Sedeciae captivitate annos unum et triginta, Cyri deinde alios 30, posthaec Cambysis annos 8. Magi utriusque fratrum menses septem et Darii Hystaspis anaum unum enumeravit; ex quorum summa a Sedeciae ultimo annos collegit 70 Eusebius procul dubio, etiam Clementis auctoritate neglecta, captivitatis annos ab Ioacim quarto, qui Nabuchodonosor primus extitit, numerandos non animadvertit, ubi scribit in haec verba. Iudaeorum captivitas annus primus, quo Chaldaeorum rex Nabuchodonosor Hierosolymis obsessis, templum incendit, quod ab initio conditus sui annis 442 steterat. Sententiae vero nostrae etiam Clemens consonat in primo Stromate, Olympiade 48 Iudaeorum populi captivitatem in Babylonem factam esse testatus, regnante apud Aegyptios Vaphri et Atheniensium praetore Philippo; et supputari 70 annos desolationis usque in annum Darii secundum. Hebraeorum captivitatis et templi quod fuit in Hierusalem exterminii anni 70. Ad Vaphri, Aegyptiorum regem, Hierusalem ab Assyriis capta Iudaeorum reliqui confugerunt. Huius Vaphri Hieremias propheta meminit.

Ταῦτα Εὐσέβιος, ἐποτάξας τῷ ἰα' ἔτει Σεδεκίου τὴν ἀπα-
 ριθμῆσιν τῶν ὁ τῆς αἰχμαλωσίας ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θ' ἔτους Ἀστυά-
 γους πεποίηται ἕως τοῦ λη' αὐτοῦ ἔτους ἔτη κ' λογισάμενος αὐτῶ·
 Cμηθ' ὃν Κύρου πρῶτον ἔτος παραθεῖς γράφει πρὸς λέξιν ταῦτα·
 Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων γένους, καθ' ὃν 5
 ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἀμφὶ τὰς ε' μυριάδας Ἰου-
 δαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν καὶ θεμελίους καταβάλλοντο τοῦ
 ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων ἔθνων ἐπισχόντων διέμεινε τὸ ἔργον ἀτε-
 λές μέχρι Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνε-
 στώτος. συνάγεται δὲ ὁ πῦς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰου- 10
 δαίων ἔθρους ἔτη ὁ, ἀριθμούμενα κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου
 ἔτους Ἰωακείμ ἐπὶ κ' ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ
 δὲ ἑτέρους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προφητείας Ἰερεμίου, ἧ γέγονε
 κατὰ τὸ ιϛ' ἔτος Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδαίων. ἀπὸ δὲ τοῦ ε' ἔτους
 Dτῆς προφητείας Ἰερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη ὁ γίνονται. 15
 τῆς δὲ ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἧ ἑβδομηκονταετῆς ἀποπεραιουῦται
 κατὰ τὸ β' ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως. ὅτι μὲν οὖν
 ἑαυτὸν παρελογίσατο καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἰα' ἔτους
 V. 182 Σεδεκίου ἕως τοῦ β' ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τὰ ὁ ἔτη ἐπιλο-
 γισάμενος φανερόν. ἀνθ' ὧν γὰρ ἐχρῆν αὐτὸν τὰ λοιπὰ κ' ἔτη 20
 τοῦ Ναβουχοδονόσορ, τοῦ καὶ τὴν ἄλωσιν τοῦ ἔθρους ποιησα-

3. αὐτοῦ ἔτους B. ἔτους αὐτοῦ G. κ' 2' m. 4. γράφει] Eusebius p. 332. chronicon paschale p. 142. 7. τοὺς θεμελίους G. καταβάλλοντο B. κατεβάλλοντο G. κατέβαλον chronicon paschale.
 8. ἔθνων om. G. 11. ἀπὸ τοῦ G. τοῦ om. B. 12. τοῦ Περσῶν] καὶ Περσῶν G. 13. γέγονε ex chronico paschali p. 143. dedi. Legebatur γέγνε. 15. ἐπὶ] ἕως G. 16. ἀποπεραιουῦται AB. περαιουῦται G. 20. κ' κθ' m.

Haec Eusebius anno Sedeciae undecimo annorum captivitatis 70 mox subaectens seriem ab Astyagis nono ad octavum et tricesimum annis 30 eadem assignatis; tum vero annum Cyri primum subiuncturus haec totidem verbis refert. Iudaeorum gentis Cyrus captivitatem laxavit; cuius aetate Iudaeorum circa myriades quinque Babylone reduces, altari exstructo, templi fundamenta posuere. Vicinis autem operas inturbantibus, opus remansit imperfectum, altari solo consistente, ad Darii filii Hystaspis tempora. Omne vero spatium Iudaicae captivitatis, ex nonnullorum sententia, a tertio Iocim ad Cyri Persarum regis 20 colligitur; vel, ut aliis placet, ab Hieremiae vaticiniorum principio, circa 13 Iosiae Iudaeorum regis annum; a quinto vero prophetiarum Hieremiae ad Cyri primum integri numerantur 70; excidii vero templi septuaginta annorum terminus circa secundum Darii Persarum regis annum completur. Caeterum quod se ipsum et veritatem deluserit Eusebius, ab undecimo Sedeciae ad secundum Darii filii Hystaspis 70 subducens annos, patet. Cum enim Nabuchodonosor excidii Iudaicae gentis auctoris residuos 24 annos recensere debuisset, ac successorum pa-

μένον, λογίσασθαι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἕπ' αὐτοῦ, λέγω δὲ τοῦ τε
 οἴου αὐτοῦ *Εὐειλάδ Μαροδάχ* καὶ *Νιριγλησάρου* τοῦ γαμβροῦ
 αὐτοῦ, ὡς προεδήλωται, εἰθ' ἐξῆς ἐπὶ τὸν *Ναβόννηδον* τὸν
 καὶ *Δαρείον Ἀστυάγην* τὸν *Ἀσσοῦ* ἐλθεῖν, (ὃς γέγονεν ἔχα-
 5 τος βασιλεὺς *Μήδων* ἀπὸ *Ἀρβύκου* τοῦ καθελόντος σὺν τῷ *Βε-* P. 228
λεσῷ τὴν *Ἀσσυρίων* ἀρχὴν καὶ τὸν ταύτης ὑστατον βασιλέα *Σαρ-*
δανάπαλλον) ἀφίεις τὴν πρόσφορον τῇ χρονικῇ ὑποθέσει ἀκολου-
 θίαν ἐπὶ τὰς ὀλυμπιάδας κατέβην, ἐπιλαθόμενος ὡσπερ ἑαυ-
 τοῦ καὶ τῶν ἡλωκότων τὸ ἔθνος, καὶ μετὰ τὴν ἕλωσιν ἔτη που
 10 κρατησάντων τοῦ *Ἰουδαίων* ἔθνος ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας λ', ὅπερ
 πάντη τῆς ἀκριβοῦς ἀποδείξεως ἀλλότριον ἦν. ὁ γὰρ ἱερὸς *Κλή-*
μης πρὸς Ἑλλήνας παραταττόμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ στρω-
 ματεῦσι λόγοις εὐλόγως ταῖς ὀλυμπιάσι κέχρηται. ἐνταῦθα δὲ
 γραφικῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου προκειμένης σπουδῆς ἀποδείξει
 15 τοὺς χρόνους οὐχ οἷόν τε ἐξ ὀλυμπιάδων μόνων τὰ ἀπορούμενα *B*
 τῆς γραφῆς ἐπιλύσασθαι, καὶ μάλιστα τῆς τῶν ὀλυμπιάδων
 ἀρχῆς οὐκ ἐχούσης μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ
 αὐτῶν εἴρηται ἡμῖν λόγῳ. τὸ δὲ κατὰ διαφόρους τρόπους τὰ ὁ
 ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμῆσθαι ἄληθές, ἐπεὶ καὶ κατὰ διαφό-
 20 ρους καιροὺς γέγονεν ἡ αὐτὴ αἰχμαλωσία τοῦ *Ἰουδαίων* γένους,
 καὶ πῦσα ἀνάγκη τὰ κατ' ἄλλους καὶ ἄλλους καιροὺς πραχθέντα

1. τοῦ τε] καὶ τοῦ G. 2. *εὐειλάδ* B. *Εὐιλὰδ* G. *Μαρο-*
δάχ G. 3. *ναβόννηδον* B. *Ναβόννηδον* G. 4. *δαρείον* B.
Δαρείον G. *αστυάγειν* B. 5. *βασιλεὺς*] *βασιλεὺς* G.
Βελεσῷ] *Βελεσὶ* G. 6. *Vulgo Σαρδανάπαλον.* 14. *σποδῆς* B.
ἀποδείξει] *ἀναδείξει* G. 15. *μόνων* B. *μόνον* G.

riter aetatem memorare, Evilad Merodach dico et eius leviri Niriglesari, prout ex superius positis liquet; ac deinde servato ordine ad Nabonnidum, qui Darius et Astyages et Assverus, sensim descendere (fuit autem ille Medorum regum postremus ab Arbace, qui Belesi adiunctus Assyriorum imperium et ultimum eius regem Sardanapalum delevit) ex adverso, rei chronologicae valde accommodata regum et gestorum successione relicta, quasi suimet vel eorum oblitus, qui Iudaeorum gentem servitute afflixerunt, et a civitatis excidio ad annos circiter 30 captivitatis oppresserunt, ad Olympiadas quasdam ab accurata temporum demonstratione penitus alienas recurrit. Divinum certe Clementem eruditione instructum, ubi Graecos aggreditur, in sacris Stromaton operibus Olympicarum periodorum numero prudenter usum fateor; hic vero proposita a mundi conditu rerum studio dignarum descriptione, tempora per Olympiadas metiri, vel scripturae difficultates per eas enodare superat omnem intellectus captum, maxime cum non unus sit apud omnes auctores Olympiadum exordii situs, ut iam instituta de iis sermone declaratum est. Scriptores sane in numerandis 70 captivitatis variare, certissimum; cum, non uno tempore, nec semel Iudaeorum generi contigerit huiusmodi calamitas; ea vero quae aliis et aliis temporibus gesta, variis pariter inter se differre principiis omnimode necesse

μη τὴν αὐτὴν καὶ μίαν ἀρχὴν ἔχειν. ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἀνοδος κατὰ δια-
 φόρους γέγονε χρόνους. καὶ χρητὰ κἀκεῖνα συλλογῆσθαι τοὺς ἀκρι-
 βῶς ἐπιβάλλοντας καὶ μὴ βιάζεσθαι μήτε τὰς γραφικὰς ἀποφάσεις
 μήτε τὰς ἱθνηκὰς χρονοκρατορίας πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν. ἐντεῦ-
 θεν γὰρ ἡ πολλὴ διαφωνία γίνεται καὶ γέγονε τοῖς πολλοῖς τῶν 5
 ἱστορικῶν, ὥστε σχεδὸν δύο μὴ εὐρίσκειν ἡμῖς τοὺς ἐν πῦσιν
 ὁμοφωνοῦντας. ὅθεν καὶ σπουδῆ γέγονεν ἡμῖν κατὰ δύναμιν ταῖς
 θείαις πρότερον ἐξυκολουθοῦσι γραφαῖς, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἀκρι-
 βῶς τι γράψασι τὸν περὶ τούτων λόγον ὑποσημηθῆσθαι, εἰ καὶ
 ἐν ἄλλοις τι διήμαρτον. ἐπειδὴ δὲ τὰ καθολικὰ τῶν μερικωτέρων 10
 προλαμβάνόμενα σαφιστέρα γένοιτο τὴν ἀπόδειξιν, ἢ δὲ τῶν ὀ-
 κτώ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα μερικὴ τις οὖσα πρὸς τὴν τῶν
 α' φυλῶν ἀνάκλησις ποτὲ μὲν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου λέγεται
 γενέσθαι, ποτὲ δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαριεῖου τοῦ Ἰστιάσπου, ὡς
 ἐφεξῆς τὰς δι' Ἰερειοῦ τοῦ προφήτου θείας ἐξενεχθείσας ἀποφά- 15
 σεις δειξόμεν μαρτυρούσας, ἀπὸ ποίου χρόνου ἀρξάμενα πῶς
 ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου τὸν ἐβδομηκονταετῆ συνάγουσι χρό-
 νον, τὸν δὲ καθ' ὅλου περὶ τε τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα τοῦ Ἰσραὴλ
 λεγομένων φυλῶν λόγον καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ β' τοῦ Ἰού-
 दा καὶ αὐτῶν ἐπιλεγόμενων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ποσότητος 20

3. μήτε — μήτε] μηδὲ — μηδὲ G. 7. ἡμῖν om. G. 13. ἀνά-
 κλησις B. ἀνάκλησιν G. τοῦ Κύρου G. 15. Ἰερειοῦ] Ἱε-
 ρειοῦ A. Ἰεζκκιηλ m. 16. δειξόμεν B.

est. Non unus etiam fuit e tam diversis exiliis regressus, qui diversis temporibus licuisse dignoscitur. Illorum idcirco rationem accurate percipisse et ad invicem comparasse decet eos, qui opus chronicum instituerunt, nec ad propriam scopum sacrae scripturae sententias, vel enata diversis temporibus gentilium imperia vel republicas detorquere. Hinc tam frequens inter auctores dissensus, hinc etiam inter Historicorum vetustiores discordia, ut vix duos in omnibus inter se consentientes reperias. Ex quo subinde contigit, ut qui pro viribus divinarum mentem quondam sectati sunt scripturarum, vel qui deinceps accurati alicuius operis sese auctores exhibuere, licet in aliis nonnihil peccaverint, omne tamen studium adhibuerunt, ne aliqua temporis ratio eos lateret. Verum enim vero cum res universim consideratae ac privatis quibusvis praemissae dilucidiores pariant cognitionem; septuaginta vero Iudaicae captivitatis annorum cum sit privata discussio, si maxime ad duodecim tribuum reparatam libertatem conferatur, haecque nonnunquam anno Cyri primo, aliquando Darii filii Hystaspis secundo concessa narratur, prout in sequentibus divinas Ezechielis ore sententias testari demonstrabimus; a quo temporis momento septuagesimum intervallum ad annum Cyri primum colligant; ac in universum, quae de decem Samariam incolentibus Israel cognominatis tribubus, deque duabus aliis Hierusalem occupantibus, et a captivitate pariter nomen sortitis, deque calamitatis earum diuturnitate sit ratio ponenda, operosius investigandum

τοῦ χρόνου τῆς κακώσεως, κοινήν καὶ μίαν ἐκ θεοῦ ἀπόφρασιν παρ' ἐνὶ τῶν προφητῶν μόνῳ, παρ' ἄλλῳ δὲ οὐδενὶ γεγραμμέ- P. 229
την παρελήφραμεν, ἴδωμεν τί φησὶν ὁ περὶ ταύτης διαλεγόμενος καὶ ὑπὲρ ταύτης κακοῦμενος μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ, ὡς ἐκ 5 τοῦ χρηματιζόντος πρὸς αὐτὸν πνεύματος, κατὰ τὸ ε' ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ, ὅπερ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὑπῆρχε τῷ ε' ἔτει τῆς βασιλείας Σεδεκίου. φησὶν οὖν· καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευ- V. 183
ρόν σου τὸ ἀριστερόν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πενήκοντα καὶ ἑκατὸν, ὡς 10 κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ δέ- δέδωκά σοι τὰς β' ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἐνετήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ συντε- B
λέσῃ ταῦτα. καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰούδα μ' ἡμέρας. ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν 15 τέθεικά σοι. καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλήμ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύ- σεις ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς. καὶ μὴ στραγῆς ἀπὸ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως συντελε- σθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. ἐκ τούτων παρίσταται τοῖς 20 βουλομένοις ὀρθῶς νοεῖν ὅτι ὁ πᾶς τῆς αἰχμαλωσίας χρόνος τοῦ πυντὸς ἔθνους τῶν Ἑβραίων ἔτεσιν ρ' περιγράφεται, ἀρξά-

1. καὶ μίαν] δὲ μίαν G.	2. ἄλλῳ] ἕλλων G.	3. εἶδωμεν B.
5. χρηματιζέμενος (sic) B.	6. Ἰωακείμ m.	8. ἐπ' αὐτὸ B.
ἐπ' αὐτῷ G.	10. 12 et 14. λήψῃς B.	10. ἀδικίας αὐτῶν m.
11. β' delet m.	12. συντελέσει B.	15. τέθηκα B.
ἐτοιμάσης A.	16. στερεώσης καὶ προφητεύσης A.	

incumbit. Unam vero communemque et a deo circa tantae molis opus prolatam sententiam apud unum prophetam solum, apud aliorum neminem scripto consignatam accepimus. Age ergo, quid de illa, propter eandemmet palam enunciatam afflictus magnus propheta Ezeziel, velut impellente et animante dei spirita propriis verbis testatur circa Ioaachim captivitatis annum quintum, qui unns et idem fuit cum regni Sedeciae quinto accurate perscrutemur. Ait igitur scriptura: et tu dormies super latus tuum a sinistram, et pones iniquitates domus Israël super eo, iuxta numerum dierum quinquaginta et centum, quibus dormies super illud; et assumes iniquitates eorum. Et ego dedi tibi iniquitates eorum in numero dierum nonaginta et centum dies; et sumes iniquitates domus Israël; et consummabis haec. Et dormies super latus tuum dextrum et assumes iniquitates domus Iuda quadraginta diebus; diem in annum posui tibi. Et ad concludendam Hierusalem parabis faciem tuam, et brachium tuum roborabis et prophetabis super eam. Et ego ecce dedi tibi super te vincula, et non te convertas de latere in latus tuum, donec completi fuerint dies obsidionis tuae. Ex his sano iudicio utentibus liquet, totum universae gentis Hebraeorum captivitatis tempus annis 190 circumscribi, a prima sub Salmanassar et Osee dato principio,

μενος μὲν ἀπὸ τῆς ὑπὸ Θελαφαλασῶν καὶ Φακεὶ πρώτης αἰχμαλωσίας, ἣτις τῷ κοσμικῷ δψέβ' ἔτει γέγονε κατὰ τὸ ιβ' ἔτος C'Αχαζ, λήξας δὲ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κόρον τοῦ πρώτου Περασῶν καὶ Μήδων καὶ Ασσυρίων καὶ Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅπερ καὶ αὐτὸ συντρέχει τῷ δ'θρνβ' ἔτει τοῦ κόσμου. ἔαν ἕρα ἐκ τῶν δ'θρνβ' τοῦ κόσμου 5 ἔτων ἔτῶν ἀφέλωμεν τὰ αὐτὰ ρ' ἔτη, ὑπολείπεται ἡμῖν, ὡς προεῖρηται, δψέβ', καὶ ἔαν τοῖς δψέβ' κοσμικοῖς ἔτει προσθῶμεν ἔτη ρα' ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ὡσηὲ ἕως τοῦ δ' ἔτους Σεδεκίου, ὑπολειφθήσεται ἡμῖν τὰ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα ο' ἔτη, ἕως τοῦ β' ἔτους Κόρον. ἀλλὰ καὶ τὰ ρν' ἔτη τῶν θ' τοῦ Ἰσραήλ 10 φυλῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δψρνβ' ἔτους τοῦ κόσμου ψηφίζόμενα εἰς τὸ κς' ἔτος λήγει τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅπερ ἦν η' ἀπὸ τοῦ ια' D ἔτους Σεδεκίου καὶ τελείας ἐρημώσεως Ἰερουσαλήμ. ἀπὸ δὲ τοῦ κς' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ, ἦτοι θ' τῆς ἀλώσεως, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Κόρον τὰ λοιπὰ μ' κατὰ τὸν Ἰεζεκιήλ. ἴσως δ' ἂν τις ἐλόγως ἀπορήσῃ πῶς Ἰερεμίας μὲν καὶ Ζαχαρίας οἱ προφήται σὺν τῇ γραφῇ τοῦ Ἔσδρα ο' ἔτη φασὶ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰούδα, ὃ δὲ Ἰεζεκιήλ μόνον μ'. πρὸς δ' γαμεν ὅτι δυνατὸν κάκεινον τῷ Ἰεζεκιήλ συμφωνεῖν ἀριθμουμένων τῶν αὐτῶν μ' ἔτων ἀπὸ τῆς ὑστάτης ἐν Αἰγύπτῳ γενομένης αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα 20

1. Θελαφαλασῶν G. Σαλμανασῶν καὶ Ὡσηὲ m. πρώτης m. πρὸ τῆς G. 4. αὐτὸ] Legebatur αὐτῷ. 8. δ'] α' G. γ' ἔτους Ἰωακὴμ m. 9. ἡμῖν om. B. 10. β'] α' m. δ'] l m. 11. δψρνβ'] δψέβ' m. 12. κς'] κδ' m. η'] ἦ A. ε' m. 13. τελείας B. τελείου G. ἐρημώσεως addidi ex B. 14. κς'] κς' m. θ'] ε' m. 16 -- 18. Jerem. 25. Zachar. 1. Esdr. III, 1. Ezech. 4, 6. 17. φασί] φησὶ A. 18. δ B. θ' G. 19. ἀριθμουμένων B. ἀριθμουμένου A. ἀριθμουμένου G. τῶν B. τῆν G. μ' ἔτων B. με' A. μετὰ G. 20. τῆς ὑστάτης B. τῶν ὑστάτων G. 20. γενομένης B. γενομένων καὶ τῆς G.

quae quidem in annum mundi vulgarem 4762 incurrit, circa 12 Achar, eiusque praestituto fine ad Cyri Persarum, Medorum, Assyriorum et Babyloniorum primi regis annum primum, qui pariter in anam mundi communem 4952 incidit. Demptis itaque 95 ex mundi annis 4952 supererunt, quos praediximus priores 4762. Annis autem ab orbe condito 4762, post Osce nimirum primum ad Ioacim annum tertium si 120 addiderimus, ad primum usque Cyri alii captivitatis Iuda anni 70 fient reliqui. Sed et tribuum Israel 10 anni captivitatis 150 ab eodem mundi creati anno 4762 in numerum recensiti in annum Nabuchodonosor 24, qui a Sedeciae 11 et absoluto Hierusalem excidio fuit 5, desinunt; ex quo, a Nabuchodonosor videlicet 25 et urbis excidii 6, ad Cyri regnantis exordia reliqui 40 ex Ezechiele computo colligendi supersunt. Non immerito vero dubitabit non nemo, cur Hieremia et Zacharia prophetis una cum Esdrae scriptura captivitatis annos 70 asserentibus, Ezechiele 40 solos constituat. Cui respondemus: prophetas illos cum Ezechiele in concordiam revocandos si ab ultimo per Aegy-

κατὰ τὴν θείαν διὰ Ἱερειμίου πρόβρησιν ἤνικα τοὺς λίθους κατέκρυψεν ἐν προθύροις οἴκου Φαραῶ τοῦ καὶ Οὐαφρεί ἐν Τάφναις, P. 230 ὁ προφήτης Ἱερειμίας ἀπειλήσας Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ τὴν ἔλευσιν Ναβουχοδονόσωρ καὶ τοῖς προσφυγοῦσιν εἰς Αἴγυπτον 5 καταλοίποις Ἰούδα πρὸς Οὐαφρεί κατὰ θείαν πρόταξιν, ἧ φησι, καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὗς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὗς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὗς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδας κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ. 10 ταῦτα δὲ μετὰ ἑ' ἔτη που ἢ θ' τῆς ἐπὶ Σεδεκίου γέγονεν αἰχμαλωσίας, ἀφ' οὗ ἐπὶ Κέρου ἔτη μ' γίνεται οὕτως· Ναβουχοδονόσωρ λοιπὰ ἑ'. Μαροδάχ ἑ'. Βαλτάσαρ γ'. Σαρειὺς Ἀστυάγους Β εἰ'. ὁμοῦ μ'. Κέρου λα'.

Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτεον Δαυιὴλ, Ἰεζεκιήλ, οἱ τρεῖς καὶ 15 δες ἔγνωρίζοντο.

Ἐν Αἰγύπτῳ Ἱερειμίας ἐλιθάσθη.

Ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακοῦμ προεφήτεον.

Ἐν Βαβυλῶνι ψευδοπροφήται Ἀχίας, Σεδεκίας, Σαμαίας. V. 134

κατὰ B. καὶ μεθ' ἕτερα κατὰ G. 2. οὐαφρεί B. Οὐαφρεί G.
 3. καὶ ὁ προφήτης G. ἀπειλήσεν G. 4. ἐν Αἰγύπτῳ G.
 5. οὐαφρεί B. Οὐαφρεί G. πρόταξιν B. πρόσταξιν G. 6. Re-
 petita εἰς θάνατον — εἰς ἀποικισμόν — εἰς ῥομφαίαν om. B.
 8. καὶ μεθ' ἕτερα addidi ex B. 9. Ἰούδας AB. Ἰούδα G.
 10. ὅτι συναριθμοῦνται (συναριθμεῖται A.) καὶ τὰ τῆς ἐν αἰγύπτῳ
 αἰχμαλωσίας καὶ γίνονται ἔτη ο' (σ' A.) margo AB. 12. Μαροδάχ G.
 13. Conf. p. 223 b. 14. καὶ οἱ m. Vide Euséb. p. 329.
 17. Ἀβακοῦμ G. προεφήτευσεν G. 18. Ἀχίας] ἀχίας AB.
 Ἀχίας G.

ptum gestis et ab Iudaeorum captivitatis altera clade, ac denique post cuncta huiusmodi migrationem emetiamur, iuxta divinam Hieremiae prophetiam; cum nimirum Taphnis in regiae Pharaonis, cui Vaphri nomen, vestibulo lapidibus sub terra occultatis, minas Aegypto intentare et Nabuchodonosor adversus eam protectionem et Iudaeorum ad Vaphri se recipientium reliquiis cladem extremam deo iubente praedicere agnoscebat ex verbis istiusmodi. Et ingredietur Nabuchodonosor et Aegypti terram percussit, quos in mortem in mortem, et quos in exsilium in exsilium, et quos in gladium in gladium, et Aegyptum habitantes Iudaei in gladio et fame deficient cuncti. Haec autem circa decimum aut nonum annum post abductum in captivitatem Sedeciam gesta sunt, a quibus ad Cyri exordia anni 40 in hunc modum colliguntur. Nabuchodonosor anni reliqui 15, Merodach 5, Baltasar 3, Darii Artaxagis 17. Summa omnium 40.

Babylone Daniel, Ezeziel et tres pueri futura praedicebant.

Hieremias in Aegypto lapidibus obrutus.

Abacum in Iudaea spirita prophetiae clarus.

Achias, Sedecias et Samia Babylonii falsi vates.

Τὸν προφήτην Δανιὴλ ὁ ἄγιος Ἰηκόβουτος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰουδα καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας λέγει τῆς ἐπὶ Ἰωακείμ. ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ.

C Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσωρ τῷ κ' ἔτι αὐτοῦ, κόσμον δὲ δ'θδ', διεσάφησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ὡς θεὸς ὑπ' αὐτοῦ προσκυνῆ-5 θεις καὶ θυμαθεῖς, ἕρχων πρῶτιστος Βαβυλωνός κατεστάθη, τὸ γὰρ κ' ἔτος τῆς ὅλης αὐτοῦ βασιλείας β' λέγει ὁ Δανιὴλ ἀπὸ τῆς τέλειαις ἐρημώσεως τοῦ ναοῦ, τὸ λς' ὀκτωκαιδέκατον, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὴν κάμινον καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας ἐπράχθη.

Χαλδαίων ἠ' ἐβασίλευσεν Εὐειλάδ Μαρδοάχ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κό-10 σμον ἦν ἔτος δ'θλδ'.

Τινὲς τοῦτον ἰβ' ἔτη λέγουσι βασιλεῦσαι, ἴσως τὰ ζ' ἔτη τῆς ἀποκτηνώσεως τοῦ Ναβουχοδονόσωρ συναριθμοῦντες τοῖς ε' ἀδ-15 τοῦ. οὗτος τὸν Ἰωακείμ ἐξαγαγὼν τῆς φρουρᾶς σύσσιτον καὶ σύν-θρονον κατέστησε.

Χαλδαίων ιθ' ἐβασίλευσε Νιριγλήσαρος ὁ καὶ Βαλτάσαρ ἐν τῷ Δανιὴλ λεγόμενος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος δ'θλς'.

2. Ἰωακείμ G. 3. ἐν σαμαρείᾳ B. ἐν σαμαρείας A. ἐκ Σαμαρείας G. 4. σημείωσαι ὅτι κ' (κ' m.) τοῦ ναβουχοδονόσωρ (— ὡς B.) ἔπει ὁ προφήτης Δανιὴλ διεσάφησε τὰ ἐνύπνια margo AB. 5. δ'θδ' δ'θδ' m. 6. θυμαθεῖς G. κατέστη G. 8. ὅτι λς' (λς' B.) ἔπει ναβουχοδονόσωρ (— ὡς B.) ἡ κάμινον τῶν τριῶν παίδων ἐξεκαῖθη margo AB. ὀκτωκαιδέκατον B. ὀκτωκαιδέκατον G. ὅτε καὶ] καὶ om. G. 10. εὐειλάδ B. Εὐιλάδ G. Μαρδοάχ addidi ex B. δ'θλδ' B. δ'θλς' G. δ'θλς' m. 12. ἔτη om. B.

14. οὗτος m. οὕτως G. 16. νιριγλήσαρος A. Ἔως τέλους τῆς βασιλείας Νιριγλήσαρον τοῦ καὶ Βαλτάσαρ γίνονται κοσμικά ἔτη κατὰ μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ τὴν ἀκριβῆ στοιχείωσιν δ'θλδ'. προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ιβ' ἐτῶν, ὃν ἐκράτησεν ὁ Μῆδος, ὁ Ἀστυάγης καλούμενος, τῆς βασιλείας Χαλδαίων, ὁ καθελὼν Νιριγλήσαρον τὸν καὶ Βαλτάσαρ γίνονται ἔτη β'θσα'. Κῆρος γὰρ τῷ δ'θλνβ' ἔπει τὴν ἀρχὴν ἔσχε τῆς αὐτοῦ βασιλείας καθὼς παρὰ τοῦ συγγραφέως

Danielem et tres pueros illata Iudae captivitate sub Iocim abductos sanctus Hippolytus memorat, alii ea, quae prius Samariae inflicta.

Anno Nabuchodonosor 20 ab orbis conditu 4907 Daniel exponit insomnia, ex quo divinis honoribus et thure incenso adoratus Babylonis supremus princeps instituitur; regni siquidem a Nabuchodonosor obtenti annum 20 cladis templo illatae secundum Daniel vocat, et eiusdem excidii 18, imperii 36, cum res ad fornacem et tres pueros gestae contigerunt.

Chaldaeorum rex 18 Evilad annis 5, mundi vero 4931.

Hunc annis 12 quinque forsitan propriis et ex patris imperio, cum inter belluas vitam ageret, aliis septem detractis, sceptris potitum nonnulli sentiunt. Iocim vinculis eductum commensalem et throni consortem idem effecit.

Chaldaeorum rex 19 Niriglesarus, qui Baltasar Danielis libro dictus, annis 3, mundi vero 4936.

Τούτον τὸν Νιργλήσαρον τὸν καὶ Βαλτάσαρ ἐν τῷ προφήτῃ Δανιὴλ λεγόμενον οἱ μὲν νόον φασὶ τοῦ Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀδελφὸν τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Εὐειλάδ Μαροδάχ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθέντος, αἱ δὲ γαμβρὸν ἐκ' ἀδελφῆ. ἴσως δὲ καὶ 5 ἄμφω ἀληθῆ.

Ἐπὶ τούτου Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιὴλ οἱ μεγάλοι προεφήτευσον. P. 231

Οὗτος ἡμαρτήσας περὶ τὰ ἱερὰ οἶκον κυρίου ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀστυάγουσ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Δανιὴλ. ἐπὶ τούτου ἡ ἐν τῷ τοίχῳ ὤφθη γραφή, ἣν ὁ προφήτης Δανιὴλ ἠρμήνευσεν δηλοῦσαν 10 τῆς Χαλδαίων ἀρχῆς εἰς Μήδους καὶ Πέρσας μετάθεσιν.

Οὗτος τὸν νόον Ἰωακείμ Ἰεχονίαν ἐκβαλὼν τῆς φρουρᾶς τῷ λζ' ἔτει τῆς εἰς Βαβυλῶνα αὐτοῦ καθείρξεως ἐτίμησε καὶ συνεσιτίατορα ἔσχε.

Βαλτάσαρ δὲ καὶ Νιργλήσαρος πίνων ἐν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν Β 15 οἴκου κυρίου σὺν τοῖς μεριστάσιν αὐτοῦ καὶ παλλακαῖς ἐν δειπνῷ εἶδεν ὡς ἀνθρώπου δακτύλους ἐκλάμποντας ἐν τῷ τοίχῳ, ὧν τὴν γραφὴν μόνος Δανιὴλ ἠρμήνευσεν οὕτως ἔχουσαν, *μανη*, ὃ ἔστιν ἐμίτησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν. *θεκέλ*, ἔστάθη ἐν ζυγῷ καὶ ἐδρέθη ὑστεροῦσα. *φωρές*, διήρηται

ἔστοιχίσεται. κατὰ δὲ τὸ παραδορμὸν σφάλμα τῶν καλλιγράφων εἰς τοὺς τῶν βασιλέων χρόνους (εὐρίσκονται add. B.) ἄλλα δ' ἔτι κατὰ προσθήκην εἰς τοὺς Χαλδαίους κείμενα margo AB.

3. *εὐειλάδ* B. *Εὐιλὰδ* G. 8. *ἡ]* ὡς G. 9. *τῷ* add. B. Vulgo *ἔρμηνευσεν*. 10. *μετάθεσιν* m. *μεταθήσειν* G. Vide Eusebium p. 332. 11. *Ἰεχονίαν* AB. 14. *πίνων* B. 15. *καὶ παλλακαῖς* om. G. 16. *ἶδεν* B. *ἐκλάμποντα* A. 17. *ἠρμήνευσεν*] Libri *ἔρμηνευσεν*. 19. *θεκέλ* B. *Θέκελ* G.

Niriglesarum istum, Baltasar quoque Danieli prophetae dictum, hi quidem Nabuchodonosor filium et Evilad Merodach in regno decessoris et ab eodem interfecti fratrem; alii, inito cum eius sorore coniugio, levirum appellant. Utraque sententia sua non caret probabilitate.

Eius tempore Daniel et Ezeziel magni prophetae celebres.

Hic sacris domus domini vasis irreligiose tractatis ab Astyage, ex Danielis vaticinio, vita et imperio privatur. Sub eodem visi in muro scripti characteres a Daniele expositi ad Medos et Persas Chaldaeorum imperium transferendum praesignant.

Iechoniam Iocim filium, laxata post annos 17 in Babylone custodia, vinculis eductum regis honoribus coluit et mensae convivam fecit.

Baltasar, qui Niriglesarus, regni proceribus convivio exceptis, et profana computatione sacra templi supellectile violata, quasi hominis digitos emicantes e muro prospexit, a quibus characteres exaratos Daniel in hunc modum exposuit. Mane hoc est numeravit deus regnum tuum et complevit illud. Thecel, appensum est in statera et inventum est diminutum.

ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσιν: ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη καὶ Βαλτάσαρ.

Βασιλεῖς Μήδων.

Μήδων ἡ ἐβασίλευσεν Ἀστυάγης Δαρείος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κό-
μου ἦν ἔτος δ'Ϟα'. 5

C Ἀπὸ Ναβονασάρου ἐπὶ τὸ δ' ἔτος Δαρείου τοῦ Ἀστυάγου
ἔτη εἰσὶ κατὰ μὲν τὸν μαθηματικὸν κανόνα ροζ', κατὰ δὲ τὸν
παρόντα ἐκκλησιαστικὸν ροζ', καὶ οὐδὲν διενήνοχε. χρεὴ γὰρ εἶ-
δέναι ὅτι ὁ Χαλδαϊκὸς καὶ ἀστρονομικὸς κανὼν τὸν μὲν Ἀστυά-
V. 185 γην ἔτη λδ' λογίζεται Χαλδαίων βασιλεῦσαι, ὁ δὲ ἐκκλησιαστι- 10
κὸς ιζ' τὸ πλεῖστον, ἐπεὶ καὶ ια' μόνα τινὲς φασὶ. τῷ δὲ Κύριω
ὁ αὐτὸς ἀστρονομικὸς κανὼν θ' μόνα λογίζεται, ὁ δὲ ἐκκλησια-
στικὸς λα'. ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ἀστυάγου παρ' ἐνιαυτὸν
ἐνα συμφωνοῦντας ἡγάγομεν τοὺς δύο τούτους κανόνας.

Ναβόννηθος ὁ τελευταῖος βασιλεὺς Μήδων, Ἀστυάγης παρ' 15
αὐτοῖς λεγόμενος, ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Δαρείος Ἀσσοῦήρου κα' ἔτει
D τῆς βασιλείας αὐτοῦ καταστρεψάμενος σὺν ἄλλοις ἄρχουσι τῶν
Χαλδαίων Νιργλίσσαρον, τὸν καὶ Βαλτάσαρ, γαμβρὸν τοῦ Εὐει-
λάδ Μαροδάχ υἱοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὃς ἀνείλεν αὐτὸν καὶ κα-

1. ἐδόθη B.	2. ἀναιρέθη B.	3. Μήδων βασιλεῖς G.
4. μήδοις A.	δαρείος B. Δαρείου G.	6. δ'] α' G. τοῦ
αστυάγου B. τοῦ καὶ αστυάγου A. καὶ Αστυάγου G.	7. τῶν	μαθηματικῶν G.
ροζ'] ροε' m.	8. ροζ'] ρ'β' m.	10. ἔτη
om. G.	λογίζεται B. λογίσσθαι G.	14. ἡγάγομεν B.
15. Vulgo Ναβέννιδος.	16. ασουήρου B.	17. τῶν] τὸν G.
18. νιργλίσσαρον A.	τοῦ om. G.	εὐειλάδ B. Εὐιλὰδ G.
19. ὃς] ὄν G.		

Phares, divisum est regnum tuum et Medis Persisque donatum. Illa eadem nocte misera caede Baltasar interiit.

Medorum reges.

Medorum rex 8 Astyages Darius annis 38, mundi vero 4921.

A Nabonasaro ad Darii, alio nomine Astyagis annum primum ex ma-
thematicorum computo anni 175 iuxta ecclesiasticum 192 colliguntur, nec
ullum propterea inter utrumque discrimen emergit. Chaldaicus enim, qui
astronomis proprius, Astyagen Chaldaeorum tyrannidem annis 34 occupasse
designat, ecclesiasticus vero 17 ad summum; paucioribus enim et 11 solis
contenti sunt nonnulli. Cyro deinde computus ille ab astronomis iastitutus
annos 9 duntaxat, ecclesiasticus unum et triginta adscribit. Nos demum
Canone utroque conciliato, in idem tempus, anno unico minus, Astyagis
exordium incidere demonstravimus.

Nabennidus, Medorum rex postremus, Astyages ab eis vocatus, idem
qui Darius Assveri anno regni sui 21 Chaldaeo Niriγlissaro, nomine Bal-
tassar, Evilad Merodach Nabuchodonosor filii leviro devicto, necem intulit.

τέσσε τὴν βασιλείαν Χαλδαίων καὶ Μήδων ἄλλα ἔτη ιζ', κατὰ δέ τινας ἔτη ια', ἀπὸ τοῦ κζ' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὡς γέγραπται, καὶ Δαρείος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὧν ἑτῶν ξ'.

5 Ὅστος τὸν Δανιὴλ πρῶτον ἐν μεγιστᾶσι κατέστησε καὶ αὐθις ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λέόντων ἐνέβαλε συσκευασθέντα διὰ φθόνου ὑπὸ τῶν συμμεγιστάνων αὐτοῦ.

Τούτῳ ἡ Ἑσθῆρ ἐλεύχθη διὰ κάλλος ἐκλεχθεῖσα ἐπὶ αὐτοῦ. P. 232

10 Τὰ κατὰ τὸν Μαρδοχαίου καὶ Ἀμάν καὶ ἡ διὰ τῆς Ἑσθῆρ ἀπολύτρωσις τῶν Ἑβραίων.

Ὁ αὐτὸς καὶ Ἀρταξέρξης ἐλέγετο καὶ Ἀστυάγης καὶ Δαρείος Ἀσσουήρου καὶ Ναβόννηδος.

Ἐπὶ αὐτοῦ Δανιὴλ τὰς διὰ τοῦ Γαβριὴλ ὀπτασίας εἶδε, καὶ τὸν χρόνον τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἔμαθεν.

15 Ὁ αὐτὸς πάμπρος ἦν Κύρου, Δαρείος, Ἀσσουήρος ὁ καὶ Ἀστυάγης.

Κατ' Ἰνδῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐορτάζων ἐπινίκια Ὀδασθῆν Β τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὡς ὠραιοτάτην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἤξιον· τὴν δὲ μὴ βουληθεῖσαν ἠτίμωσε, προσ- 20 τάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, ὧν

3. μῆδος B. Μῆδων G.	6. λάκκῳ A. ἐνέβαλεν B. ἐνέβαλλεν G.
φθόνου B. φθόνον G.	8. αἰσθῆρ A. 12. ἀσσυήρου AB.
καὶ Ναβόννηδος (ναβόννιδος A) addidi ex AB.	13. ἴδεν B.
15. ἀσσυήρος AB. Ἀσσυήρος G.	ο om. G. 17. ἐορτάζων A.
17. Οὐάσθην G.	18. συνιστωμένοις m.

lit, alios satrapas delevit et Chaldaeorum Medorumque imperium annis aliis 17 et, ut nonnullis placet, solis 11 assequutus est. Ex ultimae opinionis calculo a 7 supra 20 imperii sui anno Darius Medorum rex annos 60 natus Chaldaeorum regnum, ut praemissum est, obtinuit.

Hic Daniele m procerum omnium constituit principem, quem ab aliis honoris eiusdem consortibus satrapis ex invidia exauctoratum in leonum foveam postmodum coniecit.

Huic Esther ob formae praestantiam prae reliquis electa connubio copulata est.

Circa Mardochaeum et Aman res gestae et Hebraei necis periculo ab Esther liberati.

Idem ipse Artaxerxes et Astyages et Darius Aesverus dictus.

Eo regnante caelestibus visis, Gabrielis obsequio, Daniel donatus est, et adventus domini tempus percepit.

Idem Darius, Aesverus, Astyages Cyri avus extitit.

Indis aliisque populis debellatis, victor gratias agens et sacra celebrans Vasthen uxorem reliquas mulieres pulchritudine superantem, e satrapis secum accumbentibus conspici et ob formam laudari voluit, quam parere et accedere detrectantem consortio suo depulit; et ex eius ditione tota vir-

εὐρέθη πασῶν ἐδομοφοτάτη Ἔδεσα, ἢ καὶ Ἑσθήρ, ἀνεμιά Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου. ταύτη συνήφθη Δαρείος ὁ καὶ Ἀρταξέρξης. Μαρδοχαῖος δὲ εἰς τῶν σωματοφυλάκων ταχθεὶς τοῦ βασιλέως, ὄραμασι θορυβηθεὶς, ἐπακρουσάμενός τε τῶν β' εὐνούχων τῶν φυλασσόντων τὸν βασι-5
 Cλέα βουλομένων ἀνελεῖν αὐτὸν, μηνύει τῷ βασιλεῖ. ὧν ἀναιρεθέντων Ἀμάν ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως μυρία τάλαντα ὑπέσχετο εἰσοῦσιν τῷ βασιλεῖ, εἰ ἀπολλέοι τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Μαρδοχαῖος δὲ διὰ τῆς Ἑσθήρ τὸν βασιλέα ἐπεισεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμάν. 10

Τινὲς μὲν οὖν τὰς ο' ἑβδομάδας ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου βούλονται ἀριθμεῖσθαι, ἕτεροι δὲ, ὡς καὶ Ἀφρικανὸς, ἀπὸ Νεεμίου καὶ τελείας ἀνοικοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως, ἣτις γέγονε κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος Ἀρταξέρξου τοῦ καὶ Μακρόχειρος, ὅπερ ἦν κόσμου 637. ἕτεροι ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς διὰ Ζορο-15
 D βάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσεδεκ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου, ἀριθμοῦσι τὰς αὐτὰς ο' ἑβδομάδας.

1. μαρδοχαίου B. 8. εἰς αὐτῶν G. 8. εἰσοῦσιν B. εἰ εἰσοῦσιν G. εἰ] ὡς G. ἀπολλέοι B. 9. αἰσθήρ A. τῷ βασιλεῖ G. 11. τοῦδε τοῦ] τούτου G. In margine AB haec sunt adscripta: Ἀπὸ Ναβονασάρου 3τη γίνονται εἰς (sic m.) κατὰ δὲ τὴν μαθηματικὴν σύνταξιν ἀπὸ Ναβονασάρου ἕως α' ἔτους Κύρου 3τη γίνονται αθ'. εἰάν δὲ 18' λογισώμεθα τῷ Ἀστύαγει τῷ καὶ Ναβοδινοῦ (ita B. ἀναβοδινοῦ A. Scribe Ναβονηδῶ) καθὼς ἔχουσιν οἱ μαθηματικοὶ κανόνες. εἰάν δὲ 17' λογισώμεθα (εἰάν δὲ ἀναλογισώμεθα A.) τῷ Ἀστύαγει, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ στοιχείωσις ἀναγκάζει, ἔσται σιγ. ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως, ἢ γέγονε τῷ 814' ἔτει τοῦ κόσμου, κ' δὲ τῆς ἐν τοῖς χρόνοις τῶν κριτῶν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης, γίνονται 3τη ἐκ' ἕως τοῦ 891' (891' A.), καθ' ὃ Ῥώμην ἐκτίσεν Ῥωμύλος. καὶ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τοῦ 874' ἔτους τοῦ κόσμου, καθ' ὃ ἐκάνυσαντο βασιλεῖς Ῥωμαίων καὶ ἤρξαντο ἕκαστοι, γίνονται 3τη σιγ. margo AB.

ginibus ad eius insum electis, Edesa, Esther quoque nuncupata, Mardochaei neptis, Hebraeorum stirpe orta, Sedeciae cladis captivarum una specie caeteris praestare iudicata est. Huic Darius, idem qui Artaxerxes, connubii vinculo coniunctus. Mardochaeus autem regionum satellitum agmini adnumeratus nocturno visorum terrore somnis excitatus, eunuchorum duorum regis custodum regem e medio tollere molientium cognito consilio insidias patefacit. Illis morte damnatis, Aman regis rebus praefectus, regi, si modo Hebraeorum genus exterminaret, talenta mille pollicetur. Mardochaeus vicissim Esther hortatibus ad necem Aman inferendam impulit.

Hebdomadas septuaginta a Daniele memoratas ab hoc temporis termino nonnulli censent numerandas; alii, inter quos Africanum reperias, a Neemia et perfecta templi et urbis reparatione Artaxerxis Longimani anno 20, qui fuit a mundi conditu 5068; alii tandem a templo sub Zorobabel et Iesu filio Iosedec reparato, anno Darii 2, easdem hebdomadas 70 putandas volunt.

Τὰ πάντα τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ἀστυάγου ἔτη λη'. Μήδων μὲν κα'· κατὰ δὲ ἄλλους κζ'. Μήδων δὲ καὶ Χαλδαίων ἔτη ιζ', κατὰ δὲ τινὰς ια'. πλὴν εἴτε οὕτως εἴτε οὕτως οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ ἀντίκειται. οἱ γὰρ σπουδάζοντες δεῖξαι τὰ ο' ἔτη τῆς βασιλευσίας ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ τῆς τελείας ἐρημώσεως οἶκον κυρίου καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ ἔθνους ἕως V. 136 τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσου, ταῦτα τὰ ἔτη τοῦ Ἀστυάγου ὑπεξαίρουσιν, ἵνα τὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον στήσωσιν· ἀλλ' ἢ τῶν κοσμικῶν ἐτῶν παραύξησις ἀντίκειται τοῖς 10 οὕτω δρῶσι συναριθμουμένη τούτοις, ἣν οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν. ὁ P. 233 μὲντοι Ἰώσηπος συνηρίθμησεν αὐτὰ, ὡς καὶ ἀνωτέρω δεδήλωται, ὃ ἔτη, εἰπὼν ἀφανῆ τὸν ναὸν μείναι ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Κύρου τοῦ πρώτου Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων Συρίας τε καὶ 15 ἄδων βασιλείας κρατήσαντος.

Περσῶν βασιλεῖς.

Κῦρος Περσῶν καὶ Μήδων Χαλδαίων τε καὶ Ἀσσυρίων, Συρίας καὶ Ἀδωῶν. B

8. Alterum εἶτε οὕτως om. G. 8. ὑπεξαίρουσιν G. ὑπεξαίρουσιν AB. 13. Περσῶν om. B. 17. In margine AB, οὗτος ὁ κῦρος αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς βασιλεῖς καὶ ἔχων αὐτοὺς ἐν φυλακῇ, προσέταξεν καθ' ἑορτῆς ἐν τοῖς ἁμοῖς αὐτῶν σύρειν τὸ τέθριππον ἄγμα ἐν ᾧ ἐπαρχεῖτο ὁ βασιλεὺς. εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπιστροφόμενος συγγῶς ἐώρα τοὺς τροχοὺς ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας. ὃν θεασάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ θυμωθεὶς ἤρετο αὐτὸν τίνας χάριν πικρῶς στρεφόμενος οὐκ ἐξ τὸ ἄγμα κατ' εὐθείαν τρέχειν. ὅπερ μετὰ φόβου ἀπελογήσατο, τοὺς τροχοὺς ὁρῶν ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐν νοῦ (corrige ἐνοῶ) τὸ ἄστατον τοῦ βίου, πῶς γίνονται τὰ κάτω ἄνω καὶ τὰ ἄνω κάτω. ὅπερ ἀκούσας ὁ κῦρος καὶ ἀσθόμενος ἔλυσεν αὐτόν, καὶ τιμήσας φιλοφρόνως ἀνεβίβασεν ἐν τῷ ἄγματι. καὶ τὰ λοιπὰ. Συρίας τε καὶ G.

Darii, quem Astyagum etiam nuncupant, anni cuncti 38, Medis quidem 21; alii 27 Medis simul et Chaldaeis annis 17 et, ut quibusdam placet, undecim imperavit. Hoc vero vel altero modo sentias, nulla veritati fit iniuria. Ille certe, qui a Nabuchodonosor anno 19 et consummata sedis domini clade, populique captivitate, ad Darii filii Hystaspis computum digerunt et captivitatis annos 70 medio spatio intercludere contendunt, septuagesimum intervallum posituri, ex his Astyagis annis nonnullos decerpunt. Verum maior et auctior annorum mundi vulgari series, e qua nihil detrudere licet et quae simul connumerari et aequalem reddi expostulat, talia mollis adversam se exhibet. Iosephus certe, prout superiora declarant, annorum istiusmodi 50 meminit referens a Nabuchodonosor anno 19 ad Cyri Persarum, Medorum, Assyriorum, Chaldaeorum, Syriae, Lydorumque regis primi annum secundum templum devastatum, nec ulla ratione reparatum fuisse.

Persarum reges.

Cyrus, Persarum, Medorum, Chaldaeorum, Assyriorum, Syriae et Lydorum rex.

Κύρου πρώτου βασιλέως Περσῶν ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'δ'νβ'.

Κῦρος οὗτος ἤπασαν μικροῦ τὴν Ἀσίαν ἐπέταξε τῇ Περσῶν βασιλείᾳ, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης οὕτω διαρκέσασαν ἔτισιν ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ὄλοις. 5

Κῦρος οὗτος πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆς αἰγυπτιακῆς ἀνάκλησιν Ἰουδαίους προσεφώνησεν· ἤδη γὰρ τὸ σ' ἔτος πεπλήρωτο, καθὼς γέγραπται ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Παραλειπομένων.

Ἔτους πρώτου Κύρου βασιλέως Περσῶν. 10

C Μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα κυρίου διὰ στόματος Ἰερεμίου ἐξήγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρῦξαι ἐπὶ πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῶ λέγων· τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν. πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκε μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό 15 μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῶ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω. ταῦτα κατὰ παντὸς γράψας δηλονότι κοινῇ τὴν ἐπίνοδον πᾶσιν Ἰουδαίοις ἐθέσπισε τοῖς βουλομένοις. πρόδηλον ἦρα ὅτι πληρωθέντος ῥήματος κυρίου τοῦ λα-20 ληθέντος ἐν στόματι Ἰερεμίου. τῷ α' ἔτει Κύρου κατὰ τὴν θείαν

4. βασιλείᾳ] βασιλεία G. διαρκέσασαν B. διαρκέσαν G.
 10. ἔτους πρώτου B. ἔτος πρώτον G. 11. Esdr. I, 1.
 13. Vulgo κηρῦξαι. πάσῃ τῇ βασιλείᾳ B. πάσης τῆς βασιλείας G.
 14. βασιλεὺς περσῶν B. Περσῶν βασιλεύς G.

Cyri primi Persarum regis anni 31, mundi vero annus erat 4932.

Asiam ferme omnem ad Alexandri magni tempora Persarum imperio subactam Cyrus reddidit.

Cyrus iste captivitatis Iudaicae relaxationem anno regni sui primo praedicavit; aderat enim iam lib. Paralip. II. quondam praedictus annus septuagesimus.

Cyri Persarum regis annus primus.

Completo per os Hieremiae domini verbo, Cyri Persarum regis spiritum dominus impulit; et per omnem usque quaque ditionem mandatum ex scripto recitari iussit. Haec mandat Cyrus Persarum rex. Regna terrae cuncta deus caeli dominus mihi donavit et sacram aedem in Hierusalem Iudaeae construentiam praecepit. Quis ex vobis ex eius populo censetur? Comes erit illi deus, proficiascatur. Datis ad omnes huiusmodi tabulis, hoc est, publice evulgatis, Iudaeis omnibus, si tamen vellent, reditum in patriam regia potestate liberum fecit. Knunciatum quippe ore Hieremiae verbum adimpletum adesse nulla supererat dubitatio. Annum enim Cyri primum captivitatis septuagesimum et ultimum eius terminum

γραφὴν τὸ ὄ' ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας πεπλήρωται. ἀνατρέγουσι δὲ ἡμῖν ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ, τὸ ὄ' ἔτος εὐρίσκομεν ἀρχόμενον οὕτως· Κόρον ἔτος α'. Ασραίου Ἀστυάγου ἔτη ιζ'. Νιργλησάρου τοῦ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη βγ'. Εὐβιλὰδ ἔτη ε'. Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κδ'. Σεδεκίου ἔτη ια'. τῶν δύο Ἰεχονιῶν ἔτος α'. Ἰωακείμ ἔτη η'. ὁμοῦ γίνονται ἔτη ὀ' ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους Ἰωακείμ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κέρον. πληρουμένον γὰρ τοῦ τρίτου ἔτους Ἰωακείμ καὶ ἀρχομένου τοῦ δ' ἢ ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ ἐγένετο καὶ ἡ πρὸς Ἰε-
 10 ρεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰουδα πρόρρησις καὶ τοὺς κατοικοῦν-
 τας Ἱερουσαλὴμ ἀναμνησκούσα αὐτοῦς, ὅπως ὀπὸ τοῦ ιγ' P. 234
 ἔτους Ἰωσίου ἕως τοῦδε κγ'. παρήκονεν τοῦ Θεοῦ φειδομένου
 αὐτῶν καὶ ἐξαποστέλλοντος τοὺς προφῆτας εἰς διόρθωσιν τῆς
 εἰδωλομανίας αὐτῶν, καὶ ὃ προσεῖχον αὐτοῖς. ἦν ἴκα καὶ ἡ τῆς
 15 ἐρημώσεως ἀπόφασις δέδοται καὶ ὁ ἐβδομηκονταετῆς χρόνος διὰ
 στόματος Ἱερεμίου ὠρίσθη, καὶ ἡ τῶν Χαλδαίων ἐρημώσις γέ- V. 187
 γονε τῷ αὐτῷ τῆς ἀνακλήσεως ἔτει τῶν Ἰουδαίων, ἀρχομένης τῆς
 Κέρου βασιλείας τοῦ πρώτου Περσῶν βασιλεύσαντος. ἔχει δὲ ἡ
 τῆς προφητείας λέξις ταῦτα· ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερεμίαν
 20 ἐν ἔτει τετάρτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει
 κύριος. ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, ἴδου ἐγὼ ἀπο- B

1. τὸ ὄ' ἔτος B. τῷ ὄ' ἔτει G. 2. καὶ αὐθις καὶ ἀναστρέφοντος·
 Ἰωακείμ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους αὐτοῦ τοῦ η'. Ἰεχονιῶν β'. ἔτος α'. Σε-
 δεκίας ἔτη ια'. Ναβουχοδονόσορ ἔτη κδ'. Μεροδὰχ ἔτη δ'. Νιρι-
 γλησαρος ἔτη γ'. Αστυάγου ἔτη ιζ'. Κόρος τὸ ἐν. ὁμοῦ ὄ. π.
 3. εὐρίσκωμεν B. 4. νιργιλισάρου A. 5. εὐβιλὰδ B. Εὐβιλὰδ G.
 6. Vulgo Ἰεχονιῶν. 10. τὸν λαὸν] τὸν om. B. 12. τοῦδε
 B. τοῦδε ἔτους G. 19. ταῦτα] Jerem. cap. XXV.

scriptura testatur; cum retro procedentibus ab anno Cyri primo et ad Ioa-
 cim quartum superius ascendentibus anni septuaginta occurrant, hoc pacto.
 Cyri annus unus, Darii Astyagis 17, Niriqlesari, qui Baltasar,
 8, Evilad 5, Nabuchodonosor 24, Sedeciae 11, Iechoniae utriusque an-
 nus unus, Iocim 8; simul annos 70 conficiunt, ab Iocim nimirum ter-
 tio ad Cyri primum. Anno siquidem tertio Iocim exspirante et quarto
 iam ineunte regni Nabuchodonoser initium adfuit; et in Iuda populum
 omnem et in Hierusalem incolas vaticinium Hieremiae revelatum divulga-
 tur; ut videlicet ab anno Iosiae 13 ad 23 praesentem dei peccatis
 eorum propitii et prophetas ab idolorum insaniam ad meliorem mentem re-
 vocaturos mittentis nullam gererent curam, nec eis aures praebent at-
 tentas. Tunc vastitatis et omnimodae desolationis in eos lata sententia
 et septuagenus annorum numerus ore Hieremiae definitus. Illata vero a
 Chaldaeis ciades et vastitas ipso reparatae Iudaeorum libertatis anno, Cyri
 Persarum regis primi ineunte imperio, terminata est. Verba vero prophe-
 tiae sic habent. Verbum quod factum est ad Hieremiam regis Iocim
 anno 4. Propterea haec dicit dominus. Quoniam non credidistis verbis

στελῶ καὶ λήψομαι τὴν πατριὰν τοῦ βορρῶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς. καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμόν αἰώνιον, καὶ ὑπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρῆς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν τυμφίου καὶ 5 φωνὴν ὕμνης, ὁσμὴν μύρου καὶ γῶς λύχνου. καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὃ ἔτη. καὶ ἐν τῷ συμπληρωθῆναι τὰ ὃ ἔτη ἐδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ **Καθίριος**, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον. πρόδηλον δὴ τοῖς βουλομένοις ὀρθῶς νοεῖν ὅτι ἡ τῶν ὃ ἔτων ἀπόφασις 10 θεία κατὰ τοῦ οἴκου Ἰοῦδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ δ' ἔτους Ἰωακείμ ἐξηρέχθη καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἰδοῦλεσαν τοῖς ἔθνεσι. τῷ γὰρ αὐτῷ ἔτει **Ναβουχοδονόσωρ** ἀνελὼν τὸν **Φαραῶ Νεχωῶ**, ὃς ἦν καθεστακὸς τὸν Ἰωακείμ βασιλεύειν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀποστήσας τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ μεταστήσας εἰς 15 **Ἀἴγυπτον** ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰωακείμ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ δοῦλος ἔτη γ'. καὶ ἀποστάντα ἠχημάλωτευσεν σὺν τοῖς ἄρχουσι τοῦ λαοῦ καὶ τῶν **Πολεμιστῶν** τοῖς ἀλλιμωτέροις, τέκτοσ' τε καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκλεκτοῖς ἄσασιν ἱεροῖς καὶ ὡς ἐκεῖ γέγραπται. ὡς εἶναι ταύτην κυρίως ἀιχμαλωσίαν χωρὶς τοῦ ἐμπρησμοῦ οἴκου κυρίου καὶ τῆς πόλεως. ἀπ' οὗ 20 σὺν χρόνου ἰδοῦλεσαν τοῖς ἔθνεσιν ἤγον τοῖς **Χαλδαίοις**, καὶ ἡ θεία κατ' αὐτῶν ἐξηρέχθη ἀπόφασις τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ ἕως τοῦ

7. δουλεύσωσι AB. 8. ἐδικήσω B. ἐκημήσω G. 10. δὴ] δὲ G. 11. ἀπὸ τοῦ δ' G. 12. τοῦ add. B. 16. γ'] ἡ' m. 19. καὶ ὡς] καὶ delet m.

meis, ecce ego mitto et sumam cognationem aquilonis et adducam eos super terram istam et super omnes habitatores eius et super nationes omnes, quae in circuitu illius sunt; et desolabo eos et dabo eos in perditionem et in sibilum sempiternum; et perdam ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae, vocem sponsi et vocem sponsae, odorem unguenti et lumen lucernae. Et erit universa terra in solitudinem et servient gentibus annos 70. Exactis vero annis 70 ulciscar gentem illam, dicit dominus, et ponam illos in perditionem sempiternam. Ex his cuique recte sentire desideranti adversus Iuda domum et adversus Hierusalem sententiam latam, anno Ioaicim 4 promulgatam, et una simul Iudaeos in captivitatem ductos manifestum est. Anno quippe eodem Nechao Pharaone sublato, (qui Ioachaz Iosiae filium regno amoverat et eodem in Aegyptum secum deportato fratrem Ioaicim regni successorem declaraverat), bellum in Ioaicim istum Nabuchodonosor movit, subditumque imperio redditum annis octo servire coegit ac demum, ceu fidei desertorem cum proceribus et viris militia praeclearis, fabris et electis omnibus vasis captivum, id ibidem testante sacro textu, abegit; ac licet urbs et templum incendio nondum illato adhuc steterint, propria tamen captivitas a populo inflicta censeatur. Ex quo igitur gentibus, hoc est Chaldaeis servierunt, et divina in eos lata est sententia; ab Ioa-

α' ἔτους Κύρον ἀριθμούμενα ἔτη συνάγεται ἀκριβῶς ο', ἕκαστος πάσης
 βίας καὶ ὑφαιρέσεως τῆς οἰασοῦν ἢ προσθήκης ἐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ
 πάντες τρόποι τῆς συναριθμήσεως τῶν αὐτῶν ο' ἐτῶν ἠναγκασμέ-
 νοι πεφύκασιν. καὶ μηδεὶς ὑπολάβοι τοῦτο τῆς ἀληθείας ἔκτος, πρὸ
 5 τῆς τελείας αἰχμαλωσίας ἔτεσιν κ' λογιζομένους ἡμᾶς τὸ α' ἔτος
 τῆς αἰχμαλωσίας. τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Ἀβραάμ P. 235
 ὁ Θεὸς δείκνυσιν χρησμὸς γεγονώς. υ' γὰρ ἔτη δουλεύειν ἔφη τὸ
 σπέρμα αὐτοῦ ἐν γῆ ἄλλοτρία, πρὸ τοῦ τεχθῆναι τὸν Ἰσαὰκ καὶ
 τὸν Ἰακώβ καὶ τοὺς πατριάρχας. ἀλλὰ πάντες τῶν αὐτῶν υ'
 10 ἐτῶν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς θείας ἀποφάσεως ἀριθμοῦσιν. οὐκ
 ἄτοπον οὖν ἄρα κἀνταῦθα ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ προφήτου λεχθείσης
 Ἱερμίου θείας ἀποφάσεως, ἥτις, ὡς πολλάκις εἴρηται, τῷ δ' ἔτει
 Ἰωακίμ ἐξηγήκεται, τὸν τῶν ο' ἐτῶν ἀριθμεῖν χρόνον τῆς ἐν
 Βαβυλῶνι παροικίας καὶ τῆς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ δουλείας. τὸ δ'
 15 αὐτὸ τέταρτον ἔτος Ἰωακίμ πρῶτον ἔτος ἐστὶ τῆς βασιλείας
 Ναβουχοδονόσωρ, ἀφ' οὗ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρον πληροῦμε- B
 νον καὶ ἀρχόμενον τὸ β' ἔτη ο' συνάγεται. τῷ γὰρ δευτέρῳ ἔτει
 Κύρον τῶν θεμελίων ὑποβληθέντων τοῦ ναοῦ Ζοροβάβελ υἱὸς
 Σαλαθιήλ τοῦ υἱοῦ Ἰεχονία ἡγουμένου, ὡς ἐκ βασιλικοῦ τοῦ
 20 Ἰούδα σκήπτρου, καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσεδὲκ ἀρχιερατεύσαν-
 τας, μετὰ μὲν ἔτη τὸ ἔργον ἐτελειώθη, ἐπὶ Δαριου τοῦ Ὑστά-

4. πρὸ Bm. πρὸς G. 5. ἔτεσιν] ἔτη m. 10. ἐτῶν τὸν ἀριθμὸν
 B. ἀριθμῶν τῶν ἐτῶν G. 17. ἔτη] ἔτος G. 19. Ἰεχονία AB,
 ut in chronico paschali scribi solet. 20. σκήπτρου B. σκήπτου G.

cim anno 4 ad Cyri 1 nulla penitus inducta vi, nulla subtractione vel
 temporis additione interposita, annorum 70 numerus fideliter et accurate
 colligitur. Aliae vero quaelibet eorundem deducendorum rationes mirum
 in modum coactae mentis quoque assensui vim et coactionem inferunt. Ante
 ipsius vero integritate et absolutae captivitatis cladem omnimodam primum,
 a quo numeretur, terminum annis viginti priorem statuissse nos alienum a
 veritate commentum nullus arbitretur. Idem quippe circa factas Abrahae
 pollicitationes observatum divina scripturarum oracula demonstrant, quae
 Isaac, Jacob et patriarchis nondum natis semen eius alienigenarum ser-
 vilitate annis 400 opprimendum praedixere et ab ipso de prompti vaticinii
 momento annorum 400 lapsum censuere ponendum. Nil igitur absurdum
 nobis admittitur, cum ab evulgata Hieremiae prophetae verbis dei sen-
 tentia, quae sane, ut frequenter repetimus, anno Ioachim 4 innotuit, mi-
 grationis in Babylonicam regionem et captivitatis in ipsa Iudaea in itae an-
 norum 70 spatium evolvi coeptum statuimus. Idem vero Ioachim annus 4
 Nabuchodonosor primus est, a quo ad Cyri pariter 1 vertentem et inen-
 tem 2 medii decurrunt 70. Templi quippe fundamentis anno Cyri 2 posi-
 tis Zorobabel filio Salathiel Iechoniae nepote, ceu regii sceptri repullulante
 germine, ac Iesu Ioseduc filio pontificium obtinente ducibus lapsa annorum
 46 intervallo, sub Dario Hystaspis filio totum opus instauratum est, prout

V. 188 σπον, ὡς ἐκάσιν πάλιν δηλώσωμεν. τοῦ γὰρ Κύρου φιλοτιμησαμένου τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ κελύσαντος εἰρηθῆσαν ἀρξάμενοι τῆς οἰκοδομῆς, ἀντιταξαμένων καὶ διαβεβηκότων αὐτοὺς τῶν περιόικων ἔθνων, μάλιστα τῶν ἐν Σαμαρείᾳ.

C Κύρος οὗτος Ἀστυάγην τὸν προδεδηλωμένον ἑαυτοῦ πάππον βασιλεύοντα Μήδων καθελὼν, τὴν Περσικὴν εἰσήξε βασιλείαν, Μήδων βασιλευσάντων ἔτι πού μετὰ Σαρδανάπαλλον ὑπὸ Ἀρβάκου Μήδου τοῦ καθελόντος αὐτὸν καὶ τὴν Ἀσσυρίαν ἀρχήν.

Κύρος οὗτος πολέμῳ τὸν Κροῖσον ἔλαβε καὶ τὴν Ἀνδῶν βασιλείαν εἰς Σάρδεϊς ἔλθων, τῷ παιδί τε Καμβύσῃ παιδαγωγὸν 10 αὐτὸν κατέστησεν.

Ὁ αὐτὸς Δανιὴλ τὸν προφήτην αὐδῆς ἐπιφανέστερον πάντων ἀπέδειξε. συντριμνῆντα δὲ καὶ τὸν Βῆλον εἰς τὸ μὴ προσκυνεῖσθαι καὶ τὸν δράκοντα ἀνελόντα ἐν τῷ τῶν λέοντων λάκκῳ ἐνέβαλε τὸ δεύτερον.

15

Ἡμῖν μὲν οὖν ἐπομένοις τῇ θείᾳ γραφῇ τῶν Παραλιπο-

1. ἐκάσιν B hic et alibi. δηλώσωμεν B. 2. ἠρξῆσαν AB.
7. ἔτι B. ἔτη G. σαρδανάπαλλον B. Σαρδανάπαλον G.
9. κρύσον B. 10. σάρδεϊς B. Σαρδῆς G. 12. Margo AB. κύρος τὸν κροῖσον ἀλχηματιστῆς καὶ θειήσας αὐτὸν περὶ κατακαῦσαι διὰ τὸν σόλωνα ἐφείσατο τροφῶ τοιαύτῃ. ἀπεργόμενος καὶ ἡμεῖς ὁ κροῖσος ἀνέκραξεν, ὦ σόλων, ὦ σόλων. τοῦτο γνοῦς ὁ κύρος ἐπέθετο τίνος χάριν ὀνομάζει τὸν σόλωνα. καὶ πυνθόμενος ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅτι ὅτε ἠχημαίωτα τὸν σόλωνα ἤνεγκα αὐτὸν κενώμενος ἐν τῇ δόξῃ μου καὶ ἐν τῷ πλούτῳ τῆς βασιλείας μου καὶ εἶπον ἀπέθ' ὄνασαι εὐρεῖς, ὦ σόλων, εὐδαιμονέστερόν μου; καὶ εἰρημέν μοι ὅτι διογένης ὁ κυνικός εὐδαιμονέστερος σου ἐστίν καὶ ἄλλοι πολλοί. ὃν ἀποκερμάμενος ὡς ἐξῆχον ἡσθόμεν ἄριστος ὅτι πάντα τοῦ κόσμου οὐδὲν ἐστίν. Ἴδε γὰρ ὅτι οὐδὲν ἀφελήθη ἐκ τοῦ πλοῦτου τῆς βασιλείας μου. τηρικαῦτα αἰδοόμενος ὁ κύρος οὐ μόνον ἀμείωρητον αὐτὸν εἶασεν, ἀλλὰ καὶ τιμῆσας σύμβουλον προσήματο καὶ παιδαγωγὸν τοῦ παιδὸς καμβύσου. 14. ἐνέβαλλε A.

inferius rursus declarandum occurret; quamvis enim structarum urgeret et ornatum eius omnem absolvendum Cyrus imperaret, vicinarum tamen gentium ac maxime Samariae incolarum potestate in contrarium obnitente a captis Iudaei revocati sunt.

Cyrus iste avo Astyage frequentius memorato Medorum principe potestate summo, Persici imperii auctor fuit; post Sardanapalum, ab Arbace Medo, qui eum sustulit et Assyriorum imperium evertit, Medorum principis annis circiter 276 steterunt.

Cyrus idem regia Sardiū occupata, Croesum bello victum et eius regnum cepit, eundemque Cambysi filio paedagogum dedit.

Prophetam Danielem ceu reliquis illustriorem auctis honoribus extulit. Daniel vero everso contractoque Beli simulacro, et ne ultra coleretur, Dracone perempto, in leonum foveam, iterato coniectus est.

Cum ita sit, ut divinae Paralipomenon scripturae, cuius textum pro-

μίνων, ἥς ἀνωτέρω τὴν χρῆσιν παρεθέμεθα, σὺν τῇ ἐπιστολῇ Κύρου οὕτω δοκεῖ πεπληρώσθαι τὸ ὄ' ἔτος εἰς τὸ παρὸν πρῶτον ἔτος Κύρου ἀπὸ τοῦ δ' Ἰωακείμ, ὅπερ ἦν ἔτος πρῶτον τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, εικοστὸν δὲ καὶ τρίτον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προσφητείας Ἱερεμίου, καὶ γ' τῆς Ἰωσίου βασιλείας, ἀφ' οὗ καὶ τισὶν ἔδοξε τὸν αὐτὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον ἀριθμεῖν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου, ὅπερ ἀσύμφωνον καὶ τῇ θεία ἀποφάσει τῇ διὰ στόματος Ἱερεμίου μετὰ κγ' ἔτος ἐξενεχθείσῃ, κατὰ τὸ τέταρτον P. 236 ἔτος Ἰωακείμ, ἃς ἔξεστι τοῖς βουλομένοις ἐκ τῆς Ἱερεμίου γραφῆς 10 πείθεσθαι, ἥς καὶ τὴν χρῆσιν προῦθήκαμεν διὰ τὸ εὐσύντοπον, καὶ τῇ χρονικῇ συναριθμήσει γ' συλλογιζομένη ἀντὶ τῶν ὀ' ἀπὸ τοῦ γ' ἔτους Ἰωσίου. ἄξιον δὲ καὶ τὸν θεόφρονα Ἐσδραν τὰ αὐτὰ τῇ β' τῶν Παραλειπομένων τρανότερον ἡμῶν διδάσκοντα εἶπε τῷ α' ἔτι Κύρου ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος πεπλήρωται προά- 15 γειν, ἐν οἷς οὕτω γράφει· Κύρος Ἑλληνιστὶ ἐκαλεῖτο, Ἀρταξέρξης δὲ Περσιστὶ. τῷ τρίτῳ ἔτι αὐτοῦ κατέγραψε πρὸς αὐτὸν Βύλασμος καὶ Μιθριδάτης καὶ Ῥωμέλιος περὶ τῶν οἰκοδομῶν-Β των τὸν ναὸν, καὶ ἔπασεν αὐτοὺς μετὰ τὸ θεμελιώσῃ ὁ αὐτὸς Κύρος. τοῦτον ὁ Ἐσδρας καλεῖ Ἀρταξέρξην ἐν τῇ γραφῇ αὐτοῦ 20 καὶ Ἀρτασασθάς. ὁ δὲ τὸν Ἐσδραν ἀπολύσας μετὰ τιμῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἄλλος Ἀρταξέρξης ἐστίν, ὁ λεγόμενος Μακρόχειρ, ἕγγονος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου.

13. τῇ β' addidi ex B. Vulgo τρανώτερον. 15. γράφει] I, 2. ἑλληνιστὴ Α. — περσιστὴ Β. 17. Ῥωμέλιος Α. Σαμέλιος m.

duximus superius, nec non epistolae a Cyro datae auctoritatem sequentibus nobis captivitatis 70 in annum istum Cyri primum, ab Ioacim videlicet 4, qui Nabuchodonosor primus fuit, tertius autem ac vicesimus initae ab Hieremia prophetae et Iosiae regnantis tertius decimus desinere videatur; a praefato Hieremiae vaticiniorum exordio et Iosiae 13 septuagenum annorum saepe decantatam seriem ad Cyri primum annum quosdam deduxisse miror; absonus est enim huiusmodi computus et dei sententiae ante annos viginti tres Hieremiae verbis compositae adversus omnino; illam quippe anno Ioacim 4 completam constat, ut ex ipsius Hieremiae scripto, cuius textum in superius adduximus, veritatis studioso cuilibet rem hanc suadere facillimum est ex numeri colligendi brevitate, et quam habet cum reliquis chronica concordia, iuxta quam ab Iosiae 13 non 70 modo, sed etiam tres et 90 supputantur anni. Aequum est autem Esdram virum a deo eruditum et apertius multo, quam Paralipomenon codex manifestet, anno Cyri primo septuagenum intervallum finem attingisse docentem in medium proferre, ubi totidem verbis scripsit. Qui Graece Cyrus, Artaxerxes Persice dicebatur. Eius anno 3 Balsamus, Mithridates et Samelius Iudaeos, templum eos reparare causati, litteris apud eum prodiderunt; a quo fundamentis etiam positus eos rescripto desistere iussit. Artaxerxem et Artasastham Esdras appellat Cyrum. At qui Esdram honoribus plurimis auctum in Hierusalem misit, Artaxerxes alius est, Longimanus cognomine, Darii filii Hystaspiae nepos.

Κῶρος στρατεύσας ἐπὶ Μασσαγέτας ὑπὸ Τομύριδος γυναικὸς βασιλίδος αὐτῶν διεφθάρη. μεθ' ἃν Καμβύσης παῖς κρατεῖ Περσῶν ἔτη ἧ'. τοῦτον οἴονται τινες εἶναι Ναβουχοδονόσωρ δευ-
 C στερρον τὸν κατὰ Ὀλοφέρνην καὶ τὴν Ἰουδίθ, ὡς καὶ Ἀφρικανὸς, ὅπερ ἀδύνατον, πρῶτον μὲν ὅτι ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει αὐτοῦ γέ-5
 γραπται ἐν τῇ Ἰουδίθ ἐξαπιστάλθαι Ὀλοφέρνης κατὰ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Αἰγύπτου, οὗτος δὲ ἡ' μόνα ἔτη ἐβασίλευσε καὶ πῶς τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει αὐτοῦ ἐξέπεμψεν Ὀλοφέρνην; ἔπειτα ὅτι ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως, ὃς ἦν υἱὸς Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, γέγραπται πεπρῶχθαι τὰ κατὰ Ἰουδίθ καὶ Ὀλοφέρνην' 10
 V. 189 ὁ δὲ Ἰωακείμ μετὰ τὴν Καμβύσου τελευτὴν ἀρχιεράτευσεν εἰς ἔτη κ'. λείπεται ἄρα τὰ κατὰ τὴν Ἰουδίθ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου καὶ τοῦ Καμβύσου γεγονέναι.
 D ἄλλ' ἐν μὲν τοῖς χρόνοις Δαριεῖον τοῦ μετὰ Καμβύσῃν οὐ δυνατὸν τοῦτο φάναι. τὸν γὰρ ἅπαντα χρόνον αὐτοῦ σχεδὸν ὁ Ζορο-15
 βάβελ ἠγείτο τῶν Ἰουδαίων, φιλτατος ὢν τῷ πατρὶ Δαριεῖ. Ὑστά-
 σπον οὖν Ἰησοῦ τῷ τοῦ Ἰωσεδέκ. ἄλλ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους αὐτοῦ ἕως τοῦ λβ', ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ Νεεμίης τὰ τελεῖν Ἱερουσαλὴμ ἀνήγειρεν. Ἐλιασίβος γὰρ ἱερά-
 τευεν, ὁ μετὰ τὸν Ἰωακείμ, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπὶ Νεεμίον, ὡς γέ-20

1. τομύριδος B. τοῦ μύριδος A. Τομύριδος G. 2. ὃν] ὢν A. παῖς om. G. 4. Vulgo Ἰουδίθ hic et infra. Ἰουδίθ A.
 5. γέγραπται B. ἐγγράκτο G. 6. ἐξαπιστάλθαι A. ἐξαπιστάλ-
 θη B. ἐπιστάλθαι G. 8. τῷ καὶ G. 10. τὰ om. B.
 13. συγγεγονέναι G. 15. ταῦτο] αὐτό G. 16. Τατάση G.
 17. ἄλλ' οὐδὲ B. ἄλλον δὲ A. ἄλλοι δὲ G. 18. αὐτοῦ om. G.

Cyrus bello Massagetis indicto a Tomiri femina eorum regina neci traditur. Successor Cambyses Persarum excepit regnum et tenuit annis octo. Hunc Nabuchodonosor nomine secundum Holopherni Iudithque aequalem nonnulli cum Africano arbitrantur; quod nulla stat ratione. Eius enim anno 18 adversus Syriam, Palaestinam et Aegyptum Holophernem arma parasse scribit liber Iudith; Cambyses vero annis 8 duntaxat regno potitus est; idcirco regni 18 Holophernem armasse quis asserat? His adde, sub Iocim magno pontifice, qui Iesu filii Iosedec natus scribitur, res circa Iudith et Holophernem actas memorari; at Iocim Cambysis morte annis 20 posterior pontificatus adeptus est; unde superest Iudith facinus medio inter Longimanum Artaxerxem et Cambysem spatio editum. Sane in Darii, qui Cambysi successit, tempora illud conicere nefas; toto enim ferme eius tempore ducem Iudaeorum agebat Zorobabel Dario isti, Hystaspis filio, quemadmodum et Iesus, Iosedec filius, summa necessitudine coniunctus. Ad Longimani Artaxerxis aetatem haec gesta quidam referunt ab eius nimirum anno 20 ad 32, quo tempore Neemias civitatis moenia restaurabat; Eliasibus enim, ceu Iocim filius, post eum pontificatus honore sublimatus est, Neemiae, prout scriptum est supra, tempore. Reliquum est igitur,

γραφται. λείπεται ἄρα ἐπὶ Ξέρξου τοῦ υἱοῦ Δαρείου τοῦ Ὑστά-
 σπου τὸν τε Ἰωακείμ υἷον Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ προσεχῶς μετὰ τὸν
 πατέρα Ἰησοῦν διαδεξάμενον τὴν ἀρχιερωσύνην περὶ τὸ κ' ἔτος P. 237
 αὐτοῦ πεπεῖσθαι τὰ κατὰ Ἰουδίθ· ὡς ἐντεῦθεν καὶ ἕτερόν τι
 δξήτημα ἀναφαίνεσθαι περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, ὅτι ἐξηκοστὸν
 πον ἔτος ἀρχιεράτευσεν. ἀπὸ γὰρ Κύρου πρῶτον ἔτους ἕως τοῦ
 ἔκτου ἔτους Δαρείου, ἐν ᾧ ὁ ναὸς ᾠκοδομήθη, τεσσαράκοντα ἕξ
 ἔτη καταριθμοῦνται. οἰκιοτέρως οὖν καταλογισθεῖη ἐπὶ τρίτου
 τοῦ Ξέρξου τὰ κατὰ Ἰουδίθ, διὰ τὸ κατὰ τούτους τοὺς χρόνους
 10 τὸν Ἰωακείμ, ὡς γέγραπται, λείπει ἀρχιερατεῦσαι. ὁ γὰρ αὐτὸς
 Ξέρξης καὶ Αἴγυπτον ὑποστῦσαν ἐπὶ Δαρείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 καθυπέταξεν. αὐτὸς ἄρα ἐστὶ Ναβουχοδονόσωρ ὁ ἐν τῇ Ἰουδίθ
 βίβλῳ φερόμενος, καθ' ὃν Ὀλοφέρνης ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖται
 θεοῦ συμμαχῆσαντος.

15 Ῥωμαίων βασιλεῖς. B

Ῥωμαίων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἄγκος Μάρκιος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κύ-
 σμου ἦν ἔτος δωνγ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Ταρκύνιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δωός'.

20 Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσε Σερούιος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δρδιγ'. ὁ καὶ Σίλβιος Τοῦλλος ὁ ἐκ δούλης.

8. Ἰησοῦν B. Ἰησοῦ G. ἀρχιερωσύνην A. ἀρχιερωσύνην G.
 6. πον ἔτος] ἔτος πον G. 8. καταριθμεῖται G. 18. ταρκύ-
 νος A. ταρκύνος B. Ταρκύνιος G. Πρίσκος addit m et addit Eu-
 sebius p. 328. sed omittit p. 214. 20. Σερούιος m. νερούιος ABG.
 21. δρδιγ' m. δρδιγ' G. ὁ καὶ — δούλης hoc loco B. Le-
 gebantur ante ἔτη μδ', consentiente A. Σίλβιος addidi ex AB.

sub Xerxe Darii, qui Hystaspis filio, ac sub Ioacim filio Iesu, Iosedec ne-
 pote, post patrem nullo pontificatum adepto, circa annum eius 20
 res ad Iudith spectantes contigisse asseramus, adeo ut etiam hinc dubia de
 Iesu filio Iosedec quaestio solvatur; quod annis circiter 60 pontificatum ob-
 ierit; a Cyri siquidem primo ad Darii annum 6, quo templi moles extru-
 cta, anni 46 recensentur. Ad Xerxis igitur istius aetatem res ab Iudith
 gestae revocandae videntur commodius; quod eius videlicet temporibus
 Ioacim, ut scriptum est, pontificis munus obierit. Idem enim Xerxes
 Aegyptum a patre deficientem sub iugum iterum reduxit. Ille itaque cen-
 sendus est Nabuchodonosor Iudith libro memoratus, sub cuius imperio, deo
 opem ferente, Holophernes interemptus est.

Romanorum reges.

Romanorum rex 19 Ancus Martius annis 28, mundi vero 4858.
 Romanorum rex 20 Tarquinius Priscus annis 37, mundi vero 4876.
 Romanorum rex 21 Servius, qui et Tullus, e serva natus, annis 44,
 mundi vero 4913.

Ῥωμαίων κβ' ἐβασίλευσε Ταρκύνιος Σούπερβος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δθνζ'.

Οὗτος τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύοντα Σίλβιον Τοῦλλον κηδιστὴν οἰκίειον ὄντα ἀνελὼν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ἀγγεῖθη δὲ C καὶ αὐτὸς διὰ Ταρκύνιον τὸν ἴδιον παῖδα μοιχεύσαντα Λουκρε- 5 τίαν τὴν Κολλατίνου γυναῖκα ἀνδρὸς ἐπισήμου, ὃς ἅμα Βρούτιω μετὰ τὴν Ταρκυνίου ἀναίρεσιν πρῶτος τὴν ὑπέρτων ἀρχὴν ἀναδείκνυσι, μὴ δεχομένων Ῥωμαίων βασιλεύεσθαι ἕως τῆς Ἰουλλίου Καίσαρος ἀρχῆς.

Τινὲς βούλονται Κρόνον πρῶτον Ἀλβανὸν κρατῆσαι τῶν 10 κατὰ τὴν ἐσπέραν τέπων. μεθ' ὃν φασὶ Πείκον υἱὸν αὐτοῦ, τὸν καὶ Δία, βασιλεύσαι· εἶτα Φαῦνον Διὸς υἱὸν, τὸν καὶ Ἐρμῆν· ἐφ' οἷς Ἡρακλῆς ἐπανελθὼν ἀπὸ Σπανίας, καὶ μετ' αὐτὸν Λατίνος, ἐφ' οὗ Ἀλβείας μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας ἐλθὼν ὄπλους D καὶ πλοῦτιν βασιλικῶ παρεσκευασμένος ζυγῶνται Λαβινίᾳ Θν- 15 γατρί αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει Λατίνων, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ μετ' αὐτόν. οἱ πάντες ἕως Ῥωμύλου βασιλεῖς εἰς', τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης· ἀφ' οὗ οἱ πρότερον Ἀλβανοὶ, εἶτα Ἴταλοι, ἔπειτα Λατῖνοι, Ῥωμαῖοι μετεκλήθησαν.

1. ταρκυνσοῦπερβος A.	ταρκύνιος σούπερβος B.	5. λουκρουτίαν A.	λουκροντίαν B.	6. κολλατίνου B.	8. ἴλιον A.
9. ἀρχῆς] ἀρχῆς B.	10. Τινὲς] Ex Eusebio I, 43. p. 209.	[Ἀλβανόν] Ἀλβανός scribitur supra p. 171.			
12. Δία] Δίαν A.	13. ἰσπανίας B.	λατίνους B.	14. τροιάς B.	15. Vulgo Λαβινία.	16. λατίνων B.
17. Ῥωμύλου B.	Ῥωμύλλον G.	βασιλεῖς] βασιλέως G.	18. πρότεροι G.	Ἴταλοι A.	λατῖνοι B.

Romanorum rex 22 Tarquinius Superbus annis 24, mundi vero 4957.

Hic regni decessorem Servium Tullum socerum proprium sustulit et tyrannidem arripuit. Lucretiae vero Collatini nobilis viri uxbris a filio Tarquinio constupratae causa interfectus est. Tarquinio sublato consulum dignitatem Collatinus Bruto adiunctus in urbem admisit, Romanis regum imperium et nomen detrectantibus, ad Iulii Caesaris aetatem et tyrannidem.

Locorum ad occidentum Italiae solem positurum principatum obtinuisse Saturnum primum Albanum nonnulli referunt, huic Picum filium Iovem dictum successisse, deinde Faunum Iovis filium Mercurium etiam habitum, quos Hercules Hispania reversus in regno exceperit, cui Latinus successerit, sub quo post cladem Troianam armis opibusque instructus Aeneas in Italiam veniens, et Laviniae eius filiae connubio iunctus in Latinis exereret imperium; ex quo posterius deinceps reges ad Romulum usque regem 16 Romae conditorem. A Romulo vetusti Albani, qui deinde Itali, tum Latini, Romani demum vocati sunt.

Ἀπὸ δὲ Ῥωμύλου ἐπὶ τὸ παρὸν καὶ ἔτος Ταρκυνίου Σουπέρ-
βου ἔτη μὲν γίνονται σκε', ἤτοι ἀπὸ τοῦ εγ' ἔτους αὐτοῦ, καθ'
ὃ ἔκτισε Ῥώμην, βασιλεῖς δὲ Ῥωμαίων ζ', μεθ' οὗς λοιπὸν ἕπα- V. 190
τοι, ἀρξάμενοι ἀπὸ Κολλατίνου καὶ Βρούτου. εἶτα δῆμαρχοι
5 καὶ δικτάτορες· μεθ' οὗς πάλιν ἕπατοι πάντες διεγένοντο ἔτισι
νογ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ δ'ηπα' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ ςενδ', P. 238
καθ' ὃ Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ ἐμονάρχησε πρῶτος.

Σποράδην.

Πρῶτοι ἕπατοι Ῥωμαίων Κολλατίνος καὶ Βρούτος.

10 Σάμιον τύραννοι Πολυκράτης καὶ Συλοσῶν καὶ Παντόγνωστος
ἀδελφοὶ γεγόνασι.

Θαλῆς θνήσκει.

Κύρος Σάρδεις εἶλεν.

Ἄρπαγος εὐδοκιμῶν παρὰ Κύρω κατὰ τῆς Ἰωνίας ἱστρά-
15 τευσε.

Θέογνις ὃ ποιητὴς ἔγνωρξετο.

B

Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ δεῦτερον ἐβασίλευσε.

Φερεκύδης ἱστορικὸς ἔγνωρξετο Πυθαγόρου διδάσκαλος.

1. Ῥωμύλου B. Ρωμύλλου G. παρὸν om. G. Vulgo Ταρ-
κνησουπέροβου. 2. σκε'] σκ' m. 4. κολατίνου καὶ βρούτ-
του AB. 5. Vulgo δικάτορες. δικτάτορες B. 9. κολατίνος
A. κολατίνος B. Κολατίνος G. βρούττος AB. 10. Πολυκράτης]
Crates Eusebius p. 334. Συλοσῶν Scaliger p. 50. σύλλος ὢν B.
σύλλος ὢν A. Σύλλοσῶν G. Σύλλος Eusebius. Παντόγνωστος] Pan-
tagnotus Eusebius. 21. Θαλῆς] Θαλλῆς G. θάλῆς B. Conf. ad
p. 402, 16. ubi quae de patre dixi augeri possunt exemplo Athenaei
p. 598 a. 14. Ἄρπαγος B. 16. Θεόγνις ὃ] Θεόγνιος AB.
Θεόγνιστος G. Θεόγνις Scaliger. Vide Eusebium p. 334.

A Romulo, id est ab eius anno 13, quo Romam fundavit, ad Tar-
quinii Superbi 24 anni censentur 227, reges vero 7, quibus consules a
Collatino Brutoque positus exordis suffecti; tum tribuni dictatoresque
creati, quos denuo consules exceperunt. Cuncti simul annis 478 steter-
runt, a mundi nimirum anno communi 4981 ad 5454, quo Caius Iulius
Caesar arrepta tyrannide primus monarcha declaratus est.

Miscellanea.

Romani consules primi Collatinus et Brutus.

Polycrates, Syllus et Pantagnostus fratres tyrannidem in Samios exer-
cuerunt.

Thales vivis eripitur.

Cyrus Sardibus potitur.

Harpagus de Cyro bene meritis arma movet in Ioniam.

Theognis poeta clarebat.

Pisistratus in Atheniensium regnum restitutus.

Pherecydes Historicus Pythagorae magister celebrabatur.

Σιμωνίδης μελοποιὸς ἔγνωρίζετο.

Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγῳδοποιὸς ἔγνωρίζετο.

Πολυκράτης Σαμίων τυραννῶν ἀνεσταυρώθη.

Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνείλον Ἰππαρχον τύραννον, 5
καθ' οὗς Λαίαινα ἢ ἑταῖρα ὑπ' αὐτῶν ἐταζομένη κατεπειν τοὺς
συνωμότας τὴν ἑαυτῆς ἀπέτρισε γλῶτταν.

C Λαίαιναν μόνην ἑταῖραν εἰκόνι Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν ἐν ἀκρο-
πόλει. ἄγλωττον δὲ Λαίαιναν ταύτην παρεξωγράφησαν ἀντὶ ἐπι-
γραφῆς τὸ πάθος δηλοῦντες. 10

Τιμῆσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὐρέθησαν μυριάδες ἰβ' τοῦ
πλήθους.

Λακεδαιμόνιοι ἰδ' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ἰβ'.

Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος καὶ Ἡράκλει-
τος ὁ σκοτεινὸς λεγόμενος καὶ Ἀναξαγόρας φυσικοὶ ἤκμαζον. 15
Ἑλλάνικος ἱστορικὸς ἔγνωρίζετο.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

D Μακεδόνων ε' βρασιλευσε Φίλιππος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δωπέ'.

4. σημείων B. 7. ἀπέτρισεν B. ἀπέτρισεν G. γλῶσσαν G.
8. εἰκόνι Bm. ἐν Κόνῃ G. 13. ἰβ' τοῦ πλήθους G. τοῦ πλή-
θους om. B. 14. ἀβδηρίτης AB. 16. Vulgo Ἑλλανικός.
18. λε'] λζ' m. 33 Eusebius p. 170. 38 p. 326. 19. δωπέ' m.

Simonidis musici clarum nomen.

Phocylides et Xenophanes physicus tragoediarum auctor agnosce-
batur.

Polycrates Samiorum tyrannus in crucem agitur.

Harmodius et Aristogiton Hipparchum tyrannum sustulerunt; cuius
gratia Leaeana meretrix ut coniuratos revelaret tormentis cruciata linguam
sibi praescidit.

Solam Leaeenam meretricem statua in arce erecta donarunt Athenien-
ses. Elinguem vero pingebant, casus acerbitate inscriptionis vice signi-
ficata.

Populi descriptione Romae habita myriades hominum duodecim reper-
tae sunt.

Decimo quarto ordine Lacedaemonii imperium in mare exercent an-
nis duodecim.

Democritus Abderites philosophus; Heraclitus Teaebrico dictus et Ana-
xagoras physici laudabantur.

Hellanicus Historicus celebrabatur.

Macedonum reges.

Macedonum rex 6 Philippus annis 37, mundi vero 4384.

Μακεδόνων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀερόπας ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'Ϟκα'.

Μακεδόνων η' ἐβασίλευσεν Ἀλκέτας ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'Ϟμδ'.

5 Σποράδην.

Τῆς Αἰγύπτου σιοιμένης παρ' ἔθους οἱ Χαλδαῖοι δεδιότες ἀνέβησαν πολιορκοῦντες αὐτήν.

Καμαρίνα πόλις ἐκτίσθη.

Πέρινθος ἐκτίσθη.

10 Ἡ τῶν Κορινθίων κατελύθη μοναρχία κατὰ τούτους τοὺς χρόνους.

Τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἑλλήσι τράγος ἐδίδοτο, ἀφ' οὗ καὶ P. 239 τραγικοὶ ἐκλήθησαν.

Θαλῆς Μιλήσιος ἔκλειψεν ἥλιον σύμπασαν προεῖπεν.

15 Ἰσομία καὶ Πύθια πρῶτως ἤχθη μετὰ Μελικέρτην.

Οἱ ἐπὶ σοφοὶ ἀνομάσθησαν.

Ἀστυάγης Λυδάς κατεπολέμει.

Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

Ἄβαρις ἦλθεν ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ἑλλάδα.

20 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους τοὺς παρ' Ἑλλήσιν ζ' φιλοσόφους

1. ἀερόπας AB. κγ'] 20 Eusebius p. 170. 26 p. 329. 8. Ἀλε-
 τᾶς G. κη'] 18 Eusebius p. 170. 29 p. 331. 8. καμαρίνα A.
 9. πέρινθος B. πρίνθος A. Πείρινθος G. 14. Θαλῆς] Θα-
 λῆς G. θάλης B. 15. πρῶτως B. πρῶτος A. πρῶτον G.
 19. Legebatur Ἀβάρις ἦλθον. Emendatum ex Eusebio p. 332.

Macedonum rex 7 Aëropas annis 23, mundi vero 4921.

Macedonum rex 8 Alcetas annis 28, mundi vero 4944.

Miscellanea.

Aegypto praeter morem terrae motu concussa, territi Chaldaei, ob-
 sidione soluta, in patriam reversi sunt.

Camerina civitas condita.

Perinthus pariter fundata.

Sub id tempus Corinthiorum monarchia extincta est.

Poetas de victoria contententes hirco donabantur; unde tragicis no-
 men inditum.

Thales Milesius integram solis eclipsin praenunciat.

Isthmii et Pythii ludi post Melicertem aguntur.

Septem sapientes appellati.

Astyages bello Lydos superat.

Anaximander Milesius physicus philosophus agnoscebatur.

Abaris ex Scythia in Graeciam proficiscitur.

Ea tempestate septem apud Graecos sapientes floruisse fama est; eo-

V. 191 ἀκμάσαι λόγος, ὧν τὰ ὄνόματα, Σόλων Ἀθηναῖος, Θαλῆς Μι-
 Βλήσιος, Πιττακὸς Λέσβιος, Χείλων Λακεδαιμόνιος, Βίας Πριη-
 νεύς, Ἀνάχαρις ὁ Σκύθης ἀγράμματος, Κλείβουλος Λίνδιος.
 Ἰβ' Φωκαεῖς ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη μδ'.

Νέμεα πρῶτον ἤχθη ἀγὼν ὑπ' Ἀργείων μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρ-5
 χερδῶν.

Αἰώωπος μυθοποιὸς ἔγνωρίζετο, ὃς ὑπὸ Λελωῶν ἀπώλετο.

Ὁ τῶν Παναθηναίων γυμνικὸς ἀγὼν ἤχθη.

Εὐγάμων Κυρηναῖος ὁ τὴν Τηλεγόνιαν ποιήσας ἔγνωρίζετο.

Πυθαγόρας ὁ Σύμιος Ὀλυμπιασιν ἐκκριθεὶς παίδων πωγμῆν¹⁰
 ὡς ἀπαλὸς προσβὰς τοὺς ἄνδρας ἐνίκα κατὰ τὴν να' Ὀλυμπιάδα.

Ἀρριχίων Φιγαλεὺς τὸ τρίτον νικῶν παγκράτιον ψυλισθεὶς
 ἀπέθανε, νεκρὸς τε ἐστέφθη, φθάσαντος ἀπειπασθαι τοῦ ἀν-
 ταγωνιστοῦ κλωμένου τοῦ ποδὸς ὑπ' αὐτοῦ.

Πεισίστρατος Ἀθηναίων ἐτυράννησε καὶ εἰς Ἰταλίαν παρ-15
 ἤλθεν.

[Ἀναξιμενίδης φυσικὸς ἔγνωρίζετο.]

1. Θαλῆς] Θαλλῆς G. Θαλῆς B. 2. χείλων B. Χίλων G. ,
 κρινεύς A. 3. ἀνάχαρις ὁ A. ἀναχάριστος B. 4. ἰβ' A. ἰβ'-
 δεκα BG. δωδέκατος G. Φωκαεῖς Scaliger. φωκαεῖς AB. Φω-
 κείς G. 5. νημαία B. Legebatur μετὰ τῶν Ἐπαρχεμόρων.
 Correxit Scaliger. post Archemorum Eusebius p. 331. 7. ὑπὸ
 ἀδελφῶν B. 8. παραθηνῶν AB. γυμνικὸς om. G. 9. εὐ-
 γάμων A. εὐταμών B. Ευγάμων Eusebius p. 332. 10. σάμιος B.
 Ὀλυμπιασιν] Ὀλυμπιάσιν B. Ὀλύμπια θήσειν G. ἐκκριθεὶς]
 ἐκριθεὶς B. ἐκριθῆ G. Vide Scaligeri Notas p. 419. 11. προσ-
 βὰς Scaliger p. 419. Legebatur προσβὰς. 12. ἀρριχίων B. Αρρι-
 χίων G. Ἀρραχίων apud Pausaniam VIII. 40, 1. φυγαλεὺς AB.
 φιλισθεὶς Bm. φιλισθεὶς G. 13. φάσαντος B. 17. Ἀναξι-
 μενίδης] Immo Anaximander. Repetita haec ex p. 239 a.

rum nomina sunt: Solon Atheniensis, Thales Milesius, Pittacus Lesbios,
 Chilon Lacedaemonius, Bias Prienaeus, Anacharis illiteratus Scythae, Cleo-
 bulus Lindius.

Phocenses ordine duodecimo mari dominantur annis 44.

Agon Nemaeus ab Argivia primum inductus post eum, qui sub Ar-
 chemoro celebratus est.

Aesopus fabularum inventor a Delphicis occiditur.

Panathenaeorum certamen instituitur.

Eugamon Cyrenensis Telegoniae auctor celebrabatur.

Pythagoras Samius Olympicum certamen initurus, puerorum iudicio
 velut luctae ineptus et imbecillus aestimatus, in arenam progressus viros
 superavit, Olympiade 51.

Arrachion Phigaleus Pancratio tertium victor nudatus expirat, et mor-
 tuus coronatur, adversario animi deliquium prius passo et pedem ab eo
 sibi luxatum fasso.

Pisistratus in Athenienses tyrannidem exercet et in Italiam proficiscitur.
 Anaximenes physicus vigeat.

Στησίχορος τέθνηκε.

Σιμωνίδης ἤκμαζε.

Χείλων εἰς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων Λακεδαιμονίων ἔφορος γέγονε.

5

Λυδῶν βασιλεῖς.

D

α' Ἄρδυσος Ἀλυάττου ἔτη λς'.

β' Ἀλυάττης ἔτη ιδ'.

γ' Μίλης ἔτη ιβ'.

δ' Κανδαύλης ἔτη ις'.

10 ε' Γύγης ἔτη λς'.

ς' Ἄρδυσος ἔτη λη'.

ζ' Σαδυάττης ἔτη ιε'.

η' Ἀλυάττης ἔτη μθ'.

θ' Κροῖσος ἔτη ιε'.

15 Κροῖσος κατὰ Κύρον στρατεύσας ἦλω σὺν τῇ Λυδῶν βασι- P. 240

λείᾳ διαρκεσάσῃ ἔτη σλβ'. οὗτος ἕνατος βασιλεὺς Λυδῶν γεγ-
 νώς ἔτη ιε' ἐβασίλευσεν ἕως τοῦ ιδ' ἔτους Κύρου. ἡ Λυδῶν βα-
 σιλεία ἀρξαμένη τῷ δψλέ' ἔτει τοῦ κόσμου κατελύθη τῷ δϞδςς',

3. χείλων B. Χίλων G. 4. Sequebantur Ἡ Λυδῶν βασιλεία σλβ'
 ἔτει κατελύθη ὑπὸ Κύρου, quae in margine habet B. Recte. Pertin-
 ent enim ad p. 240 a. 5. Conf. Eusebium p. 47. 6. Vulgo
 Ἀλύτου. 7. Vulgo Ἀλυάτης. 8. Seles Eusebium p. 47. Meles
 p. 322. 12. Vulgo Σαδυάτης. 13. Vulgo Ἀλυάτης. ἀλλυά-
 ττης B. 15. Οὗτος ὁ Κροῖσος πρὸθόμανος παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι εἰ-
 ληψε μαντείαν, Κροῖσος ἄλυν ποταμὸν παρὰ σας μεγίστην δυναστείαν
 καταλύσει, καὶ κακονοήσας ἠτήθη. margo AB.

Stesichorus moritur.

Simonides floret.

Chilon unus e septem philosophis in Lacedaemoniorum magistratum
 euectus est.

Lydorum regnum, postquam annis 232 steterat, a Cyro subuersum est.

Lydorum reges.

1. Ardysus Alyatis filius annis 36.

2. Alyates annis 14.

3. Miles annis 12.

4. Candanles annis 17.

5. Gyges annis 36.

6. Ardysus annis 38.

7. Sadyates annis 15.

8. Alyates annis 49.

9. Croesus annis 15.

Croesus bello in Cyrum moto, cum Lydorum regno, quod iam annos
 232 vigerat, captus est. Hic Lydorum rex nonus annis 15 usque ad Cyri
 14 imperavit. Lydorum regnum anno mundi vulgari 4735 sumpto initio,

ἔτιο Κύρου τοῦ Περσῶν ἔτει ιδ', διαρκέσασα ἔτεσι σλβ' ἐν βασιλευσι θ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἀρχιερέων τῶν ἀπὸ Κύρου,

B Ὡν πρῶτος Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 5
δϞβ'.

Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν Δανιήλ καὶ Ἰεζεκιήλ, ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακούμ, ἐν δὲ τῇ ἀνακλήσει τῆς αἰχμαλωσίας Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας προεφήτευσον.

Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ υἱοῦ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ 10 Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ἠγοῦντο. Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ιεράτευε· προεφήτευσον δὲ ὕστατοι προφητῶν Ἀγγαῖος, Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ, καὶ Μαλαχίας. ἠγείτο τῶν Ἑβραίων Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ, Ζαχαρίου καὶ Ἀγγαίου καὶ Μαλαχίου προφητευόντων.

V. 192 καὶ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ ἐξαρχόντων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐπληρώθη τῷ ε' ἔτει τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ ἔργου τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ε.

Ἰησοῦν υἱὸν Ἰωσεδέκ τὸν ἀρχιερέα λ' καὶ α' ἔτος ἐστοιχείωσαν ἀπὸ τοῦ λα' ἔτους Κύρου ἀρχιερατεύσαντα ἅπαντες. ἡ δὲ γραφή

1. Κύρου] τοῦ Κύρου G. ἔτει B. ἔτη G. 5. ὁ Ἰησοῦς G.
7. Legebatur προσεφέτευσεν. 10. ἰεχωνίου AB. 11. ἠγεί-
τα G. 12. ἀγγαῖος A. 13. Μαλαχίας G. 17. ε] ε' m.
18. ἐστοιχείωσαν ἀπὸ G. 19. ἀπάντων G. ἡ δὲ]

ὡς δὲ ἡ G.

postmodum mundi 4966, hoc est Cyri Persarum regis anno 15 funditus eversum est. Steterat autem annis 232 sub regum 9 imperio.

ANNI MUNDI.

Pontificum a Cyri aetate laterculum, quorum

Primus extitit Iesus, filius Iosedec, annis 60, mundi vero annus erat 4952.

Daniel et Ezeziel Babylone et Abasum in Iudaea; Aggaeus pariter et Zacharias post reditum e captivitate prophetabant.

Zorobabel, filius Salathiel, Iechoniae regis nepos, et Iesus, filius Iosedec, populi duces instituti. Iesus filius Iosedec pontificis obibat munus. Aggaeus, Zacharias filius Addo, et Malachias prophetarum postremi vaticiniis clarebant. Zorobabel filius Salathiel Hebraeorum plebem regebat Zacharia, Aggaeo et Malachia prophetantibus. Zorobabel autem et Iesu regendi populi templique reparandi cura in se suscepta, anno Darii filii Hystaspis sexto templi opificium omne consummaverunt anno a mundi conditu 5096.

Iesum pontificem filium Iosedec annos 31, a Cyri nimirum 31, pontificatus dignitatem supra reliquos sacerdotes adeptum tradidit — ut veru Eudrae

τοῦ Ἑσδρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου, ἐν ᾧ μετὰ τοῦ Ζοροβάβελ ἠγήσατο τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀρχιερέα αὐτὸν ὁμολογεῖ. καλῶς ἄρα ἡμῖν ἐστοιχειώται ἕ' ἔτη ἱερατεύσας. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου ἕως τοῦ κ' ἔτους Δαρείου ἔτη 86 συνάγεται.

Ἰωακείμ υἱὸς Ἰησοῦ ἱεράτευσεν ἔτη 15'.

Περσῶν βασιλεῖς.

Περσῶν β' ἐβασίλευσε Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη 7'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 803 π'.

10 Καμβύσης ἐπιστρατεύων κατὰ τῶν β' ἀδελφῶν Μάγων ἔριππος τρωθεὶς τελευτᾷ.

Καμβύσης κατὰ Ἰώσηππον 6' ἔτη βασιλεύσας ἐπανιὼν ἐξ Αἰγύπτου θνήσκει ἐν Λαμασῶ.

Τὸν Καμβύσην τινὲς Ναβονχοδονόσωρ νομιζουσι τὸν κατὰ P. 241 15 τὴν Ἰουδαίᾳ· οὐκ ἔστι δὲ, ὡς προδέδεικται καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διεγρήσεται.

Περσῶν γ' ἐβασίλευσαν Μάγοι ἀδελφοὶ δύο μῆνας ἐπτά. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 803 π'.

20 Περσῶν δ' ἐβασίλευσε Δαρείος Ὑστάσπον ἔτη 15'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 803 π'.

Δαρείος Ὑστάσπον καὶ Παρυσάτιδος παῖς ἔτι ἰδιοτεύων ἠβ-

6. υἱὸς B. υἱοῦ G. 15'] τοῦ δὲ κόσμου μὲθ' addit m. 10. ἐπιστρατεύσας G. 12. Ἀπὸ Ναβοννοασάρον ἔτη μὲθ' ἕως τοῦ α'

ἔτους Καμβύσον. margo AB. [Ἰώσηππον] Antiq. XI, 23. ἔτη] ἔτι A. 21. Vulgo Παρυσάτιδος. ἰδιοτεύων] ἰδιώτης G.

scripta testantur ab anno Cyri primo, quo Zorobabel comite populum soluta captivitate in Hierusalem restituit, pontificem iam renunciatum proficitur. Annos itaque 60 sacerdotio functus solerter in laterculo a nobis descriptus est; a Cyri quippe primo ad Darii 20 anni colliguntur 60.

Ioacim, filius Iesu, pontificatum tenuit annis 36, mundi vero 5012.

Persarum reges.

Persarum rex 2 Cambyses, Cyri filius, annis 8, mundi vero 4983.

Cambyses Magorum duorum fratrum arma a se depulsurus, equo insidens, vulnere accepto, moritur.

Regno annis 6 administrato patriam ex Aegypto Cambyses repetens, Damasci, teste Iosepho, vita fungitur.

Nabuchodonosor, de quo Iudith liber instituit narrationem, eundem cum Cambyse nonnulli arbitrantur; alius tamen ab eo est, ut iam praemonstratum et declarabunt amplius sequentia.

Persis tertio loco imperaverunt Magi duo fratres mensibus septem; mundi vero 4991.

Persarum rex 4 Darius, Hystaspis filius, annis 36, mundi vero 4992.

Darius, Hystaspis et Parosatiidis filius, privatam adhuc vitam agens

ἕατο τῷ θεῷ, εἰ βασιλεύσοι Περσῶν, ἀνεγείραι τὸν ἐν Ἱεροσο-
 Βλύμοις νεῶν καὶ πάντα τὰ Ἰουδαίων ἀποδοῦναι ἱερά σὺν τοῖς
 αἰχμαλώτοις καὶ πατρώοις ἔθεσι. τούτων τῶν εὐχῶν Ζοροβάβελ
 ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἀκουστῆς καὶ σύμβουλος αὐτῷ γέγονε. διὸ καὶ
 ἀνέμνησε συνήθησιν ὧν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας. Κῦρος μὲν τὴν πρῶ-5
 τὴν Ἰουδαίους ἀνάκλησιν ἐπὶ τὰ σφέτερα προσεφώνησεν ἐκ τῆς
 ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ αἰχμαλωσίας, πρῶτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ, φιλοτιμησόμενος ἅμα καὶ τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ τὸν Ζο-
 ροβάβελ υἱὸν τοῦ Σαλαθιὴλ υἱοῦ Ἰεχονίου υἱοῦ τοῦ Ἰωακίμ βασι-
 λέως Ἰούδα ὡς ἐκ βασιλικοῦ γένους τοῦ Ἰούδα ἠγεῖσθαι τῆς ἀπό-10
 Ὀδου συνεχώρησε, συνεξάρχοντος αὐτῷ καὶ ἀρχιερατεύοντος
 Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ· καθ' ὃν χρόνον τῶν θεμελιῶν ὑποβληθέν-
 των τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰρχθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου,
 ἃς ἐν τῷ Ἑσδρα γέγραπται. 15

Ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως
 κατέγραψαν κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσα-
 λὴμ Βάλσαμος καὶ Μιθριδάτης καὶ Ταβέλλιος καὶ Ῥάθυμος καὶ
 Βεέλτεθμος καὶ Ῥαμέλιος οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις
 συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις 20

1. ἀνεγείραι] ἀγγυροῦν G.
2. νεῶν B. ναὸν G.
4. ἐγγόνει G.
6. προσεφώνησεν B. προσφώνησεν G.
9. Ἰεχονίου AB.
10. ὡς] ὃς A.
12. τοῦ υἱοῦ B.
13. εἰρχθη] ἤρχθη AB.
- ἤρχθη G. Conf. p. 235 b. Infra p. 242 a. est ἤγειε ex Esdrae I. 2, 25.
16. τοῦ Περσῶν βασιλέως] τοῦ et βασιλέως om. G.
17. κατέγραψαν dedi ex Esdr. I. 2, 15. Vulgo κατέγραφεν.
18. μηθριδάτης B.
19. βεέλτεθμος A. βεέλτεθμός B. Βεέλθμος G. καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις — ὁ γραμματεῖς addidi ex B. Verba βασιλεῖ — γραμματεῖς etiam in A. exstant.

deo novit, regno Persarum a se obtento, templum Hierosolymis argenteum oblaturum et sacra cuncta Iudaeorum vasa redditurum, Iudaeorumque captivos omnes patrii moribus restituendos. Votorum conscius et auctor extiterat Zorobabel filius Salathiel; qua de causa familiaris cum eo agens sceptris nondum potito pollicita frequentius revocabat in mentem. Cyrus equidem anno regni sui primo, Iudaeis, post inductam a Nabuchodonosor captivitate, priorem ad lares proprios reditum lato edicto licitum fecit; sed nec exiguas reparando templo contulit expensas, ac Zorobabel insuper Salathiel filium, Iechoniae nepotem, Ioacim regis Iuda pronepotem, regia stirpe ortum, adiuncto factae potestatis et collatae dignitatis collega Iesu filio Iosedec pontifice, remigrationis ac viae ducem esse permisit; quo tempore positus altaris templique fundamentis in Hierusalem superextruenda moles erigi coepit, ad annum Darii 2, quod Esdras scriptis testatum reliquit.

Artaxerxis Persarum regis tempore hostili penitus stylo adversus incolae Iudaeae et Hierusalem scripsere Balsamus et Mithridates et Tabellius et Rhathymus et Bescitethmus et Rhamelius scribae et reliqui, qui erant in

τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν· βασιλεῖ Ἀρταξέρῳ κυρίῳ οἱ
 παῖδες τοῦ Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα καὶ Ῥαμέλιος ὁ γραμ-
 ματεὺς καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν καὶ οἱ κριταὶ οἱ ἐν
 κολλῇ Συρία καὶ Φοινίκη. καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βα- V. 193
 5 σιλεῖ διότι Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες παρ' ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἱε-
 ρουσαλήμ τὴν ὑποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσι τὰς τε ἀγορὰς
 αὐτῆς καὶ τὰ τεῖχη θεραπεύουσι καὶ ναὸν ὑποβάλλονται. εἰδὼν
 οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῆ καὶ τὰ τεῖχη συντελεσθῆ, φορολο-
 γίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσον-
 10 ται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμ-
 βάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο· καὶ τὰ ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς.
 ἰσοδύναμα τούτοις πρὸς Ἀρταξέρῳ, ὡς φησι, γεγραμμένα μετὰ
 τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἄνοδον πρὸς τῆς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου P. 242
 βασιλείας, ὡς τὰ ἐπόμενα δείκνυσι τῆς γραφῆς μετὰ τὴν ἀντί-
 15 γραφον ἐπιστολὴν Ἀρταξέρῳ, ἧς ἀναγνωσθείσης Ῥάθυμος καὶ
 Ῥαμέλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τούτου συντασσόμενοι ἀναξυξάν-
 τες κατὰ σπουδὴν εἰς Ἱερουσαλήμ μεθ' ἵππων καὶ ὄχλου τάξεως
 ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας. καὶ ἤρχει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ
 ἱεροῦ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περ-
 20 σῶν βασιλέως, καθ' ὃν χρόνον Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ,
 φίλιτος προὔπαρχων Δαρείῳ τῷ Ὑστάσπου καὶ διὰ πολλῆν

2. ὁ τὰ dedi ex Esdra. ὄντα B. ὄντα A. ραμέλιος A. ραμέλιος B.
 3. οἱ ἐν] οἱ om. G. 4. Post Φοινίκη in G sequuntur βασιλεῖ
 Ἀρταξέρῳ κυρίῳ οἱ παῖδες. βασιλεῖ om. G. 5. διότι] ὅτι G.
 οἱ om. G. 6. πρὸς] εἰς G. 6. Vulgo ἀποστάτην. Correxī ex
 Esdra. 9. ὑπομείνωσιν AB. ὑπομείνωσι G. ἀντισταθῆσον-
 ται G. 11. τοιοῦτο B. τοιοῦτον G. 13. ἀπὸ om. G.
 14. μετὰ] κατὰ m. 18. ἤρξαντο A. 21. ὑστάσπου B. Τετάρτου G.

consilio eorum, et iudices Coelesyriae et Phoenices. Regi Artaxerxi domino filii. Notum sit domino, quod Iudaei, qui ascenderunt a vobis ad nos Hierusalem civitatem rebellem et infensissimam aedificant, fora et muros eius instaurant et templum certatim erigunt. Si aedificata fuerit civitas illa, muri que pariter reparati, nullum amplius pendere vectigal patientur, sed regibus quoque vires contrarias opponent. Quoniam vero perpetua est circa templum opera, aequum duximus nihil eiusmodi leviter pertransire, et quae sequuntur in epistola. In eundem sensum et eodem mentis proposito datae fuerant, ait, priores ad Artaxerzem epistolae post egressum e Babylone, nondum Dario, Hystaspis filio, regnante, prout sequentia declarant ex Artaxerxis litteris et earum exemplari desumpta. Lecta vero superius epistola memorata Rhathymus et Ramelius scribae cum adiunctis sociis, assumptis etiam valido equitatu et armatorum manu raptim Hierusalem advolantes Iudaeos officio intentos prohibere coeperunt. Operae porro templi cessaverunt ad annum Darii Persarum regis secundum, quo Zorobabel filius Salathiel Dario Hystaspis summa prius necessitudine

οικειότητα τιμηθεῖς, εἶναι εἰς τῶν τριῶν σωματοφύλακων ἐδο-
 Β κινήσας ὑπὲρ τοὺς ἄλλους δύο σωματοφύλακας ἐν τῇ περὶ τῶν
 γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας προτάσει προετρέπη παρ' αὐτοῦ αἰ-
 τήσασθαι ὃ θέλει. ὃ δὲ ἀναμνήσας αὐτὸν τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, ὡς
 ᾄδων ᾔδει ἀνοικοδομήσασθαι τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν ἡμέρᾳ παρελάμβανε⁵
 Δαρείος τὸ βασιλεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκευὴ ἃ ἐχώρισε Κύ-
 ρος, ὅτε ᾄδων ἐκκόψει Βαβυλῶνα ὃ αὐτὸς Κύρος, ἤξιωσε
 Ζοροβάβελ τὸν αὐτὸν Δαρείον βασιλεῖα Περσῶν πληρῶσαι τὰς
 εὐχὰς, ὡς ἐκ στόματος ᾄδων τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τότε
 ἀναστὰς Δαρείος κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπι-
 10 στολὰς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους καὶ τοπάρχας καὶ στρατη-
 γοὺς καὶ σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
 Ἰουδαίους οἰκοδομήσασθαι τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ πᾶσι τοπάρχαις ἐν
 κοίλῃ Συρία καὶ Φοινίκη καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστο-
 λὰς μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλήμ,¹⁵
 καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν. καὶ ἔγραψε πᾶσι
 τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰου-
 δαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας· πάντα δυνατὸν καὶ σατράπην καὶ
 τοπάρχην καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,
 καὶ πῦσαν τὴν χώραν ἣν κρατήσωσιν ἀφορολόγητον αὐτοῖς ἰπάρ-
 20 ρχειν, καὶ ἵνα Ἰδουμαῖοι ἀφίωσι τὰς κώμας, ὡς διακρατοῦσι τῶν

2. σωματοφύλακας B. σσσωματοφύλακας G. 6. ἐχώρισε B.

7. ἐκκόψει B. ἐγκόψει G. 16. οἰκοδομήσωσιν B. οἰκοδομήσου-
 σιν G. αὐτοῦ] αὐτῶν G. 21. ἔν' A. Ἰδουμαῖοι B. Ιου-
 δουμαῖοι G. ἀφίωσι dedi ex Esdra I. 4, 50. ἀφίωσι B. ἀφιοῦ-
 σι A. ἀφῶσιν G.

devinctus et ob familiaritatem in honore semper habitus, e tribus videlicet unus, cui fidissimum principis satellitium credebatur, ea disceptatione, quae de mulierum et veritatis potentia habita est, duobus aliis ut eruditior praelatus, quod liberet, postulare permissus est. Ille memoriam renovans votorum, quibus, si quandoque regno potiretur, Hierusalem restauraturum, et a Cyro, (cum votis paribus emissis Babylonem Cyrus idem excidio destinaret), privatim iam seposita templi vasa se redditurum obstrinxerat, monere non desinit. Darium itaque Persarum regem, quae ore proprio caeli dominatori veta nuncupaverat, exsolvere Zorobabel rogavit. Darius eum exosculatus, ad omnes praepositos et locorum rectores, duces et satrapas litteras dedit, quibus, ei sociisque Iudaeis Hierusalem reparare contendentibus suppetias ferrent, exhortabatur. Omnibus insuper Coelesyriae Phoenices et Libani praesidibus, ut ex Libano cedrina ligna Hierusalem ferrent, et cum Iudaeis civitatem instaurarent scriptis mandavit. Iudaeis ad haec e regno suo in Iudaeam postliminio revertentibus manumissionem regis diplomatibus confirmavit, cunctis quavis auctoritate pollutibus satrapis, etiam locorum praefectis, ac aerario praepositis, ne ianus eorum importune infestarent, prohibitis; omnem eorum regionem tributis liberam relinqui, Iudaeorumque pagos et oppida ab Idumaeis deteata dimitti; ad

Ἰουδαίων. καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἑνιαυτὸν τάλαντα ἑξήκοντα μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαρπώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν, ἑπτὰ καὶ δέκα προσφέρειν ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ' ἑνιαυτόν. καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐγγύοις αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν. ἔγραψε δὲ δοθῆναι καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱεραικὴν στολὴν, ἐν ἧ ἱερατεύουσι, καὶ τοῖς Λευίταις δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως ἧς 10 ἡμέρας ἐπιτελεσθῆ ὁ οἶκος, καὶ Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομηθῆναι. καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ἀγῶνια. καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐχώρισε Κύρος ἀπὸ P. 243 Βαβυλῶνος. καὶ ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτοῖς ἐπέταξε ποιῆσαι καὶ ἐξαποστεῖλαι εἰς Ἰερουσαλὴμ. V. 194

15 Ταῦτα μὲν ἐν Ἑσδρα πρώτῳ βιβλίῳ γέγραπται, ὅτινα παραθέσθαι ἀναγκαῖον ἐνταῦθα ἡγησάμεθα μετὰ τῶν ἐξῆς παρατεθησομένων ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ αὐτοῦ Ἑσδρα, ἐπεὶ καὶ μόνος τὰ κατὰ τὴν ἀνάκλησιν ὑπεδείχθη τῆς αἰχμαλωσίας γράψας ὀρθῶς καὶ ὑπὸ τῶν ο' σοφῶν ἱερέων ἐξηγητηθεὶς ἐπὶ 20 Πτολεμαίου Φιλαδέλφου σὺν ταῖς λοιπαῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐδοκιμάσθη ἀναγινώσκεσθαι. τῶς δ' οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὀρθῶς ἐστὶ κατανοῆσαι ὅτι Κύρον τὸν παρ' αὐτῷ καλούμενον Ἀρταξέρξην δηλοῖ, πρὸς ὃν κατέγραψε Βάλσαμος καὶ Μιθριδά-Β

3. ὀλοκαρπῶν μετακαρποῦσθαι G. 5 et 7. προσβαίνουσιν B. προσβαίνουσιν G. 9. ἧς add. B. 12. ἐχώρισε B. 19. ἱερέων B. ἱερατέων G. 20. Θεοπνεύσταις G. 23. βάλσαμος A.

templi, donec absolveretur, promovendum aedificium, annua viginti talenta donari; ad sacra per singulos dies in holocaustorum altari facienda, prout iussi sunt, septendecim offerri talenta; cunctis e Babylonia digressis, ipsis nepotibus eorum et sacerdotibus simul profectis, condendi civitatem facultatem datam; rursus sumptus administrari, sacrosque ornatus, quibus divina peragerent reddi, expensas, donec completeretur domus, levitis exhiberi, et Hierusalem aedificari; et cunctis tandem civitatis custodibus diurnum victum et obsonia tradi. Vasa, quae Babylone Cyrus segregaverat, misit; quaeque iam facienda Cyrus decreverat, praecepit exsequenda et Hierusalem transportari.

Haec certe Esdrae primo scripta cum sequentibus ex ejusdem libro secundo proferendis in medium producere operae pretium duximus, eo praesertim nomine, quod solas res a captivitate reditum spectantes sincere litteris mandavit et a 70 sacerdotibus interpretum munere apud Ptolomaeum Philadelphum fungentibus opus eius expositum cum reliquis divinitus inspiratis litteris, quod in ecclesia legeretur, dignum sit habitum. Ex hucusque positis facile coniciamus, Cyrum, ab eo vocatum Artaxerxem, manifestari, ad quem Balsamus, Mithridates et socii datis litteris adversus

της καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς κατὰ τῶν οἰκοδομούντων τὴν Ἱερουσαλήμ τοῦ παυθῆναι τὴν οἰκοδομήν. πρῶτον μὲν ὅτι φασιν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ, γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ διότι Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλήμ. παρὰ τίνος δὲ ἄλλον ἀναβεβήκασιν, εἰ μὴ παρὰ Κύρου; ἔπειτα δὲ ὅτι Ἀρ-5 ταξέρξης ἀπὸ Κύρου ἕως Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου οὐδεὶς ἐβασίλευσεν, ὡς ἐκ τοῦ κανόνος τῶν βασιλέων δηλοῦται. καὶ αὖθις ὅτι Μιθριδάτην λέγει σὺν Βαλσάμῳ καὶ τοῖς λοιποῖς καταγεγραφέναι τῶν οἰκοδομούντων, ὃν καὶ παρειληφῶτα τὰ ἱερὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου κατὰ πρόσταξιν Κύρου ὡς γαλοφύλακα 10 προείρηκεν. ἔτι μὴν πρὸς τούτους, εἰ μὴ ἐπὶ Κύρου γέγονε ταῦτα, Ἄλλ' ἐνεργεῖτο τὰ κατὰ τὴν οἰκοδομήν, πῶς οὐκ ἂν ἐτελειώθη ἂν ἔτεσι τὰ συντελεσθέντα μετὰ ταῦτα ἐν τέσσαρσιν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου Ὑστάσπου ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους αὐτοῦ; τῷ γὰρ β' ἔτει Κύρου ἀναβάντες σὺν τῷ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ 15 ἀρχιερεῖ Νεμιά τε καὶ Σαρετᾶ, καὶ Μαρδοχαίῳ ἐν μυριάσιν ἀνδρῶν τέσσαρσι καὶ δισχιλίῳ τριακοσίοις ἐξήκοντα χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδίσκων καὶ αὐτῶν ἐπτακισχιλίῳ τ' καὶ ἕξ ἄδόντων καὶ ἄδουσῶν. τῷ μηνί, φησὶ, τῷ ἑβδόμῳ συνήχθη ὁ λαός, ὡς ἀνὴρ εἷς, εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ 20

Δοὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ἰσραὴλ

5. ἔπειτα δὲ ὅτι Ἀραξέρξης ἀπὸ Κύρου addidi ex B. 9. ὃν ὡς G. ἱερὰ — πρόσταξιν addidi ex B. 12. ἂν om. G. 13. τ' μ' m. 15. ἀνέβησαν m. 16. μαρδοχαίῳ B. Μαρδοχαίῳ G. 18. ἐπτακισχιλίῳ τ' καὶ ἕξ B. ζτ' καὶ ἕξ B in margine. φτ' καὶ ζ' A. φιλτῶν καὶ G.

Iudaeos Hierusalem reparandae insudantes, eos ab aedificio prohiberi postulabant. Primo quidem quod in litteris huiusmodi legamus. Notum sit domino regi Iudaeos a vobis ad nos Hierusalem regressos. A quo vero, nisi Cyrum assignaveris, digressi fuerant? Ad Darii siquidem filii Hystaspis aetatem, nullum regum permisisse reditum ex manifesto regum laterculo constat. Ad haec, Mithridatem cum Balsamo adiunctisque sociis adversus aedificantes Iudaeos dedisse litteras refert, eundemque acrio praepositum Cyri bona proventusque regio attractare solitum praemisit. Istis haec addas rogo. Si regnante Cyro haec minime gesta, quin immo templi opus prius promotum contenditur; qua ratione continuo annorum 40 spatio nondum absoluta fuerant, quae deinceps solo quadriennio, a secundo Darii, filii Hystaspis, ad quartum eius annum sunt perfecta? Etenim anno Cyri secundo cum Zorobabel et Iesu pontifice, cum Neemia et Sareta et Mardochaea myriades hominum quatuor et bis mille ter centum sexaginta absque servis et ancillis et psaltis psaltrisque musices peritis ascenderunt. Mense, inquit, septimo congregatus est populus, quasi vir unus, in Hierusalem. Et surrexit Iesus filius Iosedec et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius Salathiel et fratres eius et aedificaverunt altare dei Israel,

τοῦ ἀνεγέγκαι ὀλοκαυτώσεις ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωϋσῆ ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ, καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἔτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῶν 5 κυρίων [ὀλοκαυτώσεις] τὸ πρῶν καὶ εἰς ἑσπέραν, καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις τὴν ἡμέραν ἐν ἡμέρῃ ἐν ἀριθμῶ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ. καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελειχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νομμητίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς κυρίου τὰς ἡγιασμένας, P. 244

10 καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ ἑκουσίως τῶν κυρίων. ἐν ἡμέρᾳ μᾶλλον τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις κυρίων. καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθμελιώθη. καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις, ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς 15 θάλασσαν Ἰόππης κατ' ἐπιχορήγησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐν τῷ ἔτει τῶν δευτέρων τοῦ ἔλθειν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐν μηνὶ τῶν δευτέρων, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάν- B

20 τες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰγυπτιακῆς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ νιού εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω τοῦ νικοποιεῖν

2. μωσαϊ AB. Quae forma ubique restituenda videtur. 4. Legatur ἐπ' αὐτῶν ὀλοκαυτώσεις. Correctum ex Esdra II. 3, 3. 5. Seclusi ὀλοκαυτώσεις. τό] Vulgo τῶν. εἰς add. B. 7. ἐν ἀριθμῶ B. ἐν om. G. λόγον Esdra. Vulgo λόγων. 9. ἑορτὰς B. τὰς ἑορτὰς τοῦ G. τὰς om. G. 11. ἤρξαντο Esdra. Vulgo ἤρξατο. 12. ἔδωκαν B. ἔδωκεν G. 13. βρώματα καὶ ποτὰ B. βρωμάτων καὶ ποτὰ A. βρωμάτων ποτὰ G. 15. ἰόππης B. Ἰόππη G. 17. τοῦ θεοῦ] κυρίου G. 20. ἀρχόμενοι B. 21. νιού] βίου G.

ut offerrent holocausta super eo, secundum quae in libro Mosi hominis dei scripta sunt. Et praeparaverunt altare secundum propriam sibi dispositionem, eo quod terrore vicinorum populorum illis incusso erexerunt illud. Et superimposuerunt holocausta domino, holocausta matutinum et vespertinum. Et egerunt Scenopegiae diem solemnem, sicut scriptum est, et sacrificia quotidiana, prout decebat; ad haec oblationes iugis sacrificii et neomeniarum et omnium dierum solemniū sanctificationum. Et quotquot sponte voverant domino, primo die mensis septimi coeperunt holocausta offerre domino. Et templi domini nondum posita erant fundamenta. Et dedit pecuniam latomis et fabris et pabulum et potum Sidoniis et Tyriis, ut exportarent ligna cedrina de Libano Ioppem versus mare, secundum expensas Cyri Persarum regis ad eos. Et in anno secundo reditus eorum in Hierusalem, Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedec et reliqua fratrum manus sacerdotes et levitae, cunctique qui de captivitate Hierusalem revera fuerant, aggressi sunt opus et elegerunt levitas aetatis annos viginti et

ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ
 V. 195 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καθμιήλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὁμοῦ τοῦ νικοποιεῖν ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ
 ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, οἱ υἱοὶ Ἰωναδάδ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται. καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι 5
 τὸν οἶκον κυρίου, δηλαδὴ τῷ ἔτει τῷ γ' Κύρου ἐθεμελίωσαν τὸν
 οἶκον κυρίου, δευτέρῳ δὲ τῆς ἀναβάσεως αὐτῶν, ἡνίκα καὶ ἔστη-
 σαν, ὡς φησι τὰ ἀκόλουθα τούτοις ἢ δευτέρα τοῦ Ἑσδρα βί-
 C βλος, οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγγι καὶ οἱ υἱοὶ Ἀσαφ ἐν κυμ-
 βάλοις, καὶ πολλοὶ σὺν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ 10
 ἄρχοντες πατριῶν πρεσβύτεροι, οἱ, φησὶν, εἶδον τὸν οἶκον τὸν
 πρῶτον ἐν θεμελίωσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς
 αὐτῶν, ἔκλαιον ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ'
 εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι φωνήν. καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων
 φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ 15
 λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ ἡ φωνὴ ἤκούετο
 ἕως ἀπὸ μάρσθεν. καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδαν καὶ Βενια-
 μίν· καὶ τὰ λοιπὰ περὶ τῶν γεγραμμένων τῷ Μιθριδάτῃ πρὸς
 Ἀρθασασθὰ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Συρισί, κατὰ τὸ αὐτὸ δηλονότι
 D ἔτος τρίτον Κύρου, τοῦ παύσασθαι τοὺς οἰκοδομοῦντας τὸν 20
 ναόν. Ἀρθασασθὰ δὲ καὶ Ἀρταξέρξην ἕνα τὸν αὐτὸν ὑποληπτέον
 Περσικῶς καλούμενον, Κύρου δὲ Ἑλληνιστὶ λεγόμενον, τὸν καὶ

4. Ἡναδάδ Esdra. 6. κυρίου] τοῦ Θεοῦ G. ἔτει τῷ γ' B.
 τρίτῳ ἔτει G. 11. εἶδον B. 19. ἀρθασασθάν B. ἀρθασασθάν G.
 21. ἀρθασασθάν G. 22. Περσικοῖς G.

supra natos, ut ad aemulationem et animos sumendos provocarent fabros
 operas suas commodantes, ad extruendam domini domum. Et stetit Iesus
 et filii eius et fratres eius Cadmiel et filii eius et filii Iuda pariter animos
 sumpserunt, ut urgerent eos, qui laborabant in domo domini. Filii Iona-
 dab, filii eorum, et fratres eorum levitae; et fundamenta domui domini
 superextruendae posuerunt; tertio videlicet anno Cyri fundamenta domus
 domini iecerunt; secundo vero post reditum Et steterunt,
 prout his annexa subdens ait secundus Esdrae liber, sacerdotes habentes
 sacros amictus cum tubis et filii Asaph cum cymbalis. Aderant vero cum
 eis plures e sacerdotibus et levitis, et seniores patriarum praesides, qui
 primam aedem, cum staret, viderant; hanc vero prae oculis habebant; et
 hi quidem voce magna eiulabant, et populus ex adverso in laetitiae signum
 clamores emittebat; adeo ut vocem laetitiae signum, vel clamorem eiulatus
 argumentum nulla ratione populus dignosceret; vox autem confusa quam
 longissime audiretur. Et audierunt, qui affligebant Iudam et Benjamin etc.
 Sequuntur deinde quae spectant datas Syriace a Mithridate ac eius sociis
 litteras ad Artasastham, ipso nimirum anno Cyri tertio, ut construentes
 templum ab opere desisterent. Unus porro et idemmet Artaxerxes et Ar-
 thasasthas Peraisce, Graece Cyrus nuncupandus captivitatis relaxationem

τὴν ἄφεσιν αὐτοῖς πρώτῳ ἔτει αὐτοῦ προσφωνήσαντα, καὶ τὴν ἀνοικοδομὴν προστάξοντα τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως καὶ τὴν τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐν χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν, διὰ Σαλμανασάρ μετὰ τὴν τῆς ἀποικίας ἀνάβασιν ἀριθμηθέντων αὐτῶν ἀπὸ Μιθριδά-
 5του Γασβαρηνοῦ γαζοφύλακος Κύρου, ὡς γέγραπται, καὶ αὐθις ἐκ διαβολῆς τῶν γραψάντων αὐτῷ παύσαντα τοὺς Ἰουδαίους οἰκοδομεῖν ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου· ὡς ἐκ τούτων σαφῶς παρίστασθαι ὅτι ἐπὶ ἔτη τεσσαράκοντα καὶ ἐν P. 245
 ἔμεινε τὰ θεμέλια ὑποβεβλημένα. ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους Δα-
 10 ρείου ἕως ἔκτου ἀνεπληρώθη διὰ χειρῶν τοῦ αὐτοῦ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ ἐν μὲν ἔτεσιν ὄλοις ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου. διὸ καὶ εἶρηται παρὰ τῶν Ἰουδαίων ὅτι τεσσαράκοντα ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐλείψεις αὐτόν; πρὸς τὸν κύριον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ.
 15 Τούτῳ τῷ β' ἔτει Δαρείου τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ ἰα' μηνὸς σαββάτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βα-
 ραχίου υἱὸν Ἀδδὰ τὸν προφήτην λέγων· ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐφ' ἵππον πυρρόν· καὶ οὗτος εἰσήκει ἀνά B
 μέσον τῶν δύο ὄρεων τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι
 20 πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοί, καὶ εἶπα· τί οὗτοι κύριε; καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἐγὼ δεῖξω σοὶ τί ἐστὶ ταῦτα. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφρονηκὼς ἀνά μέσον τῶν

2. οἰκοδομὴν G. 5. γασβαρηνοῦ B. 9. ἔμειναν G. 10. χει-
 ρὸς αὐτοῦ G. 13. τρισὶν B. 14. Ἰωάννην] II, 20.
 15. τοῦ Δαρείου G. 17. λέγων] Zachar. cap. 1. 18 et 20. πυρ-
 ρόν et πυρροὶ m. πυρρόν et πυροὶ G. 18. ἰσήκει B. 19 et 22.
 μέσον B. μέσον G.

anno regni primo publicans, templum civitatemque restaurandam praecepit, ac denique vasorum 5400 aureorum et argenteorum a Salmanasar olim asportatorum restitutionem, quaeque, teste scriptura, facta post captivitatem reductis licentia, a Mithridate Gasbareno gazophylacii praefecto, numerata fuerunt; idemque rursus scriptis in Iudaeos calumniis motus, ab extruendo templo ad secundum usque Darii, filii Hystaspiae, iussit eos desistere. Ex praemissis liquet uno supra quadagesimum anno posita mansisse templi fundamenta; a secundo vero Darii ad sextam eiusdem annum, integris nimirum, a Cyri primo, quadraginta sex annis, Zorobabel et Iesu filii Iosedec opera et studio ad culmen fuisse deductum. Unde vox illa Iudaeorum ad dominum in Ioannis evangelio: quadraginta et sex annis aedificatum templum istud, et tu in triduo reaedificas illud?

Anno Darii secundo, mensis undecimi vicesimo quarto, Sabbati die, factum est verbum domini ad Zachariam filium Barachiae filii Addo prophetam dicens: vidi per noctem et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter duos montes umbrosos; et post eum equi rufi, sturnini, varii et albi. Et dixi: quid sunt isti, domine? Et dixit ad me angelus, qui loquebatur in me. Ego ostendam tibi, quid sint haec. Et respondit

δύο ὄρεων· καὶ εἶπε πρὸς με· οὗτοι εἰσιν ὄρη ἑξαπέσταλκε κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἄγγελῳ κυρίου τῷ ἑφεστῶτι ἀνὰ μέσον τῶν ὄρων καὶ εἶπαν· περιωδύοσμεν πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπε· κύριε παντοκράτωρ, ἕως 5 τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερείδεις; τοῦτο τὸ ὄ' ἔτος. ταῦτα ἐν τῷ προφήτῃ Ζαχαρίᾳ φέρεται κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου, ὡς ἐκ τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀγγέλου πρὸς κύριον λεγόμενα, εἴτε τῷ τρόπῳ εὐχῆς εἴτε ἄλλης τινὸς προσωποποιίας χάριν οἰκονομήσαντος τοῦ ἀνεξιερυνή- 10 του θεοῦ τοῖς κρίμασιν, ὅσον δέ γε ἡμᾶς κατανοῆσαι, δηλοῦντος V. 196 τοῦ λόγου τὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον ἤδη πεπληρωθῆαι, κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ Ἱερεμίου ἐν τῷ α' ἔτει Κέρου, ὡς ἐκείσε ἀποδέδεικται κατὰ τὴν τῶν Παραλειπομένων καὶ τοῦ Ἑσδρα γραφῆν. τὸν δὲ λοιπὸν ἀπ' ἐκείνου χρόνον ἕως ἔτους Δαρείου δευτέ- 15 ρου ἀμφιβαλλόμενον εἶναι καὶ μήτε τῆς τελείας ἐρημώσεως καταλογίσεσθαι μήτε τῆς τελείας ἀνοικοδομῆς· διὸ καὶ φησιν, ἕως τίνος οὐκ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ; τοῦτο τὸ ἔτος ἑβδομηκιστὸν· ἀντὶ D τοῦ εἰπεῖν, ἕως πότε τὸ ἑβδομηκιστὸν τοῦτο ἔτος παρεκταθῆσεται τὸ ἤδη παρελθόν· καὶ οὐχ, ὡς τινες ὑπελήφασιν, κατὰ 20 τινὰ προσδιορισμὸν συμπληρώσεως ἀριθμοῦ τῶν ὄ' ἐτῶν ὑπὸ τῆς καθαιρέσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους

2. καὶ ἀπεκρίθησαν — πᾶσαν τὴν γῆν om. G. κυρίου] κυρίῳ A.
 5. παντοκράτωρ A. 6. ἐλεήσεις G. 7. ὑπερείδεις B. 11. δὲ
 add. B. 18. ἐλεῖς B.

vir, qui stabat inter duos montes, et dixit ad me. Isti sunt, quos misit dominus, ut perambulent terram; et ecce omnis terra habitatur et quiescit. Et respondit angelus domini et dixit. Domine omnipotens, usquequo non misereberis Hierusalem et urbium Iuda, quas despexisti? Iste est septuagesimus annus. Haec apud prophetam Zachariam enunciantur anno Darii secundo, ex persona angeli ad dominum loquentis, sive orationis sive alterius fictae personae in modum; ut quantum mens nostra capit, deum cuius iudicia nemo potest perscrutari, sine iudicio nil disponere sentiamus; unaque sermonem hunc manifestare, iam expletum annorum septuaginta spatium ab anno Cyri primo, iuxta domini verbum ore Hieremiae quondam prolatum; quod in superioribus ex Paralipomenon et Esdrae libro declaravimus; reliquum vero temporis ad Darii secundum annum dubii iuris esse, inter duos limites, ita ut neque ad civitatis excidium faciat accessionem, neque perfectae rursus eius reparationi accenseatur; qua de causa merito dicit. Usquequo non misereberis Hierusalem? Hic annus septuagesimus est, cum dicere debuisset: usquequo tandem septuagesimus hic annus iam dudum elapsus pretendetur? Non, ut quidam opinantur, per quandam adimpleti numeri 70 annorum praescriptionem, ab Hierusalem templique clade ad secundum annum Darii, illud ab angelo fuisse pronunciatum.

Δαρείου λελέχθαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου. ἄνευ γὰρ πάσης ὑφαιρε-
 τικῆς ἢ προσθετικῆς ἐπιβολῆς πγ' ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τοῦ 19' ἔτους Να-
 βουχοδονώσωρ, ἐν ᾧ Σεδεκίας ἠχμαλώτεται σὺν τῷ λαῷ καὶ ἡ
 πόλις Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ λαῷ ἐμπέροηται· ἀπὸ δὲ τῆς θείας
 δαποφάσεως τῆς ἐν τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ ἐξενεχθείσης κατὰ τῶν κα-
 τοικούντων Ἱερουσαλήμ, ὁπόθεν καὶ ὁ ἐβδομηκονταετῆς χρόνος P. 246
 ἀναγκαιῶς ἀριθμεῖται, ἔτη εἰσὶν ργ' ἕως τοῦ αὐτοῦ δευτέρου
 ἔτους Δαρείου. ὅτι δὲ οὐ κατὰ προσδιορισμὸν ἀκριβοῦς χρόνον,
 ἀλλὰ κατὰ παρέκτασιν εἴρηται τοῦτο πρὸς τοῦ ἀγγέλου προφανές
 10 καὶ ἐκ τῶν μετὰ τρία ἔτη ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ
 αὐτοῦ Δαρείου πρὸς Ζαχαρίαν ἐκ θεοῦ λεγομένων τῆ δ' τοῦ θ'
 μηνὸς Χασελεύ πρὸς λέξιν οὕτως· ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνά-
 μων πρὸς με λέγων, εἰπὼν πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς
 τοὺς ἱερεῖς λέγων, ἂν νηστεύσητε, ἢ [κόψηθε ἐν ταῖς πέμ-
 15 πταις, ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ὁ ἔτη μὴ νηστεῖαν ἐνηστεύ- B
 σατέ μοι; ὁρᾷς πῶς οὐ κατὰ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν οὐδὲ ἐν-
 ταῦθα ὁ τῶν ἐβδομηκοντα ἔτων ἀριθμὸς οὐδὲ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει
 Δαρείου παρελιπται, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ πρῶτον ἔτους Κύρου πλη-
 ρωθέντα κατὰ τὴν Ἱερειμίου πρόβρῃσιν δηλοῖ. πῶς γὰρ δυνατὸν
 20 καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου καὶ τῷ τετάρτῳ τὰ αὐτὰ ἐβδομή-
 κοντα ἔτη κυταριθμεῖσθαι, ὡς τισὶ νενομίσται, ἄπταλστως;
 Δαρείος Ὑστάσπου Περσῶν δ' ἐβασίλευσεν ἔτη λς'.

2. πγ'] ἡ' m. 7. ργ'] ρί' m. αὐτοῦ om. G. 9. τοῦτο]
 τούτου A. 11. δ' B. τετάρτη A. τετράδι G. 12. οὕτως]
 Zachar. cap. VII. 14. κόψηθε B. κόψεθε G. 16. ὁρᾷς B. δὲ
 ὁρᾷς G. 18. πληρωθέντα B. πληρωθήναι G.

Etenim absque additamenti vel subtractionis arte vel necessitate, a Nabuchodonosor anno 19, quo captivus actus est Sedecias cum populo et civitas Hierusalem ac eius plebs incendio vastata est, anni 91 putantur; a divina vero sententia adversus incolas Hierusalem quarto Iocaim anno prolata, unde annorum septuaginta stadium necesse est nos metiri, ad annum Darii secundum annos 110 numerare possumus; quod equidem non per temporis exactam praescriptionem, sed per extensionem comprobatum habeamus, ut ostensum est, angeli sermonem, tum etiam per ea, quae post annos tres, Darii nimirum quarto, ad Zachariam deus loquutus est noni mensis Chasleu die quarto. Verba sunt huiusmodi. Factum est verbum domini exercituum ad me dicens: loquere ad omnem populum terrae et ad sacerdotes, dicens: Si ieiunatis et plangitis in quintis aut septimis, et ecce septuaginta anni; numquid ieiunium ieiunastis mihi? Vides hic non rigide ac praecise, ut nec circa Darii secundum annum, annorum septuaginta numerum accipendum, verum circa Cyri primum iuxta Hieremiae vaticinium tempus illud expleri? Quo namque modo, tum anno Darii secundo, tum rursus quarto, ut quibusdam animo simplicioribus visum fuit, eodem septuaginta annos terminum reperire affirmabimus?

Darius, Hytaspis filius, 4 Persarum rex negnavit annis 36.

C Οὗτος τὰς μυθεομένας κατὰ τῆς Ἑλλάδος μυριάδας μετὰ Δάτιδος καὶ Σαφέρους τῶν στρατηγῶν ἐξέπειψε πεισθεὶς τοῖς τυράννοις Ἰππία τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Δημαράτῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ διωχθεῖσιν οἰκοθεν, λοιπὸν δὲ καὶ διὰ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων μὴ καὶ φερόντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν Περ-5 σῶν ἀνάγκη. τότε δὴ κακῶς πράττουσιν ἐν Μαραθῶνι Πέρσαι, Μιλτιάδου καὶ Ἀριστείδου καὶ Καλλιμάχου καλῶς ἐστρατηγη-κότων, ἐν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἰππίας πίπτει μετὰ τῶν βαρβάρων Ἀθηναίους μαχόμενος. αὐτὸς δὲ Δαρεῖος οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πάθος ἐξ ἄθυμίας ἀπόλλυται. 10

D Ἐπὶ αὐτοῦ τινες νομίζουσι τὰ κατὰ τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ τετελεῖσθαι παρὰ τοῦ μεγάλου προαγορευθέντα Ἰεζεκιήλ. ἐπιστρατεύσας γὰρ σὺν διαφόροις ἔθνεσιν, ὡς φασι, Συρίαν μὲν καὶ Φοινικήν καὶ τὰς παραθαλασσίους ἐσκόλευσε, τῇ δὲ Ἱερουσαλήμ

V. 197 ἐπελθὼν κατεβλήθη θεήλατος σήητοις καὶ πληγαῖς τοῦ Θεοῦ 15 πατάξαντος αὐτὸν σὺν τῷ πλήθει καὶ νίκην δεδωκότος χωρὶς ὄπλων τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πλοῦτον ἄπειρον λαφύρων, στρατηγούντος ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας τοῦ Ζοροβάβελ, μεθ' ὃν οὐκ ἤρξεν ἄλλος ἐξ Ἰούδα, ἄλλ' οἱ ὑρχιερεῖς ἠγμόμενον.

2. Δάτιδος καὶ] Legebatur Δάτιδος καὶ (καὶ om. AB.) Δάτιον καὶ. Σαφέρους] Αρταφέρους m recte: vide Herodot. VI, 94. πεισθεὶς] προσθεὶς G. 3. ἰππία AB. τῷ λ. B. Aberat τῷ. 5. μὴ add. B. τὴν Περσῶν] τῶν Περσῶν G. 7. Μιλτιάδου καὶ Ἀριστείδου G. 9. ἐνέγκας G. 11. τετελεῖσθαι B. τετελεῖσθαι A. τελεῖσθαι G. 13. ὡς φασιν add. B.

Hic decantatas tot historiis hominum myriadas sub ducibus Datide, Datio et Artapherne misit, tyrannis Hippiae Atheniensi et Demarato Lacedaemonio patria pulsus bene affectus; ac insuper, ut Athenienses Persarum imperium per Asiam augeri non ferentes, et cladem ab eis Sardibus incendio vastatis illatam, ulcisceretur. Adverso Marte pugnant ad Marathonem Persae, Miltiade, Aristide et Callimacho, praeclare ducum munere fungentibus. Hippias Atheniensium tyrannus inter decertantes barbaros cadit; ipse Darius illatae calamitatis impotens, animi moerore perit.

Sub eo, quae de Gog et Magog a magno propheta Ezechiele sunt praedicta, quidam primum adimpleta censent. Variarum quippe nationum armis stipatus, Syria, Phoenice et mari locis adiacentibus devastatis, cum Hierusalem inexpectatus impetit, fulminibus caelitus immissis, variisque plagis prosternitur, deo in eum et in eius exercitum manum exerente, victoriamque incruentam et spoliolorum non numerandam copiam Hierusalem incolis exhibente, duce Iudaeae Zorobabel, post quem alius ex Iuda non sumpsit in plebem dominatum, sed omnis publica potestas penes pontifices remansit.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

P. 247

Μακεδόνω θ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'Ϟοβ'.

Οἱ λέγοντες Κῦρον τῶν Περσῶν πρῶτον βασιλέα θ' ἔτη μδνα 5 βεβασίλευκέναι ἐπὶ τούτου τοῦ Ἀμύντου φασὶν ἤρχθαι τοῦτον βασιλεύειν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ Ἀλέκτα τοῦ ἡ' βασιλέως Μακεδόνων φαιμέν κατὰ τὴν ἀκόλουθον τῇ θείᾳ γραφῇ τάξιν.

Μακεδόνων ι' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ειδ'.

10 Κατὰ τοῦτον ἡ Ἐξέρξου διάβασις.

Οὗτος δέδωκε τοῖς Πέρσαις ὕδωρ καὶ γῆν.

B

Μακεδόνων ια' ἐβασίλευσε Περδίκκας ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εηγ'.

Σχοράδην.

15 Νάξιοι ἐθαλασσοκράτησαν ιε', ἔτη ι', καὶ μετ' αὐτοὺς Ἑρετριεῖς ις', ἔτη ζ'.

Γέλων Συρακούσιος ἐκράτησεν ἔτη ις'.

Ἐθαλασσοκράτησαν Αἰγινῆται ἔτη ι'.

Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν ἐτῶν ʒθ', οἱ δὲ οε'.

C

20 Αἰσχύλος τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

2. ἀμυντᾶς A. ἀμυντᾶς B.

6. ἀλεκτὰ τοῦ B. Αἰλαιτάτου G.

11. εἰδωκε G.

12. περδίκκας B. Περδίκκας G.

15. αἰγινι-

σῆς B. 17. Γέλων Scaliger p. 53. γέλω B. Γέλως G.

συρα-

κούσιος A. 18. αἰγινῆται AB. 19. ʒθ' B. ʒς' G.

Macedonum reges.

Macedonum rex 9 Amyntas annis 42, mundi vero 4972.

Cyrum regem Persarum primum annos duntaxat novem imperasse qui asserunt, huius Amyntae aetate regnum auspicatum arbitrantur. Nos vero divinae scripturae consonum ordinem sectati ad Alcetae regis Macedonum 8 tempora regnum eius reponendum sentimus.

Macedonum rex 10 Alexander annis 44, mundi vero 5014.

Huius tempore Xerxes in Graeciam mari sibi parat transitum.

Idem Persis aquam et terram tradit.

Macedonum rex 11 Perdikkas annis 23, mundi vero 5058.

Miscellanea.

Ordine decimo quinto Naxienses maris dominium obtinent annis decem et post eos Eretrienses ordine decimo sexto idem occupant annis septem.

Gelo Syracusanus tyrannidem arripit annis 17.

Aeginetae mari dominantur annis 10.

Pythagoras philosophus annorum 95, vel ut aliis placet 75, moritur.

Aeschylus tragoediarum auctor celebratur.

Ὁ Πειραιεὺς ἐτεχνίσθη ὑπὸ Θεμιστοκλέους.

Λατίνοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐν Ῥώμῃ. ὁ δῆμος ἀπέστη τῆς συγκλήτου.

Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη.

Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐτεχνίσαν.

5

Ζεῦξις ζωγράφος ἐγνωρίζετο.

Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι Πέρσας ἐνίκα ναυμαχίᾳ καὶ πεζομαχίᾳ. καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος ἐπαύσατο διὰ φιβάλεις ἰσχάδας συστάς Πέρσας καὶ Ἀθηναίους καὶ πῦσιν Ἑλλῆσιν ἀπ' αὐτοῦ. Φιβάλεις δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

10

Κρατῖνος καὶ Πλάτων οἱ κωμικοὶ ἤκμαζον.

Ἐν Ῥώμῃ Κλαρίων ἀγὼν ἑκατονταετῆς ἤχθη πρῶτος.

Κράτης ὁ κωμικὸς καὶ Τελέσιλλα καὶ Πραξίλλα καὶ Κλεοβουλῖνα ἐγνωρίζοντο.

Βακχυλίδης ὁ μελοποιὸς ἤκμαζεν.

15

Ὁ τῆς Ἡρας νεὸς ἐνεπερήσθη.

Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους τριακοντούτους.

P. 248 Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἐτιμῆθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους.

20

1. κειρὸς AB. 2. λατίνοι B. 6. ζουξις B. 8. φιβάλεις ἰσχάδας Scaliger p. 53. Vulgo Φιβαλισηάδας. 9. Φιβάλεις Scaliger. σφιβαλλίς B. Σφιδαλλίς G. 11. κρατῖνος A. κρατῖνος B. Κρατῖνων G. οἱ κωμικοὶ Scaliger. Vulgo οἰκονομικοὶ.
12. Κλαρίων] Calartiorum Eusebius p. 339. 13. ὁ κωμικὸς Scaliger. Vulgo οἰκονομικός. Τελέσιλλα ex Eusebio p. 339. correctum. Τελεσίλλα vulgo. καὶ Πραξίλλα] καὶ om. G. 16. νεὸς] Vulgo νεὸς B. 20. ἐπαναγνοὺς Scaliger. Vulgo ἐπαναγοῦσης. quum legisset Eusebius p. 339.

Piraeus a Themistocle muro vallatur.

Romae Latini defecerunt a Romanis; populus quoque in senatum tumultuatus est.

Aristides ostracismi poenam subit.

Athenienses Piraeum muro circumdant.

Zeuxis pictor florebat.

Persas navali terrestrique praelio ad Eurymedontem Cimon superat; Medicumque bellum Persis et Atheniensibus, atque adeo Graecis omnibus aridorum ficum occasione motum, quievit. Populus Atticae Phibalii nomine. Cratinus et Plato comici scriptores vigeant.

Ludi primi saeculares Romae post annos centum acti.

Crates comicus et Telesilla et Praxilla et Cleobulina celebrabantur.

Bacchydides musicus celebrabatur.

Iunonis templum incendio consumptum.

Athenienses et Lacedaemonii pacem in annos triginta componunt.

Herodotus Historicus coram Atheniensium senatu libros publice legens publicos honores recipit.

Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

Πρωταγόρας ὁ σοφιστῆς ἤκμαζε. τούτου Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηφίσαντο καῦσαι.

Ἐν Ῥώμῃ πάλιν ὑπάτοι.

5 Ἄβαρις Ὑπερβόρειος χρησμολόγος ἐγνωρίζετο.

Μέλισσος φυσικὸς ἐγνωρίζετο.

V. 198

Φειδίας πλάστης καὶ ἀγαλματοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηνῶν ἐποίησε.

Θεαίτητος μαθηματικὸς ἦνθει.

B

10 Ἐν Ἰταλίᾳ Καμπαρῶν ἔθνος συνέστη.

Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν. ἐν Αἰγύπτῳ μνηθεὶς ὑπὸ Ὀστάνου τοῦ Μίδου σταλέντος ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τῶν τηρικῶν βασιλείων Περσῶν ἄρχειν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μίμφεως, σὺν ἄλλοις ἱερεῦσι καὶ φιλοσόφοις, ἐν οἷς ἦν καὶ Μαρία τις Ἑβραία σοφῆ καὶ Παμμένης, συνέγραψε περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων καὶ πορφύρας λοξῶς ὁμοίως δὲ καὶ Μαρία. ἀλλ' οὗτοι μὲν Δημόκριτος καὶ Μαρία ἐπηνέθησαν παρὰ Ὀστάνου, ὡς πολλοὶς καὶ σοφοῖς αἰνύμασι κρύψαντες τὴν τέχνην, Παμμένους δὲ κατέγνωσαν ἀφ' ὅθενως γρά-C
20 ψαντος.

1. εὐριπίδης AB. 3. ἐψηφίσαντο Scaliger. ἐψηλάφησαν τοῦ vulgo.

5. ἄβαρης B. Ἀβαρις G. Vulgo Ὑπερβόρειος.
6. Μέλισσος m. μολήσιος B. Μιλήσιος G. 10. Καμπαρῶν Scaliger. Legebatur καὶ Κάλπων (καλπῶν B.). Campanorum natio in Italia coalescit Eusebius p. 340. 18. παρὰ στάνου AB.

19. παμμενοῦς B. Παμμενοῦς G. Παμμένης Scaliger.

Euripides tragoediarum scriptor celebris.

Protagoras sophista vigeat. Huius libros igne damnarunt Athenienses.

Consules Romae reparati.

Abaris Hyperboreus divinus in pretio habetur.

Melissus physicus agnoscebatur.

Phydias figulus et statuarius praeclarus eburneae Minervae sculptor.

Theaetetus mathematicus florebat.

Gens Campanorum in Italia constituta.

Democriti Abderitae physici philosophi praeclarum nomen. Hic ab Ostano Modo ab eius aevi Persarum regibus sacrorum praefecturae causa in Aegyptum misso sacris litteris initiatur et imbuitur, in Memphis fano, inter sacerdotes et philosophos, cum quibus erat Maria mulier quaedam Hebraea omni disciplinarum genere exulta et Pammenes; de auro et argento et lapidibus et purpura sermone per ambages composito scripsit, quo dicendi genere usa est etiam Maria. Verum hi quidem Democritus et Maria quod aenigmatibus plurimis et eruditae artem occultassent laudati sunt; Pammenes, quod abunde et aperte scripsisset, vituperatus est.

Ἰπποκράτης Κῶος ἱητρῶν ἄριστος ἐγνωρίζετο Ἀσκληπιάδης τὸ γένος.

Δικτάτωρ ἐν Ῥώμῃ πρῶτος κατεστάθη Ροῦφος Λάργιος.

Πανύσις ποιητὴς ἐγνωρίζετο.

Ἀριστείδης ὁ λεγόμενος δίκαιος ἐξωστραχίσθη μετὰ πολλοὺς ἑκτονόους ὑπὸ Ἀθηναίων.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰωακείμ υἱὸς Ἰησοῦ δευτέρως ἐβράτευσεν ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μιβ'.

Ἐλιάσιβος γ' ἐβράτευσεν ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μμη'. 10
D ἐπτακαιδέκατος ἀπὸ Ἀσράων τοῦ πρώτου ἱερέως.

Ἀφρικανοῦ περὶ τοῦ Ἔσδρα.

Συγχωρήσαντος Ἀρταξέρξου τοὺς ὑπολοίπους τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἤθροισεν Ἔσδρας τὰ τε λείψανα τῶν σκευῶν τοῦ ναοῦ ἤλθεν ἔχων εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν νόμον ἐδίδασκεν. ὡς δὲ 15 ἐπέθετο κατ' ἐπιγυμνίας αὐτοὺς ἀναμειλίχθαι τοῖς ἔθνεσιν, ἠνάγκαζε τοὺς οὐκ ὁμοεθνεῖς ἔχοντας ἐξεῶσαι ἕκαστον τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ. οἱ δ' ὑπήκουον καὶ τοῦ χεμῶνος ἐπιειγομένου τὸ ἔργον ἐπετελεῖτο.

1. ἱητρῶν A. ἱατρῶν G. Conf. p. 253 d. 3. Vulgo Δικτάτωρ. Λάργιος m. Tiberius Tharcon Rufus apud Eusebium p. 337. Conf. infra p. 251 b. 4. Πανύσις Scaliger. Πανύσιος G. Paniasus Eusebius p. 337. 12. Ἀφρικανοῦ περὶ τοῦ Ἔσδρα addidi ex B et margine A. In B autem ante verba ἐπτακαιδέκατος ἀπὸ Ἀσράων sunt illata. 13. τῆς] τῶν G. 17. ἕκαστον τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ G.

Hippocrates Cous medicorum praestantissimus Aesculapii genere ortus agnoscebatur.

Rufus Largius dictator primus Romae creatus est.

Paniasus poeta laudatur.

Aristides, cognomento Iustus, praeclaris et difficilibus negotiis functus ab Atheniensibus exsilio damnatur.

ANNI MUNDI.

Ioachim filius Iesu pontificatum gessit secundus annis 36, mundi vero 5012.

Eliasibus pontifex 3 ab Aaron 17 dignitatem exercuit annis 34, mundi vero 5048.

Esdras, Artaxerxe permittente, captivitatis reliquias collegit, et quae supererant, sacris vasis in Hierusalem illatis, legem publice docebat. Ut vero rescivit Iudaeos cum gentilibus miscuisse connubia, viros alienigeni uxeribus iunctos ad divortium ineundum impulit. Illi iussis faciles sub veris initium obsequium animi opere probatum voluerunt.

Εὐσεβίου περὶ τοῦ Ἑσδρα.

Ἑσδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίους ἠγνωρίζετο, καθ' ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ἐλιασίβ υἱὸς Ἰωακείμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ. ἦν δὲ ὁ Ἑσδρας γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανῆς τῶν ἀπὸ P. 249
 6 Βαβυλωνίας ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπανελθόντων.

Τὰ κατὰ τὴν Ἑσθῆρ καὶ Μαρδοχαῖδν φασὶ τινες. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι· οὐκ ἂν γὰρ ἐσωπῆσε τὰς κατ' αὐτὴν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γραφῆ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Μακκαβαϊκῶν γέγραπται ὅτι Νεεμίας 10 ἐπεσύναξε τὰς προφητικὰς βίβλους καὶ τῶν βασιλέων καὶ ἄλλων θείων γραφῶν βιβλιοθήκην τε καταβάλλετο.

Τὰ κατὰ Νεεμίαν.

Νεεμίας νομομαθὴς ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οἰνοχόος Ἀρταξέρξου, Β εικοστῷ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα ἤνευσιν 15 εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκ Βαβυλῶνος, ἔτι περιόντος Ἑσδρα, τὴν πόλιν τε σὺν τοῖς τεύχεσιν ἤγειρεν, ἐν ὄπλοις τοῖς οἰκοδόμοις ἐπιβουλεύειν αὐτῷ διὰ φθόνον περὶωμένων τῶν πλησιοχώρων ἄλλογενῶν. οὗτος χρεῶν ὑφειλὸς ἀπέκοψε τοῖς Ἰουδαίοις, ἀφορίσας τοὺς ἐθνικοὺς τῶν συναγωγῶν, τοὺς δὲ ὁμογενεῖς ἐκπαίδευ- 20 σας σὺν τῷ Ἑσδρᾷ τῷ νόμῳ Μωϋσέως ἀκριβῶς καὶ πᾶσι τοῖς V. 199

1. Εὐσεβίον] P. 339. 3. Ἐλιασίμ Α. 4. γραμματεὺς] γραμμα-
 τικὸς Β. 5. εἰς Ἰουδαίαν G. 6. Conf. Eusebium p. 338.
 7. πείθομαι Β. 9. νεεμίας Β. Νεεμᾶς G. 13. νομομαθῆς]
 ὀνομασθεὶς G. 15. περιόντος Β. 16. σὺν τοῖς Β. αὐτοῖς G.
 17. αὐτῷ Β. τὸ G. 20. μωσέως Β.

Esdras sacerdos apud Iudaeos celebris. Eius aetate Eliacim, filius Iocim, Iesu nepos, Iosedec pronepos, pontificatum tenuit. Penes autem Iudaeos e Babylonica captivitate reversos legum divinarum scriba et iurisconsultus praestans Esdras extitit.

Res circa Esther et Mardocheum gestas in haec tempora reiciunt nonnulli, quibus non assentior; huiusmodi namque insolita nusquam Esdras scriptis suis praeteriisset.

Neemiam libros prophetarum oracula regumque gesta praeclara aliaque sacra monumenta continentes in unum coegisse et bibliothecam instaurasse legimus.

Res a Neemia gestae.

Neemias, vir celeberrimus, ex tribu Iuda, Artaxerxis pincerna, facultate anno eius 20 accepta, Babylone, Esdra adhuc superstite, versus Hierusalem migrat; urbem una cum moenibus, vicinis alienigenis in Iudaeos invidia mota, et insidioso vel aperto Marte eos, qui operi insudabant, lacessere et opprimere molientibus, reparat. Mutua Iudaeorum debita rescidit; gentilibusque a fidelium synagoga separatis, Esdra opem conferente, Mosis legem patriosque mores observandos contribulibus prae-

πατέριος ἔθισιν. ἐπέκτισε δὲ τὴν πόλιν κατὰ φυλάς. ἡ δὲ ὠκοδομήθη πλατεία καὶ περίτοιχος κατὰ τὴν πρόρρησιν Δαυὶλ τοῦ Σπροφήτου, εἰκοστῷ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακροχμου ἀρχαίμενου τοῦ ἔργου καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ λβ' ἔτος αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ ἡ τοῦ Ἑσδρα γραφὴ ἐπὶ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ νιού Ἰασίβ· μετὰ 5 δὲ τὸν Ἰωδαὲ Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν ἔτη . . . μετὰ δὲ τὸν Ἰωάννην ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὕστερον τὸν Μακεδόνα Ἰασδούς.

Ἔως μὲν οὖν Ἑσδρα καὶ Νεμίλον αἱ ἐνδιάθετοι Ἑβραϊκαὶ γραφαὶ ἐκκλησιάζεσθαι παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν μακαρίων ἀπο- 10 στόλων καὶ μαθητῶν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ἡμῶν. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα συμβάντα ἢ πραχθέντα ἕως τῆς θείας σαρκώσεως τοῖς Ἰουδαίοις Ἰωσήπος ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς ἱστορεῖ. καὶ Ἀφρικανὸς μετ' αὐτὸν ἐν ἐπιτόμῳ. 15

Τὰς μέντοι ἑβδομάδας παρὰ τῷ Δαυὶλ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐντεῦθεν ἀριθμῆσθαι δεῖ κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη νβ'. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησιν ὅτι εἴ τις ἐντεῦθεν ἀριθμήσεια τὰ παρὰ τῷ Δαυὶλ ὁ ἑβδομάδας, αἶ γίνονται ἔτη νβ', εὐροι ἂν αὐτὰς ἐπὶ Νέρωνα Ῥωμαίων αυτοκράτορα περαιουμένης, καθ' 20

1. πατέριος B. πατρός G. ἔθισιν B. ὠκοδομήθη B.
 3. ἀρχομένου G. 4. ὡς] ὡς δὲ G. 5. Ἰασίβ B. Ἰασήμ G.
 Ἰασίβ m. Iasebi Eusebius p. 340. 6. Puncta om. A, habet B.
 λβ' addit m. 8. Ἰασδούς B. Ἰασδοῦς A. Ἰασδοῦς m. Iaddus Eusebius p. 340. 9. οὖν] ὡς m. 14. ὁ Ἰωσήπος G.
 15. μετ'] μὲν G. 19. αἶ addidi ex Eusebio. 20. περαιουμένη B.

stanter commendavit. Singulis tribus regiones urbis singulas aedificandas distribuit. Illa amplo ambitu validisque moenibus, opere iuxta Daniels oraculum anno Artaxerxis Longimani vicesimo incepto et eiusdem anno secundo supra tricesimum perfecto exstruitur; Iodae filio Eliasib, ut Esdrae scripta testantur, pontificatum gerente. Porro post Iodae filius eius Ioannes pontificis accepta dignitate rem publicam administravit annis 32, quem excepit, qui ultimo Alexandri Macedonis tempore vixit Iaddus.

Esdrae quidem ac Neemiae scripta Hebraica dictione composita a beatis apostolis ac discipulis domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi et a sanctis patribus et doctoribus nostris in ecclesiae coetu publice recitanda commendantur. Quae vero contigerunt deinceps vel ad divinum usque Christi natalem diem Iudaeis acta sunt Iosephus in Maccabaeorum historiis et Africanus eum sequutus compendiose recenset.

Septuaginta sane hebdomades ad Christum usque ducem una serie continuandas numeri principium hinc sumere necesse est; et ex Africani quidem calculis annos 490 componunt; ait vero Eusebius: si quis ab hoc tempore 70 hebdomadas a Daniele scriptas numeret, quae faciunt annos

δν πολιορκεῖσθαι ἀρξαμένη ἡ πόλις μετὰ Νέρωνα ἔτους β' Οὐδασπασιανοῦ τὴν λοχάτην ἄλωσιν ὑπέμεινεν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Μακκαβαϊκῶν ἐπιστολῇ τοῖς κατ' Αἴγυ- P. 250
πτον Ἰουδαίοις γέγραπται περὶ Νεεμίου ὅτι ἀνοικοδομήσας τὸ
Ἱερὸν καὶ τὸ θνυσιαστήριον μέλλων ἀναφέρειν τὴν θυσίαν ἐπεμψε
τοὺς ἐγγόνους τῶν ἱερέων ἐπὶ τὸ φρέαρ, ἐν ᾧ κατέκρηψαν οἱ πα-
τέρες αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας, λαβόντες ἐκ τοῦ
πυρὸς τοῦ θνυσιαστηρίου, ὡς καὶ Ἰερεμίας φησὶ, τοῦ ἀγαγεῖν
πῦρ ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐκ εὔρον πῦρ, ἀλλ' ὕδωρ παχύ.
10 ἐκέλευσε δὲ Νεεμίας ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου ἀποβάψαντας φέριν
καὶ ἐπιρῶναι τοῖς ξύλοις καὶ ὑποκειμένοις θύμασι. τοῦ δὲ ἡλίου
ἐπινεφοῖς λάμπαντος, ἀνήσθη πυρὰ μεγάλη κατὰ τῶν θυσιῶν
καὶ ἔδαπάνησεν αὐτὰς, ὥστε θανύμασαι πάντας καὶ δοξάσαι τὸν Β
θεὸν μετ' εὐχῆς.

15 Ἡ τοῦ Ἑσδρα γραφὴ τελευταία οὖσα τῶν ἐνδιαθέτων βι-
βλίων τῆς παλαιῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἤρξατο τῆς ἱστορίας ἀπὸ
τοῦ ἐπ' ἔτους τῆς βασιλείας Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα καὶ τοῦ κατ'
αὐτὸν γεγονότος θναυμαστοῦ πάσχα ἐπ' αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ καὶ πε-
ρὶ τῶν μετὰ ταῦτα βασιλέων Ἰούδα καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Ναβουχοδο-
20 νόσωρ γεναμένης αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα καὶ ἐμπρησμοῦ τῆς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅτι περὶ τῆς ἐπὶ Κύρου γενομένης ἀφίσεως τοῦ

1. Νέρωνα om. B. ἐπέμεινεν m. Vulgo ἐπομένοι. passa est Eusebius. 4. Ἰουδαίοις om. G. 11. ἐπιρῶναι] ἐπιφθεῖσαι G. Vide Maccab. II. 1, 21. θύμασιν] θανάσιν AB. 12. ἐπινεφοῖς] Vulgo ἐπὶ νέφους. 20. γεναμένης AB, ut p. 171 a. 259 c. et apud Nicephorum infra p. 413 b.

490, reperiet eas in regno Neronis expletas, sub quo obsideri Hierusalem coepta, secundo postea Vespasiani anno capitur.

Epistola ad Iudaeos Aegypti incolas data et Maccabaeorum libro secundo inserta de Neemiae gestis tractat; ut altari nimirum temploque erectis sacra facturus ad puteum illum, quo, ex Hieremias conailio, sacerdotes antiqui ignem ex altari acceptum deposuerant, nepotes eorum et praesentes posteros rogam sacrificiis aptum inde sibi paraturos miserit; eoque profecti ne ignis quidem sciutillam, sed aquam duntaxat lutosam retulerint; ea nihilo secius ad Neemiae iussum prolata et exhausta lignis subiectisque victimis superfunditur; mox vero sole e nubecula radios eiaculante, ingens in victimas exarait flamma, quae cunctas absorpsit; unde adstantium animis enatus stupor et communi omnium ore grates cum precibus deo redditae.

Inter legitimos veteris et a deo traditi testamenti libros Esdrae volumen postremum tenet ordinem et ab Iosiae regis anno 18 et laudatis olim eius tempore paschalibus solemnibus historiae statuit principium; de sequuntis quoque Iuda regibus et eidem regno a Nabuchodonosor illata captivitate, deque Hierusalem incendio narrationem infert; mox ad eam, quae ex Hieremias oraculo exactis post Ioachim annum 4, alii 70, sub Cyro facta

Οὕτως τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους Ἰωακὰμ, κατὰ τὴν προφητείαν Ἰερεμίου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπανελθόντων ἐκ τῆς αλγυμάλωσις εἰς Ἱερουσαλήμ, τῶν τε ἱερῶν σκευῶν, καὶ ὅπως ὑπὸ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ φθονηθέντες ἐκωλύθησαν ἀναστῆσαι τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν, γραψάντων πρὸς Κύρον κατ' αὐτῶν· καὶ προσέτι περὶ τῆς μβ' ἔτη ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου γενομένης δευτέρας ἀφέσεως τοῦ λαοῦ καὶ αὐτῆς διὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ ἀρχιερέως, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐθις τῆς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τρίτης γενομένης διὰ ΔΝεεμίον καὶ Ἐσδρα ἀνανεώσεως τῆς πόλεως καὶ τῶν τειχῶν Ἰε-10 ρουσαλήμ.

Περσῶν βασιλεῖς.

V. 200 Περσῶν ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Δαρείου ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εκη'.

Ξέρξης Αἴγυπτον παρέλαβε.

15

Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν ἐπέηρσεν αὐτὰς ἐπὶ Καλλιάρχου Ἀθηναίων ἄρχοντος.

Τινὲς φασὶν ὅτι Ἐσδρας τούτῳ τῷ Ξέρξει υἱῷ Δαρείου φίλος ὢν ἐπὶ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ διδάξαι τὸν θεῖον νόμον, ὡς πάντων τῶν κατὰ τοῦσδε τοὺς χρόνους ἐμπειρότερος γραμ-20 ματεὺς καὶ ἱερέυς· ἡμῖν δὲ τοῦτο οὐ δοκεῖ σύμφωνον τῇ τοῦ Ἐσδρα γραφῇ.

3. εἰς add. B. 4. φθονηθέντες B. φθονησάντων G. 6. ἔτη] ἔτει m.

8. ἀνακαινίσεως B. 10. τειχῶν B. τειχῶν G. 12. Περσῶν βασιλεῖς addidi ex B. Ἀπὸ Ναβονασάρον ἕως Ξέρξου ἔτη σκ' (σπβ' m.) margo AB. 18. τινὲς B. τινὲς δὲ G. 20. τῶν om. G.

est, libertatem exponendam stylum convertit; ad hæc Iudæorum ex captivitate Hierusalem reversorum percenset numerum; mox ut templum et urbem instaurantibus ab invidantibus Samariae praefectis et eorum litteris ad Cyrum datis obiecta sunt impedimenta, narrat; ac tandem de secunda populi relaxatione sub Dario, Hytaspis filio, post annum a prima 42 Zorobabel et Iesu filio Iosedec pontifice obtenta, deque domus domini renovatione et civitate Hierusalem et eius moenibus Neemiae et Esdrae studio reparatis sermonem contextit.

Persarum rex 5 Xerxes, Darii filius, annis 20, mundi vero 5028.

Xerxes Aegyptum invadit.

Idem adversus Athenas, Calliade earum praeside, profectioe suscepta flammis eas vastat.

Esdræm Xerxi familiaris coniunctum ac veluti scribam et sacerdotem rerum experientia praestantem divinae legis exponendae causa, eo regnante Hierusalem reversum quidam autumant; quae sane ipsius Esdrae scriptis constare nusquam nobis visa sunt.

Μάλλον δὲ τὰ κατὰ τὴν Ἰουδίθ ἂν τις ἀξίως ὑπολάβοι πε-
 πρᾶχθαι ἐπὶ τούτου καὶ τὸν Ὀλοφέρνην, ἐπεὶ καὶ Ἰωακείμ ὁ ἱε-
 ρεὺς ὁ μέγας, ὡς ἐν τῇ Ἰουδίθ γέγραπται, ἦν ἀρχιερατεύων κατὰ P. 251
 τοὺς χρόνους αὐτῆς. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦδε τοῦ Ξέρξου. εὐ-
 βλόγως ἄρα καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἂν τις τὸν αὐτὸν ὑπολάβοι Ξέρ-
 ξην, οὗ κατὰ τὸ ἰη' ἔτος ὁ Ὀλοφέρνης ἐξυπεστάλη κατὰ πάσης
 Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς ἐκείσε γέγραπται. οὗτος καὶ τὴν Αἴ-
 γυπτον τυραννήσασαν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαρείου καθυπέ-
 ταξε καὶ τὰς Ἀθήνας ἐνέπρησε σὸν πολλαῖς μυριάσι καὶ ναυτικῶ
 10 μεγίστῳ παραγενόμενος εἰς Ἑλλάδα, ὃς εἰσελθὼν τὰς Θερμο-
 πύλας καὶ κατελθὼν εἰς Πειραιῶ τῇ στρατηγίᾳ Θεμιστοκλέους B
 ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι νίκη δεινῶς πράξας μόλις ἐπάνεισιν
 εἰς τὰ οἰκίῳ, Μαρδόκιον καὶ Μασίστιον στρατηγοὺς καταλείψας
 σὸν τριάκοντα μυριάσιν ἐν Πλαταιαῖς καὶ Μυκάλῃ πολέμῳ κρα-
 15 τηθέντας, κἀκείσε διαφθαρέντας πολλὰ τε βουληθέντας Ἀθη-
 ναίοις σπείσασθαι καὶ μὴ δυνηθέντας.

Τότε καὶ Φειδίας ὁ πλάστης καὶ Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἤκ-
 μαζον.

Κατὰ τοῦτόν φασι πρῶτον γενέσθαι δικτάτωρα Ῥωμαίους
 20 Τιβέριον Μάρκιον.

Καὶ Μιλτιάδην τὸν στρατηγὸν μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι κατὰ

8. τυραννήσασαν B. τυραννήσας G. 9. πολλοῖς B. 10. δε]
 ὡς G. 14. πλαταιαῖς AB. 15. Ἀθηναίοις Scaliger p. 53. Vul-
 go Ἀθηναίοι. 16. σπείσασθαι] σπῆσασθαι B. 19. δικτάτωρα
 Scaliger. Vulgo Δικάτωρα. Vide p. 248 C.

Quin immo res Iudith et Holophernem spectantes sub eo gestas arbi-
 tramur; cum Iocim sacerdos ille magnus, qui Iudith volumine sub id tempus
 pontificatum tenuisse scribitur, idem ad Xerxis tempus vixisse legatur.
 Xerxem itaque eundem cum Nabuchodonosor merito quivis arbitretur, cuius
 anno 18 contra Syriam omnem et Aegyptum arma moturus, prout ibidem
 memoratur, Holophernes missus sit. Perduellem Aegyptum res novas et
 regem sibi constituere molientem Darii patris temporibus Xerxes idem sub
 iugum iterum misit; Athenas ferro flammisque depopulatus est; multis ho-
 minum myriadibus et ingenti classe instructa traiciens in Graeciam, cum
 Thermopylas appulisset, Piraeo iam occupato, Themistoclis industria,
 Artemisii et Salamine adversa fortuna iactatus, vix ereptus periculo pa-
 triam repetiit; Mardonio et Masistio ducibus cum hominum myriadibus tri-
 ginta relictis, qui pari sorte usi ad Plateas et Micalem bello victi ac pe-
 nitus profligati, quam non obtinere, pacem ab Atheniensibus supplices
 expetierunt.

Sub id tempus Phidias statuarius et Herodotus historiarum scriptor
 florebant.

Eius pariter aetate primum dictatorem Tiberium Marcium Romae crea-
 tum dicunt.

Miltiadem etiam ducem post celebrem illam ad Marathonem reportatam

C Περσῶν νίκην ἐκείνην ἀδίκως ὑπ' Ἀθηναίων μέχρι θανάτου διεθῆ-
ναι καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιοθῆναι, ἕως Κίμων ἐαυτὸν εἰς τὸν δεσμὸν
ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔδωκε. μόλις ἔπειτα λυθεὶς δι' Ἑλληνικῆς ἰδίας
ἀδελφῆς ἀνδρὶ πλουσίῳ συναφθείσης διὰ τὴν ὥραν, δι' οὗ καὶ
τὸν ἀδελφὸν ἔλυσε Κίμωννα. 5

Περσῶν ε' ἐβασίλευσεν Ἀρτάβανος υἱὸς Ξέρξου μῆνας ζ'. τοῦ
δὲ κόσμου ἦν ἔτος μμη'.

Περσῶν ζ' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ λεγόμενος Μακρό-
χειρ ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μμθ'.

D Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ βασιλεύοντος τοῦ Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ 10
μηνὶ ἀνέβη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ νομοδιδάσκαλος μετὰ πολλῶν
αἰχμαλώτων ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, χρυσοῦ ταλάντων ρ'
καὶ ἀργυρίου ταλάντων χν' καὶ λοιπῶν σκευῶν χρυσῶν καὶ ἀργυ-
ρῶν καὶ χαλκῶν ἐκλεκτῶν, ὡς γέγραπται ἐν πρώτῃ καὶ δευτέρῃ
βίβλῳ αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ δοξά- 15

V. 201 σαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν
ἐνώπιον Ἀρταξέρξου καὶ τῶν ἐπτὰ συμβούλων καὶ πάντων ἀρ-
P. 252 χόντων τῶν αὐτοῦ. καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἀρχοῦσι καὶ γαζοφύ-
λαξι Συρίας καὶ Φοινίκης δίδόναι πᾶν ὃ ἂν γένηται εἰς χρεῖαν
τοῦ ἱεροῦ καὶ προστάξῃ Ἔσδρας ἕως ταλάντων ρ' ἀργύρου καὶ 20
σίτου καὶ οἴνου καὶ ἔλαιου καὶ ἄλλος ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλα-

10. „Haec Africani narratio esse videtur. Et innotuit hoc p. 249.”
Anonymus. Ἀπὸ Ναβονασάρον ἕως Ἀρταξέρξου τούτου πρῶτον

ἔτος εἰσὶν ἔτη εἴ. (γ' m.) margo AB. βασιλεύοντος] βασιλέως G.

12. καὶ χρυσοῦ m. 18. γαζοφύλαξι B. γαζοφύλακι G.

20. προστάξῃ m. προστάξει G. ἀργύρου B. ἀργυρίου G.

de Persis victoriam, per summum nefas ab Atheniensibus ad mortem in vin-
cula coniectum, neque sepulcri honore dignum habitum narrant; ob cam-
que causam patris multam soluturus in vinculis Cimon sustinuit; ex quibus
tandem ab Elpinicé sorore viro divitiis potente ob formae praestantiam
coniancta, cuius opibus fratri libertatem promeruit, solutus est.

Persarum rex 6 Artabanus, Xerxis filius, mensibus 7, mundi vero an-
nus 5048.

Persarum rex 7 Artaxerxes, Xerxis filius, Longimanus dictus, annis 41,
mundi vero 5049.

Anno regis Artaxerxis septimo, mense quinto, Esdras sacerdos et le-
gislator cum innumera captivorum manu, auri 100 et argenti talentis 650
reliquisque aureis et argenteis et aereis pretiosis vasis secum asportatis,
e Babylone in Hierusalem ascendit, ut eius libro 1 et 2 legimus. Deum
nimium regis mentem impulsisse, ut aedem sibi Hierosolymis positam debi-
to cultu prosequeretur. Esdrae vero in regis et consiliariorum eius 7 et
optimatum eius omnium conspectu gratiam contulit. Quocirca magistrati-
bus omnibus et aerarum Syriae et Phoenices provinciae praefecto scripto rex
mandavit, ut quod ad templi usum esse iudicaretur et Esdras praecipere-
ret, ipse ad argenti talenta 100, frumentum quoque, vinam, oleum et sa-

κίου πρὸς τὸ τελεῖσθαι, φησὶ, τῷ θεῷ τῷ ἐπιστόμῳ, ἕνεκα τοῦ
 μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
 καὶ μηδένα ἄλλον ἄρχειν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνουσιν πλην Ἐσδρα τοῦ
 ἀρχιερέως, καὶ καθηγεῖσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς νομίμοις, καὶ ὅσα
 5 ἐκεῖσε γέγραπται λοιπὰ περὶ τε τοῦ κολάζειν αὐτὸν τοὺς παραβαί-
 νοντας τὸν νόμον κυρίου, θανατοῦν τε καὶ ἀτιμάζειν καὶ ζημίαις
 ἐπάγειν τοῖς ἀξίοις τούτων, καὶ διδάσκειν ἐπιμελῶς τοὺς ἀγνοοῦν-
 10 τας. καὶ εὐλογητὸς, φησὶ, μόνος κύριος ὁ δὸς ταῦτα εἰς τὴν
 καρδίαν μου τοῦ βασιλέως. ταῦτα καὶ ἕτερα παραπλήσια τού-
 10 τοις ἔγραψεν Ἀρταξέρξης ἐνισχύων τὸν Ἐσδραν καὶ τοὺς σὺν
 αὐτῷ· ὁ δ' αὐτὸς θεοφιλέστατος ὢν καὶ ἐπιστήμων τοῦ θείου
 νόμου παραγεγόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ τοσαύτην ἀκριβείαν περὶ
 τὴν φυλακὴν τῶν θείων ἐντολῶν ἐπεδείξατο ὥστε πάντα τὸν λαὸν
 συμμιχθέντα γυναιξὶν ἄλλοφύλοις καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱερεῖς καὶ *Λευ-*
 15 *τας* παρὰ τὸν Μωϋσέως νόμον ἀποζεύξει τὴν αὐτῶν συζυγίας,
 ὅπερ οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ φαίνεται δρῦσας. οὗτος παρ'
 ὄλην τὴν συγγραφήν αὐτοῦ ἀρχιερέως ἄλλου οὐ μὲνηται ἢ *ἱαν-*
 20 *του*. ἑαυτὸν δὲ ἱερεῖα γενεαλογεῖ υἱὸν Ἀζαρίου τοῦ Ἐζερίου τοῦ Χελ-
 κίου τοῦ Σαλίμου τοῦ Σαδδοῦ τοῦ Βοκοκᾶ τοῦ Ἀβασαὶ τοῦ Φινιέξ
 20 τοῦ Ἐλαῖζαρ τοῦ Ἀαρῶν τοῦ πρώτου ἱερέως. ταῦτα ἐν τῷ α'

1. πρὸς τὸ B. πρὸς τῷ G. 8. κύριος B. ὁ κύριος G. 13. λαὸν
 om. G. 14. ἱερεῖς] ἱερέας G. 15. τὴν om. G. 16. ἄλλος
 addidi ex B. post πρὸ αὐτοῦ insert A. 17. αὐτοῦ om. G.
 ἢ ἑαυτοῦ m. ἑιαυτοῦ G. 18. Ἀζαρίου] Ἀζαρίου G. 19. σα-
 λήμου B. Σαλίμου G. Proxima nomina paullo aliter scripta sunt apud
 Esdras I. 8, 2. βοκοκᾶ B. Βοκοκᾶ G.

lem, ex regis aerario depromere non vereretur; ut ad gloriam, inquebat,
 altissimi dei res perficeretur, ne in eius et filiorum regnum ultionem exer-
 ceret. Ad haec ab Esdra pontifice nullum alium in Iudaeos potestatem sibi
 arrogare; quia potius ipsum ex patriarum legum observantia ius in popu-
 lum dicere decrevit. His paria ibidem subiungit; ut poenis in legis domini
 violatores inflicta, morte quoque, infamia, facultatumque multa sceleratis
 et ea dignis illata, legis ignaros diligenter edoceret, commendavit. Et
 benedictus solus deus, inquit, qui haec mihi in regnum evecto suggestit.
 Haec et his similia cum Esdrae, tum eius sociis animus additurus scrip-
 seit Artaxerxes. Ipse vero Esdras, ceu multa religione praeditus, et in
 divinae legis peritia non mediocriter versatus, tantam in observandis dei
 mandatis adhibuit diligentiam, ut populum uxoribus alienigenis passim com-
 mixtum, ipsosque sacerdotes et levitas praeter positam a Mose legem con-
 iugiis usos ad divortia propelleret et ad uxores alieno sanguine natas,
 quod nullus illuc usque dicitur observasse, quam citius amandandas. Idem
 toto libri sui contextu alterutro alium a se pontificem non memorat. Suam ve-
 ro ceu sacerdotis propriam originem describit, seque filium Azariae, filii Ze-
 chriae, filii Chelciae, filii Salemi, filii Sadduci, filii Achitob, filii Amariae,
 filii Oziae, filii Bocca, filii Abisai, filii Phinees, filii Eleazari, filii Aaron
 primi sacerdotis praedicat. Haec ille primo scriptorum libro per genera-

βιβλίῳ διὰ ἰ γενεῶν ἑαυτὸν καταγαγῶν, ἐν δὲ τῷ β' διὰ ἰς γενεῶν οὕτως ἑαυτὸν γενεαλογεῖ· Ἔσδρας υἱὸς Σαρείου υἱοῦ Ἀζαρίου υἱοῦ. Χελκία υἱοῦ Σελούμ υἱοῦ Σαδδούκ υἱοῦ Ἀχιτῶβ υἱοῦ Σαμαρεία υἱοῦ Ἐσδρία υἱοῦ Μαρεῶθ υἱοῦ Ζαρέα υἱοῦ Ὄζει υἱοῦ Βοκκεῖ υἱοῦ Ἀβισσουὲ υἱοῦ Φινεῖς υἱοῦ Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου. καὶ ἀρχιερεὺς δὲ ἐν τέλει τοῦ α' βιβλίου αὐτοῦ φέρεται, ἐν οἷς γέγραπται ὅτι καὶ εἶπεν Ἀταράτης Ἐσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ καὶ τοῖς Λευταῖς τοῖς διδάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἀγνωτῆ τῷ κυρίῳ. ὡς ἐκ τούτων τεκμαιρεσθαι ἡμᾶς, μᾶλλον δὲ εἰ-
 10 πεῖν πληροφορεῖσθαι ὅτι αὐτὸς Ἐσδρας ἱεράτευσε μετὰ τὸν Ἰωακείμ υἱὸν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἐπὶ τῆς Ἰουδιθ καὶ Ὀλοφέρνηου ἐν τοῖς χρόνοις Ξέρξου ἀρχιερατεύσαντα, ὡς τῆς Νεεμίου τοῦ οἰνοχόου Ἀρταξέρξου τούτου ἀναβύσεως μετὰ γ' ἔτη τῆς Ἐσδρα
 P. 253 τούτου ἀνόδου, κατὰ τὸ κ' ἔτος Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. ὁ 15 γὰρ αὐτὸς Ἀρταξέρξης Μακρόχειρ καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἐσδραν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει αὐτοῦ θεόθεν κινήθεις ἐξέπεμψε πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαίων. καὶ αὐθις τὸν Νεεμίαν μετὰ γ' ἔτη πρὸς ἀνοικοδομὴν τῶν τειχῶν τελείαν καὶ τῆς πόλεως τῷ κ'

1. γενεῶν] γενεᾶς G. τῷ β'] Cap. 7. 2. σαρείου B. Σαρίου G. Σαράιου Esdra. 3. Χελκία correxi ex Esdra. Vulgo Ελκία. ἐλκία B. σαδούκ B. 4. Σαμαρεία] Vulgo Λαμαρεία. μαραιῶθ B. 5. ὄζει B. ὄζει A. Οοζει G. βοκκεῖ B. Βοκκή G. ἀβισσουὲ B. ἀββισσουὲ A. Αβισσουὲ G. 7. τοῦ α' βιβλίου] Cap. 9, 49. 8. Ἀταράτης] In margine AB adscriptum βοηθός. Apud Esdras est Ἀεθαράτης. 10. τῷ κυρίῳ] „Huc usque Africanus, ut videtur.” Anonymus. 11. ἱερατεύσας G. 12. τοῦ Ἰωσεδέκ] υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ G. 13. ἀρχιερατεύσαντος B. ὡς τῆς B. ὅστις G. 14. Ἀρταξέρξου] τοῦ Ἀρταξέρξου G. 17. διδασκαλίαν A.

tiones tredecim propriam traducens originem; in secundo vero per generationes sedecim propriae gentis seriem hoc ordine contexit. Esdras filius Saratae, filii Azariae, filii Chelciae, filii Sellum, filii Sadduc, filii Achitob, filii Samariae, filii Kariae, filii Mareoth, filii Zaratiae, filii Oziae, filii Bocci, filii Abisve, filii Phinees, filii Eleazari, filii Aaron sacerdotis primi. Pontifex etiam celebratur ad libri primi calcem, ubi scriptum legitur. Et dixit Artarates Esdrae pontifici et leuitis, qui docebant plebem super omnes. Dies hic sanctus est domino. Ex his vero non coniectura modo, sed et certissima demonstratione percipimus, post Ioacim, Iesu filium, Iosedec nepotem, pontificis dignitate Iudith et Holophernis, imo Xerxis etiam temporibus insignitum, Esdras, de quo nobis sermo, Neemiae Artaxerxis huius pincernae viae successorem, a relictis sui anno decimo tertio regis Artaxerxis vigesimo, pontificatus honori successisse. Artaxerxes idem, cognomine Macrochir, divino motu impulsu, Iudaeos Hierosolymis degentes Esdras pontificem eruditurum misit; exactisque annis 13 ad absolutam moenium civitatisque reparationem, Neemiam, ob plurimam cum

ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ πολλὴν οἰκείωσιν δοθεῖσαν καὶ αὐτῷ ὡς Θεοφιλεῖ πρὸς Ἀρταξέρξην καὶ αἰτησαμένῳ ἀναστήσαι τὴν πόλιν τῶν πατέρων. ἐπὶ τούτου δὲ Ἐλιασοῦθ ἦν ἀρχιερεὺς υἱὸς Ἰωακείμ, ὡς γέγραπται ἐν λόγοις Νεεμίου, ἐν τέλει δευτέρου Ἔσδρα V. 202 5 βιβλίον, ὅτι καὶ ἀνέστη Ἐλιασοῦθ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν τὴν προβατικὴν· B αὐτοὶ ἠγάσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς. ὡσπερ οὖν ἐν τοῖς κατὰ Νεεμίαν λόγοις ἐμνήσθη αὐτοῦ ἢ τοῦ Ἔσδρα γραφῆ, οὕτως ἔν καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν αὐτὸν Ἔσδραν, εἶπερ ἱεράτευεν, 10 οὐκ ἔν ἀπεισιώπησεν αὐτόν. πλὴν ἐπειδὴ πάντες οἱ προγενέστεροι τὸν Ἐλιασοῦθ, ὃν καὶ Ἐλιάσιβον καλοῦσι, μετὰ Ἰωακείμ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἔστοιχείωσαν, ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς.

Ἐπὶ Ἀρταξέρξου τούτου τοῦ Μακροχειροῦ ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς ἀλλήλους τὸν ἱερὸν λεγόμενον πό- 15 λεμον.

Τότε καὶ Κάμιλλος παρὰ Ῥωμαίοις ἐπάτευσεν ἄριστος στρα- C τηγὸς ἀλόγως διωχθεὶς ἐκ συσκοφαντίας, ὃς οὐ καρτερήσας ὄρᾶν πολιορκουμένην ἐπὶ Γάλλων τὴν Ῥώμην, δόναμιν συλλέξας ἤλευ- θέρωσε τῆς πολιορκίας τὴν πόλιν ἐπελθὼν ἔξωθεν καὶ διαφθείρας 20 τοὺς πολεμίους.

3. Ἐλιασοῦθ B. Ἐλιασοῦν A. Ἐλιασοῦμ G. Ἐλιασίβ m hic et infra.

5. Ἐλιασοῦθ B. Ἐλιασοῦμ G. 6. ᾠκοδόμησεν G. 9. ἱερά- τευεν B. ἱερατεύσεν G.

11. Ἐλιασοῦθ B. Ἐλιασοῦμ G.

16. Κάμιλλος] κάμηλος B in textu et in margine. Camillus Eusebius p. 345. ὑπάτευσεν] ὑπατεύσας G.

17. ὄρᾶν] ὄρᾶν G.

18. συλλέξας B. συλλεξάμενος G.

eo, seu viro religioso, contractam familiaritatem, et patrum suorum civi- tatem in pristinum statum reponere postulantiem, anno regni sui vige- simo permisit discedere. Eius tamen aetate pontificatum tenebat Elia- sib, filius Iocim, de quo verba Neemiae ad calcem secundi Esdrae libri memoriam habent; surrexit, inquit, Eliasib sacerdos magnus et fratres eius sacerdotes et portam Probatricam aedificaverunt; ipsi consecraverunt eam et ianuas eius posuerunt. Quemadmodum igitur ubi de Neemia sermo fiebat, quae ad eum spectarent praedicavit Esdrae scriptura; sic plane si sacerdotis dignitate vel nomine fuisset auctus, nusquam cum Esdrae monumenta tacitum praeteriissent. Verum tamen cum qui nos praecesserunt auctores Eliasum, quem Eliasibum vocant, retro Iocim patrem in later- culum referant, eandem nos quoque cum illis inire viam cogimur.

Sub hoc Artaxerxe, cui nomen Longimanus, Athenienses Peloponnesii bello vocato sacro ad invicem dimicarunt.

Eodem tempore Camillus exconsul, vir praedclarus, calumniis praeter- fas omne civitate pulsus, Romam, seu vir infractae constantiae, a Gallis obsideri non passus, armorum collecta manu, ex agris isopinato in hostes irruens, urbem obsidione liberat et adversas vires profugit.

Τότε και Θεσπιδίδης ὁ συγγραφεὺς παρ' Ἀθηναίους ἤκμαζε.

Τότε και ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος διὰ τὸ γεγονὸς ἐπὶ Περικλέους ψήφισμα μὴ κοιναῖν Μεγαρεῦσι τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ὑβρίσασιν Ἀσπασίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, και διὰ τὴν Διοικαίτην αἰτίαν προσθεμένων τῶν Μεγαρέων τοῖς Λακεδαιμονίοις. 5

Τότε και Κίμων στρατηγὸς ἀκμάσας ἀχαριστηθεὶς μετ' οὐ πολὺν ἐξωρίσθη χρόνον ὑπ' Ἀθηναίων τῶν και Ἀριστείδην ἐξορισάντων και τοὺς Θεμιστοκλέους πόρους ἀγνωμονησάντων οὕτως ὡς φάρμακον αὐτὸν ἐλάσθαι και καταλῦσαι τὸν βίον.

Τότε και Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω- 10
ρίσθη και Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντίνος, Ζήνων τε και Παρμενίδης οἱ φιλόσοφοι και Ἴπποκράτης Κῶος ἱητρός· ῥήτορες δὲ Ἀνσίαις και Ἰσαῖος και Ἀντισθένης ὠνομιάζοντο, Ἀριστοφάνης P. 254 τε ὁ κωμικὸς και Ἐυριπίδης ποιητὴς και Ἡράκλειτος φυσικὸς φιλόσοφος, καθ' οὓς φασι και Σωκράτην φιλόσοφον τεχθῆναι. 15

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος ,επα'.

Μακεδόνων ιγ' ἐβασίλευσεν Ὀρέστης ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος ,εβέ'. 20

3. ἐπ' ἐρικλέους AB. 7. τῶν και] τὸν και B. ἀριστείδην B.
Αριστινίδην G. 12. ἱητρός om. G. Conf. p. 248. c. 13. Ἀνσίαις
et Ἰσαῖος correxit Scaliger p. 54. Legebatur Συσίας και Ἰδαῖος.
14. και Ἐυριπίδης] και om. B. εὐρικπίδης A. ποιητὴς
om. G.

Tunc temporis Thucydides historiarum scriptor apud Athenienses ferebat.

Eadem pariter aetate, ne cum Megarensibus, ceu Aspasiam Periclis uxorem convitiis lacessentibus, Athenienses societatem inirent, Pericles ipse legem tulit et Peloponnesiacum ita dictum bellum movit; qua de causa Megarenses cum Lacedaemoniis foedus inierunt.

Cimon quoque belli dux, praeclaris eius gestis oblivioni traditis, exiguo postea tempore, ab Atheniensibus in exsilium pulsus est, iisdem pari poena Aristidem multantibus, et ingrato animo Themistoclis labores compensantibus . . . adeo ut ille venenum lubens sumeret et amitteret vitam.

Tunc rursus Democritus Abderites physicus philosophus agnoscebatur, et Empedocles Agrigentinus, Zeno et Parmenides philosophi, et Hippocrates Co insula oriundus; rhetores vero Lysias et Isaeus et Antisthenes celebrabantur; nec non Aristophanes comicus et Euripides et Heraclitus physicus philosophus, quorum aetate Socratem philosophum in locum venisse ferunt.

Macedonum reges.

Macedonum rex 12 Archelaus annis 14, mundi vero 5081.

Macedonum rex 13 Orestes annis 3, mundi vero 5095.

Σποράδην.

- Ἐν Ῥώμῃ Σουνία παρθένος φθαρθεῖσα κατωρήγη ζῶσα. B
 Αἰθώς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν Ποταμοῖς Αἰγός.
 Σωκράτης ἐγεννήθη.
- 5 Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης μελοποιοὶ ἐγνωρίζοντο.
 Ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία.
 Ἐν Ῥώμῃ Πομπιλία τις παρθένος ἐπὶ διαφθορᾷ καταγνω-
 σθεῖσα ζῶσα κατωρήγη.
- 10 Χοιρίλος καὶ Φρύνιχος ἐγνωρίζοντο.
 Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤκμαζον.
 Ἰέρων Συρακουσίων ἐτυράννει καὶ ὅλης Σικελίας. V. 203
 Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο. C
 Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει διὰ τὴν Ἀθηναίων ἄνοιαν,
 ὅς αἶμα ταύρου πιδὼν τελευτᾷ.
- 15 Σικελίας δημοκρατία.
 Ἕλιον ἔκλειψις.
 Ἀναξαγόρας θνήσκει.
 Κίμων ἐπ' Ἐδρουμέδοντι ναυμαχίᾳ Πέρσας νικᾷ καὶ πειζο-
 μαχίᾳ.

2. Ἐν τῇ Ῥώμῃ G. Σουνία ex Eusebio dedi p. 338. Legebatur Σου-
 σουνία. καταρῶγει A. 7. Πομπιλία ex Eusebio dedi p. 337.
 πόμπιλα A. πόμπηλα B. Πομπίλλα G. 9. Χοιρίλος] χοιρίλος B.
 Χοιρίλλος G. Φρύνιχος] Legebatur Προύνιχος. Correctum ex
 Eusebio p. 337. 11. συρακουσίων B. συρρακουσίαν A. Συρα-
 κούσιος G. Praestat Συρακουσάω. 12. πρῶτος] πρῶτον G.
 ἐπεδείξατο] ἐγνωρίζετο B. primum sui specimen edidit Euse-
 bios p. 338. 15. δημοκρατία B.

Miscellanea.

Sunia virgo corrupta Romae viva in terram defossa est.
 Lapis e caelo lapsus in Aegem fluvium cadit.
 Socrates nascitur.
 Pindarus et Simonides carminum auctores agnoscebantur.
 Pugna ad Thermopylas et alia navalis ad Salaminem.
 Pompilia Vestalis stupro admissa Romae damnatur et viva defoditur.
 Choerillus et Phrynichus celebres.
 Diagorae physici philosophi auditores vigeant.
 Hieron Syracusarum et totius Siciliae tyrannus.
 Sophocles tragoediarum auctor primum artis specimen edidit.
 Themistocles Atheniensium vecordia lacessitus ad Persas confugit et
 hausto tauri sanguine moritur.
 Sicularum plebs reipublicam administrat.
 Solis eclipsis.
 Anaxagoras moritur.
 Cimon navali terrestrique pugna ad Eurymedontem Persas profligat.

Εὐηνος ἐλεγείας ποιητῆς ἠγνωρίζετο.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἠγνωρίζοντο.

Ζήνων καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἠκμαῖον.

D Δῆμαρχοι ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀγορανόμοι ᾤκροῦσαν μηκέτι ὄντων ὑπάτων. 5

Νόμους ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαῖοι μετεστεύλαντο, ἀφ' ὧν τὰς δώδεκα δέλτους συνέδηκαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἀρχιερεὺς δ' Ἰωδαὲ ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος πεβ'.

Ἀρχιερεὺς ε' Ἰωάννης ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεη'. 10

Ἀρχιερεὺς ζ' Ἰαδδοῦς ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεγ'.

Μανασσῆς ἀδελφὸς Ἰαδδοῦς ἀρχιερέως ᾤκοδόμησε τὸ ἐν Γαριζὴν ἱερὸν Σαμαρείας.

P. 255

Περσῶν βασιλεῖς.

Περσῶν η' ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'. 15

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεδ'.

Περσῶν ι' ἐβασίλευσε Δαρείος ὁ Νόθος ἀνελὼν Σογδιανὸν ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεε'.

1. Legebatur Εὐήνιος. Emendatum ex Eusebio p. 339. ἐλεγείας B.

4. Δῆμαρχοι Scaliger p. 54. Vulgo Δῆμαρχος. ἀγορανόμοι ᾤκροῦσαν Scaliger. Vulgo ἀγορᾶ ἦν ἀμφοθέσαν (ὀμφοθέσαν B). Romae tribuni. Namque reip. placuit lex ut ne amplius consules essent Eusebius p. 339. 9. Ἰωδαὲ B. Ἰωδαὲ G. 11 et 12. Ἰαδδοῦς B. 12. γαριζην B.

Euenius elegiarum scriptor agnoscebatur.

Empedocles et Parmenides physici philosophi celebrabantur.

Zeno et Heraclitus Tenebrio dictus vigeabant.

Tribuni plebis et Aediles abrogatis consulibus Romae creati.

Leges e Graecia mutantur Romani; unde tabulae duodecim collectae.

ANNI MUNDI.

Ioddae pontifex 4 annis 36, mundi vero 5082.

Ioannes pontifex 5 annis 32, mundi vero 5118.

Iaddus pontifex 6 annis 20, mundi vero 5150.

Iaddus pontificis frater Manasses ad Samariam in Garizim templum aedificat.

Persarum reges.

Persarum rex 8 Xerxes, Artaxerxis filius, mensibus duobus.

Persarum rex 9 Sogdianus mensibus septem; mundi vero annus 5090.

Persarum rex 10 Darius Nothus, qui Sogdianum sustulit, annis 19, mundi vero 5091.

Κατὰ τοῦτον τὸν ἐπικληθέντα Δαρεῖον Νόθον ἡ Ἀθηναίων
συμφορὰ γέγονεν ἐν Σικελίᾳ, καὶ Αἴγυπτος ἀπὸ τῆς Περσῶν.

Τότε δὴ καὶ Πολυδάμας Σκουτουσαῖος παγκράτιον νικήσας Β
παρ' Ὀρχῶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γέγονε μετὰ χρόνου, λόντας
5 διαχρώμενος καὶ ὀπλισμένος γυμνὸς πολεμῶν, παμμεγέθης
ὑπάρχων καὶ ἀλκιμώτατος.

Περσῶν ἰα' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης, υἱὸς Δαρείου Νόθου, ὁ
καὶ Μνήμων, ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερ'.

Εὐσέβιος φησι, κατὰ τοῦτόν μοι δοκεῖ ἢ κατὰ τὴν Ἐσθήθ
10 ἱστορίᾳ, εἰ δὴ αὐτός ἐστιν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσσοῦηρος,
παρὰ δὲ τοῖς ἑβδομήκοντα ἐρμηνευταῖς Ἀρταξέρξης. C

Τῷ λβ' ἔτει Ἀρταξέρξου υἱοῦ Δαρείου Νόθου Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου Μακεδόνων βασιλεὺς ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγενήθη.

Ἐπὶ τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος Κύρος ἀδελφὸς αὐτοῦ
15 Δαρείου τοῦ Νόθου παῖς καὶ Παρυσάτιδος, οἰκῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ περὶ τῆς βασιλείας μετὰ πλῆ-
θους Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, συνόντος αὐτῷ Ξενοφῶντος ἱστο-
ρικοῦ τοῦ γράψαντος τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ. πολέμιον δὲ συστάν- V. 294
τος ὑπὲρ τὸν Τίγριν ποταμὸν σταδίοις τξ' κατὰ τὸν Ξενοφῶντα,
20 κίπτε μὲν τρωθεὶς ὁ Κύρος, κρατοῦσι δὲ τῶν Περσῶν Ἕλληνας.
Ἀρταξέρξης δὲ μὴδ' ὄπλοις κρατεῖν Ἑλλήνων ἰσχύων μὴδ' ἀτα-

8. σκοτουσαῖος B. Σκουτουσαῖος G. 9. Εὐσέβιος] P. 342.

10. ἄσσοῦηρος A. ἄσοῦηρος B. Ἀσσοῦηρος G. Ἀρσαῖνος Eusebius

p. 342. 11. ἐρμηνευταῖς] ἐρμηνεύεται G. 19. τίγριν B.

21. ἑλλήνων B. Ἕλληνας G.

Huius Darii, cognomento Nothi, tempore Atheniensium clades in Si-
cilia contigit.

Aegyptus etiam a Persis defecit.

Eo tempore Polydamas Scutusaeus Pancratii victoria celebris post an-
nos aliquot ad Ochum Persarum regem secessit; leones conficiebat, nudus
et armis gravatus pugnabat, procerus valde et robustissimus extitit.

Persarum rex 11 Artaxerxes, qui et Memnon, Darii Nothi filius, annis
40, mundi vero 5110.

Eusebius: eius, inquit, tempore, quae Esther spectant mihi videntur
gesta; si tamen idem sit qui Hebraeis Assverus et septuaginta Interpreti-
bus dicitur Artaxerxes.

Anno Artaxerxia, Darii Nothi filii, 32 Alexander Macedonum rex Phi-
lippo et Olympiade nascitur.

Cyrus, Artaxerxis frater, Darii Nothi et Parysatidis filius, cum in Asia
moram ageret, Graecanico exercitu collecto, Xenophontem historicum ex-
peditionis istius scriptorem belli socium adsciscit et de regno adversus fra-
trem armis contendit. Commissa supra Tigrim stadiis 60 pugna, Graeci
quidem Persarum victores evadunt, Cyrus, ex Xenophontis relatu, vulnere
accepto vitam relinquit. Artaxerxes vero cum neque Graecos armis supe-

ράχως ἐπανελεύθην πείθων παρασπονδήσας δόλω τοὺς στρατηγούς διὰ Τισαφίρονος ἀνείλε. Ξενοφῶν δὲ τοὺς Ἑλλήνας παραλαβὼν ἀπαχθεὶς εἰς Ἑλλάδα διεσωσε διὰ μαχιμῶν ἰθῶν ἐπὶ τὸν Εὐξεινον πόντον ἐπανελεύθων εἰς Βυζάντιον. κακείθεν ἰθῶν εἰς Θράκην Σεύθη τῷ Θρακῶν βασιλεῖ παραδοὺς Λακεδαιμονίους συμμάχῃσοντας Θίβρωνι παρέπεμψε διαβιβάσας εἰς Πέργαμον ναυαρχοῦντι τῶν Λακεδαιμονίων.

Περσῶν ἰβ' ἐβασίλευσεν Ὀχός ὁ καὶ Ἀρταξέρξης παῖς ἔτη ε', κατὰ δὲ τινὰς κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρν'.

P. 256 Ὀχός Ἀρταξέρξης παῖς εἰς Αἴγυπτον στρατεύων μερικὴν 10 αἰχμυλωσίαν εἶλεν Ἰουδαίων, ὧν τοὺς μὲν ἐν Ἐγκανία κατώκισε πρὸς τῇ Κασπία θαλάσῃ, τοὺς δὲ ἐν Βαβυλῶνι, οἳ καὶ μέχρι νῦν εἰσιν αὐτόθι, ὡς πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἰστοροῦσιν.

Ὀχτός ὁ Ὀχός κρατήσας Αἴγυπτου β' ἔτη ἀναιρεῖται ὑπὸ Βαγῶου τινὸς Πέρσου τῶν ἐν τέλει.

15

Ὁ αὐτὸς καὶ Σιδῶνα κατέσκαψεν.

Ἔως Ὀχου καὶ Νεκτανεβῶ ὁ Μανιεθῶ τὰς λα' δυναστείας Αἴγυπτου περιέγραψε τρίτου τόμου ἔτη ρν'. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα Β' 25 Ἑλληνικῶν συγγραφέων. Μακεδόνων βασιλεῖς ιε'.

Ὀχτός ὁ Ὀχός εἰς Αἴγυπτον ἐπιστρατεύσας ἔτι ζῶντος τοῦ 20

1. παρασπονδήσας B. παρασπονδίσας G. 2. Τισαφίρονος] τῆς ἀφιερούς AB. Ἰσαφίρονος G. 4. βυζάντιον B. 5. Σεύθη] Legebatur Εὐθεί. εὐθῆ B. 11. κατώκισε Scaliger p. 54. Vulgo κατώκισεν. 17. νεκτανεβῶ B. νεκτανεβῶ A. Νεκτανεβῶ G. 18. ἔτη] Legebatur ἔτει. 19. Vulgo συγγραφέων. Corregi ex p. 145, 10.

vere valeret, neque securum et tutum permetteret recessum, Tisaphernis ope duces eorum interficit. Ipse Xenophon per gentes ferro bellisque assuetas versus Pontum Euxinum iter agens Graecos socios secum assumptos in Graeciam traiecit et Byzantio restituit. Inde profectus in Thraciam Lacedaemoniis Eutheo Thracum regi commendatis, eosdem Thibroni Lacedaemonicae classi duci opem laturos Pergamum destinat.

Persarum rex 12 Ochus, Artaxerxis filius, annis 5, et, ut aliis placet, 20; mundi vero 5150.

Ochus Artaxerxis filius armis in Aegyptum motis, Iudaeorum manum haud exigam captivam fecit; eorumque parte ad mare Caspium in Hyrcaniam translata partem aliam Babylone reliquit; ibidemque, prout Graecorum plurimi narrant, in hodiernum usque diem sedes obtinent.

Ochus iste anno ab Aegypto superata secundo a Bagoa Persa non ignobili interficitur.

Sidonem urbem Ochus iste subvertit.

Ad Ochum et Nectanabo principes unius et triginta dynastiarum descriptionem Manetho volumine suo tertio per annos 1050 delineavit; quae sequuntur Macedonum reges quindecim spectantia ex Graecis auctoribus desumuntur.

Ochus iste expeditione suscepta Aegyptum armorum vi sibi subiecit, patre Artaxerxe adhuc superatite; nonnulli post eius mortem bellum movisse

πατρός Ἀραξέρξου, ὡς καὶ ἄλλοι, μετὰ ταῦτα ἐκράτησεν Αἰγύπτου, φρονίτος Νεκτανεβῶ, ὡς τινές, εἰς Αἰθιοπίαν, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Μακεδονίαν· ἦν δὲ καὶ Ὀλυμπιάδι μυχθεὶς διὰ γοητείας υἱὸν ἔσχεν Ἀλέξανδρον Ἀμμωνος εἶναι θεοῦ υἱὸν νομιζόμενον.

Περσῶν γ' ἐβασίλευσεν Ἀραῆς Ὠχον ἀδελφὸς ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρνέ'.

Περσῶν ιδ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ἀρμουσάμου ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρνθ'.

10 Οὗτος ὁ Δαρεῖος ὁ Ἀρμουσάμου συμβαλὼν Ἀλεξάνδρῳ ἐν Ἰσσοῦ ποταμῷ τῆς Κιλικίας ἤττιται. C

Ἰωσήπου.

Δαρεῖος Ἀρσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος καθεῖλε, Σαναβαλλέτην τινὰ Χουσαῖον σατράπην ἐπέμψεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τοῦτου γαμ-
15 βρὸς ἐπὶ θνηγατρὶ γέγονε Νικᾶς ὁ τοῦ τηρικᾶτα ἀρχιερέως Ἰαδδοῦ ἀδελφός, ὁ καὶ Μανασσῆς, ὃν μὴ θνηγηθεὶς Σαναβαλλέτης εἰς Ἱερουσαλὴμ καταστήσαι ἀρχιερέα, κτίζει ναὸν ἐν τῷ ὄρει Γαριζὶν, δεηθεὶς πρῶτον μὲν Δαρεῖον, ἔπειτα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, καὶ καθιστῆ αὐτὸν ἀρχιερέα ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῷ D
20 ὑπὸ Σαμαρειτῶν νῦν προσκυνουμένῳ.

2. φρόγοντος G. νεκτανεβῶ B. νεκτανεβῶ A. Νεκτανεβῶ G.
6. Ἀραῆς] Legebatur Ναρσῆς. Vide supra p. 145, 8., 146, 6.
12. Ἰωσήπου om. G. 13. Ἀρσάμου] Ἀρμουσάμου G. σὺν
ἀβαλὲν τητινὰ A. 15. Νικᾶς] Νικασσοῦ G. Ἰαδδοῦ] Ἰαδδοῦ
ὁ A. Ἰαδδοῦ B. 16. σαναβαλέτης A. 17. Γαριζὶν] γαρι-
ζειν B. Γαριζελ G. 20. Σαμαριτῶν G.

sentiunt, quo Nectanabo Aegypto fugere coactus, iuxta quosdam in Aethiopia, ex aliorum relatu, in Macedoniam secessit; ubi Olympiadi praestigiis delusae commixtus Alexandrum, quem Iovis Ammonis filium reputavere, genuit.

Persarum rex 13 Narses, Ochi frater, annis 4, mundi vero 5155.

Persarum rex 14 Darius Armusami filius annis 6, mundi vero 5159.

Darius iste Armusami filius ad Issum Ciliciae flumen collatis cum Alexandro manibus superatur.

Darius Armusami ab Alexandro postmodum interfectus Nicaballetem satrapam quandam Chusaeum in Iudaeam misit. Eius filia Nicasso in uxorem ducta, Manasses Iaddus pontificis frater, factus est gener; quem Sanaballetes pontificem in Hierusalem cum non posset instituere, precibus primum a Dario, tum ab Alexandro magno templi in monte Garizim extruendi potestatem accepit; hoc pacto pontificia confert ei dignitatem in ipso templo, quod in hodiernum usque diem Samaritani praecipuo cultu frequentant.

Αιγυπτίων δυναστείαι.

- Αιγυπτος ἀπὸστη Πελοῦν δευτέρῳ ἔτει Νόθου Δαρείου.*
- V. 205 *Αιγυπτίων κη' δυναστεία Ἀμυρταῖος Σαίτης ἔτη 6'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 148'.*
- Αιγυπτίων κθ' δυναστεία Μενδησιαίων βασιλέων δ'. ὧν α' Νεφε-5
ριτης ἔτη 6'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 147'.*
- P 257 *Αιγυπτίων κθ' δυναστεία, β' Ἀχωρις ἔτη 6'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος 148'.*
- Αιγυπτίων κθ' δυναστεία, γ' Φάμμουδης ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος 149'. 10*
- Αιγυπτίων κθ' δυναστεία, δ' *** μῆνας δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος 149'.*
- Αιγυπτίων λ' δυναστεία Σεβεννυτῶν, α' Νεκτανέβης ἔβασλευ-
σεν ἔτη 7'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 149'.*
- Αιγυπτίων λα' δυναστεία Σεβεννυτῶν, Νεκτανέβος β', ἔτη 7'. 15
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 149'.*
- Αιγυπτίων λβ' δυναστεία, β' Τεῶς ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος 149'.*

B

*Σποράδην.**Πλάτων πρὸς Σωκράτην ἐφοίτα.**Σιμίαις καὶ Κίβης καὶ οἱ λοιποὶ Σωκρατικοί.*

20

5. βασιλέων] βασιλεῖς G. 7. ἔχαρις B. 9. φαμούδης B.
11. Lacunam indicavit B. Excidit Nephertae nomen: vide p. 144, 13.
μῆνας] Vulgo Μηνᾶς. 14. 149' B. 149' G. 15. Αἰ-
γυπτίων λα' — 149' addidi ex B. 17. λβ' — β'] Immo λα' — γ'.
τεῶς B. Τεῶς G. 21. Σιμίαις] Vulgo Σημίαις. σημεῖα B.

*Aegyptiorum dynastiae.**Aegyptus anno Darii Nothi secundo a Persis defecit.**Aegyptiorum dynastia 28 Amyrtaeus Saites annis 6, mundi vero 5092.**Aegyptiorum dynastia 29 Mendosiorum regum 4, quorum Nephertae primus extitit, annis 6, mundi vero 5098.**Aegyptiorum dynastiae 29 rex secundus Achoris annis 13, mundi vero 5104.**Aegyptiorum dynastiae 29 rex 3 Psammuthis annis 2, mundi vero 5117.**Aegyptiorum dynastiae 29 rex 4 Menas annis 4, mundi vero 5119.**Aegyptiorum dynastia 30 Sebennyatarum regum, quorum primus Nectanebes annis 8, mundi vero 5123.**Aegyptiorum dynastia 32 Teos secundus annis 2, mundi vero 5146.**Miscellanea.**Plato Socratis auditor.**Simias Cebes et alii Socratici.*

Ἀφρικανοῦ.

Ὀλυμπιάς πζ'.

Ὁ Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος ἑπτακαικοσαε-
τῆς, ὃν Θουκυδίδης συνέγραψε, δι' Ἀσπασίας πόρνας δύο καὶ
βοτήλας κατὰ Μεγαρέων ἀστυγετόνων Ἀθηναίους συνέστη.

Ὀλυμπιάς πη'.

Βαχχυλίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο.

Ἀθηναίους ἐπέσειεν ὁ λιμός.

Σωκράτης φιλόσοφος καθαρτικὸς ἦρθει.

10 Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης κωμικοὶ, Σοφοκλῆς τε ὁ τραγω-
δοποιὸς ἐγνωρίζετο.

Γοργίας καὶ Ἰππίας καὶ Πρόδικος, ὡς δὲ τινές, καὶ Ζήνων
καὶ Παρμενίδης κατὰ τούτους ἤκμαζον.

Πῦρ ἐκ τῆς Αἴτνης ἐν τοῖς κατὰ Σικελίαν τόποις ἐρράγη.

15 Σεισμῶν γενομένων ἢ πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη σχισθεῖσα νῆ-
σος ἐγένετο.

Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπέσειαντο.

Εὐδοξὸς ὁ Κνίδιος ἐγνωρίζετο.

Λακεδαιμόνιοι ἀπώκισαν Ἡράκλειαν.

1. ἀφρικανοῦ B. ἀφρικανός G. 4. ὃν ᾧν A. 5. στήλας B.
στειλάς G. ἀστυγετόνων Scaliger p. 55. Vulgo ἀστυγέτων.

8. ἐπέσειεν Scaliger. Vulgo ἐπέσειον. 15. λύκροις AB. ἀτα-
λαντῇ B. 19. ἀπώκισαν Scaliger. ἀπώκισαν B. ἀπώκησαν G.
incolis orbaverunt Eusebius p. 341. Ἡράκλειαν] Ἡρακλειδα A.
Ἡρακλειδα B.

Ex Africano.

Olympias 87.

Peloponnesiorum et Atheniensium bellum ad annos 27 continuo gestum.
Aspasiae utriusque scorti causa et ob proscriptorum nomina cippis inscrip-
ta adversus Megarenses Athenis urbi vicinos susceptum Thucydides con-
scripsit.

Olympias 88.

Bacchylides carminum auctor celebrabatur.

Athenienses fame oppressi.

Socrates philosophus munditiei doctor florebat.

Eupolis et Aristophanes poetae comici, Sophocles vero tragicus in
pretio habiti.

Georgias, Hippias et Prodicus, et ut quidam volunt, Zenon et Parme-
nides temporibus istis clarebant.

Ignis ex Aetna plurimus nonnullis Siciliae locis erupit.

Atalante ad Locros posita, terrae motu a continente divisa, facta est
insula.

Lacedaemonii cum Atheniensibus foedus inveniunt.

Eudoxus Cnidius agnoscebatur.

Lacedaemonii Heracleam coloniam implent.

Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ.

Ἀθηναῖοι ἐτυραννήθησαν.

Ἀλκιβιάδην ἀνείλε Φαρνάβατος.

Κύρου Πέρσου ἀνάβασις, ἣν ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου.

Σωκράτης ῥήτωρ, Κτησίας, Διόδωρος ἐγνωρίζοντο. 5

Ἀθηναῖοι τὰ κδ' Ἑλληνικὰ γράμματα κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο, ἰς' ἴσως ὄντα πρότερον.

Οἱ ἐν Ἀθήναις τύραννοι κατελύθησαν.

P. 258 Ἀθηναῖοι ἡττηθέντες ὑπὸ Λυσάνδρου ἐν Σιγὸς Ποταμοῖς παρέδωκαν ἑαυτοὺς Λακεδαιμονίοις ἔτη ρνζ'. 10

Ῥώδιοι ἐκ τῆς Τριπόλεως εἰς μίαν συνῆλθον πόλιν.

Καὶ Κῦρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρτυξέρεξην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος

V. 206 ἀνελθὼν ἀναιρεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ τὴν ἀνάβασιν, ὃς ἡγήσατο τῶν μυρίων ἐν τῇ καθύδῳ.

Οἱ τέσσαρες ἐν Ἀθήναις κατελύθησαν τύραννοι. 15

B Συλπιγκτῶν καὶ κηρύκων ἄγων προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ἐλικὴ καὶ Βοῦρα πόλεις ἐν Ἀχαΐᾳ ἤτοι Πελοποννήσῳ κατεπτόθησαν μεγάλῳ σεισμῷ, ὧν ἔτι κατὰ θάλασσαν ἵχθη φαίνεται τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιὰ.

3. Φαρνάβατος] Pharnazas Eusebius p. 342. 5. Σωκράτης] Ita etiam Eusebius p. 343. Ἰσοκράτης Scaliger. καὶ Διόδωρος m. ἐγνωρίζοντο B. ἐγνωρίζετο G. 7. τὸ πρότερον G. 10. παρέδωσαν B. 13. Addidi ὁ γράψας addit m. 16. καὶ κηρύκων G et Scaliger. καὶ om. AB. Vide Scaligeri Notas p. 420. 17. βοῦράπολις AB. πόλις Scaliger. Vulgo πόλις. κατεπτόθησαν B. κατεπόθησαν G. κατεπόθησαν Scaliger. deiectae sunt Eusebius p. 344. Sic κατέπτωσις p. 313 c. κατεπτόθησαν p. 319 b. 342 b. 347 a. b. 348 a. 349 a. c. 353 d.

Atheniensium clades in Sicilia.

Athenienses a tyrannia oppressi.

Alcibiadem Pharnabazus interemit.

Cyri Persae expeditio a Xenophonte Grylli filio descripta.

Isocrates rhetor, Ctesias et Diodorus agnoscebantur.

Sub id tempus litterarum 24 usus sedecim duntaxat prius receptis, apud Athenienses communiter admissus.

Tyranni Athenienses extincti.

Athenienses ad Aegem fluvium a Lysandro victi Laedaeamoniis annis 157 se subiciunt.

Ex triplici in unam urbem coeunt Rhodii.

Cyrus concitatis adversus fratrem Artaxerxem Graecorum armis in certamine concidit, ut auctor est Xenophon historia de bello isto conscripta, qui etiam in illius expeditionis reditu militum myriadibus unius praefecturam gessit.

Tyranni quatuor Athenis deleti.

Tibicinium et praeconum certamen Olympiis additum.

Hellae et Bura Achaiae sive Peloponnesi urbes ingenti terrae motu absorptae Patris Corinthum navigantibus ad dextram conspiciuntur.

Εὔδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

Καρχηδονίων ὁ ἱερὸς πόλεμος.

Σικελίαν Ἀφρικανὸς Ῥωμαῖος δικτάτωρ πορθήσας Καρχηδόνα Ἀφρικὴν τὴν χώραν μετωνόμασε.

5 *Σωκράτης ἔξ ἀνοίας Ἀθηναίων ἀποθνήσκει, κατακριθεὶς πεινῆν τὸ κύνειον.*

Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς αὐθις ἐνεκρήσθη.

C

Διογένης κυνικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει.

10 *Πλάτων καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ φιλόσοφοι ἤρθον.*

Γαλάται καὶ Κέλται Ῥώμης ἐκράτησαν, πλὴν τοῦ Καπετωλίου.

Εὐαγόρας βασιλεύων τῆς Κύπρου ἐξέστη.

Πρεσεντίνους ἐνέκησαν Ῥωμαῖοι.

15 *Σωκράτης σοφιστῆς ἤκμαζε.*

Διονύσιος τύραννος Σικελίας ἀπέθανε κρατήσας ἔτη ιη'. μεθ' ὃν ὁ δεῦτερος υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ νεώτερος, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἐν Σικελίᾳ γέγονε τὸ δεῦτερον.

Ἀριστοτέλης Πλάτωνι ἐμαθήτευσεν ἀπὸ ιε' ἔτους τῆς ζωῆς D 20 αὐτοῦ.

Τότε, φασί, καὶ Σωκράτης ἔξ ἀνοίας τῶν Ἀθηναίων τὸ κύνειον πινὼν ἐτέλεσε τὸν βίον.

1. εὐδόξιος AB. 3. σκηλίων AB. Vulgo Δικάτωρ. 6. κύνειον B. 10. φιλόσοφος om. G. 14. πρεσεντινός B. Πρεσεντινός Scaliger. Praesentini Eusebius p. 344. 16. τύραννος σικελίας B. Σικελίας τύραννος G. 21. καὶ om. G.

Eudoxus astrologiae scientia clarus.

Sacrum Carthaginensium bellum.

Scipio Africanus, Romanus dictator, Carthagine devicta, Africae provinciae nomen tulit.

Socrates hausta cicutā et Atheniensium veordia interiit.

Templum Ephesinum secundo incendio vastatum.

Diogenes Cynicus philosophus agnoscebatur.

Dionysius Siciliam tyrannide vexabat.

Plato cum aliis Socraticis florebat.

Galli et Cetae Roma, dempto Capitolio, potiuntur.

Evagoras rex Cypri in furorem versus.

Praenestinos Romani vicerunt.

Socrates philosophus vigebat.

Dionysius, Siciliae tyrannus, annis 18 tyrannide exercita, vita fungitur. Dionysius junior filius eius secundus regnum excipit et eius aetate Plato secundo navigat in Siciliam.

Ab aetate anno 17 Platonis scholam discipulus Aristoteles frequentavit.

Tunc ex Atheniensium veordia Socratem cicutae potu interiisse narrant.

Ἐκ' αὐτοῦ Διονύσιος τυράννου τῆς Σικελίας, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἀποδημήσας ἱστορίας ἕνεκα τῶν λεγομένων Αἰτιαίων τοῦ πυρὸς κρατήσεων, ὡς φασιν οἱ κατ' αὐτὸν φιλόσοφοι, ὡς δὲ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ κατὰ Πλάτωνος γράφας, Σικελικῆς χάριν τραπέζης, τῷ τυράνῳ γινώσκειται διὰ τινος Δίονος γυναι-5 καδελφου τοῦ Διονυσίου ἀνδρὸς προσκειμένου φιλοσοφία. ὡς δὲ ἐπηρώτησε Διονύσιος Πλάτωνα, τίς εὐδαίμων ἐν ἀνθρώποις; ἔλπιζον ἀκοῦσαι παρὰ τοῦ φιλοσόφου ὅτι σὺ, ὁ δ' οὐ καλακεί- P. 259 σας τὸν τυράννον, ἀλλ' εἶπὼν ὅτι Σωκράτης, ἀπαντᾷ τοὺς κατ' ἐκείνον ζῶντας φιλοσόφους. αὐθις ἤρωτήθη, τί ἔργον πολι-10 τικοῦ; καὶ ἀπεκρίνατο τῷ αὐτῷ τυράνῳ τὸ καλοῦς καὶ ἀγαθοῦς ποιεῖν τοὺς πολίτας, ἀκούσειν ποδοῦντι παρὰ Πλάτωνος ὅτι τὸ ὀρθῶς δικάζειν. ἤνχει γὰρ ἐπὶ ταύτῃ Διονύσιος. εἰτά φησι, τὸ ὀρθῶς δικάζειν τίνος ἔργον σοὶ δοκεῖ; πρὸς ὃν ὁ Πλάτων, μό- ριόν τι μικρὸν πολιτικοῦ τὸ δικάζειν ὀρθῶς. ἀεστοαῖς γὰρ ἐοί-15 κασι τοῖς τὰ διερωγῶτα ἰμάτια ἀνυφαίνουσι. τρίτον αὐτὸν ἐπα- ἤρητο τὸν τυράννον εἶναι, φῶς, ποταπὸν σοὶ φαίνεται; πρὸς ὃν ἀντίφη Πλάτων, σφόδρα δεινὸν, ὅπου γε καὶ τὰ κουρευτικὰ μαχαίρια φοβεῖται μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθῆ. πρὸς ταῦτα, φασιν B οἱ Πλατωνικοὶ Πλάτωνος ἐπεραπολογούμενοι τοῦ διδασκάλου 20

2. Αἰτιαίων Scaliger p. 56. Vulgo Αἰτιαίων.	4. Ἀριστείδης]
Vol. II. p. 125, 7.	6. προσκειμένου A. προκειμένου G.
7. Vulgo ἐκπερώτησας.	9. καὶ ἀπαντᾷ m.
13. ἤνχη B.	12. παρὰ om. B.
16. διερωγῶτα B.	14. δικάζειν δὲ A.
	15. μικρὸν om. G.
	18. κουρευτικὰ B.
	19. φοβεῖται B.
	φασιν B. φησιν G.

Sub id tempus Dionysius Siciliam tyrannide vexabat, ad quem craterum Aetnaeorum et ignis naturae perscrutandae, ex philosophorum eius sequacium dictis, ut vero rhetor Aristides suis in Platonem scriptis testatur, Siculae mensae gratia profectus Plato Dionis cuiusdam Diouysii ex sorore leviri philosophiae addictissimi interventu in tyranni colloquium et familiaritatem admittitur. Ut Platonem Dionysius interrogavit. Quis hominum felicissimus? Non alius a te, a philosopho auditorum se praestolatus, hominem ab adulando alienum persensit, dicebatem, quod Socrates, et eandem felicitatem assequutores, qui ad eius praecepta mores philosopho dignos componerent. Rursum Plato rogatus, quodnam foret viri politici officium? Respondit tyranno: si bonos cives et probos reddiderit. Sperabat Dionysius responsurum: si rectum exercent iudicium; iustitiae siquidem gloriam aucupabatur; eaque de causa subintulit. Recti ver et aequi studium cuius aestimas esse munus? Ad quem Plato. Pars est haec politici quam exlignis; eius enim sollicitum sartoribus laceras vestes interpolantibus parem esse arbitror. Interrogavit tertio. Tyrannidem exercere cuiusmodi censessopus? Permoestum, ait ille, cum a radentibus novaculis vitae caveri suadeant. His auditis, (aiunt Platonicis adversus Aristidem Platonis magistri

ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Ἀριστείδου Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος χαλεπήνας ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ μηδ' ὄλωσ αὐτὸν κολακεύσαντι ἀπεφήνατο Πλάτωνα Συρακουσῶν αἵρεσθαι ἡλίον ὑπὲρ γῆν ὄντος, καὶ ἐπρίατο αὐτὸν Ἀννικηρὸς τις ἐξ Αἰγίνης, οὗ χάριν ὁ λόγος παρὰ 5 τοῖς Πλατωνικοῖς μέχρι νῦν ἐπεκράτησε· καὶ οὐδεις Ἀννικηρῶν γίνωσκεν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. Ἔτεροι δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι V. 207 Πόλλιδι παραπλέοντι τὴν Σικελίαν παραδοῦς ὁ τύραννος ἐκβύλλει τῆς ἡήσου, ὃς τὸν φιλόσοφον παραλαβὼν Αἰγινήταις πρὸς Ἀθηναίους οὐκ εἰρηνεύουσι προσορμίσας ἀποδέδωκε τὸν Πλά- 10 τωνα, τοῦτο κελεύσαντος αὐτῷ λάθρα τοῦ Διονυσίου. αὐτὸς δὲ C Πλάτων τοῦ πριωμένου μεταθέντος αὐτὸν εἰς Ἀθήνας διαπλεῖ. Διονυσίου δὲ τελευτήσαντος ἡ' ἔτει τῆς τυραννίδος κρατεῖ Διονύσιος παῖς αὐτοῦ μετ' αὐτὸν τῆς Σικελίας [τυραννί], Πλάτωνά τε μετακαλεῖται τῷ Δίῳι χαριζόμενος καὶ σφόδρα τιμᾷ πα- 15 ραγεγόμενον διὰ τὴν Δίῳος προτροπὴν ἐπιπιδι τοῦ μεταβύλλειν εἰς ἀριστοκρατίαν τὴν τυραννίδα. Δίῳος δὲ σκοφαντίᾳ προδοσίας ἐκδιωχθέντος ὑπὸ τοῦ τυράννου τῆς ἡήσου καὶ πλεύσαντος εἰς Ἀθήνας ἐκπέμπεται καὶ Πλάτων, ἐν ᾗ μεταμεληθεὶς ὁ τύραννος μετακαλεῖται Πλάτωνα, ὑποσχόμενος ἐπαναγαγεῖν καὶ D

1. ἀριστείδους B. 4. Ἀννικηρὸς Scaliger p. 56. Vulgo Ἀννικη-
ριος G. 5. ἀννικηρῶν B. ἀννικηρῶν A. Ἀννικηρῶν G.
7. Πόλλιδι.] Legebatur κολλή τιτινῆς (sic). Scaliger Πόλλιδι τινῆ.
Vide Menag. ad Diogen. Laert. III, 19. παραπλέοντι] παρὰ τιά-
τι παραπλέοντι A. παρὰ τατιάτι παραπλέοντι B. παρὰ τιάτινα
πλέοντι G. παρ' αἰτίαν τινὰ παραπλέοντι Scaliger. ὁ τύραννος
om. G. 8. ὃς] ὁ G. Αἰγινήταις Scaliger. Vulgo Αἰγινήταις.
9. εἰρηνεύουσι Scaliger. Vulgo εἰρηνεύοντας. προσορμίσα-
σα B. 12. ἔτει Scaliger. Vulgo ἔτη. 13. αὐτὸν] αὐτοῦ B.
τυραννεί ego deleo, in τυραννίδος mutat Scaliger. 14. παρα-
γεγόμενος (sic) AB. παραγεγόμενον G. 16. ἀριστοκρατίαν B.

defensione instituta), Platonis nulla in re sibi adblandientis libertatem Dionysius Siciliae tyrannus impatienter tolerans, orto sole virum Siracensis efferrī iussit. Eum Annicerius quidam Aegineta numerata pecunia omitt; cuius idcirco nomen apud Platonicos ad diem istum celebre; quod Platone non empto occultum penitus remansisset. Alii Polidi cupipiam praeter consilium Siciliam adnaviganti, ut insula exportaret, traditum referunt; qui receptum in fidem suam philosophum, secreto tyranni mandato, Aeginetis cum Atheniensibus pacem non agentibus ad patriam reversus exhibuit. Demum Plato, emptore eum transvehente, Athenas navigio appulit. Dionysio vivis erepto ab occupata tyrannide anno 18 filius Dionysius regnum excipit, et in Dionis gratiam Platonem arcessitum, eiusdem Dionis tyrannidem in aristocratiam commutari cupientis suasu venientem plurimis honoribus excipit. Dione vero proditoris crimine per calumniam damnato, et tyranni iussu ex insula pulso et iam mari commisso, Plato quoque Athenas amandatur. Mox facti penitens tyrannus Platonem denno arcessit, et eius

*Δίωνα δι' αὐτόν· καὶ παραγίνεται Πλάτων. Διονύσιον δὲ ψευ-
σαμένου μετ' ὄλιγον ἀπαίρει. ὁ δὲ Δίων ἐπαναστὰς μεθ' Ἑλλη-
νικῆς δυνάμεως ἐκβάλλει Διονύσιον τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς τε μετ'
ὄλιγον ἀναίρειται παρὰ τινων οἰκείων· καὶ Διονύσιος πάλιν κρα-
τεῖ, ὃς ὑπὸ Κορινθίων καὶ Τιμολέοντος στρατηγοῦ ἄχθεις ἐν 5
Κορίνθῳ ἀσχήμως ἐκεῖ τελευτᾷ ἐν περιᾷ καταγεγρασας.*

*Πλάτων τελευτῶν κατὰ τὴν ρθ' Ὀλυμπιάδα Σπείσιππον ἀδελ-
φιδοῦν διᾶδοχον τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς προεστῆσατο.*

P. 260 *Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου Σταγειρίτης μαθητῆς Πλάτωνος
ἦνθι. τούτου μαθητῆς γνησιώτατος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου 10
πῦσαν λογικὴν καὶ σωματικὴν παιδευσιν ἀσκηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπι-
σοφία καὶ λόγοις δογματικοῖς.*

*Ἦνθου ἐξοκράτης διᾶδοχος Σπείσιππου Πλάτωνος, Κρή-
της καὶ Διογένης κυνικοὶ, καὶ Ἰππαρχία Κράτητος γυνὴ φιλόσοφος.*

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ.

15

Ἦριννα ποιήτρια.

Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεσε Σικελίας.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

B *Μακεδόνων ἰδ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος 479'. 20*

2. ὄλιγον B. 9. Post Ἀριστοτέλης in B deest folium unum, quod
pertinuit usque ad τοῦ πρώτου βασιλέως p. 261 d. Σταγειρί-
της] σταγειρίτου A. 14. Ἰππαρχία ex Diogene Laert. VI, 96.
correxī. Legebatur Ἰππαρχία. 16. Vulgo Ἦρίνα.

gratia Dionem patriae restituendum pollicetur. Reversus Plato Dionysii
pollicitorum falsitate deprehensa haud diu post e Sicilia solvit. Valida
deinde Graecorum manu stipatus Dio movet in Dionysium et imperio deici-
cit; moxque brevi tempore interiecto domesticis quibusdam vita privatur.
Quare Dionysius potestatem recipit; qui tandem a Corinthiis et duce Timo-
leonte Corinthum abductus, senescens in egestate foedo exitu vitam
finivit.

Plato circa Olympiadem 107 leto proximus Speusippum ex sorore ne-
potem Platonicae scholae successorem delegit.

Aristoteles Stagiritae patria, patre Nicomacho natus florebat. Coniun-
ctissimus discipulus Alexander, Philippi filius, logicam omnem ac de rebus
corporeis notitiam ab eo doctus, scientia et rerum disceptatarum certiori-
bus sententiis perceptis commendatur.

Xenocrates Speusippi, qui Platonis successor, Crates et Diogenes
Cynici, et Hyparchia Cratetis uxor, philosophiae doctrina praestabant.

Demosthenes rhetor.

Herina poetria.

Dionysius tyrannus Sicilia excidit.

Macedonum reges.

Macedonum rex 14 Archelaus annis 4, mundi vero 5098.

- Μακεδόνων ι' βασιλευσεν Ἀμύντας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρβ'.
- Μακεδόνων ις' βασιλευσε Πανσανίας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ργ'.
- 5 Μακεδόνων ιζ' βασιλευσεν Ἀμύντας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρδ'.
- Μακεδόνων ιη' βασιλευσεν Ἀργαῖος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεθ'.
- Μακεδόνων ιθ' βασιλευσεν Ἀμύντας ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
- 10 ἔτος ρεια'.
- Μακεδόνων κ' βασιλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου C ἦν ἔτος ρεκγ'.
- Μακεδόνων κα' βασιλευσε Πτολεμαῖος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεκδ'.
- 15 Μακεδόνων κβ' βασιλευσε Περδίκκας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεκεζ'.
- Μακεδόνων κγ' βασιλευσε Φίλιππος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεκλγ'.

Οὗτος δοθεὶς πρὸς Ὀμηρίαν εἰς Θήβας Ἐπαμνοδότῳ κατὰ V. 208
 20 τὰς Θήβας ἀκμάζοντι στρατηγικῶ ἀνδρὶ, τότε ζηλωτῆς γέγονε τῆς
 αὐτοῦ ἄρετῆς, βασιλεύσας δὲ ὄντως μετιῶν τοῖς πράγμασιν· ὄθεν
 καὶ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν μεγάλως ἠϋξῆσε. τούτου δὲ ἀναιρεθέν· D
 τος ὑπὸ Πανσανίου Ἀλέξανδρος παῖς αὐτοῦ βασιλευσεν ὁ Πέρ-
 σης καταπολεμήσας.

1 et 5. ἀμυντᾶς A.

ρ(ίτης) margo A.

ἐπ' ἀμυνοδότῳ A.

11. ἄλλος Ἀλέξανδρος ὁ λαρίτης (corr. Ἀλω-

19. Ὀμηρίαν Scaliger p. 56. Vulgo Ὀμηρίαν.

Macedonum rex 15 Amyntas anno uno, mundi vero 5102.

Macedonum rex 16 Pausanias anno uno, mundi vero 5103.

Macedonum rex 17 Amyntas annis 5, mundi vero 5104.

Macedonum rex 18 Argaeus annis 2, mundi vero 5109.

Macedonum rex 19 Amyntas annis 12, mundi vero 5111.

Macedonum rex 20 Alexander anno uno, mundi vero 5123.

Macedonum rex 21 Ptolemaeus annis 3, mundi vero 5124.

Macedonum rex 22 Perdiccas annis 6, mundi vero 5127.

Macedonum rex 23 Philippus annis 23, mundi vero 5133.

Hic Epaminadoto bellica virtute apud Thebanos praestanti obses The-
 bis datus, eius virtutem imitari studuit. Regno potitus, publicis rebus
 egregie gerendis totum se dedit; ex quo Macedonici imperii fines ample
 dilatavit. Eo demum a Pausania sublato, filius Alexander, qui Persas
 deinde subegit, in eius locum suffectus est.

Μακεδόνων κβ' ἔβασίλευσεν ἔτη ιβ' ὁ Φίλιππος καὶ Ὀλυμπιάδος παῖς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μρξ'.

Ἀλέξανδρος Ἰλλυριοὺς καὶ Θράκας εἶλε, Θήβας κατέσκαψε, τοὺς Δαρείου στρατηγούς ἐπὶ Γρανικῷ ποταμῷ Λυδῶν ἐνίκησε, Σάρδεις εἶλε, Τύρον ἐπολιόρησεν, Ἰούδαν προσελάβετο, καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἰαδδοὺς ἐτίμησε θύσας τῷ θεῷ, ὡς παρ' αὐτοῦ
P. 261 *τὴν οἰκουμένην ὁμολογῶν προσειληφέναι, ἧς καὶ ἐπιμελητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τόπων Ἀνδρόμαχον κατέστησεν, ὃν ἀνελόντες οἱ τὴν Σαμαρείαν οἰκοῦντες δίκας ἔτισαν ἐπανελευθέρους Ἀλεξάνδρου ἐξ Αἰγύπτου. τὴν Σαμαρείαν πόλιν ἐλὼν Ἀλέξανδρος Μακεδόνας 10 ἐν αὐτῇ κατώκισεν.*

Ἑλλήνων βασιλείας ἔτος πρῶτον ἀπὸ ἑβδόμου ἔτους Ἀλεξάνδρου ἀριθμοῦσιν· Ἕλληνας γὰρ καὶ Μακεδόνες οἱ αὐτοί.

Ἀπὸ ἑβδόμου ἔτους Ἀλεξάνδρου ἕως κβ' Κλεοπάτρας ἔτη τ'.

Ἀλεξάνδρεια ἢ κατ' Αἴγυπτον ἑβδόμῳ ἔτει Ἀλεξάνδρου 15 ἐκτίσθη.

B *Τῷ αὐτῷ ἔτει τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ διὰ τὸν Ἀνδρομάχου φόνον ἐπανιῶν Ἀλέξανδρος ἐξ Αἰγύπτου ἐτιμωρήσατο, Μακεδόνας ἐγκατοικίσας τῇ πόλει αὐτῶν.*

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἢ ἐν Ἀρβήλοις τῆς Μηδικῆς ἦχθη μάχη, καθ' ἣν Δαρείος μὲν ὑπὸ τῶν περὶ Βῆσσον ἀνηρέθη τῶν Βακτριανῶν,

3. *Ἀπὸ Ναβονασσάου ἕως πρῶτον ἔτος Ἀλεξάνδρου ἔτη ιβ' (ἐκδ' m.) margo A. 4. Γρανικῷ Scaliger. Vulgo Γρανικῷ. 5. Ἰουδαίαν Scaliger. 8. τὴν A. τῶν G. 11. κατώκισεν Scaliger p. 56. Vulgo κατώκησεν. 13. τινὲς ἀριθμοῦσιν m. 18. Vulgo ἐγκατοικίσας. 21. βῆσον A.*

Macedonum rex 24 Alexander, Philippi et Olympiadis filius, annis 12, mundi vero 5156.

Alexander Illyricos et Thracas cepit, Thebas subvertit; Darii duces ad Granicum Lydiae flumen devicit; Sardes occupavit, Tyrum obsedit; Iudaea recepta, Iaddus pontificem divinis honoribus prosequutus est, et caesis victimis deum verum coluit, cuius munere regendum orbem se accipisse praedicavit; Iudaeae vicinisque locis curatorem dedit Andromachum, quo a Samarinae civibus interfecto, poenas ex Aegypto reversus exegit. Alexander captam Samariam Macedonibus habitandam concessit.

Annum Graecorum regni primum ab Alexandri septimo numerare quidam exordiuntur; Graeci enim et Macedones iidem reputantur.

Ab Alexandri anno septimo ad Cleopatrae 22, medii intersunt 300.

Anno Alexandri 7 Alexandria in Aegypto condita est.

Eodem anno reversus ex Aegypto Alexander Samariae cives caedis Andromachi reos supplicis addixit, urbe victoribus Macedonibus ad habitandam concessa.

Eodem anno praelium in Arbelis Mediae commissum, quo Darius a Bactrianis Bessi militibus interfectus est. Alexander Babylonem et Susam

Ἀλέξανδρος δὲ τὴν Περσικὴν βασιλείαν σὺν Βαβυλωνίᾳ καὶ Σου-
σιανῇ προσηγάγετο, διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου ἕως Δαριεῖος ἕτη σλ'.
ὁ αὐτὸς Ὑρκανοὺς καὶ Μάρδους ἐχειρώσατο, Βῆσσοις συνελή-
φθη, Ἀλέξανδρος Σογδιανὴν κατεστρέψατο. ὁ αὐτὸς τὴν Ἀορ-
δον πέτραν ἐχειρώσατο καὶ Βερναβοῦν ποταμὸν Ἰνδῶν, πρὸς δὲ
Ἄμδαμιν διέβη Βραχμανόν.

Σπουδὴν θέμενος τὸ εἰρὸς ἔτος τοῦ κόσμου κατὰ τὸ τέλος C
Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο ἀποδείξει συντρέχον, ὡς ἂν καὶ τὰ
ἀπὸ Φιλίππου μετὰ Ἀλεξάνδρου ἕτη λαμβανόμενα, κατὰ τοὺς
10 Πτολεμαίου προχείρους τῆς ἀστρονομίας κανόνας ὁμοφωνεῖν
ἐν τοῖς ἐπιπέτοις ἡμῶν ἔτεσιν, εὖρον Κύρου τὸν πρῶτον βασιλεῖα
Περσῶν ἐν τοῖς ἀπὸ Ναβονασάρου καταγομένους ἐπὶ Ἀλεξάνδρου
ἔτεσιν ἐννεα μόνον ἕτη βασιλεύσαντα Περσῶν ἐν πῦσι τοῖς ἀκρι-
βέσι κανονίοις. μὴ δυνάμενος δὲ Κύρου οὕτω στοιχειῶσαι διὰ
15 τὰ ταῖς θείαις γραφαῖς ἀντιπίπτειν, ἵπανταγῶ γὰρ λα' ἕτη κεί-
ται βασιλεύσας παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς, ἕξ ἀνάγκης
ἐκ τῶν Ὁλοχρονίων ἀμφιβαλλομένων παρ' ἐνοίους, ὑφελὼν ἕτη
τὰ δοκοῦντα εἶναι περὶ τὰ Κύρου ε' μόνον ἐπ' αὐτοῦ ἐστοιχείωσαι, D
καὶ ἔστιν ὁ κανὼν σύμφωνος.

20 Ὁ περὶ τῆς βασιλείας Μακεδόνων λόγος διὰ τὴν ἀρετὴν Ἀλε-
ξάνδρου καὶ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῖς φιλομαθέσι καὶ

1. τὴν περσικὴν βαβυλωνίαν σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ σουσῶν A. 2. σλ']
σβ' m. * 4. Ἀορδον] Legebatur Ἀορδῶν. 5. βερναβοῦν A. Βερ-
ναβοῦν G. 6. ἄμδαμιν A. Ἀβδαμιν G. 7. τὸ m. τῷ G.
15. ἕτη] Vulgo ἔτος. 17. ἀμφιβαλλομένων] Vide p. 255 d.
18. περὶ τὰ] Legebatur περὶ τὰ περὶ τὰ. Vide Clistori Fastos
p. 320. κύρου ε' A. ε' Κύρου G. 20. γενεὰν καὶ ἀρετὴν m.

et regnum omne Persicum a Cyri primordiis ad Darii exitum per annos 212
stans subegit. Idem Hircanos et Mardos debellavit, Bessum cepit, Sog-
diana vastata, Aornam petram tenuit et Barnaboa Indorum flumen et
Abdamia Brachmanem traiecit.

Annum mundi vulgarem 5170 in Alexandri magni obitum incidentem
demonstrandi studio ductus, quo deinceps anni a Philippo (Aridaeo) retro
Alexandrum computati cum expeditis Ptolemaei regulis et astronomicis tabulis
consentire dignoscantur; annis à Nabonasaro ad Alexandrum deductis, Cy-
rum Persarum regem primum annos novem duntaxat regnum tenuisse ex
laterculis accuratius digestis comperio. At cum Cyri regnum nequeam
huiusmodi restringere spatio, ne divina videar adversus scripturam et ec-
clesiasticis scriptoribus cunctis Cyri imperium annis 31 defuisse solitis; ex
annis a quibusdam Ocho dubie concessis, qui superasse mihi credebantur,
solos quindecim detractos ad Cyri annos adieci; eoque pacto consonum
(ferme) in cunctis laterculum haberi dignoscitur.

De Alexandri et Philippi patris eius natalibus et virtute in litteratorum
gratiam tractatum instituire necesse est; ut compendio et sub uno aspectu

περὶ ταῦτα σπουδάζουσιν ἀναγκαῖος πέφυκε. προκίεσθαι γούν
 V. 209 κεφαλαιωδῶς ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀρχόμενος ἀπὸ Κάρανου τοῦ
 πρώτου βασιλέως Μακεδόνων ἕως Ἀλιξάνδρου. τὸ μὲν οὖν πρῶ-
 τον γένος τοῖς βασιλεύσει τῶν Μακεδόνων εἰς Ἡρακλέα ἀναφέρε-
 ται. μετὰ γὰρ τὴν ἄλωσιν Τροίας ἔτεσιν π' Ἡρακλεΐδαι κατίσχον5
 τὴν Πελοπόννησον, ἔξ ὧν αἱ τῶν Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων
 P. 262 βασιλείαι πρῶται συνέστησαν. χρόνοις δὲ ὕστερον περὶ τὰ τέλη
 τούτων ἢ τῶν Μακεδόνων ἤρξατο βασιλεία οὕτως.

Κάρανος ὁ Ἀργεῖος ἀδελφὸς ὢν Φεῖδωνος ἐνὸς τῶν ἀφ'
 Ἡρακλέους καταγόντων τὸ γένος καὶ τῆς Ἀργείας βασιλεύοντος 10
 σπουδάζων ἐαυτῷ χώραν κατακτήσασθαι δόναμιν ἤθροισε παρὰ
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐκ τῆς ὅλης Πελοποννήσου, μεθ' οἷς τοῖς ὑπὲρ

1. προκίεσθαι γούν A. προκίεσθαι γὰρ G. 9. In margine AB hic adscriptus est regum index Κάρανος ἀπὸ Πελοποννήσου ἐκτὸς Ἀργεῖος βασιλεύει Μακεδόνων (haec om. B.). Κάρανος ἔτη λ'. Κοῖνος (κοῖνος B. κυνός A.) ἔτη κη', ὁμοῦ νη'. Τυρμίμας μγ'. (μὲ Γοαρος γ.) γγ'. Περδίκκας μη'. ρνα. Ἀργαῖος λδ'. (λα' A.) ρσι'. Φίλιππος λς'. (εἰ m.) ρδ'. (ρ' G.) Ἀεροκᾶς κγ' (εγ' m.) σιγ'. Ἀλέκτας κη'. σμα'. Ἀμύντας μβ'. σπγ'. Ἀλέξανδρος μδ'. (μγ' m.) τκς'. Περδίκκας κγ'. τρδ'. Ἀρχέλαος ιδ'. τγγ'. Ὀρέστης γ'. τξς'. Ἀρχέλαος δ'. τθ'. Ἀμύντας δ'. (α' B.) τοδ'. Πανσατίας α'. τοδ'. Ἀμύντας ε'. (β' m.) τοξ'. Ἀργαῖος β'. (Ἀργαῖος β' om. A.) τοδ'. Ἀμύντας ια'. τδ'. (εἰ. τδ' B.) Ἀλέξανδρος α'. (δύο m.) τδβ'. Πτολεμαῖος ἔτη γ'. τηε'. (Haec de Ptolemaeo om. A. In B est πτολομαῖος.) Περδίκκας ε'. να'. Φίλιππος κγ'. νυδ'. Ἀλέξανδρος (ὁ φίλιππον add. B.) Φίλιππος Ἀριδαίας ζ'. (ἀριδαῖος ιζ' B.δας ζ' G.) νμγ'. Κάσανδρος (κάσανδρος A.) ιδ'. νξβ'. Παιδες Κασάνδρον (κασσάνδρον A.) γ'. (δ' m.) νξε. Δημήτριος Ἀντιγόνου (ἀντιγόνου B. α'.... A. α' G.) ζ'. νοα'. Πύρρος (πύρος A.) μῆνας ζ'. (νοβ' addit m.) Ἀνοσίμαχος ε'. (εἰ μῆνας ε' B.) νοζ'. Πτολεμαῖος ὁ Κραυνός β'. νοδ'. Μελίαγρος μῆνας β'. Ἀντικατρος ἡμέρας μα'. Σωσθένης β'. νκα'. (νκα' om. A.) Ἀντιγονος ὁ Γονατᾶς μδ'. (μδ' om. A.) φαε'. Καὶ ἀναρχίας εβ' (εβ' om. A. ἔτη β'. φαζ'. m.) Δημήτριος οὐδὲ Ἀντιγόνου ι'. (ι' καὶ B.) φαζ'. (φλζ' m.) Ἀντιγονος ιβ'. (ιβ' om. A.) φλζ'. (φμδ' m.) Φοῦσσιος (φίλιππος m.) μβ'. φα'. (φ... A.) Φίλιππος (Περσεύς m.) ι'. χα'. Περσεύς (Ψευδοφίλιππος m.) μῆνας γ'. (γ' om. A.)
 9. Φεῖδωνος] Vulgo Φίλωνος. Correctum ex p. 198 a. ἀφ' B. ἀμφ' G.

a Carano Macedonum rege primo ad Alexandrum usque intuitu vel uno celerrime conspicitur. In Herculem itaque generis originem primam Macedonum principes referunt. Annis etenim a Troiana clade circiter octoginta Peloponnesum occupaverunt Heraclidae, a quibus Corinthiorum et Lacedaemoniorum regna primitus instituta; succedente vero aetate paucis eorum adhuc inter vivos superstitiibus Macedonum regnum hoc ordine principum habuit.

Caranus Argivus Phidonis Argivorum regis, eorum unius, qui Herculem generis auctorem iactant, frater, provinciae sibi comparandae cupidus, ex fratris viribus et tota Peloponneso acie confata et in superiorem Mace-

Μακεδονίαν τόποις ἐπιστρατεύσας, συμμαχήσας ἕμα καὶ τινι Β τῶν Ὀρειστῶν λεγομένων δυνάστη περὶ τὴν χώραν κατὰ τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων, τὴν ἡμίσειαν ἔλαβε χώραν καὶ πόλιν ἤγειρε κατὰ χρησμὸν καὶ βασιλείαν ἐν αὐτῇ συνειστήσατο, ἦν οἱ κατὰ βγένος ἔξ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν διεδέχοντο. οὗτος ὁ Κάρανος ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους ἰα' ἦν, ἀπὸ δὲ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον ἕβδομος. γενεαλογουσι δ' αὐτὸν οὕτως, ὡς φησὶν ὁ Διόδωρος καὶ οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν εἷς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φειδῶνος τοῦ C 10 Ἀριστοδαμίδα τοῦ Μέρωπος τοῦ Θεοστίου τοῦ Κισσίου τοῦ Τημένου τοῦ Ἀριστομάχου τοῦ Κλεαδάτου τοῦ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέους. ἔνοι δὲ ἄλλως, φησὶ, γενεαλογουσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίατος τοῦ Κροίσου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρου τοῦ Τημένου, δε καὶ κατῆλθεν εἰς 15 Πελοπόννησον. οὗτος ὁ Κάρανος λ' ἔτη ἔβασλευσε· μεθ' ὃν Κοῖνος παῖς ἔτη κη'. μετὰ δὲ τοῦτον ὁ υἱὸς Τυρμιμαῆς ἔτη μέ, D καὶ τὴν λοιπὴν τῆς Μακεδονίας προσελάβετο χώραν, καὶ καθ' ὅλου τὴν βασιλείαν ἠῤῥησεν. εἶτα Ἀργεῖος παῖς Τυρμιμαῆς ἔτη λδ', μεθ' ὃν Φίλιππος υἱὸς Ἀργεῖου ἔτη λε'. πρὸς οἷς Ἀλέκτας ὁ Φίλιππου

4. συνειστήσατο] κατεστήσατο G. 6. τημένου B. τιμένου A. Τιμένους G. 8. οὕτως B. Vulgo οὗτος. καὶ addidit Scaliger p. 57. 9. Φειδῶνος] Vulgo Φίλωνος. 10. Ἀριστοδαμίδα τοῦ Scaliger. ἀριστοδαμιδάτου B. ἀριστοδαμιδάδου G. μέρωπος B. Κισσίου] κισσοῦ B. τημένου B. Τιμένου B. hic et infra. 13. Κλεοδαίου Scaliger. κλεοδίου B. Κλεοδίου G. 14. Δεβάλλου] δαιβάλλου B. 16. κοινὸς AB. Post ὁ υἱὸς addebatur Κάρανος ἔτη λ', quae deleuit Scaliger. 18. Post ἠῤῥησεν m addit εἶτα Περδίκκας ἔτη μη', et delet proximum Τυρμιμαῆ. 19. ἀλεκτᾶς A. ἀλιεκτᾶς B.

donia provinciam expeditione suscepta, Orestarum ita dictorum principi cuidam loco illo cum vicinis bello decertanti operam locat et auxiliariis armis sub eo meretur; acquisite deinde regionis partem mediam sibi victor vindicat et oraculi monitu civitate constructa regnum instaurat, quod ordine deinceps posterii tenuerunt. Caranus iste ab Hercule undecimus, a Timene vero et Heraclidis in Peloponnesum olim irrumpentibus septimus numeratur. Generis eius seriem, teste Diodoro, scriptorum plerique, quorum unus est Theopompus, ita describunt. Caranus, Phidonis frater, filius Aristodamidae, filii Meropis, filii Theostii, filii Cissii, filii Timenis, filii Aristomachi, filii Cleodatis, filii Hylis, filii Herculis. Aliter, inquit iterum, generis laterculum disponunt alii, Caranum Poeantis filium asserentes ex Croeso nati, cuius pater Cleodius, Cleodii Eurybiadas, tum huius Deballus, huius iterum Lacharus ac tandem Timenes, qui cum aliis in Peloponnesum descendit. Caranus iste annis triginta regnum tenuit; quem Coenus filius annis viginti octo excepit; post hunc Tyrimas annis 45 reliquam Macedoniam imperio adinavit et quaqua versus auxit. Deinde Perdicas annis 48, tum Argeus filius annis 34 successit Philippus Argeo natus annis 35, Aeporas suffectus est

νὸς ἔτη . . . εἶτ' Ἀμύντας νὸς Ἀλκίτου ἔτη . . . ἐξῆς Ἀλέξανδρος Ἀμύντου. οὗτος κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν Πέρσαις ἴδωκεν ὕδωρ καὶ γῆν. οὗτος ἔσχε δύο νιούς, Περδικκᾶν καὶ Ἀμύνταν, ὧν Περδικκᾶς μὲν ἐβασίλευσεν ἔτη * * Ἀμύντας δὲ πάντα τὸν βίον ἰδιωτικῶς ζήσας κατέλιπεν νιὸν Ἀριδαῖον, οὗ παῖς γέγονεν 5

- P. 263 Ἀμύντας ἕτερος ὁμώνυμος τῷ πάππῳ, περὶ οὗ ἐξῆς λεχθήσεται, πῶς ἐπὶ τὴν βασιλείαν παρῆλθε. μετὰ γὰρ Περδικκᾶν Ἀρχέλαος ὁ νιὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη 10', πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς παραγενηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διῆξε τιμώμενος παρ' αὐτῷ. Ἀρχελίου δ' ἀναιρεθέντος διεδέξατο τὴν βασιλείαν 10' Ὅρεστης νιὸς αὐτοῦ ἔτη 8'. ὃν ἀνείλεν Ἀερόπας ἐπίτροπος καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτὸν ἔτη 8'. μεθ' ὃν Ἀμύντας ἔτος α' βασιλεύσας ὑπὸ Μακεδόνων ἐξεβλήθη. καὶ Ἀμύντας ὁ προρρηθεὶς
- V. 210 καθείρηθη, νιὸς μὲν Ἀριδαίου τοῦ νιοῦ Ἀμύντου τοῦ Ἀλεξάνδρου, καθ' ὃν, ὡς προείρηται, γέγονεν ἡ Ξέρξου διάβασις ἐπὶ 15 Βτὴν Ἑλλάδα. Ἀμύντου τοίνυν τούτου βασιλεύσαντος ἔτη 15' διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος νιὸς αὐτοῦ πρῶτος ἔτος α'. μετὰ δὲ τούτου Πτολεμαῖος ἤρξεν ὁ λεγόμενος Ἀλωρίτης, ἀλλότριος τοῦ γένους ἔτη * *. τούτου ἀνελὼν Περδικκᾶς νιὸς καὶ αὐτὸς

1. Lacunae indicium om. A. ἀμυντᾶς AB et sic, vel ἀμυντᾶς, etiam infra. Puncta om. AB. 3. περδικκᾶν καὶ ἀμυντᾶν B.
 4. περδικκᾶς B. μὲν om. G. ἔτη . . . B. ἔτη A. ἔτη [κγ'] G. 5. κατέλιπεν B. ἀριδαῖον AB. 8. εὐριπίδης τραγοποιὸς A. 10. διεδέξαντο B. 11. Ἀερόπας] Αρχέλαος u.
 13. προρρηθεὶς B. 16. Post Ἑλλάδα addit m διεδέξατο Πανσανίας ἔτος α'. εἶτα Ἀμύντας ἔτη 8'. εἶτα ἄλλος Ἀγαῖος β'. εἶτα ἄλλος Ἀμύντας 15'. 19. ἔτη A. ἔτη . . . B. ἔτη γ' G.

annis 23, Alcetas Philippi annis 28, tum filius Alcetae Amyntas annis 42, excepit Alexander Amyntae filius annis 44, qui circa Xenophontis expeditionem Persis aqua et terra cessit. Hic filios duos habuit Perdiccam et Amyntam, quorum prior annis 23 regnavit; Amyntas vitam agens privatam filium reliquit Aridaeum, ex quo natus Amyntas alter eiusdem cum avo nominis, de quo in sequentibus disseretur, et qua ratione ad regnum eventus fuerit. Perdicca etenim regni successor extitit filius Archelaus annis 14, ad quem Euripides tragoediarum scriptor profectus vitam omnem apud eum exegit summis honoribus felicem. Archelao sublato regnum collegit Orestes annis quatuor; quem procurator Archelaus occidit et solium annis 4 occupavit; post quem Amyntas anno unico regno potitus a Macedonibus eiectus. Amyntas ille filius Aridaei, qui Amyntae alterius; Amyntas vero Alexandri in custodiam missus est; eius aetate, ut praemissum, in Graeciam Xerxes suscepit expeditionem. Successit Pausanias anno uno, Amyntas 5, deinde Argeus 2, tum Amyntas alter 12, Amynta isto annis 12 sceptus potite filius eius maior Alexander imperium tenuit anno uno; post quem imperavit Ptolemaeus ab eius genere alienus, Alorites dictus, annis tribus, quo perempto Perdiccas alter Amyntae filius annis sex.

Ἀμύντου ἔτη κγ' κρατήσας τῆς βασιλείας Μακεδόνων, δέοντας τε ἅπαντα πράξας καὶ κατὰ τάξιν μεγίστην, πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἐδρῶπην ἀναδείξας τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν, οὗτος τοὺς περὶ τὴν χώραν ἅπαντας ἰδουλώσατο πολεμίους, βουληθεὶς καὶ αὐτοὺς Ἑλλήνας ὑπὸ χεῖρα ποιήσασθαι, μεγάλην κτησάμενος δόναμιν, καὶ Τριβάλλους ὑποτάξας. ἐπ' αὐτοῦ Πλάτων μὲν τελευταῖα καταγρησάσας, Ἀριστοτέλης δ' ὁ Σταγειρίτης Νικομάχου παῖς ἦν-
 10 τοῦ Θετίδος φέρειν τὸ γένος. Φίλιππος οὗτος πρὸ μικροῦ χρόνου τῆς τελευταίας τὸ Βυζάντιον ἐπολιόρησε· συμμαχοῦντων δὲ Βυζαντίοις Ἀθηναίων διὰ Χάρητος στρατηγοῦ ἀποτυχεῖν ὁ Φίλιππος ἐπὶ Χερρόνησον χωρεῖ, καὶ ταύτην λαβὼν ἐπανῆλθε. τότε καὶ Ἀθηναίοις σπένδεται βασιλεύσας, ὡς προέλεκται, ἔτη κγ',
 15 καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Πανσανίου κατὰ τὴν ρί' ὀλυμπιάδα ἀρχομένην, καθ' ἣν Ἀλέξανδρος παῖς ἐβασίλευε Μακεδόνων. μετὰ γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον ἀναδέδεικται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος Δαρίου Ἀρσάμον Περσῶν βασιλέως, μετὰ Κῦρον γεγονότος.

Μέχρι τοῦ νῦν τῆς ἀρχῆς Ἀλεξάνδρου γίνεται χρόνος ἀπὸ μὲν
 20 πρῶτης ὀλυμπιάδος καὶ αὐτῆς ἀρχομένης, καθ' ἣν Ῥώμιλος Ῥώμῃν κτίζει, ἔτη εκ'. ἀπὸ δὲ Τροίας ἀλώσεως ἔτη ω'.

1. Post Ἀμύντου addit m κατέσχευε τὴν βασιλείαν ἔτη ς'. εἶτα Φίλιππος. κρατήσας] ἐκράτησεν G. 2. τε A. δὲ G. 3. Post ἀρχὴν lacunam indicat Goarus. τοὺς om. G. 12. τῶν Ἀθηναίων G.
13. Χερρόνησον B. 15. ρί'] ρθ' m. 16. ἐβασίλευε B. ἐβασίλευσεν G.
17. ἀναδέδεικται βασιλεύς m. 20. καθ' ἣν — κτίζει delet Scalliger. Ῥώμιλος B. Ῥώμιλλος G. 21. εκ'] εὐγ' m. ω'] ωκῆ' m.

Philippus demum regnum Macedonum annis 23 assequutus est. Regnum cum virtute et ordine administravit et Macedonicam potestatem omnium per Europam maximam effecit Hostes circa se positos omnes imperio subiecit, Graecosque ipsos sub iugum mittere aggressus est, ac tandem Triballos in servitutem egit. Eius aetate Plato senio confectus moritur. Aristoteles autem Stagira patria, patre Nicomacho natus florebat, cuius auditor fuit Alexander Philippi ex coniuge Olympiade filius, quem proprium genus in Achillem Thetide natum Graeci narrant retulisse. Philippus iste brevi ante obitum intervallo Byzantium obsedit. Atheniensibus porro armis et opibus Byzantios Charete duce invantibus, spe frustratis, ad Chersonesum applicat, eaque capta remeavit in patriam; quo tempore foedus ac pacem cum Atheniensibus iniit; demumque regnum, ut superius patuit, annis 23 moderatus a Pausania occisus est Olympiade 109 ineunte, qua filius Alexander Macedonum imperium collegit; mortuus quippe patre rex declaratus est circa Darii filii Arsami post Cylum principem Persarum regis annum primum.

Ab Olympiadis primae exordiis ad praesens usque Alexandri imperium annorum 433 medium spatium interiectum est; a Troiae vero excidio annorum 828.

Ἀλέξανδρος οὖν κ' ἄγων ἔτος, κατὰ Λέξιππον, πᾶσαν ἕσκησιν ἡσχημένος σωματικῆν, αὐτοῦ τε γηρησιώτατος Ἀριστοτέλους γερονδὸς τοῦ δαιμονιῶντος φοιτητῆς, ἐπὶ τὴν πατρῴαν παρῆλθε βασιλείαν.

P. 264 καὶ πρῶτος μὲν Θράκης καὶ Ἑλλάδος ἀπάσης πλὴν Λακεδαιμόνος μόνης κρατήσας, εἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν διὰ τὸν Περσικὸν περαιούται πόλεμον, ἐν Γρανικῷ τε ποταμῷ πρότερον καταγωνισάμενος τῶν Περσικῶν στρατευμάτων, ἔπειτα καὶ ἐν Ἰσσοῦ τῆς Κιλικίας αὐτῷ πολεμῆι Δαρείῳ, καὶ τελευταῖον εἰσω χωρεῖ τῆς Ἀσσυρίας. καταλαβὼν δὲ Δαρεῖον ὑπὸ Βησοῦ τινος τῶν ἀρχόντων ἀναιρεθέντα θάπτει μεγαλοπρεπῶς, ἔχων ἤδη τὴν 10 αὐτοῦ γαμετὴν ἀπὸ τῆς ἐν Ἰσσοῦ μάχης, οὖν τῇ μητρὶ τε καὶ τοῖς τέκνοις. βασιλεύει δὲ βασιλείαν Περσικὴν ἅμα τῇ βαρβάρῳ διατηρῆ. γενόμενος δὲ καὶ ἐν Κανκάσῳ κρατεῖ τῶν αὐτόθι βαρβάρων Β Μαιώτιδος λίμνης ἐλθὼν. κάκειθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς παντός τε κρατήσας ἔθρους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου 15 πάλιν ἀναζεύγνυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεσι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν. τελευτᾷ δὲ τὸν βίον ἐκεῖ νόσῳ καμῶν. θάπτεται δὲ μετὰ βραχὺ τὸ σῶμα εἰς τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν, ἣν μετὰ τὴν ἐν Ἰσσοῦ μάχην αὐτὸς 20 ὠκοδομήσατο, Τύρον καὶ Γάζαν καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις παραστησάμενος, πλὴν Ἱεροσολύμων, διὰ τὴν ἐξῆς παρατεθησομένη.

4. πρῶτος B. πρῶτον G. 7. ἐν Ἰσσοῦ τῆς AB₁ 8. Δαρείῳ B. Δαρεῖον G. 11. Ἰσσοῦ Scaliger. Vulgo νήσοφ. 12. βαρβάρῳ διατηρῆ Scaliger. βαρβαράειδε (βαρβαράειδη) ἔτη . . . vulgo. Lacunae signa om. A. ἔτη ε' supplet m. 14. νοιώτιδος B. 20. Ἰσσοῦ Scaliger. Vulgo νήσοφ.

Alexander viceasimum, ut vult Dexippus, agens annum, omni corporis exercitamento et habitu bene instructus, ipsiusque Aristotelis naturae genii noncupati necessitudine familiarissime usus, paternum solum conscendit. Ac primum quidem Thraciae totiusque Graeciae potius imperio, de Persico bello sollicitus traiecit in Asiam et ad Granicum Phrygiae flumen Persarum copias fudit, mox ad Issum Ciliciae pariter fluvium ipso Dario expugnato in mediam Assyriam penetrat; Darii vero a Besso quoriam satrapa interfecti nece comperta, funus dignis honoribus prosequutus est, defuncti coniuge, matre et liberis data ad Issum pugna iam captis. Persicum imperium barbarico gaudens victu annis 6 moderatus est. Ad Caucasum profectus, Barbaros ad Maotim paludem positos proffligat. Hinc versus Indos digressus nationes Indiae cunctas ad Gangem usque fluvium superat, Indoque fluvio navigiis traiecto, ad Indicum mare deflectit; atque ita in Assyriam Babylonem revertitur, Europa et Asia imperio suo subactis. Ibi aegritudine correptus vita fungitur, brevique post spatio Alexandriam sepeliendus effertur, quam urbem parva ad Issum victoria condidit, cum Tyro, Gaza et civitatibus reliquis, dempta Hierosolymorum urbe propter causam in sequentibus exponendam, sub potestatem missis, e Pa-

νην αἰτίαν, ἐκ Παλαιστίνης εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν· θάπτεται οὖν τὸ σῶμα σταλὲν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ Ἀριδαίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρὸς πατρός, ὃς μετὰ Ἀλέξανδρον ἤρξε Μακεδόνων, μετονομα- V. 211 σθεὶς ὑπ' αὐτῶν Φίλιππος, οὖν Ἀλέξανδρος ἐκ Ῥωξάνης τῆς C
5 Δαρειῶν παιδὸς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐγγὺς ἔτη ζ'. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οὖν τούτου οἱ χρόνοι τῶν προηλθόντων κανόνων κατὰ Πτολεμαῖον ληφθέντες καὶ τὰ κατὰ ἀποκατάστασιν Αἰγυπτιακοῦ ἔτους ψηφίζονται.

Ἔσα μὲν οὖν ἐχρῆν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας περὶ τῆς
10 Μακεδόνων ἀρχῆς παραθέσθαι συνοπτικῶς ἤδη προτέτακται μέ-
χρῃς αὐτοῦ. λοιπὸν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν διαδεξαμένους τὴν ἡγε-
μονίαν ἐπισημοτέρους ἄξιον εἰπεῖν καὶ αὐτοὺς ἐν κεφαλῶν. μετὰ
τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν διαιροῦνται τὴν ἡγεμονίαν Μακεδόνων D
μὲν, ὡς ἤδη λέλεκται, Ἀριδαῖος ἀδελφὸς αὐτοῦ πρὸς πατρός
15 ἐκ Φιλίνης τῆς Θετταλῆς, ὁ ἐπικληθεὶς Φίλιππος, πόθῳ τῶν
Μακεδόνων τῷ πρὸς πατέρα Φίλιππον, καὶ Ἀλέξανδρος παῖς
Ἀλεξάνδρου ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου· εἶτα καὶ οἱ λοιποὶ καθ'
ἑαυτοὺς ἕκαστος, ὧν οἱ προὔχοντες ἦσαν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου
κληρωσάμενος τὴν Αἴγυπτον βασιλείαν, Σέλευκος ὁ Νικάτωρ
20 Συρίας καὶ Κιλικίας μέχρι Βαβυλῶνος, Περδίκκας ὁ λαβὼν
παρὰ Ἀλεξάνδρου τὸν δακτύλιον ἐπὶ τῆς μεγάλης τάττεται Φρυ-
γίας, Λυσίμαχος τὴν εἰς δεξιὰ τοῖς πλέουσι τὸν Πόντον ἡγεμο- P. 265

7. καὶ τὰ B. τὰ om. G. 11. τοὺς B. τοὺς G. 15. φιλίνης B.
17. Ἀλεξάνδρου om. G. 18. ἑαυτοὺς om. B. 21. τὸ δακτυ-
λίδιον G.

laestina in Aegyptum iter fecit. Corpus igitur Alexandriam delatum ab Aridaeo fratre eodem secum patre nato sepulcro mandatur. Aridaeus iste, cui Philippi quoque nomen a Macedonibus inditum, una cum Alexandro e Roxane Darii filia, Alexandro magno patri suscepto annos circiter septem Macedonicum rexit imperium. Ab illius itaque tempore regularum expeditarum anni ex Ptolemaei mente computandi, nec non ad anni Aegyptiaci periodum et reparationem accommodandi usurpantur.

Quaecumque oppido ante Alexandri tempora de Macedonum imperio recensenda videbantur brevi compendio ad eius usque regnum sunt praemis-
sae. Nunc de insignibus illis viris, qui post eum imperium exceperunt, exigua narratione nonnihil in medium proferre operae pretium existimo. Alexander mortuo, Macedonum imperium dividunt, ut praemisimus, Aridaeus eius ex patre frater, cognomento Philippus, Philinna Thessala natus, (Macedonibus ipsis patris Philippi et Alexandri fratris memoriae bene affectis illud deferentibus), et Alexander adhuc puer Roxana Oxyartae filia et ipso Alexandro ortus; partem deinde propriam singuli quique ducum praestantiores arripiunt; ac Ptolemaeus quidem Lagi filius Aegypti regnum sortitur, Seleucus Nicator Syriam et Ciliaciam usque Babylonem, Perdikkas cui anulum Alexander dederat magnae Phrygiae praeficitur, Lysimachus Pontum adnavigantibus provinciam a dextris sitam occupat, Antigo-

νίαν παραλαμβάνει, Ἀντίγονος Φρυγίας τῆς μικρῆς καὶ Παμφυ-
 λίας καὶ Λυκίας ἄρχει, Εὐμένης Παφλαγονίας καὶ Καππαδοκίας
 κληροῦται, Κάσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου σὺν τῷ πατρὶ τὴν Ἀρι-
 δαίου καὶ Ἀλεξάνδρου διοικε βασιλείαν ἐν Μακεδόσι, καὶ τῆς
 Ἑλλάδος κρατεῖ. ταῦτα πάντα συντρέχει κατὰ τὴν ριᾶ Ὀλυμπιά-
 5 δα, καδ' ἦν ἀρχομένην, ἢ πρὶν ἀρξασθαι, τὸν Ἀριδαίου Ὀλυμ-
 πικῶς κτείνει ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ ἢ παρὰ Αἰακοῦ σταλεῖσα τοῦ
 βασιλέως Ἡπειρου, ἢ τοῦτον φηγοῦσα καὶ πρὸς Μακεδόνας ἐλ-
 θούσα· διττῶς γὰρ ἱστορεῖται. τοῦτον μὲν σὺν ἀνελοῦσα σὺν
 τῇ γαμετῇ ἑβδόμῃ ἔτει τῆς μετὰ Ἀλεξάνδρου βασιλείας αὐτοῦ 10
 Β καὶ αὐτῇ μετὰ βραχὴν χρόνον ἀναιρεῖται ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ
 Ἀντιπάτρου· βασιλεύει δὲ Μακεδόνων ἀρχαμένη σὺν δύο παισὶν
 Ἀλεξάνδρου, τῷ τε ἐκ Φαρσίνης τῆς Φαρναβάζου Ἡρωικεῖ κα-
 λουμένῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ προσηθέντι ἐκ Ῥωξάνης τῆς θυγα-
 τρὸς Ὀξυάρτου Βακτρῶν βασιλέως, οὓς καὶ αὐτοὺς ὁ Κάσανδρος 15
 ἀνέλων, τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα καὶ ἄταφον ἐκρίψας, ἑαυτὸν Μακε-
 δόσι βασιλεία ἀνηγόρευσε, γήμας τὴν Φιλίππου τοῦ βασιλέως
 γαμετὴν Θεσσαλονικὴν, καὶ βασιλεύσας ἔτη ιδ', φθινάδι τε τό-
 σω διαλυθεῖς, ἐπὶ τρισὶν υἱοῖς, Φιλίπῳ, Ἀλεξάνδρῳ καὶ
 Ἀντιπάτρῳ· ὧν Φίλιππος πρῶτος ἤρξε μετὰ Κάσανδρον 20

5. ριᾶ] ριᾶ G. 6. ἀρχομένη ἢ πρὶν AB. 7. κτείνει A. κτε-
 νη B. κτείνεται G. Αἰακοῦ] ἑάκου B hic et infra. 8. ἢ B.
 ἢ A. ὡς G. 10. ἑβδόμῃ ἔτει] ζ' ἔτη A. 11. μετὰ om. G.
 βραχὴν Scaliger p. 58. Vulgo βραχὺ. 13. Φαρσίνης] Βασι-
 νης m. Φαρναβάζου] φαρναζάβου AB. Φαρνεζάβου G. Ἀρτα-
 βάβου m. 14. προσηθέντι B. 15. αὐτοὺς A. αὐτὸς G.
 17. τοῦ om. B. 18. φθινάδι B. 19. φιλίπῳ B. Φιλίπ-
 που G. 20. Κάσανδρον] Κάσανδρον G.

nus in minore Phrygia Pamphylia et Lycia regni figit sedem, Paphlagonia et Cappadocia Eumeni in sortem contigit; Cassander, Antipatri filius, Alexandri et Aridaei regnum una cum patre administrat, Macedonibus et subiectae sibi Graeciae dominatur. In Olympiadem 114 incurrunt haec, sub cuius exordium, vel etiam prius, Olympias Alexandri mater ab Aeaco Epiri rege, simulata ab eo fuga, dimittitur et ad Macedones profecta Aridaeum interficit. Una namque non est huius rei narratio, sed varia. Eo igitur cum coniuge Olympiadis arte sublato, anno post Alexandri obitum et eius regni septimo, exigua temporis mora interposita, a Cassandro Antipatri filio ipsa Olympias caedis praefatae poenas exigitur et ad necem datur. Imperavit illa Macedonibus cum Alexandri liberis duobus, uno Barinae Artabaxi filiae nato, cui nomen Hercules; altero Roxanes Oxyartae Batrorum regis filiae et Alexandri copula suscepto, Alexandri quoque nomi-
 ni insigni; quos demum Cassander interfecit, et Olympiadis corpore absque sepultura prolecto, Thessalonica Philippi regis uxore sibi ducta seipsum Macedonibus regem declaravit. Annis 19 regno potius tabido morbo conficitur, liberis tribus Philippo, Alexandro et Antipatro, reli-
 ctis. Philippus natu maximus post Cassandri decessum arripit tyranni-

τὸν πατέρα Μακεδόνων ἐν Ἐλατείᾳ Θαναῶν, Ἀντίπατρος δὲ Θεσ-
 σαλονικὴν ἀνεκὼν τὴν ἰδίαν μητέρα συμπράττουσαν Ἀλέξανδρον
 τὰδελφῶ περι τῆς βασιλείας εἰς Πόντον φεύγει πρὸς Λυσίμαχον καὶ
 ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καθπερ γήμας θυγατέρα αὐτοῦ. Ἀλέξανδρος
 5 δὲ Λυσάνδρον τὴν Πτολεμαίου γαμεῖ, παρὰ Δημητρίου δὲ ἀναι-
 ρεῖται τοῦ Πολιορκητοῦ συμμαχῆσειν κατὰ Ἀντιπάτρου τοῦ νεω-
 τέρου ἀδελφοῦ τοῦτον προσκαλεσόμενος, καὶ ἄρχει Μακεδόνων
 Δημήτριος. ὁ Ἀντιγόνου μὲν παῖς οὗτος, τοῦ τὴν μικρὰν κλη-
 ρωσαμένου Φρυγίαν, ὡς ἀνωτέρω προεῖρήται, φοβερωτάτου
 10 δὲ τῶν τότε κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων, ὃς καὶ ἐν Φρυγίᾳ θνήσκει
 πάντων αὐτῷ διαφόρων ἐπιτεθέντων δυναστῶν ἔτη τῆς βασι- V. 212
 λείας κρατήσας, Πολιορκητῆς δὲ ἐπικληθεὶς, διὰ τὸ μετὰ Θά- D
 νατον Ἀντιγόνου τοῦ πατρὸς ἐν Ἐφέσῳ διασωθῆναι φρυγᾶς, ἦν ἴκα
 τῆς ὅλης Ἀσίας ἀποσφαλεῖς ὄφθη δεινότητος ἐν τῇ πολιορκίᾳ
 15 βασιλεύσας ὑπάντων τῶν τηλικαῦτα· οὗτος τῆς μὲν Ἀσίας τῆς
 μικρῆς ἔτη ιζ', Μακεδόνων δὲ ε' ἐβασίλευσεν ἔτη μόνα, μετὰ τὸ
 ἀνελεῖν Ἀλέξανδρον τὸν Κασάνδρον, καὶ ἐκβάλλεται τῆς ἀρχῆς
 ὑπὸ Πύρρον βασιλέως Ἡπειροῦ, υἱοῦ μὲν Αἰακοῦ τοῦ Ἡπειρώ-
 του δυνάστου διαδεξαμένου τὴν Ἡπειρωτικὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτοῦ,
 20 εικοστοῦ δὲ καὶ τρίτου ἀπὸ Ἀχιλλέως τοῦ Θέτιδος καὶ Πηλέως,
 ἀνδρὸς καὶ χειρὶ δυνατοῦ καὶ εὐβουλίᾳ στρατηγικοῦ· ὃς Πύρρος P. 266
 ἐκβαλὼν Δημήτριον, ὡς προσηκούσης αὐτῷ τῆς Μακεδόνων

1. τὸν πατέρα Μακεδόνων om. G. ἐλατεία B. 3. τ' ἀδελφῶ B.
 Vulgo τῶ ἀδελφῶ. εἰς πόντον B. Vulgo εἰπόντων. 5. τὴν Λυ-
 σάνδρον τὴν G. δὲ om. G. 7. προσκαλεσαμένου G. 9. φο-
 βερῶτατος m. 12. διὰ τὸ — ἀποσφαλεῖς delet m et addit διότι
 ante ὄφθη. 13. ἦν ἴκα Scaliger. Vulgo ἔνικα. 18. τοῦ
 add. B. 21. εὐβουλίᾳ G. 22. ἐκβαλὼν B. ἐκβάλλων G.

dem et Elatiae moritur; Antipater Thessalonicam propriam matrem ad fratrem Alexandrum regnum transferre molientem interimmit et ad Lysimachum se recipiens, ab eo, coniugem licet eius filiam haberet, neci traditur. Alexander denique Lysandra Ptolemaei filia sibi copulata a Demetrio Poliorceta postulatis ab eo adversus Antipatrum fratrem iuniorum auxilium perisuit; Demetrius vero Macedonum praeficitur imperio. Antigoni minorem Phrygiam, ut supra praemissum est, sortiti fuit hic filius regum omnium sui temporis per Asiam summe tremendus, quique variorum principum armis lacesitus, regno annis 18 obtento diem obit in Phrygia. Poliorcetais vero nomen, quasi dicas obsessorem, accepit, quod omnes temporis sui duces urbium obsidendarum peritiae superaret. Idem Asiae minori annos 17 Macedonibus 6 duntaxat post necem Alexandro Cassandri filio illatam imperat; et demum a Pyrrho Epiri rege Aeaci Epirotae satrapae, cuius in Epiroticam regionem potestatem exceperat, filio, regia sede deturbatur. Aeacus ille Pyrrhi pater ab Achille Thetidis et Pelei filio tertius et vicissimus rex ortus est, vir manuum robore et militari consilio praeclarus. Pyrrhus ille Demetrio expulso, Macedonum regnum Philippi haeredum defectu,

ἀρχῆς, μετὰ τὸ γένος Φιλίππου διὰ Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ μητέρα φέρουσαν ἐκ Πύρρου τοῦ καὶ Νεοπτολέμου παιδὸς Ἀχιλλέως τὸ γένος, ἐκράτησε Μακεδόνων μῆνας ζ'. Λυσίμαχος δὲ ὁ Θεσσαλὸς Ἀγαθοκλέους παῖς, εἰς τῶν Ἀλεξάνδρου δορυφόρων, Θράκης τε καὶ Χερρονήσου τῆς λοιπῆς τε βασιλείων 5 ὁμόρου χώρας, τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ ταύτῃ ἐπιδραμῶν ὡς γείτοσι, Πύρρον μὲν διεδέξατο, αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσε Μακεδόνων ἔτη ε' καὶ μῆνας ζ'. οὗτος ἤτηθαις ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον Β τὸν Νικάτορα μάχῃ βασιλεία Συρίας καὶ Ἀσίας, τὸν αἰχμάλωτον ἐλόντα καὶ τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον, ἐκπέπτει τῆς ἀρχῆς. 10 φανεροῦ δὴ ὄντος τοῦ τρόπου, καθ' ὃν Ἀντιγόνος τε ὁ τῆς μικρᾶς Φρυγίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας ἄρξας εὐθὺς μετὰ Ἀλεξάνδρον τέθνηκε, καὶ ὅπως ὁ τοῦτου παῖς Δημήτριος δόλῳ κρατήσας Μακεδόνων ὑπὸ Πύρρου ἐξεβλήθη, αἰχμάλωτός τε ἀλοῦς ὑπὸ Σελεύκου ἐν Κιλικίᾳ τηρούμενος βασιλικῶς θνήσκει. 15 καὶ αὐθις ὁ Ἀσιμαχος Πύρρον ἐκβαλὼν Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ὧσὶν Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος καταπολεμηθεὶς ἐκπέπτωκε τῆς ἀρχῆς. ὑπολείπεται δεῖξαι καὶ Σέλευκον ὅπως τῆς βασιλείας ἔτυχε. Πτολεμαῖος ὁ Ἄγιος πρῶτος τῆς Αἰγύπτου μετὰ Ἀλεξάνδρον βασιλεύσας ἔτη μ', ἐλθὼν εἰς Παλαιάραζαν συνάπτει μίχην 20 Δημητρίῳ τῷ Ἀντιγόνου, καὶ νικήσας ἀναδεικνύσει Σέλευκον βασιλεία Συρίας καὶ τῶν ἄνω τόπων. Σέλευκος δ' ἀναβῆς μέχρι

3. Μακεδόνων] μακεδόνας A. 8. ε'] β' m. 16. ἐκβαλὼν B. ἐκβάλλον G. 17. τε om. G. 20. βασιλεύσας] ἐβασίλευσεν G. Παλαιάραζαν Scaliger. Vulgo κάλα Γάζαν (γάζην B).

tanquam proprium sibi arrogat, Olympiadis nimirum, quae Alexandri conditoris mater fuit et in Pyrrhum, qui etiam Neoptolemus, Achillis filium genus referebat, iure ad se derivato, in Macedonum imperium succedit et obtinet mensibus 7. Lysimachus autem Thessalus Agathoclis filius unus ex Alexandri satellitibus Thraciam et Chersonesum reliquam ceu vicinam regionem tenens, in Pontum et Macedoniae vicinas provincias involans Pyrrhum in imperio excepit, ac Macedones annos duos et menses senos exiit. Hic cum Seleuco Nicatoris Syriae et Asiae principe Poliorcetem Demetrium captivum olim sibi subiiciente, collatis signis superatur et regno exiit. Nunc sane qua ratione Antigonus Phrygiae minoris Pamphyliae et Lyciae principatu comparato, haud diu post Alexandrum mortem oppetierit, utque filium eius Demetrium Macedonum imperio dolis potitum Pyrrhus regia exturbaverit, idemque a Seleuco captus, in Cilicia sub custodia fuerit aservatus, in qua vitam finivit, nullum ignorare arbitror; et ut rursum Lysimachus electo Pyrrho Macedones subiectos fecerit; idemque a Seleuco Nicatoris devictus exciderit imperio neminem fugit. Quibus tantum artibus Seleucus in regem fuerit promotus, superest demonstrare. Ptolemaeus Lagi filius post Alexandrum primus imperavit annis quadraginta. Gazamque veterem profectus cum Demetrio Antigoni filio conflictu inito victor Seleucum Syriae et superiorum locorum regem declarat. Seleucus autem ex-

Βαβυλωνίας καὶ κρατήσας τῶν βαρβάρων βασιλευεῖ ἔτη λβ'. διὰ καὶ Νικάνωρ ἐπεκλήθη. τῷ γοῦν λβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οὐ τῆς ὅλης ζωῆς, Λυσιμαχὸν ἐκβαλὼν τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς, ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται πρὸς Πτολεμαίου D 5 τοῦ Λάγου τοῦ Κερανοῦ λεγομένου, μέλλων καὶ Μακεδόνων ἀρχεῖν, καὶ κρατεῖ Μακεδόνων Πτολεμαῖος. οὗτος ὁ Λάγου καὶ Εὐρυδικῆς παῖς τῆς Ἀντιπάτρου Σελευκὸν ἀνελὼν εὐεργέτην τε ὄντα ἑαυτοῦ καὶ ἐκ φρονῆς ὑποδεξάμενον ἔτος ἓν καὶ μῆνας ε' ἀναίρεται καὶ αὐτὸς, Γαλάταις πολεμῶν, κατακοπεῖς μετὰ τῆς δυνά- 10 μως καὶ τῶν ἐλεφάντων. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τούτους τῶν Γαλατῶν ἐπικειμένων τῇ Μακεδονίᾳ καὶ λεηλατούντων αὐτὴν, διὰ τὸ πολλοὺς ἐπεμβαίνοντας τῇ βασιλείᾳ πρὸς βραχὺν κρατεῖν καὶ ἐκπίπτειν αὐτῆς, ὧν εἷς καὶ Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, πρὸς ἄλλας ἡμέρας δυναστεύσας καὶ ἐκπαισῶν, P. 267 V. 213 15 ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ἡμέρας τεσσαράκοντα πέντε· μετ' οὗς Σωσθένης· ἔτι δὲ Πτολεμαῖος· πρὸς δὲ τούτοις Ἀλέξανδρος καὶ Πύρρος ὁ Ἑπειρώτης. οἱ πάντες ἔτη τρία κατὰ Διόδωρον.

Ἀντίγονος ὁ Γονυτᾶς ἐπικληθεὶς διὰ τὸ ἐν Γόνις τῆς Θεσσαλίας τραφῆναι υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ βασιλευεῖ Μακεδόνων ἔτη μδ', προβασιλεύσας ἔτη ιβ' τῆς Ἑλλάδος, καὶ

1 et 2. λ' m. 6. εὐρυδικῆς B. 9. δυνάμωσ] δυνάμεωσ B.
17. Διόδωρον] ἐβασίλευσαν add. m.

peditione versus Babyloniam suscepta, Barbaris devictis regno fruitur annis 33 eaque de causa Nicanoris illi nomen impositum. Anno igitur trigesimo tertio aetatis propriae 75 Lysimacho Macedonum principatu exuto, insolentia victoriae elatus Macedonum solum iamiam conscensurus, a Ptolemaeo, Lagi filio, cui cognomen Ceraunus, id est fulmen, interficitur; tum vero Ptolemaeus tyrannidem in Macedones arripit. Iste Lago et Euridice Antipatri filia natus Seleucum erga se quondam beneficum, a quo etiam fugiens exceptus fuerat, et annum unum et menses quinque servatus leto multavit; ac tandem ipse armis adversus Galatas motis acie licet stipatus numerosa et elephantis in frustra concisus interiit. His temporibus Galatis in Macedoniam irrupentibus, et per eam impune grassantibus, quod plures regnum illud aucuparentur; brevi comparatum, brevioris quoque spatio amittebant. Eorum unus Meleager, Ptolemaei Lagi filii frater, extitit; dies paucos tyrannidem assequutus et confestim ea spoliatus; Antipater quoque solos quadraginta quinque dies dignitatem obtinuit, cui Sosthenes successit et in eius locum Ptolemaeus erectus; his Alexander et Pyrrhus Epirota successerunt; cunctorumque imperia triennio vix adsequantur, ait Diodorus.

Antigonus deinde Gonatas ab incepta Gonis Thessaliae oppido educatione nuncupatus, Demetrii Poliorcetae filius Macedonicum regnum administravit annis 44, regium par manus exercuerat prius annis duodecim, cum

μετὰ ταῦτα τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς σὺν τῇ Ἑλλαδικῇ ἀντιποη-
 σάμενος ἐν κράτος. μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς Δημήτριος ἔτη 1 βασιλεύ-
 Βσας τελευτᾷ καταλιπὼν Φίλιππον υἱὸν νήπιον. τοῦτου ἐπίτροπος
 Ἀντίγονος κατασταθεὶς ὁ Δημητρίου κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη 1β',
 κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη 9'. μεθ' ὃν ὁ Φίλιππος ἀξήθειαι 5
 ἀπέλαβε τὴν πατρῴαν ἀρχήν, καὶ ἤρξεν ἔτη μβ'. τοῦτου τελευ-
 τήσαντος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Περσεὺς ἔτη 1 ἢ 9', κατὰ τινὰς
 ὕστατος βασιλεὺς Μακεδόνων γεροντῶς ὑποχειρίως τε Ῥωμαίοις
 καὶ τὸν βίον οἰκτρῶς καταστρέφας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μακ-
 καθαίων. τῆς μὲν σὺν πρὸς Ῥωμαίους δυστυχοῦς μάχης Φίλιπ- 10
 πος προκατῆρξεν ὁ Περσεύς πατῆρ, τοῦ δὲ αἰσχίστου τέλους
 Περσεὺς ἀπέλαυσε σὺν τοῖς ὑπ' αὐτὸν Μακεδόσι καὶ τοῖς συμ-
 Βμαχησασιν Ἰλλυριοῖς καὶ Ἡπειρώταις καὶ Μολοσσοῖς. Αἰμιλιος
 γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ἕπατος καὶ ἄριστος στρατηγὸς Περσεῖα
 λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦτον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἔξαγαγόντα 15
 παρὰ τὰς συνθήκας πόλεμον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθετο φυλακὴν, τὰς
 δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἀλούσας παρ' ἐλίδα πάσας
 ἐλευθέρως ἀφῆκε, καίτοι μεγάλων μεγάλους κινδύνους ὑπομει-
 νάντων Ῥωμαίων πολλάκις ἐν τοῖς πρὸς Περσεῖα πολέμοις, καὶ
 πρό γὰρ τοῦτου κρατήσαντες πολέμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20
 καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρω-
 πευθέντων, ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας αὐτῶν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ

2. Δημήτριος m. Vulgo Δημητρίου. 3. καταλιπὼν B. 4. ὁ
 Δημήτριον om. G: non omiserat Scaliger p. 58. 7. ἢ 9' B.
 ὄθεν G. 8. βασιλεὺς B. βασιλεύσας G. 9. μακαβαίων B.
 12. ἀπέλαυσε] Vulgo ἀπήλαυσε. ἀπήλασε B. τοῖς ὑπὸ Μακεδό-
 σιν G. 21. τοσοῦτον] τοσοῦτων B. 22. αὐτῶν om. G.

Graecanicum vero etiam Macedonico principatu adiuncto, unum ex his con-
 stituit imperium. In eius locum filius Demetrius subrogatus est et annis
 decem imperavit, Philippo filio nondum puerum excedente relicto. Huic
 procurator datus Antigonus regnum invadit et tenet annis duodecim, ut
 vero Diodorus, novem; eoque sublato Philippus annis grandior paternam
 adit haereditatem, qua annis 42 petitus est. Eo vita functo excepit impe-
 rium Perseus annis decem, qui Macedonum principum postremus extitit et
 a Romanis bello captus Maccabaeorum aetate vitam misere finivit. Infelici
 pugna cum Romanis Persei pater Philippus dimicare cooperat; Perseus
 autem etiam Macedonum, Illyricorum, Epirotarum et Molossorum sociis
 armis incassum adiutus vitae finem obiit turpissimum. Marcus quippe
 Aemilius Romanorum consul et dux praestantissimus Perseum egit capti-
 vum et bellum iniquum rupto foedere dudum moventem sub custodia libera
 detinuit; Macedonicas autem et Illyricas urbes bello victas frequentia li-
 cet in eis edomandis pericula Romani subiissent et frequentibus praелиis
 certassent cum Perseo, praeter spem libertati restituit cunctas. Prospe-
 ris sane successibus cum eius patre Philippo et Antiocho magno arma mo-
 verant Romani, eoque humanitatis erga illos processerant, ut non regnum

φίλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρησάντων· ἐφ' οἷς ἐαυτοὺς Μακεδό-
 νες ἀγνωμονήσαντες ἀναξίλους ἐδόκουν ἔσεισθαι παντὸς ἑλλέως
 χειρωθέντες Ῥωμαίοις σὺν τῷ Περσεῖ. ἀλλ' ἡ σύγκλητος ἀμνη-
 σικαίως καὶ μεγαλοψύχως αὐτοῖς προσηνέχθη τὴν ἑλευθερίαν
 5 ἀντὶ δουλείας χαρισαμένη· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς. καὶ
 τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γεντίωνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν τῷ
 Περσεῖ. ἐδυνῶς οὖν δυνατοῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἑλευθερίαν χαρισά-
 μενοι τὰ ἡμίση διδιδόντων τῶν τελευτῶν προσέταξαν ὡς πρότερον ἐτέ-
 λον τοῖς ἰδίους βασιλεῦσιν· ἔξέπεμψάν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς
 10 ἐκ τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριοὺς, οἳ καὶ
 πρὸς Αἰμιλίον Μάρκον ἐλθόντες συνείδον τὰ τελεῖα Δημητριάδος P. 268
 πόλει Μακεδόνων πρώτης καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτω-
 λῶν ἀποχεῦσαι, καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς
 ἕν συναγαγεῖν, ἕνθα ἑλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφῆ-
 15 καν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ
 προσόδους, διὰ τε τὸ τῶν ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον καὶ ὅπως
 μὴ τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμε-
 νοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. τὴν δὲ χώραν ὅλην διείλον εἰς τέσσα-
 ρα μέρη, ὧν πρῶτον τὸ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος
 20 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολήν τοῦ Νέστου Ἐρύμην καὶ τὰ πρὸς Ἀβδηρα

2. ἀναξίλους B. ἀναξίως G. 3. πέρση A. πέρσει B. Similiter infra.
 6. Γεντίωνα] Legebatur Γαιτιῶνα. γειῶνα B. Γέντιος apud Poly-
 bium, Diodorum et alios dicitur: Γενθίων apud Athenaeum X.
 p. 440 a. 8. τὰ ἡμίση m. Vulgo τὰ ἡμισσ. τὸ ἡμισσ Scaliger
 p. 69. δίδειν] διδόναι Scaliger. Conf. ad p. 276 d.
 προσέταξαν G. 9. ἐξέπεμψαν B. ἐξέπεμψον G. 16. τὸ
 add. A. 19. τὸ] τὰ G. στρυμόνος AB. Στρυμόνος G hic
 et infra. 20. Ἀβδηρα Scaliger. Vulgo Ἀβδηραν.

modo tenere, sed amicos haberi liceret; quibus beneficiis Macedones in-
 grati in Romanorum potestatem cum Perseo lapsi a clementiae omnis expe-
 rimento alienandi videbantur; Romanus autem senatus iniuriarum imme-
 mor, ipais ac pariter Illyriis, (Gaetion quippe rex eorum una cum Perseo
 captus tenebatur), laxata servitute liberos esse donavit. Forti igitur ac
 generoso virtutis exemplo Macedonibus relicta libertate, tributorum pro-
 priis regibus prius pensorum partem tantum mediam exegere Romani, et in
 Macedoniam decem, in Illyricum e senatu legatis quinque missis, communi
 eorum et Marci Aemilii consilio Demetriados primae Romanorum civitatis
 moenia delicienda deceverunt. Amphilochois quoque ab Aetolis seorsim
 positus nobilissimos Macedonum quoscumque in unum coactos omni custo-
 dia liberos suae voluntati permiserunt. Impenso quoque incolis et publicis
 commodis studio, ne divitiarum cupiditate res novas nonnulli molirentur,
 cunctos ex integro auri et argenti metallorum reditus suppresserunt. Re-
 gionem porro universam in partes quatuor voluere divisam; prima, quae
 Nestum inter et Strymonem fluvios intercipiuntur, quaeque ad Nesti pla-

Β καὶ Μαρόνεια καὶ Αἶνον πόλεις· πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμότος
 V. 214 Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σικτιῇ Ἡρακλείας· δεύτερον
 μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὄρβμι ὁ Στρυμῶν ποταμὸς, ἀπὸ
 δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἄξιος ποταμὸς καὶ οἱ παρακειμένοι αὐ-
 τῷ τόποι· τρίτον ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποτα- 5
 μὸς, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος, προστεθέντων
 καὶ τινων τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξολόγοι Ἔδε-
 σα καὶ Βέρβια· τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ ὅπερ τὸ Βέρνον
 ὄρος συνάπτει τῇ Ἠλείρῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις·
 C ἤγγουτο δὲ καὶ πόλεις τέσσαρες τῶν αὐτῶν τεσσάρων μερῶν· τοῦ 10
 μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ δευτέρου Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου
 Πέλλα καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγονία. ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ τέσσα-
 ρες κατεστάθησαν καὶ οἱ φόροι ἡθροίζοντο, ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις
 τῆς Μακεδονίας τόποις διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπι-
 βουλὰς κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμίλιος ἀγωνίας 15
 καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας τὰ εὐρεθέντα
 χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε. καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς
 θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται
 D παρὰ τῆς συγκλήτου· καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκταουῖος
 ὁ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἡγησάμενος, ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἐκάτε- 20
 ρος ἐθριάμβευσεν, ὃ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν
 πρώτῃ ἅμαξαι χίλια διακόσσια προῆλθον φέρουσαι λευκὰς καὶ

1. Αἶνον] Ἔνον B. 5. πῆνιος B. 6. δὲ] τὸν G. 7. ἔδε-
 σα B. Ἔδεσα G. 8. Βέρβια m. ὑπὲρ om. G. 12. κελ-
 λᾶ AB. πελαγονία A. 16. πότους] Vulgo ποτοῦς.
 19. Ὀκτάβιος G.

gam orientalem, ad Abderam, Maronem et Aenum civitates, ad Strymonis autem regionem occidentalem, Bisaltiam omnem et Sicticam, Heracleam interiacent, complectebatur; secundam partem ab oriente Strymon fluvium, ab occidente dictus Axius et his affinia loca terminabant; partem tertiam ad occidentem Peneus fluvius et ad boream Bernus mons circumscribebant, quibus Pannoniae loca quaedam adiungebantur, Edesa nimirum et Berthoea civitates praeclearae; quarta trans Bernum montem Epiri et Illyrici loca cuncta superioribus annectebat. Urbes totidem quatuor istis partibus praerant; ac primae quidem Amphipolis; secundae Thessalonica; tertiae Pella; quartae Pelagonia dominabatur. In his magistratus quatuor constituti, ad quos collecta vectigalia deferebantur. Ad Macedoniae limites vicinorum populorum refracandis incursibus praesidia posita. Ludos insuper et munera edidit Aemilius; congiarium in populum sanxit; opes autem repertas Romam mittendas curavit; vici quoque retribuendae Aemilio et sub eo meritis ducibus Romam reversis triumphum decrevit senatus. Anicius quidem et Octavius classis praefectus suo die duxit uterque sibi proprium; prudentissimi Aemilii triumpho tres assignati; primo quidem currus mille ducenti

τραχείας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι χίλια διακόσαιο ἄμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσαιο λόγχας καὶ σαρίσσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι. προηγοῦντο δὲ αὐτῶν ὡς ἐν πολέμῳ σαλπικταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ποικίλα εἶδη φέρον-
 5σαι ὄπλων, κάμακες ὀκτακόσαιο καθωπλισμέναι. τῇ δὲ δευτέρῃ προεκομίσθη νομισμάτων τέλαντα χίλια, ἀργύρου τέλαντα δις-
 χίλια διακόσια, ἐκωμάτων πλήθος, ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάν-
 των ποικίλων ἄμαξαι πεντακόσαιο, ἀσπίδες τε χρυσαῖ καὶ πίνακες
 ἀναθηματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγοῦντο λευκαὶ βόες εἰ-
 10 πρεπεῖς ρκ', χρυσοῦ τέλαντα ἐν φορηάσιν διακοσίοις εἴκοσι, φιά- P. 269
 λη δέκα τελάντων χρυσοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῦι κα-
 τασκευαὶ τελάντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες διαχίλιαι τραπήχεις,
 ἔσκα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἵππος φαλάροις διάλι-
 15 θος καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ διαχρόσῳ πολεμικῶς κεκοσμημένος,
 κλῆνη χρυσοῦ στρωμαῖς πολυανθήσι κατεστρωμένη, φορεῖον χρυ-
 σοῦν περιπεπτασμένον πορφύραν, ἐφ' οἷς Περσεὺς ὁ δυστυχήης
 βασιλεὺς Μακεδόνων ἄμα δυνὸν υἱοῖς καὶ θυγατρὶ μῦθ' καὶ τοῖς
 ἡγεμόσιν διακόσιοις πενήκοντα· στέφανοι τετρακόσιοι δοθέντες
 ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν βασιλέων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ'
 20 ἄρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου. B

1. τραχίας B. Post ἄμαξαι in B folium unum excidit, quod pertinuit usque ad ζήσας ἐτη πγ' p. 270 d. 5. ὄπλων addidi ex A. κάμακες] καὶ μάκες A. 13. φαλάροις Scaliger. φιλάροις A. φαλάροις G.

candidos brevique clypeos praeferebant; tum alii mille ducenti clypeis aereis onusti; postremo trecenti lanceis, sarissis, telis et iaculis pleni vehebantur. Praeibant, qui acies praecedunt, tubicines. Sequebantur alii currus varia bellicorum tormentorum suppellectile referti; tum vero hastae 800 ferramentis instructae. Delata die secundo nummorum signatorum talenta 1000, argenti talenta 2000, pocula 500, statuarum et variarum imaginum vehentes immensum numerum currus 200 clypei aurei, pateraeque deorum sacris dicatae quam plurimae. Diei tertii pompae praebant boves formosi centum et viginti; auri talenta oneribus ducentis et viginti compacta; phiala talentorum auri decem gemmis undequaque radians, aurea variaque supellex talentorum decem, dentes elephantum bis mille singuli cubitorum trium longitudinis, currus eburneus auro lapillisque onustus, equus gemmatis phaleris reliquoque apparatu aureo et bellis solito ornatus, lectus aureus floridis ac mollibus stragulis instructus et aurea sella purpura circumtectata. Perseus infelix Macedonum rex cum filiis duobus et filia et ducibus ducentis et quinquaginta pone sequebatur; coronae quadringentae a civitatibus et regibus oblatae; agmen extremum clausit eburneo curru arte mira composito vectus Aemilius.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ἑβδομος Ὀνίας υἱὸς Ἰαδδοῦς ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μρο'.

Ἰουδαίων Ὀνίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο υἱὸς Ἰαδδοῦς ἀρχιε-
ρεύς. 5

Ἀρχιεράτευσεν ἡ Σίμων υἱὸς Ὀνείου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μρβ'.

Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς υἱὸς Ὀνείου ἐγνωρίζετο, ὃς δι' εὐσέβειαν πρὸς θεὸν δίκαιος ἐκλήθη καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὐνοίαν. 10

V. 215 Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν θ' Ἐλεάζαρ Σίμωνος ἀδελφὸς ἀντ' Ὀνείου παιδὸς Σίμωνος νηπίου καταλειφθέντος, ἐφ' οὗ αἱ γραφαὶ ἐρμηνεύονται, ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσεί.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν εἰ μετὰ Ἐλεαζάρου Μανασσῆς ὁ θεῖος τοῦ Ὀνείου ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μρμβ'. 15

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ια' Ὀνίας ὁ προρρηθεὶς νήπιος υἱὸς Σίμωνος τοῦ δικαίου κληθέντος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσξή'. D

Ὁὗτος Πτολεμαίου παρελογίστατο τὸν συνήθη φόρον μὴ τελῶν. Ἰώσηπος δὲ τις ἀφανῆς Ἰουδαῖος πρὸς Πτολεμαῖον στυλάμενος 20 καὶ δῆθεν τὴν ὀργὴν θεραπεύσας στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὄλης Ἰουδαίας καθίσταται.

- 2 et 4. ὄνίας A. Ονίας G. 2. Ἰαδδοῦς (sic) A. 4. Ἰαδδοῦ A.
6. ἔτη ιθ' addidit m. 8. Ἰουδαίων add. A. ὄνιον A.
11. ἀντ' Ὀνείου] ἀντωνίου A. 12. ἐφ' — ἐρμηνεύονται hoc
loco A: G post εσεί. 14. Ἐλεάζαρον m. 15. ὄνιον A.
16. ὄνίας A.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 7 fuit Onias filius Iaddus annis 21, mundi vero 5170.

Onias Iudaeorum pontifex Iaddus pontificis filius celebrabatur.

Iudaeorum pontifex 8 Simon Oniae filius annis 19, mundi vero 5191.

Simon pontifex Oniae filius clarebat, ob pietatem in deum et contribules urbanitatem iustus nuncupatus.

Iudaeorum pontifex 9 Eleazar Simonis frater, Antonio Simonis filio propter infantiam a sacerdotii munere remoto, annis 32, mundi vero 5210.

Eius tempore scripturae Graecum in sermonem translatae sunt.

Iudaeorum pontifex 10 mortuo Eleazaro Manasses Oniae filius annis 26, mundi vero 5242.

Iudaeorum pontifex 11 Onias puer memoratus, Simonis cognomento Iusti filius, annis 14, mundi vero 5268.

Iste solitis vectigalibus non pensis Ptolemaeum regem decepit; quare Iosephus vir quidam ignobilis ad Ptolemaeum, ut eius iram placaret missus, Iudaeae totius dux ab eo constituitur.

Μακεδόνων βασιλείς.

Μακεδόνων πρώτος ἔβασίλευσε μετὰ Ἀλέξανδρον Φιλίππου ὁ Ἀριδαῖος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 590^α.

Πολυπέρχης υἱὸς Ἀντίπατρον ἀνέειλε τὸν Ἀριδαῖον.

P. 270

5 *Μακεδόνων* β' ἔβασίλευσε Κάσανδρος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 607^α.

Μακεδόνων γ' ἔβασίλευσαν παῖδες Κασάνδρου Φιλίππου καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀντίπατρος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 614^α.

10 *Μακεδόνων* δ' ἔβασίλευσε Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνην Πολιορκητῆς ὁ καὶ τῆς Ἀσίας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 621^α.

Μακεδόνων ε' ἔβασίλευσε Πύρρος μῆνας ζ'.

Μακεδόνων ε' ἔβασίλευσε Λυσίμαχος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β ἔτος 628^α.

15 *Μακεδόνων* ζ' ἔβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Λάγῳ ἔτος 9. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 635^α.

Μακεδόνων η' ἔβασίλευσε Πτολεμαῖος Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγῳ μῆνας δύο.

20 *Τὴν Μακεδονίαν ἀρχὴν Μελέαγρος παραλαμβάνει μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγῳ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὃν εὐθὺς ἐκβάλλουσι Μακεδόνες μετὰ μῆνας δύο, ὡς ἀνίξιον φανέντα, καὶ ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύουσιν Ἀντίπατρον, ἀδελφιδοῦν μὲν Κασάν-*

1 om. A. 4. Πολυπέρχης] Πολυσπέρχης m. Πολυπέρχης etiam infra dicitur p. 274 d. Vera nominis scriptura Πολυσπέρχων est. 12. τοῦ δὲ κόσμου 605^α add. m. 14. 607^α m. 19. μακεδονίας A. Μακεδόνων G.

Macedonum reges.

Macedonum rex primus post Alexandrum Philippi fuit Aridaeus annis 7, mundi vero 5171.

Polysperches Antipatri filius Aridaeum interfecit.

Macedonum rex 2 Cassander annis 19, mundi vero 5178.

Macedonibus loco tertio reges fuerunt Cassandri filii tres Philippus, Alexander et Antipater, annis 3, mundi vero 5197.

Macedonum rex 4 Demetrius, Antigoni filius, Poliorcetes dictus, qui et Asiam tenuit, annis 6, mundi vero 5200.

Macedonum rex 5 Pyrrhus mensibus 7, mundi vero annus 5206.

Macedonum rex 6 Lysimachus annis 3, mundi vero 5207.

Macedonum rex 7 Ptolemaeus Lagi filius anno uno, mundi vero 5210.

Macedonum rex 8 Ptolemaeus Meleager, Ptolemaei Lagi frater, mensibus 2.

Ptolemaeo Lagi filio vivis sublato, Macedonicum imperium frater eius Meleager occupat, quem, ceu regno indignum, post menses duos, Macedones subito confestim deiciunt, Antipatro Philippi filio et Cassandri pa-

Οδρον, υἰὸν δὲ Φιλίππου, δι' ἀπορίαν γένους βασιλικῶ. ὕν μετὰ πέντε ἡμέρας Σωσθένης δημοτικὸς ἐξήλασεν ὡς ἀδυνατοῦντα στρατηγεῖν, Βέρνον τοῦ Γαλάτου ἐπιόντος αὐτοῖς, ὕν Σωσθένης ἐκδιώξας κρατεῖ καὶ αὐτὸς ἔτη δύο τῶν Μακεδόνων. τούτου θανάτου ἀναρχία γέγονε. τῶν δὲ πραγμάτων πρόισταντο οἱ ἔξ' Ἀντιπάτρου καὶ Πτολεμαίου καὶ Ἀριδαίου. τοῦ δὲ Ἀντιπάτρου ζῶντος καὶ τοῖς πράγμασιν ἐπιβουλεύοντος Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ Κεφίλλας τῆς θυγατρὸς Ἀντιπάτρου μεταποιεῖται τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς ἔτη μδ', ὅς ἐν Γόνασι τραφεῖς τῆς Θετταλικῆς Γονατῆς ἐπεκλήθη. ἦν δὲ καὶ πρὸ τοῦ βασιλευῖσαι Μακεδόνων ἔτη ιβ' βασιλεύσας. οὗτος τῆς πάσης Ἑλλάδος ἐγκρατῶς ἐκυρίευσεν ζήσας ἔτη πγ'.

V. 216 Μακεδόνων θ' ἐβασίλευσεν Ἀντίπατρος ἡμέρας μέ.

Μακεδόνων ι' ἐβασίλευσεν Σωσθένης ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος ρσια'. 15

Μακεδόνων ια' ἀναρχίας ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος ρσιγ'.

Μακεδόνων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Γονατῆς ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος ρσιε'.

P. 271 Μίλων παρέδωκε Ῥωμαίοις Τάραντον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης, ὁ καὶ 20 Μακεδόνων βασιλεύσας, πολεμῆ Ῥωμαίοις προτραπεῖς ὑπὸ

9. Γόνασι] Γόναις supra p. 267 a. 16. ια' B. ια' ἐβασίλευσεν G.

17. Post μδ' AB inferunt Μίλων — Τάραντον. 19. Σκορὰ-δην praefixit G. μίλων AB. Vide Eusebium p. 351. Τάραντον Scaliger p. 65.

truae ob regii generis defectum in eius locum subrogato; eum cum militia ignarum et muneri imparem, solo dierum quinque spatio elapso, Sosthenes vir privatus regno pellit, Berno Galata utrique iam cum copiis imminente et Macedonum imperium tenet annis duobus. Eo defuncto actum interregnum. Rem autem publicam administrabant qui Antipatri, Ptolemaei et Aridaei factiones sequebantur. Porro superstite adhuc Antipatro et insidiis regnum appetente Antigonus Demetrio Poliorceta et Cephilla Antipatri filia natus Macedonum sceptrum assequitur annis 44, qui Gonis in Thessalia educatus, Gonatae nomen tulit. Caeterum ante obtentum in Macedones imperium iam annis duodecim regnarat, ac demum Graeciam universam sibi subiectam fecit, vixitque annis 83.

Macedonum rex 9 Antipater diebus 45.

Macedonum rex 10 Sosthenes annis 2, mundi vero 5211.

Macedonum principis 11 loco, interregni anni 2, mundi vero 5213.

Macedonum rex 12 Antigonus Gonatas annis 44, mundi vero 5215.

Miscellanea.

Milo Romanis Tarentum tradit.

Sub hoc tempus Pyrrhus, Epirotarum princeps, qui Macedonum imperium etiam tenuit, Tarentinorum consiliis bellum Romanis infert, primo-

Ταραντίνων, καὶ κρατεῖ κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ πολέμου, πρὸς αὐτῇ σχεδὸν γεγωνῶς τῇ Ῥώμῃ. τραπεῖς δὲ ὕστερον φεύγει στρατηγούντος Κορηγίλου Τεντάλου, τοῦ καὶ τὴν ὑπάτων ἔχοντος ἀρχήν. τὸ δὲ πλείστον ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως, οὗς τε εἶχεν ἐλέφαντας, οὐκ ἄλλοτε Ῥωμαίοις ὀφθέντας πρὸ τούτου, διαδιδράσκει διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Ἠπειρον ἐλθών.

Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης μετὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους μάχην καὶ τὴν ἐκείθεν φυγὴν κατὰ Πελοποννησίων ἐπιστρατεύσας ἀναιρεῖται κεράμῳ πληγείς τὴν κεφαλὴν ἐπὶ γυναικὸς Ἀργολίδος ἀπὸ 10 στέγουσ διὰ πυλίδος, εἰσβαλὼν τῇ πόλει καὶ βία τὸ Ἄργος ἐλεῖν.

Μακεδόνων ἐφ' ἐβασίλευσε Δημήτριος υἱὸς Ἀντιγόνου ἔτη 1. οὗτος Λιβύης πάσης καὶ Κυρήνης ἐκράτησε, τὴν πατρίαν τε ἀρχὴν ἀνεκτήσατο. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 359^{θ'}.

Ἀλεξανδρείων βασιλεῖς.

15 Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου πρῶτος μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτη 1[']. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 356['].

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλω παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπάτη πολλοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετέφικεν εἰς Αἴγυπτον, οὗς 20 μετ' αὐτὸν ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος ἤλευθέρωσεν.

1. ταραντινῶν AB. 2. γεγωνῶς σχεδὸν G. 3. τεντάλου B. τερετίλλου A. Τερετούλλου G. Est P. Cornelius Dolabella. 12. οὗτος — ἀνεκτήσατο post 359^{θ'} collocavit G. 15. τὸν om. B. 19. Vulgo μετέφικεν. 20. ὁ Πτολεμαῖος Φιλάδελφος G.

que conflictu superior visus, ad ipsam ferme Romam castra posuit; a Cornelio tamen Tertullo consule et exercitus duce fugatus est; et amissa copiarum parte plurima, elephantibusque nondum antehac Romae visis relictis mari fugiens repetit Epirum.

Pyrrhus Epirotarum rex post cladem a Romanis acceptam et eius e Romana terra fugae recessum, armis in Peloponnesios versis, mulieris Argivae manu tegula e tecti fenestella delecta percussus caput, cum iam in mediam urbem Argos irrupisset et armorum vi teneret, vitam perdidit.

Macedonum rex 13 Demetrius, Antigoni filius, annis 10, mundi vero 5291.

Hic Libyae univ ersae et Cyrene ipsi dominatus est et patrium imperium recuperavit.

Alexandrinorum reges.

Alexandriae et Aegypti rex primus, ab Alexandri morte institutus est Ptolemaeus, Lagi filius, annis 40, mundi vero 5171.

Ptolemaeus Lagi captis dolo Hierosolymis Iudaeorum plurimos in Aegyptum transtulit, quos demum Ptolemaeus Philadelphus libertati restituit.

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου β' ἔβασλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἕτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἕτος ςισά'.

D Πτολεμαίου τοῦ Λόγου κεραυνῷ τεθνηῶτος, ὡς προέλεπται, ἐν τῇ κατὰ τῶν Γαλατῶν μάχῃ, τὴν μὲν Αἰγύπτου ἀρχὴν κληροῦται μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος παῖς αὐτοῦ, 5 ἀνὴρ τὰ πάντα σοφὸς καὶ φιλοπονώτατος, ὃς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ Χαλδαίων, Αἰγυπτίων τε καὶ Ῥωμαίων τὰς βίβλους συλλεξάμενος καὶ μεταφράσας τὰς ἀλλογλώσσους εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν, μυριάδας βιβλῶν ἰ ἀπέθετο κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ συστάσαις βιβλιοθήκαις. 10

Οὗτος τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας μεγαλοπρεπῶς ἀνέστησε διὰ Σωστράτου Δεξιφάνου Κνιδίου, οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἐπιγέγραπται ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ πύργῳ τῆς Φάρου οὕτως· Σωστράτος Δεξιφάνου.

P. 272 νους Κνιδίος σωτήρησι θεοῖς ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων.

Ὁ αὐτὸς τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους μυ- 15 ριάδας δώδεκα ἐξωνησάμενος ταλάντοις νξ' ἐκ τοῦ στρατεύματος V. 217 ἑλευθέρους ἀνήκε πόδι τῆς μεταφράσεως τῶν παρ' αὐτοῖς θείων εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν, ὑπὲρ ὧν ἀναθήματα πολυτελεῖ χρυσῷ πολλῷ καὶ λίθοις τιμίοις ἐμμελῶς κατασκευασμένα τῷ θεῷ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐξέπεμψεν, Ἐλεαζάρ τε τῷ τηρικαῦτα ἀρχιερεὶ δώ- 20 ρα πλείστα, καθὼς ἐν τοῖς Πτολεμαϊκοῖς γέγραπται, προσβεσσύμενος σταλῆναι τὰς ἱερὰς δέλτους εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀνδρας

8. κεραυνῷ] τοῦ καὶ Κεραυνοῦ Scaliger p. 66. 8. ἀλλογλώσσ-
τας G. 12. Vulgo Δεξιφανοῦς. 13. οὕτως B. οὗτος G.
σωστράτου δειφιφανοῦς B. Σωστράτου Δεξιφανοῦς G. Corroxit
Scaliger. 14. κλωιζομένων B. 17. θείων γραφῶν m.

Alexandriae et Aegypti rex 2 Ptolemaeus Philadelphus annis 38, mundi vero 5211.

Ptolemaeo Lagi filio fulminis ictu mortem obeunte, ea quam cum Galatis habuit pugna, prout narratum est, Aegypti imperium Ptolemaeus eius filius, vir omni scientiarum cultu ornatus et laboris patientissimus adiit, qui Graecorum omnium, Chaldaeorum, Aegyptiorum et Romanorum collectis libris et ex aliena dialecto in Graecam veras, myriades decem bibliothecis Alexandriae a se constructis custodiendas reposuit.

Idem Sostrati Cnidii Dexiphani filii ope in Alexandriae porta sumptibus immensis Pharum erexit, excelsissima Phari turrium artificis nomen praeferebat in hunc modum. Sostratus Cnidius Dexiphani filius diis servatoribus navigantium gratia consecravit.

Iudaeorum duodecim myriadibus ab exercitu captis talentorum 460 pretio redemptis, scripturarum, quas servabant, versionis Graecae cupidus libertatem restituit. Earum comparandarum gratia donorum auro lapillisque ornatorum variam ac pretiosam suppellectilem deo Hierosolymis vovit et appendit. Eleazarum eo tempore pontificem, Ptolemaei ipsius historia teste, sibi conciliavit; legatisque missis, codices sacros, sacerdotesque litteratos et tum scripturarum tum Graecicae eruditionis guaros Alexan-

ιερός ακριβῶς ἐπιστήμονάς τε αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλλήνων ἱερῶν-
 ρους παιδεύσεως, ὡς ἂν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς ἐρμη-
 νευθεῖεν αὐτῶ. τοῦτο δ' ἦν, οἶμαι, θείας ἔργον ῥοπῆς πόρρω-
 θεν φιλοσύνης τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις προκατα-
 βλαβέσθαι καὶ τοῖς ἔθνεσι πρὸ τῆς θείας σαρκώσεως ὁδοποιούσης
 τὴν θεόφραστον παιδευσιν. ἑβδομήκοντα γὰρ ἄνδρας ἱεροῦ καὶ
 σοφοῦ κατ' ἄμφω τὰς γλώσσας ὁ αὐτὸς σοφώτατος βασιλεὺς
 ἐξ Ἱερουσαλήμ σὺν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἰχθυογραφημέναις ἀπο-
 δεξιόμενος καὶ τὴν αὐτῶν ἐτοιμότητα πρὸς πᾶσαν φυσικὴν καὶ
 10 μαθηματικὴν πύσιν ἐκπλαγεὶς, δώροις πρέπουσι φιλοθέῳ βασι-
 λεῖ καὶ λόγοις ἥπιοις ἐξελιπάρησε πάση σπουδῇ ταύτης ἀφθόνης
 ἐρμηνευθῆναι, χωρίον ἐκκραίστατον αὐτοῖς ἀφορίσας τὴν Φά-
 ρον. οἱ δὲ θεοφιλεῖς ὄντες καὶ ταῖς ψυχαῖς ἠνωμένοι κατὰ συζυ-
 γίας διαιρεθέντες ἐν ἑβδομήκοντα δύο ταῖς ὁλαῖς ἡμέραις ὁμοφῶ-
 15 νως ἐπιπλοῖα θεοῦ τὴν ὅλην Ἑβραίων φωνὴν μετέφρασαν. ἦς
 ἐπαναγνωσθείσης Πτολεμαῖω τῷ Φιλαδέλφῳ καὶ ταῖς περὶ αὐτὸν
 σοφοῖς Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ κατ' Ἑλλησιν ἀνδρὶ σπουδαίῳ καὶ
 πολυμαθεῖ, Μενεδίμῳ τε φιλοσόφῳ καὶ ἑτέροις ἀνδρῶσι τῶ
 20 τηναῦτα, ὠμολογήθη μόνῃ θεόπνευστος εἶναι παρὰ πᾶσαν D
 ὄγραφὴν ἰγνωσμένην αὐτοῖς. ἐπὶ ταῦτοις ἐορτάσας ὁ βασιλεὺς
 πλείστοις τε δώροις ἄλλοις φιλατιμησάμενος αὐτοὺς καὶ τῷ ἄρ-

1. ἀκριβῶς B.	ἀκριβεῖς G.	τῆς] τῶν G.	2. ἐρμηνευθῆ ἰν
αὐτῶ B.	8. ἰχθυογραφημέναις G.		11. ἥπιοις B.
ταύτης] ταύτην G.	12. ἀφορήσας B.	14. αἰρεθέντες G.	
21. αὐτοῦς B.	αὐταῖς G.		

driam mitti et eorum opera ex Hebraea dictione in Graecam scripturas reddi precatus est. Divini reor impulsus et caelestis providentiae rerum magnarum argumenta materiamque disponentis, et ante divinae incarnationis momentum gentilium animos ad uberiorem et amplam dei notitiam manducantis fuit hoc opus. Sacros enim viros Septuaginta, utriusque linguae apprimè peritos ex Hierusalem sacra volumina characteribus aureis exarata ferentes rex ipse eruditissimus excepit, et, qua de physicis et mathematicis quaestionibus prompte tractabant doctrinam miratus, blando colloquio, donisque religioso principe dignis delinitos, loco et aëre temperato ad Pharum locari iussos scripturis interpretandis animum sincere admovere sollicitus rogabat. Illi ceu pietate in deum eximii, et ad invicem animis devincti, bini ac bini separatim diebus duobus et septuaginta deo voces singulas inspirante, textum Hebraicum totum interpretati sunt; quo deinde a Ptolemaeo Philadelpho et eruditis penes eum viris et a Demetrio Phalereo viro apud Graecos litteris dedito et iisdem copiose ornato et a Menedemo philosopho aliisque scientiarum cultu florentibus perlecto, solus ipse deo dictante exaratus et cuilibet alteri illuc usque habitae rerum notitiae praefendus a cunctis iudicatus est. Festivis ideo sacris institutis, interpretes muneribus plurimis donatos Ptolemaeus remisit; aliisque simul

χειρὶ καὶ τῷ ἱερῷ ἐξέπεμψεν, εὐχαριστῶν τῷ τῶν ὄλων Θεῷ. τὰ κατὰ τὴν διάλυσον τράπεζαν τὴν σταλαῖσαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὰ φιλότιμον ἅμα καὶ φιλόσοφον Πτολεμαίου Ἰώσηπος ἰστορεῖ καταπλήκτω ἤχῳ, ὅπως τε Θεόπομπος φιλόσοφος παρεφρόνησε τολμήσας ἰστορηῆσαι περὶ αὐτῶν καὶ Θεόδοτος στρατηγικὸς ἐτυ-β φιλώδη δρᾶμα ποιήσας, ἅμφω τε μεταγνόντες ἰάθησαν, Ἀριστοταίου ἐνδὸς τῶν φιλῶν αἰτήσαντος Πτολεμαίου ἰβ' μυριάδες Ἰουδαίων ἐξωνήσασιν βασιλικαῖς χρήμασι παρὰ τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐξαπεστάλθησαν, ἡκ' δραχμῶν ὑπὲρ ἐκάστου δοθεῶν, ὡς εἶναι τὰ ἑπὲρ αὐτῶν λύτρα τάλαντα υἷ'. Ἀρισταίου καὶ 10 Ἀνδρέαν δύο πρωτίστους ἀρχόντων ὁ Φιλάδελφος ἐξέπεμψε Πτολεμαῖος εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἐλεάζαρον μετὰ σκευῶν χρυσῶν καὶ διαλιθῶν πολλῶν καὶ ἀργυρῶν ταλάντων ρ' καὶ ἄλλων δώρων, αὐτῶν σταλῆναι αὐτῷ τὰς θείας γραφὰς καὶ ἄνδρας σοφοὺς ἐρμηνεύουστας αὐτὴν, ὡς Ἰώσηπος. Πτολεμαῖος οὗτος ὁ Φιλάδελ- 15 φος πᾶσαν πανταχόθεν, ὡς εἰπεῖν, συμφορήσας βίβλον τῆς Β οἰκουμένης, σπουδῆ τοῦ Φαληρέως Δημητρίου τρίτου νομοθέτου Ἀθηναίων, ἀνδρὸς παρ' Ἑλλήσι σπουδαίου, ἐν οἷς καὶ τὴν Ἑβραίων γραφὴν, ὡς προτέτακται, τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθή- κην καθίστησιν ρλβ' δλυμπιάδι, ἧς πληρουμένης τελευτᾷ. δέκα 20 μυριάδες βίβλων ἦσαν, ὡς τινὲς φασιν.

5. αὐτῶν] αὐτὸν B. στρατηγικὸς B. στρατηγὸς G. 7. τῶν φιλῶν om. G. 9. Ἰουδαίαν B. Ἰουδαίων G. 10. Ἀρισταίου] ἀριστίον AB. Ἀριστίαν G. 13. καὶ ἄλλων δώρων om. G. 15. ὡς B. ὡσάν G. 16. βίβλον] βιβλούς G. 18. ἀθηναίων B. Ἀθηναίου G. καὶ om. G. 19. τὴν B. καὶ G. 20. ρλβ' ρλ' m. μυριάδες βίβλων m. μυριάδας βιβλούς G. βίβλων etiam ex AB enotatum. 21. ἦσαν] εἶσαν B.

pontificem et templum universorum deo gratias acturus prosequutus est. Mensam certe lapillis pretiosis conspicuam ab eo in Hierusalem missam et liberale vereque philosophicum eius studium claro dicendi genere Iosephus celebravit; utque insuper Theopompus philosophus huiusmodi rebus historiae suae insertis dementia laboraverit et Theodectus dux dramate de illis vesane edito caecitate percussus est, et ambo pariter audaciae poenitentes curati sunt, auctor idem enarrat. Uno Aristeae rogante Iudaeorum myriades 12 ab exercitu eos sibi mancipante, drachmis in capita singula 120 pensis pretiis summa ad talenta 460 ascendente redemptas et in Iudaeam postliminio amandatae. Sane Aristeam et Andream procerum praecipuos a Ptolemaeo Philadelpho cum vasis aureis et gemmarum ornatu pretiosis, nec non argenti talentis centum sacras scripturas sibi donari et viros sapientes earum interpretes una exhiberi rogatum missos Iosephus memorat. Ptolemaeus iste Philadelphus varis undequaque terrarum, ita dicam, comportatis libris, ad quos divinam, ut praemisimus, scripturam adiunxit, Demetrii Phaleri legistoris apud Athenienses tertii viri Graecarum litterarum studiosissimi cura bibliothecam Alexandriae instaurat Olympiade 131, qua exeunte decessit pariter e vita. Librorum, ut aiunt, myriades decem in eam congestas.

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου τρίτος ἔβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ V. 218
Ἐυεργέτης ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εσμθ'. C

Ἀσίας βασιλεῖς.

Ἀσίας πρῶτος μετὰ Ἀλέξανδρον Ἀντίγονος ἔβασίλευσεν ἔτη ιη'.

5 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εροα'.

Ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφὴ τοὺς Ἑλλήνων βασιλεῖς ἀπὸ Ἀντιόγου ἀριθμεῖ, ἦν Ἰώσηπος ἔγραψεν, ἥτις τῶν μὲν Θεοπνεύτων οὐκ ἔστι, χρησίμη δὲ πάνυ πέφυκεν.

Ἀντίγονος Ἀντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ ἔκτισεν,
10 ἦν Σέλευκος ἐπικτίσας Ἀντιόχειαν ἀνέβασεν.

Ἀσίας μόνης β' Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς, Ἀντιόγου παῖς,
ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ερηθ'.

Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν ὁ Σέλευκος λαβὼν ἐν Κιλικίᾳ D
βασιλικῶς τηρεῖσθαι προσέταξεν ἕως θανάτου ὑπὸ χεῖρα τὴν τῆς
15 Ἀσίας ἀρχὴν κτησάμενος. ἐκβαλὼν δὲ καὶ Λυσίμαχον τῆς Μακε-
δόνων ἀρχῆς, ἀναιρεῖται τάχιστα ὑπὸ τοῦ Λάγου Πτολεμαίου
τοῦ καὶ Κεραυνοῦ. καὶ κρατεῖ Μακεδόνων ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖος
ἔτος ἔν μῆνας πέντε, καὶ ἀναιρεῖται κατὰ τὸν Γαλατικὸν πόλεμον.

Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπέβρωσεν.

20 Ἡ τῆς Ἀσίας βασιλεία κη' ἔτη διαρκέσασα ὑπὸ Σέλευκον γέ-
γονε.

9. ὀρέντῃ AB. Orontem Eusebius p. 348.

11. μόνης om. G.

15. τὸν Λυσίμαχον G.

17. ὁ' καὶ G.

19. Σαμαρέων] Σαμά-
ρειαν G. Conf. p. 275 b. Samariam urbem Eusebius p. 348.

20. κη'] λς' m.

Alexandriae et Aegypti rex 3 Ptolemaeus Euergetes annis 24, mundi
vero 5249.

Asiae reges.

Asiae rex primus post Alexandrum Antigonus annis 18, mundi vero 5171.

Historicus de Maccabaeis liber ab Iosepho conscriptus Graecorum reges ab Antiocho numerare exorditur; idem divinarum scripturarum catalogo licet non accenseatur, admodum tamen utilis iudicatur.

Antigonus ad Orontem fluvium Antigoniam urbem condidit, quam aedibus absolutam Antiochiam appellavit Seleucus.

Asiae rex 2 Demetrius Poliorcetes, Antigoni filius, annis 10, mundi vero 5189.

Demetrio Poliorceti in Cilicia capto et exinde ad mortem detento regio honores Seleucus deferri iussit; quare totum Asiae imperium suae subiecit potestati. Erepto quoque regi Lysimacho Macedonum regno, haud diu post a Ptolemaeo, Lagi filio, cui cognomen Ceraunus, misere interficitur. Ptolemaeus iste inlto cum Galatis certamine anni unius et mensium quinque mora interposita, occiditur.

Demetrius Poliorcetes urbem Samariam devastavit.

Asiae regnum annis 35 stans in Seleuci potestatem venit.

P. 274

Συρίας καὶ Βαβυλωνίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ τῶν ἄνω τόπων πρῶτος Σέλευκος
Νικάνωρ ἐβασίλευσεν ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μροα'.

Ἐδεσσηνοὶ τοὺς χρόνους ἔθεν ἀριθμοῦσι.

Σέλευκος Ἀντιόχειαν τὴν πρὶν Ἀντιγονίαν ἐπέκτισεν ἰβ' ἔτει 5
τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς Λαοδίκειαν, Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἐδεσσαν,
Βέροιαν, Πέλλαν.

Σέλευκος Βαβυλῶνα παρεστήσατο.

Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ἰουδαίους συνῴκισεν Ἐλ-10
λησι.

B Ῥωξάνην σὺν Ἀλεξάνδρῳ παιδί πεμφθεῖσαν εἰς Ἀμφίπολιν
Σέλευκος Νικάνωρ ἄφανίζει, Κασάνδρου κελύσαντος, ὡς φασι.

Τότε Κάλλιπος Κυζικηρὸς ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο καὶ Διο-
νύσιος ὁ τὰς πόλεις γράψας. 15

Ἐρασιστράτος διαφανῆς ἰατρὸς ἐπὶ Σελεύκου ἐγνωρίζετο, ὃς
διαγνοὺς Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου παῖδα δεινῶς νοσοῦντα δι' ἔρω-
τα τὸν πρὸς τὴν Σελεύκου τοῦ πατρὸς γαμετὴν θυγατέρα Δημη-
τρίου ἰθανυμαστῶθη. ὤθεν καὶ Σέλευκος τῷ πάθει περιαληγῆσας
παραχωρεῖ τῷ παιδί Ἀντιόχῳ τῆς γαμετῆς. 20

2. πρῶτος post Βαβυλωνίας transfert B. 4—5. Ἐδεσσηνοὶ — τὴν
πρὶν om. G. 4. Ἐδεσσηνοὶ] αἰδεσινοὶ A. αἰδεσινοὶ B. 7. Ἰδε-
σαν AB. 8. Βέροειαν G. 10. Vulgo συνῴκησεν. Hoc vitium
hic et alibi correxit Scaliger. 13. νικάνωρα A. νικάνωρα B.
14. κάλλιπος A. κάλλιπος B. ἀστρολόγως B. 16. Σελεύκου]
εἰλευκου A.

Syriae et Babyloniae reges.

Asiae, Babyloniae et locorum ea superiorum rex primus Seleucus Nica-
nor annis 33, mundi vero 5171.

Anno regni 12 Antiochiam urbem absolvit.

Idem Laodiceam, Apameam, Edessam, Berrhoeam et Pellam per-
fecit.

Seleucus deditioe Babylonem accepit.

In novis urbibus Iudaeos cum Graecis cohabitare permisit.

Roxanem cum Alexandro puero Amphipolin missam Seleucus Nicanor,
Cassandri iussu, ex historicorum vulgo, e medio sustulit.

Eius tempore Calippus Cyziceus astrologus et Dionysius, qui de
urbibus tractatum suscepit, florebat.

Erasistratus quoque medicus eximius Seleuci tempore celebrabatur;
qui cognito Antiochi Seleuci filii erga patris coniugem Demetrii filiam ex
amore morbo, laudem eximiam consequutus est. Seleucus filii langori
compatiens coniugis ei cessit amplexibus.

Ἀσίας, Συρίας, Βαβυλωνίας β' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Σωτήρ
ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςσδ'.

Οὗτος ὁ Ἀντίοχος Σωτήρ λεγόμενος ἔσχεν ἐκ τῆς θυγατρὸς V. 219
Δημητρίου, γαμετῆς δὲ Σελεύκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Στρατονίκης C
ἑἴρηνα υἱὸν Ἀντίοχον, τὸν ἐπικληθέντα Θεὸν, ὃς καὶ ἐβασίλευσε
μετ' αὐτὸν Συρίας καὶ Ἀσίας ἔτη ιε'. καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ.
Συρίας καὶ Ἀσίας γ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Θεὸς
ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςσγ'.

Σποράδην.

10 Ἀστυνάναξ Μιλήσιος παγκράτιον νικᾷ τὸ τρίτον. οὗτος δὲ καὶ D
ἔξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιε.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐγνωρίζετο τρίτος νομοθέτης Ἀθή-
νησιν. οὗτος Ἀθηναίους ἀποδοὺς τὴν δημοκρατίαν ἤλθεν εἰς Αἴ-
γυπτον.

15 Μενέδημος καὶ Σπένσιππος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

Ῥωμαῖοι Κελτοὺς καὶ Τυρρηνοὺς ἐνίκησαν καὶ τὴν Σαβί-
νων γῆν ἐκληρώσαντο.

Οἱ Μακεδόνων ἡγεμόνες ἱστασίασαν.

Περδίκκας εἰς Αἴγυπτον ἱστράτευσε.

20 Πολυπέρχης υἱὸς Ἀντιπάτρου ἀνείλε τὸν Ἀριδαῖον.

3. ὁ ἀντίοχος B. Ἀντίοχος ὁ G.

5. ἄρρηνα B. ἄρρηνα G.

11. ἔξ om. B.

σιτία] σιτία B.

13. δημοκρατίαν B.

15. Μενέδημος] Menander vitiose Eusebius p. 348.

16. Τυρρη-
νοὺς Scaliger p. 66. Vulgo τυρᾶννοὺς. Sabinus Eusebius p. 349.

σαβινῶν B.

20. πολυπέρχης AB. Πολυσπέρχης G. Conf. ad
p. 270 a. ἀριδαῖον B.

Asiae, Syriae et Babyloniae rex 2 Antiochus Soter annis 19, mundi
vero 5204.

Antiochus iste Servator dictus, Stratonice Demetrii filia, Seleuci vero
patris proprii coniuge filium Antiochum Deum agnominatum suscepit, qui
regnum Syriae et Asiae, patre mortuo, tenuit annis 15 et Ephesi diem ex-
tremum obiit.

Syriae et Asiae rex 3 Antiochus, cognomento Deus, annis 15, mundi vero
5223.

Miscellanea.

Asyanax Milesius tertium Pancratio victor. Cibos qui viris sex affi-
cerent solus devorabat.

Demetrius Phalerens Atheniensium legislator tertius agnoscebatur. Po-
puli restaurata potestate secessit in Aegyptum.

Menedemus et Speusippus philosophi celebres.

Romani Celtas et tyrannos profligant et Sabinorum agros possident.

Macedonum duces tumultuantur.

Perdiccas in Aegyptios bellum movet.

Polysperches Antipatri filius Aridaeum occidit.

- Λυσιμαχία ἐν Θράκῃ ἐκτίσθη.*
P. 275 *Ἀγαθοκλῆς ἐν Συρακούσαις ἐτυράννησε.*
Ῥωμαῖοι Μάρσους καὶ Ἰμβρῶν καὶ Παλλινούς παρεστῆσαντο.
Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἔκτισαν. 5
Κύπρον Πτολεμαῖος ἐκράτησεν.
Ὁ Λαμιακὸς πόλεμος ἐκινήθη.
Ἀναξιμένης καὶ Ἐπίκουρος ἔγνωρξζετο.
Ἐν Ῥώμῃ παρθένος τις φθαρεῖσα ἀνηρέθη.
Θεόδωρος ἕθεος ἔγνωρξζετο. 10
Ῥωμαῖοι Σαννιτῶν Ἀράβων τελείως ἐκράτησαν.
Μένανδρος ὁ κωμικὸς ποιητὴς πρῶτον δρῦμα διδάξας Ὀργὴν ἐτίκα.
B *Θεόφραστος φιλόσοφος ἔγνωρξζετο.*
Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησε. 15
Μένανδρος ὁ κωμικὸς ἐτελεύτησεν.
Ὁ Σάραπις ἢ ὁ Σόραπις ἢ ὁ Σείραπις κατὰ τινὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰδρύνθη.
Μία τῶν ἐν Ῥώμῃ παρθένων ἀνηρέθη φθαρεῖσα.

2. *συρακούσαις* A. 3. *Ἰμβρῶν*] *Ὀῦμβρῶν* m. *Imbros* Eusebiius p. 348. *παλλινούς* AB. *Παλληνούς* G. *Πελίγνους* m. *Palinas* Eusebiius. 9. *τις* om. G. 11. *Σαννιτῶν* G. 12. *Μένανδρος*] *Mirabiliter haec pervertit Armenius Eusebii interpres* p. 347. 15. *τὴν πόλιν Σαμαρέων*] *Σαμαρέων πόλιν* G. *Conf.* p. 273 d. 17. *Σάραπις*] *σάραπις* B. ὁ *Σόραπις* Scaliger. p. 67. *ὠσσάραπις* B. *ὠσσάραπις* G. ὁ *σειραπις* A. *ὠσειραπις* B. ὁ *Σείραπις* G. *Sarapis* — *qui et Serapis itemque Siraapis* Eusebiius p. 351.

Lysimachia condita in Thracia.
Agathocles tyrannidem exercet Syracusis.
Marsos, Umbros et Pelignos deditione ceperunt Romani.
Romani colonias deducunt.
Ptolemaeus Cypro potitur.
Bellum Lamiacum motum.
Anaximenes et Epicurus vigeabant.
Vestalis corrupta Romae morte plectitur.
Theodorus Atheus vivebat.
Samnitum praedonum Romani ex integro superiores effecti.
Menander comicus primo dramate Ira publicato palmam refert.
Theophrastus philosophus celebrabatur.
Demetrius Poliorcetes Samariam urbem depopulatur.
Menander comicus moritur.
Sarapis, qui Sorapis et Serapis, ex nonnullorum sensu Alexandriae collocatur.
Vestalium una Romae corrupta capitis damnatur.

Ῥωμαῖοι Κρότον ἔλαβον.

Ἐν Ῥώμῃ πρῶτον ἀργυροῦν ἐκόπη νόμισμα.

Ῥωμαῖοι Καλαβρίαν ἔλαβον καὶ ὑπέταξαν καὶ Μεσσήνην. C

Ἄρατος ποιητῆς ἐγνωρίζετο, ὃς ἔγραψε τὰ Φαινόμενα.

- 5 Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἕτη στή'. περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

Καππαδοκῶν βασιλεῖς ζ' χρόνους ρξ' διαρκέσαντες κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει.

- 10 Καρχηδόνιοι Ῥωμαίων ἕ' ναῦς ἔλαβον ἐν Σικελίᾳ, τρέψαντες καὶ τὸν ὑπατον Μέτελλον.

Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐστείλαντο.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένος καταγνωσθεῖσα τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας ἑαυτὴν ἀνείλε.

- 15 Νικομήδειαν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἔκτισε Νικομήδης βασιλεὺς Βιθυνῶν.

Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ νικήσαντες ἑκατὸν πόλεις τῆς Λιβύης ἔλαβον.

- Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Ἱέρων τύραννος Σικελίας κρατεῖ 20 Συρακοουσῶν καὶ κατὰ Ῥωμαίων Καρχηδονίους συμμαχεῖ, ἦν ἡ καὶ πρῶτος πόλεμος Ῥωμαίοις πρὸς Καρχηδονίους κινήθεις ἕτη κρα-

1. Κρότον] Κρότωνα Scaliger. Croton Eusebius p. 350. 2. ἀργυροῦν A. ἀργυρὸν B. 3. ἔλαβον καὶ om. B. Romani Calabria possunt Messanisque ceperunt Eusebius p. 361. μεσσηνήν B. Vulgo Μεσσηνήν. 6. ἀπόλλωρος B. 8. καππαδοκῶν B. Καππαδοκῶν G. 11. μέτελον B. 20. συρακοουσῶν A. Ῥωμαίων] Ρωμαίους G. 21. κινήθεις B. θεις G.

Romani Crotonem capiunt.

Nummus argenteus Romae primum cusus.

Romani Calabriam invadunt et Messanam.

Aratus poeta Phaenomenorum scriptor laudabatur.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

Cappadocum reges septem annis 160 durantes, hac aetate prima regni fundamenta, teste Diodoro, dederunt.

Carthaginenses navibus Romanorum nonaginta captis, Metallum consulem in fugam vertunt.

Romani colonias mittunt.

Virgo Vestalis Romae damnata vitam sibi praeripit.

Nicomedes Bithyniae rex Nicomediam suo nomine condit.

Carthaginensibus mari superatis Libyae civitates centum Romani capiunt.

Temporibus istis Hiero Siciliae tyrannus Syracusas invadit et primo bello, quod Romanos inter et Carthaginenses per annos viginti tres continuatum est, armis Carthaginenses iuvat; bello secundo Valerius cum Apio

V. 220 *τεῖ κγ'*. δεύτερος μετὰ Ἀπίωνα Οὐαλλέριος ὑπάτεριον πάσης Ἑλλάδας Σικελίας Καρχηδονίους, τὰς τε ἐν αὐτῇ πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίους ποιεῖται, πλὴν Συρακουσῶν πόλεως, ἣν εἶχεν Ἴέρων σὺν τοῖς Ἀφροῖς δεύτερον ἠτήθει. τότε καὶ Λιβύης ρ' πόλεις εἶλον Ῥωμαῖοι Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ἐπέκτισαν, ἦνίκα καὶ Τοῦλλος 5

P. 276 ὑπάτος μετὰ πόλεμον κγ' ἐνιαυτῶν κρατεῖ Καρχηδονίων καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους αὐτοὺς καὶ τὴν χώραν ποιεῖ, λαβὼν καὶ Συρακούσας καὶ Ἴέρωνα τύραννον ἐκδόντα ἑαυτὸν, κατὰ τὴν ρητὴν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ Φιλαδέλφου τοῦ Πτολεμαίου, ἐφ' ὃν στρατηγὸς Ἀππίος Κλαύδιος ὑπάτεριον πεμφθεὶς πολλὴν Σικελοῖς καὶ Καρχηδονίοις εἰρ- 10 γάσατο φθοράν.

Ἀθηναίος Ἀντίγονος τὴν ἑλευθερίαν ἀπέδωκεν.

Ἐν Ῥώμῃ ἱερὸν ἐνεργήσθη τῆς Ἑστίας.

Ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ δούλου διακορευθεῖσα παρθένος ἑαυτὴν διεχειρίσατο. 15

B Ῥωμαῖοι Γάλλων μυριάδας δ' πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἀνείλον, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους αὐτῶν κατεδουλώσαντο, Γαλιάρους καλοῦντες αὐτούς.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένοι ἀλοῦσαι φθορᾷ ζῶσαι κατωρύνθησαν.

Σικελίων Ἀφρικανὸς Κελτιβηρίας πολέμῳ πόλεις πολλὰς Ῥω- 20 μαίοις ἐπηγάγετο.

Τούτου υἱοὶ δύο ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ὁ Εὐεργέτης.

1. οὐαλλέριος B. Οὐαλλέριος G.	3. συρακουσῶν πόλεων A.
6. ἐνιαυτῶν] ἐνιαυτῶν AB.	κρατεῖ om. B. καρχηδονίων B.
Καρχηδονίους G.	7. Ῥωμαίους] Ῥωμαίων G. συρακού-
σας A.
9. τοῦ om. G.	Vulgo Ἀπίος. 10. ἠργάσατο B.
13. Ἑστίας] α' ἰστίας A. αἰσσίας B.	14. διεχειρίσατο B.
20. Vulgo Σηκίων.	22. Τούτου] Antiochum dicit, de quo
supra p. 274 c.

collega Carthaginenses Sicilia pellit; urbesque cunctas demptis Syracusis ab Hierone secundum victo et Africanis adhuc occupatas populo Romano subiicit. Eo tempore urbes Libyae 100 capiunt Romani, Carthaginensium copias fundunt; tum Metellus post annum 23 consul declaratus Carthaginenses superat, regionem universam, Syracusas et Hieronem ipsum ad deditioem compellit circa Olympiadem 128, Philadelpho regnante; sub quo Appius Claudius consul renunciatus Carthaginensibus et Siculis cladem magnam intulit.

Antigonus libertatem Atheniensibus restituit.

Romae templum Vestae incendio absumptum.

Romae virgo a servo violata sibi ipsi necem infert.

Gallorum myriadas quatuor et trecentos Romani caedunt et bello captos sibi servos efficiunt et Galliarios vocant.

Romanae Vestales in stupro deprehensae in terram vivae defodiuntur.

Scipio Africanus urbes Celtiberiae plurimas Romanis reddidit subiectas.

Antiochi filii duo Philopator et Euergetes.

Ζήνωνα Στωϊκὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητῆς διεδέξατο.

Ἐπικούροσ αὐτοματίτης θνήσκει.

Πολέμων θνήσκει ὁ φιλόσοφος, μεθ' ὃν Ἀλέκτας καὶ Κράτης γνωρίζονται.

5 Τιμήσεωσ ἐν Ῥώμῃ γενομένησ εὐρέθησαν μυριάδεσ κς'. C
Καρία καὶ Ῥόδοσ ἐσεισθήσαν, ὡσ καὶ τὸν μέγαν κολοσσὸν καταπεσεῖν.

Ῥωμαῖοι διαφοροσ παροικιασ ἐξέπεμψαν.

Οἱ Βιθυνῶν βασιλεῖσ ἢ κατὰ Διονύσιον ἐνθεν ἤρξαντο, διαρ-
10 κέσαντεσ ἔτη σγ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων ιβ' ἀρχιεράτεωσ Σίμων υἱὸσ Ὀνείου ἔτη κ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτοσ ,σεβ'.

15 Ἰουδαίων ιγ' ἀρχιεράτεωσεν Ἰησοῦσ ὁ τοῦ Σιράχ, ὁ τὴν σοφίαν
γράψασ τὴν καλουμένην Πανάρετον, ἐν ἣ μέμνηται καὶ D
Ὀνείου τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτοσ ,ετη'.

Κατὰ Ἀφρικανόν.

Ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου χρόνων ὑποδύντεσ Ἰου-

1. θανόντα Scaliger p. 67. Vulgo θανέντα. 2. αὐτοματίτης

Scaliger. αὐτομάτης τίσ B. αὐτοματι τίσ G. αὐτοματιστής m.

8. Ἀλέκτας Scaliger. ἀλεκτάσ B. ἀλεκτάσ A. Αλεκτοῖσ G. Αρκεσίλασ

m. Arceilaus Eusebius p. 351. Ἀρκεσίλασ in Notis Scaliger p. 421.

Κράτης] Coton Eusebius. 8. παροικιασ ἐξέπεμψαν (ἐξέπεμ-

ψεν A.) in AB post βασιλεῖσ ἢ traiecta in locum suum reposuit Sca-

liger. Conf. Eusebium p. 354. 9. Διονύσιον] Vulgo Διώνυσον.

Correxit Goarus. 12 et 16. ὄνειου B constanter. Ονίου G

ubique. 15. Πανάρετον] Eusebii interpretem Armenium πάντερον

legisse videri ab Maio annotatum est p. 353. 18. τῶν] τοῦ G.

Zenonem Stoicum vita functum Cleanthes discipulus excipit.

Epicurus mortem spontaneam obit.

Polemo philosophus moritur, post quem Arceilaus et Crates cele-

brantur.

Censu populi Rom. habito civium myriades 26 repertae sunt.

Caria et Rhodus terrae motu concussae, quo immanis Colossus in terram

actus.

Romani varias colonias deducunt.

Bithyniae reges octo regni exordium, teste Dionysio, circa haec tem-

pora sortiuntur, annisque 213 perseverant.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 12 Simon, filius Oniae, annis 20, mundi vero 5282.

Iudaeorum pontifex 13 Iesus filius Sirach, libri Sapientiae Panareti vir-

tutum praeceptis locupletis auctor; quo et Oniae decessoris memoriam

habet, annis 6, mundi vero 5308.

Ab Alexandri conditoris aetate Iudaei Macedonum imperio subiecti,

δαῖοι τῇ Μακεδόνων ἀρχῇ ποτὲ μὲν Πτολεμαίοις, ποτὲ δὲ τοῖς Ἀντιόχοις ἐτέλουν ὑπόφοροι, ἕως Ὀνειοῦ τοῦ ἀρχιερέως ἀντι βασιλέων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων διεκόμενοι τὰ πολλὰ μετ' εἰρήνης. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰδ' Ὀνειοῦ τοῦδε Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ προσφεύγει Ἀπολλωνίῳ στρατηγῷ Φοινίκης τὴν ἀρχιερωσύνην ἐαυτῷ περιποιούμενος καὶ τὰ τοῦ ἱεροῦ χρήματα προδίδειν ὑπισχνούμενος, ἅτινα μαθὼν ὁ Σέλευκος διὰ τοῦ Ἀπολλωνίου πέμπει Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς θείας

P. 277 μάλιστα παιδευθεὶς κενὸς ἐπατήληθεν Ὀνειας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς διαπράττεται φυγαδευθῆναι τὸν Σίμωνα. καὶ ἐν τούτοις θνήσκει 10 Σέλευκος ὁ καὶ Φιλοπάτωρ βυσιλεύσας ἔτη ιβ',* μεθ' ὃν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς ἀδελφὸς τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου, υἱὸς δὲ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, ὃς καὶ ἦν ὀμηρεῶν ἐν Ρώμῃ. βασιλεύει δὲ Σο-

V. 221 ρίας ἔτη ια'. τούτῳ Ἰάσων ἀδελφὸς Ὀνειοῦ τξ' τάλαντα ὑπέσχετο εἰ τὴν ἀρχιερωσύνην λάβοι, καὶ ξ' ἄλλα προσόδου, καὶ 15 ἕτερα ρ', εἰ τοὺς Ἰουδαίους πρὸς ἑλληνισμὸν μεταγάγοι. ἐφ' οἷς τὸν μὲν Ὀνειαν ἐξέωσε τῆς ἱερωσύνης ὁ Ἀντίοχος, Ἰάσωνι δὲ ταύτην παρέσχεν, ὡς γυμνάσιον ἐφήβων καταστήσας, ἀγῶνος

B ἐν Τύρῳ πενταετηρικοῦ ἀχθέντος θεωροῦς ἐπέμψεν Ἰάσων, καὶ δραχμὰς τρισχίλιας εἰς Θυσίαν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ τὸν βασιλέα 20 Ἀντίοχον εἰς Ἱερουσαλήμ ἐλθόντα μεγαλοπρεπῶς ὑπέδεξατο, χρήματά τε ἄλλα διὰ Μενελάου τοῦ ἀδελφοῦ Σίμωνος ἐπέμψεν. ὁ

2. τοῦ ἀρχιερέως — τοῦ ἰδ' Ὀνειοῦ om. B. 6. ἀρχιερωσύνης B, ut solet. παραποιούμενος G. 7. προδιδόναι Scaliger p. 67. Recte προδίδειν. Sic δίδειν supra p. 267 d. 11. Σέλευκος ὁ] δ Σέλευκος ὁ G. 14. τούτῳ Ἰάσων B. τούτῳ τῷ Ἰάσωνι G. 16. ἕτερα] ἄλλα G. 18. ὡς] ὃς m.

qua Ptolemaei, qua Antiochi posteris tributa pendebant et regum vice, pontificum imperio pacis fovendae studioso morem gerebant. Sub Oniae porro istius annu 14 Simon quidam Hierosolymorum templi praefectus Apollonium Phoeniciae ducem pontificatus obtinendi templi divitias prodendi animo convenit. De his Seleucus Apollonii litteris factus certior, Heliodorum regis rebus praepositum mittit, qui divinis verberibus eruditus, re infecta revertitur; eam ob rem Simonem pelli Onias pontifex studiorum diligentia consequitur. Dum haec aguntur Seleucus Philopator dictus anno regni duodecimo moritur; quem Antiochus Epiphaneus, Seleuci frater, Antiochi magni filius, Romae quondam obses datus, excipit, et Syriae imperat annis 11. Huic Iason Oniae frater talenta 360, si modo pontificatum obtineret, pollicebatur; tum annui redditus 60 et Iudaeis ab eo ad Graecam superstitionem adactis alia 100, Antiochus pollicitis illectus Oniam dignitate eiicit et in Iasonem transfert. Hic iuvenum instituta palaestra, quinquenniali certamine Tyri celebrato legatos et Herculis sacrificio drachmarum 3000 mittit; et Antiochum Hierosolymam profectum ingenti pecuniarum pondere Menelai fratris Simonis manibus oblato et magnis honoribus

δὲ Μενέλαος τριακοσίοις ταλάντοις ὑπερβαλλόμενος τὸν Ἰάσωνα τῆς ἱεροσωνῆς ἐπέβη. ἀλλ' Ἰάσων μὲν διὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἀμανίτην ἔφυγε, Μενέλαος δὲ μὴ ὑπαντῶν διὰ πλήθους τὰ ὑποχρεθέντα δοῦναι τῷ Ἀντιόχῳ ἐξώσθη τῆς ἀρχιερωσυνῆς, Λυσίμαχος τε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδέχεται αὐτόν· Ὀνείας δὲ ὁ πρὸ τούτων ἀρχιερεὺς ἔννομος καὶ ἄριστος ἐν ἀνθρώποις κατὰ τὴν Λάφυγν ἀποχωρήσας κατηγορῶν Μενελάου ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀνδρονίκου δώροις πεισθέντος καὶ ἱεροσυλλαις τοῦ Μενελάου, ὃν Ἀντιόχος ἐπανελάθων ἐκ Κιλικίας καὶ σφόδρα λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ

10 φόνῳ Ὀνείου καθέειλε τῆς τιμῆς.
Ἐβραίων ἀρχιεράτεωσι μὲ Ἰάσων ἀδελφὸς Ὀνείου ἀρχιερεὺς. ἀνίρωσ διὰ χρημάτων ἐκράτησε τῆς ἀρχιερωσυνῆς, ἐβαλὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ὀνείαν· καὶ αὐτὸς ἐκβληθεὶς ὑπὸ Μενελάου μετὰ τρία ἔτη διὰ χρημάτων ὁμόλωσ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος κτμ'.

15 Μετὰ τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθάρσειν Περσῶν τοὺς ζ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἦτοι πρὸ τοῦ τῆς Ἑλλήνων βασιλείας ἔτους, Ἑλληνας γὰρ καὶ Μακεδόνας κατὰ τὴν τῶν Μακκαβαίων γραφὴν τοὺς αὐτοὺς μεμαθήκαμεν, ἐξ ὧν ἡ τε κατὰ τὴν Μακεδονίαν μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου διαιρεθεῖσα ἀρχὴ εἰς ἀρχάς, τὴν τε κατ' D
20 Αἴγυπτον τῶν Πτολεμαίων καὶ Ἀντιόχειαν τῶν Ἀντιόχων καὶ τὰς λοιπὰς, ὡς ἐκεῖ δεδήλωται, καὶ αὐτὴν τὴν Μακεδονίαν, ὑποχείριον ἔσχε τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος, ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῦ Πτολε-

7. ἀποχωρήσας B. ὑποχωρήσας G. 8. ἱεροσυλλεῖς G. 9. λυπηθεὶς] ποθεὶς G. 10. καθέειλε — ἀδελφὸς Ὀνείου om. G.
15. τοὺς ζ'] τῷ ζ' κτμ m. 16. πρὸ τοῦ — ἔτους] πρώτῳ κτμ m.
17. γραφὴν om. G.

excipit. Menelaus talentorum 300 promisso Iasonem superans ad pontificatum evehitur; Iason in Ammanitem se recipit. Menelaus exsolvendi promissam impotens dignitate movetur, subrogato in eius locum fratre Lyaimacho. Onias autem legitimus dudum et optimus pontifex Menelaum accusandi causa Daphnem se confert, ubi ab Andronico sacrilegi Menelai donis corrupto interficitur. Antiochus e Cilicia reversus et Onias sacrilege pecuniarum largitione sublati caede tristatus [lacrymas fundere visus est. Iason itaque Oniam, ut praemisimus,] fratrem pontificatu expulit, quo potitus, a Menelao donis sibi dignitatem comparante post annos tres eiectus est, anno mundi 5315.

Everso Alexandri armis Persarum imperio anno regni septimo, qui Graecorum primus numeratur, (Graecos enim et Macedonas ex Maccabaeorum historia eodem esse novimus), unica, quae penes Macedoniam stabat regnandi potestas in plura regna divisa est; Aegypti nimirum, cuius principes Ptolemaei; Antiochiae, cuius sceptrum ab Antiochi posteris arripsum, nec non locorum aliarum (prout memorata historia describit) et ipsius tandem Macedoniae proprium. Quocirca Iudaeorum gens modo Pto-

- μαλους, ποτέ δὲ ὑπὸ τοὺς Ἀντιόχους, μέσον ἔχόντων τῶν δύο τούτων ἀρχῶν τὴν κατοικίαν τῆς ὑπὸ Θεοῦ κεκληροδοτημένης χώρας, εἰρήνης τε ἀπέλανον ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ ἔτη ῥῆς ἕως Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, καὶ διεκομμένων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἀντιβασιλείων. πρὸ βραχείως γοῦν τῆς τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀντιόχου βασιλείας, Σελεύκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ βασιλεύοντος, Ὀνειοῦ δὲ
- P. 278 ἀρχιερατεύοντος τῶν Ἰουδαίων ἀνδρὸς ἀρίστου καὶ Θεοφιλοῦς, Σίμων τις Ἰουδαῖος προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ παρανομώτατος, τὸν Ὀνειοῦν ἐκβάλλειν σπουδάσας πολλαχοῦ καὶ μὴ δυνηθεὶς, φυγὰς ἤκε πρὸς Ἀπολλώνιον Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ 10 Κιλικίας στρατηγὸν, μηνύων θησαυροὺς πλείστων χρημάτων ἰδιωτικῶν εἶναι παρὰ τῷ ἀρχιερεὶ Ὀνειῷ ἐν τῷ ἱερῷ τεθσαυρισμένους, προσήκοντας τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ. ὁ δ' Ἀπολλώνιος μηνύσας τῷ Σελεύκῳ ταῦτα καὶ τὸν τῆς πατρίδος προδότην ἀποδεξάμενος ἔρχεται σὺν αὐτῷ κελουθεὶς ὑπὸ τοῦ Σελεύκου εἰς 15 Β' Ἱερουσαλήμ μετὰ στρατευμάτων, τὰ αὐτὰ ληψόμενος χρήματα. τῶν δὲ Ἰουδαίων ἀδύνατον εἶναι λεγόντων τὰς τῷ ἱερῷ θησαυροῦ πιστευθείσας παρακαταθήκας προδίδουσαι καὶ τὸν θεὸν λαπαρόντων σὺν δάκρυσι προστῆναι τοῦ ἱεροῦ, τοῦ τε Ἀπολλωνίου μετὰ τῆς ἐνόπλου στρατείας ἐλθόντος εἰς τὸν ναὸν ἀρπάσαι τὰ 20
- V. 222 χρήματα, ἄγγελοι φοβεροὶ φανέντες ἔφειποι πάντας ἐντρόμος κατέστησαν, ὁ τε Ἀπολλώνιος ἡμιθανὴς καταπεσὼν ἐπὶ τὸν

2. ἀρχῶν] ἰθνην G. 3. Vulgo ἀπέλανον. 9. ἐκβάλλειν σπουδάσας B. σπουδάσας ἐκβάλλειν G. 12. ἰδιωτικῶν A. εἶναι B. μὲν εἶναι G. ἱερῷ] ναῷ G. 13. προσηκόντας B. 16. λειψόμενος B. 20. ἀρπάσαι] Vulgo ἀρπάξαι.

lemacis, modo Antiochis, nationibus istis duabus provinciam a deo quondam Hebraeorum habitationi sorte distributam inter se mediam habentibus, subiecta, pace ut plurimum gaudebat annis 137, pontificibus regum vice publicam rem administrantibus ad Antiochi Illustris aetatem. Exiguo igitur ante Illustris Antiochum temporis intervallo, Seleuco eius fratre regnum moderante, et Onia viro integro et religioso Iudaeorum pontificatum tenente, Simon quidam Iudaeus Hierosolymitani templi praefectus, homo nequissimus, frequenter Oniam pontificii culmine deicere, incassum licet molitas, tandem ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae praepositum fugiens, congestos privatarum pecuniarum thesauros Seleuci regis aerario reponendos apud Oniam in templo servari denunciat. Haec ad regem vicissim refert Apollonius et patriae proditorem humaniter excipit; Seleucique iussu ductis secum militibus et Iasone Hierusalem advolat, memoratas divitias aerario publico addicturus. Iudaeis thesauro deposita commissa prodere nefas esse conclamantibus et cum lacrymis templi clientelam deum sumere contestantibus, Apollonio vero armatorum militum vi cuncta dirimere contendente, angeli terribiles equis insidentes manifesto visi circumspiciantibus cunctis stuporem haud exiguum ingesserunt. Quare Apollo-

πάμφιλον περίβολον τοῦ ἱεροῦ παρεκάλει δεηθῆναι τοὺς Ἑβραίους ὑπὲρ αὐτοῦ. Θεραπευθεὶς δὲ ταῖς Ὀνειῶν λιταῖς ἤκε πρὸς Σέλευκον κενὸς, ἀγγέλλων τὰ συμβάντα αὐτῷ· καὶ ἐν ταύτοις ὁ Σέλευκος τελευτᾷ, ὡς ἐν τῇ δ' τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλῳ φέρεται. 5 ἐν δὲ τῇ β' τῶν αὐτῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλῳ ἄλλως πως ἱστορεῖται τὰ κατὰ τὸν παρὰ Σελεύκου σταλέντα πρὸς ἀρπαγὴν τῶν χρημάτων Ἠλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν χρημάτων, ὡς καὶ αὐτὸς μὲν βιαίως ἀρπάζων ἀνῆλθε τὰς χερῶν τε καὶ ὀφθαλμῶν παρακαταθήκας ἐν τῷ ἱερῷ γαζοφυλακίῳ, ταλάντων οὐσας χρυσοῦ σ' καὶ 10 ἀργυροῦ υ' μόνων, ἐν οἷς καὶ τινα ἦν τῶν αὐτῶν χρημάτων Ὑρχανοῦ τοῦ Τωβίου ἀνδρὸς ἐπισήμου, ὡς Ὀνειᾶς ὁ ἱερὸς ἀρχιερεὺς ἀπέδειξε, καὶ οὐχ ὡς Σίμων ὁ κατάρατος διεψεύσατο. τοῦτον οὖν Ἠλιόδωρον, φησὶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δορυφόρους ἵππος τις φοβερὸς καλλίστη σάγγη διακεκοσμημένος, φοβερώτερον **D** 15 ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ ῥύθην φερόμενος ἐξεδειμάτωσε τὰς ἐμπροσθίους ἐνείσας ὀπλὰς αὐτῷ καὶ τῇ ἐνόπλῳ χρυσαυγείᾳ τοῦ ἐπιβάτου. οἱ τε ἄλλοι φανέντες ἐκπρεπεῖς καὶ καταπληκτικοὶ δύο νεανίαι μαστιζόντες αὐτὸν κατὰ νώτου καὶ στέρνων ἀφήκαν ἡμιθανῆ· ὑπὲρ οὗ τὸν θεὸν ἐξιλουόμενον τοῦ Ὀνειῶν οἱ αὐτοὶ νεα- 20 νίαι φανέντες τῷ Ἠλιόδωρῳ εἶπον ἔχειν Ὀνειᾶ τῷ ἀρχιερεῖ τὴν χεῖριν, δι' οὗ τὸ ζῆν ἔχει, καὶ πῶσι διαγγέλλειν τὸ θεῖον κρά-

2. ταῖς] ταῖς τοῦ G. 3. ἀγγέλλων B. ἀναγγέλλων G. 4. τελευτᾷ. ὡς ἐν τῇ β' τῶν Μακκαβαϊκῶν ἄλλως πως G. 5. β'] Cap. 3. 7. τὸν] τῶν B. 10. τῶν αὐτῶν B. αὐτῶν τῶν A. solum αὐτῶν G. αὐτῶν delendum. 11. τοβίου B. 12. οὐχ ὡς] οὐχ ὁ A. 15. ἐμπροσθίους] ἐμπροσθίους B. ἐμπροσθήρους G. 17. ἐπρεπεῖς G. 18. νώτου B. νῶτων G. ἀφήκων G.

nus semianimis in carum templi septum decidens, Iudaeos ad preces pro se offerendas sollicitabat. Hinc Oniae votis servatus, quas sibi contigerant palam factis ad Seleucum reversus est; et inter haec Seleucus visis eripitur. Porro res ab Heliodoro regii aearii praeposito gestae, cum a Seleuco thesauros rapturus fuit missus, ratione nonnihil diversa libro Maccabaeorum secundo narrantur. Ut nimirum viduarum et orphanorum deposita e sacro gazophylacio asportaturus ascenderit in templum; quorum tamen pretium auri talenta 200 et argenti 400 non excederet, in quibus insuper erant nonnulla, quae ad Hyrcanum Tobiae filium virum inprimis nobilem pertinerent, prout Onias sacer pontifex sincere demonstrabat, non ut mendaciter execrandus Simon enuciaverat. Hunc igitur Heliodorum, ait, et adiunctos satellites equus quidam terribilis ornatissimis phaleris instructus, seorsaque longe magis tremendum ferens, impetu in eum facto, anterioribus vibratis calcibus, aureorumque sessoris armorum radiante fulgore exterruit. Una iuvenes duo aequae specie ac vultu tremendi visi sunt, qui Heliodorum tergo et pectore toto caesum semivivum reliquerunt; pro cuius salute Onia divinum numen interpellante, iidem iuvenes facti Heliodoro conspicui dixerunt; haberet Oniae pontifici gratiam, cuius meritis vitam

τος· δε θύσας τῷ θεῷ καὶ ἀναζεύξας πρὸς Σέλευκον ὑπάντα τῷ βασιλεῖ τὰ παράδοξα διηγέτο. ταῦτα δὴ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν Μακκαβαϊκῶν ὁ συγγραφεὺς, ἀφελὺς τὰ κατὰ τὸν Σέλευκον, P. 279 ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἐπιτεταμένους ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἤρξατο, λέγων 5 ὅτι τῷ ρλζ' ἔτει βασιλείας Ἑλλήνων ἐβασίλευσε, καὶ ὅτι παρανόμως οἱ υἱοὶ ἐξ Ἰσραὴλ πορευθέντες πρὸς αὐτὸν ἐλληνίζειν ἤτησαντο, αὐτὸς τε Ἀντιόχος τούτους προσετέθη καὶ τὸν κατὰ Πτολεμαίου καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλεμον ἐκίνησεν ἐν ἕρμασι καὶ ἐλέφασιν καὶ ἵππεῦσιν καὶ στόλῳ μεγάλῳ, σκευάσας τε τὴν Αἴγυπτον ἐπανήλ- 10 θεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ τῷ ρμγ' ἔτει βασιλείας Ἑλλήνων· ὅπως τε εἰς τὸ ἅγλασμα μεθ' ὑπερηφανίας εἰσελθὼν ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός καὶ πάντα τὰ σκεύη Βοῖκου κυρίου καὶ τὸν κόσμον καὶ τοὺς θησαυροὺς, ποιήσας φο- νοκτονίαν πολλήν· ἦντο καὶ τὰ κατὰ Ἐλεάζαρον καὶ τοὺς ἐπὶ 15 παῖδας καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν μαρτυρικῶς πέπρακται, ὡς ἐν τετάρτῃ βίβλῳ τῶν Μακκαβαϊκῶν. καὶ μετὰ δύο ἔτη ὑπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὴν Ἰουδαίαν· οὗτος δὲ ἦν Ἀπολλώνιος μυσάρχης ὑπὸ Μενελάου τοῦ καταράτου αἰτηθεὶς σταλῆναι παρὶ Ἀντιόχου πρὸς τελείαν καταφθοράν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ἐν 20 αὐτῇ. ἔλθων σὺν αἰρητικῶς ἐφ' ἡμέρας τρεῖς διήγεν ὡς φίλος. Cτῆ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου πάντων ἀργοῦντων κατέσφαξε τοὺς

5. λέγων B. λέγων G. 10. κατασκευάσας m. 11. εἰς] ἐν G.
15. τὰ om. B. 21. αἰρητικὸς A.

recepserat, ut dei potentiam cunctis redderet manifestam. Ille victimis deo immolatis, ad Seleucum remeans, cuncta haec stupenda regi enarravit. At vero tum quae Seleucum, tum quae alios Alexandri Macedonis successores spectant fusius et explicatius tractandis Maccabaeorum libro secundo relictis, ab Antiocho Illustri narrationis principium auctor exorsus est; ut videlicet regni Graecorum anno 137 solium conscenderit, et ut filiis Israël impie ad eum confluentibus et Graecorum superstitioni addici postulantis assensum et animum adiecerit; ut ingenti armorum, elephantum, equitum, classis quoque apparatu bello in Ptolemaeum et Aegyptium moto, regione vastata, victor Hierosolymam numero exercitu secum ducto fuerit ingressus anno Graecorum imperii 143, et ut in sancta arroganter intrusus altare, luminis candelabrum et vasa domus domini cuncta, ornatum omnem, thesauros universos plurima strage praemissa secum asportavit; quo tempore Eleazari, septem puerorum et eorum matris martyrio probata constantia refulsit; quae libro Maccabaeorum quarto describuntur. Elapso biennio ex optimatibus quendam Iudaeae vectigalia collecturum rex misit. Erat hic impius Apollonius integros Hierusalem et civium eius ruinae consummandae ab execrando Menelao, ut ab Antiocho mitteretur, expetitus. Pacem in adventu praefereus dies solos tres amicorum more agendos statuit. Sabbati demum die cessantibus operis militaris aetatis

ἐν ἡλικίᾳ καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησε, τὸ δεύτερον τὰ τείχη καθελὼν καὶ τοὺς οἴκους αἰχμαλωτίσας τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν· τὰ δὲ σκύλα ἀπέθετο ἐν τῇ ἄκρᾳ τῇ λεγομένῃ πόλει Δαβὶδ, ἣτις ἦν ὀχύρωμα τῇ Ἱερουσαλὴμ, ἐποικοδομήσας αὐτὴν ὀρεῖσι μεγάλῳ καὶ πύργοις ὀχυροῖς καὶ ἐγκατοικίσας στρατεύματα καὶ ὄπλα καὶ τροφὰς ἀποθέμενος. καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν Ἀντίοχος γέροντα Ἀθηναῖον, καταναγκάζων τὸ ἔθνος ἑλληνίζειν V. 223 καὶ πᾶσαν τὴν κατὰ νόμον ἀποπαῦσαι λατρείαν· καὶ ἐν τῷ ναῷ Διὸς Ὀλυμπίου στησόμενος ἄγαλμα τῇ ἐ' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Χασελῶ, ἔτει κατὰ Ἰώσηπον ρμέ', ἐν δὲ Σαμαρείᾳ Διὸς Ξενοῦ. τὰ τε βιβλία τοῦ νόμου κατασχίζειν προσέταξε καὶ ἐμπειρᾶν, τοὺς δὲ περιτεμονέμενους θανατοῦν, καὶ τὰ νεκρὰ τῶν βροφῶν κρεμᾶν ἐκ τῶν τραχῆλων τῶν μητέρων, καὶ πολλοὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀπέθανον ὑπὲρ τῶν πατρίων νομίμων.

15 Τότε Ματθίας τις ἱερεὺς τῶν νείων Ἰωαρὶμ, υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Συμεῶν, ἐξελθὼν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισεν ἐν Μωδεῖν, καὶ αὐτῷ υἱοὶ πέντε, Ἰωάννης ὁ ἐπιλεγόμενος Γάδδης, Σίμων ὁ καλούμενος Θάσος, Ἰούδας ὁ καλούμενος Μακκαβαῖος, Ἐλεάζαρος ὁ καλούμενος Ἀβαραν, Ἰωνάθας ὁ καὶ Σαφροῦς. οὗτος ἐθρήνησεν P. 280 τὴν πόλιν καὶ τὸ σῆντριμμα τοῦ γένους σὺν τοῖς υἱοῖς, περιτέ-

1. τὸ δὲ δεύτερον G. 3. σκύλα A. τῇ τι A. 5. Vulgo ἐγκατοικίσας. 6. ἀποθέμενος] καὶ ἀποθέμενος A. 7. καταναγκάζων B. καταναγκάζοντα G. Conf. Maccab. II, 6. 9. Χασελῶ G. 10. Ἰώσηπον B. τὸν Ἰώσηπον G. 13. ἐκ τῶν τραχῆλων B. 16. ἐκάθισεν B. μωδεῖν B. μωδσειμ A. Μωδεειμ G. Vide Ioseph. Antiq. XII, 6. 17. αὐτῷ] αὐτοῖ A. 19. ἀβαραν A. καὶ om. G. σαφροῦς AB. Σάφρους G. Corrige Ασφροῦς ex Iosepho. ἐθρήνησεν B.

virus trucidari et civitatem succendi imperat; muris deinde disiectis et eversis aedibus, facultatibus quoque direptis mulieres et pueros captivos egit; spoliis mox in arce, civitate David nuncupata, Hierosolymorum videlicet loco munito, depositis; altis muris et firmis turribus, militum praesidio, armis cibisque illatis locum communivit. His actis misit Antiochus senem quendam Atheniensem, qui divino ac secundum Mosi legem cultu extincto, ad profanum Graecorum ritum Iudaeos transire cogeret. Quocirca in dei templo Iovis Olympii statuum Chasleu mensis die decimo quinto anno iuxta Iosephi computum 145, et in Samaria Iovis Hospitalis simulacrum posuit; legis libros discerpi et flammis comburi, pueros circumcisos necari et e matrum collis suspensa mortuorum publice deferri praecipit; eam ob rem cadavera patrii instituti legibus observandis leto plurimi sese exposuerunt.

Eo tempore Matthias quidam sacerdos ex filiis Ioarim, Ioannis filius, Symeonis nepos, Hierosolymis egressus recessit in montem Modim. Erant porro illi filii quinque, Ioannes, cognomento Gaddes, Simon, nuncupatus Thasus, Iudas, dictus Maccabaeus, Eleazarus, qui et Abaran, ac Ionathas, qui Apphus. Hic sanctam urbem et saccis indutus eius calamitatem

μενος σάκκουσ. ἐλθόντα δὲ τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως καταναγκάζοντα θύειν τοῖς εἰδώλοις ὡς εἶδε, τινὰ προσελθόντα Ἰουδαῖον ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐν Μωδεῖμ τῇ πόλει δραμῶν ἔσφαξεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἄνδρα τὸν παρὰ τοῦ Ἀντιόχου ἀναγκάζοντα θύειν, ὡς Οἰνεῖς τὸν Ζαμβρὶ υἱὸν Συλῶμ καὶ τὴν Μαδιαντίν. καὶ ἐξῆλθε⁵ φεύγων σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἄλλοις ὁμογνώμοσι πλείστοις εἰς τὴν Βῆρμωμ. οἷς ἐπιπέμψας ὁ βασιλεὺς στράτευμα ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου ἀπέλειν αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς χιλλοὺς. Μαθθίας δὲ βουλευσόμενος σὺν τοῖς φίλοις ἔγνω καλὸν εἶναι πολεμεῖν ὑπὲρ τῶν νομίμων ἐν σάββασι. καὶ ἐκράτησε πολλῶν καὶ πόλεις ἠλευθέρωσε καὶ βωμοὺς 10 κατεστρέψατο. οὗτος ἀποθνήσκων περὶ εὐσεβείας τοῖς σὺν αὐτῷ διελέχθη, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, ὧν Ἰούδας ἡγεῖτο ὁ Μακκαβαῖος. πρὸς ταῦτον Ἀπολλώνιος Ἀντιόχου στρατηγὸς παραταξάμενος μετὰ δυνάμεων Σύρων καὶ Σαμαρείων ἀναφείτῃ σὺν πολλοῖς. ἔπειτα Σήρων ἄρχων δυνάμειος Συρίας ἐπελθὼν Ἰουδαίους μετὰ δυνάμειος μεγάλης ἀναφείτῃ σὺν πολλοῖς. πρὸς ταῦτα ἀγανακτήσας Ἀντιόχος, μέλλων ἐπὶ τὴν Περσίδα πορεύεσθαι διὰ φόρων συναγωγῆν, ἐκέλευσε Λυσιαν τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Ἰουδαίους πολεμεῖν· ὃς Πτολεμαῖον καὶ Γοργίαν καὶ Νικάνορα στρατηγὸς ἐπέμψεν, αἰόμενος τὸν 20 Ῥωμαϊκὸν φόρον τὰ α τάλαντα ἐκ τῶν Ἰουδαϊκῶν λαφύρων

8. ἐν μωδεῖμ B. ἐμωδεῖμ A. ἐν Μωδεῖμ G. 5. ζαμβρὶ B. Ζαμβρὶ G. μαδιανήτην B. 12. Vulgo διηλέχθη. 14. δυνάμειος AB. δυνάμειος G. Iosephi (XII, 7.) comparatio docet Georgium dicere debuisse μετὰ δυνάμειος Σαμαρείων, omissis Σύρων καὶ 15. ἔπειτα — σὺν πολλοῖς addidi ex AB. Σήρων] Codices σῶρων. 18. ἐπὶ] εἰς G. 19. τὸν] τῶν B. 21. τὰ α B. χίλια G.

cum filiis iugebat. Eum vero qui ex regis mandato idolis sacra facere cogeret et una Iudaeam quendam in civitate Modim immolare paratum cum cerneret, exsiliens sacrificatorum occidit, unaque senem ab Antiocho missum et ad impios ritum compellentem, ad Phinees instar Zamri filium Salom et Madianitidem confodientia, e medio propria manu sustulit; mox cum filiis et aliis eiusdem consilii consilii fuga se proripuit in desertum, in quos exercitu die Sabbati misso ex eis circa mille viros rex gladiis confecit. Matthias communicato cum amicis proposito etiam Sabbatis arma tractare, bello vitam legemque tueri aequi bonique consuluit; ex quo frequentes victoriae, urbes in libertatem vindicatae, eversae gentilium arae. Moriturus demum cum aetate de religione habito tractatu, filios populi principes instituit, et Iudam Maccabaeum summum inter eos ducem. Antiochi dux Apollonius Syrorum et Samariensium copiis eductis commissoque praelio, e suis plures amisit et ipse vitam in conflictu reliquit. His exacerbatus Antiochus indicta in Persidem interrogandarum ergo pecuniarum profectione, Lysiam negotiis Iudaeae praefectum Iudaeos bello lacessere iubet, ac Ptolemaeo, Gorgia et Nicanore ducibus institutis, pendendum Romanis talentorum mille tributum ex Iudaeorum spoliis collecturum se sperabat. Illi ad Emmauntem

παριστῶν. συμβαλόντες δὲ περὶ Ἐμμαοῦντα τοῖς Ἰουδαίοις ἡ-
τῶνται δεινῶς, καὶ τῷ ἐφεξῆς ἔτει ὁμοίως πάσχουσιν Ἕλληνες.
τότε Ἰούδας ἰλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, τὸν ναὸν ἐκάθηρε τῶν ββε-
λυγμάτων, πολιορκῶν τοὺς ἐν τῇ ἄκρῃ φρουροῦντας καὶ τειχῶν
5 τὴν πόλιν, τοῖς τε ἐν τῇ Ἀκραβεντήγῃ Ἰουδαίοις ἐπολέμει καὶ
Ἀμμωνίταις καὶ Τιμοθέῳ ἐπικειμένῳ τῇ Γαλααδίτιδι. Τυρίοις
δὲ καὶ Σιδωνίοις καὶ Πτολεμαίοις πορθοῦσι τὴν Γαλιλαίαν τὸν
ἀδελφὸν ἐπέμψε Σίμωνα καὶ πάντας ἀπέστεισεν. ἐν οἷς κατὰ Ἰω- D
σηππον ἐπίτροπον τῆς πόλεως ὑπὸ Ἰούδα κατασταθέντα καὶ ἡ
10 κατὰ Ἰαβανίαν πόλιν ἀποτυχία αὐτοῦ· εἶτα Ἰούδα τιμωρία εἰς
Ἰόππην καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν καταποντωθέντας
Ἰουδαίους, καὶ ἡ κατὰ Ἰαβινίας καὶ Τιμοθέου εὐδοκίμησις
Ἰούδα.

Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐλυμαῖδι πόλει Περσικῇ διὰ πλοῦτον V. 224
15 πολὺν ἀποκείμενον ἐν αὐτῇ προσβαλὼν εἰς πόλεμον ἀποτυγχάνει.
ἀπαγγελλθέντων δὲ αὐτῷ καὶ τῶν Ἰούδα ἀριστευμάτων νόσῳ πε-
ριελθὼν ἀθυμίας καὶ ἀϋπνίας δεινῶς θνήσκει. Λυσίας δὲ τὸν P. 281
αὐτοῦ παῖδα Ἀντίοχον ἀνατρέφων Ἐδπάτορα προσαγορεύσας ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς καθιστᾷ, μετὰ δυνάμεώς τε πολλῆς καὶ ἐλεφάντων κα-
20 τὰ Ἰουδαίων ἐπιστρατεύει. κρατερῶς δὲ μάχης συστάσης καὶ τοῦ
βασιλικοῦ θηρίου ὑπὸ Ἐλεαζάρου τοῦ Σαβαρᾶν ἀναιρεθέντος ὁ

1. παριστῶν B. περιστῶν G. 3. τῶν ββελυγμάτων] ἀγαλμάτων G.
5. ἀκραβεντήγῃ B. ἄκρῃ Βεττίγῃ G. Vide Iosephum XII, 8.
11. Ἰόππην] Ἰάππην B. Ἰασηππον G. 12. Ἰαβινίας B. Ἰαβν-
ρίας G. 18. ἀναγορεύσας G. 21. σαβαρᾶν B. σαβαρᾶν A.
Σαβαρᾶν G.

cum Iudaeis congressi contrarium Martem experiuntur, quo pariter anno
succedente affliguntur Graeci. Iudas victoriel elatus et in Hierusalem
profectus, templo idolis expurgato, praesidium in arce positum obsidet, urbis
moenia restaurat, et cum Acrabettinensibus Idumaeis, cum Ammanitis et Ti-
motheo per Galaaditidem regionem grassantibus frequentioribus praeliis di-
micat. Tyrios etiam, Sidonios et Ptolemaicas copias Galilaeam deprae-
dantes misso fratre Simone reprimat. Temperavit nihilo secius victoriarum
successum clades ad Iamnam civitatem accepta, et Iosephi, quem Iudas
urbis procuratorem dederat, proditio, quam Iosephus ipse sanguine expia-
vit; poena quoque a sceleratis civibus expetita propter Iudaeos oppressos,
res quoque adversus Iamnam et Timotheum gestae Iudae nomen clarius
reddidere.

Antiochus autem rex Elymaidem civitatem Persicam immensis opibus
in ea repositis locupletem bello capere molitus, spe frustratur; praeclaris
quoque Iudae facinoribus auditis, morbo corripitur et moerore somaique
inedia iactatus interiiit. Lysias filium eius Antiochom, eius enim erat nu-
tritius, Eupatorem appellatum in solio collocat et cum copioso militum
et elephantum numero in Iudaeos movet; crudeli hinc inde certamine inito,
Eleazarus Auranes regium elephantem confodit; rexque demum cum Iu-

βασιλεὺς Ἰουδαίους ἐπέεισατο. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν καθέειλε
 τὸ τεῖχος μετὰ τοὺς ὄρκους Ἰούδαν καταλιπὼν ἄρχεν μέχρι Πτο-
 λεμαίδος. καὶ ἀναστρέψας εἰς Ἀντιόχειαν ὀξέως κατὰ Φιλίππου ἐκ
 Περσίδος ἐπανελθόντος σὺν ταῖς δυνάμεισι καὶ τὴν βασιλείαν εἰς
 ἑαυτὸν περιστήσαντος, ἂν πολιορκήσας κατέλαβε τὴν Ἀντιόχειαν. 5
 Βαυτός τε παρατὰ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Δημητρίου υἱοῦ Σελεύκου ἡμη-
 ρεύοντος ἐν Ῥώμῃ καὶ κατελθόντος εἰς Τρίπολιν τῆς Φοινίκης πλῆθ,
 ἐν ἡμέραις ἀναιρεῖται συλληφθεὶς ἅμα τῷ Λυσία παρὰ τοῦ πλῆ-
 θους, προστάξει Δημητρίου ἀδελφιδοῦ μὴ ἀνασοχόμενου θεά-
 σασθαι αὐτὸν, βασιλεύσας ἔτος ἐν ἡμῖν· μεθ' ὃν ὁ αὐτὸς 10
 Δημήτριος βασιλεύει ἔτη ιβ'. τούτῳ προσφύγουσιν ἀσεβεῖς τι-
 νες Ἰουδαῖοι, ὧν ἦγειτο Ἀλκίμος τις ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ γένους.
 οὗτος τοῦ Ἰούδα κατηγορεῖ τὴν ἱερωσύνην τε πρὸς τοῦ Δημη-
 τρίου ἔχγων μετὰ δυνάμειος ἔρχεται κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῶν ὁμο- 15
 C φύλων. λόγοις δὲ πείθειν τὸν Ἰούδαν οὐ δυνηθεὶς ὁ Βακχίδης
 δολεροῖς σὺν τῷ ἀνιέρῳ Ἀλκίμῳ τῶν Ἰουδαίων ἐπισήμους ἄνδρας
 εἴ λόγοις εἰρήνης ἀπατήσαντες ἀνείλον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τὴν τε
 ἱερωσύνην κατορθώσας τῷ Ἀλκίμῳ Βακχίδης ἀνέβηκε πρὸς Δη-
 μήτριον. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὺς τῶν ἀσεβῶν τιμωρομένου τοῦ 20
 Ἰούδα Δημήτριος Νικάνορα μετὰ δυνάμειος πέμπει καταλύσαι
 τὸν πόλεμον τῷ Ἰούδα, γῆμαί τε καὶ παιδοποιήσασθαι. τούτοις

2. καταλιπὼν B. 4. ἐπανελθόντος m. ἐπανελθόντι G. καὶ
 om. G. 5. κατελάβετο B. 7. πλῆθ B. πλωὶ G. 8. παρὰ
 add. B. 12. ἐκ τοῦ om. G. 16. βακχίδης B. 17. Ἰου-
 δαίων] ἀσιδαίων B.

daeis pacem componit. Et ingressus civitatem foederibus violatis civita-
 tis moenia diruit; Iudam vero ad Ptolemaidem usque dominari permittit.
 Mox Antiochiam celeriter regressus Philippo ex Perside cum exercitu re-
 vertenti et regnum sibi vindicanti vires adversas opponit et Antiochiam
 obsidione captam ingreditur. Demum a Demetrio Seleuci, qui Romae
 fuerat obaes, et navi Tripolin Phoenices appulerat paucis diebus in-
 terpositis cum Lysiae copiis comprehensus Demetrii consobrini iussu, cuius
 colloquium nulla ratione potuit obtinere, interficitur, regnum modera-
 tus anno solo et dimidio, cui Demetrius annis 12 successit. Ad eum Iu-
 daei quidam sceleribus insignes; quorum princeps fuit Alcimus sacerdotali
 stirpe natus, confugiunt. Hic Iuda plurimorum accusato, pontificis digni-
 tatem a Demetrio consequitur. Quocirca Bacchidis ductis et armatorum comi-
 tatu fretas Iudam et contribules ulturus revertitur. Cum vero Bacchides et
 sacrilegus Alcimus dolis Iudam circumvenire non possent, viros Iudaeos
 sexaginta, fraudulentae pacis obtento deceptos uno die confecerunt; et
 pontificis infulis Alcimo a Bacchide delatis, Bacchides ipse ad Demetrium
 rediit. Imperiorum deinde Iudaeorum crimina poenis ultricibus Iuda per-
 sequente, Nicanorem cum apparatu bello in Iudam mittit Demetrius

δ' οὐκ ἀρεσθεὶς Ἀλκιμος διέβαλε τὸν Νικάνορα αἰτῶν ζῶντα συλλαβεῖν τὸν Ἰούδαν. πολέμου δὲ συστάτος νικῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν, πίπτει δὲ Νικάνωρ, ἀποτμηθεὶς τε τὴν κεφαλὴν σὺν τῇ δεξιᾷ εἰς Ἱερουσαλήμ ἀνεσταυρώθη. Ἰούδας Ῥωμαίοις καὶ 5 Μακεδαιμονίοις φιλοῦται. Δημήτριος μανίεις πέμπει Βακχίδην σὺν Ἀλκίμῳ κατὰ τοῦ Ἰούδα. οἱ δὲ ἐπελθόντες τῷ Ἰούδα περὶ τὴν Βασάν οὐκ ἔχοντι πλὴν ὡ' ἀνδρῶν συμβάλλουσι. καὶ πεισόντων ἕξ ἀμφοτέρων πολλῶν Ἰούδας ἀριστεύων θνήσκει. τοῦτοις ἀκόλουθα περιέχει ἡ αὐτῆ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος τὰ 10 κατὰ Ἰωνάθην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ἡ δὲ τρίτη τὰ πρὸ τούτων πραχθέντα δεινὰ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Ἐπτάτορος εἰς Ἰουδαίους. εἰσι δὲ τὰ τῶν ἀνιέρως διὰ χρημάτων κρατησάντων Σίμωνος, Ἰάσωνος, Μενελάου καὶ Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς ἀπιστίας Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἔτη ιθ', καθὼς τοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς με- P. 282
15 τέπειτα ἀρχιερεῖς ὁ τὴν βίβλον συνταξάμενος ἐστοιχείωσε.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Φοῦσχος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεξθ'.

Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσε Φίλιππος υἱὸς Δημητρίου ἔτη καθ' V. 225
20 ἑαυτὸν μβ', ἐκ Χρυσήϊδος τῆς αἰχμαλώτου. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεπα'.

1. διέβαλε B. διέβαλλε G. αἰτῶν] ζητῶν G. 3. τε] δὲ B.
12. ἀνιέρως] ἀνιέρων G. 13. ἀπιστία; B. 16 om. B.
21. ρεπα' B. ρεξπα' (sic) A. ρεξα' G.

connubia nectere et filiis procreandis vacare. His parum contentus Alcimus Nicanorem incusat et Iudam vivum comprehendere contendit. Certamine vero commisso cedit ipse Nicanor, et capite dextraque praecisis, Hierosolymis cruci suffixus est. Iudas Romanis et Lacedaemoniis amicitia iungitur. Demetrius ira percitus Bacchidem et Alcimum mittit in Iudam. Illi ad Basan fines cum Iuda viris duntaxat 800 stipato congressi, caenis ex utraque parte plurimis, Iudam vires ostentantem bellicas opprimunt. His adiuncta continet Maccabaeorum liber iste primus, res nimirum ab Ionatha et eius fratribus gestas; tertius praevias calamitates ab Eupatore Ptolemaeo in Iudaeos inductas narrat; quae videlicet a sacrilegis Simone, Iasone, Menelao et Lysimacho sub Seleuci et Antiochi infidelium regno pecuniarum largitione potestatem assequutis per annos novemdecim sunt attentata; prout retropositas et succedentes pontifices memoratorum auctor librorum recensuit.

Macedonum reges.

Macedonum rex 14 Antiochus Phuscus annis 12, mundi vero 5269.
Macedonum rex 15 Philippus Demetrii filius e Chrysoide captiva natus annis 42 regnavit solus; mundi vero 5281.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Φιλίππου Τίτος Ῥωμαίων στρατηγὸς εἰς Μακεδονίαν ἔλθων κρατεῖ μὲν χειρὶ Μακεδόνων καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους τίθει, συμμαχῶν Ἀννίβα καὶ Καρχηδονίους κατὰ Ῥωμαίων συνθεμένοις, ἄμηρόν τε λαμβάνειν Δημήτριον τὸν αὐτοῦ παῖδα, ὑπαγόμενος καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας φιλανθρωπία καὶ πραότητι καὶ συνέσει τὴν ἐλευθερίαν παρέσχε.

Τότε Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο.

Μακεδόνων ἰς ἐβασίλευσε Περσεὺς ἔτη η' καὶ μῆνας θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εκκγ'. 10

Ἐπὶ τούτου τοῦ Περσέως τὰ Μακεδόνων καταλύονται περὶ Στὴν Πύδναν κατὰ κράτος ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττηθέντων. ἤγειτο δὲ τῶν στρατευμάτων Αἰμίλιος Μάρκος τῆς Ῥωμαίων βουλῆς εἰς ὧν, ἀριστος ὑπατικός. οὗτος Περσέα λαβὼν ζῶντα ἅμα δυοῖν υἱοῖς καὶ μὲν θυγατρὶ πῦσάν τε τὴν Μακεδόνων βασιλείαν εἰς 15 Ῥώμην ἀπήγαγε.

Μακεδόνων ἰς ἐβασίλευσε Ψευδοφιλιππος ἔτος ἐν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος κτκδ'.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

D Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας τέταρτος ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ 20 Φιλοπάτωρ ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσογ'.

8. συμμαχῶν Scaliger. Vulgo συμμαχεῖν. ἀννίβα καὶ Α. ἀννιβᾶ καὶ Β. Ἀννίβα δὲ G. Καρχηδονίους — συνθεμένοις — λαμβάνει Scaliger. Libri καρχηδονίους — συνθεμένους — λαμβάνειν. 13. εἰς δν] εἰς ὧν Β. εἰς δν G. 18. κτκδ m. 19. αἰγυπτίαν Β.

Et regnante Titus (Quintius) Romani dux exercitus expeditione in Macedoniam suscepta bellico robore Macedones profligat, belli societatem adversus Annibalem et Carthaginenses Romani nominis hostes cum Romanis inire cogit et foederis obsidem Demetrii filium abducit. Lacedaemoniis autem et reliquis Graecorum humanitate, mansuetudine et solertia sibi usitata sub manu missis libertatem reliquit.

Et tempore Eratosthenes celebrabatur.

Macedonum rex 16 Perseus annis 8 et mensibus 9; erat porro mundi annus 5323.

Perseo regnante a validissimo Romanorum exercitu Macedonum imperium ad Pydnam deletum est. Romanas acies Marcus Aemilius senatorii ordinis ac consul optimus ducebat. Hic Perseum vivum cum filii duobus masculis et filia unica captum Romam abduxit unaque Macedonum regnum universum Romae subdidit potestati.

Macedonum rex 17 Pseudophilippus anno uno, mundi vero 5332.

Aegypti et Alexandriae reges.

Aegypti et Alexandriae rex 4 Ptolemaeus Philopator annis 17, mundi vero 5273.

Ἀντίοχος ὁ μέγας Πτολεμαίου τὴν Ἰουδαίαν κρατοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος πολέμῳ νικήσας αὐτὸν τὴν χώραν ἀπέλατο. ἡ τρίτη τῶν Μακκαβαίων βίβλος περὶ τοῦ Φιλοπάτορος τούτου Πτολεμαίου ἱστορεῖ, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀντιστρόφῳ τάξει.

5 *Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, εϞ'.*

*Ἀντίοχος μέγας Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ φιλωθεὶς Κλεοπά- P. 283
τραν ἔγγιμε θυγατέρα αὐτοῦ καὶ λόγῳ φερνῆς αὐτῆς Συρίαν, Φοινίκην Σαμάρειάν τε καὶ Ἰουδαίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, ἦν πρὸ
10 μικροῦ λαβὼν ἦν διὰ Σκόπα στρατηγοῦ ὁ Πτολεμαῖος.*

*Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Συρίας πέμψας ἐχειρώσατο διὰ Σκόπα στρατηγοῦ. πρὸς δὲ Ἀντίοχος ὁ μέγας αὐθις πολεμήσας ταύτας ἐχειρώσατο, συμμαχούντων αὐτῷ καὶ Ἰουδαίων, οἷς δι' ἐπιστολῶν πολλὰ μαρτυρή-
15 σας δωρεαῖς μεγάλαις ἐτίμησεν.*

*Ἐρχανὸς Ἰωσήπου παῖς στρατηγοῦ τῶν Ἰουδαίων πρὸς Πτολεμαῖον ἐλθὼν καλῶς ἐπέδεχθη. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐ- B
τὸν στασιάζοντες μεγάλης ταραχῆς αἴτιοι γεγόνασιν Ἰουδαίαις.*

*Πτολεμαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀποθανόντος κδ' ἔτει τῆς βασι-
20 λείας αὐτοῦ δύο παῖδες αὐτοῦ Πτολεμαῖοι τὴν ἀρχὴν μετ' αὐτὸν διεδέξαντο, ὧν ὁ πρεσβύτερος Φιλομήτωρ ἐπεκέκλητο, ὁ δὲ νεώ-
τερος Εὐεργέτης. πρὸς ἀλλήλους δὲ στασιάζοντες ἐναλλὰξ ἐβασί-*

2. τρι[τη] Vide Eusebium p. 353. 10 et 12. σκοπᾶ B. Σκοποῦ G.
19. τοῦ] τούτου G. εϞ κδ' G. ἔτει add. B. 20. οἱ
δύο G.

Antiochus magnus Ptolemaeo Philopatori Iudaeam sibi vindicanti et armis victo memoratam abstulit regionem. De hoc Philopatore Maccabaeorum liber tertius narrationem instituit; verum cur ordine praepostero eam per-
texas, hucusque me latet.

Aegypti et Alexandriae rex 5 Ptolemaeus Epiphanes annis 24, mundi vero 5290.

Antiochus Magnus pace cum Ptolemaeo Epiphane firmata Cleopatram eius filiam duxit uxorem; dotis vero nomine Syriam, Phoenicem, Samariam et Iudaeam Scopae ducis virtute nuper recuperatam ab eo accepit.

Ptolemaeus Epiphanes Scopa duce Iudaeam et alias Syriae civitates subiectas reddidit; in quem Antiochus Magnus oducto exercitu, et Iudaeis quos litterarum promissis et magnis muneribus sibi conciliavit opem ferentibus, suo restituit imperio.

Hyrchanus Iosephi Iudaeorum ducis filius ad Ptolemaeum profectus humaniter receptus est; eius vero fratres in eum tumultuati ingentium malorum Iudaeis auctores praebuerunt.

Ptolemaeo isto Epiphane vita functo anno regni 24 filii duo Ptolemaei regnum post eum exceperunt; seniori cognomentum Philometor, iuniori Euergetes. Dissidio inter eos exorto, alternis vicibus potestatem exercere

λευσαν. διὰ καὶ σύγχυσις γέγονε περὶ τοὺς χρόνους αὐτῶν. πρῶ-
 V. 226 τος γὰρ ὁ Φιλομήτωρ μόνος ἰα' ἔτη ἐβασίλευσεν, εἶτα ὑπὸ Ἀν-
 τίουχου ἔξεβλήθη ἐπιστρατεύσαντος κατ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον,
 καὶ ἀφελόντος αὐτοῦ τὸ διάδημα, κρατεῖ τῶν πραγμάτων Πτολε-
 μαῖος ὁ Εὐεργέτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Φιλομήτορος γνῶμη⁵
 τῶν Ἀλεξανδρέων. διώκεται δὲ καὶ Ἀντίοχος, λυτρωθέντος καὶ
 τοῦ Φιλομήτορος, καὶ βασιλεύουσιν οἱ δύο ἀπὸ τοῦ ἰβ' ἔτους
 ἕως τοῦ ιζ'. ἐχημάτισεν οὖν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τῷ ἰβ' τοῦ Φι-
 λομήτορος ἔτει πρῶτον ἔτος τοῦ Εὐεργέτου, καὶ ἐβασίλευσαν
 οἱ δύο ἐν ὁμοιοῖα ἀπὸ τούτου τοῦ ἰβ' ἔτους τοῦ Φιλομήτορος ἕως 10
 τοῦ ιζ' ἔτους αὐτοῦ, ε' δὲ τοῦ Εὐεργέτου. καὶ πάλιν στασιάζουσι
 κατ' ἀλλήλων, καὶ χρηματίζει ἀπὸ τοῦ ιη' ἔτους μόνου τοῦ
 Φιλομήτορος ἢ κατ' Αἴγυπτον ἀρχῇ, παραχωρήσαντος τῷ ἀδελ-
 φῷ τὴν Λιβύης καὶ Κυρήνης ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐν Κύπρῳ μάχην,
 Dκαθ' ἣν ἐλαττωθεὶς ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἀβλυβῆς ἔμεινε, φι- 15
 λανθρόπως αὐτῷ χρησαμένου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ μὴ μόνον
 τὴν εἰρημὴν ἐγχορήσαντος αὐτῷ χώραν, ἀλλὰ καὶ σίτου πλη-
 θος λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦτο μὲν διὰ χρηστότητα καὶ
 συγγένειαν φυσικὴν, τοῦτο δὲ, ὡς φασι, καὶ διὰ τὸν ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων φόβον ὑπερασπιζομένων αὐτοῦ. κρατεῖ γοῦν ὁ αὐτὸς 20
 Φιλομήτωρ μετὰ τὸ ιζ' ἔτος ἄλλα ἔτη ιη'. οὗ κατὰ τὴν Συρίαν
 ἀποθανόντος, ἐγκρατῆς γὰρ καὶ τῶν ἐκείσε γέγονε τόπων, με-

1. πρῶτος] πρῶτον G. 12. μόνου] μόνον G. 15. Πτολε-
 μαῖος om. G. 17. ἐγχορήσαντος αὐτῷ B. αὐτῷ ἐγχορήσαντος A.
 αὐτῷ ἐγχορήσαντος G.

convenerunt; quae inter scriptores de annis eorum discriminis origo fuit. Primum enim Philometor solus annis undecim regnavit; deinde ab Antiocho bello Aegyptum impetente ac regni diadema auferente electas est; Ptolemaeus autem Euergetes Philometoris frater iunior de Alexandrinorum consilio regnum occupat. Philometore liberato, cedere cogitur Antiochus, ac pari consensu regnum uterque moderatur a duodecimo ad annum decimum septimum. In annum igitur Philometoris 12 Euergetis primus apud Alexandrinos incurrisse censendus est; quare concordibus animis alter alteri regni collegam se praebuit a Philometoris 12 ad eiusdem 17, qui sextus fuit Euergetis annus. Dissisio iterum animis et fratribus bello civili sese lacerantibus a Philometoris duntaxat 18 annos imperii numerandos decreverunt Aegyptii, cum pugna in Cypro commissa, iunior inferior quidem, illaesus tamen omnino remansit, senior vero Libyae et Cyrenae ditione ei concessa humanitatem in eum exercuit supremam. Regionem enim cui dominaretur non permisit modo, verum etiam annum frumentum annosam assignavit; quae partim ex innata sibi mansuetudine et necessitudine sanguinis, partim, aiunt nonnulli, ex Romanorum fratris iura tuentium metu praestitit. Philometoris itaque regni mensura, post memoratos 17 annorum est aliorum 18, quibus imperavit. Eo vero in Syria obeunte (Syriae quippe

τακληθείς ἐκ *Κωρήνης* ὁ *Εὐεργέτης* λεγόμενος β' κρατεῖ τῆς *Αιγύπτου* λοιπὰ ἔτη κθ' μόνος μετὰ θάνατον τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ, ὡς γίνεσθαι τὸν ἕπαντα χρόνον τῶν ἑκατέρων ἀδελφῶν P. 284 λέ' καὶ κθ', ἦτοι ἔτη ξδ'. Διόδωρος δὲ φησιν ὅτι ιε' ὁ νεώτερος 5 Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, πολλάς τε παρανομίας διεπράξατο, τὴν τε ἰδίαν ἀδελφὴν *Κλεοπάτραν* γήμιος καὶ πολλοὺς περιβαλὼν ψευδῶς, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ σκοφανταίως φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος.

10 *Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖς.*

Συρίας καὶ Ἀσίας δ' ἐβασίλευσεν *Ἀντίοχος* ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ B ἐπικληθεὶς *Καλλίνικος*, ὁ αὐτὸς καὶ *Σελευκος*, ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος *εσλη'*.

Ἐν τούτῳ τοῦ *Ἀντιόχου* Πέρσαι τῆς *Μακεδόνων* καὶ *Ἀντιόχων* ἀρχῆς ἀπέστησαν, ἐπ' αὐτοὺς τελούντας ἀπὸ *Ἀλεξάνδρου* τοῦ κτιστοῦ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἀρσάκης τις καὶ *Τηριδάτης* ἀδελφοὶ τὸ γένος Ἑλκοντῆς ἀπὸ τοῦ *Περσῶν Ἀρταξέρξου* ἑσαυτράπευον *Βακτριῶν* ἐπὶ *Ἀγαθοκλέους* *Μακεδόνο*ς ἐπάρχου τῆς *Περσικῆς*. C ὅς *Ἀγαθοκλῆς* ἐρασθεὶς *Τηριδάτου*, ὡς *Ἀρριανός* φησιν, ἐνὸς 20 τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὸν νεανίσκον σπουδάζων ἐπιβουλεύσεια διαμαρτήσας ἀνηρέθη παρ' αὐτοῦ καὶ *Ἀρσάκου* τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

7. περιβαλὼν B. περιβάλλον G. 8. ἀναιρῶν A. 11. Ἀντιόχος] ὁ Ἀντιόχος G. 19. ὅς Scaliger p. 68. ὅς AB. omitit G. τηριδάτου B. Τηριδάτη G. Ἀρριανός B. Ἀριανός G.

loci plurima tenebat subiecta), Euergetes nominis secundus Cyrene advocatus, Aegypti regno solus potitur a fratris morte annis 19, adeo ut temporis ab utroque fratris in regno exacti summa sit 35 et 29, hoc est annorum omnino 64. Post senioris mortem Ptolemaei fratris iunioris regnum annorum fuisse 15 Diodorus narrat; vitam etiam sceleribus conspurcasse, adeo ut sororem propriam delegerit uxorem et insidiarum sibi structurarum nomine plurimos implicuerit, et hos quidem caedibus, alios exsilio, alios facultatum publicatione falso et ex mera calumnia multaverit.

Syriae et Asiae reges.

Syriae et Asiae rex 4 Antiochus, Antiochi Dei filius, cognomento Callinicus, idemque Seleucus, annis 21, mundi vero 5238.

Huius Antiochi tempore Persae ab Alexandri conditoris imperio Macedoniae et Antiochis subiecti, ab eis ex causa huiusmodi defecerunt. Arsaces et Teridates fratres generis originem in Artaxerxem Persarum quondam principem referentes satraparum munus in Bactros exercebant, circa Macedoniae Agathocles Persiae praefecturam administrantis tempestatem. Agathocles, scribit Arianus, fratrum alteri, Teridate nimirum carus, iuveni struebat insidias, a quibus aberrans ab eo et pariter a fratre Arsace morti tradi-

καὶ βασιλεύει Περσῶν Ἀρσάκης, ἀφ' οὗ οἱ Περσῶν βασιλεῖς Ἀρσακίδαὶ ἐχρημάτισαν, ἔτη β', καὶ ἀναιρεῖται, καὶ μετ' αὐτὸν Τηριδάτης ἀδελφὸς ἔτη λζ'.

Συρίας ε' ἐβασίλευσε Σέλευκος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου, ὁ Κεραυνὸς ἐπικληθεὶς, ἔτη γ'. τοῦ 5 δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρονθ'.

D V. 227 Συρίας ε' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπικληθεὶς μέγας, ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρσξβ'.

Οὗτος ὁ κληθεὶς μέγας Ἀντίοχος κατὰ μὲν τινὰς ἀδελφὸς ἔστι Σελεύκου τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Κεραυνοῦ, κατὰ δὲ 10 ἑτέροισι υἱὸς αὐτοῦ. ἀρχὴν δὲ ἔλαβεν ἢ αὐτοῦ βασιλεία κατὰ τὴν ρλζ' ὀλυμπιάδα, καὶ οὐχ ὡς Εὐσεβίῳ δοκεῖ κατὰ τὴν ρλθ'.

P. 285 Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀντίοχος Ῥωμαίοις πολεμεῖν ὁ μέγας ἤρξατο Ἀννίβα κατὰ τὰς Σπανίας καὶ τὴν Καρχηδόνα στρατηγοῦντος καὶ ὑπὸ Ῥωμακῶν καταπολεμουμένου καὶ πολε- 15 μούντος πρὸ τῆς εἰς Βιθύνιαν φυγῆς πρὸς Προουσίαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐν Θερμοπύλαις τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαίοις συμβαλῶν ὁ αὐτὸς μέγας Ἀντίοχος ἠττᾶται. ἔπειτα δὲ συλλέξας στρατόπεδα καὶ Ἀν- 20 νίβαν τὸν Καρχηδόνιον ἐκ Βιθύνιας προσλαβόμενος, πρὸς Θυατείροις πόλει τῆς Ἀσίδας αὐθις Ῥωμαίοις πολεμεῖ, Σκιπίωνος Ἀφρι- 20 κανοῦ σὺν ἀδελφῷ Σκιπίωνι στρατηγοῦντος. καὶ οὗτος ἠττᾶται,

5. ἐπικλήθη G. 10. Σελεύκου] τοῦ Σελεύκου G. 14. ἀννη-
βᾶ B. 17. ὁ Μέγας αὐτὸς G. 18. Ἀννίβαν] ἀννηβᾶν B per
totam paginam 285. 19. Θυατείρων πόλιν G. 20. Σκιπίωνος]
Σκηπίωνος vulgo hic et infra.

tur; ita Persarum regnum arripit Arsaces, a quo deinceps Persarum prin-
cipes Arsacidae nuncupati, eoque duos annos potitus occiditur, cui Teri-
dates successit annis 37.

Syriae rex 5 Seleucus, qui Alexander et Ceraunus, id est Fulmen,
dictus, Seleuci Callinici filius, annis 3, mundi vero 5259.

Syriae rex 6 Antiochus eius frater, cognomine Magnus, annis 36, mundi
vero 5262.

Antiochus iste Magni nomen promeritus, frater, ut nonnullis placet,
Seleuci, eius qui praecessit in regno, Cerauni; ut alii vero sentiunt eius
filius, circa Olympiadem 137, non ut Eusebio videtur, 139, imperium auspi-
catus est.

Sub istud tempus arma in Romanos movere Magnus Antiochus exorsus
est, quo nimirum Annibal cum in Hispania, tum Carthagine Romanis iisdem
oppositas copias agens non infrequenter superatus, ac nonnunquam victor
superasset, priusquam Prussiam Bithyniae civitatem fuga se reciperet. Ac
primo quidem praelio Magnus hic Antiochus Thermopylis Graecis, Roma-
nis congressus inferior recedit; reparata deinde acie et Annibale Carthagi-
nensium duce e Bithynia advocato, ad Thyatira Lydiae civitatem secun-
dum cum Romanis certamen inicit, quo Africano Scipione et altero fratre

ὥστε αὐτὸν ὑπόσπονδον γενέσθαι Ῥωμαίοις τελοῦντα χιλια τά-
λαντα καὶ τριήρεις πολλὰς δόντα καὶ τὴν δαπάνην τοῦ πολέμου.
Ἄννιβας δὲ πρὸς Προυσίαν φηγῶν αὐτῷ ἀπὸ Θυατείρων φαρμά-
κω τελευτῆ τὸν βίον τῷ θόβῳ Ῥωμαίων.

5 Ἐπὶ τούτου ἐπράχθη τὰ κατὰ τὴν πρώτην τῶν Μακκαβαίων
βίβλον παρὰ Ἰουδαίοις ἱστορούμενα.

Ἔτι δὲ καὶ ὁ πρὸς Καρχηδονίους δεύτερος πόλεμος κινεῖται, B
κρατήσας καὶ αὐτὸς ἔτη ιθ' Ῥωμαίοις. Ἄννιβας γὰρ Καρχηδο-
νίων στρατηγὸς νέος τῷ φρονήματι καὶ τῇ ἡλικίᾳ Σπανίαν κα-
10 τέσχεν οὖσαν ὑπὸ Ῥωμαίους, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ αὐτῇ ἐπέλθε συμ-
μαχοῦντων αὐτῷ Γάλλων καὶ ἄλλων πολλῶν βαρβάρων. πρῶτοι
οὖν αὐτῷ Κορήλιος Σκιπίων καὶ Σεμπρόνιος Γράκχος ἕπατοι
πολεμοῖσιν, οἳ καὶ φηγόντες μόλις διασώζονται τοῦ κινδύνου.
μεθ' οὗς Λούκιος Φλαμίνιος πολεμήσας αὐτῷ μετὰ τῆς δυνάμεως
15 διεφθάρη. τρίτος πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται Φάβιος Μάξιμος ἀνήρ
στρατηγικὸς ἕπατεύων καὶ τρέπει τὸν Ἄννιβαν στρατηγία μᾶλλον,
οὐ δυνάμει κρατήσας. C

Τότε καὶ Ἀρχιμήδης γεωμέτρης τοῖς μηχανήμασι Ῥωμαίους
ἀπώσατο πολλὰκις πολιορκοῦντας Συρακούσας, οἰκῶν ἐν αὐ-
20 ταῖς. ἔνθα καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ τινος στρατιώτου τῆς πόλεως
ἄφνω ληφθείσης, ἐορταζόντων Συρακουσίων, παρὰ γνώμην

3. Προυσίαν] Περίαν G. Θυατείρων B, qui supra Θυατείροις.

14. Φλαμίνιος Scaliger p. 69. Vulgo Φαλαμίνιος. δυνάμεως]
δυνάμενος B. 16. ἕπατέων om. G. 17. οὐ] ἡ m.

18. Ῥωμαίους B. Ῥωμαίοις G. 19. συρακούσας A. 21. συ-
ρακουσίων B. Συράκουσίων G.

Scipione ducibus adversum Martem expertus vincitur; adeo ut foederatum
se devinciret, talentisque mille annuatim pensis triremes plurimas bellique
sumptus exhiberet. Annibal autem iterata fuga Thyatiris secedens fugit
Prusiam Ponti, Romanorumque metu vitam sibi veneno praecepit.

Huius Antiochi aetate quae libro Maccabaeorum primo narrantur ab
Iudaeis sunt gesta.

Alterum in Carthaginenses a Romanis movetur bellum annorum 19 spa-
tio. Annibal enim Carthaginensium dux juvenis viribus et animo pollens
Hispaniam Romanis prius subditam occupavit, et Gallis barbarisque pluri-
mis nationibus adscitis ipsam quoque Italiam armis invadere molitus est.
Primi consules cum eo manus conserturi Cornelius Scipio et Sempronius
Gracchus destinati, qui fugam passi vix periculo mortis evadunt; post eum
Lucius Flaminius cum Romanorum acie tota profligatur. Tertius adversus
eos certat Fabius Maximus, vir militiae peritissimus, qui arte potius et pru-
dentia quam viribus frangit Annibalem.

Sub id tempus Archimedes clarus geometra Romanos Syracusas obsi-
dione prementes machinis fabricatis urbe cuius erat inquilinus arcuit. Sy-
racusis autem festivitate explenda occupatis, urbe inopinato capta, a mi-

Μαρκέλλου στρατηγοῦ Ῥωμαίων, ὃς ὑπὸ Ῥωμαίους ἀδθεὶς τὴν Συκιαν θεὶς ἐπινίκιον πομπὴν ἐθριάμβευσε.

Πολλῶν δὲ ἄλλων Ῥωμαίων στρατηγῶν μετὰ ταῦτα πολεμησάντων Ἀννίβα κρατοῦντι Καρχηδόνος καὶ Ἰσπανίας καὶ μὴ κατισχυσάντων αὐτοῦ τέλος Συκιῶν Ἀφρικανὸς τρέψας τὴν Ἀννίβα 5. Ὁ δὲ δύναμιν ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ τὴν ῥμὲ Ὀλυμπιάδα ὑπατεύσας τε καὶ κατ' ἔξουσίαν λοιπὸν διοικῶν τὴν ὅλην Ἰταλίαν ἐπὶ Καρχηδόνα διέπλει στόλῳ μεγάλῳ καὶ τὴν ἅπασαν πορθεὶ πρὸς τῇ Λιβύῃ χώραν Καρχηδονίων, ὥστε τοὺς ἐν τῇ Καρχηδονίῳ μεταστείλασθαι τὸν Ἀννίβαν ἐξ Ἰταλίας· ὅτι Συκιῶν συγκροῦ-10 σας ἐναντίῳ πρὸς τῇ Καρχηδόνι κρατεῖ τῆς μάχης τοσοῦτον ὥστε φυγεῖν τὸν Ἀννίβαν καὶ πρὸς τὸν Βιθυνίας ἐλθεῖν βασιλεῖα V. 228 εἰς Προυσίαν αἰδούμενον Καρχηδονίους. τότε καὶ Καρχηδόνα Ῥωμαίους ὁ αὐτὸς Ἀφρικανὸς Συκιῶν ἐπικληθεὶς ὑπὸ τῆς συγλή- P. 286 του βουλῆς διὰ τὸ τηλικούτον κατόρθωμα παρεστήσατο καὶ 15 θριάμβον ἐν Ῥώμῃ κατήγαγε.

Συρίας ζ' ἐβασίλευσε Σέλευκος τρίτος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ'. οὗτος καὶ Φιλοπάτωρ ἐλέγετο. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσ'η'.

Συρίας η' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετι'.

Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς Συρίας βασιλεύων πρῶτον μὲν Πτολε-

1. ὃς ὑπὸ Ῥωμαίους addidi ex B. 4. Ἰσπανίας B. Σπανίας G.
7. λοιπὸν B. λαβῶν καὶ G. 8. Vulgo Λιβύῃ. 10. συγκροῦ-
σας Συκιῶν G. 12. πρὸς τὸν τῆς G. 17. ἐβασίλευσε] βασιλεὺς G.

litē quodam praeter Marcelli Romanorum ducis mentem interficitur. Sicilla debellata, victoriae insignia Marcellus assumpsit et Romae triumphum egit.

Romanorum autem ducibus plurimis cum Annibale tum Carthagine, tum in Hispaniis potestatem exerceente praeliantibus, nec, ut eum attererent, assecutis, demum Scipio Africanus consul assumptus rerum summa sibi tradita, et circa Olympiadem 145 totam Italiam gubernans, cum classe maxima Carthaginem petit, et Libyae oris quaqua versus ferro devastatis Carthaginensium magistratus ut Annibalem ex Italia revocarent, coegit. Cum eo Carthaginem reverso congressus Scipio tali victoria superior effectus est, ut fuga se damnaret Annibal ipse et Carthaginensium adspectum veritus Prusiam ad Bithyniae regem se conferret. Scipio tandem ab Africa devicta Africanus ex senatus consulto dictus Carthaginem Romanae ditioi adiecit et rebus adeo feliciter gestis Romae triumphum obtinuit.

Syriae rex 7 Seleucus tertius, Seleuci maioris filius, qui et Philopator vocatus, annis 12, mundi vero 5298.

Syriae rex 8 Antiochus Illustris annis 11, mundi vero 5310.

Antiochus Illustris ad Syriae thronum evectus, Ptolemaeum Philopato-

μαίω τῷ Φιλομήτορι ἐπιτίθεται κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τῆς Αἰγύπτου βασιλείας ἐκβάλλει πρὸς βραχύ. κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων διωχθεὶς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκπορθεὶ καὶ Β τὸν ναὸν βεβηλοὶ Λιδὸς Ὀλυμπίου βδελύγμα ἀναστηλάσας ἐν αὐτῷ, 6 κατὰ τὴν προφητείαν Δανιὴλ τοῦ μεγάλου, τὰ τε ἱερὰ σκευὴ ἀφαιρεῖται καὶ ἔλληνίζει ἀναγκάζει τοὺς Ἰουδαίους. 7 φ' οἷς Ματθίας ὁ ἱερεὺς ζηλώσας σὸν τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθῃ τοῖς Μακκαβαίοις Σίμωνι τε καὶ Ἰωάννῃ κατηγωνίσαντο τοῦ τυράννου τοῖς αὐτοῦ στρατηγοῖς ἐπιθέμενος, καὶ καταπολεμήσας αὐτοὺς τῇ 10 τῶν οἰκείων παίδων ἀτιμαχίᾳ, τῶν καὶ διὰ τοῦτο Μακκαβαίων κληθέντων, ἅμα τοῖς τότε ζήλω θείῳ τῶν πατρῶων νόμων ὑπεραθλησάντων· ἐν οἷς καὶ οἱ ἑπτὰ νέοι σφόδρα γενναίως σὸν τῇ C μητρὶ καὶ τῷ διδασκάλῳ Ἐλεαζάρῳ πολλῶν καὶ πικρῶν βασάνων ὑπερφρονήσαντες νομίμως τὸν βίον κατέλυσαν, θανάτῳ μαρτυ- 15 ρικῷ τελειωθέντες. Ἀσαμωναῖοι λέγονται οἱ ἐκ Ματαθίου, διότι ὁ πατὴρ αὐτῶν Ἀσαμωναῖος ἔλεγτο. ὧκει δὲ ἐν κώμῃ Μωδεμίμ.

Ταρσεῖς καὶ Μαλλῶται κατὰ Ἀντιόχου Ἰστασιασαν, ὡς δωρεῆ διδόμενοι τῇ παλλακῇ αὐτοῦ Ἀντιοχίδι· πρὸς οὓς ἦκεν Ἀν- 20 τίοχος, Ἀνδρόνικον καταλείψας ἐν Δάφνῃ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς ἀνελὼν Ὀνειαν τὸν ἱερεῖα δόλω τοῦ Μενελάου, καὶ αὐτὸς ἀναίρεται ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου ὡς φονεὺς.

1. Φιλοπάτορι G. 2. κωλυθεὶς] καταλυθεὶς G. 8. κατηγωνίσαντο G. 9. αὐτοῦ] αὐτοῖς A. 15. Ματαθίου] ματαθίου B. Ματθίου G. Vide Eusebium p. 356. 18. μαλλῶται AB.

rem armis confestim in Aegypto lacessit et Aegypti regno ad breve tempus deturbat. A Romanis vero prostratus et ab Alexandrinis eiectus Hierusalem depopulatur, et iuxta Danielis vaticinium simulacro Iovi Olympico posito templum violat, sacra vasa diripit et Iudaeos prohibitum Graecorum cultum imitari cogit. At sacerdos Matthias divino zelo succensus cum filiis Iuda et Ionatha, Maccabaeis et Simone et Ioanne tyranni se ceptis viriliter opposuit, duces eius armis aggressus est, filiorumque eius rei causa Maccabaeorum nomine insignitorum adversis viribus et eorum qui pro patriis legibus divina pietate certamen adierunt animis adiutus hostes ubique prostravit. Ex iis iuvenes septem cum matre et magistro Eleazaro contempta tormentorum plurimorum acerbitate, morte martyrum nomine digno consummati, vitam ex legum norma finierunt. Matthiae posteri Assamoneae dicti sunt, quod pater eorum Assamoneus nomine in oppido Modia diversaretur.

Tarsenses et Mallotae, quod Antiochidi pellici donatos se viderent conquesti, adversus Antiochum tumultuantur; in quos Andronico, (qui postmodum Menelai dolis pontificem Oniam occidit et parricidii reus ab Antiocho ipse damnatus est), Daphne regendis rebus relicto, Antiochus iniuriam ulturus profectus est.

D Συρίας 9' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος Ἐδπάτωρ υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἐν, μῆνας ἕξ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος κτκά'.

Ἀντίοχος οὗτος πατάξας Αἴγυπτον καὶ πρὸς τὸν Φιλομήτορα Πτολεμαῖον πολεμήσας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπανῆλθε, τὴν ἀρχιερωσύνην τε Ἰησοῦ, τῷ καὶ Ἰάσωνι, ἐνεχείρισεν ἀδελφῶ 5 Ὀνείου. καὶ πάλιν ἐκβαλὼν αὐτὸν ἀδελφῷ τε καὶ Μενελάῳ δέδωκεν. οἱ δὲ στασιάζσαντες πρὸς ἀλλήλους κακῶν μεγάλων αἴτιοι γεγόνασιν Ἰουδαίους.

P. 287

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων ἐξ' ἀρχιεράτευσεν Ἰούδας υἱὸς Ματαθίου α' ἀρχιερέως 10 ἔτη γ', οἱ δὲ ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος κτλδ'.

Τινὲς ἱστοροῦσι Ματαθίου ἔτη γ' τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ Ἰούδα ἔτη ζ'.

V. 229 Ἰουδαίων ἐξ' ἀρχιεράτευσεν Ἰωνάθης ἀδελφὸς Ἰούδα τοῦ Μακαβαίου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος κτμ'. 15

B Οἱ φίλοι τοῦ Ἰούδα τὸν Ἰωνάθην ἀδελφὸν αὐτοῦ προεστῆσαντο ἄρχειν αὐτῶν. οὗτος Βακχίδην συμβαλὼν εἰς πόλεμον διέφθειρε τρισχιλίους τῶν σὺν αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα προδιδόντας αὐτὸν τινὰς τῶν Ἰουδαίων αἰσθόμενος τῷ Βακχίδῃ ἀνεῖλεν αὐτοὺς καὶ διεῖχεν εἰς πόλιν ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένην Βηθφεσῆ. ταύτην 20

β. τε] τῷ G. 10 et 12. ματαθίου B. Μαθίου G. 20. εἰς πόλιν — κειμένην] ἐν πόλει — κειμένη G. βηθφεσῆ A. βιδφεσῆ B. Βηθφεσῆ G.

Syriae rex 9 Antiochus Eupator, Epiphaniis filius, anno uno et mensibus sex, mundi vero 5321.

Antiochus iste bellis Aegyptum vexavit, et praelio cum Ptolemaeo Philometore commisso in Iudaeam rediit et Iesu, alio nomine Iasoni Oniae fratri, pontificatum tradidit; eoque rursus dignitate pulso, in fratrem et in Menelaum pontificias infulas transtulit. Illi dissidiis, quibus ad invicem certabant, Iudaeis ingentium malorum auctores se praebuere.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 16 Judas, Matthiae pontificis primi filius, annis 3, et ut scribunt alii, 6, mundi vero 5334.

Matthiae pontificatum triennio nonnulli metiuntur, Iudae vero annos sex assignant.

Iudaeorum pontifex 17 Ionathas frater Iudae Maccabaei annis 19, mundi vero 5340.

Amici Iudae Ionatham eius fratrem sibi ducem constituerunt. Hic cum Bacchide commissa pugna militum eius 3000 prostravit. Iudaeorum vero quosdam dolis eum Bacchidis manibus prodere volentium animos praesentians, cunctos interemit; et in oppido Bethphese ad desertum sito sibi

ἐπολιόρησε Βακχίδης. Ἰωνάθης δὲ ἐπέξελθὼν καὶ πολλοὺς διαφθείρας ἀπελαύνει αὐτόν.

Ἄλκιμος ὁ ἀνίερος καθελὼν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων δίκας ἔδωκε πικρῶς θανάων.

5 Βακχίδης φοβηθεὶς Ἰωνάθην φιλοῦται αὐτῷ, καὶ τοῦτου πρόσταται τοῦ λαοῦ Ἰωνάθης.

Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλλᾶ υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Δημήτριον τὸν Σιλευκου καθελὼν ἐβασίλευσεν ἔτη ε', οἱ δὲ θ'. οὗτος ἐν Πτολεμαίδι φιλωθεὶς Ἰωνάθῃ δώροισι καὶ στεφάνοις 10 ἐτίμησεν.

Ἰουδαίων ἐπ' ἱεράτευσε Σίμων ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετνθ'.

Σίμων καὶ Ἰουδαῖοι Δημητρίῳ προσφυγόντες εἰρήνευον. ἔξ οὗ δὴ Σίμων ἀρχιεράτευσε, Γάζαν τε πολέμῳ εἶλε, τοὺς τε ἐν 15 τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἱερουσαλήμ μετὰ Δημήτριον.

Ἀντιόχος ὁ Σιδήτης Σίμωνι φιλοῦται.

D

Ἀντιόχος ὁ Σιδήτης Ἰόππην καὶ ἀργυρίου τάλαντα χίλια ἀπῆται Ἰουδαίους. τῶν δὲ μὴ ὑπακούοντων Κενδέβαιον ἐπέταξε πολεμεῖν αὐτοῖς, ὃν Ἰωνάθης υἱὸς Σίμωνος ἐτροπώ- 20 σαιτο.

Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς ἀδελφὸς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθου τοῦ

3. καθελὼν] καθερῶν A. καθαιρῶν B. 4. πικρῶς] πικρᾶς G.
7. βαλὰ B. Ἀντιόχου] τοῦ Ἀντιόχου G. 8. Σιλευκου] Σίλευκου G.
16. Ἀντιόχος om. B. Vulgo Σιδίτης hic et infra. 17. Vulgo Ἰαίππη. 18. κενδέβαιον B. κενδαῖον A. Καθαῖον G.

moram elegit; quem obsidione Bacchides includit; verum Ionathas latenter erumpens eius acie fusa, obsidione cedere coegit.

Sacrilegus Alcimus everso sanctorum atrii muro, diras morte poenas exsolvit.

Bacchides Ionathae vires extimescens, amicum sibi reddere parat; exinde supremam in populum potestatem Ionathas consequitur.

Alexander Balaе Illustris Antiochi filius Demetrio, Seleuco etiam dicto, sublato, regnum obtinet annis quinque et ex aliorum computo novem. Hic Ionatham Ptolemaide sibi reconciliatum donis et coronis ornat.

Iudaeorum pontifex 18 Simon annis 8, mundi vero 5359.

Simon et Iudaei Demetrium convenientes pacem cum eo componunt. Exinde Simon obtinet pontificatum, Gazam bello capit et eos qui Hierosolymorum in arce relictī fuerant a Demetrio eiecit.

Antiochus Sidites Simoni redditur amicus.

Antiochus Sidites Ioppen et argenti talenta mille ab Iudaeis expetit. Illis pecunias nondum parantibus Cendebaeum vim et bellum inferre iussit, quem Ionathas Simonis filius in fugam vertit.

Simon Iudaeorum pontifex maximus Iudae et Ionathae Maccabaeorum

Georg. Syncellus. I.

Μακκαβαίων ἀναιρείται ὑπὸ Πτολεμαίου τινὸς Ἰουδαίου στρατηγῶ τῆς Ἱερικῶ καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ δόλω.

Οὗτος ὁ Σίμων μετὰ ρό' ἔτη τοὺς Ἰουδαίους ἠλευθέρωσε τῶν φόρων. ἐτίλον γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου Σελεύκου.

P. 238 *Ἐγήσατο τῶν Ἰουδαίων Ματθίας ὁ πατὴρ τῶν Μακκαβαίων ἔτη γ'. Ἰούδας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε'. Ἰωνάθης ἔτη ιθ'. Σίμων ἔτη η'. ὁμοῦ ἔτη λδ'.*

Καὶ σπένδεται Ῥωμαίοις Ἰούδας.

Περὶ τῶν Μακκαβαίων.

Ὁ ἀπὸ Ματαθίου τοῦ πατρὸς τῶν Μακκαβαίων, Ἰούδα καὶ 10 Ἰωνάθου καὶ Σίμωνος χρόνος κατὰ μὲν τὸν ἀκριβῆ λόγον ἐτῶν ἔστι λδ', ὡς ὑποτίταται, κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἐτῶν λ'. ἀρ' οὗ β' γὰρ χρόνου Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἤρξατο πολεμεῖν πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἢ τῶν Μακκαβαίων γραφῇ ἱστορεῖ· ὁ δὲ χρόνος αὐτῶν ἀπὸ Ἀντίοχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀριθμεῖται ἕως τοῦ θανάτου 15 Σίμωνος. ὁ γὰρ Φιλοπάτωρ πολεμήσας Ἀντίοχῳ τῷ μεγάλῳ τοὺς Ἰουδαίους ἀφῆκεν ἀπολύσας ἠλευθέρους, Ἰουδαῖοι δὲ τῷ Ἐπιφανεῖ Ἀντίοχῳ υἱῷ τοῦ μεγάλου Ἀντίοχου συνέθεντο. ὁ δ' αὐτὸς Ἐπιφανῆς τὸν ναὸν ἐσύλησε καὶ Ἰουδαίους ἐλληνίζειν ἠνάγκασε·

V. 230 *τότε Ματαθίας ἀνόστη σὺν τοῖς παισὶ ζήλω Θεοῦ πολεμῶν αὐτῷ. 20*

1. στρατηγῶ τῆς B. στρατηγοῦντος G. 10. Ματαθίον] ματταθίου B. Ματθαδίου G. 12. λ'] *Quadraginta* apud Eusebium p. 89. 19. ἠνάγκασε] ἠνάγκαζεν G. 20. ματαθίας B. Ματθίας G. τοῖς om. B. αὐτῷ] αὐτοῦ G.

frater a Ptolemaeo quodam Iudaeo urbis Hiericuntinae praefecto et eius genero paratis insidiis interficitur.

Simon iste tributorum onere ab annis iam 170 imposito Iudaeos liberavit. Illud enim a Seleuci 1 temporibus pendebant.

Iudaeorum praefecturam gessit Matthias Maccabaeorum pater annis tribus, Iudas eius filius annis sex, Simon annis octo. Summa omnium est annorum 34.

Iudas cum Romanis foedus iniit.

De Maccabaeis.

Tempus, quo Maccabaeorum pater Matthias una cum Iuda, Ionatha et Simone filiis publicam Iudaeorum rem suscepit administrandam ex accuratiore compute annorum est 34, prout subiecimus; ex Eusebii vero calculis annorum 30. Ex quo enim Ptolemaeus Philopator cum Antiocho Magno bellis dissidere coepit, Maccabaeorum excurrit historia. Eorum vero tempus ab Antiocho Illustri ad Simonis mortem computari existimatur. Philopator enim bellum Antiocho illaturus Iudaeos libertate prius donavit; partes autem Antiochi Illustris Antiochi Magni nomine filii tuebantur Iudaei; idem nihilo secius Epiphanes templo direpto, Iudaeos Graecanicam superstitionem admittere tormentorum vi compellebat. Tunc Matthias vero religionis ardore succensus, eius consiliis se opposuit adversum et cum filiis

οὗ τελευτήσαντος Ἰούδας τοῦ ἔθνους ἠγήσατο. ἐπὶ τούτοις Ἀντιόχος μὲν οἰκτρῶς θνήσκει, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐπάτωρ Ἀντιόχος ὁ Ἀσσία γράφει περὶ εἰρήνης Ἰουδαίων. εἶτα Ἰούδας οἰκοδομεῖ καὶ ἐγκαινίζει τὸ θυσιαστήριον, Ῥωμαίοις τε σπένδεται φιλωθεὶς 5 καὶ πρὸς γεωργίαν Ἰουδαίους προτρέπει. ἐν τούτοις οὖν Δημήτριος ὁ Σελεύκου καταπλεύσας ἐκ Ῥώμης τὸν τε Εὐπάτορα Ἀντιόχον ἀναιρεῖ καὶ Ἀσίαν, πρὸς δὲ Ἰούδας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐλθόντα παραγενηθεὶς ἀπεδείχθη. ἔπειτα δὲ Ἀλκιμου τοῦ ἱερέως παρενοχλήσειν ἐπ' αὐτοῦ Δημητρίου ἀηρέθη ἀνδρείως πολέμων. Ἰωνάθης μετὰ Ἰούδαν ἠγεῖται Ἰουδαίων. Ἀλκιμος δὲ ὁ 10 προρορηθεὶς καθεῖλε τὸ τεῖχος τῆς ἐνδοτέρας ἀλλῆς τοῦ ἱεροῦ, ἦν ἴκα καὶ Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος Δημητρίου τὸν λεγόμενον Σωτήρα ἀνελὼν, Ἰωνάθης πορφεύραν ἐνέδουσε βασιλεὺς τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἀκραιῶν, τότε Δημήτριος Δημητρίου 15 ἀπὸ Κρήτης ἐπανήλθε καὶ Ἀλεξάνδρῳ συμβαλὼν εἰς μύχην ἐλάτνει τῆς ἀρχῆς, Πτολεμαῖος δὲ ὁ Φιλομήτωρ πέπτει συμμαχῶν, καὶ Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν προσφυγόντος αὐτῷ Ζάβηλος δυνάστης Ἀράβων Πτολεμαίῳ ψυχορραγοῦντι πέμψας παρεμυθήσατο. Ἰωνάθης δὲ κατὰ Δημητρίου ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐστράτευσεν. 20 ἀλλὰ Τρύφων ὁ καὶ Διόδοτος ἀναιρεῖ τὸν Ἰωνάθην ἐν Πτολεμαῖδι δόλω, ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου P. 239 περιποιούμενος. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου μετ' αὐτὸν ἠγήσατο

11. προροηθεὶς B.
ἐκβάλλει G.

15. Ἀλεξάνδρῳ] ἀλεξάνδρον B. ἐλαύνει]

17. Ἀλεξάνδρον] ἀλεξάνδρῳ B.

18. ψυχοραγοῦντι B.

arma in eum sumpsit. Eo vivis erepto gentis dux Iudas creatus est. Interim infelici morte excedente Antiocho filius Antiochus Eupator de pace cum Iudaeis habenda litteras dat ad Lysiam. Iudas vero restaurato et dedicato altari, icto etiam cum Romanis foedere ipsi amicitia iungitur, et agris colendis Iudaeos studere hortatur. Dum haec geruntur Demetrius Seleuci filius Roma navigio advenit, et Eupatorem Antiochum Lysiamque tollit e medio, cui in Iudaeam profecto Iudas obvium se fecit. Demetrius importunis Alcimi sacerdotis querelle inturbatus Iudam generose bello dimicantem interimit. Iudae successor dux Ionathas substituitur. Memoratus Alcimus interioris arcae templi murum deiicit in terram; quo tempore Antiochi Eupatoris filius Alexander Demetrium Soterem sumpcupatum interficit. Ionathas vero assumpta purpura gentis suae regem se renunciavit. Demetrius alterius Demetrii filius Creta reversus, pugna cum Alexandro commissa, regno eum pellit; Ptolemaeus autem Philometor belli socius accepto vulnere cadit; quare Alexandri ad se confugientis caput Zabelus Arabum princeps Ptolemaeo in extremis constituto solamen daturus transmittit. Ionathas porro Hierosolymorum arcem et Demetrium eam tenentem oppugnat. Verum Tryphon, qui et Diodotus, Antiochi Alexandri filii regnum sibi vindicare meditatus Ionatham dolis circumventum Ptolemaide iubet interimi. Simon

κάλιστα τοῦ ἔθνους προστησάμενος ἡγούμενον τῶν δυνάμεων Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ῥωμαίοις σπισάμενος. τοῦτον ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου γαμβρὸς οἰκεῖος καὶ στρατηγὸς Ἱεριχᾶ. Ἔως τούτου τὰ Μακκαβαίων.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσε 19' Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς ἔτη λ'. τοῦ 5 δὲ κόσμου ἦν ἔτος μεξξ'.

Ἰωάννης ὁ τῶν Ἰουδαίων στρατηγὸς Ὑρκανὸς νικήσας Ὑρκανὸς ἀνομιάσθη.

B Ὁ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλίαν σπένδεται. 10

Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς Σεβαστὴν πόλιν Σαμαρείας πολιορκήσας ἠδάψισε. ταύτην Ἡρώδης ἀνοικοδομήσας Σεβαστὴν εἰς ὄνομα τοῦ Καίσαρος ἐκάλεσεν. ἔπειτα Ἰωάννης Ὑρκανὸς διαπρεπῶς ἠγήσατο πᾶν τοῦ γένους Ἰουδαίων. ἡ δὲ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος ἔως αὐτοῦ λήγει. τοῦτον Ἰωσήπος ἐπὶ Θεοφιλίᾳ πολλὰ μαρτυρεῖ.

Ἰωάννης υἱὸς Σίμωνος σφόδρα διαπρέπων, ἠγησάμενος τοῦ Ἰσθμοῦ Ἰουδαίων ἐν ἱερουσλήμ, καὶ πολέμοις καὶ πλούτῳ, τρισμυρίων ταλάντων ἐκ τῶν πατρῶν Δαβὶδ καὶ Σολομῶνος τάφων ἀνελόμενος, ἄλλοις τε πολλοῖς κατορθώμασι καὶ τροπαίοις κατὰ τῶν πλησιοχώρων Ἀράβων καὶ Ἰδουμαίων καὶ τῆς παράλου Φοινίκης καὶ Σαμαρείας εὐδοκμήσας, ἐν τῷ θορύβῳ τῶν δύο βα-

11. Τρκανὸς νικήσας Τρκανὸν G. Correctum ex B. 15. λήγει] λέγει A. 16. Θεοφιλείᾳ AB. 18. τρισμυρίων] τρισχιλίων m. 21. Ἀράβων — Φοινίκης om. G.

Ionathae frater gentis praefecturam prudenter administrat, et filio Ioanne belli copiarum duce constituto, pacem et foedus inquit cum Romanis. Hunc Ptolemaeus Abubi filius gener eius germanus et Hiericantinae civitatis praefectus occidit. Hucusque Maccabaeorum historia.

Iudaeorum pontifex 19 Ioannes, qui et Hyrcanus, annis 30, mundi vero 5367.

Ioannes, Iudaeorum dux, Hyrcano devicto, Hyrcani nomen assumpsit. Idem cum Romanis amicitiam senatus consulto firmatam pepigit.

Ioannes nomine Hyrcanus Iudaeorum pontifex Sebestem Samariae civitatem stricta vallatam obsidione ac deinde captam ad solum deiecit; quam a se reparatam Herodes in Caesaris honorem Sebestem nuncupavit. Samma deinceps cum laude Ioannes Hyrcanus Iudaeorum tenuit principatum. Ad eius gestorum primordia liber Maccabaeorum primus historiae stilum deduxit; de illius religione et in deum pietate insignia testimonia Iosephus in medium adducit.

Ioannes Simonis filius omni virtutum cultu ornatus Iudaeorum gentis dux institutus, pontificatu, bellorum victoriis et opibus floruit; ex patris Davidis et Salomonis sepulchris talenta ter mille effodit; aliis praecclare gestis et tropaeis clarus de finitimis hostibus et Samaria subacta triumphans parricidalibus odiis ab invicem dissidentibus geminis regibus

σιλέων Ἀντιόχων πρὸς ἀλλήλους τοῦ Γραποῦ καὶ τοῦ Κυζικηνοῦ ἀνααιρεθεὶς τελευτῆ ἀρχιερατεύσας ἔτη λ', κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν κζ'. πολλὰς μυριάδας τάλαντων χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου συνέθασε τῷ Δαβὶδ Σαλομών, ὡς φησιν Ἰώσηπος, ἐξ ὧν Ἰωάννης οὗτος ὁ 5 καὶ Ὑρκανὸς ἕνα τοῦ τάφου Δαβὶδ οἶκον ἀνοίξας ὑπὸ Ἀντιόχου πολιορκούμενος ὡς τρισχλῖα τάλαντα χρυσοῦ ἀνέλατο. ἔπειτα D δὲ καὶ Ἡρώδης ἕλλον οἶκον ἀνοίξας πολλὰ τάλαντα ἐξήγαγε. V. 231 ταῖς δὲ θήκαις τῶν αὐτῶν βασιλείων διὰ βάθους μεμηχανευμέναις οὐδεὶς προσέπελασεν.

10 *Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.*

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ε' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεῖδ'.

Ἀφρικανὸς ἔτη ια' μόνα λέγει τοῦ Φιλομήτορος.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ πρῶτον Ἀλεξάνδρῳ τὴν Θυγα- P. 290

15 τέρα Κλεοπάτραν δούς πρὸς γάμον, ἔπειτα διὰ τὴν Ἀμμωνίου τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ ἐπιβουλήν συμμαχεῖ Δημητρίῳ κατ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν κατὰ τὴν μάχην ἐκπεσὼν τοῦ ἵππου τιτρώσκειται, Ἀλεξάνδρου δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκκοπίσαν ψυχορραγῶν δέχεται.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ζ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Ἐδερ-

20 γέτης ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεμθ'.

B. χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου] ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ G. 4. ὁ καὶ B. καὶ om. G. 6. πολιορκούμενον AB. 13. λέγει τοῦ φ. B. τοῦ φ. λέγει G. 14. ἀλεξάνδρῳ B. Ἀλέξανδρον G. τὴν θυγατέρα] θυγατέρα τῆς G. 15. ἀμμωνίου B.

Antiochis Grypo et Cyziceno ipse discordiis eorum implicatus interficitur, pontificatu ad annos triginta, ut vero placet Africano 27, potitus. Argenti et auri myriadae talentorum patris David sepulcro contumulavit Salomon, ut auctor est Iosephus; ex cuius sepulcri loculo uno aperto, Ioannes hic Hyrcanus Antiochi obsidione coarctatus talentorum tria millia eruit. Hunc imitatus Herodes alium aperuit loculum, et ex eo auri pondus immensum eruit. Thecas vero et regum loculos ob artis subtilem structuram nullus hucusque potuit attingere.

Aegypti et Alexandriae reges.

Aegypti et Alexandriae rex 6 Ptolemaeus Philometor annis 35, mundi vero 5314.

Annos 11 solos Philometori assignat Africanus.

Ptolemaeus Philometor filia Cleopatra in coniugem Alexandro locata, pacem et amicitiam cum eo primis temporibus coluit; mox Ammonii ducis fraudibus belli societatem cum Demetrio hostiliter eum infestante paciscitur; et hic quidem pugnans et equo lapsus vulneratur; caput autem Alexandro amputatum ad se missum iamiam animam redditurus accepit.

Aegypti et Alexandriae rex 7 Ptolemaeus Euergetes secundus annis 28, mundi vero 5349.

Αγύπτου και Ἀλεξανδρείας ἡ βασιλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φούσκων ἔτη ιη΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ετοζ΄.

B Οὗτος και Σωτήρ ἐκαλεῖτο. υἱὸς δὲ ἦν τοῦ Ἐδεργέντου Πτολεμαίου και Κλεοπάτρας πρεσβύτερος· τοῦτον ἡ μήτηρ τῶ ἰ΄ ἔτει τῆς βασιλείας ἀπήλασε, και ἦν βασιλεύων ἐν Κύπρῳ· τὸν δὲ 5 νεώτερον υἱὸν αὐτῆς και ἀδελφὸν τοῦτου Ἀλεξάνδρον ἀνέδειξε βασιλέα σὺν αὐτῇ· ὃς και ἐβασίλευσεν Ἀλεξανδρείας ἔτη ιε΄, και διωχθεὶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων εἰς Λυκίας πόλιν Μύρα φεύγει μετὰ γυναικὸς και θυγατρὸς, κἀκεῖθεν εἰς Κύπρον μετὰ παῖδα, και ἀναιρεῖται ὑπὸ ναυάρχου Χαιρέου πολεμούμενος. μεθ’ ὃν 10 πάλιν τῶ ἀδελφῷ παραδόντες Πτολεμαῖῳ Σωτήρι και Φούσκωνι **C** δι’ ὄγκον τοῦ σώματος κληθέντι τὴν βασιλείαν ἀνεδέξαντο β’ βασιλέα οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ ἄλλα ἔτη η΄. ὁμοῦ ἔτη λγ΄. ὕτινα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ὕντα Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὧδε συντάττονται.

15

Συρίας και Ἀσίας βασιλεῖς.

Συρίας ἰ΄ βασιλευσε Δημήτριος υἱὸς Σελεύκου ἔτη ιβ΄ ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετκγ΄.

D Οὗτος ὁ Δημήτριος ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς δοθεὶς ὀμη-

1. Φούσκων AB. Φούσκος G.	4. πρεσβύτερος] πρεσβύτερης AB.
9. καὶ αἰδα] παιδων m.	10. Χαιρέου] χερέου B. δν] ἂν B.
11. και om. G. Φούσκωνι] Φούσκω G.	12. ἀνεδέξαντο β’ βασιλέα B. ἀνέδειξαν τὸν β’ βασιλεῖων G.
15. συντάττανται B.	16 om. A. και Ἀσίας om. B.
17. δημήτριος υἱὸς σ. B. υἱὸς Σ. Δημήτριος G.	19. Σελεύκων om. G.

Aegypti et Alexandriae rex 8 Ptolemaeus Phuscus annis 18, mundi vero 5377.

Huic quoque Soter nomen fuit. Ptolemaei Euergetae et Cleopatrae senior filius fuit; et a matre anno regni decimo eiectus Cypri sibi retinuit principatum; natu vero minorem filium Alexandrum illius fratrem mater regem saluari curavit, cui rebus administrandis sociam se adiunxit. Regnavit Alexander Alexandriae annis quindecim et a militibus abdicatus cum uxore et filia Myram Lyciae civitatem ac inde Cyprum fuga se proripit; oppugnato vero navigio a Cherea navarcho trucidatur. Subinde Ptolemaeo Soteri Phusco ob tumidum et inflatum corpus ita vocato, sceptrum iterato detulerunt Alexandrini, et gemini regni principem agnoverunt aliis annis octo. Utriusque fratri anni sunt 33, qui quidem post Alexandri fratris necem hoc pacto ordinantur.

Syriae et Asiae reges.

Syriae rex 10 filius Seleuci Demetrius, Soter vocatus, annis 12, mundi vero 5323.

Demetrius hic obses a patre Romam missus, fuga lapsus, Tripoliam

ρος εἰς Ῥώμην φυγῶν εἰς Τρίπολιν Φοινίκης ἐν ἡμέραις παρε-
 γένητο, καὶ ἐπελθὼν Ἀσίαν τε ἐπίτροπον Ἀντιόχου τοῦ παιδὸς
 ἀναιρεῖ καὶ αὐτὸν Ἀντιόχον παραδόξως ἐν ταῖς ὄλαις ἡμέραις
 τοσαύτην κατακτησάμενος ἀρχήν. κατὰ τούτου Πτολεμαῖος τε
 5 συμμαχεῖ Ἀλεξάνδρῳ διὰ μισθοφόρων ξένων καὶ Ἄτταλος ὁ Περ-
 γάμου βασιλεὺς ὁ καὶ κατάγων αὐτόν· πρὸς δὲ ἀντιταττόμενος
 ὁ Δημήτριος τελευταῖα ἰβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ
 τῆς Συρίας Ἀλέξανδρος ὁ ὑποτεταγμένος ἔτη ε', καὶ ἀναιρεῖται
 10 πολεμῶν τῷ Πτολεμαίῳ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν κατάγοντι Δημή-
 τριον τὸν Δημητρίου ἐπὶ τὴν βασιλείαν Συρίας. συμπύπτει δὲ P. 29f
 καὶ ὁ Πτολεμαῖος καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον θνήσκει. V. 232

Συρίας καὶ Ἀσίας ἰα' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη θ'. οὗτος
 υἱὸς ἦν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. τινὲς δὲ ἔτη ι' φασὶν
 αὐτὸν βασιλεῦσαι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 15 ἔτος ρελέ'.

Οὗτος Πτολεμαίῳ φιλωθεὶς Κλεοπάτραν ἑγγυητέραν
 αὐτοῦ καὶ ἐν Πτολεμαίδι ὑπᾶρχουσιν αὐτοῖς Ἰωνάθης ἐλθὼν
 ἐφιλώθη.

Τρύφων ὁ καὶ Διόδοτος παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βαλλᾶ τὴν B
 20 τῶν πραγμάτων ἔγχειρισθεὶς διοίκησιν Ἀντιόχον τὸν Ἀλεξάνδρου
 παρὰ Μάλχον τὸν Ἀραβὸν τρεφόμενον ὑπολαβὼν ἐπολέμει τῷ

1. φυγῶν] φεύγων G. 1 et 3. ἡμέραις . . . Scaliger p. 71.
 5. περγαμοῦ B. 7. ἔτει] ἔτη AB. om. G. 10. τὸν B. τοῦ G.
 19. Ἀλεξάνδρῳ G. 21. Μάλχον Scaliger ex Iosepho Antiq.
 XIII, 5. p. 645. ἐγγαλιούν A. ἐνγαλιούν B. ἐνγαλιούν G.

Phoenices appulit, Lysiamque Antiochi pueri procuratorem, ipsumque
 Antiochum diebus omnino e medio sustulit praeter omnium exspe-
 ctationem amplo sibi comparato imperio. Adversum hunc stipendiariis
 extraneorum auxiliis fretus Ptolemaeus, nec non Attalus Pergami rex Ale-
 xandro, qui Demetrium potestate abdicavit, suppetias tulere. Oppositis
 viribus praelians Demetrius anno regni 12 moritur, fitque rex Alexander
 modo subiiciendus annis quinque, qui certamine in Ptolemaeum, qui De-
 metrium Demetrii filium in Syriae regnum restituit, ad Antiochiam suscepto
 vitam amisit; cedit in eodem praelio Ptolemaeus, brevique tempore inter-
 lecto moritur.

Syriae et Asiae rex 11 Alexander annis 9; fuit hic Antiochi Illustris filius,
 quem nonnulli, inter quos est Eusebius, annis 10 regnum tenuisse
 volunt; mundi vero 5335.

Hic foedere cum Ptolemaeo percusso Cleopatram eius filiam uxorem
 ducit; ad utrumque vero Ptolemaide morantem Ionathas accedens novo
 amicitiae nexu coniungitur.

Tryphon, qui et Diodotus, ab Alexandro Balae filio rerum admini-
 stratione suscepta filium eius Antiochum Malchi Arabum regis curia, in qua
 fuerat educatus, redeuntem, cum in solio collocasset, Ionathae foederatus

Δημητρίῳ, φιλωθεῖς Ἰωνάθῃ, ἥλικα πολλῶν Ἰωνάθῃς κρατήσας τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τοῦ ἀδελφοῦ ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ Τρύφων Ἰωνάθῃν δεδοικῶς ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα Ἀντιόχον καὶ ἑαυτὸν ἀνεπιεῖν βασιλεῖα μετὰ δυνάμειος πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα πείθει πάντας Ἐπόλυσοι πλην χιλίων καὶ συμπορευθῆναι ἕως Πτολεμαίδος τὰς 5 ἐκεῖ παραληφόμενον δυνάμειος. Ἰωνάθῃς δὲ συναπῆλθεν ἕμα χιλίοις μόνοις ἀπατηθεὶς ἐν Πτολεμαίδι. δῆσας δὲ τοῦτον ὁ Τρύφων ἐπιστρατεύει Ἰουδαίοις, ὧν ἤγειτο Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου, τάλαντά τε ῥ' ἐπέζητει καὶ δύο τῶν παιδῶν Ἰωνάθου αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, ὁ δὲ Σίμων εἰδὼς ὅτι πάντα ψεύδεται πλην δέδωκε πάντα 10 καὶ οὐδ' οὕτως τῷ φόνου τὸν ἀδελφὸν ἐξέλατο.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἰβ' ἐβασίλευσε Δημήτριος Δημητρίου τῷ α' 1
 D ἔτη γ' ὁ καὶ Σιδηρίτης. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, εἰμδ'.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἰγ' ἐβασίλευσεν Ἀντιόχος ὁ Σιδήτης ἔτη θ'.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, εἰμζ'. 15

Οὗτος ἀδελφὸς ἦν τοῦδε τοῦ Δημητρίου.

Οὗτος Τρύφωνα τὸν ἀνελόντα Ἰωνάθῃν καὶ Ἀντιόχον τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου καὶ ἑαυτὸν βασιλεῖα Συρίας ἀνεπιόντα ἐκ Σιδῆς

3. ἑαυτὸν B. αὐτὸν G. 4. Post βασιλεῖα aliquid excidit.
 6. παραληφόμενος G. 7. ἐν] ἐν τῇ G. 9. ρ'] ἐβδομήκοντα G.
 Ἰωνάθου αὐτοῦ] αὐτοῦ om. G. 10. δέδωκε] ἔδωκεν G.
 11. ἐξέλατο B. ἐξήλατο G. 12. τῷ α' B. τὸ πρώτον G.
 13. ἔτη] ἔτει B. σιρικπίδης B. σιρισπίδης A. Σιθισπίδης G.
 Correctum Σιδηρίτης ex p. 292 d. 14. Vulgo Σιδίτης.
 17. Τρύφωνα] τὸν Τρύφωνα G.

bello Demetrium exagitabat; quocirca virum sibi demereri studebat, eo maxime momento, quo Ionathas plurimis auctus victoriis societatem cum Romanis inierat et fratris appellatione ab eis fuerat exceptus. Tryphon vero Ionatham veritus puerum Antiochum interficere, ac sibi tyrannidem vindicare meditatus, dolis Ionatham convenit; et socios, mille exceptis, a se ablegare hortatus, Ptolemaidem versus ei se comitem exhibet, ut positis ibidem copiis sese adiungeret. Ionathas dolum passus cum virorum mille comitatu Ptolemaidem proficiscitur. Eo mox vinculis obstricto in Iudaeos, quorum Ionathae frater Simon ducem se praebebat, bellum movet, pacisque causa talenta septuaginta dari et Ionathae filios duos sibi committi postulat. Simon licet simulantem praesentiret, nullis tamen expensis parcendum ratus cuncta exhibuit; at neque sic parata caede fratrem redemit.

Syriae et Asiae rex 12 Demetrius, Demetrii filius, Siderites dictus, qui primum regnavit annis 3, mundi vero 5344.

Syriae et Asiae rex 13 Antiochus Sidites annis 9; erat porro mundi annus 5347.

Fuit hic Demetrii nuper memorati frater.

Idem Tryphonem Ionathae et Antiochi filii Alexandri parricidam et iniquum regni usurpatorem Dara primum et inde Orthosiam se recipientem

ἐλθὼν πολιορκεῖ εἰς Λάρα καταφυγόντα κάκειθεν εἰς Ὀρθωσίαν.

ἔξ ἧς διωχθεὶς εἰς πῦρ ἐνυλλόμενος θνήσκει.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἰδ' ἐβασίλευσε Δημήτριος τῷ β' ἔτη δ'. τοῦ Ρ. 292
δὲ κόσμον ἦν ἔτος ςεξ'.

5 Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἔτη κς'.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςεξ'.

Χρῆ γινώσκειν ὅτι τὰ κς' ἔτη οὐκ εἰσι μόνου τοῦ Γρυποῦ
Ἀντιόχου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κυζικίου. πρῶτον γὰρ ὁ Γρυπὸς βα-
σιλεύσας ἔτη δ' ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ Κυζικίου, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ
10 Κυζίκιος ἔτη ιη'. καὶ πάλιν ὁ Γρυπὸς ἐκβαλὼν τὸν Κυζικίον ἐβα-
σίλευσε τὰ λοιπὰ ἔτη δ', καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ἐπολέμουν ἄλ-
βήλους.

Ἀντιόχος ἕμα Ὑρκανῶ ὁ Γρυπὸς Σίνδαν τινα στρατηγὸν τῶν V. 233

Πάρθων νικήσας τρόπιον ἐστήσει παρὰ τῷ Λόκῳ ποταμῷ.

15 Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος. οἱ ἐν Σικελίᾳ δοῦλοι
πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοσφαγίαν ἐτρέπησαν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ςεξ'.

Σελευκος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ τὸν Κυζικίον ἐκβαλὼν
ἐκράτησε βραχύ.

20 Σελευκὸν ζῶντα κατέκασεν ὁ Κυζίκιος Ἀντιόχος.

Ἀντιόχος ὁ Κυζίκιος φηγῶν εἰς Πάρθους Πομπηίῳ προῦδω-
κεν ἑαυτόν.

1. Λάρα Scaliger p. 71. Vulgo Λαρά. 3. τῷ β'] τὸ δεύτερον m.
ἔτη] ἔτει A. 4. ςεξ' m. 8. Formam κυζικίου et reliquos casus
per totam hanc paginam praebent AB, ab Goaro in Κυζικηρὸς mutatam.

stricta premit obsidione; inde tamen eiectus, in ignem praeceps actus mo-
ritur.

Syriae et Asiae rex 14 Demetrius secundum regnans annis 4, mundi
vero 5356.

Syriae et Asiae rex 15 Antiochus Grypus annis 6, mundi vero 5360.

Observandum annos istos 26 haud Grypi solius regno, sed et Cyzi-
ceni accenseri. Annis siquidem quatuor Grypus tyrannide potitus, mox
eiectus est a Cyziceno; Cyzicenus iste annis octodecim tyrannidem tenuit;
rursum expulso Cyziceno Grypus reliquos quatuor annos in imperio exegit;
atque ita alterna potestate usi mutuis sese infestabant proeliis.

Antiochus Grypus Hyrcano sibi adiuncto Sindam e Parthorum duci-
bus quempiam ad Lycum flumen proffigat, de quo sibi tropaeum erigit.

Servile bellum in Sicilia, quo servi in Sicilia armis obsessi mutuis
caedibus se confecerunt, anno mundi vulgari 5360.

Seleucus, Antiochi Grypi filius, Cyziceno devicto, regnum haud longo
spatio assequitur.

Antiochus Cyzicenus Seleucum vivum igne consumpsit.

Antiochus Cyzicenus via, qua ad Parthos fugiebat interceptus, Pom-
peio se tradidit.

Ἰστέον ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἔξωσθεις λέγεται ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων διωχθεὶς Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ἔξωσθεις ὀνομάζεται.

Τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου τοῦ προρρηθέντος υἱοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Πτολεμαῖον μάχῃ μερίζεται ἢ τῆς Συρίας ἀρχὴ εἰς τε Δημήτριον τὸν τοῦ Δημητρίου υἱὸν ὀρμώμενον ἐκ τῆς Σελευκίας καὶ εἰς τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου ὀρμώμενον ἐκ Συρίας καὶ Ἀντιοχείας Ἀντίοχον. ἀλλὰ τοῦτον ὁ Δημητρίου Δημήτριος τάχιστα νικήσας χειροῦται τὴν ἀρχὴν ἔτη Δγ'. ὅθεν καὶ Νικάνωρ ἐκλήθη. στρατεύσας δὲ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς 10 Βαβυλῶνα αἰχμάλωτος γίνεται ὑπὸ Ἀρσάκου καὶ εἰς τὴν Παρθικὴν ἀναχθεὶς ἐφρουρεῖτο σιδηρωθεὶς. ὅθεν καὶ Σιδηρίτης ἐλέγγοτο ὕστερον.

Ὅστις πρὸ τῆς εἰς Παρθικὴν φρουρᾶς ἐκ Κρήτης ἐπαπελθὼν καὶ Συρίας κρατήσας Ἀπολλώνιον ἔταξεν Ἰουδαίους πολεμεῖν 15 Ἰωνάθης δὲ ἅμα μυριοῖς ἐπιλέκτοις Ἰόππην κατέσχε κτείνας ἢ τῶν σὸν τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὁ αὐτὸς Ἄζωτον ἐμπρήσας τὸ παρ' αὐτοῖς εἶδωλον τοῦ Λαγῶν ἀφαιρεῖται.

Τῷ αὐτῷ Δημητρίῳ Δημητρίου Σωτήρι ἐπιλεγόμενῳ καὶ Νικάνωρι Πτολεμαῖος δίδωσιν ἀφελόμενος Ἀλεξάνδρου τὴν θυγα- 20 P. 293 τέρα Κλεοπάτραν ὁμοῦ καὶ τῆς Συρίας ἀρχὴν. ἀπέστησαν δὲ αἱ δυνάμεις τοῦ Δημητρίου καὶ ἐδείχθη Ἰωνάθου πέμψαι στρατέυ-

6. τὸν τοῦ δημητρίου B. τὸν δημητρίου A. τοῦ Δημητρίου G.

7. σελευκίας A. 11. γίνεται om. G. 16. Ἰόππην] Vulgo Ἰώππην. 17] η G. 20. ἀλεξάνδρου B. ἀλεξάνδρ G.

Observandum hunc a matre solio depulsum ferri, Alexandrum autem fratrem a militibus, ex quo Depulsi nomen obtinuit.

Alexandro Antiochi Illustris filio memorato pugna in Ptolemaeum commissa caeso, inter Demetrium Demetrii filium e Seleucia, filium illius Alexandrum e Syria, et Antiochum ex Antiochia irrumpentes Syriae regnum per partes discinditur; hoc tamen postremo brevi tempore confecto Demetrii filius Demetrius regno potitur annis tribus, ex quo Nicanor vocatus. Expeditione deinde in Arsacem ad Babylonem suscepta, captus ab Arsace in Parthiam abductus ferreis compedibus includitur; ex quo Siderites postmodum dictus est.

Hic ante Parthicum carcerem e Creta redux et Syriae regni compos factus Apolloniam in Iudaeos armavit. Ionathas autem electis mille viris stipatus, ex Apollonii sociis caesis millibus octo, Ioppen occupavit. Idem Azotum urbem vastavit flammis et Dagonis idolum divinis honoribus cultum sustulit

Ipsi Demetrio, Demetrii Soteris filio, Nicanori quoque dicto, filiam Cleopatram Alexandro ereptam locat Ptolemaeus, unaque regnum in dotem offert. Suorum vero defectione Demetrius attonitus auxiliares copias An-

μα πρὸς συμμαχίαν αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, ὑποσχόμενος καθαρῶσαι τὰς πόλεις Ἰουδα τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, εἰ νικήσει. Ἰωνάθης δὲ ἀπέστειλεν αὐτῷ τρισχιλίους, οἳ καὶ διέφθειραν εἰς Ἀντιόχειαν Ἑλλήνων μυριάδας δέκα τῶν ἐπαναστάντων κατὰ Δημητρίου πολιτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐνέκησαν. Δημήτριος δὲ νίκηςας πάντα διεψεύσατο τὰ πρὸς Ἰωνάθην.

Ἐν τούτοις οὖν ἀναιρεῖται Ἰωνάθης ὑπὸ Τρύφωνος δόλω καὶ κρατεῖ μετ' αὐτὸν Σίμων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η'.

Σποράδην.

B

10 Ὀππιος Κελτοὺς χειρώσατο.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἔάλω Καρχηδῶν τὸ ἕσχατον ὑπὸ Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου ἔχουσα ἔτη χμ' ἀπὸ κτίσεως, κατὰ δὲ ἄλλους ψμῆ'.

Ἀντιόχον τὸν Σιδήτην Ἀρσάκης Πάρθος ἀνέιλε.

15 Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου μετὰ τὸ ἀνελεῖν Σίμωνα τὸν οἰκίον πενθερὸν δόλω παρὰ πότον τῷ Ἀντιόχῳ ἐδήλωσεν ἀποστεῖλαι δύναμιν αὐτῷ πρὸς τὸ παραδοῦναι αὐτῷ τὴν Ἰουδαίαν. Ἰωνάθης δὲ C

ὁ Σίμωνος υἱὸς μαθὼν τὰ συμβάντα τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπὸ Πτολεμαίου τοὺς μὲν ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἐν Γαζαρηνοῖς V. 234

20 ἀναιρεῖ, τῷ δὲ Ἀντιόχῳ φιλωθεὶς καὶ παρὰ τοῦ πλήθους τὴν ἀρχὴν λαβὼν τὸν αὐτὸν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖον, καὶ Ἀντιόχῳ συμ-

1. συμμαχίαν B. 2. νικήσοι G. 11. ἐπὶ] ἐπὶ τοῦ G.

14. Vulgo Σιδήτην. Sideritam restituit m. Vulgo Ἀρσάκιος. Correctum ex Eusebio p. 359. 16. πενθερὸν] γαμβρὸν m. 17. Ἰωνάθης] Ἰωάννης m. 19. γαζαρηνοῖς A. γαζήροις B.

tiochiam ad se mittere Ionatham rogat, Iudaeorum urbes gentilium praesidiis expurgandas, si pugna superior evadat, pollicitus. Ionathas viros ter mille expedit Antiochiam, qui Graecorum Antiochiae tumultuantium myriades decem interfecerunt et urbem flammis vastaverunt. Demetrius posthac promissa Ionathae simulate facta rescindit.

Ipsae Ionathas demum Tryphonis dolo perit; Simon autem eius filius rebus potitus est annis octo.

Miscellanea.

Oppius Celtas edomuit.

His temporibus Carthago a Scipione Africano iunioris ultime capta est, anno a primo eius conditu 640, vel ut aliis placet 748.

Antiochum Sideritem Arsaces Parthorum princeps occidit.

Simone proprio genero inter convivandum insidiosae necato, Ptolemaeus Abubi filius re Antiocho litteris manifestata, militares copias quibus Iudaeam ipsi subiiciat, ad se mitti sollicitat. Simonis autem Ioannes filius perceptis, quae in patrem et fratres fuerant attentata, sicarios ad se Gazarum missos ipse trucidat, et pace cum Antiocho firmata, delatum sibi imperium suscipit, Ptolemaeumque ultus, in Hyrcanos Antiocho fert opem. Eo bello

μαχεί κατά Ἑρκανῶν· ἐνθα μεγάλως εὐδοκμήσας Ἰωνάθης Ἑρκανὸς ἐπινομάσθη, ἀριστεύσας πλείστα.

Καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Ἀβούβου Σίμων παρὰ πότον τοῦ ἰδίου γαμβροῦ δόλω σὺν τοῖς υἱοῖς πλην Ἰωάννου, ὃς Ἰωάννης ὁ Ἑρκανὸς μετονομασθεὶς ἐκράτησεν Ἰουδαίων ἔτη κς' 5 στρατηγῶν καὶ ἀρχιερατέων.

D Ἔως τούτου περιέχει ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων, ἡ δὲ δευτέρα τὰ κατὰ Σέλευκον καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα καὶ Δημήτριον τὸν Σωτήρα καὶ Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον. ἡ δὲ τρίτη τὰ κατὰ τὸν Φιλοπάτορα Πτολεμαῖον ἱστο-10 ρεῖ, ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πρὸ τῆς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς βασιλείας ἔτει λ'. ταύτη δὲ καὶ πρώτη τῶ χρόνῳ ἐστίν. ἡ δὲ τετάρτη ἐξαιρετος περὶ τοῦ αὐτοδύστοτον εἶναι τῶν παθῶν τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν καὶ περὶ τῆς τῶν ἐπτα σὺν τῇ μητρὶ ἀθλήσεως κατὰ τοὺς Ἰωνάθου τοῦ Μακκα-15 βαίου χρόνους καὶ Σίμωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

P. 294 Ἀγύπτιον μὲν Πτολεμαῖος ὁ Ἐδεργέτης, Συρίας δὲ καὶ τῆς μικρῆς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλλᾶ λεγόμενος, υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, Ῥωμαίων δὲ ἄριστοι ἐκράτουν· καὶ ἄλλοι μὲν στρατηγοὶ, πάντων δὲ μᾶλλον Σκιπῶν ὁ νέος ἕκγονος τοῦ 20 Ἀφρικανοῦ Σκιπῶνος, ὃς καὶ Καρχηδονίοις τοῖς κατὰ Αἰβύνην τὸν τρίτον ἐπιστήσας καὶ τελευταῖον πόλεμον γενναίως τοῖς ὀπλοῖς

1. Ἑρκανῶν] Ἑρκανῶ A. Ἑρκανὸν B. 3. Ἀβούβου Σίμων] Legatur Abūboush. ἀβούβουσι B. 5. ἐκράτησεν τῶν Ἰουδαίων G.

fortiter se gerens et ubique virtutis et animi praeclara relinquens argumenta, Hyrcani nomen Hyrcanis caesis promeruit.

Simon a proprio genere Ptolemaeo Abubusis ad convivium cum filiis vocatus dolo perimitur; caedem evadit Ioannes alter filius Hyrcani nomine clarus, qui Iudaeis annis 26 praefuit dux et pontifex summus constitutus.

Liber Maccabaeorum primus temporis huius historiam continet. Quae Seleucum et Antiochum Illustrum et Antiochum Eupatorem et Demetrium Sotereum et Iudam Maccabaeum spectant, secundus exhibet. Tertius de Philopatore Ptolemaeo narrationem instituit; ut nimirum Iudaeorum gentem annis ante regnum Illustris Antiochi circiter triginta funditus extirpare meditatus est. Iste vero liber rerum narratarum et temporis ordine reliquis prior est. Eo commendatur quartus quod pium erga deum animum passionibus superiorem esse doceat; deque exhausto Ionathae Maccabaei et Simonis fratris eius temporibus a septem fratribus et matre martyrii certamine plura prosequatur.

Aegypti quidem Ptolemaeus Euergetes, Syriae vero et Asiae minoris Alexander Balse dictus, Antiochi Illustris filius, Romanam vero rempublicam optimi quique moderabantur; florebant tunc insignes militiae duces plurimi, omnium vero praeclarissimus Scipio Iunior Africani Scipionis nepos, qui Carthaginenses ad Libyam positos ter repetitis praeliis aggressus,

ἐκράτησε μετὰ χμ' ἔτη, καθ' ἑτέρουσ δὲ ψμῆ' τῆς οἰκοδομῆς τὴν Καρχηδόνα καταστρεφάμενος. τότε δύο στρατηγοὶ Ῥωμαίων ἠττηθέντες εἰς μὲν ἀγρήθῃ, θάτερος δὲ ζωρηθαῖς εἰς Ῥώμην ἐστάλη σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς, αὐτός τε ἀναξέζυξας Σκιπίων * * * * * 5 τῶν ἐξ αὐτῶν καταγόντων τὸ γένος ἔτι κρατούντων ἀπὸ τῶν Ἄλε- Β ξάνδρου χρόνων Αἰγύπτου καὶ Συρίας καὶ Ἀσίας, ἐν μέρει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ Βαβυλωνίας, τῆς Μακεδόνων δυναστείας ὑποφύρου Ῥωμαίοις ταχθείσης, ὡς πρὸ βραχέος δεδήλωται.

Μικίψας Νομηδίας βασιλεὺς καὶ Ῥωμαίων σύμμαχος τέθνη- 10 κεν, οὗ νόθος παῖς Ἰουγόρθας λεγόμενος δόλω τοὺς ἐκείνου γνησίους ἀνελὼν παῖδας χειροῦται τὴν ἀρχήν. ἐφ' ᾧ Ῥωμαῖοι δεινοπαθήσαντες διὰ Μαρίνου πρῶτον ὑπάτου στρατεύουσαι ἰσχυρῶς τῇ μάχῃ κρατήσαντος, τοῦ Ἰουγόρθα φεύγοντος, ἔπειτα διὰ Μετέλλου, καὶ τούτου ὑπατικοῦ γενναίως εὐδοκμήσαν- 15 τος, τελευταῖον δὲ διὰ Σύλλα, τοῦ καὶ αὐτὸν Ἰουγόρθαν ζῶντα C χειρωσαμένου καὶ θριαμβεύσαντος ἐπ' αὐτῷ πρὸ τοῦ ἔρματος ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὑπατείαν ἀγομένῳ δεσμῶ, ἧτις ἦν ὀλυμπιάδι ρξέ'.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐξ ἑβασίλευσεν Ἀντιόχος ὁ Κυζίκιος ἔτη ια'. 20 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εἰπέ'.

2. Ῥωμαίων] Καρχηδονίων G. 4. Lacinae signa om. AB.
 5. ἐτι κρατούντων] ἐπικρατούντων G. 9. Μικίψας G. Vulgo
 Νομηδίας. 13. τοῦ B. τοῦ δὲ G. Ἰουγόρθα B. οὐγαρθα A.
 Ἰουγορθα G. 15. Ἰουγορθαν G. 16. πρὸ τοῦ ἔρματος
 Scaliger p. 72. Vulgo πρῶτον (πρώτου B.) ἄρμαχος G.
 20. εἰπέ' m.

ultimo tandem praelio fortiter dimicans armis superior evasit; et Carthaginem post annos 640, vel ex aliorum calculis 748, a positis eius fundamentis evertit. Eo tempore duorum Carthaginensium exercitus ducum uno interfecto, alter bello captus Romam cum captivis aliis missus est; Scipio vero regressus ab iis genus ducentes post Alexandri tempora, nec non Aegypto et Asiae dominati, Babyloniam quoque tenuere subiectam; tandem vero Macedonicum imperium Romanis vectigal pendere cogitur, ut paulo superius declaratum est.

Mycipsa Numidiae rege Romanorum foederato vita functo filius eius spurcius, cui nomen Iugurtha, legitimis filiis dolo necatis, regnum sibi vindicat, quo Romani exacerbati Marii consulis industria primo praelio vires eius prosternunt; tum Iugurtha in fugam acto, Metello viro consulari duce ac fortiter praeliante vincunt secundo Romani; postremo denique Romanis copiis Sylla consule praefecto Iugurtha vivus capitur, eoque Romae triumphum infra consulatum agente vincustus ante currum ductus est Olympiade 165.

Syriae et Asiae rex 16 Antiochus Cyzicenus annis 11, mundi vero 5386.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων κ' ἀρχιεράτευσεν Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος ἔτη λ'.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ετῆς'.

D Ἰανναῖος τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς ἀνείλε, μη-
V. 235 δένα τοῦ γένους ὑπολειψάμενος. διὰ τοῦτο καὶ πῦσαι αἱ πόλεις Ἰουδαίων ἀπέστησαν αὐτοῦ, ὡς διὰ Κλεοπάτρας μητρὸς Ἀλε-
ξάνδρου ἐπέστρεψε, συμμαχοῦντων Αἰγυπτίων αὐτῷ.

Ἰανναῖος ὄξυς καὶ ἔβριστις καὶ ἀγριώτατος ἦν σφόδρα. τοῦ-
τον οἱ καλακύνοντες Ἀλέξανδρον ἔλεγον, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὄξυς
καὶ ἀνεμπόδιτον, οἱ δὲ μισοῦντες Θρακιδῶν, ὡς ἀδικώτατον. 10

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Κλεοπάτρα Σαλτῆ τοὺς παῖ-
δας ἀποβαλῶσα καθ' ἑαυτὴν ἔδοξε βασιλεύειν, ἐπιτρόπους ἔχου-
P. 295 σα δύο τῶν Ἰουδαίων Ἀνανίαν καὶ Χελκίαν, πάντα τὰ κατ' αὐ-
τὴν διοικοῦντας, δι' ὧν Ἰανναῖος φιλωθεὶς αὐτῇ συμμαχοῦς Αἰ-
γυπτίους ἔσχε κατὰ Παλαιστίνης· καὶ τῶν ἀποστατησάντων 15
Ἰουδαίων τὰς πόλεις ἀφανίζων καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἀφειδίως ἀπο-
σφάττων μέχρι γυναικῶν καὶ παιδῶν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν πέραν
Ἰορδάνου πόλεων καὶ Ἑσβεθῶντα καταλαβόμενος, Ἀμμωνίτην τε
καὶ Μωαβίτην ἐπελθὼν, Δῶρα, τὴν πρὸς τοῖς Ἀραβι Πέλ-

3. ετῆς m. 6. αὐτοῦ B. ἀπ' αὐτοῦ G. 8. Ἰανναῖος m. Vulgo Ἰωανναῖος. Ἰωανναῖος B. , καὶ ἔβριστις om. B. 10. Θρακιδῶν A. Θρακιδῶν B. Θρακιδῶν G. 11 et 559, 10. Vulgo Σαλτῆ et Σαλτῆ. 12. ἀποβαλῶσα B. ἀποβάλλουσα G. 13. χελκίαν B. Χαλκίαν G. 14. Ἰωανναῖος G. 15. ἀποστησάντων G. 18. Vulgo Ἀμμωνίτην τε καὶ Μωαβίτην. Correxit Scaliger p. 72. 19. Δῶρα] δῶρον B. Vulgo Δῶρα. τῆν] τε καὶ G.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 20 Iannaeus, qui etiam Alexander, annis 30, mundi vero 5397.

Iannaeus reliquos suos fratres et consanguineos, nullo suae stirpis relicto, interfecit, qua de causa Iudaeorum civitates cunctae ab eo defeecerunt, quas Cleopatrae matris Alexandri Ptolemaei industria et Aegyptiorum viribus auxiliariis sub imperium redire coegit.

Iannaeus acerbi animi, ad iniurias proclivis et moribus supra modum agrestis extitit; quem ob animi vehementiam et infractam indolem adulatores Alexandrum, inimici Thracadam, ceu ad iniurias promptum vocabant.

His temporibus Cleopatra Salene liberis amissis penes se imperium omne assumpsit, Iudaeis duobus Anania et Chalcia rerum suarum procuratoribus institutis, iisdemque res omnes ad eam spectantes administrantibus, per quos Iannaeus illi foederatus belli in Palaestinam moti Aegyptios sibi comparavit auxilios; quorum armis perduellium Iudaeorum urbes cepit et in mulieres ac pueros crudelitate exserta contribules suos omnes inhumane maectavit. Iniurias autem ultus est posito a civitatis trans Iordanem saevitiae exordio; cepitque Esbuntem ac inde in Ammanitem et in Moabitatum excurrit regionem; Doram expugnavit et Pellam Arabibus conternā-

λαν, Γάδαρα τὴν πρὸς Θερμοῖς ὕδασιν, Ἄβιλου, Ἴππον, Αἶαν, Φιλοτερίαν, Μακεδόνων ἀποικίας, καὶ Βασάν τὴν νῦν Σκυθόπολιν, Μάλλειαν Σαμαρείας, Θαβὼρ ὄρος, Γαβαάν.

Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος πόλεμον ἐξάγων πρὸς Ἀντίοχον Β 5 τὸν παῖδα τοῦ Γρουποῦ τὸν καὶ Διονύσαν ἐνίκησεν.

Οὗτος τὴν Τυρίων γῆν ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν νῆσον. ἐπανάστασις δὲ πειραθεῖς Ναβαταίων καὶ Ἰτουραίων Δίγαιον στρατηγὸν ἐπεμψε Γαλιλαῖον κατὰ Ναβαταίων. αὐτὸς δὲ κατὰ τῶν Ἰτουραίων εἰς πόλεμον ἐτοιμαζόμενος θνήσκει βασιλεύσας ἔτη λ', 10 Σαλίην γαμητῆ τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίσας, ὄντων αὐτῆ δύο παίδων ἐξ αὐτοῦ Ἵρκανοῦ καὶ Ἀριστοβοῦλου. ἐντεῦθεν δὲ τὰ Ἰουδαίων συγκέχυνται.

Ἰουδαίων κα' ἐβασίλευσε Σαλίνα ἢ καὶ Ἀλεξάνδρα ἔτη θ'. τοῦ Ο 15 δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρκζ'.

Ἀλεξάνδρα ἢ καὶ Σαλίνα πάντη τῆς ὠμότητος ἀποδέουσα τοῦ ἀνδρὸς Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου, τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ταῖς χορηταῖς ἐννοίαις κερδήσασα διὰ δόξαν εὐσεβείας καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὀρθὴν πίστιν καὶ περὶ τοὺς πατέρας νόμους ἀκρί-

1. Ἄβιλα] ἄβιλαν B. Ἀβιλλαν G. Ἴππον, Αἶαν] Ἀπολλωνίαν m.
2. φιλοτερίαν B. Φιλοταιρίαν G. 3. Μάλλειαν] Μαλλίαν G.
- Μάριεσαν Iosephus Antiq. XIII, 15, p. 674. Σαμαρείας] Σαμαρείαν G. Γαβαάν] Γάβαλα Iosephus.
4. Ἰανναῖος B. Ἰωανναῖος G.
7. Ναβαταίων Scaliger. Vulgo Ἀναβαταίων.
10. ἐγχειρίσας Scaliger. Vulgo ἐγγειρήσας. ἐγχειρίσας est p. 299 b. et alibi: sed ἐγγειρεῖ p. 295 d.
13. σαλίνα B. σαλίνα A. Σαλίνα G. Salina est apud Eusebium p. 362. Messalina p. 89. ἀλεξάνδρα AB.
15. Σαλίνα G. ἀποδέουσα B.
16. Ἰανναίου] Ἰωανναίου G.
18. ἀκρίβειαν] ἀκριβείας G.

nam, mox Gadaram calidis aquis scatarientem, Abilam, Apolloniam, Philotaeriam, Macedonum colonias, Basan insuper, Scythopolis nunc dictam, Mariasam Samarise, Thabor montem, Gabala et alia loca dira vastitate foedavit.

Iannaeus, qui et Alexander, Antiochum Grypi filium, Dionysium alio nomine vocatum, bello indicto prostravit.

Suscepta insuper in Tyrios expeditione insulam obsidione vexabat. Insulentibus autem Nabataeis et Ituraeis Digaem ducem Galilaeum in Nabataeos instruxit, ipse Ituraeos excepturus proficiscitur. Anno regni trigesimo leto fungitur, Salinaeque uxori, e qua filios duos Hircanum et Aristobulum susceperat, regnum moderandum commisit; ex quo Iudaeorum res sus deque perturbatae.

Salina, quae Alexandra Iudaeis ordine primo supra vicesimum imperavit annis 9, mundi vero 5427.

Alexandra, alio nomine Salina, viri Iannaei sive Alexandri, a crudelitate penitus aliena collatis in Iudaeorum gentem ingentibus beneficiis cunctorum animos sibi promeruit; tum vero pietatis eius opinio, erga numen fides et patrios mores observantia imperium stabile et ad annos novem te-

βειαν εὐσταθῶς βασιλεύσασα ἕτη θ'. ταύτην τὸ Φαρισαϊκὸν
 Δῆγμακον σύστημα, ὡς τῶν ἄλλων δύο, Σαδδουκαίων καὶ Ἑσ-
 σηωνῶν, εὐσεβέστερον εἶναι δοκοῦν, καὶ τούτοις τὴν τῶν πραγμά-
 των ἐγχειρεῖ διοίκησιν ὡς Θεοφιλῆς. καὶ ἦν ἡ μὲν ἀπόλαυσις τῆς
 ἀρχῆς τῶν Φαρισαίων δεσμώντων καὶ λυόντων ὡς ἤθελον, αἱ 5
 δὲ δυσχέρειαι τῆς γυναικὸς, καὶ περ οὔσης δεινοτέρας καὶ φοβε-
 ρᾶς τοῖς ἕξω. πλὴν ἤρχε τῶν πολλῶν καὶ ἤρχετο ὑπ' αὐτῶν. δύο
 δὲ παίδων Ἀριστοβούλου καὶ Ἰρκανοῦ ταύτη προσόντων αὐτῇ
 τὴν βασιλείαν Ἰρκανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ ἐπέτρπεπε περὶ τὸν θάνα-
 P. 296 τον, Ἀριστοβούλῳ δὲ τῷ νεωτέρῳ τὴν ἀρχιερωσύνην. ἀλλ' οὗτος 10
 ἀσθενούσης τῆς μητρὸς ἀρκύσας τὸν καιρὸν μετὰ πολλῶν ὀ-
 κειῶν κρατεῖ τῶν ἐρυμάτων καὶ μισθοφόρους ἐκ τούτων ἀφροίσας
 V. 236 τοῖς χρήμασιν ἀνείπεν ἑαυτὸν βασιλεῖα. τὸν δὲ Ἰρκανὸν οἰκτεί-
 ρουσα Σαλίνα πονοῦμενον τὴν Ἀριστοβούλου γαμετὴν σὺν τέκνοις
 καθείρξε πρὸς τῷ βορείῳ κλίματι τοῦ ναοῦ εἰς Βαρεῖς τὸ φρούριον· 15
 καὶ ἐν τούτοις τελευτῆ πρὶν Ἀριστόβουλον τιμωρήσασθαι περὶ τῆς
 καθ' Ἰρκανοῦ ἐπαναστάσεως διοικήσασα, ὡς προείρηται, τὴν ἀρ-
 χὴν ἔτισιν θ' καὶ τὸν Ἰρκανὸν ταύτης κληρονόμον καταλιποῦσα.
 Βπρὸς δὲ Ἀριστόβουλος παραταξάμενος πολέμῳ νικῆ πρὸς Ἰερι-
 χοῦντα συμβαλῶν, καὶ μεταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν οἱ πλείους τῆς 20
 Ἰρκανοῦ μοίρας. ὁ δὲ μετ' ὀλίγων φιλῶν τὸ λεχθὲν ἐν Ἰερου-

2. ἑσηνῶν B. Εισιῶν G. 3. δοκοῦν Scaliger. Vulgo ἐδόκον.
 6. δυσχέρεια B. οὔσης B. οὔσαις G. 12. ἐκ τούτων om. G.
 14. σαλίνα B. 15. καθείρξεν AB. καθείρξας G. εἰς βα-
 ρεῖς AB. εἰσβαρεῖς G. εἰς Βαρεῖν Scaliger. 18. καταλιποῦ-
 σα B.

nendum paraverunt. Nam Pharisaeorum sodalitiū Sadducaeorum et Es-
 senorum visum potius maiori sedulitate colebat; illaque vicissim, religionis
 studiosa Pharisaeis melioribus aestimatis, publicae rei curam committebat;
 quocirca penes Pharisaeos pro libero animos ligantes vel relaxantes supre-
 mae stabat potestatis usus; mulieris vero austeram semper et extraneis
 gravem et timendam se exhibentis molestiae fuerunt propriae. Pluribus
 hoc pacto sibi plane subiectis ipsa ex Pharisaeorum nutu tota pendebat.
 Duorum autem ex se filiorum uni quidem Hyrcano nimirum seniori leto
 proxima regnum reliquit, iuniori Aristobulo pontificatu assignato. Hic
 matre morbo gravata tempus commodum nactus, munitis quibuslibet locis
 occupatis, conductisque pecunia militibus regem se proclamat. Salina ex
 adverso Hyrcani afflicti miserata Aristobuli uxorem cum liberis boreali tem-
 pli statione et praesidio munito, cui Baris nomen, tenet inclusam. Inter-
 im Aristobuli in fratrem Hyrcanum iniuriam nondum ulta morte praeripi-
 tur, regnum, ut praemisimus, annos novem moderata et Hyrcano haerede
 relicto. In eum comparato exercitu Aristobulus de rerum summa ad Hierichuntis
 campos decertat et superior evadit; quare ex Hyrcani parte ad eum
 plurimi deficiunt. Hyrcanus, quod iam narratum est, arcem Barim ad tem-

σαλήμ πρὸς τῷ ναῷ τῆς Βάρεως φρούριον φυγὰς προκαταλαβὼν, κρατεῖ τὰ προσόντα τῷ Ἀριστοβούλῳ σὺν τέκνοις καὶ γυναικί· Ἀριστοβούλος τε σπεύσας φθάνει καὶ διαλέγεται πρὸς Ὑρκανὸν ἐν τῷ ἱερῷ πρὸς τὸ βασιλεύειν μὲν αὐτὸν, ἐπεὶ καὶ κρείττων ἐδόκει τῇ ἐντροχειᾷ, τὸν δ' Ὑρκανὸν, ὡς βασιλείῳ πρῶτον ἀδελφὸν, τᾶλλα νωθέστερον ὄντα, τῆς βασιλείας ἐκστήναι, πάσης τιμῆς ἀπολαύοντα. καὶ πὶ τούτοις περιστῶτος τοῦ πλήθους ἀλλήλους περιπτυσάμενοι δῆμιεψαν τὰς οἰκίας, ὡς ὁ παρ' Ὀμήρω ποτὲ Γλαῦκος καὶ Διομήδης, καὶ Ἀριστοβούλος μὲν εἰς τὰ βασιλεία, Ὑρκανὸς δὲ εἰς τὴν Ἀριστοβούλου ἀνεχώρησεν οἰκήσιν. ἐντεῦθεν δέος καὶ λύπη τοῖς Ὑρκανοῦ φίλοις ἐπιπίπτει παρ' ἐλπίδα κρατήσαντος Ἀριστοβούλου, καὶ μάλιστα Ἀντίπατρω τινί, Ἡρώδου πατρὶ, τοῦ βασιλεύσαντος ἔπειτα Ἰουδαίων, ὃς ἦν ἀλόφυλος Ἰδουμαῖος κατὰ Ἰωσήππον, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν Ἀσκαλωνίτης, υἱὸς τινος ἱεροδοῦλου καλουμένου Ἡρώδου τῶν περὶ τὸν νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος τεταγμένων ἐν Ἀσκαλῶνι. τοῦτον Ἰδουμαῖοι λησται τὸν Ἀντίπατρον εἶχον αἰχμαλωτίσαντες ἐν αὐτοῖς ληστεύοντα, λαβεῖν ἐλπίζοντες ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου λύτρου. διὰ δὲ τὸ πτωχὸν εἶναι τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ λύτρου δοῦσθαι ἀπορεῖν ἐχρόνησε συλληστέων καὶ τοῖς αὐτῶν ἐντροφεόμενος

1. φρούριον] τὸ φρούριον G. 4. κρείττων] κρείττον B. 8. οἰκίας B. οἰκείας G. 11. ἐπιπίπτει] παρεπιπίπτει G. 14. Ἰωσήππον] Antiq. XIV, 1. p. 683. 15. τῶν — τεταγμένων m. Vulgo τῶ — τεταγμένων. 16. νεῶν] νεῶ B. 17. λησται] ληστῆν G. αἰχμαλωτίσαντες B. 18. Ἡρώδου om. G. 20. ἐχρόνησε B. συλληστέων B. συληστέων G.

plū latus in Hierusalem sitam cum paucis amicis fuga praeoccupat et Aristobuli facultates etiam uxorem et liberos sub potestatem mittit. Advolat quantocius Aristobulus et cum fratre de pace in templo colloquium habet; ac ut regnum teneat Aristobulus, rebus enim agendis melior et velecior videbatur, Hyrcanus autem quod minus aptus et natura tardior ceu regis tamen frater maior, ut cunctis honoribus alias excipiendus regno cedat, conveniunt. Amplexibus deinde spetante populo ad invicem colligati commutarunt aedes, ut quondam apud Homerum Glaucus et Diomedes; et Aristobulus quidem in regiam, Hyrcanus in Aristobuli domum secessit. Hinc moeror et una metus Hyrcani amicos occupat, Aristobulo praeter spem omnem regnum adeptο. Prae caeteris Antipater Herodis deinde Iudaeorum regis pater torquebatur; qui cum ex aliena Idumaeorum stirpe traheret originem, ut auctor est Iosephus, ex Africani vero dictis, patriam habebat Ascalonem, patrem vero nomine Herodem, ex eorum grege qui Apollinis fano Ascalone serviebant, aedituum. Istum Antipatrum praedonum latrocinii assuetum, praedas ex suis agentem captivum tenuerant Idumaeo magno pecuniarum pondere libertatis restituendae causa a patre exspectata; patre vero rei familiaris angustia presso, nec libertatis pretium pendente, interim Antipater latrocinia diutius exercuit et Idumaeorum sese ex toto

- ἤθεσιν. οὗτος ὕστερον Ὑρκανῷ φιλωθείς πλοῦτος καὶ δόξη τῶν πολλῶν προεῖχεν ἐντρεχέας χάριν καὶ τῆς περὶ τὰ κοινὰ πράγματα δεινότητος, ὃς ἀνακείθει τὸν Ὑρκανὸν Ἀρέτα τῷ τῶν Ἀράβων προσφρονῶντα βασιλεῖ τὴν Ἰουδαίων ἀρχὴν ἀνακτήσασθαι. καὶ δὴ σὺν αὐτῷ νυκτὸς ἀνυλαβὼν τῆς πόλεως τὸν Ὑρκανὸν ἀπο- 5 διδράσκει πρὸς Ἀρέταν ὄντα κατὰ τὴν Πέτραν πόλιν Ἀράβων βασιλεία, καὶ πολλοῖς πείθει δώροις συμμαχήσοντα καταγαγεῖν
- P. 297 ἐπὶ τὴν ἀδικίαν ἀφαιρεθεῖσιν ἀρχὴν. τοῦ δὲ Ἀρέτα δύναμιν ἱππικὴν καὶ πεζικὴν πεντακισμυρίων ἀνδρῶν σὺν αὐτοῖς πέμψαντος, οὐκ ἐνεγκῶν Ἀριστόβουλος ἐκ πρώτης συμβολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα 10 φεύγει· καὶ ἦν πολιορκούμενος ὑπ' αὐτῶν. κατὰ κράτος τε ἂν ἐλήφθη λειφθεῖς, εἰ μὴ Σκαῦρος ἐνδημήσας τηρικαῶτα τῇ Δαμασκῷ προσφάτως ὑπὸ Γεμέλλου καὶ Δολλίου Ῥωμαίων καὶ αὐτῶν ληφθείσῃ στρατηγῶν ἐπεκρηκεύσατο πρὸς Ὑρκανὸν καὶ τοὺς Ἀραβας, ὄρηγὴν ἀπειλῶν αὐτοῖς Πομπηίου καὶ τῆς ὅλης συγκλήτου 15 μὴ λύουσι τὴν κατὰ Ἀριστοβούλου πολιορκίαν, τριακισίους ταβλάντοις ὁ Σκαῦρος τοῖς περὶ Ἀριστοβούλου δοθεῖσι παραβλεψάμενος τὸ δίκαιον. Ἀρέτας καταπλαγείς ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν ἀναχωρεῖ λύσας τὴν πολιορκίαν. Ἀριστόβουλος δὲ τοῖς περὶ τὸν Ὑρκανὸν καὶ Ἀντίπατρον συμβαλὼν περὶ τὸν Παπυρόνα κτείνει 20
- V. 237 Φαλλίωνα τὸν ἀδελφὸν Ἀντιπάτρου, καὶ πλείους ἢ ἑξακισχιλίους.
2. τῆς — δεινότητος B. τὴν — δεινότητα G. 3. ἀνακείθειν G. τὸν om. G. 4. προσφρονῶντι B. 7. βασιλεία] βασιλείαν AB. βασιλείας G. Iosephus p. 684. Πέτραν, ὅπου τὰ βασιλεία ἦν τοῦ Ἀρέτα. 7. συμμαχήσωντα B. 10. συμβολῆς B. συμβολῆς G. 11. ὑπ'] παρ' G. 13. γεμέλου B. Lollii et Metelli nomina restituenda ex Iosepho p. 685. αὐτῶν B. αὐτὸν AG. ληφθείσῃ] Legebatur ληφθείσει, consentientibus AB. 14. στρατηγῶν B. στρατηγῶν AG. 20. κτείνει] κτείνει τὸν G.

assuefecit moribus. Hic de Hyrcano bene meritus, divitiis et honoribus, ob eam qua utebatur in rebus agendis vigilantiam et dexteritatem auctus est; eius vero fuit apud Hyrcanum auctoritatis, ut ad Aretam Arabum regem recipere se et regnum recuperare suaderet. Noctu itaque cum eo profugus ad Aretam Petrae praecipua regni Arabici civitate morantem profectus est, et munus immenso pondere copias, quibus regnum iniuria praereptum sibi repararet, impetrat. Exoratus Aretas equitum peditumque exercitum ad myriadas hominum quinque cum eis mittit. Aristobulus confictum sustinere non ausus et Hierosolymam se recipiens stricta cingitur obsidione; iamque a suis derelictus in hostium venisset potestatem, nisi Scaurus a Gemello et Pollione recenter dux institutus, iter Damascum agens, talenta ter tantum ab Aristobulo acceptis ius omne praetergressus, legatis ad Hyrcanum et Arabas missis, Pompeii senatusque indignationem, nisi Aristobulum obsidione liberarent, fuisset comminatus. Aretas exterritus, exercitu soluto, Arabiam repetit. Porro Aristobulus cum iis qui partes Hyrcani et Antipatri tuebantur ad Papyronem congressus Cephallionem Antipatri fratrem interficit, reliquorum supra sex milibus prostratis.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῆς Ἰουδαίων συμμαχίας Ὑρκανὸς ἀφαιρεθεὶς ἕμα τῷ Ἀντιπάτρῳ τὴν Δαμασκὸν καταλαμβάνει, πρὸς Μάγνον Πομπήιον τὸν τηρικαῦτα καταλαβόντα ἐξ Ἀρμενίας τὴν Συρίαν μετὰ τῆς πολυθρυλήτου ἀριστείας κατὰ Μιθριδάτου καὶ 5 Τιγράνου Ἀλβανίας τε καὶ Ἰβηρίας καὶ Κολχίδος καὶ αὐτῶν Ἀσσυρίων, καὶ δῶρων χωρὶς μόναις ἐδλόγοις δικαιολογίαις πέθουσι τὸν Μάγνον ἀληθῶς καὶ φιλαλήθῃ Πομπήιον ἐπινεῦσαι C τῇ Ὑρκανοῦ βοηθείᾳ. Ἀριστόβουλος δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν ταῖς εἰς Σκαῦρον ἐλπίσι διαμαρτάνει μὲν τῆς ἐδμενείας Πομπήιον ἐρ- 10 χόμενον πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν Παλαιστίνην, ἐκ Διοσπόλειως δὲ λάθρα χωρισθεὶς ἐπαχθέστερον ἑαυτῷ, καθίστησιν ἐξ ἀνοίας τὸν Πομπήιον. ἀγανακτήσας γὰρ τὴν Ῥωμαϊκὴν καὶ Συριακὴν ἐπαναλαμβάνει δύναμιν, ἀκούσας αὐτὸν καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν προκατειληφῶτα τὸ δυχρόμα τὸ ἐπὲρ ὄρους ἐνηλοῦ κεί- 15 μενον φρούριον, ἐλθεῖν τε κελύει, κάπνερ μὴ βουλόμενον. τὸ δ' ἀνῆπιστον τοῦ κράτους φοβούμενον καὶ τὸ πλῆθος ὀρρωδοῦν ὄρωντα τῇ συμβουλῇ τε τῶν φίλων εἰκοντα κατελθεῖν καὶ περὶ D τῆς ἀρχῆς δικαιολογηθέντα πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς τὸ ἔρμα κατηγάκασε. καὶ δὴ τούτου πραχθέντος οὐχ ἕπαξ ἢ δις καὶ Ὑρ- 20 κανοῦ διενεχθέντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Πομπήιου ὡς ἡδικηκός αὐτὸν καὶ τὴν ἀρχὴν πλεονεκτήσαντος προστάττεται τῶν φρουρίων Ἀριστόβουλος ἐξίστασθαι. τῶν φρουραρχῶν δ' αὐτὸν μὴ

4. Vulgo πολυθρυλήτου. Vulgo Μηθριδάτου. 5. Κολχίδος] Χαλκίδος G. 6. μόναις δὲ G. 9. εἰς κοῦρον A. εἰς σκούρον B. διαμαρτάνει B. διαμαρτάνη G. 11. δὲ] καὶ G. 12. τῆσ] τοῦ G. 13. Ἀλεξάνδρειον G cum Iosepho p. 687. Conf. infra p. 300 a. 15. φρούριον B et infra φρουραίων. 18. κατηγάκασαν G. 20. ὡς] μὴ G. 22. δ'] δι' B.

Iudaeorum deinceps orbis auxilium Hyrcanus Pompeium Magnum post victoriam de Mithridate et Tigraue, nec non Albania, Iberia, Chalcide et ipsis Assyriis omnium laudibus celebratam ex Armenia in Syriam eo tempore regressum solus cum Antipatro Damascum convenit. Nullis itaque munere illecebris, sed solis aequi bonique argumentis Magnum vere et veritatis amantem Pompeium, ut Hyrcano succurrat, inclinant. Scuto fidei Aristobulus Pompeio se sistit pariter; eius tamen humanitate, (cum Diospoli digressus Hierosolymam versus et Palaestinae accederet), minus prudenter usus clam fuga se subripit et magis aversum ex amentia reddit Pompeium. Quare commotus Pompeius collectis Romanorum Syriaeque viribus, arcem in montis vertice sitam, cui nomen Alexandrium, occupasse audiens, etiam invitum ad se iubet venire. Ille adversariorum robur immensum veritus, et copias undequaque affluentes conspicuas paret amicorum consilio et disceptata de regno causa, in arcem se recipere compellitur. His non semel aut bis, sed acitatis frequentius et Hyrcano causam apud Pompeium in fratrem dicente et iniuriam non intulisse, sed regnum repetere se perorante, loca quaeque munita deserere Aristobulus iubetur.

καταδιχομένων καταλαμβάνει τε τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ πόλεμον
 ἔξαινει περῆται κατὰ Ῥωμαίων στρατοπεδεύοντων εἰς Ἱεριχοῦν-
 τα, τὸ πύτατον Ἰουδαίας φοινικοφόρον καὶ βαλσαμοφόρον χω-
 ριον· ὧν Ἀριστόβουλος ἐκπλαγεὶς τὴν ἔφοδον χρήμασιν ἰκετεύει
 P. 298 ἔξιλεώσασθαι τὸν Πομπηίου ἐπειγόμενον εἰς Ἱεροσόλυμα. Γαβι- 5
 νίου δὲ πρὸς τοῦ Ἀριστοβούλου πεμφθέντος εἰς κομιδὴν τῶν χρη-
 μάτων καὶ μηδὲ τῆς εἰσόδου τυχόντος τῆς πόλεως φρουρεῖ μὲν
 τὸν Ἀριστόβουλον, πολιορκεῖ δὲ τὴν Ἱερουσαλήμ ταῖς Ὑρκανοῦ
 καὶ Ἀντιπάτρου καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς ἔνδον καὶ ἔξω τῆς πόλεως
 ὑπηρεσίαις καὶ ἐπινοίαις οὐ μικρὰ πρὸς τὸ δυσάλωτον αὐτοῖς 10
 βοηθούμενος ὁ Πομπηίου στρατηγὸς Πείσαν τὴν ἄλωσιν ἔχει-
 ρισθεὶς. μὴν δὲ τρίτη μόλις ἕνα τῶν πύργων καθελόντες Ῥωμαῖοι
 B διὰ τοῦ τείχους εἰς τὸ ἱερόν εἰσπήδησαν, Φαύστου Κορνηλίου
 παιδὸς Σύλλα πρώτου τολμήσαντος, ἐπακολουθήσαντων δὲ Φρου-
 ρίου καὶ Φαβίου τῶν ἑκατοντάρχων σὺν τοῖς οἰκείοις στέφειν, 15
 οἱ τοὺς Ἰουδαίους περιεῖχον κτείνοντες καθ' ὅλης τῆς πόλεως,
 τὸ πλεῖστον δὲ ἐν τῷ ἱερῷ φεύγοντας· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ὁμο-
 φύλων ἀντιστασιαστῶν ἀπεσφάττοντο πολλοί. τότε μυρίους
 πρὸς δισχιλίους Ἰουδαίους λέγεται πεφονεῦσθαι Ῥωμαίοις, ὀλί-
 γων πάντων κτανθέντων αὐτοῖς ἐξ εὐτάκτου καὶ ἀλληλοσυμμάχου 20
 ἀνδρείας· τὸ γὰρ ἄτακτον ἐν μάχαις θράσους, οὐκ ἀνδρείας

1. καταλαμβάνει] καταλιμπάνει G. 3. πύτατον] πιώτατον AB.
 πρώτατον G. 4. χρήμασιν] σχήμασιν G. 7. μηδὲ] μὴ G.
 9. περὶ] παρ' G. 10. αὐτοῖς om. G. 14. συλλὰ AB.
 ἐπακολουθήσαντος G.

Exinde castrorum custodibus eum admittere detrectantibus, ipsis Hierosolymis cedit, et in Romanos ad Hierichuntis palmarum balsamisque ex omni Iudaea feracissimum agrum castra metatos bellum instruere meditatur; eorum tamen vires metuens experiri Pompeium Hierosolymsa versus exercitum ducentem supplicis habitu placare festinat. Gabinus autem pecuniarum accipiendarum gratia ab Aristobulo missus et ab ingressu civitatis prohibitus, Aristobulum quidem sub custodia detinet; Piso vero dux exercitus a Pompeio datus urbem obsidione cingit et Hyrcani, nec non Antipatri, tum eorum, qui tam ipsius urbis in penetralibus, quam in castris penes se manu vel consilio belli successum promovebant, auxiliis, eam licet expugnatum difficillimam Romanis subiiciendam suscepit. Mense porro tertio vix una turri machinis deiecta, per murum Romani insilierunt in templum. Primus per ruinas Cornelius Faustus Syllae filius immisit se, quem Furius et Fabius centuriones cum suis manipulis sequuti sunt. Hi obvios quoque et interclusos per civitatem Iudaeos, ut plurimum autem in templum recipientes se conficiebant; non pauci licet a propriis contribulibus caede et tumultu gaudentibus fuerint necati. Millia duo supra myriadem integram die illo caesa dicuntur, e Romanis ex usitato sibi ordine et militis commilitonem servandi studio paucissimi. Confusa quippe in praelium irruptio temerita-

ἔργον, ὡς ἤτις πρόξενον τοῖς ἀσυμφράκτως προπετοῦσι. Ποι-
 C πῆος οὖν ἀλούσης τῆς πόλεως εἰς τὸ ἱερὸν ἕμα τοῖς φίλοις εἰσ-
 ελθὼν μέχρι τοῦ ἀγιάσματος οὐδενὸς τῶν ἱερῶν ἤψατο σκευῶν
 ἢ χρημάτων ὄντων προδήλων ταλάντων δισχιλίων, ἐκτὸς ἀρω- V. 238
 5μάτων λυγνίας τε καὶ λόγνου καὶ σπονδείων καὶ θυμιατηρίων
 ἀπάντων ὀλοχρύσων, ἀλλὰ καὶ καθαρθῆναι τῶν αἱμάτων τὸ
 ἱερὸν ἐπέταξε τοῖς νεωκόροις, τῇ ἐπαύριον ἀναδείξας Ἰσραὴλ
 ἀρχιερεῖα, τὸν δ' Ἀριστόβουλον δεσμήσας εἶχε σὺν τῷ πενθερῷ,
 πάντας ἀνελὼν σιδήρῳ τοὺς τῆς μάχης αἰτίους καὶ λαμπροῖς
 10 ἀμειψάμενος τοῖς συμμαχήσασιν δώροις, Φαύστῳ μάλιστα Σὺλ- D
 λου παιδί γενναίῳ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν. οὗτος Ἰουδαίους ὑπο-
 φόρους Ῥωμαίοις κατέστησεν, ἀφελόμενος αὐτῶν πάσας πόλεις
 Ἑλληνίδας Συρίας κοίλης, ὡς εἶλον ἐπὶ τῶν Μακκαβαίων, καὶ
 μόνοις περικλείσας τοῖς ἰδίοις ὄροις. πρὸς ταύταις καὶ τὰς ἐν
 15 τῷ μεσογείῳ πόλεις ἠλευθέρωσε τῆς Ἰουδαίων ἀρχῆς, ὧν ἦσαν
 ἐπισημότεραι αὗται, Σκυθόπολις ἦτοι Βασάν, Ἴππος, Πέλλα,
 Σαμάρεια, Μάρισα, Ἄζωτος, Ἰάμνεια, Ἀρέθουσα, τὰς τε
 παραλίους Γάζαν, Ἰόππην, Δώρα, Στράτωνος πύργον ἦτοι
 Καισάρειαν, ταύτας ἀποδοὺς τοῖς γνησίοις πολίταις ἐπὶ τὴν
 20 Συριακὴν ἐπαρχίαν ἔταξε σὺν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἀπὸ τῶν ὄρων Αἰ-
 γύπτου μέχρις Εὐφράτου ποταμοῦ, ὃ Πομπήιος παραδοὺς P. 299

5. λόγνον] λόγνον B. σπονδίων AB. ποιδίων G. Correctum ex
 Iosepho vol. I. p. 690. vol. II. p. 68. θυμιατήριον B. 10. συ-
 μαχήσασα A. 11. οὗτος] οὕτως G. Ἰουδαίους B. Ἰουδαίους G.
 12. ἀφελόμενον AB. 16. αὗται] αὐταὶ G. ταύταις AB.
 17. μάρια AB. ἀρέθουσα B. ἀρέθους G. 18. Vulgo Ἰόππην.
 20. ἐπαρχίαν B.

tis non fortitudinis opus est et incautis inconsulteque progressis perniciem
 mercatur. Pompeius igitur urbe capta in templum cum amicis pede illato
 et in ipsa sancta penetrans, sacrorum vasorum nullum, vel rem sacris ad-
 dictam nullam attigit, praeter aromata licet, lucernas, candelabrum, pa-
 teras et thuribula ex auro solido conflata, alia copiosa talentorum duum
 millium varia supellex in propatulo et sub oculis obversaretur; quin immo
 templum effuso cruore foedatum ab Aedituis praecepit expiari. Postero die
 Hyrcanum renuclavit summum pontificem et Aristobulo cum socero vincu-
 lis custodito, cunctos, qui belli fuerant auctores, securi percuti iussit. Am-
 pla deinde munus largitione militum virtutem voluit compensatam, Syllae
 maxime filii Fausti generosi iuvenis et elus in pugna sociorum. Iudaeis in
 hunc modum Romani populi redditus vectigalibus et eorum dititione propriis
 finibus circumclusa, Graecanicis Coelesyriae urbes a Maecabaeis quondam
 captas eisdem abstulit. Ad haec urbes in continente sitas Iudaeorum do-
 minio declaravit liberas; harum insigniores fuere Scythopolis, Basan intel-
 lige, Hippius, Pella, quae Samaria, Marisa, Azotus, Iamnia, Arethus; e
 maritimis Gazam, Ioppem, Dora, Stratonis turrim, id est Caesaream,
 propriis restitutas civibus Syriae provinciae subiectas esse sanxit, cum Iu-
 daea universa ab Aegypti terminis ad fluvium Euphratem. Provincia Scauro

Σκαύρω διέπειν καὶ δύο Ῥωμαϊκὰ τάγματα πρὸς συμμαχίαν εἰς Ῥώμην ἠπείγετο διὰ Κιλικίας, αὐτὸς τὸν μέγιστον κατατάξων Θριαμβὸν ἐπαγόμενος τοῦς ἡττηθέντας αὐτῷ βασιλεῖς Φαρνάκην Μιθριδάτου υἱὸν (τὸν καὶ καρτερήσαντα τὸν ἴδιον ἀνελεῖν πατέρα Μιθριδάτην τῇ πρὸς Πιομπήων χάριτι καὶ αὐθις κατὰ Ῥωμαίων⁵ στασιάζοντα) Κολχῶν ἦτοι Λαζῶν βασιλεῦ, ἄρχοντας Ἰβήρων κ', Ἀριστόβουλον Ἰουδαίων βασιλεῦ σὺν Θυγατράσι δυοῖ καὶ υἱοῖς, Ἀλεξάνδρω καὶ Ἀντιγόνω, ὧν ὁ νεώτερος ἐκ τῆς ὁδοῦ διαδρὰς Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐκάνεισι στασιάζων, ὡς δηλωθήσεται. 10

B Πιομπήιος οὖν πολιορκητὴ λαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα Ἀριστέβουλον μὲν δέσμιον σὺν τοῖς παισὶν Ἀλεξάνδρω καὶ Ἀντιγόνω κατεῖχεν εἰς Ῥώμην ἀπιῶν, Θριαμβεύσων καὶ ἄλλων ἔθνων βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας· Ὑρκανῷ δὲ τῷ τούτου ἀδελφῷ τὴν ἄρχιερωσύνην ἔγγειρσίας ὑποφόρους ἔταξε Ῥωμαίοις Ἰουδαίους. 15

Καὶ Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς παρὰ Ῥωμαίοις ἤκμαζεν. οὗτος καθέλει Κάτελλον καὶ Κέθριγον καὶ Λέντουλον συνομοσασμένους κατὰ τῆς συγκλήτου.

C Πιομπήιος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην καὶ Θριαμβεύσας ἐπὶ νίκαις

1. σκαύρω B. Σκάρω G. συμμαχίαν B. 3. ἐπαγόμενος B. ἐπαγομένους G. 4. μηθριδάτου B. 5. μηθριδάτην AB. 6. βασιλέα] βασιλέας G. Ἰβηρίων B. 8. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντιγόνου G. 9. Ἰουδαίων] Ἰδαίων B. στασιάζων G. 11. Hinc plerique Codices MSS. Georgii Syncelli nomine vulgati incipiunt. GOAR. Vide Goari annotationem p. 72 ed. Paris. 17. κάτελλον AB. κάστελλον AG. Corrige Κατιλίαν cum Scaligero p. 73. καθ' Ἑλληνα (Κατιλίαν m.) Κέθριγον καὶ Λέντουλον P. κέθριγον B. Vulgo Λέντουλλον.

compendata, Romanisque legionibus loco tutando relicto duabus, Pompeius per Ciliciam iter agit, celebremque ducturus triumphum Romam contendit. Victos autem reges secum ducebat Pharnacem Mithridatis filium (qui Pompeii gratiam promeriturus, proprium patrem neci tradere sustinuit et rursus in Romanos bello tumultuatus est) Cholorum, id est Lazorum reges, principes Iberorum viginti et Aristobulum denique Iudaeorum regem cum filiabus geminis et filiis duobus, Alexandro et Antigono, quorum iunior Alexander fuga per viam ereptus Iudaeam repetit, auctor futurus in ea seditionum, quas in sequentibus exponemus.

Pompeius igitur captis obsidione Hierosolymis iter Romam versus dirigens, Aristobulum una cum filiis Alexandro et Antigono vincit, de illis et nationum aliarum regibus et ducibus subactis triumphum ducturus; Hircano quoque eius fratri pontificatu commendato, Iudaeos Romanis vectigales fecit.

Cicero rhetor senatoria dignitate conspicuus inter Romanos florebat; in Catilinam, Cethegum et Lentulum in senatum coniuratos delevit.

4 Pompeius victoriis pluribus insignis Romam veniens ac triumpho dona-

πολλαῖς ἀντοκράτωρ ἀνηγορεύθη καὶ ἐνοῦται φίλα Γάτων Ἰουλίῳ
Καίσαρι καὶ γαμβρὸς ἐπὶ θρυγτρὶ Ἰουλίᾳ γίνεται. ὁ δὲ Γάιος
χειροτονηθεὶς κατὰ Γάλλων καὶ Βρεττανῶν στρατηγὸς ἐκπέμπε-
ται, μεγάλας μάχαις ἐν ἔτει δέκα Γάλλους καὶ Βρεττανοὺς
5 Ῥωμαίοις ὑποτελεῖς καταστήσας, φ' πόλεις κατέχοντας, ὡς ἱστο-
ρεῖ Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεὺς φιλόσοφος.

Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀριστοβούλου πρεσβύτερος διαδράς τῶν
Πομπήιον εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐρχεται καὶ πρὸς βραχὺ κρατήσας D
πολλῶν Ἰουδαίων καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Γαβινίου καὶ Ἀντω-
10 νίου πολεμηθεὶς ἐκβάλλεται. παραλαμβάνει τὴν Ἰερουσαλὴμ αὐτῆς
τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἱεροῦ, τὴν δὲ ἄλλην πολιτείαν ταῖς Ἀντιπά-
τρον συμβουλίαις διαιροῦσιν εἰς πέντε, τὸ πρῶτον μέρος Ἰεροσο- V. 239
λύμοις ἀπονεύματες, τὸ δεῦτερον Λώροις, τὸ τρίτον Ἀμαθούντι,
τὸ τέταρτον Ἰεριχοῦντι, τὸ πέμπτον Σεπφωρίδι πόλει Γαλιλαίας.
15 καὶ τούτου τὸ λοιπὸν ἐδόκουν ἀριστοκρατικῶς ζῆν, εἰ μὴ φρυγῶν
ἐκ Ῥώμης ἦλθεν Ἀριστόβουλος σὺν Ἀντιγόνῳ νεωτέρῳ παιδί-
καὶ πάλιν ἀρχὴ γέγονεν αὐτῷ θροῦβων καὶ Ἰουδαίους πολλοὺς P. 300
προσλαβόμενος, καὶ τὸ φρούριον ἀνατιχίζειν τὴν Ἀλεξάνδρειαν
ἐπιγόμενος. τάχιστα δὲ συλληφθεὶς ἐπὶ μάχῃ φεύγων σὺν τῷ
20 υἱῷ Γαβινίου, στείλαντος ἐπ' αὐτὸν Σίσενναν καὶ Ἀντώνιον καὶ
Σερουιανὸν ἐν δυνάμει Ῥωμαϊκῇ, δεσμώτης αὐτοῦ εἰς Ῥώμην

2. Γάιος] „Γάλλος P. al. Γάιλος.” GOAL. 6. Vulgo Χερωνεύς.
χερωνεύς B. 7. τὴν add. B. 14. Σεπφωρίδι G. 17. αὐ-
τῷ] αὐτός m. 18. φρούριον B. Ἀλεξάνδρειαν] Conf. p. 297 c.
20. σίσενναν Bm. Σίσαιναν G. 20. Σερουιανόν] Σερουί-
λιον m.

tus Imperator renunciatus est et Caio Julio Caesari gener fit, Iulia eius
filia uxore ducta. Ipse Caius adversus Gallos et Britannos dux creatus,
memorandis victoriis per annos decem edomitos vectigalibus populo Rom.
pendendis obnoxios fecit, et Plutarcho Cherronaeo philosopho in historiis
teste, urbes eorum quingentas in potestatem misit.

Alexander Aristobuli filius senior Pompeii manibus elapsus in Iudaeam
revertitur et copiosa Iudaeorum manu adiutus brevi tyrannidem consequi-
tur; mox a Gabinio et Antonio debellatus eiicitur; Hyrcanus rursus temp-
pli curam suscipit; omnemque aliam rei communis potestatem Antipatri
consiliis in praefecturas quinque duces praefati dispertuntur; et partem
quidem primam Hierosolymis, alteram Doris, tertiam Amathuntii, Hieri-
chunti quartam, ultimam tandem Sepphoridi Galilaeae urbi assignant. Ex-
inde itaque aequali plarium optimatum magistratu instituto quietem habituri
videbantur, nisi Roma fugiens Aristobulus cum Antigono filio iuniore tumultu-
bus principium dedisset, ac non exigua Iudaeorum turba septus arcem
Alexandrium moenibus instaurare contendisset. Gabinio Sisennam, Anto-
nium et Servillium cum Romanis copiis in eum mittente primo confictu cap-
tus ac vinculis mancipatus Romam iterum ablegatur. Solus igitur Alexan-

ἀναπέμπεται. καὶ ἦν μόνος Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ποτὲ μὲν φεύγων Ῥωμαίους, ποτὲ δὲ παρενοχλῶν Ἰουδαίῳ καὶ Ἀντιπάτρῳ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς χώρας ὑπὸ Πομπηίου καὶ τῶν μετὰ ταῦτα πεπιστευμένων· ὃς ὑπὸ Γαβνίου πεμφθεὶς πολέμῳ τὸν Ἀλέξανδρον τρέπεται, μυριάδας ἀνελῶν τῶν σὺν αὐτῷ καὶ τοὺς ἄλλοι τοὺς δισμετρίους φυγῇ σκεδάσας συμμαχοῦντων Ἰουδαίων περὶ τὸ Ἰταβύριον ὄρος.

Τότε Κράσος διαδεξάμενος Γαβνιον καὶ τὴν Συριακὴν παραλαβὼν ἀρχὴν ἐπὶ Πάρθους ἤτοι Πέρσας στρατευσάμενος ἀνθαιρέτως τῶν ἄλλων τοῦ ναοῦ τῶν Ἰουδαίων ἕπαντα κόσμον ἐσύλησε καὶ τὰ δισχιλία τάλαντα ὧν ὁ Πομπήιος ἐφείσατο. διαβὰς δὲ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην ἄλλυται σὺν τῷ πλήθει Κασίου ταμίᾳ τοῦ αὐτοῦ Κράσου τοὺς περιωθέντας ἀνακτησαμένον καὶ τοὺς αὐτοὺς Πέρσας φόνῳ πολλῷ τῆς ὅλης Συρίας ἐλάσαντος· ὃς Κασίος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπιγόμενος τρισμυριάδας Ἰουδαίους ἀλχημαλιεῖται, Ταριχίας ἐλὼν καὶ Πειθόλαιον κτείνει, ὡς τοῖς Ἀριστοβούλου καὶ τῶν τέκνων στασιασταῖς κατὰ Ἰουδαίῳ καὶ Ἀντιπάτρου σὺνδρομον. τοῦ δὲ φόνου σὺνδρομος ἦν ὁ αὐτὸς Ἀντίπατρος, ἐξοικισμένος τοὺς πανταχοῦ Ῥωμαίους δυνάστας δώροισι καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐπικουραῖς, ἐν οἷς καὶ τῷ τῶν Ἀράβων βασιλεῖ Ἀρέτῃ σφόδρα φιλωθεὶς δι' ἐπιγαμίαν ἐπισήμον γυναικὸς Ἀραβίσης Κύπριδος, ἐξ ἧς υἱὸς ἔσχε τέσσαρας, Φασάλλον καὶ τὸν κατόπιον

3. τῶν P. τῷ G. 5. τῶν σὺν αὐτῷ ἀνελῶν G. 8. Κράσος λεgebatur hic et infra. 12. ταμίαι B. 15. εἰς] ἐπὶ G. Ταριχίας m ex Iosepho p. 695. 16. Πειθόλαιον ex Iosepho dedi. Vulgo Πισαίον. 22. Vulgo Φασάλλον. Recte apud Iosephum.

der in Iudaea remansit a Romanis quandoque in fugam actus et Hyrcano nonnunquam et Antipatro, qui a Pompeio et successoribus provinciae curam fidei suae demandatam susceperat, dampnum inferens. Antipater post-hac a Gabinio delegatus Alexandrum caesis sociorum eius mille aliaque millibus duobus fuga dispersis circa Itaburium montem bello profligat.

Et tempore Crassi Gabini successor Syriae gerens praefecturam bellum in Parthos, hoc est Persas, moturus, prae reliquis Iudaici templi ornatum omnem et quibus Pompeius pepercerat, talenta bis mille diripuit. Inde trans Euphratem fluvium cum copiis debellatus perit, Cassio eiusdem Crassi quaestore reliquis exercitus certo excidio liberante, et Persas eosdem ampla strage edita tota Syria depellente. Cassius iste in Iudaeam festine motus captis Tarichaeis Iudaeorum 30,000 in captivitatem mittit, Pitholaumque, qui Aristobuli filiorumque tumultus fovebat, et in Hyrcanum et Antipatrum auxilia subministrabat, interficit. Caedis socius fuit Antipater, qui Romanis quos poterat dynastas donis et officiis amicos comparabat. Eam ob rem Aretae Arabum regi nobili muliere Cypride ex eius provincia in uxorem ducta, ex qua filios quatuor Phasaellum, Herodemque

Ἡρώδην βασιλεύσαντα Ἑβραίων μετὰ Ὑρκανὸν πρῶτον ἀλλογενῆ καὶ τρίτον Ἰωσήππον καὶ Φερῶραν τέταρτον. ἐπειδὴ τὸν κατὰ Ἀριστοβούλου δῆθεν καὶ τῶν τέκνων ἀνέλειτο πόλεμον τῷ Ἀρέτῃ τοὺς υἱεῖς σὸν θυγατρὶ Σαλώμῃ παρατίθεται. ταῦτα δὲ ὁμοι προπαρεσκευάσται οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ δεῖξαι βουλομένῳ πῶς ἐγγιζούσης τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θείας σαρκώσεως ἐξέλειπεν ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγουμένος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ.

- 10 Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου υἱὸς πρεσβύτερος Πομπήιον ἀποδρὰς κρατεῖ πρὸς βραχὺ τῶν Ἰουδαίων καὶ αὐτοῦ μικρὸν δὴ καὶ Ὑρκανοῦ, εἰ μὴ Γαβνίος εἰς Συρίαν πεμφθεὶς Σκαύρου διάδοχος Μάρκον Ἀντώνιον μετὰ δυνάμειός τινος προπέμψας ἐπῆλθεν αὐτοῖς μετὰ πλείονος προσβολῆς. ἐνθα μὴ ἐνέγκας Ἀλέξανδρος 15 τὴν Ἀντωνίου προσβολὴν Ἀντιπάτρου παρεπομένου καὶ τῶν λοι- P. 301 πῶν ὑπερμάχων Ὑρκανοῦ Ἰουδαίων φεύγει πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐξακισχιλίους ἀποβαλὼν τῇ Ἀντωνίου γενναϊότητι. πανταχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐνταῦθα Πομπήιος Ὑρκανῷ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκώρυσεν. ὁ αὐτὸς Ἰουδαίους Ῥωμαίοις ὑποφύρους ἔταξεν. ὁ αὐτὸς 20 Ἀντίπατρον ἀλλόφυλον Ἡρώδου υἱὸν καὶ πατέρα τῆς Παλαιστίνης ἐπίτροπον κατέστησε.

2. τρίτον] πρῶτον G. φερῶραν A. φερῶρᾶν B. Φερῶρᾶν G. Φερῶρας apud Iosephum dicitur. καὶ ἐπειδὴ m. 3. τῷ m. τῶν G.
 4. υἱεῖς B. υἱοῦς G. 7. ἐξέλειπεν B. 11. καὶ Ὑρκανοῦ] τοῦ Ὑρκανοῦ G. 13. αὐτὸν ἡβουλήθη μετὰ πλείονος ἐκλιθεῖν προσβολῆς P. 18. ἐνταῦθα δὲ μάλιστα G.

illum, qui sublato Hyrcano primus extraneorum Hebraeorum obtinuit principatum, Iosephumque omnium maiorem et Pheroram quartum suscepit, summa necessitudine coniunctus est; et apud eum bello in Aristobulum et filios moto liberos eadem cum Salome filia deposuit. Haec non inconsulto vel temere, sed ex industria praemissa sint, quo unigeniti filii et verbi dei et salvatoris nostri Iesu Christi proxima iam divina carnis humanae susceptione rectorem ex Iuda, et ex eius femoribus ducem, ex patriarchae Iacob praenuncio sermone defecisse declarem.

Alexander Aristobuli filius maior Pompeii manibus elapsus Iudaeorum principatu ad breve tempus potitur; ipsumque Hyrcanum in potestatem egisset, nisi Gabinus Scuri successor in Syriam missus, Marco Antonio cum velitis copiis praecurrente, ipse robustiori exercitu hostem attrivisset. Antonii vero et Antipatri eum sequuti, Iudaeorumque Hyrcani partes tuentium non ferens incursum Alexander, ex suis Antonii virtute ad sex milia desideratis Hierusalem fuga se recipit. Iterum velut iam frequenter Hyrcanum in pontificatu confirmat Pompeius; idemque Iudaeos inter vectigales populos recenset; et Antipatrum Herodis filium et alterius Herodis patrem Palaestinae procuratorem constituit.

V. 240 Γάιος Ίούλιος Καῖσαρ Λουσιτανίαν, Γάλλους, Βρεττανούς καὶ τινὰς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσους κατεστρέψατο.

Ὁ αὐτὸς τὸν Ῥήνον ποταμὸν διαβὰς Γερμανούς καὶ Γάλλους Βέχειρώσατο.

Τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγυλμα ἐκεραυνώθη.

5

Γάιος Καῖσαρ πρὸς Πομπήιον ἐπολέμησε.

Γάιος Ίούλιος μεγίστοις ἀγῶσι Γάλλους καὶ Βρεττανούς καὶ Γερμανούς καταστρεψάμενος ὑποτελεῖς τε Ῥωμαίοις φ' πόλεις ὀκουήτας καταστησόμενος πολλοῖς ἰδρῶσιν, ἐπὶ ἰ΄ ἔτη τοῖς ἀπροσμάχητοις βαρβάροις καταπολεμῶν πρὸς αὐτοῖς Ὠκεανοῦ ρεύμασιν 10 ἐπὶ Θριάμβῳ μεῖζον ἐπανήλθεν ἐν Ῥώμῃ καὶ τοῦτον τυγῶν ὀργίζεται Ῥωμαίοις ἀνταίφροντος Πομπηίου καὶ ταῖς νίκαις ζηλοτυποῦντος μετὰ πολλῶν τῆς συγκλήτου. Ἔνθεν τὸ δεύτερον ἐμφύλιος Ῥωμαίοις συνέστη πόλεμος ἐν Φαρσάλῳ τῆς Θετταλίας μετὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ Γαίου ἐκάνοδον, ὡς εἴρηται, τῆς Πομπηίου 15 γαμετῆς, θυγατρὸς δὲ τοῦ Καίσαρος Ίούλλας μετῆλλαχυίας περὶ τὸν τοκετόν.

Οὗτος καὶ τὸν Ἀριστόβουλον λύσας τῶν δεσμῶν μετὰ δύο ταγματῶν εἰς Συρίαν ἐκπέμπει, δι' αὐτοῦ ταύτην ἔχεν θαρρῶν μετὰ τῆς Ἰουδαίας, ὃς ἰλθὼν ἀναιρεῖται φαρμάκῳ παρὰ τῶν 20 Πομπηίου φίλων, ταφῆς οὐκ ἀξιούμενος ἐν τῇ πατρῷᾳ γῆ, μέλιτι δὲ συντηρούμενος ἕως Ἀντώνιος αὐτὸν τοῖς βασιλικαῖς μνήμασι προσέταξε ταφῆναι. ἐν ταύτῳ δὲ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ὑπὸ

8. Vulgo Ῥίνον. 10. βαρβαρίοις A. 12. ταῖς νίκαις B. τῆς νίκης G. 16. γαμετῆς, θυγατρὸς] Legebatur θυγατρὸς γαμετῆς. 18. καὶ] δὲ G. 21. οὐκ om. B.

Caius Iulius Caesar Lusitaniam, Gallos, Britannos et alias ad Oceanum positas insulas subegit.

Idem Rheno flumine traiecto Germanos et Gallos debellavit.

Simulacrum Olympiaci Iovis tactum fulmine.

Caius Caesar Pompeio bellum intulit.

Caius Iulius difficili Marte Gallis, Britanniis et Germanis superatis urbes eorum quingentas Romanis tributum pendere coegit; multo oppide sudore per annos decem cum indomitis populis praeliatus, triumphum exinde consequuturus Romam regressus est. Eo positus Pompeiumque ob enatam victoriis laudem plerosque e senatu sibi adversos et invidentes expertus Romanis irascitur; ex quo bellum civile secundo concitum ad Pharsaliam Graeciae, Caio, ut praemissum, nuper Romae restituto, eiusque filiae Iuliae Pompeii uxoris morte audita.

Hic Aristobulum a vinculis liberum cum legionibus duabus in Syriam misit, ipsam eius ope cum Iudaea amicam retinere confisus; adveniens ille ab amicis Pompeii veneno exstinguitur, et in ipso paterno solo sepulcri privatur sorte; corpus melle conditum asservatum est donec Antonius in regum monumenta iussit inferri. Eodem tempore filius eius

Σκιπίωνος ἀναιρείται καὶ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Πομπηίου γράψαντος.

‘Ο δ’ αὐτὸς Πομπηῖος ἔρχεται φηγὰς ὀλκῆδι μῆ πρὸς Πτολεμαῖον καὶ Κλεοπάτραν εἰς Αἴγυπτον, καταλέκρας τὴν Ῥώμην. 5 καὶ ἀναιρείται λοιπὸν ὁ τηλικούτος ἀριστερὸς ὑπὸ Πτολεμαίου τῆ πρὸς Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα χάριτι. ὅπερ ἀκούσας Γάϊος ἐλθὼν ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοῦ Πομπηίου σὺν τοῖς στρατεύμασιν ἀναιρεῖ μὲν τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὸν Πομπηίου φόνον, βεβαιῶ δὲ τῆ Κλεοπάτρα μὲν τὴν ἀρχὴν Αἰγύπτου διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν, ὡς 10 φασιν, ἔρωτα, καὶ πάλιν εἰς Ῥώμην διὰ τῆς Ἰουδαίας ἐπάνευσιν, ἐπανυστάτων αὐτῷ τῶν Πομπηίου παίδων.

Τότε καὶ Ἀντίγονος ἐπὶ Γάϊου Καίσαρος πρὸς Ὑρκανὸν καὶ P. 302

Ἀντίπατρον πολλὰ περὶ τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς Ἀριστοβούλου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ δικαιολογηθεὶς κατηγορεῖ σὺν τοῖς περὶ 15 Πομπηίων καὶ Σκιπίωνα παρόντων καταβοῶν· οὐδὲν δὲ πλέον ἔδρασε τοῦ μελλοῦς γενέσθαι προκοπῆς αἴτιος Ἀντίπατρον παραδόξως διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ συμμαχίαν αὐτοῦ πρὸ μικροῦ, ὡς καὶ Μιθριδάτης ὁ Περσικὸς μάργος ἦν δι’ αὐτοῦ περιωθῆς, αὐτὸς τε Ἀντίπατρος τὸ σῶμα πῦρ ἐπιδεικνὺς κατατετρωμένον 20 ὑπὲρ εὐνοίας τοῦ Καίσαρος. ἀλλὰ τούτων ὁ Καῖσαρ ἀκούσας Ὑρκανῶ τὴν ἀρχὴν ἐπιβεβαιῶ τῆς ἱερωσύνης καὶ Ἀντίπατρον δν-

5. πτολεμαίου B. τοῦ Πτολεμαίου G. 6. τὸν Γάϊον G.
11. τῶν] καὶ G. 15. καὶ] καὶ τὸν G. 17. συμμαχίαν B.
ὡς καὶ] ὡς καὶ ὁ G. 20. εὐνοίας] εὐνοίαν G. ἀλλὰ] ἀλλὰ
καὶ G. τούτων B. τούτων G. 21. ἱερωσύνης B. ἀρχιερωσύνης G. Conf. p. 303 b.

Alexander, Pompeio ita litteris significante, Antiochiae a Scipione interficitur.

Pompeius ipse Roma relicta fugitivus ad Ptolemaeum et Cleopatram navi oneraria in Aegyptum delatus est, ubi demum a Ptolemaeo gratiam Caio Julio Caesari se praestare rato Divus ille neci traditur. Nuncio mortis accepto cum adversis Pompeio legionibus Caius in Aegyptum advolat et Ptolemaeum quidem ob Pompeii caedem ulciscitur, soli vero Cleopatrae, eius jllecebris, ut aiunt, captus regnum Aegypti confirmat, et per Iudaeam itinere suscepto deano Romam, insurgentibus in eum Pompeii liberis, revertitur.

Tunc quoque temporis de patris Aristobuli et fratris Alexandri caede apud Caium Caesarem in Hyrcanum et Antipatrum causam dicturus Antigonus, Pompeii amicos ipsumque Scipionem adstantes, seu criminis reos, pluribus insectatus est. Nil autem amplius effecit quam ut praeter expectationem maioris accessionis et gloriae Antipatro fieret auctor, quod nuperis diebus auxilium in Aegypto dedisset; aderatque facinorum eius testis Mithridates Pergamenus ab eo in praelio servatus, ipseque suae in Caesarem fidei confossum plagis corpus argumentum ostentabat. Caesar eius oratione motus Hyrcano in pontificatus honore confirmato, dynastiae cuius vellet optionem offert Antipatro, qua

Βασιλείας ἀρῶσιν δίδωσιν· ἥς ἐπιδραζόμενος στρατηγὸν εὐθὺς ἀναδείκνυσιν Ἱεροσολύμων καὶ περίξ αὐτῆς τὸν πρῶτον παῖδα Φασαήλον, Ἡρώδην δὲ νέον κομιδῇ τῆς Γαλιλαίας καὶ τῶν περὶ ταύτην πόλειων οὐκ ἀποδέουσαν τῆς Φασαήλου ἀρχῆς. αὐτίκα δ' οὗτος εὐδοκίμει τῷ δεινῷ τοῦ φρονήματος, εὐρηκῶς ἕλην ἄρ-5 μύζουσαν Ἡρώδης, ὡς γενέσθαι Σέξτω Καίσαρι γνώριμος διὰ τὰς κατὰ ληροτῶν ἀριστίας.

- V. 241 Ἐξέλιαν γὰρ ἀρχιλήστην μετὰ πολλῶν τοῦ στίφους συλλαβόμενος κατατρέχοντα Συρίας ἀνείλε, φήμη τε περὶ αὐτοῦ μεγάλη 10
 Κατὰ χώρας καὶ πόλεις ἐγένετο, ὡς εἶη καὶ πρὸς τὸ βασιλεύειν ἰο ἐπιτήδειος. ἐκ τούτου κινεῖται καὶ Ἰρκανὸς κατ' αὐτοῦ ζηλο-
 τυπία καταδίκη φονικῇ συνεχεῖ πειραθεῖς. Ἡρώδης δὲ πρὸς Σέξ-
 τον εἰς Λαμασὸν ἀνεχώρησε Καίσαρα καὶ τὴν ἀρχὴν παρ' αὐ-
 τοῦ κοίλης Συρίας καὶ Σαμαρείας λαβὼν στρατηγὸς ἀναδείκνυται
 μετὰ στρατεύματός τε παρεγένετο καταλύσων τὸν Ἰρκανὸν ἐπὶ 15
 τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰ μὴ ταῖς πατρικαῖς ἐκωλύθη παραινέσει.
 καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐν τούτοις ἦν, Ἰρκανοῦ μὲν ζηλο-
 τυποῦντος Ἀντιπάτρω τῆς δυναστείας καὶ τοῖς παισὶ τῆς εὐπρα-
 γίας, Ἡρώδῃ μάλιστα, Ἀντιπάτρου δὲ πρὸς Ἰρκανὸν τὰ τῆς
 Δεῦνοιαι φυλάττοντος διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ἡσυχάζειν θοροῦσθαι. 20

Ὁ δὲ Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ εἰς τὴν Πώμην ἐπανελεύων πά-

2. καὶ τῶν περίξ G. 3. Vulgo Φασαίλον et infra Φασαίλον.
 5. τῷ δεινῷ] τὸ δεινὸν P. 5. τοῦ φρονήματος τῷ δεινῷ G.
 Transposui auctore B. 7. τὰς B. τῆς G. 9. ἀνείλε AB. ἀνε-
 λών G. 11. καὶ om. G. 13. ἀναχωρήσας G. 15. τε om. G.

obtenta primum e liberis Phasaelum Hierosolymorum et circumpositae regio-
 nis praefectum instituit, Herodem vero aetate minorem Galilaeae adiacen-
 tiumque civitatum, non minore certe, quam quae Phasaelo obvenerat, di-
 tione donat. Herodes quasi copiosa gloriae silva reperta, nomen et famam
 sibi parat ampliozem, adeo ut exhibito quam in latrones exseruit virtutis in-
 dicio, Sexto quoque Caesari familiaris redditus fuerit.

Ezechia quippe praedonum duce Syriam latrocinii infestante cum non
 exigua similibus manu comprehenso ac neci tradito, fama de viro ceu prin-
 cipatu digno regionem civitatesque cunctas pervagata est. Haec in eum
 invidiae causa fuit Hyrcano, et ne mortis sententiam iniuste experiretur
 continuus timor. Interim Herodes ad Sextum Caesarem Damascum pro-
 fectus, Coelesyriae Samariaeque renunciatus dux rem Romanam admini-
 strat; iamque versus Hierosolyma motis castris Hyrcanum deturbasset, nisi
 paterna monita eum in officio continuissent. Hic Iudaicarum rerum status,
 Hyrcano videlicet propter potestatis incrementum Antipatri fortunae, eius
 autem liberis et Herodi maxime ob egregie factorum successum invidente,
 Antipatro vero, eo quod nondum ad innovandum propenderet, integram
 fidem adhuc servante.

At Caius Julius Caesar Romam reversus Pompeianis partibus, quibus

σης ἐφέλατο τῆς μοίρας Πομπηίου, ἧς ἐτόγγαυα καὶ Κικέρων καὶ Βροῦττος καὶ Κάσσιος. καὶ γὰρ τῷ Γαίῳ φόβῳ προδιέφθειρον ἑαυτὸν φαρμάκῳ. τέλος δ' ὄν μετὰ τὴν Πομπηίου τελευτὴν ἔτι δ' κατὰ Κελτιβηρίαν πολλοῖς τοῖς ἀγῶσι τῶν Πομπηίου περιγίνεται παίδων, μόλις κρατήσας αὐτῶν, πολλὴν ἔχουσι δύναμιν, ὧν τὸν πρεσβύτερον ἀνελὼν τοὺς ἄλλους ζῶντας ἔλαβε. καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην τὴν τῶν ὑπάτων ἀρχὴν καταλύει σύνεγγυς ἔτι κατασχοῦσαν μετὰ Ταρκύνιον Σούπερβον, πρῶτος μοναρχή- P. 308 σας Ῥωμαίων ἔτι φιλανθρωπότατος γενόμενος τῶν πώποτε βασιλευκότων.

Ἀλεξάνδρειας καὶ Αἰγύπτου Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ καὶ Διονίσου ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εὐμέ'.

Ἀντωνίος Ἀραβίαν Κλεοπάτρα προῦδωκε.

Κλεοπάτρα ἡ τελευταία τῶν Λαγιδῶν ἀπόγονος ἐπὶ τῷ φόβῳ 15 τοῦ ἀδελφοῦ, Ἀντωνίου μοιχευθεῖσα, τούτῳ καὶ αὐτὴ γέγονεν ἀπωλείας αἴτιος, ἀσπίδι καὶ ἑαυτῆς ὄπλῳ θανάτου χρησαμένη ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἔτι σῆη'. B

Ἰερικανὸς τὰ Ἱεροσολύμων ἀνέστησε τείχη ὑπὸ Πομπηίου καθαιρεθέντα.

20 Ἡρώδην Κάσσιος κοίλης Συρίας καὶ Ἰουδαίας στρατηγὸν ἐν Λαμασκῇ προεχειρίσατο.

2. Post Cassius Goarus lacunam indicavit. καὶ γὰρ] Legebatur κατὰ γὰρ. 4. ἔτι B. ἔτη G. Vulgo Κελτιβήρειαν. 5. ἔχουσι] ἐχούση B. ἐχόντων m. 8. Ταρκύνιον] Vulgo Ταρκύνιον. 11. Αἰγύπτου] ἡβασίλευσας addit m. 12. κβ'] κς' P. 13. Κλεοπάτρα B. Κλεοπάτραν G. 14. ἀπόγονος om. G. 15. ὑπὸ Ἀντωνίου G. 17. ἀπὸ — σῆη' om. G. ἔτι] ἔτη ABP. σῆη' AB. ρῆη' P. τ' corrigit Goarus temere. Vide p. 308 c. 21. κρο- ζυρήσατο B.

Cicero, Brutus et Cassius annumerabantur clementem se exhibuit Caii namque timore sumpto veneno mortem sibi conscivit. Post Pompeii denique caedem annos 4 Pompeii filius valido exercitu instructis multo labore superior factus, eos in potestatem recepit; quorum maiore occiso, caeteris vitam reliquit. Romae demum restitutus, consulum auctoritatem a Tarquinii temporibus in eum usque diem vegetam et integram labefactavit omnino, prius Romanorum monarcha declaratus et omnium, qui prius regnaverant, habitus clementissimus.

Alexandriae et Aegypto imperavit Cleopatra Ptolemaei, qui etiam Dionysius, filia annis 22, mundi vero 5446.

Arabiam Cleopatrae donavit Antonius.

Cleopatra Lagidarum postrema fratricidio, et cum Antonio scortatione infamis eidem ruinae causa fuit, aspide postmodum seu leti telo adversum se usa, ab Alexandri morte anno 300.

Hierosolymorum muros a Pompeio evertos Hyrcanus erexit.

Herodem Coelestriae Iudaeaeque ducem Damasci Cassius instituit.

ΡΩΜΑΙΩΝ μόναρχος Γάιος Ίούλιος Καίσαρ ἔτη ε΄. τοῦ δὲ κόσμος ἦν ἔτος ευνδ΄.

Γάιος Ίούλιος Καίσαρ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετὰ τὸν Πομπηίου θάνατον ἀπ' Αἰγύπτου βεβαιοῖ τὴν ἀρχὴν ἱερουσόνης Ὑρκανῷ καὶ Ἀντιπάτρῳ δυναστείας αἵρεσιν δίδωσιν. 5

C Ὀλυμπιάς ρηγ΄.

Ἀπὸ κατὰ Ῥώμην ἔτη.

Ἀντώνιος τὸν ἑβδομον παρὰ Ῥωμαίοις μῆνα Κωντῖλιον καλούμενον Ίούλιον μετονομασθῆναι ἐψηφίσατο διὰ τὸ γεννηθῆναι ἐν αὐτῷ. 10

Γάιος Ίούλιος ἔτη ε΄ μοναρχήσας Ῥωμαίων, προκαθήμενος τῇ συγκλήτῳ βουλῇ ἀθρόως ὑπὸ Βρούττου καὶ Κισσίου δολοφονεῖται συλλαβομένων περὶ τοὺς ἕ συγκλητικὸς τῶν τηλικαύτης παρ' αὐτοῦ φιλανθρωπίας ἀξιοθέντων, ὡς καὶ ὑπατεύσαι· πλὴν, ὡς φασιν, οὐ φέροντες τὴν Πομπηίου ἀναίρεσιν μῆ-15 δὲ τὴν τῶν ὑπάτων καθαιρέσιν, ἀναιροῦσι μὲν αὐτὸν, πολεμοῦνται δὲ φρυγάδες αὐτίκα γενόμενοι παρὰ Ἀντωνίου σφόδρα τῷ Καίσαρι κατωκλειωμένον καὶ τηλικαῦτα ὑπατεύοντος. οὗτος οἴκτω τοῦ φόνου τὸν δῆμον προσλαβόμενος τοὺς μὲν φρυγαδέει, τὸ δὲ Καίσαρος μεγαλοπρεπῶς σὺν τῷ δῆμῳ κηδεύει σῶμα. τούτου 20 κληρονόμος υἰοθετηθεὶς ἦν αὐτῷ ζῶντι Ὀκταβιανὸς Καίσαρ, ὃ

3. εἰς] κατὰ G. 4. ἱερουσόνην B. Conf. p. 302 a. 7. Ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἔτη ... m. Post ἔτη G posuit lacunae signa, quae nulla sunt in B. 12. Βρούτου G. 13. συλλαβομένων B. συλλαβόμενον A. συλλαβόμενος G. 18. καθοικειωμένον A. καθοικειωμένον B. καθοικειωμένον G. Correxerit m. 19. τοὺς δὲ φρυγαδέει, τοῦ δὲ G.

ROMANORUM monarcha Caius Iulius Caesar annis 5, mundi vero 5454.

Post Pompeii necem Caius Iulius Caesar ab Aegypto in Iudaeam divertens pontificis dignitatem Hyrcano reddit stabilem; Antipatro vero, quem vellet principatum, eligendum proponit.

Olympias 183.

A Romae condita anni

Septimum Romanorum mensem Quintilem prius dictum, Iulium deinceps, Iulii in eo nati gratia nuncupandum statuit.

Caius Iulius Caesar Romanorum monarchiam annos quinque moderatus, sedens inter senatores primus Bruti Cassiique doli inopinatus interficitur in medio sexaginta senatorum consensu, quorum plerique iis fuerant humanitatis beneficis excepti, ut consulatum etiam obtinissent, qui tamen nec Pompeio nec consulum potestatem imminutam ferentes, eius se mortis conscios reddidere; subinde nihilominus ab Antonio Caesari bene affecto ac consulatum tenente fugati profligantur. Commotis igitur caedis huiusmodi miseratione plebis animis, fuga sibi consulere cogit coniuratos, ac Caesaris demortui corpus mixto populi luctu sumptuosissime curat. Caesari dum viveret filius adoptivus fuit Octavianus Caesar, qui

καὶ Ἀύγουστος κληθεὶς, υἱὸς Ἀκτίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ Ὀκταβίου στρατηγικοῦ ἀνδρός, ὃς ἐν Ἀπολλωνία τῆς Ἡπείρου λόγων ἕνεκα παιδεύσεως Ἑλληνικῆς διάγων εἰς Ῥώμην σπουδαίως διὰ τὴν τοῦ θείου σφαγῆν ἀναχθεὶς φιλοτιμίαις τὸν δῆμον προσάγει καὶ τοῖς ὑπᾶτων προῦχουσιν Ἀντώνω καὶ Ἐλπίδιω συμπλακεῖς P. 304 μικρὰ καὶ κρατήσας αὐτῶν πανταχοῦ, τέλος δὲ καὶ συνελθὼν αὐτοῖς εἰς φιλίαν, πολεμήσας Ῥωμαίων τούτους καὶ τὴν σύγκλητον πείθει καταψηφίσασθαι Βρούττον καὶ Κάσσιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτοῖς· στρατηγὸς δὲ κατὰ ταῦτὸ Ἀντώνιον καὶ Ἐλπίδιον καὶ αὐτὸν Ἀύγουστον τρίτον προχειρισθῆναι. καὶ ὁ μὲν Ἐλπίδιος πρὸς φυλακὴν ἔμεινε τῆς Ῥώμης, Ἀύγουστος δὲ καὶ Ἀντώνιος τοῖς περὶ Βρούττον καὶ Κάσσιον ἐν Ἑλλάδι πολεμήσαντες οὕτω κρατούσιν αὐτῶν, ὡς φηγάδας γενομένους φόβῳ τῶν ἐπικειμένων τέλος καὶ αὐτοὺς ἐκάτεροι διαχειρίσασθαι. εἶτα μετὰ τὴν νίκην ἐλθόντες εἰς Ῥώμην Ἀύγουστος καὶ Ἀντώνιος διαιροῦνται μετὰ Ἐπι- B δλου τριχῇ τὴν ὅλην Ῥωμαίων ἀρχήν, σχεδὸν δὲ εἰπεῖν τῆς οἰκουμένης. καὶ ὁ μὲν Ἀύγουστος τὴν πρὸς ἐσπέραν ἄχρις Ὠκεανοῦ κληροῦται Ἐδρώπην, Ἐλπίδιος δὲ τὴν πρὸς Ἀβύθην πῦσαν, Ἀντώνιος δὲ ὅλην Ἀσίαν. ὃς ἀκούσας Λαβιῆνόν τινα τῶν ἐν 20 τέλει Ῥωμαίων, ἕνα τῶν ἐπὶ Βρούττον καὶ Κάσσιον, πρὸς Ἡρώδη Περσῶν βασιλεία φυγόντι καὶ Ῥωμαίους πολεμῆν σπεύ-

4. δῆμον] λαὸν G. 5. τοῖς] τῶν G. 8. Βρούττον G hic et infra. 9. κατὰ τ' αὐτό B. κατ' αὐτό G. 12. πολεμήσαντες Bm. πολεμῆ G. 14. διαχειρίσασθαι B. ἀγχειρίσασθαι G. 16. τριχί B. 19. Vulgo Λαβίιον. 21. Ῥωμαίους G. σπεύσαντα] σπείσαντα A. σπῆσαντα B. κείσαντα G.

et Augustus, Actia sorore et Octaviano equestri ordinis viro natus, qui Apolloniae Epiri Graecis litteris vacans, audita avunculi nece, Romam festine revocatus, populo muneribus conciliato, levibus dissidiis cum Antonio et Lepido consularibus viris dimicans, ubique superior factus, pace demum cum illis inita Romanis sibi adversantibus sese opponere, ac senatum in Brutum et Cassium reliquosque coniuratos sententiam ferre et adversus eosdem Antonium, Lepidum seque Augustum tertium belli ducem designari curavit. Lepidus quidem Romae custodiendae praefectus in urbe mansit; Antonius et Augustus in Brutum et Cassium ac socios circa Graeciae fines arma movent. Ambos itaque ceu fuga salutem prius quaerentes superant; eosdemque malorum impendentium metu manus violentas sibi ipsis inferre cogunt. Parta hoc pacto victoria Augustus et Antonius Romae restituti, universum qua late patebat Romanum imperium, ne totum dicam orbem, in partes tres dividunt. Et Augustus Europam versus Oceanum omnem sortitur, Lepido Africa, Antonio Asia cuncta obvenit. Hic cum Labienum quendam, virum inter Romanos illustrem, Bruti Cassique partibus affectum, ad Herodem Persarum regem confugisse, et Romanis bellum inferen-

σαντα, στατηγηδὸς δὲ καὶ Πάκουρον τὸν υἱὸν ἐν πολλῇ δυνάμει πρὸς τοῦτο πέμψαντα, στέλλει πρότερον στρατηγηδὸς τοὺς αὐτοῖς ἀντιπαζομένους, ὧν εἷς ἦν Κασβέντιδος, ὃ καὶ τὴν νίκην Ῥωμαίοις διαπραξάμενος περὶ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐν τῇ Συριστὶ καλουμένην χώραν τῆς Εὐφρατησίας. ἰσχυρῶς οὖν ἠττηθέντων Περσῶν ὑπὸ τῆς Ἀντωνίου καὶ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς στρατηγῶν Ἡρώδης ἔτι πρὸς δεύτερον ἐτοιμάζεται πόλεμον, τοῦτο πράττοντος καὶ Ἀντωνίου.

Τότε δὲ καὶ Ἀντίγονος προπέμψας Ἰουδαίων τοὺς εἴρους κατηγορεῖ Ἡρώδου καὶ τῶν ἀδελφῶν σὺν τῷ Ὑρκανῷ. ὃ γὰρ ¹⁰ Ἡρώδου πατὴρ Ἀντίπατρος ὑπὸ Μαλίχου φαρμάκῳ προδιεφθάρη· τοὺς κατηγοροῦντας Ἡρώδου τιμωρησάμενος Ἀντίωνος τὴν ἀρχὴν Ὑρκανῷ καὶ Ἡρώδῃ τῶς ἐβεβαίωσεν, εἰς Ἀντιόχειαν ὤν. Δέπειτα πλειόνων κατ' αὐτῶν Ἰουδαίων ἐπιβοώντων ἀνέλεν αὐτῶν τοὺς προὔχοντας. 15

Τότε καὶ Κασσίω μετὰ τὴν Καίσαρος ἀναίρεσιν ὀκταχῶσια τῆς Ἰουδαίας ἀφελόμενῳ τάλαντα σπουδαῖος ᾤφθη θεραπευτῆς, ἤνικα καὶ Μάλιχον τῷ Κασσίῳ βουλήματι φονεύσας τὸν Ἀντίπατρον θάνατον Ἡρώδης ἐξεδίχθησε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διωχθεὶς δὲ πάλιν τῆς ἀρχῆς σὺν τῷ Ὑρκανῷ προσφεύγει Ἀντωνίῳ, καὶ ²⁰ μὴ δεχθεὶς παρὰ τῶν Ἰουδαίων κρατερῶς μάχεται αὐτὸν διεκδι-

1. πάκουρον B. Πάκουρον G. Πάκουρον m. 3. ἀντιπαζομένους B. ἀντιπαζομένους G. Κασβέντιδος] καὶ Βεντιδίου m ex Iosepho vol. II. p. 89. Conf. vol. I. p. 728. 729. τοῖς Ῥωμαίοις G.
4. Ἰνδία A. συριστῆ B. 11. διεφθάρη B. 16. κασσίαν B.
17. ᾤφθη B. ᾤθη G. 18. τῷ Κασσίῳ G.

dum suadere, iamque duces nonnullos, Pacorumque filium cum non contemnenda militum manu Herodem misisse comperisset, duces, quos opponeret, elegit; quorum unus extitit Ventidius, qui ad Lydiam et provinciam Syriacae dictam Euphratesiam praeclaram Romanis comparavit victoriam. Persis itaque ab Antonii et Romani senatus ducibus armorum vi debellatis, ad praelium secundum reparandum Herodes intendit animum, quod pari felicitate exsequitur Antonius.

Et tempestate Iudaeorum sibi affectos in Herodem fratresque causam dictares pari cum Hyrcano consilio mittit Antigonus; Antipater quippe Herodis pater veneni potu a Malicho diu iam e medio fuerat sublatus. Ab Herodis accusatoribus exactae poenae; Antonius autem Antiochiae tunc reperiens Herodi et Hyrcano potestatem omnem commissam declarat et Iudaeorum Herodem omni vocis contentione insequentium praecipuos occidit.

Eadem aetate post Caesaris caedem talenta 800 ab Iudaeis Cassio exigenti studiosus Imperatorum minister adhaesit Antipater; Malichum vero Cassii consiliis occidens Herodes genitoris Antipatri mortem ultus est. Deiectus iterum potestate cum Hyrcano ad Antonium se recipit; Iudaeis autem illi subiaci detrectantibus, partes eius etiam ferro tueri studuit An-

κείν Ἀντώνιος. ὁ δὲ Ἀντίγονος ἀπογνοὺς τῆς Ῥωμαίων βοηθείας Ἡρώδῃ προσφύγει Περσῶν βασιλεῖ μαχομένῳ Ῥωμαίοις, καὶ V. 243 κατὰγεται διὰ Πακέρου παιδὸς Ἡρώδου εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὑπο- P. 305 σχόμενος χρυσοῦ χλῖα τάλαντα Πέρσαις· Ὑρκανὸν τε ζῶντα διαπραλαμβάνει, τοῖς δδοῦσιν ἐκώψας αὐτοῦ τὰ ὤτα, ὡς μηκέτι ἱερατεύειν, καὶ τοῦτον προῦδωκεν αὐθις Πέρσαις ἄγειν μεθ' ἑαυτῶν. Ἡρώδης δὲ φυγὰς ἤκε πρὸς Μάλιχον Ἀράβων βασιλέα. τότε καὶ Φυσάηλος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀναιρεῖται.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

10 Ἀπὸ κτίσεως κόσμου *βυνη*.

Δεύτερος Ῥωμαίων μονάρχος Καῖσαρ Σεβαστὸς Ὀκταουσίος, δ B καὶ Αὔγουστος ἐπικληθεὶς, ἐβασίλευσεν ἔτη νς'.

Τῷ εϛ' ἔτει τοῦ κόσμου δεύτερον ἐχρημάτισεν Αὔγουστος Καῖσαρος πληῖρες, καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἴνδικτος ὑπ' 15 αὐτοῦ ἦτο ἐπινέμησις ἐθεσπίσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μύξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ.

Ἰουδαίους πρεσβευσαμένους εἶτον Ὑρκανῷ καὶ Ἡρώδῃ, δόγμα συγκλήτου καὶ Ἀθηναίων ψήφισμα περὶ φιλίας ἐξεπέμφθη.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς ἐν Γαίταις ἀνηρέθη τῆς 20 Ἰταλίας, ὡς δὲ ἄλλοι φασίν, ὅτι φαρμάκῳ διέφθειρεν ἑαυτόν. C

1. Ἀντώνιος m. Vulgo Ἀντώνιον. 3. πάκρον παιδὸς ἡ δώδος B. ὑποστόμενος B. 8. Vulgo Φασάϊλος. 10. βυνη' m. 13. ἔτει add. B. 17. πρεσβευσαμένοις B. πρεσβευσαμένους G. εἶτον] Vulgo ἦτον. 19. καὶ om. G. 20. δὲ] καὶ G.

tonius. Antigonus a Romanis auxilium consequi desperans Herodem Persarum regem cum Romanis inimicitias exercentem adit et auri talenta mille Persis pollicitus a Pacoro Herodis filio in Iudaeam reducitur; tum Hyrcano vivo comprehenso, ne amplius sacerdotio fungeretur, propriis dentibus aures abscondit et Persis secum amovendum tradit. Caeterum Herodes fuga sibi tutamen comparat apud Malichum Arabiae regem; quo tempore Phasaelus eius frater interficitur.

CHRONOGRAPHIA.

A mundi conditu anno 5459.

Romanorum monarcha 2 Augustus Octavius, vero cognomine Augustus, imperavit annis 56.

Anno ab orbis natalibus 5460 Augusti Caesaris annus secundus completur et inquit tertius, quo indictio, id est annorum distributio eius placito instituta est, teste B. Maximo tractatu de paschate.

Iudaeis, id est Hyrcano et Herodi legationem mittentibus senatus consultum Atheniensiumque decretum de servanda ad invicem amicitia vicissim missum.

Cicero rhetor vir ordinis senatorii Caietae Italiae urbe occiditur vel, ut aliis placitum, veneno sibi mortem conscivit.

Georg. Syncellus. I.

Ἡ τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλευσάντων ἐπαύσατο ἐπὶ βασιλείῳ ἀρχὴ διαρκέσασα ἕτη ρνδ' ἀπὸ τοῦ εἰγ' κοσμικοῦ ἔτους. ἕως τοῦ ρξξ', ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται.

Ἀπὸ Γαῖου Ἰουλλίου Καίσαρος οἱ μετέπειτα Ῥωμαίων βασιλεῖς Καίσαρες ὠνομάσθησαν, ἀπὸ δὲ Ἀγύστου Ἀγούστοι. ἐπὶ τοῦ-5 του τὰ Ῥωμαϊκὰ ἤκμασεν.

Ἐλπίδιον Ἀντωνίῳ συμμαχοῦντα λαβὼν Ἀγούστος ζῶντα ἀνεῖλεν ἐν Ῥώμῃ.

Οἱ Ἀντιοχεῖς ἔνθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.

Ἀντώνιον καὶ Ἐλπίδιον νικήσας Ἀγούστος εἰς φιλίαν προσ-10 δέχεται πρεσβευσαμένης τῆς συγκλήτου.

D Ἀγούστος τὴν Εὐρώπην ἐκληρώσατο, Ἐλπίδιος τὴν Αἰβύην καὶ Ἀντώνιος τὴν μεγάλην Ἀσίαν.

Οὗτος ἐλθὼν ἐν Κιλικίᾳ καὶ Κλεοπάτραν μεταστειλάμενος ἀλλοκεται τῷ ταύτης ἔρωτι. κατὰ Περσῶν δὲ στρατεύσας καὶ ἡ-15 τηθεὶς ἐπανέρχεται πολεμήσων Ἀγούστῳ, πρὸς ὃν ναυμαχήσας καὶ ἡττηθεὶς ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Ἀγούστος πεζὸν ἐθριάμβευσε θρῆλαμβον.

Ἡ τῶν Ἡπειρωτῶν ἕξ βασιλείων ἀρχὴ ἐπαύσατο διαρκέσασα ἕτη 4. 20

Ἔτη λδ' τὸν Ὑρκανὸν στοιχειοῦντες κρατήσαντα Ἰουδαίων

4. Ῥωμαῖοι G. 5. δὲ om. G. 7. Ἐλπίδιον B. Ἐλπίδιον G. ἀντωνίῳ B. ἀντωνίον A. Ἀντωνίου G. 9. ἑαυτῶν B. αὐτῶν G. 15. τῷ ταύτης] τῆς αὐτῆς G. 17. διεχειρίσατο B.

Regum septem Pergami regnantium desiit imperium postquam annis 154 stetit, ab anno mundi 5313 ad annum 5467, prout ex sequentibus manifestum fiet.

A Caio Iulio Caesare, qui deinceps Romanum imperium tenuerunt Caesares, et Augusti ab Augusto nuncupati sunt. Huius tempore Romanae res floruerunt.

Elpidium Antonii consiliis faventem deprehendens Augustus Romae interemit.

Aerae sibi propriae annos Antiochenses hinc exordiuntur numerare.

Antonium et Lepidum victos senatus precibus Augustus in amicitiam recipit.

Europam Augustus, Lepidus Africam, Antonius universam Asiam regendam sortitus est.

Hic in Ciliciam profectus, Cleopatrae illum arcessitae, eius amore captus est. Moris autem in Persas armis inferior rediens bello cum Augusto decertat; eductisque in eum copiis navalibus superatus, ipse sibi necem intulit.

Augustus pedes triumphum ducit.

Regum sex Epirotarum desiit imperium, quod annis 90 steterat.

Hyracanum annis 34 imperasse computantes ex eius annis Antigono

ἐπισημαίνόμεθα τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ τρία τούτων Ἀντιγόνου λογί- P. 306
 ζεσθαι. τῷ γὰρ λα΄ ἔτει Ὑρκανοῦ καταχθεὶς ὑπὸ Πάρθων εἰς
 τὴν ἀρχὴν τῶν Ἰουδαίων κρατεῖ μὲν αὐτῆς ζῶντα τὸν Ὑρκανὸν
 χειρωσάμενος καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὑποτεμὼν αὐτοῦ τὰ ὄτια, ὡς ἂν
 5 μὴ τὸ λοιπὸν ἱερατεύοι, καὶ Πάρθοις ἐκδίδωσιν ἄγειν εἰς τὴν
 Περσικήν. ἀναιρεῖ δὲ Φασάηλον ἀδελφὸν Ἡρώδου καὶ φυγαδεύει
 τοῦτον πολλὰ καταδραμόντων αὐτοῦ Πάρθων ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν
 μετὰ μητρὸς καὶ τῆς συγγενείας. φεύγοντος Ἡρώδου καὶ τούτους
 10 πολλάκις πολέμῳ τρεπομένου, καὶ κατασφαττούμενος, δεσπολάκις
 πρὸς Μάλιχον Ἀράβων βασιλέα Θαρρῶν καταφεύγει, ἤδη προ-
 ενεργητημένον, οὐ προσδεχθεὶς δὲ φόβῳ τῶν Πάρθων εἰς Ἀλε- B
 ξάνδρειαν ἔρχεται πρὸς Κλεοπάτραν. δεξιωθεὶς οὖν παρ' αὐτῆς
 καὶ τὴν ἐπιμελειαν τῆς ὑπ' αὐτὴν ἔχειν ἀρχῆς ἀνεβάλλετο διὰ
 τὴν πρὸς Ἀντώνιον ἐπὶ Ῥώμην καὶ Αὔγουστον πορείαν, ὡς Ἰω- V. 244
 15 σπηπος, ὡς δὲ Ἀφρικανὸς, οὖν αὐτῇ πρὸς Ἀντώνιον ἤλθε, κα-
 κείνος παρὰ τὸν Σεβαστὸν Ὀκταούσιον εἰς Ῥώμην αὐτὸν ἔστειλεν.
 ὁ δὲ διὰ τὸν Ἀντίγονον ὑπὸ Πάρθων ἐχθρῶν ὄντων Ῥωμαίους
 κρατῆσαι τῆς ἀρχῆς, διὰ τε τὸν αὐτοῦ πατέρα Ἀντίπατρον συμ-
 μαχήσαντα Ῥωμαίοις καὶ αὐτὸν Ἡρώδην, γράφει τοῖς κατὰ Συ-
 20 ρίαν στρατηγοῖς κατὰγειν Ἡρώδην ἐπὶ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίων, C
 Σωσίον τὸν πρὸς Ἀντίγονον πόλεμον ἐπιτραπέντος ὑπὸ τοῦ Καί-
 σαρρος, δεσπολάκις τρισὶν ἐπεκράτησεν.

1. τούτων m. Vulgo τούτων. Ἀντιγόνου] Vulgo Ἀντίγονον. Ἀν-
 τιγόνῳ m. 5. ἄγειν] ἄγων G. 6. Vulgo Φασάηλον. 8. τού-
 τους] τούτον m. 9. πολέμῳ — πολλάκις om. B. κατασφαττούμέ-
 νου m. 16. παρὰ] περὶ G. 17. δεσπολάκις] ἐπὶ] ὑπὲρ G.

tres assignandos laterculi istius ignaris denunciamus. Anno quippe Hyrcani 31 in Iudaeam reductus a Parthis obtinet potestatem, vivoque capto Hyrcano, morsu et dentibus, ne sacerdotio amplius esset idoneus aures detrunctat et in Persiam abducendum Parthorum manibus permittit. Phasaelum autem Herodis fratrem interficit, eundemque crebris Parthorum incursionibus cum matre totaque cognatione insequitur. Fugiens Herodes, ac frequenter adversum Martem expertus, ac tantum non mactatus ad Malichum Arabum regem beneficiis pluribus iam ante sibi devinctum cum fiducia recurrit. Parthorum tamen metu repulsam passus, Cleopatram convenit, et ab ea Alexandriae receptus humaniter, ne Antonium et Augustum adituros Romam properaret, ab ea imperii curam ipsi delegante detinebatur, ut Iosephus testis est, vel ut Africanus, ad Antonium cum ea profectus est, qui mox advenientem ad Augustum Octavium Romam amandavit. Quod autem Antigonus Parthorum Romano nomini infensorum armis principatu potiretur, quodque Antipater Herodis parens Romanos olim bello iuvisset, et Herodes ipse de iisdem esset bene meritus, eam ob rem, ut in Iudaeae regnum Herodem restituant, Syriae praefectis Octavius per litteras significat. Sosio Caesaris belli adversus Antigonus suscipiendi cura commissa, in annos tres deinde productum est.

Ἰωσήφου ἐκ τοῦ ιδ' λόγου τῆς ἀρχαιολογίας περὶ τῆς
Ἡρώδου ἀσημότητος.

Κόσμου ἔτη μϛθ'.

Τοῦτο τὸ πάθος συνέβη τῇ Ἱεροσολυμιτῶν πόλει ὑπατεύοντος
ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Ἀγρίππυ καὶ Κανδίδου Γάλλου ἐπὶ τῆς ρπέ' 5
Δόλυμπιάδος τῷ τρίτῳ μηνὶ τῇ ἑορτῇ τῆς νηστείας, ὡς ἐκ περι-
τροπῆς τῆς γενομένης ἐπὶ Πομπηίου τοῖς Ἰουδαίοις συμφορᾶς.
καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνου τῇ αὐτῇ ἐάλωσαν ἡμέρᾳ μετὰ ἔτη κζ'. Σώ-
σιος δὲ χρυσοῦν ἀναθήμενος τῷ θεῷ στέφανον ἀνέζευξεν ἀπὸ
Ἱεροσολύμων Ἀντίγονον ὕγων δεσμώτην Ἀντωνίου. δέσας δ' 10
Ἡρώδης μὴ φυλαχθεὶς Ἀντίγονος ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ υἱοῦ καὶ κο-
μισθεὶς εἰς Ῥώμην ὑπ' αὐτοῦ δικαιολογήσεται, καὶ πρὸς τὴν σύγ-
κλητον ἐπιδεικνὺς αὐτὸν μὲν ἐκ βασιλέων, Ἡρώδην δὲ ἰδιώτην
ἢ ὅτι προσῆκεν αὐτοῦ βασιλεύειν τοὺς παῖδας, ἢ καὶ αὐτὸς εἰς
Ῥωμαίους ἐξήμαρτε. ταῦτα φοβούμενος πολλοῖς χρήμασι πείθει 15
τὸν Ἀντώνιον ἀνελεῖν τὸν Ἀντίγονον. οὗ γενομένου τοῦ δέους μὲν
P. 307 Ἡρώδης ἀπαλλάττεται. παύεται δὲ οὕτως ἢ τοῦ Ἀσαμωναίου
ἀρχῇ μετὰ ἔτη ρκς'. οἶκος λαμπρὸς οὗτος ἦν καὶ διάσημος γένους
τε ἕνεκα καὶ τῆς ἱερατικῆς τιμῆς, ὧν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οἱ γονεῖς
αὐτοῦ διεπράξαντο. ἀλλ' οὗτοι μὲν διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους στά- 20
σιν τὴν ἀρχὴν ἀπέβαλον. μετέβη δὲ εἰς Ἡρώδη τὸν Ἀντιπάτρου

1. ιδ'] Cap. 16. p. 737. 9. ἀναζεύξας ἀπὸ Ἱεροσόλυμα G. Cor-
reki ex B. 17. ἀπαλλάσσεται B. Ἀσαμον — vulgo. Ἀσσαμον — B.
18. οὗτος λαμπρὸς G. 21. ἀπέβαλον B. ἀπέλαβον G.

Ex Iosephi antiquitatum libro decimo quarto de Herodis ob-
scuro genere.

Anni mundi 5469 numerantur.

Ea calamitas Hierosolymorum civibus accidit M. Agrippa et Candido Gallo coss. Olympiade 135, mense tertio, feriis quibus solemne ieiunium celebratur, tanquam redeunte in idem temporis momentum illata quondam a Pompeio clade. Illo siquidem eodem die ante annos 27 civitas eorum capta fuerat. Sosius autem appensa dei templo corona aurea, vincum Antigonom ad Antonium ducens Hierosolymia discessit. Porro veritus Herodes, ne ab Antonio servatus Antigonus et ab eo Romam perductus coram senatu de principatus iure decertaret, et se quidem regia stirpe, Herodem obscuris natalibus ortum, aut certe in filios, si quid ipse in Romanum nomen admisisset criminis, regnum haereditario iure transferendum causaretur, ut Antigonus e vivis tolleretur oblati Antonio muneribus persuadet. Eo perpetrato metu quidem liberatur Herodes, tali vero exitu Assamoneorum regnum post annos 126 desiit. Domus adeo illustrius generis claritudinem et honorem sacerdotii maioribus suis virtute propria sese olim commendantibus debebat; verum dissidiis quibus decertaverunt posterii potestatem amisit. Inde rerum summa Herodi Antipatri filio, plebeio genere nato

οικίας ὄντα δημοτικῆς καὶ γένους ἰδιωτικοῦ καὶ ὑπακούοντος τοῖς βασιλεῦσι. καὶ τοῦτο μὲν τὸ τέλος τῆς Ἀσαμωνιαίων γενεᾶς παρειλήφραμεν.

Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν Ὑρκανῶ καὶ Ἀντιγόνῳ συμβάντων B
5 καὶ περὶ Ἡρώδου τοῦ τε Σεβαστοῦ καὶ Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας ἐν ἐπιτόμῳ.

Ὀκταούσιος ὁ Σεβαστὸς, ὃν Αὐγουστον καλοῦσι Ῥωμαῖοι, φετός ὢν υἱὸς αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀπολλωνιάδος τῆς Ἡλείρου, ἔνθα ἐπαιδεύετο, εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν τῶν ἐν τῷ τελει τῆς ἡγεμονίας 10 εἶχετο. Ἀντώνιος δὲ ὕστερον τὴν τῆς Ἀσίας καὶ ἐπέκεινα ἀρχὴν ἔλαβεν. ἐπὶ τούτου Ἡρώδου κατηγοροῦν Ἰουδαῖοι. ὁ δὲ τοὺς πρέσβεις ἀποκτείνας Ἡρώδην ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κατῆξεν ἀρχήν. ὕστερον δὲ ἅμα Ὑρκανῶ καὶ Φασαήλῳ τῶ ἀδελφῶ ἔξεώθη καὶ προσ- C φυγῶν Ἀντωνίῳ κατῆλθε. μὴ δεχομένων δὲ αὐτὸν Ἰουδαίων 15 μάχη γίνεται καρτερά. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἀντίγονον κατιόντα ἐκδιώκει μάχη, Ἀντίγονος δὲ προσφυγῶν Ἡρώδῃ τῶ τῶν Πάρ- V. 245 θῶν βασιλεῖ διὰ Πακόρου τοῦ υἱοῦ κατῆλθεν ἐπὶ χρυσοῦ τάλαντοις χίλιοις. καὶ ὁ μὲν Ἡρώδης φεύγει, Φασάηλος δὲ ἐν τῇ μάχῃ ἀναιρεῖται, Ὑρκανὸς δὲ Ἀντιγόνῳ παρεδόθη ζῶν· ὁ δὲ 20 Πάρθοις αὐτὸν ἔδωκεν ἄγειν, ἀποτεμῶν αὐτοῦ τὰ ὦτα, ὡς μηκέτι ἱερῶτο· ἠδέσθη γὰρ αὐτὸν ὡς οἰκεῖον ἀποκτεῖναι. Ἡρώδης

1. οἰκίας] οἰκίας G. 2. Ἀσαμον — vulgo. ἄσαμον — B. 5. τε add. A. καὶ Ἀντωνίου] καὶ om. G. 7. καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι G. 8. αὐτοῦ] Hoc est Caesaris. 13. Vulgo Φασαήλῳ et infra Φασάηλος. 13. ἔξεώθει A. 14. αὐτὸν] αὐτῶν B. 17. Πακόρου Scaliger. Vulgo Πακόρον. 20. αὐτὸν add. B.

et regibus quondam subiecto demandata est. Et hunc quidem Assamonaeae familiae exitum a maioribus accepimus.

Ex Africano de iis quae Hyrcano et Antigono acciderunt et de Herode, Augusto, Antonio et Cleopatra summatim.

Octavius, (Σεβαστὸς Graecis), Augustus Romanis dictus, Caïi filius adoptivus, Apolloniade Epiri urbe, in qua studiorum causa morabatur, Romanam reversus in civitatis proceres invasit imperium. Antonius postmodum Asiam vicinaque loca regenda obtinuit. Ad eius iudicium Herodem reum egere Iudaei, quorum legatis morte multatis, regnum restituit Herodi; qui demum cum Hyrcano et Phasaelo fratre eiectus ad Antonium fuga se recepit; Iudaeis redeuntem non admittentibus cruentum committitur praelium et posthac haud diu superior factus fugat Antigonom. Hic Parthorum regem adit, auriq̄ue talenta mille pollicitus, Pacori eius filii auxiliis regnum recuperat. Herodes versa belli vice in fugam agitur; Phasaelus occumbit in certamine; Hyrcanus Antigono vivus traditur; hic mutilatus eius auribus, ne sacerdotio fungeretur amplius, (consanguineum enim perimere veritus est), Parthorum potestati captivum tradit. Herodes amisso regno primum

δέ εκπεσὼν τὸ μὲν πρῶτον Μαλιχῶ τῷ τῶν Ἀράβων βασιλεῖ προσφύγει· ὡς δ' οὐ προσήκατο αὐτὸν φόβῳ τῶν Πάρθων, εἰς Δ' Ἀλεξάνδρειαν παρὰ Κλεοπάτραν ἀπῆλθεν. ἦν ὀλυμπιάς ρπ'.

Κλεοπάτρα τὸν συμβασιλεύσαντα αὐτῇ ἀδελφὸν ἀποκτείνασα πρὸς ἀπολογίαν ὑπ' Ἀντωνίου εἰς Κιλικίαν μεταπεμφθεῖσα 5 τὴν τῆς ἀρχῆς ἐπιμέλειαν ἐπέτρεψεν Ἡρώδῃ, καὶ ὡς οὐδὲν ἤξιον πιστεῦσθαι ἔς τ' ἂν καταχθῆ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν, ἔχουσα αὐτὸν ἦει παρὰ Ἀντώνιον. ὡς δὲ ἀλώκει τῆς γυναικὸς ἔρωτι, τὸν Ἡρώδην ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην κατὰ τὸν Σεβαστὸν Ὀκταοῦσιον, ὃς διὰ τε Ἀντίπατρον τὸν Ἡρώδου πατέρα καὶ δι' αὐτὸν Ἡρώδη 10 δην διὰ τε τὸ ὑπὸ Πάρθων καθεστᾶσθαι τὸν Ἀντιγονον βασιλεῖα ἐπέστειλε τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ στρατηγοῖς κατὰγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἅμα Σωσίῳ διεπολέμει πρὸς τὸν Ἀντιγονον χρόνῳ πολλῷ καὶ παντοίαις μάχαις. τότε καὶ Ἰώσηπος ἀδελφὸς 15 Ἡρώδου ἀποθνήσκει στρατηγῶν. Ἡρώδου δὲ πρὸς Ἀντώνιον 15 ἐλθόντος, τρεῖς ἔτη τὸν Ἀντιγονον ἐξεπολιόρκησαν καὶ ζῶντα ἀπεκόμισαν Ἀντωνίῳ. Ἀντώνιος δὲ Ἡρώδην μὲν καὶ αὐτὸς ἀηγόρευσε βασιλεῖα, προσέθηκε δὲ αὐτῷ πόλεις Ἰππον, Γάδαρα, Γάζαν, Ἰόππην, Ἀνθηδόνα καὶ τῆς Ἀραβίας τὸν τε Τράχωνα καὶ τὴν Ἀδρανίτιν καὶ Σακίαν καὶ Γαυλάνην, πρὸς δὲ καὶ τῆς 20 Συρίας ἐπιτροπήν. Ἡρώδης ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ὀκταοῦσιου τοῦ Σεβαστοῦ βασιλεὺς Ἰουδαίων ἀηγορευέθη καὶ ἐβασίλευσεν

6. τῆς B. ταύτης AG. ἀρχῆς] ἀρχὴν A. 8. ἦει] ἦ B.
 δ' ἐάλωκει G. 11. Vulgo κατεστᾶσθαι. 16. Post ἐλθόντος G lacunam indicat. ἐπολιόρκησαν G. 19. Ἀραβίας] μέρος addit m. 20. ἀδρανίτιν A. ἀδρανίτην B. Ἀβρανίτιν G. Γαυλάνην] Γαβλάνην G.

quidem ad Malichum Arabum principem se confert, a quo Parthorum metu repulsus Alexandriam ad Cleopatram tendit. Numerabatur tunc Olympias 185. Cleopatra fratre regni consorte occiso ad causam dicendam ab Antonio in Ciliciam vocata, regni curam commendat Herodi, qui ab ea nihil obtinuit quo reduceretur in regnum; eo subinde viae comite ad Antonium proficiscitur. Ille inulieris captus illecebris Herodem ad Octavium misit, qui tum Antipatri Herodis parentis tum Herodis ipsius membra, et quod denique Parthorum armis regnum obtineret Antigonum, datis ad Syriam Palaestinaeque duces litteris, ut Herodem in regnum reponant, mandat. Exinde Sosio iunctus Herodes, variis praeliis ac non exiguo temporis intervallo, cum Antigono armis decertabat. Per id tempus Iosephus Herodis frater unus et copiarum ductoribus occumbit in praelio. Herode ad Antonium profecto annos tres obsidionem protraxerunt et ad Antonium demum deduxere vivum; Antonius ipse Herodem renuciavit regem ac insuper urbes alias gubernandas demandavit Hippum, Gadara, Gazam, Ioppen, Anthedonem et Arabiae partem, Trachonitum et Auranitum, Sacciam et Gaulanem, ipsamque postremo Syriam procurandam commisit. Herodes a senatu et Octavio Augusto rex declaratus annis triginta quatuor

ἔτη λδ'. Ἀντώνιος ἐπὶ Πάρθους στρατεύειν μέλλων Ἀντίγονον τὸν Ἰουδαίων ἀπέκτεινε βασιλεία καὶ Ἀραβίαν Κλεοπάτρα παρέδωκε, διαβάς τε ἐπὶ Πάρθους ἔπταισε μεγάλως τὸ πλείστον ἀποβυλῶν τοῦ στρατοῦ. ἦν δλυμπιάς ρςζ'. ὁ Σεβαστὸς Ὀκταούσιος 5 τὴν ἐξ Ἰταλίας καὶ πάσης ἐσπέρας δύναμιν ἐπ' Ἀντώνιον ἤγει, οὐ βουλόμενον εἰς Ῥώμην ἐπανελθεῖν δέει τῶν ἐν Πάρθοις ἐπταισμένων καὶ Κλεοπάτρας ἔρωτι. Ἀντώνιος δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων δύναμιν ὑπηντίασεν. ὁ δὲ Ἡρώδης οἷα δεινὸς καὶ τῶν ἰσχυρότων 10 Θεραπευτῆς διπλῶς ἐξέπεμψεν ἐπιστολάς καὶ νηὶ τὸν στρατὸν, ἐντειλόμενος τοῖς ἡγουμένοις παραδοκῆν τὸ ἀποβηρόμενον. ὡς δ' ἐκρίθη τε ἡ νίκη καὶ δυσὶ ναυμαχίαις ἤττηθεις ὁ Ἀντώνιος ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τῇ Κλεοπάτρᾳ, οἱ κομίζοντες ἀπέδοσαν τὰς πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἐπιστολάς, ἃς πρὸς Ἀντώνιον εἶχον ἀποκρύψαντες. ἐπιπίπτει δὲ Ἡρώδῃ Κλεοπάτρα ἐν τῷ μεσαιολῶ C 15 ἑαυτὴν διεχρήσατο ἀσπίδι τῷ θηρίῳ καθ' ἑαυτῆς ὄπλῳ χρησάμενη. τότε Κλεοπάτρας υἱὸς Ἥλιον καὶ Σελήνην ἐπὶ Θηβαῖδα φυγόντας συνέλαβεν ὁ Σεβαστὸς. Νικόπολις ἢ κατὰ Ἀκτίαν ἐκτίσθη καὶ Ἀκτία ὁ ἀγὼν ἐτέθη. Ἀλεξανδρείας εἰλημμένης πρῶτος ἡγεμῶν Αἰγύπτου πέμπεται Γάλλος Κορνήλιος, ὃς τῶν ἀπο-

1. ἀντίγονον B. Ἀντώνιον G. 6. βουλόμενον B. βουλόμενος G.
 7. αὐτὴν] Vulgo αὐτήν. 8. ὑπηντίασεν G. 10. τὰ ἀποβη-
 σόμενα G. 11. ναυμαχίαις] συμμαχίαις G. 12. ἀπέδωσαν G.
 14. Post Ἡρώδῃ G lacunam indicat. μεσαιολῶ] Μαισαιολῶ
 Scaliger p. 74. Μανσωλαῖω m. 15. διεχρήσατο Scaliger. Vulgo
 δὲ ἐχρήσατο. 16. υἱὸς B. υἱὸς G. 17. Θηβαῖδα B. Θηβαῖδι G.
 18. Ἀκτία] Vulgo Ἀκτία.

regnavit. Antonius in Parthos expeditione suscepta, Iudaeorum regem Antigonum interfecit et Arabiam Cleopatrae commendavit; et in Parthos progressus exercitus parte amissa, non leviter peccasse compertus est. Erat tunc Olympias 186. Cunctas ex Italia occiduisque regionibus copias contractas Augustus Octavius eduxit in Antonium metu delicti, dum in Parthos praeliaretur, admissi, et Cleopatrae illecebris detentum, ac Romam se conferre detrectantem; cui collectis Asiaticis viribus Antonius obviam profectus est. Herodes porro velut astutia pollens, ac potentiorum obsequio additi consuetus datis epistolis duplicibus et auxiliariis copiis mari transmissis, duces ut prius eventum belli, quam confingerent, praestolarentur, admonuit. Adjudicata Augusto victoria Antonius praeliis duobus fusus, in Aegyptum fugiens cum Cleopatra reversus est. Tunc occultatis, quae ad Antonium, litteras ad Augustum missas qui deferebant duces reddidere. Impetit Herodem sepulchrali Mausolaeo inclusa Cleopatra' aspide fera tanquam mortis telo usa se ipsam confecit. Eodem tempore Cleopatrae filios Solem Lunamque ab ea vocatos in Thebaidem fugientes Augustus cepit. Nicopolis ad Actiacum sinum construitur et Actiacus ludus instituitur. Alexandria capta primus Aegypti dux Augustalia Cornelius Gallus missus est, qui Aegyptiorum ad perduellionem delle-

στάτων Αιγυπτίων καθεῖλε τὰς πόλεις. μέχρι τοῦδε οἱ Λαγίδαι, καὶ σύμπας τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας μετὰ ἔτη τ' τῆς Περσῶν καθαιρέσεως δυοῖν δέοντα. συνάγονται τοῖνον οἱ χρόνοι ἀπὸ μὲν Δτῆς Μακεδόνων ἀρχῆς καὶ καταλύσεως κατὰ Πτολεμαίους καὶ τὴν τελευταίαν Κλεοπάτραν, ὃ γίνεται τῆς Ῥωμαίων μοναρχίας 5 ἡγεμονίας ἔτος α', Ὀλυμπιάδος δὲ ρηζ' ἔτος δ' σύμπαντα ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ ενοβ'.

V. 246 Μετὰ Ἀλεξανδρείας ἄλωσιν Ὀλυμπιάς ἤχθη ρηθ'.

Ἡρώδης ἐπικτίσας τῶν Γαβινίων πόλιν, τὴν ποτε Σαμαρείαν, Σεβαστήν αὐτὴν προσηγόρευσε· τὸ δὲ ἐπίκειον αὐτῆς τὸν 10 Στράτωνος πύργον πόλιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Καισαρείαν ἐκάλεσεν ἐφ' ἐκάτερα γὰρ ἐγείρας Ὀκταουίω. ὕστερον δὲ καὶ Ἀντιπατρίδα κίλι ἐν τῷ Ἀνδῶ πεδίω ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς, καὶ τοὺς περὶ τὴν Σεβαστήν οἰκοῦντας, ὧν ἀφελματο τὴν γῆν, ἐγκατέμισεν ἐν αὐτῇ. ἔκτισε δὲ καὶ ἑτέρας πόλεις, καὶ τοῖς μὲν Ἰουδαίοις 15 βαρῦς ἦν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἔθνεσι δεξιώτατος.

Ἦν Ὀλυμπιάς ρηθ', ἣτις πρὸς ε' καλανδῶν Μαρτίων κατὰ Ἀντιοχείας κδ' ἤχθη, δι' ἧς ἐπὶ τῶν ἰδίων ὄρων ἔστη ὁ ἑνιαυτός.

Ἀφρικανὸς εἰσας εἰπεῖν πόσα ἔτη Ὑγκανὸς ἠγήσατο Ἰου-

2. ἡγεμονίας] χρόνος addit Scaliger. 3. δέοντα] δὲ ὄντα AB.
 μὲν τῆς] μέντοι G. 4. καὶ] ἕως m. 5. μοναρχικῆς Scaliger.
 μοναρχίας καὶ m. 6. ἔτος δ' B. ἔτους δ' G. 8. ἠχθη G.
 10. ἐπίσημον B. τὸν B. τοῦ G. 11. πολήσας B. 12. ἐφ'
 ἐκατέρω m. Vulgo ἐπ' ἐκάτερα. 13. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ G. 14. ὧν
 B. ὧν G. Vulgo ἐγκατέμισεν. 15. κδ' κδ' ἔκει m. ὄρων]
 ὄρων G.

ctentium urbes subvertit. Hucusque Lagidae duraverunt, unaque Macedonii imperii series stetit post destructum Persarum regnum annos duobus minus trecentos. Omne igitur temporis spatium ab instituto Macedonum imperio ad Aegyptiaci regni finem, ad Cleopatram nimirum Ptolemaeorum postremam concluditur; quod Romanorum monarchiae et imperii anno undecimo contigit, Olympiadis vero 187 anno quarto. Annorum summa ab Adam creato est 5472.

Post Alexandriam captam coepit Olympias 188.

Herodes Gabiniorum urbem, Samariam olim dictam, a se reparatam appellavit Sebasten; eius quoque navale, Stratonis olim turrim nuncupatum in urbis formam instauratum, Caesaream vocavit, et in utraque templum Octavio consecrandum erexit; postremam omnium de patris nomine Antipatridem in Lydo campo condidit; Sebastesque accolae, quorum agros occupavit, fecit huius incolas. Alias quoque urbes construxit, ac Iudaeos quidem onerosum, nationibus vero reliquis urbanum et amoenum sese exhibuit.

Olympias agebatur 189, quae bisextum diem 6 sexto Cal. Mart. anno iuxta Antioch. aera 24 apte restitutum accepit, cuius beneficio certis ac propriis sibi terminis annus coepit consistere.

Annorum numerum; quo potestatem in Iudaeos Hyrcanus exercuerit, de

δαίων διὰ τὸ ἀντιπίπτειν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ τὰ λδ' ἔτη Ἰρκανοῦ πρὸς τούτοις ἔτη γ' τῆς Ἡρώδου βασιλείας ἐκολόβωσεν, ἀπὲρ λζ' ἐτῶν μόνῃ λδ' στοιχειώσας· ὅπερ εἰ δώμεν ἀληθεύειν, εἰρηθῆ-
σεται θνήσκων Ἡρώδης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνανθρωπή-
σεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἄπορον κατὰ τὰς εὐαγγελικὰς παραδόσεις.

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ Ἀντιγόνου καὶ τέλους τῆς
Ἰουδαίων βασιλείας, προφητῆσώς τε τοῦ προφήτου
Δανιὴλ, περὶ τῶν ὀ βδομάδων, καὶ Ἡρώδου ἄλλο-
φύλου.

10

Ἀντιγόνος τῇ Ἰουδαίων βασιλείᾳ ἐπαναστὰς καὶ πολλὰ δια-
μαχησάμενος ἀναιρεῖται, καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ἰου-
δαίων βασίλειον. Ἡρώδης δὲ αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἡγείται, οὐδὲν
αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν παρὰ Ῥωμαίων ὑπο-
15 δεξάμενος. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ
Χριστὸς ἡγούμενος τέλος λαμβάνει. μέχρι γὰρ Ἡρώδου Χριστοὶ
ἡγούμενοι. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχιερεῖς, οἵτινες προεστήμεσαν τοῦ
Ἰουδαίων ἔθνος, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαριεῖον ἀνα-
νεώσεως τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν καὶ πέμπτην ὀλυμπιάδα,
20 λήξαντες δὲ ἐπὶ Ἰρκανὸν ἐπὶ τῆς ρπς' ὀλυμπιάδος. τὰ δὲ μεταξὺ
τούτων ἔτη γενέσθαι υπγ', ὅποσα καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία

3. εἰ] ἀν G. 7. Εὐσεβίου] P. 363. τέλος] τέλος A.
15. καὶ om. G. 16. Χριστοὶ] χριστοὶ B. 18. ἀνανεώσεως
B. ἀνανεώσεως G. 21. ἔτη γενέσθαι B. γενέσθαι ἔτη G. καὶ]
δὲ G. Δανιὴλ] IX, 25.

industria omisit Africanus, quod eius nimirum computo anni 34 Hyrcano assi-
gnandi manifeste adversentur; alios insuper annos tres Herodis regne debitos
subtraxit et 37 vice solos 34 recensuit, quod quidem si tanquam verum
concesserimus, Herodem anno incarnationis domini et dei et salvatoris nos-
tri Iesu Christi primo mortem obiisse comperiemus; quod per absurdum
esse evangelicarum traditionum iudicio constat.

Ex Eusebii Pamphili scriptis de Antigono et regni Iudaeorum
fine, de prophetae Danielis vaticiniis, de septuaginta heb-
domadibus et Herode alienigena.

Antigonus armis in Iudaeae regnum assumptis, ac continuis fatigatus
praeliis interficitur; et una cum eo Iudaeorum regnum interiit. Herodes
postmodum princeps eorum instituitur, et imperium nullo iuris titulo ad se
spectans a Romanis datum assequitur. Hic itaque praenunciatus a Daniele
propheta dux Christus terminum reperit; ad Herodem enim usque Christi
duces perseveravere. Illi vero pontifices fuere Iudaeae gentis praepositi;
quorum exordium a renovato Darii templo et Olympiade 65 ductum, ultimus
terminus in Olympiadem 186 sub Hyrcano incidens, medium vero spatium
annorum 483 numeratur. Quicquid itaque Danielis propheta enunciat di-

θεοπίζει λέγουσα· και γνώση και συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι και τοῦ οἰκοδομησῆαι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ και ἐβδομάδες ἕξ'. αὐται δὲ αἱ ἑννέα και ἐξήκοντα ἐβδομάδες συμπληροῦσι χρόνον ἐτῶν νηγ', ὅποια ἔτι τυγχάνει τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἡγουμένων. ὧν τελευ-5 ταιου Ἰφρανοῦ ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος Ἡρώδης ὁ Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τῆν τῶν Ἰουδαίων βασιλειαν ὑπὸ Αὐγούστου και τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμ-

P. 310 βάνει. κάπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας οὐκ ἔτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο 10 τῷ θεῷ οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωϋσέως νόμον, ἕσημοι δὲ τινες ἄλλοτε ἄλλοι, και οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὄλιγω πλέον παρὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡγεμόνων τῆν ἀρχιερωσύνην ἐξωνοῦντο.

V. 247 Ἡρώδης Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς και μητρὸς Κύ- πριδος Ἀραβλοσσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τῆν Ἰουδαίων βασι- 15 λειαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζεται, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέσεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχῆ ἀρχιερωσύνη τε και Βᾶρχῆ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋσῆ λεγούσης προφητείας· οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα και ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐλθῆ ὁ ἀπόκειται, και αὐτὸς 20

1. γνώση] γνώσει B. συνήσεις] συνήσει AB. 3. δὲ om. G.
 6. ὑπὸ B. ἀπὸ G. Ἡρώδης ὁ] ὁ Ἡρώδης τοῦ G. 9. κάπει-
 τα] κατ' ἔπειτα G. 13. ἡγεμόνων B. ἡγουμένων G. 14. καίς
 om. G. κυπρίδος B. Sic idem supra p. 300 c. 16. γενέσεως B.
 γεννήσεως G. 18. μωύσει B. Vide Genes. XLIX, 10. 19. και
 ἡγούμενος] και ἄρχων G.

cens: cognosces et intelliges ab exitu sermonis, ut respondeatur, et aedificetur Hierusalem usque ad Christum ducem hebdomades 7 et hebdomades 62. Annorum istae 69 hebdomades in annos expansas resolutae, 483 numerum conficiunt, quem nimirum Christi ducibus imperantibus elapsam observamus, quorum ultimo Hyrcano a Parthis capto, Herodes Antipatri filius regnum sibi penitus alienum ab Augusto senatque Romano oblatum assumit. Deinceps ad extremum usque Hierosolymorum obsidionis terminum illius filii regnare; pontifices autem non ex sacerdotali genere et successionis ordine dignitatem obtinere, sed obscuris natalibus homines et alieni quandoque, hi quidem in annum, alii in spatium maius, alii a Romanis praesidibus honoris illius apicem numeratis sibi comparavere pecuniis.

Herodes Antipatro Ascalonita et matre Cypride Arabe genitus Iudaeorum regnum et alieni iuris a Romanis dono suscipit; qua sane tempestate vicinis iam Christi natalibus continuata a maioribus successio, pontificatus dignitas, ipsaque Iudaeorum imperium extincta sunt, adimpletis videlicet istis Mosi vaticiniis: non deficiet princeps de Iuda, neque dux de femoribus eius donec veniat is cui repositum est; ipsa est expectatio gentium.

προσδοκία ἔθνων. ἑξῆς δὲ ὁ Δανιὴλ προφητεύων λέγει· καὶ μετὰ τὰς ζ' καὶ ξβ' ἑβδομάδας ἔξολοθρευθήσεται χροῖσμα, καὶ κοίμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαὸς ἡγουμένου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ πολλῆ-
 5 μων. καὶ ἑξῆς φησι· καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βδελυγμάτων ἐρημώσεων καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρῆ-
 μωσιν.

Ἦς ἐν τισὶ Ῥωμαϊκαῖς ἐκδόσεσιν ἐμφέρεται ἐν ἐπιτόμῳ C
 10 περὶ τῶν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἕως Ἀγούστου χρόνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης καὶ ἀπὸ Τροίας ἀλώ-
 σεως καὶ ἕως τοῦ αὐτοῦ Ἀγούστου Καίσαρος.

Διαγεγόνασι δὲ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου τελευτῆς, ἥτις γέγονε κατὰ τὸ ροζ' ἔτος τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς μέχρι τῆς Ἀγούστου καὶ Ἀντωνίου βασιλείας ὀλυμπιάδες οὐ, ἔτη δὲ σύνεγγυς
 15 τριακόσια. ἀπὸ δὲ κτίσεως Ῥώμης εἰς τὴν Ἀγούστου βασιλείαν ἔτη ψκ' διὰ τὸ γ' καὶ μ' καὶ διακοσίους ἐνιαυτοὺς ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς διαγεγονέναι, κατασπώσης ἔτη νοζ', D
 ἀπὸ δὲ ἀλώσεως Τροίας εἰς τὴν αὐτοῦ Ἀγούστου Καίσαρος ἀρ-
 χὴν ἔτη αρνγ' διὰ τὸ υλγ' ἐνιαυτοὺς ἀπὸ ἀλώσεως Τροίας μέχρι
 20 τῆς Ῥωμύλου βασιλείας εἶναι.

1. προφητεύων λέγει B. προφητεύει λέγων G. 5. τὸ ἱερὸν βδέ-
 λνυμα τῶν Daniel. 13. ροζ'] ρθ' m. ὑπάτων Scaliger p. 75.
 Vulgo ὑπ' αὐτῶν. ὑπ' αὐτῶν B. 14. καὶ Ἀντωνίου delet m.
 15. εἰς] ἕως G. 16. ψδ'. διὰ τὸ ἕνα καὶ σ'. ἐνιαυτοὺς m.
 19. ἔτη αρχη. διὰ τὸ νια' m.

In sequentibus pariter praedicit Daniel: et post hebdomadas septem et 62 peribit unctio et iudicium non erit in eo et templum et sanctum venturi ducis populus disperdet et excidentur in belli diluvio. Ait deinde: et super templum abominatio desolationum et usque ad consummationem temporis consummatio dabitur in desolationem.

Compendiosa annorum summa, quae tabulis Latina lingua editis circumfertur ab Alexandri aetate usque ad Augusti tempus, ac rursum a Romae conditu et excidio Troiae ad eundem Augustum Caesarem.

Ab Alexandri Philippi filii obitu, qui a consulum potestate instaurata anno centesimo nonagesimo contigit usque ad Augusti imperium post evolutas Olympiades 75 anni circiter 300 elapsi sunt. A Romae vero conditu ad Augusti imperium anni 704, quod anni unus et 200 a Romuli tempore ad erectam consulum dignitatem fluxerint, quae retro se ad arreptam primum ab Augusto tyrannidem annos 477 trahit. A Troia capta ad Augusti Caesaris imperium anni 1128 numerantur; quod alii 111 ab eisdem Troiae excidio ad Romuli regnum intersint.

Τῆς ὄν ρε' Ὀλυμπιάδος περιελθούσης Ἀντώνιος ἐκτρα-
τεύει μὲν ἐπὶ Πέρσας, Ἡρώδου τοῦ Περσῶν βασιλείως φρονε-
θέντος ἐπὶ Φραάπτου τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλείσαντος, συναντήσας
δὲ τῇ Κλεοπάτρῃ πρὸς τῇ Κιλίκων Ταροῦ καὶ τῷ κάλλι ταύτης
ἄλλους οὐδὲν ἄξιόλογον πράττει κατὰ Περσῶν. ὑπὸ γὰρ τοῦ πρὸς 5
αὐτὴν πόθου πρῶτον εἰς Ἀρμενίαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς Ἀλεξάν-
P. 311 δρειαν ὀξέως δι' αὐτὴν ἐπανέρχεται, κατολιγώρησας Ὀκταβίας
τῆς γνησίας αὐτοῦ γαμετῆς ἁδελφῆς Ἀγούστου Καίσαρος.

Τῇ δὲ ρη' Ὀλυμπιάδι ὁ Ἀντώνιος τὴν μὲν γαμετὴν ἀπολύει
Δαισίῳ μετὰ τῶν τέκνων ἔξαγαγὼν καὶ Κλεοπάτραν εἰσοικίλλεται. 10
καὶ τούτου πρὸς αὐτὸν ἀνίσταται πόλεμος Ἀγούστου, καθ'
ὄν μετὰ πολλὰς ναυμαχίας καὶ ἄλλους πλείστους πολέμους φεύγει
Ἀντώνιος μετὰ Κλεοπάτρας εἰς Αἴγυπτον, παραχρῶνται δὲ ἐαν-
τοῦς, μαθόντες κακίῃ τὸν Ἀγούστου παραγίνεσθαι ὅσον οὕτω·
Βοῦς εἶρεν ἑλθὼν βιοθανατήσαντας. τοὺς δὲ Κλεοπάτρας παῖδας 15
φεύγοντας λαβὼν Ἥλιον καὶ Σελήνην κατήξεν εἰς Ῥώμην, Θριάμ-
βον ἐπ' αὐτοῖς ἥδιστον Ῥωμαίοις ἐνδειξάμενος.

Τότε καὶ Πέρσαι Ῥωμαίοις σπείσασθαι παρεκάλεσαν ἡμή-
ρους Ἀγούστῳ πέμψαντες. τὸν γὰρ Ἀγούστου Καίσαρος ἔκγο-
νον Κλαύδιον τοῦνομα μαθόντες εἰς Ἀσίαν ὑπ' αὐτοῦ σταλέντι 20
δὲ σφαγῆναι παρεσκέυασαν ὑπὸ στρατιώτου τινὸς Πέρσου δει-
ξεν ἐπαγγελαμένον χρημάτων θησαυρούς. διὸ μάλιστα περὶ
τῆς εἰρήνης πρσβεύουσι τὴν εἰρημένην ἐπιβουλὴν ἀπομνύμενοι.

1. περιελθούσης m. 4. δὲ τῇ] τῇ om. A. 6. καὶ add. B.
10. Δαισίῳ m. δι' αἰσίῳ G. δαισίῳ B. - 13. δὲ] δὲ καὶ G.

Exeunte igitur Olympiade 185 Herode Persarum rege a Phraarte, qui
postmodum imperavit, occiso Antonius in Persas educit exercitum. Cleo-
patrae vero ad Tarsum Ciliciae urbem factus obviam, et eius forma captus,
nihil laude dignum adversus Persas egit. Illius enim aestuans desiderio,
in Armeniam primum, deinde Alexandriam, Octavia coniuge legitima Au-
gusti Caesaris sorore contempta, celeri gressu revertitur.

Olympiade 188 mense Daesio dato coniugi repudio liberis a se illam
ablegat Antonius et Cleopatram inducit; quare Augustus iniuriae impatiens
armis eum aggreditur, frequentique navali certamine praeliisque aliis plu-
rimis inferior Antonius cum Cleopatra in Aegyptum secedit. Ibi necem sibi
ipsis inferunt, Augustum tantum non advenisse praesentientes, eosdemque
morte quam sibi consciverant adhuc paene expirantes comperit. Is Cleo-
patrae liberos Solem et Lunam fuga sibi consulentes captos iucundum
populo Rom. triumpho spectaculum exhibiturus Romam duxit.

Eo quoque tempore missis ad Augustum obsidibus foedus cum Romanis
inire exquisiverunt Persae. Augusti enim nepotem Claudium nomine ab
eo in Asiam missum cum didicissent, a milite quodam Persa reconditos pec-
uniarum thesauros revelare pollicito dolis occidi paraverunt; quare eiurato
relatarum insidiarum crimine de pace firmanda per legatos tractatum sus-
cepere.

Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκέσαστο V. 248 φίλος Αὐγούστου γενέσθαι καὶ σύμμαχος.

Κατὰ τοίνυν τὴν ρη' Ὀλυμπιάδα Ἐλπιδίου κατασχεθέντος C ὑπὸ Αὐγούστου ἐν τῇ πρὸς Ἀντώνιον μάχῃ καὶ ἀναιρεθέντος, ἐν 5 Ῥώμῃ μόνος Αὐγουστος Ῥωμαίων μοναρχεῖ, διὰ δῆμα πρῶτος καὶ κόσμον τὰ τε λοιπὰ περιθήμενος βασιλικὰ σύμβολα καὶ πρὸς τὸ τῆς διωίτης ἀβρότερον προαχθεῖς. Γαίος γὰρ πρὸ αὐτοῦ μοναρχήσας οὐδενὶ τούτων ἐκέχρητο.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τοῦ ιδ' ἔτους ἀριθμοῦσι τοὺς Αὐ-
10 γούστου χρόνους.

Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμ-
μαχος εἶναι πρεσβύεται.

Ἰουδαίους Αὐγουστος προσηγορεύθη, καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴν
ἄλλοι παρὰ Ῥωμαίοις ὁμοίως αὐτὸς Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη.

15 Ἰουδαίων πρῶτος ἀλλόφυλος βασιλεὺς Ἡρώδης ἔτη λζ'. τοῖ δὲ D
κόσμον ἦν ἔτος κςξθ'.

Ἀνάγηλόν τινα τῶν ἐν Βαβυλῶνι Ἰουδαίων ἀρχιερεῖα μετα-
στειλάμενος Ἡρώδης εἰς Ἱερουσαλήμ ἀρχιερεῖα κατέστησε, καὶ
τούτον ἐκβαλὼν μετὰ βραχὺ καθίστησιν Ἀριστόβουλον ἀρχιερεῖα
20 τὸν ἀδελφὸν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, υἱὸν ὄντα Ἰρκανοῦ τοῦ ἐν Παρ-
θικῇ. καὶ τούτον ἀνελὼν πάλιν Ἀνάγηλον προσῆξε μετὰ ἐνιαυτῶν.

2. γενέσθαι] γίνεσθαι G. σύμμαχος] συμμάχος B. 3. κατα-
σχεθέντος] καταχθέντος G. 4. καὶ ἀναιρεθέντος hoc loco B:
post Αὐγούστου A et, omisso καὶ, G. 11. βασιλεὺς om. G.

13. σέξτιος AB. 14. ὁ αὐτὸς B. 17. ἀνανίον hic et infra A.

21. Παρθικῇ] μετενεχθέντος, vel αἰγμαλιωτιθέντος addit m.
προσῆξε] προσῆκεν G.

Interim quoque Pandion Indorum rex amicitiam Augusti et in bellis
gerendis societatem legatione missa expetiit.

Igitur Olympiade 185 Lepido in ea, quae adversus Antonium pu-
gna capto et sublato, Augustus Romanum imperium solus obtinet; delica-
toque vivendi genere et voluptuoso deinceps usus, diadema, ornatum et
reliqua regni insignia primus circumponit. Istorum etenim nullum Caius
ante imperans sibi usurpaverat.

Alexandriini a quarto decimo imperii ipsius Augusti computant annos.

Pandion Indorum rex missis legatis amicus Augusti et armorum socius
fieri rogat.

Octavius appellatus est Augustus; et mensis Sextilis sedem in anni
partibus obtinens octavam, Augusti nomine pariter insignitus fuit.

Iudaeorum rex primus aliena stirpe natus Herodes regnavit annis 37, erat
porro mundi annus 5469.

Ananelum quendam Iudaeum Babylone arcessitum Herodes constituit
Hierosolymis pontificem; eodemque brevi post tempore sede sua pulso, Ari-
stobulum coniugis suae fratrem, et Hyrcani ad Parthos deportati filium
pontificem designat; quo iterum anno succedente neci tradito, dignitatem
Ananelo restituit.

P. 312 *Ἐξήται μὲν ἡμῖν καὶ πρόσθεν ἀρχομένοις τοῦδε τοῦ πόνου ὡς ἀναγκαιότατον πάντων ἡμῖν ἐν αὐτῷ δεῖξαι πρόκειται τὸν χρόνον τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ, κυρίου δὲ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἔτει τοῦ κόσμου προτρέχοντα πληρουμένῳ καὶ ἀρχομένῳ τῷ ἔττει μὴν κατὰ Ῥωμαίους Μαρτίῳ κέ', κατὰ τὴν θείαν διὰ Μωϋσείως ἔκδοσιν πρώτην τοῦ παρ' Ἑβραίοις πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν, καθ' ἣν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τῇ κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκῳ τῆς παγκοσμίου χαρῆς προσεηήνοχεν εὐαγγέλια. οὕτω γὰρ καὶ ἡ τῆς ζωοποιῶ ἀναστάσεως αὐτοῦ ἡμέρα κατὰ τὴν αὐτὴν πρωτό-10 κτιστον ἡμέραν συναντήσῃ κατὰ τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις, ὡς δειχθήσεται.*

B *Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦ κόσμου, ὅπερ κατὰ τόνδε τὸν ἀκριβῶς ἡμῖν κατὰ δύναμιν ἐφοδευθέντα κανόνα τῷ μ' τῆς Αὐγούστου βασιλείας ἔτει συντρέχει, ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἀλώ-15 σεως ε', τὸ λεγόμενον Βίσεξτον προετέθη ὑπὸ Αὐγούστου Καισαρος καὶ τῶν τηνικαῦτα σοφῶν, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι δηλῶσαι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ τξέ' α' ἡμερῶν ὄντος παρὰ δ' μιᾶς ἡμέρας. τοῦτο τὸ τεταρτημόριον κατὰ ἔτη κή συναγόμενον ζ' ἡμέρας ἀνακυκλούμενας ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος 20*

3. θείας om. G. 4. δὲ om. G. 5. προτρέχοντι G. 7. νισ-
σάν A. ηησάν B. Νισσάν G. 14. τὸν om. G. ἐφοδευθέντα B.
ἀφοδευθέντα G. 15. ἀπὸ δὲ] κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ Ἀλεξ. m.
18. ἐνιαυτοῦ] ἐνιαυτοῦ τοῦ G. α'] πρώτον G. ὄντος B. ὄ-
τος AG. „ὄντος, καὶ περίξ δ' μιᾶς ἡμέρας, Barb. περὶ σίνε τεταρ-
τομόριον μιᾶς ἡμέρας." GOLL. παρὰ δ'] παρὰ λ' AB. παρὰ λ' G.
19. Vulgo τεταρτομόριον.

Nobis dudum praesens opus aggressis ac in ipsius limine praemissum est scribendi consilium hoc esse maxime constitutum, ut incarnationis unigeniti filii et verbi dei domini et salvatoris nostri Iesu Christi designatum tempus anno a mundi conditu 5500 iam finito et ineunte 5501 Martii Romanorum mensis die 25 et ad sacrum Mosi institutum Nisan mensis Hebraeici primo positi die primo, quo Gabriel archangelus vere ac certo dei genitrici universalis gaudii nuncium aperuit, contigiase declaremus. Eo namque ita constituto vivificae pariter resurrectionis dies in eandem primum creatam lucem secundum traditas ab apostolis leges incurret, ut manifestus in sequentibus disseretur.

Verum enim vero cum ad orbis creati annum 5472, qui iuxta intercalum accurato, ut vires dedere, studio compositum, in annum imperantis Augusti 15 et ex quorundam dictis captae Alexandriae sextum incidit, ab Augusto caeterisque temporis eiusdem eruditis viris dies intercalaris Bissex-tus nomine adiunctus fuerit, de ipso solari anno diebus 365 et diei alterius ferme quadrante constare credito nonnulla liquido declarare necessarium duxi. Quadrans iste diei per annorum 28 periodum collectus dies septem ordine suo ab hebdomadis die primo ad septimum recurrentes inducit, qui

ἕως ζ' ἐπάγει, αἵτινες λέγονται ἐπακταὶ ἡλίου ζ' διὰ τῶν κη' ἐτῶν συμπληρούμεναι, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ κθ' ἀρχόμεναι. τε- C
 τράκις γὰρ ζ' κη' γίνονται. αἱ δ' αὐταὶ καὶ τετραετηρίδες παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἀστρονόμοις κέκληνται διὰ τὸ κατὰ τετρα-
 βτίαν ἡμέραν μίαν τῷ ἐνιαυτῷ ἐπεισάγειν, περὶ ἧς οἱ μὲν Ἰουδαῖοι
 σεληνιακοδὲ παραλαμβάνοντες τοὺς χρόνους διὰ τὸ νομικὸν πά-
 σχα καὶ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ Νισῶν πανσέληνον οὐδένα λόγον
 εὐρίσκονται συγγραψάμενοι. Ἕλληνες δὲ παρὰ Χαλδαίων εἰς
 Αἴγυπτίους διὰ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ, ὡς ὁ λόγος, τὴν αὐ-
 10 τὴν ἐλθοῦσαν γνῶσιν παραλαβόντες κατ' Αἴγυπτίους τξέ' ἡμε- V. 249
 ρῶν τὸν ἐνιαυτὸν ἐλογίσαντο, ἀρχόμενοι μὲν ἀπὸ τοῦ παρ' αὐ-
 τοῖς Θῶθ μηνὸς τῆς πρώτης ἡμέρας, ἦτις κατὰ τὴν κθ' τοῦ D
 Ἀγούστου μηνὸς συμπύπτει, καὶ κατὰ χρόνους δ' ἀμείβοντες
 μίαν ἡμέραν ἕως ἀποκαταστάσεως ἡμερῶν Αἴγυπτιακοῦ ἔτους τξέ'
 15 διὰ αὐξ' ἐτῶν συμπληρουμένον, καὶ ὡς ἀπὸ σημείου τινὸς εἰς
 τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἀπὸ τῆς κθ' τοῦ Ἀγούστου μηνὸς ἀποκαθι-
 σταμένον, ὃς ἔτυχεν ἀποκαταστήναι κατὰ τὸδε τὸ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ
 κόσμου, Ἀγούστου δὲ ἔτει ἐ' κατὰ τὸδε τὸ κανόνιον. κατὰ δὲ
 Πανόδωρον κθ' ἔτος ἦν Ἀγούστου διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς κατὰ τὸ
 20 15' ἔτος τῆς Ἀγούστου βασιλείας τὴν Ἀλεξανδρείας ἄλωσιν ἱστο-
 ρεῖν καὶ τοὺς τούτου χρόνους τῆς βασιλείας ἐντεῦθεν λογιζέσθαι,
 μεθ' ἣν ἀρξαμένην ἔτει ἐ' Ἀγούστου τεθῆναι τὴν τετραετηρικὴν P. 313
 ἡμέραν, καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὕτω καθ' Ἕλληνας ἦτοι Ἀλέξαν-

7. νισῶν A. νησῶν B. Νισῶν G. 17. δε] ὡς G. τὸ om. G.
 εἰκοστὸν] „Superius εἰκοστὸν” m. 19. διὰ τὸ] διὰ τούτου B.
 22. ὑπὸ Ἀγούστου m.

quidem solis Epactae 7 dicti sunt, quod annis 28 absolvantur ac rursus
 a 29 in ordinem redeant. Quatuor enim per septem ducta reddunt octo
 supra viginti. Eaedem Epactae tetraeterides quoque apud mathematicos
 astronomos nuncupari consueverunt, quod ad quadriennii calcem diem unum
 addi postulent; de quo ab Iudaeis, propter legale suum pascha ac plenilunium
 primo mense Nisan ab eis observatum, lunares annos usurpantibus ne verbo
 quidem habitam memoriam comperimus. Graeci vero notitiam huiusmodi
 a Chaldaeis ad Aegyptios Abraham patriarcha, ut sermo fertur, doctore
 traductam suscipientes annum diebus 365 metiendum decreverunt. Annum
 autem exordiantur a mensis Thoth illis proprii die primo in Augusti men-
 sis 29 incidente, et evoluta quatuor annorum periodo, diem unum adiciunt;
 donec decursis 1460 annis Aegyptiacus dierum 365 annus renovetur; et
 veluta signo dato ad signum idem ab Augusti mensis die 29, ad eundem,
 prout praesente 5472 et Augusti 15 contigit, instaurandus denno recurrat.
 Is annus fuit ex Panodori calculis Augusti secundus ac vicesimus, quod ad
 eiusdem Augusti annum decimum sextum Alexandriam captam plures histo-
 rici referant, e quo tanquam e carcere Augusti regnantis annos prorumpere
 et numerari existiment; post cuius imperii auspicia, anno quinato impen-

δρεῖς ψηφίεσθαι τοὺς ἀστρονομικοὺς κανόνας ἐν ταῖς ἐκλείψει τῶν δύο φωστῆρων καὶ ταῖς καθ' ἕκαστον μῆνα συνόδῳ πανσελήνοις τῶν τε πλανωμένων ἐ' ἀστέρων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν τὰς ἐποχὰς οὕτω λαμβάνεσθαι. καὶ οὕτω μὲν ὁ Πανόδιωρος συμφωνῆσαι σπουδάζων τοῖς ἔξω σοφοῖς περὶ τὴν σφαιρικὴν κίνησιν 5 ἔτεσιν ζ' διήμαρτε τοῦ εἴ' ἔτους, εὐγ' ἀντὶ εἴ' στοιχειώσας, καίπερ ἐν ἄλλοις εὐδοκμήσας παρὰ πολλοὺς. ἡμεῖς δὲ τῷ ποιη-
B τῇ τῶν χρόνων ἀχρόνῳ θεῶ τῇ παντοργῶ καὶ ὁμοουσίῳ τριάδε πειθόμενοι ταῖς παρ' αὐτῆς δοθείσαις ἡμῖν θεοπνεύστοις γραφαῖς διὰ τε παλαιῦς καὶ νέας διαθήκης ἐξηκολουθήσαμεν, ἐν 10 τισι συμφωνήσαντες καὶ τοῖς παρ' ἐκείνων κανόνιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων ἔτεσι κατὰ τὸ εἴ' ἔτος τοῦ κόσμου, ἐνταῦθα δὲ ἀντιπίπτουσιν εὐρόντες ταῖς ἀποστολικαῖς παραδόσεσι τὴν ἐκείνοις ἄλλοθεν ἐλημμένην ἀρχὴν καὶ οὐκ ἐκ τῆς κοινῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ἀναγκάως τῆς θείας καὶ ἀρρήτου σαρκώ- 15 σεως τὸν ἀκριβῆ χρόνον προειμήσαμεν.

C *Αὔγουστος Ῥωμαίοις ἐνομοθέτησε.*

Αἰόλλιος Μάρκος Ῥωμαίοις Γαλατίαν ἐπεκτήσατο.

Αὔγουστος μοναρχίαν ἐγχειριζομένην ἀπώσατο.

Αὔγουστος Γαλάταις φόρους ἔθετο.

20

Τιβέριος Ἀρμενίαν Αἰγούστω παρεστήσατο.

2. *συνόδῳ* *συνόδοις* καὶ *m.* 6. *στοιχειώσας* [*ἐστοιχειώσεν* *G.*

8. *ἀχρόνῳ* *B.* *ἀχρόνως* *G.* *ὁμοουσίᾳ* *G.* 11. *παρ'* *om.* *G.*

dente, diem unum elapso quadriennio debitum intercalatum fuisse narrans et usque in diem hodiernum, aiunt, in utriusque luminaris solia videlicet et lunae eclipsibus, et utriusque insuper iuxta menses singulos congressibus et pleniluniis, pro Graecorum, id est Alexandrinorum sententia, astronomicae regulae observantur, et errantium quinque astrorum relinquorumque fixorum siderum epochae, id est, certi ratiq̄ue status cursuumque termini describuntur. Et hac equidem ratione Panodorus vir a plerisque summae eruditionis nomine commendatus cum sapientibus ab ecclesia alienis circa caelestium orbium motus sartam tectamque consensionem tenere satagens annis integris septem a 5500 summa deprehenditur aberrasse et 5500 vice reposuisse 5493. Nos igitur aeterno rerum omnium opifici et unius substantiae deo personis trino parere dispositi, verbis novo et antiquiori testamento consignatis adhaerentes; quasdam licet regulas a sapientibus illis positas, quales Alexandri Macedonis annos circa mundi 5170 exponunt, fuerimus amplexati; hic certe alieno nobis oblato Epactae principio, quod apostolicis adversatur traditionibus, et primis mundi natalibus plane non consentit, divinae nec verbis explanandae incarnationis annum et terminum alterum exquisitius fixum necessario praefendum statuimus.

Augustus leges Romanis posuit.

Lollius Marcus Galatiam subiecit.

Monarchiam sibi oblatam Augustus repudiavit.

Vectigal Galatis imposuit Augustus.

Tiberius Augusto Armeniam armis acquisivit.

Αἰγυσιος Κυζικηνῶν ἐλευθερίαν ἀφείλατο.

Αἰγυσιος Σαμίοις ἐλευθερίαν παρέσχε.

Κάνταβροι στατιάουσιντες διεφθάρησαν.

Σεισμός Κύπρου πολλὰ μέρη κατέπτωσε.

- 5 *Τιμησίωσις γενομένης ἐν Ῥώμῃ ἀπεγράφησαν Ῥωμαίων μυ-
ριάδες νις' καὶ δ.*

*Τῷ εὐν' ἔτει τοῦ κόσμου ἢ τῶν Βιθυνῶν ἢ βασιλείων ἀρχὴ
ἐπαύσατο ὑπὸ Αἰγυσιου χρηματίσασα, ἀπὸ τοῦ εἰσῆ' κοσμι-
κοῦ ἔτους ἀρξαμένη, ὧν τὰ ὀνόματα δηλωθήσεται· ὁμοίως δὲ*

- 10 *καὶ ἡ τῶν Ποντικῶν ἰ' βασιλείων.*

Τιβέριος Καῖσαρ ἀνηγορεύθη.

Αἰγυσιος Γάϊον Ἀγρίππαν υἱοθετήσατο.

*Αἰγυσιος μοιχεύσασαν Ἰουλίαν θυγατέρα αὐτοῦ ἤραν-
τωσε.*

- 15 *Τιβέριος Καῖσαρ Οὐνδικούς καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμέ-
νους τῇ Θράκῃ ὑπέταξεν.*

Ἀποικίας εἰς Πάτρας καὶ Βήρυτον Ῥωμαῖοι ἐξέπεμψαν.

P. 314

*Τιβέριος Καῖσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς αὐτοκράτωρ
ἀνηγορεύθη.*

V. 250

- 20 *Τιβέριος ἐπὶ νίκη Παννονίων ἐθριμίβυσεν.*

*Ὁ αὐτὸς ἐπὶ νίκη Ραιτῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Οὐνδικίων καὶ
Παννονίων ἐθριμίβυσεν.*

3. *κάνταβροι* AB. 6. δ] *χιλιάδες τεσσαῖρες* G. Conf. Eusebium
p. 365. 17. *ῥωμαῖοι* A. *Ῥωμαῖοις* G. *ἐξέπεμψαν* Scaliger
p. 76. Vulgo *ἐξέπεμψεν*. Conf. Eusebium p. 366. 18. In mar-
gine B est *εὐβ'.* 20. *παννόνιον* A. 22. *παννονίων* B.
Παννίων G.

Cyzicenis libertatem ademit Augustus.

Samiis libertatem restituit.

Cantabri tumultuantes profligantur.

Cypri partes plurimas terrae motus evertit.

Censu Romae habito hominum myriades 416 et millia quatuor inventa.
Anno mundi 5480 Bithynorum 8 regum, quorum nomina alibi decla-
rantur, iam ab anno mundi 5468 Augusti decreto erectum imperium desiit;
et pariter Ponticorum regum decem.

Tiberius Caesar salutatus est.

Augustus Caium Agrippam adoptavit.

Iuliam filiam suam adulterii notatam e Romae urbis conspectu sustulit
Augustus.

Tiberius Caesar Vindelicos et confines Thraciae populos sub iugum misit.
Romanas colonias Patras et Berytum deduxit.

Tiberius Caesar Germanis devictis Imperator appellatus.

Tiberius debellatis Pannoniis triumphum egit.

Eundem honorem de Rhaetis, Armenis, Vindeliciis et Pannoniis parta
victoria consequutus est.

Georg. Synocellus. I.

Ἀγούστος παρέσχε ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν.

Γερμανοὺς κατεστρέψατο Λόλλιος Μάρκος νεωτερίζοντας.

B *Ἀγρίππας Βόσφορον ἐχειρώσατο.*

Ἀγούστος μέγας ἀρχιερεὺς ἐψηφίσθη.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ἡρώδου.

5

*Ἐρχανὸν ἐκ Παρθικῆς ἐπανελθόντα γηραιὸν φόβῳ τῆς ἐδ-
γενείας Ἡρώδης ἀνείλεν, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστῆβουλον υἱὸν αὐ-
τοῦ ἀρχιερέα.*

*Ὁ αὐτὸς καὶ Μυριάμνην ἰδίαν γαμετὴν θυγατέρα Ἐρχανοῦ,
ὄν δὺο καισὶν αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνδρωθεῖσιν ἤδη, φρονέει, καὶ 10
τὴν Μυριάμνης μητέρα, οἰκείαν δὲ πενθερὰν ὁ μωιφόνος.*

Κατὰ τὴν Ἰουδαίαν μέγας ἐγένετο σεισμός.

C *Ἡρώδης πολλὰ καὶ μεγάλα ἔκτισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.*

*Ἡρώδης τὴν πάλαι Σαμάρειαν ἔρημον οὖσαν ἐκ θεμελίω-
ν ἤγειρε, Σεβαστὴν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ὀνομάσας.* 15

*Ὁ αὐτὸς τὸ Πάνιον εἰδωλεῖον κατεσκευάσεν ἐν Παναϊάδι τῷ
Πανί.*

Λιμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ὅλην Συρίαν ἐγένετο.

Ἡρώδης τὸν Ἱεροσολύμων ναὸν διπλοῦν ἀνωκοδόμησεν.

2. In margine B *ευ'δ'*. In G *ευ'ε'*. 3. Βόσφορον Scaliger p. 76.
Bosphorum Eusebius p. 366. 5. *ευ'ε'* margo G, quod om. B.
6. *ερχανόν* B. *Τρχανών* G. 7. *δὲ* add. B. 10. *δύο*] *δυσ* m.
11. *μαριάμνης* B. 16. *πάνιον* AB. *Πάνιον* G. *παναϊά-*
δι B. *Παναϊδι* G. *Panaede* Eusebius p. 366.

Augustus navale certamen et gladiatorium munus dedit.

Lollius Marcus Germanos res novas molitos debellavit.

Agrippa Bosphorum invasit.

Augustus pontifex maximus renunciatus est.

Herodis reliquae res gestae.

Hyrcanum senio inclinatum e Parthica regione postliminio redeuntem sanguinis eius nobilitatem veritus Herodes occidit ac pariter Aristobulum eius filium pontificem.

Mariamnem Hyrcani filiam coniugem propriam cum liberis duobus adolescentiam praetergressis et Mariamnes germanam matrem sibi socrum idem parricida sustulit e vivis.

Iudaea magno terrae motu concussa.

Plurimas et praeclaras Hierosolymis aedes Herodes exstruxit.

Antiquam Samariam incolis desertam, in Augusti honorem Sebastes nomine imposito, Augustus a fundamentis erectam reparavit.

Idem Pani Panium fanum apud Paneadem consecravit.

Fames immensa per Iudaeam et Syriam grassata est.

Herodes Hierosolymiticum templum instauravit et geminum effecit.

Ἡρώδης τὸν πάλαι Στράτωνος πύργον Καισάρειαν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ἐπικτίσας ἀνόμασεν.

Ὁ αὐτὸς Ἀνθηδόνα ἐπέκτισεν Ἀγριππίναν μετονομάσας, ἔτι τε Παραανάβαν εἰς τιμὴν Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀντι-
5 πατρίδα ἀνόμασε, καὶ ἄλλην εἰς οἰκεῖον ἐκάλεσεν ὄνομα πάλιν ἐγείρας Ἡρώδιον. ὁ αὐτὸς τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ Γαβὰλ καὶ κατὰ πάσας πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἐπέκτισεν.

Ὁ αὐτὸς πρὸς ταῖς πολλαῖς μιαιφονίαις τὸν ἄνδρα Σαλώμης οἰκειᾶς ἀδελφῆς ἀνείλε καὶ πάλιν ἕτερον αὐτῆς ἄνδρα δεύτερον
10 ἔδωκεν.

Ὁ αὐτὸς τοὺς Ἰουδαίων νομομαθεῖς καὶ τῶν πατριῶν ζηλω-
τάς ἀπέκτεινεν.

Ὁ αὐτὸς τὰς ἀναγράφτους Ἰουδαίων γενεαλογίας ἐνέπηρσεν,
ἀμάρτυρον ὡς ἑαυτῷ κἀκείνοις πραγματευόμενος τὴν εὐγένειαν.

15 Δέον γινώσκειν ὅτι τὸ πρῶτον ἔτος Ἀυγούστου Καίσαρος Ρ.
μηνῆ ἔτος ἐστὶ τοῦ κόσμου, τὸ δὲ τέλος τοῦ εὐθ' ἔτους τοῦ
κόσμου πλήρωμα τοῦ μ' ἔτους τοῦ αὐτοῦ Ἀυγούστου ἐστὶ καὶ
ἀρχὴ τοῦ μβ' ἔτους, τοῦ δὲ Ἡρώδου ἐστὶν ἔτος λβ'.

Τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Ἀυγούστου Καίσαρος μβ',
20 Ἡρώδου δὲ λβ', μηνὶ καθ' Ἑβραίων ζ' ἡτοὶ Σεπτεμβρίῳ κζ', Ζα-

4. τε] δὲ G. παραανάβαν B. Παρασανάβαν G. „Joseph. Καφαρ-
σαβάν. Chr. Alex. Περσαβίνης.” m. Omissi Eusebius p. 366.
αὐτοῦ] ἐαυτοῦ G. 6. Γαβὰλ] Γαμὰλ G. κατὰ πάσας B.
κατασπάσας G. 9. αὐτῆς] αὐτῆ m. 11. νομομαθεῖς] ὄνομα-
σθεῖς G. 14. ἀμάρτυρος ἐαυτῷ G. 16. τοῦ κόσμου] τοῦ
om. B. 18 et 20. Ἡρώδου G. 20. ζ' m. ζ' i' vulgo. Τῷ-
το τὸ ἔτος τὸ πρῶτον τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐκάρχει γεννήσεως, τῆς μὲν
ια'. περιόδου τῶν φιβ'. ἐτῶν ρα'. ἔτος δν', τῆς ζ'. (s' Goarus)
κη'. ἡμερῶν τοῦ ἡλίου, ἔτος μβ'. σελήνης θ'. μὴν Σεπτεμβρίου, ἡμέ-
ρα τοῦ μηνός κζ'. τῆς ἑβδομάδος ε' margo A.

Veterem Stratonis turrim aedificiis auctam de Caesaris nomine Caesa-
ream Herodes appellavit.

Idem Anthonem absolvit vocavitque Agrippinam; Capharsabam quo-
que in Antipatri memoriam Antipatridem nuncupavit; aliamque urbem pro-
prio sibi nomine dixit Herodium; Gamalam insuper Galilaeae aliasque aedes
per Syriae et Palaestinae civitates cunctas perfecit.

Perpetratis praestinis caedibus eam addidit, qua sororis Salomes virum
necaret et secundum ei coniugem induceret.

Idem Iudaeorum spectatissimos et patriarum legum observantes neci
tradidit.

Idem Iudaeorum familiarum latercula litteris consignata nullo sibi cae-
terisque relicto nobilitatis indice combussit.

Sciendum annum Augusti Caesaris primum esse mundi 5459, anni vero
a mundi condita 5499, finem primi et quadragesimi ab Augusto numerati
terminum esse et 42 principium; Herodis autem annum 32 in mundi 5500
et in Augusti Caesaris 42 incurrere. Herodis anno 32, mense iuxta He-

χαρίας Θουμῶν εἰς τὸ ἅγλασμα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, ὡς φησιν ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, εἶδεν ἄγγελον τὴν τοῦ μεγάλου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ σύλληψιν εὐαγγελιζόμενον αὐτῷ, καὶ φοβηθεὶς καὶ διαστάσας ἔμεινεν ἄλαλος ἕως τοῦ τοκετοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιτίμησιν. 5

V. 251 Σημειωτέον δὲ ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ πῶς φησιν ὁ ἄγγελος περὶ τῆς τοῦ προδρόμου συλλήψεως πρὸς τὴν ἅγλιαν παρθένον, καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, τῆς μὲν ἐκ τοῦ Λαβιδ, τῆς δὲ ἐκ τοῦ Λεὼι καταγομένης, περὶ οὗ ἐξῆς παρεθέμεθα.

Τῷ αὐτῷ εἶφ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου πληρουμένῳ, τῷ κη' 10 τοῦ Φαμενώθ, μηνὸς Μαρτίου κδ', καὶ ἀρχομένῳ τῷ Φαμενώθ C κδ' ἦτοι Μαρτίου κέ', ἔκτος μὴν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελισμοῦ Ζαχαρίου καὶ τῆς τοῦ προδρόμου συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος Γαβριηλ πρὸς τὴν ἅγλιαν καὶ ὑπερένδοξον παρθένον τὰ τῆς παγκοσμίου σωτηρίας καὶ αἰωνίου ζωῆς εὐαγγέλια κομίζων. ἔτος τῆς 15 μὲν ια' περιόδου τῶν φλβ' ἐτῶν ρπα' ἀρχόμενον, μὴν παρ' Ἑβραίοις Νισᾶν πρωτόκτιστος α' ἄγων ἡμέραν, ἥτις κατὰ μὲν Ῥωμαίους τῆ κέ' τοῦ Μαρτίου [μηνὸς] συμπίπτει αἰὲ μηνὸς, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους τῆ κδ' τοῦ Φαμενώθ, πρὸ ἧ' καλανδῶν Ἀπριλίλων, τοῦ δὲ δ' κατ' Αἰγυπτίους Χοιᾶκ μηνὸς ἦτοι κδ' τοῦ Δε- 20

10. Ἔτος ἦν ἡλίον εγ' αἰλήνης ι'. ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος τοῦ ἁγίου εὐαγγελισμοῦ β'. μηνὸς Μαρτίου κέ'. τῆς δὲ σωτηρίου γεννήσεως μνηὶ Δεκεμβρίῳ κέ'. ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ε'. (δ' m.) margo A.

11. ἀρχομένῳ τῷ B. ἀρχομένῳ (ἀρχομένη m.) τοῦ G. 15. τῆς om. G. 17. νισᾶν A. νησαῶν B. Νισᾶν G. α' ἄγων ἡμέραν] πρῶτος ἄγων ἡμέραν G. 18. μηνὸς delet m. αἰὲ] Conf. p. 326 a. 20. Χοιᾶκ] Vulgo Χοῦακ. Ante ἦτοι lacunam indicat G.

braeos 7, hoc est Septembris die 27, Zacharias ex vicis propriae ordine thus ad sanctum incensus, Luca sacro evangelista teste, angelum magnum Ioannis praecursoris et baptistae conceptum annunciantem vidit; ex quo metu dubioque correptus, ad ortus usque diem loquendi expertus in poenam remansit.

Observandum in Lucae evangelio de praecursoris conceptu inter verba cum sacra virgine ab angelo habita recenseri haec. Et ecce Elizabeth cognata tua: ut ex iis, qua ex David, qua ex Levi originem duxisse colligatur, de quibus sequentia declarabunt.

Eodem ab orbis conditu anno 5500 obeunte, mensis Phamenoth die 28, mensis Martii 24, iamque mensis Phamenoth die 29 succedente, id est Martii 25, qui mensis a nuncio ad Zachariam lato et Ioannis concepta sextus est, ad sanctam et super omnes gloriosam virginem salutis universorum et aeternae vitae revelaturus auspicia Gabriel archangelus missus fuit. Annus quidem 11 periodi annorum 532 exoriebatur 181, quo Nisan mensis iuxta Hebraeos primus creatus dierum dux praecipat, qui in Martii mensis diem 25 Romanis familiarem semper incurrit, et in Aegyptiaci Phamenoth diem 29 octavo Kalend. Aprileae. A quo die posthac mensis Choecae apud

κεμβρίου μηνός, πρὸ θ' καλανδῶν Ἰανουαρίων, εἰς συμπλήρωσιν τῆς λα' ἡμέρας τοῦ Χασελεύ, θ' μηνός κατὰ τοὺς Ἑβραίους D καὶ Χριστιανούς, ἡμέραι σοε', καθ' ἣν τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας καὶ φύσει καὶ ἀληθείᾳ κυρίως Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου 5 Μαρίας. τῇ ἐπιούσῃ κε' ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, ὁ μονογενὴς τοῦ Θεοῦ υἱός, ἐν Βηθλεὲμ πόλει τῆς Ἰουδαίας, κατὰ τὸ μγ' ἔτος τῆς Ἀγούστου Ρωμαίων Καίσαρος βασιλείας, ἐν ὑπατείᾳ Σουλπικίου Καμερίνου καὶ Γαίου Ποππαίου, ὡς ἐν ἀκριβέσι καὶ παλαιοῖς ἀντιγράφοις φέρεται. 10 ταῦτα οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν συντετάχαμεν, ἀλλ' ἐκ τῶν παραδόσεων τοῦ μακαρίου ἀποστόλου καὶ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Ἰππολύτου καὶ ἱερομάρτυρος, Ἀννιανοῦ τε τοῦ δαυωτάτου μοναχοῦ τοῦ συντάξαντος κύκλον ια' πασχάλια φλβ' ἐξῶν ἅμα σχολοῖσι ἀκριβέσι, καὶ Μαξίμου τοῦ ἡγιωτάτου μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου μάρτυρος καὶ 15 ὁμολογητοῦ καὶ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας.

P. 316

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Ἀγούστου ἀπογράφεσθαι τὴν οἰκουμένην, ὡς ἡ τῶν θείων εὐαγγελίων ἱερὰ βίβλος φησὶν, ἥρῃκα καὶ Ἰωσηφ σὺν τῇ παρθένῳ τὴν Βηθλεὲμ πόλιν Δαβὶδ καταλαβὼν, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐξ οἴκου καὶ πατριῶς Δαβὶδ,

1. Ἰανουαρίων AB. 3. καθ' ἣν] ἐκληρώθησαν καθ' ἃς m. τὸ om. G. 4. καὶ φύσει] καὶ om. G. 5. Μαρίας] σύλληψις ἀπετέλεισθη add. m. 7. ἔτος τῆς] ἔτος τοῦ G. 8. Vulgo ὑπατία. Legebatur Γουλιπικίου καὶ Μαρτίου καὶ Γαίου Πομπηίου. Correxit m. 9. Ποππαίου] Ποππαίου Σαβίνου m. 11. καὶ om. B. 13. Vulgo πασχονάλια. πασχονάλιον m. πασχάλιον editio Veneta. Conf. ad p. 389, 15. 14. μάρτυρος] μεγάλου G. 17. βίβλος] Lucae II, 1.

Aegyptios 4, (die 28), mensis nimirum Decembris die 24, nono Kalendas Ianuarias, ad mensis Chasleu penes Hebraeos et Christianos noni, et ad eius diei unius supra tricesimum complementum, diebus 275 elapsis, quibus secundum carnem ex sancta naturaliter vere et proprie dei genitrix et semper virgine Maria conceptus perfectus est; die 25 sequente dominus noster et deus Iesus Christus unigenitus dei filius in Bethlehem civitate Iudaeae, imperii Augusti Rom. Caesaris anno 43, Sulpicio Camerino et C. Poppaeo Sabino coss., natus est; ut ex sincerioribus et antiquioribus exemplaribus habetur. Ex propria nusquam Minerva, sed ex B. apostoli, archiepiscopi et in agro Romano martyris Hippolyti et Aniani religiosissimi monachi, qui cyculum paschalem 11 annorum 582 scholiis illustratum studiosissime digessit, et Maximi sanctissimi monachi et praedari philosophi, confessoris et praecipui ecclesiae doctoris traditis quasi per manus monumentis ista collegimus.

Exiit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur universus orbis, ait sacratissimus divinatorum evangeliorum textus, quo tempore Ioseph Bethlehem David civitatem, virgine comite profectus, quod essent ex domo et

ἀπογράφῃ. τότε τῶν ἡμερῶν τῆς ἀπορρήτου συλλήψεως πλησθειῶν τῇ Θεομήτορι ἔτεκεν ὑπερφυσῶς τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἰσπαργάνωσε καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ παρατοχόσῃ κατὰ τὸ Θεοδόχον σπῆλαιον φάτῃ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τόπον Β ἐν τῷ καταλύματι. ταύτης τῆς κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἀπογραφῆς 5 ὑπὸ τῆς συγγλήτου βουλῆς Κυρίνιος ἐπιμελητῆς ἐξεπέμφθη κατὰ τότε τὸ κοσμικὸν ἔτος, οὐσιῶν καὶ οἰκητόρων ἀναγραφὰς ποιούμενος. αὕτη γὰρ, φησὶν ὁ Θεὸς Λουκᾶς, ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος Συρίας Κυρίνιου.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εφ'.

10

Τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ἔτος α'.

Πληρωθέντος τοῦ εφ' καὶ ἀρξαμένου τοῦ ερα' ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ποιμένας πρώτους δι' ἀγγέλων εἰς θῖαν καὶ ἀκοὴν προσκαλέσαστο τῶν ἀπορρήτων. ὁ αὐτὸς δι' ἀστέρου ὁδηγοῦ μάγου εἰς δορυφορίαν καὶ προσκόνῃσιν ἐπισπάσαστο. τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ 15 περιέτεμον τὸν κήριον καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως. ἦν ἵκα καὶ Συμεὼν πα-
 V. 252 ρωστὰς ἐνηγκαλίσαστο τὸν πλαστοουργόν. Ἄννα προφήτις θυγάτηρ Φανουὴλ συμπάρῃν ἀνθομολογουμένη τῷ δι' ἡμῶς νηπιῶσαντι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερα'. 20

4. φάτῃ m. ἐν φάτῃ G. 5. ἀπογραφῆς B. ἐπιγραφῆς G.
 8. φησὶν] ἔφη G. 13. καὶ ποιμένας G. 15. δορυφορίαν B.
 18. προφήτις B. 19. τοῦ Φανουὴλ G.

familia David, recensitas est. Completis interim arcanae conceptionis in deiparente diebus filium suum primogenitum praeter naturae ordinem in lucem editum fasciis involvit, et in obvio specus divini illius hospitii praesepi, loci per totum diversorium alterius defectu, reclinauit. Descriptionis huius senatus consulto decretae onus Cyrinio impositum praesente a mandi condita anno (5500) et possessiones incolaeque omnes recensuit; hoc enim ita divinus Lucas enunciauit; haec descriptio prima facta est sub praeside Syriae Cyrinio.

ANNI MUNDI 6500.

DIVINAE INCARNAT. AN. PRIMUS.

Anno a mundi condita 5500 completo, iamque 5501 ineunte, pastorum primos arcanorum suorum spectatores et auditores angelorum ministerio bonus ipse pastor Christus advocavit. Idem ipse, stella duce, magos ad satellitium et adorationem allexit. Die posthac octavo dominum circumcisum ex Mosaicae legis praescripto 40 Hierusalem deportatum ulnis adstantis et obvis Simeon rerum omnium opificem complexus est. Anna prophetissa Phanuel filia sociam se adiungens, deo propter nos pferascenti mutuum testimonium reddidit. Erat porro mundi annus 6501.

Σέξτος Πυθαγορικός φιλόσοφος ἤκμαζεν.

Ἰούδας τις Γαλιλαῖος κατὰ Ῥωμαίων ἀποστατεῖν Ἰουδαίους D
προέτρεπε διὰ τὴν ἀπογραφὴν, ὃ ἐκ Γαμαλῆς, περὶ οὗ καὶ Γα-
μαλιήλ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων εἶπεν.

5 Ἡρώδης τέθνηκεν ὃ ζήσας ἔτη, ἐξ ὧν ἐβασίλευσεν Ἰου-
δαίων λζ' ἔτη παρανόμως. ἐπὶ αὐτοῦ γὰρ ἡ πόρρορησις τοῦ πα-
τριάρχου Ἰακώβ ἐπληρώθη λέγουσα, οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ
Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃς
ἀπόκειται, ἥτοι ὁ Χριστός. ἕως αὐτοῦ ἡ ἐξ Ἰούδα ἀρχὴ διὰ τε
10 βασιλείων καὶ ἀρχιερέων παρεστάθη, ὧν οἱ μὲν βασιλεῖς ὁμολο-
γουμένως ἐξ Ἰούδα κατήγοντο, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτοὶ κατὰ
τὸ μητροῦν ἐξ Ἰούδα. ἐπέπερ Ἀαρὼν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀμι- P. 317
ναδάβ ἄρχοντας υἰῶν Ἰούδα ἐγήμεν ἐν Αἰγύπτῳ, καθ' ὃ καὶ
συγγενεῖς ὑπῆρχον οἱ ἐξ Ἰούδα καὶ Λεβί. διὸ καὶ ὁ ἄγγελος τῆ
15 θεοτόκῳ ἔφη, καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου. οὗτος πρῶ-
τος ἀλλόφυλος ἤρξεν Ἰουδαίων Ἀραβ' Ἰουμαῖος ὢν.

Ὁ αὐτὸς πρῶτον ἀλλόφυλον ἀρχιερέα κατέστησε τὸν Ἀνά-
νηλον, ὡς Ἰώσηπος.

Ὁ αὐτὸς πρῶτος τὴν ἱερατικὴν στολὴν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων
20 σφραγιδα ἔθρετο.

1. Σποράδην praefixit G. φιλόσοφος Πυθαγορικός G. 3. Γα-
μαλιήλ] γαμαλ B. 4. ἐν ταῖς] αὐταῖς G. πράξεσι] Act. V, 34.
5. ο'] ὁ ABG. ἔτη A. ἔτη ὁ' G. 7. ἐπληρώθη] ἐπεκλή-
ρωτο G. λέγουσα] Genes. XLIX, 10. 8. ἔλθῃ] ἔλθοι G.
12. ἀμιναδάμ A. 14. ὁ om. B. 15. ἔφη] Apud Lucam I, 86.
Ἐλισάβετ] ἡ Ἐλισάβετ G. 19. ὑπὸ τῆς] ὑπὸ τῶν G. Ῥω-
μαίων m. Vulgo Ἰουδαίων.

Miscellanea.

Sextus philosophus Pythagoricus florebat.

Iudas quidam Galilaeus Gamala oriundus Iudaeis, descriptione a Ro-
manis facta, rebellionis auctor fuit, de qua Gamaliel in apostolorum acti-
bus disserit.

Herodes impletis septuaginta annis, e quibus septem et triginta cum
iniuria regnum tenuit, moritur. Eius tempore enunciatum patriarchae Ia-
cob vaticinium probatur, quo dicitur: „non deficiet princeps ex Iuda, ne-
que de femoribus eius dux, donec veniat, qui repositus est, Christus vide-
licet.” Ad eum usque Iudaeorum principatu: per reges et pontifices medios
propagatus est; quorum reges ex Iuda oriri fatentur cuncti; pontifices vero
materni sanguinis traduce ex eodem Iuda enasci dignoscebantur. Aminadab
enim filiorum Iudae principis filiam Aaron sibi sumpsit in Aegypto, ex quo
Iudaei et Levitae redditi consanguinei. Qua de causa dei genitrici dixit
angelus: „et ecce Elisabeth cognata tua.” Herodes primus alieni sangui-
nis propago, Idumaeus nimirum Arabs, Iudaeorum regnum invasit.

Idem, Iosepho teste, primum pontificem alienigenam renunciavit Ana-
nelum.

Ipse idem pontificalem ornatum Romano anno signatum seposuit.

Τὰ ὑπόλοιπα Ἡρώδου τοῦ ἄλλοφύλου.

B

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρεα'.

Ἡρώδης ὁ μαιφονώτατος πρὸς ταῖς πολλαῖς τῶν συγγενῶν φονοκτονίας κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ νήπια, τὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τῶν μάγων 5 πυθόμενος γέννησιν.

Ἡρώδης θεηλάτως πληγείς καὶ τρίτον οὖρον ἐπιβουλεύοντα νομίσας γνήσιον ἀνέλεν. ὁ αὐτὸς ὑδρωπι συσχεθεὶς σκώληκας ἀπὸ τοῦ στόματος ἐξέβρασε καὶ οὕτως δεινῶς ὀδυρόμενος τέθνηκεν. ὁ αὐτὸς ὁ ἔτη ἔζησε καὶ λζ' ἔτη ἐβασίλευσε τῶν Ἰουδαίων. 10

C

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρεβ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ε'.

Τελευτήσαντος Ἡρώδου κατὰ Ματθαῖον τὸν θεοπείσιον, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων, ἔγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, 15 καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ. ἦν δ' ἄρα ἐ' ἔτος τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡλικίας κατὰ σάρα.

Ἰουδαίων δευτέρου ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος υἱὸς Ἡρώδου ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεγ'.

D

Ἀγούστος Ἀρχέλαον μὲν οὖρον Ἡρώδου Ἰουδαίων ἐθνάρχην 20

2. ΚΟΣΜΟΤ] τοῦ κόσμου AB. 7. θεηλάτης G. 9. οὕτως B, οὕτω G. 13. Ματθαίος] Cap. 2. 14. κυρίου om. G.

Herodis alienigenae reliqua gesta.

ANNI MUNDI 5501.

Herodes sicariorum sceleratissimus audita magorum relato domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi nativitate, aliis consanguineorum caedibus cumulum additurus, Bethleemiticos infantes mactat.

Herodes plaga caelitus immisa percussus filium e suis tertium insidiari ratus occidit. Hydropis labe male affecto vermes ore ebulliebant; quare inter querelas et ciulatus miseram animam effudit. Vixit annis septuaginta, Iudaeis imperavit septem et triginta.

ANNI MUNDI 5505.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 5.

↘ Herode mortuo, scribit divinus evangelista Matthaeus, „ecce angelus domini per somnum apparuit Ioseph dicens: „exurgens accipe puerum et eius matrem et vade in terram Israël.” Erat tunc aetatis secundum carnem salvatoris quintus.

Iudaeorum rex 2 alienigena Archelaus, Herodis filius, annis 9; erat vero mundi annus 5506.

Archelaum quidem Herodis filium Iudaicae gentis rectorem Augustus

κατέστησε, τοὺς δὲ ἄλλους ἀδελφοὺς αὐτοῦ τέσσαρας ὄντας, Ἡρώδην ὁμώνυμον τῷ πατρὶ καὶ Ἀντίπατρον τῷ πάππῳ Λυσανίαν τε καὶ Φίλιππον, τετράρχας ἀνέδειξεν.

Ἰστέον ὅτι διάφορα εὐαγγέλια γέγραπται, ἕξ ὧν τέσσαρα V. 253
 5 μόνα κέκριται τοῖς μακαρίοις ὑποστόλοις ἐκκλησιάζεσθαι, καὶ ἄλλοις παιδικὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συγγέγραπται, ἐν οἷς αἱ μέχρι δωδεκαετοῦς χρόνον τῆς κατὰ σάρκα ἡλικίας αὐτοῦ τούτων αἰώνων ποιητοῦ ἐμπεριφέρονται θαυματουργίαι· τὰς γὰρ ὅλας ὑπ' αὐτοῦ τελεσθείσας δυνάμεις ἀδύνατον ἦν γραφῆναι, διὰ τὸ μηδὲ 10 τὸν κόσμον ὅλον δάνασθαι χωρεῖν καὶ αἰσθητῶς καὶ νοητῶς τὰ P. 318
 γραφόμενα βιβλία κατὰ τὴν θεολόγον μαρτυρίαν. Δουκᾶς δὲ ὁ σοφώτατος ἐν μέρει τὰτα σημαίνων οὕτω φησὶ· τὸ δὲ παιδίον ἠΐσαυτε καὶ ἐκραιταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' 15 ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν ἰβ', ἀναβαινόντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοῦς, ἐπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι 20 ἦλθον ἡμέρας ὀδὸν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῖσι καὶ B
 ἐν τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὗροντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον

2. Ἡρώδη G. 6. συγγέγραπται] γέγραπται G. μέχρι δώδεκα
 ἔτους χρόνον τῆς B. μέχρι τοῦ ἰβ' ἔτους χρόνον τῆς A. μέχρι τοῦ
 ἰβ' ἔτους τῆς G. 11. Δουκᾶς] Cap. 2. 14. ἐπ' ἐν G.
 20. ἀνεζητων A. 22. ηῦρον A.

instituit; fratres autem eius quatuor, Herodem nimirum eiusdem cum patre nominis et cum avo Antipatrum Lysaniamque et Philippum, quadrumviros declaravit.

Sciendum conscripta fuisse diversa evangelia, e quibus quatuor duntaxat B. apostolis probata, quae publice in ecclesia legerentur. A nonnullis salvatoris infantia scriptis exarata, quibus patrata ad annum aetatis secundum carnem 12 salvatoris saeculorum officia miracula memorantur. Edita namque cuncta virtutum eius opera humanarum virium non erat conscribere, quod neque mundus universus, teste theologo, pro sensus aut intellectus captu digesta de mirandis eius volumina continere possit. Ea vero Lucas ex parte delibans solerter dixit; „puer crescebat et confortabatur spiritu, pleus sapientia et gratia dei erat in illo.” Kius porro parentes per annos singulos die paschatis feato Hierosolymam se conferebant. Cum vero annorum esset 12, adscendentibus illis Hierosolyma secundum diei festi consuetudinem, consummatis diebus, ut redirent, remansit puer Iesus in Hierosalem. Et non cognovit Ioseph vel mater eius. Eum vero in comitatu esse rati, diei unius itinere processerunt; et inter cognatos et notos requisito et non invento, in Hierosalem quaesitari reversi sunt. Diebus itaque tri-

αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθέζομενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἔξιςταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούσας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εργ'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη *ιγ'.*

5

Τὰ ὑπόλοιπα τῶν Ῥωμαίων Καίσαρος Σεβαστοῦ Ὀκταουίου, τοῦ καὶ Αὐγούστου.

C Ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου φιλόσοφοι ἤκμαζον ἐπίσημοι οὗτοι, Βιργίλιος, Σαλούστιος, Αἰβίος, Ὀρτένσιος, Τερέντιος, Ὀράτιος, Ἀθηνόδωρος Ταρσεὺς καὶ Σιτίων Ἀλεξανδρεύς. 10

Ἀθηναῖοι στασιάξιν ἀρξάμενοι κολασθέντες ἐπαύσαντο.

Αὐγουστος κρατήσας μετὰ Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τὰ πάντα ἔτη *νς'*, μονοκράτωρ δὲ ἔτη *ιγ'*, ὡς δὲ ἕτεροι *μη'*, τελευτῆ τὸν βίον ἐν Ῥώμῃ, καθ' ὃν χρόνον ἔκλειψεν ἡλιακὴ γέγονε, λιμός τε κατέσχε τὴν Ῥωμαίων ἰσχυρὰ, ὡς πολ- 15
λῶν δηναρίων τὸν μόδιον τοῦ σίκου πρᾶθῆναι.

D Ὁ αὐτὸς τοὺς οἰκήτορας Ῥώμης κατὰ πρόσωπον ἀριθμήσας εἶρεν οἰκοῦντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας *ιγ'* καὶ *μλζ'*.

Τιβέριον δὲ τὸν αὐτοῦ πρόγονον νίοθητησάμενος, περιφανῆ

2. *αὐτῶν]* αὐτοὺς G. 6. καὶ Καίσαρος m. 9. *βιργήλιος* B.
10. *Σιτίων]* Σαρτίων Scaliger p. 76. ex Hieronymo. *Sition* etiam Eusebius p. 368. 14. *τοῦ βίου* G. 15. *ἡλιακὴ* B. *ἡλίου* G.
17. *τοῦς* om. B.

bus elapsis in templo medio doctorum consessu sedentem, illos audientem et interrogantem repererunt. Omnes porro qui eum audiebant, eius sapientia responsisque cognitio stupebant.

ANNI MUNDI 5513.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 13.

Reliqua Romanorum et Caesaris Octavii Augusti gesta.

Augusto Caesare imperante Virgilius, Salustius, Livius, Hortensius, Terentius, Horatius, Athenodorus Tarsensis et Sition Alexandrianus philosophi clarebant.

Athenienses res novas moliti et castigati quieverunt.

Augustus post C. Iulium Caesarem imperium adeptus, annis in univsum 56 selus annis 43, vel ut aliis placet 48 regnavit. Diem extremum Romae obiit, quo tempore solis eclipsis contigit, famesque adeo valida Romanum imperium obtinuit, ut aere plurimo frumenti modius distraberetur.

Romae civibus viritum recensitis myriades hominum 13 et 1037 idem numeravit.

Tiberium privignum adeptatum imperii successorem illustrem et Roma-

τῆς ὅλης ἀρχῆς διάδοχον, καὶ Ῥωμαίων τρίτον ἀνέδειξεν αὐτοκράτορα, ὃς καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη κβ'.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ δευτέρου ἀλλοφύλου Ἀρχελαίου υἱοῦ Ἡρώδου.

5 Οὗτος μετὰ θ' τῆς ἀρχῆς ἔτη εἰς Βιενναν πῶλον Γαλατίας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξορῶνται.

Ἰουδαίων γ' ἀλλοφύλος Ἡρώδης, υἱὸς Ἡρώδου, ἀδελφὸς Ἀρχελαίου, ἔτη κδ'. P. 319

• Οὗτος Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀνείλε τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἀρ- V. 254
10 χῆς, ἐφ' οὗ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς τὸ σωτήριον πάθος ἐπέστη.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρμϛ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ιε'.

15 Ῥωμαίων γ' μόναρχος Τιβέριος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρμϛ'.

Τῆς μικρᾶς Ἀσίας σεισμῶ ἐγ' πόλεις κατεπτύθησαν, Ἐφεσος, Β Μαγνησία, Σάρδεις, Μοσστηνῆ, Αἰγαί, Ἱεροκαισάρεια, Φιλαδέλφεια, Τρωῶλος, Τῆμος, Μύρινα, Κόμη, Ἀπολλωνία Δία, Ὑρκανία.

5. ἔτη τῆς ἀρχῆς G. Βιενναν] βιενναν AB. Βιαναν G. Viennam Eusebius p. 368. Γαλατίας] Vulgo Γαλιλαίας. Corroxi ex Eusebio, ubi est Galataram. Γαλλίας m. Similiter peccatum p. 331 a.

8. τοῦ δὲ κόσμου ρμϛ' addit m. 13. ἔτη] ἔτος B. 14. μονάρχης G. 17. σάρδεις AB. Vulgo Μοστίνη. Mosthene Eusebius p. 369. Αἰγαί] Vulgo Αἰγαί. Φιλαδέλφια G. 18. Τῆμος] τίμος A. τίμος B. Τεππυς Eusebius. Vulgo Μυρῖνα. μυρῖνα B. κμῆ B.

norum Imperatorem tertium renunciavit, qui deinde annis viginti duobus reipublicam administravit.

Reliqua Archelai filii Herodis regis alienigenae gesta.

Hic rerum summa annos novem potitus Viennam Galliae a Romanis in exsilium mittitur.

Iudaeorum rex 3 alienigena Herodes, Herodis alterius filius, Archelai frater, annis 24, mundi vero 5515.

Hic Ioannem baptistam occidit ipso regni accepti anno redeunte. Eo regnante spontaneam pro nobis passionem dominus subiit.

ANNI MUNDI 5515.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 15.

Romanorum monarcha 3 Tiberius tenuit imperium annis 22, mundi vero 5515.

Urbes minoris Asiae tredecim terrae motu corrunt: Ephesus, Magnesia, Sardes, Mostine, Aegae, Hierocaesaria, Philadelphia, Τρωῶλος, Τυμας, Myrina, Cumae, Apollonia Dia, Hyrcania.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρφκ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἕτη κ'.

Τὴν μὲν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύο μᾶνοι τῶν εὐαγγελιστῶν ἰστέρησαν,
Ματθαῖος τὸ βασιλικὸν ἐκ τοῦ Δαβὶδ κατὰ Σολομῶνα καὶ Λου- 5
κῆς τὸ ἱερατικὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Δαβὶδ, κατὰ Νάθαν υἱὸν αὐτοῦ.
Οὕτως δὲ ἄχρονον γέννησιν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰωάννης μόνος ὁ υἱὸς τῆς
βροντῆς ἐθεολόγησε. τὸν μὲντοι περὶ τοῦ βαπτίσματος λόγον οἱ
τέσσαρες ὁμοφρόνως συνέγραψαν, εἰκότως. ἀλλ' οἱ μὲν τρεῖς
ἀπροσδιοριστως, Λουκῆς δὲ ὁ θεοπέσιος καὶ τὸν χρόνον ἠκριβώ- 10
σεν εἰπὼν οὕτως· ἐν ἔτει ιε' τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,
ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας καὶ τετραρχοῦντος
τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τε-
τραρχοῦντος τῆς Ἰουδαίας καὶ Τραχωνίδος χώρας, καὶ Λυσα-
νίου τῆς Ἀβιληνῆς, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο 15
Ἔρημα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου κηρῶσαν βά-
πτισμα μετανόας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ἄξιον μὲν οὖν θαυμάσαι
τὴν θείαν τοῦ σοφωτάτου εὐαγγελιστοῦ συντομίαν, πῶς ἐν ὀλί-
γαις λέξεσι τὰ διὰ πολλῶν τοῖς πολλοῖς ἱστορούμενα διδάσκει τὸν 20
χρόνον τοῦ κρατοῦντος, ἐπεὶ καὶ πᾶσα χρονικὴ ψῆφος ἢ ἐκ τῶν
πάλαι γενεαρχῶν ἢ ἐκ τῶν ἔπειτα βασιλέων ἐπισήμων λαμβάνεται,

2. ἕτη] ἔτος AB. 5. κατὰ Σολομῶνα — Δαβὶδ om. B. 7. ὁ
om. G. 9. ὁμοφώνως m. 10. δὲ om. G. 11. οὕτως] Cap. 3.
15. ἀβιληνῆς AB. 19. πῶς] ὡς G.

ANNI MUNDI 5520.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 20.

Domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi secundum carnem ortum
evangelistae soli duo, Matthaeus quidem regio genere ex David per Salo-
monem, Lucas vero sacerdotali ex David per Nathan filium eius traducto
natum fecerunt; quae vero aeterna et supra temporis mensuram ex patre
nativitas a solo Ioanne tonitruī filio divino stilo conscripta est. Ac bap-
tismi quidem historiam quatuor omnes exposuerunt et commode; verum ex
illis tres, sine temporis nota vel caractere, divinus autem Lucas etiam
tempus diligenter annotavit, hoc pacto dicens: „anno decimo quinto im-
perii Tiberii Caesaris, procurante Pontio Pilato Iudaeos, tetrarcha Gali-
laeae Herode, Philippo eius fratre tetrarcha Itureae et Trachonitidis re-
gionis, Lysania vero Abylinae tetrarcha, sub pontificibus Anna et Caipha;
factum est verbum domini super Ioannem Zachariae filium in deserto. Et
venit in omnem regionem circa Iordanem praedicans baptismum poenitentiae
in remissionem peccatorum.” Eruditissimi evangelistae contracto sermone
res a plerisque fuisse expositas, principum videlicet singulorum tempus
enarrantis miranda brevitatis; ratio quippe temporum omnis aut ex anti-
quis familiarum auctoribus aut ex clarissimis deinceps regibus petitur.

τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας Πιλάτον, Ἡρώδη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, μετὰ τῆς ἐκάστου τοπικῆς ἀρχῆς, τοὺς ἀρχιερατεύοντας Ἄνναν καὶ Καϊάφαν. ἐπειδὴ δὲ πάντων ἔσχατον ἦν καὶ πρῶτον εἰπεῖν κατὰ ποῖον ἔτος τῆς δεσποτικῆς ἡλικίας ἦν, τὸ ἐ' ἔτος Τι- P. 320
5 βερίου φράσας, πρότερον τὸν βαπτιστῆν καὶ τὸ εἶδος τοῦ βαπτί-
σματος, ὅσον ὑπόβαθρον τοῦ κατὰ Χριστὸν βάπτισματος, ὡσπερ
τινὰ στέφανον εἰσάγει, τὸν αὐτὸν χρόνον προσθεῖς καὶ τὴν κατὰ
Νάθαν ἀπὸ Λαβιδ γενεαλογίαν ἄλλη τάξει χρώμενος ἢ φησι.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ μονάρχου Καίσαρος Τιβερίου.

10

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ φησ'.

Τιβέριος Δροῦσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος μετὰ Β
μικρὸν ὡς φαρμακὸν ἀνείλε.

Τὸ Πομπηίου θέατρον ἐπρήσθη.

Τιβέριος Πόντιον Πιλάτον ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας ἐξέπεμψε.

15

Φίλιππος τετράρχης Παναϊάδα ἀνακτίσας Καισάρειαν Φιλίπ- V. 255
που προσωνόμασεν.

Ὁ αὐτὸς πόλιν Ἰουλιάδα ἔκτισεν.

Ἡρώδης ἔκτισε Τιβεριάδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος. ὁ
αὐτὸς Λιβιάδα.

1. τὸν ἡγεμόνα] διὸ καὶ ἐπισημαίνει τὸν ἡγεμόνα m. 4. κατὰ]
καὶ G. 8. ἢ B. ἢ A. ὡς G. 10. τοῦ κόσμου AB. 11. με-
τὰ B. κατὰ G. 13. Τὸ om. G. 15. παναϊάδα B. ἀνα-
κτίσας G. 17. πόλιν B. πόλεις G. 17. Ἰουλιάδα] Legebatur
Ἰουδα. Correxī ex Eusebio p. 369. 19. Λιβιάδα] Vulgo Λιβάδα.
Liviadem Eusebius.

Quare praesidem Iudaeae Pilatum, Herodem eiusque fratres designato singulorum principatus loco, pontificum denique munere functos Annam et Caipham observat. Quoniam vero quod in dicendo primum erat, dominicae nimirum aetatis annus quis numerandus, postremo retulit loco; sane praemisso Tiberii anno 15 baptistae quoque mentione prius habita baptismi eius speciem velut alterius a Christo instituti baptismi fundamentum contemplatus, ac si coronidem quandam imponeret, ipsum Christi tempus, unaque generis eius a David per Nathan seriem alio ordine, ut inquit, usus subiungit.

Reliqua Tiberii Caesaris monarchae gesta.

ANNI MUNDI 5520.

Tiberius Drusum in imperii societatem adacitum, brevi spatio quasi beneficiis addictum, interfecit.

Pompeii theatrum igne consumptum.

Pontium Pilatum Iudaeae praesidem Tiberius abdicavit.

Philippus tetrarcha Paneadem a se reparatam Caesaream Philippi vocavit,

Alias Iudaeae urbes condidit.

Herodes Tiberiadem in Tiberii Caesaris honorem construxit.

Idem Ioliadem aedificavit.

Τὰ ἐπόλοικα Ἡρώδου υἱοῦ Ἡρώδου.

C

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλβ'.

Τῆς σαρκώσεως ἔτη λβ'.

Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον βαπτίζοντα ἐν τῷ ὕδατι εἰς μετόνοιαν καὶ τῷ ἐν πνεύματι βαπτίσματι προοδοποιούντα 5 τὸ τοῦ κατὰ Χριστὸν εὐαγγελίου κήρυγμα παρὰ πάντων τε ὡς προφήτην τιμώμενον φοβούμενος Ἡρώδης ἀνέλεν οὕτως, ὡς Ἰώσηπος φησιν, ὡς δὲ ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς ἀκριβέστερόν φησι καὶ ὡς ἐλέγχοντα αὐτὸν ἐπὶ μοιχείᾳ τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδος. 10

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλγ'.

D

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λγ'.

Ἐν τούτῳ τῷ ,εφλγ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ὅπερ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡλικίας λγ' ὑπῆρχε, τῆς δὲ ια' περιόδου τῶν φλβ' κυκλικῶν ἐτῶν σιγ', κατὰ τὸ ιθ' ἔτος Τιβερίου 15 Καίσαρος, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, ὁ φύσει μονογενῆς, ὁ ὁμοούσιος τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς, υἱὸς προαιώνιος καὶ συναΐδιος τῷ ὁμοουσίῳ πνεύματι, ὁ εἷς τῆς ἀκτίστου καὶ παντουργοῦ τριάδος, μετὰ τὴν ἐκ παρθένου θεοπρεπῆ καὶ ἀπόρρητον γέννησιν, καὶ τὸ ὑπὸ Ἰωάννου ἐν Ἰορδάνῃ βάπτισμα καὶ 20

4. ἐν τῷ] ἐν om. G. 6. τοῦ addidi ex B. 7. ὁς] ὁ G.
8. φησιν, ὡς δὲ — ἀκριβέστερον addidi ex B. 9. μοιχείᾳ B.
12. ἔτος AB. ἔτει G. 13. κατὰ σάρκα om. G. 15. τοῦ Τιβερίου G.

Herodis alterius Herodis filii residua gesta.

ANNI MUNDI 5532.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 32.

Ioannem baptistam et praecursorem poenitentiae baptismum aqua per-
ficientem et spirituali baptismo evangelii Christi praedicationi viam ster-
nentem, velut prophetam ab omnibus habitum Herodes veritus e medio
sustulit; ita refert Iosephus, quod adulterii in Herodiamem Philippi fratris
uxorem, admissi eum argueret.

ANNI MUNDI 5533.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 33.

Praesenti a mundi conditu anno 5533, qui salvatoris aetatis 33 exstat,
circularium annorum 532, periodi 11, anno 213, Tiberii Caesaris 19, do-
minus noster et deus Christus Iesus, qui natura unigenitus et unius cum
ingenito patre naturae, filius ante saecula, et spiritui eiusdem cum eo sub-
stantiae coaeternus, increatae et omnium opificis trinitatis una persona,
post arcanum et deo congruum ex virgine ortus et baptismum in Iorda-

τὰς ἀπίρους Θεοσημείας καὶ διδασκαλίας καὶ ἀποκαλύψεις τῶν Ρ. 321
 μωστηρίων τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ, πᾶσαν πληρώσας οἰ-
 κονομίαν, ἐπὶ τὸ σωτήριον πάθος προῆι ἐκουσίως κατὰ τὴν περι-
 αὐτοῦ θείας προρρήσεις, καὶ πάσχει δι' ἡμῶν ὅσα περι αὐ-
 τοῦ φρικτὰ καὶ ἀπορρήτου συγκатаβάσεως γέμοντα τοῖς ἱεροῖς
 εὐαγγελισταῖς ἐπιτόμως ἰστόρηται, καὶ σταυροῦται ὁ ἀναμάρ-
 τητος τῆ κ' τοῦ Φαμενώθ μηνὸς ἡμέρα παρασκευῆ ἦτοι ε' σαβ-
 βάτου, Μαρτίου κγ', ὥρα ἡμερινῆ ε', ἐν ὑπατεῖα Νέρωνος τὸ
 τρίτον καὶ Βαλερίου Μεσσαλά. καὶ ταφεῖς ἀνίσταται τῆ τρίτῃ ἡμέ-
 ρα, Φαμενώθ κθ' ἦτοι Μαρτίου κε', ἐπιφωσκούσης κυριακῆς μιῆς
 σαββάτων, πρῶτ' ἀλάνδων Ἀπριλλίων, α' τοῦ πρωτοκτιστοῦ
 μηνὸς Νισάν παρ' Ἑβραίοις καὶ Χριστιανοῖς, περὶ ἧς εἶρηται· Β
 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ πάλιν
 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ
 15 Θεὸς, περὶ ἧς καὶ ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ τὴν κοσμικὴν προανα-
 κρουόμενος σωτηρίαν μεμελώδηκεν· αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν
 ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ ἐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ· περὶ ταύτης
 καὶ ἡμῶν ὁ πᾶς τοῦδε τοῦ γράμματος πόνος καταβέβληται, δεῖ-
 ξαι τὴν αὐτὴν καὶ μιαν πρωτόκτιστον ἡμέραν σύστοιχον τῆ τοῦ
 20 Θεοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς ὑπερφουῶς ἕξ ἀγίας παρθένου σολ-
 λήφειας τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμέρα, καὶ τῆ τῆς ζωο-
 ποιοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Θεοειδεστέρᾳ καὶ ὀλοφώτῳ τοῖς ἀξίοις Ο

3. προτῆ Β. 4. ἡμᾶς] ἡμῶν G. 6. ἱστορεῖται G. ἀμάρ-
 τητος Β. 9. βαλερουσαμεσσαλά Α. βαλερουσαμεσσαλά Β. Βαλλε-
 ρουσαμεσσαλά G. Οὐαλερίον Μεσσαλά m. 11. σαββάτων] ὄκτα
 add. m. ἀπριλλίων Β. 12. νισάν Α. νησαν Β. Νισάν G.

nis fluente ab Ioanne susceptum, et innumera divina signa, documenta et re-
 gni eius caelestis mysteria revelata, adimpleto dispensationis cursu, iuxta
 vaticinia de eo divinitus pronuntiata ad passionem salutis conciliatricem
 sponte processit et quae de eo horroris et arcanae pietatis plena sacris
 evangelii scriptoribus compendio sunt enarrata pro nobis patitur; nullique
 crimini obnoxius mensis Phamenoth die 27 Parasceues die, id est Sab-
 bati 6, Martii 23, hora meridiei 6, Nerone tertium et Valerio Messala
 coae crucifigitur; subinde sepultus tertio die resurgit Phamenoth 29, id est
 Martii 25 dominico, qui Sabbati primus est, illucescente, octavo Calen-
 das Apriles, Nisan iuxta Hebraeos pariter ac Christianos mensis, primo
 conditi die primo. De die illo scriptum est: „in principio fecit deus cae-
 lum et terram.” Et rursum: „iste est liber generationis caeli et terrae,
 in die quo creavit illa deus;” de quo deiparens David in humanae salutis
 praeludium cecinit: „hic dies quem fecit dominus, exultemus et laetemur
 in eo.” In quem eundem operis istius labor omnis collimat, eo nimirum
 consilio, ut eam primum ac primo conditum diem alteri, qui annunciationis
 et ex sacra virgine supra naturam conceptus unigeniti filii dei est et alii
 denuo divini certe et ex omni parte lucido in spiritu et veritate illum
 celebrare dignis, vivificae, inquam, a mortuis resurrectionis diei ex aequo

εορτάζειν αὐτὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. αὕτη Χριστιανοῖς δε-
 δοδόξοις πρῶτον πάσχα καλῶς ἐχορημάτισεν, οὐκ ἐν ζύμῃ καλαιῇ
 • καὶ φυγῇ τοῦ κατ' Αἴγυπτον αἰσθητοῦ Φαραῶ καὶ τῶν αὐτοῦ
 V. 256 πικρῶν ἐργοδιωκτῶν, ἀλλ' ἐν καταλήψει τῆς νοσητῆς Αἰγύπτου
 τῆς κακίας καὶ ἀγνοίας καὶ τοῦ ταύτης ἀρχηγοῦ διαβόλου, ὑπὲρ 5
 τοὺς τύπους καὶ τὴν νομικὴν σκιὰν ἀδύτῳ τῷ ἀληθινῷ ἀμνῷ τοῦ
 Θεοῦ τῷ αἴροντι τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου κατατροφῶσιν ἔργῳ
 καὶ λόγῳ. τῷ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς καὶ τῇ
 αὐτοῦ χάριτι καὶ ἀπολυτρώσει πρὸς τὴν ἕνω Ἱερουσαλήμ ἐπει-
 γομένοις διὰ σταυροῦ τῶν τῆδε παθῶν ἰκοῦσίου καὶ ταφῆς καὶ 10
 Δάναστώσεως, ἤτοι ταπεινώσεως μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
 σταυροῦ, δι' ἧς ὁ πάσης δυνάμεως καὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας δη-
 μιουργός, εὐδοκία τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς καὶ συνεργεῖα τοῦ ἁγίου
 καὶ ὁμοουσίου πνεύματος, πατήσας τὸν ἀδρανῆ ὑπερήφανον τύ-
 ραννον ἐν τῇ τυραννουμένῃ ταπεινῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων διὰ 15
 βασκανίαν τὴν παρ' αὐτοῦ ἐξανέστησεν, οὐ μόνον τοῖς ἐξ Ἀδάμ
 ἐν Αἴθῃ φρουρουμένοις πνεύμασι χαρισάμενος ἄφεςιν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ἐν σαρκὶ ζῶσι καὶ πιστεύουσιν αὐτῷ, ὡς ἐκ τῶν ἱερῶν
 εὐαγγελίων ἐστὶ καταμαθεῖν ~ χαίρετε γὰρ, ταῖς γυναιξὶ πρώτη
 φωνῇ, δι' ὧν ἅπανα λύπη τῷ γένει εἰσέφρησεν, προσεφθέξατο, 20
 P. 322 καὶ τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς, εἰρήνη ὑμῖν, ὁ πάσης εἰρήνης καὶ φι-
 λοθέου στοργῆς αἴτιος, οὐ μόνον ταῖς λογικαῖς φύσεσιν, ἀλλὰ καὶ

7. τῷ αἴροντι] τοῦ αἴροντος G. 8. τῷ B. τὸ G. 9. ἐπειγο-
 μένοις] ὑφηγείται addit m. 13. εὐδοκία B. εὐγενεία G.
 ἁγίου καὶ om. G. 14. καὶ ὑπερήφανον G. 16. αὐτοῦ] πα-
 τουμένην φύσει addit m. 22. ἀλλὰ καὶ B. ἀλλὰ A. ἀλλ' G.

respondere demonstratum. Christianis recta fide illustratis, qui non in
 fermento veteri, nec post Aegyptiaci Pharaonis oculis conspicui crudelium-
 que operis praefectorum fugam, sed deserta nequitiae et ignorantiae in-
 tellectuali Aegypto, nec non eius principe diabolo supra legalis umbras
 figuras, ipsi vero dei agno peccatum mundi tollenti sermone et factis col-
 laetantur, dies hic idem pascha primum nuncupatus est. Pascha enim
 nostrum pro nobis immolatus est Christus, et ad supernam Hierusalem eius
 gratia et redemptionis pretio contendentibus dux praebitus est, per cru-
 cem nimirum et labores hic sponte toleratos, per sepulturam et resurre-
 ctionem; hoc est per abiectionem usque ad mortem, mortem autem crucis,
 per quam virtutis omnis et principatus et potestatis opifex, ingeni patris
 virtute et spiritus eiusdem naturae consortis ope, in oppressa depressaque
 hominum natura tyranno vere infirmo debellato naturam eandem fascinis
 eius delusam reparavit, nec modo spiritibus ex Adam genitis, et in inferno
 detentis, sed et in carne vivis et in eum credentibus, prout a sacris evange-
 listis edocemur, remissionem largitus est; gaudete namque mulieribus, per
 quas pernicies omnis in humanum genus illapsa est, et sacris discipulis, pax
 vobis, pacis omnis et sanctae iuxta deum dilectionis auctor annunciat et

οὐρανῷ καὶ γῆ καὶ στοιχείοις καὶ πάσῃ κτίσει συντάξας τὸ εἶ-
 ναι τῇ σχετικῇ ἀλληλουχίᾳ. ὁ δ' αὐτὸς θεὸς καὶ κύριος ἡμῶν
 ἐπὶ τεσσαράκοντα τὰς ὄλας ἡμέρας ὀπτανόμενος καὶ λέγων τὸ
 περὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν οὐ διέλειπε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς,
 5 ἤνικα καὶ ἐπ' ὕψισιν αὐτῶν εἰς οὐρανοῦς ἀνελήφθη ἐν τῷ ἁγίῳ
 ὄρει τῶν ἐλαιῶν, τῇ αὐτῇ τεσσαρακοστῇ μετὰ τὴν ἁγίαν ἀνά-
 στασιν ἡμέρῃ ἐ μὲν οὔσῃ τῆς ἐβδομάδος, τρίτῃ δὲ τῇ κατὰ Ῥω-
 μαίους Μαΐου μηνός. ἔστιν οὖν, ὡς ἐν κεφαλαιῳ εἶπεν, φηδ'
 ἔτος τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτο πρῶτον ἔγον ἡμέραν ἔτος κυριακῆν,
 10 τὸ πρῶτον κυριακὸν πάσχα Μαρτίου μηνός κ' κατὰ Ῥωμαίους, B
 κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Φαμενώθ κθ', κατὰ δὲ τὰς θεοπνεύστους
 παλαιὰς καὶ νέας γραφὰς Νισῶν πρῶτος πρωτόκτιστος ἡμέρῃ
 τοῦ πρωτοκτιστοῦ μηνός ὑπάρχουσα, καθ' ἣν ἡ ἐν Χριστῷ
 καινὴ κτίσις ἀρξαμένη, πάντα εἰς ζωὴν ἐκ θανάτου μετήγαγε
 15 τοὺς ὀρθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας.

Ἄφρικανοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸ σωτήριον πάθος καὶ τὴν
 ζωοποιὸν ἀνάστασιν.

C

Τὸ δὲ καθ' ἕκαστον τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ θεραπειῶν σω-
 μάτων καὶ ψυχῶν καὶ τῶν τῆς γνώσεως ἀποκρῦφων, ἀναστά-
 20 σίως τε τῆς ἐκ νεκρῶν ἀνταρκεσίταις πρὸ ἡμῶν μαθηταῖς τε
 καὶ ἀποστόλοις αὐτοῦ δεδήλωται. καθ' ὅλου τοῦ κόσμου σκό-

5. καὶ om. G. ἐπόψεσιν AB. 6. ἀναστάσιν B. ἀναστάσι-
 μον G. 7. ε' B. πέμπτη G. τῇ om. G. 11. κατὰ δὲ m.
 κθ' κατὰ δὲ G. 12. νισῶν A. νησῶν B. Νισῶν G. 13. ἡ
 om. G. 18. θεραπειῶν B. 20. ἀνταρκεσίταις Scaliger p. 77.

non naturis duntaxat ratione praeditis, sed caelo quoque et terrae et elemen-
 tis et creaturis omnibus mutua ad invicem cohaerentia durationem et salutem
 largitur. Idem vero deus et dominus noster diebus integris quadraginta
 discipulis visus, et de regno dei frequenter eos alloquutus, nusquam eis de-
 fuit, donec sub eorum conspectu in sacro olivarum monte die a resurrectione
 quadragesimo, qui hebdomadis fuit 5, Martii vero 3, in caelum assum-
 ptus est. Ut summatim itaque perstringam, annus hic est ab orbe con-
 ditto 5534 a dominico etiam die cursum iniens, dominicum, inquam, primum
 pascha; dies quoque mensis apud Romanos Martii 25, Phamenoth Aegyptio-
 rum 29, et iuxta caelitus inspiratas novi veterisque testamenti scripturas
 Nisan mensis primo conditi primus et primo conditus, qui nova ex oriente
 creaturæ omnes in deum recte credentes o morte in vitam asseruit.

Ex Africano de iis, quae in salutari Christi passione et vivifica
 resurrectione contigerunt.

Gesta sane illius singula, corporum animarumque curationes, praedi-
 cationis resurrectionisque a mortuis recondita quaeque secreta discipulis
 apostolisque illius nobis antiquioribus satis innotuere. Horribiles tenebrae

- τος ἐπήγετο φοβερώτατον, σεισμῶ τε αἱ πέτραι διερρήγνυντο καὶ τὰ πολλὰ Ἰουδαίας καὶ τῆς λοιπῆς γῆς κατερρίφθη. τοῦτο τὸ σκότος ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου Θάλλος ἀποκαλεῖ ἐν τρίτῃ τῶν ιστοριῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀλόγως. Ἑβραῖοι γὰρ ἄγουσι τὸ πάσχα κατὰ σελήνην ἰδ', πρὸ δὲ μιᾶς τοῦ πάσχα τὰ περὶ τὸν σωτήρα⁵
- D**οσυβαίνει. Ἐκλειψις δὲ ἡλίου σελήνης ὑπελθούσης τὸν ἡλιον γίνεται· ἀδύνατον δὲ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, πλὴν ἐν τῷ μεταξὺ μιᾶς καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς κατὰ τὴν σύνοδον αὐτὴν ἀποβῆναι. πῶς οὖν ἔκλειψις νομισθεῖται κατὰ διάμετρον σχεδὸν ὑπαρχούσης τῆς σε-
- V. 257** λήνης ἡλλῶ; ἔστω δὴ, συναρπαζέτω τοὺς πολλοὺς τὸ γεγενημέ-¹⁰
- νον καὶ τὸ κοσμικὸν τέρας ἡλίου ἔκλειψις ὑπονοείσθω ἐν τῇ κατὰ τὴν ὄψιν. Φλέγων ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίῳ Καίσαρος ἐν παρσιελήνῳ ἔκλειψιν ἡλίου γεγονέναι τελείαν ἀπὸ ὥρας ἕκτης μέχρις ἐνάτης, δηλῶν ὡς ταύτην. τίς δ' ἡ κοινωμία σεισμῶ καὶ ἐκλείψει, πέ-
- P. 823** τραις ῥηγνυμέναις καὶ ἀναστάσει νεκρῶν τσαούτη τε κινήσει κο-¹⁵
- σμικῇ; ἐν γοῦν τῷ μακρῷ χρόνῳ τοιοῦτόν τι συμβᾶν οὐ μνημονεύεται, ἀλλ' ἦν σκότος θεοποίητον, διότι τὸν κύριον συνέβη παθεῖν, καὶ λόγος αἰρεῖ ὅτι ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες εἰς τοῦτον συναυροῦνται τὸν χρόνον ἐν τῷ Δανιήλ. καὶ μεθ' ἕτερα· ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου αἱ ὁ ἐβδομάδες εἰς τὸν ἐπὶ Χριστοῦ συντελοῦνται²⁰

1. Vulgo ἐκλίγετο. Scaliger ἐπεγένετο. τὰ B. δὲ G. 2. τῆς Ἰουδαίας G. κατερρίφθη B. κατερρίφη G. 11. ἐν τῇ B. ἐν τῇ G.
 13. τελεία A. 14. δηλῶν] ἡλίου G et Scaliger p. 77.
 15. τσαούτη B. κινήσει κοσμικῇ AB. 20. αἱ ὁ B. ἐβδομήκοντα G.

orbi universo incubuere; petrae terrae motu discissae, pluraque per Iudaeam et regiones reliquas aedes in solum delectae sunt. Tenebras huiusmodi solis defectum vocat Thallus historiarum libro tertio, et me quidem iudice, nullo fundamento. Hebraei quippe luna 14 pascha celebrant; at certe paschalem solemnitatem die praecedente, quae passionem spectant a salvatore tolerata fuerit; solis vero defectus non nisi luna solem subeunte cernitur. Verum cum non alio temporis momento praeterquam eo quod lunae veteris diem ultimum et renovandae primum contingit, in ipso nimirum utriusque sideris congressu eclipsin ingruere observemus, qua ratione censetur eclipsis sole oppositam lunae caeli partem tenente? Esto tamen, rapiat post se quos volet et inter alia toti orbi manifesta unum hoc solis deficientis ex oculorum iudicio portentum numeretur; sane luna toto orbe radiante ab hora diei 6 ad 9 usque integram solis eclipsin Tiberio Caesare imperante contigisse narrat Phlegon; eam utique de qua nobis sermo. Verum enim vero quae tanta est cum terrae motu et eclipsi disruptis saxis et resurrectioni mortuorum tantaque creaturarum omnium perturbationi societatas? Certe longa retro annorum serie simile quid nulla reperimus accidisse memoria. Erunt itaque novum dei opus illae tenebrae ipso mundi domino patiente exortae. Septuaginta vero hebdomades a Daniele memoratas hoc tempore complendas et terminum attingisse ratio convincit. Et quibusdam interiectis: ab Artaxerxis autem imperio ad aetatem usque Christi ex He-

χρόνον κατὰ τοὺς Ἰουδαίων ἀριθμούς. ἀπὸ γὰρ Νεεμίον, ὃς ὑπ' Ἀρταξέρξου τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνοικίσαν ἐπέμφθη, ἐπὶ τὸ εἶ' καὶ ρ' τῆς Περσῶν βασιλείας, αὐτοῦ δ' Ἀρταξέρξου κ' ἔτει, Ὀλυμπιάδος πγ' ἔτει δ'. ἐπὶ τούτων τῶν χρόνων, ὃς ἦν Ὀλυμπιά- B
5δος σβ' ἔτος δεύταρον, Τιβεριῶν δὲ Καίσαρος ἡγεμονίας ἔτος ις', ἔτη συνάγεται νοε', ἅπειρ Ἑβραϊκὰ υ' ἔτη γίνεται κατὰ τὸν σιληνιαῖον μῆνα τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐκείνων ἑξαριθμουμένων, ὡς ἔστι πρόχειρον εἰπεῖν ἡμερῶν κθ' καὶ ἡμισείας, τοῦ κυκλικοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ καθ' ἥλιον ὑπάρχοντος ἡμερῶν τξέ' δ', τὴν κατὰ σελήνην 10 δωδεκάμησον παραλλάσσειν ἡμέρας ια' καὶ δ'. διὰ τοῦτο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι τρεῖς μῆνας ἐμβολίμους ἔτισιν ἢ παρεμβάλουσι. ὀκτάκις γὰρ τὰ ια' καὶ τέταρτον ποιεῖ τρίμηνον. τὰ τολωνοῦ νοε' ἔτη ὀκταεταῖα μὲν γίνονται νθ' καὶ μῆνες τρεῖς, ὡς τριμήνου ἐμβολίμου τῇ ὀκταεταίᾳ γενομένης, ἔτη συνάγεται ιε', C
15 ταῦτά τε πρὸς τοῖς νοε' ἔτισιν ὁ ἑβδομάδες. μὴ δὴ τις ἡμᾶς τῶν κατ' ἀστρονομίαν ἀριθμῶν ἀπέλους εἶναι νομιζέτω, τξέ' ἡμερῶν καὶ τετάρτου μορίου προτεταχέναι αὐτήν. οὐδὲ γὰρ ἀγνοία τάληθους, διὰ δὲ τὴν λεπτολογίαν τὸ ψηφίζομενον συνετέμομεν. τοῖς δὲ ἐπ' ἀκριβὲς πάντα πειρωμένοις ἐξετάζειν καὶ 20 τοῦθ' ὡς ἐν βραχεῖ παρακείσθω. τὸ μὲν ἔτος ἐπίπυρ ἑκαστόν

2. ἀνοικήσω (sic) B. ἐνοικήσαν A. οὐκίσησιν G. εἶ' καὶ ρ'] εἰκοστὸν καὶ ἑκατοστὸν G. 3. κ' [εἶ] κ' ἔτη A. 5. σβ' Scaliger p. 77. Vulgo σβ'. Τιβεριῶν δὲ Scaliger. Vulgo δὲ Τιβεριῶν. 9. τῆσ' om. G. 10. παραλλάσσοντος Scaliger. 14. γενομένης] προσγενομένου m. 16. τῶν om. G. 20. ἐν om. G. βραχεῖ B. γραφῇ G. παρακείσθω B et codex Barberin, ap. Goarum. παραθέσθαι G. ἐπὶ πάν Barber.

braeorum computo septuaginta numerantur hebdomades. A Neemia quippe qui sub Artaxerxe Hierusalem suis incolis instauraturus circa imperii Persarum annum vicesimum supra centesimum ipsius videlicet Artaxerxis 20 et ab Olympiadis 83 anno 4 ad hoc usque tempus et Olympiadis 202 annum 2, Tiberii vero Caesaris annum 16, alii anni 475 putantur; qui Hebraeorum annis 490, illis nimirum annos lunaribus mensibus dierum 29 eum medio conflatos, quod demonstrare facile est, recensentibus, coaequantur; solaris quippe anni periodus diebus 365 cum quadrantis appendice conficitur; lunaris autem mensibus licet 12 composita diebus 11 et quadrante variareprehenditur; quae causa est ut menses tres insititios annis octo evolutis Graeci Iudaeique interponant; octo siquidem per undecim cum quadrante ducta spatium trimestre componunt. Anni itaque 475 per octennia 59 et menses tres dividuntur; ex trimestribus itaque unicuique octoetaridi intercalatis anni quindecim colliguntur, quos si annis 475 addideris, dubio procul hebdomades 72 colliges. Nemo itaque nos ceu praecipis astronomiae parum imbutos arguat, qui annum diebus 365 et quadrante componi iam statuimus; non ex veritatis quippe inscitia, quin immo exquisitas potius astronomiae minutias sectati relata summam in hunc modum subduximus; accuratorem vero omnium notitiam consequi cupidis, quod sequitur etiam tanquam in tabula representetur. Annorum unusquisque dierum omnino 365

ἔστιν ἡμερῶν τξέ' καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς ἔννεακαίδεκατον
 διαιεθείσης μέρη τούτων τὰ ε'. μεταξὺ δὲ τοῦ λέγειν τὸν ἐπι-
 αὐτὸν ἡμερῶν τξέ' καὶ τετραμορίου καὶ τῶν ἀπὸ ἰθ' τῆς νυχθη-
 μέρου μερῶν ε' εἰς τὰ νοέ' ** ἡμέραι τὸ παράλληλόν εἰσιν ε' καὶ
 Δτετραμόριον. ἔτι γε μὴν τὸν τῆς σελήνης μῆνα κατὰ τὴν ἀκριβῆ5
 λεπτολογίαν εὐρίσκομεν κθ' καὶ ἡμισείας ἡμέρας καὶ νυκτὸς δια-
 ρεθείσης εἰς μέρη σε'. τούτων τὰ ο' καὶ ἡμιση ᾧ γίνεται ἔννεη-
 κοστοτέταρτα τρία. καὶ ταῦτα περὶ ὀλίγων χρόνων καταγίνεται.
 συμβαίνει δὲ τῶν ἀπὸ Ἀρταξέρξου βασιλείας ἔτους κ', ὡς ἐν τῷ
 Ἔσδρα κατ' Ἑβραίοις, ὅπερ καθ' Ἑλληνας ἦν Ὀλυμπιάδος ὀγδοη-10
 κοστῆς τέταρτον ἔτος, μέχρις ἔκτου καὶ δεκάτου Τιβερίου Καί-
 σαρος, ὅπερ ἦν Ὀλυμπιάδος σβ' ἔτος δευτέρου, ἐπισυνάγεσθαι
 P. 324 τὰ προειρημένα νοέ', ἃ γίνεται καθ' Ἑβραίους ἔτη νθ', ὡς προ-
 εῖρηται, τοῦτ' ἔστιν ἑβδομάδες ο', καθὰ προεφητεῦθ τῷ Λα-
 νηὶ ἐπὶ τοῦ Γαβριὴλ ἢ Χριστοῦ παρουσία. εἰ δὲ τῷ δοκεῖ τὰ 15
 ιε' ἔτη τὰ Ἑβραϊκὰ πλάνην ἐγγενῶν μετ' ἐκαίνα εἰς ἡμᾶς ἔτη ι'
 ἐγγὺς, καὶ οὐδὲν ἐν μέσῳ παράδοξον ἰσθόρηται. δύναται δὲ καὶ
 V. 258 ἡ μία καὶ ἡμισία ἑβδομάς, ἣν ἐπὶ συντελείᾳ παραλαμβάνεσθαι
 δεῖν ὑπονοοῦμεν, παρηγορεῖν τὸν ἐπιζητούμενον τῶν ιε' ἐτῶν καὶ

1. εἰς] καὶ εἰς B. 2. ε'] πάντα G. πάντα Barber. 4. Lacunam
 indicavit Scaliger. 7. Post ἡμιση G lacunam indicavit. 7. ἐνε-
 νηκοστῷ τέταρτα A. ἐννεηκοστὰ τέταρτα Scaliger. 8. περὶ ὀλί-
 γων χρόνον G. κατ' ὀλίγον χρόνον Scaliger. 10. Vulgo ὀγδοηκο-
 στῷ τετάρτῳ. Correxit Scaliger. 16. ἐγγενῶν B. ἐγενῶν G.
 ι'] „διακόσια Barber.” GOAR. σ' B. 19. τὸν B. τὸ G.

numerum intercipit; diei vero et noctis spatio per decemvennale distri-
 buto quinarium eius partem dividendam esse percipimus. Interim vero cum
 annum diebus 365 et quadrante componi, et ex decemvennalis quotien-
 tis partibus quinque post annos 475 dies sex cum qua-
 drante ex aequo respondententes emergunt. Insuper vero mensem lunarem dies
 29 et medium ad numerandi exquisitiorem peritiam includere reperimus;
 dieique ac noctis intervallo in partes 215 distributo harum 71 cum me-
 dia quae nonagesima quarta tria conficiunt habemus. Et
 haec brevi temporis spatio colliguntur. Ab Artaxerxis autem imperii anno
 vicesimo (cuius Esdras Hebraeis laudatus auctor testis est) qui Graecanicæ
 Olympiadis 84 quartus fuit, ad Tiberii Caesaris annum decimum sextum,
 qui Olympiadis 202 anno 4 aequalis est; annos Iulianos 475 supra
 memoratos, qui Hebraeos 490 iuxta praemissa, componunt, numerantur,
 id est hebdomades 70, post quas Christi adventus a Gabriele Danieli prae-
 nunciatus est. Hebraici vero anni quindecim aliis adiecti annorum saltem
 10 errorem licet non nemini videantur invehere; certe dubium hoc in medium
 nihil absurdum proferre indubius sum. At quam commode hebdomas una et
 altera media (quam ad numeri complementum assumendam coniciamus) de
 annis 15 quaestioni factae medeatur, et terminum reddat breviorum, uno

κουφίλει χρόνον, ὅτι τε συμβολικώτερον αἰ προφητεία ἐξενηνεγμένοι τυγχάνουσι δῆλον. ὅπόσον δὲ ἐφ' ἡμῖν, ὁρθῶς οἶμαι τὴν γραφὴν ἐδεξάμεθα, ἐπεὶ καὶ συναρεῖσθαι πως ἡγουμένη τῆς ὀκτασίας περικοπὴ δοκεῖ, ἧς ἡ ἀρχὴ· ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας 5 Βαλτάσαρ· ἐνθα περὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς Περσῶν ἀρχῆς ὕφ' B Ἑλλήνων προδηλοῖ, ἣν διὰ τοῦ κριοῦ καὶ τοῦ τράγου προδηλοῖ, ἡ θυσία, φησὶν, ἡ ἀρθεῖσα καὶ τὰ ἄγια ληρωθήσεται εἰς καταπάτημα, ἅπερ εἰς βτ' ἡμέρας περιγραφήσεται. εἰ γὰρ εἰς μῆνα τὴν ἡμέραν λοισάμεθα, ὡς ἀλλαχοῦ κατὰ προφητεῖαν εἰς ἐνιαυτοὺς αἱ ἡμέραι παραλαμβάνονται, καὶ ἄλλως ἀλλαχόθι, ἀναλύσαντες ὁμοίως τοῖς πρὸ τούτου εἰς μῆνας τοὺς Ἑβραϊκοὺς, εὐροίμεν ἂν κ' τῆς Ἀρταξέρξου βασιλείας ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ συντελούμενον τὸν χρόνον. ἔτη γὰρ συνάγονται ρπ' καὶ ἐνιαυτὸς εἷς, ἐν ᾧ τὴν πόλιν ἐτείχισεν ὁ Νεεμίας. τοὺς οὖν 15 ρπ' ἐνιαυτοὺς μῆνας εὐροσκομεν βτ' Ἑβραϊκοὺς, τῆς ὀκταετίας C ἀκολουθῶν τοὺς ἡρὸς τούτοις ἐμβολλίμους τρεῖς μῆνας προσλαμβάνουσης. ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου, ὅθεν ὁ λόγος ἐξῆλθεν, οἰκοδομηθῆναι Ἱερουσαλήμ, ὃ ἑβδομάδες συντελοῦνται. ἰδίᾳ δὲ περὶ τούτων καὶ ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἑβδομάδων καὶ τῆσδε τῆς προ- 20 φητείας ἀπεδείξαμεν. θανμάζω δὲ Ἰουδαίων μὲν μῆπω φασκόντων ἠηλυθέναι τὸν κύριον, τοὺς ἀπὸ Μαρκίωνος δὲ ἀπὸ τῶν

1. χρόνον] χρόνος P." GOAR. 4. ἡ ἀρχή] Daniel. cap. 8.
 5. ὕφ' B. ἐφ' G. 6. κριοῦ Scaliger. Vulgo κροῖον. 8. περιγράφεται B. 10. ἄλλως Scaliger p. 78. Vulgo ἄλλος. 12. εὐροίμεν Scaliger. εὐροίμεν vulgo. εὐροίμεν B. 14. ᾧ τῆν Scalliger. ᾧ εἷς; τῆν G. 16. τοῖς] τοῖς A. 21. τῶν B. om.

verbo consummationem abbreviet, quod prophetiae symbolis involutae preferri soleant, omnino manifestum puto. Sane quantum Minerva dedit, scripturam recte me percepisse arbitror; quandoquidem ipsum de visione dictum praecedens calculus omnes in summam redigere videtur, cuius verbis primis ait. In anno tertio regni Baltasar: „quibus de regni Persarum, Graecorum armis excidio (quorum regnum utrumque arietis et hirci figura designat) vaticinatur;” sacrificium, „inquit,” tolletur, et sancta in conculcationem deserta fient, quae diebus 2300 circumscribentur. „Die namque in mensem a nobis reputato, prout prophetarum locis alius dies annorum vice et iterum alibi diversa ab his ratione sumuntur, diebus pariter superius memoratis in menses redactis, a capta Hierusalem ad Artaxerxis annum vigesimum summam omnem consummatam observavimus. Anni siquidem colliguntur 185, quibus alter, quo Neemias urbi murum circumposuit, addendus. Hebraicos itaque menses 2300 annos computamus 186, quorum octoetides singulae menses tres intercalares ad sese ordine derivant. Caeterum ab Artaxerxis tempore quo de reparandis aedibus Hierusalem editum promulgatum est hebdomadae 70 complentur. De his vero accuratiorum tractatum de hebdomadam et praefata prophetia opusculo privatim exposuimus. Iudaeos autem dominum nondum venisse, Marcionis quoque discipulos

προφητειῶν μὴ προηγορεῖσθαι οὕτως γυμνῶς ἢ π' ὄψιν τῶν γρα-
φῶν δεκνυουσῶν. καὶ μετ' ὀλίγα· συνάγονται δὲ τοίνυν οἱ χρόνοι
ἐπὶ τῆν τοῦ κυρίου παρουσίαν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ τῆς ἀναστάσεως
D' ἔτη φιλᾶ. ἀπ' οὗ χρόνου ἐπὶ Ὀλυμπιάδα σν' ἔτη φθβ', ὡς ἐν τοῖς
πρόσθεν ἡμῖν ἀποδέδεικται. 5

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν αὐτῶν.

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς
περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προῆμ ἔτους ιθ' τῆς Τιβε-
ρίου βασιλείας. καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς
ὑπομνήμασιν εὔρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα. ὁ ἥλιος 10
ἔξελιπε. Βιθυνία ἐσεισθη. Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεισεν. ἃ καὶ συν-
ᾄδει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ σωτήρος ἡμῶν συμβεβηκόσιν. γράφει
P. 325 δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἰγ' ῥή-
μασιν αὐτοῖς τάδε· τῷ δ' ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλει-
ψις ἥλου μελίστη τῶν ἄγνωσμένων πρότερον, καὶ νδξ ὥρα ἕκτη 15
τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σει-
σμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γινόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κα-
τεστρέφατο. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ. τεκμήριον δ' ἂν
γένοιτο τοῦ κατὰ τὸδε τὸ ἔτος πεπονθέναι τὸν σωτήρα ἢ τοῦ κυ-
ρίου κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ιε' ἔτος 20,

1. προηγορεῖσθαι A. γυμνῶς Scaliger. Vulgo γυμνός. 2. δὲ
om. G. 3. ἀναστάσεως] κτίσεως m. 6. Εὐσεβίου] P. 370.
11. ἔξελιπεν B. συνάδει B et Papud Goarum. σάδει G. congru-
unt Eusebius. 13. Φλέγων B et Eusebius. Vulgo λέγων. τῷ
δὲ δ' B. 17. γινόμενος om. G. 18. δολωθεὶς A.

nequam eius adventum prophetiis enunciatum asserentes non possum non mirari." Et post pauca: „anni itaque ab Adam condito ad Christi adven-
tum et eius resurrectionem 5531 colliguntur; a qua temporis epocha ad
Olympiadem 250 anni 192, ut in praecedentibus declaratum est, inter-
currunt."

Eusebii Pamphili de iisdem.

Iesus Christus dei filius dominus noster, sacris prophetarum vatici-
niis ita testantibus, anno Tiberii imperantis 18 ad passionem processit, quo
tempore in aliis pariter Graecorum commentariis haec verbo tenus reper-
imus descripta. Sol defecit: Bithynia terrae motu concussa. Nicaeae
plures aedes dirutae. Et haec quidem iis, quae circa Christi passionem
accidere, consonant. Phlegon vero Olympiadum supputator egregius de
huiusmodi libro 13 totidem verbis scribit. Anno Olympiadis 202 quarto,
maximus, qui hominum memoria exstat, solis defectus visus est; incubuit
nox hora diei 6, ita ut astra medio caelo cernerentur, et ingens per Bithy-
niam terrae motus maximam Nicaeae partem subvertit. Et haec quidem prae-
fatus vir. Hoc autem anno salvatorem passum argumento est Ioannis stilo
conscriptum evangelii testimonium, quo post Tiberii annum 15 triennium

Τιβεριόν τριετή χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰώσηπος ἰσχυρεῖ ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι B πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἐνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἰσωδάτου ἱεροῦ αὐτοῖς ῥήμασιν εἰπούσης, μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν. καὶ ἄλλο δὲ τι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰώσηπος, ὡς Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερόν, ὡς περ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου τε θορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος τοῖς Ἰουδαίοις· ἐνθεν 10 ἐπιστήσεις πόσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί.

Φλόακος Ἀσύλαιος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐπίτροπος ὑπὸ Τιβεριόν ἐκπέμπεται. πολλὰ δὲ τοῦ Ἰουδαίων ἔθους V. 259 ἐπεβούλευσεν.

Ὅτι μὲν ρφλα', οὐχὶ δὲ ρφλγ' ὁ Ἀφρικανὸς λέγων δύο C 15 σφάλλεται ἔτι κατὰ τὴν ἀψευδῆ τῶν εὐαγγελίων ὑφήγησιν. πρόδηλον γὰρ ὅτι τῷ λ' ἔτει ἀρχομένῳ που ἢ μικρῷ πρὸς ἢ Ἰλαττον, διὰ τὸ εἰρημένον, Ἰησοῦς δὲ ἦν ὡσεὶ ἐτῶν λ', παρὰ τῷ μεγάλῳ εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ, ἐβαπτίσθη, καὶ ἐδίδαξε καὶ θεράπευσε πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐπὶ τρία ἔτη· ὡς εἶναι τὸν ἀπὸ 20 τῆς θείας αὐτοῦ συλλήψεως χρόνον ἀρξάμενον τῷ ρφλα' ἔτει τοῦ κόσμου, τῇ πρώτῃ τοῦ πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν, Μαρτίου κέ',

3. κτύπον ἱερέας Scaliger p. 77. κτύπος ἱερέας G. 5. μεταβαίνωμεν A. 8. τε om. G. 11. Ἀσύλαιος] Ἀβίλιος Scaliger p. 78. Aulius Eusebius p. 370. 15. τῶν ἁγίων εὐαγγελίων G. 16. ἀρχομένῳ B. ἀρχομένον G. ἢ μικρῷ πρὸς] Sic supra p. 25, 5. δεκαπέντε καὶ μικρόν πρὸς. 17. Ἰησοῦς m ex libro Petavii et Luc. III, 23. Vulgo σί. 20. ρφα'] ρφλα' G. 21. νισάν A. νησάν B. Νισάν G.

aliud eius praedicationi deputandum asseritur. Eadem quoque tempestate motam quendam strepitumque die pentecostes primum sacerdotes percipiasse auctor est Iosephus; postmodum vero vocem ex intimis templi penetralibus subito erumpentem audivisse: migremus hinc. Aliud insuper Iosephus idem commemorat; praesidem videlicet Pilatum Caesaris imagines (quod Iudaeis nefas erat) noctu in dei templum inferentem magni tumultus et seditionum semina Iudaeis ingressisse. Ex istis quantae Iudaeorum gentem exceperint calamitates, agnosces.

Flaccus Abilius Alexandriae Aegyptique praefectus a Tiberio delegatus Iudaeorum genus insidiis frequenter appetit.

Africanus annos ab orbe condito 5531, non 5533 scribens attenta sanctorum evangeliorum historiae sinceritate annorum duorum errorem admittit. Ineunte quippe anno 30, vel nonnihil ante vel paulo post ob magni evangelistae Lucae dictum: „Iesus autem erat annorum quasi 30,” ipsum baptizatum fuisse manifestum est. Praedicavit subinde et morbum omnem diversique generis langores curavit per annos 3, adeoque a divinis eius natalibus annus 31 cum anno a mundi conditu 5531 mensis Nisan primi omnium conditi diei primo, Mar-

μέχρι τῆς ζωοποιῶ ἀναστάσεως κατὰ τὴν αὐτὴν συμπεσοῦσαν
 Δ' ἡμέραν καὶ Μαρτίου ἐτῶν λγ' καὶ ἡμέρας μᾶς τῷ ρφα' ἔτει ἄρ-
 ξαμένην, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς μετὰ σώματος θεοπρεπῆ
 θείαν ἀνάληψιν ἡμέραι μ'. ἀπὸ δὲ Ἀδάμ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔτη
 εφλγ', ἡμέραι μ'. εἰ δέ τις ἀπιστεῖ τοῖς λεγομένοις περὶ τῆς αὐ-
 τῆς πολλαχοῦ λεγομένης ὅτι ἐν αὐτῇ τὸν θάνατον πατήσας ὁ
 κύριος ἡμῶν πρωτοκτίστω ἡμέρα ζωῆν ἡμῖν ἐκ νεκρῶν ἐπήγαγε,
 σκοπεῖτω εἰς τὴν ια' περίοδον τῶν φλβ' κυκλικῶν ἐτῶν κατὰ τὸ
 σιγ' ἔτος τῆς αὐτῆς περιόδου τὴν ιδ' τοῦ παρ' Ἑβραίοις πάσχα,
 καὶ εὐρήσει κατὰ τὴν κγ' τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἡμέρα 10
 P. 326 παρασκευῇ καταντῶσαν ἐπὶ τὸ σωτήριον πάθος, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν
 ἐκουσίως ὑπέστη, καὶ ταφεῖς ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀρμαθαίας καὶ
 Νικοδήμου ἀνέστη τῇ μετὰ τὴν αὐτὴν παρασκευὴν ἐπιφωσκούσῃ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ, μᾶ σαββάτων, πρώτη δὲ τοῦ παρ' Ἑβραίοις Νι-
 σάν πρώτου μηνὸς, ἣτις αἰετῇ κέ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς μία καὶ 15
 ἡ αὐτὴ ἐστίν.

Ὁ μὲν οὖν Ἀφρικανὸς συμφώνως τῇ ἀποστολικῇ παραδόσει
 τῷ ρφ' ἔτει τὴν θείαν χρονολογήσας σύγκωσιν, περὶ τὸ πάθος
 καὶ τὴν σωτήριον ἀνάστασιν δυσὶν ἔτεσι διήμαρτε, κατὰ τὸ φλα'
 ἔτος τοῦ κόσμου ταύτην συναγαγών. 20

2. ρφα'] „εφλδ' P." Golan. ἀρξαμένης G. 3. ἀφ' ἧς B.
 ἀφῆς G. τοῦ σώματος G. 4. Ad ἀπὸ Goarus „Denunt haec
 in MS. Petavii." Nescio quot verba haec dicat. 5. καὶ ἡμέραι m.
 7. ἡμῖν addidi ex B. 8. φλβ' m. ελβ' G. 10. εὐρήσει m.
 εὐρήσεις G. 12. Ἀρμαθίας G. 14. πρώτη BP. πρώτου G.
 18. περὶ] παρὰ G. 19. κατὰ τῷ A. 20. ἔτος B. ἔτει G..

tii 25 procedat comes, usque ad vivificam resurrectionem in eundem Martii diem 25 incidentem, quo annos 33 completos et unum insuper diem mundi 5534 primo exortum numerabimus, postmodum ad sacram usque et deo congruam cum corpore in caelos adscensionem dies 40 ab Adam autem creato ad eundem anni 5533 et insuper dies 40 intercessisse ponemus. Verum qui de eodem frequentius memorato die relatis fidem abrogaverit, in eo nimirum ceu primum condito die vitam e mortuorum monumentis morte devicta velut e fonte vivo salvatorem profudisse, adeat, rogo, cyclicorum annorum 532 periodum 11 et in ea anno 213 annotato, Iannam Hebraici paschatis 14 signet; subinde procul dubio in mensis Martii diem 23, (qui Parasceue passionis, quam pro nobis sponte sustinuit, salutaris dies est) illam inveniet incidentem. Christus demum ab Ioseph Arimathiensi et Nicodemo sepultus die post Parasceuen istam tertio illucescente, primo Sabbati, mensis primi Nisan Hebraici die primo, qui Martii mensis unus ac idem quintus supra 20 semper est, resurrexit.

Africanus itaque apostolicae traditioni concurs divinae incarnat. anno in mundi 5500 relato, circa passionem et salutis conciliatricem resurrect. eandem in mundi 5531 colligens, 2 annis a vero aberravit.

Εὐσέβιος δὲ ὁ Πामφίλου τὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀβραάμ γενέ- B
 σεις, ἣ κατὰ τοὺς χρόνους Νίνου καὶ Σεμιράμειος τῶν Ἀσσυ-
 ρίων βασιλέων ὠμολόγηται, συντεμῶν ἔτη γρηθ' ἰστοιχείωσε τῷ
 Ἑβραϊκῷ ἑξακολουθήσας καὶ τὸν δεύτερον Καϊνῶν ρλ' ζήσαντα
 5 πρὸ τῆς τεκνώσεως μὴ στοιχειώσας, οὗ ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς
 Λουκῆς μέμνηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν γενεαλογίᾳ, ὡς καὶ ἀλλαγῶ
 λλεικται. τὸ δὲ καθ' ἡμῶς τοῦτο χρονογραφεῖον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως
 γενέσεως Ἀβραάμ ἔτη γλβ' περιέχει συμφώνως τῇ Θείᾳ Μωϋ-
 σείως γραφῇ καὶ ταῖς γενεαῖς τοῦ κατὰ Λουκῆν εὐαγγελίου. καὶ
 10 ἀπὸ τῆς γεννήσεως Ἀβραάμ ἕως τοῦ σωτηρίου σταυροῦ καὶ τῆς C
 ζωοποιῶ ἀναστάσεως βμη' ἔτη συνῆξεν, ἅτινα κατὰ τὸν ἀληθῆ
 λόγον ἔτη βσκα' ἡμῖν ἐπιλελόγισται. ἔτη δὲ τὰ πάντα ἐξ Ἀδάμ
 εφλγ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον εσλβ'. ὅπερ ἀλλότριον πάντη τῆς ἀπο-
 στολικῆς παραδόσεως· ὃ καὶ ἐκ παραλογοισμοῦ τοιοῦδε πέπονθε
 15 πρὸς τοῖς ρλ' τοῦ Καϊνῶν ἔτεσι καὶ τῶν ἐν τοῖς κριταῖς ἀλλοφύ-
 λων ἔτη ριά', παραλείψας τὰ τε τῆς ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ' V. 260
 καὶ ἔτι τὰ Λαυρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγους ἔτη ια'.

Πανόδιωρος δὲ τις τῶν κατ' Αἴγυπτον εἰς μοναχὸς, ἱστορι-
 κὸς οὐκ ἄπειρος χρονικῆς ἀκριβείας, ἐν τοῖς χρόνοις ἀμμάσας
 20 Ἀρκαδίου βασιλέως καὶ Θεοφίλου Ἀλεξάνδρειας ἀρχιεπισκόπου, D

1. δὲ addidi ex P. 2. ἦ] Vulgo ἦ. 4. καϊνῶν B ut solet. Et
 hoc ubique restitui praestat. 6. αὐτὸν B. αὐτῶν G. 7. Vulgo
 χρονογραφεῖον. χρονογραφίον B. Hoc est χρονογραφεῖον. 8. γλβ']
 γειβ' m. 11. ἀληθῆ] ἀληθινόν G. 12. ἔτη om. G. ἐπι-
 λελόγισται P. ἐπιλόγισται G. 15. καὶ τῶν — ἀλλοφύλων m. καὶ
 τὸν — ἀλλοφύλων G. 17. ἔτι B. ἔτη G. καὶ add. B.

Eusebius Pamphili ab Adam condito ad ortum Abrahae vel ad Nini
 Semiramisque aetatem brevius intervallum positurus Hebraicum codicem
 praeivum sequutus annos 3184 collegit; Cainan autem nominis istius se-
 cundum ante procreatam a se sobolem annos 130 vixisse creditum, de quo
 sacer evangelista Lucas scripto generis Christi laterculo mentionem habuit,
 prout alibi exposuimus, in numerum omnino non retulit. Haecce vero
 nostra Chronographia divinae Moysis scripturae generisque Christi Lu-
 cae evangelie contenti concursus futura descriptioni ab Adam productae ad
 Abraham diem natalem annos 3312 complectitur; et ab Abrahae rursus
 exortu ad crucem salutis autricem ad passionem et ad vitae reparatricem
 resurrectionem annos collegit 2048, qui nobis ex germana temporum ra-
 tione 2221 summam numerati sunt. Annorum igitur ab Adam conditu
 omnium collecto 5533 ex Eusebii calculis 5232 reddit, quod ab apost.
 traditione recedit penitus, quodque ex admissio circa Cainan annos 130 ac
 insuper ex annorum 111 allophylium dominatu ab eo praetermissio ex Iu-
 d. lib. adscribendorum, nec non ex interregui pacisque aliorum 40 et ex
 Darii Astyagis quoque dicti annorum 11 omissorum errore passus est.

Porro Panodorus ex Aegypti monachis nonnullis temporum rationis
 et historiae non indiligens scrutator, qui Arcadii Imperatoris et Theophili

ἀλήθειαν ἀσπασάμενος ἐν πολλοῖς, ζ' διήμαρτεν ἔτεσιν, ἔλθων εἰς τὴν σωτήριον σύρραξιν τῷ ςη' ἔτει ταύτην συλλογισάμενος. ἡ δὲ αἰτία τοῦ σφάλματος αὐτοῦ γέγονεν οὕτως· ἐπὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἔτος Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα βασιλεύσαντος Μακεδόνων α', καθ' ὃ ἔτος καὶ ὁ Κλαύδιος 5 Πτολεμαῖος τὴν τῶν προγέγων κανόνων ψηφηφορίαν ἐπέξαστο, ἀρχὴν Αἰγυπτιακοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἔτους κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Θωθ' μηνὸς παρ' Αἰγυπτίοις λεγομένου κθ', τοῦ Αὐγούστου P. 327 μηνὸς οὖσαν ἀποκαταστατικὴν, ὁμόχρονον ὁμολογούμενης ἐστὶ τῷ ςρο' ἔτει τοῦ κόσμου. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ πρώτου ἔτους Φι- 10 λίππου μέχρι τῆς καθαιρέσεως Κλεοπάτρας ἔτη κατὰ ἀστρονομικὸς κανόνας ἐπισυνάγεται σθ'. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ςρο' κοσμικοῦ ἔτους ἔτη γίνονται ενξ' ἀπὸ Ἀδάμ ἕως καθαιρέσεως Κλεοπάτρας κατὰ τοῦτο, ὅπερ οὐ συνάδει τῇ ἐκκλησιαστικῇ παραδόσει, ὡς πρὸς τὸ μγ' ἔτος Αὐγούστου Καίσαρος, ἡνίκα ὁ κύριος ἡμῶν ἔσαρ- 15 κώθη. μόνα γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καθαιρέσεως καὶ ὑποταγῆς Αἰγύπτου μγ' ἔτη λέγεται βεβασιλευκέναι παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς B ὁ Αὐγουστος, ὅπερ εἰ δῶμεν ἀληθεύειν, εὐρεθήσεται κατὰ τὸ ςρο' ἔτος τοῦ κόσμου τελευτήσας ὁ Αὐγουστος. τὸ δ' αὐτὸ ἐῖσται τῆς τοῦ σωτήρος ἡλικίας. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐστὶ πρόδηλον, ὅτι 20

1. διήμαρτεν ζ' B.	4. ἀριδαίου B.	6. ψηφηφορίαν A. ψηφηφορίαν G.
9. ἀποκαταστατικὴν G.	12. ἐπισυνάγεται B. συνάγεται G.	13. ενξ' A.
15. „Foras an ὡς πρὸ τοῦ μγ' ἔτους” m.	18. εἰ δῶμεν m. ἴσμεν εἰ G.	
το ςρο' ἔτος B. τῷ ςρο' ἔτει G.		

Alexandriae antistitis aetate vigens veritatem in plerisque attigit, ad Christi ortum salutis nostrae parentem historia deducta, eodemque in annum 5493 reiecto totis septem annis a vero deflexit. Haec autem fuit admisi ab eo erroris causa. Ad annum siquidem Philippi Aridaei post Alexandrum Macedonem Macedonibus imperantis primum, ad quem pariter annum Claudius Ptolemaeus expeditatum regularum computum figendum decrevit, ipse cum Aegyptiaci tum pariter anni Graeci mensis Thoth Aegyptiis dicti die primo (qui Augusti 29 est, et novae periodi reparatur) aequale statuit ducendum initium, et mundi natalibus annum 5170 principium illud ducendum omnium testimonio probatum est. Ab eiusdem vero Philippi anno primo ad Cleopatrae cladem ultimam ex astronomicorum canonum calculis anni colliguntur 294, quam ob rem a mundi anno 5170 ad eversum Cleopatrae regnum anni fiunt 5463, quae summa eadem, iuxta hoc assertum, ab Adami condita ad terminum eundem colligenda, quod certe ecclesiasticae traditioni nulla tenus consonat; ita namque fit, ut annus Augusti tertius supra 40, quo dominus noster carnem suscepit, loco sibi debito anterior multo veniat obviam; a devicta quippe Cleopatra et subacta Aegypto annos duntaxat 43 imperasse a mathematicis Augustus asseritur; quibus, cum vero, si praeberimus fidem circa mundi 5505, qui salvatoris aetatis quintus est, vita functus Augustus idem reperietur. Et hoc quidem nulli non manife-

δὲ κατὰ τὸν Ἀγούστου Καίσαρος Θάνατον ἐ' ἔγγυς ἦγεν ἔτος ὁ κύριος καὶ κατὰ τὸ ἐ' ἔτος Τιβερίου Καίσαρος ὡσεὶ ἐτῶν ἦν λ', ὡς τὰ λόγια, καὶ τοῦτο προφανές. ἔσται ἄρα ὁ μὲν Ἀγούστου Καίσαρος Θάνατος μεταξύ που τοῦ ἐφιδ' κοσμικοῦ ἔτους καὶ 5 τοῦ ἐφιε', ἣ δὲ ἀρχὴ τῆς ὅλης βασιλείας αὐτοῦ τῷ ἐφνη'. Πανόδωρος δὲ τῇ μαθηματικῇ ἔξακολουθῶν ἐκδόσει τὴν μὲν ἀρχὴν τῆς Ἀγούστου βασιλείας τῷ ἐφνα' ἔτει τοῦ κόσμου ἐστοιχείω-σε, τὸ δὲ τέλος τῷ ἐφς', τὴν δὲ σωτήριον γέννησιν τῷ ἐφγ', οὐ καλῶς διανοησάμενος.

10

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλδ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λδ'.

Πρώτη ἡμέρα τούτου τοῦ ἔτους, Μαρτίου κέ', ἡμέρα κυριακῆ, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἀνέστη τριήμερος, καὶ ὤφθη πρῶτον ταῖς μυροφόροις, ἔπειτα τοῖς 15 ἀποστόλοις, οὓς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ἔθνη διδάσκειν τὰ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος δόγματα, ἀναληφθεὶς εἰς Δοῦρακον τῇ μ' ἡμέρᾳ, Μαΐου γ', καὶ πέμψας αὐτοῖς τὸ παράκλητον πνεῦμα, τῇ ἁγίᾳ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ, διαμερῶν αὐτοῖς γλώσσας πυρίνας καὶ τὰ λοιπὰ θεῖα χαρίσματα. Πέτρω καὶ Ἰακώβω τῷ ἀδελφοθέῳ καὶ Ἰωάννῃ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἠγείσθαι προσέταξεν ὁ κύριος, ὡς ἂν μὴ ἐπιδικάζουσιν-

4. που τοῦ addidi ex BP.

6. μαθητικῆ B.

10. ἔτος AB.

11. ἐτη] ἔτει G. ἔτος AB.

stem. Quod autem dominus circa Caesaris Augusti mortem annum circiter decimum quintum iam attigisset et circa Tiberii Caesaris quintum ac decimum aetatis propriae tricesimum numeraret, sacris scripturae verbis id attestantibus constat. Illud quoque a dubio procul est Augusti Caesaris mortem inter mundi 5514 et 5515 auditam, imperii vero totius primordia ad annum 5458 revocanda. Caeterum Panodorus mathematicorum sectator institutorum nullo certo ductus indicio imperii quidem Augusti principium anno 5451, finem vero 5506 et tandem salutis reparatorem ortum 5493 inscripsit.

ANNI MUNDI 5534.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 34.

Die anni praesentis primo, Martii 25, qui dominicus extitit, dominus noster et deus Iesus Christus triduo sepultus, a mortuis resurrexit, et pigmentiferis mulieribus primum, deinde apostolis visus, illos in nationes diversas sanctae et unius naturae trinitatis fidem annuntiaturus delegavit; die vero 40, id est Maii 3, in caelos assumptus est; et sacro pentecostes die cum spiritu paracletum in eos immisisset, una cum divinis in eodem linguis reliquas impertivit gratias. Caeterum Petro et Iacobo domini fratri et Ioanni, ut reliquis praecessent apostolis ac de gloriola ne decertarent ad invicem sedulo post

- V. 261 το δόξης· οἱ καὶ πρῶτον Ἱεροσολύμων εἶλαντο τὸν αὐτὸν Ἰάκωβον, ὡς φησι Κλήμης ἐν ἔκτῳ τῶν Ὑποτυπώσεων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐν ζ' συνωδά φησιν ὧδε· Ἰακώβῳ τῷ δικαίῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ
- P. 328 Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀνάστασιν παρέδωκε τὴν γνῶσιν ὁ κύριος. οὗτοι τοῖς λοιποῖς παρέδωκαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπόστολοι τοῖς ο', ὧν εἰς 5 ἦν πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλδ'.

Τῆς θείας καὶ ὑπερενδόξου σαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη λδ'. 10

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας οἱ μαθηταὶ ἐπρωτῶν τὸν κύριον ἐν Βτῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καθίσταται. 15

Δύο ἦσαν Ἰάκωβοι, ὃ τε ἀδελφόθεος υἱὸς ὦν τοῦ Ἰωσήφ, ὁ λεγόμενος δικαίος, περὶ οὗ καὶ Παῦλός φησιν· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὃς κατὰ τοῦ περφυλοῦ βληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων ζύλω πληγῆς γραφικῶς τελειοῦται· καὶ ἕτερος ὁ ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀδελφὸς 20 Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, πρῶτος εἰς ἀποστολήν.

13. τῷ] τοῦ G.

ascensionem mandavit dominus. Hi Iacobum Hierosolymorum primum episcopum delegere, ut auctor est Clemens Hypotyposeon 6, idemque in 7 consona refert in haec verba. Post ascensionem Iacobo Iusto, Ioanni et Petro iudicium et discretionis vim dominus contulit; illi vero caeteris, reliqui apostoli septuaginta discipulis, e quorum numero Iacobus domini frater Hierosolymorum primus extitit episcopus impertierant.

ANNI MUNDI 5534.

DIVINAE ET PAEAE CUNCTIS GLOBIOSAE D. N. I. CHRISTI INCARNATIONIS ANNI 84.

Diebus iisdem in olivarum monte dominum interrogabant discipuli: num hoc tempore regnum Israël restitues?

Eodem anno Iacobus frater domini primus Hierosolymorum episcopus instituitur.

Uno Iacobi nomine duo fuere nuncupati, dei nimirum frater et Ioseph filius, cognomento Iustus, de quo Paulus scribit: alterum apostolorum vidi neminem nisi Iacobum domini fratrem; qui e templi pinnaculo praeceps ab Iudaeis deturbatus, fullonis fuste martyrio consummatus est; et alter Ioannis theologi frater apostolatu prior, cui apud abscissum fuit.

Ματθίας εἰς τῶν ὀ μαθητῶν τοῦ κυρίου κληροῦται δι' εὐ-
χῆς καὶ ἐπιθέσεως χειρῶν τῶν μακαρίων ἀποστόλων ἀπὸ Ἰούδα
τοῦ προδότου.

Ἐπεὶ τὸν ἀριθμὸν, δοκαὶ μοι, πρὸς ὑψηροίαν τῶν ἀδελφῶν
ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατεστάθησαν. ὢν πρῶτος ἦν Στέφανος ὁ
πρῶτος μετὰ τὸν σωτῆρα παρὰ τῶν κυριοκτόνων λιθοβοληθεὶς
καὶ τὸν φερώνυμον ἀξίως ὑπενεγκάμενος στέφανον ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἰουδαίων γ' ἀλλόφυλος Ἡρώδης υἱὸς Ἡρώδου ἔτη κδ'.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πιλάτος μετὰ τὴν στάσιν Ἰουδαίων διὰ τὰς
10 Καίσαρος εἰκόνας τὸν λεγόμενον Κορβωνᾶν, ἦτοι ἱερὸν θησαυ-
ρὸν, εἰς ὑδάτων καταγωγὴν ἐδαπάνησε, καὶ αὐθις στασιάζειν
ἤνάγκαζεν.

Ὁ δ' αὐτὸς Πιλάτος Τιβεριῶν τὰ κατὰ τὸν σωτῆρα ἀναγαγὼν
καὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος ἐκίνησεν εἰς ἔρωτα πίστεως, Τι-
15 βέριός τε πρὸς τὴν σύγκλητον ἐκοινολογήσατο περὶ τῆς εἰς Χρι-
στὸν πίστεως. τῆς δὲ μὴ πειδομένης, ἀλλὰ μαρτίαν ἡγουμένης
τὸ κήρυγμα τοῦ σταυροῦ, ὁ αὐτὸς θάνατον ἐψηφίσατο κατὰ
τῶν δικωτῶν τῶν Χριστιανῶν, ὡς Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ.

Σηιανὸς ἑπαρχὸς Τιβερίου Καίσαρος περὶ τελείας ἀπωλείας
20 τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων πολλὰ συνεβούλευε τῷ Καίσαρι, ὡς
Φίλων Ἰουδαῖος ἐξ Ἀλεξανδρείας διάγων ἱστορεῖ ἐν τῇ δευτέρᾳ P. 329
τῆς περὶ αὐτοῦ πρεσβείας.

5. ἄν add. B. 8. γ' om. G. 10. ἱερὸν] θεῖον G. 18. ὡς
Τερτυλλιανὸς Scaliger p. 78. ὅστις τυλλιανὸς vulgo. Vide Euse-
bium p. 371. 19. σηιανὸς BP. σιανὸς A. Σιιανὸς G. 20. συνε-
βούλευεν AB. συνεβούλευσεν G. 21. ὁ Ἰουδαῖος G. τῇ δευτέρᾳ
τῆς περὶ αὐτοῦ B. τῇ β' τῆς περὶ αὐτῶν A. τῷ β' τῆς περὶ αὐτῶν G.

Matthias ex 70 discipulis unus per orationem et B. apostolorum manus
impositionem proditoris Iudae vices sorte assequitur.

Diaconi numero septem fratrum, reor, ministerio ab apostolis conse-
crati sunt; Stephanus eorum primus extitit, qui post salvatoris mortem a
domini patricidis lapidibus obrutus congruam nomini coronam eius amore
adipiscitur.

Iudaeorum rex alienigena Herodes alterius Herodis filius annis 24.

Eodem anno sedata, quae imaginum causa excitata fuerat, Iudaeorum
seditione, sacrum aerarium, Carbonam dictum, struendis aquae ductibus
Pilatus exhaustit; ex quo Iudaeis novorum tumultuum auctor fuit.

Idem ipse Pilatus, quae de Christo et dogmatibus Christianis erant,
ad Tiberium relatis, aliquem in eo fidei sensum excitavit. Tiberius de
habenda in Christum fide cum senatu contulit, quam eo repudiante, quin
immo crucis praeconium stultitiam decernente, ipse Christianorum persecu-
tores morte plectendos lata sententia, ut Tertullianus refert, pronuntiavit.

Seianus Tiberii Caesaris praefectus de integro Iudaeorum generis ex-
terminio eidem Caesari plura suggestit, rem totam enarrante Iudaeo cive
Alexandrino libro de legatione sua secundo.

Γάιος ἐκντὸν ἀποθιοῖ.

Ὁ αὐτὸς τὴν γυναῖκα Μεμμίου Ῥηγοῦλον λαβὼν πατέρα ταύτης τὸν ἴδιον ἄνδρα Μέμμιον λέγειν εἶναι ἠγάπησεν.

Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ Ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ κατὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς ὄλης ἐκκλησίας ἐπιβουλή. 5

V. 262

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλέ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λε'.

B Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερόν ἀνιόντες τὸν ἐκ γενετῆς χολὸν ἐθεράπευσαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλε'.

10

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λς'.

Τὰ κατὰ τὸν Ἀνανίαν καὶ Σαμφείραν ἐν Ἱερουσαλήμ πραχθέντα Πέτρῳ.

Θωμᾶς Θαδδαῖον εἰς Ἔδεσαν καὶ Ἰούδας κατὰ θεῖον χρησμὸν ἐξέπεμψαν εὐαγγελίσασθαι. ὃς τὸν τε Αὔγαρον ἰασάμενος 15 ἐν λόγῳ κυρίου, καθὼς καὶ προέγραψεν αὐτῷ ὁ σωτὴρ πέμψας καὶ τὸν ἅγιον αὐτοῦ χαρακτῆρα λέγων ὅτι μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι με, ἀποστέλλω σοὶ τινὰς τῶν μαθητῶν μου, ἵνα ἰάσωνται σου τὸ πάθος καὶ ζωήν σοι καὶ τοῖς σοῖς παράσχωσι. καὶ τοὺς αὐτό-

2. Vulgo Ριγοῦλον. μεμμοριγοῦλον AB. 4. ἐπὶ] ὑπὸ G.
6. ἔτος A. 8. γεννητῆς AB. 10. ἔτος B. 11. ἔτη om. A.
14. Θαδδαῖος G. 18. ἰάσονται A. ἰάσονται BG. σου τὸ πάθος B. σοι τοῦ πάθους A. σε τοῦ πάθους G. 19. σοῖς] σοὶ B.

Caius deorum collegio sese ipsum accenset.

Idem accepta sibi Memmii Reguli uxore, Memmium virum eius se patrem dicere coegit.

In apostolos et universam ecclesiam Herodis tetrarchae iussu Hierosolymis exorta conspiratio.

ANNI MUNDI 5535.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 35.

Petrus et Ioannes in templum ascendentes claudum ex matris utero curaverunt.

ANNI MUNDI 5536.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 36.

Acta Petri circa Ananiam et Sapphiram in Hierusalem.

Thaddaeum Christi fidem annunciatum Thomas et Iudas divino iussu miserunt Edessam. Hic morbo liberavit Augarum, prout datis prius litteris missaque vultus effigie scripserat salvator dicens: discipulorum meorum nonnullos infirmitatem tuam curaturos, tibi tuisque vitae futuros auctores e terris in caelum receptus ad te mittam. Cunctos proinde illius cives verbis

θι πάντας ἐφώτισε λόγοις καὶ ἔργοις, ὃν ἡ πόλις ἕπεισα μέχρι
 τῶν εὐσεβεί τὸν αὐτὸν ἀχειροποιήτον δεσποτικὸν σέβουσι χα-
 ρακτῆρα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλζ'.

5 Τῆς Θείας καὶ ὑπερκοσμίου σαρκώσεως ἔτη λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει διωγμοῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας γενομένου πολ-
 λοι μὲν τῶν πιστῶν διεσπάρησαν, πρὸς οὓς πρώτην ἔγραψε κα-
 θολικὴν ἐπιστολὴν Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, τοῖς ἐν τῇ διασπορᾷ
 τοῦτο ἐπιγράψας. D

10 Στέφανος δὲ ὁ πρωτομάρτυς ἀπόστολος καὶ πρωτοδιάκονος
 λίδιοις ἀγγρέθη, Σαύλου τοῦ μετὰ ταῦτα διὰ Θεοπτίας ἐπιστρέ-
 ψαντος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, συνεργοῦντος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Παῦλος μεταβληθεὶς ὁ μέγας ἀπόστολος καὶ ἐν Λυμασκῷ
 15 φωτισθεὶς ὑπὸ Ἀνανίου φυχὰς ἤκεν εἰς Ταρσὸν διδάσκων τὸν λό-
 γον τοῦ θεοῦ, κάκειθεν πάλιν εἰς Ἀντιόχειαν.

Φίλιππος εἰς τῶν ἑπτὰ σὺν τῷ πρωτομάρτυρι προχειρισθέντων
 εἰς διακονίαν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἐν τοῖς διασπαρείσι γερόμενος
 ἀπὸ Ἱερουσαλῆμ κατελθὼν εἰς Σαμάρειαν δυνάμεως θείας ἐπλη- P. 330
 20 ρώθη, ὥστε καὶ Σίμωνα τὸν μάγον καταπλεγέντα τοῖς θαύμα-
 σιν αὐτοῦ προσελθεῖν ἕμα τοῖς ἑταίροις καὶ τῷ Φίλιππῳ μαθη-

2. δεσπότην σέβουσα G. 5. καὶ ὑπερκοσμίου add. B. 7. ἔγρα-
 ψε B. ἔγραψαν G. 8. τοῖς B. τοῖς G. 21. ἅμα] σὺν G.
 ἑτέροις G.

et factis edocuit. Characterem non hominis manu, sed arte caelesti expi-
 ctum urbs universa ad hodiernum usque diem pietate vel maxima colit.

ANNI MUNDI 5537.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 37.

Hoc anno persecutione in ecclesiam excitata, fidelium plerique dispersi
 sunt, (ad quos fidelium in dispersione constitutorum praefixo titulo) ca-
 tholicam epistolam Iacobus frater domini scripsit.

Stephanus martyr et diaconorum primus, Saulo divina visione et do-
 mino nostro Iesu Christo operante ad fidem ante anni exitum converso, la-
 pidibus necatus est.

Paulus in virum alium mutatus apostolus magnus Damasci salutis fonte
 ab Anania lustratus, Tarsum dei verbum praedicaturus venit et exinde
 Antiochiam repetiit.

Philippus ex septem, qui cum protomartyre ad ministerium ab aposto-
 lis ordinati fuerant, unus, dispersionis calamitate actus, Hierosolymis re-
 lictis Samariam profectus, iis a deo virtutibus cumulatus est, ut Simon
 magus editis ab eo miraculis stupefactus cum aliis fidei doctrina a Philippo

τεωθῆναι τε καὶ βαπτισθῆναι δολερῶς. ὄθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέχρι
 νῦν ὑποκρινόμενοι βαπτίζεσθαι πάντη τῶν θείων ἐντολῶν καὶ
 δογμάτων εἰσὶν ἀλλότριοι, μὴ δεχόμενοι τὸν περὶ ἀναστάσεως
 λόγον μηδὲ τὸν δρώμενον κόσμον θεοῦ λέγοντες εἶναι, πῶσαν
 θεοβδελυκτον αἰσχουργίαν μετερχόμενοι. τούτοις ἑαυτὸν πατέρα 5
 μὲν καλεῖσθαι τοῖς ἄλλοις παραδέδωκεν, εἰκόνη τε Διὸς ὀνόματι
 Βπροσκυνεῖσθαι, τὴν δὲ σὺν αὐτῷ πόρνην Ἑλένην ἀντὶ Ἀθηναῶν
 προσκυνεῖσθαι ἐδίδαξεν ὁμοίως τῇ αὐτῇ εἰκόνη. Ἰουδαίους δὲ
 Χριστὸν ἑαυτὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ οὐχὶ πατέρα.

Τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας. πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰάκωβος ὁ 10
 ἀδελφόςθεος ἔτη κη'.

Ῥωμαίων βασιλεὺς δ' Γάιος Καλλιγούλας ἔτη γ'.

V. 263

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρηλζ'.

C

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λζ'.

Πόντιος Πιλάτος ἐπὶ Γαίῳ Καίσαρος ποικίλαις περιπεσὼν 15
 συμφοραῖς, ὡς φασιν οἱ τὰ Ῥωμαίων συγγραψάμενοι, αὐτοφο-
 νευτῆς ἑαυτοῦ ἐγένετο.

Γάιος Καλλιγούλας ἔχγονος Τιβερίου πολλοὺς ἀναιτίως τῆς
 γερουσίας ἀνελών.

Ὁ αὐτὸς τὰς ἰδίας ἀδελφὰς κατὰ νήσους φρυγαδεύσας. 20

1. τε om. G. 2. νῦν B. τοῦ νῦν G. 6. ἀθλοῖς P. ἄθλοῖς G.
 παρέδωκεν G. 11. κη' B. η' G. 13. τοῦ κόσμου ἔτος B.
 14. τῆς A. τῆς δὲ G. Aberat ἔτη. ἔτος add. B. 18. ἀναι-
 τίους G.

instrueretur, et ficto animo baptismum exciperet; ex quo qui ficto modo
 baptismo lustrantur, a divinis praeceptis et doctrina alieni, vel reiecta de
 resurrectione fide, mundum hunc oculis hominum subiectum dei potestati
 non adscribunt et deo quodvis exosum et turpe facinus admittunt, eius cen-
 sentur asseclae. A perditis huiusmodi hominibus patrem se vocari ac Io-
 vis simulacro coli, Helenam vero coniunctum sibi scortum Minervae no-
 mine et erecta pariter eius imagine adorari voluit. Iudaeis porro audito-
 ribus patrem se nusquam, sed Christum esse profitebatur.

Hierosolymorum ecclesiae primus episcopus Iacobus frater domini an-
 nis 8.

Romanorum Imperator. 4 Caius Caligula annis 3.

ANNI MUNDI 5537.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 37.

Pontius Pilatus diversis calamitatibus sub Caio Caesare agitatus, ai-
 bimet, testibus Romanarum rerum scriptoribus, mortem conscivit.

Caius Caligula Tiberii privignus e senatu plures innocios sustulit.

Idem sorores proprias exsules in diversas insulas egit.

Ὁ αὐτὸς τοὺς ἐν Ἑξορίαις ἀνελὼν ὄστερον ὑπὸ τῶν ἐν στρα-
ταίαις ἐπισήμων ἀηρέθη.

Ὅτος καὶ τὸν Ἰούλιον Κανὸν ἓνα τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων
ἀνείλε, περὶ οὗ παράδοξον Ἕλλησιν, ὡς δοκῶ, πέπλασται. ἀπα-
δ γόμενος γὰρ πρὸς τὸ θανεῖν ἀταράχως λέγεται τι τῶν ἑταίρων
Ἀντιόχῳ τοῦνομα Σελευκεῖ συνεπομένῳ προσειπεῖν ὡς ἐντεύξεται
αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα μετὰ τὴν ἔξοδον καὶ διαπορήσει τι
τῶν σπουδῆς ἀξίων, καὶ ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἐκτός εἰς τῶν
ἑταίρων ὑπὸ Γαῖου φονευθήσεται. ἂ καὶ γέγονε, τοῦ μὲν ἀναι-
10 ρεθέντος τρίταλον, τοῦ δὲ Ἀντιόχου τὴν ἐποψίαν εἰπόντος τῆς
νυκτὸς ὅτι φανείς Ἰούλιος Κανὸς τὰ περὶ διαμονῆς τῆς ψυχῆς καὶ
καθαρωτέρας φωτὸς μετὰ τὴν ἔξοδον διηγήσατο. ταῦτα Πλού-
ταρχος ὁ Χαιρωνεὺς ἱστορεῖ.

Ἰουδαίων ἀλλόφυλος δ' Ἡρώδου παῖς Ἀγρίππας ἔτη ζ'.

15

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρφθ'.

P. 331

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λθ'.

Ἀγρίππας Ἡρώδου παῖς ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος φρουρηθεὶς
διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατηγορίας καὶ ἀνεθείς τῶν δε-
σμῶν ὑπὸ Γαῖου Καίσαρος βασιλεὺς Ἰουδαίων ἐκπέμπεται. Ἡρώ-
20 δης δὲ ὁ τούτου πατὴρ ἐν Λουγδόνῳ τῆς Γαλατίας ἔξορισθεὶς

1. στραταίαις B.	3. κανὸν P. Κανὸν G.	στωϊκῶν A. ἱστοι-
κῶν B. Στωϊκῶν G.
5. ἑτέρων B.	10. τρίταλον BP. τρίτου G.	
12. καθαρωτέρον G.	13. χειρωνεὺς A. χειρονεὺς B. Χαιρωνεὺς G.	
15. τοῦ κόσμου AB.	16. ἔτος AB.	20. Λουγδόνῳ G. Λουγ-
δόονῳ Scaliger p. 78. Γαλατίας] Vulgo Γαλιλαίας. Γαλλίας Scaliger.

Ex iis qui in exilium deportati fuerant pluribus interfectis, ipse de-
mum a Praetorianis necem tulit.

Hic Iulium Canum pariter Stoicum philosophum luci exemit, de quo
res fidem omnem, ut ego quidem reor, superans a Graecis conficta est.
Ad necem etenim abductus Antiocho cuidam Seleuciensi socio sequenti mente
imperturbata praedixisse fertur, se proxima post obitum nocte affuturum
et quaestionem studio dignam cum eo agitaturum; Rectum insuper sociorum
alterum a Caio post dies tres occidendum; quae omnia probavit eventus;
hoc quidem luce tertia sublato, Antiocho vero nocturnam visionem refe-
rente; ipsum nempe Iulium Canum a se conspectum de animae immortalitate
et ad puriorem lucem transitu post obitum secum disseruisse; quorum
Plutarchus Chaeronensis auctor est.

Iudaeorum rex 4 alienigena Agrippa, Herodis filius, annis 7.

ANNI MUNDI 5539.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 39.

Agrippa filius Herodis in proprium patrem causam apud Tiberium di-
cens, vinculis adstrictus, iisque solutus a Caio Caesare Iudaeorum rex de-
claratus est. Huius pater Herodes Lugdunum Galliae in exilium una cum
Georg. Synoellus. I.

ἐν ἰσχάτῃ πενία σὺν Ἡεροδιάδῃ τῇ μοιχαλλίδι θνήσκει. τὴν γὰρ ὀρχησαμένην κόρην ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ μεγάλου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ζῶσαν κατέπειν ἡ γῆ.

B Φλάκκος Ἀβίλιος Αἰγύπτου ἑπαρχος παντοίας συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καθυπέβαλε. 5

Γάιος ἀνδριάντα ἑαυτοῦ Διδὸς ἐπιφανοῦς καλουμένου ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀναθεῖναι Πιτρωνίῳ τῷ Συρίας ἐπαρχῷ προσέταξε.

Φίλων ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ Φλάκκῳ ὅτι πρεσβείαν ὡς περὶ Ἰουδαίων πρὸς Γάιον ἐποίησατο, ἐπεὶ ὢν Φλάκκος Ἰουδαίοις ἐπιβουλεύων εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων καὶ βωμῶν 10 ἀναθέσει τὰς συναγωγὰς ἐμίανε. τότε καὶ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος συνενεθήμενος ποικίλως Ἰουδαίους ἐκόλασεν.

C Ἰώσηπος καὶ Φίλων ἱστοροῦσιν ἐν ταῖς ἀπανταχοῦ συναγωγαῖς Ἰουδαίων ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας Γαίῳ καὶ βωμοὺς ἀνατεθῆναι. 15

Τούτοις τοῖς χρόνοις Σίμων ὁ μάγος Σαμαρεὺς ἐκ κόμης Γιτθῷ τῆς Σαμαρείας ἀναφανεὶς πολλοὺς ἐξηπάτησε σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους, πρὸς ὃν Φίλιππος, εἷς τῶν ἅμα Στεφάνῳ τῷ πρωτομάρτυρι, πρῶτος ἐνοστὰς κατήσχυεν μετὰ τὴν Στεφάνου τελείωσιν περιήγων ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ, ἥνικα λέγεται πρῶτος 20

1. μοιχαλλίδι B. μοιχαλίδι G.
2. τῆς ἀποτομῆς B. τῆ ἀποτομῆ G.
4. Vulgo Φλάκκος Ἀγκύλιος. Emendatum ex Eusebio p. 372.
5. καθυπέβαλλεν A.
6. καλουμένον BP. καλουμένῳ G.
7. ἀναθεῖναι] ἀθῆναι AB.
8. 9. Vulgo Φλάκκῳ ἐτ Φλάκκος. Vide Eusebium p. 372.
11. ἀνεθέσει B. τότε καὶ] καὶ om. G.
12. ποικίλος B. ποικίλλους A. ποικίλους G.
17. γιτθῷ B. γιτθῷ A. Γιτθῶν G.
- ἐξηπάτησεν B. ἐξηπάτα G.
18. ἅμα] ἅμα τῷ G.
19. κατήσχυεν B. κατίσχυεν G.

Herodiade moecha missus, extrema paupertate pressus obiit; puellam autem choreis ac magni prophetae praecursoris et baptistae Ioannis capitis abscissione celebrem terra vivam absumpsit.

Flaccus Avilius Aegypti praefectus omni calamitatum genere Iudaeos vexavit.

Caius imaginem suam Iovis Illustris vocatam Hierosolymis dedicari Petronio Syriae praefecto in mandatis dedit.

Philo opusculo, cui Flaccus nomen dedit, ad Caium pro Iudaeis legationem subisse narrat, quod Flaccus Iudaeis insidiatus altarium, imaginum simulacrorumque profanis consecrationibus eorum synagogas infecisset. Huius causa Iudaeorum integram perniciem molitus Alexandriaeorum populus plures eorum variis poenis afflixit.

Iosephus et Philo simulacra, imagines, altaria ubique per omnes Iudaeorum synagogas Caio consecrata referunt.

Et tempore Simon magus Gethorum vico Samariensi ortus signis et fallacibus prodigiis plurimos seduxit; in quem, Stephano martyrii corona prius consummato, cunctam regionem Hierosolymis conterminam Philippus protomartyria Stephani socius circumlustrans, animi multa fiducia sese

ἐξ ἰθῶν ἔπ' αὐτοῦ βαπτισθῆναι ὁ εὐνοῦχος Αἰθίοψ, αὐτός τε V. 264
 Σίμων ὀνόματι μόνῳ τὸν Χριστιανισμὸν ἵποδός, ἀνάστασιν δὲ
 μὴ ὁμολογῶν, μηδὲ τὸν κόσμον εἶναι τοῦ Θεοῦ, πᾶσάν τε αἰ-
 σχροφυγίαν εἰσηγοῦμενος τοῖς ἑκαστοῦ μαθηταῖς. D

5 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ μί'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μ'.

Πέτρος ὁ κορυφαῖος τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρώτην θεμελιώσας
 ἐκκλησίαν εἰς Ῥώμην ἕπεισι κηρόττων τὸ εὐαγγέλιον. ὁ δ' αὐτὸς
 μετὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ πρώτος προ-
 10 στη ἕως τελειώσεως αὐτοῦ.

Πέτρος τὴν πρώτην καθολικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης ἀπέ-
 στειλεν, ὡς Εὐσέβιος, ἐπόμενον ἔχων καὶ Μάρκον τὸν εὐαγγε-
 λιστὴν, τότε Ῥωμαίοις αἰτήσασι συντύξαντα τὸ εὐαγγέλιον, ὡς P. 332
 Κλήμης ἐν ε' τῶν Ὑποτυπώσεων καὶ Παπίας ὁ Ἱεραπόλεως ἐπι-
 15 σκοπος, οὗ καὶ μὲννηται ἐν αὐτῇ Μάρκου, καὶ τῆς πόλεως Βα-
 βυλῶνος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἰόππης φασὶ γεγράφθαι.

Παύλου καὶ Σίλα ἐπάνοδος ἐν Δέρβη καὶ Λύστροις καὶ Φρυ-
 γίᾳ Ἰσαυρίᾳ τε καὶ Κιλικίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Τρωάδι.

Παύλου καὶ Μάρκου ἐν Φιλίπποις καὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ Βε-
 20 ροίῃ πράξεις.

5. ἔτος B.	6. ἔτος AB.	7. τὴν ἐν Ἀ. πρώτην] πρώτην ἐν Αν- τιοχείᾳ G.	13. τότε] τότε καὶ G.	συντάξας G.	16. ἀπὸ om. G.
αὶ ἐν G.	βερσίῃ B.	Βερέφοι G.	18. Ἰόππης B. Ἰώππης AG.	φασὶ om. G.	19. ἐν B.

opposuit; qua etiam tempestate eunuchus Aethiops primus e gentibus bap-
 ptismo dicitur initiatus; Simon vero Christianam religionem ore tenus pro-
 fessus, reiecta quae de resurrectione est fide, vel quae mundum a deo crea-
 tum praedicat, spurcitarum nefas omne discipulis suis exposuit.

ANNI MUNDI 5540.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 40.

Petrus apostolorum coryphaeus fundata Antiochiae prima ecclesia evan-
 gelium praedicaturus Romam profectus est. Idem Romanae simul et Antio-
 chenaee ecclesiae ad obitum usque primus praefuit.

Petrus, Marco evangelista peregrinationum comite secum ducto, ut
 Eusebius testis est, epistolam catholicam primam Roma scripsit.

Marcus a Romanis rogatus evangelium conscripsit, ait Clemens Hypo-
 typoseon 6 et cum eo Papias Hierapoleos episcopus; Marci urbisque Baby-
 lonis in eadem epistola Petrus agit memoriam; Ioppe licet scriptam alii
 comminiscantur.

Pauli et Sylae Derben, Lystros, Phrygiam, Isauriam, Ciliciam, Ga-
 latiam et Troadem reditus.

Acta Pauli et Marci Philippis, Thessalonicas et Berrhoeae.

Παύλου ἐν Ἀθήναις καὶ Κορίνθῳ πράξεις.

Παύλου αἱ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Κεγχρῆαις Καισαρείᾳ τε καὶ Ἀντιοχείᾳ Ἰταλίᾳ καὶ Φρυγίᾳ πράξεις.

B Παύλου τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἰδίως.

Παῦλος τὰ ἐν Τρωάδι καὶ Μιλήτῳ παρέθετο Ἐφεσίοις. 5

Τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίων κατὰ Παύλου.

Παύλου τὰ ἐν Καισαρείᾳ κατὰ Φήλικα καὶ Δρουσιλλαν.

Παύλου τὰ ἐν Καισαρείᾳ καὶ τὰ Ἰουδαίων κατ' αὐτοῦ.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ τὸν σωτήριον λόγον εὐηγγελίζετο. 10

Τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἐξημέτισεν ἔτη κθ'.

Ῥωμαίων εἰ Κλαύδιος ἔτη κγ'.

C ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρμ'.

Τῆς θείας καὶ ὑπερενδόξου σαρκώσεως τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἔτος μ' 15

Ἡ ἐν ταῖς πράξεσιν Ἀγάβου προφητεία πεπέρασται, λιμοῦ μεγάλου κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἐπὶ Κλαυδίῳ.

Κλαύδιος κατὰ Βρεττανῶν ἐθριάμβευσε.

2. Κεγχρῆαις] Κεγχρῆαις G. 5. Παύλου G. Μιλήτῳ] ἐφέσῳ B. Ἐφεσίοις τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὰ Ἰουδαίων — G. 7. Vulgo Φήλικα. 9. ἐν Αἰγύπτῳ G. 11. Εὐάδης G. 12. κθ' B et Barber. apud Georum. κη' G.

Acta Pauli Athenis et Corinthi.

Acta Pauli Ephesi, Cenchrus, Caesaraeae et Antiochiae, nec non in Italia et Phrygia.

Acta privatim Ephesi.

Pauli in Troade et Miletu acta; Ephesiis res Hierosolymitanas commendat.

Judaeorum in Paulum insidiae.

Quae Paulo cum Felice et Drusilla Caesaraeae gesta sunt.

Quae Paulo Caesaraeae contigerunt et Judaeorum in eum insidiae.

In Aegypto et Alexandria salutis verbum Marcus annunciat.

Antiochenae ecclesiae primus episcopus Evodius sedet annis 29.

Romanorum Imp. 5 Claudius annis 13.

ANNI MUNDI 5540.

DIVINAE ET LAUDIBUS REFERENDAE INCARNATIONIS SALVATORIS NOSTRI
ANNUS 40.

Memoratum in apostolorum actibus Agabi vaticinium de acerba fame in mundum universum sub Claudio grassatura eventu confirmatur.

Claudius de Britannis triumphavit.

Κλαύδιος τούτος πόλιτας Ῥώμης ἀπογραφάμενος μυριάδας
 εἶπεν χ'δ' καὶ α.

Κλαύδιος Φήλικα τῆς Ἰουδαίας ἡγεμόνα ἐξέπεμψε.

Τὰ ὑπόλοικα Ἰουδαίων.

D

5 Ἄλλοφύλου Ἀγρίππα τοῦ καὶ Ἡρώδου ἐστὶν οὕτως.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς κατὰ Πισιδίαν
 Ἀντιοχείας ἐπαρρησιάζατο.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας ἐδίδασκον ἐν Ἰκονίῳ ἤνικα τὰ ἐν Ἀύ-
 στροῖς καὶ Λέρβῃ καὶ Πέργῃ καὶ Ἀταλλίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, αἱ τε V. 265
 10 ἐν Φοινίκῃ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πράξεις τῶν δύο.

Ἀγρίππας Θεμέλια πηξάμενος τρίτου τεύχους τῆς Ἱερουσαλὴμ P. 833
 καὶ φοβηθεὶς Κλαύδιον Καίσαρα τοῦ ἔργου ἐπαύσατο.

Οὗτος ὁ Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης ἐν ταῖς πράξεσι καλού-
 μενος, ὁ τὴν ἀργυρῆν ἐσθῆτα περιθήμενος καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ
 15 Καίσαρος καταδεξάμενος ὡς θεὸς εὐφημεῖσθαι, ὑπ' ἀγγέλου
 πληγῆς σκωληκόβρωτος ἀποθνήσκει.

Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων τελευτήσαντος Ἀγρίππας
 υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ Κλαυδίου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζεται Ἰουδαίων.

Ἰουδαίων ἐ' ἀλλόφυλος Ἀγρίππας ἔτη κγ'.

8. φίλικα AB. Φήλικα G. 5. οὗτος A. 7. ἐπαφῆσιάζατο G.
 13. πράξεις] Cap. XII, 21.

Romanorum civium censa habito hominum myriadas 694 ac mille insu-
 pore Claudius reperit.

Claudius Felicem Iudaeorum praesidem delegavit.

Quae Iudaeos spectant reliqua.

Agrippae, qui Herodes etiam dictus, regis alienigenae ita se habent.

Paulus et Barnabas verbum dei in synagoga Antiochiae Pisidiae cum
 fiducia praedicabant.

Paulus et Barnabas Christianam fidem Iconii disseminant; quo tem-
 pore quae Lystria, Derbe, Perge, Ataliae et Antiochiae contigere; nec
 non utriusque in Phoenice, Samaria et Hierosolymis acta.

Tertii Hierosolymorum muri positae fundamentis Claudium Caesarem
 veritus Agrippa ab opere destitit.

Agrippa hic, qui Herodes quoque in actibus audit, argento distincta
 veste quandoque insignis in Caesaris theatro, velut deo, sibi acclamari
 passus, angelo percutiente, vermibus corrosus interit.

Agrippa Iudaeorum rege defuncto, alter Agrippa eius filius delatum a
 Claudio Iudaeorum regnum accepit.

Iudaeorum rex 5 alienigena Agrippa annis 23.

B

ΚΟΣΜΟΥ ΒΤΗ ρημς'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μς'.

Θράκη ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐχορημάτισε, βασιλεύουσα πρῖν.

Νῆσος μεταξὺ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ' ἐφάνη. 5

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων στάσεως γενομένης ἐν Ἱερουσαλήμ, συμπατηθέντες περὶ τὰς τῶν πυλῶν ἐξόδους Ἰουδαῖοι ἄλοντο περὶ τὰς τρεῖς μυριάδας, Κομμανοῦ Ῥωμαίων στρατηγούντος καὶ τῆς ὅλης Ἰουδαίας ἡγεμονεύοντος.

C Λιμοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότος μεγάλου ὁ τοῦ σίτου μὲν 10
 διος Ξξ διδράχμων ἐπράθη.

Τότε καὶ Ἀθηναίους ἐπεγράφη βωμὸς ἀγνώστῳ θεῷ.

Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ πρώτου λόγου
 πρὸς Ἀντώνιον βασιλέα ὑπὲρ Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς προεβάλλοντο 15
 οἱ δαίμονες ἀνθρώπους τινὰς λέγοντας ἑαυτοὺς εἶναι θεοῦς. οἱ οὐ
 μόνον οὐκ ἐδώχθησαν ὑφ' ἑμῶν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν ἤξιώθησαν,
 Σίμωνα μὲν τινα Σαμαρεῖα τὸν ἀπὸ κάμης λεγομένης Γιτθίων,
 ὃς ἐπὶ Κλαυδίῳ Καίσαρος, διὰ τῆς τῶν ἐνεργούντων δαιμόνων
 τέχνης, δυνάμεις μαγικὰς ποιήσας ἐν τῇ πόλει ἑμῶν, τῇ βασι- 20

8. ἀπὸ τοῦδε] ἀπῶδε A. ἐπαρχία BP. ἐπαρχία G. 8. στρα-
 τηγοῦ G. 11. διδραγμάτων B. 12. ἀγνὸς τῷ θεῷ A.

13. μάρτυρος] ῥήτορος G. 15. προεβάλλοντο B. προεβάλλον-
 το G. 16. καὶ ἑαυτοῦς G. καὶ om. B. 17. ἑμῶν Bm. ἡμῶν G.

18. Γιτθίων G. Γητῶν m. Conf. p. 331 c. 20. ἑμῶν BP. ἡμῶν G.

ANNI MUNDI 5546.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 46.

Thracia regni titulo prius usa hucusque in provinciarum numerum redacta est.

Nova insula stadiorum 30 inter Theram et Therasiam enata.

Tumultu diebus Azymorum exorto, Iudaeorum ad triginta millia circa portarum exitus Hierosolymis conculcati perierunt, Cumano Romanorum duce totius Iudaeae praeside.

Ingenti fame Graeciam universam depascente tritici modius didrachmis sex venit.

Ex tempore altari ab Atheniensibus inscriptam: ignoto deo.

Ex Instini philosophi et rhetoris oratione prima pro Christianis ad Antonium Imperatorem.

Assumpto in caelos domino, nonnullos hominum impulere daemones, ut deos se esse praedicarent, qui non modo a vobis non eiecti, sed honores quoque divinos assequuti sunt. Ex horum numero Simon quidam Samaritanus Gethion vico natus, extitit, qui sub Claudio Caesare daemonum auxilium praestigiis, magicis quibusdam portentis in regia vestra civitate

λίδει πόλει Ῥώμῃ, θεὸς ἐνομιλάθη, καὶ ἀνδριάντι παρ' ἑμῶν ὡς θεὸς τεύχεται ἐν τῷ Τίβερι ποταμῷ μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν, ἔχων ἐπιγραφὴν Ῥωμαϊκὴν ταύτην, Σίμωνι δέω σάγκτω, ὅπερ ἐστὶ Σίμωνι θεῷ ἁγίῳ, καὶ σχεδὸν μὲν πάντες Σαμαρεῖς, ὀλίγοι δὲ καὶ ἐν 5 ἄλλοις ἔθνεσιν, ὡς τὸν πρῶτον θεὸν ἐκείνον ὁμολογοῦντες προσκύνουσι καὶ Ἑλένην τινὰ συμπερινοστήσασαν αὐτῷ κατ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ πρότερον ἐπὶ τέλους σταθεῖσαν ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης τὴν ἀπ' αὐτοῦ πρώτην ἔννοϊαν λέγουσι.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ, ρφ'.

P. 334

10

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ν'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἔτη κθ'.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος . . . ἔτη.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων Κλαυδίου.

Κλαύδιος Ῥωμαίων ἔτη ργ' μετὰ Γάϊον ἐβασίλευσε, φονικὸς 15 ἀνὴρ, θεῖος τοῦ αὐτοῦ Γάϊου, ὃς Κέλτους καὶ Βρεττανοὺς ὅπλοις ἀνδρείως ὑπηγάγετο, ὁμοίως καὶ Θρακίας, ἀναιρεθέντος αὐτῶν V. 266 τοῦ βασιλέως Ῥυμετάλκου ὑπὸ τῆς ἰδίας γαμετῆς. B

Οὗτος ἐραστὴς ἀδελφιδῆς οἰκείας ἐνομοθέτησε πρώτος, ὡς φασί, θυγατέρας ἀδελφῶν ἕγεσθαι.

20 Ἐπὶ τούτου πολλοὶ τῶν ἐν παιδεύσει λόγων Ἑλληνικῶν ἤκ-

3. δέωσ ἄγκτω A. δέω σάγκτω B. δέω σάγκτω G. 4. Σαμαρεῖς
— ὁμολογοῦντες om. G. 7. τέλους m. στέγους G. 8. ἔννοϊαν]
γενομένην addit m. 10. ἔτος B. 12. Μάρκος ἔτη ις' m.
17. ῥυμαιτάλκου A. 18. ἀδελφῆς B. 20. τῶν ἐκπαυέσει B.

editis deus habitus est, et inter duos pontes ad Tiberim fluvium statua inscriptionem hanc praeferente, Simoni deo sancto, donatus est. Hunc deorum in morem adorant ferme cuncti; et Helenam quandam cum eo vagantem Tyri Phoeniciae prostibula prius incolentem primam ab eo intelligentiam vocant.

ANNI MUNDI 5550.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 50.

Antiochiae episcopus Evodius annis 29.

Alexandriae episcopus Marcus.

Claudii Romani Imperatoris residua gesta.

Claudius Romanorum Imperator post Caium annos tredecim potestatem obtinuit, vir in caedes proclivis, ipsius Caius patruus, qui Celtas et Britannos armis viriliter subegit, ac pariter Thracas Rymastalco eorum rege a propria coniuge sublato Romanis submitisit.

Hic germanae neptis amore victus legem neptem ducere permittentem primus, aiunt, eddidit.

Sub eius imperium plures Graeca eruditione celebres floruerunt; quo-

μαζον, ὧν ἐπισημότερος ἰδοῦκε ὁ ἐκ Τυάνων τῆς Ἰταλίας Ἀπολλώνιος, Πυθαγορικῆς εἰς ἄκρον ἠσκημένος φιλοσοφίας, ὡς καὶ αὐτοῦ Πυθαγόρου δαιμονιώτερον ἄψασθαι, καθὰ Φιλόστρατος καὶ ἄλλοι τῶν ἀκριβοῦντων ἱστοροῦσι τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐφάνη τὸ ὄρνεον ὃ φοινῆξ, καθὼς 5
Cιστοροῦσιν Αἰγύπτιοι, πρὸ χνδ' ἐτῶν φανείς, ὡς καὶ Λέξιππος
συμφωνεῖ.

Τότε καὶ Λαοδίκεια καὶ Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας καὶ ἄλλαι πό-
λεις, Ἀντιόχειά τε κατεσείσθησαν.

Ἐπὶ αὐτοῦ Φήλιξ Ἰουδαίας ἡγεμονεύειν σταλείς πολλῶν καὶ 10
ἄλλων Ἰουδαίων ἀπατώντων, ἐν οἷς καὶ ὁ Αἰγύπτιος ψευδοπρο-
φήτης, ἅμα τρισμυριοῖς μέλλουσι ἐπιχειρῶν πράγμασι, τῇ Φή-
λικος κατελύθη στρατηγία. συμφωνεῖ Ἰώσηπος ἐν τούτῳ ταῖς
πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ἔνθα τῷ θείῳ Παῦλῳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρ-
χου λέλεκται· οὐκ ἄρα σὸ εἰ ὁ Αἰγύπτιος, ὃ πρὸ τούτων τῶν ἡμέ- 15
ρῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχι-
δλλοὺς ἄνδρας; ἐπὶ αὐτοῦ Παῦλος ὑπὸ Ἰουδαίων κατηγορηθεὶς τὴν
ἀπολογίαν πεποιήται.

Ἐπὶ αὐτοῦ Ἰουδαίων στάσις γέγονεν ἐν Καισαρείᾳ Στράτω-
νος καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν ἐπὶ αὐτοῦ. 20

Ὁ κατὰ Ἄγαβον λιμὸς τῆς οἰκουμένης καὶ ὁ τὴν Ἰουδαίαν

1. ὄν] ὄν καὶ G. Ἰταλίας] Καππαδοκίας m.
2. ἠσκημένης A.
3. Πυθαγόρου m. Πυθαγορίου G.
5. φοινῆξ B. φοινῆξ G.
6. χν' δὲ ἐτῶν AB.
10. Vulgo Φήλιξ et infra Φήλιος. Ἰου-
δαίους AB.
11. ἀπατόντων B. ἀπατούντων G.
13. στρατη-
γία B.
15. λέλεκται] Actor. XXI, 38.
17. ἐπὶ B. ὑπ' G.
19. Ἰουδαίων στάσις B. στάσις Ἰουδαίων G.

rum spectatissimus videbatur Apollonius Tyanis in Cappadocia natus, Pythagorica tunc accepta disciplina, ipso Pythogora subtilior iudicatus est, Philostrato et aliis, qui res eius diligentius conscripsere, testibus.

Phoenix avis iisdem temporibus visa ante annos 659 Aegyptiis, quibus Dexippus assentitur, ita fabulantibus, etiam conspecta.

Tunc temporis Laodicea, Hierapolis Asiae et aliae civitates, inter quas Antiochia, terrae motu concussae.

Eo imperante Felix praeses in Iudaeam missus plures ex Iudaeorum saepe veteratos populum seducentes repressit; in his Aegyptius pseudo-propheta repertus est, qui maiora se molitus, coactis hominum 30,000 militari Felicis industria deletus est; apostolorum actibus in hoc concors est Iosephus, ubi a tribuno divino Paulo dicitur: „nonne igitur Aegyptius ille es, qui ante hos dies populum excitasti et in desertum ad viro-
rum 4000 eduxisti?” Paulus ab Iudaeis apud eum accusatus defensionem instituit.

Sub eo Caesareae Stratonis seditione mota Iudaeorum plurimi periere. Fames Agabi vaticinio praenunciata et universum orbem pervagata,

ἔπειτα ἰδίως καταλαβὼν, καθ' ὃν Ἑλένη τοῦ Ἀδριαβηνῶν ἔθρουσ βασιλισσα οἶτον πολλῶν χρημάτων ἐξ Αἰγύπτου ἀνησαμένη τοῖς ἀποροῦσι δένειμεν· ἧς αἱ στήλαι διαφανεῖς κατὰ τόπους κἀν προαστεῖοις φέρονται, ὡς Ἰωσήπος.

5 Συμφωνοῦσιν αἱ πράξεις τοὺς κατὰ Ἀντιόχειαν ἱστοροῦσαι πιστοὺς, καθ' ὃ τι ἂν τις εἶχεν ἀποστεῖλαι τοῖς οἰκοῦσι τὴν Ἰουδαίαν πιστοῖς, διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου. P. 335

Φησὶν Εὐσέβιος ἐν δευτέρῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν· 10 ἐπὶ τοῦ πρώτου Ἀγρίππα τοῦ καὶ Ἡρώδου, καθ' ὧσαι πράξεις φασὶν, ὅτι ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κἀκῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἀνέειλε δὲ τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρῃ, περὶ οὗ καὶ Κλήμης ἐν ζ' τῶν Ὑποτυπώσεων φησὶν ὅτι ὁ εἰσαγωγῶν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἰδὼν αὐτὸν μαρτυρήσαντα συνω- 15 μολόγησεν αὐτῷ καὶ αὐτὸς εἶναι Χριστιανός. συναπήχθησαν οὖν ἄμφω, φησὶ, κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἤξιωσεν ἀφεθῆναι αὐτῷ ἐπὶ τοῦ Ἰακώβου. ὁ δὲ ἄλλῃ σκευάμενος, εἰρήνῃ σοι, εἶπε, καὶ Β κατεφίλησεν αὐτόν. καὶ οὕτως ἄμφότεροι ὁμοῦ ἐκαρτομήθησαν. καὶ τότε ἰδὼν Ἡρώδης ἐπὶ τῇ τοῦ Ἰακώβου ἀναιρέσει ἀρξάντα 20 Ἰουδαίους ἐπιτίθεται καὶ Πέτρῳ, δεσμοῖς τε αὐτὸν παραδοὺς ἀνεῖλεν ἄν, εἰ μὴ παραδόξως ἀγγέλου ἐπιστασια τῶν δεσμῶν

4. κἀν] Vulgo καὶ. προάστεια G. 5. πράξεις] XI, 30.
8. Κλαυδίου] ἐπεφθον add. m. 9. ὁ Εὐσέβιος G. ὁ om. B.
ἐν δευτέρῳ] Cap. 9. 10. πράξεις Bm. τάξεις G. φασὶν m.
φησὶν G. 11. ἐπέβαλεν B. ἐπέβαλλεν G. 14. τὸ add. B.
15. συναπήχθησαν B. συναπηρέθησαν G. 16. ἀξίωσιν B.

Judaeam demum privatim oppressit; quo tempore Helena Adiabenorum regina frumentum ex Aegypto multo pretio comparatum egenis distribuit; cuius munificentiae tituli per civitates et suburbana loca erecti ex Iosephi scriptis attestantur.

Fideles Antiochenos actus apostolorum laudant, quod quicquid Claudii temporibus singuli seposuissent, per Barnabae et Sauli manus fidelibus Iudaeae incolis submiserint.

Eusebii historiae ecclesiasticae libro secundo scribit Agrippam nominis istius primum, Herodem quoque, ita testantibus apostolorum actibus, dictum, ut quosdam ex ecclesia affligeret, manus immisisset, Iacobum et Ioannis fratrem gladio percussisset; de quo Clemens Hypotyposeon septimo ait: cum is qui Iacobi nomen ad iudicium detulerat, fidei testimonium reddentem carneret, Christianum quoque se esse professus est. Utrouque igitur, inquit, ad necem abducto, hic ab Iacobo criminis veniam per viam expetiit. Cui Iacobus nonnihil prius cogitans, pax tibi, respondit; quo dicto osculum dedit, atque ita simul capite truncati sunt. Iacobi morte Iudaeorum animos sibi devinxisset contemplatus Herodes, Petrum aggreditur, vinculisque traditum occidisset, nisi inexpectata angeli ope liberatus custodia

λυθείς και τῆς φρουρᾶς ἐξηνέχθη. ἀλλ' εἰ μὲν περὶ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ταῦτα νοεῖται Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ἀντιπίπτει τῇ ἰστοροῦντι λόγῳ κατὰ τὸ ἧ' ἔτος Νέρωνος, ὅπερ ἦν τῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς ἔτος που λ', λίθοις ὑπὸ Ἰουδαίων και γναφικῶν ξύλων ἀναιρεθῆναι, ἀπὸ τοῦ πτερυγίου καταβληθέντα, 5 ὧς και αὐτὸς Εὐσέβιος ἐν τῷ κανόνι παρέθετο· εἰ δὲ περὶ ἄλλου, ὑγιῆς ὁ λόγος.

V. 267

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ μηνῶν.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη γ'.

Εὐσεβίου ἐκ τοῦ β' λόγου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. 10
Περὶ τῶν κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον και Ἰακώβον τὸν ἀδελ-
φόν.

Τούτου δὲ Φῆστος διάδοχος ὑπὸ Νέρωνος πέμπεται, καθ' ὃν δικαιολογησάμενος ὁ Παῦλος δέσμιος ἐπὶ Ῥώμην ἄγεται. Ἀρίσταρχος αὐτῷ συνῆν, ὃν και εἰκότως συναιχμάλωτόν που τῶν ἐπι-
στολῶν γράφει παραδοῦς ἐν τούτοις καταλύσαι τὴν ἱστορίαν, διελθὼν ὅλην ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὸν Παῦλον ἄνετον διατρέψαι και τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον ἀκωλύτως κηρῦξαι ἐπισημηγνόμενος. τότε μὲν

1. περὶ BP. προῶ G. 5. ἀπὸ] ὑπὸ B. 9. Aberat ἐτη. ἔτος
add. B. 10. β'] Cap. 22. 11. τῶν B. τὸν G. 13. φίστος A.
φίστος B. 15. που τῶν] Vulgo πάντων. Correctum ex Eusebio.
16. γράφει παραδοῦς] Apud Eusebium est ἀποκαλεῖ· και Λουκᾶς
δὲ ὁ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων γραφῆ παραδοῦς. καταλύσαι]
κατέλυσε Eusebius.

quoque fuisset eductus. Quae certe si de primo Hierosolymorum episcopo Iacobo fratre domini narrata putet non nemo, is historiae octavo Neronis anno, qui episcopatus Iacobi 30 fuit, lapidibus eum et fullonis fuste contusum, et e templi fastigio praecipitem actum, ut Eusebius quoque in canone tradidit, referenti adversabitur; sin de alio intellecta velit, eius sententia sana est.

ANNI MUNDI 5553.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 53.

Ex Eusebii libro secundo de ecclesiastica historia.

De B. Pauli et Iacobi domini fratris rebus gestis.

Huius (Felicis) successor Festus a Nerone mittitur, ad cuius tribunal, causae propriae defensione suscepta, Paulus vinculis traditus Romam deducitur. Aderat ei Aristarchus, quem conceptivum aliquo epistolarum suarum loco iure nuncupat. Lucas autem actuum apostolorum auctor historiae ad hoc tempus deductae finem imponit, cum demum Paulum vinculis liberum biennio integro Romae moratum et nullo resistente dei verbum

οὐν ἀπολογησάμενον αὐθις ἐπὶ τὴν τοῦ κηρύγματος διακονίαν λόγος ἔχει στείλασθαι τὸν ἀπόστολον, δεύτερον δὲ ἐπιβάντι τῇ αὐτῇ πόλει τῷ κατ' αὐτὸν τελειωθῆναι μαρτυρίῳ. ἐν ᾧ δεσμοῖς ἐχόμενος τὴν πρὸς Τιμόθεον δευτέραν ἐπιστολὴν συντάττει, ὁμοῦ σημαίνων τὴν προτέραν αὐτῷ γενομένην ἀπολογίαν καὶ τὴν παρὰ πόδας τελειώσιν. δέχου δὲ περὶ τούτων τὰς αὐτοῦ μαρτυ- P. 386
 ρίας. ἐν τῇ πρώτῃ μου, φησὶν, ἀπολογία οὐδείς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λόγισθῆι. ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κή-
 10 ρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λέοντος. σαφῶς δὲ παρίστησι διὰ τούτων ὅτι δὴ τὸ πρότερον, ὡς ἂν τὸ κήρυγμα δι' αὐτοῦ πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη, ἐρρυσθῆ ἐκ τοῦ στόματος λέοντος· τὸν Νέρωνα ταύτη, ὡς ἔοικε, διὰ τὸ ὠμόθυμον προσειπών.
 15 οὐκοῦν ἐξῆς προστίθεικε παραπλήσιόν τι τὸ, ῥύσεται με ἐκ στόματος λέοντος. ἔωρα γὰρ τὴν οὐπω μέλλουσαν αὐτοῦ τελευτῆ· B
 διό φησι καὶ ῥύσεται με ἐκ στόματος λέοντος ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπωράνιον, σημαίνων παραντίκα μαρτύριον, ὃ καὶ σαφέστερον
 20 ἐν τῇ αὐτῇ προλέγει γραφῇ φάσκων, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφύσθηκεν.

1. Vulgo ἀπολογησάμενος. Correxi ex Eusebio. 2. λόγος ἔχει
 addidi ex B et Eusebio. 6. δι] δὲ G. αὐτοῦ] Timoth. II. 4, 16.
 7. τῇ om. B. 8. ἐγκατέλιπον B. 14. ταύτη P. ταύτην G.
 15. προστίθεικεν B. προστέθηκεν G. 16. ἔωρα γὰρ addidi
 ex B. 17. ἐκ] ἐκ τοῦ G.

praedicasse testatus est. Eo tempore causa pro se rursus dicta ad praedicationis ministerium, aiant, apostolus missus est; et eandem urbem secundo repetens in ea martyrio fuit consummatus. Is vinculis adhuc detentus epistolam ad Timotheum scribit secundam, in quam priorem suam defensionem et imminentem e vita excessum insinuat. Accipe vero eiusdem de istis testimonia. „In defensione mea priore,” scribit, „nullus mihi adfuit, sed omnes me dereliquerunt. Ne illis imputetur. Dominus mihi adstitit et confortavit me, ut per me praedicatio impleatur et audiant omnes gentes, ex ore leonis liberatus sum.” Quibus sane praemissa liquidius manifestat; praedicationis nimirum muneri adimplendo et gentibus cunctis dei verbum edocendis sese de ore leonis ereptum. Eo porro vocabulo, ni fallor, Neronem propter communem utriusque animi ferocitatem appellat, qua de causa simile quid subinfert, liberabit me de ore leonis; vitae namque terminum praevidebat imminentem: ac idcirco, „liberabit me,” inquit, „dominus de ore leonis, ab omni opere malo et salvum faciet in regnum suum caeleste;” quo non procul distans martyrium declaravit, quod manifestius eadem epistola praedicit, scribens in haec verba: „tempus resolutionis meae instat.”

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος β' Συμεὼν, ὃ καὶ Σίμων, υἱὸς τοῦ Κλεόπα ἔτη κγ'.

Τῆς Ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας μετὰ Μάρκον τὸν εὐαγγελιστὴν
πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀνιανὸς χειροτονήθη, ὃς πρόσθη ἔτη κβ'.
C Ῥωμαίων ε' ἐβασίλευσε Νέρων ἔτη εγ'. 5

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ργγ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη γγ'.

Νέρων ἀνείλε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀγριππίναν καὶ τὴν τοῦ
πατρὸς ἀδελφήν.

Ἐν Ῥώμῃ σεισμὸς μέγας γένητο. 10

Νέρων ἐπὶ Ῥώμης κίθαριζων ἐνίκησε.

Κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης κεραυνοὶ ἔπεσαν.

Ἐμπρησμοὶ γεγόνασι πολλοὶ ἐν Ῥώμῃ, πόλεις τε τῆς Ἀσίας
κατέπυσον τρεῖς, Λαοδίκεια, Ἱεράπολις καὶ Κολοσσαί.

V. 268
D

Τὰ ὑπόλοιπα Ἰουδαίων.

15

Πέμπτος ἀλλόφυλος Ἀγρίππας ἔτη δύο. Φῆστος διάδοχος
Φήλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμφθη, ἔφ' οὗ ὁ Θεῖος Παῦλος, παρ-
όντος καὶ Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων, ἀπολογησάμενος
δέσμιος εἰς Ῥώμην ἐκπέμπεται.

2. κλεόπα B. Κλεοπάτρα G. 3. Ἀλεξανδρείας G. 4. χειρο-
τονήθη Ἀνιανὸς G. Ἀνιανὸς BP. ἀνιανὸς AG. 7. Valgo
ἔτει. ἔτος AB. 14. Κολοσσαί] λοςσαί B. 16. Πέμπτος— δυο
delet m. φίστος A. φίστος B. Et similiter infra. 17. φήλικος AB.

Hierosolymorum episcopus 2 Symeon, qui et Simon, Cleopae filius
annis 23.

Alexandrinae ecclesiae post Marcum evangelistam primus episcopus or-
dinatus est Anianus, qui praefuit annis 22.

Romanorum Imperator 6 Nero annis 13.

ANNI MUNDI 5553.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 53.

Matrem Agrippinam et patris sororem Nero interfecit.

Romae terrae motus ingens.

Nero Romae citharae certamine victor declaratus.

Fulmen in Neronis mensam lapsum.

Romae plura incendia, urbes quoque tres corruiere in Asia, Laodicea,
Hierapolis et Colossae.

Quae Iudaeos spectant reliqua.

..... Festus in Felicis locum a Nerone subrogatur; eodem
una cum Agrippa Iudaeorum rege praesente divinus Paulus defensione ha-
bita, Romam victus mittitur.

Φῆστον Ἀλβίνος διεδέξατο.

Ἀλβίνον Γέστιος Φλώρος διεδέξατο.

Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Γεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἄμετρον. ἐφ' οὗς ὁ Νέρων Οὐδеспασιανὸν ἐξέπεμψε στρατοπεδάρχην πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀγανακτησάμενος.

Σημειωτέον ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ῥητῶν ὅτι δεύτερον ὁ Θεῖος P. 357

Παῦλος παρέστη τῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὁ Νέρων ἠπιωτέρον πως διακείμενος κατὰ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος, ἀκούσας αὐτοῦ τὴν ἀπολογία ἀπέλυσε, οἰκονομοῦντος 10 τοῦ σωτῆρος τελειωθῆναι τοῖς πᾶσι δι' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῇ, ὅτι δὴ καὶ τὸν Λουκᾶν γράφει συνεῖναι, ὃς τὰς τῶν ἀποστόλων πράξεις εἰς ταύτην περιέγραψε τὴν πρώτην ἀπολογία τοῦ Παύλου ἐλθεῖν, καὶ συνῆν αὐτῷ, ὡς ἔοικε, σιωπήσας τὸν περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐ- 15 τοῦ λόγον, καὶ δὲ οὐ παρέη, δηλονότι τὸ δεύτερον τοῦ μακαρίου Παύλου ἐξ οικείας αἰτήσεως ἀναπεμφθέντος ἀπὸ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ Φῆστον πρὸς Νέρωνα, καὶ τὸ δεύτερον παραστάτος αὐτῷ καὶ τελειωθέντος τῷ δι' αἵματος μαρτυρίῳ. ὅθην Ἰουδαῖοι τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀνελεῖν αὐτὸν ἀστοχή- 20 σαντες ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου τρέπονται· περὶ ἧς Ἠγήσιππος ἀξιόλογος μαθητῆς τῶν ἀποστόλων τάδε φησιν ἐν ἐ' ὑπομνήματι.

2. Γέστιος Φλώρος Ἀλβίνον G. Γέστιος] Κέστιος m. Et Cestius scribitur apud Eusebium p. 375. 5. στρατοπεδάρχην ἐπέπεμψεν G. ἀγανακτησάμενος B. in pristinum revocavit (Vespasianus) Eusebius. Ergo ἀγανακτησάμενος. 8. πως] πον G. 11. δῆ] δὲ B. 12. γράφη B. ὃς addidi ex B. 13. περιέγραψεν BP. περιγράφας G. ἐλθεῖν delet m. 17. φίστον AB. 20. τοῦ Ἰακώβου τοῦ A.

Festum excipit Albinus.

Cestius Florus Albino succedit.

Cestii inexplebilem avaritiam causati Iudaei a Romanis deficiunt; in quo Vespasianum belli ducem iratus Nero expedit.

Ex ipsius apostoli dictis observa divinum Paulum Romae iterato Caesari adstitisse. Et primo quidem Christianis haud male affectus Nero, Pauli defensione audita (in hunc modum salvatore disponente, ut per eum verbi praeconium perficeretur) liberum eum dimisit, ut ipse secunda ad Timotheum scripta testatur, qua Lucam quoque secum moratum asserit. Hac Pauli defensione memorata apostolorum actibus Lucas finem imponit. Erat utriusque convictus communis, ut videtur. Et martyrismum quidem eius, cui non aderat, silentio praeteriit, cum nimirum a Caesarea Palaestinae ad Neronem a Festo miti beatus ipse Paulus expetiit, ac subinde eius tribunali secundo praesentatus, martyrismum fuso sanguine consummavit. Quare Iudaei inanem structarum illi insidiarum vim conspicati, ad inferendam Iacobo fratri domini necem vertuntur; de qua Hegeasippus eximius apostolorum discipulus commentario 5 haec habet.

Ἠγησίακου μαθητοῦ τῶν ἀποστόλων ἐκ τοῦ εἰς ὑποκνήματος
περὶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθεῖου.

C Διαδέχεται τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν τῶν ἀποστόλων ὁ ἀδελ-
φός τοῦ κυρίου Ἰάκωβος, ὁ ὀνομασθεὶς ὑπὸ πάντων δίκαιος, ἀπὸ
τῶν τοῦ Χριστοῦ χρόνων μέχρι καὶ ἡμῶν, ἐπεὶ πολλοὶ Ἰάκωβοι 5
ἐκαλοῦντο. οὗτος δὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἅγιος ἦν. οἶνον
καὶ βίαια οὐκ ἔπιε, καὶ ἔμψυχον οὐκ ἔφαγε, καὶ ξυρὸν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀνέβη, ἔλαιον οὐκ ἠλείψατο καὶ βαλανεῖον
οὐκ ἐχρησάτο. τούτῳ μόνῳ ἔξῃν εἰς τὰ ἕγνια εἰσεῖναι· οὐδὲ γὰρ
ἐρεοῦν ἐφόρει, ἀλλὰ σινδόνας, καὶ μόνον ὅτε εἰσῆρχετο εἰς τὸν 10
ναόν. ἠγρίσκειτό τε κείμενος ἐπὶ τοῖς γόνασι, καὶ αἰτούμενος ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ ἄφεισιν, ὡς ἀπεσκληκίεναι τὰ γόνατα αὐτοῦ δικτὴν κα-
D μήλου, διὰ τὸ αἰεὶ κάμπτεν ἐπὶ γόνυ προσκυνοῦντα τῷ θεῷ, καὶ
αἰτεῖσθαι ἄφεισιν τῷ λαῷ. διὰ γε τὴν ὑπερβολὴν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ ἐκαλεῖτο δίκαιος καὶ ὀβλίος, ὃ ἔστι περιοχὴ τοῦ λαοῦ δι- 15
καισύνη, ὡς οἱ προφῆται δηλοῦσι περὶ αὐτοῦ. τινὲς οὖν τῶν
ἐπτά αἰρέσεων τῶν ἐν τῷ λόγῳ προγεγραμμένων μοι ἐν τοῖς
ὑπομνήμασιν ἐπυνθάνοντο αὐτῷ, τίς ἦ θύρα τοῦ Ἰησοῦ; καὶ
ἔλεγε τοῦτον εἶναι τὸν σωτῆρα, ἔξ ὧν τινες ἐπίστευον ὅτι Ἰη- 20
σοῦς ἔστιν ὁ Χριστός· αἱ δὲ αἰρέσεις αἱ προειρημέναι οὐκ ἐπί-
στευον οὔτε ἀνάστασιν οὔτε ἐρχόμενον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κα-
2. ἁγίου om. G. ἁγίου ἀποστόλου addit P. 3. μετὰ τοὺς ἀπο-
στόλους m. 7. ξυρὸν] ξηρὸν P. 8. ἠλείψατο BP. αλείψας G.
10. σινδόνας m. σινδόνας G. 11. ἠγρίσκειτο B. 14. αἰτεῖ-
σθαι] αἰτήσαι G. 15. Ὀβλίος G. 17. προγεγραμμένων B.
γεγραμμένων G. 19. ὧν] οὐ G.

Ex Hegesippi apostolorum discipuli commentario quinto de
Iacobo fratre domini.

Frater domini Iacobus, cognomento Iustus, (alii quippe plures eo no-
mine dicébantur), a Christi abscessu ad nostra usque tempora una cum re-
liquis apostolis ecclesiam suscepit moderandam. Ex matris utero sanctita-
tem a deo sortitus prodiit. A vino et sicera penitus abstinuit, nec quicumque
anima vegetatum assumpsit in cibum; in eius caput novacula non ascendit,
olei vel balnei usum nusquam admisit. Illi soli sacrorum penetralium in-
gressus permissus. Laneta a se amotis lino tantum confectis vestibus usua
est. Templum de more ingressus in genua procumbens pro populo veniam
exorabat. Ex frequenti in genua procubitu deum pro plebe veniam roga-
turo et adoranti ad camelorum instar genua callos immanes obdlexerant; et
ex eminentis iustitiae merito Iustus et Oblisus; quasi sepimentum et populii
iustitiam diceres, iuxta prophetarum de illo vaticinia, dicebatur. Ex septem
itaque Iudaeorum sectis (illae vero propriis de unaquaque commentariis a
me descriptae sunt) interrogabant nonnulli. Quae porta, hoc est exitus,
Iesu est? Ad quae illo salvatorem eum asserente, ut Iesum Christum esse
crederet quidam adducti sunt. Resurrectionem vero, vel etiam operibus
singulorum hominum retributorem a futurum ex memoratis sectis alii nulla

τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσοι δὲ καὶ ἐπίστευσαν διὰ Ἰακώβον. πολ- P. 338
 λῶν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πιστευόντων, ἦν Θόρβος τῶν
 Ἰουδαίων καὶ Φαρισαίων καὶ γραμματέων λεγόντων ὅτι κινδυνεύει V. 269
 πᾶς ὁ λαὸς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν προσδοκᾶν. ἔλεγον οὖν συνελ-
 5 θόντες τῷ Ἰακώβῳ, παρακαλοῦμέν σε, ἐπίσχες τὸν λαόν, ἐπεὶ
 ἐπλανήθη εἰς Ἰησοῦν, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ Χριστοῦ. παρακα-
 λοῦμέν σε πείσαι τοὺς ἐλθόντας πάντας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα
 περὶ Ἰησοῦ. σοὶ γὰρ πάντες πειθόμεθα· ἡμεῖς γὰρ μαρτυροῦ-
 μέν σοι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅτι δίκαιος εἶ καὶ πρόσωπον οὐ λαμβάνεις.
 10 πείσον οὖν σὺ τὸν ὄχλον περὶ Ἰησοῦ μὴ πλανᾶσθαι. καὶ γὰρ πᾶς B
 ὁ λαὸς καὶ πάντες ἡμεῖς πειθόμεθά σοι· στήθι οὖν ἐπὶ τὸ πτε-
 ρύγιον τοῦ ἱεροῦ, ἵνα ἄνωθεν ἦς καὶ ἧ εὐακουστά σου τὰ ῥή-
 ματα παντὶ τῷ λαῷ. διὰ γὰρ τὸ πάσχα συνεληλύθαισι πῦσαι αἱ
 φυλαὶ μετὰ καὶ τῶν ἐθνῶν. ἔστησαν οὖν οἱ προειρημένοι γραμ-
 15 ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τὸν Ἰακώβον ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ
 καὶ ἔκραξαν αὐτῷ καὶ εἶπον, δίκαιε, ᾧ πάντες πείθεσθαι δεξι-
 λομεν, ἐπεὶ ὁ λαὸς πλανᾶται ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ σταυρωθέντος,
 ἀπάγγελσον ἡμῖν τίς ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἀπεκρίνατο φωνῇ
 μεγάλῃ, τί με ἑρωτᾶτε περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου; καὶ αὐτὸς C
 20 καθήκει ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως καὶ μελλ-
 λει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ πολλῶν πληρο-

1. καὶ om. G. Ἰακώβον G. 2. ἐκ τῶν add. B. 6. ὄντος αὐ-
 τοῦ G. 9. καὶ ὅτι πρόσωπον G. ὅτι om. B. 12. ἢ BP. ἢ A.
 αὐς G. εὐακουστά B. εὐάκουστά A. εὐάκουστα G. ἐπάκουστα P.
 17. Ἰησοῦ add. B. 19. υἱοῦ] Ἰησοῦ G.

fide persuasum habebant. Quotquot deinde horum creduli eius hortatibus
 admiserunt fidem. Insigni itaque procerum Iudaeorum numero fidei consi-
 liis animos subiciente, reliquorum Pharisaeorum et scribarum tumultus
 auditus est: Iesum, inquietabant illi, velut Christum admittere populus
 omnis periclitatur. Iacobum igitur convenientes dicebant. Cohibe, roga-
 mus te, populum, ea quippe quae est in Christum fide, tanquam Christus
 ipse sit, populus seductus est. Rogamus te, ut in omnium ad paschatis
 diem festivum venturorum auditu, quae de Iesu suadenda sunt, exponas.
 Doctorem te cuncti sequimur. Iustum te esse nos et una populus omnis te-
 stamur; humanis rationibus te nusquam duci certiores sumus. Hortare ita-
 que populum, ne ex fide in Iesum errans abducatur; ut enim nos, ita po-
 pulus universus sensum sequitur. Sta itaque in templi fastigio, ut
 superne conspiciaris et verba tua nulli sint occulta; iam enim ad diem fe-
 stum tribus cunctae una cum gentilibus convenerunt. Eum igitur in finem
 Iacobo ad excelsius templi fastigium statuto subclamaverunt scribae et Pha-
 risaei memorati et dixerunt; o Iuste, qui nostrum omnium fidem promere-
 ris, cum populum nimia in Christum credulitate videamus delusum, ecquid
 Iesu sit exitus edoce nos. Ille sonora voce respondens: quid me de Iesu,
 inquit, homine interrogatis? In caelis a dextris magnae virtutis sedet et in
 caeli quibus iterum venturus est. His auditis plures animati et Iacobi eos

φορηθέντων και δοξαζόντων ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Ἰακώβου και λεγόντων, ὡσαντὸν τῷ νῶν Δαβὶδ, τὸ ἔμπαλιν οἱ αὐτοὶ γραμματεῖς και Φαρισαῖοι πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, κακῶς ἐποιήσαμεν τοιαύτην μαρτυρίαν παρασχόντες τῷ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἀναβάντες καταβύλωμεν αὐτόν, ἵνα φοβηθέντες μὴ πιστεύσωσιν αὐτῷ. και ἔκραξαν ἅλγοντες, ὦ ὦ, και ὁ δίκαιος ἐπλανήθη· και ἐπλήρωσαν τὴν γραφὴν τὴν ἐν τῷ Ἡσαΐα γεγραμμένην, ἄρωμεν τὸν δίκαιον ὅτι D δύσχεριστος ἡμῖν ἴστι. τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτοῦ φάγονται. ἀναβάντες οὖν κατέβαλον τὸν δίκαιον, και ἤρξαντο λιθάζειν αὐτόν. ἐν ἧ καταβληθεὶς οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ στραφείς 10 ἔθηκε τὰ γόνατα λέγων, παρακαλῶ κύριε θεέ πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιῶσιν. οὕτως δὲ καταλιθοβολοῦντων αὐτόν εἰς τῶν ἱερέων τῶν νιῶν Ῥηχάβ, νιοῦ Ῥαχαεῖμ, τῶν μαρτυρουμένων ὑπὸ Ἱερεμίου ἔκραξε λέγων, παύσασθε, τί ποιεῖτε; εὐχεται ὑπὲρ ἡμῶν ὁ δίκαιος. και λαβὼν τις ἀπ' αὐτῶν εἰς τῶν 15 γραφῶν τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἀποπιέζει τὰ ἱμάτια, ἤνεγκε κατὰ τῆς P. 839 κεφαλῆς τοῦ δικαίου. και οὕτως ἐμαρτύρησε· και ἔθανεν αὐτόν ἐπὶ τῷ τόπῳ παρὰ τῷ ναῶ, και ἐπ' αὐτοῦ στήλη μένει παρὰ τῷ ναῶ. μάρτυς οὗτος ἀληθῆς Ἰουδαίους τε και Ἑλλησι γεγένη-

4. καταβάλωμεν B. καταβάλλωμεν G. 6. και ὁ] και om. G.

7. τῷ om. G. 8. δύσχεριστος BP. δύσχεριστος G. γεννήματα A. γενήματα B. αὐτοῦ] αὐτῶν A. 9. φάγονται B. φάγονται A. φάγομεν G. οὖν] δὲ G. κατέβαλλον G. 12. οὐ γὰρ οὐκ οἶδασι G. οὕτω G. 13. τῶν νιῶν] και τῶν νιῶν G. Ῥηχάβ B. ρηχάβ A. Ρηχάβ G. ραχαεῖμ BP. Ραχαῖμ G. 14. παύσασθαι B. 17. μεμαρτύρηκεν G. 18. παρὰ — μένει παρὰ add. B. 19. τῷ ναῶ B. τοῦ ναοῦ G.

impellente testimonio caneant dicentes: Osanna filio David. Tum scribae et Pharisei habito ad invicem colloquio: hoc nobis, inquit, male consultum, ut eiusmodi fidei testimonium edi disponeremus. Sursum ergo ascendentes praecipitem agamus, ut adstantium metu, fides eiusmodi penitus dissipetur. Igitur vociferati, vah, vah, inquit, iustus erravit. Et impleverunt apud Esaiam scriptum sermonem: tollamus, aiant, iustum, quia improbus et adversus nobis est. Operum eius germina devoremus. Illi templo conscenso, iustum ex eo praecipitem egerunt, cadentemque lapidibus mactaverunt. In terram praiceps lapsus animam confestim non reddidit; quare in adversam partem conversus positus in terram genibus dixit. Rogo te, deus pater, igeosce illis, quod enim perpetrant facinus, ignorant. Illis autem lapides certatim mittentibus, sacerdotum filiorum Rechab Rachaim filii, quorum laudi Hieremias attestatur, nonnullus vociferatus est: quiescite, quid agere molimini? Orat pro nobis iustus. Alter vero e turba exsilienis, fullonum calcandis vestibus fustem in iusti caput impigit; atque ita martyrism subit et in seposito templi loco sepultus est. Hic Iudaeis velut ac Graecis omni maior exceptione testis est, Iesum esse Christum.

ται, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Χριστός ἐστι. καὶ εὐθὺς Οὐδαισῆσανδρος πολλοὺς αὐτούς. ταῦτα μὲν Ἡγήσιππος τῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἑρ-
 θοῦ λόγου ἀξίπιστος συγγραφεὺς ἑρθῶς ἱστορεῖ, ᾧ καὶ Ἰω-
 σηππος οὐκ ἀπρόδοτα συμφωνεῖ γράφων ταύτην γενέσθαι τὴν αἰ-
 βτίαν τῆς κατὰ Οὐδαισῆσανδρον ἀλώσεως Ἰουδαίων.

Ἰωσήπου περὶ τῶν αὐτῶν.

Ταῦτα δὲ συμβέβηκεν Ἰουδαίοις κατ' ἐκδίκησιν Ἰακώβου τοῦ Β
 δικαίου, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπειδή-
 περ δικαιοτάτων αὐτὸν ὄντα Ἰουδαῖοι ἀπέκτειναν. ὁ δὲ νεώτερος
 10 Ἄνανος, ὃν τὴν ἀρχιερωσύνην εἶπομεν παρεληφέναι, θρασὺς V. 270
 ἦν τὸν τρόπον καὶ τολμητῆς διαφερόντως. ἀρεσιν δὲ μετῆει
 τὴν Σαδδουκαίων, οἵπερ εἰσι περὶ τὰς κρίσεις ὡμοὶ παρὰ πάν-
 τας τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς ἤδη δεδηλώκαμεν· ἄτε δὲ τοιοῦτος
 ὢν ὁ Ἄνανος νομίσας ἔχειν καιρὸν ἐπιτήδειον, διὰ τὸ τεθνήκει
 15 μὲν Φῆστον, Ἀλβίνον δὲ ἔτι κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπάρχειν, καθίζει
 συνέδριον κριτῶν καὶ παραγαγὼν εἰς αὐτὸ τὸν ἀδελφὸν Ἰησοῦ
 τοῦ Χριστοῦ λεγόμενον, Ἰάκωβος ὄνομα αὐτῷ, καὶ τινὰς ἐτέ-
 ρους, ὡς κατὰ παρανομησάντων κατηγορίαν ποιησάμενος, πα-
 ραδέδωκε καταλευσθῆσόμενον. ὅσοι δὲ ἐδόκουν ἐπεικέστατοι τῶν C
 20 κατὰ τὴν πόλιν εἶναι καὶ τὰ περὶ τοὺς νόμους ἀκριβεῖς βαρέως
 ἤνεγκαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ πέμπουσι πρὸς τὸν βασιλέα κρυφῆ πα-

5. τῶν Ἰουδαίων G. 6. Ἰωσήπου] Antiq. XX, 9. 7. δὲ
 add. B. 8. ἐπειδήπερ B. ἐπειδὴ γὰρ G. 12. τὴν A. τῶν G.
 14. ὢν om. G. 15. φίστον B. 17. ἑτέροισι BP. ἑταίροισι G.
 19. καταλευσθῆσόμενος m. 21. τούτῳ] τούτων G.

Hand multo vero post tempore obsidionem in eos Vespasianus apparat.
 Haec nobis Hegesippus sinceriorum historiarum nostrarum fide dignus scrip-
 tor facit procul testatum reliquit, cui non absona concinit Iosephus scri-
 bens, hanc Iudaeorum captivitatis a Vespasiano illatae occasionem ex-
 titisse.

Iosephus de iisdem.

In Iacobi Iusti, qui fuit frater Iesu, Christi etiamnum nuncupati, vin-
 dictam Iudaeis haec accidere; quod cum videlicet eximia prae reliquis iusti-
 tia praestantem Iudaei inhumane interfecerint. Iunior autem Ananus, quem
 pontificatum invasisse narravimus, ferocis moribus et audacia summa fereba-
 tur. Saducaeorum sectam, ut diximus, prae Iudaeorum sectis omnibus
 iudiciorum et in crimina rigoris observantem, profitebatur. Talis igitur
 cum esset Ananus commodum tempus occurrisse ratus, quod luci quidem
 Festus ereptus, Albinus adhuc itinere detineretur, concilium iudicum con-
 vocat, delatoque fratre Iesu Christi quondam dicti (Iacobus ei nomen erat)
 et quibusdam aliis, in eos, seu legum violatores accusatione composita la-
 pidibus obruendos obiecit. Qui vero in civitate humaniori iudiciorum nor-
 mae assueti, et legum videbantur studiosiores graviter haec ferebant; nun-

ρακαλοῦντες αὐτὸν ἐπιστεῖλαι τῷ Ἀνάτῳ μηκέτι τοιαῦτα πράττειν· μηδὲ γὰρ τὸ πρῶτον ὁρῶς αὐτὸν πεποικῆναι· τινὲς δὲ καὶ τῷ Ἀλβίνῳ ὑπαντιάζουσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ὁδοποροῦντι, καὶ διδάσκουσιν ὡς οὐκ ἔξδν ἦν Ἀνάτῳ χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης καθίσαι συνέδριον. Ἀλβίνος δὲ πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις⁵ γράφει μετ' ὀργῆς τῷ Ἀνάτῳ λήψεσθαι παρ' αὐτοῦ δίκας ἀπειλῶν. καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππας διὰ τοῦτο τῆς ἀρχιερωσύνης ἀφελόμενος αὐτὸν ἄρξαντα μῆνας τρεῖς Ἰησοῦν τὸν Ἰδαμμαίου κατέστησε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρφγ'.

10

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη εγ'.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Νέρωνος.

Νέρων πρῶτος κατὰ Χριστιανῶν κινήσας διωγμὸν πρὸς τῷ τέλει τῆς αιοχλότης ζωῆς καὶ βασιλείας αὐτοῦ, καθ' ὃν Πέτρος καὶ Παῦλος ἐμαρτύρησαν οἱ θεῖοι ἀπόστολοι, πολλοὺς καὶ ἄλλους Χριστιανῶν ἀνείλε, πλείονας ἐκδιώξας.

P. 840 Νέρων τοὺς θεῖους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον ἀνελών, πολλοὺς τε Χριστιανῶν διαφθείρας καὶ πλείονας διώξας, ἐπὶ τούτοις κίθαρωδῆλαι καὶ τραγωδῆλαι κατὰ τε Ῥώμην καὶ τὴν Ἐλ-

2. αὐτὸν om. G. 3. καὶ τῷ] ἐκ τῶν vulgo. ἐκ τῶν κατὰ τὸν B. Ἀλβίνῳ] Vulgo Σαλβίνων. ἀλβίνον B. 4. αὐτοῦ] αὐτῶν G. 7. αἰλόμνος (sic) B. 8. Ἰδαμμαίον B. Ἰδουμαίον G. Corrige Δαμμαίον ex Iosepho p. 976. 12. τοῦ add. B.

disque clam ad regem missis, mandaret Anano, ne quid deinceps simile moliretur, suggesserunt; nam nec priora haec recte gessisse manifestum erat. Nonnulli quoque Albinum Alexandriam venientem obviam facti com-monent, et absque eorum consensu concilium Anano convocare nefas clami-tant. His motus Albinus stile duriore et bilem redolente scribit Anano, et poenas de illo se sumpturum minatur et Agrippa rex eam ob causam pontificatu, cui menses tres praefuerat, eo abdicato, Iesum genere Idu-maeum ei subrogavit.

ANNI MUNDI 5563.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 63.

Reliqua Neronis gesta.

Nero circa foedissimae suae vitae imperiique finem persecutionem in Christianos primus movet, qua Petrus et Paulus divini apostoli martyrium subierunt; Christianorum quoque alios multos sustulit, plures in exsilium egit.

Nero divinis apost. Petro et Paulo interfectis, pluribus etiam Christianorum ultimo supplicio affectis, plurimis exsilio relegatis, cithara cantibusque cum Romae tum per Graeciam ovans, vario quoque cursum

λάδα πομπέων, Ἴσθμοις καὶ Πυθίοις καὶ Ἠλείοις καὶ Ἀκτίοις ἐστεφανούτο κήρυξεν ἄρματι πωλικῷ καὶ τῷ τελείῳ καὶ δεκαπύλῳ, μεταθέμενος καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα κατὰ σκηρῆς αἰσχροῦς ἑαυτὸν ὑπεδείκνυ.

5 Τότε καὶ τὸν Ἴσθμὸν ἠβουλήθη διορύξαι πρὸς τὸ γενέσθαι νῆσον τὴν Πελοπόννησον.

Ὅπως εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐκείθεν πάλιν εἰς Ἄργος φεύγει πειρασθεὶς ἐπανάστασις καὶ ὑπὸ τινος τῶν οἰ-
10 κειῶν βιαίως ἀναγίεται, ὡς δὲ ἕτεροι, ἑαυτὸν διαχειρισάμενος τέθνηκεν.

Ὀυῆσπασιανὸς ὑπατικὸς ἀνὴρ δυνατὸς ὑπὸ Νέρωνος κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων πεμφθεὶς καὶ δυοὶ πολέμοις τούτους τρε-
ψάμενος ἀπέκλεισεν. Ἰώσηπος δὲ στρατηγῶν Ἰουδαίων μάλιστα
15 περιωθθεὶς θεσπίζει τῷ Ὀυῆσπασιανῷ τὰ τῆς Νέρωνος τελευταίης καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Νέρων νόσητήθη μὲν τῷ πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίων βασιλεύσαντι
Κλαυδίῳ, πρόγονος ὢν αὐτοῦ. ἐβασίλευσα δὲ Ῥωμαίων μετὰ
Κλαυδίῳ ἔτη ιγ', κατὰ δὲ ἄλλους ιδ'. τούτου δὲ τῆς βασιλείας
ἀντοχεστέρην ἢ αἰσχροτέραν ἐν οὐδενὶ χρόνῳ φαίνονται βασι-
20 λευθέντες Ῥωμαῖοι. πάσης γὰρ τυραννίδος καὶ ἀμώτητος ἔργα
παρ' αὐτοῦ πέπρακται, ἀκρασίαι, μισοφονίαι, τῆς τε μη-
τρὸς Ἀγριππίνης καὶ Ὀκταβίαν καὶ τῆς οἰκείας γαμετῆς, ἀδελ-

1. Ηλείοις m.	Πίλοις vulgo.	Ἠλείοις B.	2. ἐστεφανούτο A.
6. νῆσον] Ἴσον A.	Ἰσον B.	7. ἐκ τῆς] ἐξ G.	9. διαχειρισά-
μενος B.
15. τῆς αὐτοῦ]	τὰ τῆς G.	18. Κλαυδίῳ]	Κλαυ-
δίον G.
22. Ὀκταβίαν]	δὲ κατὰ βίαν om.	G.	

genere, pullis nimirum, solempni quadriga, et deceminge vectus, Isthmū, Pythiis, Elaeis et Actiis ludis a praeconibus coronatus procedebat; mutatisque Olympiadibus, ridicule se ipsum in scena promebat.

Eodem quoque tempore Isthmum Peloponneso in insulam formandae, perfodere molitus est.

Idem ex Graecia Romam reversus, rursum tumultum praesentens Argos tendit et a domesticorum quopiam neci traditur; ut vero auctores alii scribunt, violentam ipse sibi necem conscivit.

Vespasianus vir consularis et magnanimus adversus Iudaeos perduelles a Nerone misus, duobus praeliis fusos in urbem collegit et obsedit. Iosephus Iudaeorum dux vix belli periculo salvus, Neronis necem et imperii successum Vespasiano praedicit.

Nero quidem a praecessore Romanorum Imperatore Claudio, utpote privignus, in filium adoptatus, Claudio defuncto annis 13, ex aliorum sensu 14, imperavit; quo infelicis et foedius nunquam Romani subierunt imperium; omnia quippe tyrannidis et crudelitatis facinora edidit; intemperantiae excessus, caedes, Agrippinae matri et propriae coniugi mors illata,

- V. 271 φου τε γνησιου και θελου προς πατρος και άλλων πολλων συγγενων, και των εν ιερουσαλα. επι πασι δ' αυτου τοις ανυχημασι και τον πρωτον κατα Χριστιανων ενεδειξατο διαγωμον, ηνλικα Πετρος και Παυλος οι θεοτατοι αποστολοι τω υπεμ Χριστου μαρτυρησαντες κατεστειφθησαν αγωνι, ο μεν κατα κεφαλης ανασκολοπι-5 σθεις, ως αυτος ηρετισατο, ο δε την αγιαν εκτριψεις κεφαλην, Παυλος· περι ων ο Ρωμαϊκος συγγραφευς Τερτυλλιανος ταδε *Υγραφει*· ενετνευετε τοις υπομνημασιν υμων; εκει ευρησετε πρωτον Νερωνα τουτο δογματισαντα, ηνλικα μάλιστα εν Ρωμη την ανα-10 τολην πασαν υποταξας ωμδς ην εις παντας διωκτης. τοιουτω 10 της κολυσεως ημων αρχηγη κανχωμεθα. ο γαρ ειδως εκεινον νοησαι δυναται ουκ αν, ει μη μεγιστον αγαθων ην υπο Νερωνος κατακριθηναι. ταυτη γουν ουτος θεομαχος εν τοις μάλιστα πρω-15 τος ανακηρυχθεις επι τας κατα των αποστολων εκηρηθη σφραγας. Παυλος δη ουν επι της Ρωμης την κεφαλην απετριμηθη και Πε-15 τρος ωσαυτως ανασκολοπισθηται και αυτον λεγεται. και πισοιυται γε την ιστοριαν η Παυλου και Πετρου εις δευρο κρατη-15 σαισα επι των αυτοθι κοιμητηριων προρησεις. τοιουτοι και Γάιος
- P. 341 ιστορικος, ανηρ εκκλησιαστικος, ομοια γραφει Πρδκλυ τον της Φρυγων αιρσεως διαλεγόμενος εν τοις χρόνοις Ζεφυρινου, πεν- 20 τεκαιδέκατος της Ρωμαίων εκκλησίας επίσκοπος κατα Σεβηρον Ρωμαίων αυτοκράτορα. εγω δε τα τροπαια των αποστολων εχω.

6. ηρετισατο A. ηρετησατο G. 7. Vulgo Τερτυλιανος. 8. Vulgo εντνευετε. ευρηθησα A. ευρηθησαι B. 12. μεγιστον m. μεγιστη G. 17. η Πετρον και Παυλον G. 18. γάιος BP. Γάιος G. 20. Ζεφυρινου] δε εγενετο addit m. 21. σεηρον A. σεηρον B. Σεβηρον G.

vita germano fratri nec non patruo consanguineis pluribus ac senatoria dignitate conspicuis viris adempta; sceleribus cunctis, velut coronidem, primam in Christianos persecutionem adiecit, qua Petrus et Paulus fidei victoria redimiti sunt; hic ex animi desiderio capite inverso cruci suffixus, ille vero, nempe Paulus sacro capite amputato necatus, de quibus Tertullianus scriptor Latinus haec habet. Commentaria nostra legistis? In eis hoc primum Neronem sancientem reperietis; cum maxime oriente Romanis legibus subacto, ferox persecutor in omnes insanivit. Tali poenarum nostrarum auctore gloriamur. Qui enim hominem noverit, ingentis successus condemnationem eius esse potest cogitare. Hoc pacto itaque ille deo infensus hoetis inter inignes primus renunciatus ad apostolorum perpetranda caedem impulsus est. Paulus igitur Romae capite abscisso, et Petrus pariter crucis supplicio eius tempore fertur damnatus; et in hunc usque diem in sepulcris eorum encomium perseverans, historiam veram esse confirmat. His non absimilia Caius historicus vir ecclesiae obsequio mancipatus cum Proclo quopiam e Phrygum secta disceptatione edita scribit Zephyrini Romanorum ecclesiae pontificis 15 et Severi Imp. tempore. Ego

ἐν γὰρ θείῃσιν ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸν Βασίλειον ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν Ὀστιανῶν, εὐρήσεις τὰ τρόπαια τῶν ταύτην ἰδρωσαμένων τὴν ἐκκλησίαν. τούτοις ἀκόλουθα καὶ Διονύσιος ὁ Κορινθίου ἐπίσκοπος γράφει, ὡς δηλονότι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐμαρτύρησαν. ταῦτα καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς τοσαύτης νοουθεσίας τὴν ἀπὸ Παύλου καὶ Πέτρου φυτεῖαν γενηθεῖσαν Ῥωμαίων τε καὶ Κορινθίων συνεκράσατε. καὶ γὰρ ἄμφω καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κόρινθον φοιτήσαντες ἡμᾶς ὁμοίως ἐδίδαξαν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκδιδάξαντες ἐμαρτύρησαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν.

10 Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος μετὰ Πέτρον τὸν Κορυφαῖον Λίνος ἔτη ιη΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρφξδ΄.

Τῆς θείας συγκλήσεως ἔτη ξδ΄.

Νέρωνος τὸν βίον ἀσχερῶς καταλύσαντος Οὔεσπασιανὸς ὑπὸ 15 τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν Ἰουδαίαν βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. Γαλβῦς δὲ στρατηγῶν Ἰβηρίας εἰς Ῥώμην παρελθὼν κρατεῖ μῆνας ἐπτὰ. τοῦτον Ὄθων ἀνελὼν εἰς τῶν ἐν τέλει κρατεῖ μῆνας τρεῖς ἐπὶ τῆς Ῥώμης, ὃν Βιτέλλιος κτείνας κρατεῖ μῆνας ἧ΄. οὗτος Σαβῖνον τὸν ἀδελφὸν Οὔεσπασιανοῦ διατρίβον-

1. Βατικανὸν καὶ ἐπὶ m.	2. εὐρήσεις B.	3. καὶ] ὁ G.
4. ὡς] ὁς m. ἡμεῖς G.	ἐμαρτύρησαν B. νοουθεσίας Barber.	5. ὑμεῖς m. Vulgo νομοθεσίας G.
6. γενηθεῖσαν B.	γεννηθεῖσαν G.	7. ἄμφω m. ἀφοῖν G.
8. ἐπὶ τῶν G.	14. ἀσχερῶς τὸν βίον G.	17. ὄθων B. ὄθων A.
9. οὗτος G.	18. ὄν] ὄν G.	κτείνας om. G.
	19. τὸν ἀδελφόν] ἀδελφὸν τοῦ G.	

vero, inquit, apostolorum tropaea penes me habeo. Ad Vaticanum quippe et viam Ostiensem profecto eius ecclesiae fundatorum tropaea occurrunt. Istis consona Dionysius Corinthi episcopus parem martyrii palmam sortitus scriptis reliquit firmata. Et vos quoque talibus institutis et monitis instructi Romanorum Corinthiorumque germen Petri Paulique studio pullulans coniunxistis. Etenim uterque frequens Corinthi nostrae visitator salutis nobis documenta reliquit; paribusque praeceptis illustrata Italia, non diassito ab invicem tempore fidei testimonium fuso sanguine firmavere.

Romanorum ecclesiae post Petrum apostolorum coryphaeum primus episcopus Linus annis 18.

ANNI MUNDI 5564.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 64.

Nerone foeda morte sublato, Vespasianus in Iudaea a militibus Imperator proclamatur. Galba vero Romani exercitus per Hispaniam dux Romam advolans menses septem tenet imperium. Hunc Otho inter Romanos proceres conspicuus interficit et regnat menses tres. Vitellius Romae degens rerum summa potitur menses octo. Iste Sabinum Romae quoque morantem

τα κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ φόβῳ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ ἀδελφοῦ ἐν τῷ Καπετωλίῳ προσφυγόντα κατὰ τὸν ναὸν τοῦ Διὸς μνείει, πολιορκήσας τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ναὸν ἐμπρήσας. ὁ δ' αὐτὸς ἐπὶ Δομετιανοῦ παραχρήμα ἀγγρέθη τοῦ νεωτέρου παιδὸς Οὐέσπα-
 Dσιανοῦ πεμφθέντος εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς. τὸν γὰρ πρὸς 5
 βύτερον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελέσαντα καταλειπὸν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, ὡς Ἕλληνες μυ-
 θεοῦσιν, ἐφ' οἷς ἠκηκοίε παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ Χριστοῦ τῆς βασιλείας καὶ τῶν λοιπῶν ἐδοκιμήσεων, κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχῶν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων ἐπανε-
 10 θόντι τῶν ἐκείσε Γυμνοσοφιστῶν. ἐλθὼν οὖν εἰς Ἑλλάδα χειροῦ-
 ται τὰς ἀποστάσας πόλεις. κἀκεῖθεν εἰς Ῥώμην παραγίνεται, βα-
 V. 272 σιλέσας κοσμίως καὶ ἀντιθέτως τῷ Νέρωνι. βίους γὰρ καὶ τὰ τῆς πόλεως ἀνακαλεῖται δίκαια, τοὺς τε ἐπανωστάντας βαρβά-
 ρους Βραξύλους καὶ Βρεττανοὺς καὶ Λάκας καὶ Σαρμάτας διὰ 15
 τῶν παιδῶν παρασησάμενος Δομετιανοῦ καὶ Κυρνεαλλῶν.

P. 342

Εὐσεβίου.

Τίτος Ἰουδαίους πολιορκήσας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα κατασκά-
 ψας καὶ μυριάδας ἀνδρῶν ἐφόνευσε. φησὶ δὲ καὶ Ἰώσηπος λιμῶ
 καὶ μαχίρῳ ρί' μυριάδας ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας τρεῖς μυριάδας 20

2. προσφυγόντα] φεύγοντα G. 8. ἐπὶ BP. ἐπὶ G. 4. παι-
 δός] παιδὸς τοῦ G. 7. καταλειπὸν B. ὡς Ἕλληνες μυθεύ-
 (supplevi μυθεύουσι) addidi ex B, qui in his ipsis verbis desinit.
 Dehinc ubi Goari lectionem simpliciter pono, recepta lectio codici
 A debetur. 9. τοῦ Χριστοῦ τῆς] τῆς Χριστοῦ G. 11. εἰς τὴν
 Ἑλλάδα G. 16. Κυρνεαλλῶν] Κερεαλλῶν m. 17. Εὐσεβίου]
 P. 376. et Histor. eccles. III, 5. 19. Ἰώσηπος] Bell. Iud. VI, 4.
 20. ρί' μυριάδας] μυριάδας ρί' G. ἀπολέσθαι] ἀπίκτισεν A.

et fratris Vespasiani Imperatoris renunciati causa Capitolium fuga occupare
 tentantem, ad Iovis templum obsidione posita et fano igne devastato confec-
 cit; idemque confestim a Domitiano Vespasiani filio iuniora a patre illuc
 misso peremptus est. Vespasianus enim Tito filio maiore bellis adversus
 Iudaeos perficiendis relicto in Graeciam diverterat, quo tempore Apollonio
 Tyanaco ex India et Brachmanarum et Gymnosophistarum convictu Aegy-
 ptum reverso factus obviam, de Christi regno aliaque laudandis rebus vi-
 rum diasserentem audierat. In Graeciam appulsus rebelles civitates parere
 coegit; exinde Romam usque transfretatus moderatum et Neroniano oppo-
 situm gessit imperium; census enim et cuncta civitatis restituit iura;
 motosque barbaros, Broxylos, Britannos, Dacos et Sarmatas missis in eos
 Domitiano et Cereali filiis repressit.

Ex Eusebio.

Titus Iudaeos obsedit, Hierosolyma subvertit, myriadesque hominum
 plurimas delevit. Fame vero ferroque hominum myriades 110 confectas,

διαπερᾶσθαι αἰχμαλώτων. αἴτιον δὲ τοῦ τοσοῦτο πλήθους κατὰ τὴν πόλιν εὐρησθαι φησι τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν, ἐν ἣ πάντες οἱ τοῦ ἔθνους συνελλυθότες ὡς ἐν εἰρκτῇ συνεκλεισθησαν. Ἔδει γὰρ τοὺς ἐν ἡμέραις τοῦ πάσχα ἐπιβεβουλευκότας τῷ σωτῆρι 5 ἡμῶν παθεῖν.

Οὐεσπασιανὸς τὸ Καπετώλιον ἐμπρησθὲν ἀνυποκόμῃσεν. B

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσις.

Ὁ κολοσσὸς Ῥόδου ἀνεστάθῃ μῆκος ποδῶν ρκζ' ἐκ χαλκοῦ.

Λοιμὸς κατὰ τὴν Ῥώμην μέγας, ὡς καθ' ἡμέραν ὑπὲρ μυ- 10 ρίους θνήσκειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν.

Οὐεσπασιανὸς ἀποικίας ἐκπέμψας τελευτᾷ νόσῳ.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἔτη λ'. C

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρφξζ'.

15

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ξς'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ἀγρίππα Ἰουδαίων βασιλέως.

Ἔως τοῦ μικροῦ τούτου Ἀγρίππα ἡ ὑπὸ ἀλλοφύλων βασι-
λεία τῶν Ἰουδαίων κατηργήθη διαρκέσασα ρ' ἔτη οὕτω. Ἡρώδης
πρῶτος ὁ τὰ νήπια ἀνελὼν ἐν Βηθλεὲμ ἔτη λς'. Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς

1. τοῦ] τὸ G. τοσοῦτο πλήθος] τοσοῦτον πλήθους A. 8. Ὁ
et Ῥόδου om. G. 15. Vulgo ἔτος. 18. διαρκέσασα Scaliger
p. 80. Vulgo διασεκδάσασα.

alias tres captivorum abductas Iosephus scribit. Multitudinis autem adeo
numerosae in urbem collectae paschatis festum, ad quod celebrandum unde-
quaque conveniebant, ex quo velut in caveam coniecti et conclusi sunt,
causam fuisse affirmat. Eos enim qui sui paschatis festo salvatori nostro
composuissent insidias, eodem in festo mutuas poenas referre decebat.

Vespasianus Capitolium incendio vastatum restituit.

Tumultus Alexandriae.

Colossus aereus pedum 127 erectus.

Pestis adeo vehemens per Romanam urbem grassata est, ut continuis
diebus plurimis hominum 10,000 efferrentur.

In Cypro tres urbes terrae motu subversae.

Vespasianus Romanis coloniis propagatis morbo correptus vita defun-
gitur.

Antiochiae episcopus 2 Ignatius Deifer annis 80.

ANNI MUNDI 5566.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 66.

Agrippae Iudaeorum regis reliqua gesta.

Iudaeorum regnum annis centum perseverans, a regibus alieno sanguine
ortis ad minorem Agrippam hoc modo prorogatum, extinguitur. Hero-
des omnium primus, ille Bethleemicorum infantium parricida annis 37, Ar-

Δαυτοῦ ἔτη θ'. Ἡρώδης ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη κδ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς Ἡρώδου, ὁ σκυληπόβρωτος Ἡρώδης, ἔτη ζ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ μικρὸς λεγόμενος, ἔτη κγ'. ὁμοῦ ἔτη ρ'.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος κατὰ τόδε τὸ χρονολογραφεῖον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἔτους δευτέρου Οὐεσπασιανοῦ ἔτη εφξζ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατα-5 κλυσμοῦ γτκέ'. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ βφνέ'. ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου τοῦ ναοῦ διὰ Σολομῶνος ἔτη * *. ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς ἤτοι δευτέρου ἔτους Δαρείου ἔτη * *. ἀπὸ δὲ τῆς P. 343 δευτέρας ἐπισκευῆς ἔτη * *. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀντιόχου πολιορκίας ἔτη * *. ἀπὸ δὲ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ ἔτη λδ'. 10

V. 273

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ φοε'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη οε'.

Βασιλεὺς Ῥωμαίων ἡ Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ ἔτη β'.

Τῆς συγκλήτου πρεσβευσαμένης, ὡς τινες, Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη δευτέρω τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτι, καὶ παραγοῆμα 15 θνήσκει θεηλάτως· ὡς δὲ Ἕλληνες ἱστοροῦσι, φαρμάκω Δομυτιανὸς αὐτὸν ἀνέβλεν ὁ ἀδελφὸς ἔρωτι τῆς μοναρχίας. εὐδαίμονα δὲ φασιν ἀποδείξαι τοῖς πράγμασι τὴν πόλιν, καὶ τὴν ὄλην

2. ὁ σκυλ — Scaliger. ἔτη . . . ὁ σκυλ — A. ἔτη ὁ σκυλ — G.

Ἡρώδης deletit Scaliger. Sed vide p. 333 a. 3. λεγόμενος add.

AP. om. G. 4. Συνάγεται] Conf. chron. pasch. p. 247. et Eusebium p. 877. Vulgo χρονολογραφίον. 6. βφνέ] βονέ m.

7. ἔτη] α'δ' supplet m. 18. βασιλεὺς A. 17. τῆς αὐτοῦ μοναρχίας G. 18. φασιν] αὐτὸν add. m. ὄλην om. G.

chelaus eius filius annis 9, Herodes eius frater annis 24, Agrippa Herodis filius, Herodes vermium pabulum dictus, annis 7 postremo filius eius minor Agrippa vocatus annis 23. Quorum summa anni 100.

Tempus omne hucusque lapsum secundum praesentem chronographicum computum ita colligitur.

Ab Adam ad annum Vespasiani secundum anni 5567.

A diluvio vero anni 3325.

Ab Abrahami natalibus anni 2255.

Ab inchoati templi Salomonis primordio anni 1094.

A prima templi reparatione, id est Darii anno secundo, anni

A templo secundum reparato anni

Ab Antiochi altera obsidione

A salute per crucem parta anni 34.

ANNI MUNDI 5575.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 75.

Romanorum Imperator 8 Titus Vespasiani filius annis 2.

Divini honores Tito anno imperii eius secundo, ut quidam referunt, senatus consulto deferuntur; qui plaga caelitus immissa improviso interiit; at si fidem Graecis demus, eius frater Domitianus regnandi cupidus veneno submovit. Urbem rerum omnium secundam universumque Romanum im-

Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, εἴπερ τιτὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ. B ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμπρησμός. ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ Βέσβιον ὕρος κατὰ κορυφῆς ῥαγέν πῦρ ἀπέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξει τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. ἀλλὰ 5 τοῦτον Δομετιανὸς, ὡς εἴρηται, φθόνῳ τῆς ἐπιπραγίας καὶ τῷ τῆς αὐτοκρατορίας ἔρωτι φαρμάκῳ δολοφονήσας βασιλεύει μετ' αὐτὸν ἔτη ιβ', σὺν αὐτῷ δὲ ιδ', κατὰ δὲ ἄλλους ιε', κάκιστα χρῆσάμενος τῇ ἀρχῇ, ἕπαν ὀμότητος καὶ πλεονεξίας καὶ φονικῆς πράξεως καὶ αἰσχρορργίας εἶδος μετιῶν, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ βα- 10 σιλια πληρωθῆναι τῆς ἀκολασίας. οὗτος Νερβᾶν μετέστησεν ὡς ἐπιβουλον τῆς ἀρχῆς καὶ δι' αὐτὸν Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα φιλόσοφον ἐφρούρησεν, ὡς φίλον αὐτοῦ, κείρας αὐτὸν καὶ δέσμιον C ἀγαγὼν εἰς δεσμοτήριον. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἔπεισε τὸν φιλόσοφον μὴ τοῖς πραττομένοις ἐπιπλήττειν καὶ ἐγγελαῖν. τότε μὲν 15 οὔνται καὶ τὸ πολυθρόνητον ἔπος εἰρηκέναι πρὸς αὐτὸν καὶ παραρῆμα γενέσθαι ἄφαντον, ὡς Φιλόστρατος μαρτυρεῖ,

Ὅδ' μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.

Δομετιανὸς ἐπατριίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης.

Τότε καὶ ἄξυλον γὰρ ἠκοδόμησεν.

20 Ἐνούχλειον ἄνδρας ἐκώλυσε.

Σεβαστὴν ἀνηγόρευσε τὴν ἰδίαν γαμετῆν.

2. αὐτοῦ] Vulgo αὐτόν. αὐτοῦ A. αὐτόν G. 15. Vulgo πο-
λυθρόλλητον. κρός] κρο' A. 16. μαρτυρεῖ] ιστορεῖ G.
17. Versus Homericus Iliad. γ, 13. Vulgo κτενέεις ἐπεὶ οὗτι.
19. ἄξυλον] Vulgo ἄξυλον, consentiente A. sine lignea materia Eusebius p. 378. γὰρ om. G. 20. ἐκώλυσε m. ἐκέλευσε G.
οὐκ εἶπε Eusebius p. 328. 21. καὶ om. A.

perium prae his qui regnaverant prius, felix effecisse asserunt. Stupendum eius tempore incendium Romae visum; voragine quoque in Vesuvii montis vertice aperta adeo copiosus ignis erupit, ut vicinis urbibus devastatis regionem quaqua versus percurrerit. Domitianus fraternae felicitatis invidia et imperandi aestu motus veneno Titum dolose sustulit; et post eum regnat annis 12 una cum eo 14, iuxta alios 15; imperio turpiter abutitur; crudelitatis, avaritiae, caedium et turpitudinis nullum speciem non edidit; adeo ut regia ipsa intemperantiae sceleribus conspurcetur. Hic Nervam, ceu imperio insidiantem, urbe depulit et Apollonium Tyaneum philosophum eius amicam capite tonsam vincum sub custodia eius occasione tenuit; sed neque sic philosophum ab arguendi libertate et gestis omnibus subsannandis compescuit. Tunc celebre carmen illud ab eo prolatum, nec ipsam ulterius visum, auctore Philostrato fabulantur:

Me non interimes, non hoc tibi fata dederunt.

Domitianus patricios plures in exilium egit.

Eodem tempore asylum aedificavit.

Viros eunuchos fieri prohibuit.

Propriam uxorem Augustam renunciavit.

D Τοὺς μᾶθηματικὸς δεύτερον ἀπέλασε καὶ φιλοσόφους τῆς Ῥώμης.

Τῆς Ἑστίας τρεῖς παρθένοι ἱέρειαι κατεδικάσθησαν ἀλοῦσαι φθορᾷ. καὶ αὐτὴς Κορνηλία ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων ἱέρεια ζῶσα κατωρέγῃ φθορᾷ περιπεσοῦσα. 5

Ἐπὶ αὐτοῦ Λάικας καὶ Νασαμῶνες ἐπαναστάντες Ῥωμαίους διεφθάρησαν.

Δομετιανὸς ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Λακῶν καὶ Γερμανῶν.

Ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς πόλεσι ἄμπελον φντεῦσθαι ἐκάλυψε, πολλοὺς τε τῶν εὐπατριδῶν ἀνείλε. 10

P. 344 Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβίδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μὴ τις Ἰουδαίων βασιλικῶν γένους ἀπολειφθῇ.

Οὗτος μετὰ Νέρωνα δεύτερος Χριστιανὸς ἐδίωξε, καὶ Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἄπολεν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ περιώρισεν, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἑώρακεν, ὡς ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος φησι. 15 πολλοὶ δὲ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησαν κατὰ Δομετιανὸν, ὡς ὁ Βρέττιος ἱστορεῖ, ἐν οἷς καὶ Φλαυία Δομετίλλα ἑξαδεκλητὴ Κλήμεντος Φλαυίου ὑπατικοῦ, ὡς Χριστιανὴ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδύεται· αὐτὸς τε Κλήμης ὑπὲρ Χριστοῦ ἀναιρεῖται. τούτου **B** δὲ Στέφανός τις τῶν ἀπελευθέρων εἶς, τῇ πρὸς τὸν δεσπότην 20 εὐνοία Κλήμεντι ἐνεδρεύσας τὸν Δομετιανὸν ἀνείλε, τιμῆς τε παρὰ τῆς συγκλήτου ἡξιώθη ὡς αἰσχος Ῥωμαίους ἀπαλλύξας.

8. τῶν] Vulgo τὸ. δουῶν A. 10. Vulgo εὐπατριδῶν.
20. πρὸς τὸν δεσπότην m. τῇ περὶ τοῦ δεσπότην. 21. κλήμεντα
Am. Κλήμητι G.

Mathematicos philosophos urbe facessere secundo iussit.

Virgines tres Vestae sacerdotes, quod essent scortatae, condemnantur. Rursumque Cornelia sacerdos virginum Vestalium praecipua, stupro admisso, viva in terram defoditur.

Sub eo Daci et Nasamones bello tumultuantes profugantur.

De Dacis et Germanis Domitianus triumphat.

Idem in urbibus vitem plantari vetuit; patriciosque nonnullos e vita sustulit.

Domitianus, ne quis Iudaeorum regii generis superasset, cunctos stirpe David ortos interimi iussit.

Hic post Neronem persecutionem in Christianos movit secundam. Iohannem theologum urbe pulsus in Patmos insulam, ubi, Irenaeo teste, divinam accepit revelationem, ablegavit. Christiani plurimi, ut Brettius scribit, sub Domitiano martyrium passi sunt; inter quos Flavia Domitilla Flavii Clementis viri consularis consobrina, Christianae fidei nomine in Pontiam insulam, exsul deportatur; Clemens ipse pro Christo vitam amittit. Huius libertorum quispiam Stephanus nomine, ex suo in Clementem affectu paratis insidiis Domitianum interfecit; isque idem quod eiusmodi opprobrii foeditate Romanos liberasset, honores a senatu decretos accepit.

Τῆ Ῥωμαίων ἐκκλησία ἐπίσκοπος γέγονε μετὰ Πέτρον τὸν Κο- V. 274
ρυφαῖον Ἀνεγκλήτος ἔτη δύο.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφός'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ος'.

5 Ῥωμαίων βασιλεὺς Δομετιανὸς, ἔτη δώδεκα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφός'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ος'.

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγήσατο δ' Κλήμης ἔτη θ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφοή'.

10 Τῆς θείας σαρκώσεως οή'.

Τούτου καὶ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους μέμνηται
πρώτῃ ἐπιστολῇ εἰπὼν, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν
συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὄνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. τούτου ἐπιστολῆ
μία γησιὰ Κορινθίους φέρεται, ὡς ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας
15 γραφεῖσα, στάσεως ἐν Κορίνθῳ συμβύσης τότε, ὡς μαρτυρεῖ
Ἡγήσιππος, ἥτις καὶ ἐκκλησιάζεται.

Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Εὐάρεστος ἔτη θ'.

Ἐν Ῥώμῃ θεοσημαὶ πολλαὶ καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης
γεγόνασιν.

20 Ἀλεξανδρείας γ' ἐπίσκοπος Αἰμίλιος ἔτη ιβ'.

5. βασιλεὺς Α. 7. ομ. Α. 10. σαρκώσεως ομ. Α. 11. τού-
του καὶ ὁ ἀπόστολος Ρ. τέλος G. 14. μία] ἡμία G. 18. Vul-
go θεοσημαίαι.

Romanae eccles. post Petrum Coryphaeum fuit episcopus Anacletus an-
nis 2.

ANNI MUNDI 5676.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 76.

Romanorum Imperator 9 Domitianus annis 12.

ANNI MUNDI 5677.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 77.

Romanae ecclesiae pontifex 4 Clemens annis 9.

ANNI MUNDI 5678.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 78.

Clementis istius epistola ad Philippenses prima meminit apostolus di-
cens: „cum Clemente et reliquis coadiutoribus meis, quorum nomina in
libro vitae scripta sunt;” Germanam eius ad Corinthios epistolam, quasi
a Romana ecclesia, tumultus cuiusdam Corinthi exorti occasione scriptam
ab ecclesia vulgo recipi, et coram publice legi, auctor est Hegeippus.

Romanorum episcopus 5 Evaristus annis 9.

Romae et per orbem universum plurima visa prodigia.
Alexandriae episcopus 3 Aemilius annis 12.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρηπζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πζ'.

Ἡγησίακου περὶ τῶν ἐκ γένους Δαβὶδ καὶ τοῦ σωτῆρος
ὑπὸ αἰρετικῶν διαβληθέντων Δομετιανῶν.

Ἔτι δὲ περιῆσαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱῶν Ἰούδα τοῦ⁵
κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, ὡς ἐδηλότευσαν ἐκ γένους
Βόντες Δαβὶδ. τούτους ὁ Ἰούκατος ἤγαγε πρὸς Δομετιανόν. ἐφο-
βεῖτο γὰρ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ Ἡρώδης, καὶ
ἠρώτησεν αὐτοὺς πόσας κτήσεις ἔχουσιν ἢ πόσων χρημάτων κ-
ριεύουσιν. οἱ δὲ εἶπον ἀμφότεροι ἐννακισχίλια δηνάρια ὑπάρχειν¹⁰
αὐτοῖς μόνα, ἐκάστου αὐτῶν ἀνήκοντος τοῦ ἡμίσεως. καὶ ταῦτα
οὐκ ἐν ἀργυροῖς ἔφασκον ἔχειν, ἀλλ' ἐν διατιμῆσει γῆς πλέθρων
λθ' ἑξ ὧν καὶ τοὺς φόρους ἀναφέρειν καὶ αὐτοὺς αὐτουρ-
γοῦντας διατρέφειν.

Ἱεροσολύμων γ' ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη ζ'.

15

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρηπζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πζ'.

Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης φιλόσοφοι ἤματιον.

5. καὶ υἱῶν m. 6. ὡς] οὗς m. 7. ὄντας m. 10. ἐν-
τακ — m. 17. et 653, 2. σαρκώσεως om. A. 18. Εὐφράτης]
Ephrates Eusebius p. 379. Ephrates p. 382.

ANNI MUNDI 5587.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 87.

Ex Hegesippo de iis, qui ex genere David et salvatoris ab haereticis apud Domitianum delati sunt.

Erant adhuc inter vivos ex domini familia, ex Iudae nimirum eius secundum carnem fratris filii, quorum nomen tanquam ex David stirpe ortorum ad Domitianum detulerunt. Iucatus quidam accusator praecipuus extitit. Timebat enim Domitianus ad Herodis instar domini adventum. De possessionibus autem quas habent, aut quarum facultatum se dominos scriberent, interrogavit; respondit uterque: deseriorum duntaxat novem millibus bona sua aestimari, media nimirum parte alterutri adscripta. Haec autem non numerato, sed iugerum terrae 89 pretio possidere; ex quibus vectigalia penderent, ipsique manibus propriis victum sibi quaeritarent.

Hierosolymorum episcopus 3 Iudas annis 7.

ANNI MUNDI 5587.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 87.

Apollonius Tyanaeus et Ephrates philosophi vigeant.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εφη'.*

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη πη'.

Δομετιανοῦ αἱ τιμαὶ καθηρέθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου. καὶ οἱ ἀδίκως ἀπέλασθέντες ἐπανήλθον. ἔνιοι δὲ καὶ ἀπέλαβον τὰς ὁδοὺς.

Τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδόνου ἐκ β' λόγου D
τοῦ πρὸς τὰς αἰρέσεις.

Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι μαρτυροῦσιν οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν
10 Ἰωάννη τῷ τοῦ κυρίου μαθητῇ συμβεβληκότι παραδεδωκέναι
τὸν Ἰωάννην. παρέμεινε γὰρ αὐτοῖς μέχρι τῶν Τραιανοῦ χρόνων.
τούτοις ἀκόλουθα καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ ἐπιγεγραμ-
μένῳ λόγῳ „Τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος” γράφει· μετὰ τὴν Δο-
μετιανοῦ τοῦ τυράννου τελευτὴν ἐπανελθεῖν ἐκ τῆς Πάτμου τὸν P. 346
15 Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, ἐπισκόπους τε παρακληθέντας τοῖς πλη-
σιοχώροις ἔδειξαι κατέστησε· τισὶ δὲ καὶ ὄλας ἐκκλησίας ἀρμόσαι.
ἐν οἷς καὶ περὶ τὴν τοῦ νεανίσκου προστίθησιν εὐχρηστον ἱστο-
ρίαν τοῖς ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων μεταμελομένοις συμβαλλομέ-
νην, ὅπως αὐτὸν ἐπισκόπῳ τινὶ τῶν παρὰ τὴν Ἀσίαν παρέθετο,
20 διαμαρτυρούμενος αὐτῷ περὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας. κάκεῖνος βα-

4. ἔνιοι ἀπέλαβον καὶ τὰς G. 10. συμβεβηκότις G. 18. μετα-
μελλομένοις A. μεταμελομένοις G. 20. διαμαρτυρούμενος G.

ANNI MUNDI 5588.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 88.

Honores Domitiano a senata delati abrogantur, revocantur pariter ab
exsilio iniuria relegati; quorum nonnulli receptis etiam bonis potiti sunt.

Ex sancti Irenaei Lugdunensis episcopi libro adversus haereses
secundo.

De sancto Ioanne theologo.

Seniores quique per Asiam Ioanni domini discipulo aetate pares tradi-
tiones ecclesiae eum reliquissae testantur. Ad eorum siquidem tempus et ad
Traiani imperium superfuit salva. His consona Clemens Alexandrinus
opere inscripto, „quis dives salvatur” profert. Ioannem videlicet theo-
logum amoto e vivis Domitiano tyranno ex insula Patmo reversum episco-
pos vicinis provinciis expetitos concessisse et nonnullis etiam ecclesias plu-
res commendasse, quibus ex vita peccatis infecta primo reapsistentibus
perutilem de quodam adolescente atterit historiam. Ut eo nimirum episcopi
cuiusdam manibus commisso, episcopum salutis eius curam agere Ioannes
obtestatus est. Hanc licet Christi lavacro lustratum divinaque verbi prae-
ceptis eruditum sibi ipsi vivere permittit. Eum iuvenes aetate pares frau-

πίσας αὐτὸν καὶ στοιχειώσας τῷ θεῷ λόγῳ εἶασεν· ὃν ἡλικιω-
 ται τινες ἀπατήσαντες λήσταρχον διὰ ῥώμην σώματος προ-
 εστήσαντο. τοῦτον ὁ θεολόγος ἀπαιτήσας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου
 Β μετὰ τινα χρόνον, ὡς Χριστοῦ παραθήκην, κἀκείνου διαποροῦν-
 τος, εἶτα διδαχθέντος περὶ τοῦ νεανίσκου τὴν ζήτησιν ἀπαι- 5
 τεῖσθαι, καὶ οὐ περὶ χρημάτων στενάξας ὁ αὐτὸς ἐπίσκοπος ἔφη
 τεθνάναι θεῷ καὶ ἀρχιληστήν ἀποφῆναι. ὁ δὲ ἀπόστολος αὐτοῦ
 καταγνὸς τῆς περὶ τὸν νεανίσκον ἀμελείας, ἔφιππος δι' ἑαυτοῦ
 καταλαβὼν τὸ ληστήριον καὶ τὸν νεανίαν φεύγοντα καταδιώξας
 εὐχαῖς καὶ δάκρυσιν ἐν γῆρᾳ βαθυτάτῳ καταλαμβάνει, λόγοις τε 10
 χρηστοῖς καὶ πρὸς μετάνοιαν ἄγουσι καὶ ἑλπίδα ζωῆς φωταγω-
 γήσας, οἰμωγαῖς καὶ δάκρυσι, μεθ' ἑαυτοῦ ἐπαγγάγε, τὴν διὰ
 C μετανοίας τε σωτηρίαν καὶ ἄφεισιν χαρισάμενος καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐπιστήσας· ὡς πάντας μέγα παράδειγμα καὶ τρόπαιον ἀναστά-
 σεως καὶ παλιγγενεσίας γνώρισμα τὴν μετάνοιαν διδαχθῆναι ἐν 15
 αὐτῷ.

Ῥωμαίων βασιλεὺς ἰ' Νερούας ἐβασίλευσεν ἔτος ἔν.

ΚΟΣΜΟΥ ἜΤΗ ,εφθ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πθ'.

Νερούας πρῶτος καὶ σοφῶς βασιλεύσας νόσῳ τελευτᾷ ἐν κή- 20
 ποις Σαλοστιανοῖς.

2. κατεστήσαντο G. 3. παρὰ] ἀπό G. 4. διαποροῦντος A.
 7. ἀρχιληστήν P. ἀρχιληστῆ G. 10. Vulgo γῆρει.

dibus irretitum, quod viribus et animo praestaret, praedonum ducem effe-
 cerunt. Hunc evoluto temporis quodam spatio, ceu Christi depositum sibi
 reddi theologus expetiit. Haesitat primum episcopus; mox non repetun-
 darum pecuniarum, sed adolescentis non redditi reum se agi expertas, ex
 imo pectore suspirans, fatetur iuvenem deo mortuum, et praedonum ducem
 factum. Obiurgata episcopi circa iuvenis custodiam incuria, apostolus
 eques, nullo duce usus, ad praedonum agmen delatus, fugientemque iu-
 venem infirmo conatu insequutus, precibus et lacrymis remoratur, verborum-
 que blanditiis, et quae ad poenitentiam et vitae renovandae spem faces
 adderent, nec non planctibus emollitum secum reduxit; et salute peccato-
 rumque remissione per poenitentiam donata, restituit ecclesiae; ex quo
 exemplum non vulgare et resurrectionis tropaeum et vitae per poeniten-
 tiam reparandae argumentum cuncti collegerunt.

Romanorum Imperator 10 Nerva regnavit anno unico.

ANNI MUNDI 5589.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 89.

Nerva temperate prudenterque imperans morbo correptus in hortis
 Salustianis moritur.

Ἐπὶ τούτου φησὶν ὁ Φιλόστρατος Ἀπολλώνιον τελετήσασαι τὸν Τυανέα καταγηράσαντα, καὶ τὰ περὶ τῆς τελευτῆς τῷ Νερβῷ V, 276 κατασημῆναι καὶ γράμμασιν οἰκείοις.

Ῥωμαίων ἰα' ἔβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη ιθ'.

5 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη β'.

Ἰούστος Τιβερεὺς Ἰουδαῖος συγγραφεὺς ἔγνωρίζετο.

Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ Πλίνιον Σεκοῦνδον ἠγούμενον ἐπαρχίας πλήθῃ Χριστιανῶν κατακρῖναι θανάτῳ. περὶ ὧν ἀπορῶν τί πρῶ- P. 347
10 ξοὶ κοινοῦται Τραϊανῷ, μηδὲν ἄξιον θανάτου πρᾶττειν αὐτοῦς, πλὴν τοῦ μὴ θύειν εἰδώλοις, καὶ ὅτι Χριστὸν ὡς θεὸν ἔωθεν ἕμνοῦσιν ἀνιστάμενοι, ἀπεχόμενοι πάντων κακῶν. πρὸς δὲ ἀντέγραψε Τραϊανὸς, μὴ ἐκζητεῖσθαι Χριστιανούς.

Τραϊανὸς δὲ Δάκας καὶ Σκύθας ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθριάμ-
15 βευσεν, ἐπαρχίαν ποιήσας τὴν Λακίαν.

Ἐν Ῥώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσοῦ οἰκία.

Ἀσίας δ' πόλεις κατεπτύθησαν, Ἐλαία, Μύρινα, Πυτάνη
καὶ Κόμη, Ἑλλάδος δὲ Ὀποντία καὶ Ὠρίτος.

Τὸ Πάνθειον ὑπὸ κεραννοῦ διεφθάρη.

B

4. ιθ' θ' Α. 8. Πλίνιον m. Δήμιον G. Vide Eusebium p. 380.
ἐπαρχίας Α. 17. Μύρινα vulgo. Πυτάνη m. Κατάνη G.
Pütanen Eusebius p. 380.

Et regnante Apollonius Tyaneum decrepita aetate diem extremum obiisse, obitumque Nervaе propriis litteris praenunciavisse refert Philostratus. Romanorum Imperator 11 Traianus annis 19.

ANNI MUNDI 5690.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 90.

Iustus Tiberiensis Iudaeus scriptor agnoscebatur.

Plinium Secundum provinciae cuiusdam praefectum Christianorum multitudinem immensam morte damnasse Tertullianus scribit; de quibus quid ageret, dubius litteris ad Traianum refert, nullius alterius criminis eos reos agi, nisi quod idolis sacra facere detrectantes, antelucanis hymnis Christum velut deum colerent et ab omni sceleris specie sibi temperarent. Ad quem, Christianos ad mortem non inquirendos Traianus rescripsit.

Traianus Daciae et Scythiae devictis, Daciaque in provinciam redacta, de ipsis triumphum egit.

Domus aurea Romae conflagravit.

Urbes quatuor Elaea, Myrina, Pytana et Cumae terrae motu in Asia corruerunt.

In Graecia pariter Opuntia et Oritus.

Pantheum fulmine insigniter laesum.

Γαλατίας γ' πόλεις σισμιῶ κατεκτώθησαν.
 Ρώμης ἐπίσκοπος ε' Ἀλεξάνδρος ἔτη ιβ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,σφ'κ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἡρών ἔτη κ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,σφ'ζ'.

5

Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος β' ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐπὶ Τραϊανῷ
 τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κατεστέφθη μαρτυρίῳ.

Ἀλεξανδρείας δ' ἐπίσκοπος Κέρδων ἔτη ε'.

C Οὗτος ἐπὶ Τραϊανῷ ἐμαρτύρησεν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν διωγμῷ.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος γ' Ἰούστος ἔτη ε'.

10

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τέταρτος Ζαχαεῖος ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,σφ'ζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη η'ζ'.

Ἰωάννην τὸν θεολόγον καὶ ἀπόστολον Εἰρηναῖος καὶ ἄλλοι
 ἱστοροῦσι παραμείναι τῷ βίῳ ἕως τῶν χρόνων Τραϊανῷ· μεθ' 15
 ὃν Παιπίας Ἱεραπολίτης καὶ Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος
 Δάκουσταὶ αὐτοῦ ἐγνωρίζοντο.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος πέμπτος Τωβίας ἔτη δ'.

1. γαλατίας A.	4. „In Barb. et Perez. Hero sequitur Ignatium:
prout legitimus ordo requirit.” m.	8. Sequebantur κόσμον ἔτη
σφ'ζ', quae delevit m.	12. ,σφ'ζ' P et Barber. ,σφ'ς' G.
13. η'ζ' P.	η'ς' G.		

Galatiae civitates tres terrae motu dirutae.
 Romae episcopus 6 Alexander annis 12.

ANNI MUNDI 5595.

Antiochiae episcopus 3 Hero annis 20.

ANNI MUNDI 5596.

Deifer Ignatius Antiochiae episcopus secundus Traiani principis tem-
 pore pro Christo martyrii coronam accepit.

Alexandriae episcopus 4 Cerdo annis 10.

Hic persecutione sub Traiano mota martyrio mortem oppetiit.

Hierosolymorum episcopus 3 Iustus annis 6.

Hierosolymorum episcopus 4 Zacchaens annis 4.

ANNI MUNDI 5597.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 97.

Iouannem theologum et apostolum usque ad Traiani tempora supersti-
 tem Irenaeus et alii conscribunt; quibus etiam Pappias Hierapolites et
 Polycarpus Smyrnae episcopus eius auditores celebrabantur.

Hierosolymorum episcopus 5 Tobias annis 4.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρ'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων.

Τραιανὸς ια' ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ'.

5 Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Κυρήνην καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Θηβαΐδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικοῦντας Ἕλληνας διεφθάρσαν. V. 277
P. 348

Ἀντιόχεια κατεπιτύθη παρόντος Τραιανοῦ.

Τραιανὸς Ἀσσία Κόντῳ τῆς Μεσοποταμίας ἐξῆραι τοὺς 10 στασιάζοντας ἐκέλευσεν. ὁ δὲ πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων ἀνελών ἡγεμῶν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται.

Τοὺς ἐν Σαλαμίνι τῆς Κύπρου Ἕλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν.

Τραιανὸν ἡ σύγκλητος θεὸν ἐψηφίσατο.

15 Τραιανὸς νόσω τελευτᾷ κατ' Εὐσέβιον ἐν Σελενοῦντι, κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσαυρίας δυσεντερία.

Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἔβδομος γέγονε Ξύστος ἔτη θ'.

Ἀλεξανδρείας ε' ἐπίσκοπος Πρῖμος ἔτη ιβ'.

Ἱεροσολύμων ἕκτος ἐπίσκοπος Βενιαμὴν ἔτη β'.

4. ιθ' om. A. 8. τοῦ Τραιανοῦ G. 10. Ἰουδαίων μυριάδας G.
12. Τὴν Σαλαμίνην, ἥτοι Κωνσταντίαν λέγει τῆς Κύπρου, ἐν ᾧ καιρῷ, ὡς οἶμαι, καὶ Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον οἱ Ἰουδαῖοι ἀντί-
λον magro A. 18. ε' addidit m.

ANNI MUNDI 5600.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 100.

Romanarum rerum reliquae.

Traianus Imperator 11 annis 19.

Iudaei circa Libyam, Cyrenem, Aegyptum, Alexandriam et Thebaidem motis in locorum illorum Graecos incolas armis profligati.

Antiochia Traiano in ea morante motu terrae concidit.

Quinto Lysiae Mesopotamiae duci tumultuantes Traianus delere praecepit. Ille Iudaeorum non paucis millibus exstinctis Iudaeam regendam in facinoris praemium accepit.

Iudaei Graecis Salaminae Cypri occisis urbem vastaverunt.

Traianum in deorum numerum senatus retulit.

Traianus dysenteriae labe percussus, Seleunte, si Eusebio, sin aliis fides detur, Seleucia Isauriae moritur.

Romanorum episcopus 7 factus est Xystus annis 9.

Alexandriae episcopus 5 Primus annis 12.

Hierosolymorum episcopus 6 Beniamin annis 2.

Georg. Syncellus. I.

Ἱεροσολύμων ἑβδομος ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἔτη β'.
Ἱεροσολύμων ἡ' ἐπίσκοπος Ματθίας ἔτη β'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ, ρχθ'.

C Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρθ'.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς Αἴλιος ἔτη κα'.

5

Κοδράτος ὁ ἱερός τῶν ἀποστόλων ἀκουστής Αἰλιῷ Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι λόγους ἀπολογίας ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν, ὡδὲ πως ἰστορῶν, ἐν οἷς ἔφη· τοῦ δὲ σωτήρος ἡμῶν τὰ ἔργα αἰεὶ παρῆν. ἀληθῆ γὰρ ἦν, οἱ θεραπευθέντες καὶ οἱ ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν οὐκ ὤφθησαν μόνον θεραπευόμενοι καὶ ἀνιστάμενοι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ παρόντες, οὐδὲ ἐπιδημοῦντος μόνου τοῦ σωτήρος, ἀλλὰ καὶ ἀπαλλαγέντος ἦσαν ἐπὶ χρόνῳ ἱκανῷ· ὥστε καὶ εἰς τοὺς D ἡμετέρους χρόνους τινὲς αὐτῶν ἀφίκοντο. τούτῳ καὶ Ἀριστείδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀκόλουθα τῷ αὐτοκράτορι προσεφώνησεν Ἀδριανῷ, ἕπερ δεξιόμενος ὁ Καῖσαρ σὺν τοῖς κα- 15 ρὰ Σερενίου λαμπροτάτου ἡγουμένου, ὡς ἄδικον εἶη κτείνειν γράψαντος Χριστιανούς ἀκρίτως ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἐγκλημάτων, γράφει Μινουκίῳ Φουνδανῷ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας Ἀδριανὸς μηδένα κτείνειν ἄνευ ἐγκλημάτων καὶ κατηγορίας.

2. ματθίας P et Barber. Ματθαῖος G. 9. καὶ οἱ θεο— m.
10. μόνον P. μόνον G. οἱ θεο. καὶ οἱ ἀνιστ. G. 13. τούτῳ m. τούτο G. 16. σερενίου P. Σερενίου G. Sereuo Eusebius p. 383.
γράφαντος P. γραφάμενος G. 18. Φουνδανῷ Scaliger p. 81.
Vulgo Φουνάφ. ad Armoicum Puntium Eusebius.

Hierosolymorum episcopus 7 Ioannes annis 2.
Hierosol. episc. 8 Mattheus annis 2.

ANNI MUNDI 5609.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 109.

Romanorum Imperator 12 Aelius Adrianus annis 12.

Apostolorum sacer auditor Quadratus Aelio Adriano pro Christianis defensionem obtulit, in hunc fere modum res ab eis gestas prosecutus. Quae praestabat opera salvator, conspiciantur; a praestigiis enim longe aberant, et a morbis curari et a mortuis homines excitari non vidimus duntaxat, sed et ipsi a morbis curati et a mortuis excitati persistere vivi; nec modo salvatore in terris adhuc peregrinante visi, sed illo etiam in caelos abeunte superfuere diutius; adeo ut eorum quidam nostra etiam tempora attigerint. Oratione non absimili Aristides Atheniensis philosophus pro Christianis coram Adriano principe declamavit. His acceptis, lectis etiam quae Serenus dux illustrissimus scripserat, causa nimirum haud dicta sceleris cuiusvis obtentu Christianos occidi nefas esse; Minutio Fundano Asiae proconsuli litteris Adrianus imperat, nullum crimine non pleno probato, et accusatione non praemissa, morti tradendum.

Ἀδριανὸς Ἰουδαίους κατὰ Ἀλεξανδρέων στασιάζοντας ἐκόλασεν.

Ἀδριανὸς χρεῶν ὀφειλὰς τῶν ἐπ' αὐτὸν πόλεων ἀνηκούσας P. 949 τῷ δημοσίῳ λόγῳ ἀπέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας.

5 Ὁ αὐτὸς Ῥωμαίοις φόρους πολλοὺς ἐχαρίσατο, ὅθεν ἡ σύγκλητος θεῶν αὐτὸν ἐψηφίσατο.

Ὁ αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῷ καταπτωθεῖσαν καὶ Νικαίαν πόλεις Βιθυνίας χρέμασιν ἀνεστήσατο.

10 Ὁ αὐτὸς Ἀθηναίους ἀξιώσασιν ἐκ τῶν Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους ἐπισυνέταξε, χειμάσας εἰς Ἀθήνας καὶ μνηθεὶς τὰ Ἐλευσίγια, καὶ γεφυρώσας Ἐλευσίνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κηφισοῦ ποταμοῦ.

Ἰλιούταρχος Χαιρωνεὺς φιλόσοφος ἐπιτροπεύειν Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατεστάθη γηραιός. V. 278

15 Σέξτος φιλόσοφος καὶ Ἀγαθόβουλος καὶ Οἰνόμαος ἐγνωρίσθη.

Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν.

Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Αἴγυπτον διεφθάρησαν πολέμῳ.

Ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐρημωθεῖσαν Ἀδριανὸς ἐπεμψεν.

20 Ἀδριανὸς πατὴρ πατρίδος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστῆ ἀνηγορεύθη.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ὄγδοος Τελεσφόρος ἔτη 1.

8. αὐτῶν] αὐτῶν A. 8. πόλεις] πόλιν G. 9. ἀξιώσασιν A.
15. Σέξτος Scaliger p. 81. Vulgo Σέκτος. 22. Vulgo Ρωμαίων.

Judaeos in Alexandriae cives tumultuantes Adrianus ultus est.

Adrianus subiectarum sibi civitatum debita publico aerario pendenda, combustis etiam tabularum cautionibus remisit.

Idem ipse tributa plurima Romanis remisit; ex quo senatus in deorum numerum eum retulit.

Idem Nicomediam Nicaeamque Bithyniae urbem terrae motu dirutam collatis expensis restauravit.

Collectas Draconis Solonisque leges Atheniensium precibus idem concessit; hieme Athenis traducta, Eleusiniis initiatus est; et Eleusinam Cephiso amne inundatam, ponte constructo, reparavit.

Plutarchus Chaerontensis philosophus Graeciae procuratorem provecta iam aetate agere, ab Imperatore compulsus.

Sextus philosophus et Agathobulus et Oenomanus florebant.

Sauromatae debellati.

Judaei per Aegyptum et Libyam diversis praeliis contriti.

Adrianus in Libyam desertam colonias mandat.

Adrianus pater patriae et uxor eius Augusta salutat.

Romanorum episcopus 8 Telesphorus annis 10.

C Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος τέταρτος Κορνήλιος ἔτη εγ'.
Ἀλεξανδρείας ε' ἐπίσκοπος Ἰούστος ἔτη ι'.

Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῷ κατεπτόθησαν.

Ἱεροσολύμων ἑνατος ἐπίσκοπος Φίλιππος ἔτη β'.

Ἱεροσολύμων δέκατος ἐπίσκοπος Ἐνέκας ἔτος ἔν.

Ἱεροσολύμων ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ἰούστος ἔτη δ'.

Ἱεροσολύμων δωδέκατος ἐπίσκοπος Λεβὶς ἔτη δ'.

5

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχα'.

D Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ραα'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων.

10

Βασιλέως ιβ' Ἀδριανοῦ Ἀλλίου ἔτη.

Ἀδριανὸς παραχειμῶν ἐν Ἀθήναις μνεῖται τὰ Ἐλευσίνια·
ἐνθα καὶ ἤξεν ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ καὶ βιβλο-
θήκας συστησάμενος.

Ἀδριανὸς κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων στρατεύματα ἐξέπεμψε, 15
P. 850 καταδραμόντων τῶν Ἰουδαίων ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης μετὰ
πολλοὺς πολέμους. ἤγειτο δὲ τῆς Ἰουδαίας Τίνιος Ροῦφος ὁ καὶ
πολεμήσας τοὺς Ἰουδαίους· τῆς Ἰουδαίων ἀποστάσεως Χοχεβᾶς
τις ὁ μονογενὴς ἤγειτο, ὃς ἐρμηνεύετο ἀστὴρ. οὗτος Χριστιαν-
οὺς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ῥωμαίων συμ- 20

13. βιβλοθήκας A. βιβλιοθήκας G. Conf. p. 354 b.

18. χοχεβᾶς

εις P. Χοχεβάστης G. Cochebas Eusebius p. 383.

Antiochiae episcopus 4 Cornelius annis 13.

Alexandriae episc. 6 Iustus annis 10.

Nicopolis et Caesarea terrae motu evercae.

Hierosolymorum episcopus 9 Philippus annis 2.

Hierosolymorum episcopus 10 Henecas anno uno.

Hierosolymorum episcopus 11 Iustus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 12 Levis annis 4.

ANNI MUNDI 5621.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 621.

Reliqua Romanorum gesta.

Atii Adriani Imp. 12 anni * *

Adrianus Athenis hibernans sacris Eleusiniis initiatur; ibidem agone-
nem posuit, et aedificia publicis pluribus reparatis, etiam bibliothecas
instauravit.

Adrianus in Iudaeos perduelles Aegyptum incursibus post plura bella
vastantes exercitum misit. Praesidebat Iudaeae Tinnius Rufus, qui etiam
Iudaeos prostravit. Iudaeorum rebellibus ducem se praebuerat Chochebas
quidam unigenitus, vocabulo astrum designante dictus; qui Christianos
ipseos belli societatem in Romanos inire detrectantes variis poenis afflixit.

μαχεῖν. Ἰουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν. καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος
πέρας ἔσχεν, ἁλόντων Ἱεροσολύμων τὸ ἔσχατον, ὡς μηδὲ λῆθον
ἐπὶ λῆθον ἀφεθῆναι, κατὰ τὴν θείαν φωνήν. ἔνθεν οὖν εἰργον-
ται πάντη τῆς πόλεως ἐπιμένειν, προστάξει θεοῦ καὶ Ῥωμαίων
ἡκράτει διασπαρέντες κατὰ παντός.

Ἀδριανὸς ὑδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαταῖς τῆς Ἰταλίας.

Ῥώμης ἐπίσκοπος 9 Ὑγίνος ἔτη δ'.

B

Ἀντιοχείας ε' ἐπίσκοπος Ἔρωσ ἔτη κς'.

Ἀλεξανδρείας ἑβδομοσ ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη κγ'.

10 Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τρισκαιδέκατος Ἐφραῖμ ἔτη β'.

Φαβουρίνος καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζοντο.

Ἡρώδης ῥήτωρ Ἀθηνεύς.

Μάρκος ῥήτωρ Βυζάντιος.

Ἱεροσολύμων τεσσαρεσκαιδέκατος ἐπίσκοπος Ἰωσήφ ἔτη β'.

V. 279
C

15 Ἱεροσολύμων πεντεκαιδέκατος ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη γ'.

Καθ' ὃν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τελεῖται καὶ ἐσχάτη γέγονε τῆς πόλεως
καὶ τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἄλωσις. λοιπὸν πρῶτος ἐξ ἔθνων ἐπί-
σκοπος Ἱεροσολυμῶν Μάρκος ἔτη γ'.

9. οὖν om. G. 4. ἐπιμένειν] ἐπιμένειν G. 7. ὕγιнос P et Eu-
sebius p. 383. ὕγινοσ A. Ὑγινοσ G. Ὑγινοσ Scaliger. 10. ἕως
τούτου χρόνου διήρκασαν οἱ ἐκ περιτομῆς ἐπίσκοποι Ἱεροσολύμων
margo A. 14. om. A.

Rebus autem Iudaeorum in pessum procedentibus, bellum in eos motum
exitum sortitur captis ultimo Hierosolymis, in quibus probando Christi
vaticinio lapidi superpositus lapis non est relictus; quo denuo commeari
ipsi in orbem universum dei nutu et Rom. virtute dispersi omnino vetantur.

Adrianus hydrope affictus Baiae Italiae diem extremum obit.

Romanorum episcopus 9 Hyginus annis 4.

Antiochiae episcopus 5 Heros annis 26.

Alexandriae episcopus 7 Eumenes annis 13.

Hierosolymorum episcopus 13 Ephraem annis 2.

Favorinus et Polemon rhetor agnoscebantur.

Herodes rhetor Atheniensis.

Marcus rhetor Byzantinus.

Hierosolymorum episcopus 14 Ioseph annis 2.

Hierosolymorum episcopus 15 Iudas annis 2.

Eius tempore postrema et absoluta genti Iudaeorum captivitas et ever-
sio ab Adriano illata est. Deinceps primus ex gentilibus Hierosolymorum
episcopus creatus est Marcus annis 8.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχθ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη ρκθ'.

Ἱεροσολύμων ἐκκαίδεκατος ἐπίσκοπος, πρῶτος δὲ ἐξ ἐθνῶν
Μάρκος ἔτη η'.

D

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχλ'.

5

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη ρλ'.

Ῥωμαίων ἐξ βασιλευσε Τίτος Ἀντωνίνος, ὁ ἐπικληθεὶς εὐσε-
βῆς, σὺν τοῖς πασιν Ἀδρηάτῳ καὶ Λουκίῳ ἔτη κγ'.

Ἀντωνίνος πατήρ πατρίδος προσηγορεύθη.

Ἰουστίνος φιλόσοφος προσηγορεύθη, ὃς ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς 10
ὄρθου λόγου βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ἐπέδωκε.

P. 351 Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἰ Πίος ἔτη ιε'.

Κατὰ τοὺς χρόνους Ὑγεινοῦ καὶ Πίου ἐπισκόπων Ῥώμης
ἕως Ἀνικήτου Οὐαλεντινιανὸς καὶ Κλέδων ἀρχηγοὶ τῆς Μαρξίω-
νος αἰρέσεως ἐπὶ Ῥώμης ἐγνωρίζοντο. 15

Μεσομήδης Κρής ποιητῆς νόμων καθαρωδικῶν ἐγνωρίζοντο
καὶ Ταῦρος Πλατωνικός καὶ Βηρέτιος.

Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς στρατηγὸς ἐγνωρίζετο.

Ἐπίκτητος καὶ Εὐφράτης καὶ Περεγρίνος ὁ ἑαυτὸν ἐμπρήσας

2. om. A. 8. Vulgo Ἀβρηάτῳ. 12. ἰ add. P. 13. Ὑγεινοῦ
Scaliger p. 82. Vulgo Ὑγινοῦ. Hygino Eusebins p. 384. 16. Με-
σομήδης Scaliger. Vulgo Μεσομήδης. Mesomides etiam Eusebins.
17. πλατωνικός P et Scaliger. Vulgo Πλάτων. Βηρέτιος Scali-
ger. Vulgo καὶ βηρετίων. 19. περεγρίνος P. Περεγρίνος G.

ANNI MUNDI 5629.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 129.

Hierosolymorum episcopus 16, ex gentilibus primus omnium assumptus,
annis 8.

ANNI MUNDI 5630.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 130.

Romanorum Imperator 13 Titus Antonius cognomento Pius, una cum
filiis Aurelio et Lucio, annis 23.

Antoninus pater patriae appellatus est.

Iustinus quoque philosophi nomen adeptus est; qui in rectae fidei
nostrae defensionem librum Antonino obtulit.

Romanorum episcopus 10 Pius annis 15.

Hygini Pique Roman. episcoporum temporibus Valentinianus et Cerdo
Marcionitarum haereseos auctores Romae vivebant.

Mesomides Cretensis poeta citharoedidicis institutis celebris.

Taurus Platonicus Berytius, et Arrianus philosophus Nicomediensis
belli dux agnoscebatur.

Epictetus et Euphrates et Peregrinus, qui se ipse in flammis Cala-

κατὰ μῆμῃσιν Καλανοῦ Βραχυμῆνος τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα γυμνοσοφιστοῦ.

Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος στοικῆς Χαλκηδόνιος, Βα-Β σιλείδης Σκυθοπολίτης· οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐρηρησίμου Κα-
σαρος γενόμενοι.

Κρήσκης κυνικὸς φιλόσοφος Ἰουστίνῳ τῷ καθ' ἡμᾶς θείῳ φιλοσόφῳ τὸν μαρτυρικὸν συνεσκεύασε θάνατον ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ λιχνότητι κυνικῆν.

Ἀλεξανδρείας ἑβδομος ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη * *.

10 Ἀλεξανδρείας ὄγδοος ἐπίσκοπος Μαρκιανὸς ἔτη ε'.

Ἱεροσολύμων ἑκαταδέκατος ἐπίσκοπος Μάρκος ἔτη η'.

Ἱεροσολύμων ἑπτακαταδέκατος ἐπίσκοπος Κασσιανὸς ἔτη ε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχλη'.

V. 280

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρλη'.

15

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχμ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρμ'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ε' Πῖος ἔτη ιε'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ια' Ἀνίκητος ἔτη ια'.

D

1. τοῦ om. G. 2. γυμνοσοφιστοῦ Scaliger. Vulgo γυμνοσοφιστής.
3. ὁ Ἀπολλώνιος στοικῆς G. Χαλκηδόνιος] Carthaginiensis
Eusebius p. 384. Βασιλείδης G. 6. Κρήσκης m. Κρίσκος G.
Crescens Eusebius p. 385. 9. ιγ' supplet m. 13. 14. 16. Vul-
go ἔτος. 15. delet m. 17. ις' addit m. 18. Ἀνίκητος] Ni-
cetas Eusebius p. 385.

num Brachmanem Gymnosophistam Alexandri tempore clarum imitaturus coniecit.

Maximus Tyrius et Apollonius Stoicus Chalcedonensis et Basilides Scythopolita Verissimi Caesaris magistri.

Crescens Cynicus philosophus Cynicorum liguritione inustus et ab Iustino reprehensus, divino viro inter nostros philosophiam profitenti mortis per martyrium auctor fuit.

Alexandriae episcopus 7 Eumenes annis 13.

Alexandriae episcopus 8 Marcianus annis 10.

Hierosolymorum episcopus 16 Marcus annis 8.

Hierosolymorum episcopus 17 Cassianus annis 5.

ANNI MUNDI 5638.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 138.

ANNI MUNDI 5640.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 140.

Romae episcopus 10 Pius annis 15.

Romae episcopus 11 Anicetus annis 11.

Ἐπὶ τούτου Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς ἐξ αἵρέσεων μετήγαγεν.

Ἀλεξανδρείας ἑτατος ἐπίσκοπος Κελαδίων ἔτη ιδ'.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος Πούπλιος ἔτη ε'.

Ἱεροσολύμων ἑνεακαιδέκατος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη δ'. 5

Ἱεροσολύμων εικοστὸς ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη β'.

P. 352

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εργ'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρη'.

Ῥωμαίων ιδ' ἔβασίλευσε Μάρκος Ἀνθῆλιος ὁ καὶ Οὐῆρος, Λούκιός τε Ἀνθῆλιος καὶ Κόμοδος ἔτη ιδ'. 10

Λούκιος Καῖσαρ ἱεροσολύμων ἐν Ἀθήναις εἶδε πῦρ ἀπὸ θυσιαῶν εἰς ἀνατολὴν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον.

Λούκιος Καῖσαρ Πάρθους ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθρῶμβωσεν.

Οὐλόγγεσος Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέ-15
δραμε.

B Περειγῆριος ὁ φιλόσοφος ἐν πανηγύρει πῦρ ἀνάψας ἑαυτὸν ἐνέπρησε μιμούμενος Κελαδὸν Βραχμανὸν τὸν κατὰ Ἀλεξάνδρον γυμνοσοφιστήν.

Πολύκαρπος ὁ ἱερώτατος Σμύρνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χρι-20
στοῦ μαρτυρίῳ ἐτελειώθη διωγμοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν γεγονότος.

3. Κελαδίων AP cum Eusebio. Κελάδιος G. 4. ἐφ' Α. ἐνδέκα-
τος G. Vide Eusebium p. 335. 5. Maximinus Eusebius.

Hinc tempore haereticos plures Polycarpus Romae recipiscere coegit.
Alexandriae episcopus 9 Celadion annis 14.

Hierosolymorum episcopus 18 Publius annis 5.

Hierosolymorum episcopus 19 Maximus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 20 Iulianus annis 2.

ANNI MUNDI 5653.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 153.

Romanorum Imperator 14 Marcus Aurelius, qui et Verus, et Lucius Aurelius Commodus annis 19.

Lucius Caesar Athenis sacra faciens ignem ab occidente partem orientis omnem pervagantem conspexit.

Lucius Caesar de Parthis subactis triumphavit.

Vologesus Parthorum rex in Romanam ditionem excurrit.

Peregrinus philosophus media Panegyrica solemnitate, accenso rogo, Calanum Brachmanem philosophum Gymnosophistam Alexandri tempore notum imitatus, vivum se in eum immisit.

Polycarpus sacerrimus Smyrnae episcopus, persecutione per Asian exorta, martyrio pro Christi nomine consummatus est.

Πολλοὶ δὲ κατὰ τὰς Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἠθλήσαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγράφονται εἰς μνήμην τοῖς μετέπειτα.

Ῥωμαῖοι Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας καὶ Λάκας καὶ Κουάβδους καταπάλαισαν.

Λοιμώδης τε νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἔφθασε. C

Λούκιος αὐτοκράτωρ ἐνάτω τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτι ἐτελεύτησεν.

Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ, ἱερὸς 10 ἀνὴρ, ἤκμαζε, καὶ Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας, ὃς καὶ βιβλίον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκε.

Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ἱερὸς ἀνὴρ, ἠγνωρίζετο.

Ὀππιανὸς ἀλιευτικῶν ποιητῆς ἤκμαζε, Κλιῆς τῷ γένει.

15 Ταῖς Χριστιανῶν εὐχαῖς ὁ Ῥωμαίων στρατὸς δέψει διαφθεῖ-
ρεσθαι μέλλων ἐν Κουάδοις περισώζεται Θεοῦ ὕσαντος, καὶ τοὺς
πολεμίους Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας σκηπτῷ διαφθείραντος,
ὡς καὶ αὐτὸς Ἀντωνίνος ἐπιστελλῶν μαρτυρεῖ. Περτίναξ ἠγεῖτο
τοῦ στρατοῦ, ἐφ' οὗ Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ.

20 Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἱβ' Σωτήριχος ἔτη θ'.

V. 281

Ἀντιοχείας ἕκτος ἐπίσκοπος Θεόφιλος ἔτη ιγ'.

Θεοφίλου τούτου συγγράμματα διάφορά εἰσι καὶ φέρονται.

1. καὶ om. G. 4. καὶ K.] καὶ om. A. 10. Μελίτων Scaliger.
Μελίτων G. σαδιανῶν A. 11. ἀντωνίῳ A. 22. διάφορα
accessit ex P.

Quam plures in Gallis pro Christo legitime decertaverunt, quorum gesta posterorum memoriae commendata sunt.

Romani Germanos, Sauromatas, Dacos et Quados expugnaverunt.

Grassata pestis Romam usque attigit.

Lucius princeps anno imperii 9 decessit e vivis.

Apollinaris Hierapoleos Asiaticae episcopus pietate florebat; nec non Melito Sardiniae Lydiae episcopus, qui librum apologeticum pro Christianis Antonino dedit.

Dionysius Corinthi episcopus vir religione conspicuus celebrabatur.

Oppianus genere Cilix de piscatione versibus scribebat.

Romanus exercitus supremo periculo aitique perire proximus, deo Christianorum precibus pluvias largiente hostesque Germanos et Sauromatas fulminibus impetente, ut Antoninus ipse litteris testatus est, apud Quados servatur; Pertinax, sub quo Polycarpus Romam venit, exercitus dux erat.

Romanorum episcopus 12 Sotericus annis 9.

Antiochiae episcopus 6 Theophilus annis 13.

Huius Theophili varia scripta circumferuntur.

- Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος δέκατος Ἀγριππίνος ἔτη ιβ'.
- Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος εἰκοστὸς πρῶτος Γάϊος ἔτη γ'.
- P. 353 Ἱεροσολύμων κβ' ἐπίσκοπος Σύμμαχος ἔτη β'.
- Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος Γάϊος ἄλλος ἔτη γ'.
- Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς τέταρτος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη δ'. 5
- Κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητεία.
- Ἡρωδιανὸς γραμματεὺς ἄριστος ἤκμαζε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρξξε'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη ρξέ'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων. 10

- B Τετάρτῳ Μάρκου Ἀδρηλίῳ Ἀντωνίνου τοῦ καὶ Οὐήρου
ἔτι ε.

Γαληνὸς ἰατρὸς ἄριστος ἤκμαζε τῷ γένει Περγαμηνός.

Ἰουλιανὸς νομοθέτης ἐν Ῥώμῃ καὶ Φρόντων ὁ ἑξήτωρ.

Ἀριστέιδης Σμυρναίων σοφιστής. 15

Νικόστρατος λογοποιός.

Ὀππιανὸς Κίλιξ ποιητὴς ἀλιευτικῶν.

Σέξτος ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως φιλοσόφου.

Ἄττικὸς Πλατωνικὸς φιλόσοφος.

2. Γάϊος] *Gaius* Eusebius p. 385. 4. ἄλλος add. P. 6. Κα-
ταφρυγῶν m. *Phrygum* Eusebius p. 386. ψευδοπροφητεία G.
8. ἔτος A. 9. addidi ex A, in quo ἔτος. 12. ἔτι] ἔτη G.
Post *ἔτι* aliquid excidit, de quo remansit littera s. 14. Φρόντων
Scaliger. φρότων A. Φρότων G. 15. Σμυρναίος G. 16. λο-
γοποιός P et Barber. νικοποιός G. 18. Σέξτος Scaliger. Σέκτος G.
χαιρωνέως A.

Alexandriae episcopus 10 Agrippinus. annis 12.

Hierosolymorum episcopus 21 Caius annis 3.

Hierosolymorum episcopus 22 Symmachus annis 2.

Hierosolymorum episcopus 23 Caius alter annis 3.

Hierosolymorum episcopus 24 Iulianus annis 4.

Cataphrygum falsa prophetia emergit.

Herodianus scriptor praeclarus florebat.

ANNI MUNDI 5665.

Romanorum reliqua gesta.

Annus quartus Marci Aurelii Antonini et Veri Imperatoris.

Galenus patria Pergamenus medicus eximius florebat.

Iulianus Romanus iuris consultus et Fronto rhetor.

Aristides Smyrnensis sophista.

Nicostratus orator.

Oppianus Cilix poeta de piscatu scribit.

Sextus Plutarchi Chaerontensis philosophi nepos.

Atticus Platonius philosophus.

Ἀντωνῖνος κοινωὸν τῆς βασιλείας Κόμοδον ἴδιον παῖδα C ἀνέδειξεν.

Ὁ αὐτὸς κατὰ τῶν πολεμίων σὺν αὐτῷ ἐθριάμβευσεν.

Ἀντωνῖνος καὶ Κόμοδος οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θείας 5 παντοίας παρέσχον, τὰ τε δημόσια τέλη ἀνήκαν, καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάρτας ἐπὶ τῆς Ῥωμανίας ἀγορᾶς κατέφλεξαν, νόμους καὶ διατάξεις εὖ συνειδότες ἀνεπέωσαντο.

Ἀντωνῖνος ἐν Παννονίαις, ὡς δὲ τινες ἄλλοι, ἐκ Σπανίαις νόσῳ τελευτᾷ.

10 Ῥωμαίων γ' ἐπίσκοπος Ἐλευθέριος ἔτη ε'. D

Ἀντιοχείας ἑβδομος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη γ'.

Ἱεροσολύμων εικοστὸς πέμπτος ἐπίσκοπος Ἑλλάς ἔτη β'.

Ἱεροσολύμων κς' ἐπίσκοπος Ἀπίων, οἱ δὲ Καπίτων, ἔτη δ'.

Σμύρνα πόλις τῆς Ἀσίας σεισμῷ κατεπτύθη καὶ πρὸς ἀνοι- 15 κοδομήν ἀνείθη τῶν φόρων ἔτη ε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχοβ'.

P. 354

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ροβ'.

V. 282

Ῥωμαίων ιε' ἱβασίλευσε Κόμοδος ἔτη γ'.

Κόμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστὸς ἀνεγρήθη.

20 Ὁ αὐτὸς κατὰ Γερμανῶν ἐθριάμβευσεν.

5. τέλη om. G. 8. ἀντώνιος A. 10. γ' A et Eusebius p. 386.

ἑννακαιδέκατος G. ε] XV Eusebius. 13. Vulgo Ἀπίων.

14. τῆς om. G. οἰκοδομήσ G.

Antoninus filium Commodum imperii collegam declaravit.

Idem cum eo de hostibus triumphavit.

Antoninus et Commodus Imp. congiario in populum diviso, variisque spectaculis exhibitis, publicas res curarunt, et debitorum tabulas in foro Romano incenderunt, leges constitutionesque bene publico consulentes innovaverunt.

Antoninus apud Pannonios, vel ut scribunt alii, apud Hispanos aegritudine interiit.

Romanorum episcopus 13 Eleutherius annis 5.

Antiochiae episcopus 7 Maximus annis 18.

Hierosolymorum episcopus 25 Elias annis 2.

Hierosolymorum episcopus 26 Apion, et ut alii proferunt Capiton, annis 4.

Smyrna Asiae civitas terrae motu eversa pristino statui reparanda tributis liberatur annis decem.

ANNI MUNDI 5672.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 172.

Romanorum Imperator 15 Commodus annis 18.

Commodus a senatu Augustus proclamatus.

Ειρηναῖος ἐπίσκοπος Λουγδόνων πόλιως Γαλλίας θείους λό-
γοις και πράξεισι διέλαμπε.

Τὸ Σεραπίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεφλέχθη.

B Τὰς ἐν τῷ Καπετωλίῳ βιβλοθήκας και ἄλλα τούτου μέρη
σκηπτὸς κατέφλεξε. 5

Τὸν ἐν Ῥόδῳ ἡλιακὸν κολοσσὸν τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμο-
δος τὴν ἑαυτοῦ ἔστησεν.

Ἐμπρησμὸς μέγας τὸ παλάτιον Ῥώμης και τὴν οἰκίαν τῶν
παρθένων και ἄλλα πλείστα ἐνέπρησε.

Κόμοδος τοὺς ἐν γερουσίᾳ τιμίους ἀνελὼν, ἐν οἷς και Ἰου-
λιανὸν νομοθέτην, και Ἀντωνίνον ἴδιον ἀδελφιδόον, ἐπὶ Ναρ-
κίσσου τινὸς ἑποδαμαστοῦ βασιλείῳ διαφθίρεται ἐν τοῖς βασι-
λείοις.

Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἰδ' Βίκτωρ ἔτη ιβ'.

C Ἀντιοχείας ἑβδομος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη ιγ'. 15

Ἀντιοχείας ὄγδοος ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κέ'.

Ἀλεξανδρείας δέκατος ἐπίσκοπος Ἀγριππῖνος ἔτη ιδ'.

Ἀλεξανδρείας ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ἰούλιος ἔτη ε'.

Ἀλεξανδρείας δωδέκατος ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη ις'.

Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς ἑβδομος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη δ'. 20

D Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς ὄγδοος ἐπίσκοπος Ἀντωνίνος ἔτη ε'.

6. Τὸν] Vulgo Τὸ. Dativos restituit Scaliger p. 82. 9. πλε-
στος G. 11. Ἀντωνίνον m. Ἀντώνιον G. 15. ιγ' add. P.
21. Ἱεροσολύμων] ἀλεξανδρείας A.

Idem de Germanis proffigatis triumphum egit.

Irenaeus Lugduni Galliarum civitatis episcopus divinis verbis et ope-
ribus praefulgebatur.

Serapidis templum Alexandriae conflagravit.

Structas in Capitolio bibliothecas et alias aedes vicinas fulmen e caelo
consumpsit.

Rhodio solis Colosso detracto capite Commodus proprium imposuit.

Romae Palatium, Vestaliumque virginum aedes et aliae fabricae in-
censae.

Commodus, senatus viris praestantioribus, inter quos Iulianus iuris
consultus et Antoninus germanus consobrinus, occisis, a Narcisso Imp.
quodam equisone in regia ipsa trucidatur.

Romae episcopus 14 Victor annis 12.

Antiochiae episcopus 7 Maximus annis 13.

Antiochiae episcopus 8 Serapion annis 25.

Alexandriae episcopus 10 Agrippinus annis 12.

Alexandriae episcopus 11 Iulius annis 10.

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis 43.

Hierosolymorum episcopus 27 Maximus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 28 Antoninus annis 5.

Ἱεροσολύμων εικοστὸς ἔνατος ἐπίσκοπος Οὐάλης ἔτη γ'.
Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἐπίσκοπος Νάρκισσος ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εἰρηέ'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρηέ'.

5 Ῥωμαίων ἑκαυδέκατος ἐβασίλευσεν Ἐλούιος Περτίναξ μῆνας ἕξ.
Ῥωμαίων ἑπτακαυδέκατος ἐβασίλευσε Σεῆρος ἔτη ιη'.

Περτίναξ ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ δήμου βασιλεὺς Ῥω- P. 365
μαίων ἀνηγορεύθη ἄριστος ἀγῆρ, σφόδρα τῶν στρατιωτικῶν
προνοῶν, ὑπὸ στρατιωτῶν ἀναιρεῖται διὰ τοῦτο, βασιλεύσας κατὰ
10 μὲν Εὐσέβιον μῆνας ἕξ, κατὰ δὲ ἄλλους οὐδὲ τρεῖς ὅλους· μεθ'
ὃν βασιλεύσας Ἰουλιανὸς ὁ κληθεὶς Αἰδίδιος, διὰ τὸ χρήμασι τὴν
βασιλείαν ὠνήσασθαι, καθαιρεῖται τῆς ἀρχῆς μετὰ δύο μῆνας
ὑπὸ τῶν φίλων Σεῆρου.

Σεῆρος δὲ βασιλεύσας εὐθὺς τοὺς Περτίνακος φονευτὰς
15 ἀνεῖλε.

Κλήμης ὁ Στρωματεὺς πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας ἄριστος
διδάσκαλος ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ συντάττων διέλαμπε.

Πάνταϊνος φιλόσοφος ἀπὸ στωϊκῶν ἐν τῷ θεῷ λόγῳ διέ- B
πραττεν.

20 Ἀφρικανὸς ἱστορικὸς Χριστιανὸς ἤκμαζε.

V. 283

Λεωνίδης Ὀριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησε διωγμοῦ γεγνηότος
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

5. Vulgo *Ελώιος*. 7. τοῦ δήμου — ἀνηγορεύθη accesserunt ex P.
11. ὁ Ἰουλιανὸς ὁ G. 18. πάνταϊνος A. 21. *λεωνίδης* G.

Hierosolymorum episcopus 29 Valens annis 3.

Hierosolymorum episcopus 30 Narcissus annis 4.

ANNUS MUNDI 6685.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 185.

Romanorum Imperator 16 Helvius Pertinax mensibus 6.

Romanorum Imperator 17 Severus annis 18.

Pertinax, vir praestantissimus et in militaribus rebus providus, a senatu populoque Rom. vix Imperator salutatus, a militibus conficitur; quae causa est ut, Eusebio menses sex eius imperio assignante, alii etiam integros tres negent. Eo sublato Iulianus, cognomento Didius, comparata sibi pecuniis tyrannide, vita simul et imperio post menses duos a Severi amicis exiit.

Severus arrepto principatu Pertinacis parricidas statim e medio tulit.

Clemens Stromaton auctor, Alexandrinae ecclesiae presbyter, doctor eximius, Christianae philosophiae scriptis clarebat.

Pantaenus Stoicus philosophus divino verbo exponendo vacabat.

Africanus historicus Christianus florebat.

Leonides, Origenis pater, orta Alexandriae persecutione, martyrio vitam finivit.

Μουσιανὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἠγνωρίζετο.

Ὁριγένης ὁ ματαίωφρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κενοδοξῶν Ἑλληνικοῖς δόγμασιν ἐνεωτέριζε. τοῦτον Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ὡς δόμοφρων ἐκθειάζων σὺν αὐτῷ λογισθεῖη.

Νίγηρα στρατηγὸν ἐπαναστάντα τοῖς πράγμασι καὶ τὸ Βυζάν-5
Cτιον χειρωσάμενον κατὰ τε Νικαίαις μητροπόλεως Βιθυνίας Περσι-
κὴν δύναμιν ἀθροίσαντα, καὶ Οὐλλύισσον τὸν Περσῶν βασιλέα
καὶ ἄλλους βαρβάρους ὁ Σεῦηρος ἀναιρεῖ διὰ τὸν ἑαυτοῦ στρατη-
γόν. τότε Βυζάντιον ἀναλαμβάνει πολιορκία, διαφθείρας τοὺς
Νίγηρος συνδρόμους. Σεῦηρος πρὸς Οὐλλύισσον καὶ Πέρσας πο-10
λεμήσας φηγάδα τοῦτον τρεψάμενος κατέστησε, τὴν τε Νίσιβιν
ἀνέλαβε, πάλαι προδοθεῖσαν Πέρσαις.

Ῥώμης ἰδ' ἐπίσκοπος Βλατωρ ἔτη ἰβ'.

Ῥώμης ἰε' Ζεφυρίνος ἔτη εἰδ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἔτη δώδεκα.

D Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κέ'. 15

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη μγ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἐπίσκοπος Νάρκισσος ἔτη δ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς πρῶτος ἐπίσκοπος Δολιχιανὸς
ἔτη ἰβ'.

3. δ] τοῦ G. 4. λογισθεῖη] καταγνωσθεῖη G. 6. χειρωσά-
μενος A. κατὰ τε add. P. 7. Ουλλύισσον m. 8. τὸν ἑαυ-
τοῦ στρατηγόν G. 9. τοὺς] τοῦ G. 10. Σεῦηρος Scaliger
p. 83. Vulgo Σεῦηρον. 13. ἰβ' addidit m ex p. 354 b. 14. κέ'
add. P. εἰ A. om. G. Σεφυρίνος G. Zephyrinus Eusebius p. 389.
16. Δημήτριος — μγ' add. P. 18. δολιχαστὸς A.

Musianus ecclesiasticis scriptis agnoscebatur.

Origenes ineptiis excogitandis addictus, Graecanicarum opinionum vane cupidus, Alexandriae novis intendebat. Eusebius Pamphili in sententiis cum eo concors, et summis ubique illum elevans praeconii eadem una censura feriatur.

Nigrum duce[m] res novas molitum, Byzantio patientem, et in Nicaeam Bithyniae praecipuam urbem Persarum copias commoventem, Vologesiumque Persarum regem et alios barbaros, misso militiae praefecto, Severus debellavit; Byzantium Nigri sociis interemptis obsidione recepit, versisque in Vologesium et Persas armis ipsos in fugam vertit; Nisibimque Persis prius traditam Romano imperio restituit.

Romae episcopus 14 Victor annis 12.

Romae episcopus 15 Zephyrinus annis 19, secundum Eusebium vero 12.

Antiochiae episcopus 8 Serapion annis 25.

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis 43.

Hierosolymorum episcopus 30 Narcisus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 31 Dolichianus annis 12.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχ'ς'.

P. 356

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρζς'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων.

Ῥωμαίων ις' βασιλέως Σευήρου ἔτη ιη'.

6 Σευήρος Οὐλιγίσσου Περσῶν βασιλέως φυγόντος πρὸς τὴν Νίσιβιν καὶ ἄλλας πόλεις Πέρσαις προδοθείσας, Ῥωμαίοις δὲ πρότερον ἀνηκούσας, παρεστήσατο.

Σευήρος Ἀδιαβηνοῦ καὶ Ἀραβας συμμαχήσαντας τῷ Νήγει Β καθυπέταξεν.

10 Ὁ αὐτὸς Κολχικὴν ἤτοι Λαζικὴν παρεστήσατο.

Σευήρος εἰς Ῥώμην ἔλθῶν Ἀλβῖνον τυραννήσαντα κατὰ Λουγδόνων πόλιν ἀνείλε.

Σευήρος εἰς Βρεττανίαν ἔλθῶν νόσῳ πολεμῆ τελευτᾷ ἤγουν ἐπιληψία.

15 Ῥωμαίων ιε' ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη θ' ἢ ιβ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη

C

Ἀλεξανδρείας δωδέκατος ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη V. 284

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς πρῶτος ἐπίσκοπος Δολιχιανὸς ἔτη ιβ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς δεύτερος ἐπίσκοπος Δίος ἔτη η'.

20

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψ'.

1. ἔτος Α.	2. Aberat ἔτη.	4. ἑκτακαίδεκατος βασιλεὺς Σευή-
ρος G.	11. ἀβήνων Α.	15. Ζεφυρίνος P. Ζεφουρίνος G.
16. „Vide superius posita.” m.		18. ιβ' add. P. 20. Vulgo ΚΤΟΣ.

ANNI MUNDI 6696.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 196.

Romanorum reliqua gesta.

Romanorum Imperator 17 Severus annis 18.

Severus Vologeso Persarum rege Nisibin fugere coacto, civitates plures Romanis subiectas prius ac deinde Persis relictas, recepit.

Severus Adiabenos et Arabes Nigri partes sequutos subiugavit.

Idem Colchicam, id est Lazicam, provinciam acquisivit.

Severus Romam reversus Albinum tyrannidem sibi comparare meditantem ad Lugdunum Galliae urbem occidit.

Severus in Britanniam profectus militari adverso morbo, id est epilepsi, conflictatus meritur.

Romanorum episcopus 15 Zephyrinus annis 19 aut 12.

Antiochiae episcopus Serapion annis . . .

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis

Hierosolymorum episcopus 31 Dolichianus annis

Hierosolymorum episcopus 32 Dius annis 8.

ANNI MUNDI 5700.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,ρσά'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σα'.

Ῥωμαίων ὀκτωκαίδεκατος ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ ἐπικληθεὶς
 D Καράκαλλος, υἱὸς ὧν Σενήρου, ἔτη ζ', σὸν ἀδελφῷ Γέτα,
 ὃν καὶ ἀνέλε, φονικώτερος γεγωνὶς Κομόδου καὶ πολλοὺς 5
 ἀνελὼν ἀδίκως.

Οὗτος ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸ ταύτης ἐπίσημον σὸν
 πολλῷ πλήθει διέφθειρε, διὰ στάσιν δημοτικὴν, ἀπόρροτος ὧν
 αἱμάτων καὶ μηδὲν ποτε πράξας ἀξιόλογον. 10

Ὁ δ' αὐτὸς Ἀρταβάνῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ πολεμεῖν δοκι-
 μίας ἀναιρεῖται δόλῳ πρὸς Καρίας καὶ Ἐδέσση. πόλις δ',
 αὐτὰι τῆς Ὀσσορηνῆς.

Μακρίνος δὲ τούτου παῖς συνὼν αὐτῷ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν
 ἔτος ἔν ἄρξας καὶ μῆνας ἕξ, ὡς τινες, χρηστικὸς καὶ περὶ πάντα 15
 P. 357 σπουδαῖος φανερός, μάλιστα δὲ τὰ στρατιωτικὰ, τὸ τε ὑπήκουον
 φυλάξας ἀνεπηρέαστον. οὗ χάριν τινὲς τῶν τῆς ἑώας στρατιω-
 τῶν ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ Ἀντωνίνον Ἀνθήλιον ἀνηγόρευσαν
 βασιλεῖα Ἐδεσσηνόν. τούτῳ πολεμῆσαι πειραθεὶς ὁ Μακρίνος
 ἐλαττοῦται, καὶ φεύγων περὶ τὸ Βυζάντιον ὡς αἰχμάλωτος 20
 περιεγεχθεὶς διεφθάρη.

Ῥωμαίων ὀκτωκαίδεκατος ἐβασίλευσε Μακρίνος ἔτος ἔν, ὡς δὲ
 B ἄλλοι λέγουσι, καὶ μῆνας ἕξ. ἐσφάγη δὲ ἐν Ἀρχελαΐδι.

1. Vulgo ΕΤΟΣ. εφ' m. 2. Aberat ἔτη. σ' m. 5. καὶ
 om. G. 12 et p. 357 d. Vulgo Ὀσσορηνῆς. Correxit m.

ANNI MUNDI 5703.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 203.

Romanorum Imperator 18 Antoninus, cognomento Caracalla, filius Severi,
 annis 7 cum fratre Geta, quem, pluresque alios, caedibus patran-
 dis Commodum exsuperans per summum nefas occidit.

Hic Alexandriam profectus, nec laude dignum aliquid molitus, imo
 sanguinis semper avidus, in popularis seditionis ultionem civitatis ornatum
 omnem evertit.

Artabani Persarum regi bello indicto, ad Carias et Edessam Ozroho-
 norum urbes, dolo necatur.

Macrinus eius (filius) domesticus, protectionis comes, suscepit impe-
 rium, regnavitque anno uno et, ut quidam volunt, mensibus sex, vir plane
 humanus et circa cuncta, maxime militiam sollicitus, cuius solitis mole-
 stiis et vexationibus subditum quemque immunem servari sat agebat; ex
 quo orientalium copiarum moti milites ex insidiis Antoninum Aurelium
 Edessenum Imperatorem acclamaverunt. Hunc armis repellere adorsus Ma-
 crinus superatur; Byzantiumque fugiens, huc illuc agitatus, vita mulctatur.

Romanorum Imperator 18 Macrinus anno uno, et ut asserunt nonnulli
 mensibus sex adiunctis.

Macrinus in Archelaide interemptus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *ρψι*.

- Κιρκισίους Ἐφρασιτίους ἐκάνη τὸ ἀμφιθέατρον ἐν Ῥώμῃ.
 Ῥωμαίων ιε' ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη ιθ'.
- Ἀντιοχείας η' ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη
- 5 Ἀντιοχείας ἑνατος ἐπίσκοπος Ἀδκλημιάδης ἔτη θ'.
- Ἀλεξανδρείας δωδέκατος ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη
- Ἱεροσολύμων λβ' ἐπίσκοπος Δίος ἔτη
- Ἱεροσολύμων λγ' ἐπίσκοπος Γερμανίων ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *ρψι*.

- 10 Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σι'.
- Ῥωμαίων ιθ' ἔβασλευσεν Ἀντωνίνος Αὐρήλιος ἔτη δ' .
- Ἀντωνίνος Αὐρήλιος Ἐδεσηνός μετὰ Μακρίων ἔβασλευσεν ἔτη δ', ἀνὴρ θηλυδρίας ὄλος, ἐπὶ τὸ γυναικεῖον ἦθος τετραμμή-
 15 τος κοσμούμενος καὶ ἐργαζόμενος τὰ γυναικῶν, φονικώτατος D
 σφόδρα· διὸ καὶ ἐπὶ στρατιωτῶν ἀκοντισθεὶς ἀηρέθη κακῶς V. 285
 σὺν τῇ μητρὶ. μεθ' ὃν βασιλεύει Ἀλέξανδρος ὁ Μαρμαίας υἱὸς
 ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ ἐν Ἀρχαῖς γῆς παράλου τεχθεὶς Φοινίκης, ὑπα-
 γόμενος Οὐλιανοῦ τοῦ νομοθέτου τῇ γνώμῃ, σφόδρα τῆς στρα-
 τωτικῆς ἐδτάξιας ἀντεχομένου. διὸ καὶ ἀηρέθη τοῦ βασιλέως
 7 et 8. λβ' et λγ' m. Vulgo δωδέκατος et τρισηκαδέκατος.
 9 et 10. ρψι' et σι' m. 12. Ἐδεσηνός om. G. 14. κοσμού-
 μνος om. G. 16. Μαρμαίας ex Eusebio p. 390. Vulgo Μαρμίας.
 17. ἀδελφιδός A. παράλου Scaliger p. 83. Vulgo παρ' ἄλλου.
 19. ἀταξίας G.

ANNI MUNDI 5710.

Circensibus ludis in Vulcani honorem celebratis amphitheatrum Romae conflagravit.

- Romae episcopus 15 Zephyrinus annis 19.
 Antiochiae episcopus 8 Serapion annis . . .
 Antiochiae episcopus 9 Asclepiades annis 9.
 Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis . . .
 Hierosolymorum episcopus 32 Dios annis
 Hierosolymorum episcopus 33 Germanion annis 4.

ANNI MUNDI 5711.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 211.

Romanorum Imperator 19 Antoninus Aurelius annis 4.

Antoninus Aurelius Macrino successit et imperavit annis quatuor. Vir femineae indolis, femineis educatus institutis, feminarum ornatui et exercitiis intentus, caedibus ac sanguine delectabatur; eam ob rem telis a militibus cum matre confossus misere interiit; post quem Alexander, Marmatae filius, eius consobrinus imperium colligit, qui Arcae maritimae Phoeniciae natus Ulpiani iuridici consiliis et suasu sollicitatus militarem insolentiam reprimere studebat; quem ideo sub ipsius Imperatoris conspectum milites

δρῶντος ὑπὸ στρατιωτῶν. Οὐράνιος δέ τις ἐν Ἐδέσῃ τῆς Ὀσρο-
 νῆς αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρου τυραννίᾳ
 διαφθείρεται ὑπ' αὐτοῦ, ἦνκα καὶ Πέρσας καταδραμόντας Καπ-
 παδοκίαν καὶ Νισιβίην πολιορκούοντας Ἀλέξανδρος ἐξώθησεν. ἀλλ'
 P. 858 εἰς Ῥώμην ἐπαυελθὼν ἀναιρεῖται σὺν τῇ μητρὶ Μαρμαίᾳ ὑπὸ 5
 στρατιωτικῷ θορόβῳ. Μάξιμος δέ τις Μυσὸς τὸ γένος στρα-
 τηγὸς Κελτικῆς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνη-
 γορευθῆ, κρατήσας τῆς βασιλείας Ῥωμαίων ἔτη γ'.
 Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἔτη η'.
 Ἀντιοχείας ἑνατος ἐπίσκοπος Ἀσκληπιάδης ἔτη θ'. 10
 Ἱεροσολύμων τριακοστὸς τέταρτος ἐπίσκοπος Σαρδιανὸς ἔτη ε'.

B

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *επιε'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σιέ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαρμαίᾳς υἱὸς ἔτη ιγ'.
 Ἰππόλυτος ἱερός φιλόσοφος ἐπίσκοπος Πόρθου τοῦ κατὰ τὴν 15
 Ῥώμην σφόδρα διαπρεπῶς ἦνθει ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ,
 πλείστα ψυχοφελῆ συντάττων ὑπομνήματα. εἰς τε γὰρ τὴν ἑξαή-
 μερον καὶ εἰς τὰ μετὰ τὴν ἑξαήμερον, εἰς πολλὰ τε τῶν προφη-
 τῶν, μάλιστα Ἰεζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ τῶν μεγάλων, ἔτη μὴν εἰς
 C τὰ ἄσματα καὶ εἰς ἄλλας παντοίας παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς, ἐν 20
 οἷς καὶ εἰς τὴν ἐν Πάτμῳ τοῦ θεολόγου ἀποκάλυψιν πρὸς Μαρ-

5. ἀναιρεῖται P. ἀναλεῖται G. 13. ἔτη om. A. 14. εγ' m. γ' G.

trucidavere. Uranius vero quidam Edessae Osroënorum Imperator salu-
 tatus, arrepta in Alexandrum tyrannide, ab eo neci traditur. Persas
 autem in Cappadociam excurrentes et Nisibin obsidentes Alexander in fugam
 vertit. Romam demum reversus, orto militari tumultu, cum matre Mam-
 maeae ingulatur. Porro Maximus quidam Mysia natus, Celticarum copia-
 rum dux, Romanorum Imperator a militibus acclamatur et Romano imperio
 potitur annis tribus.

Romanorum episcopus 16 Callistus annis 8.

Antiochiaepiscopus 9 Asclepiades annis 9.

Hierosolymorum episcopus 34 Sardonius annis 5.

ANNI MUNDI 5715.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 215.

Romanorum Imperator 20 Alexander Mammaeae filius annis 13.

Hippolytus sacer philosophus, Portus Romani episcopus, Christiana
 philosophia praestans, pluribus iuvandae hominum saluti conscriptis libris
 celebrabatur. Editis quippe in sex dierum opus et in ea quae priores sex
 dies illos consequuta sunt, et in praecipuorum prophetarum Ezechielis
 maxime et Danielis vaticinia, nec non in cantica et veteres passim novas-
 que scripturas, commentariis, quibus Ioannis theologi in Patmo revelatio-

κίωνα καὶ τὰς λοιπὰς αἰρέσεις, καὶ τὸν ἑξακτακτικὸν τοῦ πάσχα κανόνα ἐξέθετο περιγράψας εἰς τὸ πρῶτον ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαρμαίας τούτου, καὶ συντόμως φάναι Θεοφράδης ποταμὸς τῇ ἐκκλησίᾳ ζώντων ναμάτων γέγονε, τὸν μαρτυρικὸν 5 περιθήμενος στέφανον πρὸς τῷ τέλει. ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὰς Ὁριγένης ὁ τάλας ὑπερμενημάτισε πολλῶν τῶν γραφῶν, Ἀμβροσίου παρορμῶντος αὐτὸν εἰς τοῦτο καὶ χορηγοῦντος ἀναγκαίας τε χρείας ἀφθάνως καὶ ταχυγράφους ἐπὶ παριστῶντος ἀμείβοντας ἀλλήλους ὑπαγορεύοντι καὶ καλλιγράφους τελείους, ἕμαθ 10 κόραις ἡσκημέναις γράφειν, ἄφατόν τε προθυμίαν αὐτῶ παρέχοντος εἰς τὸ συντάττειν. ἀλλ' εἰς βάρβαρον Ἑλληνικῆς τερατολογίας παρολισθήσας ἀποκατάστασιν καὶ προὔπαρξιν ἰδογμάτισεν, ἕτερά τε ἀνόσια δόγματα· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χοροῦ τῶν ἁγίων ἐξώσθη.

15 Μαρμαία τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μήτηρ Θεοσεβῆς ἦν σφόδρα. αὕτη λέγεται ὀμιλῆσαι τῷ Ὁριγένη ἐν Ἀντιοχείᾳ διατριβούσα, μεταπεμψαμένη αὐτὸν ἐκ τοῦ Φάρου. ἡ δ' αὕτη καὶ πᾶσι τοῖς ὀνομαστοῖς τηρικαῦτα Χριστιανῶν διδασκάλους προσέκειτο διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν.

20 Καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μαρμαίας υἱὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Οὐδ- P. 359 ρανίου τοῦ τυράννου καὶ τὴν κατὰ Περσῶν εὐδοκίμησιν ἐπανελεύθων ἐν Ῥώμῃ ἀναιρεῖται σὺν μητρὶ Μαρμαίᾳ ἐν Μογοντιακῷ στρατιωτικῷ ἐπαναστάσει.

1. Vulgo ἑξακτακτικὸν ἑτηρικόν. 3. μαρμαίας A et similiter infra.

nem in Marcionem et reliquas consurgentes haereses edictam, et anporum sedecim paschalem regulam ad annum primum Alexandri Mammaeae fixo termino exposuit; et, ut verbo concludam, vivis divinorum eloquiorum fluentis ecclesiam irrigans, tandem martyrii corona redimitus est. Ex eius scriptis occasione sumpta infelix Origenes libros sacrae scripturae quam plures, (hortatore et sumptus necessarios notariosque septem, aliis post alios operae succedentibus, et viros accuratioris characteris peritos una cum puellis eadem pingendi arte praestantibus ex throno dictanti largiter subministrante Ambrosio, et quae ad scribendum cierent animum plena manu praebente), suis lucubrationibus illustravit. Verum in imum usque Graecanicarum fabularum coenum prolapsus, mundi ex integro reparationem, animorum praexistentiam et implas quasdam nugae temere efflavit; qua de causa ex sanctorum albo expunctus est.

Mammaea Alexandri principis mater summam in deum pietatem exercuisse et cum Origene ex Pharo Aegypti advocato, ipsa Antiochiae moram trahens collocuta fertur. Eadem, ex ea quam in Christum habuit fide, cunctis eius temporis religionis Christianae magistris benevolam se exhibuit.

Alexander Mammaeae filius Uranio tyranno caeso, rebus adversus Persas prospere gestis, Romam reversus, militari tumultu Moguntiae exorto, una cum matre Mammaeae neci traditur.

V. 226 ΠΕΡΣΩΝ πρῶτος Ἀρταξέρξης ἔτη πεντεκαίδεκα.

Ῥώμης ἰς ἐπίσκοπος Οὐρβανὸς ἔτη ζ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἰ' Φίλιππος ἢ Φίλιππος ἔτη η'.

Ἀντιοχείας ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ζέβεννος ἔτη ς'.

B Ἱεροσολύμων λέ' ἐπίσκοπος πάλιν Νάρκισσος ἔτη ἰ'. 5

Ἐμμανὸς ἢ ἐν Παλαιστίνῃ κώμη, περὶ ἧς φέρεται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, Νικόπολις ἐτιμῆθη καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ αὐτοκράτορος, Ἀφρικανοῦ πρεσβευσαμένου τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραφαιμένου.

Ἀφρικανὸς τὴν ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγεγραμμένην 10 πραγματεῖαν ἱατρικῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν καὶ χυμειτικῶν περιέχουσαν δυνάμεις Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ προσφωρεῖ.

Ἀφρικανὸς Ἀγγαρόν φησιν ἱερὸν ἄνδρα τοῦ πρώην Ἀγγάρου ὁμώνυμον βασιλεύειν Ἐδέσης κατὰ τούτους τοὺς χρόνους.

C Ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμειως μέχρι 15 Βελοῦν τοῦ Δελκετάδου. εἰς τοῦτον γὰρ τοῦ Σεμιράμειως γένους λήξαντος, Βελιταρῶν κηπουργὸς ἐβασίλευσε καὶ τὸ ἐκείνου γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδαναπάλλον, καθὰ Βίωνι καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκεῖ τῷ Παλῦστορι. Σαρδαναπάλλον δὲ ἀνείλεν Ἀρβάρκης Μήδος καὶ Βελοῦς ὁ Βαβυλώνιος, καὶ μετήγαγεν εἰς Μήδους τὴν βασι- 20

3. φίλιππος P. Φίλιππος G. Solum Philippi nomen habet Eusebius p. 389. 7. ἱεροῖς] ἀγίοις A. 10. ἐννεάβιβλον A. 13. ἀγγαρόν A. Αβγαρόν G. 16. Βελοῦν] Βέλεσις m. Βέλεσσιν est p. 205 d. Δελκετάδου m. γὰρ Am. χρόνον G. 18. ἐξῆς] ἐξ ἧς A. Vulgo Σαρδαναπάλλον et infra Σαρδαναπάλλον. 19. αρβάρκης A. Σαρβάρκης G. 20. Βελοῦς] Βέλεσις m.

ΡΩΜΑΡUM rex primus Artaxerxes annis 15.

Romae episcopus 17 Urbanus annis 7.

Antiochiae episcopus 10 Philetus, sive Philippus, annis 8.

Antiochiae episcopus 11 Zebennus annis 6.

Hierosolymorum episcopus 35 Narcissus secundo annis 10.

Emmaus Palaestinae vicus, de quo in evangeliiis sermo, Africano, qui libris quinque universam historiam digessit, legatione fungente, Nicopoleos titulo Alexandri Imperatoris placito ad urbium honorem ascendit.

Africanus libros novem Cestorum tractatus inscriptos, medicorum, naturalium, agriculturae, metallorumque vim omnem exponentes Alexandro isti dedicavit.

Abgarum quandam, eiusdem cum priore Abgaro nominis, virum sanctitate praecellentem, Edessae hac aetate regnavisse, narrat Africanus.

A Nino et Semiramis ad Belesim usque Delcetadi filium regnum tenuerunt Assyrii; in eo quippe deficiente Semiramis genere Belitaran quispiam hortulanus eiusque posteris, prout Bioni et Alexandro Polyhistori placitum, Assyriorum imperium moderati sunt. Sardanapalum vero Arbaces Medus et Belesis Babylonius occiderunt et ad Medos regni summam transtule-

λειαν. βασιλευσαν οὖν οἱ Ἀσσύριοι ἔτη μᾶτς'. οὕτω γὰρ λέγοντι
 Κτησία καὶ Διδώωρος ὁ Σικελιώτης συμφθέγγεται. τῶν δὲ Μή-
 δων λ' ἔτη βασιλευσάντων, τὸν ὕστατον βασιλεῖα Μήδων Ἀστυά-
 γην Κῦρος καθεῖλεν ὁ Πέρσης καὶ εἰς Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν D
 5 μετήγαγεν. βασιλευσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔτη σκῆ' μέχρις Ἀρσίου
 τοῦ Ἀρσάκου, ὃν νικήσας ὁ Φιλίππου Ἀλεξάνδρος Μακεδόσι
 τὴν Περσῶν βασιλείαν ἀπέδωκεν. ἐκράτησαν δὲ τῆς Περσικῆς
 ἀρχῆς Μακεδόνες ἔτη σ'γ'. οὓς ἐκβαλὼν Ἀρσάκης ὁ Παρθναῖος
 Πάρθοις τὴν βασιλείαν Περσῶν παρέδωκεν· ἔνθεν καὶ Ἀρσακί-
 10 δαι οἱ βασιεῖς Περσῶν ὀνομάζονται. βασιλευσαν δὲ Παρθναῖοι
 ἀπὸ Ἀρσάκου ἀρξάμενοι μέχρις Ἀρταβάνου ἔτη σο'. βασιλευσα
 δὲ Ῥωμαίων ὁ Μαιμμαίας Ἀλεξάνδρος, ἦν ἴκα Ἀρτάβανος ὁ Πάρ-
 15 θος Περσῶν βασιλευσε. μετὰ δὲ Ἀρτάβανον τὸ γένος Χοσρόου P. 360
 βασιλευεῖν ἤρξατο. ἤρξατο δὲ οὕτως· Ἀρταξέρξης Πέρσης ἀπα-
 15 νῆς τε καὶ ἄδοξος ἀθρόοσας ἄνδρας ἀτάκτους ἀνείλεν Ἀρτάβανον
 καὶ περιέθετο κίδαριν, καὶ αὐθις Πέρσαις ἐπαγγάγε τὴν βασι-
 λείαν. ἦν δὲ μάγος καὶ ἕξ ἐκείνου οἱ μάγοι γεγόνασι παρὰ Πέρσαις
 ἐπίδοξοι. λέγουσι δὲ τὴν τοῦ Ἀρταξέρξου μητέρα ἀνδρὶ συνοικεῖν
 Παμβεκῶ τοῦνομα σκυτοτόμῳ μὲν τὴν τέχνην, ἀστρολόγῳ δὲ
 20 καὶ περὶ ταῦτα σκοτισμοὺς ἢ χλευασμοὺς ἐνησκημένῳ. στρατιώ-
 τῃν δὲ ὀνόματι Σάνανον διὰ Βαδουσαίων πορευόμενον χώρας

1. μᾶτς] μᾶτς m. 6. Ἀρσάκου] Ἀρσάκου m. 7. ἐπέδωκεν G.
 8. Παρθναῖοι] παρνοῖ A. Πανθναῖοι G. 13. Χοσρόου] Ἀρ-
 ταξέρξου m. 20. σκοτισμοὺς ἢ χλευασμοὺς Δ. 21. Καδου-
 σαίων m.

runt. Penes Assyrios itaque potestas stetit annos 1306, ita namque Cte-
 siae affirmanti Diodorus Siculus suffragatur. Medis annos triginta imperio
 potitis Medorum regem postremum, translatis ad Persas sceptris, Cyrus
 Persa sustulit. Hinc Persae ad Dariam Arsami filium, quo deleto Persa-
 rum imperium Alexander Philippi Macedonibus tradidit, annis 228 regna-
 vere. Inde Macedones annos 293 Persas subditos obtinuerunt; quibus cie-
 ctis Arsaces Parthus, a quo Persarum reges Arsacidae nuncupati, regnum
 in posteros transmisit; et ab Arsace ad Artabanum provecti per annos 270
 Parthi prorogaverunt imperium. Porro Artabano Partho Persis imperante,
 Alexander Mammacae filius Romanas res administrabat. Post Artabanum
 Artaxerxis posteri ad solium evecti sunt; cuius regni primordia fuerunt
 huiusmodi. Artaxerxes Persa vir obscuro et humili sanguine natus, tumultu-
 ariam circariorum manu collecta Artabanum occidit ac regiam cidarim
 capitū circumposuit; atque ita Persis restituit imperium. Magnus erat iste,
 a quo magorum nomen apud Persas celebre. Caeterum Artaxerxis ma-
 trem Pambeo cuidam nomine coriario in astrologiae tenebrosis diviticulis
 aut tricis potius apprime versato coniugem primum fuisse narrat. Eius
 vir Pambeus militem quandam, Sananus militi nomen erat, Cadusaeorum

Βύποδεχθῆναι εἰς τὸν οἶκον Παμβεκῶ, καὶ προγενῶναι δῆθεν διὰ τῆς ἀστρολογίας τὸν Παμβεκὸν ὅτι δὴ ἡ τοῦ Σανάνου γονὴ ἐπὶ μέγα εὐδαιμονίας ἀρθῆσεται. μὴ ἔχων δὲ θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν ἢ ἄλλο πρὸς γένος συναπτόμενον γύναιον, συγκατέλεισε τὴν
 V. 287 ἰδίαν γαμετὴν τῷ Σανάνῳ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἀρταξέρ-5
 ξην. ἔξ ἐκείνου τοίνυν τοῦ Ἀρταξέρξου, τοῦ καὶ Ἀρταξάρου, τὸ Χοσρόου κατὰγεται γένος. ἐβασίλευσαν δὲ οὕτως·

Ἀρταξάρης, ὃ καὶ Ἀρταξέρξης, ἔτη ιε'. τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μιαιμαίας.

Σαπώρης ἔτη λα'.

10

C Ὀρμισδας ἔτος ἔν.

Ὀυραράνης ἔτη γ'.

Ὀυράκης ἔτη ιε'.

Ὀυραράνης ἄλλος μῆνας δ'.

Ναρσῆς ἔτη η'.

15

Ὀρμισδας ἔτη ς'.

Σαβώρης ἔτη ο'. τούτῳ δέδωκεν Ἰοβιανὸς τὴν Νίσιβιν.

Ἀρταξῆρ ἔτη δ'.

Σαβῶρ υἱὸς Ἀρταξῆρ ἔτη ε'.

4. ἄλλο m. ἄλλο G. 6. τὸ] τοῦ G. 9. μαμαίας A.

13. Ὀυράκης] Praecedenti δμῶντος esse dicitur apud Agathiam p. 260, 11. ed. Niebuhr. Ὀυραράκης est infra p. 385 b. 14. Ὀυραράνης ἄλλος μῆνας δ' correxi ex Agathia. οὐραράνης ἔτος α' ἄλλος δ' A. Ὀυραράνης ἔτος ἔν. Ἄλλος Ὀυραράνης δ' G. 17. Vulgo Ἰουβιανὸς. τὴν Νίσιβιν ex Agathia p. 262, 22. dedi. τὸν τζίβιος A. τὸν Τζίβιον G.

regione iter agentem et Pambeci hospitio exceptum astrologiae regulis felicem fore praenovit, et eius prolem ad summum prosperitatis culmen provehendam. Pambece filia, soror, vel alia sanguine coniuncta mulier nulla erat, quam Sanano traderet; quare propriam uxorem cum eo thalamis includere non est veritus. Illa concepit Artaxerxem; et ex Artaxerxe, sive Artaxare, Chosrois deductum genus. Hoc autem ordine regnaverunt.

Artaxares, qui et Artaxerxes, anno 4 imperii Alexandri Mammaceae filii, regnavit annis 15.

Sapores annis 31.

Ormisdas anno uno.

Uraranes annis 3.

Uraces annis 17.

Uraranes anno uno.

Alter Uraranes annis 4.

Narses annis 6.

Ormisdas annis 70.

Sabores annis 70. Huic Iovianus Nisibin reliquit.

Artaxer annis 4.

Sabor filius Artaxer annis 5.

- Οὐραράνης ἔτη ια'. D
 Οὐραράνης ἄλλος ἔτη κ'.
 Ἰσδιγέρδης ἔτη κα'.
 Περόζης ἔτη κδ'.
 5 Ἰσδιγέρδης ἔτη ιε'.
 Καβάδης ια', καὶ ἔξεβλήθη.
 Οὐαλλᾶς ἔτη δ'.
 Καβάδης πάλιν ἔτη λ'.
 Ζαμάσπης ἔτη δ'.
 10 Ὀρμισδας ἔτη ιε'.
 Χοσρόης υἱὸς Καβάδου ἔτη μη'.
 Χοσρόης ὁ μέγας, ὁ ἐπὶ Ἡρακλείου ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Σιρόου
 υἱοῦ αὐτοῦ, ἔτη λθ'.
 Σιρόης ὁ υἱὸς Χοσρόου μῆνας δκτώ. P. 861
 15 Ἀδισήρ μῆνας ζ'.
 Ὀρμισδας ὁ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν.

1. „In decem sequentibus magna perturbatio, sed non sine ordine quodam. XIV^{us} enim XIII^{um} praecedit, XVI^{us} XV^{um}, XVII^{us} XVII^{um}, XX^{us} XIX^{um} ac denique XXII^{us} XXI^{um}, quod patet e collatione huius loci cum Theophane, Agathia, Eutychio Batricida, Abulfaraio. Profecto laterculum hoc ab aliquo Persico exemplari desumptum est, ubi decem isti combinati per quinque lineas erant; scriptorem Graecum decepit scribendi mos orientalis a dextra ad sinistram. Upde huic catalogo auctoritas ac reverentia conciliatur ob Persicam originem, nedum contemptus ob confusum ordinem.” Anonymus. 3 et 5. Ἰσδιγέρδης G. 7. Οὐαλλᾶς] Βάλας Agathias p. 267, 2. ubi ex codice Οὐάλας restituendum. 11. καββάδου A. 12. ἐπὶ m, quod in A scriba ponere voluit. ὑπὸ G. σιρόου A. Σειρόου G.

Uraranes annis 11.

Uraranes alter annis 20.

Isdegerdes annis 21.

Perozes annis 24.

Isdegerdes annis 17.

Cabades annis 11. Hic regno eiectus est.

Vallas annis 4.

Cabades iterum annis 30.

Zamaspes annis 4.

Ormisdas annis 15.

Chosroes Cabadis filius annis 48.

Chosroes Magnus, qui sub Heracleo a Siroe filio sublatu8 est, annis 39.

Siros Chosrois filius mensibus 8.

Adeser mensibus 7.

Ormisdas, qui a Saracenis regno pulsus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εφκα'*:

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σκη'.

Ῥωμαίων εικοστὸς πρῶτος Ἰβασίλευσε Μαξιμίος ἔτη γ'.

Μαξιμίος κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησεν.

B Οὗτος τύραννός τις καὶ ἀγριώτατος ἦν, ὡς καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν ἀνελεῖν.

Οὗτος ἀηγήθη κακῶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἐν Ἀκυληῖα.

Θεμιστοκλῆς φιλόσοφος ἤκμαζεν, ᾧ τὸν Πύθειον Ἑλληνας μαρτυρῆσαι μωθεύονται τόδε ἔπος ἀνευπλόγητα

Ἐσθλὸς ἀτὴρ μακάρεσσι τετιμένος ὀλβιοδαίμων.

10

Πλωτῖνος φιλόσοφος ὃ τὰς ἐννεάδας γράφας ἤκμαζε.

Περσῶν β' Ἰβασίλευσε Σαπώρης ἔτη λα'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιη' Ἀντίρωσ μήνα ἕνα.

C Ῥώμης ἐπίσκοπος ἐννεακαίδεκατος Ποντιανὸς ἔτη γ'. τινὲς Ποντιανὸν πρὸ τοῦ Ἀντίρωτός φασιν ἐπισκοπῆσαι 15 Ῥώμης.

V. 233 Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐνδέκατος Ζέβεννος ἔτη ε'.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος τρισκαίδεκατος Ἡρακλῆς ἔτη ιε'.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τὸ δευτέρον λε' Νάρκισσος ἔτη ε'.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λς' Ἀλέξανδρος ὁ μάρτυς ἔτη ιε'. 20

8. τὸν Scaliger p. 84. Vulgo τὸ. Πύθειον G.

9. μαρ-

τυρῆσαι Ἑλληνας G.

ἔπος Scaliger. Ἔθος G.

10. τετιμέ-

νος Scaliger, τετιμημένος G.

12. λα' 18' P.

20. 15' ad-

didit m.

ANNI MUNDI 5728.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 228.

Romanorum Imperator 21 Maximianus annis 8,

Maximinus persecutionem in Christianos movit.

Hic adeo moribus agrestis, ut tyrannice imperarit et propriam conjugem occiderit.

Hic militum manibus misere periit Aquileiae.

Themistocles philosophus cum laude vivebat; cui Pythium oraculum edito hoc versus testimonium exhibuisse fabulantur;

Vir frugi et felix quem dii coluere beati.

Plotinus philosophus Kaneadum auctor celebrabatur.

Persarum rex 2 Sapore annis 31.

Romae episcopus 18 Anteros mense uno.

Romae episcopus 19 Pontianus annis 3. Pontianum Anteri praecessorem nonnulli constituant.

Antiochiae episcopus 11 Zebennus annis 6.

Alexandriae episcopus 13 Heraclas annis 10.

Hierosolymorum episcopus 35 Narcissus secundo annis 6.

Hierosolymorum episcopus 36 Alexander Martyr annis 15.

᾽Ωρηγίνης ὁ μεταύφρων ἀπὸ Ἀλεξάνδρου εἰς Καισάρειαν Παλαιστίνης μετέστη.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψλα'.

D

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σλα'.

5 Ῥωμαίων εἰκοστὸς δεύτερος ἐβασίλευσε Γορδιανὸς ἔτη ε'.

Οὗτος ἐξ Ἰταλίας εἰς Πάρθους ἐλθὼν καὶ Σαπώρην τὸν Ἀρταξέρξου υἱὸν Περσῶν βασιλεὺς πολεμῆσας ἐτρέφετο καὶ Νίσιβιν καὶ Κάρας ἀρθείσας ὑπὸ Περσῶν ἐπὶ Μαξιμίνου τοῦ Μυσοῦ Ῥωμαίοις ὑπέταξεν. ἀλλὰ πρὸς Κτησιφῶντα γενόμενος ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν ὑπάρχου Φιλίππου γνώμη τοῦ P. 362 μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος ἔτη ε', κατὰ δὲ τοὺς πολλοὺς ἔτη ζ'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος εἰκοστὸς Φλαβιανὸς μάρτυς ἔτη ιγ'.

Ἀντιοχείας ιβ' ἐπίσκοπος Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ'.

Ἀλεξανδρείας ιγ' ἐπίσκοπος Ἡρακλᾶς ἔτη ιε'.

15 Ἱεροσολύμων ις' ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος μάρτυς ἔτη ιε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψλζ'.

B

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σλζ'.

Ῥωμαίων εἰκοστὸς τρίτος ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη ζ'.

Πλωτῖνος φιλόσοφος τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς καθη-
20 γούμενος.

1. Ἀλεξάνδρον] Ἀλεξανδρείας Maius ad Eusebium p. 390. 12. Φα-
βιανὸς m. 15. ις' om. A. 19. Vulgo Πλωτῖνος.

Origenes vane sapiens Caesaream Palaestinae, vocante Alexandro, profectus est.

ANNI MUNDI 5731.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 231.

Romanorum Imperator 22 Gordianus annis 6.

Hic expeditione in Parthos ex Italia suscepta, Artaxerxis filium Saporem Persarum regem armis collatis in fugam vertit; Nisibin et Caras Maximino Myso imperante a Persis captas iterum Romanis subiecit; belloque tandem in Ciesiphontem verso, Philippi praefecti, qui postmodum annis 5, vel iuxta nonnullos 7, imperavit, consiliis, a propriis militibus occisus est.

Romae episcopus 20 Fabianus martyr annis 13.

Antiochiae episcopus 12 Babyas martyr annis 13.

Alexandriae episcopus 13 Heraclias annis 16.

Hierosolymorum episcopus 36 Alexander martyr annis 15.

ANNI MUNDI 5737.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 237.

Romanorum Imperator 23 Philippus annis 7.

Plotinus philosophus Platonicoꝝ dogmatum antesignanus.

Τούτου Πορφύριος ἠκρούσατο.

Θεόπομπος φιλόσοφος ἐν Χαιρωνεία ἤκμαζε.

Νικύτωρ ὁ σοφιστῆς Ἀθήνησιν ἤκμαζε.

Φίλιππος τοσοῦτον προσετέθη τῇ πίστει Χριστοῦ, ὡς καὶ τὰ ἡμαρτημένα προθύμως ἐξαγορεύσαι καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας 5
C εὐχῶν κοινωῆσαι τῷ πλήθει τῇ νυκτὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα.
ἔνθεν τε πλέον παρρησιασθῆναι τὸν θεῖον λόγον.

Τότε καὶ Ὠριγένης ὁ ἄθλιος ἐξηκοστὸν ἄγων ἔτος διαλέξεις ἐποιεῖτο τῷ πλήθει ταχυγράφοις ἐκλαμβανομένης. ἐπέστελλε δὲ καὶ Φίλιππυ τῷ βασιλεῖ, καὶ Σενήρα τῇ τούτου γυναικὶ βασιλίδι. 10

Τότε κατὰ τὴν Ἀραβίαν τινὲς ἰδογματίζον ἀσεβῶς συνδιαφθείρεσθαι τῇ ψυχῇ τὸ σῶμα κατὰ τὴν τελευταίην καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει πάλιν συναναβιώσασθαι· σύνοδος τε κατ' αὐτῶν συνεκροτήθη μεγάλη.

Ἔτι τε ἡ λεγομένη αἵρεσις τῶν Ἐλεσαϊτῶν συνέστη, ἣτις 15
πολλὰ τινα τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀθετεῖ· τέλειον δὲ τῶν
D θείων ἀποστόλων ῥητοῖς τισὶ χρωμένη παροδικῶς ἐκ παλαιῆς
καὶ νέας. τὸ δὲ ἀρεῖσθαι ἀδιάφορόν φησιν, ὅτι ὁ μὲν νοήσας
τῷ στόματι ἐν ἀνάγκαις ἀρνήσεται, τῇ δὲ καρδίᾳ οὐχί. φέρουσιν
V. 289 αὐτοὶ καὶ βιβλίον ἐξ οὐρανοῦ μυθιέοντες πεπτωκέναι, ἧς ὁ ἀκη- 20
κῶς ἄφεισιν λήφεται πταισμάτων ἄλλην παρ' ἣν ὁ κύριος ἡμῶν
ἐχαρίσατο ἡμῖν, τερατευόμενοι.

10. Σενήρα τῇ Scaliger p. 84. Σενηρετῆ G. 16. δὲ καὶ τῶν G.
18. νοήσας] ἀρνήσας G. 19. φέρουσαι καὶ αὐτοὶ βιβλίον G.

Porphyrus eius auditor.

Theopompus philosophus Chaeroneae florebat.

Nicator sophista Athenis celebris.

Philippus adeo Christianae fidei addictus, ut sponte delicta publice confiteretur et paschalis festi pervigilio ecclesiasticarum precum cum fidei plebe consortium sumeret; ex quo divinum verbum magis ac magis divulgatum.

Eo tempore infelix Origenes annum agens sexagesimum dissertationes a notariis exceptas coram populo habebat; ad ipsum vero Imperatorem, Philippum et ad Severam eius coniugem litteras dedit.

Eadem tempestate animam mortis hora una simul cum corpore interire et in resurrectione utrumque reparari per Arabiam quidam impie censuerunt; qua de causa celebris in eos synodus coacta est.

Emersit etiam Elcesaitarum haeresis dicta, loca divinarum scripturarum quam plurima respuens, aliis licet nonnullis divinorum apostolorum sententias ex veterem novoque testamento per transennam et strictim utatur. Fidei negationem nullo discrimine reputat; voces quippe duntaxat, non ita corde negat, qui necessitate ad id impellitur. Librum insuper, cuius audita lectione, aliam quam Christus peccatorum indulgentiam largitus fuerit, remissionem dari, de caelo, decidisse fabulose comminiscuntur.

Φίλιππος οὖν κρατήσας Ῥωμαίων ἔτη ζ' μετὰ τὴν εἰς Σαπώρην τὸν Περσῶν βασιλέα σπονδὴν ἀναζεύγνυσιν ἐν Ῥώμῃ. καὶ πολεμεῖ πρὸς Δέκιον αὐτοκράτορα παρὰ τῶν στρατευμάτων ἀναρρηθέντα, ἥνικα καὶ ἀναιρεῖται.

- 5 Δέκιος δὲ τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος δύο ἔτη, διὰ τὸ πρὸς P. 363 Φίλιππον ἔχθος, πικρὸν ἤγειρε κατὰ Χριστιανῶν διαγμὸν, ἐν ᾧ Φαβιανὸς ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὁ ταύτης ἐπίσκοπος τὸν μαρτυρικὸν ἀνεδήσατο στέφανον, Βαβυλᾶς τε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπισκοπῶν, καὶ Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ἱερός τὸ δεύτερον παραστῆς 10 ἡγεμονικοῖς βήμασιν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς τελευτῆ.

Τότε καὶ Κοπριανὸς διαπρέπων ἔργοις καὶ λόγοις Θεοσεβείας, ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικῶ τελειοῦται.

- Ἀντιοχείας ιβ' ἐπίσκοπος Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ'. B
15 Ἀλεξανδρείας ιγ' ἐπίσκοπος Ἡρακλᾶς ἔτη ιδ'.
Ἱεροσολύμων λζ' ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ μάρτυς, ἔτη ιε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρψμδ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σμδ'.

- Ῥωμαίων εικοστὸς τέταρτος ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτη β'.
20 Ῥώμης ἐπίσκοπος κα' Κορνήλιος ἔτη γ'.
Ἀντιοχείας τρισκαυδέκατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς ἔτη δ'. C

1. ἀπάργην A. 8. ἐπισκοπῶν] ἐπίσκοπος G. 16. ὁ καὶ μάρτυς] ὃς ἐμαρτύρησεν G. 20. κα' addidit m.

Philippus porro Romanorum imperio annis 7 potitus, pace cum Persarum rege Sapore inita, Romam regreditur; manusque cum Decio ab exercitibus Imperatore salutato conserit, a quo victus leto traditur.

Decius Philippi memoriae, imperio suscepto, infensus acerbam in Christianos persecutionem annis duobus excitavit; in qua Fabianus Romanae ecclesiae praesul martirii corona redimitus est, nec non Babylas Antiochiae episcopus et sacer Hierosolymorum antistes Alexander iudicum tribunalibus pro fide secundo adstant, in carcere diem ultimum obit.

Eo tempore Cyprianus religiosis operibus et doctrina praestans, magnus Carthaginis pontifex, pro Christi nomine martyrio consummatur.

Antiochiae episcopus 12 Babylas martyr annis 13.

Alexandriae episcopus 13 Heraclas annis 16.

Hierosolymorum episcopus 36 Alexander, qui martyrium subiit, annis 15.

ANNI MUNDI 5744.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 244.

Romanorum Imperator 24 Decius annis 2.

Romae episcopus 21 Cornelius annis 3.

Antiochiae episcopus 13 Flavianus annis 9.

Ἀλεξανδρείας τεσσαρεσκαίδεκατος ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'.
Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἑβδομος ἐπίσκοπος Μαζαβάνης
ἔτη κα'.

Δείκνυσι Φίλιππον ἀνελόγτος ἄμα τοῖς παισὶ καὶ τὸν κατὰ
Χριστιανῶν διωγμὸν ἐξάψαντος οἱ τῶν ἐπισήμων ἐκκλησιῶν τῆς
οἰκουμένης, ὡς προεσήμανται, ἱεράρχαι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρ-
τυρίῳ κατεστέρθησαν, Φαβιανὸς μὲν τῆς Ῥωμαίων ἀγιωτάτης
ἐκκλησίας, Βαβυλᾶς δὲ τῆς Ἀντιοχείων, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων ἱερώ-
D τατος Ἀλέξανδρος δις παραστὰς τυραννικοῖς βήμασι καὶ τελει-
τήσας ἐν τῇ φρουρᾷ μετὰ πεπαρησιασμένην καὶ ἀξιόθεον ὁμο-
λογίαν. ἐπὶ τούτοις καὶ Κυπριανὸς ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος
πλείστοις ἱεροῖς λόγοις καὶ ἐπιστάλμασιν ὑπαλείψας πολλοὺς ἐν
τῷ αὐτῷ κατὰ Δείκνυσι διωγμῷ καὶ μάρτυρας προθύμως πείσας
γενέσθαι τῷ ὑπὲρ τοῦ κυρίου μαρτυρίῳ τελειοῦται. πολλὰ τῷ
ἀρχεκάκῳ δράκοντι ἀντιπαλάσας, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν συγγραφή 15
δηλοῖ, τῆς κατὰ Ἰουστίναν τὴν ἄγλιαν καλλιπάρθενον δαμιοσιώ-
δους προσβολῆς δηλοῦσα τὸ ἀδρανὲς καὶ τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεὸν
προφανοῦς ἐξαγορεύσεως τὸ ἀνυπόκριτον. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων
P. 364 τελειωθέντων ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῷ διωγμῷ, ὧν τὰ ὀνόματα
μόνος ὁ μαρτυρηθεὶς ὑπ' αὐτῶν κύριος οἶδεν, Ὁριγένης ἀρχῶν 20
ἐπὶ λόγοις σεσοφισμένοις καὶ μύθοις Ἑλληνικοῖς ἀπέλειψθη τοῦ
V. 290 τηλικούτου στεφάνου, οὐδὲν διὰ θείας χρηστότητος, ἀλλὰ δι'

7. φαβιανὸς P. Φλαβιανὸς G.
τοῦ] καὶ G.

21. Ἑλληνικοῖς μύθοις G.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Hierosolymorum episcopus 87 Mazabanes annis 21.

Philippo una cum liberis a Decio sublato, accensis adversus Christia-
nos persecutionis flammis, nobilissimarum orbis ecclesiarum pontifices, ut
superius indicavimus, pro Christo martyrii laurea decorati sunt; Fabianus
sanctissimae Romanae ecclesiae, Babylas Antiochenaе, Hierosolymitanae
Alexander tyrannorum tribunalibus secundo adstant, et libera deoque digna
confessione praestita, in carcere vitam finivit. Ad hos accessit Cypria-
nus magnus Carthaginis episcopus, qui plures sacris verbis epistolarumque
hortamentis quasi ad palaestram unctos, martyriumque subire persuasos ad
Christum sub eadem Decii tyrannide praemittens, ipse cum dracone malo-
rum omnium auctore pugna inita, martyrio coronatur, prout acta de eo
conscripta testantur, in quibus irritus daemonum adversus Iustinam san-
ctam ac formosam puellam impetus et Cypriani confessionis omnium oculis
expositae sinceritas manifestatur. His autem et quam plurimis aliis, quo-
rum is solus cuius fuisse testes, dominus nomina novit, in eadem persecu-
tione vario leti genere perfectis, Origenes orationum suarum fucata sub-
tilitate et Graecanicarum fabularum gloriola elatus, non adeo divinae gra-
tiae, quam propriae superbiae sibi que soli credulae temeritatis infirmitate,

ὑπερήφανον καὶ αὐτοπεποιθῆτον γνώμην. ἀλλὰ ταῦτα Εὐσεβίῳ τῷ Καισαρεῖ οὐ δοκεῖ, ὃς μετῶ πάντων ἁγίων καὶ διδασκάλων αὐτὸν ἀποδείξει σπουδάζων ἐν ἔκτῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἱστορίας λόγῳ ὁμοφρονῶν αὐτῷ, πολλοῖς ἐγκωμίοις αὐτὸν ἐν-
 5 βραβεύει, μὴ εἰδὼς ἃ λέγει, ἢ περὶ ὧν διαβεβαιοῦται. πᾶν γὰρ Β ὀλίγον περὶ τῶν κατὰ τοῦσδε τοὺς χρόνους ἱερῶν καὶ μακαρίων πατέρων ἐπιμνησθεὶς, Κλήμεντος λεγομένου Στρωματέως, Ἰπο-
 10 λύτου τοῦ ἱερομάρτυρος, Ἀφρικανοῦ τοῦ ἱστορικοῦ, Διονυσίου τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρείας, καὶ ἄλλων, μόνου τοῦ ματαιόφρο-
 15 νοῦ Ὠριγένους τὴν ἐκ παιδὸς ἀναγωγὴν ἐκδειάζει μέχρι τῆς ἐν τῷ μαρτυρίῳ λειποτακτικῆσεως. Φαβιανοῦ τε γὰρ τοῦ λεχθέντος ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Ῥώμης πέρι καὶ Βαβυλᾶ Ἀντιοχείως καὶ Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων ἐν ὀλίγοις διεξήλθε τοῖς ῥήμασιν, C
 20 ἐπὶ δὲ τὸν ὁμόφρονα ἐλθὼν Ὠριγένην πλεῖστα προεγκωμίωσας τὸν θεοκατάρατον ὧδέ που προστίθησι φήσας· τὰ μὲν οὖν Ὠριγένει κατὰ τὸν διωγμὸν ξυμβάντα οἶα καὶ ὅσα καὶ ὀποίας ἔτυχε τελευ-
 τῆς τοῦ πονηροῦ δαίμονος ἐφάμιλλος τῷ ἀνδρὶ πανστρατιᾷ πα-
 ραταξαμένου πάσῃ τε μηχανῇ καὶ δυνάμει κατ' αὐτοῦ στρατηγί-
 25 σαντος, παρὰ πάντας τε τοὺς τηρικᾶδε πολεμηθέντας διαφερόν-
 τως ἐπισκήψαντος αὐτῷ, οἷά τε καὶ ὅσα διὰ τὸν τοῦ Χριστοῦ

1. τῷ Εὐσεβίῳ τῷ G. 2. πάντων τῶν G. 7. λεγομένου] λέγω
 τοῦ? 9. μόνου] μόνου G. 11. φαβιανοῦ B. Φαβιανοῦ G.
 12. πέρι] Vulgo περὶ. καὶ βαβυλᾶ AP. τοῦ Βαβυλᾶ G.
 15. φήσας] Histor. eccles. VI, 39. οὖν om. G. Vulgo
 Ὠριγένη. 16. ξυμβᾶν A. 17. ἐφαμίλλος G.

a simili laurea consequenda repulsus est; quamvis in contrariam sententiam abierit Eusebius Caesariensis, qui cum in sexto ecclesiasticae historiae sanctis omnibus doctoribusque praestantiorum eum demonstrare contendat, seu consors eiusdem cum illo doctrinae, quid scribat, aut quorum se laudatorem exhibeat, ignarus, pluribus encomiis, ne dicam iniuriis, eum respergit. Perpaucis siquidem sanctorum beatorumque patrum temporibus illis fulgentium, Clementis, inquam, Stromatum auctoris, pontificis et martyris Hippolyti, Africani historici, Dionysii magni Alexandriae episcopi, et aliorum memoriam complexus, solius Origenis vanarum opinionum sectatoris, a pueritia ad eius usque in Christiano certamine defectionem, vivendi genus divinis laudibus prosequitur. Quin immo Fabiani martyris et pontificis Romani, Babylae Antiocheni, et Alexandri Hierosolymorum pontificum historia icivane conscripta, converso ad Origenem orationis stilo, exosum hominem deo nullis laudum titulis non celebrandum ducit, his propemodum verbis usus. His quae Origeni in persecutione contigerunt, quae nimirum quantaque fuerint illa, quemve finem sit consequutus adversus malignum daemonem totius, ita dicam, exercitus viribus insurgentem, eumque fraudis ac violentiae modis omnibus impetentem, et longe maiori in eum quam in reliquos tunc temporis oppugnatos furore debacchantem colluctatus; quae et quanta pro Christi verbo vir strenuus

λόγον ὁ ἀνήρ ὑπέμεινε δεσμὰ καὶ βασάνους, τὰς κατὰ τοῦ σώ-
 μματος τὰς τε ὑπὸ σιδήρων καὶ μυχοῖς εἰρκτῆς τιμωρίας καὶ ὡς
 ἐπὶ πλείσταις ἡμέραις τοὺς πόδας ὑπὸ τέσσαρα τοῦ κολαστηρίου
 ξύλα παραταθεὶς στήματά τε καὶ πυρὸς ἀπειλὰς καὶ ὅσα ἄλλα
 πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἐπενεχθέντα καρτερώς ἤνεγκεν, οἶον τε τὰ κατ' 5
 αὐτὸν ἔτυχε τέλους, μηδαμῶς αὐτὸν ἀνελεῖν παντὶ σθένει τοῦ
 δικαστοῦ φιλονείκως ἐνοστάντος, ὁποίας τε μετὰ ταῦτα καταλι-
 πῶν φωνὰς, καὶ αὐτὰς πλήρεις τοῖς ἀναλήψεως δεομένοις ὠφε-
 λείας, πλείσται ὅσαι τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαὶ τᾶληθῆς ὁμοῦ καὶ
 ἀκριβῶς περιέχουσαι. τούτους Εὐσέβιος καὶ πλείστοις πρὸ τούτων 10
 ἄλλοις Ὠριγένους τοῦ δυσσεβοῦς ἐγκωμίους χρησάμενος ἀμαρτυ-
 ρον ἑαυτῷ καταλέλοιπε τὸ μαρτύριον καὶ τὸν δρόμον ἀτέλετον·
 P. 865 ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, φησὶν ὁ κύριος, σωθήσεται, οὐχ ὁ
 πολλὰ παθῶν καὶ λειποτακτήσας. ἐπάγει δὲ καὶ περὶ τοῦ μακαρίου
 Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Γερμανὸν αὐτοῦ 15
 ἐπιστολῆς τὴν χρῆσιν προθεῖς ὁ αὐτὸς Καισαρεὺς Εὐσέβιος, Ὠρι-
 γένει καὶ τούτῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ χαριζόμενος, ὡς ἂν
 μὴ μόνος φανῆ λειποτακτήσας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἔχων ἐν τούτῳ
 συμμετόχους. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις Διονυσίου πῶς ὧδε·

Ἐγὼ δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ λαλῶ, καὶ αὐτὸς οἶδεν ὅτι οὐ 20
 ψεύδομαι, οὐδεμίαν ἐπ' ἑμαυτῷ βαλλόμενος, οὐδὲ ἀθεῖι πε-
 ποιήμαι τὴν φυγὴν. ἀλλὰ καὶ πρότερον τοῦ κατὰ Δέκιον προτε-

5. οἶον] οἶα G. 9. κλείσται] Vulgo πλήρεις. Correctum ex Eusebio. 16. Vulgo Ὠριγένει. 18. μόνος] μόνον G. 19. δὲ καὶ ἡ G. 20. δὲ καὶ] καὶ om. G.

vincula, membrorum omnium tormenta, ferreis compedibus carcerisque angustijs poenas exhaustas, ut pluribus diebus ad lignea equulei quatuor ramos pedibus applicatus, verbera flammisque intentatas, aliave a fidei adversariis illata supplicia fortiter sustinuerit, quemve finem illa fuerint sortita, iudice ne virum tolleret e vita totis viribus totaque industria contendente, quasque ille coram eo voces, quasque deiectis animo vires ac robur contulerit, plurimae summa veritate diligentiaque a viro conscriptae manifestant epistolae. His et aliis pluribus encomiis in impium Origenem praemissis usus, sine teste eius pro fide testimonium, et non emensum eiusdem cursum praetermisit Eusebius. Qui enim perseveraverit usque in finem, inquit dominus, salvabitur, non ita is, qui plura passus defecerit. Ac supra quidem adductis beati Dionysii Alexandrini episcopi ex eius ad Germanum epistola Origeni similisque sententiae consortibus gratiam facturus Eusebius idem Caesariensis dictum adiungit, ne solus ille militiae Christianae desertor, sed et alios eiusdem sensus participes habuisse videatur. In hunc autem modum scriptum reliquit Dionysius.

Ego vero teste deo loquor, et ipse me nulla tenus mentiri novit. Nullam mihi imputo, aut sine divino nutu suscepi fugam. Verum peroe-

Θέντος διαγωγῶν Σαβίνου αὐτῆς ὥρας Φρουμεντάριον ἔπεμψεν εἰς Β
 ἀναζήτησάν μου. κἀγὼ μὲν τεσσάρων ἡμερῶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔμει-
 να, τὴν ἄφριξιν μὲν τοῦ Φρουμενταρίου προσδοκῶν, ὃ δ' ἄπαντα
 μὲν περιῆλθεν ἀνερευῶν, τὰς ὁδοὺς, τοὺς ποταμοὺς, τοὺς
 5 ἀγρούς. ἔνθα κρύπτεσθαι με ἢ βαδίζειν ὑπενόησεν. ἀορασίᾳ δὲ
 εἶχετο, μὴ εὐρίσκων τὴν οἰκίαν. οὐ γὰρ ἐπίστευον οἴκοι με διω- V. 291
 κόμενον μένειν, καὶ μόλις μετὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν κελεύσαντός
 μοι μεταστῆναι τοῦ Θεοῦ καὶ παραδόξως ὁδοποιήσαντος ἐγὼ τε
 καὶ οἱ παῖδες καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν ἅμα συνεξήλθομεν. καὶ
 10 ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας ἔργον ἐκείνο γέγονε τὰ ἐξῆς ἐδήλωσεν, C
 ἐν οἷς τάχα τισὶ γέγοναμεν χρήσιμοι. εἰτά τινα μεταξὺ εἰπὼν
 τὰ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτῷ συμβεβηκότα δηλοῖ ταῦτα ἐπάγων· ἐγὼ
 μὲν γὰρ περὶ ἡλίου δυσμὰς ἅμα τοῖς σὸν ἐμοὶ γενομένοις ὑπὸ τοῖς
 στρατιώταις εἰς Ταπόσιριν ἤχθη. ὅτι δὲ Τιμόθεος κατὰ τὴν τοῦ
 15 Θεοῦ πρόνοιαν ἔτυχε μὴ παρῶν, μηδὲ καταληφθεὶς· ἐλθὼν δὲ
 ὕστερον εὔρε τὸν οἶκον ἔρημον καὶ φρουροῦντας αὐτὸν ὑπηρέτας,
 ἡμᾶς δὲ ἔξηθραποδισμένους. καὶ μεθ' ἕτερά φησι· καὶ τίς ὁ τῆς
 Θανμαστῆς αὐτοῦ οἰκονομίας τρόπος; τὰ γὰρ ἀληθῆ λέχθησε-
 ται. ἀπηρτῆτό τις τῶν χωριτῶν ὑποφεύγοντι τῷ Τιμοθέῳ καὶ D
 20 τεταραγμένῳ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπέξεως ἐλύθετο. ὃ δὲ τῶν ἐξ
 ἐξείπων, κἀκείνος ἀκούσας, ἀπήει δ' εὐωχῆσόμενος γάμφῳ, δια-
 παννυχίειν γὰρ αὐτῷ ἐν ταῖς τοιαύταις συνόδοις ἔθος, εἰσελθὼν

3. ἄπαντι G. 5. ἢ βαδίζειν P. ἢ διαφίξειν G. 12. ἐπάγει A.
 13. γὰρ om. A. 15. καταληφθεὶς A. 16. αὐτὸν] αὐτῷ G.
 20. ἐπέξεως P cum Eusebio. ἐκιδείξεως G. 21. ἀπέειπεν A.
 22. εἰσελθὼν om. G.

verante a Decii iam temporibus exorta persecutione, Sabinus eo tempore Frumentarium me perquisitum misit. Ego quidem quatuor dies adventum Frumentarii domi praestolatus mansi; ille vero loca circumcursans omnia, vias, fluvios, agros, quibus me recondi, vel incedere suspicabatur, per-
 vestigabat; et non inventa domo mea, caecitate captum dixisses; non enim me perquisitum undequaque domi continere coniectabant. Quarto demum die, domino viae duce inopinato migrare iubente, ego et pueri, fratrum-
 que plurimi commigravimus. Divinae vero providentiae hoc institutum fuisse sequentia, in quibus forsitan nonnullis utiles fuimus, declaraverunt. Quibusdam deinde interpositis, quae post fugam contigerunt manifestat, verba subiungens huiusmodi. Ego quidem circa solis occubitum cum mili-
 tibus viae comitibus Taposirim sum ductus. Timotheus autem absens, deo ita providente, non fuerat interceptus; domum autem profectus, desertam invenit et custodientes eam ministros, nos vero fuga salvatos. Ac quibusdam adiectis ait. Quis autem admirabilis adeo providentiae modus? Vera namque a nobis referentur. Incolarum non nemo fugienti Timotheo turbatumque animum praeferenti occurrit, celerisque gressus causam rogat. Illo verum confesso, qui audierat nuptiis conviva futurus, discessit, (huiusmodi vero conventibus totam noctem convivio traducere

ἀπήγαγε τοὺς κατακειμένους ἐν τῷ γάμῳ. οἱ δὲ δρομῆ μὲ πάντες ἐξανάστησαν, καὶ δρόμῳ φερόμενοι τάχιστα ἤκον ἐπισπεύδοντες ἡμῖν, καὶ ἠλάλαξαν καὶ φωνῆς ἐδόθης τῶν φρουρόντων ἡμῖς στρατιωτῶν γενομένης ἐπέστησαν ἡμῖν, ὡς εἶχομεν, ἐπὶ τῶν ἀστρώτων σκιμπόδων κατακειμενοί. κἀγὼ μὲν, οἶδεν ἢ θεός, ὡς 5 λησιᾶ εἶναι πρότερον ἠγούμενος ἐπὶ σύλησιν καὶ ἀρπαγῇ ἀφικόμενος, μένων ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἤμην ἐν τῷ λιπῷ ἐσθῆματι, τὴν P. 366 δὲ λοιπὴν ἐσθῆτα παρακειμένην αὐτοῖς ὤρεγον. οἱ δὲ Ἐξανίστασθαί τε ἐκέλευον καὶ τὴν ταχίστην ἔξιναί. καὶ τότε συνεῖς ἐφ' ἧ παρῆσαν ἀνέκραγον δεόμενος αὐτῶν, καὶ ἐκέτεον ἀπιέναι καὶ 10 ἡμᾶς εἶν. εἰ δὲ βούλονται τι χρηστὸν ἐργάσασθαι, τοὺς ἀπάγοντάς με φθάσαι καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῖς τὴν ἐμὴν ἀποτεμεῖν ἤξιουν. καὶ τοιαῦτα βοῶντος ὡς ἴσασιν οἱ κοινῶν μου καὶ μέτοχοι πάντων γενόμενοι, ἀνίστασαν πρὸς βίαν. κἀγὼ παρῆκα ἑαυτὸν ὑπτιον πρὸς τοῦδαφος. οἱ δὲ διαλαβόντες χειρῶν τε καὶ ποδῶν σύροντες 15 ἐξήγαγον. ἐπηκολούθουν δὲ μοι οὗτοι τῶν πάντων μάρτυρες Γάιος, Φαῦστος, Πέτρος, Παῦλος. οἱ δὲ ὑποβάλλοντές με Βφοράδην ἐξήγαγον τοῦ πολυχίλου καὶ ὄνω γυνῶ ἐπιβιβάσαντες ἀπήγαγον. οὕτω μὲν οὖν ἡ τοῦ μεγάλου τούτου πατρὸς περιέχουσα χρῆσις πάντη τῆς Ὠριγένους λειποταξίας διενήνοχεν. 20

Ὁ δ' αὐτὸς, φησὶ, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου σοφώτατος Διονύσιος γράφει πρὸς τὸν Ἀντι-

7. μένων A. μένω G. ἤμην] ἡμῶν G. 8. ἀνίστασθαί G.
9. τε om. G. 11. εἰ δὲ βούλονται ex Eusebio. Vulgo ἢ δὲ βού-
λωνται. 15. σύροντες A. 19. παρῆς A. χρῆσις P. χρῆ-
σις G.

mos est), remque totam accumbentibus enunciat. Uno impetu exsurgunt cuncti et concito cursu ad nos delati venerunt eiulantes; ex quo custodientium nos militum fuga facta est; nobisque lecto stramentis nudato iacentibus inopinato adfuere. Ego quidem, novit quae dico deus, latrones ad direptionem et praedam adventasse ratus, praestolor in lecto, quo nudus iacebam, et solis lineis opertus, reliquas vero vestes secus positas manibus ipse praebebam. Illis exallire me, fugamque capescere iubentibus, causa adventus percepta, exclamavi contestatus, ac quibus potui verbis discederent et me manere permetterent, precatus, aut si beneficio cumulatam vellent, ipsi abducturos me praevenirent ac caput tollerent, supplicavi. Haec, quae socii fortunaeque participes probe norunt, me vociferante, illi vim inferebant; ego primum in terram corpus demisi. Illi manibus et pedibus prehensum eduxerunt; horum testes sequerantur Caius, Faustus, Petrus et Paulus; qui dato consilio manibus gestatum oppido eduxerunt nudoque ephippiis asino impositum, inde tulerunt. Et in hunc quidem modum magni patris illius testimonium et composita narratio, multo intervallo ab Origenis defectione discrepat.

Idem vero, inquit Eusebius, de iis qui sub Decio martyrii passione Alexandriae sustinuerunt, ad Flavianum episcopum Antiochiae sapien-

χείας ἐπίσκοπον Φάβιον. οὐκ ἀπὸ τοῦ βασιλέως προσηγάμετος παρ' ἡμῶν ὁ διωγμὸς ἤρξατο. ἀλλὰ γὰρ ἕλον ἐνιαυτὸν προύλαβη. καὶ φθύσας ὁ κακῶν τῇ πέλει ταύτῃ μάντις καὶ ποιητῆς, ὅστις ἐκείνος ἦν, ἐκίνησε, καὶ παρώρμησε καθ' ἡμῶν τὰ πλήθη τῶν βέθνων εἰς τὴν ἐπιχώριον αὐτοῦ δεισιδαιμονίαν ἀναφριπίσας. οἱ δὲ ἐρεθισθέντες ὑπ' αὐτοῦ καὶ πάσης ἐξουσίας εἰς ἀνοσιουργίαν λαβόμενοι, μόνην εὐσέβειαν τὴν θρησκείαν τῶν διμμόνων ταύτην ἐσέβοντο καθ' ἡμῶν φρονῶν. πρῶτον μὲν οὖν πρεσβύτην Μητρωνὸν ὀνόματι συναρπάσαντες καὶ κελεύσαντες ἄθρει λῆγειν ῥήματα, 10 μὴ πενθόμενον ξύλοις τε παλοντες τὸ σῶμα καὶ καλδομοῖς δέξοιεν εἰς τὸ προαστεῖον κατελιθοβόλησαν· εἶτα πιστὴν γυναῖκα Κόρητα καλουμένην ἐπὶ τὸ εἰδωλεῖον ἀπαγαγόντες ἠνάγκαζον προσκυνεῖν, ἀποστρεφόμενην τε καὶ βδελυττομένην ἐκδήσαντες τῶν ποδῶν διὰ πάσης τῆς πόλεως κατὰ τοῦ τραχέος λιθοστρώτου σύραντες, V. 292 15 προσαρασσομένην τοῖς μυλιαίοις λίθοις ἅμα καὶ μαστιγοῦντες, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγαγόντες κατέλευσαν τόπον. εἰδ' ὁμοθυμαδὸν ὤρμησαν ἐπὶ τὰς τῶν θεοσόβων οἰκίας, καὶ οὗς ἐγνώριζον ἕκαστοι δ γειτιῶντας ἐπισπεύδοντες ἤγαγον, ἐσύλων τε καὶ διήραπαζον τὰ μὲν τιμώτερα τῶν κειμηλίων νοσφιζόμενοι, τὰ δ' εὐτελέστερα 20 καὶ ὅσα ξύλων ἐπεποίητο διαρρήσοντες καὶ κατακυλιοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐαλωκυίας ὑπὸ πολεμίων πόλεως παρῆχον θέαμα. ἐξέκλιαν δὲ καὶ ὑπανεχώρουν οἱ ἀδελφοί, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν

3. κακῶν P. κανὼν G. 8. φρονῶν Eusebius cap. 41. φρονῶν A. φρονεῖν G. 9. ἀρπάσαντες G. 11. Κοῖρητα apud Eusebium.

15. βδελυττομένην P. βδελυττομίαις G. 18. διήραπαζον ἤραπαζον G.

tissimus Dionysius scribit. Quae fuit apud nos persecutio, ex Imperatoris mandato non sumpsit initium; praevenerat illa tempus eius anno integro, malorumque praenunciatus et auctor quisquis ille fuerit, praecurrens, eam in hac urbe movit, et familiarem patriamque superstitionem propagaturus gentilium turbas in nos concitavit. Illi ab eo stimulati, facta sacrilegi facinoris potestate, superstitionem daemonum velut summam religionem colebant, quae adversus nos sentiret. Primum igitur senem quandam Metranum nomine raptum et impia verba proferre iussum, nec obsequentem, fustibus et acutis calamis in facie vulneratum; oculis effosis eductum in suburbana lapidibus obruerunt. Fidelem deinde mulierem (Quintam vocabant) ad idoli fanum ductam adorare cogebant; scelus autem aversam et detestatam, pedibus ligatis per totius civitatis asperiora loca lapidibus instratis aliisque molaribus illisam, simulque verberibus afflictam, in locum eundem deductam saxorum imbre trucidaverunt. Mox unanimi furoris motu ad religiosorum civium domos irrumpentes, eos quos norant vicinos ad tribunalia trahabant, depraedabantur pretiosiore quamque supellectilem; villore vero relicta et residuis quibusque ex ligno solum fabrefactis comminutis et per compita combustis, direptae ab hostibus civitatis miserandum exhibuere spectaculum. Suffugiebant itaque et secede-

ἐπαρχόντων ὁμοίως ἐκείνοις οἷς καὶ Παῦλος ἐμαρτύρησε, μετὰ
 χαρᾶς προσεδέξαντο. καὶ οὐκ ἤδει τις πλὴν εἰ μὴ πού τις εἰς ἐκ-
 πεισῶν μέχρι γε τούτου τὸν κύριον ἠρώησατο. ἀλλὰ καὶ τὴν θαν-
 P. 367 μισιωτῆτην ποτὲ παρθένον πρεσβύτιν Ἀπολλωνίαν διαλαβόντες,
 τοὺς μὲν ὀδόντας ἅπαντες κόπτοντες τὰς σιαγόνας ἐξήλασαν, 5
 πυρὰν δὲ ἤσαντες πρὸ τῆς πόλεως ζῶσαν ἠπέλουσαν κατακαύσειν,
 εἰ μὴ συμφωνήσειεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἀσεβείας κηρύγματα · ἡ δ'
 ὑποπαραιτησαμένη βραχὺ καὶ ἀνεθῆσα συντόμως ἐπεπήδησεν εἰς
 τὸ πῦρ καὶ καταπέλεκται · Σαραπίωνά τε καταλαβόντες ἐφύστιον
 σκληραῖς βασάνοις αἰκισάμενοι καὶ πάντα τὰ ἔρθρα διακλάσαν· 10
 τες ἀπὸ τοῦ ὑπερώου πρηγῆ κείρασαν. οὐδεμία δὲ ὁδὸς, οὐ
 λεωφόρος, οὐ στενωπὸς ἡμῖν βάσιμος ἦν, οὐ νυκτὸς, οὐ μεθ'
 Βῆμέραν, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ πάντων κεκραγόντων · εἰ μὴ τὰ δυσ-
 φημῶν τις ἀνυμνεῖ ῥήματα, τοῦτον εὐθέως δεῖν σύρεσθαι τε καὶ
 πλμπρασθαι · καὶ ταῦτα ἐπὶ πολλὰ μὲν ἤκμισε τὸ πρῶτον. δια- 15
 δεξαμένους δὲ τοὺς ἀθλοὺς ἢ στάσις καὶ πόλεμος ἐμφύλιος τὴν
 καθ' ἡμῶν ἀμύτητα πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἔτρεψε. καὶ μικρὸν
 μὲν προσαπεπνεύσαμεν, ἀσχολίαν τοῦ πρὸς ἡμᾶς θυμοῦ λαβόν-
 των · εὐθέως δὲ ἡ τῆς βασιλείας ἐκείνης τῆς ἐπιφανεστέρως ἡμῖν
 μεταβολὴ δῆγγεεται, καὶ πολλὸς ὁ τῆς ἐφ' ἡμᾶς φόβος ἐπανά- 20
 τεινε τὸ κήρυγμα. καὶ παρῆν τὸ πρόσταγμα αὐτοσχέδιον εἰπεῖν,

3. τούτον τὸν ex Eusebio. Vulgo τοῦτον. 5. ἅπαντες] πάντας G.

6. νήσαντες] ἄφαντες P. 7. ἡ δὲ πον παραιτησαμένη G.

8. συντόμως] συντόμως G. 9. το; δὲ G. 18. ἀσχολίαν δὲ
 τοῦ G.

bant fratres, bonorumque directionem, ad instar eorum quibus attestatur Paulus, cum gaudio sustinebant. Nec novi, nisi forsitan ex millibus unum, qui fide lapsus hucusque dominum negaverit. His adde mirandam ea aetate virginem seniore Apolloniam, cui cum dentes excussissent, maxillas etiam effregerunt, rogoque ante civitatem incenso, nisi blasphemis impietatis verbis assentiretur, vivam se combusturos minati sunt; at illa petita cogitandi mora, sibi relicta, celer in ignem insilliens flammis consumpta est. Serapionem quoque indigenam duris tormentis cruciatum, omnibusque membris confractum praecipitem e coenaculo detruserunt. Nulla vero via, nulla platea, nullus angiportus, noctu vel interdiu a nobis tuto poterat peragrari, cunctis omni tempore locoque clamore importuno insequentibus; nisi quis religiosis verbis fidem Christianam laceret, hunc confestim in iudicium trahi et igne consumi necesse est. Atque ista quidem sub initio violentius sunt grassata; quae tamen miseros exceperere seditio et bellum intestinum exercitam prius in nos in propriis invicem auctores feritate convertit. Hoc pacto respirandi tempus concessum est, ac incensus in nos furor recepit intervallum. Illucens tamen mitioris illius Imperii facies subita mutatione nunciatur obtenebrata; frequensque repetitis minis timor incensus rei crebro nuncio divulgatae praebebat argumentum. Iamque ultro mandatum aderat, ipsum ita dicam a domino praedictum,

οἶον τὸ προρηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου, ἢ παρὰ βραχὺ τὸ φοβερώ-
 C τaton, ὡς εἰ δυνατόν σκανδαλισθῆναι καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. πλὴν
 πάντες γε κατεπτήχασαν. καὶ πολλοὶ μὲν εὐθὺς τὴν περιφανε-
 στέραν οἱ μὲν ἀπήντων δεδιότες, οἱ δὲ δημοσιεύοντες ὑπὸ τῶν
 5 πρᾶξεων ἤγοντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτοῖς ἀφειλκοντο, ὀνο-
 μιᾶστί τε καλούμενοι ταῖς ἀνάγκαις καὶ ἀνιέροις θυσίαις προσήε-
 σαν, οἱ μὲν ὠχρῶντες καὶ τρέμοντες, ὥσπερ οὐ θύσοντες, ἀλλ'
 αὐτοὶ θύματα καὶ σφάγια τοῖς εἰδώλοις ἐσόμενοι, ὡς ὑπὸ πολ-
 λῶν τοῦ περιεστῶτος δήμου γλεύην αὐτοῖς ἐπιφέρεισθαι καὶ ἄλ-
 10 λους μὲν εἶναι πρὸς πάντας δειλοὺς, ὑποτρέμοντας καὶ πρὸς τὸ
 τεθνᾶναι καὶ πρὸς τὸ θῦσαι· οἱ δὲ τινες ἐτοιμότεροι τοῖς βω-
 μοῖς προσέτρεχον, ἰσχυριζόμενοι τῇ θρασυτήτι τὸ μηδὲ πρότερον
 γεγονέναι Χριστιανούς· περὶ ὧν ἡ τοῦ κυρίου πρόρρησις ἀληθε-
 στάτη ὅτι δυσκόλως σωθήσονται. τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν εἶποντο
 15 τοῖς ἑκατέροις, οἱ δὲ ἔφηνον, οἱ δὲ ἤλασκοντο. καὶ τούτων
 οἱ μὲν ἄχρι δεσμῶν καὶ φυλακῆς χωρήσαντες, καὶ τινες πλείονας
 ἡμέρας καθειρηθέντες, εἶτα καὶ πρὶν ἐπὶ δίκαστήριον ἐλθεῖν
 ἐξωμόσαντο· οἱ δὲ καὶ βυσάνοις ἐπὶ πόδας ἐγκατερεθήσαντες, V. 293
 πρὸς τὸ ἐξῆς ἀπέκοντο· οἱ δὲ στεροροὶ καὶ μακάριοι στύλοι τοῦ
 20 κυρίου κραταιωθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἐν αὐτοῖς P. 368
 πίστεως ἀνάλογον καὶ ἀξίαν δύναμιν καὶ καρτερίαν λαβόντες
 θανμαστοὶ γέγονουσιν αὐτοῦ τῆς βασιλείας μάρτυρες. ὧν πρῶτος

8. κατεπτήχασαν G. 6. τε om. G. ἀνάγκαις καὶ ἀνιέροις G.
 προσέεσαν A. 20. αὐτοῦ] αὐτῷ G.

aut terrori incutiendo non omnino absimile, quo, si fieri potest, etiam electi scandalum paterentur. Omnes itaque stupore insolito percussi. Atque ex illis quidem qui dignitate caeteris praeibant, quidam solo metu ducti se offerebant ultro, aliis omnium oculis expositi propriis actibus arguebantur, nonnulli etiam a sibi coniunctioribus trahebantur, ac de nomine singuli vocati ad impura profanaque sacrificia accesserunt. Horum nonnulli pallidi trementesque, quasi non ipsi sacris operaturi, sed velut victimae forent idelia immolandi conspiciebantur; adeo ut a circumstante populo conviciis appeterentur, et imbelles vilesque argui sive mori sive immolare oporteret. Alii libentius procurrerunt ad aras, perfrictaque fronte Christianos se prius non fuisse asseverabant; in quibus vaticinii dominici veritas comprobatur; non nisi difficile salvandos. Ex reliquis hi quidem sequebantur memoratos utrosque, aliqui fugae se committebant, alii denique capti detinebantur; quorum certe nonnulli usque ad vincula carceresque processerunt, quidam etiam diuturniore custodia conclusi, priusquam ad tribunal raperentur, fidem eiuraverunt; alii tormentis etiam aliquandiu superatis, demum animo ac fide desponderunt; postremi denique velut firmae felicesque domini columnae ab eo roborati, animo viribusque constanti fortisque fidei respondentibus assumptis, insignes ac conspicui regni eius martyres ac testes evaserunt. Eorum primus fuit Iulia-

Ἰουλιανὸς ἄνθρωπος ποδαλγός, μὴ στήναι μηδὲ βαδίσαι δυνάμενος, σὺν ἑτέροις δύο τοῖς φέρουσιν αὐτὸν προσήχθη, ὧν ὁ μὲν ἕτερος εὐθὺς ἠρήσατο, ὁ δὲ ἕτερος Κρονίων ὀνόματι, ἐπίκλην δὲ ὁ Νοῦς, καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος Ἰουλιανὸς ὁμολογήσαντες τὸν κύριον, διὰ πάσης τῆς πόλεως μεγίστης οὔσης, ὡς 5 ἴστε, καμήλοις ἐποχοῦμενοι καὶ μετέωροι μαστιγούμενοι, τέλος Βάσβεστω πυρὶ κεχυμένοι τοῦ δήμου παντὸς κατεκάτησαν. στρατιώταις τε αὐτοῖς ἀπαγομένοις παραστὰς καὶ τοῖς ἐφυβρίζουσιν ἐναντιωθεὶς ἐβοησάντων ἐκείνων προαχθεὶς ὁ ἀνδριότατος ὁ πρόμαχος τοῦ Θεοῦ Βησαῦς κὰν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῷ περὶ τῆς 10 εὐσεβείας ἀριστεύσας ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν. καὶ τις ἕτερος τὸ μὲν γένος Αἰβως, τὴν δὲ προσηγορίαν ἄμα καὶ τὴν εὐλογίαν ἀληθῆς Μάκαρ, προτροπῆς αὐτῷ πολλῆς ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ γενομένης, πρὸς ἄρνησιν οὐχ ὑπαχθεὶς, ζῶν καταπέλεκται. Ἐπί- 15 Cμαχός τε καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ πολλῶν ὄν ἔμειναν δεσμῶται χρόνον 15 μυρίας διενεγκόντες ἀληθόνας, ξυστήρας, μάστιγας, πυρὶ ἀσβεστώ καὶ οὕτω διεχύθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς γυναῖκες τέσσαρες, Ἀμμωνάρια τε ἁγία παρθένος, πάνυ φιλονεικίως αὐτὴν τοῦ δικαστοῦ βασανίσαντος, ἅτε προσαποφρηταμένην ὅτι μηδὲν ἦν ἐκείνος κελύει φθέγγεσθαι, ἀληθεύσασά τὴν ἐπαγγελίαν ἀπήχθη. 20 αἱ δὲ λοιπαὶ σεμνοτάτῃ πρεσβυτικῇ Μερκουρία καὶ αἱ ὑπόλοιπαι

1. ποδαλγός] ποδαλγός G. 3. ἐπίκλην δὲ] δὲ ὀμ. G. 4. ὁ

Νοῦς] ὄνατος P. Ἐύνοος apud Eusebium. 10. κὰν] καὶ G.

12. μβύης A. 15. ὄν] ὄν A. δεσμῶται] δεσμῶν G.

18. ἀμμωνάρια hic et infra A.

nus, podagrae morbo correptus, qui neque stare neque incedere poterat; qui demum cum duobus aliis eum gestare solitis ad iudicem adducitur; quorum alter confestim negavit, secundus Cronion nomine, Benignus cognominatus, ac ipse senior Iulianus dominum confessi; per totam urbem amplam, ut scitis, camelis impositi, et in sublime elati verberibusque cruciati, tandem ingenti rogo incenso, circumfusa populi multitudine spectante consumuntur. Miles autem eos ad mortem rapientibus ex adverso resistens, martyrumque iniurias benigni ulcisci conatus, succulantibus illis productus in arenam, generosissimus athleta defensorque fidei Besas, ingenti pro pietate certamine fortiter tolerato, capite truncatur. Alius quoque, generis quidem Afer, nomine vero ac simul felici omine Beatus Macar, plurimis quibus fuerat usus iudex illecebris ad fidem negandam nusquam abductus, vivus crematus est. Epimachus etiam et Alexander post longum in vinculis tempus innumerosque dolores toleratos, novaculae et verbera perpassi, ardentissimis flammis demum et ipsi perierunt. Adiectae sunt illis ad coronam mulieres quatuor et Ammonaria sancta virgo; quam cum adhibito studio iudex torqueret ceu professam nihil eorum quae iuberet eloquenturam, promissumque facti constantia adimpleret, ad supplicium abducitur. Inter reliquas autem honoratissima senior Mercuria et

μὲν οὐκ ὑπὲρ τὸν κύριον δὲ ἀγαπήσασαι τὰ τέκνα Διονυσία, κα-
ταεισθέντες εἰς ἀνήνυτον ἔτι βύσανλζειν καὶ ὑπὸ γυναικὸς ἤττα-
σθαι τοῦ ἡγεμόνος σιδήρῳ τεθνήσκει μηκέτι πείραν λαβοῦσαι. τὰς
γὰρ ὑπὲρ πασῶν ἡ πρόμαχος Ἀμμωνάρια ἀναδέδεικται. D

5^ο Ἐτι περὶ τῶν ἐν Χριστῷ τελειωθέντων κατὰ τὸν ἐπὶ Δεκιου
διωγμὸν ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἐπιστολῆς.

Ἦρων δὲ καὶ Ἀστὴρ καὶ Ἰσιδωρος Αἰγύπτιοι καὶ σὺν αὐτοῖς
παιδάριον ὡς πεντεκαδεκαετῆς Διδόσκορος παρεδόθησαν. καὶ
πρῶτον τὸ μειράκιον λόγοις τε ἀπατᾶν ὡς εὐπαράγωγον καὶ βα-
10 σάνοις καταναγκάζειν ὡς ἐνδόντον περρωμένου, οὔτε ἐπεισθῆ
οὔτε εἶξεν ὁ Διδόσκορος. τοὺς δὲ λοιποὺς ἀγριώτατα ζήνας, ἐγκαρ-
τερήσαντας πυρὶ καὶ τούτους ἔδωκε. τότε Διδόσκορον ἠλαμπρῶ- P. 369
νόμηνόν τε δημοσίᾳ καὶ σοφώτατα πρὸς τὰς ἰδίας πείσεις ἀπο-
κρινόμενον θυμμάσας παρήκεν, ὑπὲρ ὧν ἦν φήσας εἰς μετά-
15 νοιαν αὐτὸν διὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμετρεῖν. καὶ νῦν θεοπερέστατος
σὺν ἡμῖν ἔστι Διδόσκορος εἰς μακρότερον τὸν ἀγῶνα καὶ διαρ-
κέστερον εἶναι τὸν ἄθλον. Νεμεσίῳν τις κακεῖνος Αἰγύπτιος ἐσυ-
κοφαντήθη μὲν ὡς δὴ σύνοικος ληστῶν· ἀποδυσάμενος δὲ ταύ-
την παρὰ τῷ ἑκατοντάρχῃ τὴν ἄλλοτριωτάτην διαβολὴν καταμη-
20 νυθεῖς, ὡς Χριστιανός, ἦκε δεσμώτης ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα. ὁ δὲ V. 294

1. τὸν om. G. 10. περρωμένου G. 12. καὶ om. G. 18. σὺν-
οικος] σύνοικον A.

multis liberis, quos tamen supra dominum non diligeret, Inclya Dionysia, pudore suffuso iudice, quod a feminis vinceretur, alia tormenta nusquam expertae ferro vitam finierunt; pro reliquis siquidem tanquam in aciei fronte tormentorum satis exceperat Ammonaria."

Ex eadem B. Dionysii epistola de iis, qui in Decii persecutione pro Christo mortem sustinuerunt.

Heron autem et Aster et Isidorus Aegyptii, et una cum illis adolescentulus annos 15 natus Dioscorus traditi sunt. Et primum adolescentulum, ceu qui facile suaderetur, illecebris trahere tormentisque iudicatum inferiorem, iudex conatus vi superare; neque suasum neque emollitum reperit Dioscorum. Reliquos exinde crudelissime dilaceratos, ut perseverantes conspexit, igni dedit absuendos. Tunc quoque Dioscorum ob notam publice animi generositatem et propter responsa singulis interrogatis reddita iudex miratus, liberum dimisit; affirmans se propter aetatis imbecillitatem respiciantiae tempus velle tribuere. Nunc autem ea qua decet in deum pietate, nobiscum versatur Dioscorus et ad difficiliorem pugnam prolixiusque certamen sustinendum ex praeteriti memoria exercetur. Caeterum Nemesion quidam etiam Aegyptius falso velut latronum socius delatus est, quam calumniam coram centurione cum a se depulisset, velut sibi exosam et alienam, domum ceu Christianus apud praefectum

Β ἀδικώτερος διπλαῖς αὐτὸν ἢ τοὺς ληστὰς βασάνους τε καὶ μάστιγι
 λυμηνάμενος μεταξὺ τῶν ληστῶν κατέφλεξε, τιμηθέντα τὸν μα-
 κάρον τῷ τοῦ Χριστοῦ παραδείγματι. ἄθρονόν δέ τι σύνταγμα
 στίφος στρατιωτικόν, Ἄμμων καὶ Ζήνων καὶ Πτολεμαῖος καὶ
 Ἰγγένης καὶ σὺν αὐτοῖς πρεσβύτης Θεόφιλος εἰστήκεισαν πρὸ τοῦ 5
 δικαστηρίου. κρινομένου δέ τινος ὡς Χριστιανοῦ καὶ πρὸς ἄρη-
 σιν ῥέποντος ἐπρόντο οὗτοι παρεσχηκότες καὶ τοῖς προσώποις
 ἐνένευσαν καὶ τὰς χεῖρας ἀνέτεινον καὶ συνεσχηματίζοντο τοῖς σώ-
 μασιν. ἐπιστροφῆς δὲ πάντων πρὸς αὐτοὺς γενομένης, πρῶν
 τινος αὐτῶν ὄλωσ λαβέσθαι, φθάσαντες ἐπὶ τὸ βύθρον ἀνέ- 10
 Cδραμιον εἶναι Χριστιανοὶ λέγοντες, ὥστε τὸν ἡγεμόνα καὶ τοὺς
 συνέδρους ἐν φόβῳ γενέσθαι, καὶ τοὺς μὲν κρινομένους εὐθαρ-
 σεστάτους ἐφ' οἷς πείσονται φαίνεσθαι, τοὺς δὲ δικάζοντας ἀπο-
 δειλιῶν. καὶ οὗτοι μὲν ἐκ δικαστηρίων ἐνεπόμπευσαν καὶ ἡγαλλιά-
 σαντο τῇ μαρτυρίᾳ, θριμβέοντος αὐτοὺς ἐνδόξως τοῦ Θεοῦ. 15
 Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι κατὰ χώρας καὶ κώμας ὑπὸ τῶν ἐθνῶν διε-
 σπασθήσαν, ὧν ἐνὸς παραδείματος ἕνεκεν ἐπιμνησθήσομαι. Ἰσχυ-
 ρίων ἐπετρόπενέ τι τῶν ἀρχόντων. τοῦτον ὁ μισθοδότης ἐκέλευσε
 θῦσαι, μὴ πειθόμενον δὲ ὑβρίζων, ἐμμένοντα προὔπηλάκιζε, βα-
 κτηρίαν μεγάλην λαβὼν διὰ τῶν ἐντέρων καὶ τῶν σπλάγχχνων διώ- 20
 Dσας ἀπέκτεινε. τί δεῖ λέγειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι

4. στρατιωτικόν] στρατιωτῶν G. 7. ἐπρόντο ex Eusebio. Vulgo
 ἐπρωόντο. 11. ὥστε] ὡς ὅτι G. 12. γενέσθαι] κρίνεσθαι G.
 14. ἐκ] ἀπὸ G.

vinctus accusatur. Iste, ceu qui nefarium scelus a se vellet editum, catenis duplo gravioribus, supplicisque et verberibus, quam quae latronibus infligerentur, cruciatum; Christi tamen exemplo beatum honoratumque, medium inter duos latrones igni comburendum pronuntiavit. Confestim porro quaedam militum turma Ammon, Zeno, Ptolemaeus et Ingennes et cum eis senior quidam Theophilus coram tribunali adstitit. Quodam igitur fidei Christianae nomine examinato, iamque ad Christum abnegandum proclivi, illi assistentes infremebant; animis, vultu innuebant, manibus elatis signa dabant, uno verbo totis corporibus ut animos adderent, distorquebantur. Omnium autem ad eos versis adspectibus, nullo eorum adhuc deprehensio, ad subsellia sponte accurrere, Christianos se esse sponte professi, adeo ut praefectus et assessores deinceps metu quasi iudicandi corripere, ipsi vero iudicati obiectis tormentis, pavidi tamen iudicibus audaciores facti viderentur. Ita tribunalibus in ipsis tropaea statuere, testimonioque reddito ovarae, Christo summa cum gloria in eis triumphante, coeperunt.

Alii vero 'per urbes et vicos distrahebantur, quorum unus exempli memoria mihi est agenda. Ischyriion mercede conductus cuiusdam nobilissimum procuratorem agebat. Is qui conduxerat, iubet idola sacrificiis colere, iussa detrectantem conviciis incensit dominus et in instituto perseveranti sudae acuta per ventrem et viscera adacta vitam eripit. Quid porro ne-

πλανηθέντων ὑπὸ λιμοῦ καὶ δίψης καὶ κρύους καὶ λησῶν καὶ νόσων καὶ θηρίων διεφθαρμένων, ὧν οἱ περιγεγόμενοι ~~ἐξ~~ ἐκείνων εἰσὶν ἐκλογῆς καὶ νίκης μάρτυρες; Ἐν δὲ καὶ τούτων εἰς δῆλωσιν ἔργον παραθήσομαι. Χαιρήμων ἦν ὑπέρογκως τῆς Νεΐλου 5 καλουμένης πόλεως ἐπίσκοπος. οὗτος εἰς τὸ Ἀράβιον ὄρος ἐπανελήλυθεν, οὐδὲ ἠδυνήθησαν ἰδεῖν οὐκέτι, καίπερ πολλὰ διερευνησάμενοι, οἱ ἀδελφοὶ οὔτε αὐτοὺς οὔτε τὰ σώματα αὐτῶν. P. 370 πολλοὶ δὲ οἱ κατ' αὐτὸ τὸ Ἀραβικὸν ὄρος ἔξανδραποδισθέντες ὑπὸ βαρβάρων Σαρακηνῶν οἱ μὲν μόλις ἐπὶ πλείστοις χρήμασιν 10 ἔλυτρώθησαν, οἱ δὲ μέχρι καὶ νῦν οὐδέπω. ταῦτα διεξήλθον οὐ μάλιστα, ἀδελφεῖ, ἀλλ' ἵνα ἴδῃς ὅσα καὶ ἡλικία δευρὰ παρ' ἡμῖν συνέβη, ὧν οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι πλεον ἂν εἶδοιεν. καὶ μετὰ βραχὺ αὐτοὶ τοίνυν οἱ θεῖοι μάρτυρες παρ' ἡμῖν οἱ νῦν τοῦ Χριστοῦ πάρεδροι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κοινωνοὶ καὶ μετοχοὶ 15 τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ συνδικάζοντες αὐτῷ τῶν παραπεπτωκότων ἀδελφῶν τινὰς ὑπευθύνους τοῖς τῶν θυσιῶν ἐγκλήμασι γενομέ- B πους προσελάβοντο, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν αὐτῶν ἰδόντες δεκτὴν τε γενέσθαι δυναμένην τῷ μὴ βουλομένῳ τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ καθόλου ὡς τὴν μετάνοιαν, δοκιμάσαντες 20 προσεδέξαντο καὶ συνήγαγον καὶ προσευχῶν αὐτοῖς ἐκοινωνήσαν καὶ ἐστίασεως. τί οὖν ἡμῖν, ἀδελφοὶ, περὶ τούτων συμβουλεύετε; τί ἡμῖν πρακτέον; σύμψυχοι καὶ ὁμογνώμονες αὐτοῖς

3. τούτων] τούτη G. 12. κλειόν] κλειόνα G. 20. καὶ συνήγαγον] καὶ om. G.

cesse est per solitudines et montes vagantium commemorare turbas, fame, siti, frigore, latronibus, morbis et feris confectas, quorum superstites selectae illorum cohortis eorundemque victoriae testes existunt; tamen unum vel aliud exemplum proferam quo virtus eorum manifesta fiat et perspecta. Chaeremon profecta iam aetate civitatis Nili nomine fuit episcopus. Hic cum coniugii consorte in Arabium montem arrepta fuga, nusquam reversus est, neque fratrum quisquam omni licet quaerendi posita diligentia, eos vel eorum corpora comperit. Permulti sane in Arabico monte a barbaris Saracenis in captivitate ducti sunt, quorum quidam vix magno pretio redempti, alii etiam hucusque suis restitui non potuerunt. Haec non incassum a me sunt relata, frater, sed ut cognoscas quantas qualesve calamitates nos undique impetierint, quas qui magis fuerint experti, copiosius etiam noverint enarrare. Nec multis interiectis prosequitur. Divini martyres isti, Christi nunc assessores, illiusque regni participes et in iudicii consortium adsciti, fratres quondam lapsos et sacrarum criminibus obnoxios, dum adhuc inter nos versarentur, susceperunt; probataque eorum conversione et poenitentia, quam ei, qui non ita mortem peccatoris, quam emendationem morum exquirat, acceptam fore indicantes, in ecclesiae sinum admisserunt, sacris allegerunt conventibus, suffragiis comitati sunt et precum et epularum communionem largiti. Quid igitur consilii de talibus datis, fratres? Quid facto est opus? Uno cum eis foremur

καταστῶμεν καὶ τὴν κρίσιν αὐτῶν τῇ χάριτι φυλάξωμεν, καὶ τοῖς ἐλεηθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν χρηστευσώμεθα ἢ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἄδικον V. 295 ποιησώμεθα καὶ δοκιμαστάς αὐτοὺς τῆς ἐκείνων γνώμης ἐπιστή-
C σωμεν καὶ τὴν χρηστότητα λυπήσωμεν καὶ τὴν τάξιν ἀνασκευά-
σωμεν; σαφῶς διὰ τούτων ἐλέγχει τὴν Ναυάτου μισανθροπίαν
ὁ ἱερός Διονύσιος.

Ὁς Ναυῆτος πρεσβύτερος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ὦν κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἐπισκοπῆς ἀναξίως δρεγόμενος καὶ ἀποτυχῶν ἐν ἄλλοις τε ἀτοπήμασι κατεγνωσμένοις μάλιστα φι-
λαργυρία καὶ οἰήσει καὶ φιλαντία, προφάσει δῆθεν τῶν ἐκδο-10
σάντων ἐπὶ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ, καὶ διὰ μετανοίας παρα-
δεχθέντων εἰς κοινωνίαν τῆ ἐκκλησίας, ταύτης ἀπέσχισεν ἀρχηγός
καὶ αἰρεσιάρχης τῶν ἐαυτοὺς Καθαροὺς ὀνομαζόντων δι' ὑπερή-
φανον γνώμην ὀφθεῖς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξωσθεῖς τοῦ παραδείσου
D τῆς ἐκκλησίας ψήφῳ πατέρων ἁγίων ἐξήκοντα συνελθόντων ἐν 15
Ῥώμῃ.

Περὶ τῆς κατὰ Ναυάτου συνόδου γενομένης ὑπὸ Κορνηλίου
ἐν Ῥώμῃ.

Συνοδικῶς ὅτι μετὰ πλείστων πρεσβυτέρων τε καὶ διακόνων,
καὶ τούτων ἐκκηρυξάντων σὺν τοῖς ὁμόφροσιν ἀπανθρώποις, τοὺς 20

2. ἢ τὴν — ποιησώμεθα ex P accesserunt. Correxī ποιησώμεθα ex
Eusebio. 4. τὴν χρηστότητα] τὴν om. G. 8. τούτους δέ]
τούσδε G. 11. τῷ — διωγμῷ] τὸν — διωγμόν G. 12. ἀπέ-
σχισεν AP. ἀπέσχισαν G. 14. παραδείσου A. 20. ἐκκηρυξάν-
των P. ἐκήρυξαν τῶν G.

animo et in unam ibimus sententiam? Annon eorum iudicium gratia nostra
volumus confirmatum, et benigne ab eis iamdiu susceptis humanitatem ex-
hibebimus? Aut certe irritam reddemus eorum sententiam, iudicium eo-
rum censurae nostrae subiiciemus examinandum, tetrici illorum clementiae
sedebimus censores et quem iam rebus afflictis apposuerunt ordinem, ever-
temus? Verbis istiusmodi Novati inhumanitatem luculenter satis arguit sa-
cer Dionysius.

Novatus iste cum ea tempestate ecclesiae Romanae presbyter foret,
summi episcopatus quo non est potitus, ambitione ferebatur. Pluribus au-
tem criminibus avaritiae nimirum, aestimationis et amoris proprii obnoxius,
eorum qui in Decii persecutione sacrificaverant et in ecclesiae communio-
nem poenitentes fuerant recepti praetextu, ab ea se ipsum voluit rescis-
sum, dux et signifer haereseos Puros sese iactantium elato supercilio con-
stitutus et cum eis ex ecclesiae paradiso sanctorum 60 patrum Romanum
convenientium decreto expulsus est.

De synodo adversus Novatum sub Cornelio Romae congregata.

Magna presbyterorum et diaconorum frequentia cum inhumanis eius-
dem sententiae sequacibus damnatus est Novatus; lapsi vero fratres acti

δὲ παραπετωκότας ἀδελφοὺς διὰ μετανοίας δεξαμένων. τῆς δὲ
 τοιαύτης συνόδου Κορηήλιος ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐξήρχεν, ὃς καὶ P. 371
 γράφει πρὸς Φάβιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας τὰ παραστάνα τῆ
 συνόδῳ, καὶ ἄλλιν ἰδίως περὶ τῆς Ναυάτου κακοπραγίας λέγων·
 8 Ἵνα δὲ γνῶς ὅτι πρόβαλοι δρεγόμενοι τῆς ἐπισκοπῆς ὁ Θανμάσιος
 καὶ κρύπτων ἐν ἑαυτῷ τὴν προπεθῆ ταύτην ἐπιθυμίαν ἰλάνθανεν,
 ἐπικαλύμμασι τῆς αὐτοῦ ἐπινοίας τὸ καταρχὰς σὺν αὐτῷ τοὺς
 ὁμολογοῦντας ἐσχηκέαι χρώμενος, εἰπεῖν βούλομαι. Μάξιμος
 10 πρεσβύτερος τῶν παρ' ἡμῖν καὶ Οὐρβανὸς δις τὴν ἔξομολογίας
 δόξαν ἀρίστην καρπωσάμενοι, Σιδώνιός τε καὶ Κελερῆνος, ἀνήρ,
 ὃς πάσας βασιάνους διὰ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔλεον καρτερικώτατα διε-
 νεγκῶν, καὶ τῆ ῥώμῃ τῆς αὐτοῦ πίστεως τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρ- B
 κὸς ἐπιρρώσας, κατὰ κράτος νενίκηκε τὸν ἀντικείμενον· οὗτοι
 δὲ οὖν οἱ ἄνδρες κατανοήσαντες αὐτὸν καὶ καταφωρῶσαντες τὴν
 15 ἐν αὐτῷ παουρηγίαν τε καὶ παλιμβουλίαν τὰς τε ἐπιουκίας καὶ
 τὰς ψευδολογίας καὶ τὴν ἀκοινωνησίαν αὐτοῦ καὶ λυκοφιλίαν
 ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν· καὶ ἅπαντα αὐτοῦ τὰ τεχνά-
 σματα καὶ πονηρεύματα, ἃ ἐκ πολλοῦ ἔχων ὑπεστέλλετο, παρόν-
 των τοῦτο μὲν ἐπισκόπων, τοῦτο δὲ πρεσβυτέρων καὶ λαϊκῶν
 20 παμπόλλων, ἐξήγγειλαν, ἀποδυρόμενοι καὶ μεταγινώσκοντες ἐφ'
 οἷς πεισθέντες τῷ δολερῷ καὶ κακοήθει θηρίῳ πρὸς ὄλιγον χρό-
 νον τῆς ἐκκλησίας ἀπελείφθησαν. καὶ μετ' ὄλγα· ἀμήχανον C
 ὄσσην, ἀγαπητέ ἀδελφε, τροπήν καὶ μεταβολὴν ἐν βραχεῖ καιρῷ

2. ὃς] ὡς G. 4. τῆς] τοῦ G. 23. καιρῷ om. G.

poenitentia ab ecclesia recepti. Huic autem synodo Cornelius Romanus episcopus praesedit, prout ipse Fabium Antiochenum episcopum a concilio absentem litteris monet et privatim rursus de damnatis Novati gestis in hunc modum dixerit. Ut autem oognoscas hunc admirabilem virum iam olim ambivisse pontificatum et latenter in se ipso proclivem in honores cupiditatem caelasse atque ideo concepto animi proposito velamen daturum confessores socios sibi coniungere tentasse, verbis aperiam necesse est. Presbyter e nostris Maximus et Urbanus, praeclarae confessionis gloria secundo potiti, Sidoniusque et Celerinus, vir, qui dei clementia cruciatus omnes superavit, et carnis infirmitate multo fidei robore firmata, viriliter deiecit adversarium; tales, inquam, viri, detecto animi eius instituto, vafritique in omnes partes sese vertente comperta, notis etiam periuriis, mendacibus, ab ecclesiastica communione mente aversa, ac feritate in eo plane lupina, ad ecclesiam reversi sunt; fallacesque eius artes ac verustias diutius ab eo tectas, praesentibus quam plurimis, has quidem episcopis, alias presbyteris adstantibus et laicis manifeste confessi, et cum animi dolore desinent a subdola malignaque fera suasos ac detentos se ad breve quantumlibet tempus ab ecclesiae consortio fuisse seiunctos. Et paucis interiectis. Vix dici potest, dilecte frater, quam varietatem et circa

ἔθεασάμην ἐκ' αὐτοῦ γεγονένην. ὁ γὰρ τοι λαμπρότατος καὶ
 δι' ὄρκων φοβερῶν τινῶν πιστούμενος μὴδ' ὄλως ἐπισκοπὴν θρέ-
 γεσθαι, αἰφνίδιον ἐπίσκοπος ὡπερ ἐκ μαγγάνου τινὸς εἰς τὸ
 μέσον ῥιφίς ἀναφαίνεται. οὗτος γὰρ τοι ὁ δογματιστὴς ὁ τῆς
 ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης ὑπερασπιστὴς ὀπηνίκα παρασπάσασθαί5
 τε καὶ ὑφαιρούμεν τὴν μὴ δοθεῖσαν αὐτῷ ἄνωθεν ἐπισκοπὴν
 ἐπεχείρει, δύο ἐνωτῶ κοινωσὺς ἀπεγνωκότας τὴν ἑαυτῶν σωτη-
 ρίαν ἐπέλεξαστο, ὡς ἂν εἰς βραχὺ τι μέρος καὶ ἐλάχιστον τῆς
 Ἰταλίας ἀποστείλῃ· κἀκεῖθεν ἐπισκόπους τρεῖς ἀγροίκους καὶ
 D ἄπλουστάτους πλαστῆ τινι ἐξαπατῆσαι ἐπιχειρήσει, διαβεβαιού- 10
 V. 296 μενος καὶ δυσχυριζόμενος δεῖν αὐτοὺς ἐν τύχει παραγενέσθαι εἰς
 Ῥώμην, ὡς δὴ τις πᾶσα διχοστασίᾳ γεγονυῖα σὺν καὶ ἑτέροις
 ἐπισκόποις μεσιτενόντων διαλυθῆ· οὗς παραγενομένους, αἵτε δὴ,
 ὡς ἔφθηνεν λέγοντες, ἀνθρώπους ἀπλοστέροους περὶ τὰς τῶν
 ποτηρῶν μηχανίας καὶ ῥαδιοργίας συγκλεισθέντας ὑπὸ τινῶν 15
 ὁμοίων αὐτῷ τεταραγμένων ἀνθρώπων, ὥρα δεκάτῃ μεθύοντας
 καὶ κραυπαλοῦντας μετὰ βίας ἠνάγκασαν εἰκονικῆ τινι καὶ ματαιό-
 τητι καὶ ματαία χειρῶν ἐπιθεσίᾳ ἐπισκοπὴν αὐτῷ δοῦναι, ἣν
 P. 372 ἐνέδρα καὶ πανουργίᾳ ἐπιβύλλουσαν αὐτῷ ἐκδικεῖ. ἔξ ὧν εἰς μετ'
 οὐ πολὺ ἐπαγγέλλεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀποδουρόμενος καὶ ἔξομο- 20
 λογούμενος τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτημα, ᾧ καὶ κοινωνήσαμεν λαϊκῶ,

1. τοι] τι A. 3. αἰφνίδιος G. 5. παρασπᾶσαι G. 6. αὐ-
 τῶ] ἐν τῷ G. 11. εἰς τύχει G. 16. αὐτῷ] αὐτοῦ G.
 ὡρα ex Eusebio. Vulgo ὄρα. 17. ἠνάγκασεν G. 18. χειρῶν]
 χειρὸν A. χειρὸς G.

mores mutationem, data brevi temporis mora, in eo adverterimus. Illu-
 strissimus enim ille, qui tremendo etiam interposito iusiurando se nusquam
 episcopatum ambivisse confirmabat, derepente, quasi ex machina in me-
 diam scenam delapsus, episcopus apparuit. Iste, dico, novorum dogma-
 tum auctor, ecclesiasticae disciplinae propugnator, cum sibi vindicare vel
 non oblatum prius subripere molitur episcopatum, duos sibi socios de es-
 lute desperatos adiunxit, quos postmodum in secretam et angustam ali-
 quam Italiae partem amandaret. Exinde tres episcopos rusticos plane
 simplicisque animo motos arte veteratoria seduxit, data fide pollicitis bre-
 vi Romam eos venturos, ut ipsis cum reliquorum episcoporum coetu velut
 pacis arbitris sedentibus, quae affligebat ecclesiam discordia, penitus tol-
 leretur. Illos ceu qui, ut praemisimus, hebetiores erant ad malignorum
 versutias et fraudes percipiendas, Romam adventantes, a factionis eius-
 dem consortibus et pacis perturbatoribus interceptos, ad horam decimam
 ebrietati crapulisque vacantes violenter compulit imaginaria quadam ficta-
 que manu impositione episcopatum sibi tradere, quem deinceps insidiis
 et fraudibus oblatum et penitus alienum sibi vindicavit. Eorum unus non
 diu post lacrymis et confessione scelus expiaturus, ad ecclesiam reversus
 est, cui communitatis laicae gratiam, expostulantibus eam totius populi

ὑπὲρ αὐτοῦ δεηθέντος παντὸς τοῦ παρόντος λαοῦ. τῶν δὲ λοιπῶν ἐπισκόπων διαδόχους εἰς τοὺς τόπους ἐν οἷς ἦσαν χειροτονήσαντες ἀπεστάλακαμεν. ὁ ἐκδικητὴς οὖν τοῦ εὐαγγελίου οὐκ ἠπίστατο ἕνα ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι ἐν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ οὐκ ἤγγόει, πῶς γὰρ; πρεσβυτέρους εἶναι μζ', διακόνους ζ', ὑποδιακόνους ζ', ἀκολούθους δύο καὶ τεσσαράκοντα, ἔξορκιστὰς δὲ καὶ ἀναγνώστια ἕνα πυλωροῖς δυοὶ καὶ πενήκοντα, χήρας οὖν Β θλιβομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. οὗς πάντας ἡ τοῦ δεσπότου χάρις καὶ φιλανθρωπία διατρέφει· ὧν οὐδὲ τοσοῦτον πλήθος καὶ οὕτως 10 ἀναγκαῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας πλοθύσις τε καὶ πληθύνει ἀριθμὸς μετὰ μεγίστου καὶ ἀναριθμήτου λαοῦ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀπογνώσεώς τε καὶ ἀπαγορεύσεως ἐπέστρεψέ τε καὶ ἀνεκαλίστατο εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Τούτοις ἐπάγων μεθ' ἑτερά φησι φέρε δὴ ἐξῆς εἴπωμεν τίσιν 15 ἔργοις ἢ τίσι πολιτείαις τεταραχικῶς ἀντεποιήθη τῆς ἐπισκοπῆς. ἄρα γε διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεστρέφθαι καὶ πολλοὺς C ἀγῶνας ὑπὲρ αὐτῆς ἠγωνίσθαι καὶ ἐν κινδύνοις πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἕνεκα τῆς Θεοσεβείας γηγονέαι; ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ γε ἀφορμὴ τοῦ πιστεῦσαι γέγονεν ὁ σατανᾶς φοιτήσας εἰς αὐτὸν καὶ 20 οἰκίσας ἐν αὐτῷ χρόνον ἰκανόν· ὡς βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐξηρκιστῶν νόσω παραπεσὼν χαλεπῇ καὶ ἀποθανεῖσθαι ὅσον οὐδέπω νομιζόμενος ἐν αὐτῇ τῇ κλίῃ οὐ ἔκειτο περιχυνθεὶς ἔλαβεν, εἴ γε

3. δ] ὁ δὲ G. 7. συνθλιβομένοις A. συνθλιβομένας G.
16. ἀνεστραφῆναι G. 17. ἠγωνίσαι G.

precibus, sumus impartiti; creatosque duorum aliorum episcoporum successores in eorum sedes misimus. An nesciebat praeclarus ille vindex evangelii, unum episcopum in ecclesia catholica praeesse, in qua sane non ignorabat, quonam enim pacto? Presbyteros esse quadraginta septem, diaconos septem, totidem subdiaconos, duos supra quadraginta acoluthos, exorcistas et lectores, una cum ostiariis quinquaginta duos, viduas in afflictione positas supra mille quingentas; quos omnes domini gratia et in homines benignitas abunde sustentat; quorum adeo copiosa et tam necessaria multitudo in ecclesia, numerus, inquam, ille dei providentia locupletatus adiuncto populi magno et immenso agmine, ab eo desperationis proposito damnandaque contumacia divertere et ad ecclesiam non potuit hominem perditum revocare.

Ex his post alia quaedam interiecta subinfert. Agedum, quibus actis, quibusque vitae institutis confisus pontificium ambivit, edisseramus. Num quod a primo aetatis flore frequentavit ecclesiam, vel plura certamina eius nomine sustinuerit, vel religionis amore pluribus itaque magnis periculis se obnoxium fecerit? Non est huiusmodi haec credendi occasio. Satanas ipse frequenti impulsu in eum ingressus et in eo diutino tempore commoratus fidei eius causa fuit. Nam cum in periculosum morbum incidisset et morti iam proximus putaretur, in ipso lecto quo decumbebat, solo exorcistarum ministerio, aqua perfusus, sacramentum suscepit; si ta-

χρή λέγειν τὸν τοιοῦτον εἰληφέναι. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἔτυχε διαφυγῶν τὴν νόσον ὧν χρή μεταλαμβάνειν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας κανόνα, τοῦ τε σφραγισθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου. τούτων Ἰδὲ μὴ τυχῶν πῶς ἔν τῷ ἁγίου πνεύματος ἔτυχε; καὶ αὐθις ἐπιφέρει· οὐ διὰ δειλίαν καὶ φιλοζωίαν ἐν τῷ καιρῷ τῆς διώξεως 5 πρεσβύτερον εἶναι ἑαυτὸν ἀρησάμενος; ἀξιούμενος γὰρ καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν διακόνων ἐξελεῖν τοῦ οἰκίσκου, ἐν ᾧ καθέρξεν ἑαυτὸν, καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀδελφοῖς ὅσα θέμεις καὶ ὅσα δυνατὸν πρεσβυτέρῳ κινδυνεύουσιν ἀδελφοῖς καὶ ἐπικουρίας δεομένοις βοηθεῖν, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ παιδαρχῆσαι καὶ παρα- 10 καλοῦσι τοῖς διακόνοις, ὡς καὶ γαλεπαίνοντα ἀπίεσαι καὶ ἀπαλλάττεσθαι. μὴ γὰρ ἔτι βούλεισθαι πρεσβύτερος ἔφη. ἑτέρας γὰρ φιλοσοφίας εἶναι ἐραστής. εἰτ' ἐπιφέρει μετ' ὀλίγον· καταλιπὼν P. 373 γὰρ ὁ λαμπρὸς οὗτος τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾗ πιστεύσας V. 297 κατηξιώθη τοῦ πρεσβυτερίου κατὰ χάριν τοῦ ἐπισκόπου τοῦ ἐπι- 15 θέντος αὐτῷ χεῖρας εἰς πρεσβυτερίου κλῆρον, ὡς διακωλύμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ κλήρου, ἀλλὰ καὶ λαϊκῶν πολλῶν· ἐπεὶ μὴ ἔξόν ἦν τὸ ἐπὶ κλῆνι διὰ νόσον περιχυθέντα, ὥσπερ καὶ οὗτος, εἰς κλῆρόν τινα γενέσθαι, ἤξιωσε συγχωρηθῆναι αὐτὸν τοῦτον μόνον χειροτο- νῆσαι. τούτοις προστίθῃσιν ὁ Κορνήλιος τὸ ἀτοπώτατον τῆς Ναυά- 20 του ἀνευλαβείας φάσκων· ποιήσας γὰρ τὰς προσφορὰς καὶ διανεμῶν ἐκίστω τὸ μέρος καὶ ἐπιδιδούς τούτῳ ὁμνύειν ἀντὶ τοῦ εὐλογεῖν

8. τοῦ P. τοῦς G. τούτων] τούτου G. 6. ἑαυτὸν εἶναι G.
 12. πρεσβύτερος εἶναι ἔφη G. 21. διανεμῶν G. 22. τού-
 τῳ] αὐτῷ G.

men eum suscepisse fatendum est. Morbo tamen liberatus nihil huiusmodi adeptus est, quod iuxta canones ecclesiae nos suscipere decet; ut ab episcopo nimirum consignemur. Huius autem doni expertus, quomodo sanctum ipsum spiritum consequi potuisset? Rursus subiungit. An non metu, vitaeque amore persequutionis temporis presbyterum se esse denegavit? Rogatus siquidem et a diaconia exoratus, ut tugurio quo se concluderat prodiret et quantum fas esset potestasque presbytero fieret, periclitantibus fratribus subsidioque indigentibus opem ferret; tantum abfuit, ut diaconorum precibus morem gereret, ut etiam non sine stomacho ab eis discederet, nec se amplius presbyterum esse velle profiteretur, utpote sanctioris agenda vitae rationis cupidine tractum. Post pauca deinde subiungit. Dereliquit certe strenuus ille miles ecclesiam dei, in qua, suscepta fide, per gratiam episcopi in presbyterii sortem manus illi imponentis presbyteri dignitatem sortitus est; episcopus vero ne hoc faceret, tum ab omni clero tum a plurimis etiam e plebe vetitus, cum non liceret aqua leviter in lecto lustratum, prout ei contigerat, in domini clerum cooptari; hoc sibi permitti rogavit, ut huic soli munus ordinum conferre liceret. Istitis adiungit Cornelius cunctorum Novati facinus impiissimum, dicens. Peracto sacrificii offerendi ritu, distributurus unicuique partem Novatus, iam-

τοὺς ταλαπῶρους ἀνθρώπους ἀναγκάζει, κατέγων ἀμφοτέροις Β
 ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λαβόντος καὶ μὴ ἀφείς ἕως ἂν ὀμνύοντες εἴ-
 πωσι ταῦτα· (τοῖς γὰρ ἐκείνου χρήσομαι λόγοις) ὄμοσόν μοι κατὰ
 τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μη-
 5 δέποτε με καταλιπεῖν καὶ ἐπιστρέψαι πρὸς Κορνήλιον. καὶ ὁ
 ἄθλιος ἄνθρωπος οὐ πρότερον γένηται, εἰ μὴ πρότερον ἑαυτῷ
 καταράσαιτο. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λαμβάνοντα τὸν ἄρτον ἐκείνον
 τὸ ἀμῆν, οὐκ ἔτι ἐπανήξω πρὸς Κορνήλιον, λέγει. Φαβίῳ μὲν
 γὰρ Ἀντιοχείας ἐπισκόπῳ χαλαίνοντι περὶ Ναυάτου Κορνήλιος τὰ
 10 προσεταγμένα καὶ ὅπως αὐτὸν οἱ πολλοὶ καταλιμπάνοντες τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ προσέτρεχον, ἔγραψεν ἀναγκάως· ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ C
 Μωϋσέως τοῦ μακαρίου μάρτυρος, ὅπως αὐτὸν ἀκοινώνητον
 ἐποίησε τὸν Ναυᾶτον πρὸ τοῦ μαρτυρίου, καταγνοὺς αὐτοῦ
 τῆς θρασύτητος, ἅμα τοῖς συναποσχισταῖς αὐτοῦ πέντε πρεσ-
 15 βυτέρους, προσθεῖς ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς τῶν συνελθόντων
 ἐν Ῥώμῃ ἐπισκόπων κατ' αὐτοῦ τὸν κατάλογον ποιεῖται κατ'
 ὄνομα καὶ παροικίαν, τῶν τε μὴ συνελθόντων διὰ τινὰς ἀναγκαίας
 περιστάσεις, εὐδοκῆσάντων δὲ γράμμασιν οἰκείοις τῇ θείᾳ κατ'
 αὐτοῦ κρίσει. ἀκόλουθα δὲ τούτοις καὶ Διονύσιος ὁ μέγας Ἀλε-
 20 ξανδρείας τούτῳ ταῦτῳ Φαβίῳ περὶ μετανοίας ἐπιστέλλων μνή-
 μης ὁμοῦ καὶ θαύματος ἄξιόν τι προστίθῃσι, μετὰ τὴν ἔναγχος D
 ἐπ' Ἀλεξανδρείας μαρτυρησάντων καὶ τὴν λοιπὴν ἱστορίαν αὐτῷ
 διεξιῶν.

3. ἐκείνον P. ἐκείνοις G. λόγοις AP. λόγον G. 11. ἔγραψεν P.
 ἔγραφα G.

que tradens manibus, miseros homines benedictionis vice iuramentum ex-
 poscit, ac inter proprias suscipientis manibus detentia, non dimittit prius
 quin iuramento interposito haec fuerint effati: (ipsis enim eius utar verbis)
 „iura mihi per corpus et sanguinem domini nostri Iesu, te nunquam a me
 discessurum et ad Cornelium rediturum.” Infelix autem ille non prius
 sancta delibat, quam se fuerit execratus; et cum suscipientem illum oportet
 dicere, amen, „non revertar ad Cornelium”, dicit. Fabio certe An-
 tiochensi Novatum durius exceptum indigne ferenti, non modo supra me-
 morata, sed et qua ratione, eo relicto, plerique confugerent, Cornelius
 necesse duxit scribendum, ac simul praeclarum B. martyris Mosis facinus
 attexit, ut nimirum a communione cum Novato damnata tum eius, tum
 quinque presbyterorum rescissionem eius soventium temeritate, sese ipsum
 martyrio iam proximus segregarit; nec non in ipsius epistolae calce episco-
 porum Romae convenientium, cum nomina tum etiam paroecias ordine
 cuiusque servato subiungit; absentium praeterea qui iusto praetextu de-
 tenti, propriis tamen litteris divino eius iudicio sunt assensui, nomen haud
 reticet. Quin etiam pari orationis stilo magnus Dionysius Alexandriae
 praesul Fabio eidem de poenitentia scribens, membra simul et admiratione
 non indignam rem subdit; eorumque nominibus et poenis, qui recens mar-
 tyrium Alexandriae obierant, relatis, reliquam insuper adtexit historiam.

Ἐκ τῆς Διονυσίου πρὸς Φάβιον ἐπιστολῆς κατὰ Ναυάτου.

- Ἐν δέ σοι τοῦτο παράδειγμα παρ' ἡμῖν συμβεβηκὸς ἐκθήσομαι· Σαραπίων τις ἦν παρ' ἡμῖν πιστὸς, γέρον ἄμεμπτος μὲν τὸν πολὺν διαβιώσας χρόνον, ἐν δὲ τῷ πειρασμῷ πεσὼν οὗτος, πολλάκις ἰδεῖτο καὶ οὐδεὶς προσεῖχεν αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐτεθύκει. 5
- P. 374 ἐν νόσῳ δὲ γενόμενος τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἄφρωνος καὶ ἀναίσθητος διετέλει. βραχὺ δὲ ἀνασφῆλας τῇ τετάρτῃ προσεκαλέσαστο τὸν θυματριδοῦν. καὶ μέχρι τίνος, γησὶν, ὃ τέκνον με κατέχετε; δέομαι σπεύσατε καὶ με θῦντον ἀπολύσατε, τῶν πρεσβυτέρων μοι τινα κάλεσον· καὶ ταῦτα εἰπὼν πάλιν ἦν ἄφρωνος. ἔδραμεν ὁ 10 παῖς ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον. νῦξ δὲ ἦν κακείνος ἡσθῆνει. ἀφικνεῖσθαι μὲν οὐκ ἠδυνήθη. ἐντολῆς δὲ ὑπ' ἐμοῦ δεδομένης τοὺς ἀπαλλαττομένους τοῦ βίου, εἰ δέοντο, καὶ μάλιστα εἰ καὶ πρότερον ἰκετεύσαντες τέχοιεν ἀφρεσθαι, ἵν' εὐέλπιδες ἀπαλλάττων- 15 Βται, βραχὺ τῆς εὐχαριστίας ἔδωκε τῷ παιδαρῷ, ἀποβρῆσαι κε- 15 λεύσας καὶ τῷ πρεσβύτῃ κατὰ τοῦ στόματος ἐπιστάξαι. ἐπανῆκεν
- V. 298 ὁ παῖς φέρων. ἐγγὺς τε γενομένῳ τῷ παιδί πρὶν τοῦ εἰσελθεῖν ἀνεύγκας πάλιν ὁ Σαραπίων, ἦκες, ἔφη, τέκνον; καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐλθεῖν οὐκ ἠδυνήθη· σὺ δὲ ποιήσον ταχέως τὸ προσ- 20 ταχθῆν, καὶ ἀπαλλάττομαι. ἀπέβρεξεν ὁ παῖς καὶ ἅμα ἐνέχει τῷ 20 στόματι, καὶ μικρὸν ἐκείνο καταβροχθίσας εὐθὺς ἀπέδωκε τὸ

1] Cap. 44. 3. γέρον om. G. 15. βραχὺ τῆς] βραχὺ τε G.
21. καταβροχθίσας ex Eusebio. Vulgo κατὰ βροχθίσας.

Ex epistola Dionysii ad Fabium adversus Novatum.

Unum hoc exemplum apud nos visum narrabo. Serapion eiusdem nobiscum fidei consors, plures vitae annos summa cum integritate versatus, ingrueute persecutionis procella lapsus, pacem deinde precatus, a nemine, quippe qui immolasset, admittebatur. Morbo postmodum correptus continuis tribus diebus vocis sensusque expers iacebat. Viribus autem circa diem quartum resumptis nepotem arcessit; et, usquequo, ait, fili mi, me detinetis? Festinate, precor, et quantocius me dimitte. Presbyterum aliquem huc advoca. Paucis ita loquuto usus loquelaē rursus adimitur. Ad presbyterum puer se confert. Profunda nox incumbabat; presbyter infirmus, convenire non potuit. Lege tamen a me posita iam iam e vita migraturos, si opus haberent, atque instantius petiissent, dato viatico dimitti, ut spe bona firmati decederent; modicam eucharistiae particulam puello tradit presbyter et liquore prius madefactam in senioris os infundere praecepit. Redit itaque puer perlata secum sacramenti particula; eidemque foribus iam proximo, nondum tamen pedem in domum inferenti, derepente sensu reparato: „venisti,” inquit, „fili”; presbyter licet venire non potuerit; tamen, quod iniunctum est, exsequere, mox quiete decedam. Madefacit puer particulam et confestim in os immisit. Ille sensum deglutiens, nulla mora reddidit animam. Annon liquet ad horam illam vitam viro

πνεῦμα. ἄρ' οὐκ ἔναργῶς διετηρήθη καὶ παρέμεινεν ἕως λυθῆ, καὶ τῆς ἁμαρτίας ἔξαλειψθείσης ἐπὶ πολλοῖς οἷς ἔπραξε καλοῖς ὁμολογηθῆναι δυνήθη;

Ἐπέστειλε δὲ αὐτῷ Ναυατιανῷ πρὸς λέξιν ὡδὲ πως· Διονύσιος Ναυατιανῷ ἀδελφῷ χαίρειν. εἰ ἄκων, ὡς φῆς, ἤχθης, δειξείς, ἐὰν ἀναχωρήσης ἐκὼν. ἔδει μὲν γὰρ καὶ πᾶν ὄτιοῦν παθεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ διακόψαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἦν οὐκ ἄδοξοτέρα τῆς ἔνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατρῆσαι γενομένης ἢ ἔνεκεν τοῦ μὴ σχίσαι μαρτυρία· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ μεῶν. ἐκεῖ μὲν 10 γὰρ ὑπὲρ μιᾶς τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ ὅλης τῆς ἐκκλησίας μαρτυρεῖ. καὶ νῦν δὲ εἰ πείσαι σε εἰ βιάσαιο τοὺς ἀδελφούς εἰς ὁμόνοιαν ἔλθεῖν, μεῖζον ἔσται σοι τοῦ σφάλματος τὸ Δ κατόρθωμα, καὶ τὸ μὲν οὐ λογισθήσεται, τὸ δὲ ἐπαινεθήσεται. εἰ δὲ ἀπειθούτων ἀδυνατοίης, σώζων σώζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. 15 ἔρρωσθαί σε ἐχόμενον τῆς εἰρήνης ἐν κυρίῳ εὐχομαι. Θανασιῶς διὰ βραχέων μὲν λόγων, συνεκτικωτάτων δὲ ἐννοιῶν ὁ Θεὸς Διονύσιος πᾶσαν πανουργίαν ἀπέκλεισε τῷ Ναυάτῳ πρόφασιν αἰτιωμένῳ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἔνστασιν καὶ οὐ τὴν ἰδίαν θρασυτητα, τῆς κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίας ἀπόσχισιν. ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' Αἰ- 20 γυπτον ὁ αὐτὸς ἱεράτατος γράφει Διονύσιος περὶ μετανοίας καὶ P. 375 τῆς τῶν ἐν τῷ διαγωμῷ παραπεισόντων ἀποδοχῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τὰς τῶν παραπτωμάτων τάξεις ἄριστα διεξελθῶν, καὶ

8. τοῦ μὴ εἰδ.] τοῦ om. G. 9. μαρτυρία ex Eusebio. Vulgo μαρτυρίαν. 20. Διονύσιος om. G. 21. ἐπιστροφὴν] ἀποστροφὴν G.

conservatam, ac tam diu remansisse inter vivos, donec in pace dimitteretur et abstersa peccati labe bonorum operum mercedem accepturus fidem denuo profiteretur?

Novato porro eidem haec verbis totidem Dionysius scripsit. Novato fratri salutem. Invitum, ut ais, a nobis abductum, si sponte redieris, declarabis. Oportuerat sane quodvis aliud incommodum potius pati, quam discidiis dei ecclesiam deturpare; neque vero eo quod iam latum, ne idolis offerretur sacrificium, aliud, ne dividatur ecclesia, perferendum martyrium minorem apud me promeretur laudem; quin immo, me iudice, maiorem etiam expetit. Illic namque in unius animae suae commodum, hic pro ecclesia universa tormenta sustinet. Nunc certe si suaseris, vel etiam fratres vi adegeris, ut in concordiam redeant, culpam admissam correctio superabit; et illa quidem non imputabitur; neque haec laude sua privata supererit. Si contumaces in salutem evincere nequeas, ipse tuam animam servato. Te, si pacem amplectaris, in domino valere opto. Paucis quidem verbis et sententiis crebro rationum acumine instructis omnem fraudis facilitatem Novato fratrum urgentem instantiam, non contumaciam, quae divisionis ab ecclesia Romana causa fuit, propriam praetendenti divinus Dionysius interclusit. Quin etiam ad eos qui erant in Aegypto sacerdos idem Dionysius scribit epist. de poenitentia et lapsis, deque lapsis iisdem in persecutione post conversionem recipiendis, qua cunctos criminum gra-

πρὸς Κόλλωνα τῆς ἐρήμου πολιτῶν πόλεως ἐπίσκοπον ἐξαίρετον περὶ μετανοίας γραφὴν πεποιήται· καὶ ἄλλην ἐπιστορικὴν πρὸς Ἀλεξανδρείας, καὶ ἑτέραν περὶ μαρτυρίου πρὸς Ὠριγένην, ὡς φησιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Λαοδικεῦσι Θηλυμίδρους ἐπισκοποῦντος αὐτῶν, Ἀρμενίοις τε Μερουζάνους προεστῶτος αὐτῶν ἐπισκο-5 πῆς. ἐπειδὴν δὲ Ἑλενος Τυροῦ Κιλικίας ἐπίσκοπος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Φιρμιλιανὸς τε Καππαδοκίας καὶ Θεόκτιστος Παλαιστίνης Βἐπίσκοποι γρόμμασι Διονύσιον τοῦτον ἐδυσώπουν συνελθεῖν αὐ- τοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ διασκεψόμενον σὺν αὐτοῖς τὰ περὶ Νανάτου, Φαβλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων τινῶν ὑποκατακλινομέ- 10 νων τῷ σχίσματι, δεξάμενος παρὰ Κορνηλίου ἐπισκόπου Ῥώμης τὴν κατὰ Νανάτου ἐπιστολὴν, ἀντιγράφει αὐτῷ δηλῶν καὶ τὰς παρακλήσεις τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. ἀλλ' ἐν τούτοις Φαβλου κοιμηθέντος Δημητριάδης ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καθίσταται. Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλαις διαφόροις ἐπιστολαῖς καὶ λόγοις ἱεροῖς 15 σπουδαίως τὴν Ῥωμαίων μάλιστα ἐκκλησίαν συνιστῶν ἐπὶ Νανάτου παραττομένην ἠγωνίζετο, τὸν περὶ μετανοίας πρεσβεύων ἀπανταχοῦ καὶ ὁμοίας λόγον, ἐν οἷς καὶ διακονικὴν ἐπιστολὴν *Ἐπερὶ εἰρήνης δι' Ἰππόλυτον* γράφει Ῥωμαίοις, καὶ ἄλλοις περὶ V. 299 μετανοίας, τοῖς τε συμπεριφερομένοις ὁμολογηταῖς τῇ τοῦ Νανά- 20 του πλάνῃ ἰδίαν, καὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῶν ὁμολογητῶν ἀποστῶσιν αὐτοῦ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνωθεῖσι.

3. *Ἀλεξανδρείας G.* 10. *κατακλινομένων G.* 11. *σχίσματι]*
Vulgo σχήματι. *Correxi ex Eusebio.* 15. *διαφοραῖς G.* 19. *ἄλ-*
λοῖς] ἄλλην G. 21. *τοῖς P. τῶν G.* *ἀποστῶσιν m. ἀπόστασιν G.*

das accurate percenset; et aliam insuper egregiam de poenitentia ad Cononem Hermopolitanum praesulem dedit, nec non ad Alexandrinum alteram in idem argumentum exhortatoriam, quibus eam, quae, ut ipse testatur, de martyrio inscribitur, ad Origenem addidit; sed et ad Laodicenos, quorum antistes erat Thelymidres, et tandem ad Armenios, quibus Meruzanes praeerat episcopus alias dedit. Caeterum Heleno Tarsi Ciliciae praesuli et opinionis eiusdem consocii Firmiliano Cappadociae et Theoctisto Palaestinae, ut ad ipsos Antiochiam profectus, quae de Novato sentienda forent, discuterent, litteris compellentibus; cum iam Fabius ecclesiae Antiochenae episcopus, cum quibusdam aliis nonnihil in schisma propenderet, acceptis a Cornelio Romae episcopo in Novatum aliis litteris, respondet ipse, et de solamine a viris talia obventuro reddit certiozem. Interim Fabio e vita migrante, Demetrianus Antiochiae praeficitur. Dionysius autem, qua scriptis litteris, qua sacris tractatibus editis ecclesiam Romanam a Novato concussam confirmare moliebatur, ac de poenitentia et concordia sermones passim habebat; in quibus epistolam de pace Diaconicam per Hippolytum ad Romanos scriptam, aliam item de poenitentia et ad confessores Novati sententia circumventos dedit privatam; eiusdem demum aliae duae ad confessores a Novato discedentes et ecclesiae denuo coniunctos circumferuntur.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εμφ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σμζ'.

Ῥωμαίων κε' ἐβασίλευσε Γάλλος καὶ Βουλουσιανός.

Ῥωμαίων εἰκοστὸς δεύτερος ἐπίσκοπος Κορνήλιος ἔτη γ'.

5 Ῥωμαίων εἰκοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος Λούκιος ἔτη β'.

Ναυᾶτος αἰρεσιώχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἐγνωρῆζετο.

Ἀντιοχείας τρισκαδέκατος ἐπίσκοπος Φαβιανός ἔτη θ'.

Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'.

Ἱεροσολύμων ιλζ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'.

10 Σκύθαι περαιωθέντες οἱ λεγόμενοι Γότθοι τὸν Ἰστρον ποτα- P. 376

μὸν ἐπὶ Δεκίου πλείστοι τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο.

οὔτοι τοὺς Μυσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον· Δέκιος

δὲ ἐπιβθῶν αὐτοῖς, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυρούς κτεί-

15 ννας ἔλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν ἀπο-

15 λῆσαι ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν καὶ Θρᾶκας πολλοὺς ἀναιρεθῆναι.

ἐπαριοῦσι δὲ Σκύθαις ἐπὶ τὰ σφέτερα ὁ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθήμενος

ἀναιρεῖται ἐν Ἀβρῦτῳ, τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὺν τῷ

παιδί διὰ νυκτὸς ὁ Θεομάχος. οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστον αἰχμα-

λῶτων καὶ λαφύρων ἐπανερχονται. καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλεία B

20 πάλαι τινὰ γενόμενον ὑπατον Γάλλον ἀναγορεύουσιν ἕμα Βουλου-

σιανῷ τῷ Δεκίου παιδί· οἱ καὶ βασιλευδοῦσι, κατὰ Δέξιππον, μῆ-

8. Βολλουσιανός G. 5. Ιούλιος AP. Δόγμιος G. 11. κλι-

στοί P. κλιστίοις G. τὴν A. τῶν G. 14. φιλικπόπολιν G.

20. Vulgo Βουλουσιανού. Correxit Scaliger p. 85. 21. ἐπὶ τοῦ G.

ANNI MUNDI 5746.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 246.

Romanorum Imperator 25 Gallus una cum Volusiano.

Romanorum episcopus 22 Cornelius annis 8.

Romanorum episcopus 23 Lucius annis 2.

Novatus presbyter haeresiarcha Romae agnoscebatur.

Antiochiae episcopus 13 Fabianus annis 9.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.

Scythae, qui et Gothi, Istro traictu, Romanum imperium sub Decio depopulantur. Hi Mysos Nicopolin se recipientes obsident. Decius, ita referente Dexippo, illos ex improviso adortus ad tria millia prosternit, e praelio licet inferior Philippopoli capta exierit Thracasque plurimi in certamine perierint. Scythas porro in provinciam se referentes ad Abrytum urbem, Terebronii Forum dictam, dei hostias Decius inaequens, una cum filio noctu trucidatur. Scythae captivis abductis, supellectilisque immensae copias compotes facti lares patrios repetunt. Gallum quendam exconsulem et cum eo Volusianum Decii filium milites salutant Imperatorem. Isti, Dexippo teste, mensibus octodecim, iuxta nonnullos annis tribus, ex alio-

Georg. Syncellus. I.

νας ιη', πράξαντες οὐδὲν ἀξιόλογον· κατὰ δὲ ἄλλους τινὰς ἔτη γ', καὶ καθ' ἑτέρους ἔτη β'. ἐσφάγησάν τε προδοθέντες ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμειος ἐν ἀγορᾷ Φλαμενίου τῆς αὐτῆς κακοτροπίας ἐγόμμενοι τῷ Δεκίῳ, ὡς πού φησιν ὁ μακάριος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Διονύσιος Ἐρμαμμωνῆ γράφων περὶ τοῦ Γάλλου. ἀλλ' οὐδὲ 5 ἐκείνος ἔγνω τὸ Δεκίου κακόν, οὐδὲ προεσκόπησε τίποτε ἐκείνος Κῆσφηλεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ γενόμενον ἔπταισε λίθον· ὃς εὐφραινομένης αὐτῷ τῆς βασιλείας καὶ κατὰ νοῦν χωροῦντων τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς ἱεροὺς ἄνδρας τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ καὶ τῆς ὑγείας πρεσβεύοντας πρὸς 10 τὸν Θεὸν ἡμῶν ἤλασεν. οὐκοῦν σὸν ἐκείνοις ἐδίωξε καὶ τὰς ὑπέρ αὐτοῦ προσευχάς.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ὁ μέγας καὶ θαυματουργὸς Γρηγόριος ἐν τελειότητι τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας διέλαμπεν, οὐ μνήμην ἀρμόζουσαν ὁ Καισάριος Εὐσέβιος οὐκ οἶδου τίνος ἕνεκα, κατὰ 15 περ' Ὀριγένους τοῦ δυσσεβοῦς ἀλόγοις ἐνδιατρήφας ἐγκωμίσι, οὐ πεποίηται, τοῦ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐξηγουμένου θεοῖς τε Δλόγοις καὶ τέρασιν ἐξαστρέφοντος, ὡς καὶ αὐτοῖς δαίμοσι προστάττειν οἶά τισιν ἀνδραπέδοις, διὰ πολλῆν πρὸς Θεὸν παρησιαίαν καὶ βλοῦ καὶ λόγου καθαρότητα. νομίζω δὲ τὸν Εὐσέβιον τὸ τῆς 20 θείας ἀρετῆς τοῦ θαυματουργοῦ καὶ Θεοφόρου Γρηγορίου μέγεθος σιωπῆσαι διὰ τὸ πανταχοῦ τῶν δογμάτων ἀκέραιοι καὶ ἀλλότριον τῶν Ὀριγένους ληρημάτων καὶ τῶν Ἀρειοῦ βλασφημιῶν, οἷς Εὐσέβιος ἐλελώβητο.

5. Διονύσιος om. G. 16. οὐδὲ κοιεῖται G.

rum calculus, duobus, nullo quod laudem sibi conciliet, facinore edito, simul imperarunt; quin immo iisdem, quibus Decius, flagitiis inhaerentes, a propriis copiis proditi in Foro Flamini occiduntur, ut de Gallo ad Hermaumonem beatus Dionysius Alexandriae praesul scriptum reliquit. Sed neque Decii fortunam adversam ipse perpendit, nec in quo peccarat, advertit; quin etiam in subiectum oculis lapidem eundem offendit; Romanae quippe rei publicae gratus et rerum successu laetus, sacros viros de pace et salute interpellantes ad deum transmisit et una cum illis pro se oblatas preces avertit.

Hac aetate magnus et miraculorum patrator Gregorius Christianae philosophiae perfectione splendebat, quo dignam memoriam Caesariensis Eusebius, (cuius tamen causa ignotum hactenus), putidis licet et a ratione alienis impii Origenis laudibus immoretur, nullam facit; eius, inquam, cuius nomen per orbem universum auditur, quique divinis verbis prodigiisque adeo claruit, ut ex ea quam habuit in deum fiducia, morumque ac sermonum puritate, daemonibus ipsis tanquam mancipiis imperarit. Eusebium autem Thaumaturgi deiserique patris Gregorii divinam virtutem silentio praeteriisse arbitror, propter incerta passim et a fide avera Origenis deliria et Arii, qua Eusebius erat infectus, blasphemam sententiam.

Ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος καὶ τὸ Κυπριανοῦ τοῦ μεγάλου Καρθα- V. 300
γένης τῆς κατὰ Λιβύην ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος σεσίγηκε μαρ-
τύριον κατὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανὸν, εἰσάγων αὐτὸν περιεῖναι
τῷ βίῳ καὶ τὴν ἐν Καρθαγένῃ σύνοδον συστησάμενον κατὰ τῶν
δμῆ δεχομένων τινὰς τῶν ἐξ αἱρέσεων ἀναβαπτίζεσθαι, παλαιοῦ,
φησὶν, ἔθους κεκρατηκότος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μόνῃ τῇ διὰ τῶν
χειρῶν ἐπιθέσει τούτους καθαιρεῖν καὶ εὐχῆ. ὁ δέ γε θεολογικῶ- P. 377
τατος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν λόγῳ κατὰ
Δέκιον φησὶν αὐτὸν τελειωθῆναι.

10 Κατὰ τὸν Γάλλον χρόνον ἐβδομηκοστὸν ἄγοντα ἔτος λέγει
τεθῆναι τὸν Ὁριγένην Εὐσέβιος, προστεθεικότα δηλονότι τὸν
ψυχικὸν θάνατον τοῖς ἀσεβείας δόγμασι.

Πρῶτον Κυπριανῷ δογματίσαντι διὰ λουτροῦ τινὰς τῶν ἐξ
αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας ἀποκαθαίρεσθαι Στέφανος μετὰ Λού-
15 κιον τῶν Ῥωμαίων διέπων θρόνον ἀντέπεσεν, ὡς νεώτερόν τι
παρὰ τὴν κρατήσασαν καινοτομοῦντι συνήθειαν. Στεφάνῳ τοῦ- B
τω Ῥώμης ἐπισκόπῳ τὴν πρώτην περὶ βαπτίσματος ὁ μέγας ἐπι-
στέλλει Διονύσιος, καὶ αὐθις περὶ τοῦ κατὰ Κυπριανὸν δόγμα-
τος παραινεῖ πλείεστα γράφων, τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν εἰρη-
20 νεουσῶν ἐκ τῆς Ναυάτου δυσχερείας, καὶ αὐτὸν εἰρηνεύειν, οὐ-
τως γράφων ἐξῆς.

1. Εὐσέβιος] *Histor. eccles. VII, 3.* τὸ P. τῷ G. τοῦ μεγέ-
λου Κυπριανοῦ G. 2. μαρτύριον P. μυστήριον G. 5. τινὰς
τῶν] τῶν om. G. 6. φησὶν om. G. 10. τὸν] τὴν m. 11. Εὐ-
σέβιος] VII, 1. 12. τοῖς] τῆς G. 13. Πρῶτον] πρῶτον Barber.
17. τῆς Ῥώμης G. 20. οὕτω G.

Eusebius idem magni Cypriani Carthaginensis in Africa episcopi et
martyris, testimonium sub Gallo et Volusiano editum tacuit, duntiusque
superstitem refert et Carthaginensem synodum adversus eos qui quosdam
ex haeresi ad ecclesiam accedentes baptizari prohiberent, et retentam
hactenus antiquam consuetudinem, qua non baptismi iteratione, sed sola
manuum impositione et orationibus expiandos censerent, eius auctoritate
convocatam asserit. Verum Gregorius Nazianzi praesul theologica scien-
tia reliquos superans Decil aetate martyrio consummatum scribit edito de
laudibus eius opusculo.

Origenem annum agentem septuagesimum sub Gallo diem ultimum
obiisse ponit Eusebius, quo tempore animae mortem impietatis dogmatibus
adiunxit.

Cypriano inter primos defendenti quosdam ex haeresi conversos sacro
baptismi ritu lustrandos Stephanus post Lucium Romanum sedem mode-
randam consequutus, ceu praeter receptam ab antiquo consuetudinem no-
vum aliquid inducere molienti constanter se opposuit. Eidem Stephano
Romanae urbis episcopo magnus Dionysius primam de baptismo scribit
epistolam; rursumque circa Cypriani sententiam, data post Novati pro-
cellas ecclesiis quibusdam pace, prolixius hortatus edisserit, ipsumque ut
pacem agat, in hunc modum admonet.

Ἐκ τῆς Διονυσίου ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος πρὸς Στέφανον ἐπίσκοπον Ῥώμης παραινετική.

C Ἰσθι οὖν ἀδελφεὲ ὅτι ἤρῳται πῦσαι αἱ πρότερον δισχισμέναι κατὰ τε τὴν ἀνατολὴν ἐκκλησίαι καὶ ἔτι προσωτέρω, καὶ πάντες εἰσὶν ὁμόφρονες οἱ πανταχοῦ προεστῶτες, χαίροντες καὶ ὕπερβολὴν ἐπὶ τῇ παρὰ προσδοκίαν εἰρήνῃ γενομένῃ. Δημητρίου ἐν Ἀντιοχείᾳ, Θεόκτιστος ἐν Καισαρείᾳ, Μαζαβάνης ἐν Αἰλίᾳ, Μαρῖνος ἐν Τύρῳ κοιμηθέντος Ἀλεξάνδρου, Ἡλιόδωρος ἐν Λαοδικείᾳ ἀναπαυσαμένου Θηλυμύδρου, Ἐλένος ἐν Τάρσῳ, καὶ πῦσαι αἱ τῆς Κιλικίας ἐκκλησίαι, Φιρμιλιανὸς καὶ 10 πᾶσα Καππαδοκία· τοὺς γὰρ περιφανεστέρους μόνους τῶν ἐπισκόπων ἠνόμασα, ἵνα μήτε μῆκος τῇ ἐπιστολῇ μήτε βῆρος ἄνω D τῷ λόγῳ. αἱ μέντοι Συρίας ὅλαι καὶ ἡ Ἀραβία οἷς ἐπαρκεῖσθαι ἐκάστοτε καὶ οἷς ἐπιστελλάτε τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ συνελόντι εἰπεῖν ἀγαλλιῶνται πῦσαι πανταχοῦ τῇ ὁμοιοῖα καὶ φιλαδελφίᾳ 15 δοξάζοντες τὸν θεόν. ταῦτα μὲν ὁ Διονύσιος ὄνσιν ἔτειο προστάντι Στεφάνῳ τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ τελευτήσαντι γράφει καὶ ἄλλα τούτοις ὁμοια κατευνάζων πρὸς εἰρήνην.

Ἐύστω δὲ μετὰ Στέφανον τὸν θρόνον διαδεξαμένῳ δευτέρῳ ἐπιστολὴν ὁ αὐτὸς Διονύσιος γράφει, ἐν ᾗ τὴν γνώμην Σε-

8. Ἰσθι ex Eusebio VII, 5. Vulgo Ἡσθην. 4. προσωτέρω Barber. Vulgo προεπιστάτω. 8. μαρίνος A. Μαριναῖος G. 9. Vulgo Θηλυμύδρου. 15. τῇ τε A. 18. κατευνάζων A.

Ex Dionysii epistola de baptismo ad Stephanum Romae episcopum exhortatio.

Scias insuper, frater, divisas hucusque ab invicem orientis ecclesias in concordiam rediisse; eoque laetitia crescit amplior, quo cuncti ecclesiarum praefecti unanimes esse dignoscuntur et data praeter expectationem pace supra modum gratulari. In his sunt Demetrianus Antiochiae, Theotistus Caesareae, Mazabanes Aeliae, Marinus post Alexandri obitum Tyri, Heliodorus translato Thelymidre Laodiceae, Helenus Tarsi episcopi; omnes pariter Ciliciae ecclesiae, Firmilianus et Cappadocia cuncta, (solos namque illustriores episcoporum nominatos volui, ne litteris prolixitatem vel addam sermonibus molestiam), Syriae deinde civitates cunctae et Arabia, quas quotidie studio vestro fovetis et ad quas litteras etiam dedistis; Mesopotamia quoque, Pontus et Bithynia et, ut verbo complectar, omnes ubique summo gaudio collaetantur et pro reparata concordia fraternae dilectione gloriam deo reddunt. Haec sane et his similia Dionysius pacem suasurus ad Stephanum annis iam duobus Romanam ecclesiam moderantem et deinde passione coronatum scripsit.

Ad Xystum autem post Stephani obitum praesulis dignitatem assequutum secundam Dionysius idem misit epistolam, qua non Stephani modo

φάνου και τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς αὐτοῦ Στεφάνου γνώ-
μης ἐπέκρισιν δηλοῖ λέγων·

Τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς P. 378
Ἡύστου δευτέρας ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος. V. 301

5 Ἐπεστάκει μὲν οὖν πρότερον και περὶ Ἑλένου και περὶ Φιρ-
μιλιανοῦ και πάντων τῶν τε ἀπὸ Κιλικίας και Καππαδοκίας και
δηλονότι Γαλατίας και πάντων τῶν ἐξῆς ὁμορροούντων, ὡς οὐδὲ
ἐκαίνοις κοινωνήσων διὰ τὴν αὐτὴν ταύτην αἰτίαν, ἐπιειχῆ τοῦς
αἰρετικοῦς, φησὶν, ἀναβαπτίζουσι. και σκόπει τὸ μέγεθος τοῦ
10 πράγματος. ὄντως γὰρ δόγματα περὶ τούτου γέγονεν ἐν ταῖς με-
γύσταις τῶν ἐπισκόπων συνόδοις, ὡς πυνθάνομαι, ὥστε τοῦς B
προσιόντας ἐξ αἰρέσεων προκατηχηθέντας, εἶτα ἀπολοῦσθαι και
ἀνακαθαίρεσθαι τὸν τῆς παλαιᾶς και ἀκαθάρτου ζύμης ῥύπον.
και περὶ τοῦ Ναυάτου πάντων δέομενος ἐπέστειλα· και μεθ' ἑτε-
15 ρα· και τοῖς ἀγαπητοῖς δὲ ἡμῶν και συμπρεσβυτέροις Διονυσίῳ
και Φιλῆμονι συμψήφοις πρότερον Στεφάνῳ γενομένοις, και πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν μοι γράφουσι, πρότερον μὲν ὄληγα, και νῦν δὲ
διὰ πλειόνων ἐπέστειλα. τούτοις ἐπάγει και περὶ τῶν κατὰ Σα-
βέλλιον τὸν κατὰ Αἰβέθην αἰρετικὸν ταῦτα. περὶ τοῦ νῦν κινή-
20 θέντος ἐν τῇ Πτολεμαίδι τῆς Πενταπόλεως δόγματος οὕτως ἀσε-

5. ἐπιστάκει A. πρότερον και] και om. G. 7. ὁμορροούντων A.
ὁμορροούντων G. 10. ὄντως P. οὕτω G. 15. και τοῖς συμ-
πρεσβυτέροις G. 17. και νῦν δὲ] και om. G.

sensum, verum etiam reliquorum episcoporum de Stephano iudicium mani-
festat, dicens.

Ex Dionysii eiusdem Alexandrini episcopi epistola secunda de
baptismate ad Xystum.

De Heleno, deque Firmiliano, tum de aliis Cilicie, Cappadociae,
adde et Galatae episcopis et aliis cunctis sententiam istam deinceps secta-
tis iam scripserat, qua de causa nullam se cum eis communionem habere,
qui ex haeresi conversos denuo baptizent, testatur. Rei vero magnitu-
dinem attendas velim. In celebrioribus enim episcoporum conciliis, prout
mibi nunciatum est, edita decreta percepi; uti qui abiecta haereseos impie-
tate ad nos accedunt, Christianis fidei rudimentis primum imbuantur, tum
baptismi aquis loti veteris et immundi fermenti sordibus expiantur. Et
Novati quidem occasione precibus aequae ac scriptis cunctos sollicitavi.
Praemissis adiungit. Sane ad dilectos nostros compresbyteros Dionysium
et Philemonem Stephano primitus assentientes, et paucis primum, nunc
vero prolixius scripto mecum tractantes, litteras dedi. De Sabellio deinde
novas opiniones circa Libyae regionem disseminante subnectit. De recen-
tiore sententia Ptolemaide Pentapoleos suborta, impia penitus, blasphe-

C βουῶς καὶ βλασφημίαν πολλὴν ἔχοντας, περὶ τῆ τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπιστίαν τε πολλὴν περὶ τοῦ μονογενοῦς παιδὸς αὐτοῦ καὶ πρωτοτόκου πάσης κτίσεως τοῦ ἐνανθρωπήσαντος λόγου, εἰς ἀναισθησίαν δὲ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐλθόντων ἐκατέρωθεν πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν 5 γραμμάτων καὶ τῶν διαλεξομένων ἐπέσειλά τινα, ὡς ἠδυσνήθην παρασχόντος τοῦ Θεοῦ διδασκαλικώτερον ὑφηγούμενος, ὧν τὰ ἀντιγραφα ἔκειμή σοι. ταῦτα ἐν τῷ δευτέρῳ διεξελθὼν περὶ βαπτίσματος λόγῳ πρὸς Ἔύστον ὁ Θεῖος Διονύσιος θανμαστήν τινα Θεοπίαν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ βαπτίσματος διεξέειπε, πρὸς Φιλήμο- 10 να πρεσβύτερον Ῥώμης γράφων.

D Ἐκ τοῦ πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης τρίτου λόγου περὶ βαπτίσματος Διονυσίου Ἀλεξανδρέως καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ὁράσεως.

Ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς συντάγμασι καὶ ταῖς παραδόξεσι τῶν αἰρε- 15 τικῶν ἐνέτυχον, χαίρων μὲν μου πρὸς ὄλιγον τὴν ψυχὴν ταῖς παμμιύροις αὐτῶν ἐνθυμήσειν, ὄνησιν δὲ ταύτην ἀπ' αὐτῶν λαμβάνων, τὸ ἐξελέγειν αὐτοὺς παρ' ἐμαυτῷ καὶ πολλῶ πλέον P. 879 βδελύττεσθαι. καὶ δὴ τινος ἀδελφοῦ πρεσβυτέρων ἀπέργοντος καὶ δεδιτομένου συμφύρεσθαι τῷ τῆς πονηρίας αὐτῶν βορβόρῳ, 20 λυμανεῖται γὰρ τὴν ψυχὴν τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ ἀληθῆ λέγοντος ὡς ἠοδόμην, ὄραμα θεόπεμπτον προσελθὼν ἐπέρωσέ με, καὶ

4. ἀνθρωπήσαντος G. εἰς om. G. 12. τοῦ m. τῆς G.

miarumque agmen in domini nostri Iesu Christi patrem et deum omnipotentem evomente, et in unigenitum eius filium et creaturae omnis primogenitum verbum carnem factum defectum omnem, in sanctum vero spiritum sensum fidei nullum depromente, confluentibus ad me cum scripto, tum viva voce dissertaturis fratribus, quam potui, deusque largitus est doctrinam in epistolis aperui, quarum exemplaria fideliter exscripta misi. Haec tractatu secundo de baptismo ad Xystum sacer Dionysius; miram porro circa baptismum visionem tertio ad Philemonem Romanum presbyterum misso narrat.

Ex Dionysii Alexandrini tractatu tertio de baptismo ad Philemonem Romae presbyterum.

De visione circa illum habita.

Ego quidem libros ab haereticis editos, doctrinamque ab eis traditam evolvebam et ad breve tempus licet scelestissimis eorum opinionibus animam inquinaverim, ea nihilo secius utilitatis accessio mihi facta est, ut iam a me ipso facile refellam et animosius longe respuam. Certo ex presbyteris frater quidam prohibebat, et ne perversitatis illorum coeno foedarer, deterrebat. Virus namque animam sensim pervadere, eumque vera enunciasse iam experto, visio caelitus missa vacillantem animum firmavit et

λόγος πρὸς με γενόμενος προσέταξε διαρρηθῆναι λέγων· πᾶσιν ἐν-
 τύγγατε οἷς ἂν εἰς χεῖρας λάβωσι. διευθύνειν γὰρ ἕκαστα καὶ δο-
 κιμάζειν ἱκανὸς εἶ καὶ σοὶ γέγονε τοῦτο ἕξ ἀρχῆς καὶ τῆς πίστεως
 αἰτίον. ἀπεδέξαμην τὸ δράμα, ὡς ἀποστολικῆ φωνῆ συντρέχον
 5 τῇ λεγοσῆι πρὸς τοὺς δυνατωτέρους· γίνεσθε δόκιμοι τραπέζι-
 ται. πρὸς τοὺτους εἰπὼν περὶ πιστῶν αἰρέσεων ἐπάγει· τοῦτον
 ἐγὼ τὸν κανόνα καὶ τὸν τύπον παρὰ τοῦ μικαρίου πάππα ἡμῶν B
 Ἡρακλῆ παρέλαβον. τοὺς γὰρ προσιόντας ἀπὸ τῶν αἰρέσεων καὶ V. 302
 τῆς ἐκκλησίας ἀποστάντας, μᾶλλον δὲ οὐδ' ἀποστάντας, ἀλλὰ
 10 συνάγεσθαι μὲν δοκοῦντας, καταμηνυθέντας δὲ ὡς προσφοιτῶν-
 τὰς τινι τῶν ἑτεροδιδασκαλούντων ἀπελάσας τῆς ἐκκλησίας, δεο-
 μένους οὐ προσήκατο, ἕως δημοσίᾳ πάντα ὅσα ἀκηκόασι παρὰ
 τοῖς ἀντιθεμένοις ἐξέφρασαν, καὶ τότε συνήγαγεν αὐτοὺς, οὐ
 δεηθεὶς ἑτέρου βαπτίσματος ἐπ' αὐτῶν. τοῦ ἁγίου γὰρ πρότερον
 15 παρ' αὐτοῦ τετυγήκεισαν. εἶτα λεπτιῶς περὶ τοῦδε τοῦ δόγματος
 διεξελθὼν ἐπιφέρει βεβαιῶν αὐτῶ· μεμάρθηκα καὶ τοῦτο ὅτι μὴ
 νῦν οἱ ἐν Ἀφρικῇ τοῦτο μόνον παρεισήγαγον, ἀλλὰ καὶ πρὸ πολ-
 λοῦ κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ἐπισκόπους ἐν ταῖς πολυανθρωποτά- C
 ταις ἐκκλησίαις καὶ ταῖς συνόδοις τῶν ἀδελφῶν, ἐν Ἰκονίῳ καὶ
 20 Συνάδοις καὶ παρὰ πολλοῖς τοῦτο ἔδοξεν, ὡς τὰς βουλὰς ἀνα-
 τρέπων εἰς ἕριν αὐτοὺς καὶ φιλονεικίαν ἐμβάλλειν οὐχ ὑπομένων·
 οὐ γὰρ μετακινήσεις, φησὶν, ὄρια τοῦ πλησίον σου, ἃ ἔθεντο

1. λόγος ex Eusebio. Vulgo λόγοις. ἐντύγγατε P. ἐτύγγατε G.
 3. εἶ] ἡ A. 4. συντρέχων A. 11. τοὺς δεομένους G.
 15. παρ'] ἀπ' G. τοῦ om. G. 16. καὶ] δὲ G. 21. ὑπο-
 μένω G.

vox ad aures delapsa verbis istis manifesto loquuta est. Libros omnes
 manibus obvius perlege. Eo namque sensu praeditus es, ut singula exami-
 nare et corrigere queas; ipsum enim est quod tuas ad fidem vocationis
 prima fuit origo. Visionem, ceu apostolicae voci consentientem excepi,
 ubi firmiores alloquitur. Probatu Trapezitae estote. De cunctis in uni-
 versum haeresibus haec subiungit. Hanc ego regulam et institutum a
 beatae memoriae papa nostro Heracla ipso dictante accepi, ecclesiae ni-
 mirum desertores, ad eam reversos, maxime autem qui ecclesiae commu-
 nionem semper tenuisse iactarent, at certe alienae a nobis doctrinae aucto-
 ribus adhaesisse delatos ab ecclesia depulsi, nec admitti precantes prius
 admisit, quam cuncta ab adversariis audita eiurarent; quo ab eis prae-
 stito, aliud baptisma necessarium non esse ratus, quod eius id manibus
 suscepissent, eos ecclesiae restituit. Cunctis porro dogmatis istius arti-
 culis sigillatim perpensis, priora confirmaturus subinfert. Hoc sane didici,
 quod non Africae modo praesules ritum istiusmodi induxerint, verum etiam
 aetate nostra paulo superiore in ecclesiis copiosa plebe refertis, in fratrum
 conventibus, Iconii et Sinadia et apud plerosque hoc fuisse decretum, quo-
 rum sententiam repulsurus ad disputationum disputationumque conflictas
 provocare non fert animus. Non enim, inquit, proximi tui terminos a maio-

οὐ πατέρες σου. ταῦτα καὶ ἐν τῇ τρίτῃ περὶ βαπτίσματος ἐπιστολῇ ἦν Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης ἐπιστέλλει τῷ καὶ τὸν θρόνον μετὰ βραχὺ διαδεξαμένῳ ἀνδρὶ λογίῳ καὶ θαυμαστῷ ταῦτά φησιν·

D Ἐκ τῆς Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου τετάρτης ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος γραφείσης Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης.

Ναυατιανῷ μὲν γὰρ ἐλόγως ἀπεχθανόμεθα διακόνοντι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τινας τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀσεβείας καὶ βλασφημίας ἐκλύσαντι, καὶ περὶ Θεοῦ διδασκαλίαν ἀνοσιωπότην ἐκλύσαντι, καὶ τῷ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἀνηλεῆ συκοφαντοῦντι· ἐπὶ πῦσι δὲ τοῦτοις καὶ τὸ λουτρὸν ἀθετοῦντι τὸ ἄγιον καὶ τὴν τε πρὸ αὐτοῦ πίστιν καὶ ὁμολογίαν ἀνατρέποντι,

P. 880 τό τε πνεῦμα ἅγιον ἔξ αὐτῶν, ἣ καὶ τίσιν ἐλλείσιν τοῦ παραμειναι, ἣ καὶ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτοὺς, παντελῶς φυγαδεύοντι. 15

Καὶ ἡ πέμπτη δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Δέσποτον ἐγγράφητο, ἐν ἣ πολλὰ κατὰ τῶν αἰρετικῶν εἰπῶν τοιοῦτόν τι κατ' αὐτὸν γεγονὸς ἐκτίθεται λέγων· καὶ γὰρ ὄντως, ἀδελφε, καὶ συμβουλῆς δέομαι καὶ γνώσιν αἰτῷ παρὰ σοῦ, τοιοῦτου τινός μοι προσελθόντος πράγματος, δεδιὼς μὴ παρασφάλλωμεν. 20 τῶν γὰρ συναγομένων ἀδελφῶν πιστὸς νομιζόμενος ἀρχαῖος καὶ

10. καὶ περὶ — διδασκαλίαν ex Eusebio VII, 8. Vulgo καὶ ταῖς περὶ — διδασκαλίαις. ἀνοσιωπότην A. ἀνοσιωπότης G. 11. ἀνηλεῆ Eusebius. Vulgo ἀνελεσι. 13. τὴν τε] τήνδε G.

ribus tuis positos transferes. Epistola vero de baptismo tertia ad Dionysium Romae presbyterum, virum eruditione et virtute conspicuum pontificiam sedem postmodum brevi adeptum, haec totidem verbis scribit.

Ex Dionysii Alexandriae episcopi epistola quarta de baptismo ad Dionysium Romae presbyterum.

Novatiano certe iure successeremus, qui discidit ecclesiam et fratrum nonnullos sceleratissima de deo opinione imbutos in impiam blasphemamque sententiam induxit, qui dominum nostrum Iesum Christum velut inclementem calumniatur et sacrum insuper lavacrum irritat, qui fidem fideique professionem aliquot iam retro saeculis superiorem evertit, qui sanctum denique spiritum fiduciam licet eius in sese praesentiae ac morae et eiusdem in se regressus concipiant spem, longe tamen depellit et fugat.

Epistola eius quinta ad Xystum Romanum antistitem scripta est, qua multis adversus haereticos enunciatis, rem suo tempore gestam in haec modum narrat. Vere, frater, consilio tuo opus mihi est, iudicium tamen expeto, et tanti momenti ad me delato negotio, vereor ne fraudem patiar. Ad fratrum enim ecclesiae adlectorum senex quidam pertinere existimatus,

πρὸ τῆς ἐμῆς χειροτονίας, οἶμαι δὲ καὶ τῆς τοῦ μακαρίου Ἡρα-
 κλά καταστάσεως τῆς συναγωγῆς ὑπόνοιον βαπτίζομενος περιτυ-
 χῶν, καὶ τῶν ἠερωτήσεων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἐπακούσας, προσ- B
 ἤλαθ' μοι κλαίων καὶ καταθρηῶν ἑαυτὸν· καὶ πίπτων πρὸ πο-
 5 δῶν μου ἔξομολογούμενος μὲν καὶ ἔξομνόμενος τὸ βάπτισμα, ὃ
 παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς βεβαπτίσθαι μὴ τοιοῦτον εἶναι, μηδὲ ὅπως
 ἔχειν τι ἐπᾶραι τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἀνόμων
 ἐκείνων ῥημάτων καὶ πραγμάτων ὀρμώμενος· καὶ διὰ τοῦτο δεόμε-
 νος τῆς εἰλικρινεστάτης ταύτης καθάρσεως καὶ παραδοχῆς καὶ χάρι-
 10 τος τυχεῖν· ὅπερ ἐγὼ μὲν οὐκ ἐτόλμησα ποιῆσαι, φήσας αὐταρκῆ τὴν
 πολυχρόνιον αὐτῷ κοινωνίαν εἰς τοῦτο γεγεῖναι. εὐχαριστίας γὰρ
 ὑπακούσαντα καὶ συνεπιφθεγξάμενον τὸ ἀμὴν καὶ τραπέζῃ παρα-
 στάντα καὶ χεῖρας εἰς ὑποδοχὴν τῆς ἁγίας τροφῆς ἐκτείναντι C
 καὶ ταύτην καταδέξάμενον καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ V. 303
 15 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετασχόντα ἱκανὸν χρόνον οὐκ ἂν
 ἔξ ὑπαρχῆς ἀνασκευάζειν ἐπιτολήσομαι. θαρσεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ
 μετὰ βεβαίως πίστεως καὶ ἁγαθῆς ἐλπίδος τῇ μετοχῇ τῶν ἁγίων
 προσείναι. ὃ δὲ οὔτε πενθῶν παύεται πέφρικέ τε τῇ τραπέζῃ
 προσείναι καὶ μόλις παρακαλούμενος συνεστάναι ταῖς προσευχαῖς
 20 ἀνέχεται. ἐπὶ ταῖς προειρημέναις φέρεται τις ἄλλη τοῦ αὐτοῦ
 περὶ βαπτίσματος ἐπιστολὴ ἔξ αὐτοῦ καὶ ἥς ἠγείτο παροικίας
 Ἐύστῳ καὶ τῇ κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίᾳ προσεφωνημένη, ἐν ἣ

4. τῶν ποδῶν G. 6. βεβάπτισται G. 9. καὶ χάριτος ex Ku-
 sebio. Vulgo ἐν χάριτος. 18. οὔτε] οὐδὲ G. 22. Ἐύστῳ Ku-
 sebius. Vulgo Ἐύστος.

et iam ante promotionis meae tempus, reor etiam ante B. Heraclam insti-
 tutum communi societati adscriptus, cum forte lustrandorum ritibus adfo-
 ret et interrogatorum responsionumque vicibus attentius aurem praeberet,
 flets ubertim, et sortem propriam deplorans ad pedes meos procumbit, et
 ex animo confessus, quo ab haereticis initiatus erat, baptismum execra-
 tur; mysterium, quod vidit, in se non observasse, neque vero nunc ha-
 beat, quo in caelum oculos cum fiducia sustollat, a sacrilegis illis ritibus
 et verbis primum erumpere sibi visus; quare purissimam illam baptismi ex-
 piationem, iteratamque ad ecclesiam unionem nova gratia consequi postu-
 lare. Petitis annuere non quidem ausus sum, qui annosam illam cum
 ecclesia communionem sufficere affirmarem. Nam qui grates deo referri
 audivisset, qui, amen, respondisset, sacrae mensae adstitisset et ad cae-
 lestis cibi susceptionem extendisset manus et eo sumpto corporis et san-
 guinis domini nostri Iesu Christi diutino tempore consortium iniisset, eum
 ex integro renovare non praesumebam; quare bono animo esse iuasum cum
 indubia fide et certa spe ad sacrorum perceptionem hortabar accedere. Ille
 modo luctibus non posito, ad mensam accedere exhorruit et in ecclesia vix
 inter precandum etiam rogatus consistere sustinuit. Praeter memoratas
 alia de baptismo eiusdem epistola ab eo pariter et ab ecclesia quam rege-
 bat Xysto Romanaeque ecclesiae nuncupata circumfertur; qua de subiecta

Ἐδιδά μακρῶς ἀποδείξειας τὸν περὶ τοῦ ὑποκειμένου ζητήματος παρατείνει λόγον. καὶ ἄλλη δὲ τις αὐτοῦ μετὰ ταῦτα φέρεται πρὸς τὸν κατὰ Ῥώμην Διονύσιον ἢ περὶ Λουκιανοῦ. καὶ περὶ μὲν τούτων τσαῦτα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρημη'.

5

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σμη'.

- Ῥωμαίων κς' ἔβασλευσεν Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς ἔτη ιε'.
 Περσῶν γ' ἔβασλευσεν Ὀρμισδας ἔτος εν.
 Περσῶν δ' ἔβασλευσεν Οὐαραράνης ἔτη γ'.
 P. 381 Ῥώμης ἐπίσκοπος κδ' Στέφανος ἔτη β'. 10
 Ῥώμης ἐπίσκοπος κε' Ξύστος ἔτη θ'.
 Ῥώμης ἐπίσκοπος κς' Διονύσιος ἔτη η'.
 Ἀντιοχείας τεσσαρεσκαίδεκατος ἐπίσκοπος Δημητριάδης ἔτη δ'.
 Ἀντιοχείας ιε' ἐπίσκοπος Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ἔτη η'.
 Οὗτος ἐξώσθη θεία ψήφῳ καὶ κρίσει πατέρων ἁγίων τὴν 15
 Ἀρτέμιωνος ἀνανεωσάμενος αἴρεσιν.
 B. Ἀντιοχείας ἐκκαίδεκατος ἐπίσκοπος Δομνῖνος ἔτη γ'.
 Ἀλεξανδρείας τεσσαρεσκαίδεκατος ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ις'.
 Ἀλεξανδρείας πεντεκαίδεκατος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη η'.
 Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἑβδομος ἐπίσκοπος Μαζαβάνης 20
 ἔτη κα'.

2. μετὰ] κατὰ G.
 Vulgo Γαλιηνός.

6. Vulgo ἔτος.
 15. τῶν πατέρων G.

7. οὐαλλεριανός A.

questione longum instituit tractatum. Alia quoque in idem argumentum ad Dionysium Romanum habetur epistola, cui titulus est: de Luciano. Verum de his dicta sufficiant.

ANNI MUNDI 5748.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 248.

Romanorum Imperator 26 Valerianus cum Gallieno annis 15.

Persarum rex 3 Ormisdas anno uno.

Persarum rex 4 Vararanes annis 3.

Romae episcopus 24 Stephanus annis 2.

Romae episcopus 25 Xystus annis 9.

Romae episcopus 26 Dionysius annis 8.

Antiochiae episcopus 14 Demetrianus annis 4.

Antiochiae episcopus 15 Paulus Samosatenus annis 8.

Hic Artemonis renovata haererei, divino iudicio, sanctorumque patrum sententia sede motus est.

Antiochiae episcopus 16 Dominus annis 3.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Alexandriae episcopus 15 Maximus annis 8.

Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.

Μετὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανὸν τὸν Δεκίου παῖδα διαδέχεται τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν κατὰ μὲν τοὺς πλείστους Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηρὸς παῖς αὐτοῦ. τούτων ἀναιρεθέντων προδοσία καὶ τῆς οἰκείας δυνάμεως, ὡς προείρηται, κρατοῦσι τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἔτη μί', κατὰ δέ τινας Αἰμιλιανὸς τριετῆ προΐσταται χρόνον, C καὶ τούτου κατὰ γνώμην ἀναιρεθέντος Οὐαλεριανοῦ ὁ αὐτὸς Οὐαλεριανὸς Ῥωμαίων βασιλεὺς ἀνεδείχθη.

Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ δὲ καὶ Γαλιηροῦ πάλιν οἱ Σκύθαι διαβά-
 10 κτες τὸν Ἰστρον ποταμὸν τὴν τε Θυράκην ἐλήσαν καὶ Θεσσαλονί-
 κην ἐπολιόρησαν τὴν Ἰλλυρίδα πόλιν, οὐδὲν ἄριστον ἐπ' αὐτῇ
 δρούσαντες τῇ τῶν φυλάκων ἀνδρεία. διὰ τοῦτο ταραχθέντες Ἑλ-
 ληνες τὰς Θερμοπύλας ἐφρούρησαν· τότε τεῖχος Ἀθηναῖοι ἀνω-
 κοδόμησαν καθαιρεθὲν ἀπὸ τῶν Σύλλου χρόνων, Πελοποννήσιοι
 δὲ ἀπὸ Θαλάσσης εἰς Θάλασσαν τὸν Ἰσθμὸν διστείχισαν, οἱ δὲ
 15 Σκύθαι μετὰ πολλῶν λαφύρων εἰς τὰ ἴδια ἤλθον.

Ἐπὶ τούτοις καὶ Σαπώρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καταδρα-
 μῶν Συρίαν ἤλθεν εἰς Ἀντιόχειαν καὶ πᾶσαν Καππαδοκίαν ἐδήω-
 σε. τοῦ δὲ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ λιμώξαντος ἐν Ἐδέσῃ, καὶ διὰ V. 304
 τοῦτο ταραχθέντος Οὐαλεριανὸς πτοηθεὶς καὶ σχηματισάμενος
 20 ἐπὶ δευτέρῳ ἔναι μάχην ἑαυτὸν προὔδωκε τῷ Περσῶν βασιλεῖ
 Σαπώρῃ, συνθήμενος καὶ τὴν τοῦ πλήθους προδοσίαν, ἣν αἰ-
 σθόμενοι Ῥωμαῖοι μόλις διεφυγον δόλων ἀναιρεθέντων. οὗς κα-

3. Vulgo Γαλιηρὸς et infra Γαλινοῦ. 16. καὶ] καὶ ὁ G. 17. Vul-
 go ἐδίωσεν. Correxit Scaliger p. 85. 19. ταραχθέντος A.
 20. τῷ] τῶν A. 21. τοῦ πλήθους προδοσίαν P. αὐτοῦ στρα-
 τείαν προδόσει G.

Post Gallum et Volusianum Decii filium, Valerianus, ut pluribus placet, cum filio Gallieno suscepit imperium. Illis, ut praemisimus, proprii exercitus conditione sublatis, isti potestatem eandem consequuntur annis quindecim. Aemilianum tamen triennali imperio eos praecessisse affirmant; quo ex Valeriani consensu nec tradito, ipse Valerianus Romanorum Imperator proclamatus est.

Valeriano et Gallieno imperantibus Scythae traiecto flumine Istro Thraciam rursus praedati Thessalonicam Ilyriorum urbem obsederunt; nullo tamen virtutis edito specimine, eorum, qui tuebantur urbem, robore cepalsi sunt. Graeci metu percalsi Thermopylas missa custodia tutati sunt, Athenienses murum a Syllae temporibus dirutum restauraverunt, Peloponnesii a mari ad mare Isthmum muro constructo muniverunt; Scythae vero spoliis onusti domos se receperunt.

His Imperatoribus Sapores Persarum rex Syria excursionibus vastata appollit Antiochiam, et ex omni Cappadocia praedas egit. Romano vero exercitu ad Edessam fame oppresso et tumultuante, Valerianus secundum certamen inire veritus, habitu mutato regis Persarum Saporis potestati se committit, reliquum etiam exercitum prodere pollicitus. Consilii istiusmodi

ταδίακων ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σαπώρης τὴν τε μεγάλην Ἀντιόχειαν αἶρει καὶ τὴν Κιλίκων Ταρόν καὶ τὴν Καππαδοκίαν Καί-
P. 382 σάρειαν. τότε Πέρσαι διασπαρέντες ἀπὸ πλεονεξίας ἄλλοι ἄλλα-
χοῦ, καὶ τὴν πρὸς Θάλασσαν Πομπηούπολιν αἶρειν μέλλοντες,
Λυκαονίαν τε πορθεύοντες, ἀνωροῦνται πλείστοι, Καλλίστου 5
τούτοις ἐπελθόντος ἀδοκίτως ναυσὶ μετὰ δυνάμειος τοῦ Ῥωμαίων
στρατηγοῦ, ὃν φυγόντες προεστήσαντο ἑαυτοῖς. οὗτος καὶ τὰς
Σαπώρον παλλακίδας σὺν πολλῶ πλοῦτῳ λαβὼν εἰς Σεβαστήν
καὶ Κώφικον μετέστη σὺν τῷ στόλῳ, ἔνθα τρισχιλίους Περσῶν
ἀνείλε. τούτοις Σαπώρης περιαλγῆσας μετὰ σπουδῆς ἀναστρέφει 10
καὶ φόβου· καὶ Οὐαλεριανὸς μένει παρὰ Πέρσαις ἕως τέλους
ζωῆς. Ὡδέναθος δὲ Παλμυρηνὸς ἀνὴρ στρατηγικὸς συμμαχῶν
Β' Ῥωμαίοις πολλοὺς διέφθειρε Περσῶν ἀναστρέφοντας κατὰ τὴν
Εὐφρατισίαν ἐπιθέμενος χώραν, ὅς καὶ στρατηγὸς τῆς ἐφάς
ὑπὸ Γαλιηνοῦ διὰ τοῦτο τετίμηται, διαφθείρας καὶ τινὰς τῶν 15
ἐπαναστάντων αὐτῷ Ῥωμαίων κατὰ Φοινίκην. τότε πάλιν οἱ Σκύ-
θαι καὶ Γότθοι λεγόμενοι ἐπιχωρῶς διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης
ἐλθόντες εἰς Βιδυνίαν καὶ πᾶσαν Ἀσίαν καὶ Λυδίαν χωρῆσαντες
τὴν τε Νικομήδειαν Βιδυνίας πόλιν μεγάλην ἔλαβον καὶ τὰς Ἰου-
νίδας πόλεις διέφθειραν, τὰς μὲν ἀτειχίστους, τὰς δὲ μερικῶς 20
ἄχυρωθείσας καταλαβόντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Φρυγίας ἤψαντο,
Τροίαν πορθέσαντες, Καππαδοκίαν καὶ Γαλατίαν. ἀλλὰ πάλιν
Ὡδέναθος κατὰ Περσῶν ἀριστεύσας καὶ Κτησιφῶντα πολιορ-

16. ἀπὸ P. ἀπὸν G. 19. Post Niso ex A excidit folium unum,
quod pertinuit usque ad p. 385 d. 22. Τροίαν m. Τρῶαν G.

consci Romani vix suorum nonnullis amissis effugere periculum; quos Se-
pores insequutus magnam Antiochiam, Tarsum Cilicium urbem et Caesaream
Cappadociae in potestatem mittit. Persae alii praedandi cupidine dispersi
Pompeiopolin ad mare sitam tollere meditati, Lycania vastata magna ex
parte delentur, Callisto Romanorum duce a fugientibus instituto cum mili-
tariis copiis in eos inopinato irrudente. Hic Saporis pellicibus et exerci-
tus apparatu copioso captis, ad Sebasten et Coricum classe reducta, Per-
sarum tria millia prostravit; quibus Saporis tristatus festinans et trepidus
revertitur, Valeriano ad vitae exitum penes Persas manente. Odenatus
porro Palmyrenus vir bellicis rebus praestans Romanorum socius Persarum
manum non exiguam redire tentantem ad Euphratesiam oppugnatam fudit;
ex quo orientis dux a Gallieno creatus, Romanorum nonnullos in Phoenicia
tumultuantes ad officium reduxit. Eodem tempore Scythae, quibus Gothis
patria voce nomen, Ponticum mare transfretantes in Bithyniam descenderunt,
Asiamque omnem et Lydiam excurrentes Nicomediam Bithyniae urbem coepe-
runt, Ioniasque pariter civitates, has quidem moenibus nudatas, alias aliqua
tenus munitas invaserunt; sed nec vastitate quaqua versus illata Phrygiam,
Cappadociam et Galatiam reliquerunt. Verum Odenatus victoriis in Persas
clarus post Ctesiphontem obidione receptam, communi totius Asiae clade

κία παραστησάμενος, ἀκούσας τῆς Ἀσίας τὰς συμφορὰς σπουδαίως ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Ἡράκλειαν ἔρχεται διὰ Καππαδοκίας σὺν ταῖς δυνάμεσι τισι Σκύθας καταληψόμενος αὐτόθι δολοφονεῖται ὑπὸ τινος Ὠδενάθου τοῦνομα καὶ αὐτοῦ. οἱ δὲ Σκύθαι ἔπειρὸν αὐτὸν ἐλθεῖν ἐπανήλθον εἰς τὰ ἴδια διὰ τοῦ αὐτοῦ Πόντου, καὶ διαφθείρουσιν Ὠδενάθον τοῦ Ὠδενάθου φρονετὴν οἱ τούτου δορυφόροι, Ζηνοβία δὲ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφας ἐχειρίζουσι.

Τότε καὶ Αἰρούλοι πεντακοσίαις ναυσὶ διὰ τῆς Μαυωτίδος 10 ἡμέρας ἐπὶ τὸν Πόντον διαπλεύσαντες τὸ Βυζάντιον καὶ Χρυσόπολιν κατέλαβον. ἔπειτα συμβαλόντες μάχην καὶ μικρὸν ὑποτρέψαντες πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Ἐξείνου Πόντου τὸ λεγόμενον ἰσθμὸν τῇ ἑξῆς αἰσίῳ καταπλεύσαντες πνεύματι τὸν πορθμῖον Κυζίκου μὲν πρῶτον μεγίστης πόλεως Βιθυνίας προσάγουσιν, εἶτα 15 καὶ τὰς ἡήσους Ἀθημον καὶ Σκύρον θηροῦσι. καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν φθάσαντες ἐμπιπρῶσι τὰς Ἀθήνας Κόρινθόν τε καὶ Σπάρτην καὶ τὸ Ἄργος καὶ τὴν ὅλην Ἀχαΐαν κατέδραμον ἕως Ἀθηναῖοι κατὰ τινὰς δυσχωρίας ἐνεδρεύσαντες αὐτοὺς πλείστους ἀνείλον, συνδραμόντος καὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τρισχιλίους ἀνείλοντες 20 παρὰ τὸν Νέσσον. τότε Ναυλοβάτος ὁ τῶν Αἰρούλων ἡγούμενος Γαλιηνῷ τῷ βασιλεῖ δοῦς ἑαυτὸν ἔκδοτον ὑπατικῆς ἡξιώθη τιμῆς παρ' αὐτοῦ. Ἀυριόλος δὲ τις Ῥωμαίων στρατηγὸς Κέλτι- P. 383 κὸς τὸν Γαλιητὸν δολοφονεῖ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιηνοῦ τῶν βασιλέων.

5. αὐτὸν m. αὐτῷ G. 15. Vulgo δηλοῦσι. 18. Vulgo δυσχωρίας.

cognita, itinere per Cappadociam facto ad Ponticam Heracleam festinus evolat; iamque in Scythas ex improviso irrupturus a quodam, cui nomen etiam Odenatus, dolis occiditur. Scythae eius adventum haud expectandum rati per Pontum proprios sibi lares repetunt. Odenatum alterius Odenati parricidam proprii satellites conficiunt et Zenobiae eius coniugi orientis imperium committunt.

Eodem tempore Aeruli quingentis navibus vecti, Maeotide palude traiecta, in Pontum ferantur et Byzantium Chrysopolinque occupant; ibi consertis manibus nonnihil retrocedere coacti ad fauces usque Ponti Euxini, Hieron vulgo nuncupatas, postero vero die prosperis ventis flatibus ad Cyzici Bithyniae insignis civitatis fretum primum escendunt, Lemnum deinde et Scyrum insulas depopulantur; tam in Atticam facta irruptione, Athenas, Corinthum, Spartam, Argos Achaiaeque universam incendio et vastitate foedant; donec positus per loca difficiliora insidiis, auxiliisque a Gallieno missis, plurimos eorum Athenienses occiderunt et ad Nessum alios ter mille prostraverunt. Sub id tempus Naulobatus Aerulorum dux Gallieno Imperatori deditione facta consularis dignitatis honorem accepit. Aureolus autem Celta Romanorum dux Gallienum paratis insidiis interfecit. Et haec quidem de Valeriano et Gallieno Imperatoribus satia.

Ἄξιον δὲ καὶ Διονυσίου τοῦ μεγάλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας παραθέσθαι τὰς χρήσεις περὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων καὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς διωγμοῦ καὶ τῆς οικείας ἐν Χριστῷ σπουδῆς καὶ ὁμολογίας.

V. 805 Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Ἐρμαμ- 5
μῶνα ἐπιστολῆς.

B Καὶ τῷ Ἰωάννῃ δὲ ἀποκαλύπτεται διὰ τούτων. ἐδόθη γὰρ αὐτῷ, φησί, στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλάσφημα· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία καὶ μῆνες τεσσαράκοντα δύο. ἀμφοτέρω δέ ἐστιν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ θανατώσασθαι, καὶ τούτων μάλιστα τὰ πρὸ αὐτοῦ· 10 ὡς οὕτως ἔσχε συννοεῖν, ὡς μὲν ἦπιος καὶ φιλόφρων ἦν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ δεξιῶς πρὸς αὐτοὺς διετέθη. οὐδ' οἱ λεχθέντες ἀναφανδὸν Χριστιανοὶ γεγενῆσθαι ὡς ἐκεῖνοι. οικειότατα ἔξ ἀρχῆς καὶ προσφιλέστατα φανερώς ἦν αὐτοὺς ὑποδεχόμενος καὶ πῶς τε ὁ οἶκος αὐτοῦ θεοσεβῶν πεπλήρωτο καὶ ἦν ἐκκλησία 15 θεοῦ. ὑποσκυνάσασθαι δὲ παρέπεισεν αὐτὸν ὁ διδάσκαλος καὶ τῶν ἀπ' Αἰγύπτου μάγων ὁ ἀρχισυνάγωγος, τοὺς μὲν καθαρὸς καὶ δόλους ἀνδρας κτιννῦναι κελεύων ὡς ἀντιπάλους καὶ κωλυτὰς τῶν παμμιάρων καὶ βδελυκτῶν ἐπαισιῶν ὑπάρχοντας· καὶ γὰρ εἰσι καὶ ἦσαν ἱκανοὶ παρόντες καὶ δρώμενοι καὶ μόνον 20

5. Ex Eusebii Histor. eccles. VII, 9. 7. Ἰωάννη] Apoc. I, 2.
11. „πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ. οὐδὲ γὰρ ἄλλος οὕτω τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εὐμενῶς καὶ δεξιῶς Barber.“ GORL. 18. Vulgo κτιννῦναι.

Nunc quae de Imperatoribus iisdem et de mota sub eorum auspiciis persecutione, nec non de proprio suo in Christum studio et confessione Dionysius magnus Alexandriae antistes scriptis consignavit operae pretium est adiungere.

Ex Dionysii Alexandrini episcopi ad Hermammone[m] epistola.

Haec quidem Iohanni revelatione praecognita. Et datum est ei, inquit, os loquens magna et blasphemias. Et data est ei potestas et menses duo et quadraginta. Utraque haec circa Valerianum et quae tempora priores licet admirari; qua nimirum ratione praenoscere et clare penetrare potuerit, eum humano, miti et philosophicum omne moderamen redolente erga dei homines affectum fuisse animo, adeo ut neque ipsi, qui se Christianos publice professi sunt tam familiariter et amice a principio eos receperint; unde et eius domus religiosus viris referta ecclesiae dei specimen referebat. In deterius autem cuncta haec vertere nequitiae magister magorumque coetus per Aegyptum praeses suavit; adeo ut innoxios sanctosque viros, ceu scelestorum et execrandarum incantationum hostes et oppugnatores crudeliter mulctari iasserit, (sunt enim nunc, prout tunc quoque nonnulli eius virtutis fuere, ut praesentes et conspicui solummodo facti,

ἐμπνόντες καὶ φθεγγόμενοι διασκεδάσαι τὰς τῶν ἀλιτηρίων δαιμόνων ἐπιβουλὰς· τελετὰς τε ἀνάγνους καὶ μαγγανείας ἔξαγίστους καὶ ἱερουργίας ἀκυλλιερήτους ἐπιτελεῖν ὑποθέμενος πατῆρας ἀθλόους ἀποσφάττει, καὶ τέκνα δυστήνων πατέρων καταθύει, καὶ σπλάγγνα νεογενῆ διαιρεῖ, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ κατακόπτειν καὶ καταχορδεύειν πλάσματα, ὡς ἐκ τούτων εὐδαιμονή-**D** σοντα.

Τούτοις ἐπιφέρεται λέγων· καλὰ γοῦν αὐτοῖς Μακρίνος τῆς ἐπιζομένης βσιλείας προσήνεγκε χαριστήρια. πρῶτον μὲν ἐπὶ
 10 τὸν καθ' ὄλου λόγον λεγόμενος εἶναι βασιλέως, οὐδὲν ἔυλογον οὐδὲ καθολικὸν ἐφρόνησεν, ἀλλ' ὑποπέπτωκεν ἀρᾷ προφητικῇ τῇ λεγούσῃ· οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. οὐ γὰρ συνῆκε τὴν καθόλου πρόνοιαν, οὐδὲ τὴν κρίσιν ὑπέιδετο τοῦ πρὸ πάντων καὶ ἐν πῦσι.
 15 διὸ καὶ τῆς μὲν καθολικῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ γέγονε πολέμιος· ἤλ- **P. 384** λωτρίωσε δὲ καὶ ἀπεξέωσεν ἑαυτὸν τοῦ ἔλεους τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς πορρωτάτω ἑαυτοῦ σωτηρίας ἐφρυγάδευσεν, ἐν τούτῳ τὸ ἴδιον ἐπαληθεύων ὄνομα.

Καὶ πάλιν μεθ' ἑτερά φησιν· ὁ μὲν Οὐαλεριανὸς εἰς ταῦτα
 20 ὑπὸ Θεοῦ προαχθεὶς εἰς ὕβρεις καὶ ὄνειδισμοὺς ἐκδοθεὶς, κατὰ τὸ ῥηθὲν πρὸς Ἡσαΐαν· καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε· κἀγὼ ἐκ-

3. καλισητόρος vulgo. Correctum ex Eusebio. 16. ἔλεους ex Eusebio. Vulgo δὲ λέγει. 21. Ἡσαΐαν] LXVI, 4.

soloque flatu, vel verbo prolato, detestabilium daemnonum insidias dissipent), eiusdemque deinceps hortatibus ritus impuros, profanas praestigias, execrandaque sacra obivit, misellos puerulos mactavit, infelicium parentum prolem aris devovit, recens natorum divisit exta, dei denique creaturas funibus distendere et dissecare, quasi fortunam sibi prosperam conciliaturus didicit.

Istis haec alia subinfert. Imperium itaque iuxta spem consequutus grates egregias Macrinus refert. Qui prius quidem quaestor, sive aerarii regii rationum curam gerens, nil quod officii rationem vel bonum publicum respiceret, sibi proposuit; quin immo propheticum maledicto obnoxius repertus est; vae illi qui prophetant ex corde suo; et nil omnino conspiciunt. Communem enim circa universa dei providentiam, vel eius, qui ante omnia et in omnibus est iudicium non percepit; nil miram idcirco si totius ecclesiae hostem se communem exhibuerit, et a deo alienus, ab eius clementia dissitum omnino ostenderit et a salutis via longe positus proprii nominis veritatem comprobavit.

Aliis rursus sequentia subnectit. Valerianus dei placito in eam lapsus calamitatem iniuriis hominum et opprobriis, iuxta dei ad Esaiam effatum, expositus fuit. Illi vias suas elegerunt et abominaciones quas eorum anima

λέξομαι τὰ ἐμπλέγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀναποδώσω αὐ-
τοῖς. οὗτος δὲ τῇ βασιλείᾳ παρὰ τὴν ἄξιαν πυρραμάνεις καὶ τὸν
βασίλειον ἀποδῦναι κόσμον ἄδυνατῶν ἀναπήρῳ τῷ σώματι τοὺς
Β δύο παῖδας τὰς πατρώας ἀναδεξαμένους ἀμαρτίας προσεστήσατο.
ἐναργῆς γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ πρόρρησις, ἦν εἶπεν ὁ Θεὸς ἀποδιδοῦς⁵
ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς
μισοῦσι με. τὰς γὰρ ἰδίας πονηρὰς ἐπιθυμίας ὧν ἠτύχει ταῖς τῶν
νῆων κεφαλαῖς ἐπιβαλὼν εἰς ἐκείνους τὴν ἑαυτοῦ κακίαν καὶ τὸ
πρὸς Θεὸν μῖσος ἐξομόρξατο. καὶ περὶ μὲν τοῦ Οὐαλεριανῶ, οὐ
μὴν δὲ καὶ Μακρίνου ταῦτα ὁ μέγας λέγω Διονύσιος. 10

V. 306

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εψξζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σξζ'.

C Ῥώμης εικοστὸς ἑβδομος ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτος Ξν.
Κλαύδιος κρατήσας ἔτος Ξν.

Πράττουσι δὲ καὶ ἐπὶ τούτου δυστυχῶς Αἴρουλοι πάλιν εἰς-15
βαλόντες ναυτικὸν πλῆθος κατὰ διαφόρους τόπους τῆς Ῥωμαίων
χώρας. καὶ ποτὲ μὲν ναυμαχίαις, ποτὲ δὲ καὶ χειμῶσι, ποτὲ
δὲ καὶ λιμῶ πιεσθέντες, ὅφ' οὗ καὶ κατασχεθεῖς ὁ αὐτὸς Κλαύ-
διος τελευτᾷ τὸν βίον. μεθ' ὃν Κεντίλιος κατέσχευ ὅλας ἡμέρας
εἰς' καὶ ἀπέθανε. 20

12. Addidi ἔτη. 16. ναυτικῶ κλισίω m. 17. καὶ ποτὲ] Vulgo
καὶ τότε.

concupivit. Ego quoque illusiones eorum eligam; et crimina eorum eis
retribuam. Ille igitur cum praeter meritum imperium assequutus, regiae
dignitatis symbola vitiatō corpore nollet deponere, filios duos paternorum
criminum haeredes reliquit. Dei quippe vaticinium poenas patribus debitas
ad tertiam et ad quartam generationem laesa maiestate prorogantis mani-
festum est. Nefaria enim consilia, a quibus exsequendis excidit, in filio-
rum capita propriis criminibus expressis et insito in deum odio, refudit.
Et haec quidem de Valeriano, nec non de Macrino magnus Dionysius
testatur.

ANNI MUNDI 5763.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 263.

Romanorum Imperator 27 Claudius anno uno.

Anno unico Claudius imperavit.

Eo imperante Aeruli altera classe instructi per varia Romanae ditionis
loca fortunam adversam experti sunt. Et nunc quidem praeliis navalibus
attriti, nunc tempestatibus agitati, nonnunquam etiam fame oppressi pe-
rierunt.

Ea calamitate Claudius ipse percussus vita fungitur; cui Quintilianus
solis diebus 17 suffectus tenuit imperium et mortuus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρψδ'.

D

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σξδ'.

Ῥώμης κη' ἔβασλευσεν Ἀύρηλιανὸς ἔτη ς'.

Ἀύρηλιανὸς τοὺς Παλμυρηνοὺς χειρώσατο καὶ Γαλλίαν
5 ὑπέταξεν, ἐφ' οὗ φασὶ Φιλόστρατον τὸν Ἀθηναῖον ἱστοριογράφον
καὶ Λογγίνον ἀκμάσαι.

Τότε Ζηνοβία κατὰ Ῥωμαίων ἐπαίρεται, δύναμιν ἀθροί-
σασα πλείστην, καὶ Αἰγύπτου κρατεῖ, Περσέων ἀνελοῦσα τὸν
10 ἐκεῖ τότε στρατηγούντα Ῥωμαίων. ταύτην τὴν ἀκοὴν Ἀύρηλια-
τῆς κατὰ Συρίαν ἐν Ἰμμαις καλουμένῳ χωρίῳ, τοὺς μὲν Παλ-
μυρηνοὺς διαφθείρει, Ζηνοβίαν δὲ χειρωσάμενος εἰς Ῥώμην ἤγα-
γε καὶ φιλανθρωπία χρησάμενος πολλῇ συνάπτει ταύτην ἐνδό-
ξως ἄνδρι τῶν ἐν γερουσίᾳ.

15 Κρατεῖ δὲ καὶ Γάλλων κινήσεντων τότε.

Ὅρησας δὲ καὶ ἐπὶ Σκύθας ὑπὸ τῆς ἰδίας στρατιᾶς ἀναρρι-
ται στάσει περπεσὼν μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ
καινῷ λεγομένῳ φρουρίῳ τῶν Θρακῶν, μέλλων τινὰ κατὰ Χρι-
στιανῶν κινεῖν διωγμῶν.

20 Ὁ δ' αὐτὸς καὶ Ἕλληνας ναὺν ἐν Ῥώμῃ κατεσκεύασε χρυσῷ
καὶ λίθοις ἀξιάγαστον.

Τὴν Τραιανοῦ δὲ Λακίαν βαρβάρους ἀφείξ ἄνδρας καὶ γυ-Β

2. Addidi ἔτη.

3. κη' Barber. ἀπιστὸς ἔβδμοσε G.

7. Vulge

ἀθροίσεας.

ANNI MUNDI 5764.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 264.

Romanorum Imperator 29 Aurelianus annis 6.

Aurelianus Palmyrenos subingavit et Galliam sibi subleat; cuius etiam
tempore Philostratum Atheniensem historiarum scriptorem et Longinum
floruisse narrat.

Sub id quoque tempus Zenobia collecto ingenti exercitu in Romanos
insurgit, et perempto Romanorum duce Probo, Aegyptum sibi vindicat.
Auditam cladem non ferens Aurelianus, educto exercitu in eam proficiaci-
tur, et ad Antiochiam Syriae, loco cui nomen Immae, Palmyrenos pro-
fligat, Zenobiam bello captam Romam adducit; clementiaque plurima in
eam usus senatorii ordinis viro honorato coniugio eandem locat.

Gallos eo tempore motos armis Aurelianus obtinet.

Protectione quoque in Scythas suscepta, ab exercitu proprio in ipsam
tumultuante interficitur, loco cuius praesidium novum nomen est, Byzantium
inter et Heracleam, cum persecutionem in Christianos movere medi-
taretur.

Idem solis templum auro lapidibusque ornatum Romae construxit.

Dacia porro Traiani nomine barbaris relicta, viros ac mulieres sinum
Georg. Syncellus. I.

ναϊκας εις τὸ μεσαίτατον τῆς Μυσίας στήσας ἐκατέρωθεν, Δακίαν δὲ μέσην νομίξασθαι.

- Περσῶν πέρμπτος Οὐραράκης ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ'.
- Ρώμης κς' Διονύσιος ἐπίσκοπος ἔτη η'.
- Ἀντιοχείας ἐκκαιδέκατος ἐπίσκοπος Δόμνος ἔτη γ'. 6
- Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιζ' Κύριλλος ἔτη ιε'.
- C. Ἀλεξανδρείας πεντεκαιδέκατος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη η'.
- Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἑβδομος Μαζαβάνης ἔτη κα'.

V. 307

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ μψζ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σξε'. 10

- Ρωμαίων κθ' βσιλεύς Ἀύρηλιανὸς ὁ προγεγραμμένος ἔτη ε'.
- Τῷ ε' αὐτοῦ ἔτει Ἀύρηλιανὸς μέλλων διαχωλῦεται. συσκευῆς δὲ γενομένης
- D περὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν ἐδολοφονήθη ἐν καινῷ φρουρίῳ.
- Μεθ' ὃν βασιλεύει Τάκτης μῆνας ε'. 15
- Ὁδ' σφαγῆτος ἐν Πόντῳ βασιλεύς Φλωριανὸς ἡμέρας πη'.
- Ὁδ' σφαγῆτος ἐν Ταρσῷ βασιλεύει Πρόβος ἔτη ε', μῆνας δ'.
- Ὅμοῦ γίνονται ἔτη ζ'.

6. ιζ' addidit m. 15. μῆνας P cum Eusebio p. 393. Vulgo ἔτη.
16. Φλωριανὸς Eusebius p. 393. Vulgo Φιλοριανὸς. 18. γίνονται m. γινόμεναι G.

Mysiae medium iussit incolere, Mysis nimirum eos hinc inde ambientibus, spatique medio recenti dictione Dacia vocato.

Persarum rex 5 Uraraces regnavit annis 17.

Romae episcopus 26 Dionysius annis 8.

Antiochiae episcopus 16 Domnus annis 3.

Antiochiae episcopus 17 Cyrillus annis 15.

Alexandriae episcopus 15 Maximus annis 8.

Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.

ANNI MUNDI 5765.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 265.

Romanorum Imperator 29 Aurelianus supra memoratus annis 6.

Anno imperii sexto Aurelianus in Christianos persecutionem moturus fulmine caelitus misso cohibetur; insidiis deinde domesticorum ad praesidium novum occiditur.

Post eum Tacitus mensibus 6 imperat.

Tacito in Ponto occiso Florianus Imperator constituitur diebus 88.

Eo Tarsi interfecto regnat Probus annis 6, mensibus 4.

Summa est annorum 7.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφο'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σο'.

Τῷ τρίτῳ ἔτει Πρόβου Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικεῖας ἐπίσκοπος P. 386 φιλοσόφους μαθήμασι διαπρέπων ἐγνωρίζετο.

5 Τῷ δ' ἔτει Πρόβου ἢ τῶν μανέντων Μανιχαίων πανώλεθρος ἀπώλεια τῶ τῶν ἀνθρώπων παρεσχέθη βίω.

Τῷ ε' ἔτει Πρόβου Σατορνίνος στρατοπεδάρχης τὴν καιρὴν Ἀντιόχειαν ἤρξατο κτελεῖν, ὃς ὕστερον ἐπαναστὰς τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐσφάγη ἐν Ἀπαμείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων. Πρόβος ἐσφάγη ἐν
10 Σιρμείῳ.

Ῥωμαίων βασιλεὺς λβ' Κᾶρος σὺν τοῖς παισὶ Καρίῳ καὶ Νομμεριανῷ ἔτη β'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφο'.

B

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σοε'.

15 Τῷ πρώτῳ ἔτει Καρίνου ἐλθόντος Νομμεριανοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατασκοπεῖσαι τὰ τῶν Χριστιανῶν μυστήρια, ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς ἐκώλυσε αὐτὸν λέγων· οὐκ ἔξεστί σοι ἰδεῖν τὰ τῶν Χριστιανῶν μυστήρια μεμολυσμένῳ ὄντι ἐκ τῶν εἰδωλικῶν θουσιῶν. καὶ ἀγανακτήσας
20 Νομμεριανὸς ἐφόνευσεν αὐτόν.

2. ἔτη addidit. 5. Τῷ δὲ δ' G. 7. Σατορνίνος G. 9. ἐπὶ
— ἐσφάγη addidit ex P. 10. σιρμείῳ P. Σαρμείῳ G. 11. βα-
σιλεῖς A. 18] 18' m. 13 et 14. μφοζ' et σοζ' m.

ANNI MUNDI 5770.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 270.

Anno Probi tertio Anatolius Laodiceae episcopus philosophicis disciplinis illustris agnoscebatur.

Anno vero Probi eiusdem quarto insanientium Manichaeorum noxia pernicies in hominum notitiam invecta est.

Anno Probi sexto Saturninus magister exercitus novam Antiochiam condere adorsus est; qui demum imperium occupare molitus, Apameae necatus est.

Probus Sirmii occiditur.

Romanorum Imperator 34 Carus cum filiis Carino et Numeriano annis 2.

ANNI MUNDI 5777.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 277.

Anno Carini primo, Numeriano Antiochiam profecto, ecclesiamque, ut Christianorum sacra perspiceret, ingredi volenti sanctus Babylas obstitit, dicens: tibi idolorum victimis contaminato Christianorum mysteria non licet intueri; ex quo indignatus Numerianus eum occidit.

Ῥωμαίων κζ' ἐπίσκοπος Φῆλιξ ἔτη ε'.

C Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας μετὰ Φήλικα γέγονεν Εὐτυχιανὸς μῆ-
νας η'.

Μεθ' ὃν Γάϊος κθ' ἐπίσκοπος ἔτη ιε'.

Ἀντιοχείας ιδ' ἐπίσκοπος Κύριλλος ἔτη ιε'.

5

Ἀλεξανδρείας πεντεκαίδεκατος Μάξιμος ἔτη ιη'.

Ἀλεξανδρείας ἑκαταίδεκατος ἐπίσκοπος Θεωνῶς ἔτη ιη'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ὄγδοος ἐπίσκοπος Ὑμέναιος ἔτη ιβ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εἰσός.

D
V. 308

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σοζ'.

10

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως Κάρου.

Τῷ β' αὐτοῦ ἔτει Κῆρος ἀνὴρ Γαλάτης ἀνδρείος ὑπάρχων
ἐχειρώσατο Σαρμάτας ἐπαναστάντας. πολεμήσας δὲ καὶ Πέρσας
παρέλαβε Κτησιφῶντα, ὃς παρὰ τῷ ποταμῷ Τήρῳδι διαστρα-
τοπεδευόμενος κεραυνοῦ κατασκήψαντος ἀθρόως ἅμα τῇ σκηνῇ 15
διαφθείρεται.

Μεθ' ὃν ὁ Νουμεριανὸς υἱὸς αὐτοῦ βασιλεύει λ' μόνος ἡμέ-
ρας. ἐπαιῶν γὰρ ἐκ Περσῶν καὶ ὀφθαλμιάσας ὑπὸ τοῦ ἰδίου
κενθιροῦ φονεύεται, τὴν μὲν προσηγορίαν Ἄπερος, ἐξάρχου δὲ

1. Φῆλιξ m. Φήλιξ G. 2. Vulgo Φήλικα. 4. κθ' m. κη' G. ἔτη
m. ἐν ἑταί G. 5. ιδ'] ιζ' m. ἐπίσκοπος om. G. 6. πεντε-
καίδεκατος] ἐπίσκοπος add. G. 7. ιη'] ιδ' A. 8. ὑμέναιος
P. Τμενος G. 9 et 10 εφο' et σοη' m. 12. Τῷ αὐτῷ
ἔτει G. 13. δὲ καὶ] δὲ om. G.

Romae episcopus 27 Felix annis 5.

Romanorum ecclesiae post Felicem pontifex fuit Eutychianus mensibus 8.

Post quem Caius episcopus 29 annis 15.

Antiochiae episcopus 17 Cyrillus annis 15.

Alexandriae episcopus 15 Maximus annis 18.

Alexandriae episcopus 16 Theonas annis 18.

Hierosolymorum episcopus 88 Hymenaeus annis 12.

ANNI MUNDI 5778.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 278.

Cari Romanorum Imperatoris reliqua gesta.

Eodem anno Carus in Gallia natus virtute praestans Sarmatas rebel-
les edomuit; belloque in Persas moto Ctesiphontem recepit, et ad Tigrim
fluvium castra metatas, subito fulminis icta in tentorio arstinguitur.

Post eum Numerianus filius solis diebus triginta imperat. E Persia
quippe reversus oculorum morbo laborans, a proprio socio, erat ei nomen

κατὰ τὸ στρατόπεδον ὄντος καὶ βασιλεῦσαι σπυδαάσαντος, πλὴν P. 387
 ἀλλὰ τῆς ἐλπίδος ἀποτυχόντος, ἣ στρατεία γὰρ πᾶσα Διοκλη-
 τιανὸν ἀνηγόρευσε βασιλεῖα συστρατευόμενον τῷ Κάρῳ, τότε
 καὶ πολλὴν ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενον, Δαλμάτην τὸ γένος, καὶ
 5 τῆς συγκλήτου βουλῆς μετέχοντα ἐν ὑπατείαις ἤξωμίμενον. ἦν δὲ
 τότε κατὰ τὴν Ῥώμην Καρίνος ὁ Κάρου παῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 ἐκεῖ καταλειφθεὶς, ἤλθικα ἐπὶ Πέρσας ἰστράτευσε, χαλεπὸς τοῖς
 Ῥωμαίοις φανείς. Διοκλητιανὸς δὲ παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸν
 μὲν ὑπαρχον Ἀπερα τὸν τοῦ Νουμεριανοῦ σφαγέα παραχορήμα
 10 φονεύει, τὸν δὲ Καρίνον ἀδίκως τῇ ἀρχῇ χορῶμενον ἀναζεύξας
 εἰς Ῥώμην ἀναιρεῖ. καὶ ἄριστος κατὰ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν φα- B
 νείς τοῖς Ῥωμαίοις ἐβασίλευσεν κ' χρόνους.

Ῥώμης ἐπίσκοπος κη' Γάιος ἔτη ιε'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιθ' Κύριλλος ἔτη ιε'.

15 Ἀλεξανδρείας ιε' ἐπίσκοπος Θεωνῆς ἔτη ιθ'.

Ἱεροσολύμων λη' ἐπίσκοπος Ὑμέναιος ἔτη δώδεκα.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς Εὐσεβίου τοῦ Πामφίλου C
 περὶ Παῦλον τοῦ Σαμοσατῶν καὶ τῆς κακίας αὐτοῦ.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Δημητρίου κατὰ Ἀντιόχειαν τὸν βίον με-
 20 ταλλάξαντος τὴν ἐπισκοπὴν Παῦλος ὁ Σαμοσατῶν παραλαμβά-

3. Κάρῳ m. Καιρῷ G.	5. μετέχοντα om. G.	ἐξ ὑπατείας P.
6. ὁ Καρίνος ὁ G.	7. καταληφθεὶς G.	9. ὑπαρχον] Ἐπαρ-
χον G. τοῦ om. G.
14. ιθ'] ιε' m.	16. Vulgo Τυμένιος.	
17. Εὐσεβίου] Histor. eccles. VII, 27.	20. τῆς ἐπισκοπῆς G.	

Aper, exercitus totius legato tyrannidem affectante vita imperioque pri-
 vatur; verum infelice successu. Diocletianum enim Dalmatia oriundum,
 Cari castra diutius sequutum, robore praestantem virum et senatorum
 ordini adlectum, ac consulari quoque dignitate conspicuum exercitus Impe-
 ratorem praeficit. Ea tempestate Carinus Cari filius a patre in Persas
 bellum moturo Romae relictus agrestis omnino et intolerandam potestatem
 in Romano exercens morabatur. Diocletianus porro imperium adeptus,
 Apro Numeriani interfectori mortem infert, Romamque regressus, Carinum
 nequissimis moribus imperio abutentem tollit e medio; optimumque quamdiu
 vixit iudicatus Romanis annis 20 imperavit.

Romae episcopus 28 Caius annis 15.

Antiochiae episcopus 17 Cyrillus annis 15.

Alexandriae episcopus 16 Theonas annis 19.

Hierosolymorum episcopus 38 Hymenaeus annis 12.

Ex Eusebii Pamphili ecclesiastica historia de Paulo Samosatensi
 et eius nequitia.

Interim Demetrisano vita functo Paulus Samosatensis pontificatum susci-

νει. τούτου δὲ ταπεινὰ καὶ χαμαιπετῆ περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν φρονήσαντος, ὡς κοινοῦ τῆς φύσεως ἀνθρώπου γενομένου, ὃ μὲν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν Διονύσιος παρακληθεὶς, ὡς ἂν ἐπὶ τὴν σύνοδον ἀφίκοιτο, γῆρας ὁμοῦ καὶ ἀσθένειαν τοῦ σώματος αἰτιασάμενος ἀνατίθεται τὴν παροῦ-5
 Δολίαν δι' ἐπιστολῆς τὴν αὐτοῦ γνώμην ἣν ἔχει περὶ τοῦ ζητουμένου παραστήσας. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἐκκλησιῶν ποιμένες ἄλλος ἄλλοθεν ὡς ἐπὶ λυμῶνα τῆς Χριστοῦ ποιμνῆς συνήσαν ἐπὶ πάντες ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν σπεύδοντες. τούτων οἱ μάλιστα διέκρεπον Φιρμιλιανὸς μὲν τῆς Καππαδοκῶν Καισαρείας ἐπίσκοπος ἦν, 10
 Γρηγόριος δὲ καὶ Ἀθηνόδωρος ἀδελφοὶ τῶν κατὰ Πόντον παροικιῶν ποιμένες, καὶ ἐπὶ τούτοις Ἐλενὸς τῆς ἐν Ταρσῷ παροικίας καὶ Νικομῆς τῆς ἐν Ἰκονίῳ, οὐ μὴν ἄλλὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας Ὑμέναιος, τῆς ὁμόρου ταύτης Καισαρείας. Μάξιμος ἔτι πρὸς τούτοις, τῶν κατὰ Βῶστραν δὲ καὶ οὗτος ἀδελφῶν δια- 15
 V. 309 πρεπιῶς ἡγαῖτο· μυρίους τε ἄλλους οὐκ ἂν ἀπορήσαι τις ἅμα
 P. 388 πρεσβυτέρους καὶ διακόνους τῆς αὐτῆς ἔνεκεν αἰτίας ἐν τῇ προειρημένῃ πόλει συγκροτηθέντας ἀπαριθμούμενος· ἄλλὰ τούτων γε οἱ μάλιστα ἐπιφανεῖς οἶδε ἦσαν. πάντων οὖν κατὰ καιροὺς διαφύρωσ καὶ πολλὰκις ἐπὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιόντων λόγοι καὶ ζητήσεις καθ' 20
 ἐκάστην ἀνεκινουῦντο σύνοδον, τῶν μὲν ἀμφὶ τὸν Σαμοσατέα τῆς κακοδοξίας ἐπικρούπτειν ἔτι καὶ παρακαλύπτεισθαι πειρωμένων,

2. κοινοῦ] κοινῆς G. 4. ἐπὶ] εἰς G. ἀφίκοιτο P. ἀφίκοι-
 το G. 8. συνήσαν G. 14. ὑμένιος A. Ὑμένιος G. 15. δι
 om. G. 16. Vulgo ἀπορήσαι. 19. διαφύρωσ om. G.

pit. Hic viſ nimium et terram redolente ſententia, ac ſi cum hominibus reliquis una fuerit ei communisque natura præter receptam eccleſiæ doctrinam de Chriſto dogma protulerat. Quare ut ad ſynodum convenerit rogatus Alexandriae præſul Dionyſius ſenectutem viresque corporis infirmas cauſatus adventum differt, ſcripto vero propriam de re quaſitam opinionem exponit; paſtores eccleſiæ reliqui, alius aliunde, velut ad communem a Chriſti cauſa luem depellendam feſtinantes cuncti Antiochiam confluunt. Inter hos maxime præſtabant Firmilianus Caſareae Cappadocum antiſtes, Gregorius et Athanodorus fratres eccleſiarum, quæ ſunt in Ponto paſtores, quibus Helenus eccleſiæ Tarsenſis, et Nicomas Iconienſis epiſcopi adiuncti, Hymenæus quoque Hieroſolymorum, nec non Caſareae ei ſinitimæ Theotecnus et Maximus inſuper fratribus Boſtrae civitatis inſigniter præfectus; at licet aliorum, qui ad prædictam civitatem cum præbyteris et diaconis convenerant multitudinem immenſam vix emetiri dicendo quipiſiam poſſit; præ reliquis tamen hi maxime fuere conſpicui. Cunctis igitur ſtatuto tempore, redeuntibusque comitiis in locum eundem convocatis, dubia quaſtionibus per cōventus ſingulos agitabantur; et Samoſatenſis quidam ſequaces depravatam eius veſantiam pro viribus tegere et oc-

τῶν δὲ ἀπογυμνούτων καὶ εἰς φανερόν ἄγειν τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν βλασφημίαν αὐτοῦ διὰ σπουδῆς ποιουμένων· ἐν τούτῳ δὲ Διονύσιος τελευτᾷ κατὰ τὸ ιβ' τῆς Γαλιηνῶ βουσιλείας πρὸς τὰς τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐπισκοπῆς ἔτεσι ιζ'. διαδέχεται δ' αὐτὸν Μάξιμος. Γαλιηνῶ δὲ ἐφ' ὅλοις ἐνιαυτοῖς πεντεκαίδε- B κα τὴν ἀρχὴν κεκρατηκότος Κλαύδιος κατέστη διάδοχος. δεύ- τερον οὗτος διελευσὼν ἔτος Αὐρηλιανῶ μεταδίδωσι τὴν ἡγε- μονίαν.

Καθ' ὃν τελευταίας συγκροτηθείσης πλείστων ὄσων ἐπισκό- 10 πων συνόδου, φωρᾶθεις καὶ πρὸς ἀπάντων ἤδη σαφῶς κατα- γνωσθεῖς ἑτεροδοξίαν ὃ τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν αἵρέσεως ἀρχηγός, ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν οὐρανῶν καθολικῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττεται. μάλιστα δ' αὐτὸν εὐθύνως ἐπικρουπτόμενον διήλεγξε Μαλχιῶν, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα λόγιος καὶ σοφίας ἀνάπλευς, τοῦ τῶν ἐπ' Ἀν- 15 τιοχείας Ἑλληνικῶν παιδευτηρίου προεστῶς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ C δι' ὑπερβάλλουσα τῆς εἰς Χριστὸν πίστει γησιδιότητα πρεσβυ- τερίου τῆς αὐτόθι παροικίας ἡξιωμένος. οὗτός γέ τοι ἐπισημειω- μένων ταχυγράφων ζήτησιν πρὸς αὐτὸν ἐνστισηάμενος, ἦν καὶ εἰς δεῦρο φερομένην ἴσμεν, μόνος ἴσχυσε τῶν ἄλλων κρυψίνουον ὄντα 20 καὶ ἀπατηλὸν φωρᾶσαι τὸν ἀνθρῶπον. μίαν δὲ, ὅν ἐκ κοινῆς γνώμης οἱ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκεροτημένοι ποιμένες διαχαράξαντες

3. κατὰ τὸ Eusebius. Vulgo κατὰ τῶ. Vulgo Γαλιηνῶ et sic infra. 5. ὅλοις Eusebius. Vulgo ὅλοις τοῦ. 11. Ἀντιοχείας G. 13. εὐθύνων G. Vulgo ἐπικρουπτόμενον. 16. πρεσβυ- τερίου Eusebius. πρεσβυτέρου A. πρεσβύτερον G. 17. γέ τοι om. G.

cultam tenere conabantur; in adversum alii eius haeresin et in Christam blasphemiam denudare et ad lumen exponere studiosius contendebant. Interim Gallieni anno duodecimo Dionysius ecclesiam Alexandrinam annis septemdecim moderatus excedit e vita et Maximus successor subrogatur; Gallienum annis quindecim totis imperio potitum Claudius princeps excipit, qui anno secundo potestatem tenens eam Aureliano tradit.

Cuius temporibus postrema, qui convenire potuerint, episcoporum synodo coacta, suspectus ac iam manifesti erroris signifer et auctor convictus Antiochiae praesul, ab universa, quae sub caelo est, ecclesia condemnatur. Eum fallacis quantumvis se integrentem et involutum Malchion vir, cum alia scientia clarus, tum divina maxime sapientia illustris, qui ea tempestate Graecanicarum sive humaniorum litterarum scholam regebat, ac propter eximiam in Christum fidei suae sinceritatem presbyteri dignitatem obtinebat, summa sagacia arguit. Ille notariis excipientibus, quam ad haec usque tempora scriptis consignatam tenemus disputationem instituit et hostem licet argutum et veteratorem prae reliquis deprehendit. In unam itaque pastores ecclesiarum sententiam conspirantes, ad Dionysium

ἐπιστολὴν, εἰς πρόσωπον τοῦ τε Ῥωμαίων ἐπισκόπου Διονυσίου
καὶ Μαξίμου τοῦ κατὰ Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ πάσας τε διαπέμπονται
τὰς ἐπαρχίας, τὴν αὐτῶν μὲν σπουδὴν τοῖς ἡᾶσι φανερὰν καθ-
στῶντες, καὶ τοῦ Παύλου δὲ τὴν διάστροφον ἑτεροδοξίαν ἐλέγ-
χους τε καὶ ἐρωτήσεις ἕς πρὸς αὐτὸν ἀνακεκινήκασι, καὶ ἔτι τὸν 5
πάντα βίον τε καὶ τρόπον τοῦ ἀνδρὸς διηγούμενοι. ἔξ ὧν μνήμης
ἔνκεν καλῶς ἂν ἔχοι ταύτας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος διελεῖν
τὰς φωνάς. Διονύσιω καὶ Μαξιμῷ καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην
ἡᾶσι συλλειτουργοῖς ἡμῶν ἐπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις καὶ δια-
κόνοις καὶ πάσῃ τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ· Ἐλεος 10
καὶ Ὑμέναιος καὶ Θεόφιλος καὶ Θεότεκνος καὶ Μάξιμος καὶ Πρό-
κλος, Νικομάς καὶ Ἀλιανὸς καὶ Παῦλος καὶ Βωλιανὸς, Πρωτο-
γένης καὶ Ἰέραξ καὶ Εὐτυχῆς καὶ Θεόδωρος καὶ Μαλχιῶν καὶ
Λούκιος καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οἱ σὺν ἡμῖν παροικοῦντες τὰς ἑγγὺς
πόλεις καὶ ἔθνη ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι καὶ αἱ 15
P. 389 ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν. τοῖ-
τοις μετὰ βραχέα ἐπιλέγουσι ταῦτα. ἐπιστέλλομεν δὲ ἅμα καὶ
παρακαλοῦμεν καὶ πολλοὺς καὶ τῶν μακρὰν ἐπισκόπων ἐπὶ τὴν
θεραπείαν τῆς θανατηφόρου διδασκαλίας, ὥσπερ καὶ Διονύσιον
τὸν ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Φιρμιλιανὸν τὸν ἀπὸ τῆς Καππα- 20
δοκῶν τὸς μακαρίτας, ὧν ὁ μὲν καὶ ἐπέστειλεν εἰς τὴν Ἀντιό-
χειαν τὸν ἡγεμόνα τῆς πλάνης οὐδὲ προσρήσεως ἀξιώσας οὐδὲ

4. ἐλέγχους P. ἐλέγχοι G. 11. Vulgo Τιέντος. 20. Καππα-
δοκίῶν G. 21. μὲν καὶ] καὶ om. G. εἰς τὴν] εἰς τὴν αὐτὴν G.

episcopum Romanum privatim, et ad Alexandriae Maximum, tum ad pro-
vincias reliquas litteras dedere communes, quibus studium in fidem suam,
et aversam ab ea Pauli opinionem fraudulentam aperuere; et insimul argu-
menta, interrogationesque in eum motas, ad haec hominis mores et vitae
institutum palam manifestum fecere; ex quibus voces istas posteriorum
memoriae commendandas praesenti loco percurrere iuvabit. Dionysio et
Maximo et cunctis per orbem universum collegis, episcopis, presbyteris,
diaconis, et universae, quae sub caelo est, ecclesiae, Helenus et Hyme-
naeus et Theophilus et Theotecnus et Maximus et Proclus et Nicomas et
Aelianus et Paulus et Bolanus et Protogenes et Hierax et Eutyches et Theo-
dorus et Malchion et Lucius et reliqui omnes, qui finitimas civitates et na-
tiones incolunt episcopi et presbyteri et diaconi et ecclesiae dei; dilectis
fratribus in domino salutem. Paucis mox praemissis subiungunt ista.
Una cuncti scribimus et episcoporum a nobis diasitorum plures remedio pos-
siterae huiusmodi doctrinae ferendo precibus sollicitavimus, inter quos
Dionysium Alexandriae et Firmilianum Cappadociae praesules B. memo-
ria dignos recensemus; quorum ille quidem litteras Antiochiam misit, ne
salute quidem erroris auctori impertita, vel aliis ad eum privatim datis,

πρὸς πρόσωπον γράψας αὐτῷ, ἀλλὰ τῇ παροικίᾳ πάσῃ, ἧς τὸ ἀντίγραφον ὑπετάξαμεν. ὁ δὲ Φιρμιλιανὸς καὶ δις ἀφαιρούμενος κατέγνω μὲν τῶν ὑπ' ἐκείνου καινοτομουμένων, ὡς ἴσμεν καὶ μαρτυροῦμεν οἱ παραγενόμενοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ συνίσασιν, ἐπαγ- V. 310
 6 γειλαμένον δὲ μεταθήσεται, πιστεύσας καὶ ἑλπίσας ἄνευ τινός B
 περὶ τὸν λόγον λουδορίας τὸ πρῶγμα εἰς θεὸν καταστήσασθαι ἀνεβάλλετο, παρακρουσθεὶς ὑπὸ τοῦ καὶ τὸν θεὸν τὸν ἑαυτοῦ καὶ κύριον ἀρνούμενου καὶ τὴν πίστιν ἣν καὶ αὐτὸς πρότερον εἶχε μὴ φυλάξαντος. ἔμελλε δὲ νῦν ὁ Φιρμιλιανὸς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν 10 διαβήσεται, καὶ μέχρι γε Ταρσὸν ἦκεν, ἅτε τῆς ἀρρησι-
 θεοῦ κακίας πείραν εἰληφώς. ἀλλὰ γὰρ μεταξὺ συνελθούτων καὶ καλούντων καὶ ἀναμενόντων, ἄχρις ἂν ἔλθῃ, τέλος ἔσχε τοῦ βίου.

Μεθ' ἕτερα δ' αὖθις τὸν βίον αὐτοῦ οἷας ἐτόνχαιεν ἀγω-
 15 γῆς διαγράφουσιν ἐν τούτοις. ὅπου δὲ ἀποστάς τοῦ κανόνος ἐπὶ κίβδηλα καὶ νόθα διδάγματα μετελήλυθεν οὐδὲν δεῖ τοῦ ἔξω ὄν- C
 τος τὰς πράξεις κρίνειν, οὐδ' ὅτι πρότερον πένης ὢν καὶ πτωχὸς καὶ μήτε παρὰ πατέρων παραλαβὼν μηδεμίαν εὐπορίαν, μηδὲ ἐκ τέχνης ἢ τινος ἐπιτηδεύματος κτησάμενος, κῦν εἰς ὑπερβάλ-
 20 λογτα πλοῦτον ἐλήλακεν, ἔξ ἀνομιῶν καὶ ἱεροσυλιῶν καὶ ὧν αἰτεῖ καὶ σείει τοὺς ἀδελφοὺς καταβραβεύων τοὺς ἀδικουμένους, καὶ ὑπισχνούμενος βοηθήσειν μισθοῦ, ψευδόμενος δὲ καὶ τούτοις καὶ

6. καταστήσεται G. 11. κακίας] αὐτοῦ κακίας G. 15. ὅπου
 Eusebiius. Vulgo οὐκω.

sed ecclesiae duntaxat toti scripsit, quarum exemplar inferius subieciimus. Alter autem, nempe Firmilianus bis huc accessit, et ficta eius opinata (quemadmodum nos qui aderamus et alii plures nobiscum testantur) proscripta, Paulo vero a sententia defectionem pollicenti fidem praebens, remque omnem controversam absque ullis contumeliis componendam ratus, differebat iudicium; et hoc pacto ab eo, qui deum suum et dominum negaverat et fidem prius acceptam deseruerat, deceptus est. Firmilianus Antiochiam venturus erat, et usque Tarsum iam profectus, perduellis in deum et fidei desertoris perfidiam expertus est. Eo loci dum convenimus, advocamus, et adventum eius praestolamur, excessit e vita.

Et alii rursus interiectis, Pauli vitam quibus institutus deturpata fuerit, describunt. Quo vero pacto desertis ecclesiae regulis ad falsa et adulterina commenta tuenda diverterit, eum iam ecclesiae sit exors, nil referre attinet, neque quod in angusta re familiari, nullas a parentibus facultates nactus, nullius etiam artis vel industriae peritus rerum omnium copia nunc abundet, ut rapinis et sacrilegiis, vel a fratribus nonnihil exigens, vel eorum crumenas excutiens ditescat, et oppressorum vindicem et opem pretio interposito laturum pollicitus, cunctos deludit mendaciis;

μάτην καρπούμενος τὴν τῶν ἐν πράγμασιν ὄντων ἐτοιμότητα πρὸς τὸ δίδουαι ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐνοχλούντων πορισμὸν ἠγοούμενος **Δ**τὴν θειοσέβειαν, οὔτε ὡς ὑψηλὰ φρονεῖ καὶ ὑπερήχεται κοσμικὰ ἄξιώματα ὑποδύμενος, καὶ δουκηνάριος μᾶλλον ἢ ἐπίσκοπος θέλων καλεῖσθαι, καὶ σοβῶν κατὰ τὰς ἀγορὰς καὶ ἐπιστολάς ἀναγινώσκων καὶ ὑπαγορεύων· ἅμα βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος, τῶν μὲν προπορευομένων, τῶν δ' ἐπομένων πολλῶν τὸν ἀριθμὸν, ὡς καὶ τὴν πίστιν φθονεῖσθαι, μισεῖσθαι τε διὰ τὸν ὄγκον αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπερφανίαν τῆς καρδίας, οὔτε τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνόδοις τερθραίαν ἢ μηχανῶται δεξιοκοπιῶν **10** καὶ φαντασιοκοπιῶν καὶ τὰς τῶν ἀκραιούτερον ψυχὰς τοιού-

P. 390 τοις ἐκπλήττων, βῆμα μὲν καὶ θρόνον ὑψηλὸν ἐαυτῷ κατασκευασάμενος οὐχ ὡς Χριστοῦ μαθητῆς, ἀλλ' ὡς Ἀντιχρίστου πρόδρομος καὶ μιμητῆς, σέκετον δὲ ὡσπερ οἱ τοῦ κόσμου ἄρχοντες ἔχον τε καὶ ὀνομάζων· παλιν τε τῇ χειρὶ τὸν μηρὸν καὶ τὸ βῆμα **15** ἀράττων τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς μὴ ἐκαιοῦσι μηδὲ ὡσπερ ἐν τοῖς θεάτροις κατασεύουσι ταῖς δθόνας, μηδὲ ἐκβοῶσι τε καὶ ἀναπηδῶσι κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν στασιώταις ἀνδράσι τε καὶ γυναικὶς ἀκόσμως οὕτως ἀκρωμένοις, τοῖς δ' οὖν ὡς ἐν οἴκῳ

2. ὑπερακαλλαγῆς A. πορισμῶν A. 3. ἐπερήχεται G.
 8. καὶ μισεῖσθαι P. μιμείσθαι τε G. 9. τὴν om. G. 12. ἐαυτῷ om. G. 13. οὐχ ὡς — πρόδρομος addidi ex A. Priora οὐχ — μαθητῆς etiam ex P enotata sunt. 14. ἔχοντες P. 15. τῇ om. G. 16. ἐκαιοῦσι AP. ἐκαιοῦσι G. 17. ἐκβοῶσι P. ἐκ τῶν βοῶσι G. τε om. G.

multaque numerorum accessione sibi facta, ex dandi facilitate, qua qui negotiis occupantur ferri se sentiunt, ipse molestiis eorum (ita pietatem laicorum arbitratur) solerter se expedit, vel quantum insolescat et mundi dignitates affectet et ducenarius potius ambiat, quam episcopus vocari, ut per fora plateasque vegetur, hic legat litteras, ibi responsa iubeat, utque procedens in publicum adeo copioso cum praeviorum tum sequentium satellitio stipetur, ut propter eius arrogantiam et cordis elationem in invidiam trahatur fidei nostrae sinceritas, nihil opus est commemorare. Ad haec onerosum est dicendo persequi praestigias omnes, et excogitatas illecebras, quibus sola gloriola vanaque laudis imagine sibi proposita simpliciorum captat et devincit animos. Tribunal quidem et excelsum thronum, non in Christiani discipuli morem, quin immo ad terrenorum magistratum instar secretum etiam ab eo nuncupatum, paravit; et nunc quidem femore manu percusso, nunc tribunali pedibus pulsato, eos qui dicenti non applauserint ac velut in theatro agitatis sudariolis non acclamaverint, vel qui una cum factionariis homuncionibus et mulierculis eius latera incomposite stipantibus non exaillierint, eos, inquam, qui modesto

Θεοῦ σεμνοπρεπῶς καὶ εὐτάκτως ἀκούουσι ἐπιτιμῶν καὶ ἐνυβρί-
 ζων, καὶ εἰς τοὺς ἀπελθόντας ἐκ τοῦ βίου τούτου παραινῶν ἐξη-
 γητὰς τοῦ λόγου, φορτικῶς ἐν τῷ κοινῷ καὶ μεγαλορημονῶν
 περὶ αὐτοῦ καθάπερ οὐκ ἐπίσκοπος, ἀλλὰ σοφιστῆς καὶ γόης· B
 5 ψαλλοὺς μὲν τοὺς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν παύσας,
 ὡς δὴ νεωτέρους καὶ νεωτέρων ἀνδρῶν, συγγράμματα εἰς ἑαυτὸν
 δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ψαλλοῦσθαι
 γυναικας παρασκευάζων, ὧν καὶ ἀκούσας ἂν τις φρίξειεν, οἷα
 καὶ τοὺς θυπεύοντας αὐτὸν ἐπισκόπους τῶν ἡμερῶν ἀγρῶν τε
 10 καὶ πόλεων καὶ πρεσβυτέρους ἐν ταῖς πρὸς τὸν λαὸν ὁμιλίαις κα-
 θίησι διαλέγεσθαι. τὸν μὲν γὰρ οὐδὲν οὐ βούλεται συνομολογεῖν
 ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθῆναι, (ἵνα τι προλαβόντες τῶν μελλόντων
 γραφήσεσθαι θῶμεν, καὶ τοῦτο οὐ λόγῳ φιλιῶ ῥηθήσεται, ἀλλ' V. 311
 15 ἐξ ὧν ἐπέμψαμεν ὑπομνημάτων δεικνύται πολλαχόθεν, οὐχ C
 15 ἤκιστα δὲ ὅπου λέγει Ἰησοῦν Χριστὸν κάτωθεν) οἱ δὲ εἰς αὐτὸν
 ψάλλοντες καὶ ἔγκωμιάζοντες ἐν τῷ λαῷ ἄγγελον τὸν ἀσεβῆ διδά-
 σκαλον ἑαυτῶν ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθῆναι λέγουσι. καὶ ταῦτα οὐ
 κωλύει, ἀλλὰ καὶ λεγομένοις πάρεστιν ὁ ὑπερήφανος. τὰς δὲ
 συνεισάκτους αὐτῷ γυναικας, ὡς Ἀντιοχείς ὀνομάζουσι, καὶ
 20 τῶν περὶ αὐτὸν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, οἷς καὶ τοῦτο καὶ

2. τούτου P. τοῦτο G. παραινῶν G. 7. δὲ A. καὶ G.
 14. δεικνύται P. δινοῖ τε G. 15. δὲ om. G. 16. ἄγγελον P.
 ἄγγελο G.

et cum ordine, prout in dei templum convenientes decet, aures praebue-
 rint, probris et contumeliis onerat. Ecquid in divini verbi expositores
 vita iam functos petulanter effudit, quantum in se publice laudando onero-
 sus, quantum nomini proprio extollendo, non ut episcopus, sed ut circu-
 lator frequens sit et ingerat fastidii, referemus? Psalmis in domini nostri
 Iesu Christi res gestas collimantibus repudiatis, quasi nupere inventis vel
 nupero stilo conscriptis, ipse in ecclesiae coetu, ipso solempni paschatis
 die, leves in proprium nomen cantilenas, (quas si quis audiat, perhor-
 rescit), mulierculas praecipit modulari; et quaedam alia de industria com-
 posita finitimorum agrorum et urbiu episcopos et presbyteros sibi abblan-
 dientes habitis ad populum concionibus recitari permisit. Porro filium dei
 a caelis descendisse nobiscum fateri renuit, (proferamus enim etiam num quod
 uberius exposituri sumus, quamvis fidem non nudis solum verbis, sed ex
 monumentis, quae iam misimus, quasi copioso argumentorum agmine con-
 firmemus, ubi maxime ab istis infimis Christum originem duxisse opinatur),
 ex adverso vero qui cantibus audiente populo laudes eius personant, im-
 pium doctrinae propriae magistrum velut angelum e caelo delapsum praedi-
 cant. Haec porro tantum abfuit, ut prohiberet, quin immo ex gloriolae
 cupidine recitata praesens approbavit. Quas autem ad cohabitandum mu-
 lieres, Inductas Antiochemi nuncupant, aliasque in presbyterorum et dia-

τὰ ἄλλα ἀμαρτήματα ἀνίατα ὄντα συγκρούπτε συνειδῶς καὶ ἐλέγξας, ὅπως αὐτοῦς ὑπόχρεως ἔχει, περὶ ἧν λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικεῖ, μὴ τολμῶντας κατηγορεῖν τῷ καθ' ἑαυτοῦς φόβῳ, ἀλλὰ καὶ πλουσίους ἀπέφηνεν, ἐφ' ὃ πρὸς ταῦτα ζηλούτων φιλεῖται καὶ θανμάζεται, τί ἂν ταῦτα γράφοιμεν; ἐπιστάμεθα 5 δὲ, ἀγαπητοί, ὅτι τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸ ἱερατεῖον ἅπαν παρὰδειγμα εἶναι δεῖ τῷ πλήθει πάντων τῶν καλῶν ἔργων, καὶ οὐδὲ ἐκεῖνο ἀγνοοῦμεν ὅσοι ὑπὸ τοῦ συνεισάγειν ἑαυτοῖς γυναικας ἐξέπεσον, οἱ δὲ ὑπωπτιόθησαν, ὥστε εἰ καὶ δολῆ τις αὐτῷ τὸ μηδὲν ἀσελγῆς ποιεῖν, ἀλλὰ τήν γε ὑπόνοιαν τήν ἐκ τοῦ 10

P. 391 τοιοῦτου πράγματος φρομένην ἐχρῆν εὐλαβηθῆναι μὴ εἶνας σκανδαλισθῆναι, τοὺς δὲ καὶ μιμῆσθαι προτρέψῃ. πῶς γὰρ ἂν ἐπιπλήξῃεν ἢ νοουθετήσῃεν ἕτερον μὴ συγκαταβαίνειν ἐπιπλέον εἰς ταῦτόν γυναικὶ μὴ ὀλίγη φυλαττόμενον, ὡς γέγραπται, ὅστις μίαν μὲν ἀπέστῃεν ἤδη, δύο δὲ ἀκμαζούσας καὶ εὐπρε- 15 πῆς τήν ὄψιν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ, κἄν ἀπίη που, συμπεριφέρει; καὶ ταῦτα τρυφῶν καὶ ὑπερμπιπλάμενος, ὧν ἕνεκα στενάζουσι μὲν καὶ ὀδύρονται πάντες καθ' αὐτούς· οὕτω δὲ τήν τυραννίδα καὶ δυναστείαν αὐτοῦ πεφόβηται ὥστε κατηγορεῖν μὴ τολμῶν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡς προειρηκάμεν, εὐθύνει ἂν 20

4. ἐφ' ὃ] ἐξ ἂν G. 14. Vulgo *ὀλίγη*. ὀλίγη A. ὡς ac-
cessit ex P. 16. ἀπίη Eusebius. ἀπέλη P. ἀπήν G. 18. ὀδύ-
ρονται A. πάντες add. P. 20. εὐθύνει Eusebius. Vulgo
εὐθύνειν.

conorum contuberniis retentas, quorum criminum vel aliorum a medela certe longe positorem ipse conscius, alios in delictis, quae gestis verbisque perpetraret, deprehensos nulla tenus redarguit, (sed neque ipsi poenae sibi impendentis metu episcopum accusare ausi sunt), imo ut muneribus delinquit, ita vicissim apud horum sectatores in pretio est et admiratione, quid verbis referre necesse est? Hoc certe, dilecti, constat, episcopum et sacrum omnem coetum bonorum omnium operum exemplar populo propositum; neque nos latet aliquos ex tali mulierum societate lapsos, alios in criminis suspicionem venisse; quare quisvis licet concedat, nihil eum impuritatis contrahere, suspicionem nihilo secius ex huiusmodi consortio natam, ne quosdam in ruinam impelleret, revereri; alios, ut virtutem imitarentur exemplis hortari necesse fuit. Qua namque fronte reprehendet alium vel admonabit, ne familiari cum muliere utatur convicto, ut iuxta scripturam etiam sibi cavens non labatur, qui nimirum unam legitimam ablegat, alias tamen duas aetate floridas, facie liberales adsciscit? Si eam abesse domo contingat, secum circumducit? Et haec quidem fastu plenus et iactabundus exercent, quorum causa secreto gemunt cuncti; adeo vero hominis potentiam et atrocitatem pertimescunt, ut nullus in eum causam dicere audeat. Et haec quidem, ex praemissis, viro mentem habenti catholicam

τις ἄνδρα τὸ γούν φρόνημα καθολικὸν ἔχοντα καὶ συγκατα-
 ριθμούμενον ἡμῖν. τὸ δὲ ἔξορρησάμενον τὸ μυστήριον καὶ ἐμ-
 πομπεύσαντα τῇ μαρῷ αἰρέσει τῇ Ἀρτεμῷ (τί γὰρ οὐ χρὴ μά-
 λισ τὸν πατέρα αὐτοῦ δηλῶσαι;) οὐδὲ δεῖν ἠγοούμεθα τούτων
 5 τοῦς λογισμοὺς ἀπαιτεῖν. εἴτ' ἐπὶ τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταύτ'
 ἐπιλέγουσιν· ἠναγκάσθημεν ἀντιτασσόμενον αὐτὸν τῷ Θεῷ καὶ
 μὴ εἰκοντα ἐκκηρύξαντες, ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ καθολικῇ ἐκ-
 κλησίᾳ καταστήσαι ἐπίσκοπον Θεοῦ προνοία, ὡς πεπεσμεθα,
 τὸν τοῦ μακαρίου Δημητρίου καὶ ἐπιφανῶς προστάτος πρὸ
 10 τούτου τῆς αὐτῆς παροικίας νιδὸν Δόμνον πᾶσι τοῖς πρέπουσιν
 ἐπισκόπων καλοῖς κεκοσμημένον. ἐδηλώσαμεν οὖν ὅπως τούτῳ C
 γράφητε καὶ παρὰ τούτου τὰ κοινωνικὰ δέχοισθε γράμματα,
 τῷ δὲ Ἀρτεμῷ οὗτος ἐπιστελλέτω. καὶ οἱ τὰ Ἀρτεμῷ φρονούν-
 τες τούτῳ κοινωνείτωσαν.

15 Τοῦ δὴ οὖν Παύλου οὖν καὶ τῇ τῆς πίστεως ὁρθοδοξία
 τῆς ἐπισκοπῆς ἀποπεπτωκότος Δόμνος, ὡς εἴρηται, τὴν λει-
 τουργίαν τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν ἐκκλησίας διεδέξατο. ἀλλὰ γὰρ
 μηδαμῶς ἐκστῆναι τοῦ Παύλου τοῦ τῆς ἐκκλησίας οἴκου θελή-
 σαντος, βασιλεὺς ἐντευχθεὶς Ἀύρηλιανὸς αἰσιώτατα περὶ τοῦ
 20 πρακτέου διελήφε, τούτοις νεῖμαι προστάτων τὸν οἶκον, οἷς
 οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐπίσκοποι τοῦ

1. ἄνδρα] τὸν ἄνδρα G.

8. τῇ Ἀρτεμῷ] τοῦ Ἀρτεμῷ G.

7. εἰκοντα] ἦμοντα G.

12. δεχεσθε G.

13. οὗτος] οὗ-

τως G.

15. δὴ] δὲ G.

καὶ τῇ] τῇ καὶ G.

19. ἐτα-

χθεὶς G.

περὶ τοῦ] περὶ τούτου τοῦ G.

21. οἱ om. G.

uniusque nobiscum gregis corrigendō sufficerent; ab eo vero, qui myste-
 rium fidei prodiderit, et de execranda Artemae haeresi visus fuerit ovare,
 (nihil enim eius patrem enunciare moror), rationes huiusmodi exposcendas
 nequaquam arbitramur. Ad calcem tamen epistolas subiungunt. Paulum
 sane deum ipsum hostiliter aggressum, nec, cum advocatus fuit, ad nos
 accedentem abdicavimus; alium vero ad dei placitum, ut opinamur, epi-
 scopi vices in ecclesia catholica subiturum Domnum, videlicet Demetrianū
 felicis memoriae ante Paulum hanc eandem ecclesiam cum honore moderatū
 filium, virum cunctis, quas in episcopo desideramus, virtutibus ornatum
 subrogavimus. Id vobis ideo significavimus, ut ad eum scribatis et mu-
 tuas ecclesiasticae communionis litteras testes reportetis. Ad Artemam, si
 lubeat, Paulus det litteras, Artemae sequaces, Artemae communionem
 quaerant. Et ista quidem hic scripta sint.

Paulo igitur fidei sinceræ et episcopatus exsorte, Domnus, ut prae-
 missum, Antiochenae ecclesiae suscepit onus. Ecclesiae vero aedibus Pau-
 lo cedere detrectante, Aurellanus Imperator septuaginta dicere rogatus,
 quid facto opus, sanctissime pronunciauit; ei domum assignandam, qui-

734 GEORGII SYNCELLI CHRONOGRAPHIA.

Δόγματος ἐπιστέλλοιεν. οὕτω δὲ τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ τοῦ μετὰ
τῆς ἐσχάτης αἰσχρότης ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἐξελαύνεται τῆς
ἐκκλησίας.

1. οὕτω] οὕτως G. 8. ἕως ἄδει συγγίλλου in fine addit P.

bus Italiae Romanaeque urbis episcopi concedendam decernerent. Ita de-
mum cum supremo dedecore principis inasua memoratus homo ecclesiae gre-
mio excluditur.

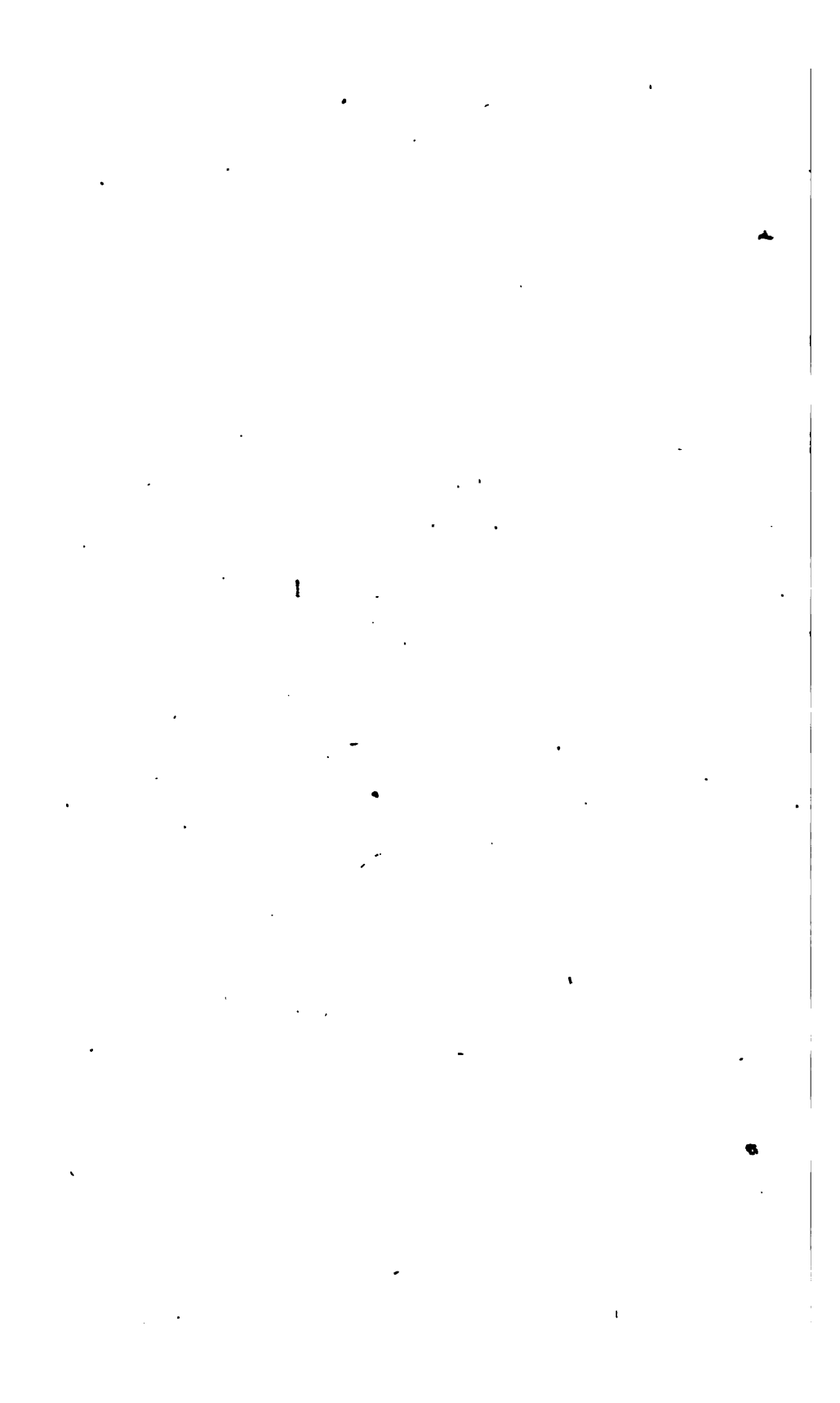
N I C E P H O R I

CONSTANTINOPLEOS

ARCHIEPISCOPI

CHRONOGRAPHIA

BREVIS.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

N I K H Φ Ο Ρ Ο Υ

P. 895
V. 815

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

5 **ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ**

ΑΠΟ ΑΔΑΜ ΜΕΧΡΙ ΧΡΟΝΩΝ ΜΙΧΑΗΛ,
καὶ Θεοφίλου υἱοῦ αὐτοῦ ἔχουσα οὕτως.

SANCTI PATRIS NOSTRI

N I C E P H O R I

CP. ARCHIEPISCOPI

CHRONOGRAPHIA BREVIS:

AB ADAMO AD MICHAELIS ET THEOPHILI
eius filii tempora in hunc modum digesta.

ἌΔΑΜ γενόμενος ἐτῶν αλ' γεννᾷ τὸν Σήθ· καὶ ἐπέζησεν ὁ
αὐτὸς Ἄδὰμ ἔτη ψ'.

- 10 Σήθ γενόμενος ἐτῶν σέ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώξ.
Ἐνώξ γενόμενος ἐτῶν ρδ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ρξέ' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ.
Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ.
15 Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν τὸν Μαθουσαῖα.

1—4. om. R. 12. καινᾶν R hic et alibi. 15. ἐτῶν . . . τὸν
Μαθουσαῖα om. R. ἐτῶν] „Ex Anastasio ἐτῶν ρξβ'." Γεωμ.

Adam aetatis 230 genuit Seth; et ipse Adam vixit superstes annis 700.
Seth annis 205 natus genuit Enos.
Enos annis 190 natus genuit Cainan.
Cainan annis 170 natus genuit Maleleel.
Maleleel annis 165 natus genuit Iared.
Iared annis 162 natus genuit Enoch.
Enoch annis 162 natus genuit Mathusala.

Georg. Syncellus. I.

- P. 396 *Μαθουσαάλα γενόμενος ἐτῶν ρζ' γεννῆ τὸν Λάμεχ.
 Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρη' γεννῆ τὸν Νῶε.
 Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννῆ τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ καὶ τὸν
 Τάφεθ. καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ρ'.*
Ἔτει χ' Νῶε ὁ κατακλυσμός ἐγένετο. 5
- Ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ κατὰ τοὺς
 ο' ἔτη βσμβ', ὡς καὶ ἡ ἀλήθεια ἐπιμαρτυρεῖ καὶ αἱ ἀνέκαθεν
 πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐπικρατήσασαι παραδόσεις.*
- V. 316 *Μετὰ τὸν κατακλυσμόν Σῆμ υἱὸς Νῶε γενόμενος ἐτῶν ρ'
 γεννῆ τὸν Ἀρφαξᾶδ.* 10
- B *Ἀρφαξᾶδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννῆ τὸν Καϊνῶν.
 Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ρλγ' γεννῆ τὸν Σάλα.
 Σάλα γενόμενος ἐτῶν ρλγ' γεννῆ τὸν Ἑβερ.
 Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν ρλγ' γεννῆ τὸν Φαλέκ.
 Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλγ' γεννῆ τὸν Ῥαγαῦ.* 15
- Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Φαλέκ διμερίσθησαν. διὸ καὶ σηματοῦνε
 τὸ Φαλέκ ὄνομα τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός· καὶ οὗτος πρὸ τοῦ
 πατρὸς τελευτῆ. ἐπὶ τούτου ἡ προγοοία συνέστη· καὶ ἀπὸ μᾶς
 τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονε καὶ ἡ καθ' ἕναστον ἔθνος
 τῶν γλωσσῶν διαφωνία· φησὶν ἡ θεία γραφή.* 20
- C *Μετὰ δὲ τὸν Φαλέκ Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννῆ τὸν
 Σερούχ.*
- Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλη' γεννῆ τὸν Ναχώρ.*
1. *Μαθουσαάλα γενόμενος om. R. 21. τὸν om. R.*
- Mathusala annis 187 natus genuit Lamech.
 Lamech annis 188 natus genuit Noë.
 Noë annis 500 natus genuit Sem, Cham et Iapheth; et ad diluuium
 usque annis 100 vixit superstea.
 Anno Noë 600 diluuium factum est.
 Annorum omnium ab Adam usque ad diluuium summa iuxta septuaginta
 Interpretes est 2242, quibus etiam suffragatur veritas et traditiones per
 cunctas circumquaque ecclesias pervagatae.
 Post diluuium Sem filius Noë anno aetatis centesimo genuit Arphaxad.
 Arphaxad vero annis 135 natus genuit Cainan.
 Cainan annis 138 natus genuit Sala.
 Sala annis 133 natus genuit Heber.
 Heber annis 133 natus genuit Phalec.
 Phalec annis 133 natus genuit Ragau.
 In diebus Phalec homines divisi sunt ab invicem; unde et notam Pha-
 lec divisionem Hebraeorum voce designat. Est hic prior patre moritur.
 Huius tempore turris substructio coepta, et ex uno antiquo sermone varia
 loquendi genera deducta, et per gentes singulas linguarum diversitas eanta
 est, ut divina scriptura testatur.
 At vero post Phalec, Ragau annis 135 natus genuit Seruch.
 Seruch annis 138 natus genuit Nachor.*

Ναχὸρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γενῆ τὸν Θάραν.

Θάρα γενόμενος ἐτῶν ο' γενῆ τὸν Ἀβραάμ.

Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀβραάμ κατὰ τοὺς ο' ἔτη γηκθ'.

*Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραάμ ἔτη ,ακ * **

5 *Ἀβραάμ ἐβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος ἄγων θεοῦ χαρίσματος ἀξιοῦται καὶ τῆς πρὸς * * * μὲνης ἐπαγγελίας. ἀφ' ἧς ἐπὶ D τὴν διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείαν γίνονται ἔτη ελ', ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος μαρτυρεῖ λέγων· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ υ' καὶ λ' ἔτη γενόμενος νόμος οὐκ ἔκρωσ' εἰς τὸ κατα-
10 αργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. καὶ αὐτὸς ἐν ἐξῶδῳ συνάδει Μωϋσῆς ἐν οἷς φησιν, ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατ' ἄκρην ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔτη ελ'. καὶ κατὰ μέρος δὲ οὕτως ἔχει.*

Ἀβραάμ γενόμενος ἐτῶν ϑ' γενῆ τὸν Ἰσαάκ.

15 *Ἰσαάκ γενόμενος ἐτῶν ξ' γενῆ τὸν Ἰακώβ.*

Ἰακώβ γενόμενος ἐτῶν πζ' γενῆ τὸν Λεὼι.

Λεὼι γενόμενος ἐτῶν μθ' γενῆ τὸν Καάθ.

Καάθ γενόμενος ἐτῶν ξ' γενῆ τὸν Ἀμράμ.

Ἀμράμ γενόμενος ἐτῶν οε' γενῆ τὸν Μωϋσῆν.

20 *Μωϋσῆς γενόμενος ἐτῶν π' ἐξάγει τὸν λαὸν ἐξ Αἰγύπτου.*

4. ,ακ * *] α . . . R. . 6. πρὸς αὐτὸν γενομένης supplet Scaliger.
8. „προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ desunt in MS." m. ὑπὸ θεοῦ tantum habet R. 9. ἔτη add. R. 10. συνάδει ex Anastasio addidit m. In RG lacuna. 18 et 19. ἄβραμ R. 19. ἐτῶν add. R.

Nachor annis 79 natus genuit Thara.

Thara annis 70 natus genuit Abraham.

Ab Adam usque ad Abraham ex Septuaginta calculis anni 3324 putantur.

A diluvio autem usque ad Abraham anni

Abraham annum agens 75 divinis augetur gratis et facta ipsi promissione dignus habetur. A qua usque ad profectum ex Aegypto anni 430 decurrunt, ex apostoli testimonio dicentis: testamentum confirmatum a deo, quae post 430 annos facta est lex, non irritam facit ad evacuatam repromissionem. Et ipse in exodo concinit Moses, in his quae scribit: habitatio autem filiorum Israël, qua habitaverunt in Aegypto, et in terra Chanaan, ipsi et patres eorum, anni sunt 480. Hi vero per partes ita colliguntur.

Abraham anno aetatis 100 genuit Isaac.

Isaac anno aetatis 60 genuit Iacob.

Iacob anno aetatis 87 genuit Levi.

Levi anno aetatis 49 genuit Caath.

Caath anno aetatis 60 genuit Amram.

Amram anno aetatis 75 genuit Mosen.

Mosen anno aetatis 80 ex Aegypto populum educit.

Συνάγεται οὖν τὰ πάντα ἀπὸ μὲν πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν ἔτη φβ'.

Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἀφ'.

Ἀπὸ δὲ Ἀδάμ κατὰ τοὺς ο' ἔτη ρχπθ', κατὰ δὲ ἄλλους * *

B Μετὰ δὲ ταῦτα καθηγεῖται τοῦ λαοῦ Μωϋσῆς ἐπὶ τῆς ἐρήμου 5 ἔτη μ'.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἔτη κζ'.

Ἰπριεβύτεροι ἔτη κγ'.

Ἀλλόφυλοι ἔτη η'.

Γοθονιῆλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἔτη μ'.

10

Ἀλλόφυλοι ἔτη εη', μεθ' οὗς

Ἀδὸ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ ἔτη π'.

Ἀλλόφυλοι ἔτη * *

Δεβώρα καὶ Βαρακ ἔτη μ'.

Μαδηναῖοι ἔτη ζ'.

15

V. 317 Γεδεὼν ἔτη μ'.

Ἀβιμελεχ ἔτη γ'.

Θωλᾶς ἔτη κγ'.

C Ἰαῆρ ἔτη κβ'.

Ἀμμανῖται ἔτη εη'.

20

Ἰεφθαίε ἔτη ζ'.

Ἐσβῶν ἔτη ζ'.

9. η'] Ia R primum fuit 9. 14. δεβόρα R.

Annorum itaque universorum ab anno primo Abraham ad profectio-
nem ex Aegypto est 502.

A diluvio autem 1580.

Ab Adam vero secundum septuaginta Interpretes anni numerantur
1689, secundum alios

Postmodum autem praefuit populo Moses in deserto annis quadraginta.

Iesus Nave annis 27.

Seniores annis 23.

Alienigenae annis 8.

Gothoniel ex tribu Iuda annis quadraginta.

Alienigenae annis octodecim. Post quos

Aod ex tribu Ephraim annis octoginta.

Alienigenae annis

Debora et Barac annis 40.

Madianitae annis 7.

Gedeon annis 40.

Abimelech annis 3.

Tholas annis 23.

Iair annis 22.

Ammanitae annis 18.

Iephthae annis 6.

Esbon annis 7.

- Μελών ἔτη γ'.*
Λαμπαδὸν ἔτη η'.
Ἀλλόφυλοι ἔτη κ'.
Σαμψῶν ἔτη κ'.
6 *Ἴηλ ὁ ἱερεὺς ἔτη κ'.*
Σαμουὴλ ε'.
Σαουλ ἔτη μ'.
Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἔτη μ'.
Ὅμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἕως Δαυὶδ τοῦ βα-
10 *σιλέως ἔτη χλ'.*
Σολομῶν ἔτη μ'. D
Ῥοβοάμ ἔτη ιζ'.
Ἄσα ἔτη μ'.
Ἰωσαφάτ ἔτη κε'.
15 *Ἐπὶ τούτου ἐπροφήτευσεν Μιχαίας, Ἴηλιος καὶ Ἐλισσαί.*
*Ἰωράμ ἔτη * **
Ὁχοζίας ἔτος α'.
Γοθολία μήτηρ Ὁχοζίου ἔτη ζ'.
Ἰωᾶς ἔτη ιθ'.
20 *Ἰαμείας ἔτη κθ'.*
Ἀζαρίας ὁ καὶ Ὀζίας ἔτη νβ'.

2. Λαμβδῶν m.
21. ὁ om. R.

11. Ο Σολομών G. ὁ om. R.

13. μ' R. β'. G.

- Aëlon annis 3.*
Lambdon annis 8.
Alienigenae annis 20.
Sampson annis, 20.
Heli Pontifex annis 20.
Samuel 6.
Saul annis 40.
David regnavit annis 40.
Colliguntur universi ab exitu Israël ex Aegypto usque ad David re-
gem *anni 630.*
Salomon annis 40.
Roboam annis 17.
Asa annis 2.
Iosaphat annis 25.
Eius tempore Michaeas, Elias et Elissaeus vaticinabantur.
Ioram annis
Ochozias anno uno.
Gotholia mater Ochoziae annis septem.
Ioas annis 16.
Amesias annis 29.
Azarias, qui et Ozias, annis quinquaginta duobus.

P. 398 Ἐπὶ τούτου προφήτευσαν Ὡσηέ, Ἀμώς, Ἡσαίας, Ἰωνᾶς, Ἰωήλ.

Ἰωαθὰμ ἔτη ιζ΄.

Ἀχάζ ἔτη ις΄.

Ἐζεκίας ἔτη κθ΄.

5

Μανασσῆς ἔτη νε΄.

Ἐπὶ τούτου τὸ Βυζάντιον ἐκτίσθη.

Ἐτη ιβ΄ Ἀμώς.

Ἰωσίας ἔτη λα΄.

Καὶ ἀναρχίας ἔτη λ΄ κατὰ τοὺς ο΄, κατὰ δὲ τὸ Ἑβραϊκὸν ἔτη ν΄. 10

B Ἐπὶ τούτων προφήτευσον Ἰερεμίας, Σοφονίας καὶ Βαρούχ.

Ἰωαχὰζ μῆνας γ΄.

Ἐλιακίμ ἔτη ιβ΄.

Ἰεχονίας μῆνας γ΄.

Σεδεκίας ἔτη ια΄.

15

Τούτον ἐκτυφλώσας Ναβουχοδονόσωρ ὁ βασιλεὺς αἰχμαλώ-
τον ἤρε. καὶ ὁ καιὸς πυρπολεῖται μετὰ μῆνας ε΄ διὰ Ναβουζαρ-
δῦν, διαρκέσας ἀφ΄ οὗ ἐκτίσθη ἔτη σλβ΄.

Ὅμοι τὰ πάντα ἀπὸ ἀρχῆς βασιλείας Σολομῶντος ἕως αἰχμα-
λωσίας ἔτη νμη΄. μετὰ δὲ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Ἰουδαίων τὴν 20

1. προφήτευσον G. Ἡσαίας ex R et Anastasio accessit.
7. ἐκτίσθη R. ἐκτίσθη ἔτη (ἔτσι Scaliger p. 302) ιβ΄ G. 8. ἀμώς
R. ὁ ἀμώς G. 9. Ἰωσίας] ἠσαίας R. 10. κατὰ δὲ] καὶ κα-
τὰ G. 12. Ἰαχάζ R. 16. Ναβουχοδονόσορ G. 20. δὲ τὴν]
τὴν om. G.

Eius tempore Osce, Amos, Esaias, Ionas, Ioël, prophetias dono-
clari.

Ioatham annis 17.

Achas annis 16.

Ezecias annis 29.

Manasses annis 55.

Huius anno 12 Byzantium condit coeptum.

Amos annis 12.

Iosias annis 31.

Et interregnum annis triginta sequutum est, secundum septuaginta;
secundum Hebraeum exemplar annis quinquaginta.

Huius Hieremias, Sophonias et Baruch prophetabant.

Ioachaz mensibus 3.

Eliacim annis 12.

Iechonias mensibus 3.

Sedecias annis 11.

Hunc effossis oculis Nabuchodonosor rex captivum tulit; et templum
post menses quinque a Nabuzardan igne devastatur, cum a primo condita
annis 432 stetitisset.

A regni Salomonis exordio ad captivitatem usque anni 448 in uni-
versum ciadem numerantur. Post captivitatem porro Iudaeorum in Baby-

εις Βαβυλώνα και Ιερημαν τόπου Ξτη ο'. & συμπληροῦνται κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃς τὸν τε λαὸν ἀνήκε τῆς αἰχμλωσίας και τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν ἀνήγειρα.

Πρῶτος Περσῶν βασιλεὺς Κῦρος Ξτη λ'.

5 Καμβύσης Ξτη β'.

Δαρεῖος ὁ υἱὸς Ὑστάσπου Ξτη λς'.

Τούτου ἔτει δευτέρῳ, ὡς ἤδη εἴρηται, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀνεκώθη ναὸς.

Γίνονται οὖν τὰ λοιπὰ Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως Ξτη λδ'.

10 Ξέρξης Δαρείου Ξτη κη'.

Ἀρταβάνης ἔτος α', μῆνας ζ'.

V. 318

Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ Ξτη μα'.

D

Τὰ κατὰ τὴν Ἑσθήη και τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τούτου φασί.

Ξέρξης ἄλλος μῆνας ζ'.

15 Σογδιάνης μῆνας ζ'.

Δαρεῖος ἄλλος Ξτη ιθ'.

Ἀρταξέρξης ὁ και Ὀχος Ξτη κβ'.

Ἀρσῆς Ὀχου Ξτη δ'.

20 Δαρεῖος Ἀρσάμου Ξτη ε'.

1. ἱερμίας R. 8. ναός R. ζ' ναός G. 9. οὖν] λοιπὸν G.
 ἔτη om. G. 13. αἰσθηρ R. 15. σογδοάνης R. 17. „Ex
 Anast. Ἀρταξέρξης Μνήμων Ξτη ρ'." m. In R lacuna nulla.
 18. Ὀχος m. Ἀχος G. σῆχος R. 19. ἀρσις R.

Ioniam captivitate abductorum, et vastitatem sancto loco illatam anni sunt 70, quorum terminus completur anno secundo Darii regis Persarum, qui populum illum captivitate liberavit et instauravit templum Hierosolymitanum.

Persarum rex primus Cyrus annis triginta.

Cambyses annis 2.

Darius filius Hystaspis annis 36.

Huius, ut praemissum, anno secundo Hierosolymorum templum instauratum est.

Regis itaque Persarum Darii reliqui sunt anni 34.

Xerxes Darii annis 23.

Artabanes anno uno, mensibus septem.

Artaxerxes Longimanus annis 41.

Huius tempore, quae circa Esther et Mardocheum gesta, accidisse narrantur.

Xerxes alter mensibus 7.

Sogdianes mensibus 7.

Darius alter annis 19.

Artaxerxes Memor annis 40.

Artaxerxes, qui et Ochus, annis viginti duobus.

Arses Ochi annis 4.

Darius Arsami annis 6.

Τούτον ἀνελὼν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς καὶ καθελὼν τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν ἰβασίλευσεν ἔτη ς', πρὸ τοῦ P. 899 καθελεῖν τὸν Δαρεῖον βασιλεύσας φασὶν ἔτη ιβ', καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βαβυλῶνι, ὡς φασιν, ἐτῶν λε', ὡς δὲ ἄλλοι, ἐτῶν λς'. ἰβασίλευσεν ὁμοῦ ἔτη ιη'.

Ἐπέταξε δὲ βαρβάρων ἔθνη κβ' καὶ φυλάς Ἑλλήνων ιγ'. καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύων ἐν Περσίδι.

Ὅμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων ἔτη ρξξ'.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξαν-10
δρείας ἰβασίλευσε πρῶτος Πτολεμαῖος ὁ Λύγου ἔτη μ'.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἔτη λη'.

Ἐπὶ τούτου αἱ παρ' Ἑβραίοις ἱεραὶ βίβλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα Βφωγὴν μετεβλήθησαν καὶ ἐν ταῖς κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἀπετέθησαν βιβλιοθήκαις ἐπὶ Ἐλεάζαρ ἀρχιερέως.

Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἔτη κε'.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη ις'.

Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς Ἀντίοχος ἔτη κς'.

Τὰ κατὰ τοὺς Μακκαβαίους ἐπὶ τούτου γεγένηται.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε'.

Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος ἔτη κθ'.

Πτολεμαῖος ὁ Φούσκων ἔτη ιζ', μῆνας ς'.

4. ἐτῶν λς'] εἶπον λς' R. 5. ὁμοῦ] οὐν R. 18. Ἀντίοχος de-
let m. 19. τοὺς om. G.

Et perempto et Persarum imperio everso Alexander Macedonum rex annis 6 regnavit; cum ante Darii necem annis duodecim, aiunt, rerum potitus fuisset. Babylone, inquiunt, annos natus 35 mortuus est; alii aetatis 36 interiisse affirmant. Annis itaque octodecim in universum regnavit.

Barbarorum nationes 22 et Graecorum tribus 13 subegit. Florentis imperio in Perside vitam finivit.

Annorum ab Adam omnium ad Alexandri Macedonum regis mortem summa est 5167.

Porro post Alexandri mortem Aegypti et Alexandriae regnum obtinuit.

Primus Ptolemaeus Lagi filius annis 40.

Ptolemaeus Philadelphus annis 38.

Et regnante sacri Hebraeorum libri in Graecam linguam traducti sunt et Eleazaro pontifice in Alexandrinis bibliothecas fuerunt relati.

Ptolemaeus Euergetes annis 25.

Ptolemaeus Philopator annis 17.

Ptolemaeus Illustris annis 26.

Huius tempore quae de Maccabaeis narrantur gesta.

Ptolemaeus Philometor annis 36.

Ptolemaeus Iunior annis 17.

Ptolemaeus Phusco annis 17, mensibus 6.

Πτολεμαῖος δ' Ἀλέξανδρος ἔτη ι'.

Πτολεμαῖος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη η'.

Πτολεμαῖος ὁ καὶ Διονύσιος ἔτη λ'.

Κλεοπάτρα Πτολεμαίου ἔτη κβ'.

5 *Τῷ τρίτῳ ἔτει ταύτης πρώτος ἐμονάρχησε Ῥωμαίων Γάιος C
Ἰούλιος Καῖσαρ, ἀφ' οὗ Καίσαρες οἱ ἐξῆς βασιλεῖς προσηγορεύ-
θησαν. οὗτος ἐβασίλευσεν ἔτη δ', μῆνας ζ'.*

*Μετὰ Ἰούλιον Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Καῖσαρ Σεβαστὸς
Ἰουλιανὸς Ἀύγουστος ἔτη νς' καὶ μῆνας ξξ.*

10 *Ἐντεῦθεν οἱ Ἀντιοχεῖς τοὺς χρόνους αὐτῶν ἀριθμοῦσιν.*

*Οὗτος τῷ ιε' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Κλεοπάτραν ἐλὼν
καθεῖλε τὴν Πτολεμαίων ἀρχὴν, οἱ ἐβασίλευσαν Αἰγύπτου ἔτη σςζ'.*

*Γίνονται οὖν ἁμῶν τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἀρχῆς βασιλείας D
Ἀυγούστου κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς χρονολογίους ἔτη μνζ'.*

15 *Ἀύγουστος οὖν, ὡς εἴρηται, ἐβασίλευσεν ἔτη νς' καὶ μῆνας
ς'. τῷ δὲ μβ' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγενήθη κατὰ σάρκα ἐκ
τῆς ἁγίας παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς ὁ πρὸ αἰῶνων Θεὸς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας πρὸ ὀκτώ
Καλανδῶν Ἰανουαρίων, ὃ ἔστι Χοιὰκ κθ', τοῦτ' ἔστι Δεκεμ-*

20 *βρίω κς'.*

*Κυρήνιος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀποσταλεῖς εἰς τὴν
Ἰουδαίαν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν οἰκητῶρων.*

11. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ G. 16. κατὰ] Legebatur τῷ κατὰ. τῷ seclu-
sit Scaliger p. 303. 21. κυρήνιος R. ἀπὸ G.

Ptolemaeus Alexander annis 10.

Ptolemaeus eius frater annis 8.

Ptolemaeus, qui et Dionysius, annis 30.

Cleopatra Ptolemaei filia annis 22.

Eius anno tertio C. Iulius Caesar Romanorum monarcha primus factus
est, a quo deinceps Imperatores vocati sunt Caesares. Hic imperium te-
nuit annis 4, mensibus 7.

Post Iulium Romanis imperavit Caesar Octavius Augustus annis 56,
mensibus 6.

Hinc Antiocheni annos suos numerant.

Hic anno imperii decimo quinto capta Cleopatra Ptolemaeorum dele-
vit principatum, quem annis 296 in Aegypto tenuerant.

Secundum exquisitos itaque temporum descriptores ab Adam usque
Augusti imperium anni in universum 5457 colliguntur.

Augustus igitur, ut praemisimus, annis 56, mensibus 6 imperavit.
Eiusdem vero imperii anno 42 dominus noster Iesus Christus deus ante
saecula ex sancta virgine et deipara Maria in Bethleem Iudaeae ante diem
viii. Kalend. Januar., qui Choecac est 29, intellige Decembris 25, secun-
dum carnem natus est.

Cyrenius tum a senatu missus censum egit patrimoniorum et incolae-
rum omnium.

P. 400
V. 319

Γίνονται ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς ἐνσάρκου ἐκδημίας τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν ἔτη ςϞ'.

Μετὰ Αὐγουστον Ῥωμαίων τρίτος ἐβασίλευσα Τιβέριος 5 ἔτη κγ'.

Τῷ δὲ ιε' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τῆς ἑωτηρίου καὶ εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἄρχεται κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Τῷ δὲ ιη' ἔτει ἔπαθεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὲρ ἡμῶν τὸ σωτήριον πάθος πρὸς ἡ' καλανθῶν Ἀπριλλίων, Φαμενώθ κθ', ὃ ἔστι Μαρτίου κέ'. 10

Γίνονται ὅν ὁμοῦ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ σωτηρίου πάθους καὶ Βτῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη ςϞγ'.

Μετὰ δὲ Τιβέριον Γάϊος ἔτη γ', μῆνας ι', καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ 15 παλατίῳ.

Κλαύδιος ἔτη τρισκαίδεκα, μῆνα α', ἐσφάγη ἐν Ῥώμῃ.

Νέρων ἔτη ςγ', μῆνας η', φηγὼν ζῶντα ἑαυτὸν ἔχουσε.

Νέρωνος τούτου πρῶτον διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν ἁγίων Πέτρος καὶ Παῦλος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησαν, καὶ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ὃν ἐκάλουσαν πάντες δίκαιον, ὑπὸ Ἰουδαίων ἐν 20 Ἱεροσολύμοις ἐλιθάσθη.

C Ὅθων μῆνας γ'. ἑαυτὸν ἀνεΐλεν.

18. πρώτου R. 19. ἐμαρτύρησαν om. G. 22. In R lacuna
nulla. Deest Galba. 23. Vulgo Ὡθῶν.

Ab Adam itaque ad domini nostri et salvatoris Iesu Christi in carne adventum ex accuratiore calculo numerantur anni 5500.

Post Augustum Romanorum Imperator 3 Tiberius annis 23.

Eius imperii anno decimo quinto salutiferae et evangelicae doctrinae dominus noster Iesus Christus initium dedit.

Anno vero 18 salutarem pro nobis in Hierusalem subiit passionem ante diem viii. Kalend. April., Phamenoth 29, qui Martii est 25.

Ab Adam itaque ad salutiferam passionem et domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi resurrectionem anni 5533 colliguntur.

Post Tiberium imperavit Caius annis tribus, mensibus decem, et occisus est in palatio.

Claudius annis 13, mense uno, Romae interfectus est.

Nero annis 13, mensibus 8, fugiens vivum se ipsum obruit.

Nerone persecutionem primo adversus sanctos commovente, Petrus et Paulus Romae martyres effecti sunt; et Iacobus frater domini, quem omnes iustum dicebant, ab Iudaeis Hierosolymis lapidibus obrutus est.

Otho mensibus tribus se ipsum interfecit.

Βιτέλλιος μῆνας η'.

Οὐεσπασιανὸς ἔτη ιθ', μῆνας ια', ἡμέρας κβ', ἀπεγένετο ἐν κήποις Σαλουστιανοῖς.

Ἐν τῷ β'. ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας γέγονεν ἡ ἄλωσις τῆς Ἰερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μετὰ ἔτη λε' τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως.

Τίτος ἔτη β' καὶ μῆνας β'. ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

Δομετιανὸς ἔτη ιε', μῆνας ε'.

Τούτου διωγμῶν κινήσαντος Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος Πάτμον 10 οἰκεῖν τὴν νῆσον διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ῥημολογίαν ἐδόθη. μετὰ δὲ τὴν Δομετιανοῦ τελευτὴν ἐπάνεισιν ὑπὸ τῆς νῆσου καὶ περιέμεινεν ἐν Ἐφέσῳ μέχρι τῆς Τραιανοῦ βασιλείας. D

Νεροῦας ἔτος ἐν, μῆνας δ'.

Τραιανὸς ἔτη ιθ', μῆνας ε'.

15 Ἐπὶ τούτου Ἰγνατίος ὁ Θεοφόρος ἐν Ρώμῃ μαρτύρησε θη-
ρίοις βορὰ παραδοθείς.

Ἀδριανὸς ἔτη κα'. ἀπεγένετο ἐν Βαταῖς ὑδροπιπίσας. καθελὼν Ἱεροσόλυμα Αἴλλαν τὴν πόλιν ἀνόμασε.

20 Τίτος Ἀντωνίνος ὁ ἐπικληθεὶς εὐσεβῆς σὸν τοῖς παισὶν Ἀδρη-
ῶν Οὐδῆρῳ καὶ Δουκίῳ ἔτη κβ', μῆνας γ'.

Μάρκος Ἀδρῆλιος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ', μῆνας ια'.

Ἐπὶ τούτου Ἰουστίνος ὁ φιλόσοφος μαρτύρησεν. P. 401

Ἀντωνίνος Βῆρος ἔτη ιβ'.

12. τῆς] τοῦ G. 17. Βαταῖς] βεβαταῖς R.

Vitellius mensibus 8.

Vespasianus annis 19, mensibus 11, diebus 22, in hortis Salustianis diem extremum obiit.

Huius imperii anno secundo urbe Hierusalem anno post Christi ascensionem tricesimo quinto ab eius filio capta est.

Titus annis 2 et mensibus 2 interfectus est in palatio.

Domitianus annis 15, mensibus 5. Eo persecutionem movente Ioanni apostolo Patmos insula ad incolendum assignatur. Post Domitiani vere necem ab insula reversus est et ad Traiani imperium Ephesi permansit.

Nerva anno uno, mensibus 4.

Traianus annis 19, mensibus 6.

Huius tempore deifer Ignatius bestiis obiectus martyrium subiit.

Adrianus annis 21.

Baia hydrosis lue mortuus est; Hierosolymorum urbi destructae Aeliae nomen imposuit.

Titus Antoninus, cognomento Pius, cum liberis Aurelio Vero et Lucio, annis 22, mensibus 8.

Marcus Aurelius eius filius annis 9, mensibus 11.

Istius tempore Iustinus philosophus martyrii coronam adeptus est.

Antoninus Verus annis 12.

Κόμοδος ἔτη γ'.

Αἴλιος Περτιναξ μῆνας ε'. ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

Σευῆρος ἔτη ιη'.

Ἐπὶ τῆς τούτου βασιλείας Λεωνίδης ὁ πατὴρ Ὀριγένους τοῦ κακόφρονος ἐμαρτύρησε καὶ Ἰππόκλυτος ὁ Ῥωμαῖος συγγραφεὺς ἠμαῖζε, καὶ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς.

Ἀντωνῖνος υἱὸς Σευῆρου ἔτη ζ' ἐσφάγη μεταξὺ Βαίων καὶ Ἐδέσης.

Μακρῖνος ἔτος α'. ἐσφάγη.

B Ἀντωνῖνος ὁ Ἠλαγάβαλος ἔτη δ'. ἐσφάγη ἐν Ῥώμῃ. 10

Ἀλέξανδρος ὁ Μαιμμαίας ἔτη ιγ'. ἐσφάγη ἐν Μογοντιακῷ.

V. 320 Μαξιμίνοσ ἔτη γ'. ἐσφάγη ἐν Ἀκυλίᾳ.

Γορδιανὸς ἔτη ε'. ἤγξεν ἑαυτὸν ἐν Ἀφρικῇ.

Φίλιππος ἔτη ζ'. ἐσφάγη ἐν κήποις Τιβεριανοῦς.

Δέκιος ἔτος ἕν, μῆνας ια', ἐσφάγη ἐν τῷ φόρῳ. 15

Ἐπὶ τούτου ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐμαρτύρησε, καὶ ἄλλοι δὲ κατὰ πῦσαν χώραν καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες ἐν Ἐφέσῳ.

C Γάλλος καὶ Βουλουσιανὸς ἔτος ἕν, μῆνας δ'.

Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιανὸς ἔτη ιε'. ὁ μὲν οὖν Οὐαλεριανὸς ἐσφάγη ἐν Περσίδι, ὁ δὲ Γαλιανὸς ἐν Μεδιολάνῳ. 20

1. Κόμοδος G. 2. καὶ ἐσφάγη G. 4. τῆς om. G. Vulgo
 Λεονίδης, τοῦ κακόφρονος om. G. 7. Βαίων] Καριῶν m.
 10. Ἠλαγάβαλος R. et Anastasius. Καράκαλλος G. 11. μαμαίας R.
 12. γ' R. ε' G. Ακυλίῳ G. 19. οὐαλλεριανὸς bis R.
 Vulgo Γαλλιανὸς. γαμανὸς R. οὖν om. G. 20. Γαλιανὸς]
 γαιανὸς R.

Commodus annis 13.

Aelius Pertinax mensibus sex; et in palatio occisus est.

Severus annis 18.

Et imperante Leonides Origenis pater martyrio mortem oppetit; Hippolytus Romanus scriptor florebat; et Gregorius Thaumaturgus et Clemens Alexandrinus.

Antoninus filius Severi annis septem inter Baias (Carias) et Edessam interfectus est.

Macrinus anno uno interemptus est.

Antoninus Helagabalus annis 4 occisus est Romae.

Alexander Mammaeae annis 13 occisus est in Mogontiaco.

Maximinus annis 6 Aquileiae interemptus est.

Gordianus annis 6 laqueo se ipsum in Africa suffocavit.

Philippus annis 7 in hortis Tiberianis interfectus est.

Decius anno uno, mensibus 11, occisus est in Foro.

Eius tempore S. Babylas Antiochiae martyrium subit; alii quoque plurimi per diversas regiones testimonium fidei reddidere; nec non 7 pueri Ephesi.

Gallus et Volusianus anno 1, mensibus 4.

Valerianus et Gallienus annis 16; Valerianus quidem in Perside occisus est, Gallienus vero Mediolani.

Κλαύδιος ἔτος Ξν, μῆνας θ'. ἀπεγένετο ἐν Συρίῳ.
 Ἀθρηλιανὸς ἔτη ε', μῆνας ε'. ἐν Καινῷ φρουρίῳ ἐσφάγη.
 Τάκτητος μῆνας Ξε. ἐσφάγη ἐν Πόντῳ.

Ἐφ' οὗ ὁ ἅγιος Χαρίτων ὠμολόγησε.

5 Πρόβος ἔτη ε', μῆνας δ'. ἐσφάγη ἐν Συρίῳ.

Κᾶρος ἅμα τοῖς παισὶ Καρίῳ καὶ Νουμεριανῷ ἔτη β'. καὶ D
 ὁ μὲν Κᾶρος ἐν Μεσοποταμίᾳ τελευτᾷ, ὁ δὲ Καρίνος ἐσφάγη ἐν
 πόλει Νουμερίᾳ τῆς Θράκης.

Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ἔτη κ'.

10 Ἐπὶ τούτου ὁ ἅγιος Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐμαρτύρησε, καὶ
 ἄλλοι πολλοὶ ἐπὶ πᾶσαν ἐπαρχίαν.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἔτη λα'.

Τῷ κ' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας γέγονεν ἡ πρώτη ἀγία σύνο-
 δος τῶν τῆς ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν Βιθυνῶν, ἔπει-
 15 τῆ ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως,
 ἀπὸ δὲ τοῦ τιμίου πάθους καὶ τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεως αὐτοῦ
 ἔτει σπ'.

Γίνονται οὖν πάντα ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου P. 402
 λου ἔτη εωλε'.

20 Τελευτᾷ δὲ Κωνσταντῖνος ἐτῶν Ξε', ὡς φασὶ, βασιλεύσας
 ἔτη λα', καταλιπὼν υἱὸς τρεῖς, Κώνσταν καὶ Κωνσταντῖνον καὶ
 Κωνσταντίον. καὶ ἐν μὲν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ Κώνσταν βασι-

14. ἔτει om. R.

15. ἐνανθρωπίσεως R.

17. Ξη R.

20. ἐτῶν] ἔτος G.

Claudius anno uno, mensibus novem, Syrmii decessit e vita.

Aurelianus annis 5, mensibus 6, Novocastri interemptus est.

Tacitus mensibus sex. In Ponto interfectus est.

Eius tempore S. Chariton confessionis suae specimen exhibuit.

Probus annis 6, mensibus 4, Syrmii occisus est.

Carus cum filiis Carino et Numeriano annis 2.

Et Carus quidem in Mesopotamia occisus est. Carinus autem occisus
 est in Thraciae oppido Numeria.

Diocletianus et Maximianus annis 20.

Eo imperante S. Petrus Alexandriae praesul martyrio vitam explevit;
 et alii per varias provincias quam plurimi.

Constantinus Magnus annis 31.

Imperii eius anno vigesimo prima sancta synodus sanctorum 318 pa-
 trum Nicaeae Bithyniae habita est anno a domini nostri Iesu Christi hu-
 manitate assumpta 318, post venerandam autem eius passionem et glorio-
 sam resurrectionem anno 285.

Colliguntur itaque ab Adam usque ad Constantinum Magnum anni
 cuncti 5836.

Constantinus anno aetatis 65, imperii, ut aiunt, 31, filiis tribus Con-
 stante, Constantino et Constantio relictis excessit e vita. Constans vete-

λέα, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Ῥώμῃ Κωνσταντῖνον, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ Κωνσταντῖνον.

Οὗτος ἐποίησεν ὑπατείας δύο.

Οὗτοι μετὰ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσαν ἔτη κδ'.

Ἰουλιανὸς ἔτη δύο, μῆνας * *. Ἰωφάγη ἐν Παροίδι. 5

Ἰουβιανὸς μῆνας θ'.

B Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας καὶ Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ι', μῆνας θ'.

Ἐπὶ Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Διωρόθεος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηροῖς βαρὰ παραδοθεὶς ἐν κυνηγῶ ὑπὸ Ἀγαθηῶν. 10

Γρατιανὸς καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ νέος υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ καὶ σὺν αὐτοῖς Θεοδοσίος ὁ μέγας ἔτη ιε' καὶ μῆνας γ'.

Ἐτε β' τῆς τούτου βασιλείας ἡ δευτέρα σύνοδος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἁγίων πατέρων γέγονεν.

Ἀρχάδιος καὶ Ὀνόριος υἱοὶ αὐτοῦ ἔτη ιγ' καὶ μῆνας γ'. 15

Θεοδοσίος ὁ νέος ἔτη μβ', μῆνας ε'.

C Ἐφ' οὗ ἡ ἐν Ἐφέσῳ τρίτη σύνοδος τῶν σ' ἁγίων πατέρων γέγονε καὶ ἡ δευτέρα ἡ ληστρική, ἧς ἐξῆρχεν ὁ δόσσαβῆς Διδόσκορος.

Μαρκιανὸς καὶ Οὐαλεντινιανὸς ἔτη κθ'.

Ἐφ' οὗ ἡ ἐν Καλχηδόνι ἁγία σύνοδος τῶν χλ' ἁγίων πατέρων 20 ἐγένετο.

5. „Ἐκ Anastas. καὶ μῆνας.” m. W. πονηρῶ R. Κολλητῶ G. ἀγαρινῶν R. „Anastas. Ἀρειανῶν” m. 12. ὁ μέγας om. G. μῆνας γ'] γ' vulgo. Correxit Scaliger p. 304. 16. καὶ μῆνας G. 17. οὗ ἐν Εφέσῳ ἡ G. 18. ἡ ληστρική] ἡ om. G. 20. πατέρων ἁγίων R.

ris Romae, Constantinus novae, Constantius Antiochiae imperium obtinuit.

Hic consulatus duos confecit.

Isti post Constantinum regnaverunt annis 24.

Iulianus annis 2 et mense. Interfectus est in Perside.

Iovianus mensibus 9.

Valentinianus Magnus et Valens eius frater annis 10, mensibus 9.

Sub Valente sanctus Dorotheus ab Arianis Alexandriae in Cynegio foris obiectus martyrium passus est.

Gratianus et Valentinianus Iunior, filii Valentiniani, et cum eis Theodosius annis 16.

Anno Imperatoris istius secundo synodus sanctorum 150 patrum Constantinopoli celebrata est.

Arcadius et Honorius filii eius annis 13, mensibus 3.

Theodosius Iunior annis 42 et mensibus 6.

Eo imperante synodus tertia sanctorum 200 patrum Ephesi habita est et altera praedatoria, cui praefuit impius Dioscorus.

Marcianus et Valentinianus annis 29.

Sub eo sancta synodus sanctorum sexcentorum triginta patrum Chalcedone congregata est.

Αίων ὁ μέγας ἔτη ις'.

Αίων ὁ μικρὸς συμβασιλεύσας τῷ πατρὶ ἔτος ἔν τελευτῇ.
Ζήτων ἔτη ις'.

Μετὰ Βασιλίσκου τοῦ τυράννου δύο.

5 Ἀναστάσιος ἔτη κς', μῆνας δ'.

Ἰουστίνος ὁ Θραξ ἔτη θ', μῆνας γ'.

Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας ἔτη λη', ἡμέρας ζ'.

Ἐφ' οὗ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονεν ἀγία σύνοδος. D

Ἰουστίνος ὁ ἀνεπίδος Ἰουστινιανοῦ ἔτη ιβ', μῆνας ια', ἡμέ-
10 ρας κ'.

Τῷ ζ' ἔτει τῆς τούτου βασιλείας ἐπληρώθη κύκλος εἰς τοῦ
ἀγίου πάσχα ἐτῶν φλβ', ἔξοτε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
ἐσταυρώθη ἰνδικτ. ζ', ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζξξ'.

Τιβέριος ἔτη ε'.

15 Μαυρίκιος ἔτη κ', μῆνας δ'. ἐσφάγη.

Φωκᾶς ἔτη η'. ἐσφάγη.

Ἡράκλειος ἔτη λα' μετὰ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ.

Τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὁ Πέρσης Χοσρόης πλεί- P. 409
στον τῆς Ῥωμαίων παρέλαβε πολιτείας. ἐπόρθησέ τε τὰ Ἱεροσό-
20 λυμα καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε· καὶ πλήθη λαῶν
ἠχμαλώτευσεν ὅν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις ξύλοις
καὶ εἰς Περσίδα κατήγαγεν. ἔτει δὲ αὐτοῦ ιβ' Χοσρόης ὁ Πέρσης

4. τοῦ Βασιλίσκου G.

21. ἠχμαλώτισεν (sic) R. ἠχμαλώτη-
σεν G.

Leo Magnus annis 16.

Leo Iunior imperii paterni collega post annum moritur.

Zeno annis 17.

Cum tyranno Basilisco annis 2.

Anastasius annis 27, mensibus 4.

Iustinus Thrax annis 9, mensibus 3.

Iustinianus Magnus annis 38, diebus 7.

Sub eo sancta synodus Constantinopoli celebrata est.

Iustinus eius nepos annis 12, mensibus 11, diebus 20.

Eius anno septimo una sancti paschatis periodus annorum 532, ex qua
dominus noster Iesus Christus subit crucem, anno a mundi conditu 6065,
indictione 6 evoluta est.

Tiberius annis 5.

Mauricius annis 20, mensibus 4, occisus est.

Phocas annis 8 e medio sublatus est.

Heraclius cum eius filio annis 31.

Eius imperii anno tertio Chosroes Persa Romanas ditionis partem
plurimam subegit. Hierosolimam vastavit; sancta loca combussit et po-
puli multitudinem immensam cum Zacharia patriarcha et pretioso crucis
ligno egit captivam et in Persidem abduxit. Anno eius duodecimo Chosroes

ἀνηρέθη, καὶ ἡ ἀλχμαλωσία ἀνεκλήθη, καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίῳις τόποις ἀποκατέστη ἀνεγερθεῖσι.

Τότε καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ἤρξαντο τῆς τοῦ παντὸς ἐρημώσεως τῶν ἡμερῶν ἐτει, ἰνδικτ. ζ΄.

Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κη΄. οὗτος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη.

B Ἐφ’ οὗ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πολιτείας ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐρημώθη.

Κωνσταντῖνος ἕγγονος Ἡρακλείου ἔτη ιε΄.

Ἐφ’ οὗ τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπολιορκήθη. καὶ ἡ 10 ε’ σύνοδος τῶν γ’ ἔτει αὐτοῦ γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ κατὰ Σαρακηνῶν ἠνδραγάθησε κωλύσας αὐτοὺς τῆς κατὰ Ρωμαίων ἐφόδου καὶ πτοήσεως αὐτοὺς ἰκανῶς.

Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ι΄.

Λεόντιος ἔτη ι΄.

15

Τιβέριος καὶ Ἀψίμαρος ἔτη ζ΄.

Ἰουστινιανὸς τὸ δεύτερον ἔτη ε’.

Φίλιππος καὶ Βαρδάνιος ἔτη β΄.

Ἀναστάσιος καὶ Ἀρτέμιος ἔτη β΄.

C Θεοδοσίος ἔτος ἐν.

20

Λέων ὁ Ἰσαυρὸς ἔτη κε΄, μῆνας γ’, ἡμέρας ιδ΄.

2. ἀπεκατέστη ἀνεγερθεῖσιν R. 5. Ο Κωνστ. G. 10. ὑπὸ Σαρακηνῶν om. G. 12. κατὰ om. G. 13. πτωήσας R. 15. ι’ γ’ R. 16. ἀψίμαρος R.

Persa interfectus est et revocata captivitas et vivifica crux, propriis sibi locis reparatis, reposita fuit.

Tunc temporis Saraceni omnia vastare coeperunt, anne a mundi conditu 6126, indict. 7.

Constantinus eius filius annis 23.

Hic occisus fuit in Sicilia.

Eius tempore Romanae dittonis pars maxima a Saracenis vastata fuit.

Constantinus Heraclii nepos annis septemdecim.

Eo imperante Byzantium a Saracenis obsessum est; et anno eius decimo tertio sexta synodus Constantinopoli habita est. Hic Saracenis, ne in Romanos fines excurrerent, represas et armorum vi perterrefactis, fortiter ubique se gessit.

Iustinianus eius filius annis 10.

Leontius annis 10.

Tiberius, qui et Apelmarius, annis septem.

Iustinianus secundo annis 6.

Philippus et Bardanius annis 2.

Anastasius et Artemius annis 2.

Theodosius anno uno.

Leo Isaurus annis 25, mensibus 3, diebus 14.

Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ', μῆνας β', ἡμέρας κ'.

Λέων ὁ Χάζαρις ἔτη ε'.

Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ σὸν τῇ μητέρι αὐτοῦ Εἰρήνη
ἔτη ι', μῆνας β', ἡμέρας β'.

8 Τούτων ἔτει ὀγδόῳ γέγονεν ἡ ἐν Νικαίᾳ τὸ δεῦτερον σύνοδος
τῶν ἁγίων πατέρων.

Κωνσταντίνος ἔτη ε', μῆνας θ', ἡμέρας θ'.

Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔτη ε', μῆνας β', ἡμέρας β'.

Νικηφόρος ἔτη η', μῆνας θ'. ἐσφάγη ἐν Βουλγαρίᾳ. D

10 Σταυράκιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας β'.

Μιχαὴλ γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτος ἔν, μῆνας θ', ἡμέρας ια'.

Λέων Ἀρμένιος ἔτη ζ', μῆνας ε', ἡμέρας ιβ'. ἐσφάγη ἐν τῷ
παλατίῳ ἐν τῷ ναῶ τῆς παναγίας Θεοτόκου.

Μιχαὴλ ἄλλος ἔτη η', μῆνας θ'. V. 322

15 Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ', μῆνας γ', ἡμέρας κ'.

Θεοδώρα ἕνα τῶν υἱῶν Μιχαὴλ ἔτη ιδ', μῆνα ἕνα, ἡμέ-
ρας κβ'.

Μιχαὴλ μόνος ἔτη ια', μῆνα ἕνα, ἡμέρας θ'. ἐσφάγη ἐν τῷ P. 404
παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος.

20 Βασίλειος.

Συνάγονται τὰ ἔτη οὕτως ὡς ἰποτέτακται.

Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλινομένου βσμβ'.

Constantinus eius filius annis 34, mensibus 2, diebus 25.

Leo Chazarius annis 5.

Constantinus eius filius cum matre Irene annis 10, mensibus duobus
diebus 2.

Horum anno octavo sanctorum 350 patrum secunda synodus Nicaea
celebrata est.

Constantinus annis 6, mensibus 9, diebus 8.

Irene mater eius annis 5, mensibus 2, diebus 2.

Nicephorus annis 8, mensibus 9, occisus est in Bulgaria.

Stauracius eius filius mensibus 2.

Michaël eius gener anno uno, mensibus 9, diebus 11.

Leo Armenius annis 7, mensibus 5, diebus 12. In aede sanctissimas
deiparae, quae est in palatio, interfectus est.

Michaël alter annis octo, mensibus novem.

Theophilus eius filius annis 12, mensibus 3, diebus 20.

Theodora una cum filio Michaële annis 14, mense uno, die-
bus 22.

Michaël solus annis 11, mense uno, diebus 9. In palatio S. Mamantis
dicto occisus est.

Basilius.

Colliguntur anni, sicut inferius sublicitur.

Ab Adam usque ad diluvium 2242.

Georg. Syncellus. L

- Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τοῦ πύργου Νεβρωθ ἔτη φκε'.
- Ἀπὸ δὲ τοῦ πύργου ἕως τῶν διχοτομημάτων τοῦ Ἀβραάμ ἔτη κκε'.
- Ἀπὸ δὲ τῶν διχοτομημάτων ἕως τοῦ τέλους Ἀβραάμ ἔτη ος'.
- B Ὅμοῦ ἔτη γσξη'. 5
- Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτη κλ'.
- Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς οἴκου κυρίου ἔτη ψνζ'.
- Ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας ἔτη κκε'. 10
- Ὅμοῦ ἔτη δωπ'.
- Ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου ἔτη τιη'.
- Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἕως τῶν χρόνων Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἔτη τγ'.
- Ὅμοῦ ἔτη εφ'. 15
- C Ἀπὸ δὲ τῆς παρουσίας Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἕως Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Χριστιανῶν βασιλέως ἔτη τιη'.
- Ἀπὸ δὲ τοῦ μυκαρίου Κωνσταντίνου ἕως Θεοφίλου Ἰνδικτ. ε', ἔτη φλ'.
- Ὅμοῦ ἔτη εστμη'. 20

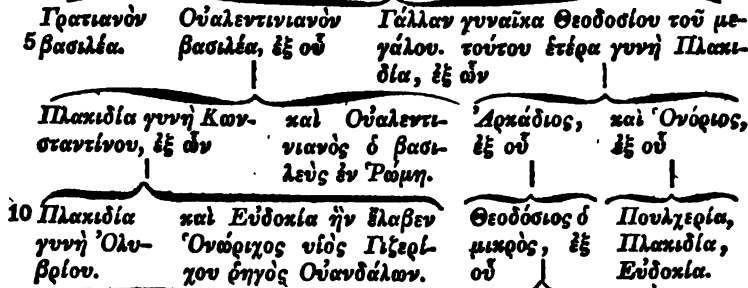
1. Νεβρωθ G.

- A diluvio usque ad turrim Nembroth anni 525.
- A turri aedificata usque ad victimarum Abrahae dimidiaciones anni quadringenti viginti quinque.
- A victimis dimidiatis usque ad finem Abrahae anni 76.
- Annorum omnium summa 3268.
- Ab Abraham usque ad exitum filiorum Israel anni 430.
- Ab exitu ex Aegypto usque ad aedificium templi domini anni septingenti quinquaginta septem.
- Ab aedificato templo usque ad captivitatem anni 425.
- Annorum summa 4880.
- A captivitate vero usque ad Alexandrum anni 318.
- Ab Alexandro usque ad Iesu domini nostri tempora anni 303.
- Summa 5500.
- A Christi veri dei nostri adventu usque ad Constantinum Christianorum Imperatorem primum anni trecenti octodecim.
- A B. Constantino usque ad Theophilum indict. 5 anni 530.
- Summa anni 6348.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

Ουαλεντινιανου του μεγάλου.

Ουτος γεννη

Ευδοκία γυνη Ουαλεντινιανου. ουτος Ουαλεντινιανός εξαδελ-
φος αν Θεοδοσιου του νέου ελαβε γυναίκα (θυγατέρα) αυτου Ευ-
15 δοκίαν, ην αιγυπτιακή Γιζερчихος ο των Ουανδάλων κήξ.

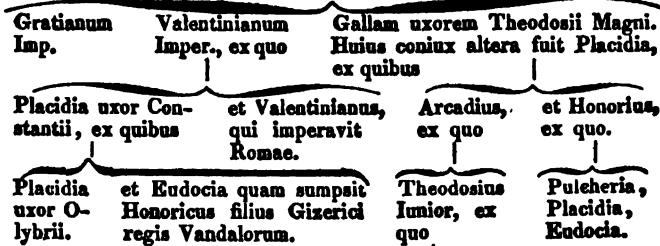
Πλακιδια η κτίσασα τον άγιον Πολύευκτον γυνη Άρεοβίνδου.
Εκ τούτων ετέχθη Ολύβριος άνηρ Ειρήνης θυγατρός Μάγνας
άδελφής Αναστασιου βασιλέως.

10. „MS. manifestus error.” n. 17. τούτων] τούτου G.

GENEALOGIA

Valentiniani Magni.

Hic genuit

Eudocia uxor Valentiniani. Hic Valentinianus Theodosii Iunio-
ris consobrinus filiam eius Eudociam sibi coniugem sumpsit, quam
Gizericus Vandalorum rex fecit captivam.

Placidia Areobindi uxor sancti Polyucti aedem construxit.

Ex eo natus Olybrius Irenes maritus, quae Magnae Anastasii Imp.
sororis filia fuit.

P. 405 Ἐξ ὧν ἐγεννήθη Πρόβα γυνὴ Πρόβου.

Καὶ ἐκ τούτων Ἰουλιὰνα γυνὴ Ἀναστασίου καὶ Πρόβα γυνὴ
Γεωργίου Ἀρεοβίνδου καὶ Πλακιδία γυνὴ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην
Μουστάκωνος.

V. 323 Καὶ δεῖαι γεγόνασιν Ἀγνούσται Ῥωμαίων. 5

α'. Θεοδώρα καὶ Ἑλένη γυναῖκες Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου.

β'. Εὐσεβία Κωνσταντίου.

γ'. Ἑλένη θυγάτηρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Ἰουλιανοῦ τοῦ
Παραβάτου.

δ'. Χαριτῶ Ἰουβιανοῦ. 10

B ε'. Σεβήρα καὶ Ἰούστα γυναῖκες Οὐαλεντινιανοῦ.

ς'. Δομνίκα Οὐάλεντος.

ζ'. Γάλλα καὶ Πλακίλλα γυναῖκες Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου.

η'. Εὐδοξία Ἀρκαδίου.

θ'. Εὐδοκία Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. 15

ι'. Πουλχερία Μαρκιανοῦ.

ια'. Βηρήνα Λέοντος τοῦ μεγάλου.

ιβ'. Ἀρεάδνη Ζήνωνος.

ιγ'. Ἀρεάδνη αὐτῆ Ἀναστασίου.

ιδ'. Εὐφημία Ἰουστινίου πρώτου. 20

ιε'. Θεοδώρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου.

1. Ἐξ ὧν] Ἐκ τούτων G. 2. καὶ ante Πρόβα om. G. 7. Κων-
σταντίνου G. 12. δομνήκα R. 17. βιρίνα R.

Ex istis Proba Probi uxor nata est.
Et ex istis pariter Iuliana Anastasii coniux orta.
Proba uxor Georgii Areobindi.
Et Placidia uxor Ioannis cognomento Mustaconia.

Quae fuerunt Augustae Romanorum.

1. Theodora et Helena Constantii Magni uxores.
2. Eusebia Constantii.
3. Helena Constantini Magni filia Iuliani praevaricatoris uxor.
4. Charito Ioviani.
5. Severa et Iusta uxores Valentiniani.
6. Domnica Valentis.
7. Galla et Placilla uxores Theodosii Magni.
8. Eudoxia Arcadii.
9. Eudocia Theodosii Iunioris.
10. Pulcheria Marciani.
11. Verina Leonis Magni.
12. Areadne Zenonis.
13. Eadem Areadne Anastasii.
14. Euphemia Iustini primi.
15. Theodora Iustiniani Magni.

- ιε'. Σοφία Ἰουστίνου.
 ις'. Ἀναστασία Τιβερίου.
 ιη'. Κωνσταντία Μανρικίου. C
 ιδ'. Λεοντία Φωκῶ.
 5 κ'. Φλαυία, Εὐδοκία, Μαρτίνα, Ἡρακλείου.
 Κωνσταντίνου.

- 10 Θεοδώρα { Ἡρακλειανῶ.
 Κωνσταντίνου.
 Ἰουστινιανού.
 Λεοντίου.
 Αψιμάρου.
 Φιλιππικοῦ.
 Θεοδοσίου.
 Ἰουστινιανού.
 15 Ἀρτεμίου.

- Μαρία Λέοντος πρώτου τοῦ Ἰσαύρου. D
 Ειρήνη Κωνσταντίνου.
 Μαρία καὶ Εὐδοκία.
 Ειρήνη ἢ Ἀθηναία Λέοντος τοῦ δευτέρου τοῦ Χαζάρου.
 20 Μαρία καὶ Θεοδότη Κωνσταντίνου.
 Θεοφάνω Σταυρακίου.

5. ἡ καὶ Εὐδοκία καὶ ἄλλη ὀνόματι M. m. 6. Γρηγορία Κων-
 σταντίνου ex Zenara m. 7. Ἡρακλειανῶ R.

16. Sophia Iustini.
 17. Anastasia Tiberii.
 18. Constantia Mauriti.
 19. Leontia Phocae.
 20. Flavia, quae et Eudocia et altera Martina nomine, Heraclii con-
 iuges.

- Gregoria Constantini.
 Theodora { Heracleonae.
 Constantini.
 Iustiniani.
 Leontii.
 Apsimari.
 Philippici.
 Theodosii.
 Iustiniani.
 Artemii.

- Maria Leonis primi Isauri.
 Irene Constantini.
 Maria et Eudocia.
 Irene Atheniensis Leonis secundi Chazari.
 Maria et Theodote Constantini.
 Theophano Stauracii.

Προκοπία Μιχαήλ.
 Θεοδώρα Θεοφίλου.
 Εὐδοκία Μιχαήλ.
 Εὐδοκία Βασιλείου.
 Θεοφανὸν Λέοντος τοῦ νέου.

5

P. 406 Ὅσοι βασιλεῖς τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τῶν χρόνων Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος βασιλέως Ἰουδα ἕως τῆς μετοικεσίας τῶν δέκα φυλῶν εἰς Ἀσσυρίους ἐπὶ Ἐζεκιου βασιλέως.

α'. Ἱεροβοὰμ ὁ δούλος Σολομῶντος ἐχρίσθη ὑπὸ τοῦ προφήτου 10
 διὰ τὸ τὸν κύριον αὐτοῦ Σολομῶντα ἐκλίνας εἰς ἀλλοφύ-
 λους γυναῖκας καὶ λατρεῦσαι τοῖς τούτων θεοῖς, ἔτη β'.

β'. Ναδάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

B Βαασά· οὗτος ἐξωλόθρευσε τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ, ἔτη κδ'.
 Ἡλίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

15

Ζαμβρι δούλος αὐτοῦ ἀποκτείννας αὐτὸν μῆνας ζ'.

V. 324 Ἄμβρι ἔτη ιβ'.

Ἀχιάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐφ' οὗ Ἡλίας ὁ προφήτης ἔκλεσε τὸν
 οὐρανὸν καὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Βάαλ τῆς αἰσχύνης ἀπέκτεινε, ἔτη κβ'.

Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

20

Ἰωραβ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν ἀνείλεν Ἰησοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα κω-
 6. σαμαρίᾳ R. 12. τοῖς om. G. 13. ex Anastasio addidit G.
 om. R. 14. β' βαασά R. 21. ἰωραβ R.

Procopia Michaëlis.
 Theodora Theophill.
 Eudocia Michaëlis.
 Eudocia Basili.
 Theophano Leonis Iunioris.

Reges decem tribuum Israël in Samaria a temporibus Ro-
 boam filii Salomonis regis Iuda usque ad deportatas decem
 tribus in Assyrios sub Ezechia rege.

1. Hieroboam Salomonis servus unctus est a propheta; quod dominus
 eius Salomon ad uxores alienigenas declinasset, et earum diis red-
 didisset cultum annis 2.

2. Nadab annis duobus.

Baasa. Hic delevit domum Hieroboam, regnavitque annis 24.

Elias filius eius annis 2.

Zambri servus eius, qui occidit eum, mensibus 7.

Ambri annis 12.

Achaab filius eius; sub quo Elias propheta caelum oclusit et dedeco-
 ris Baal sacerdotes interfecit, annis viginti duobus.

Ochozias filius eius annis 2.

Ioram frater eius, quem, iuxta verbum domini, Ieu occidit; sub quo

ρίου: ἐφ' οὗ Ἐλισσαίῃ ἐπ' ἄλοθρεύσει τοῦ οἴκου Ἀχαάβ κατὰ τὴν προφητείαν Ἑλίου, ἔτη κη'.

Ἰωάαβ, ὃν Ἀζανά βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησεν, ἔτη ιε'. C

Ἰωᾶς, ἐφ' οὗ Ἐλισσαίος ὁ προφήτης νίκην κατὰ Ἀσσυρίων 5 προεμήνυσε καὶ θάναματούργει, ἔτη ιε'.

Ἱεροβοάμ, ἐφ' οὗ Ἰωνῦς ὁ προφήτης, ἔτη μα'.

Ζαχαρίας, ἐφ' οὗ ἐπληρώθη ἡ προφητεία Ἐλισσαίῃ· ὑπέσχετο γὰρ ὁ θεὸς δι' αὐτοῦ τῷ Ἰησοῦ ἀνθ' ὧν ἐργάσατο εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ φόνων, μέχρι δ' γενεῆς τοῦς ἐξ αὐτοῦ κρατήσκειν 10 τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραὴλ, μῆνας β'.

Σεροὺμ ἀποκτείνας Ζαχαρίαν ἔτη ιε'.

Φακείας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ι'.

Φακεὶ υἱὸς Ῥωμελλου· ἐφ' οὗ Ἡσαΐας καὶ Ναοὺμ οἱ προ- D φῆται ἔτη θ'.

15 Ὡσηε υἱὸς Ἑλίου ἀποκτείνας τὸν Φακεὶ.

Ἐπὶ αὐτοῦ Σαλμανασάρ ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἠχμαλώ-
τευσε πᾶσαν τὴν Σαμάρειαν καὶ τὸν αὐτῆς βασιλεῖα καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν Ἰσραὴλ, δίχα τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα
καὶ Βενιαμίν· πάντας τοῦ Ἰσραὴλ κατήγαγεν αἰχμαλώτους εἰς
20 γῆν Ἀσσυρίων, βασιλεύοντος τοῦ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ Ἐζεκιου,
τοὺς δὲ λεγομένους Χουθσαλους ἀναγαγὼν ὁ Ἀσσύριος ἐκ τῆς γῆς
ἀνεκάθισεν ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, ἐν τε τῇ Σαμαρείᾳ καὶ ἐν ταῖς λοι-
παῖς πόλεσι ταῖς παρ' αὐτοῦ ἐρημωθείσαις· ἀνθ' ὧν παρέλαβε P. 407

11. seroñ R. 22. samaria B.

Elissaeus secundum Eliae vaticinium ad domum Achab delendam missus, annis viginti octo.

Ioachab, cuius regnum Azana Syriae rex depopulatus est, annis 17.

Ioas, sub quo Elissaeus propheta victoriam adversus Assyrios praenunciavit et miracula edidit, annis 16.

Hieroboom, sub quo Ionas propheta, annis 41.

Zacharias, sub quo impleta est Elissaei propheta; promiserat enim deus per hunc Ieu, ob caedes in domum Achaab perpetratas, posteros eius ad quartam generationem Israelis regno potituros, mensibus 2.

Serum, qui Zachariam occidit, annis 16.

Phaceias filius eius annis 10.

Phacee filius Romeliae; sub quo Esaias et Naum prophetae annis 9.

Osee filius Eliae, qui Phacee occidit.

Huius tempore Salmanasar Assyriorum rex cepit totam Samariam et regem ipsius et totam Israelis ditionem, Hierusalem, tribus duabus Iuda et Beniamin exceptis; cunctos denique Israelis incolas in Assyriorum terram captivos abegit, cum esset rex Hierosolymis Ezeccias. Cuthaeos autem, ut vocantur, ex Assyriorum solo victor princeps in terram Israel, in Samariam et in reliquas urbes bello vastatas introduxit; Israelitarum

καὶ μετέκτισεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ Ἰσραηλιτῶν. ἐκεῖνοι δὲ τὴν γῆν Ἰσραὴλ οὐκίσαντες τοῖς ἰδίοις ἐλάτρευσαν θεοῖς. θεομαθεῖς δὲ ὁ θεὸς λέοντας ἐπέμψε κατεσθίειν αὐτούς. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ μετοικίσας αὐτοὺς βασιλεὺς ἀπέστειλεν αὐτοῖς ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτων ἱερέων τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ 5 καὶ τὸν νόμον ἐκδιδάσκοντα. τὰ παρὰ τοῦ Μωϋσέως οὖν μόνα παραλαβόντες ἐλάτρευον καὶ τῷ θεῷ, τῶν εἰδώλων οὐκ ἀποστάτες. ἀπὸ τούτων εἰσὶν οἱ νῦν Σαμαρεῖται τὴν πεντάτευχον μόνην τοῦ Μωϋσέως δεχόμενοι καὶ μὴ συγχρόμενοι τοῖς Ἰουδαίοις.

B Καὶ ὄσοι ἀρχιερεῖς ἐγένοντο ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 10

Μαρκῶν ἑβδομος ὢν ἀπὸ Ἀβραάμ, δύο υἱοὺς κατέλιπεν, Ἐλεάζαρον καὶ Ἰθάμαρ.

Ἐλεάζαρ, ἐφ' οὗ ἀπεβίω Μωϋσῆς, καὶ ἡ κληροδοσία τῆς γῆς διὰ Ἰησοῦ καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἐπάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ μετὰ πάντων πρεσβυτέρων τὸν λαὸν 15 κρήσας.

Ἄβιοθ.

Βεχί.

C Ὀζῆ.

Ἢλλ' ἐκ τοῦ Ἰθάμαρ.

20

Ἀχίτωφ, ἐφ' οὗ Σαμουὴλ.

Ἀβιάθαρ, ὁ μετὰ τοῦ Δαυίδ.

2. οὐκίσαντες G. 5. λατρίαν R. 8. νῦν om. G. 11. κατέλιπεν R.

videlicet loco, quos patria terra eduxit et in eorum terras deportavit. Illi vero terram Israël incolentes, propriis uihilo secius diis serviebant. Et ideo deus iratus immisit in eos leones, a quibus devorabantur; quo comperto, rex, qui illos transtulerat, ex sacerdotibus Israël apud eos captivis delegavit unum, qui dei Israël cultum et legem exponeret. Qui solum his, quae a Mose sunt tradita, perceptis, retento idolorum cultu, deum una pariter venerandum susceperunt. Horum posteri sunt Samaritae, qui Pentateuchum admittunt, et cum Iudaeis in consuetudinem non veniunt.

Qui fuerunt in Israël summi pontifices.

Aaron ab Abraham septimus filios duos reliquit Eleazar et Ithamar.

Eleazar, sub quo decessit Moses, et distributio terrae per sortes facta est ab Iesu, et tabernaculum testimonii fixum est in deserto.

Phinees Eleazari filius una cum reliquis aenioribus in populum ius dixit.

Abiu.

Bechi.

Oze.

Hell' ex stirpe Ithamar.

Achitoph, sub quo Samuel.

- Σαδὼκ ἐκ τοῦ οἴκου Ἐλεάζαρ.*
Ἀχιμαῶζ, Ἀζαρία, Σαμαρία.
Ἀζαρίας ὁ διὰ ζῆλον θεοῦ ἀναιρεθεὶς.
Ἀζαρίας ὁ τὸν Ὀζίαν τῆς εἰς τὰ ἄγια εἰσόδου κωλύσας.
 5 *Οὐρίας ὁ παρὰ τῷ Ἡσαΐα πιστός.*
Σομνᾶς ὁ πονηρὸς καὶ ἄσωτος ἐπὶ Ἐζεκιον βασιλέως.
Ἐλιακίμ Μωσελοῦμ.
Χελκίας, ὁ ἐπὶ Ἰωσίον βασιλέως.
*Σαρεῦς, ὁ ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλῶνος, ὃν ἀνείλε Να-
 10 βουχοδονόσωρ.*
*Ἰωσεδέκ, ὃν Ἰεζεκιήλ Σαδουκ ὀνομάζει. οὗτος ἦν ἐν Βαβυ-
 λῶνι ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ.*
*Ἰησοῦς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐπανελθὼν καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας
 μετὰ Ζοροβάβελ.*
 15 *Ἰωακίμ,*
Ἐλιασοῦμ.
*Ἰωδάς, ἐφ' οὗ Νεεμίας ᾠκοδόμησε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ
 τείχη περιεποιήσατο.*
Ἰωνᾶν.
 20 *Ἰαδδώ, ὁ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος βασιλέως.*
Ὀνίας.

2. ἀχιμάς R. σαμαρίας R. 6. σομνάς R. 7. σιλοῦμ R.
 9. Ναβουχοδονόσορ G. 11. ἀνομάζει (sic) R. 14. μετὰ τοῦ G.
 16. Ἐλιασοῦν R. 19. Ἰωνᾶν R.

Abiathar comes Davidis.
 Sadoc e domo Eleazar ortus.
 Achimaz, Azariae, qui Samariae filius.
 Azarias, qui propter dei zelum interfectus est.
 Azarias, qui Oziam ab ingressu in sancta prohibuit.
 Urias, qui apud Esaiam fidelis celebratur.
 Somnas nequam et libidinosus sub Ezecia rege.
 Eliacim Moselom filius.
 Chelcias sub Iosia rege.
 Sarcas, Babylonicae captivitatis tempore, quem Nabuchodonosor in-
 terfecit.
 Iosedec, quem Ezeciel Saduc nominat. Fuit hic captivitatis Babylo-
 nicæ consors.
 Iesus filius eius redux, qui templum una cum Zorobabel aedificavit.
 Ioscim.
 Eliasum.
 Iodaë, cuius aetate Neemias Hierusalem reparavit et muros refecit.
 Ionan.
 Iaddo tempore Alexandri regis Macedonum.
 Onias.

P. 408 Σίμων ὁ Θεοφίλης.

Ἐλεάζαρ, ἐφ' οὗ ἡρμηνεύθησαν αἱ θείαι γράφαι ἐπὶ Πτολεμαίου.

Μανασσῆς.

Ὀνίας.

5

Σίμων υἱὸς αὐτοῦ· οὗ μνημοτεύει Ἰησοῦς υἱὸς Σιράχ ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ.

Οἱ Σίμωνος υἱοὶ τρεῖς, Ὀνίας, Ἰάσων καὶ Μενέλαος.

Οὗτοι δ' ἀλλήλοις ἀντιτασσόμενοι ἐπ' ἀλλήλων διαλώλασιν· ἐφ' ὧν καὶ Ἀντίοχος τὰ κακὰ διεπράξατα, ἀνελὼν τὸν 10 Μενέλαον.

B Ἄλκιμος ἀλλογενὴς κατεστάθη ἐπὶ Ἀντίοχου ἀντὶ Μενέλαου.

Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ Ἰωνάθης καὶ Σίμων οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

Ἰωάννης υἱὸς Σίμωνος τοῦ Μακκαβαίου.

15

Ἰωάννης ὁ καὶ Ἰανναῖος.

Καὶ Ὑρκανός.

Τούτον ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐξέωσε· Πομπήιος δὲ ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς προσφυγόντα αὐτῷ τὸν Ὑρκανὸν ἀποκαθίστησιν· ἐφ' οὗ Ἰουδαῖοι γέγονασιν ὑποτελεῖς Ῥωμαίων.

20

Ἀριστόβουλος μὲν οὖν δέσμιος ἀπεπέμφθη εἰς Ῥώμην ἐπὶ Πομπηίου. Ὑρκανὸς δὲ ἡχμαλωτεύθη ἐπὶ Πάρθων, Ἀντίγονός τε Ἀριστοβούλου καὶ αὐτὸς ἀνηρέθη.

C Ἀνάνηλος ἀλλογενὴς ὁ κατασταθεὶς ἐπὶ Ἡρώδου.

Simon in deum religiosus.

Eleazar, sub quo translatae sunt sacrae scripturae, Ptolemaei tempore. Manasses.

Onias.

Simon eius filius; cuius meminit Iesus filius Sirach in sapientia sua.

Simonis filii tres: Onias, Iason et Menelaus.

Isti ad invicem oppositi, ab invicem quoque perierunt; eorum tempore multa prava facinora, occiso etiam Menelao, edidit Antiochus.

Alcimus alienigena in Menelai locum ab Antiocho suffectus est.

Iudas Maccabaeus et Ionathas et Simon eius fratres.

Ioannes filius Simonis Maccabaei.

Ioannes, qui et Iannaeus.

Et Hyrcanus.

Hunc frater expulit. Pompeius autem Romanorum dux confugientem ad se Hyrcanum restituit; quo tempore Iudaei Romanis vectigales redditi.

Ac Aristobulus quidem vincetus Romam mittitur a Pompeio. Hyrcanus autem Partherum captivitate subiit. Antigonus vero Aristobuli filius et ipse interfectus est.

Ananelus alienigena ab Herode pontifex institutus.

Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰρκανοῦ, ὃν ἀνείλεν Ἡρώδης, γαμβρὸς Ἀνανήλου.

Ἀνανήλος πάλιν τὸ δεύτερον κατασταθεὶς ὑπὸ Ἡρώδου.

Σίμων Βοηθοῦ πενθερὸς Ἡρώδου.

6 Ματθίας Θεοφίλου.

Ἰωαζᾶρ πενθεριδεὶς Ἡρώδου· ἐφ' οὗ ὁ Χριστὸς ἐγενήθη.

Ἐλεάζαρ.

Ἰησοῦς.

Ἔσση.

10 Ἰωάζαρ.

Ἄνανος, ἐφ' οὗ ὁ Χριστὸς φανερωθεὶς ἤρξατο τοῦ κηρύγμα-
τος καὶ τῶν σημείων.

Τὸν δὲ Ἄνανον Γρῦτος ὁ Ῥωμαῖος πάντας κατέστησεν ἄλλον

Ἰσμάηλον.

15 Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀνάνου.

Σίμων.

Καΐαφας, ὁ καὶ Ἰωσήφ, γαμβρὸς τοῦ Ἀνάνου.

V. 326

Ἐπὶ ἐνιαυτὸν δὲ ἓνα μόνον οἱ τε ἀρχιερεῖς ἐγένοντο παρὰ τῶν
ὑπὸ Ῥωμαίοις κρατουμένων τοῦ ἔθνους, ὡς παρ' αὐτοῖς γενομέ-
20 νης τῆς ἀρχιερωσύνης.

Ὁ τοίνυν Καΐαφας ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγονεν, ἐν ᾧ τὸ
πάθος τοῦ Χριστοῦ. τοῦτον δὲ μεθιστᾶ Βιτέλλιος στρατηλάτης
Ῥωμαίων.

8. τὸ] ὁ G. 22. μεθίσταται G.

Aristobulus Hyrcani filius, quem occidit Herodes, Ananeli gener.

Ananelus iterum ab Herode constitutus.

Simon, Boëthi filius, Herodis socer.

Matthias Theophili filius.

Ioazar, filius socrus Herodis, sub quo Christus natus est.

Eleazar.

Iesus.

Osce.

Ioazar.

Ananus, sub quo Christus manifestatus, praedicationis et signorum de-
dit initium.

Hunc Ananum Gratus praeses Romanus pontificatu removit, consti-
tuto in eius locum Ismaëlo.

Eleazar filius Anani.

Simon.

Caiaphas, qui et Ioseph, Anani gener.

In annum unicum a Romanis praesidibus gentis pontifices instituebantur; et eorum imperio pontificalis conferebatur dignitas.

Ilius igitur anni pontifex erat Caiaphas, in quem Christi passio inci-
dit. Hunc sane removit Vitellius magister militum Romanorum.

- P. 409 Ἰωνάθης Ἀνάνου.
 Θεόφιλος ἀδελφὸς αὐτοῦ.
 Σίμων.
 Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀνάνου τὸ δεύτερον.
 Ἰωνάθης Αἰλιονέων, ὁ καὶ Ἰώσηπος. 5
 Ἀνανίας ὃν δέσμμιον Κοδραῦτος εἰς Ῥώμην ἐπέμψεν.
 Ἰσμάηλος.
 Ἰώσηπος ὑπὸ Νέρωνος κατασταθεὶς.
 Ἀνανίας ὁ ἀνελὼν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ᾧ Παῦ-
 λος εἶπε, τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκοιναμένη. τοῦτον 10
 δὲ ὁ δεύτερος Ἀγρίππας μετέστησεν. ἐν δὲ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ἱε-
 ρουσαλήμ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν ὁμοειδῶν.
- B Ἰησοῦς ὁ τοῦ Λαμνταίου.
 Ἰησοῦς ὁ τοῦ Γαμαλιήλ.
 Ματθίας, ἐφ' οὗ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων πόλεμος ἤρχθη. 15
 Φινεὺς, ὁ πολιορκουμένης τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Ῥω-
 μαίων προβληθεὶς παρὰν· ἐφ' οὗ Τίτος ἔλων τὴν πόλιν καὶ τὸν
 ναὸν ἐπέκρησεν.
 Ὅμοῦ νε'.
- Καὶ ὄσοι γεγόνασι πατριάρχαι εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ Χριστοῦ. 20
 α'. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου ἕτη κς'.
- C β'. Συμεὼν ὁ Κλεώπας ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ μάρτυς ἕτη κγ'.

Ionathas Anani filius.

Theophilus eius frater.

Simon.

Ionathas filius Anani secundo.

Ionathas Aelioneus, qui et Iosephus.

Ananias, quem vincatum Romam Quadratus misit.

Ismaëlus.

Iosephus a Nerone constitutus.

Ananias, qui Iacobum fratrem domini interfecit; cui Paulus dixit. Percutiet te deus, paries dealbate. Hunc Agrippa nominis secundus principatu removit. In Hierosolymorum autem obsidione a contribulibus occiditur.

Iesus Damnaei filius.

Iesus Gamalielis filius.

Matthias, sub quo Romanum bellum initium sumpsit.

Phinees, qui Hierusalem a Romanis obsessa, promotus est. Sub eo Titus urbem cepit et templum combussit.

Somma omnium 55.

Universi patriarchae Hierosolymitani a Christi temporibus.

1. Iacobus frater domini annis viginti sex.
2. Symeon Cleopas frater eius et martyr.

- γ'. Ἰουστος ἔτη ε'.
 δ'. Ζαχαρίας ἔτη δ'.
 ε'. Τωβίας ἔτη δ'.
 ς'. Βενιαμὴν ἔτη β'.
 6 ζ'. Ἰωάννης ἔτη β'.
 η'. Ματθαῖος ἔτη β'.
 θ'. Φίλιππος ἔτος ἕν.
 ι'. Σενεκᾶς ἔτη δ'.
 ια'. Ἰουστος ἔτη δ'.
 10 ιβ'. Λεὺς ἔτη δ'.
 ιγ'. Ἐφραΐμ ἔτη β'.
 ιδ'. Ἰωσήφ ἔτη β'.
 ιε'. Ἰούδας ἔτη β'.
 ις'. Μάρκος ἔτη η'.
 15 ιζ'. Κασσιανὸς ἔτη η'.
 ιη'. Πούπλιος ἔτη ε'.
 ιθ'. Μάξιμος ἔτη δ'.
 ια'. Ἰουλιανὸς ἔτη β'.
 ια'. Γαϊανὸς ἔτη γ'.
 20 ιβ'. Σύμμαχος ἔτη β'.
 ιγ'. Γάϊος ἔτη γ'.
 ιδ'. Ἰουλιανὸς ἔτη δ'.

10. λευῆς R. 15. κασιανὸς R.

8. Iustus annis 6.
 4. Zacharias annis 4.
 5. Tobias annis 4.
 6. Benjamin annis 2.
 7. Ioannes annis 2.
 8. Matthaecus annis 2.
 9. Philippus anno uno.
 10. Seneca annis 4.
 11. Iustus annis 4.
 12. Levi annis 4.
 13. Ephraim annis 2.
 14. Ioseph annis 2.
 15. Iudas annis 2.
 16. Marcus annis 3.
 17. Cassianus annis 8.
 18. Publius annis 5.
 19. Maximus annis 4.
 20. Iulianus annis 2.
 21. Gaianus annis 3.
 22. Symmachus annis 2.
 23. Caius annis 3.
 24. Iulianus annis 4.

	κα'. Ἑλλάς ἔτη β'.	
	κβ'. Καπίτων ἔτη δ'.	
	κγ'. Μάξιμος ἔτη δ'.	
P. 410	κη'. Ἀντωνίνος ἔτη ε'.	
	κθ'. Οὐάλης ἔτη γ'.	5
	λ'. Δουλιχιανὸς ἔτη β'.	
	λα'. Νάρκισσος ἔτη δ'.	
	λβ'. Δίος ἔτη η'.	
V. 327	λγ'. Γερμανίων ἔτη δ'.	
	λδ'. Γορδίας ἔτη ε'.	10
	λε'. Νάρκισσος ὁ δεύτερος μάρτυς ἔτη ι'.	
	λς'. Ἀλέξανδρος μάρτυς ἔτη ια'.	
	λζ'. Μαζαβάνης ἔτη κα'.	
	λη'. Ὑμέναιος ἔτη κγ'.	
B	λθ'. Ζαβδάς ἔτη ι'.	15
	μ'. Ἑρμών ἔτη θ'.	

Μέχρι τούτων οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ οἱ παρ' αὐτῶν διωγμοί.

Καὶ ὄσοι ἐπίσκοποι μετὰ τὸ χριστιανῆσαι τοὺς βασιλεῖς.

μα'.	Μακάριος ὁ ἐν τῇ συνόδῳ ἔτη κ'.	20
μβ'.	Μάξιμος ἔτη ς'.	

9. σεργανίων R. 13. μαζομάνις R.

25. Elias annis 2.
26. Capito annis 4.
27. Maximus annis 4.
28. Antoninus annis 5.
29. Valens annis 3.
30. Dulichianus annis 2.
31. Narcissus annis 4.
32. Dius annis 3.
33. Germanio annis 4.
34. Gordius annis 5.
35. Narcissus secundus martyr annis decem.
36. Alexander martyr annis quindecim.
37. Mazabanes annis 21.
38. Hymenaeus annis 23.
39. Zabdas annis 10.
40. Hermo annis 9.

Hactenus Imperatores idola colentes, et quae ab eis motae persecutions.

Universi episcopi postquam Imperatores effecti sunt Christiani.

41. Macarius qui Nicaenae synodo affuit annis 20.
42. Maximus annis 6.

- μγ'. Κύριλλος ὁ ἔξωσθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. ἀντ' αὐτοῦ διὰ
 γεγονάσι τρεῖς, Ἀρσένιος, Ἡράκλειος καὶ Πάριος· καὶ
 πάλιν ἀνακληθεὶς ἐπὶ Γρατιανοῦ ἐν τῇ δευτέρῃ συνόδῳ ἐ-
 κρίθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. εἰσὶν ἔτη ξβ'.
- μδ'. Ἰωάννης ἔτη ε'. C
- 6 με'. Πραύλιος ἔτη κ' καὶ μῆνας ε'.
- μς'. Ἰουβενάλιος, ὁ ἐν ταῖς δυοῖν συνόδοις Ἐφέσου καὶ Καλλη-
 δόνος, ἔτη λη'.
- μζ'. Θεοδοσίος ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Μαρκιανοῦ καὶ πάλιν Ἰουβε-
 νάλιος.
- 10 μη'. Ἀναστάσιος ἔτη εη'.
- μθ'. Μαρτύριος ἔτη η'.
- ν'. Σαλούστιος, ἀφ' οὗ ἀπέσχισεν ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος διὰ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος, ἔτη η'.
- να'. Ἡλίας, ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Ἀναστασίου βασιλέως, ἔτη κγ'.
- 15 νβ'. Ἰωάννης ἔτη ια'.
- νγ'. Πέτρος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἔτη κ'.
- νδ'. Μακάριος ὁ ἐκβληθεὶς ἔτη β'. D
- νε'. Εὐστοχίος ἔτος ἔν.
- νς'. Μακάριος πάλιν ἔτη δ'.
- 20 νζ'. Ἰωάννης ἔτη κβ'.
- νη'. Ἀμῶς ἔτη η'.
- νθ'. Ἰσάκιος ἔτη η'.

43. Cyrillus ab Arianis eiectus; cuius loco affecti tres Arsenius, Hera-
 clius et Hilarius; rursumque sub Gratiano restitutus secundae synodo
 CP. adfuit; eius anni numerantur 62.

44. Ioannes annis 16.

45. Praulius annis 20 et mensibus 6.

46. Iuvenalius, qui ad duas synodos Ephesinam et Chalcedonensem
 convenit, annis 38.

47. Theodosius a Marciano sede pulsus et Iuvenalius restitutus.

48. Anastasius annis 18.

49. Martyrius annis 8.

50. Salustius, a quo separatus est episcopus Romanus propter edictum
 Concordiae a Zenone editum annis 8.

51. Elias, ab Anastasio Imperatore eiectus, annis 23.

52. Ioannes annis 11.

53. Petrus sub Iustiniano Imperatore annis 20.

54. Macarius eiectus annis 2.

55. Eustochius anno uno.

56. Macarius restitutus annis 4.

57. Ioannes annis 22.

58. Amos annis 8.

59. Isacius annis 8.

- ξ. Ζαχαρίας πρὸ τῆς αἰχμαλώσεως ἔτη κβ'.
 ξα'. Μόδεστος ἔτος εν.
 ξβ'. Σωφρόνιος.

P. 411 **Θ** ἐν Ῥώμῃ ἐπισκοπεύσαντες ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων.

α'. Πέτρος ἀπόστολος ἔτη β'.	5
β'. Λίνος ἔτη ιβ'.	
γ'. Ἀνέκλητος ἔτη β'.	
δ'. Κλήμης ἔτη θ'.	
ε'. Εὐάρεστος ἔτη θ'.	
ς'. Ἀλέξανδρος ἔτη ιβ'.	10
ζ'. Εὐστος ἔτη θ'.	
η'. Τελεσφόρος μάρτυς ἔτη ι'.	
θ'. Ὑγιεινὸς ἔτη δ'.	
B ι'. Πῖος ἔτη ιε'.	
ια'. Ἀνίκητος ἔτη ια'.	15
ιβ'. Σωτήριχος ἔτη θ'.	
ιγ'. Ἐλευθέριος ἔτη ιε'.	
ιδ'. Βίκτωρ, ὃ ἐν τῇ συνόδῳ Παλαιστίνης περὶ τῆς τοῦ πάσχα
ἡμέρας συναχθείσης, ἔτη ιβ'.	
ιε'. Ζεφυρίνος ἔτη ιθ'.	20
ις'. Κάλλιστος ἔτη η'.	

12. τάλισφορος R.

13. Τυλεινος G. γίννος R.

60. Zacharias ante captivitatem annis 22.

61. Modestus anno uno.

62. Sophronius.

Romani episcopi a Christi et apostolorum temporibus.

1. Petrus apostolus annis 2.

2. Linus annis 12.

3. Anacletus annis 2.

4. Clemens annis 9.

5. Evarestus annis 9.

6. Alexander annis 12.

7. Xystus annis 9.

8. Telesphorus martyr annis 10.

9. Hyginus annis 4.

10. Pius annis 15.

11. Anicetus annis 11.

12. Soterichus annis 9.

13. Eleutherius annis 15.

14. Victor, qui in synodo, quae celebrata fuit in Palaestina de pascha-
tis die, annis 12.

15. Zephyrinus annis 19.

16. Callistus annis 8.

- ιζ'. Οὐρβανὸς ἔτη ζ'.
 ιη'. Ποντιανὸς ἔτη γ'. V. 828
 ιθ'. Ἀντέρως μῆνα ἕνα.
 κ'. Φλαβιανὸς μάρτυς ἐπὶ Δεκίου ἔτη ιε'. C
 5 κα'. Κορνήλιος, ὁ καθελὼν Ναυάτον τὸν τῆς μετανοίας ἀνα-
 ρέτην, ἔτη γ'.
 κβ'. Δουκιανὸς ἔτη β'.
 κγ'. Στέφανος ἔτη θ'.
 κδ'. Ξύστος ἔτη β'.
 10 κε'. Διονύσιος ἔτη η'.
 κς'. Φῆλιξ ὁ ὁμολογητῆς ὑπὸ Βαλεριανοῦ ἔτη ε'.
 κζ'. Εὐτυχιανὸς μῆνας η'.
 κη'. Γάιος ἔτη ιε'.
 κθ'. Μαρκελλιανὸς ἔτη β'.
 15 Μέχρι τούτων οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ διώκται.

Καὶ ὅσοι μετὰ τὸ χριστιανῆσαι βασιλεῖς ἐπισκόπησαν Ῥώμης. D

- λ'. Εὐσέβιος ἔτη δ'.
 λα'. Μιλτιάδης ἔτη δ'.
 λβ'. Σιλβέστρος, ἐφ' οὗ ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος ἐγένετο, ἔτη κη'.
 20 λγ'. Μάρκος ἔτη ιθ'.
 λδ'. Ἰούλιος ἔτη ιε'.

5. τὸν Ναυάτον τὸν G. 11. βαλλεριανῶ B. 15. οἱ τῶν
om. G. 19. ἐγένετο om. G.

17. Urbanus annis 7.
 18. Pontianus annis 8.
 19. Anterus mense uno.
 20. Fabianus martyr sub Decio annis quindecim.
 21. Cornelius, qui Novatum poenitentiae destructorem deposuit, annis 8.
 22. Lucianus annis 2.
 23. Stephanus annis 9.
 24. Xystus annis 2.
 25. Dionysius annis 8.
 26. Felix confessor sub Valeriano annis 5.
 27. Eutychianus mensibus 8.
 28. Caius annis 15.
 29. Marcellianus annis 2.

Hucusque Imperatores gentiles et motae ab eis persecutiones.

Episcopi Rom. postquam Imperatores facti sunt Christiani

30. Eusebius annis 4.
 31. Miltiades annis 4.
 32. Sylvester, sub quo Nicaena synodus, annis 28.
 33. Marcus annis 12.
 34. Iulius annis 15.

Georg. Syncellus. L

- λέ. Διβήριος, ὁ ἔξορισθεὶς ἐπὶ Κωνσταντίου Ἀριανοῦ, ἔτη ε΄.
 λς. Φῆλιξ ἔτος ἕν.
 λζ. Σιρίκιος ἔτη ια΄.
 λη. Ἀναστάσιος ἔτη γ΄.
 λθ. Ἰννοκέντιος ἔτη ια΄. 5
 μί. Ζώσιμος ἔτη η΄.
 μα. Βονιφάτιος ἔτη δ΄.
 P. 412 μβ. Κελεστίνος, ἐφ' οὗ ἡ ἐν Ἐφέσῳ σύνοδος, ἔτη κα΄.
 μγ. Παριῶν ἔτη ε΄.
 μδ. Σιμπλίκιος, ὁ κατὰ μαρτυρίου Νεστοριανοῦ ἐπιστελλας 10
 πρὸς Ἀντιοχεῖς, ἔτη ιδ΄.
 με. Ξύστος ἔτη η΄.
 μς. Λέων, ἐφ' οὗ ἡ ἐν Καλχηδόνι σύνοδος, ἔτη κα΄.
 μζ. Φῆλιξ, ὁ ἀποσχισίας διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος, ἔτη θ΄.
 μη. Γελάσιος ἔτη ε΄. 15
 μθ. Ἀναστάσιος ἔτη β΄.
 ν. Σύμμαχος καὶ ἄμα αὐτῷ Λαβρέντιος ἔτη ιδ΄.
 B να. Ὀρμισδάς, ὁ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐντάξας τὴν ἐν Καλχηδόνι
 σύνοδον τοῖς διπτύχοις, ἔτη ι΄.
 νβ. Ἰωάννης ἔτη γ΄. 20
 νγ. Φῆλιξ ὁ ἀγαπητὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἔτη δ΄.
 νδ. Βονιφάτιος ἔτη β΄.

8. καλίστην R.

18. ἐντάξας R. ἐντύξας G.

85. Liberius, a Constantino Imperatore Ariano in exilium pulsus, annis 6.
 86. Felix anno uno.
 87. Siricius annis 15.
 88. Anastasius annis 3.
 89. Innocentius annis 15.
 40. Zosimus annis 8.
 41. Bonifacius annis 4.
 42. Celestinus, sub quo Ephesina synodus, annis 21.
 43. Hilario annis 6.
 44. Simplicius, qui adversus martyrium Nestorianum epistolam ad Antiochenses dedit, annis 14.
 45. Xystus annis 8.
 46. Leo, sub quo Chalcedonensis synodus, annis 21.
 47. Felix, qui propter Zenonis concordiae edictam se ipsum separavit, an. 9.
 48. Gelasius annis 5.
 49. Anastasius annis 2.
 50. Symmachus et una cum eo Laurentius annis 14.
 51. Ormisdas, qui Iustiniani temporibus Chalcedonensis synodi PP. in diptycha retulit, annis 10.
 52. Ioannes annis 3.
 53. Felix Iustiniano Imperatori dilectus annis 4.
 54. Bonifacius annis 12.

- νε'. Ἰωάννης ἔτη γ'.*
νεζ'. Ἀγαπητὸς ἔτος εν.
νεζ'. Σιλβήριος ἔτη ιη'.
νη'. Βιγίλιος ἔτη ε'.
 5 *νηθ'. Πιλάγιος ἔτη η'.*
ξ'. Ἰωάννης ἔτη ε'.
ξα'. Βενέδικτος ἔτη ζ'.
ξβ'. Πιλάγιος ἄλλος ἔτη ι'.
ξγ'. Γρηγόριος ἔτη ιβ'.
 10 *ξδ'. Σαβίνος ἔτη ζ'.*
ξε'. Βονιφάτιος ἔτη δ'.
ξς'. Βονιφάτιος ἄλλος ἔτη θ'.

C

V. 329

Καὶ ὄσοι ἐπισκόπησαν ἐν Βυζαντίῳ ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων.

- 15 *α'. Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος ἐν Βυζαντίῳ τὸν λόγον κηρύξας εὐκτήριον οἶκον πέραν ἐν Ἀργυροπόλει δειμάμενος χειροτονεῖ ἐπισκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως Στάχυν, οὗ μέμνηται ὁ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.*
β'. Στάχυν ὁ αὐτὸς ἔτη ις'.
 20 *γ'. Ὀνήσιμος ἔτη ιδ'.*
δ'. Πολύκαρπος ἔτη ιζ'.

D

15. τὸν λόγον om. G. 21. „Editio Latina Miscella praemissa.
 4. Polycarpus annis 18. 5. Plutarchus annis 16. 6. Sedecion an-

55. Ioannes annis 3.
 56. Agapetus anno uno.
 57. Sylverius annis 18.
 58. Vigilius annis 5.
 59. Pelagius annis 3.
 60. Ioannes annis 5.
 61. Benedictus annis 6.
 62. Pelagius alter annis 10.
 63. Gregorius annis 12.
 64. Sabinus annis 6.
 65. Bonifacius annis 4.
 66. Bonifacius alter annis 9.

Universi Byzantii episcopi a Christi et apostolorum temporibus.

1. Andreas apostolus, cum Byzantii praedicaret, oratorium Argyropoli trans portum exstruxit et eius urbis episcopum ordinavit Stachym, cuius Paulus epistola scripta ad Romanos meminit.
 2. Stachys idem annis 16.
 3. Onesimus annis 14.
 4. Polycarpus annis 17.

ε'. Ἐλευθέριος ἔτη ζ'.

ς'. Φηλιξ ἔτη ε'.

ζ'. Πολύκαρπος ἔτη ιζ'.

η'. Ἀθηνόδωρος ἔτη δ'.

Οὗτος ἕτερον οἶκον κτίσας ἐν τοποθεσίᾳ λεγομένῃ Ἐλεα, 5
ἐκεῖ τὰς συνάξεις ἐποιεῖτο.

θ'.

ι'.

ια'.

ιβ'. Εὐζώιος ἔτη ις'. 10

ιγ'. Λαυρέντιος ἔτη ια', μήνας ε'.

P, 418 ιδ'. Ἀλύπιος ἔτη ιγ'.

ιε'. Περτίναξ ὑπατικός τῆς ἐν Ῥώμῃ συγκλήτου ἔτη ιθ'.

Οὗτος ἐτέραν ἐκκλησίαν ἀνίστησιν ἐν τῷ παραθαλασσίῳ τῷ
ἐπιλεγομένῳ Συκαῖς, εἰρήνην τὸν οἶκον ἐπονομάσας. 15

ις'. Ὀλυμπιανὸς ἔτη ια'.

ιζ'. Μάρκος ἔτη ιγ'.

ιη'. Κυριακὸς ἔτη ις'.

ιθ'. Καστίνος ἔτη ζ'.

Οὗτος ἐν Βυζαντίῳ ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Πετρῶ ἐπατήριον 20
τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἤγειρε τότε μαρτυρησάσης.

nis 9. 7. Diogenes annis 15. 8. Eleutherius annis 7. 9. Felix an-
nis 5. 10. Polycarpus annis 17. 11. Athenoderus annis 4." Goar.
7—9. om. B.

5. Eleutherius annis 7.

6. Felix annis 5.

7. Polycarpus annis 17.

8. Athenoderus annis 4.

Hic exstruxit aliam ecclesiam regione, cui nomen Elea, ibidemque
conventus ecclesiasticos habebat.

9.

10.

11.

12. Euzois annis 16.

13. Laurentius annis undecim, mensibus sex.

14. Alypius annis 13.

15. Pertinax vir consularis ordinis senatorii Romae annis 19.

Hic ecclesiam alteram exstruxit in loco maritimo, cui nomen Sycae,
et eam aedem Irenem nuncupavit.

16. Olympianus annis 11.

17. Marcus annis 13.

18. Cyriacus annis 16.

19. Castinus annis 7.

Hic loco, cui nomen Petrium S. Euphemiae eius tempore martyrium
passae, oratorium Byzantii aedificavit.

κ'. Τίτος ἔτη λβ', μῆνας ε'. B

κα'. Δομέτιος ὁ ἀδελφὸς Πρόβου τοῦ βασιλέως ἔτη κα', μῆνας ε'.

κβ'. Πιρῆβος υἱὸς τοῦ αὐτοῦ Δομετίου ἔτη ιβ'.

Οἱτοὶ πάντες ἐπισκόπευσαν πρὸ τῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀναδείξεως ἐν τῷ Βυζαντίῳ. αὐτοῦ δὲ παραγεγαμένου ἐν τῷ Βυζαντίῳ διὰ τὸν πρὸς Λικίνιον πόλεμον εὔρεν ἐπίσκοπον Μητροφάνην.

10 κγ'. Μητροφάνης υἱὸς τοῦ προγεγραμμένου Δομετίου, ἀδελφὸς δὲ Πρόβου, καὶ ἀδελφάπαις Πρόβου τοῦ βασιλέως, ἔτη ι'.

κδ'. Ἀλέξανδρος ἔζησεν ἔτη λη', καὶ ἐπισκόπευσεν ἔτη κγ'. C

κε'. Παῦλος ὁμολογητῆς ἔτη γ', ἐβληθεὶς ὑπὸ Κωνσταντίου.

κς'. Εὐδέβιος Ἀρειανὸς ἀντισηχθῆ, ὁ πρότερον Βηρότου, ἔπειτα Νικομηδείας, ἔτη ιβ'.

15 κζ'. Μακεδόنيος πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας ΚΠ. ὁ πνευματομάχος, ἔτη β'.

κη'. Εὐδόξιος Ἀρειανὸς πρότερον Γερμανικίας, ἔπειτα Ἀντιοχείας, ἔτη ι'.

20 κθ'. Δημόφιλος Ἀρειανὸς, ὁ πρότερον Βεροίας τῆς Θράκης, ἔτη ια', μῆνας ε'.

λ'. Εὐάγριος ὀρθόδοξος χειροτονηθεὶς ὑπὸ Εὐσταθίου τοῦ Ἀντιοχείας, παρένθ' καὶ ἐξωρίσθη ὑπὸ Οὐάλαντος.

5. παραγεγομένου G. Conf. ad Syncellum p. 250 b. et infra p. 415 a.

20. Titus annis triginta quinque, mensibus 6.

21. Dometius frater Probi Imperatoris annis viginti uno, mensibus sex.

22. Probus eiusdem Dometii filius annis 12.

Isti omnes fuerunt episcopi Byzantii antequam Constantinus Magnus Imperator declararetur. Is vero Byzantium belli in Licinium suscepti causa profectus, Metrophanem episcopum invenit.

23. Metrophanes, praenominati Dometii filius, Probi frater et Imper. Probi nepos, annis 10.

24. Alexander annis 98 vixit et annis viginti tribus episcopatum gessit.

25. Paulus confessor a Constantino eiectus annis 3.

26. Eusebius Arianus, qui primum Beryti et deinde Nicomediae fuerat episcopus, in eius locum subrogatus, annis 12.

27. Macedonius ecclesiae CP. presbyter, sancti spiritus hostis, annis duobus.

28. Eudoxius Arianus, qui prius Germaniciae, deinde Antiochiae fuerat episcopus, annis 10.

29. Demophilus Arianus, qui prius Berrhoeae in Thracia, annis 11, mensibus 5.

30. Evagrius orthodoxus ab Eustathio Antiocheno ordinatus, statim a Valente in exilium pulsus.

- D λα'. Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ προέστη τῆς ἐκκλησίας ἔτη ιβ',
καὶ ἐπανῆλθε πρὸς τὰ οἰκία.
- V. 330 λβ'. Νεκτάριος ἀξιωματικὸς ὑπὸ τῶν ὄν' πατέρων ἅμα καὶ
βαπτίζεται καὶ χειροτονεῖται, ἔτη ιε', μῆνας γ'.
- λγ'. Ἰωάννης πρεσβύτερος Ἀντιοχείας ὁ Χρυσόστομος ἔτη ε', 5
μῆνας ε'. τούτου ἐξορισθέντος
- λδ'. Ἀρσάκιος πρεσβύτερος ἀδελφὸς Νεκταρίου ἔτη β'.
- λε'. Ἀττικὸς πρεσβύτερος ΚΠ. ἔτη κ'.
- λς'. Σισίνιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔτη β'.
- P. 414 λζ'. Νεστόριος ὁ ἀνθρωπολάτρης τῆς Ἀντιοχείας πρεσβύτερος 10
ἔτη γ', μῆνας β'. τούτου ἐξορισθέντος ἐν Ὀάσει
- λη'. Μαξιμιανὸς πρεσβύτερος ΚΠ. ἔτη β', μῆνας ε'.
- λθ'. Πρόβλος ὑπὸ Σισινίου χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος Κυζίκου
καὶ μὴ δεχθεὶς ἰσχύλαξ. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Μαξιμιανοῦ
χειροτονεῖται, ἦτοι μετατίθεται κειμένου τοῦ λαμπάνου αὐ-
τοῦ, ἔτη ιβ', μῆνας γ'.
- μ'. Φλαυιανὸς πρεσβύτερος ΚΠ. ἔτος α', μῆνας ι'. τοῦτου
διωχθέντος ὑπὸ Λιουσκέρου ἐν τῇ ληστρικῇ συνόδῳ Ἐ-
φέσου
- B μα'. Ἀνατόλιος πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος Ἀλεξανδρείας 20
ἔτη η', μῆνας η'.
- μβ'. Γεννάδιος πρεσβύτερος ΚΠ. ἔτη ιγ', μῆνας β'.

11. ὠράσει R.

13. ἐπίσκοπος ἦν G.

31. Gregorius Nazianzi praefuit ecclesiae annis duodecim, et ad suos se recepit.
32. Nectarius, vir dignitate conspicuus, a 150 PP. baptizatur et una ordinatur, annis 16, mensibus 3.
33. Ioannes presbyter Antiochiae Chrysostomus annis 5, mensibus 6. Eo in exsilium deportato
34. Arsacius presbyter, Nectaril frater, annis 2.
35. Atticus presbyter CP. annis 20.
36. Sisinnius presbyter eiusdem ecclesiae annis 2.
37. Nestorius hominicola Antiochenae ecclesiae presbyter, annis 3, mensibus 2. Eo in Oasim deportato
38. Maximianus presbyter CP, annis 2, mensibus 5.
39. Proclus a Sisinnio Cyzici episcopus ordinatus, et a suis haud admittus quietem agebat. Post obitum vero Maximiani promovetur in episcopatum, hoc est ad CP. transfertur praesente demortui Maximiani cadavere. Rexit ecclesiam annis 12, mensibus 3.
40. Flavianus presbyter CP. anno uno, mensibus 10. Quo Dioscori insidiiis in Ephesia praeclatoria synodo eiecto
41. Anatolius presbyter et responsalis ecclesiae Alexandrinae annis octo, mensibus 8.
42. Genadius presbyter CP. annis 13, mensibus 2.

- μγ'. Ἀκάκιος πρεσβύτερος καὶ ὀρφανοτρόφος αἱρετικὸς ἔτη ζ',
μῆνας θ'.
- μδ'. Φραΐτας πρεσβύτερος τῆς ἁγίας Θεάλης Συκῶν μῆνας γ',
ἡμέρας ιζ'.
- 8 με'. Εὐφῆμιος πρεσβύτερος ΚΠ. καὶ πτωχοτρόφος Νεαπόλεως
ἔτη ε', μῆνας γ'. τούτου ἐκβληθέντος ὑπὸ Ἀναστασίου
βασιλέως
- μς'. Μακεδόنيος πρεσβύτερος ΚΠ. καὶ σκευοφύλαξ ἔτη ε'.
- μζ'. Τιμόθεος πρεσβύτερος ΚΠ. καὶ σκευοφύλαξ ἔτη ε'. C
- 10 μη'. Ἰωάννης ὁ Καππαδοκίας πρεσβύτερος καὶ δόγκελλος αὐ-
τοῦ ἔτος Ξν, μῆνας ι'.
- μθ'. Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος ΚΠ. ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἔτη ις',
μῆνας γ'.
- ν'. Ἀνθίμιος Τραπεζοῦντος ἐπίσκοπος μῆνας γ'. τούτου καθαι-
15 ρεθέντος ὑπὸ τῆς κατὰ Σεβήρου συνελθοῦσης συνόδου
- να'. Μηνᾶς πρεσβύτερος καὶ ξενοδόχος τῶν Σαμψοῦ ἔτη ις',
μῆνας ε'.
- νβ'. Εὐτύχιος πρεσβύτερος καὶ μοναχὸς τοῦ ἐν Ἀμασίᾳ μονα-
στηρίου ἔτη ιβ', μῆνας β'. τούτου ἐκβληθέντος ὑπὸ Ἰου- D
20 στινιανοῦ τῷ λη' τῆς αὐτοῦ βασιλείας διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ
γεγονότα ἴδικτον μὴ καταδέξασθαι,
- νγ'. Ἰωάννης ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν ἔτη β', μῆνας ζ'.

1. ζ'] ιζ' R. 6. ἐκβληθέντος] διαχθέντος G. 12. Ιουστινίου R.
15. σενήρου R. 20. τῷ λη' — βασιλείας om. G.

43. Acacius presbyter et orphanorum curator haereticus annis 7, men-
sibus 9.
44. Phraitas presbyter S. Theclae Sycarum mensibus 3, diebus 17.
45. Euphemijs presbyter CP. et pauperum curator Neapoleos, annis 6,
mensibus 3. Eo ab Anastasio Imp. expulso
46. Macedonius presbyter CP. et vasorum custos annis 6.
47. Timotheus presbyter CP. et vasorum custos annis 6.
48. Ioannes Cappadox presbyter et Syncellus eius, anno uno, men-
sibus 10.
49. Epiphanius presbyter CP. sub Iustiniano annis 16, mensibus 3.
50. Anthimus Trapezuntinus episcopus mensibus 3. Eo remoto sanctis
synodi adversus Severum congregatae
51. Menas presbyter et Sampsonis praefectus hospitio annis 16, men-
sibus 6.
52. Euty chius presbyter et Amasiensis monasterii monachus, annis 12,
mensibus 2. Hoc ab Iustiniano, quod eius edictum non admisisset, a
sede deiecto,
53. Ioannes e scholasticorum numero annis 2, mensibus 7.

- νδ'. Εβένοςος πάλιν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἀποκατέστη καὶ ἐκοί-
 σεν ἔτη δ', μῆνας ε'.
 νε'. Ἰωάννης ὁ νηστειτῆς διάκονος ΚΠ. ἐπὶ Τιβερίου ἔτη η',
 μῆνας ε'.
 νς'. Κυριακὸς πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ οἰκονό-5
 μος ἔτη ια'.
 νζ'. Θωμᾶς διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ σακελλάριος
 ἔτη γ', μῆνας ε'.
 Ρ. 415 νη'. Σέργιος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔτη κη', ἡμέρας κα'.
 νθ'. Πύρρος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς, μοναχὸς καὶ ἄρχων τῶν μο- 10
 ναστηρίων, καὶ ἠγούμενος Χρυσοπόλεως. σιάσεως δὲ γεν-
 μένης αὐτῷ παρητήσατο. ἔτη β', μῆνας θ', ἡμέρας θ'.
 V. 331 ζ'. Παῦλος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ οἰκονόμος
 ἔτη β', ἡμέρας κς'.
 ξα'. Πύρρος πάλιν ἀποκατέστη μῆνας δ', ἡμέρας κγ'. 15
 ξβ'. Πέτρος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔτη β', μῆνας ζ'.
 Β ξγ'. Θωμᾶς διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ χαρτοφύλαξ
 ἔτη β', μῆνας ζ'.
 ξδ'. Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ σκενοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας ἔτη ε', μῆνας θ'. 20
 ξε'. Κωνσταντῖνος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας σκενοφύλαξ,
 καὶ οἰκονόμος ἔτος α', μῆνας η', ἡμέρας ζ'.
 1. Ιουστίνου ἀποκατέστη R. 9. ἐκκλησίας om. G. 11. γενο-
 μένης G. 15. ἀποκατέστη R. ἀποκατεστάθη G. 19. Περιεβό-
 τερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ Σκενοφύλαξ ἔτη G.
54. Eutychius secundo, ab Iustiniano nimirum restitutus, tenuit sedem
 annis 4, mensibus 6.
 55. Ioannes jeiunator diaconus CP. Tiberii tempore, annis 13, men-
 sibus 5.
 56. Cyriacus presbyter eiusdem ecclesiae et oeconomus annis 11.
 57. Thomas diaconus eiusdem ecclesiae et Sacellarius annis 3, men-
 sibus 5.
 58. Sergius diaconus eiusdem ecclesiae annis 28, mensibus 21.
 59. Pyrrhus presbyter eiusdem ecclesiae, monachus et monasteriorum
 curator, Chrysopoleos abbas; tumultu in eum concitato, abdicavit
 se dignitate post annos 2, menses 9, dies 9.
 60. Paulus presbyter eiusdem ecclesiae et oeconomus annis 2, diebus 26.
 61. Pyrrhus denuo restitutus mensibus 4, diebus 23.
 62. Petrus presbyter eiusdem ecclesiae annis 2, mensibus 7.
 63. Thomas diaconus eiusdem ecclesiae et chartophylax annis 2, men-
 sibus 7.
 64. Ioannes presbyter eiusdem ecclesiae et vasorum custos annis 5,
 mensibus 9.
 65. Constantinus diaconus eiusdem ecclesiae, vasorum custos et oeco-
 nomus anno uno, mensibus 8, et diebus 7.

56. Θεόδωρος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας σύγκελλος
 και σκευοφύλαξ ἔτη β', μῆνας γ'.
 57. Γεώργιος πρεσβύτερος σύγκελλος και σκευοφύλαξ ἔτη γ',
 μῆνας γ'.
 5 Θεόδωρος ἀποκατέστη ἔτος α', μῆνας γ'.
 58. Παῦλος ἀπὸ λαϊκῶν ἀσηκρῆτις ἔτη ε', μῆνας η'. C
 59. Καλλίνικος πρεσβύτερος και σκευοφύλαξ Βλαχερνῶν ἔτη ιβ'.
 ἐτυφλώθη ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοκοπημένου.
 6. Κύρος πρεσβύτερος και μοναχὸς ἀπὸ νήσου Ἀμάστριδος
 10 ἔτη ε'. και ἐξεβλήθη ὑπὸ Φιλίππου.
 6α. Ἰωάννης διάκονος και χαρτουλάριος τοῦ οἰκονομείου
 ἔτη γ'.
 6β. Γερμανὸς ἐπίσκοπος Κυζίκου και ὁμολογητὴς ἔτη ιε'. και
 ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀσεβοῦς Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.
 15 6γ. Ἀναστάσιος πρεσβύτερος και Σύγκελλος αἰρετικὸς ἔτη κα'.
 6δ. Κωνσταντῖνος μοναχὸς και ἐπίσκοπος τοῦ Συλλαίου ἔτη ιβ'. D
 και ἀπεκεφαλίσθη.
 6ε. Νικήτας πρεσβύτερος τῶν ἁγίων ἀποστόλων και ἄρχων
 τῶν μοναστηρίων, ὁ εὐνοῦχος, ἔτη ιε'.
 20 6ς. Παῦλος ὁ Κύπριος διάκονος ἔτη ε', μῆνας η'.
 6ζ. Ταράσιος ἀσηκρῆτις ἔτη κα', ἡμέρας β'.
 6η. Νικηφόρος ἀσηκρῆτις μοναχὸς γεγονὼς ἔτη θ'. και ἐξε-
 βλήθη ὑπὸ τοῦ ἀσεβοῦς Λέοντος τοῦ Ἀρμένη.
 5. ἀπκατέστη R. ἀποκατεστάθη G. γ] ε' R. 8. ἐπέ] πα-
 ρὰ G. 16. σλλέον R.
66. Theodorus presbyter eiusdem ecclesiae, Syncellus et vasorum cu-
 stos, annis 2, mensibus 3.
 67. Georgius presbyter Syncellus et vasorum custos annis 3, mensibus 3.
 Theodorus restitutus est anno uno, mensibus 3.
 68. Paulus ex laico a secretis annis 6, mensibus 8.
 69. Callinicus presbyter et vasorum custos ecclesiae Blachernarum,
 annis 12. Ab Iustiniano Rinotmeto excaecatus est.
 70. Cyrus presbyter et monachus ex insula Amastri annis 6. A Philippo
 eiectus est.
 71. Ioannes diaconus et chartularius oeconomii annis 3.
 72. Germanus episcopus Cyzici et confessor annis 15. Ab impio Leone
 Isauro dignitate motus est.
 73. Anastasius presbyter et Syncellus haereticus annis 21.
 74. Constantinus monachus et episcopus Syllaei capite mulctatus, annis 12.
 75. Nicetas presbyter SS. apostolorum et monasteriorum curator, eunu-
 chus, annis 15.
 76. Paulus Cyprinus diaconus annis 5, mensibus 8.
 77. Tarasius a secretis annis 21, diebus 2.
 78. Nicephorus a secretis, deinde monachus, annis 9. Ab impio Leone
 Armenio pulsus est in exilium.

- οθ'. Θεόδοτος ὁ Κασσητηρᾶς ἔτη ιε'.
- π'. Αντώνιος ἔτη ιβ' τοῦ Συλλαίου.
- P. 416 πα'. Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ σύγκελλος, ὁ ἑαυτῷ ἐπιβου-
λεύσας, ἔτη θ'.
- πβ'. Μεθόδιος ὀρθόδοξος καὶ ὁμολογητῆς ἔτη δ', μῆνας γ'. 5
- πγ'. Ἰγνάτιος ὁ εὐνούχος ἔτη ια', μῆνας ε'.
- πδ'. Φώτιος ἔτη. . . .

Ἵσοι ἐπισκόπευσαν ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ.

- α'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστῆς ἔτη β'. 10
- β'. Ἀνιανὸς ἔτη κβ'.
- γ'. Ἀβύλλιος ἔτη ιβ'.
- δ'. Κέρδων ἔτη ι'.
- B ε'. Πρῶμος ἔτη ιβ'.
- ς'. Ἰουστίνος ἔτη ι'. 15
- ζ'. Εὐμένης ἔτη ι'.
- η'. Μαρκιανὸς ἔτη ιγ'.
- V. 332 θ'. Κελαδίων ἔτη ι'.
- ι'. Ἀγριππῖνος ἔτη ιδ'.
- ια'. Ἰουλιανὸς ἔτη ιε'. 20
- ιβ'. Δημήτριος ἔτη ι'.

1. κασσητηρᾶς R. 5. πβ'] πγ' R. καὶ ὁμολογητῆς om. G.
6. πγ' om. R. 12. αὐβύλλιος R.

79. Theodotus Cassiteras annis 15.
80. Antonius ex Syllaei episcopo annis duodecim.
81. Ioannes presbyter et Syncellus, qui ipsi insidiatus est, annis 9.
82. Methodius orthodoxus annis 4, mensibus 3.
83. Ignatius eunuchus annis 11, mensibus 5.
84. Photius annis

Universi episcopi Alexandriae a Christi et apostolorum temporibus.

1. Marcus evangelista annis duobus.
2. Anianus annis 22.
3. Abilius annis 12.
4. Cerdo annis 10.
5. Primus annis 12.
6. Iustinus annis 10.
7. Eumenes annis 13.
8. Marcianus annis 13.
9. Celadio annis 10.
10. Agrippinus annis 14.
11. Iulianus annis 15.
12. Demetrius annis 10.

- ηγ. Ἡρακλῆς ἔτη μγ'.
 ιδ'. Διονόσιος, ὃ ἐπὶ Βαλλεραινοῦ βασιλέως ἐξορισθεὶς, ἔτη ιζ'.
 ις'. Μαξιμιανὸς ἔτη η'.
 ις'. Θεωνὺς ἔτη ιδ'.
 6 ις'. Πέτρος μάρτυς ἔτη ις'. C
 Μέχρι τούτων οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ δυνάται.

Καὶ ὅσοι μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἐπισκόπευσαν εἰσὶν οὗτοι.

- ιη'. Ἀχιλλῆς ἔτος ἔν.
 10 ιδ'. Ἀλέξανδρος, ὃ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ, ἔτη κγ'.
 κ'. Ἀθανάσιος ὃ μέγας, ὃ πολλάκις ἐξορισθεὶς ὑπὸ Ἀρειανῶν, ἀνθ' ὧν γέγονε Γρηγόριος Ἀρειανὸς, ἔτη
 κα'. Ἀθανάσιος πάλιν τὸ δεύτερον. τούτου ἐξορισθέντος ὑπὸ Δ Κωνσταντίνου
 15 κβ'. Γεώργιος Καππαδόκης Ἀρειανὸς ἔτη
 Ἀθανάσιος τὸ τρίτον ὁμοίως καὶ τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον ἐπισκόπευσεν. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη μς'.
 κγ'. Πέτρος, ὃ ἐξορισθεὶς ὑπὸ Οὐάλεντος, ἔτος ἔν.
 κδ'. Λούκιος Ἀρειανὸς ἔτη ε'.
 20 κέ'. Πέτρος τὸ δεύτερον ἔτος ἔν.
 κς'. Τιμόθεος, ὃ ἐν τῇ δευτέρῃ συνόδῳ, ἔτη η'.

9. ἀχιλῆς R. 11. μέγας] μάρτυς G. 21. κς' om. R. et pro κς' praebet κς', et sic usque ad μθ'. Πέτρος.

13. Heraclas annis 43.
 14. Dionysius, qui sub Imperatore Valeriano in exsilium actus fuit, annis 17.
 15. Maximianus annis 8.
 16. Theonas annis 19.
 17. Petrus martyr annis 11.
 Hactenus Imperatores gentiles et ecclesiae persecutores.

Qui post Constantinum Magnum episcopatum gesserunt, isti sunt.

18. Achilles anno uno.
 19. Alexander, qui ad synodum primam convenit, annis 23.
 20. Athanasius martyr, ab Arianis frequenter a sede pulsus, in cuius locum Gregorius Arianus successit annis
 21. Athanasius secundo; eoque Constantini iussu expulsus
 22. Georgius Cappadox Arianus annis
 Athanasius tertio, itemque quarto, et etiam quinto sedi restitutus.
 Eius anni universi 46.
 23. Petrus, a Valente in exsilium eiectus, anno uno.
 24. Lucius Arianus annis 5.
 25. Petrus secundo anno uno.
 26. Timotheus, qui secundae synodo adfuit, annis 8.

- κζ'. Θεόφιλος ἔτη κη'.
- P. 417 κη'. Κύριλλος, ὁ ἐν τῇ Ἐφέσῳ πρώτῃ συνόδῳ κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀσεβοῦς, ἔτη λβ'.
- κθ'. Διόσκορος ὁ ἐν τῇ ληστρικῇ συνόδῳ τὸ δεύτερον Ἐφέσου ἔτη ε'. καὶ καθηρέθη ὑπὸ τῆς τετάρτης ἐν Χαλκηδόνει συνόδῳ.
- λ'. Προτέριος ὀρθόδοξος, ὁ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρα σφαγείς, ἔτη ζ'.
- λα'. Τιμόθεος Αἰλουρος ἔτη β'.
- λβ'. Τιμόθεος ὁ Λευκὸς ἔτη ιε'. 10
- λγ'. Πέτρος ὁ Μόγγος ἔτος ἔν.
- λδ'. Ἰωάννης ὁ ἐκβληθεὶς ἔτη γ'.
- Πέτρος τὸ δεύτερον ἔτη ζ'.
- λε'. Ἀθανάσιος αἰρετικὸς ἔτη ζ'.
- λς'. Ἰωάννης ἔτη θ'. 15
- B λζ'. Ἰωάννης ἄλλος ἔτη ια'.
- λη'. Διόσκορος ἔτη γ'.
- λθ'. Τιμόθεος ὁ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἔτη ις'.
- μ'. Γαϊανὸς ἔτος ἔν.
- μα'. Θεοδόσιος ἔτη β'. 20
- μβ'. Παῦλος ἔτη β'.
- μγ'. Ζωῖλος ἔτη ζ'.

7. θεία] ἀγία G.

27. Theophilus annis 23.
28. Cyrillus, qui ad primam synodum Ephesinam adversus impium Nestorium convenit, annis 32.
29. Dioscorus, qui synodum Ephesinam posteriorem praedatoriam habuit annis 5. Hic a Chalcedonensi quarta synodo depositus est.
30. Proterius orthodoxus ad sanctum baptisterium necatus, annis 6.
31. Timotheus Aelurus annis 2.
32. Timotheus Leucus annis quindecim.
33. Petrus Mongus anno uno.
34. Ioannes, qui eiectus est, annis tribus.
- Petrus secundo annis 6.
35. Athanasius haereticus annis septem.
36. Ioannes 9.
37. Ioannes alter annis 11.
38. Dioscorus annis 3.
39. Timotheus, qui sub Iustiniano Imperatore, annis 17.
40. Gaianus anno uno.
41. Theodosius annis 2.
42. Paulus annis 2.
43. Zoilus annis 7.

- μδ'. Ἀπολινάριος ἔτη ιθ' .
 με'. Ἰωάννης ἔτη ια' .
 μς'. Εὐλόγιος ἔτη ις' .
 μζ'. Θεόδωρος ὁ Σκριβων ἔτη β' .
 5 μη'. Ἰωάννης ὁ Κύπριος ὁ Ἐλεήμων ἔτη ε' .
 μθ'. Γεώργιος ἔτη ια' .
 ν'. Πέτρος ἔτη ε' .

C

Καὶ ὅσοι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεσκόπευσαν ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν V. 333
 ἄποστόλων.

- 10 α'. Πέτρος ἀπόστολος ἔτη ια' .
 β'. Εὐόδιος ἔτη κγ' .
 γ'. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ὁ ἐπὶ Τραϊανοῦ μαρτυρήσας ἐν
 Ῥώμῃ, ἔτη δ' .
 δ'. Ἦρων ἔτη κ' .
 15 ε'. Κορνήλιος ἔτη εη' .
 ς'. Ἐρώς ἔτη κς' .
 ζ'. Θεόφιλος ἔτη εη' .
 η'. Μαξιμιανὸς ἔτη εη' .
 θ'. Σεραπίων ἔτη κε' .
 20 ι'. Ἀσκληπιάδης ἔτη θ' .
 ια'. Φίλιτος ἔτη η' .

D

21. φιλιτὸς R.

44. Apollinarius annis 19.
 45. Ioannes annis 11.
 46. Eulogius annis 17.
 47. Theodorus Scribo annis 2.
 48. Ioannes Cyprius Eleemosynarius annis 10.
 49. Georgius annis 11.
 50. Petrus annis 10.

Universi Antiochiae episcopi a Christi et apostolorum
 temporibus.

1. Petrus apostolus annis 11.
 2. Evodius annis 23.
 3. Ignatius deifer, qui sub Traiano Romae martyrium passus est, annis 4.
 4. Hero annis 20.
 5. Cornelius annis 13.
 6. Heros annis 26.
 7. Theophilus annis 13.
 8. Maximianus annis 13.
 9. Serapio annis 25.
 10. Asclepiades annis 9.
 11. Philetus annis 8.

- ιβ'. Ζεβήνος ἔτη ε'.
- ιγ'. Βαβυλᾶς, ὃ ἐπὶ Δεκίου μαρτυρήσας, ἔτη ιγ'.
- ιδ'. Φλάβιος ἔτη θ'.
- ιε'. Δημητριανὸς ἔτη δ'.
- ις'. Παῦλος ὁ Σαμοσατῶν ἔτη η'.
- ιζ'. Δόμνος ἔτη β'.
- ιη'. Τιμαῖος ἔτη ε'.
- ισ'. Κύριλλος ἔτη ιε'.
- κ'. Τύραννος ἔτη ιγ'.

P. 418 Μέχρι τούτων οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ Χριστοῦ 10
διώκται.

Καὶ ὄσοι μετὰ τὸ χριστιανῆσαι τοὺς βασιλεῖς πατριάρχα
εἰσὶν οὗτοι.

- κα'. Βιτάλιος ἔτη ε'.
- κβ'. Φιλογένης ἔτη ε'. 15
- κγ'. Παῦλος ἔτη ε'.
- κδ'. Εὐστάθιος, ὃ ἐν τῇ συνόδῳ τῇ πρώτῃ, καὶ μάλιστα καὶ
κορυφαῖος τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων, ὃ ἐκβληθεὶς ὑπὸ
Ἀρειανῶν, ἔτη ιη'.
- B Μεθ' ὃν Ἀρειανοὶ ε'. 20
- κε'. Εὐλάλιος ἔτη γ'.

9. tyrannus R.

12. Zebenus annis 6.
13. Babylas, qui sub Decio martyrium subiit, annis 13.
14. Flavius annis 9.
15. Demetrianus annis 4.
16. Paulus Samosatensis annis 8.
17. Domnus annis 2.
18. Timaeus annis 10.
19. Cyrillus annis 15.
20. Tyrannus annis 13.

Hactenus gentiles Imperatores et Christi persecutores.

Universi patriarchae post Christi fidem ab Imperatoribus re-
ceptam, sunt isti.

21. Vitalis annis 6.
22. Philogenes annis 5.
23. Paulus annis 5.
24. Eustathius, qui primae synodo interfuit, martyr et patrum qui
Nicaeam convenerunt coryphaeus, qui ab Arianis eiectus est, annis
octodecim.

Post quem praesederunt Ariani sex,

25. Eulalius annis 3.

- κζ'. Εὐφρόνιος ἔτη η'.
- κς'. Φακέλλιος, ἐφ' οὗ τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἀν-
τιοχείας, ἔτη ιβ'.
- κη'. Στέφανος ἔτη γ'.
- 5 κθ'. Λεόντιος ἔτη η'.
- λ'. Εὐδόξιος ἔτη β'.
- λα'. Ἀνιανὸς ἔτη δ'.
- λβ'. Μελέτιος ὁ ὁμολογητῆς, ὁ καὶ ὑπὸ Οὐάλαντος ἐκβληθεὶς,
ἔτη κε'.
- 10 λγ'. Εὐζόσιος Ἀρειανὸς ἔτη ε'.
- λδ'. Μελέτιος πάλιν, ὅτε καὶ συνῆλθον ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ C
Κωνσταντινουπόλεως.
- λε'. Φλαυιανὸς ἔτη κβ'.
- λς'. Πορφύριος ἔτη λ'.
- 15 λζ'. Ἀλέξανδρος ἔτη ε'.
- λη'. Θεόδοτος ἔτη δ'.
- λθ'. Ἰωάννης, ὁ ἐν τῇ τρίτῃ συνόδῳ Ἐφέσου, ἔτη η'.
- μ'. Δόμνος, ὁ ἐν τῇ ληστρικῇ τῷ δευτέρῳ Ἐφέσου,
ἔτη η'.
- 20 μα'. Μάξιμος, ὁ ἐν τῇ τετάρτῃ συνόδῳ ἐν Καλχηδόνι, ὅς
ἔξεβλήθη διὰ πταῖσμα, ἔτη δ'.
- μβ'. Βασίλειος ἔτη β'.

26. Euphronius annis 8.

27. Phacellius, sub quo magnas ecclesiae Antiochensis encaenia celebrata, annis 12.

28. Stephanus annis 3.

29. Leontius annis 8.

30. Eudoxius annis 2.

31. Anianus annis 4.

32. Meletius confessor, qui sub Valente expulsus est, annis viginti quinque.

33. Euzoius Arianus annis 5.

34. Meletius iterum, cum secunda synodus Constantinopoli haberetur.

35. Flavianus annis 22.

36. Porphyrius annis 30.

37. Alexander annis 5.

38. Theodotus annis 4.

39. Ioannes, qui tertiae synodo Ephesi interfuit, annis 18.

40. Domnus, qui ad secundam synodum Ephesinam praedatoriam convenit, annis 8.

41. Maximus, unus ex quartae synodi Chalcedonenis patribus, qui ob lapsum sede pulsus est, annis quatuor.

42. Basilius annis 2.

- D μγ'. Ἀκάκιος, ἐφ' οὗ ἡ πόλις πέπτωκεν, ἔτος ἔν.
 μδ'. Μαρτύριος ἔτη γγ'.
 με'. Ἰουλιανὸς ἔτη ιε'.
- V. 334 μζ'. Πέτρος ὁ κναφεὺς, ὁ καὶ ὑπὸ Ζήνωνος ἐκβληθεὶς, 5
 ἔτη γ'.
 μς'. Ἰωάννης ὁ μετὰ τριμήνον ἐκβληθεὶς.
 μη'. Στέφανος ἔτη γ'.
 μθ'. Στέφανος ἄλλος ἔτος ἔν.
 ν'. Καλανδίων ἔτη δ'.
- να'. Πέτρος πάλιν ὁ κναφεὺς ἔτη γ'. 10
 νβ'. Παλλάδιος ἔτη ι'.
- νγ'. Φλαυιανὸς ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Ἀναστασίου ἔτη ζ'.
 νδ'. Παῦλος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτη γ'.
- P 419 νε'. Εὐφράσιος, ὁ ἐν τῇ πτώσει τῆς πόλεως χλωθεὶς, ἔτη ε'.
 νς'. Ἐφραΐμιος ὁ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἔτη ιη'. 15
 νζ'. Δόμνος ἔτη ιδ'.
- νη'. Ἀναστάσιος ἔτη ια'.
 νθ'. Γρηγόριος ἔτη κδ'.
- ξ'. Ἀναστάσιος τὸ δεύτερον ἔτη ε'.
 ξα'. Ἀναστάσιος ἕτερος ἔτη θ'. 20

1. ἔν] μηνῶς δ' addit G.

43. Acacius, cuius tempore concidit urbs, anno uno, mensibus 4.
 44. Martyrius annis 13..
 45. Iulianus annis 15.
 46. Petrus fullo eiectus a Zenone annis 3.
 47. Ioannes, qui trimestri spatio exacto eiectus est.
 48. Stephanus annis 3.
 49. Stephanus alter anno uno.
 50. Calandion annis 4.
 51. Petrus fullo secundo annis 3.
 52. Palladius annis 10.
 53. Flavianus, ab Anastasio expulsus, annis 7.
 54. Paulus eiusdem aetate annis 3.
 55. Euphrasius, communi urbis ruina obrutus, annis 5.
 56. Ephraemius, qui Iustiniani temporibus vixit, annis 18.
 57. Domnus annis 14.
 58. Anastasius annis 11.
 59. Gregorius annis 24.
 60. Anastasius secundo annis 6.
 61. Anastasius alter annis 9.

Καὶ ὄσαι εἰσὶ θεῖαι γραφαὶ ἐκκλησιαζόμεναι καὶ κανονι-
σμέναι καὶ ἡ τούτων στιχομετρία οὕτως· B

- α'. Γένεσις στίχων ατ'.
β'. Ἐξοδος στίχων βω'.
5 γ'. Λευιτικὸν στίχων βψ'.
δ'. Ἀριθμοὶ στίχων ρφλ'.
ε'. Δευτερονόμιον στίχων γρ'.
ζ'. Ἰησοῦς στίχων βρ'.
ζ'. Κριταὶ καὶ Ῥουθ στίχων βνν'.
10 η'. Βασιλειῶν α' καὶ β' στίχων ρσμ'.
θ'. Βασιλειῶν γ' καὶ δ' στίχων βνθ'.
ι'. Παραλειπόμενα α' καὶ β' στίχων ρφ'.
ια'. Ῥουθρας α' καὶ β' στίχων ρφ'.
ιβ'. Βίβλος ψαλμῶν στίχων ρρ'.
15 ιγ'. Παροιμίαι Σολομώντος στίχων ρψ'.
ιδ'. Ἐκκλησιαστής στίχων ζφ'.
ιε'. Ἄσμα ἡσμάτων στίχων σπ'.
ις'. Ἰὼβ στίχων ρω'.
ις'. Ἡσαΐας ὁ προφήτης στίχων ρω'.
20 ιη'. Ἰερεμίας προφήτης στίχων ρδ'.

11. βνθ'] βφν' praebere videtur R.

Hae sunt divinae scripturae, quae recipiuntur ab ecclesia
et in canonem relatae sunt, earumque versuum numerus,
ut subiicitur.

1. Genesis versus habet 1300.
2. Exodus versus habet 2300.
3. Leviticus versus 2700.
4. Numeri versus 1530.
5. Deuteronomium versus 3100.
6. Iesus versus 2100.
7. Indices et Ruth versus 2450.
8. Regnorum primus et secundus versus 1240.
9. Regnorum tertius et quartus versus 2059.
10. Paralipomenon primus et secundus versus 5500.
11. Esdrae 1 et 2 versus 5500.
12. Liber Psalmorum versus 5100.
13. Paroemiae Salomonis versus 1700.
14. Ecclesiastes versus 7500.
15. Canticum Canticorum versus 230.
16. Iob versus 1800.
17. Esaias propheta versus 3800.
18. Ieremias propheta versus 4000.

Georg. Syncellus. I.

ιθ'. Βαροθ στίχων ψ'.

κ'. Ίεζεκιήλ στίχων δ'.

κα'. Δανιήλ στίχων β'.

κβ'. Οἱ δώδεκα προφήται στίχων γ'.

Ὅμοῦ τῆς καλαιᾶς διαθήκης βιβλία εἴκοσι δύο.

5

D **Εἰσὶ καὶ τῆς νέας διαθήκης ταῦτα·**

α'. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίου στίχων βφ'.

β'. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκου στίχων β'.

γ'. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν στίχων βχ'.

δ'. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην στίχων βτ'.

10

ε'. Πράξεις ἀποστόλων στίχων βω'.

ς'. Παύλου ἐπιστολαὶ ιδ' στίχων ετ'.

ζ'. Καθολικαὶ ζ' Ἰακώβου α', Πέτρου β', Ἰωάννου γ', Ἰούδα α'.

Ὅμοῦ τῆς νέας βιβλία κς'.

P. 420
V. 335

Καὶ ὅσα ἀντιλέγονται αὐταὶ εἰσὶ τῆς καλαιᾶς·

15

α'. Μακκαβαϊκὰ τρία στίχων βτ'.

β'. Σοφία Σολομώντος στίχων αθ'.

γ'. Σοφία υἱοῦ τοῦ Σιραχ στίχων βω'.

δ'. Ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ Σολομώντος στίχων βθ'.

11. τῶν Ἀποστόλων G.

15. ὅσα R.

16. βτ'] στ' R.

19. Baruch versus 700.

20. Ezeziel versus 4000.

21. Daniel versus 2000.

22. Duodecim prophetae versus 3000.

Veteris testamenti librorum summa 22.

Hi autem sunt novi testamenti.

1. Evangelium secundum Matthaenum est versuum 2500.

2. Evangelium secundum Marcum versuum 2000.

3. Evangelium secundum Lucam versuum 2600.

4. Evangelium secundum Ioannem versuum 2300.

5. Actus apostolorum versuum 2800.

6. Pauli apostoli epist. 14, vers. 5900.

7. Catholicae epistolae 7, Iacobi 1, Petri 2, Ioannis 3, Iudae una.

Novi testamenti librorum summa 26.

Quae non admittuntur veteris testamenti scripturae.

1. Maccabaeorum libri 3 vers. 2300.

2. Sapientia Salomonis versuum 1100.

3. Sapientia filii Sirach versuum 2800.

4. Psalmi et cantica Salomonis versuum 2100.

- ε'. Ἐσθήρ στίχων τν'.
 ς'. Καὶ Ἰουδίθ στίχων αψ'.
 ζ'. Σώσαννα στίχων φ'.
 η'. Τωβήτ καὶ Τωβίας στίχων ρε'.

5 Καὶ ὄσα τῆς νέας ἀντιλέγονται.

- α'. Ἐνώχ στίχων δω'. B
 β'. Πατριάρχαι στίχων ρε'.
 γ'. Προσευχὴ Ἰωσήφ στίχων αε'.
 δ'. Διαθήκη Μωϋσέως στίχων αε'.
 10 ε'. Ἀνάληψις Μωϋσέως στίχων αυ'.
 ς'. Ἀβραὰμ στίχων γτ'.
 ζ'. Ἑλὰδ καὶ Μωδάδ στίχων υ'.
 η'. Ἑλίας προφήτης στίχων τισ'.
 θ'. Σοφοῦνιου προφητεία στίχων χ'.
 15 ι'. Ζαχαρίου πατρὸς Ἰωάννου στίχων φ'.
 ια'. Βαροὺχ, Ἀμβακοὺμ, Ἐζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ ψευδεπιγραφα.

Καὶ ὄσα τῆς νέας εἰσὶν ἀπόκρυφα.

C

- α'. Περίοδος Πέτρου στίχων βψν'.
 β'. Περίοδος Ἰωάννου στίχων γχ'.

1. τν' R. γγ' G. 3. σοσιάννη R. 5. καλαιᾶς εἰσὶν ἀπόκρυφα m. 15. τοῦ πατρὸς G. 18. α] κ' R et sic porro.

5. Esther versuum 3050.
 6. Et Iudeth versuum 1700.
 7. Sosanna versuum 500.
 8. Tobet et Tobias versuum 5100.

Quae veteris testamenti apocryphae censentur.

1. Enoch versuum 2800.
 2. Patriarchae versuum 5100.
 3. Oratio Ioseph versuum 1100.
 4. Testamentum Mosis versuum 1100.
 5. Assumptio Mosis versuum 1400.
 6. Abraham versuum 1300.
 7. Elad et Modad versuum 400.
 8. Elias propheta versuum 3016.
 9. Sophoniae propheta versuum 600.
 10. Zachariae patris Ioannis versuum 500.
 11. Baruch, Ambacum, Ezeziel et Daniel falso inscripta.

Quae novi testamenti sunt apocryphae.

1. Itinerarium Petri versuum 2750.
 2. Itinerarium Ioannis versuum 3600.

788 NICEPHORI CHRONOGRAPHIA COMPENDIARIA.

- γ'. Περίοδος Θωμᾶ στίχων μχ'.
- δ'. Εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν στίχων στ'.
- ε'. Διδαχὴ ἀποστόλων στίχων ς'.
- ς'. Κλήμεντος λβ' στίχων βχ'.
- ζ'. Ἰγνατίου, Πολυκάρπου, Ποιμένου καὶ Ἐρμᾶ.

5

- 3. Itinerarium Thomae versuum 1600.
- 4. Evangelium secundum Thomam versuum 1300.
- 5. Doctrina apostolorum versuum 200.
- 6. Clementis libri 32 versuum 2600.
- 7. Ignatii, Polycarpi, Pastoris et Hermas libri.

